

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Katolsk

Ugeblad

5. Januar 1947
 95. Aargang
 Nr. 1

DEN HELLIGE
 FADER træder
 rask og rørig
 over Tærskelen
 til det nye Aar.

SKAL TAAGERNE LETTE?

Det borgerlige Aar 1947 tegner til at skulle staa i Sparsommelighedens og Nøjsomhedens Tegn med tilhørende politisk Murren. Hvordan tegner det aandelige Liv sig? Specielt vort eget, de katolske Menigheders aandelige Liv herhjemme?

Vi behøver ikke til Svaret stort mere end vor private Samvittighedsransagelse. Naar vi i den har konstateret, at vi stadig lider af en vis Trevenhed, en aandelig Energiløshed, en vis svigende Tillid, en Snæverhed og Kortsynethed, især et kortsynet

Vikariat og Sct. Knuds
 Gilder

Det store Ungdomsmøde
 Kirken og Oxford-
 grupperne
 Pavens Juletale
 Tysklands Præster og
 Nazismen
 Aalborg giver Parolen

Haab — ja, saa er det ikke svært at stille vort Fællesskabs Diagnose. Vi lider alle af det samme, og vort Fællesskab lider under det.

Men nu kom altsaa Nytaaret med sin Fornemmelse af en gunstig Lejlighed, der bydes til at tage fat paa bedre Vis og med større Kraft. Og lige ved Aarets Tærskel kalder Biskoppen Ungdommen sammen for at sige den noget vigtigt. Hvad det er, maa vi vente til paa Søndag med at høre. Men vi konstaterer med Glæde, at Biskoppen begynder med Ungdommen, naar han synes, at vi trænger til at strammes op med større Forhaabninger og større Tillid til baade Vorherre og vore egne Kræfter. En vaagen, begejstret Ungdom, der tænker vidt og stort, vil virke som et Foryngelsens Bad ogsaa paa os andre. Vi har ladet os slaa ned af Krigen, Tyranniet, Umenneskeligheden, Angsten og alt andet Djævelskab. Vi trænger til en sund kristen Ungdom, der paa Middelaldervis formaar at gøre sig lystig over den »sølle Djævel«, for i Kampen mod Gud er og bliver han den lille, selv om han har armeret sig med Atombomber, totalitær Aandsformørkelse, hemmeligt Politi og andet moderne Paahit, der er lige efter hans Hjerte.

En Ungdom med Tillid til Gud og hans Kirke kan betyde, at for os alle sprænges det tætte Skydække, saa vi atter i 1947 aander op under Straaleglansen fra Himlens kongelige Sol.

Munkemel

Vingaarden i Odense

Vingaarden i København
Skt. Annæ Plads 11

Odense Vin Kompagni

Odense - København
Grundl. 1895

Niels Jensen & Co.

Odense - København
Grundl. 1821

J. J. Jacobsens Eftf.

Odense - København
Grundl. 1841

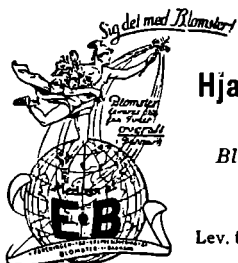
Gamle Hestehauge

Odense - København
Grundl. 1882

A/s C. F. Schalburg

Nyborg - Odense - København
Grundl. 1817

Torp & Co.
BLIKKENS LAGERMESTER
Aut. Gaa-, Vand- og Sanitetmester
Amagerbrogade 154
Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Hjalmar Andersen
Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5217
Lev. t. de kat. Institutioner

KONGERIGET-DANMARK
Amaliegade 31
C. 10093 København K Giro 21 07

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frideriksholms Kanal 6, Kbhvn.

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
Autoriseret Elektrometallatør
Genforeningsplads 4
Tage 5372 . Tage 5268x
Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
Kroner, Ringe, Tlf. og Signalanlæg, Radio
Leverandør til de katolske Institutioner

Th. Brehmholm Rasmussen

Malmester
Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg

Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester
Klingogade 9 . Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Taga 573 . 574

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Anton Siegler

Malmester
Klingogade 17 Vester 4758

Hans Glatrup Murermester

Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf., Ord. 2955
Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691

W. C. og Badeanlæg
Nyt og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

Vikariatets Penge

og Sankt Knuds Gildernes Muligheder

Nytaarsamtale med Frk. Ulla Andersen og Revisor Poul Hjorth

I Anledning af Aarsskiftet overvejer alle Mennesker, hvad der skete i det gamle Aar, og hvad de synes bedst værd at ønske sig i det nye. De berømte Nytaarsforsæt fattes, og Ugebladets Redaktion fik derfor Lyst til at være nysgerrig og se, om det ogsaa er andre end private Familiemedlemmer, der saadan ser sig tilbage og tager Beslutninger fremover.

Vi fandt det passende at stille vor Nysgerrighed paa et saa centralt Sted som »i Vikariatet«, vores allesammens Centrum, og da Nytaarstiden jo ogsaa er Tiden for Regnskabsopgørelser, var det naturligt at lade det gaa ud over Regnskabsafdelingen.

Paa Vikariatets Administrationskontor i Amaliegade finder vi alle i travl Virksomhed, og blandt andre Nytaarsgæster ogsaa Frk. Ulla Andersen, det utrættelige Medlem af Sct. Knuds Gildernes Hovedkomité, i Samtale med Vikariatets Revisor og Raadgivende for Administrationen, Hr. Poul Hjorth.

Deres Samtale passer netop til vort Ærinde, og vi gør Ørerne lange. Her bliver nemlig set baade tilbage og fremad, og især er Fremtiden paa Tale, og vi finder ogsaa Ønsker og Forsæt — saa det er bare at tage Blyanten frem og notere.

Gildernes Resultater

Frk. Ulla Andersen fortæller om Arbejdet for Sct. Knuds Gilderne, som med Regnskabet for 1946 har paabegyndt deres anden femaars Periode.

De første fem Aar indbragte ialt ca. Kr. 109.000,— eller

1941	Kr.	19.957,89
1942	Kr.	20.494,44
1943	Kr.	22.018,03
1944	Kr.	21.645,61
1945	Kr.	24.934,86

Kr. 109.050,83

ca. 21.000,— pr. Aar. Det første Aar var lidt ringere end de efterfølgende, idet 1941 gav ca. Kr. 20.000,—, medens man i 1945 kom op paa ca. 25.000,—.

Udgifter op og Indtægter ned

Revisor Hjorth bryder ind og bekræfter, hvad før har været sagt, at uden Gildernes Penge havde disse vanskelige Krigsaar ikke kunnet gennemføres; det har været Vikariatet en god Hjælp, som har muliggjort, at Kirkens Arbejde har kunnet gennemføres uden Nedlæggelse af paabegyndt Arbejde. Men, føjer han til, vi er svært interesseret i, hvad Gildernes Regnskab for 1946 kommer til at vise, for selv om det kan lyde utaknemligt, spejder vi efter Tegn paa, at Vikariatets Indtægtstal vil stige. Udgiftstallene er forlængst steget for os som for alle andre. Krigens Prisstigninger mærkes her som i Familierne, men uden at vore Indtægter har faaet »Lønforhøjelse« eller »Konjunkturtillæg«, tværtimod forringes de ogsaa derved, at Indtægterne fra Legater er faldende p. Gr. af, at Obligationsrenterne er gaaet ned.

Vi skal svare enhver sit, og har stadig vanskeligt ved det, fordi Prisniveauet fortsat er stigende, hvor vi havde haabet, at Krigens Ophør vilde komme os til Hjælp. Leveomkostningerne er ogsaa stigende for vore Præster, og udover en ringe Lønforhøjelse har vi indtil nu ikke kunnet hjælpe paa dette Misforhold.

Frk. Ulla Andersen ser bekymret ud, mens Revisoren taler. Der kan kun forventes en mindre Stigning i Gildeindtægten i det Regnskab, der nu er under Afslutning, siger hun, men vilde det ikke være rart at kende Ud-sigterne for Vikariatets Finanser i det kommende Aar.

Hvad Vikariatet skal svare til

Nu er det Revisorens Tur til at se betænkelig ud. I en Del Aar, siger han, har Administrationen haft en Slags Reserve af ty til, idet Vikariatet Tid efter anden har modtaget store anonyme Gaver, der har virket som en Reserve, man har støttet sig til. I et Par Aar har man saaledes af denne Reserve kunnet bruge 30—40.000 Kr. pr. Aar, men disse Midler er nu desværre ganske opbrugt.

Ja, De ser forbavset ud, Frk. Andersen, fortsætter Revisoren, og det er vel de store Tal, der gør det. Baade at Vikariatet har saa mageløse Velgørere, og at Pengene bruges, men se engang paa et Par af de større Tal. Han opnoterer et Par Linier paa et Papirark:

Til Præstelønninger og Pensioner, som det ikke kan paalægges Sognene at udrede, ca. Kr. 30.000 p. a.

Til Afdrag paa Prioriteter, ca. Kr. 20.000 p. a.

Til Sogne, som ikke kan klare deres egne Udgifter ved Brug af Kirke, Skole m. m., ca. Kr. 70.000 p. a.

Til Administrationen, ca. Kr. 6.000 p. a.

Til Renter, ca. Kr. 6.000 p. a.

Jeg ser, at ogsaa Redaktøren er imponeret, smiler Revisoren bekymret. Vi har sandelig meget at skulle klare, og samtidig en lang Ønskeseddel med Arbejder, vi meget gerne vilde sætte i Gang, bare vi havde Penge, men det maa jo ligge, indtil vi har klaret Kravene til det, vi staar i i Dag.

Nytaarsønsker fra Vikariatet

Der daler en pinlig Stilhed ned over Kontoret. Men Frk. Ulla Andersen, den fødte Optimist og personificerede Energi, genvinder Talens Brug, før vi andre ved, hvad vi skal sige.

— Jamen, saa har De jo Nytaarsønsker for Pengekassen, siger hun smilende — selv om jeg ikke paa Forhaand kan love, at hverken jeg eller Gilderne vil kunne opfylde dem.

Det kan De tro, svarer Hr.

Hjorth, men det er ikke morsomt at fremsætte dem. Til Vikariatets Kasse ønsker jeg mig Penge — mange Penge — alle de Gaver, smaa og store, som tænkes kan. Det vilde maaske være naturligt at rette en direkte Henvendelse herom, sætte en Indsamling i Gang eller lave en regelbunden effektiv Beskatning, men da vi jo allesammen forlængst har faaet mere end Skatter nok og næsten hver Dag møder en ny Indsamlingsliste, har jeg i hvert Fald ikke Mod til at foreslaa noget saadant. Men naar Lejlighed nu gives mig, vil jeg saa frimodigt, som jeg kan det, foreslaa alle, der maatte høre herom, at de tog sig af Sagen — ved personlige Ofre eller af f. Eks. en Gildeleder, som maatte skønne, at hans Gildes Medlemmer havde økonomisk Evne dertil, lod deres Bidrag paaføre en Konjunkturforhøjelse — forudsat at Gildernes Hovedkomité kan tiltræde en saadan Fremgangsmaade — men vor højtpriste Femøres Værdi ufortalt — vi klarer den jo ikke mere med at give vore Børn en Femøre, hvis de skal belønnes og have Lov til at »snolde« — desværre har en Femøre i Dag betydelig mindre Værdi end da Gilderne begyndte i 1941.

Ja — svarer Frk. Ulla Andersen — desværre maa jeg tilstaa, at De har Ret. Jeg maa tale med Hoved-Komitéens andre Medlemmer, om vi kan hjælpe — men beslutter vi os til at foreslaa vore Gildemedlemmer en Forhøjelse, hjælper det dog næppe Vikariatet udover alle Vanskeligheder — vi maa vist haabe paa, at andre anonyme eller navngivne Trosfæller vil sende gode Gaver.

Saadan er Katolikker!

Her bryder Ugebladet ind i Samtalen. Hvad har vi vore Spalter til, om ikke til at fortælle danske Katolikker om vort Vikariat, dets Glæder og dets Sorger. Katolikker er ikke helt almindelige Avislæsere, kan jeg som Redaktør betro Dem, Frk. Ulla Andersen og Hr. Hjorth. Det kan ske, at man opdager, at en aldeles fortræffelig Artikel

næsten ikke bliver læst, en stort opsat, betydningsfuld Nyhed næsten ikke bemærket. Men det er aldrig sket (og Sætteren bedes gentage aldrig med Versalier: ALDRIG sket), at en Bøn i Ugebladet om Hjælp ikke prompte er blevet hørt, selv om den gemte sig afsides i et Par Linier. Vær rolig for, at vor Samtale nok skal blive læst — og paa den rigtige Maade.

Iøvrigt vil der ikke være Mangel paa Spalteplads, hvis Læsere skriver til os og udtaler sig om, hvordan de vil foreslaa, at

Gilderne kan forøge deres Indsats. Der er allerede straalende Initiativ i Sving, f. Eks. i Aalborg (se længere henne i dette Nummer), Idérigdom og et dejligt Humør. Lad det smitte over hele Landet.

Og idet vi sikrer os Frk. Ulla Andersens og Revisorens Løfte om, at de begge vil vide at bruge Ugebladet til Fremme af deres (og vores alles) fælles Interesse, tager vi Afsked og glæder os til, at denne Nytaarssamtale maa blive erindret hele Aaret igennem.

Det store Ungdomsmøde

Søndag 5. Januar Kl. 19,30

i St. Knuds Sal og Jesu Hjerter Kirke.

Biskoppen taler til Københavns katolske Ungdom. I Kirken Festandagt. Prædiken ved Pater *L. Brunicardi*. Sakramental Velsignelse ved *Biskoppen*. Der bedes og synges efter Salmebogen.

Alle Hovedstadens unge Katolikker er velkomne og ventede. Foreninger bedes møde med Faner.

Kirken og Oxfordgrupperne

De katolske Biskopper i England og Wales har i Oktober holdt et Møde, paa hvilket man bl. a. drøftede »Oxford-Gruppe-Bevægelsen«, ogsaa kaldet »Moralisk Oprustning«. Bevægelsen er jo af angelsaksisk Oprindelse og har stadig sin største Tilslutning i de angelsaksiske Lande. Biskopperne vedtog en Udtalelse, som nu er blevet rundsendt til samtlige Præster i deres Dioceses. Udtalelsen lyder:

»Denne Bevægelse er saa inificeret med Indifferentisme — med den fejlagtige Antagelse, at den ene Religion er lige saa god som den anden — at ingen Katolik kan tage Del i en saadan Bevægelse eller arbejde med i den. Katolikker maa advares mod at overvære deres Møder eller Sammenkomster, ogsaa blot som Tilskuere.«

Det er ikke første Gang, en saadan Advarsel er blevet givet. Kort før sidste Krig udtalte Kardinal Hinsley sig i lignende Ord.

Gruppebevægelsen har ogsaa fundet Jordbund i Danmark. Oprindelig gav den Indtryk af væsenligt at have rent etisk Sigte. I de senere Aar synes den i højere Grad at opfatte sig selv som en kristen Bevægelse, men uden at gaa ind for bestemte dogmatiske Opfattelser af, hvad Kristendom er.

Derfor er der intet nyt eller opsigtsvækkende i de engelske Biskoppers Udtalelse. Den fastslaar kun, hvad Kirken altid siger om Katolikkers Deltagelse i anderledes troendes religiøse Gudstjenester og Møder.

Danske Medlemmer af Grupperne har meget gerne set Katolikker som Deltagere. For dem vil det være en Skuffelse, at Katolikker ikke kan tage Del i Gruppernes Arbejde. Men de vil kunne forstaa, at for os gives der ikke en fælles, fundamental Kristendom, i Forhold til hvilken de enkelte Trossamfunds specielle Dogmer er af underordnet Betydning. For os er Kri-

stendommen en udelelig Enhed, og hvor højt vi end forstaar at værdsætte anderledes troendes subjektive Tro og deres udmærkede Indsats ud fra deres Tro, har vi kun eet Hjemsted for vort religiøse Liv og vore religiøse Bestræbelser, den katolske Kirke.

Dermed er ingenlunde udeluk-

ket, at vi kan bevare en personlig Kontakt med Mennesker i f. Eks. Gruppebevægelsen eller at vi kan optage Samarbejde med Gruppernes Medlemmer om en Række Opgaver af humanitær og moralsk-politisk Art. Vi vil blot ikke være at finde i selve Grupperne. Vor Inspiration henter vi i Kirken.

Oplateken og spise den sammen.«

Tiden gik hurtigt; de to unge Mænd var med til Invasionen paa Kontinentet, og da næste Jul kom, fik de Lejlighed til at gaa til Midnatsmesse i en lille fransk Landsbykirke. Lige før de forlod Lejren den Aften, rakte Stan Bill et Stykke af sin Oplatek. Vennen tog høfligt imod det, men saa lidt forvirret ud, og Stan var klar over, at han ikke forstod Betydningen af hans Handling.

»Naar alt dette her Svineri er forbi, maa du komme hjem til mig Juleaften, Bill, og se, hvordan vi bærer os ad,« sagde han.

»Det vil jeg forfærdelig gerne,« svarede Bill.

Stan var kommet saa langt i sine Tanker, da det ringede; han for ned ad Trappen og aabnede Døren for den ogsaa civilklædte Bill.

Fru Grabowska og Bronia kom ud for at hilse paa Stans Ven, og saa gik de sammen ind i Dagligstuen, hvor Hr. Grabowski legede med sin lille Sønnesøn. Bill blev præsenteret for ham, for Sønnen Joe og hans Kone, Kay. »Vi har en Søn til, ved De maaske,« sagde Fru Grabowska, »men han er paa et Præsteseminarium, saa nu maa De være i hans Sted.«

Stan stod ved Vinduet, og Bill gik hen til ham. »Ved du hvad, jeg synes, jeg maa være til Ulejlighed — — jeg er helt udenfor — — —«

»Sikke noget Snak! Den Ceremoni, du skal være med til, har en dyb Betydning, men der er ikke noget mærkeligt eller svært ved den — — — Se — der er Stjernen! Saa er det Tid!«

Stan vendte sig og raabte: »Gwiazdka, gwiazdka!«

Aftenstjernen havde vist sig, og alle skyndte sig til deres Pladser ved Aftensbordet.

Da Hr. Grabowski havde bedt Bordbønnen, blev de alle staaende, og Joe, den ældste Søn, tog fra Bordet en Tallerken med det aflange hvide Stykke Brød, der lignede en stor Hostie. Det rakte han til sin Far, som brød det i otte Stykker, et til hver af de tilstedeværende. I Tavshed rakte

En polsk Juleaften i Canada

af *Walter Niesluchowski, S. J.*

Det er Stan Grabowski, Fru Marshall. Bill lovde at komme og se, hvordan vi fejrer Juleaften — — — Naa, han er gaaet? Mange Tak, Fru Marshall, og glædelig Jul.«

Stan gik ud til sin Mor i Køkkenet.

»Bills Mor sagde, at han var paa Vej; han har fortalt hende om vores Juleaften under Krigen, sagde hun.«

Fru Grabowsky aabnede Ovn-døren og kikkede til Smaakagerne. »Det bliver hyggeligt at have din Ven her i Aften,« sagde hun.

»Hvordan ser han ud, Stan?« spurgte hans Søster Bronia.

»Han er lavbenet og tyk, med en krum Næse og tjavset Haar,« forsikrede Stan alvorligt.

»Vrøvl jeg har jo set dine Fotografier fra Lejren.«

»Hvorfor spørger du saa?«

»Aah — — — men hvorfor har du saa ikke inviteret ham før — I har været hjemme i flere Uger?«

Stan vilde snappe en Kage, men Bronia standsede ham.

»Det er Fastedag, og du er ikke længere dispenseret, naar du ikke er i Tjenesten. Der er ikke saa længe til Middag.«

Stan gik op paa sit Værelse og klædte sig om. Det var første Gang, han lagde Uniformen, og han blev helt forbavset ved Synet af sig selv i Spejlet. Han tænkte paa Juleaftenerne i gamle Dage, naar han holdt Udkig efter Aftenstjernen, og paa de tre Juleaftener under Krigen, da

han og Bill havde været sammen.

Det første Aar holdt de Jul paa Militærskolen, og Bill havde være meget forarget, da Stan lukkede sin Julepakke op den 24. December i Stedet for at vente til Julemorgen, som engelsk Skik er.

»Hvor er du dog barnagtig,« sagde han. »Kan du virkelig ikke vente een Dag til? Og du skal være Soldat!«

»Se her!« svarede Stan og viste ham, hvad han havde taget ud af Pakken.

»Hvad er det? Det ligner en mægtig stor Hostie?«

»Ja — og den spiller en vigtig Rolle for os Juleaften; derfor lukkede jeg Pakken op nu, for jeg vidste nok, at Mor ikke vilde glemme at sende mig saadan en.«

Saa talte de ikke mere om det før næste Jul.

»Naa, det er vel det hvide Brød, du skal have fat i igen?« spurgte Bill, da Stan aabnede sin Julepakke.

»Ja. I Julen tænker man meget paa sit Hjem, ikke? Og naar jeg nu bærer mig ad, som vi gør hjemme, saa kommer jeg ligesom i nærmere Forbindelse med dem.«

»Vi kalder det Oplatek og deler det ved Juleaftensmaaltidet som et synligt Tegn paa vor Kærlighed til hinanden. Ligesom I ikke vilde lade være med at sende Gaver og Hilsener til dem, I holder af, kan vi ikke tænke os at lade være med at bryde

de saa Tallerkenen fra den ene til den anden, og hver tog sit lille Stykke. Derpaa gik Hr. Grabowski over til sin Hustru og brød en ganske lille Stump af hendes Stykke, mens hun brød noget af hans, og saa omfavnede de hinanden. Saa var Tavsheden forbi, og Børnene gik til Forældrene og til hinanden for at foretage samme Ritual. Bill var helt forvirret. Der kom de alle sammen og trykkede ham i Haanden, fik en Smule af hans Brød og bad ham tage lidt af deres; selv det ganske lille Barnebarn var med. Til sidst vendte de tilbage til deres Pladser, hver med otte smaa bitte Stykker Brød i Haanden. Paa et Tegn fra Husfaderen spiste de nu Stykkerne, og saa satte de sig, glade og smilende ned til det beskedne Maaltid.

Bill følte sig efterhaanden hjemme; han snakkede livligt, og da de var færdige med at spise, sang han ivrigt med paa de kendte Julesange.

»Hvor er det dejligt at se de unge Mænd i civil igen,« sagde Stans Far. »Du kan tro, Mor har meget at takke Jesusbarnet for i Nat, Stan. For har jeg savnet dig, saa har hun gjort det endnu mere.«

»Krigen kan nu godt lære os noget — — —« begyndte Bill tavende.

»Far — vil du ikke forklare Bill rigtigt, hvad vores Juleaftensskik betyder?« afbrød Stan, »jeg tror ikke, jeg har gjort det godt nok.«

»Jo, det vil jeg gerne. Se, Familielivet kræver jo mange smaa Ofre af alle i Hjemmet, og der er hele Livet igennem rig Lejlighed til at vise sin Kærlighed til de andre og øve Selvfornægtelse. Men Juleaften, naar den Stund nærmer sig, da Verdens Frelser blev født, ønsker vi at vise paa en særlig Maade, at vi har god Vilje. Derfor udfører vi den lille Ceremoni og siger hinanden nogle kærlige Ord for at vise, at vi er forenede i Kærlighed og Tro. Hvad der maaske kan have været af Smaauenigheder og Uvenlighed bliver saa tilgivet og glemt.«

Bill lyttede interesseret; men

saa kom han med en Indvending: »Det maa være en rent national Skik. Hvis den var katolsk i videre Forstand, maatte vi andre jo ogsaa bruge den, ikke sandt?«

Nu blandede Joe sig i Samtalen. »Det er en gammel, for os næsten liturgisk Skik. Selv om den nu kun overholdes af de slaviske Folk, gaar Traditionen tilbage til den ældste kristne Tid, da Præsterne indviede Brød, som blev uddelt til de troende.«

»Ja, det er en ægte kristen Skik,« fortsatte Hr. Grabowski. »Søstrene bager de store »Hostier«, og nogen Tid før Jul indvier Præsten dem og bringer dem rundt til Sognets Beboere. Brødets Hvidhed skal minde os om, at vi skal være rene af Hjertet, og naar vi deler det imellem os, er det som et Tegn paa Kærlighed og Taknemmelighed. Navnet kommer for Re-

sten fra Latin: oblata — Ting, der bliver ofret.«

Fru Grabowska kom ind fra Køkkenet, og Bill rejste sig for hende.

»Bliv endelig siddende, Bill,« sagde hun i en moderlig Tone.

»Tak — jeg maa vist gaa nu. Jeg lovede Mor at bringe nogle Julepakker ud for hende før Midnatsmessen. Mange Tak, fordi jeg maatte være med i Aften. Og Tak for Deres Forklaring, Hr. Grabowski. Jeg synes, det var saa smukt alt sammen.«

»Det er virkelig kedeligt, du allerede forsvinder,« sagde Stan. »Du og Bronia har slet ikke faaet snakket sammen.«

Bronia blev højrodt i Hovedet.

»Jeg kommer snart igen, hvis jeg maa,« svarede Bill, og saa sagde han, meget langsomt og omhyggeligt: »We-so-le-go Bo-ze-go Na-ro-dze-nia« — »Glædelig Jul!«

Hver af os skal aflægge Regnskab

Paa to Maader lærer vore helige Bøger, at vi straks efter Døden stilles for Guds Domstol for at aflægge Regnskab for vor Livsførelse, d. v. s. for vore Tanker og Ønsker, Ord og Geringer samt for Forsømmelse af vore Pligter. Den ene Maade er indirekte, den anden direkte.

Naar Skriften hævder, at *Genældelsen af godt og ondt indtræder umiddelbart efter Døden*, saa *forudsætter* denne Troslære uvægerligt en forudgaaende Bedømmelse af hver enkelt Sjæls Værdighed henholdsvis Uværdighed, eller med andre Ord *en særskilt Dom*. Den er nødvendig for at fastsætte Løn eller Straf efter Retfærdighedens Principper. Kun derved kan en Adskillelse af gode og onde finde Sted.

I Lignelsen om den rige Mand og den fattige Lazarus (Lk. 16, 22.) siger vor Frelser: »Det skete, at den fattige døde og blev baaret af Englene hen i Abrahams Skød. Den rige døde ogsaa og blev begravet. Da han slog sine Øjne op i Dødsriget, hvor han var i Pine, ser han

Abraham langt borte og Lazarus i hans Skød.« Og saa skildrer Herren, hvor forskellig den Tilstand var, hvori de to straks efter Døden befinder sig.

Skærtorsdag Aften havde vor Frelser bedt om, at hans egne skulde være der, hvor han selv var. Allerede den næste Dag lover han paa Korset den angerfulde Røver: »Sandelig siger jeg dig, endnu i Dag skal du være med mig i Paradis.« (Lk. 23, 43.)

Om Forræderen Judas siger Apostlenes Øverste, Petrus, at han forlod sit Embede og Apostelgerning for at gaa bort til sit eget Sted (Apg. 1, 25), medens Stefanus, skønt han endnu befandt sig i sit dødelige Lege-me, med eet saa Himlen aaben og Menneskesønnen staaende ved Guds højre Haand og bøn-faldt sin Frelser: »Herre Jesus, tag imod min Aand.« (Apg. 7, 56 ff.)

Hos St. Paulus er der flere Steder, hvoraf man kan se, at de, som hører Kristus til, straks efter Døden skal være sammen

med deres Frelser. Ifølge Fil. 1, 21. 23. er det at dø en Vinding for Paulus, og det er langt bedre at bryde op og være sammen med Kristus end at blive i Lege- met. Desuden hører vi ham udta- le, at det at skue Gud Ansigt til Ansigt, som Kristus har lovet dem, der er rene af Hjertet (Mt. 5, 8.), hint Syn, som Englene i Himlen allerede har og kan nyde (Mt. 18, 10), umiddelbart efter Døden begynder for de gode og retfærdige (1. Kor. 13, 12). Han skriver nemlig: »Nu (i dette Liv) ser vi jo i et Spejl, i en Gaade, men da (efter en salig Død i Herren) skal vi se Ansigt til Ansigt; nu kender jeg stykke- vis, men da skal jeg kende fuldtud, ligesom jeg selv er kendt fuldtud.« (Slg. 1. Jo. 3, 2.)

En anden Gang stiller St. Pau- lus det jordiske Liv lige overfor det hinsidige. Det første er en Tilværelse fjernt fra Gud, i det andet er man hjemme hos Gud. »Vi ved, at dersom vort Legemes Telt, vor jordiske Bolig nedbry- des, har vi en Bygning, som kommer fra Gud, en Bolig ikke gjort med Hænder, en evig i Himlen ... og da vi ved, at vi ikke er hjemme hos Gud, saa længe vi har vort Hjem i Lege- met, — thi i Tro vandrer vi her, ikke i Skuen, — saa er vi ved godt Mod og vil hellere vandre bort fra Legemet og komme hjem til Herren ... for Kristi Domstol skal vi alle træde frem, som vi er, for at enhver kan faa igen, alt efter som han har hand- let her i Livet, godt eller ondt.« (2. Kor. 5, 1. 6. 8. 10.)

Endelig taler Apostlen (Heb. 12, 23) om de retfærdige, som er naaet til Fuldendelse i Guds evige Rige. De skal være en Ga- ranti for, at Gud vil indfri si- ne Løfter til dem, der endnu vandrer hans Veje her paa Jor- den.

Johannes' Aabenbaring giver ogsaa et Bidrag til Belysning af det Spørgsmaal, som beskæftiger os her. Flere Gange skildrer den de retfærdiges Tilstand før Verdensdommen, men altid paa den Maade, at de alt nu, i Mod- sætning til Synderne, nyder

Lønnen for deres retskafne Liv. (Kap. 6. 7. 12. 14. 15.)

Det var nu de indirekte Be- viser for den særskilte Dom, som vi finder i det Nye Testa- mente. Maaske er Listen over dem ikke helt fuldstændig. Men een Ting er sikker: de er af en saadan Art, at de udelukker en- hver fornuftig Tvivl om, hvad der sker med os, saa snart vi har lukket vore Øjne for dette Liv og denne Jord, hvis bare vi vil bruge vor Forstand og fordybe os i Guds Tanker og Fremgangs- maade. Ganske vist maa man ikke forestille sig den særskilte Dom som en Undersøgelse af no- get, der endnu er uklart eller tvivlsomt for Gud. Det er jo ganske umuligt. Ej heller bør man vente en Stævning af Vidner, der vil faa Spørgsmaal forelagt til Besvarelse, saaledes som det sker ved en menneskelig Dom- stol. Nej, Fremgangsmaaden er meget enkel. Kristus, Slægtens Dommer afsiger sin Kendelse, og Sjælen bliver bekendtgjort med den sammen med de retfærdige Grunde, som har ført til den. Naar saa dette er sket, fuldbyr- des Dommen med det samme. Er Sjælen paa Grund af een eller flere Dødssynder ikke i Besid- delse af det guddommelige Liv eller den helliggørende Naade, hjemfalder den uden videre til Helvedes evige Straf. Har den derimod den helliggørende Naade, og er den ogsaa fri for al til- givelig Synd samt for enhver timelig Strafskyld, bliver den straks optaget i Himlens evige Herlighed. En tredje Mulighed er denne: befinder Sjælen sig nok i Naadens Tilstand, men har den tilgivelige Synder paa sig el- ler timelige Syndestrafte, der først skal afsones, saa holdes denne Sjæl tilbage i Luttringsil- den saa længe, indtil den har ydet den guddommelige Retfær- dighed fuldgyldig Sone.

Alt dette er klart og sik- kert nok. Men man kan allige- vel spørge: findes der ogsaa di- rekte Vidnesbyrd om den sær- skilte Dom i det Nye Testamen- te, og hvorfor er de egentlig saa sparsommelige? Besvarelsen af dette Spørgsmaal maa dog op- sættes til næste Gang. F. K.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I den sidste Uge af det gamle Aar udfoldedes der en livlig Akti- vitet indenfor diplomatiske Kredse i Vatikanet. Umiddelbart før Jul ankom den apostoliske Nuntius fra Argentina til Rom, og mellem Jul og Nytaar ventedes samtlige Nun- tier fra Latin-Amerika til Drøftel- ser i Vatikanstaten. — En Del di- plomatiske Repræsentanter for de tidligere Aksemagter befinder sig stadig — som Privatpersoner — i Vatikanstaten. For nylig bragte Sekretæren fra det tidligere japan- ske Gesandtskab, Mr. Kanayama, sit syvende Barn til Daaben i Sct. Peter.

Kina

Den ny kinesiske Forfatning - saaledes som den forelægges den kinesiske Nationalforsamling, der tæller 12 katolske Medlemmer — er sammenstillet af en af Kinas mest fremragende Jurister Dr. John C. Wu, der konverterede i 1937.

Norge

I Slutningen af November døde i Arendal en af den norske Katoli- cismes mest markante Skikkelser, Monsignore Karl Kjelstrup. Mon- signore Kjelstrup, der blev 72 Aar gammel, gik over til Katicismen i en ung Alder og præsteviedes i 1901 i Oslo, og faa har i saa høj Grad som han bidraget til at skabe Kirken en »god Presse« i Norge. Herhjemme finder vi endvidere hans Navn under flere Salmer i den ny Salnebog, og adskillige norske Menigheder skylder ham deres Tilbliven.

Tyskland

Den kendte tyske Kunstnerinde Berta Hummel — alias Sr. Maria Innocentia O.S.Fr., er for nylig afgaaet ved Døden i sit Kloster Sies- sen i Bayern. — De forskellige Hummel-Sager har gaaet deres Sejrs- gang saa at sige over hele Ver- den og ikke mindst i Amerika gjorde de yndefulde smaa Barnebille- der og -plastiker stormende Lykke.

U. S. A.

Det romersk-katolske litauiske Præsteforbund i Amerika har rettet en Appel til Præsident Truman for at formaa ham til at gøre alt hvad der staar i hans Magt for at gen- give de baltiske Stater deres Souve- rænitet — i Overensstemmelse med de Løfter, som de forenede Natio- ner afgav under Krigen.

KIRKE OG STAT I PORTUGAL

I en Tale umiddelbart før Jul har Patriarken af Lissabon, Kardinal Cerejeira, paa den mest eftertrykkelige Maade tilbagevist de udenlandske Paastande om, at den portugisiske Stat er kleriko-fascistisk indstillet og henvist til, at Kirke og Stat er adskilt i Portugal, at Kirken dér ikke modtager nogen Statsunderstøttelse samt at den portugisiske Klerus ikke nyder nogensomhelst politiske Forrettigheder eller udøver nogen politisk Indflydelse.

»Den portugisiske Stat« — erklærer Kardinalen — »er et typisk Eksempel paa en verdslig Stat. Forfatningen anerkender ikke udtrykkeligt Guds Suverænitæt, omend Grundlaget for den offentlige Undervisning er præget af de 'sædelige og doktrinære Traditioner' i Landet, der som bekendt er katolsk, idet den katolske Befolkning udgør 93 % af Indbyggerne. Konkordatet anerkender Kirken og dennes religiøse og moralske Mission, og ligesaa lidt som Staten blander sig i Moral og Religion, ligesaa lidt blander Kirken sig i Politik. Staten ønsker ikke — som under visse totalitære Regimer — at udøve Samvittighedstryk paa Kirken og dens Mænd, og Gejstligheden er ikke bundet af bestemte politiske Anskuelser, men maa loyal gøre sin Pligt overfor Fædrelandet.

Det portugisiske Regime kaldes klerikalt, fordi

Kirken ikke bekæmper det. Kirken i Portugal ønsker kun eet, nemlig at man lader den i Fred, saa den kan opfylde sin af Gud givne Mission.«

Den katolske Klerus i Tyskland under Nazismen

De saakaldte »Denazificeringsprocesser« mod katolske Gejstlige i Tyskland er endnu ikke definitivt afsluttede, men der foreligger imidlertid allerede nu en Række meget talende Oplysninger. Saaledes har den amerikanske Militærregering kun fundet Anledning til at rejse Anklage mod ialt 20 Gejstlige af Bayerns samtlige ca. 9000 katolske Præster (det er ca. 0,20 %) for at have været Medlem af eller sympatiseret med N. S. D. A. P. Blandt de ca. 11.000 katolske Gejstlige i Nord- og Vest-Tyskland fandtes der 15 Partimedlemmer, i Bispedømmerne Köln og Paderborn med 4107 Præster kun to, i Münster med 1640 Præster kun en, i Trier og Hildesheim med henholdsvis 1623 og 292 Gejstlige kun en hvert Sted, i Fulda med 509 Præster kun to, i Berlin med 478 Præster ligeledes to, medens Osnabrück og Württemberg-Baden ikke havde en eneste.

* * *

Vær derfor stærke i Troen, vær udholdende og handlekraftige.

*

I Forbindelse med de Antiklerikales lærmende Agitation er det imidlertid interessant at bemærke, at den ny italienske Forfatnings-

Frygten for en ny Konflikt bliver større og større

Juleaften holdt den hellige Fader over Vatikans Radio en Tale, rettet til Alverdens Følgeslag og udtalte her bl. a., at »her Europa-gaar i en stadig Frygt for, at en ny Konflikt skal bryde ud«. Den hellige Fader gav Udtryk for sin Paaskønnelse af Statsmændenes Bestræbelser, men ansaa de opnåede Resultater for alt for vage og skrøbelige. Sejrens Frugter er i Øjeblikket bitre og Fredens Vanskeligheder langt fra løst. Efter at have omtalt den over hele Verden herskende Misfornøjelse og Frygten for at en ny Konflikt skal bryde ud, erklærede den hellige Fader, at Spændingen for Millioner af Mennesker er ulidelig stor, saa

Den hellige Faders Radiotale Juleaften

stor, at den haardt spændte Fjeder kan bryde hvad Øjeblik det skal være. Kirken ønsker ikke — udtalte den hellige Fader — at blande sig i rent verdslige Spørgsmaal og Stridigheder, men han haabede dog alligevel, at mange udenfor den katolske Kirke vilde lytte til hans Budskab og følge hans Formaninger. »Da Atlanterhavs-

Therese Neumann stadig i Live

Den stigmatiserede Therese Neumann i Konnersreut befinder sig stadig vel, og er her fotograferet sammen med sin Sognepræst, to smaa Niecer og to amerikanske Feltgejstlige

deklarationen blev offentliggjort — fortsatte Paven — begyndte Folkeslagene at aande befriet op. Men hvad er der blevet af de gyldne Løfter? Menneskeheden lægger en stor Dygtighed for Dagen paa de militære Omraader, men Fredens Vanskeligheder er endnu ikke løst. Menneskeheden har udvist en utrolig Modstandsevne, men der er dog en Grænse for denne Modstandskraft. Og i Dag ønsker Menneskeheden atter at kunne haabe. Den hellige Fader vendte sig derpaa til de ansvarlige Statsmænd og udtalte: »Gør alt, hvad der staar i Eders Magt for at besegle Fredens Værk med Retfærdighed. Vi respekterer det højsindede Arbejde, som er udført, men hvem vil for Alvor hævede, at det forløbne Aars Gerning har bragt nogen som helst klar Løsning? Nye Vaaben, som man end aldrig for har hørt Tale om, truer med at gøre ethvert fremtidigt Fredsarbejde illusorisk — Budskabet fra Bethlehem har i Dag større Betydning for Menneskeheden end nogen Sinde før.

Den hellige Fader sluttede sin Tale med at give Udtryk for sin Medfølelse med de Millioner af Mennesker, der stadig lider under Eftervirkningerne af Krigens Ulykker, og opfordrede til at yde dem al Hjælp.

KIRKEN ROKKES IKKE AF ANTIKLERIKAL KAMPAGNE

Den store Plads foran Sct. Peter var Søndag før Jul — som saa ofte før — Skuepladsen for et vældigt Menneskeopbud, da over en kvart Million Romere samledes paa dette historiske Sted for at demonstrere deres Loyalitet overfor Kirken og den hellige Fader i Anledning af, at visse romerske Blade i den seneste Tid har ført en skarp antiklerikal Kampagne. En mild Decembersol skinnede ned over de store Menneskemasser, medens de lyttede til den hellige Faders Tale fra Peterskirkens Balkon. Den hellige Fader opfordrede sine troende til at slutte fastere op om Kirken og erindre om, hvad han under Krigens skiftende Faser havde gjort for at redde deres elskede Rom. »Der skal mere end et antiklerikalt Ugeblad — dets Udbredelse være sig nok saa stor — til at røkke den grundmurede Bygning, der hedder Kirken,« udtalte den hellige Fader. »Troen overvinder alle Farer og Prøvelser, og aldrig har Kirkens historiske Mission været større end netop i vor Tid, Helgener og Martyrer skuer ned over jer og venter, at I viser jer værdige til at løfte den Arv, som de har efterladt jer.

► Folkemasserne paa Peterspladsen — set fra Peterskirkens Balkon

kommission 18. December med overvejende Majoritet stemte for en Bibeholdelse af Lateranforliget, som i 1929 sluttedes mellem Pius XI og Mussolini, saaledes at Forholdet mellem Vatikanstaten og Republiken Italien nu faktisk kan ordnes paa sædvanlig Maade gennem en Ratifikation.

Et nyt antiklerikalt Tidsskrift saa iøvrigt Dagens Lys i Rom kort før Jul, men indeholdt saavel i Tekst som i Billeder en Række i den Grad smudsige Angreb paa Pavestolen, at det første Nummer blev beslaglagt og forbudt af Politiet.

Sct. Nikolaus paa Filippinerne

Missionsstationerne paa Filippinerne rejser sig lidt efter lidt af Krigens Aske. Oventor besøgte Sct. Nikolaus Vajsenhus børnene i de amerikanske Missionsstres Hjem paa Mindanao

Biskoppen ønsker at tale med Københavns katolske Ungdom

Nu er Dagen der, og saa ... ja, saa skal det vise sig, om Biskoppen har kaldt forgæves. Den Mulighed kan man vist roligt se bort fra. Men, det afhænger af DIG — og ikke af din Kammerat. Jo mere man tænker over Forholdene, jo mere bliver man klar over, at der ikke alene maa ske noget, men meget. Ugebladet har flere Gange siden Befrielsen kunnet bringe godt og glædeligt nyt fra katolsk Aktivitet mange Steder fra. Skulde dansk Ungdom være ringere? Skulde vi virkelig være saa paavirkede af materialistisk Dovenskab og Egoisme, at vi ikke evner en Kraftanstrengelse for Kirkens Sag?

Man behøver høre at tage rundt i vore Ungdomsforeninger for at konstatere, at de kæmper en haard Kamp for bare at samle nogle Medlemmer. Om Aktivitet ud ad til er der sjældent Tale. Det er der simpelthen ikke Kræfter til. Vi er blevet som Saltet, der har mistet sin Kraft — og hvad siger Vor Herre om det?

Eller vi kan lytte til mange unges Samtaler og bemærke, hvor langt borte deres Tanker ligger fra Kirkens Lære og Praksis. De skulde være som Lyset paa Bjærgene, men famler selv rundt i Uvidenhedens Mørke. Hvem alene kan tænde Evangeliets Lys? *Biskoppen* — ingen anden! Over ham hviler Løftets Ord, der første Gang lød til Apostlene: Den, der hører Jer, hører mig! Den, der foragter Jer, foragter mig! Den sidste Halvdel af Sætningen skulde nødtønt møntes paa dansk katolsk Ungdom. Mange unge, alt for mange, ser aldrig Ugebladet. Nogle ser det, men læser det ikke. Enhver, der læser disse Linjer maa ikke slaa sig til Taals, før han har faaet fat i en eller flere Unge for at sige dem, hvad der staar i disse Linjer.

Under Besættelsen gjaldt det

Liv eller Død for Fædrelandet. Nu gælder det Liv eller Død for Tusinder af unge — deres evige, uingenkaldelige Skæbne. Løber det dig koldt ned ad Ryggen ved at tænke derpaa?

Ungdom og Samfund 2

Fra Selskabelighed til Opdragelse

Hvad siger KUK'erne om KUK? Start en »Gallupundersøgelse« om Spørgsmaalet. Men tro ikke, at en duplikeret Forespørgsel pr. Brev med Anmodning om Besvarelse vil give Resultat. Størstedelen af Menneskeheden er glemsom, naar det gælder Spørgeskemaer, og Skemaerne kommer aldrig tilbage. Benyt Lejligheden ved en Fest eller indkald eventuelt til et Møde med Spørgsmaalet paa Dagsordenen. Stik Medlemmerne en Seddel i Haanden med Ordene: »Jeg kommer igen om et Kvarter. Prøv lige at besvare disse Spørgsmaal.« — Spørgsmaalene skal rumme følgende Problemer: Hvorfor kommer du i KUK? (Pligtfølelse, Vane, for at mere sig, Interesse for Foredrag o. l.) — Tilfredsstiller KUK dine Krav til en Ungdomsforening, og hvad kunde du tænke dig anderledes? — Har du Idéer til specielle Arrangementer, som du kunde tænke dig taget op indenfor Foreningens Rammer? (Ny Form for Underholdning, særlige Emner for Foredrag og Studiekredse).

Eventuelt kunde I arrangere en lille Konkurrence i Forbindelse med Besvarelserne (Uddeling ved Dommerkomité) for at faa saa stor Tilslutning til Besvarelserne som muligt. Men gør Forsøget og send saa Besvarelserne med Oplysning om Afdeling og særlige Forhold til Belysning af Baggrunden til Ugebladets Redaktion, mærket »Ungdom og Samfund«.

Men det tager selvfølgelig Tid, og medens vi venter, var det maaske fornuftigt at søge at analysere Problemerne paa Forhaand. Lad os gribe i vor egen Barm for at søge Oplysning om de Grunde, der kan være for hver enkelt til at komme i KUK. En kommer maaske af Pligt, fordi Hjemmets Indstilling paa en vis Maade presser ham til at komme, en anden søger Kammerater og en hyggelig Passiar ved en Kop Kaffe, en søger Fest, og andre

Derfor: Vi mødes paa Søndag den 5. Januar Kl. 19,30 præcis (altsaa ikke et Kvarter efter) i Sct. Knuds Skoles Sal. Og bag efter gaar vi med Biskoppen over i Kirken. Og saa beder vi, som vi maaske aldrig har bedt før. Og vi synger, saa ingen kan være i Tvivl om, at her samles en stærk, overbevist, begejstret ... altsaa simpelthen: katolsk Ungdom.

vil lære noget. Og hvem er saa de mest værdifulde KUK'ere? Det kan besvares generelt. De bedste Medlemmer i enhver Forening er de, der kommer af fri Vilje og med en positiv Indstilling til Foreningens Arbejde og Formaal. Af de ovennævnte Motiver er Gruppe 2 og Gruppe 4 indlysende mest positive. Gruppe 2 søger Venskab med Mennesker af samme Interesse, og Gruppe 4 at udvikle denne Interesse til et aktivt Livsindhold. Hvis Gruppe 1 findes som fast Bestanddel af Foreningen, tyder det paa en Mangel paa Evne til at gøre Arbejdet interessant, en Mangel hos Foreningens Ledelse, og jeg vil bede jer tage et ordentligt Nap for at omdanne en saadan eventuel Gruppe til en Gruppe af de nævnte to positive Arter.

Hvad er da en Forening? en Forening er en Sammenslutning af en Gruppe Mennesker med visse fælles Interesser, og Foreningens Formaal er at give disse Mennesker Lejlighed til at dyrke og udvikle disse Interesser.

Danmark har faaet Skyld for at være et Foreningsland og ikke uden Grund. Der findes mange Foreninger og mange overflødige Foreninger. De overflødige Foreninger er saadanne, hvis Formaal er uden Betydning for Samfundets og Menneskehedens Udvikling. Men for at en nyttig Forening skal være berettiget, maa den kunne samle en vis, stor eller lille, men i hvert Fald trofast Tilhængerskare. Er Skaren for lille eller Deltagelsen meget varierende, kan det skyldes, at Rammerne er for snævre, eller at Agitationen ikke er effektiv nok, eller endelig at Administrationen er ufuldkommen. De bedste kendte Arter af Foreninger er selskabelige, politiske, religiøse, kulturelle og sportslige. En Række af de nævnte Grupper har tillige det Formaal at skabe personlig Kontakt mellem Mennesker med samme Interesse,

og endelig kan der skabes Variationer ved Kombination af de forskellige Grupper.

Saa meget om Foreninger og Foreningsliv i Almindelighed. — Hvad er saa den katolske Ungdomsbevægelses Formaal og Rammer? Det ligger i Ordene »katolsk« og »Ungdomsbevægelse«. KUK skal give Medlemmerne Lejlighed til at vedligeholde og udvikle deres Kendskab til deres Religion, *samlidig* med, at KUK giver de unge Lejlighed til Kammeratskab under frie Former og Lejlighed til personlig Udvikling. I ser altsaa, at der ud fra dette vil finde tre Kategorier af Arrangementer: de religiøse Foredrag og Studiekredse, kammeratligt Samvær og Fest og endelig Foredrag og Studiekredse over almene kulturelle og sociale Problemer. Ingen af de tre Grupper maa forsømmes. Og jeg vil bestemt ikke underkende den midterste Gruppe, men den maa gennemføres i Forbindelse med de to andre Grupper. Bliver der for megen ren Selskabelighed, faar man let en tom Forneimelse, naar man gaar fra et Møde hos os. Og saa den sidste Gruppe. Vi unge Katoliker maa skabe Respekt om os. Denne Respekt opnaas ved et efterlignelsesværdigt Levned i Forbindelse med en vidtspændende Horisont. Lad os da fyldes af Videbegærlighed. Lad KUK blive et Kulturcentrum, og lad os ikke være bange for at tage Dagens Problemer op til Debat. Ingen skal kunne sige, at KUK's Arbejde er fordummende og eensidigt. Ingen maa kunne sige: »Der er kedeligt i KUK. Arrangementerne er daarligt tilrettelagt.« Nej, skab Interesser hos vore Kammerater. Ikke eet Møde uden positivt Indhold. Og lad os ikke være bange for at tage Talere, der kender det specielle Emne, vi ønsker behandlet. Her er en Opgave til de ældre Katoliker, som jeg haaber ogsaa læser denne Artikel. De maa melde sig som Foredragsholdere, Studielede m. m. Maaske kan man ogsaa tage fremmede ind, naar man lader en Præst eller anden dygtig Katolik kommentere Udtalelserne. Og vore unge Kammerater skal lære at forsvare de katolske Idéer og Synspunkter. Og de maa prøve det i vore Foreninger. Men der bliver ingen Diskussion uden Modsætninger. Findes de ikke, maa de skabes ved at invitere udenforstaaende, der er specielt interesserede i de paagældende Problemer. Kun derved vil I lære at forsvare vore Standpunkter.

Jeg har nu ridset Linierne op, og jeg haaber at modtage mange Kommentarer og Besvarelser af de nævnte Spørgeskemaer. Jeg haaber, at I mener som jeg: Intet Møde uden Idé og Problem. Bort fra ren Selskabelighed og Kaffebrød, hen mod Kammeratskab og Opdragelse.

C. A.

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(26)

»Læs det, og sig mig, hvad De mener om det!« Det var Krøblingens Stemme. Han rakte et Brev til P. Anselm.

I de forløbne Dage havde man intet set til Atheisten. Optimisten havde imidlertid været i Besøg i Klostret et Par Gange, og han havde berettet lidt om den andens pludselige Tværhed og Uomgængelighed. Selv med Majoren var han blevet Uvenner, fordi sidstnævnte ikke havde givet ham Medhold, da de talte om Munken. Og Pessimisten var han ogsaa Uvenner med. Thi denne havde en Dag siddet og læst i en Bog om moderne Filosofi, som Præsten havde laant ham. »Naa, De er nok ogsaa i Færd med at komme under et Menneskes Indflydelse,« havde Atheisten haanligt sagt. Men han var blevet meget fortørnet, da den anden uden Tøven svarede: »Om saa var, saa er den langt at foretrække for Deres!« Og Optimisten tilføjede, at Atheisten flere Gange havde fraraadet ham Besøg i Klostret; thi »han var meget bekymret« for, at han skulde sætte noget af sin intellektuelle Uafhængighed til deroppe.

Krøblingen havde faaet Brevet med Eftermiddags-Posten, og han havde læst det derude paa sin Yndlingsplet under Træerne.

»Skal jeg læse det hele?« spurgte P. Anselm; »jeg mener, staar der ikke noget i, som ikke kommer mig ved?«

»Maaske et Par Smaating, men — det er det samme; læs bare det hele!«

Munken lukkede Brevet op; paa hvert Ark var Familievaabnet trykt. Han læste det igennem og rakte det saa tilbage til den unge Mand.

»Maa jeg have Lov at tænke lidt over det?«

»Ja, selvfølgelig! Det er vist bedst at overveje den Slags, ikke sandt?«

Den Syge talte med let Stemme; men han var tung om Hjertet. Brevet omhandlede hans Fremtid.

»Majoren kommer herop til The — — men før han kommer — vil jeg gerne sige Dem noget.«

»Saa tag bare fat,« svarede Munken og satte sig i Græset.

Den unge Mand rømmede sig.

»Se De — — De sagde en Dag noget om Smeltediglen, om Lutring og den Slags. Jeg tror, jeg er dumpet ned i en Smeltedigle nu. Det begyndte den Dag, da vi var oppe i Bjerglandsbyen, under Velsignelsen. Gud blev med Eet en Virkelighed for mig — kom mig ganske nær. Han var mig personlig

nær, og jeg vidste, at han omgav mig med sin Kærlighed. Jeg kan ikke forklare, hvordan det gik op for mig; jeg ved kun, at saadan var det. Jeg sagde til Ham, hvor daarligt et Menneske, jeg var og havde været, fortalte ham om mine Synder, om at jeg havde forhandlet ham og meget mere. Mit Hjerte var fuldt af Rædsel imens over alt, hvad jeg havde gjort; men det hjalp mig, at han vidste det hele i Forvejen. Og alle de Mennesker i Kirken dér, de hjalp mig ogsaa. De sad der saa naturligt, saa selvfølgelig, i Guds personlige Nærvær og Han syntes at glædes over dem og elske dem. Jeg sagde til Ham — at jeg var forfærdelig ked af det — — —

Krøblingen rømmede sig igen.

» — — — Jeg sagde til Ham, at jeg i Fremtiden vilde prøve paa at bære mit Kors, det, som Han selv har sendt mig, og at jeg vilde bære det uden at klage mere. Saa husker De maaske, at jeg fik det smertefulde Anfald, og at De fik mig bragt til Sengs. Jeg laa der og betragtede Krucifikset over min Seng. Det har aldrig før betydet noget som helst for mig. Men den Dag kom jeg pludselig til at tænke paa noget, som jeg har læst i den Bog, De laante mig, om at dele Kristi Lidelse med Ham — — og saa, ja, saa bad jeg, om jeg maatte faa Lov dertil. Og jeg kan ikke forklare det; men efter at jeg havde sagt det, saa blev det helt anderledes, skønt Smerterne stadigvæk var der. Det var, som om jeg havde givet Ham Smerterne. Selvfølgelig var jeg selv meget forpint stadigvæk; men Byrden, Vægten af Lidelsen var borte. Det syntes, som om Han havde taget den paa sig. — — Og det trængte sig med voldsom Kraft ind i min Bevidsthed, at det var Gud selv, der hang dér paa Korset. Det forekom mig saa frygteligt — — og saa vidunderligt.«

(Fortsættes)

Bor De langt fra Kirke?

saa husk, at der er katolsk
Radiogudstjeneste
Hellig tre Kongers Dag
Mandag 6. Januar Kl. 8.

Se nærmere Side 15.

Gilderne i Aalborg har udsendt et aldeles fortræffeligt lille Blad, der kraftigt og fornøjeligt slaar til Lyd for Gildesagen og for en smuk Placering af Aalborg i Kapløbet om, hvem der bedst forstaar denne Sags Betydning. Vi tyvstjæler nogle Artikler fra det udmærkede Blad, der er paa to dupliserede Foliosider, trykt med Haabets grønne Farve.

5 Øres Bladet

er noget nyt, og et Eksperiment, som Gildeledelsen haaber paa vil vinde Tilslutning blandt alle Gilde-medlemmerne ude i Sognet. Maaske kan det endda blive medvirkende til at faa endnu flere med i Gilderne, — der findes jo stadig mange Katolikker i vort store Sogn, som endnu ikke er tilknyttet et Gilde, og vi haaber derfor med Gildeledernes Hjælp, at faa Medlemstallet sat godt i Vejret.

Ved Gildefesten sidste Efteraar oplyste Hovedkassereren, Henning Fausbøll, København, at Vejle var den By i Danmark, som hvad Gilde-medlemmer angik, var Nr. 1, og at Aarhus var Nr. 3 med Aalborg paa 2den Pladsen. Iøvrigt meddelte han, at baade Aarhus og Vejle var besluttet paa, at de vilde være Nr. 1, og hertil vil vi fra Aalborg nu svare: »Har Vejle og Aarhus saadanne Planer, saa er det kun godt, men de faar nu nøjes med 2. og 3. Pladsen, idet vi maa sørge for at Aalborg bliver en fin Nr. 1.

Det er dette vi hermed vil bede Dem om at hjælpe os med, og for at baade Aarhus og Vejle kan vide, hvad de har at rette sig efter, beder vi Dem nu om at tage det første Nap, saa vi kan naa det Maal, vi her har sat os.

Som De sikkert ved mangler vor Biskop stadig Penge til Vikariatet, og det endda mange Penge, der er store Udgifter, der skal dækkes, og vi kan ikke være bekendt, at vor Biskop skal have altfor store økonomiske Bekymringer, derom er vi alle enige, og nu er det saa, at vi maa bringe vor Beslutning ud i Handling.

Det gøres ved at udfylde vedlagte Giroblanket, skriv et godt Beløb derpaa, lad det være en Adventsgave til Sct. Knudsgilderne i Aalborg, og send Blanketten ind allerede i Dag (lad den ikke gaa i Papirkurven, det vil irritere Dem selv senere). Der er Brug for hver 5 Øre og den vil være med til at bringe Aalborg frem paa Førstepladsen, og dermed være en Spore for ikke alene Aarhus og Vejle, men for alle danske katolske Sogne.

Gildelederne.

Morsom Familieleg

I disse mørke Vinteraftener samles man hjemme i Familiens Skød eller man gaar ud blandt gode Venner, og saa er det altid kærkomment med en morsom og fornøjelig Leg.

Her er et Forslag til en ny fornøjelig Gildeleg, som kan fortsættes uden Afbrydelse hele Aaret.

Hver Familie vælger en Kasserer, som udstyres med den Myndighed at have Lov til naar som helst at sige til alle Tilstedeværende: »Sct. Knud!«, og det betyder, at alle maa se efter i Pungen og derefter aflevere de 5 Ører de har. Hvis der er en eller flere, der ingen 5 Ører har, idømmer Kassereren dem en Bøde paa 10 Øre, som straks gaar i Gildekassen sammen med de indsamlede 5 Ører.

Der kan tilføjes mange gode Særbestemmelser til denne morsomme Leg, men det gælder for alle Kasserere, at de indsamlede Penge indsendes til Sct. Knudsgilderne i Aalborg.

Hvis et Familienmedlem ingen 5 Øre har, kan man lade Vedkommende købe sig fri i en Uge mod Betaling af en Krone, saa er dette Medlem fri for at maatte op med 5 Ørerne hver Gang der bliver sagt »Sct. Knud«, men naturligvis kun i den Uge, der er betalt for.

Begynd nu paa denne Leg, se hvor meget der kan komme ind inden Jul, og husk igen, at hver eneste 5 Øre er medvirkende til, at vor Biskop faar lettere ved at klare Udgifterne, alene det er jo nok til, at vi alle startede med at købe en »Sct. Knudsuge«, og saa gælder det nu om at vælge en Kasserer i hver Familie, helst en med en kraftig Stemme, der til og ofte vil raabe »Sct. Knud« og derefter indsamle alle de mange gode 5 Ører, som falder, naar Punge og Lommer lømmes.

Altsaa lyder det nu til alle: »Sct. Knud«, »Sct. Knud«, »Sct. Knud!« — og saa sender vi alle Pengene ind til Aalborg paa Giroblanketten, eller afleverer dem i Præstegaarden, hvor der hver Dag er aabent for Indbetaling.

Kassereren.

Det er Meningen foruden at udsende »5 Øres-Bladet« engang imellem at arrangere nogle Aftener i Skolens Festsal i Løbet af Vinteren.

Vi kender jo alle »Weekend-Hytten« i Radioen, den der kommer hver Lørdag Aften, og vi vil gøre det i Lighed med denne, idet der vil blive en Konferencier, som før hvert Nummer vil fortælle, hvad det gaar ud paa, maaske et Interview med Kunstneren o. s. v., og det kan allerede nu røbes, at »Aalborg katolske Weekend-Hytte« har faaet Tilsagn fra en Række Kunstnere, som vil vise os deres Kunst, ligeledes har vi flere Planer, og vi vil drikke en beskeden Kop Kaffe mellem de forskellige Numre. Naturligvis vil »Katolsk Weekend-Hytte« have sit eget Orkester, som til hver Aften vil tilrettelægge et Program, som netop vil passe denne Aften o. s. v.

Naturligvis er det Meningen, at disse Aftener skal give Overskud til Sct. Knudsgilderne. Selv om vi ikke vil »flaa« Dem altfor meget, haaber vi, det vil lykkes for os at faa et Beløb lokket fra Dem med lidt god Vilje (fra Deres Side).

Korte Bemærkninger

Det er ikke let at faa Billetter til Biograferne i Aalborg, ofte er der udsolgt, naar man vil se en Film, i Stedet kan man saa sende Pengene til Sct. Knudsgilderne, saa faar man i hvert Fald et godt Resultat ud af det, og maaske undgaar man ovenikøbet at se en daarlig Film. — Det er ikke nogen daarlig Idé.

Et Aars Kontingent til Sct. Knuds Gilderne drejer sig om 2 Kr. 80 Øre, det er ikke mere end f. Eks.:

2 Pakker danske Cigaretter (Uha, uha),

2 Biografbilletter (maaske ikke daarlige),

1 Rejse til Skørping og tilbage,

6 Cigarer (hvordan de er, ved jeg ikke),

2 Øl paa Restaurant (de er dyre i Aar),

1 lille Potteplante (den kan gaa ud),

1 Æske Chocolate (kan alligevel ikke faas), o.s.v., o.s.v.

FILM

DSB-Kino viste den eneste virkeligt storartede Børnefilm, jeg mindes nogensinde at have set, en czeckisk(?) Trick-Dukkefilm »Juledrøm og Dukkedans«. De voksne var venligt interesserede, men de små, der var i Teatret, jublede over al Beskrivelse over de ganske enkle Ting der foregik, en Dukke, der leger og vælter og rejser sig igen og vælter o.s.v., o.s.v. i et Tempo, som Børn kan forstaa, og uden forstyrrende Enkeltheder i Refning af for rigt udstyrede Billeder. Saadan en Film faar os til at ønske, der her i Byen kunde oprettes et særligt Teater for korte Børnefilm, en Slags Barne-DSB-Kino. Hvis den nyoprettede Film-Kommission frigiver Biografdriften, saa var et saadant Teaters Oprettelse virkelig en Mission. Karakteristisk nok var den amerikanske Tegnefilm, der afsluttede Programmet, ikke noget for Børnene. Jeg har tidligere observeret det, selv ved Walt Disneys Film, Smaa børn forstaa dem overhovedet ikke, Tempoet er for jagende, og mange af Morsomhederne er Allusioner til kendte Voxenforhold, der slet ikke interesserer Barnet. Først fra en vis Alder bliver Barnet Disneyelsker, og det er i saa Fald altid de enklere af hans Film, det jubler ad. Mickey Mouse mere end Anders And, »Dyrene vaagner« mere end »Vinduespudderen«, »Bambi« mere end »Snehvide«.

»Havørnen« (The sea hawk) paa Bristol (16.-12.) er en ny Udgave af Milton Sills storartede Stumfilm efter Sabatinis Roman, dennegang med den alt for kønne Errol Flynn i Hovedrollen som Kaperkaptajnen, der ved sine heldige Attaker paa den spanske Flaade bidrager til at Elizabeth grundlægger Englands Flaade. Og saa kan vi altsaa tænke os til den spanske Armadas Endeligt. Rigtig Drengfilm, spændende og festlig. — »Canadas Sønner« (The north west mounted police) samme Dag paa World Cinema er en Film i glødende Farver om det

beredne kanadiske Politi og dets Kamp mod træske Halvblodsfolk og farlige Indianere, her repræsenterede ved tilsmudsede, solbrændte Ansigter og ved et større Antal »rægtige Inderjanere«. Cecil B. de Mille tumler med Masserne med enestaende Verve, han fortæller originalt og opfindsomt og med Lune, og de medvirkende gaar med Liv og Sjæl op i de nervepirrende Optrin. Da aabenbart de Mille har opdaget, at Filmen alligevel ikke rigtig vilde slaa an, som den var, har han resolut indlagt Gary Cooper som en ironisk Texasmand, der konkurrerer med Rødfrakkerne. Cooper, der her som altid er simpelthen vidunderlig naturlig og pointeret vittig med ganske små Midler, var saa »indlagt«, at han end ikke fik Pigen. Publikum protesterede højlydt.

16.-12. bragte endelig ogsaa »Svømmepigen« paa Palladium (Thrill of a romance), en Film, der rundt om i Landene har vakt stor Opsigt, og som i Sverige nærmest fremkaldte Feber. Jeg har tidligere (Kristeligt Dagblad 29.-9.-45) givet Udtryk for den kvalmende Modbydelighed, som denne Film indjog mig, og skal her kun sige, at Esther Williams virkelig er baade køn og naturlig, at Van Johnson er saa ægte som overhovedet gørligt i sin skøre Rolle, og at Negerdrengen Jerry Scott synger »Because«, saa man faar Taarer i Øjnene. Men Historien? Farverne? Motivet? Og Lauritz Melchior's rentud skandaløse Bedrift her at spille en Dansker, hvis hele Hu staar til at faa den Bof, der til sidst bydes ham?? Det var saa gruopvækkende simpelt, saa superextraamerikansk, at man vred sig paa sin Stol. Mon virkelig Danskerne kan li' den Film?

Velgørende var det derfor at se de fire danske Kortfilm, som Ministeriernes Filmudvalg præsenterede 18.-12. Minervas Brandfilm »84 Petersen« indledte, hvorefter tre Nordisk-Film saas, Roos'ernes »Copenhagen calling«, hvis Mission er noget uvis (den er forhaabentlig ikke beregnet for Udlændt) og »Gaarden hedder Vikagardur«, om Færøerne, rodet og uklar i Kompositionen, men med lykkelige Min-

delser om »Manden fra Aran« af Flaherty. Sidst Poul Bangs fortrinligt fotograferede, og brillant skrevne »Med Georg Stage og Skoleskibet Danmark«, der udløste formlige Ovationer. Det er ganske vist et taknemligt Emne, men hvor saa de Billeder dog indbydende og dejlige ud (det med Kronborg især!!); man sad paa Spring misundelig og udenfor, mens man betragtede de gæve Gutter.

»Hvor Olien sprang« (Boom town. Carlton 20.-12.) er den første Film efter Befrielsen, hvor vi faar den herlige Spencer Tracy at se i en Glansrolle, der giver ham Lejlighed til at spille paa hele sit rige Register. Mandefilm om Olieboring og Nid og Kammeratskab og Truster og saa forfra igen som gode Venner. Clark Gable er hans »påk« og Claudette Colbert og Hedy Lamarr er Damerne. Ingen ædel Film, men en Film, hvor Gable/Tracy Sammenspillet fejrer Triumfer. — Og endelig Paladsteatrets første Nordisk-Helaftensfilm i lange Tider, Henning-Jensens Filmatisering af Andersen Nexø's »Ditte Menneskebarn«, første Bog. (20.-12.). En dejligt fotograferet Film, hvor Handlingen følger Bogen saa nøje, at man genoplever Romanen, mens Filmen ruller forbi os. Milieuerne er dokumentarisk ægte, poetiske og sande, Musikken er glimrende, Børnene simpelthen vidunderligt ægte. Men det oprindeligt tragiske Stof om alle Tidens ofrende Kvinde er blevet til en sentimentaliseret Idyl, Klassekampen fra »Pelle Erobreren« er borte, tilbage staar en rørende, »henrivende« ung Pige med store Øjne. Var det Mening? Stoffet er behandlet ærligt, men traditionelt, uden Overraskelser af nogen Art. Egner det sig i Grunden til Film? Pige-barnet er en helt igennem modtagende, passiv Figur. Det er bestandig de andre, der sætter Skub i Handlingen. Personinstruktioner er ujævn. Karen Poulsen og flere af Bønderne spiller i een (den rigtige) Stil, mens andre (Ebbe Rode, Maria Garland (bravo til hende!!) og Lykkehus) spiller i en anden, ti Gange saa stærk Stil. Tove Maës lignede Ditte og har sikkert Talent, men hun var sin Rolles Alder for nær ind paa Livet til at frigøre sig saa meget fra sin egen, at Rollen blev spillet. Har hun set Joan Fontaine i »Den uberørte«? Ellers skal hun se den. Trods alt blev »Ditte« en dansk Film med Alvor, en Film, vi kan være bekendt. Bjørn Rasmussen.

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning

Central 605

Emdrup

København

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Jan.
5. S. JESU H. NAVNS FEST (hvid) (65—14); 2. Bøn: Vigilien (60), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Telesforus (70); Præf. (514); sidste Evang.: Vigiliens (69).
6. M.*) HELLIG 3 KONGERS DAG (72—16); Præf. (515); paabudt Helligdag.
7. Ti. 2. Dag i Oktaven (72—16); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]); Præf. (515).
8. O. 3. Dag i Oktaven (72—16); som Tirsdag.
9. T. 4. Dag i Oktaven (72—16); som Tirsdag.
10. F. 5. Dag i Oktaven (72—16); som Tirsdag.
11. L. 6. Dag i Oktaven (72—16); 2. Bøn: St. Hyginus ([5]), 3. Bøn: Gudsmoder (som Tirsdag); Præf. (515).
12. S. Søndag i Oktaven. (hvid) Den h. Families Fest.

*) Mandag den 6. Jan., Hellig 3 Kongers Dag, afholdes i alle Kirker og Kapeller Kollekt for Afrikamissionen.

Fra Østerland drog Vismænd ud at følge Julestjernens Bud, og Stjernens Lys dem ledte frem til Verdens Lys i Bethlehem.

Hellig 3 Kongers Dag, Vesper-Hymne.

BOGER

To Rejsebøger

Aage Krarup-Nielsen: »Fra en helt anden Verden« (Gyldendal) og Jørgen Bast: »Italien« (Hirschsprung).

Vort hjemlige Bogmarked plejer hvert Aar at møde op med en Række Rejseksildringer, danske saavel som Oversættelser, af hvilke adskillige dog er af højst tvivlsom Værdi. Saaledes ogsaa i Aar. Men blandt den brogede Forsamling er der dog to velkendte Navne, som borger for Kvalitet: Aage Krarup-Nielsen og Jørgen Bast. Den ene er Opdagelsesrejsende, den anden Journalist, men de er begge »helbefarne«, saavel i at rejse som i at skrive! Atter i Aar har de hver især begaaet en ny Bog, der indtager en Særstilling paa Markedet. Aage Krarup-Nielsen beretter med vanlig Virtuositet og Elegance om løst og fast »Fra en helt anden Verden«, fra en Verden, som han kender til Bunds, Sydhavets underbare og farvestraalende Verden. Imidlertid faar han paa Vejen derover Tid til at Par Sidespring, som ikke forringer Bogen, tværtimod. Jørgen Bast bliver indenfor Europas Grænser, men »Italien« er blevet en fyldig og velskrevet Bog om Solens og Kunstens Fædreland — læs blot Afsnittet om det evige Rom, Pavernes By. Med diplomatisk (senere tilegnet!) Snille undgaar han at trænge for dybt ind i Verdenspolitik, og der er jo ikke Skygge af Tvivl om, at Italien, som før Krigen var Maalet for Tusinder og atter Tusinder af danske Turister — og Pilgrimme — vil blive det paa ny, naar Rejseforholdene bedres. Der bestaar mellem Danmark og Italien saa mange saavel synlige som usynlige Baand, som gør, at mange Danske, der aldrig har set Italien, alligevel føler sig knyttet til dette Land.

Begge Bøgerne er rigt illustreret — og midt i Mørketiden er de som to Foraarsbedudere, der lokker med Længsel og koketterer med vor Rejselyst. Man føler sig faktisk fristet til at gaa paa Loftet og stryge det Støv og Snavs af Rejsekufferterne, som har samlet sig i Løbet af de fem forbandede Aar, der tvang os til at blive hjemme.

J. B.

»SalmonsensLeksikon-Tidsskrift« (Schultz) har naaet 6. Aargangs 6. Hefte og indeholder som sædvanlig

en Række interessante aktuelle Artikler og Biografier.

»Konger i Judæa«

Det religiøse Hørespil i Radio.

1. Juledag udsendte Radioen det første af Dorothy Sayers' tolv Hørespil om Jesu Liv, skrevet i 1940—41 til den engelske Radio og opført med eet Spil om Maaneden fra December 1941 til Oktober 1942, siden gentaget regelmæssigt. Alle tolv Spil samledes under Fællestitlen »The man born to be king«. Det er i høj Grad paaskønnelsesværdigt, at vor hjemlige Radio har faaet fat paa disse Hørespil, haade fordi Serien er vidt berømt, og fordi man derigennem kan lytte til hjemlig kristen Forkyndelse. Oluf Bang, der satte i Scene, havde til dette første af de tolv tilmed faaet en Række prægtige Kunstnere til at medvirke, hvad der yderligere kastede Glans over Aftenen. Vi hørte om De tre vise Mænd og deres Besøg hos Herodes og hos Jesusbarnet. Med velberegnet Kontrast mellem det rige, tomme Milieu og det fattige, hvor der er »højt nok til at knæle«. Maaske virkede Replikker og Scenegang mat for den, der er fortrolig med Kaj Munks Digtning, men vigtigst var det dog, at Spillet nøje fulgte Testamenternes Beretning, og at Forfatterinden med Sans for den lille levende Detail havde faaet Stoffet til at leve aktuelt for vor Bevidsthed. Poul Reumert som Idealisten — nej, undskyld, som Herodes, var straalende og vældig, og Karen Poulsen som Hyrdens Kone vægtig i sin stille Alvor. Som Gudsmoder hørtes Anna Borgs forfinede, klingre Stemme i en Scene, der rummede megen symmetrisk Replikknustfærdighed, men ogsaa megen bunden Varme og Betagelse, Scenen med de tre Konger. Forøvrigt er netop dette Stof saa uendelig rigt og skønt, ligegyldigt hvordan man end betragter det. Vi glæder os til Fortsættelserne, ikke uden en vis Nervøsitet (da Kristus selv forekommer, hvem skal spille ham??), men dog i Forventning om igen at kunne høre Hørespil i dansk Radio uden at behøve at rødme af Skam.

Bj. R-n.

Katolsk Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-38

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER

Radiogudstjeneste

fra Sakramentskirken
Hellig tre Kongers Dag
Mandag 6. Januar Kl. 8
Højmesse
Celebrant: Pastor Cay Benzon.
Prædikant: Pastor Geertz-Hansen.
Salme Nr. 233: En Nat ved Vintertide.

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Sønd. 5. Jan. Kl. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion for Sognets Kongregationer. Hellig tre Konger, Mand. 6. Jan. Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse, Kl. 17 Andagt.

St. Annæ Kirke. Sønd. 5. Jan. Kl. 8½ Sangmesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 18 Andagt. Hellig tre Konger, Mand. 6. Jan. Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Højmesse, Kl. 20 Andagt.

Sakramentskirken. Hellig tre Konger, Mand. 6. Jan. Kl. 8 Højmesse (Radiogudstjeneste).

Jesu Hjerter Kirke. Sønd. 5. Jan. Andagt for Københavns katolske Ungdom. Den almindelige Søndags-

Horsens

Carl Bech

aut. elektr. Installatør
Vestergade 33 . Telefon 1026
Leverandør til katolsk Menighed

Wittrup
HORSENS TEXTILLAGER

andagt bortfalder. Tirsd. 7. Jan. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 5. Jan. Kl. 8 Børnemesse, Kl. 10 Højmesse, Kl. 19,30 Ungdomsstævne i Stenogade. Hellig tre Konger, Mand. 6. Jan., Kl. 7 stille Messe, Kl. 9 Højmesse, Kl. 19,30 Andagt; derefter Hyggeaften i Menighedssalen.

Immaculatakirken. Hellig tre Konger, Mand. 6. Jan. som om Søndagen.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Søndag d. 5. Jan. Kl. 9 Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur, Frokostpakke medbringes. Om Aftenen haber vi, at alle A. C.'er møder ved Biskoppens Foredrag i Stenogade.

D. K. K. F.

Studiekretsen

Tirsdag (ikke Mandag) d. 7. Jan. Kl. 20 (ikke 19,30) *Politisk Studiekreds* paa Grundlag af Vor hellige Fader Pavens Tale til katolske Kvinder. Indleder *cand. polit. Frøken Tove Rasmussen*. Efter Indledningen Diskussion. Deltagerne bedes saa vidt muligt medbringe et Eksemplar af Pavens Tale samt Pave Pius XI Encyklika om Ægteskabet.

Mandag d. 13. Jan. Kl. 20 (ikke 19,30): *Samtaler om kirkehistoriske Emner*. Indleder *cand. mag. Adjunkt Johan Jensen*. Aftenens Emne: »Leo d. 13. og Kulturkampen«. Diskussion.

Møderne finder Sted i Klostret, Sct. Kjeldsgade 3.

D. K. K. F.s Sekretariat meddeler

at efter d. 6. Januar bedes alle Skrivelser og telefoniske Meddelelser vedrørende »Danmarks katolske Kvindeforbund« og »Prinsesse Margrethes Ferie hjem« under Formandens Fraværelse stilet til *Næstformanden Fru Karen Plovgaard, Bli-dahpark 23, Tlf. Hel. 5521.*

St. Jørgens Klub

Alle Medlemmer af St. Jørgens Klub — og alle andre tidligere Elever i Centralskolen — bedes komme til Biskoppens Tale til Københavns Ungdom i Salen i Stenogade Søndag d. 5. Januar Kl. 19,30. Hvad Biskoppen siger, gælder ogsaa os, og vi vil ikke være de sidste til at rette os efter det, vel?

Nørrebros katolske Ungdom

Vi husker alle at møde i Stenogade Sønd. 5. Januar Kl. 20, hvor Biskoppen vil tale til os unge om en Sag af stor Betydning. Det er en Pligt for enhver ung Katolik paa Nørrebro at møde op. Lørd. 11. Jan. Kl. 19,30 Nytaarsfest i Skolens Gymnastiksal. Af Underholdningen fremhæves: Muntre Viser, Balletten »Mor Danmark« samt et lille Skuespil. Kaffebord og Dans. Bar forefindes. Billetter à 1,50 Kr. hos Bestyrelsen, paa Kirkens Kontor og ved Indgangen.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 4. Januar 1947 afholder vi Jule- og Nytaarsfest. — Hvert Medlem bedes medbringe en Gave til Værdi ca. 1 Kr. — De unge Mænd til en ung Mand og de unge Piger til en ung Pige.

Altsaa vel mødt Lørdag den 4. Januar Kl. 19,30 pr.!

Holbæk		Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Harald Olsen Olarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 . Holbæk <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	D. Steinecke Hansen Malermester <i>Blegstræde 13 . Tlf. 387</i> Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-s <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Aarhus

Chr. Nielsen *Bageri og Konditori*

Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct Josephs Hospital

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Vejle

Carl Petersen *Slagtermester*

1. Kl. Varer . Pølsefabrik
Nørregade 2 . Telefon 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle ny Mineralvandsfabrik

P. C. Nielsen

Visingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-S Vejle Mælkekompagni

Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg *Blikkenslagermester*

Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle Trælast & Kulkompagni

Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

Aalborg

Fodtøjsforretningen

Borgergade 34 . Tlf. 1406
Alt i Fodtøj: Sko, Træsko, Hjemmesko, Træskostovler samt Sandaler.

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

K. Sørensen

Kastetvej 22 . Tlf. 3000

Blomster og Kranse

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Kaj Larsen

Jernbanegade 3 . Tlf. 5610
Brød . Mælk . Confekturer

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

J. P. Jensen

Korsgade 48 . Tlf. 3712
Kolonial . Vin . Tobak . Konserver

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

E. Holmsberg

Kastetvej Isenkramforretning
Kastetvej 51 . Tlf. 1395

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

"Dania" Flormel

— overalt

Nikolaj Christensen

Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812
Viktualier . Delikatesser

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Cykleforretningen Perfect

Kastetvej 43 . Tlf. 4251

Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Ferd. Færch & Co.

Tømrermestre
Strandvejen . Telefon 301

A. Hoffmann *Urmager og Optiker*

Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller eller Lægerecept

Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen

Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665

Tricotage og Herrelingereri

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

M. Thomsen Støtt

Entreprenør og Murermester

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Køb Hjemmets Udstyr

hos

Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs

Elektroinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 1786

Udfører Arb. v. Kamillianer-klinikken

Chr. Simoni . *Kul- og Koks-Import*
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836

Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita
og Kamillianer-klinikken i Aalborg

C. Clausen Wrang

Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted
Kød, Flæsk og Paalæg

Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Katolsk

Ugeblad

12. Januar 1947
95. Aargang
Nr. 2

Biskop og Ungdom

Katolske Børn i katolske
Hjem

Amnesti for alle

Kommunistiske Angreb
paa Kirken i Italien

Læserne og Gilderne

MIDNATS-
MESSEN I
VATIKANET
Fra Mathilde-
Kapellet naa-
ede den helli-
ge Faders Ju-
lemesse gen-
nem Æteren
ud til den ka-
tolske Verden

le katolske Hilsen: Lovet være Jesus Kristus —. I al Evighed. Amen.

Biskoppen sagde:

Som en hjemløs lod Jesus sig føde for 1947 Aar siden. Vi kender Hjemløsheden. Millioner af Mennesker har mistet ethvert Haab om at gense deres Hjem. For et Aar siden haabede Verden. Det forløbne Aar har bortfjernet Haabet. Verden lider ikke blot under fysiske Saar, men hentæres af aandelig Mangel paa Tro, Haab og Kærlighed. Og hvordan genvinde det tabte? Verden kender ikke Evangeliet. Den ved ikke, at Guds frygt er Begyndelse til Visdom. Den forstaar ved Kristendom kun noget filantropisk, noget godgørende, noget svagt. Ikke mange tror, at Kristendommen har et Credo. Og med alle tekniske Midler presser »Ismerne« ind paa os og forlanger vor fulde Hengivelse.

Kirkens Røst overdøves af Larmen. I Julenatten med Folketællingens Larm bemærkede Verden ikke den store Begyndelse. Saaledes ogsaa nu. Kristendommen er ingen Realitet. Man har nok i det daglige Liv, Kampen for det daglige Brød. Ogsaa i det skaanede Danmark kender vi Kirkens Vanskeligheder. Ingen hører paa den. Mennesker er trætte, pessimistiske, deprimerede.

Vi Katolikker har ikke gjort nok overfor dette. Vi har siden Krigen set Tiden an. Vent ikke, at jeres Biskop skal sige, at I

(Fortsættes Side 19)

Biskoppens Appel til Ungdommen

Kristendommen er ikke Nederlagets Filosofi

500 unge Katolikker fyldte St. Knuds Skoles Sal til Trængsel. En Trediedel maatte finde sig umagelige Staaplads. Forventningen var uhyre stor. Man var kommet for at lytte, lære og lystre. Ingen katolsk Biskop kunde ønske sig et mere beredvilligt Svar paa sin Kalden. Biskop Suhr havde bedt den københavnske

Ungdom om at komme til Stenogsgade Søndag Aften d. 5. Januar. Den var mødt frem i et Antal, ingen havde turdet gætte paa.

Fanerne var marcheret op ved Siden af Talerstolen. Stærkt klang de unges Svar til Biskoppen, da han stod paa Talerstolen og hilste dem med den gam-

Munkemel

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 555 komplet

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 · København N

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe

75 Øre pr. 1/8 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udlærer Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Malerfirmaet

W. STAACK

Grundlagt 1902

Blekingegade 6, København S., Telf. Amager 1168

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Biskoppens Appel til Ungdommen *Fortsat fra Forsiden*

skal gøre dette eller hint. Initiativet bør komme fra jer selv, fra unge og gamle Katolikker. Læg-apostolatet er karakteristisk for vor Tid. Opgaverne er for mange for de faa Præster. Pavernes Ord herom er hørt i mange Lande. Nye Ordener er opstaaet, hvis Medlemmer uden Ordensdragt arbejder i Fabrikker og i Landbrug, midt i den afkristnede Verden. Ogsaa Enkeltpersoner og Familier viser Heltemod og store Resultater. I Danmark er vi vel faa, men forpligtet til at være med.

Lad os blive rusket op. Forpligtelser ligger og venter. F. Eks. i Sct. Knuds Gilderne. De unge er altfor daarligt med her. Men hvis jeres Biskop havde færre økonomiske Problemer, kunde han tage sig bedre af de aandelige. Hjælpen fra Udlandet er ophørt, vore Udgifter er steget uhyre. Men tager vi alle endrægtigt fat, er det nemt at ordne.

Der er før forsøgt at skabe en omfattende Organisation af vore Ungdomsforeninger. Og der er forsøgt at skabe en vis Ensartethed i Foreningernes Love. Men det er ikke afgørende. Vi har Foreningerne. De skal blot i Kontakt indbyrdes gennem deres Ledelser. Om nogle Uger vil vi sammenkalde disse Ledelser til Drøftelse af deres Problemer.

Vi trænger til at ses. Vi vil paa Skift i Kirkerne to Gange aarligt kalde til store Ungdomsmøder, det ene i Fastetiden, det andet paa Kristi Kongefest, som er forblevet alt for upaaagtet i Danmark. Vi vil i Aar gøre denne Dag til en stor Ungdomsfest.

Præsterne siger, at de unge kun kommer, naar de ikke har noget »bedre« for. Lad os haabe, at de overdriver. Der er Brug for Ungdommen som Ministranter ved Messe og Andagt og paa mange andre Maader.

Det gælder ikke bare om at holde Foreninger gaaende. De er der for Sjælenes Frelses Skyld. De er nødvendige for at løse de Opgaver, der skal løses. Nogle er ikke Foreningsmennesker, og jeg forstaar saa godt deres Argumen-

ter. Men Foreninger er nødvendige. Der er Brug for alle Kræfter. Kristendommen trænger til hver eneste Sjæl.

Det synes, som om det onde i Verden vil fortrænge det gode. Men husk vel paa, at Kristendommen aldrig har lovet andet. Evangeliet har ikke lært os andet. Det onde vil tilsidst synes at faa Overtaget. Og dog er Kristendommen ikke en Nederlagets Filosofi. Den er haardt trængt. Paven, der var elsket af Romerne og betragtet som Roms Beskytter fra Krigens Ødelæggelser, er i Øjeblikket Genstand for en kommunistisk propagandistisk Forfølgelse, saa Situationen paa visse Dage er meget spændt. Forleden mødte Hundredtusinder paa Peterspladsen. Paven spurgte dem fra Kirkens Balkon: Vil I leve med Gud eller uden Gud? De svarede: Vi vil leve med Gud! Men endnu større

Masser vil leve gudløse. Derfor maa vi være paa Vagt. Vor Filosofi er ikke Nederlagets. Det ondes Sejr er kun tilsyneladende. Kristus har een Gang for alle vundet, Lyset har vundet over Mørket, Livet over Døden.

Vi vil gaa ud i Verden og bekende vor Tro paa Frelseren. Og vi vil bede for Troen, fordi Helligaanden indgiver os det, og han er stærkere end Mørkets Fyrste og alle dem, der er dennes Repræsentanter. Vi vil samles oftere for at bekende vor Tro. Kom i denne Hensigt til Messen. Vis denne Hensigt ved at komme ofte og rettidigt og vis den i jeres Holdning under Messen. Vis ogsaa denne Hensigt i jeres Holdning overfor andre, allerførst overfor dem, der staar jer nær. Det er ofte en Skuffelse for katolske Provinsboer, der flytter til København, at ingen i Foreningerne tager rigtigt imod dem. De glider bort igen. Vi skal have denne Holdning overfor alle Mennesker uden Undtagelse, for

enhver Sjæl er udødelig, enhver Sjæl er saa meget værd, at Guds Søn er død for enhver af os.

Livet er Alvor. Det gælder for Sjælene om evigt Liv eller evig Fortabelse. Enhver af os har sin Rolle at spille i den afgørende Kamp om Sjælene. I Verdens tragiske Situation maa ingen svigte, men alle slutte op. Lad os love det. Lad os bekende vor Tro paa ham, der vandt Livets Sejr over Døden, Lysets Sejr over Mørket.

Lydløs Stilhed havde hvilet over Forsamlingen under Biskoppens Tale. Alle forstod den

dybe Alvor og de store Krav. Og mellem Pigespejdere, der stod langs Vejen fra Salen til Kirken vandrede alle over i den festligt smykkede Jesu Hjerter Kirke, hvor Pastor Brunicardi i fængende Ord talte om Jesu Møde med hver enkelt ung og hans uforanderlige Krav: Følg mig — bliv en fuldkommen, en helstøbt Kristen. Prægtigt lød Credo fra den store Forsamling og Svarene i Andagten til Kong Kristus, hvori hvert Ord var som skrevet til netop denne Aften.

Maatte Biskoppens Møde med Hovedstadens unge Katolikker sætte dybe Spor.

Børn, som af en eller anden Grund ikke kan anbringes i private Hjem, paa katolske Børnehjem.

Alle kan paa en eller anden Maade være med til at løse denne store Opgave. Maaske skulde De overveje, om ikke De burde adoptere et Barn eller tage et Barn i Pleje (se f. Eks. Annoncen »Plejhjem« bag i Bladet denne Gang), maaske kan De henvise en til Fælleskontoret, som af en eller anden Grund er nødt til at bortadoptere sit Barn, eller De kan sende et Bidrag, stort eller lille, til Katolske Menighedsplejer.

Fælleskontoret modtager gerne enkelte Bidrag saavel som Meddelelse om faste Bidragydere. Adressen er Sct. Kjeldsgade 3, København Ø. Postkontoen har Nr. 66397.

Katolske Børn i katolske Hjem

Børnene er vort Folks, men ogsaa vor Kirkes Fremtid. Derfor maa Omsorgen for vore Børn være en meget vigtig Opgave for Menighedsplejerne. Alt for mange Børn er i Tidens Løb gledet bort fra Kirken, fordi de paa Grund af vanskelige Forhold i Hjemmene maatte anbringes uden for dette og meget ofte kom i ikke-katolske Omgivelser. Det ligger *Katolske Menighedsplejer* meget stærkt paa Sinde at gøre et Arbejde for vore Børn, smaa som store. Det er da ogsaa den første Opgave, Katolske Menighedsplejer vil søge at løse.

Arbejds- og Socialministeriet har den 28. November 1946 meddelt Katolske Menighedsplejer Anerkendelse som Forening for Børneforsorg, og den 18. December 1946 har Justitsministeriet meddelt Foreningen Autorisation til Medvirken ved Adoption og Pleje.

Dette betyder, at vi nu fra Myndighedernes Side er sat i Stand til at tage os af vore katolske Børn, sørge for deres Anbringelse i private katolske Hjem, eventuelt overtage Forældremyndigheden over katolske Børn, som af Myndighederne er fjernet fra Hjemmet, eller som paa anden Maade er vanskeligt stillet, samt bortadoptere de Børn, der ønskes bortadopteret.

Men denne store Opgave kan vi ikke løse alene. Vi trænger til mange katolske Plejhjem og Adoptivhjem. Vi trænger til Hjem, som har Hjerte for det Barn, hvis katolske Opdragelse er i Fare, og som vil tage imod et saadant Barn for Hans Skyld, der sagde: »Hvad I har gjort mod den mindste af mine Brødre har I gjort imod mig,« og som derfor vil give det et Hjemss beskyttelse og Kærlighed. Vi trænger ogsaa til Hjem, som vil tage imod de unge, der har været ude paa et Skraaplan, og som nu gerne skulde bringes i Stand til at blive nyttige Samfundsborgere og gode Kristne, og vi trænger til Midler til at kunne anbringe de

Amnesti til alle

undtagen grove Forbrydere

Vægtige engelske Udtalelser

Det engelske Ugeblad *Catholic Herald* bragte i sit Julenummer en meget kraftig Appel til »Verdenskrigens sejrriige Nationer« om uden Tøven at frigive alle Krigsfanger og løslade de mange Tusinder, der uden at være grove Forbrydere, endnu holdes indespærret paa Grund af deres politiske Stillingtagen under Krigen. En saadan Amnesti vilde betyde, at Hadets og Utryghedens Taage over Europa vilde lette. En psykologisk Nystart vilde blive mulig. Det vilde give Landene mange værdifulde Borgere tilbage. Det vilde give Hustruer og Børn en Far og et Hjem tilbage. Og det vilde i uhyre Grad øge Sejrherrenes og deres Krigsmaals moralske Prestige i Verdens Øjne.

I Øjeblikket er der endnu Millioner af Krigsfanger, som er Slavearbejdere i f. Eks. Rusland, Frankrig og England. Og endnu, skrev Bladet, læser vi i de franske Blade den daglige Rubrik »Udrensninger« om Dødsdomme og lange Fængsels-

(Fortættets Side 27)

De døde vender ikke tilbage

Novelle af O. P.

»Fordi de Døde ikke vender tilbage,« sagde Eneboeren og lignede først i dette Øjeblik en gammel Mand. Lagarde var for ti Minutter siden traadt ind i hans Hytte, hvade præsenteret sig som geografisk Rejsende og bedt om Tilladelse til at slaa Lejr her, fordi det var den eneste mulige Lejrplads i vid Omkreds. Den gamle havde vist sig meget venlig og hjælpsom, og derved havde Lagarde faaet Mod til at stille ham Spørgsmaalet: »Hvorfor har De dog gemt Dem bort fra Verden paa dette forfærdelige Sted?«

»De Døde vender ikke tilbage,« gentog Eneboeren. »Min Ven, De er gammel nok til at huske mit Navn. For trediv Aar siden var jeg Isaak Shoefield, Ejer af Shoefield-Magasinerne i hver eneste britisk By. For tyve Aar siden var jeg Lord Pembroke, adlet paa Grund af mine Fortjenester, det vil sige paa Grund af 200,000 Pund, som jeg havde forstrakt det liberale Partis Kasse med. For femten Aar siden ophørte mit Navn at nævnes i Bladene, for den Gang var jeg allerede her. Jeg drog bort fra alle Ting, fordi jeg ved min egen Skyld havde mistet min Søn. Han gik i Døden for Øjnene af mig, og han gjorde det, fordi han foragtede sin Far. De Døde vender ikke tilbage, jeg mistede min Dreng, og hvad skulde jeg saa med alt det andet — det var jo det andet, der fik mig til at forstøde min Søn.

De hører saa ærbødigt paa en gammel Mand, saa jeg længes efter at fortælle Dem alt. Vil De nok høre paa mig; det er saa længe siden, noget Menneske har haft Øre for mig.

Min Hustru, der var fra lige saa fattig en Ghetto som den, hvor jeg fødtes til Verden, kunde ikke trives i den Velstand, vi efterhaanden naaede. Da vort eneste Barn blev født, live-

de hun lidt op i Arbejdet for ham, men døde, mens han endnu var spæd. For mig var Penge Livets Lykke, og jeg vilde, at min Dreng skulde opdrages som en Rigmands Søn. Jeg havde selv tjent til Livets Ophold som syvaars Dreng, men jeg hadede min Barndoms Minder og lod min egen Søn vokse op uden at lære at gøre en Times Gavn. Hvad skulde han det for, mente jeg, han var rig nok til at foragte enhver Slags Arbejde. Min Søn var kun alt for lærvillig. Da han blev voksen, begyndte han at smide omkring sig med Penge. Ingen Dag var ham tilbragt godt nok, hvis han ikke paa en eller anden ekscentrisk Maade havde sat en hel Formue over Styr. Først lo jeg, det var jo en stor Herre, jeg vilde have til Søn. Siden blev jeg vred, for jeg elskede inderst inde mine Penge højere end min Søn, og det sved i mig at betale, hvad det kostede at have en saadan Søn. Jeg sagde det til ham, han lo mig op i Ansigtet og sagde, at det bare var Ghetto-Barndommen, der sad mig i Kroppen. Det skulde han aldrig have sagt, for min Barndom var det, jeg hadede dybest — og jeg rejste mig og slog ham i Ansigtet. Jeg tog min Tegnebog, smed den paa Gulvet, trampede paa den og hylede i vildt Raseri, at saadan trampede han baade paa min Penge og paa mig. Saa kastede jeg ham paa Døren, mens jeg hvinede mine Forhandlinger over ham.

Siden den Dag har jeg ikke talt med ham. Jeg har set ham, een eneste Gang — lige førend hans Død. I to Aar gjorde jeg alt for at glemme ham og forbande det Minde, som endnu var tilbage. Men langsomt voksede en Angst frem i mig. Angsten for, at jeg selv vilde blive kendt skyldig i alt, hvad ondt der skete min Søn. Det var mig, der med Penge havde fordærvet et Barns Sjæl; det var mig, der havde

forbandet et Værk, som var mit eget, og Forbandelsen maatte ramme mig. Jeg satte Snese af Detektiver paa Spor efter ham, og de kom og fortalte mig, at han efter at være sunket til Bunds i Londons Elendighed havde rettet Ryggen, taget fat paa hæderligt Arbejde og nu arbejdede i en Kulmine nordpaa.

Da jeg havde faaet den Bescud, tændtes en Stolthed i mit Hjerte, maske mit Livs første ærlige Stolthed. Jeg tog Ekspresen nordpaa — og da Toget standsede ved Byen, lød der et tordnende Brag, Folk skreg op, og en gammel Arbejdsformand, der stod paa Perronen, blev hvid og stiv i Ansigtet, mens han greb Togføreren i Armen og raabte: »Eksplosion!« Sammen med Tusinder af andre skrækslagne Mennesker løb jeg gennem Gaderne til den Grube, hvor Ulykken var sket. Jeg borede mig frem gennem Rækkerne af hulkende Kvinder og skrigende Børn, brød Politiets Afspærring ved at sige mit Navn og stod foran Nedgangen til Skakten, netop som min Søn skulde til at stige ned med det øvrige Redningsmandskab. Jeg raabte hans Navn, og han vendte Hovedet et Øjeblik, saa mig — og drejede atter Blikket bort. Jeg løb hen, greb ham i Armen, men han gjorde sig løs, og han gik. Ti Minutter efter skete der atter en Eksplosion. Nogle af Redningsmændene vendte tilbage, men ikke min Dreng.

»Og saa forlod De Verden?«

»Ja. Jeg gav alle mine Penge bort med den udtrykkelige Betingelse, at ingen maatte tale derom. Saa kom jeg hertil. Efter fem Aar i Ensomheden, traf jeg en Præst. Han viste mig Vejen til Gud. Før søgte jeg kun at glemme, nu lever jeg for at huske og for at gøre Bod.«

»De sagde før, at de Døde ikke vender tilbage. Det er sandt. Men sommetider vender de levende tilbage.«

Eneboeren rejste sig. Han greb Lagarde haardt om Haandledet. »Hvad er det, De siger?« hviskede han.

Lagarde raabte til Svar et Navn gennem Vinduet. »De kal-

der paa min Søn,« stønnede den Gamle.

»Ja. Den levende vender tilbage,« sagde Lagarde. Og netop da stod Sønnen i Døren. Han greb sin Fader i Armene, og efter at han utalte Gange bare havde stammet »Far ... Far!«, forlalte han, hvad der var sket. To Døgn var han indesparret i Gruben, den tredje Dags Morgen blev han gravet frem, men han opgav falsk Navn paa Hospitalet, og alle Arbejds-kammerater, der havde kendt ham, havde Døden gjort tavse. Han vilde ikke kendes ved sin Far, som havde forbandet ham. Først da Faderen i sin Ensomhed havde lært at bede, var Trodsen smeltet i hans Søn. Men det blev et langsomt Vaarbrud i saa haardt et Sind. Tilsidst havde dog den stærkere

sejret, og Sønnen havde faaet opspurgt Faderens Enebo og var rejst med Lagarde.

»Nu sætter De atter Kursen mod Verden?« spurgte Geografen, da Sønnen havde endt sin Beretning.

Men den Gamle svarede ikke straks. Først krævede han Tilgivelse af sit Barn. Han knælede ned foran Sønnen og bad om en Velsignelse. De vilde rejse ham, men han tryglede Sønnen om at gøre, hvad han bad om. Da saa Sønnen havde ophævet hin gamle Forbandelse, rejste Eneboeren sig og vendte sig mod Lagarde:

»De spurgte om noget. Men jeg har jo svaret. Verden og jeg er færdige med hinanden. Sagde jeg Dem ikke: De Døde vender ikke tilbage.«

10. »Vi sætter vor Ære i, hvad enten vi er hjemme (hos Gud) eller ikke hjemme at være ham til Behag. Thi for Kristi Domstol skal vi alle træde frem, som vi er, for at enhver kan faa igen, alt eftersom han har handlet her i Livet, godt eller ondt.« Paulus udtaler her ikke blot den Sandhed, at Tiden til at samle Fortjenester holder op med Døden, og Gengældelsen begynder, men hentyder ogsaa øjensynligt direkte til den umiddelbart efter Døden forestaaende særskilte Dom ved at sige, at vi bør træde frem for Kristi Domstol. At han ikke tænker paa den yderste Dag i Verdenshistorien, synes at fremgaa af Sammenhængen. Han opfatter det jordiske Liv som en Vandring i et fremmed Land fjernt fra Herren; som en Vandring i Troen, ikke i Skuen, og han længes efter at forlade Legemet for at kunne gaa hjem til Herren; og han er ivrig for at være sin Frelser til Behag baade i Legemet og i det evige Fædreland. Det er altsammen Momenter, som vi synes grupper sig ganske naturligt omkring det enkelte Menneskes sidste Time. Naar derfor St. Paulus i denne Forbindelse erklærer, at vi alle skal træde frem for Kristi Domstol, saa synes det, at det ligger nærmere at tænke paa den særskilte Dom end paa Verdensdommen.

Endun mere er man fristet til at se en direkte Udtalelse om den særskilte Dom i følgende Ord: »Saa vist som det er fastsat for Menneskene kun een Gang at dø og derefter dømmes, saaledes skal ogsaa Kristus, efter een Gang at være blevet ofret for at borttage de manges Synder, endnu en Gang komme til Syne, ikke for at borttage Synden, men til Frelse for dem, der bier paa ham« (Heb. 9, 27—28). At den Dom, som Menneskene har at vente efter deres Død, tidsmæssigt og aarsagsmæssigt skulde falde sammen med Kristi Genkomst, og at den derfor er identisk med Verdensdommen, er her ikke udtrykt med et eneste Ord. Opfatter man altsaa Stedet som en direkte Udtalelse om den særskilte Dom, saa kan

Bibelord om den særskilte Dom

*„Det er fastsat for Mennesket
kun een Gang at dø og derefter at dømmes“*

Denne Gang spejder vi efter direkte Udtalelser om den særskilte Dom. Skønt de indirekte Beviser, som vi har set, er fuldyldige, og der ikke kan være den ringeste Tvivl om, at Dødens Øjeblik bliver Optakten til en Rettergang, saa er det dog interressant at se, om vore hellige Bøger ikke med rene Ord lærer den omspurgte Domsafsigelse. Hvis man skulde illustrere Forskellen paa direkte og indirekte Troslærdomme, kunde man tænke paa en Mand, der pludselig ser en mægtig Røgsøjle stige op ude i Synskredsen. Han ser kun Røg, men er ganske sikker paa, at det er en Ildebrand, som er Aarsagen til Røgen. Ud fra Røgen slutter han uden Tøven og Vaklen til Ildens Tilstedeværelse. Hvis der saa kommer det Øjeblik, da han ogsaa kan se selve Ilden og vidne om den, behøver han ikke længere at gaa den Omvej at slutte fra Røgen til Ilden. Han kan nu direkte udtale sig

om Ilden. Saaledes er det ogsaa med den særskilte Dom. Indtil nu tog vi vore Argumenter fra den retfærdige Gengældelse, der ifølge Skriften indtræffer straks efter Døden, og sluttede derfra til en retfærdig Kendelse, som nødvendigvis maa gaa forud. I det følgende forsøger vi at finde direkte Udtalelser om det altafgørende Øjeblik.

Vi har allerede tidligere brugt et Sted, som bør anføres her. I Romerbrevets 14. Kapitel formaner Apostlen Paulus de stærke og de svage i Troen til gensidigt at anerkende hverandres Syn paa visse Bestemmelser i den gammeltestamentlige Lovgivning. Denne sin Formaning begrunder han med en Henvisning til det Øjeblik, da alle skal staa for Guds Domstol. »Hver af os skal aflægge Regnskab for sig selv overfor Gud.« (14, 12).

I andet Korintherbrev røber den samme Apostel sin Hjemve efter Himlen og siger saa Vers

man forstaa Sammenligningen mellem Menneskenes Død og Kristi Død paa to Maader. Man kan for det første tænke sig Sagen saaledes: Mennesket dør kun een Gang, saa er der ikke andet tilbage for det end at dømmes. Ligesaa dan har Kristus ved at dø een Gang ydet Sone for alle Verdens Synder; derfor er der ikke andet for ham tilbage end at komme igen. Holder man sig til denne Forklaring, er det uafgjort, om man skal tænke paa den særskilte eller den almindelige Dom ved Verdens Ende, skønt Ordet »derefter« snarere tyder paa den særskilte end paa den almindelige. Men man kan ogsaa fortolke Sætningen saaledes: Ligesom det enkelte Menneskes Død og Dom afgør hans Skæbne een Gang for alle, saaledes har ogsaa Kristi Korsoffer, i Kraft af hvilket han gik ind i Himlens Helligdom, een Gang for alle bevirket Fulden- delsen af hans Frelsergerning, saaledes at der ikke er andet tilbage for ham end at føre de forløste, der venter paa hans Genkomst, til den fulde Nydelse af Himlens Salighed. I dette Tilfælde kan der her kun være Tale om den særskilte Dom.

Det var nu de tre Steder, man plejer at anføre som direkte Beviser for den særskilte Dom, der indtræffer straks efter Døden. De er ikke af den Art, at de udelukker enhver Tvivl, fordi man ogsaa udmærket godt kan forstaa dem, hvis man antager, at de handler om den almindelige Dom ved Verdens Ende. Derfor dukker ganske uvilkaarligt det Spørgsmaal op: Hvorfor taler det Nye Testamente ikke oftere og med større Bestemthed om et saa vigtigt Punkt i den kristne Lære? Er det ikke en Mangel og en Ufuldkommenhed?

Svaret paa dette Spørgsmaal er et dobbelt. For det første er der at sige: Den tilsyneladende Tavshed om, hvad der sker med det enkelte Menneske, er en Ejendommelighed for det Nye Testaments Oplysninger om de sidste Ting. De er hemmelighedsfulde Spaadomme, der mere tager Sigte paa hele Slægtens sluttelige Oplevelser end paa de

enkelte Individuer. De sidstnævnte maa nøjes med den indirekte Belæring.

For det andet kan det være nok, at det Nye Testamente lige strejfer den særskilte Dom, fordi det, der bør vides om den, var allerede kendt i det Gamle Testamente. I Prædikerens Bog læser vi, at medens Legemet eller Støvet i Dødens Øjeblik vender tilbage til Jorden, stiger Aanden opad og vender tilbage til Gud, som gav os den. Af den Grund bør hver Menneske frygte Gud og holde hans Bud. »Thi hver en Gerning bringe Gud for Retten, naar han dømmer alt, hvad der er skjult, være sig godt eller ondt« (12, 7. 13. 14). Ogsaa Jesus Sirach bemærker: »Det er let for Herren ved Livets Slutning at gengælde et Menneske dets Færd« (11, 27) o. s. v.

Det Nye Testamente har alt- saa paa dette Punkt ikke bragt noget nyt og kan derfor forudsætte Læren om den særskilte Dom som en Selvfølgelighed, der er kendt af alle troende. Baade Apostlen Johannes og Paulus bygger videre paa dette Kendskab og arugmenterer ud fra det. Saaledes tales der i Hebræerbrevets 12, 23 om de allerede fuldendte retfærdige i Himlen hjemme hos Gud som en Borgen for dem, der endnu lever og ligger her paa Jorden, at Gud ogsaa paa disse vil opfylde sine Løfter straks efter Døden.

Men nu kan det være nok om denne Side af Sagen, som man ikke saa hyppigt faar Brug for, naar man skal gøre Rede for vor Tro. Større praktisk Betydning har derimod Kendskabet til de enkelte Omstændigheder, hvorunder den særskilte Dom foregaar. Lad os næste Gang prøve paa at samle, hvad vi ved om dem eller i det mindste kan slutte os til.

F. K.

„CATHOLICA“

Med det nys udkomne fjerde Hefte afslutter »Catholica« sin tredje Aargang. Heftet er delvis viet Johannes Jørgensen i Anledning af 80-Aarsdagen, og Clara Svendsen gør sig under Mottoet *ut testimonium perhiberet de lumine til Tals-*

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader havde i Anledning af Julen iværksat en større Aktion til Fordel for de i Italien internerede Flygtningebørn. Den pavelige Kommission for Krigs-Karitas foranledigede, at ethvert Flygtningebarn fik overrakt en Gavepakke, der ikke blot indeholdt Nyttegenstande, men ogsaa en personlig Hilsen fra den hellige Fader.

Belgien

Den belgiske Regering har hædret den franske Digter Paul Claudel med en høj akademisk Udmærkelse, der overræktes ham af Premierminister de Wiart i Nærværelse af Kardinal van Roey og den apostoliske Nuntius i Belgien.

Tyskland

Kirkebladet i Bispedømmet Meisen i den russisk-besatte Zone i Tyskland er blevet forbudt, fordi Biskop Peter Legge i Anledning af de nylig afholdte Kommunevalg i Bladet havde udtalt en Appel til Indbyggerne i sit Bispedømme om at vælge »i Overensstemmelse med deres Samvittighed«. — Den amerikanske Militærregering i Tyskland har stillet 40 000 Lys og ca. 1 000 Liter Vin til Raadighed for de katolske og protestantiske Kirker i Berlin.

mand for en Hyldest og Tak til Digteren, medens Magister Emil Frederiksen som Kritiker skriver om Den første Læsning af Johannes Jørgensens Bøger. I en interessant Artikel gør Pater Wolfsberg op med Positivismen, og Heftet indeholder endvidere bl. a. Manuskriptet til Elsebeth Kieters fortræffelige Tale ved A. C. Lejren i Asserbo om Den fortsatte Frihedskamp.

Det foreliggende Nummer af »Catholica« fremtræder ligesom en »Essens« af de tre Aargange, en Bekræftelse paa Publikationens Berettigelse som et akademisk Supplement til Ugebladet, der selvsagt ikke er i Stand til at hellige sig saa mange og specielle akademiske Interesser, og det er faktisk uforstaaeligt, at vi har kunnet undvære et katolsk Akademikerorgan saa længe. »Catholica« har iøvrigt ligesom Ugebladet været nødsaget til at forhøje Abonnementsprisen fra Nytaar 1947.

De hellige tre Konger saa hjertensglade i Andesbjergene

I Andesbjergene vedligeholder Indianerne en Række gamle Juleskikke og ovenfor ses et af de farverige Optrin i San Pablo, hvor de gamle Peruaneres katolske Traditioner kommer til Udtryk i Optog paa Hellig-Tre-Kongers Fest.

Kommunistiske Angreb paa Kirken i Italien

Den indre politiske Udvikling i Italien og frem for alt den stadig uløste Nybesættelse af Byen Roms Styre, giver Anledning til alvorlige Bekymringer hos alle, der betragter Forholdene i Italien helt objektivt. De Kristne Demokraters Vægring ved at bringe den kommunistisk ledede Folkebloks-Politik til Magten i Rom, har i den seneste Tid foranlediget yderst heftige kommunistiske Angreb paa Kirken. Det kommunistiske Organ i Rom »Unita« har netop publiceret en Artikel, hvori det hævdes, at de kristelig-demokratiske Vægring kan føres tilbage til Indflydelsen fra Vatikanet, og med sædvanligt Hykleri erklærer Kommunisterne derpaa, at de ganske vist anerkender den katolske Kirkes religiøse Mission, men med alle Midler vil bekæmpe al Indblanding fra »fremmed Magt« — og Vatikanstaten er i Forholdet til Italien en fremmed Magt. Den stadig mere og mere om sig gribende antiklerikale og antikirkelige Ophidselseskampagne synes at være drevet af Kommunisterne i den Hensigt at udøve et Pres paa det kristelig-demokratiske Parti og saaledes gøre dette politisk føjeligt. Denne Taktik føres ikke blot med Henblik paa Nybesættelsen af det romerske Bystyre, men ogsaa med Henblik paa den italienske Regering, og det

Kirken i vækst i Afrika

I Midten af December ankom den apostoliske Delegat for Kongo og Urundi, Mons. Dellapiane, til Vatikanstaten. Det var det første Besøg i Rom siden 1939, idet Krigen havde afskaaret ham fra at rejse. I en Pressekonference en af de efterfølgende Dage aflagde Mons. Dellapiane en interessant Beretning om den katolske Kirkes glædelige Fremgang i Afrika under Krigen, en Fremgang, der berettiger til de bedste Forhaabninger for Fremtiden i det sorte Kontinent. Missio-

Den apostoliske Delegat fra Kongo ved Missionens Flyvemaskine.

synes at være Kommunisternes — fra Moskva bestemte — Politik, at søge at faa Kirken blandet ind i Italiens indre Politik og derigennem forsøge paa at svække Kirkens Stilling i Landet.

De kirkefjendtlige Bestræbelser gaar endvidere ud paa at bryde Baandet mellem det italienske Folk og Kirken, og vi oplever faktisk en Tid, der er alvorligere end dengang, da Frimureriet omkring Aarhundredeskiftet udøvede sin antiklerikale Terror over Rom under Borgmester Nathan. Men Tendensen er idag en anden: det er idag ikke det liberale Borgerskab, der ophidser, men det extreme venstre, hvorfor Spørgsmaalet om Frimurerne skal staa aabent.

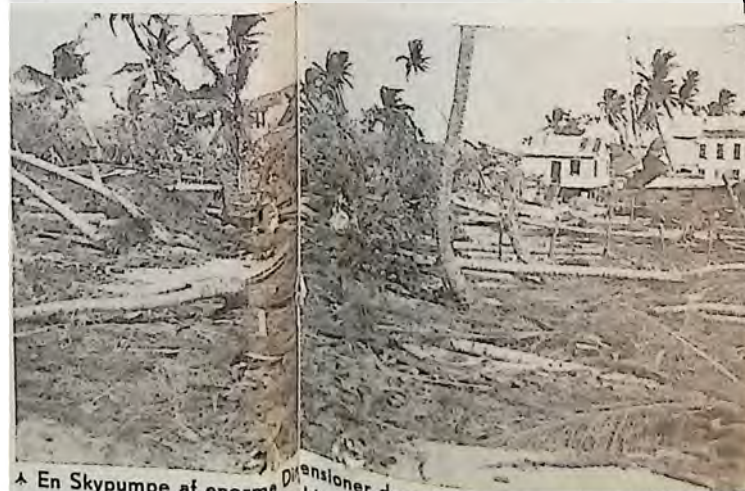
nærer i Belgisk-Kongo udtaltes saaledes — for blot at nævne nogle Eksempler fra Mons. Dellapianes Udtalelser — Side om Side med deres religiøse Gerning en enestaaende social Aktivitet og betjener sig nu af de mest moderne tekniske Midler. I Krigen Løb er Antallet af Katolikker i dette Omraade steget til 3 Millioner Døbte og 850.000 Katekume-

Kardinal Griffin besøger Film-Studie

I December aflagde Kardinal Griffin af Westminster Besøg i Pinewood-Studierne, hvor der i Øjeblikket optages Scener til Filmen Captajn Boycott. Paa vort Billede er Kardinalen i Færd med at give Autografer til Hovedpartierne, Kathleen Ryan og Cecil Parker.

Tornado lægger Missionsstation øde

En Skypumpe af enorme Dimensioner drog for nylig hen over visse Dele af det stille Ocean og anrettede voldsomme Ødelæggelser blandt de spinkle Bygninger paa Øerne. Det kan næppe hævdes at der er stort tilbage af Missionsstationen paa Manihiki (Tynnesen).

ner blandt en Befolkning paa 14 Millioner. Der eksisterer idag i Belgisk-Kongo 905 grundmurede Kirker, 19.400 Kapeller, 19.089 Sogne-, 31 højere og 69 Fortsættelsesskoler med et samlet Elevantal paa omkring 1 Million. Missionens Bestræbelser gaar endvidere i Øjeblikket ud paa at oprette et katolsk Universitet, og Tanken ventes at kunne realiseres, saa snart det fornødne Lærerpersonele er samlet. I 570 Hospitaler og Sygeplejestationer, 40 Spedalskhedsanstalter og 127 Fødehjem tæller man ialt ca. 1 Million Plejedage. Til Slut i sit Referat gav Mons. Dellapiane Udtryk for de i Kongoomraadet bosatte Belgieres særlige Tak til Radio Vaticana, som under Krigen havde formidlet Forbindelsen mellem Hjemlandet og de derude i Missionerne.

Situationen i Polen alventende

Regeringen Bieruts Holdning overfor Kirken er stadig afventende. I et Interview med Premierministeren for nogen Tid siden, lod denne skinne igennem, at Staten var villig til et vist Samarbejde med Kirken, og Kardinal Hlonds Rejse til Rom opfattedes derfor som Indledningen til en vis modus vivendi. Det er dog næppe Tilfældet. Warszawa-Regeringen slipper næppe sin kommunistvenlige Politik og ønsker formentlig blot at sikre sig Katolikkernes Stemmer ved det kommende Valg, hvor der ikke figurerer noget katolsk Parti. Efter Valget kan der indtræde en meget kritisk Periode for den polske Katolicisme.

Behandles de tyske kristne daarligt?

En Delegation af ledende britiske Kirkefolk har fornylig foretaget en Rejse i Tyskland og har nu efter at være vendt tilbage til Storbritannien udsendt Redegørelse for deres Indtryk. Delegationen, der bestod af de anglikanske Biskopper af Chicester og Oxford samt den katolske Biskop af Nottingham, udtaler sig meget skarpt om den yderst slette Behandling, der bliver de tyske Kristne til Del i den britiske Zone samt kritiserer Socialdemokratiet, der sidestilles med det britiske Labourparti. Til Trods for at langt den overvejende Del af Befolkningen i den britiske Zone er Kristne, beklager Delegationen at maatte konstatere, at de højere kirkelige Instanser ikke konsulteres, og at deres Korrespondance er under Censur, at der lægges Gejstligheden Hindringer i Vejen af »trafikale Hensyn«, naar det drejer sig om at betjene saa mange Menigheder som muligt om Søndagen, at der gives Afslag til Ansøgninger om kirkelige Bygninger, Skoler, Ungdomsorganisationer og den kirkelige Presse. »Til Gengæld forsøger man paa at tvinge den kristne Ungdom i Uniformer, overhælder dem med Aviser og Indbydelser til Klubber og Teaterforestillinger, udnævner antikristne Embedsmænd samt forbyder de katolske Haandværkerlaug i Rhinlandet og Westfalen«.

Til Trods for det næsten enstemmige Forældrereferendum

fra Marts 1946 er de offentlige Bekendelsesskoler kun genoprettet i Rhinlandet og Westfalen. De tyske Myndigheder lægger stadig Hindringer i Vejen for Privatskolerne; Socialisterne og Kommunisterne inden for Skolemyndighederne rejser stadig Vanskeligheder over for Religionsundervisningen i Folkeskolerne, og de Statstilskud, som tildeles de privat Konfessions-skoler før 1933, holdes stadig tilbage. I Berlin er Situationen faktisk værre end under Hitler.

Den hellige Fader modtog for nylig i Audiens den amerikanske Feltkapellan, Father O'Connor S. J., der bl. a. var med de allierede Tropper ved Roms Befrielse.

Læserne taler om Gildefemøren

Pil ikke ved 5-Øren

I sidste Uges store Artikel om Sankt Knuds Gilderne blev der udkastet den Idé, at man skulde forhøje Ugebidraget fra 5 til 10 Øre. Som fleraarig Gildeleder vil jeg fraraade denne Tanke. Det er godt, at der kommer de fornødne Penge ind, men det er ogsaa af Værdi, at denne Sag er alle Katolikkers. Og der er faktisk en Del, som vil falde fra — som er nødt til det — hvis Ugebeløbet forhøjes. Der er Familier, hvor hvert eneste Familien medlem er med i Gildet, og hvor det bliver uoverkommeligt, hvis det nu skal være 10 Øre pr. Hoved.

Det er rigtigt nok, at Biskoppen har megen Brug for flere Penge, men hvis man spurgte ham, om han (bare for at sige nogle Tal) helst vilde have 25000 Kr. fra 10000 Katolikker eller 30000 Kr. fra 6000 Katolikker, er jeg ikke i Tvivl om, at Biskoppen valgte det første.

Forøvrigt kan vi jo godt faa skaffet de flere Penge, der er Brug for, uden at opgive 5-Øren. Der er mange, som kan tegne sig for flere 5-Øres Ark. Mange gør det allerede, og flere vil gøre det, naar de faar Sagen forklaret. Og saa er der alle de Ekstraindtægter for Gilderne, som Aalborg sidste Uge foreslog os. Lad os hele Landet over anstrenge os i det nye Aar, saa tror jeg godt, vi overalt kan naa til at fordoble Indtægten.

Men lad os ikke pille ved selve Gildernes traditionelle Mærke: 5-Øren!

Kolding.

Kære Gildeledere Landet over!

Kan vi være bekendt, at Vikariatet skal være i Vanskeligheder? Kan vi ikke vise vor Biskop, at vi er rigtige Katolikker? Hvad om vi Ledere tog os sammen og besøgte flere af vore Trosfæller og fik dem interesseret?

Alt for mange kender ikke Gilderne! Ak og mange har været Medlemmer, men saa svigtede Lederen! —

Lad os love hinanden i det nye Aar at være trofaste og udholden-

de, saa vi forhøjer Indtægterne meget, meget mere i Aar.

Forhøjelsen til 10 Øre er jeg bange for vil være Aarsag til, at der vil blive Frafald. Husk, det er gennemgaaende de smaa, der er de mest trofaste til at betale.

Gildeleder for 52.

Alle 5-Øre bærer Præget: Hjem til Biskoppen!

En katolsk Frue ringer til Redaktionen: Det er en udmærket Leg, Aalborg Katolikkerne har fundet paa for at skaffe 5 Ører til Sct. Knuds Gilderne. Men vi, der ikke har katolsk Familie, kan jo ikke gaa rundt og sige »Sct. Knud« til os selv. De fleste af os kender imidlertid til at lægge de 5 Ører, vi faar tilbage i Forretningerne, i en lille Kasse og spare dem sammen, f. Eks. til Julegaver. Man mærker slet ikke denne Form for Opsparing. Hvorfor ikke spare alle sine 5 Ører til Gilderne. Man tømmer Kassen hver Søndag Morgen og tager Indholdet med, naar man gaar i Kirke. Der har saa Sognepræst og Gildeledelse sørget for, at der staar en Bøsse eller Kasse fremme paa et lettilgængeligt Sted, og i den lægger alle Ugens Sparere deres medbragte 5 Ører. Kassen tømmes af Gildekassereren, og Pengene bringes til Banken, for vi maa ikke tage Skillemønten ud af Om sætningen. Der maa ikke være noget med, at man skal have fat i Præsten eller ind paa et Kontor for at komme af med sine Penge. Nemt skal det være. Og med Undtagelse af de allerfattigste kan vi allesammen yde denne Skærv. Var det ikke en Idé?

Vi svarer: Aldeles fortræffelig Idé. For Katolikker er der jo efterhaanden kommet et særligt Præg paa 5 Øres Mønterne. Det er, som om der ligefrem var præget »Det Apostoliske Vikariat for Danmark« rundt i Kanten paa dem. De hører hjemme dér, og vi skal bare paa tage os den rette Besørgelse, naar de kommer vor Vej.

Hvis nogen vil prøve paa at regne ud, hvad det udmærkede Forslag kan indbringe, kan vi oplyse, at hvis hver eneste Katolik, der

kommer til Messe, giver een 5 Øre hver Søndag, bliver det ca. 20 Tusind Kr. om Aaret. Mon ikke vi gennemsnitligt kunde klare det, nemt endda?

En eller anden ængstelig Sjæl vil spørge, om det eventuelt kan gaa ud over Klingpungen. Vi tror det bestemt ikke. Det vil forhindre, at nogen putter 5 Ører i Klingpungen, naar alle 5 Ører skal i Gildekassen. Men vi gad se den Sognepræst, som har noget imod, at der i Klingpungen ikke findes mindre Mønter end 10 Ører!

Nytaarsfest i Køge

Søndag 5. Januar havde Pastor Sørensen indbudt sin Menighed til Nytaarsfest. I den lille Kirke var der samlet adskillige Menighedsmedlemmer, der kun sjældent kan komme den lange Vej til Kirke. Organist Frk. Alm spillede til Højmessens, og Centralskolens Børnekor var mødt fra København med 15 Sangere for at glæde Køgenserne. Om Eftermiddagen var der samlet et lille Hundrede Mennesker til Fest i Hotel Hafnias smukke Sal. Pastor Sørensen gennemgik Aarets Menighedsresultater, bl. a. en glædelig Stigning af Kirkeskatten og mange smaa og større Forbedringer ved det lille Kapel. Centralskolens Børn underholdt med alvorlige og muntre Sange samt lidt Akrobatik, og der oplæstes en lille Tale af den sygemeldte Kasserer Andersen, som takkede Sognepræsten for hans overordentligt flittige og nidkære Gerning, der allerede har sat saa varige Spor. Sct. Knudsgildernes rejsende Agitator og Animator Hr. Fausbøll holdt en ypperlig og fængende Tale, der sikkert vil sætte Spor i Gildernes vestsjællandske Resultater i Aar. Og saa var der Juletræ, Lodtrækning, Godter og alt til Faget henhørende. Et Aar er begyndt godt.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Amnesti til alle

(fortsat fra Side 20)

straffe til »Smaafolk, som i værste Fald var Ofre for smaa Lidenskaber og Begærligheder i en mørk Tid, som var en Prøvelses-tid uden Lige«.

Bladet forelagde sit Opraab for en lang Række kendte Personligheder, Katolikker og andre, og Svarene viste overvældende Tilslutning. Vi kan kun citere et Par af disse Svar.

Bernhard Shaw: Indtil vi faar en virkelig Amnesti, vil vi blive ved med at plyndre og slagte og forkynde Fred, hvor der ingen Fred er. Vi har haft tilstrækkeligt af Henrettelser til at opnaa den afskrækkende Virkning, som den Slags Forholdsregler kan opnaa. Jeg tilslutter mig til *Catholic Herald's* Syn. Det er det eneste »katolske« (d.v.s. radikalt omfattende. Red. Anm.) Forslag, hvis ikke man vil udrydde Menneskeheden som Utøj.

Victor Gollancz (den kendte »Venstre«-Forlægger): Jeg er ganske enig med Aanden i Deres ledende Artikel »Jule-Amnesti«. Hvad Verden trænger til er ikke selvretfærdig Fordømmelse og Gengældelses-Straf, men almindelig Angergivenhed paa alle Sider. Naturligvis bør overalt uhyre mange faa fuldstændig Amnesti. En vis Del — jeg har ikke den fjerneste Idé om, hvor mange — er i en anden Kategori. Det er rigtigt, at vi bruger vor menneskelige Dømmekraft, naar blot vi ydmygt erkender, hvor skrøbelig den er, og siger, at i visse Tilfælde har et Menneske været saa fordærvet, at han vil kunne fordærve andre. I saadanne Tilfælde kan fuldstændig Frihed foreløbig være uønskelig, men vi maa behandle disse Mennesker med Næstekærlighed og et oprigtigt Ønske om at bringe det bedste frem i dem og derved gøre dem egnet til at opnaa fuld Frihed snarest muligt. Frem for alt maa vi komme bort fra Tanken om Gengældelse, der er Guds og ikke Menneskers Sag.

Pater Martindale foreslaar i sit Svar, at Krigsfanger i England faar Lov til at tage Arbejde

paa lige Fod med engelske Fagforeningsmedlemmer — »jeg tror, at Fagforeningerne, endog saa Minernes, i deres Hjerter vil byde denne Tanke velkommen«. (Red. Anm.: Vi kan glæde Lærerne med, at Pater Martindale snart igen vi vise sig i Spalterne).

Christopher Dawson: Jeg støtter med megen Glæde Tanken. Jeg er overbevist om, at denne Metode med politisk Udrensning i stor Stil er baade moralsk og socialt farlig. Systemet med Udrensning og Mod-Udrensning forvolder en umaadelig Sum af menneskelig Lidelse uden at hjælpe den sociale Sikkerhed. Tværtimod forøges den sociale Splid, Mistænksomhed og Hædfuldhed. Desuden er det uforeneligt med alle de traditionelle Idéer om politisk Frihed og Retfærdighed.

FILM

Den ene af Ugens Film var en gyselig Farvesgeschichte »*Salome*« (Salome where she danced. Odeon og Atlantic 23-12.) om en Spiondame, der snart er farlig Kvinde i Wien, snart blandt Diligencerevere i Wild West, snart fejret Primadonna i San Francisco, og snart »lille stille Kvinde«. Uhada for en Film. Hvis virkelig Walter Wanger, som det paastaas, har produceret dette selv for Amerikanerne komplet mislykkede Makværk, saa maa det have været paa et Tidspunkt, hvor han var svækket af voldsom Sygdom. Yvonne de Carlo, der vandt i en Konkurrence om Hovedrollen, viste med stor Dygtighed, at hun hverken kan synge, danse, spille Komædie eller illudere som nogetsomhelst andet end en lille tarvelig Gaas. Salome bør hurtigst muligt danse sin Vej. — Rialtos og Merrys »*Vi mødes paa Broadway*« (Stage door canteen. 23-12. Pas paa, De ikke forveksler den med en anden Premiere »*Vi paa Broadway*« med Mickey Rooney. Det er ærgerligt med den Slags alt for ensklingende Titler!) fortæller i overdaadigt Udstyr (men med et kedsommeligt Manus og en mærkværdig stillestaende Fotografering) om et Fænomen fra Krigsaarene, om de Kantiner, hvor Hæren og Flaaden gratis blev bespist og underholdt af Landets førende Skuespillere og Artister. Der blev optaget to Film om dem, den ene med Bette Davis som Værtinde hedder »*Hollywood Canteen*«, den anden,

der foregaar i New York, og som vises her, underholder saavel Soldaterne som Publikum med ikke mindre end 65 kendte Kunstnere og hele 6 verdensberømte Bands, hvoriblandt Benny Goodman's og Count Basie's, hvilket sidste sammen med Negersangerinden Ethel Waters bragte os Filmens kunstneriske Højdepunkt i Sangen »*Quicksands*«. Jeg personligt jublede over Ray Bolgers kostelige Militærparodi, over Edgar Bergens vidunderlige Bugtalenummer og over Yehudi Menuhin's skønne Schubertviolinspil. — Hvidovre Bio fejrede 2. Juledag sin seksaarsige Fødselsdag med et særligt festligt Program. Filmen var Eagle-Lions »*Bryllup i Stilhed*« (Quiet wedding), som i 1941 blev optaget efter Esther Mc Crackens lille sentimentale Farce, der opførtes med Lis Smed paa Frederiksberg Teater 1.-3.-1940. Titlen er naturligvis ironisk, og De kan selv regne ud, hvordan Handlingen spænder af. De bliver gift tilsidst, men først efter en Bortførelse og et Besøg i Politiretten. Anthony Asquith har iscenesat, Manden som lavede »*Pygmalion*«, »*Fransk uden Taarer*«, »*Fint klaret*, P. 61«, »*Han kom som en Fremmed*« og »*The way to the stars*« og Manus er skrevet af Terence Rattigan og Anatole de Grunwald, der var Mestre for de fleste af disse Film og desuden for den alt for upaaagtede vidunderlige »*Engelsk uden Taarer*«. »*Bryllup i Stilhed*« er i Stil og Tone fuldt paa Linie med disse Film, en fornøjelig Opvisning i engelsk komisk Scenekunst, morsomt anbragte vittige Typer, selvironisk opfattede Gentlemen og fortravlede Fruer. Festligst af dem alle var Bernard Miles som en omstændelig, gravalvorlig Politibetjent.

»*Vi paa Broadway*« (Babes on Broadway) af Babe-Serien med Mickey Rooney og Judy Garland som teaterbegeistrede Unge og deres Kamp fremad. Anstrengende i sit hæslæsende og eksalterede Tempo og trættende ved Rooneys overeksponerede Spil, men sprængfyldt med de unge Kunstneres Talent og Flid. Garland som Sarah Bernhardt var et lille brillant Intermezzo. — Dernæst: »*Skabt for Mænd*« (Martin Roubagnac) en pauver Historie om en slet Kvinde og hendes Indflydelse paa en brav Murermester-Arkitekt. Jean Gabin straalende naturlig, ægte fransk, men Marlene Dietrich virkede omtrent som den alderstegne, vakelvorne Sprinkelværksetagere, som ons Families ældre Medlemmer stadig holder saa meget af. Aldrende Liderlighed er da noget af det ækleste, man kan træffe! — Endelig: »*Nitouche*« (Lilla helgonet) efter Hervés muntre Operette. Det er hos Svenskerne blevet til en vulgær og dum Film med en kvik og sød Viby og en utaalelig Søder-

blom (som Celestin-Floridor), en Film, der lægger et usandsynligt Eftertryk paa det skinhellige hos Hovedpersonerne, der indtro kan faa os til at mindes Tartuffe. Og det er sandelig ikke Tanken. Musikken var reduceret til det mindst mulige. Sløj Film. — 28.12. kom paa Nørreport Ingrid Bergman Filmen »De fire Sønner« (Adain had four sons), der er næsten lige saa sød som Tantes Søndagseftermiddagsbord, Masser af lækre Sager, kandiserede Frugter, Flødeskum og Creme, uhm saa dejligt ... for den, der kan lide det. Filmen er aabenbart skrevet af en ugift, sentimental Guvernante. Interessanter var »Livet begynder imorgens« (To morrow we live. — Scala 30.-12.) en engelsk Film om fransk Modstandsbevægelse, fordringsløs og enkel, men fyldt med Humor og Naturlighed, med Varme og Hjerte, en Film, hvis Personer lever sammen med én, og hvis Skæbner længe efter ligger os paa Sinde. Kan anbefales. John Clements (fra De fire Fjer) har Hovedrollen. — Alexandras 30.-12. Film, der allerede toges af Plakaten efter een Uges Forløb, var den mærkelige »Pigen og Djævelen« (Flickan och djävulen), som Bertil Malmberg skrev i 1944 for svensk Terra. Svagt instrueret og utilstrækkeligt spillet (især af Järrel som Djævel) rummer den højst fængslende alnene Betragtninger og fortjener at ses, ikke fordi den betragter Heksevæsenet i 1600-Tallet set med den Tids Øjne, altsaa med rigtige Hekse og rigtig Djævel osv. osv., men fordi den opererer med den rent primære Konflikt mellem Gud og Satan, mellem positivt og negativt, og fordi den unge Uige, »som den onde Aand bor i« ved Guds Naade frelses fra Fortabelsen tilsidst. Desværre ser Forfatteren paa Handlingen alligevel ogsaa med sin egen Tids Øjne, saa der bliver noget Rod i det, men Hovedtanken ligger fast og bør prises, alene fordi den kunde komme til Orde. En saadan Film kunde altsaa lige netop gaa en Uge i København.
Bjørn Rasmussen.

HØRESPIL

Nytaarsdag opførte Radioen Hostrups »Eventyr paa Fodrejsen« i en saa fremragende Rollebesætning — fra Det kongelige Teater — at det gamle Sangspil blev som fornyet derved. Naar Hostrup saa ofte hænger Folk ud af Halsen skyldes det, at Amatører med Forkærlighed kaster sig over hans Stykker, og da kun stilistisk drevne Kunstnere magter den særlige Hosrtupstil, bliver Resultaterne saa skrækkelige. Og saa lægges Skylden over paa Hostrup. Gabrielsens sociale Skrivelser, Nelleses alvorlige Lau-

ra og Inga Schultz' jydsk Johanne, Wieths og Martin Hansens unge Studenter, Meyers kosteligt dumme Kammeraad og Wilkens naive Assessor, alle var de saa sikre i deres Lune, saa træffende og forfriskende originale i deres Karakteristik af Personerne, at man Gang paa Gang glædedes. Bagefter maatte man have fat i det gamle brune Bind paa Hylden igen. Jeg haaber, De hørte den Udsendelse! — Søndag den 5.-1. bragte Radioen desuden et Hørespil, en Debut af Skuespiller Kaj Wilton, *Den sidste Vals* et uprentsiøst Spændingsstykke om et Mord, en Vals og en Hamletopførelse; rigtig gode Replikker, lidt besværlig Scenegang (tre Æsker inden i hinanden) og fint Spil af Else Højgaard som en højst umoralsk Skuespillerinde. Tavs Neiendam var Hamlet-Morder og efter min Mening myrdede han ikke blot sin Rival, men ogsaa sin Rolle. The rest is silence dvs. Resten er Tavshed.

Bj. R-n.

Østrig kalder

Siden sidste Indberetning, da der var indkommet Kr. 1270,50 (E. S. skulde være E. S. B.) har jeg modtaget:

Fru og Frk. C. 5 Kr., N. H. 25 Kr., M. C. 1 Kr., et Hospital 10 Kr., A. K. 5 Kr., R. S. 100 Kr., ? (d. 23. Dec.) 10 Kr., B. B. 5 Kr., C. S. 31 Kr., Anonymt 20 Kr., I. M. H. 10 Kr., ialt 222 Kr., med det tidligere indkomne Kr. 1492,50.

Min hjerteligste Tak til alle Bidragydere! De første Takkebreve er kommet og udtrykker den største Taknemmelighed: »Jeg vil aldrig glemme, hvordan det var, da jeg naaede hjem med Pakken. Jeg græd, og min Mor græd. Vi kunde næsten ikke begribe, at vi skulde have saa dejlige Ting, som vi næsten ikke kender mere: Smør, Flæsk, Gryn, Ost, Sukker, Tørmælk og Pølse — — — Gud velsigne Dem — — — og saa den Følelse, at der er gode Mennesker, der tænker paa de Stakler, der maa lide Nød — — — men Vor Herre var ogsaa fattig, da han blev født, det maa man altid tænke paa, saa bliver det lettere at bære — — — Her er 12—15 Graders Kulde, og vi kan ikke fyre af Mangel paa Brændsel. Ruderne er itu, men vi maa sige Tak til Vor Herre, at vi ikke har mistet Lejligheden under Bombardementerne«. — Saaledes skriver en af dem. De forstaar, at man ikke kan holde op med en saadan Indsamling, selv om det varer noget, før 3. Sending kan afsendes. 2. Sending er bestilt og afaar forhaabentlig snart.

Verner Stabehl, Sct. Jørgens Allé 8,2., Kbh. V. Postkonto 81501.

Nyt fra Vejle

Sct. Norberts Kor i Vejle, som nu har bestaaet i et Aar, holdt lige før Jul to Kirkekoncerter til Fordel for Sognets Juleuddeling. Koret sang under Musikdirektør Tellings Ledelse saavel liturgiske Melodier som en Række danske Julesalmer. Solisterne var Sangeren G. I. Gundersen og Organist Frk. Gyller. Concerterne, der fik en anerkennende Omtale og havde samlet mange Tilhørere, gav tilsammen nærværd 300 Kr. til Juleuddelingen.

Katolsk Ungdoms Klub i Vejle stod for Arrangementet af en Adventsaften i Ugen op mod Jul. Pastor Nølle fra Kolding holdt et Adventsforedrag, der ledsagedes af Lysbilleder. Senere var der Sang af Sct. Norberts Kor, Oplæsning af Stephan Fink-Jensen og Opførelse af et til Lejligheden forfattet Jule-spil »Julens Stjerne«.

Ved en særlig Spejdermesse, som Julenat celebreredes af Pastor Broens, aflagde en Række Patruljeførere og -Assistenten i den nydannede Sct. Norberts Tropp deres Spejderløfte. Det nye Aar aabner Troppen med en Spejderfest i Katolsk Skoles Sal Hellig tre Kongers Aften.
Gunn-

Studiekredse for Kvinder

Danmarks katolske Kvindeforbund har mange Medlemmer, hvorfor møder dog saa faa op til Studiekredsens to Foredrag hver Maaned? Disse Foredrag, som holdes af henholdsvis Adjunkt Jensen og cand. polit. Tove Rasmussen, er aldeles ypperlige.

Adjunkt Jensen giver os et dybt Indblik i hele den katolske Kirkes Stilling og Kamp fra længst forsvundne Tider og helt op til vore Dage. Disse meget lærerige Foredrag burde have enhver Katoliks Interesse. Det er stor Synd, at saa faa møder op, da der ligger et meget stort Forarbejde paa disse Foredrag.

Hos cand. polit. Tove Rasmussen gennemgaas Pavens Encyklika meget grundigt, og den katolske Kvindes politiske Ansvar tages op til Behandling. Det er Pavens udtrykkelige Ønske, at den katolske Kvinde skal kende sit politiske Ansvar, og det maa derfor være vor Pligt at orientere os i den politiske Situation. Det kan vi altsaa nemt blive ved at høre disse Foredrag, som forøvrigt let kan følges, selv om de foregaaende ikke er hørt.

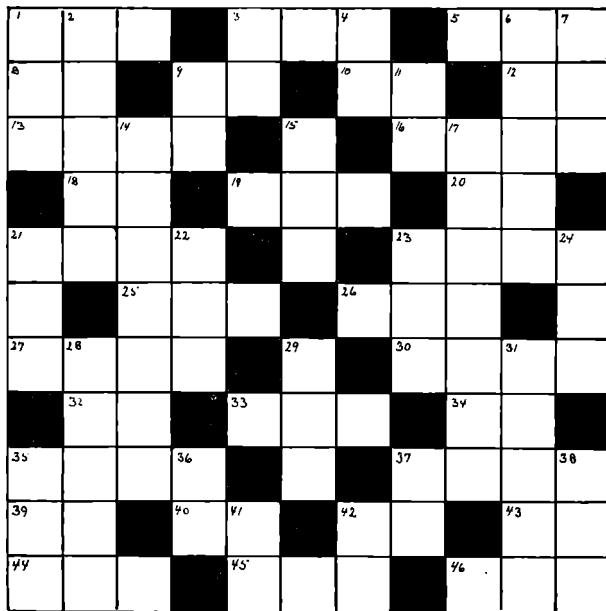
Altsaa katolske Kvinder, se Annoncen her i Bladet og gæk hen til de næste Foredrag, De vil bestemt ikke fortryde det!

En begejstret Deltager.

Paa Kryds og tværs . Opgave Nr. 8

Vandret: 1. Hvi-
lested. 3. For-
døjelsesorgan. 5.
Vigte sig. 8. Byg-
ning. 9. Smilende.
10. Røg. 12. Sted-
ord. 13. Land-
stykke. 16. Spids.
18. Udsagnsord.
19. Sød og rar. 20.
Tone. 21. Baad.
23. Paa Træ. 25.
Føde. 26. Ken-
delse. 27. Øde. 30.
Flod. 32. Kærtge-
ne. 33. Foraarsar-
bejde. 34. Damp.
35. Fryse. 37.
Hurtig. 39. Opfø-
re. 40. Drik. 42.
Redskab. 43. Dy-
resprog. 44. 18
Aar. 45. Paa Fo-
den. 46. Brænde.

Lordet: 1. Daar-
lig Haandskrift.
2. Raver. 3. Dyr.
4. Ens Selvlyde.
6. Skattedistrikter i København. 7.
Ryge. 9. Redskab. 11. Dyr. 14. By
i Norge. 15. Vand. 17. Snapsen. 21.
Gammelt Maal. 22. Svag. 23. Slan-

ge. 24. Beholder. 28. I Ørkenen. 29.
Opdagede. 31. Uens. 35. Knust. 36.
Tal. 37. Kikke. 38. Farve. 41. Ken-
deord. 42. Tone.

Nytaarsfest og Nytaarsløjer. Kaffe-
bord og Pølser m. Kartoffelsalat. —
Man bedes selv medbringe Drikke-
varer. Entre Kr. 1,25.

Altsaa vel mødt d. 11. ds.

Mødrekursus i Januar

hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade
3, Torsdag den 16. Jan. Kl. 20 pr.
Sr. Franciska: Barnet og det seksu-
elle Spørgsmaal. Torsd. 30. Jan. Kl.
20 pr. — ikke som tidligere med-
delt Overlærerinde Sr. Clara, men
— Skolepsykolog Frk. Bodil Far-
rup: Opdragelsesvanskeligheder hos
Børn.

R. I. P.

Vor kære Mor og Bedstemor

Maren Zingel

døde den 27. Decbr. 1946.

Emma Cavagnaro.

Agnes Zingel.

Børnebornene.

Den kære afdøde anbefales
til de Troendes Forbøn.

Byttelejlighed ved St. Andreas Kirke i Ordrup tilbydes

Vi har en dejlig solrig treværel-
ses Lejlighed med tilhørende Have,
tæt ved Sct. Andreas Kirke i Or-
drup, men vi søger en større. Fin-
des der en katolsk Familie, boende
i Ordrup, Charlottenlund, Gentofte
eller Hellerup, som vil bytte med
en tre- eller fireværelses Lejlighed
m. Kammer (helst med Adgang til
Have), er vi interesserede.

Billet mrk. »Byttelejlighed« mod-
tager Katolsk Ugeblads Ekspedi-
tion, Bredgade 67, K.

Plejehjem

Findes der ikke et katolsk Hjem,
som vil tage en lille katolsk Dreng,
ca. 3 Aar, i Pleje. Han har hidtil
været paa Børnehjem paa Grund af
hans vanskelige Karakter, men nu
skulde han gerne i privat Hjem.
Kan der ikke findes et katolsk
Hjem, anbringer Børneværnet ham
i andet privat Hjem. Henvendelser
til *Katolske Menighedsplejer*, Sct.
Kjeldsgade 3, København Ø.

Nørrebros katolske Ungdom

Lørden den 11. Januar Kl.
19,30 Nytaarsfest i Skolens Gym-
nastiksal. — Af Underholdnin-
gen fremhæves: Muntre Viser,
Balletten »Mor Danmark« samt et
lille Skuespil. Kaffe bord og Dans.
Bar forefindes. Billetter à 1,50 Kr.
hos Bestyrelsen, paa Kirkens Kon-
tor og ved Indgangen.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 11. ds. Kl. 19,30 pr.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Muremester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLA GT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Cen-
tralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejse-
værker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Stedet allet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Jan.
12. S. Søndag i Oktaven.
(hvid) *Den hellige Families Fest* (76—17); 2. Bøn: Søndagen, 3. Bøn: Oktaven; Præf. (515).
13. M. *Oktav af Hellig 3 Konger* (hvid) (83—18); Præf. (515).
14. Ti. *St. Hilarius* (784); 2. Bøn: St. Felix af Nola (785), 3. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
15. O.* *St. Paulus Eremit* (785); (hvid) 2. Bøn: St. Maurus ([53]), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
16. T. † *St. Marcellus I* (787); 2. (rød) Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; Apostlenes Præf. (524).
17. F. *St. Antonius* (788); 2. (hvid) Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
18. L. *St. Petri Stol i Rom* (788); (hvid) 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: St. Prisca, 4. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
19. S. 2. Søndag e. H. 3 Konger. (grøn)
(*) Onsdag den 15. Janu. er 8 Aars Dagen for Hs. Excellence Biskop THEODOR's Konsekration.

Lov være dig, vor Frelser, bragt,
at Hedningsfolk har set din Magt:
Gud Fader Pris og Herlighed
med Aanden i al Evighed.
Hellig 3 Kongers Fest, Vesper-Hymne.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 47 77,
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og
Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets
Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Katolsk Litteratur, der haves paa
Lager:

- Jacques Maritain: Messages
1941-1944 Kr. 2,50
Jacques Maritain: A Travers
le Desastre (Hymne a la
France Quand Meme) ... » 4,15
Maurice Blondel: Pages Reli-
gieuses. Extraits reliés
par un commentaire et
précédés d'une introduc-
tion d'Yves de Montcheuil » 7,70
Maurice Blondel: La Philo-
sophie et L'Esprit Chre-
tien » 4,40
Archbishop Goodier, S. J.:
Saints for Sinners.
En Række betagende Hel-
genskildringer fra St. Au-
gustin til St. Benedict Jo-
seph Labre » 6,60

ARNOLD BUSCK

International Boghandel
Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori
Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed
Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Torsd. 16. Jan.
Kl. 8. Levitmesse for de i Danmark
afdøde italienske Soldater og deres
Landsmænd. Sønd. 19. Jan. Kl. 10
Levitmesse i Anledn. af Kong Knud
den Helliges Fest.

Sakramentskirken. Sønd. 12. Jan.
Kl. 17 Familiernes Fest. Andagt m.
Prædiken og de voksnes, de unges
og Børnenes Bøn for Hjemmene.
Alle Sognets Hjem indhydes ven-
ligst.

Jesu Hjerte Kirke. Sønd. 12. Jan.
Kl. 8,30 Fælleskommunion for
mandlige Kongr. Mand. 13. Jan. Kl.
20 Jule og Nytaarsmøde for unge
Mænds Kongr. Torsd. 16. Jan. Kl.
20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Onsd. 15. Jan.
Kl. 19,30 Kongr. for Mænd.

Bekendtskab

med dannet reel Herre i pæn Livs-
stilling ønskes. Alder 48—50 Aar.
Billet mrk. »Nytaarsønske« til
Annonceekspeditionen, Kloster-
stræde 23.

INDBYDELSE
BILLETTER
KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardsvej 4 . C. 11.313

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

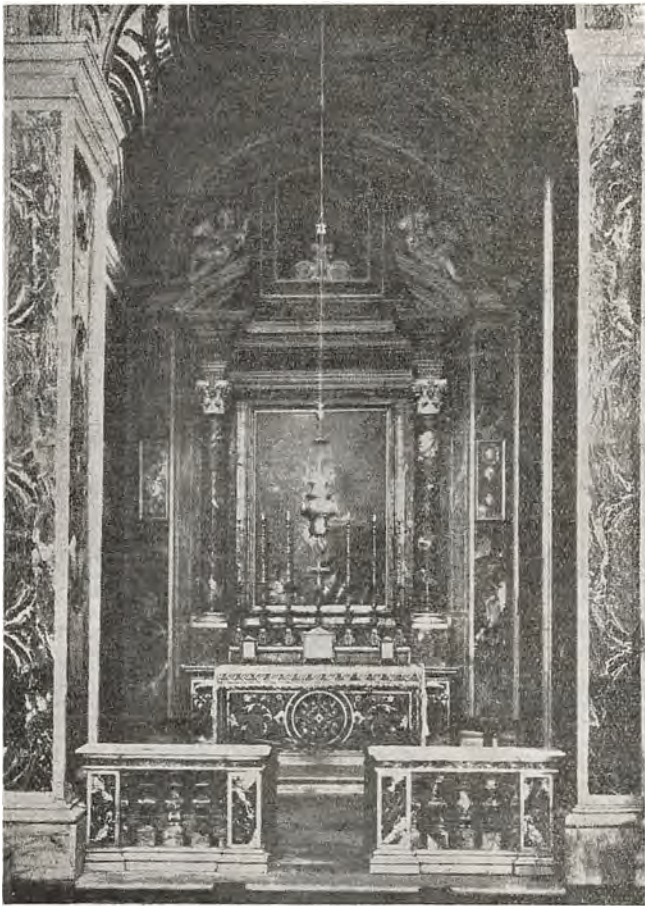
Udfører Arbejdet ved Aasebakkehus		Udfører Arbejdet ved „Hoffmanns Minde“
Alex J. Hansen <i>Ingeniør . Entreprenør . Murermester</i> Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 <i>Centralvarme . Sanitære Installationer</i>	O. Hansen & R. J. Møller <i>Bygnings- og Maskinsnedkeri</i> Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Kolding	Esbjerg	Nakskov
Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aabenraa		Ludwig Wohlenberg <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Ordrl. 1848 Leverandør i Sct. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Brug Bak Sørensen's Briller Søndergade 2 . Aabenraa
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. <i>Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 2530</i> <i>Lys . Kraft . Varme</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkellovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Tlf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Odense		Vald. Tørring <i>aut. elektr. Installatør</i> <i>Kongensgade 13 . Tlf. 20 21</i> Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. <i>E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre</i> <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg <i>Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52</i> Alle Aarslidsens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10 . Odense</i> Telefon 5154
Viggo Iversen <i>Autoriseret elektr. Installatør</i> <i>Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409</i> <i>Postgiro 44916</i> <i>Lys og Kraft - Radio</i>	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen <i>Vestergade 1</i> Butiken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen <i>Blikkenslager</i> <i>Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet</i> <i>Vindgade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234</i> Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen <i>Barber og Frisør . Hjallesevej 14</i> anbefaler sig m. 1. Kl s Betjening Ny Indehaver	Dalum Andelsmejeri <i>Tlf. Dalum 5</i> 1. Kl.s Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
»Isbjerget« <i>Is og Konfektur . J. Rasmussen</i> Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna <i>Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62</i> Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg		Gør din Pligt! <i>Gaa til Plichta naar der skal males</i> <i>Tlf. 24 16 . Møllergade 21</i>
Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen <i>Møllergade 61 . Tlf. 1252</i> 1. Kl.s Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen <i>Organist</i> <i>Møllergade 80 . Tlf. 1134</i>	C. K. Hansen <i>Vand-, Gasmester og Blikkenslager</i> <i>Skattergade 10 . Tlf. 489</i>
Vald. Hansen <i>Malermester</i> <i>Vestergade 13</i> Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm <i>A. Bøgeskovs Eft.</i> <i>All i Kolonial . Vin . Konserver</i> <i>Møllergade 71 . Tlf. 1044</i>	Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) <i>Kul . Koks . Cinders . Briketter</i>	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maris
Einar Nielsen , Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853</i> Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn <i>Kongegade 25 . Telefon 487</i> Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn <i>Telf. 25 . Nyborg</i> Leverandør til Stella Maris

Katolsk

19. Januar 1947
95. Aargang
Nr. 3

Ugeblad

SCT. KNUD
KONGE AF
DANMARK
19. Januar fej-
rer Kirkenden
hellige Kong
Knud, og paa
denne Dag
brænder Ly-
sene foran
hans Alter i
Rom, i Kirken
Santa Maria in
Transpontina.

Adoptivbørn, Hjertelag
og en haabløs Telefon.

Marskal Chiang Kai-
Shek.

Personlighed og
Undervisning.

Ungdoms-Samarbejdet.

Pastor Vick hædret.

hvor den katolske Kirke staar, føler vi Trang til at beklage den Ubekymrethed, hvormed man nogle Steder i Protestantismen, tager sin Tilflugt til Hypotesen om »senere Indskud« blot for at klare et vanskeligt Fortolknings-spørgsmaal, sommetider blot for at redde en personlig eller tids-typpisk Opfattelse.

Det ligger os meget fjernt at ville nægte Bibelvidenskaben dens Ret. Paa Kirkens Grund arbejdes der videnskabeligt med Biblen paa en Maade, som forener al den Frihed, sand Videnskab har nodig, med al den Ærbødighed, hellig Aabenbaring har Krav paa. Men netop fordi vi kender denne lykkelige For-ening af Forskningsfrihed og Ansvarsfølelse, smerter det os dobbelt at se, hvilket Spil Subjektivismen ofte spiller i prote-stantisk Bibelkritik.

Vi føler med de Protestanter, for hvem Biblen er uantastelig Hellighed. Og undrende ser vi andre Protestanternes Adfærd, idet vi spørger: hvad er mon helligst for disse Mennesker, enten den hellige Skrift eller deres subjektive Ret til at kunne forkaste Skriftens Ord?

Hvad er helligst?

I den folkekirkelige Diskus-sion om kvindelige Præster op-lever man atter det lidet opbyg-gelige Syn, at et Skriftsted, som den ene Part paaberaaber sig, af-

færdiges af den anden Part som en senere Tilføjelse, der ikke ret-telig hører Biblen til. Uden at blande os i selve den aktuelle Drøftelse, i hvilken enhver véd,

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrøgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

L. F. Nielsen *Snedkermester*
Lindholsvej 36 . Telf. Damsø 2043

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Skotøjsreparation E. Sund

1. Kl.s Arbejde garanteres
Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Knud Rasmussen *Vesterbrog. 60*
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen *Glarimester*

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TIL HUS- og KØKKEN-RENSNING

Aalborg

M. Thomsen Støtt

Entreprøner og Murermester
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Tøga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothdb 656

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 2319 x

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Adoptivbørn, Hjertelag og en haabløs Telefon

Samtale med Sr. Franciska om Katolske Menighedsplejer

Katolske Menighedsplejer har været en Del paa Tale i den sidste Tid. Vi aflægger et Besøg i St. Kjeldsgade paa Menighedsplejernes Kontor, for at faa en Samtale med Lederen, Søster Franciska.

— Vi vil gerne allerførst høre lidt om, hvorledes det katolsk-sociale Arbejde i den senere Tid har udviklet sig.

— Efter at flere Søstre havde virket nogen Tid ude i Sognene, følte vi, at vi manglede en hel Del Viden om de sociale Forhold for virkelig at kunne hjælpe Mennesker i de mange forskellige Situationer, der kunde forekomme. Vi raadspurgte Frk. Lüttichau, som er Leder af Hospitalshjælpens Arbejde. Hun raadede til, at en af os skulde gennemgaa en regulær Uddannelse paa den sociale Skole.

— Ja, og det blev Dem, der saaledes tog Eksamen som Socialraadgiver. Jeg tror, det vil interessere at høre, hvilke sociale Institutioner, De gjorde Bekendtskab med.

— Et Socialkontor, Hospitals-hjælpen, Kofods Skole, Arvebiologisk Institut, en Sygekasse, ortopedisk Hospital, Frelsens Hærs Understøttelseskontor og flere andre. Senere kom jeg 1 Maaned paa Mødrehjælpen i Aarhus.

— Og nu har vi saa faaet »Katolske Menighedsplejer« med alt det mangesidige Arbejde. Har Institutionen naaet at faa offentlig Anerkendelse?

— Ja, vi er anerkendt som Forening for Børneforsorg og har faaet Autorisation til Medvirken ved Adoption og Pleje.

— Hvorledes er saa det rent praktiske Arbejde kommet til at forme sig?

— Til at begynde med var der kun een til Arbejdet her paa Kontoret, og Træffetiden var kun een Time om Dagen. Men det varede ikke længe, før Træf-

fetiden maatte forlænges. Der kom endnu en Søster til Hjælp, og desuden har det været nødvendigt at ansætte en kvindelig Kontorist.

— Er der virkelig saa meget at gøre?

— Spørg bare dem, der telefonisk skal have fat i os. Klosters Telefon er haabløs, siger de. Men i disse vanskelige Telefontider maa vi jo have Taalmodighed. Især var det slemt under Tøjuddelingen.

— Naa, de amerikanske Gaver.

— Ogsaa dem, men der er skænket overordentlig meget Tøj af hjemlige Privatfolk, skønt det har været smaat med Tøjet ogsaa for de bedrestillede. Ialt har vi paa et Aar uddelt 2087 Stk. Tøj.

— Kan det nærmere siges, hvad Menighedsplejerne egentlig tager sig af?

— Ikke i faa Ord. Det skulde da være, at man sagde: med alt socialt Arbejde. Men det er vel sagtens mere oplysende, hvis jeg fortæller, hvad vi har taget os af. I de 17 Maaned fra August 1945 til Nytaarsaften 1946 har vi haft 80 Henvendelser om Anbringelse af Børn, 8 om Adoption, 37 om Sygekasseforhold, Invalide- og Aldersrente, 15 om Hjælp til Rekreationsophold, 13 om Hjælp til Legater samt 125 andre Henvendelser. En Gang har man søgt os om Daab af et Barn og en Gang om Præst til en dødsyng.

— Og hver eneste Henvendelse kræver formodentlig Forhandlinger til højre og venstre?

— Ogsaa det har vi talt op. Vi har forhandlet i 71 Tilfælde med Socialdirektoratet, i 39 med Sygekasser, i 52 med Børneværn og Bidragskontor, i 125 med andre offentlige og i 74 med private Institutioner. Vi er blevet godt behandlet overalt.

— Men kommer offentlige In-

stitutioner til Dem — eller er Forbindelsen kun den ene Vej?

— Vi er jo unge endnu. Men Børneværnet har da sendt os 4 Sager til Udtalelse, og i 4 Tilfælde er vi blevet beskikket som Tilsynsværge.

— Hvor mange Sager bliver det ialt?

— Af egentlige Sager med rigtig Journalføring har vi haft 227. Ja, det giver Kontorarbejde.

— De nævnte før Adoptions-sagerne. Hvordan ligger det med dem. Er det rigtigt, at der er en forskrækkelig Ventetid, før man kan faa et Adoptivbarn.

— De offentlige Institutioner regner med, at man kommer til at vente 2 Aar, hvis det er en Pige, man vil have. Paa en Dreng behøver man kun at vente ca. tre Fjerdingaar.

— Og hvordan med katolske Familier, som henvender sig til Menighedsplejerne for at faa et Adoptivbarn?

— Ja, her ligger Landet foreløbig anderledes. Vi har flere Børn til Adoption, end vi har Adoptivforældre.

— Hvordan gaar det dog til?

— Vi er simpelthen saa nye i Faget. Menighedsplejerne er først blevet opdaget af dem, der trænger til Hjælp. Næste Skridt maa være, at vi kommer i lige saa god Kontakt med dem, der kan yde Hjælpen.

— Tror De ikke, at Folk finder det nemmere og hurtigere at finde sig et Adoptivbarn uden om et Kontor?

— Maaske nogle gør det. Men det er ikke klogt. Gennem vore Undersøgelser er man ganske anderledes sikret og faar et Barn, hvis Arvelighedsforhold f. Eks. er blevet undersøgt.

— Vil det sige, at smaa Stakler, som har faaet en mindre heldig biologisk Arv at slæbe om paa, skal være udelukket fra Anbringelse i et godt Hjem?

— Saa absolut ikke. Adoptiv-hjemmet skal vide nødvendig Besked, og i visse Tilfælde er Arven saa uheldig, at Børnene maa overtages af en særlig offentlig Forsorg, f. Eks. hvis de er aandsvage. Men hvor er det godt,

(Fortsættes Side 43)

Baskerens Valfart til Notre-Dame i Paris

paa Dansk ved J. Fd.

Klokken var elleve om Formiddagen.

Betjent Nr. 217 kom for halvtredsindstyvende eller tresindstyvende Gang ned ad Rue de la Cité, da han opdagede, at der havde samlet sig et vældigt, stadig voksende Opløb foran Notre-Dame-Kirkens Portal.

»Saa er der igen sket en Ulykke,« tænke han, trak Bog og Blyant op af Lommen og banede sig roligt og værdigt Vej gennem Menneskemængden.

Midt i den gabende Hob laa en Mand paa Knæ. Han var iført Knæbukser, Lærredsgamacher og en brun Bluse og holdt Hænderne foldet omkring en tyk Stok, hvorpaa hans lille, sorte Hue hang. Ved Siden af ham stod et stort, hvidt Muldyr med et Seletøj, der var pyntet med røde Pomponer og med Bjælder, som raslede, naar Dyret løftede Hovedet.

Betjenten lagde Haanden paa Mandens Skulder.

»Rejs Dem!« sagde han. »Hvad er det, De foretager Dem her? Hvad hedder De?«

Manden drejede Hovedet, og da han saa Betjentens Uniform, rejste han sig op og tog sin Hue paa. Han var en lille Mand, men ganske firkantet, Hovedet var firkantet — Kroppen — det hele gjorde et firkantet Indtryk. Muldyret strakte Hals for at blive klappet, og Manden gav det et venskabeligt Tjat, saa det ringlede med alle sine Bjælder; saa svarede han paa Betjentens Spørgsmaal:

»Jeg hedder José Irrigoyen, og jeg er Muldyrdriver i Elhioraga, tre Timers Vej fra St. Jean-de-Luz. For to Maaneder siden havde min Kone nogle slemme Feberanfald, og saa lovede jeg, at jeg vilde rejse til Paris paa mit Muldyr og bede en Bøn foran Notre-Dames store Port, hvis hun blev rask. Det blev hun, og

nu er jeg her for at bede min Bøn.«

»De laver Opløb!«

»Gør jeg? Jeg laver ikke noget som helst! Jeg har ikke bedt nogen om at stille sig op! Jeg er kommet ganske alene hertil fra Elhioraga. — Der er vist ikke nogen Lov, der kan forbyde nogen at snakke med en god Ven paa Gaden, er der vel? Jeg taler med Vor Herre, og de, som synes, at vores Samtale generer dem, kan jo bare lade være med at høre efter; jeg lytter ikke til, hvad de siger! Jeg er kommet hertil for at bede en Bøn foran Notre-Dame, og det vil jeg have Lov til.«

Mængden omkring ham — Arbejdere, Bude, Slagterdrengene — morede sig og lo. Passagererne i de forbikørende Omnibusser strakte Hals for at se. En hæs Røst galede op: »Ka' du snart holde Mund, Klerikaler!«, men en anden Stemme overdøvede den: »Bravo, Basker!«, og et helt Kor gentog: »Bravo Basker!«

Betjenten begyndte at blive gal i Hovedet.

»Saa, nu kan det være nok med det Vrøvl,« sagde han. »De maa følge med!« Og han tog Muldyret ved Tømmen, men det gik baglæns med stiv Hals.

»Lad Dyret være!« raabte Irrigoyen. »Og lad ogsaa mig være i Fred! Hvis De arresterer mig, faar Regeringen bare ogsaa mit Muldyr at betale Foder til; og jeg kan da ikke komme til at sidde i Fængsel hele mit Liv for den Historie, — og saa kommer jeg blot herhen igen, saa snart jeg slipper ud, for det kunde da ikke falde mig ind at rejse 400 Mil uden at faa noget ud af det. Hvis De ikke havde været, var jeg forlængst færdig med min Bøn, og baade Muldyret og jeg kunde faa noget at spise, og det vilde være saa rart for os begge

to. De har spildt min Tid og Deres ogsaa. Jeg er kommet helt nede fra Elhioraga for at bede min Bøn her, paa dette Sted, og saa vil jeg bede den her.«

I dette Øjeblik fik en Dame, som for lidt siden var kommet ud af Kirken, maset sig frem til Irrigoyen og lagde Haanden paa hans Arm.

»Jeg synes, De har fuldkommen Ret, og jeg beundrer Dem. De giver os allesammen et smukt Eksempel. Men alligevel — naar De nu holder fast ved at ville bede her, paa en offentlig Plads — som De selvfølgelig har Lov til, — kunde det saa ikke virke lidt komisk, saa at baade De selv og — hvad værre er — vor Religion blev til Latter? Hvorfor skal det just være her udenfor? Gaa dog ind i Kirken. Jeg skal sørge for, at Deres Muldyr bliver ført derhen, hvor De selv skal spise, og at det bliver behandlet godt. Gaa ind i Notre Dame; der kan De bede i Fred og Ro, saa længe De vil.«

»Ja, Frue, De er jo en fin Dame, og jeg er bare Mulæeldriver; men De kender ikke mit Muldyr,« svarede José. »Jeg holder af at gaa i Kirke, og jeg gaar der hver Søn- og Festdag og ogsaa ellers i Ugens Løb, hvis jeg kan. — Men jeg holder ogsaa af Solskinnet, — og jeg holder absolut ikke af at gemme mig. Men det er for Resten slet ikke det, der er Tale om. Et Ord er et Ord, hvad man har lovet, skal man holde. Jeg har lovet at drage hertil med mit Muldyr og bede foran Notre-Dames store Port, — og saa vil jeg gøre akkurat, hvad jeg har lovet. Naar jeg er færdig, gaar jeg ind i Kirken, — og saa skal jeg nok sige et »Hil dig, Maria« for Dem, for at De maa komme til at holde af Solskinnet.«

Damen trak paa Skuldrene med en opgivende Mine.

Betjent Nr. 217 stirrede paa Baskeren, som stirrede igen. »Naa, se at blive færdig med Deres Bøn,« sagde han; »men skynd Dem.«

»Jeg skynder mig aldrig!« erklærede José.

Han faldt paa Knæ, anbragte

Huen paa Stokkens Haandtag og foldede Hænderne omkring det. Muldyret stod ved Siden af ham med Hovedet bøjet.

Saaledes bad Irrigoyen sin Bøn, som han havde døvet at gøre det, foran Notre-Dames Portal sammen med sit Muldyr.

er indtraadt. Man kan ikke antage, at en Sjæl først bliver dømt i Himlen eller i Skærsilden eller i Helvede. For Opholdet paa disse Steder er allerede Løn henholdsvis Straf, altsaa en Gengældelse, der forudsætter en Dom over, hvad Sjælen har fortjent. Man kan heller ikke sige, at Sjælen stiger op til Kristus i Himlen eller Kristus som Menneske stiger ned til Sjælen. Efter alt at dømme gaar det saaledes til, at den paa samme Sted, hvor Sjæl og Legeme blev skilt fra hinanden, oplyses af Gud og hører Herrens Kendelse og samtidig er klar over, at den bliver dømt ikke blot i Kraft af den guddommelige Vilje, men ogsaa i Kraft af Kristi menneskelige Vilje.

Enkeltheder ved den særskilte Dom

For dem, der ønsker nærmere Oplysninger om Enkelthederne ved den særskilte Dom, er der ingen anden Vej end at benytte nogle Antydninger derom i den hellige Skrift og det, der ligger i Sagens Natur, og saa at drage logiske Slutninger deraf. Paa denne Maade kommer man til følgende Resultater:

1. Vi ved, *hvem der er Dommer*. Man skulde tro, at det maa være den trefoldige Gud. Men naar man raadfører sig med det Nye Testamente, opdager man noget andet. Hos Johannes 5, 22. siger Herren: »Faderen dømmer ingen, men al Dom har han overladt til Sønnen, for at alle skal ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen ... som har sendt ham.« Og i den Prædiken, som Apostlen Petrus holdt i den hedenske Officers Kornelius' Hus, hører vi de Ord: »Han (Jesus Kristus) har paalagt os at prædike for Folket og vidne, at han er den, som af Gud er bestemt til Dommer over levende og døde.« (Apg. 10, 42.) Heraf bliver det indlysende, at det er Guds Søn i sin Egenskab af Menneske, der paa Guds Vegne skal være Dommer over hele vor Slægt. Deri ligger en meget paakrævet Oprejsning af vor Frelsers Ære. Af altfor mange bliver han jo i vore Dage overhovedet ikke mere respekteret som vor Herre og Gud, men behandlet med en ufattelig Ringagt.

2. I den særskilte Dom er det *kun Sjælen, der bliver dømt*. Legemet er nødt til at vente indtil Herrens store Dag er inde, naar han samler alle Mennesker for sin Domstol efter at have genopvakt de døde til Livet. I Dødens Øjeblik er der foregaaet en stor Forandring i den menneskelige Sjæl. Dette gælder navnlig om dens Erkendelsesevner. Nu

kan nemlig Sjælen se sig selv intuitivt, og den nye Erkendelsesmaade er aldeles fuldkommen. Sjælen er ogsaa med det samme paa det rene med sin moralske Tilstand, eller med andre Ord med sine Fortjenester eller sin Skyld. Denne ganske uvante fuldkomne Klarhed over sig selv skyldes ikke blot denne nye Erkendelsesevne, men ogsaa det særlige Lys, hvormed Gud oplyser den fra Legemet skilte Sjæl.

3. Under disse Forhold er der *ikke Brug for nogen egentlig Undersøgelse*. Hverken Sjælen eller Gud trænger til den; Dommeren allermindst. Den er overflødig paa Grund af den fuldkomne Klarhed, som vi lige har omtalt. Den erstatter Undersøgelsen og maa gaa forud for Kendelsen. Dommen selv er en Tilkendegivelse af den Myndighed, som Kristus har faaet overdraget. I Kraft af sin gudmenneskelige Viden opfatter og vurderer Dommeren nøjagtig den Belønning eller Straf, som Sjælen har fortjent. Og med sin Vilje bestemmer og tildeler han paa en absolut effektiv Maade den fortjente Gengældelse. Er Kendelsen faldet, bliver Sjælen straks gjort bekendt med den ved Hjælp af en indre Aabenbaring.

4. Spørger man, *hvornaar den særskilte Dom finder Sted*, kan Svaret kun være dette: I det Øjeblik Sjælen er fuldstændig skilt fra Legemet. Nogle har ganske vist ment, at det sker senere, men hverken teologiske eller rent forstandsmæssige Grunde kan gøres gældende for en saadan Antagelse.

5. Man kan ogsaa spørge: *Hvor finder Domsforhandlingen Sted?* Svaret paa dette Spørgsmaal maa være: Det er sandsynligt, at den afdødes Sjæl bliver dømt paa det Sted, hvor Døden

6. Den særskilte Dom tager *ikke lang Tid*. I Løbet af et Øjeblik, i hvert Fald i den kortest mulige Tid er Sagen afgjort. Naar den derfor engang imellem fremstilles som en længere Forhandling, saa betyder det kun, at det som er afgjort i en Haandevending, for vor jordiske Betragtningssmaade og for vor Fantasi tager sig ud som en Proces, der gennemløber forskellige Trin og Stadier.

7. Naar man fra Tid til anden læser eller hører, at *Djævelen* er tilstede ved denne Lejlighed og anklager den Sjæl, der har maattet forlade sit Legeme, at ogsaa *Værneenglen* og *Navnehelgenerne* kommer for at forsvare den, saa er Meningen med den Slags Illustrationsmidler nærmest den, at vi Mennesker skal tage det store Drama, der afgør vor Skæbne i Evigheden, med den tilbørlige Alvor. Derfor er det saare godt at benytte sig af anskuelige Billeder. Men det vilde ikke være rigtigt at betragte disse Forsøg som pure Fantasi. De bygger nemlig paa noget, der ligger i Sagens Natur, og de udtrykker Tanker, som er fremsat af nogle Kirkefædre. Desuden er de inspireret af Kirkens liturgiske Bønner ved Dødslejet. Der hører vi jo, at hellige Engle, specielt Værneenglen, staar de gode bi som Vidner. Hos Synderne derimod overværer de onde Aander det altafgørende Øjeblik, da Dommen falder.

8. Hvordan lyder Kendelsen? Ja den maa jo ligne den, som vi kender fra Herrens store Dag. Til den Sjæl, der har bestaaet Livets Prøve, siger han: »Kom, du min Faders velsignede, arv det Rige, som har været beredt dig, fra Verdens Grundvold blev lagt. Gaa bort fra mig, du forbandede, til den evige Ild, som er beredt Djævlens og hans Engle, og hvor der ingen Glæde er, men kun den dybeste Fortvivlelse«. Til den Sjæl endelig, der er fri for svær Synd, men har besmittet sig med tilgivelig Synd eller endnu har timelig Straf at afsone, siger den retfærdige Herre: »Du skal kastes i Fængsel. Sandelig siger jeg dig: du skal ingenlunde komme ud derfra, før du har

betalt den sidste Øre.« (Mt. g. 26).

Andre Muligheder er der ikke. Og denne alvorlige Sag skal afgøres her i den korte Levetid paa Jorden. Josuas Ord til det israelitiske Folk gælder om os alle: »Vælg i Dag, hvad du synes om.« (Jos. 24, 15.) Vi kan gøre som de mange, der gaar den brede Vej og ind ad den vide Port, som fører til Fortabelse. Vi kan ogsaa være blandt de faa, der finder den trange Vej og den snævre Port, som fører til Livet. De sidstnævnte er dem, som tjener Gud uden Frygt i Fromhed og Retfærdighed for hans Aasyn alle deres Livs Dage. De hører til de kloge og maalbevidste. Deres Liv ender med en stor Triumf.

F. K.

til Skade saavel som til Gavn. En Litteraturens Muhammed vilde ikke have efterladt sig nogen Muhammedanisme. Arianerne skabtes ikke af Arianismen, men af Arius. Luther og ikke Lutherdommen var Sjælen i det protestantiske Oprør. Og den engelske Kirke er Dronning Elisabeths enbaarne Barn.

Alligevel er der Aarsag til at beklage Tabet af den personlige Undervisning. Er der Farer ved den personlige Berøring, saa er der endnu større Farer ved den upersonlige Undervisning. Især tre Farer, nemlig uretmæssig Indflydelse, uvirkelig Viden og uformet Karakter.

Bøgerne, som er blege Omrids og Skygger af Tanker, griber ofte vor Fantasi mere eller rører vort Sind stærkere, end deres Forfattere vilde have gjort. De har den Kraft og sommetider den Trolddomsevne, som findes ved Skygger, hvis Legeme vi ikke ser. I Fuldmaanens Skin kan Skyggen af selv den mest prosaiske Tue gribe os med Fortryllelse. Og sommetider læser vi ogsaa Bøger, fordi vi ikke kender deres Forfattere. Hvis vi tør forøge Antallet af de mange Kommentarer til Ordsproget »Ingen er en Helt for sin egen Kammertjener«, vil vi paastaa, at hvis man altid kendte Forfatterne saaledes, som deres Kammertjenere kender dem, vilde vi til Tider bedømme deres Værker, som deres Kammertjenere bedømmer dem. Den sluttelige Prøvesten maa altid være den, som findes i disse Ord: »Og der blev mumlet meget om ham blandt Folket. For nogle sagde: Han er en god Mand. Og andre sagde: Nej, han forfører Folket.« En saadan Prøve kan kun foretages af dem, der nøje omgaas Prøvens Genstand. Og det er maaske Grunden til, at den guddommelige Lærer kun har efterladt sig faa Udtalelser og ingen Skrifter og dog har øvet en Indflydelse uden Grænser.

Paa den anden Side kan man fremhæve, at en personlig Indflydelse maaske lokker os bort fra Virkeligheden over til de subjektive Meninger, og at vi vil se mere uholdt paa Sandheden,

Personlighed og Undervisning

»Du véd, at jeg aldrig kunde lære noget af dig. Dog gjorde jeg Fremskridt, hvis jeg var i samme Hus som du, om end ikke i samme Værelse. Og var jeg i det samme Værelse, gik det endnu lettere, og hver Gang du talte til mig, blev jeg umærkeligt bedre. Men mere, hvis jeg saa paa dig, end om jeg saa andetsteds hen. Og langt størst var mit Fremskridt, naar jeg sad ved din Side og rørte ved dig — men nu er alt dette ganske forsvundet.«

Ved at lægge disse Ord paa Aristides' Læber har Platon givet os haade sin egen og sin Lærers Mening om det personlige Element i Opdragelsen. Det er en Lære, som vi ikke har Raad til at glemme i vore Dage, hvor Tusinder beskæftiger sig med Undervisning, og hvor Undervisningen dog bliver mere og mere upersonlig.

De, der har Øjne til at se med, behøver næppe at faa dette bevist. Eksaminerne og de dertil hørende Lærebøger har taget varig Bolig hos os. Vi har endogsaa Brevskoler, hvor Spørgsmaal stilles og besvares pr. maskinskrevet Korrespondance. Undervisningen organiseres i store Hovedkvarterer efter Masseproduk-

tionens Principper. Lærdommen maales i Tal. En lille Skole anes for nødvendigvis daarlig, som om størst og bedst var Ord, der dækkede hinanden. Hovedkvarteret paanøder eller anbefaler Lærebøger. De Processer, som uddrager Essenser og Ekstrakter, finder Vej ind i Skolerne. Lærere er for en Del ophørt med at være Lærdommens Producenter og nøjes med at være dens Detailhandlere. Aarligt udsendes Hundreder af unge Mennesker som Lærere, hvis vigtigste Opgave er at tage nogle Fakta fra en officiel Lærebog og ved en endeløs Gjentagelses Hjælp fæstne dem i Børnenes Erindring til stor Tilfredsstillelse for Hovedkvarterets officielle Sjælløshed.

Og det er ikke alene i Skolen, at dette Onde tager Bolig. Bogtrykkerkunsten har faaet sine mange Goder delvis ophævet ved det ene bemærkelsesværdige Onde, at Mennesker nu paarvikes mindre af Forfattere end af Bøger, mindre af Talere end af Taler, mindre af Tænkere end af Tanker, mindre af Mennesker end af Meninger.

Det er ikke udelukkende af det onde, skønt det er et Onde. En personlig Indflydelse kan være

naar vi har at gøre med en Forfatters Værker, end hvis vi staa overfor hans Personlighed. Det er ganske rigtigt, men naar jeg indrømmer det og skal kommentere Indrømmelsen, gaar vi over fra den første til den anden af de Indvendinger, vi har rejst mod den upersonlige Undervisning.

For man kan vel næppe sige, at vi kommer Virkeligheden eller Sandheden nær, naar vi har at gøre med et Menneskes Opfattelse af Virkelighed eller Sandhed. Hvis Opdragelse angaar Realiteter, er Bøger næsten en Uforskammethed, undtagen for saa vidt de selv er Realiteter. Bogviden er abstrakt og uvirkelig. Et Bibliotek er en daarlig Skole til at lære om Mennesker eller blot om Ting. Uden en Lærers Hjælp kan vi nok lære nogle abstrakte Videnskaber, som beskæftiger sig med bestemte Sider af Tingene. Men selv i Matematikken har man Gavn af at komme under en Matematikers personlige Indflydelse. Og de Videnskaber, der ikke handler om visse Sider af Tingene, men om deres Realitet, frømt for alt de Videnskaber, som handler om Mennesket og de menneskelige Forhold, kan næppe paa nogen Maade læres ved abstrakt Undervisning. I den rene Tænkningens Verden, specielt naar det gælder Domme om Vægt og Værdi, afhænger næsten alt af vor Synsvinkel, vor Tankevane, vor Indstilling, og her kan, mindre end noget andet Sted, den personlige Berøring med et rettænkende Menneske undværes, tværtimod kan denne Berøring undværes næsten alt andet. Uden den kan den selvunderviste Tanke maa ske være dristig og original, men den kan ikke være vid, paalidelig eller tolerant. Længe før Universiteterne havde Eksaminer, Lærebøger og alt det øvrige, havde de Undervisning, ikke som Overdragelse af Viden ved Tryksidens ydre og synlige Middel, men ved den levende og varmende Berøring mellem to Personligheder, Lærer og Elev, hvorved Sandhedens Fakkelt ræktes ned gennem Slægterne. Hvis Mennesker var logiske, men hel-

digvis de ikke er det, vilde det være ude med Forelæsninger og Lærere. Fra Hovedkvarteret vilde der strømme en Flod af Lærebøger og Eksamensspørgsmaal, og hvert Aar vilde en Strøm af Eksamensbesvarelser vende tilbage. Maaske der kommer en Tid — forhaabentlig ikke i vort Liv — hvor Undervisningen er blevet helt upersonlig, hvor Tænkningen er blevet erstattet af en Ræsonnement-Maskines Udregninger, hvor Museer er mere ansete end Land og Hav, hvor Bøger har erstattet Lærere og den mekaniske Musik (føj!) bragt den menneskelige Stemme til Tavshed og den menneskelige Haand til Hvile. I hine Afciviliseringsdage, hvor Belæstheden har indtaget Lærdømmens Plads, og Maskinen har forjaget Initiativet, vil en ny Vej til Civilisation blive banet af nogle faa karakterfulde Mænd, hvis Tanker og Hjerter udfolder en personlig Indflydelse, der rækker viden om.

(Fortsættes næste Uge)
Vincent McNabb.

St. Knuds Gilderne

Lad det nu være fastslaaet, at vi Katolikker i Fællesskab skal klare Dækningen af de Beløb, Driften af vort Vikariat med Kirker og Skoler koster i en Dyretid. Lad det være udenfor al Diskussion, at det ikke er Udlandets Sag, ikke Biskoppens private Sag, ikke Præsternes, men vor fælles Sag. Det er os, der skal finde Vejen og naa Maalet.

Lad det ogsaa være fastslaaet, at Vejen først og fremmest er Sankt Knuds Gilderne. Det er de samlede Smaapenge fra det altovervejende Flertal af jævne, fattige Katolikker, der kan klare Opgaven. Gilderne kan, naar hvert enkelt Sogn, hver enkelt Skole og Forening sætter sig det som Maal, allerede i Aar fordoble de tidligere Aars Resultat. Ved den ugentlige Femøre, ved særlige Arrangementer, ved Initiativ af enhver Art. Skal vi ikke love hinanden det — hele det katolske Danmark.

Det er ikke alt. Men det er Skridtet frem, som viser Biskoppen vor Vilje og Evne. Red.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Der er for det kommende Aar fastlagt en Række Kanonisations- og Beatifikationsprocesser. Den første finder Sted paa Hvide Søndag, hvor Professor Contardo Ferrini, hvis Navn er uløseligt knyttet til Jesu Hjerte Universitetet i Milano, bliver saligkaaret. Endvidere kan nævnes Kanonisationen af den salige Nikolaus von Flüe fra Svejt samt den salige Louis Marie Grignon de Montfort, Grundlæggeren af Montfortanernes og Visdomsdøtrene Kongregationer; sidstnævnte Kanonisation er fastsat til 20. Juli.

Afrika

I Rhodesia har Biskop J. Chichester S. J. præsteviet den første Bantu-Neger.

Amerika

I den store amerikanske Sydpolsekspedition, der gennemføres under Betegnelsen »Operation Snowbird«, deltager om Bord paa Admiral Birds Flagskib en amerikansk Feltgejtlig, Fr. William Menster.

Italien

Den italienske Stat har ved et Dekret forordnet, at der skal ydes Realerstatning for alle Kirkeklokker, som under Krigen blev inddraget til Rustningsformaal. Man regner med, at samtlige Kirkeklokker vil være erstattet indenfor et Tidsrum af fem Aar, og Støbningen af de ny Klokker vil ske i Samarbejde med den pavelige Kommission for kirkelig Kunst.

Schweiz

Den schweiziske Forbundsfor-samling har for tredje Gang valgt Dr. Ph. Etter til Præsident. Dr. Etter, der er Medlem af det katolske konservative Parti, blev valgt med 148 af Forbundsfor-samlingens Stemmer.

Østrig

Den ny Biskop af Linz, Mons. Fliesser, har ved et Præstemøde i Slutningen af December fremsat nogle Udtalelser om den truende Præstenød i Østrig. Talrige mindre Landsogne staa efterhaanden allerede vakant, og i de større Byer maa Præsterne — trods den store Indsats, der ydes af Lægfolk — ved Siden af deres Sjælesørggering paa visse Steder varetage mellem 20 og 32 Religionstimer ugentlig. Bispedømmet Linz har siden 1939 henholdsvis paa Grund af Krigen og Dødsfald mistet 138 Gejstlige, og Tilvæksten har i samme Tidsrum kun været 64.

Kommunismen logrer for Polens Katolikker

Den polske Presse beskæftiger sig til Stadihed med det Interview, som den polske Præsident Bierut gav Pressen for nogle Uger siden og hvori denne antydningssvis lod skinne igennem, at den nuværende polske Regering var villig til at afslutte et nyt Konkordat med Pavestolen, dersom Pavestolen vilde anerkende de af Regeringen gennemførte Reforme. Disse Presserøster er særlig interessante, fordi der her redegøres nærmere for de »Betingelser«, som den hellige Stol i saa Fald skulde gaa ind paa. De kommunistiske Blade erklærer enstemmigt, at den ny polske Ægteskabslovgivning ogsaa vilde være at finde blandt de »Reformer«, som Pavestolen maatte acceptere, idet Staten næppe er til Sinde at ændre hverken paa Ægteskabsreformen eller andre af de »sociale Fremskridt«, som er gennemført i Løbet af det sidste Aar og som hører til det polske Demokratis Fundamenter.

Med Hensyn til at anerkende et katolsk Parti i den forestaaende Valgkamp om det ny polske Parlament, forlanges der ligeledes, at en saadan Organisation maa anerkende de i den seneste Tid gennemførte Socialreformer, som helt og holdent er Kommunisternes Værk. Da dette imidlertid synes endog Warszawamyndighederne helt udelukket, har man afvist en Kandidatliste, som var indsendt af en katolsk Gruppe i den polske Hovedstad. Regeringen søger imidlertid i Øjeblikket ihærdigt efter katolske Gejstlige, der er villige til at lade sig opstille som Kandidater ved Valget, idet man paa denne Maade haaber at kunne vinde de katolske Stemmer for Regeringsblokken, og det synes faktisk som det er lykkedes at placere et Par Gejstlige paa henholdsvis en Arbejder- og en Bondeliste; begge disse Grupper beherskes dog af Kommunisterne, og det polske Hierarki imødeser Resultaterne af de forestaaende Valg med den mest intensive Opmærksomhed — som retningsvisende for den Kurs, der vil møde Kirken i Polen i den kommende Tid.

*

KULDEN I AMERIKA

Ogsaa i Amerika spores Kulden, ikke mindst som Resultat af Minestrejken. Adskillige Steder i Staterne har Skolebørnene maattet sidde med Overvej paa Timerne.

Bedst klarer Slædehundene sig i Vinterkulden. Flere Missionsstationer - bl. a. i Alaska - betjener sig levrigt af Flyvemaskiner, men naar Maskinerne giver op, tager Hundene fat.

Katolsk Liv i Shanghai

I Shanghai, hvor Inflation har drevet Priserne til astronomiske Højder, regerer den aarige Biskop Hanouise over 145.000 Katolikker. I Løbet af det sidste Aar forøgedes dette Tal med 1.075 Konvertitter. Biskoppen beretter, at Krigen ikke har grebet forstyrrende ind i Kirkens Arbejde, naar lige udtages, at samtlige i Shanghai virkende kaliforniske Jeppes maatte lade sig internere. Del irske Patres kunde derimod gaa fri. I Løbet af det sidste Aar er der i Shanghai blevet oprettet tre nye Sogne, og til Tr

for at Kommunisternes antireligiøse Front løber kun ganske faa Rejsetimer fra Byen, kan den gamle Biskop dog udtale: Den katolske Kirke har aldrig under mit 43-aarige Virke her nydt større Anseelse blandt andledes troende end den gør i Dag. En af de væsentligste Aarsager til dette er utvivlsomt Kirkens mange karitative Institutioner, der med alle til Raadighed staaende Midler søger at raade Bod paa den Nød og Elendighed, der hersker over alt i Storbyen Shanghai.

Konverterer Kinas store Mand, Marskal Chiang Kai-shek

Ikke blot i Kina, men ogsaa en hel interesse i Verden drøfter i denne Tid, om de Rygter, der verserer om, at den kinesiske Præsident Generalissimus Marskal Chiang Kai-shek skal i Begreb med at blive Katolik, taler sandt eller kun er løs Snak. Marskallen og hans Hustru gik som bekendt for en Snes Aar siden over til Metodismen, og Kristendommet har derfor ikke fremmed for dem.

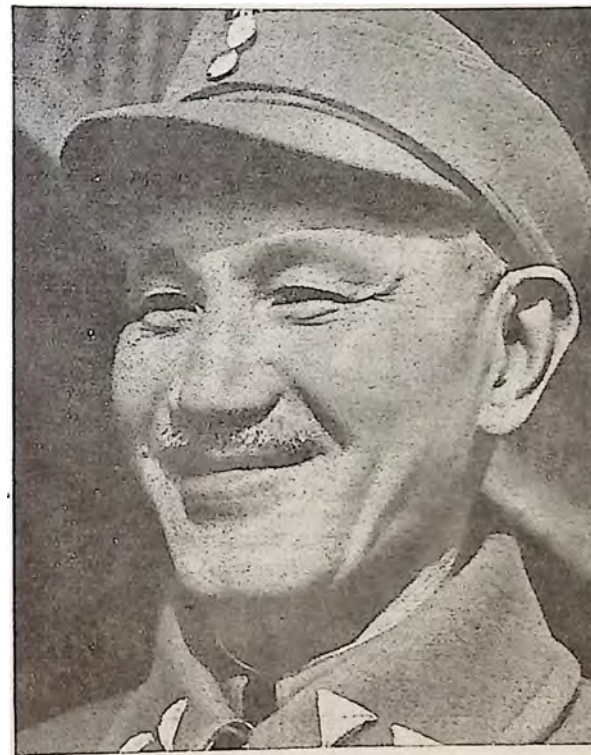
Men Konversionen har imidlertid taget faa Form, fordi Marskallen for nylig — i samarbejde med Dr. Wu, der oprindeligt var Konfuzianer men nu ogsaa er Metodist, og som efter brillante Studier forskellige Steder i Europa gik ind i kinesisk diplomatisk Tjeneste og nu er Kinas Repræsentant ved den hellige Stol — har udsendt en Oversættelse af Salmerne og det Ny Testamente. Forbindelse med Rygterne kan nævnes et Brev fra en tidligere kinesisk Diplomat, der sendt er blevet Munk. Det drejer sig om den tidligere kinesiske Gesandt i Bern, der for nogle Aar siden indtraadte i et Benediktinerkloster i Belgien, og som for nogle Maaneder siden modtog Abbedvielsen og nu paa Opfordring af den kinesiske Kardinal Thomas Tien vender tilbage til sin Hjemstavn. Abbed Celestin Lu Tseng Tsiang skriver bl. a.: Kina staaer ved et Vendepunkt i sin Historie. Da Landet i sin Tid stod alene overfor den mægtige japanske Angriber, vilde det uvægerligt have tabt, dersom Nationens Leder ikke havde dyrket sin Guds Tilbedelse. Til hans Opgave svarende aandeligt Felt. På et Tidspunkt, nærmere betegnet November 1944, da mange ansaa det militære Sammenbrud i Kina for umiddelbart forestaaende, tog Chiang Kai-shek sig imidlertid

roligt og besindigt endnu en Opgave, nemlig en Oversættelse af Salmerne og det Ny Testamente. De forberedende Arbejder havde han overdraget Dr. Wu, som afsluttede sin Del af Arbejdet i 1943. I Samarbejde har de derpaa lagt sidste Haand paa Værket, et enormt Stykke Arbejde, naar man betænker, at Oversættelsen omfatter over 200.000 kinesiske Skriftegn. Dr. Wu har givet Udtryk for de »betyde-

lige« Tekstforbedringer, som Marskallen foreslog under Arbejdet. Før Offentliggørelsen har Værket været givet et Par kinesiske og udenlandske Biskopper til Gennemsyn.

Abbed Lou Tseng Tsiangs Brev viser tydeligt den moralske Styrke, som Kineserne sidder inde med — og kan maaske ogsaa tydes i den Retning, at Rygterne om Marskallens Konversionshensigter ikke er grebet ud af Luften.

Ærkebiskoppen af Nanking, Mons. Yu Fin, har ligeledes for nylig bekræftet Formodningerne om den kinesiske Generalissimus' Konversion og fortalte endvidere, at denne i de sidste tre Aar paa sit Arbejdsbord har haft staaende et lille Missionskrucifiks, som den belgiske Missionær, P. Charles Meeus, der kort før Krigen blev kinesisk Statsborger, i sin Tid forærede Marskallen.

Marskal Chiang Kai-shek.

I alle Kinas store Byer hersker der en usigelig Nød og Elendighed, der helt stiller Forholdene rundt om i Europa i Skygge, hvor frygtelige disse end er. Ovenstaaende Billede er hentet i Shanghai 1946

Samarbejdet mellem vore Foreninger

Da Biskoppen forleden talte til de Unge, var vor Overhyrde ingen Tilhænger af for megen Organisation af Ungdomsarbejdet, men opfordrede til nær Kontakt mellem vore Unges Foreninger. Nedenstaaende Artikel er skrevet for Biskoppens Tale, men vil nelop efter Talen kunne danne Udgangspunkt for en Diskussion. I næste Uge bringer vi et Indlæg, der gaar i lidt anden Retning.

Ved et Nytaar gør de fleste Mennesker sig Tanker, som maaske ellers ligger dem ret fjernt til dagligt. Det drejer sig som Regel væsentligst om Ønsker og Forsætter. Jeg ved ikke, hvornaar I kommer til at læse dette, om 1947 ligger som et forjættet Land forude, eller om vi allerede har taget et Par Dagsrejser derind, men jeg vil i alle Tilfælde ønske Ugebladets unge Læsere et godt Nytaar.

Og lad os saa begynde med Forsætterne. Lad os fatte et Forsæt, ikke et almindeligt Nytaarsforsæt, som kastes over Bord den 6. eller 7. Januar, naar Stemningen er borte. Lad os tage den faste Beslutning, at vi vil være mere aktive. Lad os gennemføre det baade for vor personlige, moralske og religiøse Udvikling, og lad os blive mere aktive og positive i vort Forhold til Ungdomsarbejdet.

Men saa Ønskerne. Hvad ønsker I? Jeg ved det ikke. Hvad ønsker jeg for det katolske Ungdomsarbejde og vor Ungdomsbevægelse? Jeg ønsker, at alle I maa være med i Arbejdet, at 1947 maa blive et grøderigt Aar for det katolske Ungdomsarbejde, at vi maa blive os selv bevidst, ikke for at afsondres, men for at vokse. For det andet vil jeg ønske, at 1947 vil bringe Enhed og Plan i det katolske Ungdomsarbejde i Danmark. Vi trænger til at føle, at vi har unge Kammerater og Venner ud over hele Landet. Jeg sidder selv i en af Danmarks større Provinsbyer, der har en ret stor katolsk Ungdomsklub, og føler et voldsomt Savn, fordi man ikke har ment at kunne samle de unge til noget Arrangement i denne Maa-

ned. Vi trænger til at løfte i Flok og til at løse de store Opgaver i Fællesskab. Ja, jeg mener faktisk, vi maa skabe Danmarks katolske Ungdomsforbund.

Nu kan jeg vist være temmelig sikker paa, at jeg vil faa Breve med hundredvis af Indvendinger. Een vil sige, at Selvstændigheden vil gaa fløjten, en anden, at vi fuldstændig vil komme til at ligne en politisk Ungdomsbevægelse o. s. v., en tredje, at vi ikke er talrige nok. Lad os først betragte de to første Indvendinger: De, der kender noget til Foreningsvirksomhed i Almindelighed, ved, at i langt de fleste Tilfælde har Afdelinger indenfor et Forbund en fuldt selvstændig Virksomhed og sine egne Arrangementer, og Forbundets Virksomhed indskrænker sig væsentligst til Angivelse af Hovedretningslinier, Raadgivning og Instruktion. Hvad angaar den anden Indvending, da er det klart, at vi vil adskille os fra de politiske Ungdomsorganisationer alene paa Grund af vort Formaal. Vi maa ikke være blinde for Forbundsformens gode Sider, fordi vi eventuelt har noget imod specielle Ungdomsforbund, og endelig findes der jo f. Eks. Forbund af de danske Gymnastikforeninger, Rosportforeninger, o. s. v.

Hvad skal man sige til den tredje Indvending? Jeg vil modificere den ved at sige: jeg mener, at vi er mange nok til at gennemføre Idéen under en eller anden Form, og vi er for faa til at have Raad til at lade være med at udnytte de Fordele en saadan Sammenslutning vil medføre. Blandt disse Fordele kan nævnes den føromtalte For-

Ind imellem -

Sand vil jeg være —
for de stoler paa mig.
Ren vil jeg være —
for de tror paa mig.
Stærk vil jeg være —
Livet bringer Smerte.
Kæk vil jeg være —
for her kræves Mod.

staaelse af, at den enkelte Klub ikke staar alene, en Følelse, der kan styrkes ved Landsommerlejr hvert 3. eller 4. Aar, desuden Støtte og Raadgivning til enkelte vanskeligt stillede Klubber, samt Muligheden for Udarbejdelse af Planer og Udkast til Arrangementer af belærende og underholdende Karakter og endelig en Koordinering af hele Ungdomsarbejdet. Ulemperne er en vis Administration og Udgifter til denne.

Oprettelsen af dette Forbund kræver et Forarbejde ud fra visse Retningslinier, som jeg ikke vil fremføre i detaljeret Form, men kun i grove Rids, nemlig: Overslag over, hvilke Funktioner, der skal udøves, samt Valg af Administratorer til Besættelse af disse Poster; et organisatorisk Grundlag bestaaende af en Forbundslov samt visse Lovparagraffer, der er obligatoriske Bestanddele af de enkelte Klubbers Love, og endelig et økonomisk Grundlag baseret paa et vist ringe Forbundscontingent.

Saa vidt mine Ønsker! Maatte de blot give jer Inspiration og Idéer. Lad »Ungdom og Samfund« høre jeres Mening. Lad K.U.K. bringe Emnet paa Debat. Lad os saa haabe, at der viser sig at være Tilslutning til Idéen, saa vi kan gaa i Gang med det nødvendige Forarbejde til Skabelsen af det katolske Ungdomsforbund, hvor Lederne kan udveksle Erfaringer og Medlemmerne altid møde Venner og Kammerater, saa det katolske Ungdomsarbejde kan komme ud af en March paa Stedet. Lad os samle en rig Høst.
C. A.

Adoptivbørn, Hjertelag og en haabløs Telefon

naar man træffer Mennesker, der har Hjerte for de mindre lykkeligt udrustede. For en Del Aar siden kom der en højere-staaende Embedsmand til Rigshospitalet og bad om at maatte adoptere to Børn. Men det *skulde* være Børn med uheldig biologisk Arv, det *skulde* være to Børn, som andre ikke vilde vide af. Han fik dem, gav dem et godt Hjem, og nu er de begge voksne og fortræffelige Samfundsborgere. Jeg synes, at et saadant Eksempel burde finde mange Efterlignere.

— Det var allerede et Par Ønsker. Først den bedre Kontakt med Mennesker, der vil yde Hjælp af enhver Art. Og saa Adoptivforældre til baade de sunde og de mindre sunde Børn. De har sikkert flere Ønsker.

— Dem alle faar De ikke Plads til. Lad mig nøjes med at ønske, at endnu flere Provinssogne slutter op om Arbejdet i Menighedsplejen. Det er ikke et rent københavnsk Kontor.

— Lidt nærmere Besked ...

— Ja, vi vil gerne have selve Sognerens og deres karitative Foreningers Tilslutning. Og vi vil gerne i Kontakt med Enkeltpersoner, som vil gøre et Arbejde. Vi kommer ogsaa ud for at etablere Plejetilsyn i Provinsen. Og naar der skal ordnes en Adoption med et Provinshjem, skal dette Hjem jo opfylde visse Betingelser, og selv kan vi ikke ustandselig rejse Landet rundt og se saadanne Ting efter.

— Hvad siger Præsterne til Arbejdet? Er de glade for det?

— Det er vort bestemte Indtryk. De siger selv, at det baade er en Lettelse og en Betyggelse for dem at kunne lade os tage os af en hel Mængde Sager, de før selv maatte prøve paa at ordne uden at kunne være inde i f. Eks. Sociallovgivningens labyrintiske Gange. De siger ogsaa, at de er glade for at have eet Sted, hvor de samlet kan faa alle de Oplysninger, de har Brug for

i deres sociale Arbejde. Jeg har ærlig talt kun hørt een Klage.

— Naa, der er altsaa ogsaa Klager?

— Ja, den overbelastede Telefon.

— Det ordner sig nok en Dag, Søster Franciska. Og Tak for Samtalen. Nu har vi vist spurgt tilstrækkeligt, men maaske De vil spørge om noget, for at slutte Interviewet ...

— Meget gerne. Vil De ikke selv have det Plejebarn, vi skrev om i Ugebladet i sidste Uge?

— Læserne gaar altid forud for Redaktionen. Vi maa heller ikke selv engagere de Husassistentter, der tilbyder sig i vore Annoncer, men giver Læserne i hvert Fald første Chance. Men De skal nok komme af med Drengen, ellers maa vi have Læserne til Retræte og forbedret Hjertelaget. De skal ikke være bange.

— Det er jeg heller ikke, Hr. Redaktør. Jeg har set saa megen Velsignelse af Næstekærligheden.

Pastor Vick i Sønderborg hædret med Røde Kors Mindemedaille

Mange af vore Præster ydede under Landets tunge Besættelse en beundringsværdig Indsats for at komme nødlidende og forfulgte til Hjælp. Vi behøver blot i denne Forbindelse at minde om Kirkens Holdning i Okt. 1943, da Jødefølgerne satte ind; da stillede vor Biskop sig solidarisk med den Protestskrivelse, Folkekirken sendte de tyske Magthavere. Og da senere Besættelsen udartede mere og mere, skete det mange Gange, at vore Præster hjalp efterstræbte Mennesker, der var Døden eller Koncentrationslejrene vis, hvis Gestapo fik Ram paa dem.

Som et Tegn paa fortjenstfuldt Arbejde inden for Dansk Røde Kors under Krigen modtog Pastor William Vick forleden blandt flere Sønderborgere Røde Kors' Hædersmedalje. Ved Udnævnelsen har Røde Kors vel især villet yde en Tak for det uselviske Arbejde, Pastor Vick udførte i de Aprildage, da i Hundredevis af Fanger fra Koncentrationslejrene med Svensk Røde Kors Biler naaede lykkeligt til Danmark. — Flere af disse ulyk-

kelige Mennesker, der ved Ankomsten var saa nær Døden, at mange af dem døde, fik meddelt Kirkens sidste Sakramenter af Pastor Vicks Haand. De vaagnede ligesom op for en Stund fra deres lidelsesfyldte Døs, idet Vandringsbrødet blev dem rakt, for derpaa at dø — udmattede indtil det grænseløst utrolige legemligt, men med Guds Fred i Sjælen.

I sin Takketale udtalte Pastor Vick bl. andet: Det var mig en stor Trøst at være med til ogsaa at hjælpe Mennesker af andre Nationaliteter, der trængte til Fred. Kirken lærer os at se ud over Grænserne, til at se en Broder i hvert Menneske, selv om vort Indre føler Antipati. Hvor Kirken er, hedder det: Her gælder ikke Græker eller Jøde, Fri eller Træl, thi vi er eet i Kristus. Maatte vi lære at forstaa dette nu efter to Verdenskriges Umenneskeligheder. — Tak for Mindemedaljen. Lad den blive et »Paamindelsestegn«, som hjælper os til at huske Røde Kors' Valgsprog, der er ligesom Kirkens: Barmhjertighed! a.

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Røllighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(27)

Den Syge gjorde en Pause.

»Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal sige Resten — — — Men det forekommer mig, at det er saadan: Gud kender jeg nu, og jeg ved, Han er Kærlighed. Men der er noget, som jeg mangler. Alle de Folk i Kirken, de ejede det; de var forskellige fra mig af samme Grund. Og De selv, Pater, De ejer ogsaa noget, som jeg ikke ejer — — — Det er, ligesom De er indenfor et eller andet, og jeg, jeg er udenfor. Det er kedeligt, at jeg er saa daarlig til at forklare mig — — —«

»De kunde ikke have forklaret det bedre!«

Krøblingen drejede sig helt hen mod Kanten af Ambulancen:

»Saa forstaar De det altsaa, det med denne Følelse-sig-udenfor?«

»Jeg ved nøjagtigt, hvad De mener, og hvorfor De føler Dem »udenfor«, som De siger. Men før jeg giver Dem min Forklaring, saa maa De svare mig paa een Ting: Nærer De nogen bestemte religiøse Fordomme?«

»Absolut ingen,« lød Svaret. »Jeg tror nok, jeg er Protestant; for det er vi nu i Familien; det er jeg vis paa, for jeg mindes, at vi engang havde en ordentlig Ballade paa Grund af, at et Familienmedlem blev Katolik. Men vi gaar aldrig i Kirke.«

Præsten smilede.

»Ja, De maa indrømme mig, Protestantismen virker lidt komisk. Men for at holde os til Emnet: Føler De mon, at Katolicismen virker lige saadan?«

»Nej, tværtimod!«

»Godt. Men saa sig mig lige, om denne Følelse af at staa uden for skyldes en Fornemmelse af, at De mangler et eller andet, eller om den blot skyldes Nyfgenhed.«

»Jeg tror, den mest skyldes det, at jeg mangler noget. Der er noget, som jeg higer og længes imod.«

»Noget, som f. Eks. jeg har, men De ikke?«

»Ja.«

»Skal jeg sige Dem, hvad det er?«

»Ja, bare De vilde.«

Pater Anselm svarede:

»De »mangler« den katolske Kirke. Enhver Konvertit har kendt til den Følelse. Det er en Slags Hjemvæ, De — — —«

»Undskyld; men De vil vel ikke vise mig, hvor Køkkendøren er?« Det var Majorens Stemme, der afbrød Samtalen. »Nej, bliv vare ved, jeg skal ud og tale lidt med Broder Kok.«

Pater Anselm gik hen til ham.

»Naa, saa De er krænket over den ringe Modtagelse, De fik! Jeg

lover, at De næste Gang skal blive modtaget af en hel Procession af Munke! — Men, Spøg til Side, velkommen, kære Major! Kan De underholde vor unge Ven her, mens jeg henter en Kop The? Værsgodt at sætte Dem!«

»Vældig flink Fyr, ham Dok!« sagde Majoren, da Præsten var ude af Syne. »Det er bare saa mærkeligt, at han er blevet Munk. Jeg troede den Slags var saadan nogle mærkværdige Væsner — verdensfjerne og saa videre. Og han er egentlig lige som før i Tiden. Selvfølgelig vidste jeg nok, at han var Katolik og religiøs. Men, at han skulde gaa hen og blive Munk! Man begriber ikke, hvordan han holder ud at være under Tøffelen her!«

»De kan jo spørge ham om det,« svarede den syge.

Pater Anselm kom med Theen efter et Øjeblik Forløb. Han havde faaet en ekstra Forsyning af Brød og Kager, Smør og Honning med.

»Sikkert Herremaaltid,« udrød Majoren. »Sig mig, bruger De stadig Deres Soldatertricks, hvad? ... For Resten kunde jeg nok lide at vide, hvordan De holder ud at være her?«

»Hvad mener De med det?«

»Ja — saadan at adlyde o.s.v.«

»Aah, det er ikke svært. Vi er her jo for at adlyde Reglerne.«

»Er de — er de strenge, de Regler?«

»Ja — meget!«

»Hvis jeg var Dem, saa vilde jeg gaa amok!«

»Det vilde De sikkert, Major; men De er jo heller ikke Munk, og heller ikke Katolik.«

»Gør det da en Forskel?«

»Ja, i høj Grad. Thi for Katolikker er Lydighed noget ganske naturligt i deres Forhold til Kirken. Autoriteten indebærer Lydighed.«

»Er det ikke lidt vel servilt, at ydmyge sig saa dybt?«

»Det er ikke, som De forestiller Dem det. Det er Guds Autoritet, vi adlyder, ligegyldigt, om Mennesker adlyder deres Præster, Præster deres Biskopper, og Biskopper deres Pave, eller i mit Tilfælde, Munke deres Foresatte. Og det ved vi Katolikker allesammen. Men for Ikke-Katolikker lyder det naturligvis som Servilitet. For det at adlyde en Autoritet paa religiøse Omraader er selvfølgelig meningsløst for dem, som ikke engang ved, hvad det er at underordne sig under Gud.«

»Lidt flot sagt, ikke sandt!« sagde Majoren.

»Synes De? Jeg vilde endda gaa

videre endnu og sige, at de fleste almindelige Mennesker ikke regner med, at Gud er en Person, man bør vise Lydighed. Se blot paa den Stilling, den almægtige Gud indtager i det offentlige Liv! Mange tager ikke ringeste Notits af ham; de er ikke paa Talefod med Ham. De praler endog af, at de ikke tror paa ham; det lyder ogsaa mere intelligent, mener de. Og en Del Mennesker kan ikke skelne mellem sig selv og Gud — disse Teosoffer og Christian-Science Tilhængere og Modernister.

(Fortsættes)

Sankt Knuds Gilderne

Gildernes Gironummer er 25458. Og ved De, hvad det kan bruges til?

Ministrant

Findes der ikke en ung Dreng eller ung Mand, evt. to, som vil skiftes, der vil ministrere i Højmessens paa Aasebakken om Søndagen Kl. 8?

Vor Frue Kloster, Birkerød.

BOGNYT

Grand Prix de Littérature

er blevet tildelt Daniel-Rops Bog *Histoire Sainte, le Peuple de la Bible*, og Bogen er blevet en stor Succes i det katolske Frankrig. Pris Kr. 8,25.

Et Par engelske

d'Arcy: The Nature of Belief, 250 S., Kr. 12,60.

Mahoney: Questions and Answers, being classified answer to questions on the Sacraments. 358 S., Kr. 25,20.

The Sword's Pjecer

Den energiske katolske Bevægelse udsender en Række kampklare Skrifter, hvoraf vi har følgende paa Lager:

Soviet Attack on the Vatican ...

Kr. 0,15

The Times Letter Kr. 0,15

The Vatican answers Moscow ...

Kr. 0,15

What is the Sword of the Spirit?

What does it do? Kr. 0,60

Eastern Catholics under Soviet

Rule Kr. 1,80

Industry, Control or Self Control?

Kr. 1,80

Sankt Ansgars Boghandel

Bredg. 67, Palæ 4777, Giro 81851

FILM

Af Ugens syv Nyheder var i hvert Fald de tre førsterangs, mens Resten alle var interessante.

Størst og prægtigst fremstod Alexandras »Det korte Møde« (Brief encounter), der er produceret og skrevet af Noel Coward og iscenesat af David Lean, er blevet en paa det nærmeste genial Film, en ganske stiltfærdig Handling om ganske almindelige Mennesker, fortalt saa fint og diskret, med saa megen bunden Varme og saa blidt Lune, at man ikke kan undgaa at gribes og røres af, hvad der sker. To gifte Mennesker mødes, forelsker sig i hinanden og skilles, da de indser, at deres inderlige Kærlighed vil ødelægge Livet for deres respektive Ægtemager, vil ødelægge deres Hjem. De ofrer deres Livs lykkeligste Timer. Og vi andre har oplevet den i moderne Film skønneste og mest betagende Hyldest til Ægteskabet som Institution, som noget helligt. Det er ikke nogen kristen Film i den Forstand, men den bæres oppe af kristne Værdier, sand kristen Aand, og det var at ønske, at Prædikanterne vilde tale med denne Film som Tekst. Alle skal se den, alle vil gaa bort bag efter med Hjertet strømmende over af Lykke og Glæde, i bedste Forstand opbygget ved ægte etisk Tale. Dokumentarisk rigtig i selv den mindste ydre Detaille, menneskeligt vederhæftigt og psykologisk dyb i selv den mindste indre Detaille er »Det korte Møde« uden for al Tvivl placeret blandt Ti-aarets ypperste Film.

Helt anderledes, men paa sin Vis lige saa interessant er »Stormy weather« (Platan og Roxy), der er bemærkelsesværdig ved at være udelukkende besat med Negerkunstnere (all-negro-cast), hvad der ikke ret mange Gange har været Tilfældet i Historien, og denne den mest oprindelige og frodige af alle Racer formaar ikke blot at synge, danse og spille de sidste 25 Aars største Jazzsukcesser med

fænomenal Virtuositet og Humor, men tillige, og det er det væsentligste, at udtrykke Jazzens Sjæl og derigennem Negerens Sjæl. Ikke ved at skabe sig og rulle med Øjne, men ved at besidde det Over-skud af Livsglæde, det Overmaal af Fest, der gør, at de simpelthen *maa* give det Udslag i en eller anden Kunst, helst Rhythmemusik. Og hvilken Musik! Beskæmmende var det at høre et godt dansk Ensemble forud for Filmen, for Sammenligningen blev jo ikke blot uundgaaelig, men direkte pinlig. De Hvide formaar at instrumentere Sangene med større Raffinement, at dygtiggøre sig som Solister paa Instrument eller Stemme, men det egentlige, Sjælen i det, der er saa selvfølgelig for den sorte Mand, virker hos de Hvide tillært og uægte; det, der er kønt og rigtigt, naar Negermusikeren synger og spiller, kan blive grimt og vulgært i hvid Mands Mund. Nyd Filmens straalende Humor og velgørende, utrættelige Livsglæde, gaa ind at beundre den 66-aarige Bill Robinson i Stephovedrollen, og bøj Dem i maabende Begejstring for Nicholas Brothers, der som Akrobatdansere langt distancerer alt andet paa hele Jordkloden. De gør faktisk det umulige hele Tiden, og bliver ved uden at trættes, og gør det endnu sværere (og samtidig fuglelet og selvfølgelig), og ender aldeles usandsynligt. »Stormy weather« er ogsaa blandt Sæsonens store Film.

Den tredje Storfilm var Fritz Langs og Nunnally Johnsons Thriller »Kvinden i Vinduet« (The woman in the window) en uhyggelig Historie om en Professor i Kriminalvidenskab, der takket være et tilfældigt Gadebekendtskab ender som Morder, men som ved sit Privatkendtskab til Anklagemyndighedens Planer koldblodigt narrer Politiet, men som paa Grund af sit daarlige Hjerte (og Gift i Kaffen) dør netop som Politiet ham uafvindende mener at have løst Gaaden

ved at en af Dramaets Bipersoner, en Pengeafpresser, bliver skudt i Kamp med Politiet. Og mens Publikum saa aandeløst stønner af Rædsel og Gys, hæftes der en Slutning paa, ikke uden bister og barok Humor, men alligevel tydeligt tilføjet for at trøste Censuren med et »bare rolig, old man, det var bar Løgn alt sammen!« At Filmen mange Steder ligefrem demonstrerer, hvordan man skal bære sig ad for at blive den fuldendte Forbryder, synes jeg er absolut uheldigt. Med spændende er den, nervekrillende og ideligt sandsynlig baade i Enkeltheder og Spil (Metropol). — »Hendes Livs Forbandelse« (Madonna of the seven moons. Casino og Aladdin) er en interessant, men psykologisk og romantisk fortalt engelsk Film om en italiensk Kvinde, der efter et Voldsoverfald faar Personlighedsspaltning og snart er en meget from Frue og snart en tarvelig Tyvetøs. Videre sandsynligt var det ikke lavet, men der er smukke Scener fra katolske Miljøer, og Spillet var efter Omstændighederne nydeligt. Alt for lang Film. — Nørreports »The true glory« viser i blændende Billeder Krigens sidste Faser fra D-Dag til V-Dag. Garson Kanin og Carol Reed har klippet 2 Mill. Meter ned til 2400, og 700 Fotografer fra 9 Lande medvirkede. Filmen er meget, meget lang, men interessant at se. —

»Blod og Ild« (Blod och eld. Saga) handler ydre set om Frelsens Hær, men i Virkeligheden om Troens Betydning, en fremragende Idé og Tanke, men uægtelig en mindre fremragende Udførelse. Filmen kan med Forbehold anbefales for sin Grundtanke, ikke sin kunstneriske Udformnings Skyld. — »Hudson's Bay« (Odeon og Atlantic) fortæller nogenlunde korrekt om Pierre Radissons Grundlæggelse af H.-B.-Company, støttet af den eng. Regering, hvad der blev Englands Chance for at vinde Canada som Dominion. Paul Muni og Laird Cregar var saa straalende festlige, saa gavytveagtigt herlige, at de er hele Filmen værd. Ikke mindst Munis pudsig Accentparodi paa Charles Boyer. Bjørn Rasmussen.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Januar.

19. S. 2. Søndag e. H. 3 Konger (grøn) (85—19); 2. Bøn: St. Knud, Konge af Danmark (792), 3. Bøn: St. Marius og Fæller (793), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
20. M. St. Fabian og St. Sebastian (rød) (794); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
21. Ti. St. Agnes (796); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
22. O. † St. Vincens og St. Anastasius (rød) (797); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, medmindre denne er valgt som 3. Bøn; alm. Præf. (525).
23. T. † St. Raymund af Pennafort. (hvid) (797); 2. Bøn: St. Emerentiana ([61]), 3. Bøn: Gudsmoder (som Onsdag), 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
24. F. St. Timotheus (798); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
25. L. St. Pauli Omvendelse (hvid) (799); 2. Bøn: St. Petrus (789), 3. Bøn: For Paven; Apostlenes Præf. (524).
26. S. 3. Søndag e. H. 3 Konger. (grøn)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Katolsk Litteratur, der haves paa Lager:

- Jacques Maritain: Messages 1941-1944..... Kr. 2,50
- Jacques Maritain: A Travers le Desastre (Hymne a la France Quand Meme)... » 4,15
- Maurice Blondel: Pages Religieuses. Extraits reliés par un commentaire et précédés d'une introduction d'Yves de Montcheuil » 7,70
- Maurice Blondel: La Philosophie et L'Esprit Chretien..... » 4,40
- Archbishop Goodier, S. J.: Saints for Sinners. En Række betagende Helgenskildringer fra St. Augustin til St. Benedict Joseph Labre..... » 6,60

ARNOLD BUSCK

International Boghandel
Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

HØRESPIL

Som det første i en Serie paa seks Hørespil af moderne amerikanske Forfattere bragte Radioen 10.-1. Eugene O'Neills »Lænken« »Welded«, der blev skrevet i 1923, altsaa samtidigt med »The hairy ape«, »Anna Christie« og »Begæret under Elmene«. Stykket er ikke opført herhjemme, og vil næppe hel-

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

ler interessere. Symmetrisk fast opbygget handler det i 4 Akter om et Ægtepar, der elsker og hader hinanden paa samme Tid og hvis Ægteskab føles som en Lænke, der er dobbelt fast, fordi den er sammensat baade af Kærlighed og Had. Det, der overraskede os mest, var at det var Sartre før Sartre. Man slog om sig med Vendinger som »Fra nu af er Helvede mit Hjem«, »Jeg tror ikke paa Gud, men paa Djævelen«, »Jeg maa myrde min Kærlighed for at blive fri«, og »Jeg er nødt til at kæmpe som Hævn mod dig for at bevare mig selv«. Eller hvad mener De om Udtrykket »Vi lader vores døde Liv tyrannisere os«. Det endte i Taage-tale med megen dybsindig Udtryksmaade i Ordene »Jeg føler det, som jeg skulde skribe til Gud om Naade fordi Livet lever. Saa søger jeg instinktivt dig, og sammen med dig bliver jeg en Helhed. Livet fører mig tilbage gennem Aartusinderne til dig. Vi har en Oprindelse i Enhed, som faar mig til at tro paa, at Afslutningen ogsaa bliver Enhed«. — Forstaar De det? Jeg kan i hvert Fald kun faa højest uandelig Religion ud af det. Stykket blev spillet af Frederiksberg Teaters dygtige Skuespillere suppleret med Mogens Wieth, der bliver bedre og bedre som Skuespiller. Oluf Bang havde iscenesat uden Skaansel mod nogen af Parterne.

Bj. R-n.

Korrespondance

senere Ægteskab med retskaffen kultiveret men god Mand i 50 Aars Alderen. Billet mrkt. »Alene« til Annonceekspeditionen, Klosterstræde 23.

Fuglefordringshuset Fønix

Vilh. Søderberg

Larsbjørnsstræde 19 . København K

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampkorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

Studietskredse for Kvinder

Danmarks katolske Kvindeforbund har mange Medlemmer, hvorfor møder dog saa faa op til Studiekredsens to Foredrag hver Maaned? Disse Foredrag, som holdes af henholdsvis Adjunkt Jensen og cand. polit. Tove Rasmussen, er aldeles ypperlige.

Adjunkt Jensen giver os et dybt Indblik i hele den katolske Kirkes Stilling og Kampe fra længst forsvundne Tider og helt op til vore Dage. Disse meget lærerige Foredrag burde have enhver Katoliks Interesse. Det er stor Synd, at saa faa møder op, da der ligger et meget stort Forarbejde bag disse Foredrag.

Hos cand. polit. Tove Rasmussen gennemgaas Pavens Encyklika meget grundigt, og den katolske Kvindes politiske Ansvar tages op til Behandling. Det er Pavens udtrykkelige Ønske, at den katolske Kvinde skal kende sit politiske Ansvar,

og det maa derfor være vor Pligt at orientere os i den politiske Situation. Det kan vi altsaa nemt blive ved at høre disse Foredrag, som forevrigt let kan følges, selv om de foregaaende ikke er hørt.

Altsaa katolske Kvinder, se Annoncen her i Bladet og gæk hen til de næste Foredrag. De vil bestemt ikke fortryde det!

En begejstret Deltager.

Københavnske Kirker

Sakramentskirken. Mand. 20. Jan. Kl. 20 Knud Lavards Broderskab.

Jesu Hjerter Kirke. Mand. 20. Jan. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 23. Jan. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 19. Jan.

Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe.

K. U. K. København

Sønd. 19. Jan. Travetur ud i det blaa. Start efter 8,30-Messen i Stenosgade.

St. Franciskus' 3. Orden

Sønd. 26. Jan. Kl. 15 Møde i Kappellet paa St. Elisabeths Hospital.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en katolek Bogsamling

Aakirkeby	Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner	Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100	Villiam Jensen Muremester Aakirkeby . Telefon 129 Udlærer Arb. for de kat. Institutioner
Aarhus		H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus
Telegramhallen Bruunsgade 55 . Tlf. 2424—4348 Alle Dag- og Ugeblade føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital
Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct. Josephs Hospital	Adelørn . Telefon 7238 Glas, Porcelæn, Køkkenudstyr Hj. af Norsgade og Nørreallé Lev. til de katolske Institutioner	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347
Smørrebød „BOTHILLA“ Ryesgade 24 Telefon 6162	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089	
A. B. C.	<i>Andelsselskabet</i> DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)	
	Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

Horsens	„Melkældereren“ <i>Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93</i> Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>	H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>
Fiskebørsen <i>E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779</i> anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Svend Hansen Kun 1. Kl. Kød og Paalæg føres Hjemmel. Medister og Leverpostej Fabriksvej 33 . Telefon 1379 <i>Lev. til Sct. Josephs Hospital</i>	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S <i>Telefon 310</i> <i>Leverandør til Sct. Joseph Hospital</i>
Installationsforretningen »Lyset« <i>Torvet 10 . Telefon 618</i> Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt <i>Installatør for Sct. Joseph Søstrene</i>	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 <i>Leverandør til katolsk Menighed</i>	<i>HORSENS TEXTILLAGER</i>
S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 <i>Lev. til St. Josephs Hospital</i>	MALERIER - BILLEDER - SPEJLE <i>saa . .</i> Franz Høj	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER
Vejle		
Tegn Døren Forsikringer <i>hos</i> N. Fr. Petersen <i>Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier</i>	J. P. Fibiger Jensen <i>Slagtermester</i> Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24. Tlf. 931 <i>Lev. til St. Maria Hospital</i>	J. ANCKER & SØN <i>Murermestre Alt Murerarbejde</i> Tønnesgade 36 . Telefon 1438 <i>Udfører Murerarbejdet for de ka-</i> <i>tolske Institutioner i Vejle</i>
Hvidehus Boglade <i>Jul. Jensen . Jens Hagner</i> Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 <i>... Bogladen med de mange Bøger</i>	Mel- og Foderstofforretning <i>J. Jensen</i> Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	Hansen Pærhøj & Søn <i>Glarimester . Kunsthandel</i> Søndergade 4 . Vejle
M. Nielsen . Bagermester <i>Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629</i> <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	Arbejdernes Fællesbageri <i>Aktieselskab</i> Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>	Katolske Begravelser <i>v/ Niels Boesen</i> <i>Nørrebrogade 9</i> <i>Telf. 725</i> 58 Aars Erfaring
Theophil Petersen <i>Linoleum, Tapet- og Farvehandel</i> <i>Vejle Telefon 130</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>	Carl Petersen Slagtermester <i>1. Kl. Varer . Pølsefabrik</i> Nørregade 2 . Telefon 1721 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>	Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> <i>Vlasinggade 8 . Telefon 121, 205</i> <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>
Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131—1631 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>	A-S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 <i>Leverandør til St. Maria Hospital</i>	C. V. Berg Blikkenslagermester <i>Autoriseret Gas- og Vandmester</i> Langelinie 53 . Telefon 2751 <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>
Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> <i>Lev. til de katolske Institutioner</i>		

Katolsk

Ugeblad

26. Januar 1947
95. Aargang
Nr. 4

CARA INSULA – Klosterøen Øm i Vinterdragt.

Dansk Franciskaner myrdet i Kina

Kirke og Stat i Fremtidens
Tyskland

To Benediktiner-Dødsfald
Mærkelig Affære i den
schweiziske Radio

Læser-Breve – om Penge

da ikke paa sin Plads overfor saadanne »Færdselsulykker«? Skal vi ikke tænde et rødt Lys, som kan faa disse letsindige »Færdselærer« til at standse med et Ryk? Stands Menneske, og tænk dig ordentlig om først!

Men jeg hører en Stemme, der siger: Naive Menneske, hvor tror du dog, at du kan bremse op for Kærlighedens vildt susende Køretøjer? Du kan raabe op saa galt, du vil. Tror du, du kan overdøve Færdselsgnyet? Vor Tids Udvikling er inde i en larmende, mekaniseret Blindkørsel. En enkelt Mands Raab drukner i Støjen.

Men naar jeg raaber op paa dette Sted, er det i Haab om, at nogle faa i hvert Fald vil bemærke og tænke over dette S.O.S.-Telegram. Skilsmissernes stadig stigende Antal er ikke blot i sig selv en mangedoblet Ulykke, men den er et skrækindjagende Sygdomstegn. Selve Samfundet er sygt, naar noget saadant kan ske.

Og jeg kan ikke slaa mig til Ro med, at den katolske Kirke ikke tillader og anerkender Ægteskabets Opløsning. Vi kan ikke være ligeglade overfor det Samfund, vi lever i. Og vi kan ikke være blinde for, at vore Unge, i vort Land, hvor Katolikernes Antal er saa ubetydeligt, trues af alle de Onder, som ligger bag Skilsmisse-Epidemiens Kendsgerning.

(Fortsættes Side 63)

Færdselulykker og Ægteskabstragedier

To højest forskellige Idéer kan mødes i ens Hjerne og paa løjerlig Maade alliere sig med hinanden. Jeg havde læst om Propagandaen, der søger at tage Kampen op med Færdselsulykkerne, og kom til at tænke paa de fortvivlende mange — Skilsmisser. Ak ja, mange Ægteskaber, der indgaas, maa betegnes som »Færdselsulykker«. To Mennesker styrer lige i Armene paa

hinanden og ødelægger hinanden. De gør hinanden Fortræd paa en farligere Maade, end i de Tilfælde, hvor et Ben bliver brækket eller et Ansigt molesteret; thi disse Skader kan der dog bødes paa. Men har et Menneske lidt alvorlig Fortræd paa Hjerter og Sind, hvor findes da det Plaster, der kan gøre det skete usket?

Er en Afværgelses-Propagan-

Munkemel

Chr. Hansens Kød-Udsalg Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158 <i>Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital</i>	<i>Bageri & Conditori</i> Johan Aschengreen <i>Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353</i> <i>Filial: Amagerbro 125, Telefon Amager 4019</i>	Povl Løgager <i>Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj</i> <i>Amagerbrog. 151, Am. 1252</i> Lev. til Sct. Elizabeths Hospital
G. Garth-Grüner Landsretssagfører Tlf. 12.166 og 12.161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.	Blomsterforretningen CAMELIA Smukke Kranse og Kistepyntninger Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729	V. Mikkelsen <i>All i Ure . Brillor repareres</i> <i>Guldsmederep. udf. Rimelige Priser</i> Griffenfeldsgade 54 . Nora 34 65 y
Beskyt Deres Værdipapirer Henlæg dem i Opbevaringsdepot De fritages for Eftersyn af Udtrækning og Klipning af Kuponer m. v. De hævde Kuponebeløb indsættes paa Deres Konto eller udbetales Dem. Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr. Paalydende (Minimum 2 Kr.) DEN DANSKE LANDMANDSBANK Alle Oplysninger meddeles af vore Filialer eller vort Hovedsæde Telefon Central 6500 - Lokal 65	KSK Aktieselskabet Københavns Brændsels Kompagni Nørregade 15 C. 9270	M. P. Sørensen Kranse- og Blomsterhdl. Griffenfeldsgade 35 . Nora 1508 anbef. sig med 1. Kl.s friske Blomster hver Dag . Kistedekorationer udføres flekst og billigt Lev. til Sct. Josephs Hospital
	Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y Lyngbyvej 2 (v. St. Vibenshus Runddel) Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler. 1. Kl.s Reparationsværksted. Lev. til Benediktinerklostret	<i>Malerfirmaet</i> Gustav Lehnert Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y Alt Maler- og Tapetsererarbejde udføres Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard
	<i>Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i</i> Bageriet ved Klosteret Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414 Leverandør til Benediktinerklostret	Peter Hansen Tømrer- og Snedkermester Adolfsvej 6 . Gent. 424 Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard
	Axel Steckhahn Kolonialvarer og Delikatesser Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016 Lev. til katolske Institutioner Jagtvejens Kødudsalg Kød Flæsk Paalæg Johs. Neiiendam Jagtvej 183 . Ryvang 5631 Leverandør til Benediktiner Klosteret	Skotøjsreparation 1. Kl.s Arbejde garanteres Ved Klosteret 12, Ry 4398 Lev. til Benediktinerklostret
HUSEJERNES ABONNEMENT A-S Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand Niels Ebbesensvej 19 Telefoner: C. 937—8453	M. A. Madsen Murermester Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466 udfører Arbejdet for de katolske Institutioner	

KIRKE OG STAT i Fremtidens Tyskland

I de sidste Uger af det forløbne Aar fik Bayern, Nord-Baden-Württemberg og Stor-Hessen deres nye Forfatninger. Reguleringen af Forholdet mellem Stat og Kirke føres i disse »Lande« i det store og hele videre i Weimar-Forfatningens Aand, ogsaa i Bayern bekendte Katolikkerne sig ved Forfatningsafstemningen til den Tanke, at Kirke og Stat skulde staa adskilt, men dog »uforandret velvilligt« overfor hinanden. I Indledningen til Dokumenterne kommer der atter og atter kristne Tanker frem. Saaledes begynder den bayerske Forfatning med Ordene: »Ansigt til Ansigt med de Ruinhobe, som en Statsorden uden Gud, uden Samvittighed ... har ført til«. Ogsaa Forfatningen i Baden-Württemberg indledes med et Blik til Gud: »Paa et Tidspunkt, præget af den allerstørste indre og ydre Nød, har Befolkningen i Baden-Württemberg i Tillid til Gud valgt denne Forfatning.« Det maa ikke underkendes, at der i disse Tekster kommer en langt mere positiv Behandling af Religion og Guds-tro til Orde, end Tilfældet var i Weimarforfatningen, og at disse Dokumenter betyder et virkeligt Fremskridt overfor Højre-Partiernes Religionsfjendskab i 19. Aarhundrede, men der mangler dog ikke visse farlige Understrømme. Saaledes indeholder den baden-württembergske Forfatning en Sætning, der lyder, at »Kirkens Indretninger og Foranstaltninger maa ikke misbruges til partipolitiske Formaal«. Bemærkelsesværdig er ogsaa Forfatningsparagrafen, at »ingen maa tvinges til en kirkelig Handling eller Højtidelighed, til Deltagelse i religiøse Øvelser eller til at benytte en religiøs Edsformular«.

Samtlige tre nævnte Forfatninger indeholder imidlertid meget smukke Tanker om Ægteskabet og Familien som »det men-

neskelige Samfunds naturlige og sædelige Fundament« (den bayerske Tekst). Af Vigtighed er ogsaa Reguleringen af de økonomiske Forhold Kirke og Stat imellem. Den bayerske Forfatning garanterer her de hidtidige statslige Ydelser, den baden-württembergske anerkender dem ligeledes, men stiller en almen Regulering gennem Lov og Overenskomst i Udsigt, medens man i Hessen har til Hensigt at aflæse Statens hidtidige Ydelser til Kirken ad Lovgivningen Vej. Forfatningen i Hessen anerkender Søndagene som »Tage der Arbeidsruhe und der seelischen Erhebung«.

De tre Forfatningers Afsnit om »Opdragelse og Skole« er ligeledes interessant. Bayern har saa godt som enstemmigt udtalt sig for den konfessionelle Skole, medens begge de andre Lande forudser Fællesskolen. I den bayerske Forfatning hedder det bl. a.: »De offentlige Skoler er Bekendelses- eller Fællesskoler. Valget af Skolens Art staaer de opdragelsesberettigede frit. Fællesskoler skal dog kun oprettes paa Steder, hvor Befolkningen er bekendelsesmæssig blandet og kun paa Forlangende af de opdragelsesberettigede. Religionsundervisningen er almindeligt Fag i alle Folkeskoler, Mellem-skoler og højere Lærestalter. Deltagelse i Religionsundervisningen og i de kirkelige Handlinger er afhængig af de opdragelsesberettigedes Erklæring, fra det 18. Leveaar af Elevens egen Vilje«.

To Benediktiner-Dødsfald

Blandt de Indhug, som Døden i 1946 gjorde i Benediktinerordenens Rækker, er der Grund til at fremdrage to Navne, som hver for sig har haft Tilknytning til Danmark og dansk Katolicisme: midt paa Aaret døde i Beuron

Pater Willibrord Verkade OSB og i Julen *Pater Alois Mager OSB* i Salzburg.

»Malermunken«, Pater Willibrord Verkade — Jan Verkade — var født i Zaandam i 1868 og oprindelig Kunstner. Denne unge Hollænder kom til at spille en væsentlig Rolle for den kun faa Aar yngre Mogens Ballin — og gennem ham for Johannes Jørgensen. Verkade og Ballin havde lært hinanden at kende ved en Fest hos Gaugins, og de blev Venner for Livet. I 1892 konverterede Verkade og et halvt Aars Tid senere modtog Ballin Daaben i Firenze, medens Verkade stod Fadder. Aaret efter — i 1894 — besøgte Verkade København, og den belevne unge Maler vandt gennem en Udstilling af sine Arbejder i Koncertpalæet hurtigt Indpas i intellektuelle, københavnske Kredse, hvor han bl. a. ogsaa mødte Johannes Jørgensen. I en moden Alder vendte Verkade sig mod Klosterlivet og traadte i Beuron ind i Benediktinerordenen under Navnet Pa-

P. Willibrord Verkade, O. S. B.

ter Willibrord. I to ypperlige Bøger, der er præget af hans egenartede Personlighed, og som har naaet Rekordoplæg paa adskillige Sprog, har han skildret sit Liv fra Maler til Munk samt givet et livfuldt og yderst interessant Billede af sin Tid og af de Kredse og Strømninger, med hvem han kom i Berøring.

*

2. Juledag afgik Pater Dr. Alois Mager OSB — efter et

P. Dr. Alois Mager, O. S. B.

Slagtilfælde — ved Døden i Salzburg, 63 Aar gammel. Pater Alois Mager var ligeledes Benediktiner fra Beuron og gjorde sig i 1920 efter fremragende filosofisk-teologiske Studier kendt ved sin Afhandling om »Den hellige Augustinus' Statsidé«. Hans Hovedarbejdsomraade var den eksperimentelle Psykologi, og især Mystiken, paa hvilket Omraade han blev en anerkendt Autoritet. Denne Anerkendelse bragte han i 1929 (med Anledning af Benediktus-Festlighederne) til Danmark, hvor han bl. a. under stor Opmærksomhed fra ikke-katolske Kredse forelæste over Askesens Psykologi. I 1930 kaldtes Pater Alois Mager som Professor til det teologiske Fakultet i Salzburg — og var efter at være vendt tilbage fra den Landflygtighed, som han havde paa draget sig paa Grund af sin Bekæmpelse af Antisemitismen, blevet den bærende Kraft i Arbejdet for den katolske Universitetside i Østrig. Den tysktalende Katolicisme har ved Pater Alois Magers Død mistet en betydelig og betydende Skikkelse, der gennem sin enestaaende Dygtighed og sit ualmindelig fine Navn var paa Vej til at gøre Salzburg til et nyt katolsk intellektuelt Centrum.

J.

komme til at besejle deres katolske Børns Sjæle med hele deres Sjæl som Segl. Vi ved ikke, hvilke yderligere Ofre, der engang vil komme til at blive krævet af vore Lærere. Maaske det vil komme dertil, at der vil blive afkrævet dem Ofret af Tid og Penge for at give katolske Børn en katolsk Atmosfære at vokse op i. Men saadanne Ofre vil rejse Efterspørgslen efter og vække Tilbudet fra en Slægt af Lærere, som er velegnede til at præge vore katolske Børn med en moralsk Karakter, der i det lange Løb vil besejre de Kræfter, som arbejder mod Troen.

Mens vi trøster os med den Sejr, som vil blive Kirkens sikre Belønning, maa vi dog virke for at hidbringe den. Hvis den upersonlige Undervisning overalt spreder sig, maa ogsaa Katolikker overalt gøre sig rede til at bekæmpe en Fare, der saa direkte er rettet mod Katolicismens Sjæl.

Vor første Pligt maa bestaa i, at vi benytter det Maal af Personlighed, som vort Undervisnings System hyder paa. Det er godt, at den historiske Metode, alt mens det gamle direkte Forhold mellem Lærer og Elev løses og den personlige Indflydelse svinder, gør sit til at bringe Personlighedsbegrebet ind i Undervisningen. En saadan Beskyttelse for den sunde Lærdoms Interesser bør anbefale sig af sig selv. Saa vidt det staar til os, maa vi lade vore Børn lære ikke blot Bøger, men ogsaa om deres Forfattere, ikke blot Teorier, men ogsaa om deres Ophavsmænd. Ingen burde mene at have mestret Spencers »Første Principper«, før han ogsaa har læst hans »Selvbiografi«. Ved Siden af »Arternes Oprindelse« bør ligge »Charles Darwins Liv og Værker«. Harnacks »Dogme-historie« kan kun værdsættes efter Fortjeneste, naar man ser den som et Værk af en Tysker, der søger at paavise, hvordan Kant har forbedret Platon og Luther har kristnet Jesus Christus. En saadan Viden om Personer bliver saa meget mere nødvendig i vore Dage, som moderne Børn ved mere om Centralafrikas Pro-

Personlighed og Undervisning

Endnu en Anke mod den upersonlige Undervisning skyldes dens Magtesløshed til at forme Karakteren. Litteraturen kan til Tider bevæge Sjæle, men den Bevægelse, som fødes med en Bog, varer sjældent Bogens Levetid igennem. Et klassisk Værk vedbliver at vække Følelser længe efter, at det har ophørt med at skabe Bevægelse. Men for at en Bevægelse kan være varig, maa den bero paa Karakter. Uden en moralsk Vægt holder den ikke. Men uden en personlig Førelse er det næsten umuligt at fostre Karakter.

En stor Sjæl er en Sjæl, som har haft en stor Lærer — hvad en-

ten det saa var en Moder eller en anden Opdrager. Augustin skylder Monica alle sin bedste Tanker, Thomas skylder Albert den Store sine. Nogle af os mener stadig, at Karakter ikke er et Middel for Opdragelsen, men dens Maal, og vi bedrøves derfor ved den Tanke, at eftersom Undervisningen bliver stadig mere upersonlig, vil baade Lærere og Elever gradvis synke ned gennem Middelmaadighed til den intellektuelle Formalismes Dødsro.

Selv i vore moderne Undervisnings Systemer er der en Smule Plads for den personlige Indflydelses Spil. Vore katolske Lærere kan endnu kæmpe for at

dukter end Forretningsmænd gør, og mere end nogle Parlamentsmedlemmer ved om deres katolske Nabo. Denne Erkendelse kunde tage praktisk Form, hvis Redaktørerne af biografiske Leksika kunde overtales til ikke blot at notere deres Heroers Fritidsbeskæftigelser, men ogsaa deres religiøse Tro.

Ingen Anstrengelser for at nære Initiativ maa spares. Lærere, som har Iver nok, bør ogsaa tilkendes Frihed. Hvis det lykkes dem at faa Hold i deres Elever, bør man overse Detaljer i deres Metoder. Der er jo ikke ét bestemt Undervisningssystem. Har man en virkelig Lærer, saa er Systemet ham selv. Ser man i Detaljer paa nogle af hans Foretagender, forekommer de maaske taabelige, men den største

Taabelighed er kun at se Detaljer i Metoder. En god Skole betyder en betydelig Lærer. Og ingen Lærer kan være betydelig, hvis han ikke faar Plads og Frihed til at skabe sin egen Metode.

Der maa skelnes klart mellem to Slags Lærere. Den ene er saa stærk, at han gyder Styrke i sine Elever, som han former til Afbilleder af sig selv. Den anden er saa vis, at han ser de skjulte Kræfter i sine Elever, som han former til deres eget, sande Jeg. Den stærke maa næsten nødvendigvis være en Lærd, den vise næsten nødvendigvis være en Seer, og til den Lærde og Seeren kan trygt betros det Hverv at lade svundne Tiders Traditioner rækkes frem til en kommende Slægt.

Vincent McNabb.

Pierre l'Ermite

Om at lade sig besnakke ...

Klokken er elleve om Formiddagen.

Jeg rejser mig fra Skrivebordet og lader Haanden glide hen over mine sparsomme Lokker. Egentlig trænger jeg til at klippe. Men jeg gider ikke. Det kan saamænd godt vente et Par Dage endnu. Saa begiver jeg mig af Sted til min Redaktion med en Artikel af den allermest højtidelige Slags, — »Skelettets Øjne« hedder den. Paa Vejen kommer jeg forbi Philibert, Paris' mest moderne Barber og Frisør, som reklamerer med, at man aldrig faar Lov til at vente hos ham. Skulde jeg alligevel se at blive klippet? Forsigtigt kigger jeg ind. Jo, der er virkelig en tom Stol, og jeg iler imod den, men bliver stoppet paa Vejen.

»Skal jeg tage Hatten, Hr.?«

»Værsgo'«.

»Og Paraplyen — —«

Han faar den.

»Vær saa god at tage Plads. Barberes?«

»Nej, klippes.«

»En Avis?«

»Nej, tusind Tak, jeg skriver selv i Avisen.«

Og nu sidder jeg indhyllet i et stort, hvidt Stykke, og nyder dette at sidde ganske apatisk her og lade andre om at bestille noget.

Et Par Minutter er der ganske stille; man hører kun Saksens »Klip-klip«. Udenfor bruser og larmer den parisiske Færdsel, den ene tunge, vældige Omnibus efter den anden kommer vuggende som et Skib i stærk Søgang.

Pludselig bryder en Stemme lige over mit Hoved den velgørende Tavshed: »Er De klar over, at Deres Haar falder af, Hr. Pastor?«

»Ja, det er saadan en Vane, det har haft i de sidste ti Aar.« Jeg ser allerede for mig en Flaske Haarvand til 5,75, som Fyren om et Øjeblik vil prøve paa at prakke mig paa. Men det skal ikke lykkes ham, jeg skal vide at forsvare mig, og jeg siger, med et Blik i Spejlet til hans skaldede Isse med de tre-fire omhyggeligt glattede Haar:

»Deres eget Haar lader for Resten heller ikke til at sidde videre godt fast!«

»Jeg — —« Tonen er bebrejdende, »— — jeg har ikke Raad til at pleje mit Haar — —«

»Og jeg har ikke Tid.«

Han tier et Øjeblik, saa længe som det tager to Omnibusser at køre forbi Vinduet. Da den tredje kommer, begynder han igen:

»Nu har jeg klippet i tyve Aar, og bestandig har jeg hørt det samme: Jeg har ikke Tid. Bagefter har man Tid nok — naar det er for sent.«

»Hør nu, min Ven, jeg er ikke lige kommet ind fra Landet. Jeg var spæd, da jeg kom til Paris; jeg bor kun fem Minutter herfra; som ung Student var jeg mægtig flink til at flytte Barberskilte Nytaarsaften; saa De kan nok forstaa, at det ikke kan nytte det allermindste at prøve paa at faa mig til at tro, at De kan faa nyt Haar til at gro paa et skaldet Hoved.«

»Hr. Pastor, hvis jeg havde talt om at faa nyt Haar til at gro, var jeg en Charlatan, som ikke hørte hjemme i en anset Frisørsalon! Jeg talte om at bevare Haaret, hvilket er en ganske anden Sag. Haaret er jo levende, ikke sandt? En levende Organisme, der har sine Fjender — — Skæl f. Eks. — — og Venner som f. Eks. — —«

»— — som Deres Violbadevand, ikke?«

»Nej, absolut ikke, Violbadevandet er en Parfumeriartikel, som jeg kan anbefale en Dame, men ikke en Præst. Jeg taler i Øjeblikket ikke om Parfume, men om Hygiejne, jeg taler ikke om Haaret, men om Hovedbunden, og jeg gentager: Der er Stoffer, som styrker, som smører, som desinficerer Hovedbunden — —«

»Eau de Portugal maaske?«

»Heller ikke — Alkohol udtørres, Eau — —«

»Eau de Quinine da?«

»Nej, vist ikke; Eau de Quinine er blevet til en ren Fabel i Haarplejen; men man kan nu ikke pleje Hovedbunden ved at blive ved at hælde det samme i den. Alle de Læger, som har studeret Haarets Vækst og Haar-

bundens Pleje grundigt, og vi Frisører, som vel ikke har saa megen Teori, men saa meget des mere praktisk Erfaring, forfægter *Vekselbehandlingen*. Og den er det letteste i Verden at gennemføre — ved Hjælp af disse to smaa Flasker. Desværre har Kvaksalverne med deres Humbug gjort Folk mistroiske. Men blot De vilde prøve; det er da saa grimt at være skaldet!»

»En Præst maa gerne være grim.«

»Hvorfor dog det? Jeg synes tværtimod, at Præsten bør søge at være fuldkommen, fysisk saa vel som moralsk, — at han maa sørge for at undgaa alt, hvad der kan misklæde Præstekjolen og gøre ham latterlig. Er der maaske ikke lidt latterligt ved Skaldethed? Maane, Skaldepande — — er der ikke noget komisk ved de Ord? Jeg synes, at De i Deres Embeds Interesse bør gøre, hvad De kan, for at ingen skal kunne sige letkøbte Morsomheder om Deres Udseende, Hr. Pastor!«

Et lille Øjebliks Tavshed; en Omnibus duver forbi i den ene Retning, og en i den anden.

»Se nu her, hvor Kammen ser ud, Hr. Pastor! Det er ligefrem en Skandale i et Sogn som Deres! Og tænk saa paa, at De vil kunne redde Deres Haar blot ved at massere det med Indholdet af disse smaa Flasker. Det tager kun et Øjeblik. De gør det, lige før De gaar i Seng, og saa virker det, mens De sover. De har ikke den mindste Undskyldning for ikke at gøre det. Tænk ogsaa paa, hvor godt det vil være for Deres Sundhed. Jeg ved ikke, om De har Tilbøjelighed til Snue; men om et Aars Tid kan De tro, De faar det! Vi har Kunder, som gaar med Paryk, fordi deres Skaldethed gjorde, at de bestandig gik med Snue.«

»Saa, lad mig nu være i Fred.«

»Godt, naar det er en Ordre, saa tier jeg.«

»Jeg har vel ikke fornærmet Dem? Det var ikke Meningen.«

»Bevares — Pastoren siger, jeg skal tie — og saa tier jeg naturligvis.«

»Hvad koster de Flasker?«

»Pastoren sagde jo, De vilde være i Fred.«

»Hvad koster de?«

»En ren Bagatel, — 5,75 hver.«

»Ja, det kan man virkelig kalde en Bagatel.«

»Og der er Forslag i Indholdet — — rent forbavsende!«

Jeg forlader Frisørsalonen med mine to smaa Flasker i

Lommen. Da jeg kommer ud paa Gaden, siger jeg til mig selv: »Der lod du dig rigtig grundig besnakke! Men egentlig var det ganske godt gjort af ham. Hvor mange gode Katolikker har mon for at frelse en Sjæl sagt bare Halvdelen af det, som den Fyr sagde til mig for at prakke mig sit Kram paa! Ak ja, hvis blot Lysets Børn — —«

»Lad dit Rige komme«

Flere Gange har vi i de tidligere Artikler gjort opmærksom paa, at en Sjæl, der i dette Liv til Fuldkommenhed har erhvervet sig Kristi frelsende Naadegaver, og som omhyggeligt gik af Vejen for al Synd, straks efter Døden gaar ind til den Tilstand og til det Sted, som vi plejer at kalde *Himlen*. Det samme gælder om den Mand eller Kvinde, som nok har gjort sig skyldig i Synd, men som, endnu før Døden kom, ved fuldkommen Sone har gjort alting godt igen.

Hvis man nu skal gøre Rede for, hvad vore hellige Bøger mener om Ordet »Himmel«, saa viser det sig, at de bruger forskellige Udtryk for at betegne de forskellige Sider af samme Sag. Snart taler de om *Guds Rige* eller *Himmelrige*. Snart bruger de Udtrykket *Liv og Frelse*. En anden Gang er *Himlen Guds Naadegave eller Belønning for Fortjenester*, som Mennesket har samlet her paa Jorden.

Der er vist ikke mange Ting, der giver en saa dyb og klar Forstaaelse af Kristendommens inderste Væsen og dens fornemste Opgave som en Fordybelse i de forskellige Betragtningmaader, som Skriften anvender, naar den vil give os et Begreb om Himlen og om det, der giver Adgang til den. I Dag begynder vi da at samle, hvad det Nye Testamente har om *Guds Rige* eller *Himmelriget*.

Ideen om Guds Rige, der skal komme til Menneskene, gaar som den røde Traad gennem hele

det Gamle Testamente. Den bliver stadig klarere og belyses med stadig stigende Udførlighed fra alle Sider. Paa Kristi Tid ventede Jøderne længselsfuldt paa dette Rige som en Afslutning af den daværende Verdensorden og som Begyndelsen til en ny og bedre Verden. Det Nye Testamente tager denne Traad op dér, hvor det Gamle slipper den, og det er ogsaa i levende Kontakt med den folkelige Tradition derom. Det forkynder, at *med Jesus fra Nazaret er hint Gudsrige faktisk kommet* til Menneskene, som Profeterne saa tit havde spaaet om, og som det israelitiske Folk urokkelig fast havde troet paa og længtes efter. Men samtidig erklærer det Nye Testamente, at Guds Rige i Virkeligheden er meget mere ophøjet og storslaaet, end det var blevet forudsagt af Profeterne, og ganske særligt end det var blevet troet og ventet.

Lad os da først se og blive klar over den store Forskel paa det ventede og faktisk komne Guds Rige. Vi benytter dertil Kristi egen Lære.

Som bekendt begyndte Herrens Forløber, Døberen Johannes, sin Prædiken med de Ord: »Omvend jer eller gør Bod, Himmelriget er kommet nær«. (Mt. 3, 2.) Med den samme Sætning introducerede vor Frelser og Herre sig selv og sin Gerning. (Mt. 4, 17.) Herefter kunde det endnu være tvivlsomt, om Himmelriget allerede var til Stede, eller om det skulde komme i en

nær Fremtid. Men tænker man over, hvad allerede Ærkeenglen Gabriel i sit Budskab til den velsignede blandt alle Kvinder havde antydnet, og hvad Kristus selv mangfoldige Gange har udtalt med rene Ord, saa er det en afgjort Sag, at *Guds Rige er en Realitet*, som alt nu, d. v. s. i Tiden mellem Kristi Menneskevordelse og vor Tid findes her paa vor Jord. »Hvis det er ved Guds Aand, at jeg uddriver de onde Aander, saa er jo Guds Rige kommet til jer,« siger vor Frelser til Farisæerne, der beskyldte ham for at staa i Ledtog med Beelzebub, Djævelens Øverste. (Mt. 12, 28.) Det maa være nok at anføre dette ene Citat. Overalt prædiker Herren nemlig om Riget som noget nærværende, og som Menneskene kan blive Medlemmer af gennem ham. Sine Disciple og Apostle sender han ud med det Paabud at forkynde det samme Budskab om Himmelriget, som han selv havde bragt. Petrus faar af Herren Himmelrigets Nøgler, og alle Apostle lever i den Overbevisning, at Guds Rige er kommet.

Men ifølge Evangelierne havde dette Rige ikke *den ydre Form og Skikkelse*, som Jøderne havde ventet, eller som de paa Grund af Profetenrnes Spaadomme kunde vente. Ganske vist begyndte Kristus sin Gerning med de Tegn og Mirakler, som Profeten Isajas havde forudsagt om den lovede Messias. »Blinde ser, og lamme gaar, spedalske renses, og døde hører, døde staar op,

og Evangeliet forkyndes for fattige.« Denne Meddelelse om Opfyldelsen af Profetens Spaadom sender Herren som Svar til Johannes Døber i Fængslet, fordi han havde stillet det Spørgsmaal til ham: »Er du den, som skal komme, eller skal vi vente paa en anden?« (Mt. 11, 2 ff.) Og da Herren udsendte sine Disciple og bød dem at prædike og sige: »Himmelriget er kommet nær,« da befalede han dem at helbrede de syge, opvække døde, rense spedalske og uddrive onde Aander. Der kunde altsaa ikke være nogen begrundet Tvivl om, at han var den forjættede Messias. Men han undlod straks fra Begyndelsen af at stifte et Herlighedsrige, som Jøderne mente skulde komme. Paa et Spørgsmaal fra Farisæernes Side om, hvornaar Guds Rige kommer, svarede Jesus selv med de Ord: »Riget kommer ikke saaledes, at det falder i Øjnene, ej heller vil man kunne sige: se, her er det, eller se, der er det. Thi se, Guds Rige er inden i jer.« (Lk. 17, 20.)

Dette Rige fører alt det *til Fuldkommenhed*, som i den gamle Pagt havde været *ufuldkomment* baade med Hensyn til de *Naadegaver* og de *moralske Bud og Anvisninger*, som Israellitterne havde modtaget i deres Tid. »I maa ikke mene,« bemærker Herren i Bjergprædikenen, at jeg er kommet for at nedbryde Loven eller Profeterne; jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at fuldkomne.« (Mt. 5, 17.) I den samme Tale

læser vi ogsaa de Ord, som betegner en svimlende høj Fuldkommenhed: »Saa vær da I fuldkomne, som jeres himmelske Fader er fuldkommen.« (5, 48.)

Hvor stor Forskellen er paa *Naadegaverne* i Tiden før og efter Kristus, fremgaar slaaende af en henkastet Bemærkning om Johannes Døber. »Sandelig siger jeg jer, blandt kvindefødte er der ikke fremstaaet nogen større end Johannes Døber. Men den mindste i Himmelriget er større end han.« (Mt. 11, 11.) For at dette Sted ikke skal misforstaas, gør jeg opmærksom paa, at vor Frelser ikke vil sammenligne den personlige Hellighed i den gamle og den nye Tid, (i saa Fald vilde Johannes let kunne overgaa Tusinder og Millioner af os), men de forskellige Perioder i Tiden og deres Fortrin. Store var Profeterne, der tilhørte den Fortid, der skulde forberede Frelserens Komme. Større end alle Profeterne er Johannes, fordi han afslutter Forberedelsestiden og introducerer den lovede Messias. Størst er de, som bliver Medlemmer af det Rige, som grundlægges ved Herrens Død og Helligaandens Komme.

Er vi saaledes blevet klar over Forskellen mellem det ventede Guds Rige og det, der kom i Virkeligheden, kan vi nu fordybe os i det, som det Nye Testamente siger om dettes Karakter og Forhold til Verden. Det bliver Emnet for vor næste Artikel.

F. K.

Breve fra Læserne

Penge - rent ud sagt!

I Anledning af Ugebladets Artikel om Vikariatets Økonomi og Biskoppens Tale til Ungdommen vil jeg gerne have Lejlighed til at fremhæve, at vi alle bør fæstne os ved, at Vikariatets Indtægter er gaaet ned samtidig med, at Udgifterne er gaaet op, og det paa et Budget, hvortil ingen af os i Forvejen hverken direkte eller gennem

vort eget Sogns Pengekasse yder noget Bidrag.

Det forekommer mig, at Tingene, som de er, er lige modsat af, hvad de burde være. — I Dag er det Vikariatet og Præsterne, der sørger for, at Sognenes Økonomi kan løbe rundt derved, at Vikariatet som nævnt i Ugebladets Artikel

(Slattes Side 58)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Efter gammel Skik og Brug modtog den hellige Fader i Begyndelsen af Januar det romerske Aristokrati i Audiens for at modtage Byen Roms Nytaarsønsker.

Syd-Amerika

Byraadet i Bueons Aires har enstemmigt vedtaget at opkalde en af Byens smukkeste Gader efter den hellige Don Bosco.

SCHWEIZ' RADIO FORBYDER KATOLSK RADIOPRÆDIKANT

En ejendommelig Radioaffære optager i Øjeblikket Sindene i Schweiz. Historien er i korte Træk følgende: Juledag havde Landssender Beromünster annonceret en Radioprædiken af Dr. Urs von Balthasar SJ. I sidste Øjeblik blev der af de ledende Instanser nedlagt Forbud mod Prædikenens Udsendelse — fordi Dr. von Balthasar var Medlem af Jesuiterordenen. Forbudet motiveres med en Henvielse til den schweiziske Forbundsforfatnings § 51 i Hensind til hvilken det er Jesuiterne forbudt at drive Virksomhed i Skole og Kirke i Schweiz, men er langt snarere at opfatte som et Forsøg paa fra evangelisk Side at vække en Slags Kulturkamp, idet samme Kredse ligeledes satte sig imod, at den schweiziske Radio transmitterede Pavens Juletale, som en Række andre europæiske Stater — katolske som ikke-katolske iøvrigt bragte i Retransmission. Nationalrat Dr. Wick, der er Katolik, giver imidlertid i Luzerner-Dagbladet »Vaterland« langt mere forstaaelig Forklaring paa Tilfældet, naar han skriver, at naar end ikke alt Nid og Had er i Stand til at konkurrere Dr. v. Balthasar ud gennem aandelig Virksomhed, saa griber man til et Forbud og falder dermed tilbage til en af Politistatens mest ækle Metoder. Aandsfrihedens største Skraalhalse har ikke noget at indvende imod, at Landessenderen tages i Brug til kommunistisk Propaganda eller misbruges til Propaganda til Gunst for de »østlige Demokratier«, men naar

en Jesuit skal holde en Juleprædiken i Radio, begynder Angstens Sved straks at perle dem ned over Panden! Vi ønsker ingen Kulturkamp, thi en Kulturkamp er altid en Ulykke, men naar den er indledt, tager vi Handsken op.

Tyske Krigsfanger i engelske Kathedraaler

* Et Antal tyske Krigsfanger i England har i Julen haft Lejlighed til at synge gamle tyske Koraler og Julesange i Thaxted Church i Syd-England. Korlet bestod af 26 Medlemmer, hvoraf 10 samt Dirigenten var Katolikke. Sangernes Gennemsnitsalder var 25 Aar — hvilket faktisk vil sige at de fleste kun har kendt et Hitler-Tyskiand!

Østrigs Katedraaler genopføres

Genopbygningsarbejdet paa Domkirken i Salzburg, der i Oktober 1944 ramtes af Flyvebomben, skrider stadig fremad. Over 3500 m³ Murbrokker og forkuldede Bjælker er blevet borttransporteret, og Taget er nu dækket. Under den sammenstyrtede Midterkuppel har det været nødvendigt at rejse et 54 Meter højt Stillads for at kunne fortsætte Restaurationsarbejderne, og man regner med, at det vil tage fem Aar, inden Kirken er helt færdig.

Der arbejdes ligeledes energisk paa Istandsættelsen af St. Stephansdomen i Wien. Hvalvingerne er blevet dækket af et Jernbetondække, over hvilket Taget rejses paa en Støttekonstruktion. Dette Materiale er blevet valgt, fordi det saa nogen-

← Domkirken i Salzburg

Dank Franciskaner-Missionær myrdet i Kina

I Slutningen af sidste Uge meldte et Reuter-Telegram til Dagspressen, at to romersk-katolske Franciskaner-Missionærer Nytaarsdag var blevet brutalt myrdet i Kina. Den amerikanske Franciskanermissions Station Santa Barbara i Yenton i den nordlige Del af Provinsen Kiangsu. Kommunistiske Morderbander driver deres Spil i disse Egne — uden at Verdenspressen ellers tager Notits deraf. I dette Tilfælde var de to Missionærer blevet myrdet under Paaskud af at have været Spioner. Telegrammet meddeler imidlertid videre, at de to Missio-

nærer var den danskfødte Broder Benedikt Jensen, der var Missionsstationens Overhovede, samt en tysk Franciskanerbroder fra Aachen ved Navn Augustin Holzum.

Bag Klosternavnet Br. Benedikt Jensen skjuler der sig en af Andreas-Kollegiets gamle Elever Johannes M. Jensen, hvis Far i mange Aar var Sakristan ved Sct. Ansgars Kirke i Bredgade, og hvis Broder var Pastor Bernhard Jensen, der i 1942 døde som Sognepræst i Fredericia. Johannes Jensen forlod Kollegiet i 1910 og paabegyndte det teologiske Studium hos Redemptoristerne i Wien, men afbrød og vendte tilbage til Danmark, hvor han

Br. Benedikt Jensen

for en Tid gik ud i det praktiske Liv. For snart en Menneskealder siden rejste han imidlertid via England til Californien, hvor han indtraadte hos Franciskanerne. Hans Foresatte søgte flere Gange at formaa ham til at frugtbare sine store Evner ved at genoptage det teologiske Studium, men hans medfødte Beskedenhed holdt ham tilbage. Det er vel nu en Snes Aar siden, at Ordenen sendte ham til Kina, hvor han blev Leder af en Missions-skole — og nu har han altsaa beseglet sin Tro med Martyriets Palmer. Broder Benedikt Jensen blev 58 Aar gammel. R. I. P.

Hvor Vinterens Favntag endnu ikke er mildnet

* Endnu hersker Vinteren i al sin Magt og Majestæt paa Store St. Bernhard i Schweiz. Pasvejen er ufarbar, og Munkene maa daglig skaffe Passage gennem Driverne. Ovenfor ses en af Munkene med nogle af sine trofaste Følgesvende

Kunde svarer til det tidligere Tags Vægt og saaledes ikke belaster Mure og Piller mere end hidtil. Taget skal genopføres i nøjagtig samme Stil som før, og de i heraldiske Farver anvendte Tegsten er under Fremstilling. Der vil formentlig gaa tre Aar, inden Stephansdomen faar sit »Førkrigsudseende« igen, og man regner med, at Midterskibet kan tages i Brug til Gudstjeneste i 1947, medens man sikkert vil naa frem til 1955, førend Restaureringsarbejderne er definitivt afsluttet.

Kannik Cardijn om en katolsk Verdens-Arbejderliga

I et Interview med »Catholic Herald« har Kannik Cardijn meddelt, at det er Pavens Ønske, at der ikke blot oprettes kristne Arbejderorganisationer i alle Lande, men tillige ogsaa at disse Landsforbund slutter sig sam-

Kannik Cardijn

men til en international Liga, der er i Stand til at gøre sin Stenme gældende i de internationale Arbejderorganisationer.

Paa Tur med Jan Goedhart

Ind imellem -

Jan Goedhart er en ung Hollænder. Hvordan jeg lærte ham at kende? Simpelthen fordi nogle Blade af hans Dagbog fløj ind i min Stue. Og saa syntes jeg, at det lige var noget for »Ind imellem«. Skulde De nogensinde møde Jan Goedhart, saa lad være at fortælle ham, at han var i Bladet. Han ved nemlig ikke noget

Jan Goedhart hører til »Broder Frans Staldbrødre« (»les compagnons de Saint François«). Det er ikke nogen Forening, men kun en Bevægelse, som opstod i Vest-Europa mellem de unge efter den forrige Verdenskrig. Bevægelsen maa nu altsaa have kæmpet sig igennem den sidste Krigs Jungle, for den stod jo spillevende foran mig i Jan Goedharts Dagbog.

En Slagtersvend og en Svajer,

en Malersvend, nogle Studenter, en Minearbejder, en Maler, en ung Lærer og endnu nogle andre (en Barber var der ogsaa!), — det er saa nogenlunde det Selskab jeg forestiller mig, at Jan Goedhart dumpede ned i Morgenens til den 20. Juli i det Herrens Aar 1946. Nogle tilfældige Personer, der var kommet sammen? De var fremmede for hinanden? Nej, Venner, Brødre, som allerede længe før de nu lærte hinanden at kende, havde kendt hinanden, og levet paa samme Sted i Kristus!

Nu skulde de altsaa i en hel Uge være sammen.

»Compagnons, voici la route«,

»Kammerater, her er Ruten«, sagde Turlederen. I det Øjeblik og ikke før fik de nogen Rejseplan at kende. De skulde ikke naa mangt, men meget. De skulde nok beundre den skønne Natur i Achterhock (i den hollandske Provins Gelderland), men frøst og fremmest skulde de dog bede, gaa til Messe, opleve Kristi Liv i hinanden, og lægge Mærke til de Mennesker de mødte (paa en helt anden Maade nemlig end man

plejer at lægge Mærke til Mennesker. De skulde gaa ned i Menneskenes Sjæl og finde det Evige, finde Gud hos dem!)

Af Piet, Træskomanden,

lærte de hvordan man laver Træsko, men Træskomanden fik noget af deres skønne Kristendom i Bytte. Om Aftenen sang de omkring Baalet, og hørte sammen med Landsbyens Unge, der var strømmet sammen, paa det deres gejstlige Leder fortalte.

Meget af det, han sagde, findes i Jan Goedharts Dagbog. Maaske kan De lide nogle af hans Tanker:

Vi maa tilbage til den ægte, den radikale Kristendom. Den er ikke bygget paa Bud og Forbud, men paa Kærligheden.

Vort Maal er Himlens Salighed,

ikke først og fremmest som Belønning for vore Gerninger, men først og fremmest, fordi vi der skal lovprise Gud.

Vort Liv er et Pilgrimstog til Gud, og alle Besværligheder er Hjælpemidler, Gud giver os, for at vi kan finde ham.

Den 27. Juli stod Svajeren, Jan Goedhart, Barberen og de andre radikale Kristne og sang deres »Magnificat« foran Guds Moder Statuen i Kirken i Silvolde, og en »Store Gud vi lover dig« foran Tabernaklet.

»Morgenen efter gik vi først til Messe og saa hver til sit, men alle sammen blev vi dog der, hvor vi var: i Kristus.« Og det hele var altsaa underskrevet:

Jan Goedhart.

Penge - rent ud sagt

(fortsat fra Side 55)

tilskyder mere end Kr. 100.000,—, for at vore Stationer kan opretholdes, og Præsterne indirekte hjælper det samme Formaal ved ikke at have en til vore Dages Prisniveau svarende rimelig Løn.

I dette saakaldte Spareaar opfordrer jeg derfor saa mange som overhovedet muligt til at spare f. Eks. paa Cigarerne eller Biografen eller hvad det nu kan være, saa den Skamplet, det er for os, at ogsaa Biskoppen skal have Bekymringer for vor Kirkes Ve og Vel i økonomisk Henseende, vaskes bort.

Jeg opfordrer mine Trosfæller til, at Lælfolket optager denne Sag, saa vor Biskop befries for de Kvaler, det maa være, daglig at maatte sidde med økonomiske Bekymringer.

Denne Sag maa løses straks!

Svend B. Messerschmidt.

Den 8. December bragte Katolsk

Ugeblad endelig den Artikel, som mange af os længe har ventet paa. Kun en lille Kredt har virkelig været klar over Vikariatets store økonomiske Vanskeligheder. Biskoppens og Præsternes Beskedenhed og Tilbageholdenhed er til Dels Skyld deri, men saa er det godt, at Sagen nu er rejst i denne fortræffelige Artikel.

Det nytter ikke, vi stikker Hovedet i Busken eller synes, det er ubehageligt, naar Religion og Penge blandes sammen. Der skal Penge til for at betale Renter og Afdrag paa Kirker eller til Præsternes Gager — selv om det er urimelig smaa Gager. Præsterne kan ikke leve af den Tak (og Kritik), de høster. Bankerne venter ikke paa deres Renter og Afdrag.

Selvfølgelig vilde det være fornemt og smukke, om vi helt havde kunnet undgaa denne Diskussion, men det krævede til Gengæld, at Pengespørgsmaalet allerede af os selv var løst ved rigelig Betaling af Kirkeskat og ekstra Tilskud til Dækning af det eventuelle Underskud, som hvert Aar bragte.

Og her kommer vi til Sagens Kerne.

Det maa i Fremtiden være Vikariatets Pligt f. Eks. een Gang om Aaret at gøre os bekendt med det Underskud, der foreligger, og Sognepræsterne i hver By maa ligeledes oplyse deres Menighed om den økonomiske Situation. Den Undskyldning maa ikke mere gælde for den enkelte, at han vidste ikke Besked. Ukendskab maa ikke fritage for den fælles Forpligtelse til at løse det økonomiske Problem. Hid-

**BERNH. HANSEN'S
BOGTRYKKERI**

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

til har vi faaet de værste Skader afhjælpet ved Udlandets Hjælp, men Udlandet kan ikke hjælpe os i Dag, og vi maa vel ogsaa være i Stand til og være villig til at betale for den Hjælp, som Kirken yder os. Hvor meget vi end betaler i Penge, vil vi altid staa i Gæld til Kirken, men vi kan vel i det mindste prøve paa at dække de kontante Udgifter, der skal betales for, at Kirkens Arbejde kan udføres. Normalt ønsker dog ingen af os at skyldte nogen noget. Hvorfor skal vi saa ikke betale den Del af vor Gæld til Kirken, som kan dækkes med Penge,

Der er mange, der altid har ydet store Bidrag til deres Kirke og ydet et stort Arbejde, men der er til Gengæld mange andre, der hidtil har levet meget billigt som Medlemmer af den katolske Kirke. Det viser Kirkeregnskaberne tydeligt. Det er langt fra alle, der betaler Kirkeskat eller tilstrækkelig Kirkeskat. Bidrag til forskellige velgørende Øjemed tæller ikke med i den Forbindelse. Og langt fra 100 % yder Bidrag til Sct. Knuds Gilderne, eller de nøjes med at betale Minimumsbeløbet, selv om de let kunde yde mere. Vi forventer alle, at der skal staa Kirker og Præster til Disposition for os. Præsterne skal

være veluddannede og maa leve nogenlunde ordentlig (hvor kommer Pengene fra til danske unge Præsters Studieophold og til Præsteres Livs-Ophold?). Kirker skal være til Stede i tilstrækkeligt Antal (hvad koster Renter — Afdrag — Vedligeholdelse?).

Kirkerne skal være renholdte, oplyste og opvarmede — der skal være Lys og Blomster paa Alteret — Paramenterne skal være stilfulde og velholdte o. s. v. (Jeg kan garantere for, at Klingpungens Indhold dækker kun en Brøkdel af Udgifterne).

Sammenlignet med vore Udgifter til Mad og Drikke og Tobak eller til Teatre, Biografer, Sport, Bøger o. a. Fornøjelser, som vi daglig eller ugentlig betaler, er det som Regel beskedent, hvad de fleste af os om Søndagen lægger i Klingpungen eller normalt betaler til vor Kirke i Skat eller Gaver.

Nu er Sagen rejst, og der maa findes en Løsning, som vi alle maa deltage i.

Jeg haaber, at kloge Hoveder vil finde en Form, saa Problemet kan blive løst hurtigt og godt. Der maa antagelig søges efter en Skare gode Mennesker, der vil paatage sig det brydsomme og utaknemmelige

Hver at agitere for Dækning af Vikariatets Underskud, og jeg vil haabe, de overalt vil blive vel modtaget, og at vi alle gør vor Pligt.

Jeg vil iøvrigt finde det ganske naturligt, om man tydeligt og energisk blev mindet om Sagen hver Søndag fra Prædikestolen og ved store Opslag paa Kirkedøren.

Før Prædikenen bliver der normalt givet Meddelelse om Kongregationsmøder o. l. Der bør ikke mangle en kraftig og stadig gentagen Opfordring til at deltage i dette Arbejde, og der bør fortsat gives Oplysning om, hvor langt man er naaet, og hvor meget der mangler.

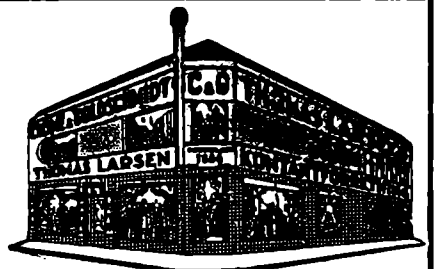
Sagen er saare vigtig, og Spørgsmaalet skal løses, saa der maa agiteres kraftigt, saaledes at ingen kan undskylde sig med, at man ikke vidste, det var saa slemt, eller at det drejede sig om saa meget.

En god og heldig Løsning vil samtidig være en stor Opmuntring for vor Biskop og vore Præster, der ofrer saa meget for os. Her er en Lejlighed, hvor vi virkelig kan vise, hvad Kirken betyder for os. Det er et alvorligt Spørgsmaal, der er rettet til hver enkelt af os, og jeg haaber, vi alle kan og vil give et værdigt Svær.

Bruno Millech.

Roskilde

A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsborg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Hans Hansen og Søn Biler og Rustautomobil, Alg. 19¹, Tlf. 247 al Kørsel med Biler og Rustbil besørges	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Husk - det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	

Bedste Indkøbssted i Roskilde

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(28)

Ja, og endelig er der jo nogle, som regner Gud for temmelig gammeldags, og derfor opfinder de en Ikke-Almægtig i Stedet — en endelig Gud, som gør, hvad han kan, og som vi af og til rækker en hjælpende Haand. Ser De, Major, alle disse Mennesker ved simpelthen ikke, hvem og hvorledes Gud er — den Almægtige skaber af Himmel og Jord og af dem selv med, en Gud, man bør lyde og ikke gøre Undskyldninger for. Selv de faa, der endnu er Protestanter, ved ikke, hvad Begrebet Almægtig Gud, omfatter. I Realiteten er det saadan, at den ikke-katolske Holdning er fundamentalt forskellige fra den katolske. — Keder De Dem, Major? Skal jeg holde op?»

»Nej, tværtimod. Det er helt spændende for mig; jeg har aldrig hørt derom før. Jeg er jo endelig heller ikke kommet herop for at plukke Smørblomster. Saa gaa bare videre, Dok!«

»Saa vil jeg vise Dem Forskellen. Jeg vil vise Dem, hvem Gud er, og hvem vi er — — — Gud er vor Skaber. Vi er Hans Skabninger. Han har skabt os af intet. Han havde ikke behøvet at skabe os; det

maa De huske, og han skabte os for sig, »hen til sig«. Og ikke blot det, Gud holder os ogsaa i Live af sin egen fri Vilje. Hvad Øjeblik Han vilde kunde Han lade os falde tilbage i Intetheden. Kan De følge med?»

»Ja, sagtens!«

»Ser De, disse Ting er de fundamentale Kendsgerninger, vor Eksistens bygger paa, og som Fornuftsvæsener er vi forpligtet til at anerkende dem ved at give Gud al den Lovprisning, vor Sjæl kan skænke Ham.

Vi tilhører Ham. Derfor er ubetinget Overgivelse i Guds Vilje vor selvfølgelig Pligt. Saaledes er den katolske Holdning over for Gud — den fuldstændige Underkaster-sig-Gud.«

»Lidt overdrevent, hvad?« udbrød Majoren. Skulde Mennesket gaa rundt og føle sig saa ussel?»

Nej, det ligger der heller ikke i Ordene. Thi et Menneske degraderer sig ikke ved at klargøre for sig selv, hvad Gud er, og hvad det selv er.«

Majoren tog lidt Honning og slog efter en Flue med Honningskeem. Han følte sig ikke helt tilpas.

(Fortsættes)

ACADEMICUM
CATHOLICUM

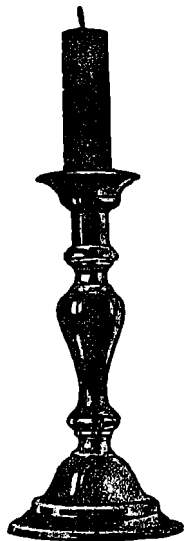
Onsdag 29. Januar Kl. 19,15: Studiekreds under Ledelse af Pater Lanser i II. Mellemskoleklasse i Sct. Knuds Skole. Søndag 2. Februar Kl. 9 Akademikermesse i Kapellet Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad, derefter Travetur. Frokost medbringes Onsdag d. 5. Februar Kl. 19,30: Ordinært Møde, Stenosgade 4. Redaktør Hans Bølling taler om den storpolitiske Situation.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

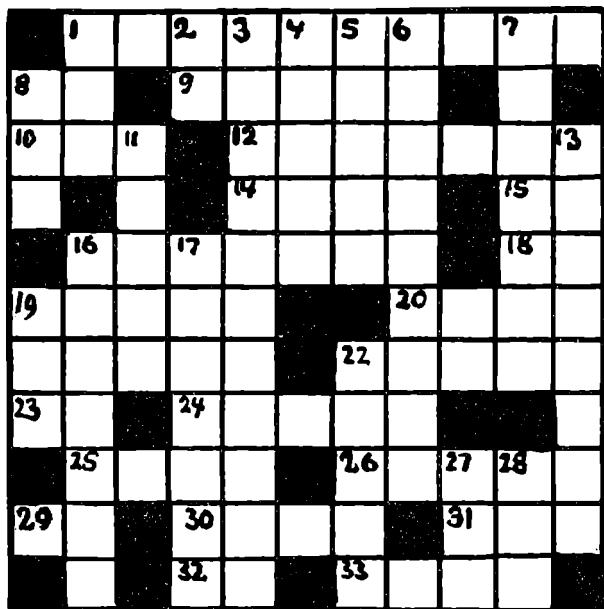
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Paa Kryds og tværs . Opgave Nr. 9

Vandret: 1.

Waugh's Gensyn med —. 8. 100 m². 9. Moore kan blive til en shake-speare'sk Helt. 10. — og Bedring. 12. Han har skrevet »Øglereden«. 14. Et Navn, netop. 15. Det gaar atter hjemad til den lille —. 16. Del af Berlin. 18. Det kan laves af en Le. 19. Aare. 20. Helgens Efternavn. 21. Gammel Tysk By. 23. I det Herrens Aar. 24. Hun er med i »Gymnadenia«. 25. Drengenavn. 26. Marie i sørgelig Uorden. 29. I Kaldæa. 30. Bitter. 31. Dette er lige begyndt. 32. = 2 lodr. 33. —trap.

BOS

Lodret: 1. To Gange sammen

med Brille. 2. Sy bagvendt. 3. Ni imod Karen (Anagram). 4. NV for

Jerusalem. 5. Susos Navn i den tyske Form. 6. Blomst med to Redskaber indeni. 7. Bor bl. a. i 4 lodret nutildags. 8. I Rækkefølge. 11. Til at bære. 13. Hat. 16. Ist des Müllers Lust. 17. Ja, Rubin, — det er i Kenya. 19. Forholdsord. 22. Udstedt under Henrik IV og inddraget under Ludvig XIV. 27. Kom, —, du søde, milde. 28. Ridder — og Ridder Ro.

Løsning paa Opgave Nr. 8

Vandret: 1. Kro. 3. Kro. 5. Kro. 8. Lo. 9. Lo. 10. Os. 12. Os. 13. Odde. 16. Odde. 18. Er. 19. Tam. 20. Re. 21. Pram. 23. Bark. 25. Mad. 26. Dom. 27. Tomt. 30. Amur. 32. Ae. 33. Saa. 34. Em. 35. Isne. 37. Snar. 39. Te. 40. Te. 42. Le. 43. Gø. 44. Ung. 45. Taa. 46. Ved.

Lodret: 1. Klo. 2. Roder. 3. Ko. 4. 00. 6. Roder. 7. Ose. 9. Le. 11. So. 14. Drammen. 15. Dam. 17. Drammen. 21. Pot. 22. Mat. 23. Boa. 24. Kar. 28. Oasen. 29. Saa. 31. Umage. 35. Itu. 36. Et. 37. Se. 38. Rød. 41. Et. 42. La.

Esbjerg	Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner	Sv. Villemoes <i>gamle Forretning ...</i> ... med de gode Varer
»Blomster-Boden« <i>v. Sigrid Raun</i> Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Jørgen Jepsen & Møller Gram <i>v. Møller Gram</i> 1ste Kl.s Herreskrædderi Kongensgade 20, Telefon 536
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Christensen <i>Urnager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen <i>Bog- & Papirhandel</i> Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Alltid friske Varer</i> Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen <i>Malermester</i> Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446	Florian Sørensen	J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

26. S. 3. Søndag e. H. 3 Konger (grøn) (89—20); 2. Bøn: St. Polykarp (804), 3. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (521).
27. M. St. Johannes Chrysostomus (805); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
28. Ti. St. Petrus Nolasco (807); (hvid) 2. Bøn: St. Agnes (806), 3. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
29. O. St. Frans af Sales (807) (hvid) 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
30. T. † St. Martina (807); 2. Bøn: (rød) Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven, 4. Bøn: For Paven, medmindre denne Bøn allerede er valgt som 3. Bøn alm. Præf.
31. F. St. Johannes Bosco ([46]); (hvid) 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
1. L. 4. Søndag e. H. 3 Konger (grøn) (93—21); 2. Bøn: St. Ignatius af Antiochia (808), 3. Bøn: For Paven; Præf. (521).
2. S. SEPTUAGESIMA. — I Dag fejres Kyndelmisse.

Der staar skrevet: Mig hører Høvenen til; jeg vil gengælde, siger Herren. Men naar din Fjende hungrer, da giv ham Mad; tørster han, da giv ham Drikke; thi gør du dette, vil du samle gloende Kul paa hans Hoved. Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode.

3. Søndag e. H. 3 K. Epistel.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 570 42

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 62 45. Postgiro 36 68

Ibønnemomspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Evelyn Waugh: Gensynet med Brideshead. Overs. af Vibeke Malthes-Bruun.

Englands store Satiriker har hermed faaet sin første katholske Roman, en Bog af dybt alvorlig Karakter, oversat til Dansk. Waugh konverterede i 1930.

»Kunstnerisk staar Evelyn Waugh ikke tilbage for Mauriac — for nordisk Smag vil han endda synes at ligge os nærmere.« (Emil Frederiksen). Kr. 12,75.

Margaret T. Monro: Enjoying The New Testament. With a Foreword by the Rev. Cuthbert Lattery, S. J. En fortrinlig katholsk Vejledning til at læse Ny Testamente, i Form af en levende Gennemgang af dets Skrifter i Tidsfølge. Kr. 10,20.

The New Testament newly translated into English by Ronald A. Knox. Kr. 7,20.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

K. U. K. København

Lørdag den 25. Januar Fællesmøde Kl. 19,30 pr.

Af Aftenens Underholdning kan nævnes: Foredrag ved Frøken Lilli Howitz, Causeri, Film, Chokoladebord m. m. Praktisk Arrangement, Gruppe B.

Lørdag den 1. Februar aabent Hus.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 25. ds. Kl. 20 Kreds-møde. Emne: Dansk Litteratur, Indleder Poul Rønne. De 2 Min. Kaffe og Lysbilleder.

Bemærk: Engelskundervisningen begynder Kl. 19,30.

Frederikssund

Søndag den 2. Februar Kl. 9,30 Messe paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

St. Antoni Kirke

»Knud Lavards Broderskab« afholder Møde Onsdag den 29. Januar Kl. 20. Emne: Vikariatets Interesser. Alle Mænd i Sognet indbydes og forventes at komme fuldtalligt.

Færdssulykker og Ægteskabstragedier

(fortsat fra Forsiden)

At Kristendommens stadig afsvækkede Indflydelse i vort Samfund er en af Hovedgrundene, kan der vel ikke være Tvivl om. At endvidere det stadig friere, stadig ublufærdigere og mere uhæmmede Samkvem mellem Kønnene spiller en stor Rolle i denne Forbindelse, kan vel enhver se.

Man har fortalt mig, at en ung Mand, som følger en ung Pige hjem, maa give hende et Farvel-Kys for ikke at fornærme hende. I gamle Dage var Kysset et Tegn paa Kærlighed. — Et erotisk Forhold indledes nu tildags uhyre let. De mange Udviklingstrin i Forholdet mellem forelskede hører Fortiden til. Vor Tids uomstændelige Unge naar meget hurtigt til Vejs Ende. Saa skal hun have et Barn. Det gifter man sig paa. Og det skiller man sig paa. Man lever i hvert Fald ikke noget varigt Ægteskab paa det.

Og selv, hvor Ægteskabet ikke er et saa flagrant Ulykkestilfælde, sker det kun alt for let, at to Mennesker knyttes sammen uden at have de aandelige Betingelser for at udholde hinanden, endsiges gøre hinanden lykkelige.

Alt for lidt kan der siges om alt dette i en kort Artikel.

Lad det, der ellers skulde siges, blive sammenfattet i dette: Den kønslige Side af Ægteskabet er blevet saa ensidigt og gigan-

tisk fremhævet, at man har glemt og forsømt den aandelige Side. Sandheden er imidlertid, at det er *det aandelige Fællesskab*, der skal bære Ægteskabet gennem Aarene.

Og saa har jeg endda slet ikke sagt et Ord om Barnet, i hvis Lys hele Forholdet mellem Mand og Kvinde maa ses.

C. B.

Københavnske Kirker

Jesu Hjerter Kirke. Søndag 26. Januar Kl. 8½ Fælleskomm. for Immaculatakongr. Mandag 27. Jan. Kl. 20 De unge Mænds Kongr. Torsdag 30. Jan. Kl. 20 Mændenes Kongregation.

Sakramentskirken: Mandag 27. Jan. Kl. 20 ThereseForeningen.

Benediktineroblaterne

Møde hos Liobasøstrene, Sct. Kjeldsgade 3, Fredag den 24. Janu-

ar Kl. 19,45. Mødet slutter med Komplet.

Vor kære Mand og Fader
Gustav Weisenfeld

hensov i Herren den 13. Januar 1947 velforberedt ved Kirkens Sakramenter.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

De Efterladte.

HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spis Rutana . lev sundt
Kolding		
Arne B. Thygesen <i>Løssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
V. FALTHE Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigaretter <i>Hj. af Hølløndervej og Kongehrogede . Telefon 698</i>	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Kolding Andelsmejeri <i>Telefon 153</i> leverer altid fineste Mejeriprodukter Tilkendt Guldmedaille ved Lands- Mejeriudstillingen i Københ. Lev. til Sct. Hedvigs Klinik	J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjærre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen <i>Bageri og Konditori</i> Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner	<i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel	Brødrene Andersen <i>Tømrermestre</i> V. Klørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke
<i>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster hos</i> E. Hansen <i>Teglgaardsvej 2 . Telefon 1705</i> Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Wilger <i>Vestergade 2 . Tlf. 334</i> Glørmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Henry Larsen <i>Piledamsvej 3 . Kolding . Telefon 1990</i> Lager af Lignester og alt vedrørende Begravelser ordnes	Sv. Paulsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39 . Tlf. 2028 Leverandør til Sct. Hedvigs Klinik	H. Madsens Eft. <i>v/ A. Persson</i> Tøndervej 22 . Tlf. 823 Blomster og Kranser, Poreningskranser og Kistepyntning . Altid friske Blomster i stort Udvalg

Nakskov

Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i>	Kaj G. Nielsen <i>All i Kolonial, Vin, Konserver</i> Tillegade 30 . Telf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner	
<i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i> Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i>	Reserveret H. J.	Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør

Maribo

R. B. <i>Maribo</i>	Esther Rothe Nielsen <i>Østergades Broderiforretning</i> Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole	Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg <i>Tlf. 113 . Tlf. 65</i> Leverandør til de katolske Institutioner

Nykøbing F.

	Stjernens Depot <i>v/ Bornemann</i> <i>Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik	
Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sødsmælk</i> Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager <i>Østergade 5 . Skolegade 28</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Carl Kragh <i>Fredensgade 14 . Tlf. 658</i> <i>All i Kolonial, Vin, Konserver m. m.</i> Leverandør til de katolske Institutioner
I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester <i>Gedservej 21</i> Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes , Cinders</i> Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner
Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 769</i>	J. N. Jensen Murermester <i>Bispegade 20 . Telefon 984 x</i> <i>Udfører Arbejdet ved den katolske</i> <i>Skole og Kirke</i>	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør Nykøbing F.</i> Installationer <i>St. Kirkestræde, Tlf. 684</i> Leverandør til katolsk Menighed
Axel Pryds Fisk og Vildt <i>Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring <i>All i Kolonial, Vin og Delikatesser</i> <i>Skolegade 17 . Tlf. 706</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen <i>Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og</i> <i>Gasvester, Specialitet: Centralvarme</i> <i>Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</i>
C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> <i>Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og</i> <i>Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler</i> <i>NYKØBING F. TELEFON 203</i>		P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> <i>Softegade 9 . Tlf. 1099 y</i> Udlærer Arbejdet ved de katolske Institutioner

Katolsk

2. Februar 1947
95. Aargang
Nr. 5

Ugeblad

Et Besøg i Østrig

Charles Eyck

Katolsk Statsreligion?

Tyske Tilstande bedømt

Telefonisk Standsning af
Requiemsmesse over sig
selv

HUNDEN OVERVÆRER MESSEN. Hver Søndag ledsager Hunden den blinde Frances de Brown i Chicago til Messe og bliver roligt liggende ved Siden af hende, til Messen er forbi.

Spansk og dansk Tolerance

»Aalborg Stiftstidende« citerede (19. Jan.) vor Meddelelse om N. C. News Services Interview med den spanske Biskop af Barcelona og fæstede sig især ved Biskoppens Begrundelse for, at den Trosfrihed, den spanske Stat yder andre Kirkesamfund end det katolske, ikke omfatter Ret til at propagandere. Aalborgbladet »formelig tager sig til Hovedet« og er ikke fri for at gøre

vort Blad ansvarlig for den spanske Biskops Ord.

Med tre korte Bemærkninger er vi vist i Stand til at bringe Klarhed tilveje.

For det første er det spanske Standpunkt ikke enestaaende. Der er mange og værre moderne Eksempler paa Stater, som yder et eller flere Trossamfund en beskaaret »Frihed«. I mange Lande kunde Katolikker misun-

de de spanske Protestanter deres Stilling. Dette bør fastslås, fordi der i dansk Presse er en Tilbøjelighed til at gøre Spanien til Syndebuk og gaa let hen over, hvad der sker af langt værre Ting andre Steder i Verden.

For det andet maa man erindre, hvad der er sket i Spanien. Det er naivt at overse f. Eks. Borgerkrigens psykologiske Følger. Det Parti i Spanien, der brændte Kirker og Klostre i Hundredvis og myrdede Præster og Nonner i Hobetal, havde gennemgaaende det protestantiske Europas Sympati. Herhjemme møder man oftest blank Uvidenhed om, hvilke Skændselsgerninger dette Parti har paa Samvittigheden. Man er slet orienteret og kender kun, hvad ondt Francos Folk har øvet. Vi vil gerne bidrage til, at ogsaa den anden Part bliver hørt. Saa forstaar man lettere, at der endnu er for mange ulægte Saar til, at Spanierne kan ventes at forstaa Tolerance, som vi gør det.

For det tredje henviser vi til nogle franske Udtalelser, vi citerer i Dag Side 69. Ogsaa vi danske Katolikker ønsker, at den religiøse Diskussion kan foregaa i fuld Frihed. Men vi vil ikke være med til at bedømme spanske Forhold uden et indgaaende Kendskab til Forudsætningerne. Der er for langt fra Aalborg til Madrid til, at man uden saadant Kendskab kan fælde kategoriske Domme om ret og vrangt i Spanien.

Munkemel

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
 Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

Hjalmar Andersen
 Blomsterforretning
 Kapelvej 75
 Nora 5211
 Lev. t. de kat. Institutioner

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Tlf. 12,166 og 12.161
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

„LUCIFER“ (Rønnow & Petersen)
 Autoriseret Elektrikmetallatør
 Genforeningsplads 4
 Taga 5372 . Taga 5268x
 Lys, Kraft, Reparation, Flytning af elek.
 Kroner, Ringe. Tlf. og Signallæg, Radio
 Leverandør til de katolske Institutioner

Th. Bremholm Rasmussen
 Malermester
 Brødhej 11 . Telefon Gentofte 1855
 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Højberg
 Blikkenslager . aut. Gas- Vand
 og Sanitetsmester
 Kingosgade 9 . Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 Tlf. Taga 573 . 574

K&K

Aktieselskabet
 Københavns Brændsels Kompagni
 Nørregade 15 C. 9270

Anton Siegler
 Malermester

Kingosgade 17 Vester 4753

Hans Glatrup Murermester
 Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922
 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen
 Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
 Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
 Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691
 W. C. og Badeanlæg
 Nyt og Reparationer
 Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

KONGERIGET-DANMARK %
 Amaliegade 31
 C. 10093 København K Giro 2107

Horsens

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik
 P. C. Nielsen

Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Wittrup
 HORSSENS TEXTILLAGER

A-s Vejle Mælkekompagni
 Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Trælast & Kulkompagni
 Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Bech
 aut elektr. Installatør
 Vestergade 33 . Telefon 1026
 Leverandør til katolik Menighed

Carl Petersen Slagtermester
 1. Kl. Værer . Pølsefabrik
 Nørregade 2 . Telefon 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

C. V. Berg Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Langelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Et Besøg i Østrig

Samtale med Pater G. Scherz

»Hvordan staar det egentlig til i Østrig?« spørger jeg P. G. Scherz, C.C.s.R., der paa sin lange Studierejse i Sommer ogsaa gængsaa sit gamle Fædreland.

»Ja, naar man en straalende Sommerdag i Arlberg-Ekspressen paa 2. Klasse kører fra Buchs til Innsbruck og helt fortryllet stirrer ud paa disse blaende Søer, de lysegrønne, saftige Enge, de dunkle Granskove og høje Fjelde, naar man veludhvilet læner sig ud af Vinduet og mærker den varme, klare Luft mod Kind og Pande, da føler man sig som en lykkelig Turist i de gode gamle Dage. Indtil Toget naar den første, større Station!«

»Der var vel en Del ødelagt?«

»Jo større Byer, desto større Ruiner! I Innsbruck, paa det raserede Banegaardsterræn, og foran den ødelagte Kirke i Wilten, i Graz paa Vej til den indre By kan det være slemt; men værst er det i Wien mellem Husskeletterne i Kärtnerstrasse, mellem de etagehøje Grusdynger langs Donaukajen og allermost paa St. Stefans Plads, naar man faar Lov til at kigge indenfor i den brandhærgede Dom med det gennembrudte, kulsværtede Tag og de gennemskudte Taarne.«

»Men der er vel god Gang i Arbejdet med Genopbygningen?«

»Viljen er der maaske nok, men med hvad vil de genopbygge i et Land, hærget af Krigen, som det politiske Vanvid har delt i fire Zoner med himmelhøje Grænser? Jeg glemmer ikke »Zoneovergangen« paa Semmering, hvor en mere eller mindre bedugget russisk Soldat rev mit Permit i Stykker og vilde beholde mit danske Pas, som han aldrig havde set Mage til. Jeg som Udlænding klarede det jo, men jeg maatte dog sammen med Hundreder andre Passagerer efter en timelang Kontrol yderligere vente i nogen Tid, til det behagede Vagten, som laa i

Græsset og havde tændt sig en Cigaret, at fløjte Afgang.«

»Der findes vel en Del Krisehjælp, ogsaa fra Udlandets Side?«

»En beundringsværdig Indsats! Ogsaa fra dansk Side! Det var mig altid en Glæde at komme til vort Konsulat, nu Gesandtskab, paa Fleischmarkt og høre og føle, i hvilken Grad det var et Lyspunkt i den hjemsogte By, rent bortset fra den Varme og Venlighed, der strømmede een imøde baade fra Konsulens Side og Frk. Weber og Hr. Karollus paa Kontoret. Men ogsaa andre Lande hjælper meget, ikke mindst de amerikanske Katolikker; der blev sagt, at den Relief Service, som National Catholic Welfare Conference i Washington opretholder, marcherer i Spidsen.«

»Nøden er vist stadigvæk stor, men man mærker det maaske ikke saa meget som Gæst og Rejsende?«

»Ja og nej; det er jo ikke til at undgaa, at man støder paa den hvert Øjeblik. Man glemmer ikke den sorte Vædske uden Sukker og Mælk, som de kalder Kaffe, og jeg spurgte mig ofte, hvordan man med deres smaa Rationer — ofte Fiskekonserves i Ugevis — kunde opretholde Livet. Jeg saa Byfolk køre ud paa Landet og for de sidste Tæpper, Sølvskeer eller lignende tiltuske sig nogle Levnedsmidler. Jeg blev helt bestyrtet, da en anset Historiker, Elev af den berømte Pavehistoriker Pastor og selv fhv. Forstander for det østrigske, historiske Institut i Rom, Professor Dengel, forklarede mig, at han efter sin sidste Operation ikke mere kunde komme sig, fordi Maden simpelthen ikke gav Kraft. Nu om Vinteren maa det være katastrofalt.«

Nazismen og Østrig

»Syntes De, at Nazismen hav-

de bemægtiget sig Folkets Sjæl?«

»Man skal ikke gøre sig Illusioner! Kollektivistiske Systemer som Nazismen eller Kommunismen, der arbejder med forplumrede Idéer, en raffineret Propaganda og hensynsløs Terror vil altid kunne paavirke ubefæstede Sjæle og fremtvinge de nødvendige Heil-Hyl. Men for den dybere seende maa det have staaet klart, at Østrig, især Folkets katolske Kærne, ved sin aandelige Modstand altid har indtaget en Førsteplads i Antinazisternes Falanks, og det længe inden Frihedens Morgenrøde steg op i Vest. Tænk paa Østrigs Martyrkanler Dollfuss, en overbevist Kristen, der myrdedes af Nazisterne paa en Tid, hvor saa mange andre Diplomater endnu trykkede Hænder med Hitler og Konsorter. Tænk paa den uforfærdede Schuschnigg, ogsaa en overbevist Kristen, der trods alle Trusler fra Berlin ved en fri Folkeafstemning vilde føre Bevis for, at Folkets Majoritet ikke var brun. Tænk paa den gemytlige, men i Alvorens Stund dog ubøjelige Forbundspræsident Miklas, ogsaa en overbevist Katolik, der midt i den telefoniske Nervekrig i de skæbnesvangre Martsdage i 1938 nægtede at udnævne en nazistisk Regering, alt imens Nazi-Terroren skyllede ind over Landet, Stormagterne forholdt sig passive og det til Tænderne rustede Tjekkoslovakierne snart efter overgav sig uden Kamp.«

»Saa har det sikkert heller ikke manglet paa Modstand i Besættelsens Tid?«

»Aldeles ikke! Man har Nazisternes eget Udsagn og Dokumenter om Udviklingen, og den var anderledes end mange udfra en Kirkefyrstes — i hvert Fald udefra set — vaklende Holdning eller troskyldige Rejsendes Beundring for potemkinske Kulisser forestillede sig. Nu ved man, at der straks i Besættelsens første Uge fængsledes over 70,000 Mennesker, at Gestapo allerede i 1939 maatte melde om stadig stigende Gæring, at Koncentrationslejrene fyldtes og tømtes igen ud mod Kirkegaarden eller Krematoriet.«

»Hvilken Andel havde det katolske Folk og dets Førere i den ene Modstandsbevægelse?»

Katolikker og Modstandsbevægelse

»At Nazismens Had først og fremmest var vendt mod Præster og Ordensfolk, ved alle og enhver. Ifølge de Opgivelser, der foreligger indtil nu, blev mindst 38 Præster dræbte og 723 fængslet eller sendt til Lejrene. Mange omkom under de frygteligste Lidelser. Sognepræsten Spanlang fra St. Martin i Tirol blev ifølge Medfangers Udsagn korsfæstet, fordi han havde berettet en døende Kammerat. Dr. Josef Gruber myrdedes paa det grusomste i Mauthausen, fordi han havde skaffet polske Medfanger en Smule Mad.»

»Den Slags Beretninger bliver vel samlet og offentliggjort?»

»Naturligvis. Men de mest levende Skildringer finder man alligevel ikke i Bøger. Ganske tilfældigt traf jeg en Dag en af mine Kolleger, en fhv. Lektor i Katzelsdorf, vort Ordensgymnasium, som Hitlers Styre undertrykte midt i dets mest blomstrende Periode. Han var i 1941 blevet Kapellan i Wiens Landesgerichtshofs Fængsel. Anstaltens egen Præst kunde ikke mere overkomme at forberede alle de Dødsdømte og en anden Vikar havde ikke Nerver nok til at drive denne hjerteskræende Sjælesorg i Forværelset til Faldøksens Kammer. Vor Pater Ivanek holdt ud, og han fortalte mig den ene gribende Scene efter den anden. Om Præsten, der henrettedes, fordi han havde advaret en Lærer mod at melde sig til Partiet og var bleven stukket af dennes Hustru. Om Søsteren, der ikke vilde opgive den Læge, som hun havde faaet et Spottedigt om Hitler af, og modigt gik i Døden. Om den tyveaarige græske Pige, som maatte forberedes ved Hjælp af Gloserne fra Homer og Demosthenes. Om Socialister og Kommuniste, der ikke blot gik modigt i Døden, men i deres sidste Stund søgte Fred med Gud og Kirken, som Partipropagandaen saa ofte havde lært dem at for-

agte. Pater Ivanek alene har i Tiden mellem 1941—44 forberedt ca. 400 Mennesker til Døden, i dette ene af Østrigs Fængsler, sommetider 20—30 i en Nat!»

»Har De set mange Spor og Tegn paa fornyet katolsk Liv?»

»Selvfølgelig spirer Livet igen mellem Ruinerne. Jeg hørte f. Eks. med Interesse om de mange, som meldte sig til de saakaldte Konvertitkurser, hvor frafaldne eller forførte i Hitler-tiden efter nogle Maaneders Undervisning igen faar Lov til at modtage Sakramenterne. Jeg blev imponeret over den katolske Presse, som trods Nøden atter breder sig, især Dr. Funders udmærkede Ugeavis »Die Furche«. Man planlagde dengang en stor Folkemission til Efteraaret. Det er jo ogsaa et glædeligt Faktum, at det katolske Folk har vist sig ret immunt overfor Kommunismen. Men jeg synes næsten, at det vilde være forkert at opholde sig ved Detaljer, hvor langt større moralske og religiøse Problemer bør tiltrække sig al Opmærksomhed.»

De store moralske Problemer

»De tænker vel ikke paa større indre Konflikter eller ydre Forfølgelser?»

»Jeg tænker paa den Haabløshed, som et Folk kan henfalde til, og Haabløshedens moralske Følger. Ser De, naar et Land i snart to Aar har været parteret som Østrig og dermed ulevedygtigt, naar det har mistet sin Frihed i den Grad, at ingen Minister kan skrive et Brev til Udlandet udenom Censursneglene, naar man afskaffer Initiativ og Ansvar, men ikke Kulde og Sult, og slet ikke det selvglade Vrøvl om Opdragelse til Demokrati, da er den vigtigste moralske og religiøse Pligt Protesten imod denne Skændsel, der krænker de mest primitive Menneskerettigheder, da er det fremfor alt

nødvendigt at bryde den Tavshed, der saa gerne sænker sig over de Synder, som Jordens Mægtige gør.»

»Jeg kan forestille mig, at en saadan Tilstand især maa være ødelæggende for den unge Slægt?»

»Det kan ikke være anderledes. Vi klager herhjemme med Rette over de Ulykker, som f. Eks. alene Boligmangelen afstedkommer. Men hvad er ikke den østrigske Ungdom kommet ud for? Først Nazismens aandelige Underminering og Demoralisation! Saa Russerne og deres ubeskrivelige, ganske utrolige Voldshandlinger mod Kvinder. Siden har Østrig i henvend to Aar været besat af en stor fremmed Krigshær, en moralsk Fare, lige saa stor for de unge ret velklædte og velnærede Soldater, der fører en Slags Herremenneskers Tilværelse og vil nyde Livet det mest mulige, og ikke mindre for de unge Piger, som er deres Bytte. Jeg har i den sidste Tid læst Beretninger, som taler et forfærdende Sprog. De unge Aargange dømmes i Massevis for Tyverier. I en mellemøstrigsk Provinsby fandtes i 1936 160 Ungdommelige under offentligt Tilsyn, nu 4155! En Overlæge paa en Anstalt for Kønssyge klager over, at over Halvdelen af de indlagte Kvinder er under 21 Aar gamle og Aldersgrænsen rykker stadig længere ned. Sekstenaarige har allerede været indlagt fire Gange! Ved den ovennævnte Folkemission svigtede Ungdommen i høj Grad, og man er bange for, at et Par Aargange maa afskrives næsten helt! Se, jeg synes, at det er en af de vigtigste Nyheder; thi skal man i Dag sige et Ord om et Land som Østrig, saa maa det være en Appel til Samvittigheden og en Paavisning af det Ansvar, som Verdens Store har, ikke mindst for Troen og Moralen i Millioner af unge Hjerter!»

Herre, nu lader du din Tjener fare i Fred efter dit Ord; thi mine Øjne har set din Frelse, som du har beredt for alle Folks Aasyn, et Lys til Hedningernes Oplysning og til Forherligelse for dit Folk Israel.

Fra Liturgien paa Kyndelmisse.

Den hollandske Kunstmaler Charles Eyck

har været her - og kommer snart igen

Fredag d. 3. Januar sprang han fra Kastrup-Bilen og et Par smilende Øjne rettedes mod to Landsmænd, to herværende Præster, der var mødt op for at tage imod ham; et Par Dage senere blev han fulgt til Kastrup Flyveplads af en ung dansk Billedhugger. De Par Dage, Hollænderen tilbragte i Danmark har været til gensidig Glæde og Berigelse for ham selv og de Mennesker, han kom i Berøring med saavel i København som i Roskilde. Eyck har med Begejstring set paa Grundtvigskirken (»Her kan de hollandske Arkitekter lære at anvende Murstenen«) og Roskilde Domkirke; her saa han for første Gang gamle danske Kalkmalerier (Litteraturen om dem var han i Forvejen fuldt ud fortrolig med), og han udtalte i Roskilde Dagblad sin største Beundring for den Pietet, hvormed disse Malerier er blevet givet tilbage til Dagens Lys.

I Kunstnerkvarteret i Søborg stiftede Hollænderen ogsaa Bekendtskab med en mindre Kreds af unge katolske Kunstnere: Billedhuggerne Ejgil Vedel-Schmidt og Aksel Theilmann og Kunstmalerne Birgitte West og Ingolf Røjbæk, for hvem han foreviste sin Korsvej i Waalwyk (Holland). Uvilkaarligt kiggede man fra disse storslaaede Kompositioner med de mange udtryksfulde Ansigter hen til den lille og døve Mand, der selv vistnok er optaget af, hvordan han skal bære sig ad med de næste Opgaver, der venter ham i Holland. Han har nemlig Arbejde for fem Aar i Fremtiden til sig selv og sine seks Assisterter baade i Kirker og Raadhuse. Nu har han besluttet at unde sig selv en Afbrydelse for saa vidt at han agter at tilbringe et halvt Aars Tid her i Danmark, hvor han vil hellige sig Studiet af de danske Kalkmalerier og alle øvrige kunstneriske Seværdigheder, mens han

samtidig gaar i Lag med at male St. Laurentii Kirke i Roskilde.

Hver den, der havde Lejlighed til at se Prøver paa hans Kunnen, vil misunde Præsterne i Roskilde eller rettere sagt rigtig unde baade Præsterne og Menigheden den Kunst, der vil skabe en værdig Ramme om Liturgien og være en Støtte for Bøn og Tilbedelse i den i Forvejen stilfulde St. Laurentii Kirke. Samtidig vil denne Udsmykning være en Forkyndelse udadtil og vise tilfældige Kirkebesøgende og Turister, at Udsmykning er et Plus for en Kirke, forudsat at den er Kunst.

Det vilde ogsaa betyde noget for de unge danske Kunstnere, om de kunde faa Lov at være med og arbejde under den i Kirkekunst erfarne Hollænders Ledelse. Charles Eyck var fra første Færd paa det rene med, at det gjaldt om i sit Værk at søge Tilknytning til Danmarks egne middelalderlige Malerier; her vilde dansk Assistance være af uvurderlig Betydning.

Men — her vil de stakkels Roskilde-Præster staa overfor et ulykkeligt »men« — og være nødt til at stille det kedelige Spørgsmaal; hvor skal vi hente Midlerne fra? I gamle Dage var

det deres Hjemland, de i saa Fald plejede at ty til; nu er Holland blevet et lille fattigt Land med Hundreder af Kirker, der trænger til at blive genoprejst og restaureret. Og iøvrigt er det helt udelukket at faa Deviser til det paatænkte Formaal.

Mon der i Danmark findes Folk med Kapital — de er der unægtelig —, men samtidig med Hjertet paa det rigtige Sted og med fornøden Sans for, hvad en saadan Formæling af hollandsk og dansk Kunst vilde komme til at betyde ikke blot for en lille Kreds af Katolikker, men for det danske Folk? Charles Eyck fortalte, hvordan hans Mor havde været forfærdet, da han som ung begyndte at male: »Du skal ikke lave Kunst, havde hun sagt til ham, men noget, der kan sælges«. Mon ikke mange Mennesker stadig staa paa samme primitive Standpunkt og nærmest betragter Kunstnere som unyttige Samfundsmedlemmer, der ikke fortjener bedre end at halvsulte? Eller i bedste Fald skal de være som Sangfugle; de maa være til Glæde for os andre, men ikke stille nogen Krav. Mon der findes nogen, der er rede til at dementere denne pessimistiske Betragtning og sætte de initiativrige Roskilde-Præster i Stand til at lade baade den hollandske Mester og de unge Danskere følge deres Inspiration uden at behøve at skele til den prosaiske Pengepung? Charles Eycks Navn yder fuld Garanti for, at Mæcenerne ikke vil komme til at fortryde.

Katolsk Statsreligion *en tvivlsom Benefice?*

Som bekendt blev Katolicismen den 30. Juni 1945 proklameret som »Statsreligion« i Spanien, skriver Dominikanerpateren Yves Congar i »Témoignage Chrétien« og heraf følger, at andre kristne Konfessioner kun faar Frihed til privat Kultus, men ingen Ret hverken til offentlig Undervisning eller til Propaganda.

Et lignende Tilfælde, fortæller Yves Congar, kan man finde i Grækenland, hvor Loven

af 15. August 1938 ganske vist ikke udtrykkelig taler om nogen Statsreligion, men kun om en »dominerende Religion«. Denne Lov rummer imidlertid over for den katolske Religion lige saa, om ikke endnu mere strenge Restriktioner, som oven i Købet har et mere politiagtigt Præg end den spanske Lov.

Den spanske Lov har faaet Efterfølgere i de sydamerikanske Stater. Først har Peru efterlignet Spanien. I Argentina har

dernæst et Dekret af 31 Maj 1946 forbudt ikke-katolske Missioner at skabe nye Institutioner, mens de, som allerede eksisterede, blev underlagt Statens Kontrol. Dekretet skulde imidlertid forelægges i det argentinske Kammer og Senat. Protesterne fra de kristne Konfessioner, der vilde blive ramt, har imidlertid for nylig bevirket, at man har ladet denne nødvendige Formalitet falde, saa at Dekretet nu ikke er blevet virkeliggjort. Det faar Pater Congar til at udbryde: »Bravo! det glæder vi os oprigtigt over«. Og i følgende Linier rede-gør han for sit Synspunkt:

»Ikke fordi vi ønsker, at den beklagelige religiøse Splittelse breder sig endnu mere, og at en Propaganda skal indføre den der, hvor den endnu ikke findes. Nej, tværtimod, fordi vi ønsker, den skal ophøre. Og den nødvendige Betingelse herfor er, at Tilliden genoprettes mellem de adskilte Kristne ... Vi tror, at der vil komme en Tid, hvor det politiske Teokrati i Spanien og i visse andre Lande vil forekomme en Anakronisme, og hvor man bedre vil forstaa Jesu befriende Ord: »Giv Kejseren, hvad Kejserens er, og Gud, hvad Guds er.« At arbejde her henimod, er en af vor Tids vigtigste Opgaver. Vi har ofte givet Udtryk for, at vi utvetydigt forkaster Tvang i Samvittigheds-spørgsmaal. Gud vil dyrkes af frie Mennesker, af Mennesker, der holder sig ranke, for at bruge Saliëges smukke Ord.

Ved at hævde dette begunstiger vi ikke nogen Indifferentisme, vi støtter ikke nogen Ret til at fare vild. Men vi forkaster Indførelsen af Statens Myndighed i religiøse Sager. Katolikker har selv lidt tilstrækkeligt herunder, baade i Frankrig og i andre Lande, hvor Staten har bøjet sig for protestantiske, fritænkeriske eller andre Majoriteter, til at de skulde have nogen Lyst til, selv under Indflydelse af de mest ophøjede og mest uinteresserede(?) (Spørgsmaalstegnet er Pastor Congars eget) Bevæggrunde, at gøre Krav paa en saa tvivlsom Benefice.«

Biskoppen har talt -

og saa tager vi fat!

Læser man for Øjeblikket katolske Beretninger fra Udlandet, synes der overalt at sprudle nyt Liv og nyt Initiativ frem i en Grad, som vi herhjemme kun kender meget lidt til. Det er, som om alle positive Kræfter tages i Brug og sættes ind mod den Efterkrigsmentalitet, som i snart 2 Aar har redet Verden som en Mare. I det Aar, der nu er begyndt, skulde vi danske Katolikker gerne være med i det aandelige Genophygningsarbejde, som finder Sted overalt, hvor Kirken kan gøre sin Indflydelse gældende. Fornylig har Biskoppen rettet sin Appel til Ungdommen og ved den Lejlighed overladt Initiativet til hele Lægfolket. Nu ligger Opgaverne blot og venter paa os, og der er Brug for alle Kræfter.

Vi er saa vant til at hygge os og have det rart herhjemme. Men det er ikke Kristendom. Kristendom er Kamp paa Liv og Død mod det onde, Kamp mod den hedenske Aand, der møder os overalt, Kamp mod alt det, der hindrer os i hvert Øjeblik at gøre Guds Vilje.

Livet er saa kort, og Tiden flyver af Sted, vi ved knap, hvor den bliver af. Om faa Aar vil vi blive stedet til Dom og blive dømt for alt det gode, vi ikke gjorde, men som Gud havde tænkt, at vi skulde gøre. De fleste af os fik Lov at slippe ud af Krigens Malstrøm med vore Hjem og vore kære i Behold, med Mad og Lys og Varme og med Kræfter til at tage fat. Tør vi da staa tilbage for de Lande, der intet ejede af alt dette, den Dag Krigen hørte op?

Uendelig megen Kraft er sikkert gaaet til Spilde, fordi vi ikke *alle* gjorde os klart, at vor Kristentro forpligtede os til at gøre en Indsats, eller fordi vi maaske ikke vidste, hvor vi skulde tage fat. Men Opgaverne er saa mange og saa forskelligarte-

de, at der ikke er en eneste, der ikke kan være med.

Grundlaget for alt aktivt Arbejde maa være BØN. Der var engang en Mand, der sagde: Tæl først med Gud om et Menneske, før du taler med det Menneske om Gud. Og sikkert er vi i langt højere Grad, end vi tænker, i Stand til at nedbede Guds Velsignelse over vort Arbejde, vore Omgivelser, vor Kirke, ja, over hele vort Land og paa den Maade forandre Atmosfæren.

Og der er BOD og SONE, f. Eks. Sonekommunion den første Fredag og Lørdag i Maaneden, Hverdagsmesse i Stedet for dem, der aldrig kommer, og Tilbedelse af Kristus i Alterens Sakramente i Stedet for dem, der glemmer ham. Og gør vi alle de dagligdags Ting af Kærlighed til Gud, hvor meget kan vi da ikke skænke Ham i Stedet for dem, der aldrig skænker Ham noget, eller nægte os selv af det, som andre fraadser i. Vi er saa tilbøjelige til at glemme, at hver eneste Synd og hver eneste Forsømmelse skal sones, og at vi ikke blot har Lov til, men ogsaa har Pligt til at bringe vor lille Skærv til Kristi store Forsoningsværk. Vor gamle Kirke har gennem alle Tider forstaaet og praktiseret det, som Paulus mente, da han skrev: »Jeg udfylder i mit Kød det, som fattes i Kristi Lidelser«. Det giver os, der tilhører den katolske Kirke, et ganske særligt Ansvar.

Og af det overnaturlige Liv, som Bod og Bøn er, vil APOSTOLATET ganske af sig selv vokse frem, enten det direkte for dem, der har Evner til det, eller det indirekte, hvor vi alle kan være med, ved at vise Venlighed og Offervillighed, Hjælpsomhed og Kærlighed mod vor Næste. Saa-dan som vi er, saadan bliver vor Kirke bedømt. Gør vi os bemærkede enten paa en heldig eller en mindre heldig Maade, vil der uvægerlig blive bemærket: Han

er Katolik! Og paa dette Omraade er Opgaverne utallige: Der er vore Foreninger — Vincents-, Sakrament-, Syforeningerne og alle Kongregationerne — som hver for sig trænger til nyt Liv. Der er Sct. Knuds Gilderne, hvor Forslaget om at samle alle 5-Ørerne sammen, hurtigst muligt burde realiseres af mange. Og der er vore Hjem, som maaské kunde bruges til Konvertitafte-ner eller til Studiekredse eller til at samle de gamle i, som ofte føler sig ene. Eller man kunde invitere en studerende til Middag en Gang om Ugen og maaské lyse op i hans Tilværelse med lidt Lommepenge. Man kunde tage sig af Alteret og pynte det med Blomster eller uddele Sogneblade. Maaské havde man Tid til om Søndagen at se efter Børnene i Præsteboligen, mens Forældrene i Fred og Ro kunde overvære Messen. Eller man kunde hente en gammel til og fra Kirke, en som man besøgte regelmæssigt, laante Bøger til og talte med. Og syge er der sikkert altid, man kan besøge. Har man Penge tilovers, er der mange Muligheder for at bruge dem: Man kunde forære katolske Bøger bort, lade en Pjece udkomme, give en Friplads til Exer-citior, betale for et Ferieophold for et fattigt Barn, lade et festligt Kor synge paa Højtidsdage, abonnere paa et katolsk Blad for en fattig Familie, og sidst men ikke mindst kunde man maaské spare vor Biskop for nogle af hans økonomiske Bekymringer.

Er man i Besiddelse af et lille Talent, saasom at synge, spille, læse op eller holde Foredrag, vil der sikkert altid være Brug for det. Og henvender man sig til sin Sognepræst, er der Mulighed for at faa anvist netop saadanne Opgaver, der passer for en.

Engang skrev Peter Schindler: Hvorledes skal den Slags Kærlighedsgerninger øves? Der maa være Offer forbundet med det; først naar du selv maa savne, afse, ofre et eller andet for det, faar Gaven Værdi.

Og Troskab maa der til. Hvor forkasteligt, om du rejser paa Ferie og ikke har sørget for en Stedfortræder til at besøge dine

syge, pynte Alteret, uddele Bladet, endsige hvis du forsømmer det periodevis, for saa er der jo slet ikke Tale om Kærlighed, men om Luner, omend gode Luner.

Det gode gror i Ubemærket-hed. Din personlige Kærligheds-gerning maa øves anonymt, kun kendt af Gud. Al Skelen efter Ros og Tak og Beundring, end-sige Løn, maa være bandlyst.

Din Gerning maa du faa kær, den er dit personlige Ansvar, din Part i Guds Rige. Den maa bæres frem i Bøn, tages med op til Alteret, med ind i Skriftestolen, den maa have hele dit Hjerte. Og saa vil du se, at den Opgave, du faar af Gud, altid vil vise sig at være en Gave. Du skal ikke øve den for himmelsk Løn, men fordi du, grebet af Guds Kærlighed til dig, ikke kan lade være at øve Kærlighed mod Gud og mod Hans smaa. Og din Gerning vil omskabe dig selv til mere Gud-Lighed. — Hvor dit Liv hidtil var goldt, og du selv var dit eget Centrum, bliver det nu rigt; og hvor du hidtil mente at holde dig Guds Krav fra Livet ved et Bidrag i Ny og Næ, faar du nu lært at sætte Hjertet og hele Hjertet ind. Din Tilværelse omformes langsomt, dit Sind grønnes og gaar i Grøde, du bliver til Velsignelse, og du faar selv Velsig-nelse. I. S.

Sognepræsten paa Frederiksberg

fylder
50 Aar

Pastor
Bernh. Hake

Aaret 1947 bringer en Del »gejstlige Mærkedage« og Ræk-ken indledes af Sognepræsten Pastor B. Hake, Sct. Mariæ Kir-ke i København, der 4. Februar

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Peterskirken er blevet aabnet igen efter at have været lukket et Par Dage som Følge af, at et Selvmordsforsøg har fundet Sted i Kirken forrige Mandag. Et Reuter Telegram meddeler, at en 24-aarig Mand ved Navn Antonio Gungnelli havde forsøgt at tage sig af Dage i Kirken ved Skydning og blev bragt paa Hospitalet haardt saaret. Da Kirken var blevet re-konsekreret i Overensstemmelse med de kirkelige Forordninger, blev den aabnet igen for Offentligheden.

Abessinien

Paa den hellige Faders Vegne besøger den belgiske Jesuit P. Th. Monnens i Øjeblikket Abessinien med det Formaal at undersøge Mulighederne for en Genoprettelse af den kirkelige Forbindelse med Landet. Det tidligere apostoliske Delegation opførte, da de Allierede indtog Addis Abbeba.

England

Efter Indbydelse af et Antal Medlemmer af det britiske Labourparti rejser Jakob Kaiser og andre ledende Personer indenfor det tyske kristelig-demokratiske Parti i nærmeste Fremtid til England. Hensigten med Besøget, der er parallelt med den tyske Socialistleder, Dr. Schumachers Besøg i England for nylig, er at give engelske Politikere Lejlighed til at gøre sig bekendt med det kristne Tysklands Anskuelser og Ønsker.

runder de halvtreds. Pastor Hake, der allerede som ung har haft Tilknytning til Danmark, har virket her i Landet uafbrudt siden 1933, først som Kapellan i Bredgade, derefter som Sognepræst i Svendborg og fra 1942 som Sognepræst paa Frederiksberg.

Paa de Poster, hvor han har virket, har han i Kraft af sin Nidkærlighed og sit Initiativ forstaaet at gøre sig afholdt — og Ugebladet slutter sig til de Lykønskninger, der sikkert vil naa ham fra tidligere og nuværende Sognebørn paa Fødselsdagen. Ad multos annos!

Præst afbryder Requiemmesse over sig selv

Mord paa Gejstlige, Deportationer og Udsættelse hører til Dagsordenen i de af Kommunerne besatte Dele af Kina, og næsten daglig er Biskopperne i disse Omraader i Stand til at melde om Tab af Menneskeliv og Ejendom. Kun faa vender tilbage, og en ejendommelig Hændelse indtraf for nylig i Shanghai. Medens Jesuitterne netop fejrede en højtidelig Sjælmesse i Sct. Peters Kirke i Shanghai for deres Missions superior P. Ives Henry S. J., ringede denne sine lamslaaede Medbrødre op fra en lille Landsby i Nærheden af Yangchow. Man havde for længst opgivet Haabet om at se ham igen, efter at han var forsvundet under en Kommunistopstand sidst i Oktober. P. Henry, som har været Rector for Jesuitternes Universitet i Shanghai og Superior for Missionen, var blevet arresteret af kommunisti-

ske Soldater i Lien Chui i Oktober 1946 sammen med seks andre Missionærer og ansaas for længst for at være dræbt. Han kom paa fri Fod, da Regeringstropperne havde erobret den By, hvor han holdtes fangen.

Italiens Premieminister gæster USA

Den italienske Premieminister de Gasperi gæster i Øjeblikket de forenede Stater bl. a. for at drøfte Hjælpen til Italiens Genopbygning. Premieministeren er her fotografert sammen med Italiens Handelsminister og den italienske Gesandt i USA under Messen i Sct. Patricks Katedral i New York.

Amerika hjælper ved Europas Genopbygning

Pavelig Tale ved den ny argentinske Gesandts Modtagelse i Vatikanet

I sidste Uge overbragte den nye argentinske Gesandt ved Vatikanet sine Akkreditiver, og i den Anledning holdt den hellige Fader en længere Tale paa spansk. Paven understregede heri de Forpligtelser, som paahviler de Nationer, der er blevet forskaanet for Krigen, til at hjælpe ved Genopbygningen. Argentina har gjort sit ved at tillade en storslaaet Indvandring fra de Nationer, der er blevet ramt af Krigen, og det kan i denne Sammenhæng nævnes, at Pavestolen sidste Efteraar sendte en pavelig Studiekommision til Sydamerika med det dobbelte Formaal at organisere Levnedsmiddelleverancen til det sultende Europa samt unddrage Muligheden for øget Udvandring til Argentina. Kommissionen er netop omkring Nytaar vendt tilbage til Vatikanet, og det er lykkedes denne at skaffe 700 Millioner Tons Levnedsmidler fra de katolske Stater i Syd-

amerika til den pavelige Hjælpeaktion. Endvidere menes der i nærmeste Fremtid at være Mulighed for at iværksætte en Udvandring af italienske Arbejdere til disse Lande. Fra kirkelig Side er der ligeledes truffet Foranstaltninger. Den katolske Aktions Komité for social Aktivitet har gennem nogen Tid beskæftiget sig med Spørgsmaalet og Scalabrinerkongregationen vil overtage den kirkelige Side af Udvandringen ved at sørge for Sjælesorgs-Assistance til de italienske Udvandrere.

Af de Levnedsmiddelforraad, som Argentina har stillet til Vatikanets Disposition, har den hellige Fader skænket den italienske Regering 2.800 Tons Hvede til Udsæd. Den allierede Overkommando i Italien har ligeledes til Hensigt at bidrage til at hjælpe Italien paa Fode ernæringsmæssigt. Meddelelsen blev givet af den allierede Chief Kommissioner i en privat Audiens hos den hellige Fader i sidste Uge.

Kinas Kardinal om Krigen i Kina

Kardinal Thomas Tien

Den kinesiske Kardinal, Ærkebiskoppen af Peiping, Thomas Tien, har i et Interview med New-Yorkerbladet »Tablet« meddelt, at Missionerne i hele det nordlige Kina staar Ansigt til Ansigt med en svær Krise. »Aarsagerne er — udtaler Kardinalen — Kommunismen og Inflationen. Det er en Kendsgerning, at vore Missionærer saavel som de Kristne er udsat for Forfølgelse i de af Kommunisterne besatte Lande. I Peiping er de Ordenshuse overfyldt med Flygtninge, og mange af disse Flygtninge-Præster og Ordenssøstre er mishandlet og udplyndret af de Røde, saa at de endog mangler Klæder.« Situationen skæres yderligere af den Omstændighed, at Leveomkostningerne stiger med fantastisk Hast.

Første-Kommunion i Exil

Patrlarken af Lissabon, Kardinalen Garelra, rakte for nylig den første hellige Kommunion til den spanske Trosskole i Lissabon. Højtideligheden overværedes foruden af den spanske Kongefamilie ogsaa af Førstekommunikanten Badstemoder Ex-Dronning Viktorla af Spanien samt af Ex-Kong Umberto af Italien.

Den apostolliske Visitator i Tyskland om

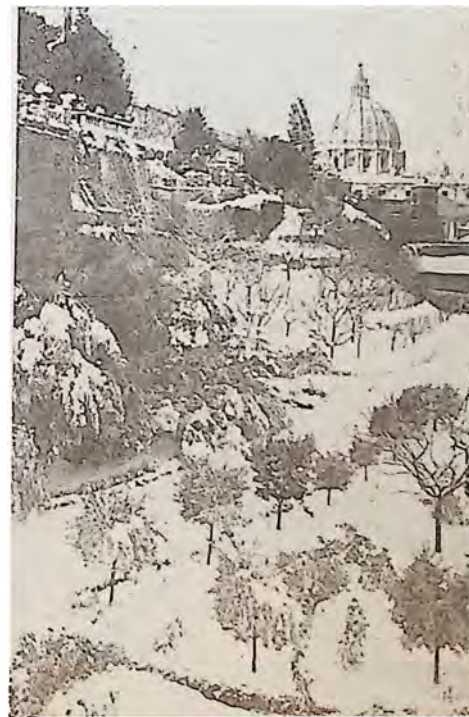
MEDFØLELSE, SYMPATI og NÆSTEKÆRLIGHED

I godt et halvt Aars Tid har Biskoppen af Fargo i Dakota, Mons. Louis Muench, paa den hellige Faders Foranledning opholdt sig i Tyskland som apostollisk Visitator og virket som en Slags Mellemed mellem de Allierede og det tyske Episkopat. Mons. Muench foretog i Slutningen af 1946 en Visitatsrejse gennem de tyske Bispedømmer og har haft Lejlighed til at træde i personlig Kontakt med de fleste ty-

ske Biskopper og derved danne sig et Billede af Forholdene, saaledes som de i Virkeligheden tegner sig for Kirken i Tyskland idag. Visitator har bl. a. i Slutningen af November besøgt Freiburg i B. og Ærkebiskop Groeber aflagde overfor ham Beretning om hvilke og hvor store Vanskeligheder han havde at kæmpe imod indenfor sit Bispedømme. Ærkebiskop Groeber berettede indgaaende om de Lidelser, som Kirken havde været udsat for under Nationalsocialismens Tyranni — og om Resultaterne af disse; Ærkebiskoppen hævdede endvidere, at det var uretfærdigt at tale om en »kollektiv Skyld« hos det tyske Folk, hvilket f. Eks. kunde ses af det anselige Antal Gejstlige, der alene i hans Omraade havde været udsat for Forfølgelser og Lidelser under Nationalsocialismen. Vanskelighederne er iøvrigt uoverskueligt store i Ærkebispedømmet Freiburg som Følge af det store Antal Flygtninge fra Øst samt den Omstændighed, at Grænsen mellem den amerikanske og den franske Besættelseszone skiller Omraadet i to skarpt adskilte Dele. I denne Forbindelse kunde Visitator imidlertid meddele Ærkebiskop Groeber, at det allierede Kontrolraad havde givet ham Lofte om at ville regulere de kirkelige Forhold i begge Zoner i Overensstemmelse med Bestemmelserne i de tidligere tyske Konkordater.

Resultatet af Mons. Muench's Rejse gennem Tyskland er iøvrigt et Hyrdebrev, som han netop har udsendt og hvori han opfordrer til »Medfølelse, Sympati og Næstekærlighed« overfor de besejrede. Det er første Gang, at Mons. Muench tager til Orde efter sin Ankomst til Tyskland, og han bryder sin Tavshed med at rette en Anklage mod den allierede Politik, der synes at være baseret paa Revanchens Lov: »Øje for Øje og Tand for Tand«. Det strømmer ind med Meddelelser om Sult, Sygdom og Dod saa at sige fra alle Steder i Europa, udtaler Mons. Muench, og vi Kristne kan ikke længere staa tavse, men maa hæve vor Rost i »Medlidensheds, Sympatiens og Næstekærlighedens

Sne over den evige Stad

Den hellige Faders daglige Spadseretur gennem Vatikanets Haver er i den sidste Uge blevet oplivet af den sjældne Foreteelse i Rom, at Sneen lægger sit hvide Tæppe over den evige Stad. Pius XII har da ogsaa atter og atter paa disse Eftermiddagsture gjort Holdt paa bestemte Udsigtspunkter og set ud over sin elskede Fødeby. Den med Snefaldet forbundne Vinterkulde har imidlertid samtidig foranlediget den hellige Fader til at iværksætte en Hjælpeaktion: i de seneste Dage uddeltes der fra Vatikanet 30 000 Levnedsmiddelpakker til fattige Børn i Rom.

Franske Prædikener i St. Ansgars Kirke

Biskoppen har længe ønsket, at der hvert Aar skulde prædikes paa et Verdenssprog i Sct. Ansgars Kirke, saaledes at de mange Katolikker, der opholder sig i Byen, men som ikke forstaar Dansk, dog een Gang om Aaret kan faa Udbytte af nogle Prædikener. Besættelsen satte imidlertid en Stopper her for. I Marts Maaned bliver Planen imidlertid virkeliggjort, idet en af Frankrigs største Prædikanter, Mgr. Georges Chevrot, skal prædike i Sct. Ansgars Kirke. Da de franske Myndigheder er meget ængstelige for at lade en Mand repræsentere Frankrig paa en eller anden Maade, hvis han blot har været det mindste kompromitteret under den tyske Besættelse af Landet, har meget nøjagtige Oplysninger maattet fremskaffes vedrørende Mgr. Chevrot, og det vil sikkert interessere mange af Ugebladets Læsere at høre noget om denne Mand:

Han er født i Paris d. 8. Januar 1879 og er i den Alder, hvor saa mange store, franske Gejstlige præster det ypperste som Prædikanter, idet den fuldendte Talekunst beriges af megen Lærdom og af et langt Livs Erfaring. Mgr. Chevrot blev præsteviet i 1903, og da han tænkte at hellige sig Undervisningen, tog han en Universitetsgrad, der nærmest svarer til vor Magistergrad. Hans oratoriske Evner førte ham over i den Kreds af Præster, der fungerer som Stiftets Missionsprædikanter. Denne Opgave, der optog ham til 1924, blev kun afbrudt af den første Verdenskrig 1914—18, hvor han først blev indkaldt som Sygepasser, og derefter blev udnævnt til Feltpræst tilknyttet et Infanteriregiment. Under de svære Kampe røbede han ogsaa sine høje, moralske Egenskaber, han fik det franske Tapperhedskors med fem »Palmer« (d.v.s. han gjorde sig fortjent til det fem Gange). I Slutningen af 1918, da Fochs Hære tvang Wilhelm II til at abdicere og Hindenburg til Kapitulation, fik han under de voldsomme Offensiver Æreslegionens Ridder-

kors og Motiverne var, »at han var en Kapellan, der var fremragende baade ved sine høje moralske Dyder og sin vidtfavnende Intelligens. Han havde Kærlighed til Soldaterne og var en fremragende Personlighed; han var altid at finde i første Linie under en Kampagne og gav alle et Eksempel paa Heltemod og han ydede de saerede fremragende Støtte ved sin Tro og sin Næstekærlighed; især kaldte han paa alles Beundring, da han paa fremragende Maade bar en haardt saaret paa sine Skuldre til en Forbindingsplads trods det, at Kampen rasede omkring ham og Terrainet ustandseligt blev revet op af Granatild og af Mitrailleuserne.« Det er jo ikke en helt almindelig Udtalelse fra en Generalstabs Side. Da noget lignende blev sagt om Fler-tallet af Frankrigs Præster — baade Sognegejstlige og Ordensgejstlige — i hine Aar, forstaar man godt, at disse Mænd har gengivet Kirken dens Ansigt i Frankrig og gjort de antiklerikale Love ueffektive.

I 1925 gik Mgr. Chevrot over i Sognearbejdet, idet han blev udnævnt til Førstekapellan ved St. Honoré d'Eylau; det viste sig hurtigt, at han vilde virke banebrydende paa mange Omraader, og da

Père Verdier (kendt som Forstander for »les Carmes« i Paris) blev Paris' Kardinalærkebiskop i 1929, var den første Sognepræst, han udnævnte i sit Stift paa ca. 6.000.000 Mennesker Mgr. Chevrot.

Hvert Aar holdes der i Notre-Dame en Række Fastepredikener, hvortil Frankrigs største Aander valfarter. Denne Opgave er derfor i de sidste 100 Aar altid blevet lagt i Hænderne paa de allerstørste Prædikanter — og det vil sige noget i Frankrig —, i Reglen er det den samme Mand, der i en Aarrække bestrider denne Opgave, saaledes at han kan lægge en Plan paa længere Sigt og derfor sagligt og grundigt belyse Kristendommens fundamentale Sandheder. Derfor betegnes disse Prædikener paa Fransk med Ordet »Conférences«, hvilket Ordvalg siger nok om deres særlige Karakter. Af samme Grund er det ogsaa, at de tre Prædikener, som Mgr. Chevrot skal holde i Sct. Ansgars Kirke Onsdagene 12., 19. og 26. Februar (Kl. 20) maa betegnes som »Conférences«.

I 1938 betroede Kardinal Verdier Fastepredikerne i Notre-Dame til Mgr. Chevrot. Han bestred kun denne Post i tre Aar, fordi han under den tyske Besættelse ikke i Længden kunde sige frit, hvad han vilde, og saa vilde han hellere tie. Han fortsatte naturligvis at prædike andre Steder, hvor Censuren var mindre streng, og disse Prædikener foreligger nu paa Tryk. Endvidere har han udgivet flere Prædikensamlinger, Afhandlinger og Biografier, bl. a. om en af sine Kapellaner, Pastor Derry, der i Oktober 1943 blev halshugget i Köln. Hans egen Indsats under Besættelsen var saadan, at den franske Regering i 1945 gav ham den sjældne Udmærkelse »la Médaille de la Résistance Française« (Medaillen for fransk Modstand). Mgr. Chevrot, der af Paven er udnævnt til hans Helligheds Husprælat, er ogsaa Æreskannik ved Notre-Dame i Paris og Sognepræst ved Sct. Frans Xavers Kirke. Da Biskoppen sidste Aar var i Paris, besøgte han Mgr. Chevrot og tilbød ham at prædike i København, han accepterede med Glæde dette Tilbud, og af hans Breve kan man se, at han glæder sig meget til at komme. Em-

net, han vil behandle de tre Aftener, kan sammenfattes under Titlen »La Vie en Jésus Christ«. Foruden at tale i Sct. Ansgars Kirke, har han ogsaa lovet at tale ved et offentligt Møde, som A. C. staar som Indbyder til. Det afholdes Fredag den 21. Februar Kl. 20 (efter Korsvejsandagten) i Sct. Knuds Skole og Sal, Stenosgade 4. Emnet bliver »Le Catholicisme et la France moderne«; for Ikke-Medlemmer maa der løses Adgangskort à 1 Krone (Sct. Ansgars Boghandel, Katolsk Boghandel og B. T. Centralen). Endelig skal han Tirsdag d. 18. Februar tale i Institut Français om: »Un grand évêque français, le Cardinal Verdier«. Adgangskort à 1 Kr. kan løses ved Indgangen, Købmandsskolen Jul. Thomsens Plads 6.

Der er ingen Tvivl om, at alle Katolikker, der i nogen Grad har Kendskab til det franske Sprog, vil benytte Lejligheden til at hente Beringelse ved Mgr. Chevrots Talerstol.

Kjeld Geertz-Hansen.

Filmens Valutapukkel

Naar denne Artikel bærer Overskriften »Filmenes Valutapukkel«, skyldes det, at jeg som professionel Filmgænger og forretningsmæssig Lægmand i den senere Tid har stillet mig et Spørgsmaal, som andre maaske vil kunne besvare for mig. Se, siden de amerikanske Film midt i September blev givet fri for et Aar, har Københavnerne haft 118 Premierer, hvoraf ikke mindre end 56 kom fra de syv amerikanske Selskaber. Naar man betænker i hvilken rasende Fart Amerikanerne smækker deres Film ud for at have saa mange Film som muligt i Cirkulation, inden der lukkes igen til September, en Fart, der er saa meget voldsommere, som vi ikke skal se eet Aars Produktion, men fem Aars, hvilket løseligt beregnet vil sige ti Film pr. Aar pr. Selskab, altsaa ca. 350 Film, saa kan man blive betænkelig ved at forestille sig de enorme Summer, der paa den Maade gaar ud af Landet. Sætter vi Gennemsnitsindtægten (30 % af Spilleindtægten fra Udlejeren) pr. Film til 70.000 Kr., hvilket snarere er for lavt end for højt, bliver Totalsummen saaledes 25 Millioner Kroner. Naar der tales saa meget om Valutapukkel, og vi dagligt læser, hvor lidt vi fra USA modtager af Bomuld, Kul, Penicillin o. m. a., saa maa man — skønt varmt begejstret for Filmkunsten i USA — andre sig over, om mon ikke Filmforretningsmændene i USA her har indtjent Summer, som fra et dansk økonomisk

Synspunkt kunde synes rent ud sagt at være givet bedre eller mere gensidigt indbringende ud.

Jeg spørger bare.

Der var ti Premierer i denne Uge, nl. foruden DSB-Kino tre engelske og seks amerikanske Film. Af disse kan De let undvære den meget svage Wild West Film »Sheriffen fra Kansas« (The Kansan. Aladdin og Odeon. 20.-1.), og den afgjort middelmådige »Jack London« (Colosseum 20.-1.), hvor Forfatterens Liv blandes sammen med antijapansk Propaganda. Mere Glæde vil De rimeligvis have af »Hattermagerens Slot« (Hatter's castle. Atlantic og Park 20.1.), der nogenlunde følger Cronins Roman, selvom den uheldigst blotter Bogens talrige psykologiske Brist, og selvom Robert Newton som Brody ikke fylder Figurens vanvittige Indre ud. Her havde Charles Laughton sikkert været vægtigere. — Den søde, romantiske Deanna Durbin-Film »Din for evigt« (Hers to hold. Carlton 20.-1.) er en Godte for den, der kan lide samtidig at smile og at knibe en lille Taare. Dygtigt Manus, sikkert beregnede Effekter, og national Krigspropaganda. Elskværdig Underholdning. Noget bedre staar Wild West Filmen paa Amagerbio »En Cowboy renser Byen« (Tall in the saddle. 22.-1.), der haade er spændende rigget til og festligt spillet, ikke mindst af gamle Gabby Hayes. Det er en fin Drengofilm. Men Ugens vægtigste Film var: »Arnhemfilmen« (Theirs is the glory. Toftegaard 20.-1.), der i gripende (skønt 100 % rekonstruerede) Scener beretter om det uheldige Felttog 17.—26. September 1944, Succesfeltherren Montgomerys eneste Fejltagelse, Slaget, hvor fire Femtedele af Hæren fandt Døden. En overmaade ærlig og redelig Hyldst til Krigens maaske tapreste Hær. Oberst Lonsdale og Major Gough fra 1. brit. airborne divis. deltog igen, sammen med Krigskorrespondenterne Alan Wood og Stanley Maxted. — Paa samme søde og hæderlige Linie ligger »Flyverkammerater« (The way to the stars. Nørreport 24.-1.), Anthony Asquiths fine og levende Fortælling om Livet paa en Flyveplads i Krigens forskellige Faser. Smukt Spil, usentimental og humorbetonet Skildring af de forskellige engelske og amerikanske Typer og stærk Fremhævelse af Kammeratskabets Idé, af den gode Aand imellem dem, af aandelig Sundhed. Maaske lidt bleg, ganske givet for langsom, men dog en meget værdifuld Film. — Hverken bleg eller langsom virker Raoul Walsh' blændende fotograferede, ypperligt monterede og festligt spillede »Gentleman Jim« (Roxy 24.-1.), hvor Errol Flynn synes at have faaet sit Livs bedste Rolle som den selvbevidste, fænomenalt hoksende Jim J. Corbett, hvis Karriere følges i gnistrende Billeder, saa overvældende i deres

Kampæghed, saa oplagte i deres Humør og saa udmattende, hæsbæsende i deres Sammenstilling, at Publikum raabte med som til en rigtig Kamp, totalt glemmende, at det »bare« var en Film. — Endelig maa Scalabios »Mirakelmanden« »Wonder man. 24.-1.) placceres som et Kapitel for sig. Farce i Farver og med Musik, med Tvillingebrødre, hvoraf den ene myrdes, og den anden uden egen fri Vilje af den Myrdedes Aand drages ind i Sagen. ustandseligt udsat for Forvekslinger, og indblandet i saavel Kartoffelsalat som Verdioperaen »Troubadouren«. Danny Kaye, der er en Komiker af originaleste Art, spiller i den groteske Stil superamerikansk, undertiden støjende og trættende, men i de fleste Scener med enestaaende vittigt Lune og blændende Talent. Kaye vil sikkert ogsaa i København blive meget populær.

Bjorn Rasmussen.

Danmarks katolske Radioklubber

Tillidsmændene anmodes venligst om snarest at indbetale Kontingent (50 Øre) pr. Medlem for 1946. Medlemsfortegnelse er nødvendig i Aar. Send Beløbet paa Giro 41947.

Katolsk Sygeplejerskeforbund

Foredrag af Pastor H. Messerschmidt: »Hemmeligheden ved at blive en god Kristen«, Torsdag d. 6. Febr. Kl. 20, Sct. Josephs Hospital. — Fastelavnsfest Tirsdag d. 11. Febr. Kl. 20, Sct. Josephs Hospital.

BOGNYT

Tyske katolske Blade

Schweizer Rundschau, Maanedsskrift, Aarsabonnement Kr. 24,00, Enkeltpris Kr. 2,35.
Orientierung (Før Apologetische Blätter) Fjortendagesskrift, Aarsabonnement Kr. 14,80, Enkeltpris Kr. 0,50.

En katolsk »Det bedste«

Nu kan De abonnere paa »Catholic Digest«, det amerikanske Blad, der udgives paa Linie med »Readers Digest«. Det indeholder Noveller, Artikler fra den katolske Verden. Aarsabonnement Kr. 18,00, Enkeltpris Kr. 1,60.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

DE UNGES SIDER

Om at være kristen

At være Kristen er ikke det samme som at have meldt sig ind i et »Parti«, der gaar ind for »de moralske Værdier«. At være Kristen er ikke det samme som at *tænke* moralsk ...

Nej, det er at vie sit Liv til en Sag, Kristi Sag — til en levende Personlighed, Vorherre Jesus Kristus. Det er at *handle* moralsk. Det er at lade Gudslivet udfolde sig i os. Det er at sige Ja til vort Credo, Trosbekendelsen, men det er ogsaa at *leve* den.

At være Kristen er ikke en Slags Overfrakke, man tager paa en Timestid Søndag Formiddag. Nej, det bestaar i, at vi hele vort Liv, i hver eneste af vore Handlinger, især de

allerringeste, lader Kristi Idealstraaale omkring os.

En Kristen lever ikke som ethvert andet Menneske. Kristus har udtrykt hele Religionen i dette:

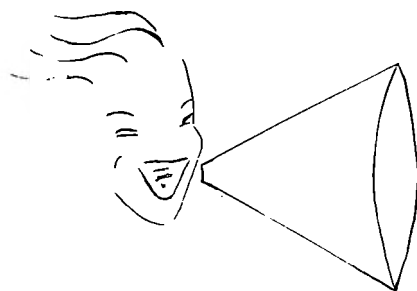
Du skal elske Herren din Gud af alle din Kræfter og din Næste som dig selv.

Den Kristne kendes først og fremmest paa den praktiske og konkrete Maade, han elsker sin Næste paa. Han giver sig selv uforbeholdent, naar det gælder om at hjælpe baade materielt og aandeligt. Det er meget lettere at hjælpe sin Næste for den, der ingenting har, end for den Rige, for den fattige kan ikke give andet end sig selv, og det er netop dette Kammeratskab, vor Næste mest trænger til.

Gud er Himlens og Jordens almægtige Skaber.

6 K. U. K.'er beder om Ordet *Er det noget for andre ogsaa?*

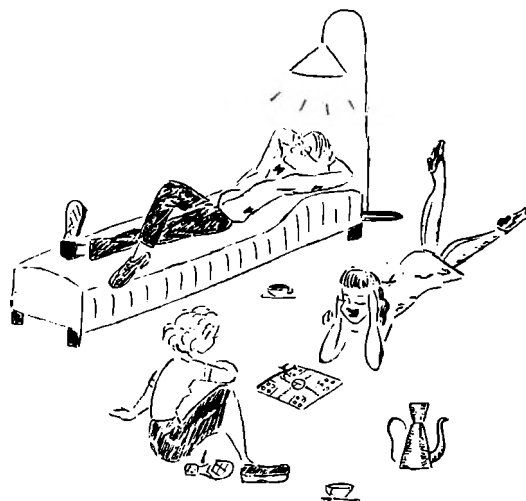
terhaanden føles ligesom lidt tomt kun at arbejde for os selv. Vi ved nok, at Præsterne er glade, fordi vi holder Ungdomsarbejdet i Gang. Vi trækker indbyrdes hinanden til Præstegaarden, skaber et Milieu om Kirken, og det lokker altid en Bid Brød ned, som man siger. Selvfølgelig hjælper vi hinanden med at tænke paa Kirken og at komme til Kirken, men — vi har en Fornemmelse af, at det ikke er nok. Nu læser vi for Eks., at Biskoppen har Bekymringer med Hensyn til at faa det hele til at

Hallo, her er Ordrup K.U.K.! Maa vi faa Ordet for nogle spredte Bemærkninger? Vi er 25 aktive Medlemmer her ude i Sankt Andreas Sogn og fører en behagelig Tilværelse. Hver fjortende Dag har vi Møde med Foredrag, Kaffe, Pjank og hvad vi ellers kan hitte paa. Præsterne laaner os deres Spisestue, hvor der af og til ryger en Stol og et Skilderi. Vi har Radio, Grammofon, eget Trykkeri og et Blad, hvor vi skriver det, vi holder af at læse. Vi har ogsaa lidt alvorligt ind imellem. Hveranden Mødeuge er der et teologisk Emne paa Tapetet: De ti Bud, Kirkebegrebet og andet, som afføder en anstrengt Diskussion, indtil vi glade kaster os over Wienerbrødderne. Som sagt, vi har det godt. Næsten for godt.

Det, vi vilde sige var, at det ef-

snurre rundt økonomisk. Det havde vi ikke tænkt paa. Og vi hører, at Ugebladet gerne vil udvide og komme i en saadan Form, at det kan vinde Indpas mellem anderledes-troende og sletikke-troende, men at der er for faa Abonnenter til økonomisk at bære saadan en Udvidelse. Det samme er Tilfældet med den katolske Litteratur. Ganske naturligt ser vi saa paa hinanden og siger: Hvad kan vi gøre?

Det er klart, Ordrup K.U.K. kan ikke gøre Alverden, men noget kunde vi maaske gøre. Hvis vi for Eksempel fik fat i Listerne over, hvem der abonnerede paa Katolsk Ugeblad her i Sognet, saa skulde vi nok tage os kærligt af dem, der ikke gjorde det. Det samme med Sankt Knuds Gilderne. Hvis vi lagde os i Selen, skal vi garantere for, at vi nok fik lavet adskillige Gilder ekstra. Hvorfor skulde vi ikke kunne det? Hvorfor skulde vi ikke ligefrem kunne besøge de paagæl-

dende Katolikker i Sognet i deres Hjem og sige: Hør, hvad er den af? Holder De ikke Ugebladet? Er De ikke i Sankt Knuds Gilde? Vil De ikke være med til at udbrede Troen her i Landet? Har De købt de sidste katolske Bøger? — Lige frem slaa Folk oven i Hovedet, saa det gik op for dem, at det er dem, det beror paa, hvis den katolske Tro skal blive kendt her i Landet og dermed redde det fra aandeligt Forlis.

Vi er parate til at gøre saadan noget, men vi har bare en Vanskelighed. Sandt at sige har vor lille Forening en hel Del Udgifter: Vi skal betale af paa vor Duplikator, vi skal købe Papir, vi skal det ene og det andet, og alt sammen koster det Penge. Et Par Gange om Aaret er vi derfor nødt til at gøre en Kraftanstrengelse for at faa tryllet Pengene frem. Vi laver en Bazar og en Julefest, hvor vi ved Hjælp af Fiskedamme, Tombolaer og amerikansk Lotteri presser de af de stakels Menighedsmedlemmer, der har været saa uforsigtige at vove sig ind, til sidste Blodsdraabe. Vi er ikke glade for det; vore Ofre er heller ikke, men de betaler af et godt Hjerte for at støtte Ungdomsarbejdet. Maa vi have Lov at stille Katolsk Ugeblad og de katolske Forlag et Forslag? Hvis vi tager os af Salget af Bladet herude, skaffer flere Abonnenter, og hvis vi skaffer de nye katolske Bøger ud blandt Menighedens Medlemmer eller sælger dem ved Kirkedøren: Julekærten, Katolsk Lommekalender og det hele — kunde vi saa regne med at faa en Fortjeneste paa det? Den behøver ikke at være saa farlig stor; De forstaar, det er ikke for at tjene Penge, men hvis vi kunde faa det Beløb ind, som er nødvendigt for at faa vort lille Budget til at snurre rundt, ad denne Vej, saa kunde vi holde op med at sælge Lodsedler paa Kaffeduge og Sofapuder og hellige os et Arbejde, vi virkelig kunde begejstres for, og hvor vi havde Fornemmelsen af virkelig at arbejde for noget, der er livsvigtigt for Kirken. Hvad mener Ugebladet og Forlagene om det?

Vi er seks unge, der har skrevet denne Artikel, vi har siddet her og tænkt paa, medens vi satte den sammen, at det kunde jo være, at andre Kammerater i andre Ungdomsklubber Landet over havde de samme Tanker. Er der ikke det? Hvad mener I rundt om — i København, Aarhus, Odense og rundt i det øvrige Land? Hvis vi blev enige om noget, kunde vi maaske skabe noget stort. Der er mange af os, der fik noget at spekulere paa, da Biskoppen forleden kaldte paa os. Er det ikke dette, Biskoppen ønsker af os, er det ikke det, Biskoppen venter?

Lad os saa komme til Handling;

hver Dag der gaar, inden vi kan tage fat, er spildt. Lad os faa en Fællesledelse for alle katolske Ungdomsklubber Landet over, saa vi kan handle i Fællesskab, — ikke noget, der skal tage sig af vore Anliggender og blande sig i Møder, vi vil have Lov at leve vort Sogneliv som hidtil, det er sundest — men en Fællesledelse, der kunde give os Opgaver, Instruksler, Ordre, som vi skal udføre, saa skal vi vise, hvad Danmarks katolske Ungdom duer til.

6 fra Ordrup K.U.K.

Den apostoliske Visitator

(fortsat fra Midtersiden)

Navn«. Vi maa have Mod til at gaa ind for vor Overbevisning, og dersom vore Statsmænd er for fejge til at proklamere den kristne Næstekærligheds Ret, saa maa vi, som Borgere, realisere Kristi Bud og i hans Aand proklamere Kærlighedens Bud. Efter at have erindret om Krigens Rædsler, fortsætter Biskop Muench: Krigens Rædsler, men bag en Kaabe af Hemmelighedsfuldhed fortsættes dens Rædsler. Tusinder af Kvinder og Børn er stadig adskilt fra hverandre, Krigsfanger tvinges til Stadighed til Slavearbejde i Miner og Fabrikker — akkurat som Romerne i sin Tid behandlede deres Slaver. Lad os ikke blive Partnere i Hitlers Forbrudelser ved at gøre akkurat det samme, som vi forud fordømte og som vi kæmpede imod. Genopbygningsarbejdet maa ikke faa Karakter af Slaveri. Men endnu være end Slaveri er Massedeportationerne i Østeuropa, der omfatter 20 Millioner Polakker, Ungarere, Baltere og Tyskere fra det gamle Østrig og Preussen. Vi vilde være Hyklere, dersom vi anlagde en anden Maalestok for Fjender end den vi anvender overfor

vore Venner, og hvis vi ikke anvendte Ordet Forbrydelse i dets rette Omfang. Det er nu engang ikke god Tone paa Bjerget idag at tale om Medlidenhed, men vi Kristne maa gøre det — vi maa realisere Kristi Bud fra Bjergprædikenen.

»... en blændende Historie — fascinerende i hver Linie“, skriver Dr. Jens Krause om

Evelyn Waugh

GENSYNET MED BRIDESHEAD

„Aabenhjertig, arrogant og lidt krydret ... forfærdig, forarger, morer ... Hvilket ungdommeligt Letsind, hvilken Ynde, hvilken Fortvivlelse ...“
Hans Brix i Berlingske Aften.

★

„... man kommer ikke udenom, at denne Bog menneskeligt set er den betydeligste i hans Forfatterskab og forvandler ham fra en satirisk Letvægter til en Personlighed af Huxleys Maal“.
Harald Engberg i Politiken.

★

„Han er Virtuøs i den frie Komik og satirisk Beskriver af Mennesker og deres Milieuer.“
Emil Frederiksen i Berlingske Tidende.

12.75

★

Tidligere udkom:
GODT STOF 7,15
SYNDIGE SJÆLE 7,00
SORT UHELD (Delfnb. Nr. 13) 2,00

THANING & APPEL

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Benzon

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Februar:

2. S. SEPTUAGESIMA .
I Højmessen:
(hvid) *Kyndelmisse* (810—86);
2. Bøn: Søndagen (101);
Tractus; Præf. (514); sid-
ste Evang.: Søndagens
(103).
(violet) *Søndagen Septuagesima*
(101—24); 2. Bøn: Guds-
moder (Kirkebøn 64, Stil-
lebøn [92], Slutningsbøn
65), 3. Bøn: For Kirken
eller For Paven ([123,
122]); Præf. (521).
3. M. ST. ANSGAR, *Værnehel-*
(hvid) *gen for det Apostoliske*
Vikariat (821—87); alm.
Præf. (525).
4. Ti. *Jomfru Mariæ Renselse*
(hvid) (816—86); 2. Bøn: St.
Andreas Corsinus (825);
Præf. (514).
5. O. *St. Agathe* (826); 2. Bøn:
(rød) St. Ansgars Oktav (821),
3. Bøn: For Paven; alm.
Præf. (525).
6. T. *St. Titus* (828); 2. Bøn:
(hvid) Oktaven (821), 3. Bøn: St.
Dorothea ([61]), 4. Bøn:
For Paven; alm. Præf.
(525).
7. F. *St. Romualdus* (828); 2.
(hvid) Bøn: Oktaven (821), 3.
Bøn: For Paven; alm.
Præf. (525).
8. L. *St. Johannes af Matha*
(hvid) (829); 2. og 3. Bøn som
Fredag; alm. Præf. (525).
9. S. SEXAGESIMA. — I Dag
(hvid) højtideligholdes ST. ANS-
GARS FEST (821—87).

Søndag den 9. Februar afholdes i alle Kirker og Kapeller den 1. *Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen*, den danske, katolske Kirkesag.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“
sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,
Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet Norge og
Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Evelyn Waugh: Gensynet med Brideshead. Overs. af Vibeke Matthe-Bruun.

Englands store Satiriker har hermed faaet sin første katholske Roman, en Bog af dybt alvorlig Karakter, oversat til Dansk. Waugh konverterede i 1930.

»Kunstnerisk staar Evelyn Waugh ikke tilbage for Mauriac — for nordisk Smag vil han endda synes at ligge os nærmere.« (Emil Frederiksen). Kr. 12,75.

Margaret T. Monro: Enjoying The New Testament. With a Foreword by the Rev. Cuthbert Lattery, S. J. En fortrinlig katholsk Vejledning til at læse Ny Testamente, i Form af en levende Gennemgang af dets Skrifter i Tidsfølge. Kr. 10,20.

The New Testament newly translated into English by Ronald A. Knox. Kr. 7,20.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel
Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

Hørespil m. m.

Bert Brechts fire Hørebilleder fra den i U.S.A. udkomne Bog »*Det tredje Rige*« udsendes 14.-1. i en

De sidste skal blive de første, og de første de sidste; thi mange er kaldede, men faa er udvalgte.

Septuagesima, Evangelium.

INDBYDELSER
BILLETTER
KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“ A

Svanemosegaardvej 4 . C. 11.313

sløj Instruktion (Hans Werner), hvis Tone mindede for meget om visse af Radioens Feature-Udsendelser (Etaperne). Et Lærerhjem i 1935, hvor den lille Søns lange Fraværelse om Eftermiddagen skræmmer Forældrene fra Vid og Sans (»sagde du det dér før eller efter han var gaet?«) forekom mig betydeligst, men alle fire Billeder gav Udtryk for den »almindelige Ty-skers« Uvilje mod Hitleriet. Spørgsmaalet er saa bare et »mon?« — Clara Schwartz' og Manita Holboes Hørespil »*En Same*« bragtes 17.-1. En Same vil sige en Person fra Samland, højt oppe mod Nord i Sverige og Finland. Stykket handlede om en Same, der bliver til en Dame, men som alligevel ender med at lade være med at være en Dame for at blive en Same igen. Det var Lisbeth Movin, der var Sammen. Tynd Lokalfernis over forkerte Repliker og ravgale Scener (Sygeplejersken, der efterlader en Æske stærke Piller ved den nerveoprevnes Seng!!), og Stykket virkede mest som Efterslæt fra Konkurrencen.

Jesper Ewalds »*Far og Søn*« udsendes 21.-1. Et ejendommeligt lille Hørestykke, hvor den vittige Forfatter snart synes gammeldags og snart »moderne«, snart gør han Grin med den ene Part, snart med den anden. Hvor han selv staar, er det straks lidt sværere at hitte ud af. Tilsyneladende morer han sig med at chokere sit Publikum baade ved at være fordomsfri og dristig, og ved til andre Tider at være en ren Jeronimus. Stykket handler om Moral og Familie, og det er Modernen, der gør det klart for Sønnen, at der med at være til hører et Ansvar, og at det at *nægte sig* en Nydelse ogsaa er en stor Oplevelse. Socialt, sexuel og menneskeligt maa man tage Konsekvensen af sine Gerninger. Vi sympatiserer med Fruen i Stykket og glemmer det iøvrigt hurtigt. — Oluf Bangs »*Kulden i Hjertet*« udsendes første Gang 8.-12.-1944, anden Gang 24.-1. Det er en halvlitterær Blanding af Faust, Don Juan, Adam Homo og Peer Gynt, med Johannes Meyer som en ond Aand, og med Søren Weiss (og Pio) som den rene Yngling, der efterhaanden faar ydre

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-38
Tlf. 778 - 728

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Magt, samtidig med at Hjertekulden vokser i ham. Over halvanden Time varede det. Hørespil bør nødtigt gaa ud over tre Kvarter. — Det andet af Dorothy Sayers Kristus-Spil er foreløbig ansat til 7. Febr. Det hedder »Kongens Herold« og har Døberen Johannes som Centrumsfigur. — 29.-1. er der Foredrag om Gregoriansk Musik med Grammofoonplader til, forhaabentlig med nogle af Solésmer-Benediktinernes herlige Paaskemesseoptagelser. — Og 7.-2. taler Magister Olaf Pedersen om Jacques Maritain.

Bj. R-n.

R. I. P.

Vor kære trofaste Mor og Bedstemor

Barbara Mika

sov stille hen den 20. Januar 1947.

Rudolf, Elisabeth
og Antoine Mika.
Joseph og Oda Mika.
Edel og Preben Hahn-
Thomsen.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Min kære Søster

Augusta Poser

afgaaet ved Døden d. 12. Januar. Anbefales til de troendes Forbøn.

Laura Poser.
R. I. P.

Katolsk Skole i København

søger uddannet Lærer eller Lærerinde til fast Ansættelse efter Sommerferien. Henvendelse Kbhvn. S, Hans Bogbinders Allé 2.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Februar: At Nationerne maa anerkende Guds Rettigheder og bede offentligt. — At Kina maa faa Fred og Missionen der blomstre.

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke. Sønd. 2. Febr. Kl. 10 Kyndelmisse m. Lysindvielse og Procession. Fred. 9. Febr. Kl. 14 Udstilling af Alterets Sakramente til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Derefter Menighedsmøde. Pastor O. V. Sørensen taler om »Kirkens Kaar bag Jerntæppet i Øst«. Efter fælles Kaffe bord vises Film fra Hollandshjælpen og »Red Barket«s Arbejdsomraader. Bill. à 75 Øre i Boghandelen og paa Kirkens Kontor.

Jesu Hjerter Kirke. Mand. 3. Febr. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 4. Febr. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 6. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ Kirke. Sønd. 2. Febr. Kl. 10 Lysvielse, Procession og Højmesse. Børnemesse, baade Piger og Dreng, deltager i Processionen. Fred. 7. Febr. Kl. 19,30 Andagt.

St. Ansgars Fest i Domkirken

Sønd. 10. Febr. fejres St. Ansgars Fest i Domkirken Kl. 10 med Pontifikalmesse og Prædiken, og Kl. 17 med Festandagt, Prædiken af Pater Brunicardi. Procession med Helgenens Relikvier, og Biskoppen meddeler den sakramentale Velsignelse. I Andagten deltager Præster fra København.

Til Skolerne

Enkelte Skoler har endnu ikke indsendt det statistiske Kort. Det bedes snarest gjort. *U. C. Geddey*, Nybrovej 201, Kongens Lyngby. Tlf. Lyngby 2309.

D. K. K. F.

Politisk Studiekreds. Mandag d. 3. Februar Kl. 20 pr., St. Kjeldsgade 3 (Klostret). — Indleder: cand. polit. Frøken *Tove Rasmussen*. Deltagerne bedes medbringe Afskriften af Pavens Tale af Oktober 1945 samt om muligt Pavens Encyklica om Ægteskabet. *Mød talrigt!*

Styrelsen for D. K. K. F.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Søndag d. 2. Febr. Kl. 9,00. Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Trave-tur, Frokostpakke medbringes. *Onsdag den 5. Febr. Kl. 19,30.* Ordinært Møde, Stenosgade 4. Foredrag af Redaktør Hans Bølling: »Den storpolitiske Situation«.

Maanedens politiske Oversigt

»Maanedens politiske Oversigt, belyst fra katolsk Standpunkt« ved Adjunkt, cand. mag. Johan Jensen hver 3. Tirsdag i Maaneden (første Gang 18. Februar) Kl. 19,30 i Stenosgade 4 A.

Eukaristisk Forening

for Damer i Sct. Ansgars Sogn. Damerne bedes huske deres Tilbedelsestid første Fredag d. 7. Februar. Under Grevinde Scheels Bortrejse: A. Lüders, Tlf. V. 5297 y.

Efterlysning

Oplysning om hvor *Roman Kawa* bor bedes godhedsfuldt sendt til Sognepræst I. Olrik, Nørregade 19, Horsens.

Arkitekt eller Ingeniør

som vil korrespondere (paa Engelsk eller Tysk) med en ung hollandsk Arkitekt, bedes henvende sig til Redaktionen derom. Den unge Hollænder er beskæftiget ved Genopbygningen af Landejendomme i krigsramte Egne og vil gerne korrespondere om faglige Emner.

Sygeplejeelever

antages 1. April. St. Josephs Hospital, København. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Sygeplejeskolen.

Husbestyrederinde

søges til katolsk Præstegaard nu eller senere. Billet mrk. 24 modtager Redaktionen, som ogsaa giver Oplysninger.

Aarhus

Chr. Nielsen Bageri og Konditori

Michaelsensgade 8. Tlf. 2347
Lev. til Sct Josephs Hospital

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Holbæk		Holbæk Ekspresstrykkeri Algade 22 . Telefon 10 30 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 11 37 . Holbæk <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	D. Steinecke Hansen Malermester <i>Blegstræde 13 . Tlf. 387</i> Udfører Arbejdet for de katolske Institutioner
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A/s <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A/s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed!
Aalborg	Fodtøjsforretningen Borgergade 34 . Tlf. 1406 <i>Alt i Fodtøj : Sko, Træsko, Hjemmesko, Træ- skostøvler samt Sandaler.</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Kaj Larsen Jernbanegade 3 . Tlf. 56 10 <i>Brød . Mælk . Confeklure</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg <i>Kastetvej Isenkramforretning</i> Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
“Dania“ Flormel — overalt	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect <i>Kastetvej 43 . Tlf. 42 51</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømremestre</i> Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker <i>Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779</i> Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen <i>Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65</i> <i>Tricotage og Herrelinger</i>
Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONSGADE 14	M. Thomsen Støtt Entreprenør og Murermester <i>Kong Christians Allé 6</i> Telefon 1992	<i>Køb Hjemmets Udstyr hos</i> Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør <i>Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86</i> Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import <i>Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836</i> Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinikken i Aalborg	C. Clausen Wrang <i>Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg</i> Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefoner: 681 - 6581

Katolsk

9. Februar 1947
95. Aargang
Nr. 6

Ugeblad

Vatikan og Krigs- skadeserstatning

Den katolske Presse
Kardinal Villeneuve
„Red Baret“ appellerer til Katolikkerne

AMERIKAS KATOLSKE UNGDOM DEKORERER ADMIRALNIMITZ. Kardinal Spellman overrakte for nylig Admiral Nimitz den katolske Ungdoms Udmærkelse, hvorved han kaaredes til „Champion of 1946“.

Udrensning igen *En Fantasi*

Det var den Aften i forrige Maaned, da Biskoppen havde holdt sin Tale til Københavns katolske Ungdom. Jeg gik hjem fra Mødet med Biskoppens sidste Ord stadig lydende i mine Ører. Ja, det var jo sandt. Vi maa være forberedt paa, ogsaa her

hos os i Danmark, at det kan komme til en skaanselsløs Kamp mod Kristendommen. Den kan komme, før vi aner. Og vi maa ikke lulle os ind i en Tro paa, at Kristendommen nok skal sejre. Det er ikke lovet os. Vi kan meget nemt opleve noget, der i et

kortere historisk Perspektiv synes at være det afgørende Nederlag. Jeg tænkte paa, hvad der vil ske med os, vi halvsløje Katolikker, om Prøvelsen kommer.

Tankerne var saa triste, at jeg tog en Avis, da jeg kom hjem. Jeg vilde bort fra Tristheden. Der var jo ogsaa andet i Biskoppens Tale end de Ord, der havde haget sig fast i mig. Jeg vilde vente til næste Dag med at tænke videre, maaske jeg saa vilde se det hele med friskere Øjne.

Avisen var, som den plejer. Altid de samme Ting. Der var f. Eks. mere om den endeløse Udrensning. Igen en arme Fyr, som havde staaet i D. N. S. A. P. Han sprællede i Nettet som de andre Fisk i det store Dræt. Han vidste ikke, han vilde bare, han var saa dansk, og han var saa hurtigt kommet paa andre Tanker. Alt sammen den gamle ynkelige Historie. Nej, der var ikke noget ved Avisen. Hellere i Seng med det samme. Og sove.

Der stod et Bord i et støvet, overfyldt Værelse. Bag det sad tre Mænd med haanlige Smil. Indenfor et Aflukke foran den ene Sidevæg stod en Snes Mennesker, jeg allesammen kendte godt. Men de var blege, svedige, og Tøjet hang krøllet paa dem, som om de havde sovet med det paa. De saa ikke rigtigt paa hinanden. Var deres Øjne ved at mødes, saa de hurtigt bort. Pludselig gik det op for mig, at jeg jo ogsaa selv var indenfor Aflukket. Jeg tog mig forskrækket op

(Fortsættes Side 83)

Munkemel

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 555 komplet

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Reck

Kedler ★
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/S
Esromgade 15 . København N

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 338
Filial: Amagerbro 125 Telefon Amager 4019

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe

75 Øre pr. 1/4 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. An. 2780

Leverandør til Skt. Ellsabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Malerfirmaet

W. STAACK

Grundlagt 1902

Blekingegade 6, København S., Telf. Amager 1168

Udrensning igen

(fortsat fra Forsiden)

til Hagen og følte Skægstubbene kradse min Haand. Og Haanden var vaad og klæbrig.

Foran Bordet var der en Smule Plads. Det øvrige Rum var fyldt med ivrige Tilskuere, der strakte Hals og saa ud til at more sig, skønt Luften i Værelset var forfærdelig. Jeg syntes, det var den rene Gift, jeg indaandede.

To Soldater, hvis Uniform jeg ikke genkendte, lukkede en af os i Afslukket ud. Et Puf, og han stod foran Bordet og bukkede paa Kommando.

En af de tre med de haanlige Smil bladede i nogle Papirer foran sig.

— Deres Sag er oplagt. Vi har Vidner paa, at De regelmæssigt er kommet til den saakaldte Messe i Stenosgade. Det nytter ikke at nægte.

Den gustne Angst snørede Mandens Strube sammen. Men pludselig brast det ud af ham:

— Jeg nægter det ikke. Men ... men ... jeg kan føre Vidner. Jeg har aldrig været mere end lige indenfor Døren. Jeg stod altid længst nede for at komme hurtigt derfra igen. Og jeg kom altid for sent. Der maa være Undskyldninger for mig. Jeg kom altid først efter Prædikenen.

— Næste! lød det spottende. Og den næste blev ført frem.

— Her foran mig har jeg flere Numre af »Katolsk Ugeblad«, sagde en af de haanlige Mænd. Disse Blade er fundet hos Dem. Og hvad mere er, jeg har ogsaa en Kvittring for Abonnement paa Bladet i det sidste Kvartal, før vort oplyste Folk ved en demokratisk Beslutning af sine oplyste Ledere satte en Stopper for dette fascistiske Paveorgan. Kvittringen bærer Deres Navn og er fundet i Deres Skrivebord!

Den anklagede greb fat i Bordkanten for ikke at falde. Han næsten skreg:

— Det var ikke med min gode Vilje. Jeg forsikrer Dem, jeg havde ikke et Øjeblik tænkt paa at holde Bladet. Først plagede Sognepræsten mig, men jeg gjorde

de det alligevel ikke. Saa kom Sognesøsteren. De aner ikke, hvor plagsomme saadanne Søstre kan være. Til sidst tegnede jeg saa det Abonnement, bare for at blive fri. Jeg ved, at jeg ikke skulde have gjort det, men ...

— Næste, lød det igen. Og en tredje blev ført frem.

— Dette Papir, jeg holder i Haanden, beviser, at De har ladet Dem vie i en katolsk Kirke!

— En ren Ceremoni, Hr. Dommer, intet andet end en Ceremoni. Den katolske Kirke har ganske bestemte Krav til et katolsk Ægteskab. Det er haabløst unoderne Idéer. Det er virkelig ikke et Sekund faldet mig ind, at jeg skulde tage dem alvorligt. Jeg kan skaffe Vidner. Kirken forbyder Børnebegrænsning. Min Kone kan bevidne ...

— Næste!

— De har sendt et af deres Børn i katolsk Skole!

— Han var saa smaat begavet. De andre, som jeg ventede mig noget af, har jeg alle sendt i Kommuneskolen. Jeg har ikke staaet mine Børns Lykke og Fremgang i Vejen.

— Næste!

— Et Ark Mærker fra Sankt Knuds Gilderne er fundet hos Dem!

— Sankt Knuds Gilderne! Umuligt, dem kender jeg slet ikke.

— Nu bare ingen Udflugter! Mærkerne ligger her. Og det betyder, at De har givet Penge til selve det saakaldte katolske Vikariat. Til selve den nazistisk-fascistisk-plutokratisk-papistisk klerikale Biskop.

— Aa, de smaa grønne dér? Ja, men jeg har virkelig ikke anet, hvad de betød. Jeg troede, det var ren Velgørenhed, ligesom de Tiører, man giver til Høst- og Foraarsblomster og den Slags. Havde jeg anet ...

— Næste!

— Deres Skyld er soleklar. De staar opført i Kirkens Regnskaber med Betaling af Kirkeskat flere Aar i Træk. De vil ikke benægte, at De var klar over, hvad de Penge bruges til.

Et listigt Smil krusede anklagedes Læber:

— Dommeren har maaske lagt Mærke til, hvor meget jeg har betalt?

— Naturligvis. De har betalt 12 Kr. hvert Aar.

— Maa jeg have Lov at dokumentere mine Indtægter ved at fremlægge min almindelige Skattebillet. Dommeren kan se, at jeg har tjent ganske godt. Hvis jeg havde staaet i Folkekirken, skulde jeg have erlagt 76 Kr. om Aaret i Kirkeskat. Kvittringen for de 12 Kr. betød Fritagelse for de 76. Vi er flere gode Forretningsfolk, der har kendt dette lille Kneb.

— Næste! lød det ubønhørligt. Og pludselig mærkede jeg, at det var paa min Skulder, Soldaten lagde sin Haand. Jeg vaklede de faa Skridt frem mod Bordet.

— Mod Dem er Anklagepunkterne mange. De er tiltalt, for det første ...

En vild Kamp rasede i mit Indre. Det sortnede for mine Øjne. Jeg hørte den haanlige Stemme læse og læse, men jeg fattede ikke Ordene. Dommeren betød ikke noget. Slet ingenting. Inde i mig selv var det, at den afgørende Kamp fandt Sted. Jeg begyndte at bede Fader vor stille for mig selv, men kunde ikke fortsætte. Det var, som en ond Haand kvalte Ordene i min Strube:

Saa hørte jeg mig selv begynde:

— Jeg kan forklare. Jeg kan forklare det altsammen ...

Men pludselig var hele Værelset og alle Mennesker borte. Jeg slog Øjnene op. En lille Haand rørte ved min Kind. En lille Dreng stod ved Siden af min Seng og saa forundret paa mig.

— Hvorfor ligger du og græder, Far? Har du drømt noget grimt?

Og jeg saa ind i hans klare Øjne og sagde:

— Noget meget grimt. Og det værste er, at jeg ikke ved, om jeg tør trøste mig med, at det kun var en Drøm. Livet er sommetider endnu værre end en ond Drøm, min lille Ven.

— Det forstaar jeg ikke, Far. Du maa ikke drømme grimt, naar du lige i Aftes har været og

høre Biskoppen tale. Hvad sagde Biskoppen, Far?

— Jeg tror, han sagde, at den Dag Forfølgelsen kommer, vil han bede om, at hver eneste

dansk Katolik maa være uhjælpelig skyldig til Straf efter Uretens Lov. Og at vi maa føle os stolte derover.

H. D. T. K.

Gangstere og Kristendom

Ja, det er altsaa kun i en Roman, hun eksisterer. Den er engelsk og hedder »Brighton Rock«, og den er skrevet af Journalisten *Graham Greene*, som har forfattet en Række første Klasses Gangsterromaner, hvoraf flere er kommet paa Dansk, bl. a. »To Hundrede Pund er Prisen«.

Men samme *Graham Greene* er for ikke længe siden traadt ind i den katolske Kirke, og det har ikke været uden Virkning paa hans sidste Bøger, »The Power and the Glory« og den ovenfor nævnte »Brighton Rock«, der skildrer Kampen mellem to konkurrerende Gangsterbander ved et sydengelsk Badested. *Pinkie*, Anføreren for den ene, er sytten Aar og har haft en skidt Barndom, der er Skyld i, at han nok kan begaa et Par Mord i Løbet af faa Dage, men derimod aldrig har kunnet have noget med Piger at gøre. Naar man alligevel, naturligvis med falske Papirer, gifter sig paa Raadhuset med den sekstenaarige *Servitrice* *Rose*, er det ogsaa kun, fordi hun derved ifølge engelsk Ret ikke vil kunne aftvinges Vidneudsagn, som kunde føre til hans Opdagelse.

Det forunderlige er nu, at baade *Pinkie* og *Rose* er overbeviste Katolikker og tror paa Gud, paa Himlen og især paa Helvede, og de er begge paa det rene med, at Raadhusceremonien intet betyder, og at de derfor lever i Dødssynd. Men *Pinkie* ræsonnerer som saa, at naar man alligevel har et Par Menneskeliv paa Samvittigheden, spiller den ny Dødssynd ikke nogen større Rolle. Han har som Dreng sunget i Kirkekor, og »Agnus Dei qui tollis peccata mundi« dukker af og til op i hans Erindring. Det

forhindrer ikke, at Ondskaben, han er blevet Slave af, mod hans Vilje driver ham mod Afgrunden. Han ved det, for han har Troen, ligesom Dæmonerne har den.

Den lille dumme *Rose* røber imidlertid bag sin graa og grimme Overflade et Stof som det, Helgener er gjort af. Hun ser ikke, at han sjofler hende paa selve Bryllupsdagen, hun smelter af rørende og troskyldig Taknemlighed, hver Gang *Pinkie* trods alt er lidt mindre ond ved hende. Men Tossegodhed er det ikke. Man føler Ærbødighed for hende, for hendes selvudslettende og taalmodige Trofasthed synes et Mysterium, der genkalder hin Kvindesjæl, som et Sværd skulde gennembore. Hun er endda lydig til Døden, til det Selvmord, han forlanger af hende. For hvis han skal fordømmes i Evigheden, vil hun være med — i sit lille, taabelige Hoved forestiller hun sig, at hvis hun vælger at leve, kan hun risikere at angre og faa »en god Død«, saa hun ikke kan finde ham igen i det hinsides.

Mens *Rose* sidder alene i den mørke Bil med Revolveren i Haanden, faar man en besættende Fornemmelse af, at den Kamp, man hele Tiden har anet bag den »haardkogte« Skildring, Kampen mod Ondskabens Magter under Himlen, Kampen mellem Engle og Djævele, mellem Gud og Satan, at den er lige paa Nippet til at bryde gennem Forfatterens Beretning. Er det ikke *Roses* gode Engel, der faar hende til at tøve akkurat de Sekunder, der bringer en Indgriben udefra? Vi ser *Pinkie* faa den Vitriol, han har tiltænkt en anden, slaaet ud over sit eget Ansigt, og ser ham sammenkrummet styrte af Sted og vælte sig ud over Skrænten ned i Havet. Og man tænker paa Evangeliernes Beretning om de besatte Svin i Gerasenernes Land.

Paa sidste Side taler *Rose* i Skriftestolen med en Præst. Han siger bl. a. til hende: »Hverken De, mit Barn, eller jeg eller nogen anden er i Stand til at fatte, hvor forfærdende forunderlig Guds Barmhjertighed er.« Og »en Katolik er i Stand til mere Ondskab end noget andet Menneske. Maaske er vi mere i Berøring med Djævelen end andre, netop fordi vi tror paa ham. Men vi maa haabe og bede«. Da *Rose* kommer frem med, at hun maaske venter et Barn, siger Præsten: »Med Deres Enfold og Barnets Styrke ... gør det til en Heltgen — der kan bede for sin Far«.

E. N.

HANS MOR

En Fortælling

Dr. *Hermanns* Konsultation var lige begyndt. Han var en kraftig Mand i sin bedste Alder, dygtig og anset, med en meget stor Praksis, — alt for stor, syntes han i Dag, da han var underlig træt og nervøs.

Paa Skrivebordet foran ham

laa hans Post, som han endnu ikke havde haft Tid til at se paa. Mens han talte med den første Patient, en bleg ung Pige, tog han mekanisk det ene Brev efter det andet i Haanden og opdagede pludselig sin Faders store, ubehjælpelige Bogstaver paa

et af dem. Hvorfor havde Far skrevet — og ikke Mor? Naa, det maatte vente, til han fik en Smule Ro.

Konsultationen varede meget længe. Da den sidste Patient endelig gik, skyndte Dr. Hermann sig ind i sin Privatlejlighed, slugte sin Frokost og løb ned til sin Bil. Faderens Brev havde han i Lommen. Det var rart at synke tilbage i det bløde Sæde og overlade Arbejdet til Chaufføren.

Saa huskede han paa Brevet og aabnede det hurtigt. I faa, knappe Linier fortalte hans Far ham, at Moderen var rigtig sløj, hendes Hjerter var daarligt, og Sønnen maatte snart se til hende.

Lægen vidste, at dette var et Nødsprog; naar Far skrev, var der virkelig noget galt paa Færde. I tre Aar havde Dr. Hermann ikke været hjemme; altid var der kommet noget i Vejen, naar han havde tænkt paa at besøge Forældrene; flere Gange havde han lovet dem at komme, men havde saa i sidste Øjeblik skrevet en Undskyldning paa et smukt Prospektkort. Han vidste godt, at dette gjorde dem meget ondt, — men Herregud — — han havde den ene Ferie om Aaret, som han tilbragte ved Stranden eller paa en Tur til Bjergene, og hans Veje førte altid langt uden om den lille Landsby, hvor hans Fædrenehjem var. Men nu kaldte de paa ham, og saa maatte han af Sted, selv om det kun kunde blive paa en Week-end. Han vilde telefonere til Landsbyens Lærer, at han kom, saa kunde Mor have luftet godt ud i det store Gæsteværelse og have alting i Orden til ham; det var bedre, end hvis han dukkede uventet op.

Sent om Aftenen naaede han hjem. Landsbyens Beboere var ved at stirre sig Øjnene ud af Hovedet, da den fine Bil kørte gennem den smalle Landsbygade og holdt foran det hvide Hus, som læa næsten gemt i den gamle Frugthave. Hvor blev de to gamle glade! Mor løb ud og ind, som om hun skulde hente Alverdens Ting, men glemte hele Tiden, hvad det var, og kom hen

og betragtede Sønnen med glade, beundrende Øjne. Dr. Hermann saa straks, at Faderen havde haft Ret i, hvad han skrev; Moderen var saa forandret, var faldet saa underligt sammen. Naa, næste Dag vilde han undersøge hende grundigt, og han havde taget forskellige gode Hjertereparater med.

Da han sagde Godnat, vilde Moderen absolut med op — hun skulde fylde frisk Vand i Karaffen, lukke Vinduerne og ordne forskellige andre Ting, sagde hun. Sønnen prøvede paa at faa hende fra det, men hun skyndte sig foran ham og op ad Trappen og fik meget travlt i Gæsteværelset. Han lod hende gøre, hvad hun vilde, og lagde nøje Mærke til hendes Bevægelser. Hendes Hænder rystede, det faldt hende tydeligvis svært alt sammen, men han lod hende i Fred. Da han blev bange for, at hun skulde lægge Mærke til, hvor skarpt han iagttog hende, gik han hen til Vinduet og saa op mod de straalende Stjerner. Pludselig stod hans Mor lige bag ved ham og sagde: »Hvornaar vil du i Messe i Morgen, min Dreng?«

Han — til Messe! Mor skulde blot vide, hvor længe siden det var, at han havde været inde i en Kirke! Saa vilde hun ikke være kommet med det Spørgsmaal.

»Messe?« sagde han — og gjorde en lang Pause for at vinde Tid. »Du maa i alt Fald ikke gaa til Messe, det forbyder jeg som Læge dig paa det strengeste!«

Hun smilede kærligt og svarede: »Skulde jeg ikke gaa til Vor Herre netop nu, da jeg er saa stolt og taknemmelig over for en Gangs Skyld at kunne følges med dig? Den store Lykke maa du ikke tage fra mig.«

Dr. Hermann, der roste sig af at kunne tage enhver Situation, vidste ikke, hvad han skulde sige. Omsider spurgte han i en genert Tone: »Naa — hvornaar er saa Gudstjenesten?« Klokken otte var efter hans Mening et forfærdelig tidligt Tidspunkt paa en Hviledag, men han maatte give efter for ikke at gøre Mo-

deren ked af det og paa den Maade ophidse hende.

Hun gik saa, og han lagde sig til Ro, men kunde ikke falde i Søvn, skønt alting var saa stille og Sengen saa god. Vinden susede i det store, gamle Kastanie-træ foran Vinduet; det var en beroligende Lyd, men han blev mere og mere vaagen. Til sidst tændte han Lyset. Over Sengen hang det store Billede med Skytsenglen, som havde hængt over hans Seng, da han var Barn. Det var længe, længe siden. Nu var han en berømt Læge, han var velhavende, Folk smigrede og beundrede ham, — — men hvad var det egentlig værd alt sammen? Det var ogsaa for galt, at han ikke kunde faa Fred for de Tanker, — hvor kom de fra? Dødtræt var han, og saa blev de ved med at plage ham! Han maatte tage et Sovepulver, — han vilde ikke tænke mere!

Da han stod op næste Morgen, lød Kirkeklokken, den Klokke, han som Dreng havde ringet med utallige Gange, dengang han var en lille ivrig Ministrant.

Nedenunder ventede Mor paa ham i sin Søndagsstads; hun var meget bleg, med en lille rød Plet paa hver Kind, men hendes Øjne straalede, da hun saa Sønnen.

Han fik Bilen ud fra Vognporten, og saa kørte hele Familien til Kirke. Dr. Hermann smilede ved sig selv, — hans Venner derinde i den store By skulde bare se ham i den Situation! Men han gjorde det jo for sin Mors Skyld.

Da Ministrantens lille Klokke og den store Klokke oppe i Kirketårnet meldte, at nu steg Frelseren ned til den lille Landsbykirkes Alter, faldt Dr. Hermann paa Knæ som de andre, og i hans Sjæl lød det: »Min Herre og min Gud!«

Hans Mors bestandige Bøn og den store, hellige Handling, som fejredes i den lille fattige, hvidkalkede Landsbykirke, som han kendte som sit eget Hjem, havde vundet over den store Læges »moderne Livssyn«. For en Gangs Skyld blev han den lille; thi han kunde ikke helbrede sin Mor, men ved hendes Forbøn blev han helbredt.

RED BARNET

appellerer til Katolikker

Fra en af »Red Barnet«s Bispisningsstationer i Europa er følgende lille Historie indløbet. En Dag, da jeg som sædvanlig var paa Kontrolbesøg paa vore Udspisningspladser, opdagede jeg, at en lille, radmager, bleg Pige skyndte sig at gemme noget under sin Bluse. Da jeg undersøgte det nærmere, viste det sig, at det var en gammel Blikdaase, hvori hun — skønt selv hungrende — havde hældt Halvdelen af sin Suppe. Da dette ikke blev tilladt, græd den lille Pige hjerteskrærende, og hulkende fortalte hun, at lille Søster var saa syg derhjemme — Mad havde de ikke — i 4 Maaneder havde de ikke faaet et Maaltid varm Mad, og nu kunde hun ikke spise den dejlige, danske Suppe, uden at lille Søster ogsaa skulde smage den.

Saaledes er Nøden i Dag i Europa. Tusinder og atter Tusinder af Børn har intet at spise, intet Hjem og meget sparsomt med Klæder. En Verden er sunket i Grus, og hvorledes skal disse Børn blive, som lever under saadanne Forhold, hvor Tilværelsen kun er et stort Skrig: »Giv os Mad, ellers dør vi«. Dagen gaar med at søge efter Madrester i Ruiner og Skraldebøtter, eller man sælger de sidste Ejendele paa Loppetorvet for at tjene til et Maaltid Mad, da Lønnen for de arbejdende er saa ringe, at man ikke kan leve af den.

Lad mig nævne nogle ganske fantastiske Priser, f. Eks. fra Polen:

Et Æg koster 6,50 Kr., 1 kg Smør 84 Kr., et Rugbrød 5 Kr., et Franskbrød 6,50 Kr., 1 Liter Mælk, hvis den kan faas, 6,00 Kr.

Det vil med andre Ord sige, at almindelige Mennesker ikke kan faa Føden, og Børnene dør hurtigere, end man kan naa at begrave dem. Intet Under at RED BARNET har Succes overalt, hvor denne Organisation kom-

mer frem. Sultende Børn møder forventningsfulde og taknemmelige op ved de Skoler, hvorfra Bispisningerne foregaar, medbringende Spisegrejer, som tit bestaar af de mærkeligste Ting, saasom Vaser, Konservesdaaser etc. Tallerken og Ske er Luksus. For at være sikker paa at Bør-

nene faar Maden, kontrolleres det, at den spises paa Stedet, og Maden udleveres ikke, før Levertranen er taget; men selv denne ildelugtende Vædske slikker Børnene i sig med Vælbegag.

»Save the Children« blev stiftet af Englænderinden Eglantine Jemm i 1919. Lovene blev bekræftet af Folkeforbundet 1924 og 1934. Den danske Afdeling af RED BARNET blev stiftet 14. Marts 1945 og traadte frem i Dagens Lys d. 25. Maj 1945.

Som en Slags Grundlov vedtoges Geneve Deklarationen, der i

Hvor Takken bringes hen

5 Punkter klart præciserer det enkelte Menneskes Pligt overfor den nye Generation — uden Hensyntagen til Race, Nationalitet og Tro:

1. *Barnet* skal tilsikres Mulighed for en sund Udvikling paa Legeme og Sjæl.
2. *Barnet*, som sulter, skal mættes, *Barnet*, som er sygt skal plejes, det i Udviklingen standsede *Barn* skal støttes, det vildledte *Barn* føres paa rette Vej, og til det forældreløse eller forladte skal gives Hjem og Hjælp.
3. *Barnet* skal være det første, der faar Hjælp, naar der er Nød og Ulykke.
4. *Barnet* skal uddannes til engang at kunne tjene til Livets Ophold, men det bør værnes mod enhver Form for Udbytning.
5. *Barnet* skal opdrages til Erkendelse af, at dets bedste Evner og Egenskaber skal komme dets Medmennesker til Nytte.

Foruden Bispisninger i de paagældende Lande, Ungarn, Østrig og Frankrig, Jugoslavien, Italien og Polen er der talrige Transporter af Børn til Danmark. Disse Børn indkvarteres hos private Familier, eller opholder sig i Børnehjemsanstalter. Disse 3 Maanedre er uhyre vigtige for *Barnet*, som skal gaa en ny Vinter i Møde under daarlige Forhold. Denne Rekreation under rolige Forhold, mellem glade Mennesker, virker baade legemligt og sjæleligt.

Netop i disse Dage læser man i Dagbladene om 1000 italienske Børn, som ventes hertil i Sommer. Var det ikke en god Idé, at vi Katolikker aabnede vore Hjem for et af disse katolske Børn? Sprogsværlighederne overvindes hurtigt, da *Barnet* meget hurtigt vænner sig til Sproget. Altsaa alle Katolikker med store, lyse Værelser og god Tumbleplads for Børnene, tænk paa, at et sultent, underernæret *Barn* staar foran Dem med et hønligt Blik og tomme Hænder. Lad det ikke gaa bort med Sorg og Modløshed i Hjertet. Vis det ikke fra Dem — det har ikke andre at gaa til.

Tænk ogsaa paa, at nu naar Fastetiden nærmer sig, vil et lille Offer, maaske et Par Teaterbilletter eller nogle Pakker Cigaretter gøre det muligt for et lille *Barn* at blive mæt og glad. De, der ikke har Mulighed for at indkvartere et *Barn*, kan tegne et Fadderskab à 30 Kr. (evt. indbetalt i 6 Rater à 5 Kr.), som er nok til, at et *Barn* i et af de krigsramte Lande kan faa et Maaltid Mad, daglig i 3 Maanedre.

Og til Slut vil vi tænke paa, at Kristus har sagt: »Hvad I gør mod en af disse mine mindste, har I gjort mod mig«.

Alle Oplysninger faas ved Henvendelse til Sundby 5300, Transportafd., eller skriv til *Red Barnets* Kontor, Torvegade 1, K.

Agnis Bisgaard.

Sankt Knuds Fest i Rom

Den traditionelle Festgudstjeneste til Ære for St. Knud, Konge og Martyr, afholdtes atter i Aar i hans Kapel i Kirken St. Maria in Traspontina — den Kirke, der ligger Peterskirken nærmest — og var begunstiget af det herligste Foraarsvejr med straalende Sol.

Pastor Peter Schindler sang Højmessens, bistaaet af de to danske Konvertitter fra »La Propaganda«, som til Paaske skal modtage Præstevielsen: Diakonerne *Palsøe* og *Simonsen*, og holdt paa Dansk Dagens Festprædiken.

Gudstjenesten overværedes af en god Snes danske Romere, heriblandt bemærkedes Legationen in pleno, Fru *Dinesen*, Magister *Ferlov* og hlv. Generalkonsul *Salomon*.

Efter Messen mødtes Danskerne til en hyggelig Passiar i Solen paa Kirketrappen.

Urbanus.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Stols Bestræbelser for de i Rusland internerede italienske Tropper synes nu at skulle kronnes med Held. Vatikanet har ladet udfærdige Fortegnelser over de Italienerne, om hvilke man mener, at de befinder sig i Rusland (og man har ved Udfærdigelsen af disse Lister benyttet sig af Skrivemaskiner med kyrilliske Skrifttegn). Listen er blevet tilstillet de russiske Myndigheder, som har svaret igennem det internationale Røde Kors.

Italien

De første amerikanske Teologistuderter efter Krigens Afslutning er for ganske nylig ankommet til Rom. Det amerikanske Kollegium i den evige Stad kan saaledes atter optage sit normale Liv.

Tyskland

Det amerikanske Episkopat har gennem den apostoliske Visitator i Tyskland, Mons. Muench, inviteret Berliner-Kardinalen v. Preysing til et Besøg i U. S. A. Kardinal Preysing — som bekendt en af Nazismens modigste Modstandere — har taget imod Indbydelsen og afrejser i Begyndelsen af Februar med Flyvemaskine til New York.

Ungarn

Den tidligere ungarske Armé-Biskop, Mons. Steph. Zadravecz, der i Juli blev løsladt efter et Aars Fængsel, vil i nærmeste Fremtid paany blive stillet for Domstolen paa Grund af et nyt Anklageskrift.

Præstednavnelser

Pastor Th. King er fra Nytaar udnævnt til Sognepræst for Lyngby Sogn. Nu foreligger endnu en Udnævnelse, idet Pater Lanser S. J. er blevet udnævnt til Sognepræst for Ordrup Sogn.

Rekviemmesse

for de fire Katolikker blandt Ofrene ved den store Flyveulykke i Kastrup læstes i St. Ansgars Kirke Lørdag den 1. Februar.

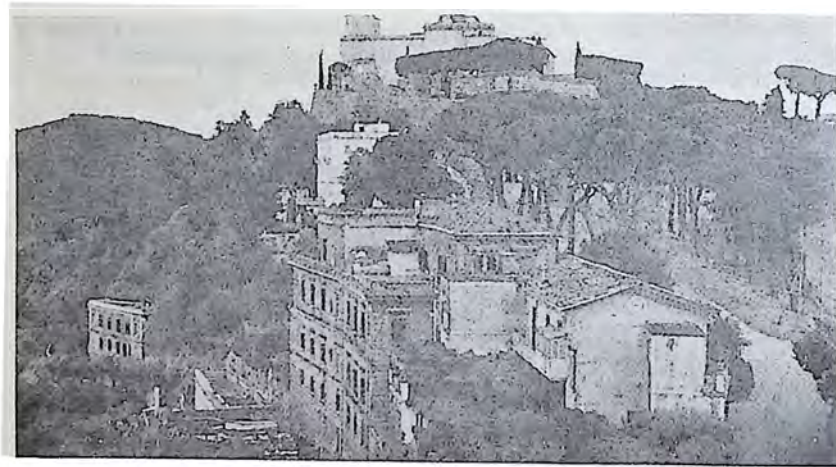
Ukrainsk Besøg

En landflygtig ukrainsk Biskop, der nu som apostolisk Visitator besøger ukrainske Katolikker rundt om i Europa, har været paa nogle Dages Besøg i København. Biskoppen læste Messe efter den gamle oldslaviske Ritus. Torsdag 30. Januar var der i St. Mariae Præstegaard en lille Fest, ved hvilken Biskoppen var sammen med ca. 70 herværende Ukrainere.

Rejser Vatikanet Krav om Krigsskadeerstatning?

Der har i nogen Tid i Verdenspressen verseret en Række Meddelelser om de Reparations-Krav, som Vatikanet skulde have anmeldt for de allierede Myndigheder i Anledning af Bombeskader paa pavelig Ejendom. Det er rigtigt, at Vatikanet har en Del Krigsskader at notere, men Spørgsmaalet om en Godtgørelse for Tab og Skade er endnu fuldstændig uafklaret. Der faldt saaledes Bomber i Pavens Sommerresidens i Castel Gandolfo samt i Propagandakollegiets sammesteds beliggende Bygninger. Under de gentagne Bombardementer af Roms Trafikcentre faldt der ligeledes i adskillige Tilfælde Bombestykker i Vatikanstaten, hvor bl. a. en pavelig Gendarm blev saaret. Endvidere er saavel Callistus-Domitilla-Katakomberne blevet svært beskadiget, ligesom Pavens Katedral-Kirke, Lateranbasilikaen, har faaet samtlige Ruder trykket ind af Luftrykket fra eksploderende Bomber. Pavelige Autokolonner, som under hele Krigen har gennemtrawlet Italien paa Kryds og Tværs for at bringe Hjælp til Nødlidende, er gentagne Gange blevet beskudt til Trods for, at de førte Paveflag og var mærket med de pavelige Farver; ved dis-

se Beskydninger har 3 af Vatikanets Tjenestepersonale mistet Livet, medens adskillige er blevet saaret. Medens den italienske Antiklerikalisme fortsætter, forberedes der til Gengæld fra modsat Hold en Hyldesttillkendegivelse til Pius XII i Erindring om hans Fortjenester for Byen Rom. Det er saaledes bl. a. Hensigten at opsætte en Mindetavle for den helige Fader i Kirken San Lorenzo fuori le mura, der delvis ødelagdes af Bomber, og det kan nævnes, at den jødiske Menighed i Rom ogsaa har givet sit Bidrag til Formaalet.

Den pavelige Sommerresidens i Castel Gandolfo ved Albanersøen.

Kardinal Schuster om Den katolske Presses Betydning

Det katolske Milano-Blad »L'Italia« har fornylig faaet opstillet et nyt Rotationsanlæg, og ved Indvielsen holdt Kardinal Schuster en Tale, hvori han først og fremmest takkede Biskoppen af Tessin, Mons. Jelmene, fordi han havde muliggjort Anskaffelsen af denne i Schweiz fremstillede Maskine — der netop under de øjeblikkelige vanskelige Forhold var af saa stor Betydning — og udtalte derpaa følgende om den katolske Journalistik's Betydning og Opgave netop nu. »I Oldkirken — udtalte Kardinalen — erstattede den hellige Petrus' Autoritet og den hellige Paulus' utrættelige Iver Rotationsmaskinen. Deres Breve spredtes over den ganske Verden. Idag er den katolske Journalistik, der viderefører denne Oplysnings- og Sandhedstjeneste i det 20. Aarhundrede. Idag som for to Tusinde Aar siden er det stadig

Aanden, der er det første og vigtigste for Udbredelsen af de store Sandheder, som er betroet os Kristne. Det maa være en af Hovedopgaverne for et katolsk Blad at søge at naa ud til alle rettroende Mennesker ogsaa blandt Ikke-Katolikker, det maa tragte efter ogsaa at tale til Vantro og til dem, der har mistet Troen. Alle Mennesker har Krav paa Sandheden, og alle maa derfor have hørt Sandhedens Stemme. Vi lever i en Tid, hvor de politiske Systemer ligesom afskrives og det 19. Aarhundredes Civilisation likvideres — deraf Krigen. Og netop ud af denne Situation vokser da ogsaa den katolske Avis' Betydning frem. Den er Midlet ved Hjælp af hvilket enhver, der tænker ærligt, kan bringe sine Tanker frem for Offentligheden, uden Lidenskab og uden at fortabe sig i Hypoteser eller ensidige Meningsytringer — men i Skæret af det guddommelige Lys, der udstråler fra Sandhedens og Retfærdighedens Sol.«

Kardinal Ildefonso Schuster

Efter Japans Nederlag gør en stærk og glædelig Udvikling sig gældende indenfor den katolske Mission i Landet. Den japanske Ærkebiskop i Tokyo har udstedt følgende Parole for Missionens Arbejde: Vi maa tage Øjeblikkets Lidelse som en Prøve, sendt fra Gud, for at kunne medvinke ved Rejsningen af et nyt Japan.

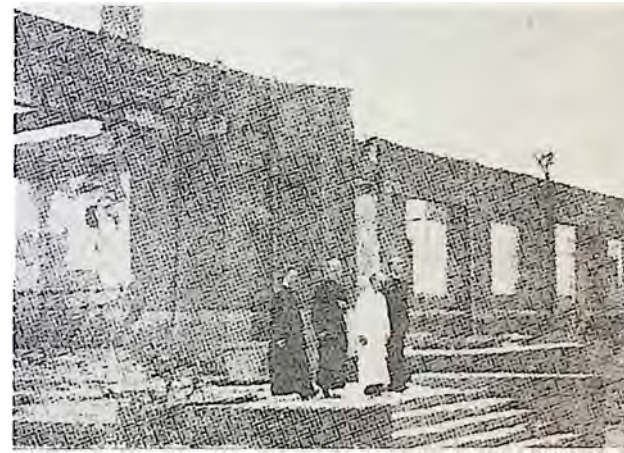
Umiddelbart efter at de allierede havde oprettet deres Hovedkvarter paa japansk Jord, søgte Overkommandoen efter Raadgivere for religiøse Anliggender. Til Raadgivere i katolske Anliggender valgtes Amerikeneren Fynn (af Maryknollmissionærenes Kongregation), Tyskeren P. Ritter S. J., samt Franskmændene P. Humbertclaude, tilhørende Marianisterne. 28. December 1945 udstedtes Loven om religiøse juridiske Personer, og allerede 15. December Loven om Shintoismen, der ikke længere anerkendes som Statsreligion.

En Biskpekonference i November 1945 nedsatte endvidere en katolsk Landskomité, der i 1946 valgte en Kommission til Genopbyg-

Genopbygningen i Japan gaar rask frem

ningsarbejdet for den katolske Kirke i Japan, og som i første Række søgte Hjælp hos Amerikas Katolikker. Stadier paa Genopbygningens Vej er Hjemsendelsen af de japanske Gejstlige, som saa længe har været tilbageholdt i Rom, samt Tilbagekaldelsen af de Missionærer, der

under Krigen blev fordrevet fra Japan. Endvidere har de katolske amerikanske Soldater, som har været stationeret i Japan, været meget hjælpsomme, hvor det gjaldt om at assistere deres Trosfæller. Kejserlige Prinser har studeret Katolicisme og den japanske Undervisningsminister, den tidligere katolske Professor ved det kejserlige Universitet i Tokyo, Kōtērō Tanaka, har holdt Foredrag om Katolicismen, bl. a. i Nærværelse af Kejseren samt andre interesserede Medlemmer af den kejserlige Familie. Der synes iøvrigt i tidligere kejserlige Kredse at kunne spores en omfattende Interesse for det katolske Standpunkt inden for politiske, sociale og juridiske Omraader. Der lægges i Øjeblikket ingen Hindringer i Vejen for religiøse Manifestationer og det tidligere saa omstridte Kirkegaardsspørgsmaal synes nu at skulle finde en for de kristne tilfredsstillende Løsning. I September 1946 har Regeringen meddelt de religiøse Samfunds Repræsentanter, at ethvert religiøst Samfund vil faa Ret til sin egen Kirkegaard. I Februar 1946 fik Katolikker og Protestanter Tilladelse til at udsende religiøse Radioforedrag, og der findes allerede nu en katolsk Radio, ledet af japanske Gejstlige.

Det katolske Universitet i Tokyo - Jochi Daigaku blev slemmedtaget under Krigen, men Arbejdet er genoptaget i et interims-kloster.

Amerikas bedste Fodboldspiller

En af de katolske Elever paa det amerikanske Militærakademi valgtes for nylig — som den bedste amerikanske Fodboldspiller — til Amerikas Landshold. Paa Billedet faar Felix »Doc« Blanchard overrakt det gyldne Trofæ i Nærværelse af sin tidligere Rector, Rev. Harold Folster S. J.

Ærkebiskoppen af Quebec, Kardinal Villeneuve.

† Kardinal Villeneuve

Ærkebiskoppen af Quebec, Kardinal Villeneuve, er afledt ved Døden, 64 Aar gammel. Efterretningen om denne betydelige Kirkefyrstes Død vil blive modtaget med Sorg i vide Kredse og søvsagt ikke blot i Canada, hvor han har lagt sit Livs Arton, der førte til Montreal, blev præsteviet i 1907 og i 1931 udnævnt til Biskop i Gravelburg. Allerede efter kaldtes han til Ærkebispesædet i Quebec, og i 1933 tildeelte Pius XI ham Kardinalpur-

puret. I sin kanadiske Hjemstavn har Kardinal Villeneuve udfoldet en ualmindelig velsignelsesrig Virksomhed, først og fremmest som primus motor ved de saakaldte »Sociale Uger«; paa det sociale Omraade var han en anset Autoritet — saa anset, at han endog i 1937 kunde tillade sig personligt at gribe ind i den daværende Textilarbejderstrejke.

Læserbreve om St. Knuds Gilderne

Cigaretten fra Aalborg fænger

Glimrende Idé med den Cigaret, vi skal give Afkald paa til Fordel for *Sankt Knuds Gilderne*. I Aalborg er der Initiativ og Humør, som maa smitte Landet over, saa kan vi ikke »organisere« den Tanke i mere faste Rammer? Starte en rask lille Forening, som vi kalder »Tobakkens Afholdsforening«. Den skal fungere i Fastetiden fra 19/2 til 5/4. Jeg kunde tænke mig det saaledes:

Foreningen har uskrevne Love. Indmeldelse er gratis og sker skriftligt til S. K. G.s Sekretariat, Elmegade 3, Kbhvn. N. blot med Angivelse af For- eller Efterbogstav. Anonymiteten bevares.

Praksis: Al Tobaksrygning ophører i Fastetiden -- Beløbet for den daglige Ration lægges i en Bøsse, og efter Paaske indsendes Pengene til Sekretariatet med eller uden Navn -- alt efter Ønske. Idéen kan ogsaa udvides til Chokolade, Biografer eller andre rare Sager fra Overflødhedshornet.

Jeg er personlig en stor Ynder af Tobak -- hvor kan den smage, dulme, stimulere, hygge, ja, hvad mener De om en »Lucky Strike« efter Morgenkaffen Søndag? Men jeg kender ogsaa den gode Smag, der er ved *ikke at ryge i Fastetiden*. Kirken er bygget op paa Afsavn og Ofre -- store og smaa -- og det er et gennemprøvet og evigt aktuelt Middel til aandelig personlig Vækst. Vi arbejder altsaa med dobbelt Formaal -- indadtil og udadtil. Indadtil er det en Viljesakt og styrker derfor Karakteren -- »Menneskets Tro udtrykker Menneskets Vilje,« siger Toke Jørgensen saa rammende, og udadtil pekuniært kan det betyde en Strøm, en Guldflod! Naar der spares 50 Øre -- 1 Krone eller mere i 40 Dage af mange -- jeg siger *mange* -- kan det blive til en god Sum af gyldne Mønter.

Til de helt passionerede Rygere, som hellere søger Druknedøden end giver Afkald paa en Smøg, er der jo den Udvej, at de kan give det samme Beløb, som de ryger for i 40 Dage -- var det ikke noget, saa kan vi faa alle med.

Summa summarum -- lad os realisere Tanken, vi hjælper Kirken, og vi styrker os selv ved dette lille Offer. Efter Paaske hører vi saa gennem Ugebladet, hvad det er blevet til, og vi vil forhaveses, hvis vi altsaa virkelig vil.

Aalborg skal have Tak for den gode Idé.

En Tobaksvæn.

Til Handling angaaende Penge - rent ud sagt

Efter de sidste Ugers Indlæg angaaende Penge, er vi nu alle -- maa man anlage -- underrettet om Vikariatets økonomiske Situation. Der er herefter kun et at gøre, -- at gaa til Handling.

KIRKESKATTEN:

Der skal Penge i Kassen omgaaende, -- vi maa derfor senest med Ugangen af Maanedens betale Kirkeskatten, -- og da sidste Aars Kirkeskatter har været for smaa, maa vi simpelthen fordoble Beløbet. Lad os godvilligt betale det dobbelte og vent ikke paa at blive det afkrævet. (Forskaan Præsterne for at være Skatteopkrævere paa Prædikestolen). Men lad os betale til Kirkens Kontor straks eller aflevere Beløbet til Sognepræsten efter Søndagsmessen senest den 9. Februar.

KOLLEKTEN:

Ogsaa den bør vi fordoble i det kommende Aar. Lad os ogsaa her spontant fordoble det Beløb, vi plejer at komme i Klingpungen. Naar vi husker paa, at Kollekten udgør Menighedens Offer, er dette ikke saa svært.

MESSESTIPENDIER:

Trænger vi ikke alle til at faa en Messe læst for vor Intention? Eller vi har sikkert noget at sige Tak for. Messens Kraft i Forbindelse med vore Bønner er den stærkeste Magt. Vi kender, hvad enten det gælder os selv eller vor afdodes Anliggender, vor Skærv herfor er i Virkeligheden kun en Ubetydelighed.

ST. KNUDS GILDERNE:

Den Femøre maa vi ikke lade sidde paa os! Lad os være enige om at betale den, ugentlig, maanedlig eller aarligt. Alle er med fra Søndag den 9. Februar. Gilderne

ledere, har I alle Adresserne paa samtlige Katolikker i jert Distrikt? Ellers faa dem hos Sognepræsten og hemsøg hver eneste een. Det maa for jer være en Æressag, at ingen undslipper.

RESULTATET:

Naar dette Aar er omme, kan vi forvente at se Resultatet publiceret i Ugebladet i Januar 1948. Hvis vi alle gør vor Pligt som her skitseret, vil Nøden være afhjulpet! Der er i Danmark proklameret et »SPARE-AAR«, hvilket i Realiteten vil sige mindre af verdslige Goder. Lad os danske Katolikker tillige gøre 1947 til et Kirkens Aar og udnytte Materialismens Fallit ved at bruge vore Penge til aandelige Goder af evig Værdi.

De nærmeste Dage, og senest Søndag den 9. Februar, besøger vi alle Præstegaardene Landet over og beviser med Penge -- rent ud sagt, -- Lægfolkets Vilje til at hjælpe vor Moder Kirken. Det er simpelthen en Samvittighedssag som ingen Katolik kan ignorere.

Patrick Holmgaard.

Forslag til Overvejelse

I Anledning af Ugebladets Artikler om Vikariatets Økonomi, tillader jeg mig at bringe følgende Forslag til Overvejelse:

1) Ansgarius Bonifacius Kollektorne bør offentliggøres for hver enkelt Sogn, da dette sikkert vil virke ansporende paa de Menigheder, der yder for lidt.

2) St. Knuds Gilderne bør inddeles i to eller flere Kategorier i en Skala, beregnet efter, hvad der betales i Kirkeskat (det er en Forudsætning, at denne er, som den bør være), saaledes at 1. Kategori (laveste) er 5 Øre, næste 10 Øre og muligt en paa 15 Øre.

Jeg er vel vidende om, at der er mange, der godvilligt yder mere end 5 Øre, men ovennævnte Forslag vil sikkert give bedre Resultat.

Jeg giver min fulde Tilslutning til Herr Bruno Millech's Forslag om, at Menighederne bør have Kendskab til deres Sogns finansielle Stilling, navnlig hvis denne er utilfredsstillende.

N. Fr. Petersen.

Giro 254.58

Sankt Knuds Gildernes Girokonto har modtaget to Gaver, 1000 Kr. fra P. og E. og 100 Kr. fra navngivne Giver. Paa Gildernes Vegne udtales en hjertelig Tak. Og Girokontoen har stadigvæk Nummer 254.58.

FILM

Side op og Side ned kunde man skrive om Grands nye Film (27.-1.), der er noget aldeles enestaaende, baade teknisk og kunstnerisk. 26-aarige Orson Welles lavede i 1941 for RKO sin »Citizen Kane«, paa Dansk »Den store Mand«, med mange originale Fortælleformer, med tekniske hidtil ukendte Ideer og med et Tempo, der fik selv Amerikanerne til at onnme sig. Bladkongen Kane (en Karikatur over Hearst, der selv protesterede rasende mod, at Filmen skulde komme frem) er død med det mærkelige Ord »rose-bud« (Rosenknop) paa sine Læber, og en Journalist skal udforske, om Ordet hentydede til en Hemmelighed i Mandens Liv, maaske til hans Livs Gaade. Journalisten udspørger nu alle Kanes Venner og Omgang og sammenplukker saledes et Menneskeliv i dets karakteristiske (eller i hvad Vennerne anser for karakteristiske) Situationer, men »rose-bud« faar han ikke opklaret. Tilskueren faar Løsningen, der er logisk og nogenlunde rimelig. Hulter til bulter (tilsyneladende) berettes om Kane, snart er han en Olding med slappe Træk, snart en brændende Yngling med flammende Øjne, snart ruter vi gennem hans Liv i Fantasislottet med de uhyre Rum (iøvrigt samme Idé som i Dreyers »Mikael«). Historien om et Ægteskab bliver Historien om en Række Morgenborde. Filmen er paa een Gang Satire og psykologisk Menneskeskildring, hvorved den faar et Forspring fremfor Sacha Guitrys Film, som den ellers minder om, mere end om Noel Cowards. Fotograferingen er rent ud fabelagtig, Lysbehandlingen i Billederne understreger Lyden (som i Scenerne, da Ugerevnen er kørt for Pressen) eller Stemningen (som i Biblioteket), der er Kamerakørsler saa intenst overraskende, som naar vi kører gennem Glas-taget ned til Restauranten nedeunder ned til et bestemt Bord, hvor vi absolut maa høre med. Eller en Kørsel henover de uhyre Værelsers sammenpakkede Kunstgenstande tilsidst i Filmen, en Kørsel, der antyder den megen Tragik, Kanes Alderdom indeholdt. Særlige Sensationer i Filmen er først og fremmest Linsebehandlingen, der tillader at fjerne og nære Elementer i Billedet er lige tydelige og skarpe (sker ved at have mange Linser foran Kameraet), og dernæst i, at man ser Lofterne i Rummene (det lyder ikke af saa meget, men er en imponerende Bedrift!); endvidere maa fremhæves bevidst Anvendelse af Larven som Virkemiddel (i Sangerindens Lidelsesturnee) og Udnyttelsen af Ugerevy-Ideén (forbedret ved, at Scener »fra Tyverne« er optaget med 16 Bill. i Sek., og ved at Filmmateria-

let »regner«), og endelig maa vi beundrende notere aldeles ypperligt Spil af saa at sige alle de medvirkende.

I en anden af Ugens Film, Cecil B. de Milles Mammut-Soroverfilm »Orkanens Host« (Reap the wild wind) kan man ogsaa glæde sig over enestaaende teknisk Filmkunnen. Hovedscenerne, Kampen under Vandet med Kæmpeblæksprutten er ypperlig lavet og af stor Virkning, og Filmens udstrakte Anvendelse af fotograferet, opforstørret »back projection« mærkes næsten ikke. Filmen selv er flot, festlig, folkelig og fornøjelig, og spilles af de helt rigtige Mennesker med Ray Milland og Paulette Goddard i Spidsen. (Nørreport 31.-1.).

Enduu en Film var af stor Værdi: »Dette Land er mit« (This land is mine. (Nora 27.-1.) om en blød og feig Lærer, der under Besættelsen opdager, at han er gjort af Heltestof trods alt. Charles Laughtons Oplæsning af Menneskerettighedserklæringen tilsidst var maaske denne brillante Kunstners hidtil fornemste Præstation. Anbefales. —

Leslie Howards »Spitfire« (First of the few. — Platan og Triangel 27.-1.) var noget bleg, men saa fin og ædel i sin stille Humor og rolige Besindighed, at ogsaa den maa anbefales. Howard spiller her sin sidste Rolle som Mitchell, der tegnede den fremragende Jagertype, der kom til at betyde saa meget i Forsvaret af Storbritannien. David Niven som hans Test-pilot sekunderede ham fint. —

»Dr. Jekyll & Mr. Hyde« (Alexandra 27.-1.) med Spencer Tracy og Ingrid Bergman er ikke nogen god

Film. Pseudovidenskabeligt opbygget (ala Edison), pseudopsykologisk og desværre ogsaa pseudodramatisk. Stoffet er ypperligt, men enten maa det behandles direkte, altsaa som Helt-Abe (som i March-Filmen), eller ogsaa symbolsk, saa at en halvgrim Jekyll som Hyde bliver til en Skønhed, Ondskaben i daarende Ydre, men her var Hyde hverken det ene eller andet, og alle andre end Ivy kunde let genkende Jekyll. Som Jekyll var Tracy storartet, som Hyde skred han ud over sine Evner, men spillede efter Omstændighederne dygtigt. Han er en dejlig Skuespiller.

»Two girls and a sailor« (Dagmar 27.-1.) er en let og luftig Musichall-Komedie, morsom og køn, pudsigt spillet og med sjov Musik til. Allysons »Young man with a horn« var ikke til at faa ud af Øret. Jimmy Durante var med!!.

»Paa Eventyr i Singapore« (Road to Singapore. Park 29.-1.) med Bing Crosby og Bob Hope er tynd, men ganske hyggelig Studenterkomedie med Masser af Brandere. Elskværdig Komik. Der er en hel Serie med de to, og Alaska-Filmen heriblandt skal være yderst fremragende.

Endelig »Kvindelist er uden Ende« (Between us girls. — Odeon og Atlantic 30.-1.) er en meget grinagtig og sjovt spillet Komedie om en Datter, der ager lille Pige for at Moderens Kavaler ikke skal skræmmes bort. Da hun er Skuespillerinde giver disse Scener Anledning til store og indviklede Komplikationer i Handlingen, der dog naturligvis ender godt. Diana Barrymore, John's Datter, viste umiskendelig Talent som stor komisk Kunstner.

Bjørn Rasmussen.

Stor Nedsættelse

af katolske Bøger

Robert Hugh Benson: *I Dronningens Navn I-II*. En spændende Roman fra Reformationstidens England. Før Kr. 12,75. Nu Kr. 6,00.

Peter Schindler: *Kølvand og Skinnestribe*. En af Forfatterens bedste Rejsebøger i stort og smukt udstyret Format. Før Kr. 7,75. Nu Kr. 5,00.

Holger Rafn: *Johannes Chrysostomos*. En kirkehistorisk Skildring af den berømte Kirkefader Johannes Chrysostomos. Før Kr. 7,75. Nu Kr. 3,00.

SANKT ANSGARS BOGHANDEL
BREDGADE 67 · KØBENHAVN · PALÆ 4777

DE UNGES SIDER

Hvordan gør man andre Steder?

Efter Biskoppens Tale til Ungdommen er mange Ungdomsforeninger sikkert vaagnet til Daad. Der maa arbejdes bedre, end det hidtil er sket. Først og fremmest er det vel gaaet op for mange, at Ungdomsforeningerne kun faar fat i en ringe Del af de unge — og at de slet ingen Kontakt har med dem, der mest trænger til deres Støtte. Hvordan skal Arbejdet da organiseres. Ja, det skal der ikke svares paa her.

MEN — hvorfor ikke høre, hvordan man gør andre Steder i Verden, — der er sikkert en og anden Idé, der kan anvendes. Vi kan lære af andres Erfaringer — og maa tilpasse det efter vore egne Forhold.

Jeg skal her fremhæve nogle af Metoderne i en af Verdens største katolske Ungdomsorganisationer J. O. C. (den katolsk Arbejder-Ungdom). Den begyndte ogsaa i det sinaa — i et enkelt Sogn — men er nu en kæmpestor Organisation. — Dens Metoder en i Dag omtrent den samme som da Joseph Cardijn begyndte i 1912.

Kernen i Arbejdet i de enkelte Sogne er en lille Gruppe modige unge — til at begynde med 5—6 — senere flere; men den bestaar kun af Folk, der kan og vil arbejde. Hver Uge er der Studiekreds for denne Militantgruppe. Der indledes med Bønnen, derefter 15—20 Minutter den rent religiøse Del. Til en Begyndelse indleder Præsten — senere en af de andre; — f. Eks. gennemgaas ganske kort en Passage fra Evangeliet, og man snakker om, hvad det betyder ganske konkret og praktisk: hvad skal vi gøre.

Derefter holdes en kort Rapport over Forsættene fra sidste Møde — hver enkelt siger, hvad han har gjort, og hvilket Resultat der har været — alle siger deres Mening derom — opmuntrer til fortsat Virke — kritiserer Fremgangsmaaden etc., saa at alle kan lære deraf. — F. Eks. har en opdaget, at den eller den ikke praktiserer som Kato-

lik; lidt efter lidt er han blevet Kammerat med ham — de har diskuteret det eller det. — Var det rigtigt at svare saadan etc. Senere: Jeg har faaet ham med til det Møde — eller den Messe — hans Reaktion var saadan og saadan. Dernæst diskuteres, hvad der kan gøres i Fremtiden: Kan du ikke faa fat i ham. Eller den og den er blevet syg eller arbejdsløs — hvad kan vi gøre for at hjælpe ham. Det vigtigste er, at alle lærer at handle i rigtig kristen Aand.

Tredie Punkt paa Dagsordenen er det vigtigste og største Studie over de konkrete, religiøse og sociale Forhold: Hvad er Grunden til, at de unge glider bort fra Kirken — til de sørgelige moralske Forhold. —

Hvordan lever de unge — hvad interesserer dem — hvordan lever de — hvorledes er deres Arbejdsforhold. Hvad mangler der for at de kan leve en rigtig menneskelig Tilværelse. Hvilke Mangler er der ved den sociale Forsorg. Hvorledes er Familielivet i det eller det Miljø — hvad er rigtigt, og hvad er galt i det?

Enhver kommer med sine egne Erfaringer — fortæller, hvad han har set eller hørt (naturligvis uden at nævne Navne). Hvad bør der gøres — og hvad bør vi gøre! Naturligvis tager man for hvert Møde et eller andet konkret Punkt — og observerer det Ugen forinden, saa at man ikke diskuterer i Skyerne. Der kan ogsaa staa Kirkens Lære om Ægteskabet — om Samfundet etc. — om Radio og Presse paa Programmet.

Til sidst tages nogle praktiske Resolutioner: Bed for den eller den. Hjælp den eller den, og Emnet for næste Møde fastsættes.

Hovedsagen i det hele er at lære denne Gruppe at aabne Øjnene — at lære Kristendommen ret at kende — og at faa den rette Apostolatsaand og Samfundsfølelse — kort sagt faa den rette kristne Aand, og at de unge lærer at gøre noget for deres Kammerater.

En anden Gang skal jeg fortælle om J. O. C.s yderlige Virksomhed.
P. B.

Da Centralskolen brændte

St. Ansgars Trops Spejdere som Redningsmænd

Tropsmødet var lige begyndt; den Aften havde vi inviteret en Del Dreng fra Skolen for at vise dem, hvad vi Spejdere foretager os. Og saa skete det —: Pludselig lyder nogle Skrig og Raab ovre fra Centralskolen — Skrig om Hjælp. Et Par af de større Spejdere løber til for at se — det er forskrækkeligt — en ækel Røg staar ud fra Skolen. Alarm — Redningsarbejdet er snart organiseret og i fuld Gang. Vi maa gennem en giftig hoste- og taarebringende Røg for at naa frem til Ofrene. Der er ingen Tvivl — det maa være Attentat — Sabotage! Uskyldige Børn ligger haardt saarede af Røde-Kors' Sminke, — aabne Benbrud, — Forbrændinger.

Men — takket være vore Spejders store Dygtighed og Aandsnærværelse gik ingen Menneskeliv tabt. Hurtigt bliver de saarede baaret ud og forbundet.

Endog Attentatmændene paagribes. — Det viser sig selvfølgelig at være et Par store Rovere.

Da Drengene ikke synes, de har set Ild nok, inviterer Brandmændene dem over paa Fælledvejens Station og foretager en større Demonstration for dem.

Ja, der foregaar noget i Skt. Ansgars Trop. Forøvrigt fik vi overrakt en Rævehale og en Vildsvine-tand ved Divisionens Nytaarsparade til Belønning. Vi har haft to Julefester — en med og en uden Forældrene. For nylig aflagde flere Spejdere deres Løfte foran Skt. Ansgars Alter i Kirken for derved at udtrykke Troppens katolske Aand.

Vi har planlagt storstilede Ture for den kommende Tid. Det maa lige være noget for Drengene.

Saadan foregaar det ogsaa i andre Troppe.

Motto: *Bliv Spejder.*

Yuck.

K. U. K. København

Lørdag den 8. Februar begynder Mødet Kl. 19,15 pr. med et kort Kredsmøde. Derefter forevises den spændende Hospitalsfilm, som omhandler Operationer m. m. Husk at komme et Kvarter før, da Filmen er af ret lang Varighed.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 8. Februar Fællesmøde med Tale af Pastor King. Husk Undervisningen i engelsk begynder Kl. 19,30 pr. Husk selv at medbringe Brød til Kaffen.

Østrig kalder

Efter den sidste Indberetning, da jeg havde modtaget 1492 Kr. 50 Øre, har jeg modtaget: I. F. 10 Kr., O. B. (5. Bidrag) 31 Kr., Ebba 30 Kr., V. S. 10 Kr., I. H. G. 10 Kr., H. L. 10 Kr., D. E. 30 Kr., ialt 131 Kr. med det tidligere modt. 1623 Kr. 50 Øre (indt. d. 22. Januar).

En af dem, der har modtaget en Pakke, skriver: Jeg bringer Dem og alle Givere min ydmygste og bedste Tak for de store Velgerninger, som De delagtiggør saa mange Mennesker i. De har meget stortilet og hurtigt grebet ind, saa vi var betaget af Guds Barmhjertighed og Deres Kærlighed. Maatte Gud mangfoldigt gengælde alle disse kære Mennesker, og maatte Deres Tilværelse blive lige saa skøn, som det er at modtage disse Gaver for os.

Lignende Udtalelser med Ønsker om Guds Gengældelse kommer fra andre. Ikke for intet siger Østrigerne altid Vergelt's Gott!

Hjertelig Tak ogsaa fra mig til alle Bidragydere. Jeg fortsætter Indsamlingen, men maa desværre paany meddele, at Henvendelser med nye Adresser er forgæves. Røde Kors udsender for Tiden ikke Spørgeskemaer, og nye Tilladelser vil næppe kunne gives — men vor Tilladelse gælder een Gang for alle. Yderligere (indtil 1. Febr.) indkommet: M. P. K. 31 Kr.

Verner Stabehl,
St. Jørgensallé 8, Kbh. V.
Postkonto 81501.

HØRESPIL

Joe Corries »Efter alle de mange Aar« genopførtes aldeles upaakrævet 27.-1. (sidste Gang var November 46!!!). Det maa have været en sand Lidelse for Skuespillerne at skulle agere saa skrap Kælling og saa lille Mand og at sige de fjollede og overfladiske Replikker. — 31.-1.

bragtes i fællesnordisk Udsendelse fra Sveriges Radioteater en Uropførelse: Strindbergs »Holländaren«, et dramatisk Fragment fra Sommeren 1902, som Forskerne har lokaliseret til umiddelbart efter, at Hustruen (Harriet Bosse) var draget ud paa Landet med Barnet. Sommerensomheden i Hovedstaden skal have inspireret Strindberg til Stykket om den flyvende Hollænder, der hvert syvende Aar kommer i Land, og som — det er S.s egen karakteristiske Tildigtning! — har seks ulykkelige Ægteskaber bag sig. Moderen gengiver ham paa magisk Vis de bristende Illusioner, han ser sig selv som stor Maler, faar et Forhold til en ung Tegnerske, der elsker ham, men straks er Ulykken der igen; hun forlader ham, og saa slutter Fragmentet. Uno Henning var meget de-Wahlsk som Hollænderen, mens baade Gerda Lundquist som Moderen og Gunnel Broström som Pigen stod smukt og rent. Storartet var Toivo Pawlo som den djævelske Tjener. Men Udsendelsen som Helhed, der var en Lækkerbidsken for Literaturhistorikerne, maa i Løbet af højst ti Minutter have faaet den menige danske Lytter til at lukke af eller dreje om til noget andet. Emnet var for »højt« i Betragtning af, at det foregik paa et fremmed Sprog, og Behandlingen af Emnet var for »poetisk« til at fange Opmærksomheden. Men Urpremiere var det i alle fall.

Bj. R.-n.

Københavnske Kirker

St. Ansgars Kirke

Sønd. 9. Febr. Kl. 10 Pontifikalmesse, Kl. 17 Festandagt. Onsd. 12. Febr. Kl. 20 Fransk Prædiken af Mgr. Chevrot.

Jesu Hjerter Kirke

Sønd. 9. Febr. Kl. 10 Levitmesse, Kl. 18 Festandagt (Komplet). Mand. 10. Febr. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 13. Febr. Kl. 20 Mændenes Kongr. Efter en kort Andagt er der Spørgelime i Røde Sal.

Conférences en Français

par Mgr. Georges Chevrot.
Curé de Saint-François-Xavier,
Paris:

»La vie en Jésus Christ«
Les mercredis: 12, 19. & 26 février à 20 h. en l'église de St. Ansgar, Bredgade 64 (entrée gratuite).

Conférence organisée par l'Academicum Catholicum:

»Le catholicisme et la France modernes«.

Vendredi le 21 février à 20 h., Stenosgade 4.

Carte d'entrée à 1 coronne chez Sct. Ansgars Boghandel, Katholsk Boghandel og B. T. Centralen.

Hvad gøres der for nødstedte Mødre?

Ved Katolske Menighedsplejers Møde Onsd. 12. Febr. Kl. 20 pr. St. Kjeldsgade 3, taler Mødrehjælpsinstitutionens Leder Kontorchef cand. jur. Fru Vera Skalts om: Mødrehjælps Opgaver og Arbejde.

Det er af stor Betydning, at saa mange som muligt ikke alene slutter op om Kirkens karitative Arbejde, men ogsaa søger at dygtiggøre sig dertil.

Mødet den 12. Februar giver os Lejlighed til at udvide vore Kundskaber om en meget vigtig Del af de sociale Hjælpe midler. Kom derfor alle til Stede, saavel aktive i karitativt Arbejde som interesserede.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3., Torsdag den 13. Febr. Kl. 20. Sr. Maria Birgitta: Barnets religiøse Opdragelse.

Alle Kirker

som har modtaget Brochuren »Letland«, bedes snarest mulig tilsende os en Afregning over samme.

Lettisk kulturel Klub,
Gyldenløvesgade 16, København V.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødetansvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner
MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Iltog Gas Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Febr.
9. S. *) SEXAGESIMA. --- 1 Dag fejres
(hvid) ST. ANSGAR (821- 87); 2. Bøn: Søndagen (106); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (110).
10. M. Oktav af St. Ansgar (821—87); 2. Bøn: St. Scholastica (830), 3. Bøn: For Paven ([122]); alm. Præf. (525).
11. Ti. Vor Frue af Lourdes (831); 2. Bøn: For Paven; Præf. (522).
12. O. Serviterordenens syv Stiftere (834); 2. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
13. T. † Feria (106—25), uden Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. F. † St. Valentin (837); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
15. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([88]); 2. Bøn: St. Faustinus og St. Jovita (838), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]), 4. Bøn: For Paven; Præf. (522).
16. S. QUINQUAGESIMA.
(violet)
) Søndag den 9. Febr. afholdes i alle Kirker og Kapeller den 1. St. Ansgarius-Bonifacius-Kollekt, den danske, katolske Kirkesag.

Herren har givet sin Frelse til Kende, for Hedningernes Øjne har han aabenbaret sin Retsfærdighed. Alle Jordens Grænser har set vor Guds Frelse.

St. Ansgars Fest, Graduale.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

90 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

BOGHYLDEN

Evelyn Waugh: Gensynet med Brideshead. Overs. af Vibeke Malthe-Bruun.

Englands store Satiriker har hermed faaet sin første katolske Roman, en Bog af dybt alvorlig Karakter, oversat til Dansk. Waugh konverterede i 1930.

»Kunstnerisk staar Evelyn Waugh ikke tilbage for Mauriac — for nordisk Smag vil han endda synes at ligge os nærmere.« (Emil Frederiksen). Kr. 12,75.

Margaret T. Monro: Enjoying The New Testament. With a Foreword by the Rev. Cuthbert Lattery, S. J. En fortrinlig katolsk Vejledning til at læse Ny Testamente, i Form af en levende Gennemgang af dets Skrifter i Tidsfølge. Kr. 10,20.

The New Testament newly translated into English by Ronald A. Knox. Kr. 7,20.

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K
C. 2453 . Lokal 5 og 22

D. K. K. F.

Mandag d. 10. Februar, St. Kjeldsgade 3: Kirkehistoriske Samtaler, Adjunkt Johan Jensen: »Rerum No-

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes

Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

varum«. Deltagerne bedes medbringe Skriften »Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet«. Foredraget begynder Kl. 20 pr. Mød op og tag Del i den efterfølgende Drøftelse!

Styrelsen f. D. K. K. F.

ACADEMICUM CATHOLICUM

Fredag den 21. Febr. Kl. 20,00: Foredrag paa Fransk af Mgr. Georges Chevrot: »Le Catholicisme et la France moderne«. Adgang for alle. Adgangskort à 1,00 Kr. faas i Sct. Ansgars Boghandel, Katolsk Boghandel og B. T.-Centralen. Medlemmer og ikke-katolske Studerende kan faa gratis Adgangskort ved Henvendelse til Sekretæren Inger Honorée, Grundtvigsvej 18, 1., V. Tlf. Vester 2345 u.

Lørdag den 22. Febr. Kl. 19,30: Aabent Hus hos Billedhuggerinde Fru Ebba Friis-Hansen, Beringsvej 4, F.

Katolske Menighedsplejer

St. Kjeldsgade 3. Onsd. 12. Febr. Kl. 20: Kontorchef Fru Vera Skalts: Mødrehjælpens Opgaver og Arbejde. Adgang for alle.

Hav Medlidenhed

med mig. Jeg har en Stilling, men intet Værelse. Saadant søges i København af rolig katolsk ung Dame. Umøbleret med Centralvarme.

Fotograf Grete Spetzler, Odense. Henvendelse til Leif Dohm, Magnoliavej 31, Valby.

Korrespondance

Findes der en kultiveret, rettænkende Herre i god Stilling ca. 50 Aar, som kan tænke sig at indlede Bekendtskab med dannet omgængelig Dame midt i 40erne? Lad os saa begynde en Korrespondance.

Billet mrkt. 49., Annonceekspektionen, Klosterstræde 23, København K.

Alex J. Hansen Ingeniør . Entreprenør . Murermester Hørsholm Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645	Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	O. Hansen & R. J. Møller Bygnings- og Møbelsnedkeri Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806 PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196
Kolding Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Esbjerg Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Nakskov Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aabenraa		
G. N. Dall's Cykleforretning Fiskergade 5 . Tlf. 3215 Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn Malermestre Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Brug Bak Sørensen's Briller Søndergade 2 . Aabenraa
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Andersen & Meyers Eft. Otto Larsen . Ramsherred 31 . Telf. 25 30 Lys . Kraft . Varme Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 Slagteri & Pølsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	V. Purkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 633	Linoleumsarbejde udføres af øvede Folk Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3, Tlf. 60
R. Sørensen Grundlagt 1677 Østergade 7 . Tlf. 130 Blomster og Kranse	A. & P. G. Vintersborg Snedker- & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leve: andør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	Næstved Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 14 20	T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 14 78 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen Boghandel Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset A. Christoffersen Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Odense		Vald. Tørring <i>aut. elektr. Installatør</i> Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til Dalum Kloster
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarslidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Priorkaféens Konditori Enevold Sørensen Vestergade 1 Butikken: Telf. 744 Kaféen: Telf. 2764
Julius Jacobsen <i>Blikkenslager</i> Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m. 1. Kl. s. Betjening Ny Indehaver	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl. s. Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
»Isbjerget« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg		Gør din Pligt! Gaa til Plichta naar der skal males Tlf. 24 16 . Møllergade 21
Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 1252 1. Kl. s. Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 1134	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen <i>Malermester</i> Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg		Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl. s. Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maris
Einar Nielsen , Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr . Glas . Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

Ugeblad

16. Februar 1947
95. Aargang
Nr. 7

I KRIGENS KINA. Adskillige Steder samarbejder Missionærerne med Røde Kors i Bestræbelserne for at hindre Krigens Nød, bl. a. ved Uddeling af Levnedsmidler.

ANTIKRIST

Den berømte amerikanske Prædikant og Konvertitlærer Mgr. Fulton J. Sheen har ifølge *Time* (New York) i Radioens »Katolske Time« for nylig udtalt:

Tidernes Tegn peger paa to uundvigelige Sandheder. Den

første er den, at vi er naaet til Ende med Efter-Renaissancens historiske Kapitel, som gjorde Mennesket til alle Tings Maal... Vi er Vidner til den historiske Liberalismes Død... ligesom Soluret kan den ikke angive Klokken i Mørke, den kan kun fun-

Biskoppen og Ungdommen

Pavetale om Kristendommen og det offentlige Liv

Paverækken ændret

Fulton Sheen om Antikrist

gere i et Samfund, der hviler paa en Basis af Moral...

Den anden store Sandhed, som Tidernes Tegn peger hen paa, er den, at vi er naaet til Ende med en ikke-religiøs Æra i Kulturens Historie, hvori Religionen blev betragtet som et Tillæg til Livet, en from Overflødighed, en moralsk Støtte for Individet, men uden social Værdi...

Den nye Æra, vi gaar ind i, kan kaldes den religiøse Fase i Menneskehedens Historie. Misforstaa det ikke. Vi mener ikke, at Mennesker vil vende sig til Gud, men derimod, at den Lige-gyldighed overfor det Absolutte, som karakteriserede den liberalistiske Kultur, vil blive fulgt af en Lidenskab for noget Absolut. Fra nu af vil Kampen ikke gælde Kolonier og nationale Rettigheder, men Menneskenes Sjæle... Fra nu af vil Mennesker dele sig i to Religioner — idet vi atter forstaa Ordet som en Overgivelse til noget Absolut. Fremtidens Kamp bliver mellem det Absolutte, som Gud-Mennesket er, og det Absolutte, som er Menneske-Guden — mellem Gud, som blev Menneske, og Mennesket, som gør sig selv til Gud — mellem Brødre i Kristus og Kammerater i Antikrist.

Antikrist vil ikke bære Navn af Antikrist, ellers fik han ingen Tilhængere. Han vil ikke ligne Mefistofeles i Faust. Denne Maskarade har hjulpet Djævelen til at overbevise Mennesker om, at han ikke er til, for

(Fortsættes Side 100)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A . Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

Skotøjsreparation E. Sund

1. Kl.s Arbejde garanteres

Frederikssundsvej 225, v. Kirken

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glasmester

Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrøgade 15

Tlf. Rvvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Mønlighedssal i St. MariæSogn

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitaleartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers . Telefon 137

L. F. Nielsen Snekermester

Lindholmevej 36 . Telf. Damsø 2043

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 . Tlf. Taga 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aul. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148'

Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B . C. 6538

Papir . Stort Boglager Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik

og Terrazzo

La Coursvej 3

København F

Telf. Gothdb 656

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenosgade 3, Vester 2319 x

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37

Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter

Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Fastebestemmelser for Aaret 1947

Atter i Aar gives der en vidtstrakt Dispens for Faste- og Abstinenspligten. Fasten begrænses til Askeonsdag og Langfredag, Abstinensen til Askeonsdag og samtlige Aarets Fredage.

I Fastetiden skal der i alle Sognekirker saavidt muligt holdes en særlig *Fasteandagt* med Prædiken om fundamentale Trossandheder. Andagterne skal slutte med sakramental Velsignelse.

Efter Evne bør alle i Fastetiden yde en Skærv til Vikariatets kirkelige Institutioner. Denne Gave nedlægges i særlige Bøsser, som med Paaskriften *Fastealmisse* anbringes i alle Kirker og Kapeller. Beløbene indsendes til Vikariatet straks efter Fastetidens Ophør.

I den lukkede Tid fra Askeonsdag til Paaskedag og i Adventstiden maa højtidelige Bryllupper (Messebryllupper) ikke finde Sted.

Modtagelsen af Paaskekommunionen finder Sted i Tidsrummet fra Passions søndag til Kristi Himmelfartsdag og for Kato-

likker, som har særlig langt til Kirke, til 2. Pinsedag. De troende bør opfylde denne Paaskepligt i deres Sognekirke; hvis de modtager Paaskekommunionen i en anden Kirke, bør de give deres Sognepræst Underretning derom.

I Fastetiden vil de troende søge at samle deres Tanker om Jesu Lidelse og Død for Verdens Frelse. Derfor bør de give Afkald paa saadanne unødvendige Fornøjelser, der hindrer Sindets Samling.

Det vil være helt i Fastens Aand, hvis man i disse alvorlige Uger ogsaa refter sine Tanker mod den bitre Nød rundt om i Europa og efter Evne yder sin Skærv i Forstaaelse af, at vor Næste er hvert Menneske, der lider.

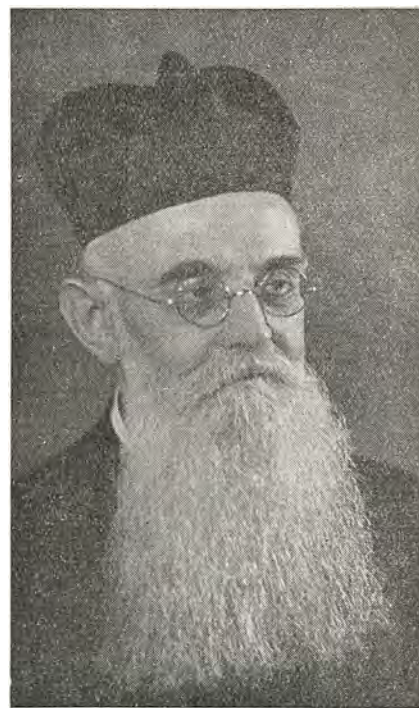
Disse Fastebestemmelser skal oplæses i alle Vikariatets Kirker og Kapeller Søndagen Quinquagesima.

St. Ansgars Kirke.

Septuagesima Søndag.

+ THEODOR SUHR

Apostolisk Vikar

P. U. Sialm S. J.

Menneskealders ofte utaknemmelige Slid, i et Milieu, der er irreligiøst og nok fra Tid til anden i Stand til at sætte en Kirkens Mand graa Haar paa Tindingen, paa sin Firsarsdag dog er den samme, som han altid har været: glad og munter og elsket af store og smaa. Utallige er de Mennesker, han har mødt paa sin Vej gennem Aarene. Han har fulgt Generation efter Generation og blandt dem, han kender, er der mange, som med samme Tillid og Fortrøstning som deres Far og Bedstefar har gjort, lægger Haanden i hans og som elsker ham lige saa højt, som deres Fædre har gjort.

Der er næppe heller Tvivl om, at Firsarsdagen vil blive en af de mest »urolige« i hans lange Liv. Og det er virkelig at haabe, at kun en Brøkdal af hans Bekendte møder op paa Dagen. Der er imidlertid ikke Skygge af Tvivl om, at Himlen paa denne Dag vil blive bestormet med Bønner fra den store Skare, der er ham Tak skyldig og som holder af ham — og som alle haaber, at han endnu i en Aarrække maa kunne færdes blandt os, stadig den samme!

Ved en Firsarsdag

For godt og vel et halvt Aarhundrede siden kom en ung Jesuit hertil. Hans Vugge havde staaet i en af Graubündens Dale, ved den unge Rhins første Løb, og han havde paabegyndt sin Ordensuddannelse i Jesuitternes navnkundige »Stella Matutina« i Vorarlberg. Han kom, udrustet med den uvurderlige Ballast, som et katolsk Hjem og et katolsk Milieu giver sit Barn. Ungdommens og Manddommens Kræfter har han nu lagt her hos os, gennem sin Gerning i Skole og Kirke og gennem sit Eksempel har han været med til at lægge det Fundament, hvorpaa Kirken herhjemme idag bygger

videre og uden hvilket vi ikke havde staaet, hvor vi staar — og nu, 18. Februar, runder *Pater Udalrich Sialm S. J.* som Vikariatets Senior de firs!

Pater Sialm fortæller selv, at han, da han sidste Sommer — efter otte langs Aars Forløb — gensaa sit Fædreland, blev mødt med Ordene: Du er ikke mere den gamle — nuvel, Aarene er ikke gaaet sporløst hen, ej heller hans Ydre er forblevet uforandret, hans Skæg, der i 1895 var mørkt som Ibenholt, har i Tidens Løb faaet samme Farve som de sneklædte Tinder i hans stoute Fædreland, men vi vil alligevel hævde, at han trods en

ANTIKRIST

(Fortsat fra Forsiden)

han ved, at han aldrig er stærkere, end naar Mennesker tror, at han ikke eksisterer.

Skriften giver ikke Basis for de populære Forestillinger om Djævelen. Han bliver beskrevet som en Engel, nedstyrtet fra Himlen, og som »denne Verdens Fyrste«, hvis Sag det er at fortælle os, at der ikke gives nogen anden Verden. Hans »Logik« er ganske enkel: hvis der ingen Himmel er, saa er der intet Helvede; hvis der intet Helvede er, saa er der ingen Synd; hvis der ingen Synd er, saa er der ingen Dom; og hvis der ingen Dom er, saa er det onde godt og det gode ondt.

Men desuden fortæller Vorherre os om Antikrist, at han vil ligne Vorherre selv saa meget, at han vil bedrage selv de udvalgte — og ingen Djævel, vi har set i Billedbøger vilde kunne gøre det. Hvordan vil han komme i denne nye Tidsalder for at vinde Tilhængere for sin Religion? Han vil komme forklædt som den Store Humanist. Han vil tale om Fred, Fremgang og Velstand, ikke som Midler, der skal føre os til Gud, men som Maal i sig selv.

Han vil skrive Bøger om den ny Gudsforestilling, afpasset efter den Maade, hvorpaa Folk lever. Han vil vække Tro paa Astrologien, for at gøre Stjernerne og ikke Viljen ansvarlig for Synderne. Han vil psykologisk bortforklare Skylden som undertrykt Seksualitet, vil faa Mennesker til at skamme sig, hvis andre siger, at de ikke er liberale og tolerante. Han vil gøre Tolerance til et med Indifferentisme overfor Ret og Uret, Sandhed og Vildfarelse. Han vil udsprede den Løgn, at Mennesker ikke vil blive bedre, før de gør Samfundet bedre, og saaledes samle Ved til den næste Revolution. Han vil fremme Videnskaben, men kun for at lade Vaabenfabrikanter udnytte Vi-

denskabens ene Vidunder til at ødelægge det andet. Han vil fremme flere Skilsmisser under Paaskud af, at en anden Livsledsager er en Livsnødvendighed. Han vil bruge Religionen til at ødelægge Religionen. Han vil endogsaa tale om Kristus og sige, at han var det største *Menneske*, der nogensinde har levet. Kristi Mission, vil han sige, var at befri Mennesker fra Slaveri under Overtro og Fascisme, og dette vil han aldrig definere nærmere.

Midt i al denne tilsyneladende Kærlighed til Menneskeheden og al hans glatte Tale om Frihed og Lighed, vil han bevare een stor Hemmelighed, som han ikke vil fortælle til nogen: han tror ikke paa Gud. Fordi hans Religion vil være Broderskabet uden Guds Faderskab vil han bedrage endogsaa de udvalgte.

Han vil rejse en Mod-Kirke,

som bliver Kristi Abe, fordi han selv, Djævelen, er Guds Abe. Den vil have alle Kirkens Kendetegn og Karaktertræk, men med modsat Fortegn og berøvede alt deres guddommelige Indhold... Han vil forlokke det moderne Menneske i dets Ensomhed til at hunge mere og mere efter Medlemsskab af et Samfund, der giver Mennesker videre Maal uden at de behøver at søge personlig Forbedring og uden at skulle indrømme personlig Skyld...

Jøder, Protestanter og Katolikker burde forene sig imod den fælles Fjende. Det er ikke Kirkesamfundenes Enhed, vi taler for. Den er umulig, hvis den købes paa Bekostning af Sandhedens Enhed. Vi taler om Enhed af religiøse Mennesker... Med eet Ord: Hvis Antikrist har sine Medrejsende, hvorfor skulde saa Gud og hans guddommelige Søn ikke have det?... Vi er maaske ikke i Stand til at mødes i den samme Kirkestol — Gud give vi var det — men vi kan mødes paa vore *Knæ*.

Fulton J. Sheen.

Københavns katolske Ungdom

samles til Fælleskommunion i St. Ansgars Kirke, Søndag d. 9. Marts Kl. 9

Et uvildigt Vidne

En burlesk Fortælling af Prioren for Londons Dominikanere, J. B. Reeves, O. P.

»Ja, hvad er Sandhed?« sagde Havnevagten, da han kom til Tehos Kapellanen. »Den er ligesom Ækvator. Man skulde ikke tro, der skete noget særligt, naar man passerer Linien, hvis ikke der stod en ved Siden af, som havde kikket Stjerner sidste Nat. Sandheden kan ikke ses med blotte Øjne, og heller ikke Ækvator. Naar Passagererne ligger ud over Rælingen og glør ned i Vandet efter den, saa tjærer

man dem i Ansigtet for at vise dem, at de skulde lede inde i deres egen Fantasi. Og naar man fortæller en Historie, standser man i rette Øjeblik og siger: Dette her er altsaa *Sandhed*. Og hvis nogen siger, de ikke kan se det, giver man dem et blaat Øje og beder dem bruge deres Fantasi.

Jeg sejlede engang med en gammel Kaptajn, som troede, at

der før havde været en rigtig Ækvator, og gerne vilde have beholdt den. Saa var han løbet rundt paa den for at slippe for, at Konen altid fulgte ham. Men han var ogsaa af den Slags, der altid er ude efter Spektakel og altid faar det. Det er bare trist, at Spektakel ikke er et andet Ord for Penge eller Drikkevarer, men kun et andet Ord for Kone.

Mens jeg taler om Koner, hvor er det saa sørgeligt, hvis en Mand holder for meget af at fortælle Sandheden. Jeg kendte engang en, som havde ligefrem Hang til det. Han var Præst ligesom De, altsaa med Undtagelse af denne Last, og saa det, at han var Metodist. Han blev gift, og i Betragtning af, at de var religiøse, var de saa kærligt et ungt Par, som nogensinde har kissemisset.

Naa, en Dag saa tog de en Bus hjem fra Zoologisk Have. Det kostede to Pence, og Pastoren stak Konduktøren en Half-Crown, for han havde ikke mindre og forresten heller ikke mere, som det kan ske den bedste af os.

Nu var Konduktøren en arrig Rad, og han havde vekslet syv Half-Crowns paa den Tur. Saa han snærrede lidt, da han gav 28 Pence tilbage i Halfpennies.

Pastoren undskyldte sig i den Tone, han brugte til Begravelser og til Bryllupper, naar Parret mente det alvorligt.

»Jeg er oprigtig ked af det,« sagde han. »Man bør have lige Penge, og De maa tro, at jeg som Regel har det. Jeg faar jo min Løn i Kobberpenge, men i denne Uge var der en, som af en Fejltagelse lagde en Half-Crown paa Tallerkenen. Han skulde have haft den tilbage, men jeg har været i Zoologisk Have med min Kone, og Entreen blev to Shillings, og Teen kostede tre, saa vi kun havde denne Mønt tilbage. Jeg vilde ikke have kørt, men min Kones Ligtorn generer hende, saa hvad skulde vi gøre? Men det vil sikkert ikke ske igen. I vor Kirke er saadanne Uheld sjældne — virkelig meget sjældne.«

Konduktøren grinede kun ondt, og et Øjeblik efter gik han

hen og gentog hele Pastorens lille Tale for Chaufføren. Det var en blødhjertet Fyr, som selv havde været fattig, indtil han løb fra Kone og fire Børn. Historien om en fattig Præst, hvis Kone havde Ligtorne, fik hans Tanker tilbage til en sørgelig Fortid, og han begyndte at drømme om den Gang, da han kørte Hest omnibus og ikke Bil. Og da han kom for tæt ind paa en Brødvogn, trak han saa stærkt i Tømmerne, at Rattet røg af, og han selv faldt baglæns ned paa et af de Sæder, man betaler for at sidde paa, og der var en gammel Dame, som havde betalt.

Bussen lavede lidt Kludder med Brødvognen og lidt Grin med en Lygtepæl, og saa standede den i en Tesalon, hvor der sad en Masse Mennesker og drak Te, saa glade, som om det var noget, der smagte bedre.

Et stort Opløb vilde vide Besked om, hvordan det var gaaet til, og Konduktøren fik Pastoren til at genfortælle Historien om hans Half-Crown om og om igen.

Da alle kunde den udenad, og Aftenaviserne begyndte at udkomme med den, bad Pastorens Kone om at komme hjem. Hun var dødsenstavs hele Vejen, men inden Døre slap hun Dampen løs. Hun talte saa hurtigt, at Pastoren først ikke forstod, om det var Konduktøren eller Chaufføren, hun mente var en latterlig Idiot. Da det viste sig at være ham selv, vilde han ikke tro sine egne Øren, skønt hun nu talte langsomt, for hun var træt.

»Du skulde holde dine Sager for dig selv,« sagde hun.

»Men det var jo den rene Sandhed,« svarede han.

»Du kunde have holdt din Mund,« mente hun.

»Det vilde jo næsten have været en Løgn. Som om jeg ikke var ked af det,« indvendte han.

Hun paastod, at der var Øjeblikke, hvor man ikke behøvede at tale.

Det rystede hans Samvittighed, og han diskuterede det med hende i en Maaned for at forbedre hendes Moral. Hun sagde, at hendes Moral var den bedste. Han sagde, at den i hvert Fald

havde været bedre. Men at hans Kærlighed bestod. Han havde lovet Troskab i gode og onde Dage, og han vilde holde fast ved hende. Men om muligt vilde han forhindre, at hun blev værre; Folk kunde kun tro, at det var hans Skyld, og det vilde genere hans Stilling.

Men nej. Han syntes, hun blev endnu værre. For at hævde sig begyndte hun at læse Bøger, han ikke bifaldt, og gaa til Foredrag af u-metodistiske Fritænkere. Hun endte endog med at gaa til en Præst og blive Katolik.

Alligevel holdt han sit Ord. Men det var ikke godt for Bestillingen at have en katolsk Kone, saa han maatte opgive den. Han fik et Job i Dokkerne med at udfylde Skibspapirer. Men hans Sorger tyngede hans Sind og svækkede hans Tro, saa han endte med selv at blive romersk.

Jeg ser ham af og til paa Værftet, og han er forvandlet. Ikke et Ord siger han, og endnu mindre Sandheden. Jeg har spurgt ham om hans ny Religion. Men han sagde kun, at den passede ham bedre end den gamle. Det kan De vædde paa, den gør. Nu maa han arbejde for Føden og kan ikke bryde sin Hjerne med, hvad der er Sandhed. Og de Katolikker har ogsaa et snildt System. For dem er al Ting sandt, hvis en, som hedder Pave, siger det er det. Og det er en meget stille Fyr, som passer paa ikke at sige for meget. Og selv naar han siger det, og Katolikkerne tror det som Guds Ord, saa venter de ikke, at man kan tro det, hvis ikke man er vaccineret i deres Kirke. Det sparer en Masse Besvær for jævne Folk, ja, det gør det. Jeg kunde godt selv tænke et Forsøg. Men De forstaa, der er saa faa katolske Kirker i London og saa mange Beværtninger paa Vejen dertil.

Jeg forstaa godt, at Præster som De mistænker hinanden for at ville blive Katolikker. Det maa være svært at modstaa for saadanne som Dem. De er ingen jævn Mand, og Beværtninger interesserer ikke Dem, for De har selv Kælder. De har vel nok gemt en enkelt, lille Taar, hvad?

Naa, Teen var saamænd meget god. Tak for de smaa Gaver, som der stod i Biblen, da jeg var Dreng, Farvel, Hr.

Hvad! Jeg? Sætte Pris paa? Hvor kan De tro?

*

Ja, Ækvator ligner ogsaa den romerske Religion. Ingen har set den Linie, men de tror paa den, for der *maa* være saadan noget, og Astronomerne siger, at den er der. Der er meget saadan noget i den Religion. Ingen har set det, men de tror paa det, og de siger, at det *maa* være der, og de

res Stjerne-kiggere holder paa, at det er der. Katolikker er ligesom Søfolk; de er jævne Folk, men ikke til at rokke. Man kan snakke sig syg med dem — men det nytter ikke. Jeg *har* hørt, at det er, fordi St. Peter var den første af dem, og han, ved De nok, var en søfarende Mand.

Nej Tak, Hr.! Ikke mere denne Gang.

Forresten er der en Ting til ved Katolikkerne, som gør mig godt. De er ikke med paa Forbud. Og de vil have et passende Mellemrum mellem deres Glas; det forbedrer Smagen af det næste, siger de. Farvel, Hr.»

ciple, for alle dem, der ønsker at faa Del i hans Rige. Derfor siger han rent ud: »Den, som ikke tager sit Kors op og følger efter mig, er mig ikke værd« (Mt. 10, 38.) »Og hvis nogen vil gaa i mit Spor, saa skal han fornægte sig selv og tage sit Kors op og følge mig«. (Mt. 16, 24.)

Det er paa denne ganske uventede Maade, at Kristus vilde grundlægge sit Rige, og det er kun paa denne Betingelse, at han vilde give sine Disciple Del i det. Sammenligner man disse Sandheder og Kendsgerninger med Jødernes og navnlig Fari-sæernes Forventninger, saa er det soleklart, at hele Læren om Himmeliget maatte forekomme Tilhørerne hemmelighedsfuld og vanskelig at forstaa. Men det nye og overraskende og hemmelighedsfulde ved dette Rige var dermed ingenlunde udtømt. I samme Øjeblik, da vi taler om Korsets Mysterium, dukker et nyt Mysterium op for vore Tanker, og dette bestaar i, at Frugten af Kristi og hans Disciples Selvopofrelse indtil Døden er *nyt Liv, stor Herlighed og Legemets Forklarelse*.

Himmeliget opnaar sin endelige Tilstand og Fulddendelse paa den ene Side ved, at Gud efter Kristi Offerdød paa Korset udfører en af sine største Gerninger udadtil, og paa den anden ved, at Rigets Borgere griber den Sandhed og Naade, som tilbydes dem, efter at Kristus har endt sit Offerliv ved sin Offerdød. Det nye og store, som Gud gør for at føre Himmeliget frem til dets højeste Stadium, er *Kristi Opstandelse og Genkomst*, hans Komme i Magt og Herlighed, og de Gaver som han stiller til sine Disciples Raadighed, omfatter alt, hvad der kan hidføre deres endelige og fuldkomne Herlighed og Salighed.

Kristi Komme for anden Gang ved Verdens Ende samt alt det, som hans Tilsynekomst skal bevirke i de gode og retfærdige, der har været hans Disciple, — først dette betyder den endelige og fuldkomne Form, hvori Guds Rige i al Evighed skal præsentere sig og være Englenes og Menneskenes Fryd og Stolthed. Men

Himmeligets Hemmeligheder

Da Herren havde fortalt Lignelsen om Sædemanden, kom Disciplene hen og spurgte ham: »Hvorfor taler du til Skarerne i Lignelser?« Han svarede: »Jer er det givet at kende Himmeligets Hemmeligheder, men dem er det ikke givet. De ser, og ser dog ingenting; de hører, og hører eller forstaaer dog ingenting« (Mt. 13, 11). Men der kom jo den Dag, da heller ikke Apostlene syntes at kunne forstaa noget længere, og Petrus sagde til Herren: »Gud bevare dig, Herre! Nej, saadan maa det ikke gaa dig!« (Mt. 16, 22). Vi skal se, hvordan dette hænger sammen.

Kristus selv er Grundlæggeren af og Kongen i det nye Gudsrige. Men denne store Ære og Udmærkelse medfører, at han er nødt til *at lide og dø*. Denne Nødvendighed var for Jøderne den gang noget ganske ufatteligt. Alligevel kunde Herren ikke gaa af Vejen for at tale om den. Han gjorde det først ved Hjælp af *Lignelser*, idet han sagde: »Der skal komme Dage, da Brudgommen (d. v. s. Kristus) er taget fra Disciplene, og saa skal de faste«. (Mt. 9, 15.) En anden Gang illustrerede han Sagen ved Jonastegnet. »Tre Dage og tre Nætter skal Menneskesønnen være i Jordens Skød.« (Mt. 12, 39 ff.) Eller han bruger Hvedekornet,

der lægges i Jorden og dør, som Symbol paa, hvad der skulde ske med ham, hvis han skal bære megen Frugt, d. v. s. opnaa store Resultater. (Jo. 12, 24.)

Dog ogsaa med *rene Ord* begyndte Jesus efter Petri Bekendelse at give sine Disciple til Kende, at han skulde gaa til Jerusalem og lide meget ondt af de ældste og Ypperstepræsterne og de skriftkloge og blive dræbt, men opvækkes paa den tredje Dag. (Mt. 16, 21.) Petrus reagerede voldsomt med denne Tanke; de andre Apostle var maalløse. Da Herren for anden Gang talte om denne Sag, blev de meget bedrøvet. (Mt. 17, 23.) Kun ganske langsomt kunde de gøre sig fortrolige med den Tanke, at Kristus ikke var som Folkenes Fyrster og strenge Herrer; at han ikke var kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit Liv som en Løsesum for mange. (Mt. 20, 25—28.) Ja, at hans eget Blod skal udgydes for mange til Syndernes Forladelse. (Mt. 26, 28.)

Det var den ene store Hemmelighed i Himmeliget: Kristus, Rigets Konge, er nødt til at gaa Korsvejen. *Men der er een til*, og den bestaar i, at Kristus i sin Lidelse og Død vil være Forbilledet for alle sine Dis-

netop fordi denne definitive Tilstand ikke indtræder før ved Verdens Ende, derfor er Himmelriget for os noget fremtidigt, noget hemmelighedsfuldt, noget, der skal gøre Ende paa Rigets nu-

værende, ufærdige og derfor foreløbige Skikkelse.

Lad os næste Gang undersøge, hvad vore hellige Bøger har om Rigets Fuldendelse, naar Herren kommer igen. F. K.

Ungdommen hos Biskoppen

I sin Tale til Ungdommen ved Aarets Begyndelse sagde Biskoppen, at han vilde optage Forhandlinger med Lederne af de unges Foreninger. Formaålet var at høre Foreningsledernes Idéer og Forslag. Midt i Januar afholdtes som Forberedelse til dette Møde med Biskoppen en Sammenkomst, hvor 10 københavnske Præster og et Par og tre unge Lægfolk drøftede Ungdomssagen og de Arrangementer, en aktiviseret katolsk Ungdom ønsker at sætte i Gang. Efter denne Generaldebat blev Resultaterne forelagt Biskoppen, som saa d. 6. Februar havde indkaldt Foreningslederne til Møde i Bispeboligen.

Biskoppen var glad for det vaagnende Initiativ. Han gav sin Tilslutning til Afholdelsen af to store aarlige Fællesgudstjenester for den københavnske Ungdom. Den første bliver i St. Ansgars Kirke Søndag d. 9. Marts Kl. 9, den anden i St. Annæ Kirke til Efteraaret paa Krist Konges Fest. Ligeledes hilste Biskoppen med Glæde Ønsket om at genoptage de aarlige Sommerstævner. Det vil i Aar blive Søndag d. 31. August, og Biskoppen ventede og haabede, at ogsaa andre Landsdele vilde arrangere lignende Stævner og at der til alle disse Stævner vil komme Repræsentanter ogsaa fra det øvrige Land, saa Kontakten derved bliver større.

Biskoppen saa ogsaa gerne, at Ungdommen fik den Fællesorganisation, den selv synes at ønske og vente sig saa meget af. Han advarede mod at gøre mere ud af det rent organisationsmæssige end strengt nødvendigt. Det hele er blot et Spørgsmaal om, at de enkelte Foreninger, alt mens de bevarer deres Særpræg, igennem deres Ledere opnaar en befrugtende indbyrdes Berøring. For at forbedre Dannelsen af denne Organisation nedsattes et hurtigt arbejdende Udvalg, hvis Opgave er at søge Forbindelse med Provinsens Foreninger, saaledes at en Repræsentation for det samlede Land kan tage Stilling til de Problemer, Organisationens Opbygning vil frembyde.

Endvidere talte Biskoppen om Sankt Knuds Gilderne og viste, hvor meget netop de unge kunde yde her, og hvor stor Betydning netop denne Sag har.

Endelig berørtes Ungdommens eget Ønske om en særlig Ungdomspræst. Ogsaa dette Ønske havde Biskoppens Bifald, men det var endnu ikke muligt at udpege den Præst, som vil kunne optage denne meget betydningsfulde Gerning.

Med Maggy som Forbillede

For en Del Aar siden hørte jeg om Maggy, den unge belgiske Lærerinde, der helt ofrede sig for andre. Det er umuligt at læse Bogen om hende uden at blive grebet af Begejstring for hendes Gerning — uden at føle en Længsel efter at optage den samme Gerning som hun. Senere hørte jeg i Kirken en Række Foredrag om hende.

Siden 1939 har jeg arbejdet i en lille Søndagsskole — vi samler de Børn, der ikke er tilknyttet katolsk Skole. Først overværer vi den hellige Messe, derefter samles vi i Skolens Lokale, hvor vi tilbringer en lille Time sammen. Vi morer os — hver Søndag har sit lille Program, »Med Sang og Spil« f. Eks., men vi lærer ogsaa noget; de daglige Bønner gennemgaaes. At faa disse Børn til at komme er ikke altid let, man lærer hurtigt, at Besøgene i Hjemmene er af afgørende Betydning. At denne Gerning maa kræve Ofre, er afgjort, men blot man stadig husker *Maålet* for sin Gerning, husker at Vanskelighederne er til for at vi skal overvinde dem — ikke for at vi skal bukke under for dem, — gaar det let; — netop her er Maggys Forbillede nødvendigt. Hvor ofte har jeg dog under mit Arbejde tænkt paa Maggy — *aldrig* gav hun op.

I 1938 havde jeg Lejlighed til at besøge Belgien — vi var en lille Flok Kongregationister. — Vi havde alle hørt om Maggy. Ganske naturligt gik vor Vej til Maggys Grav. Et Stykke udenfor Liege i Forstaden Ans fandt vi Graven, — et stort hvidt Kors, hvorover en Rosenbusk skyggede, — det var Maggys Grav. Forbavsende var det, at der saa faa Aar efter hendes Død (Maggy døde 1923) allerede var Motiv-

Maggys Grav

lavler paa Korset — Tavler, der fortalte, at man ved Maggys Forbøn havde faaet Hjælp.

Senere besøgte jeg Franciskanner-Pateren, Pater Lekeux, Maggys Broder; der fik jeg hans Velsignelse til at arbejde videre i Maggys Fodspor.

Vi opfordres saa ofte til katolsk Aktion. Det var netop det, Maggy saa *helt* forstod, hun maa for alle os unge blive Forbilledet. Vi naar vel aldrig, hvad Maggy naaede, men vi trænger til hende, den unge, *glade* opofrende Lærerinde, der helt viede sit Liv til Gud — og dog stod med begge Ben paa Jorden.

Sikkert vil mange der nu faa Lejlighed til at lære Maggy at kende gaa til deres Sognepræst for i Maggys Aand at tage Del i Sognearbejdet. K.

I DET UROLIGE PALÆSTINA

Dagligmelder Telegrammerne om Uroligheder i Palæstina, og det hellige Land er omdannet til en sydende Heksekedel. Konflikts Afgørelse vil få største Indflydelse paa Forholdet mellem de kristne og Landets Indbyggere, og der ses i kristne Kredse med Bekymring hen til den Skæbne, der venter de hellige Steder i Palæstina.

Forandringer i Paverækken

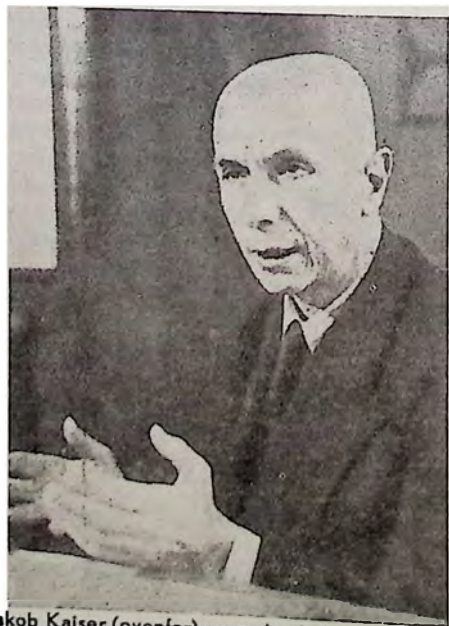
Kirkens officielle »hierarkiske« Vejviser, *Annuario Pontificio* foreligger nu i sin 1947-Udgave og indeholder i Aar en interessant Forandring i Paverækken. Forandringen, der er foretaget af Udgiveren, Mons. Angelo Mercati, har fjernet to Paver, »der ikke har eksisteret«, og placeret fire andre blandt Mod-Paverne.

Den ny *Annuario* blev forrige Søndag overrakt af den hellige Fader, som — ifølge *L'Osservatore* — takkede Mons. Mercati for hans Arbejde for at gøre Paverækken saa akkurat som mulig. Om Forandringerne i Paverækken forklarer Mons. Mercati, at Sct. Cletus, der hidindtil har været opført som den hellige Petrus' anden Efterfølger, og Sct. Anacleto, den fjerde Efterfølger, er en og samme Person. Den tredje Pave opføres derfor nu som »Sct. Cletus eller Anacleto«, Pave Dono II, opført i *Annuario* 1946 som den 137'te Pave i Aaret 973, »har ligeledes ej heller eksisteret i Henshold til de nyeste Forskningsresultater«, siger Mons. Mercati. Derfor er han blevet slettet i den ny Liste. Den 38. Pave, Felix (fra Aaret 363—65), den 206. Pave, Alexander V (fra 1409—1410) og den 207. Pave, Johannes XXII, XXIII, XXIV, (1410—1415) er alle opført som

Mod-Paver; de er imidlertid opført for at bibeholde Rækkefølgen for de efterfølgende Paver, der tog samme Navn. Bonifatius VII, der ikke var opført foregaaende Aar, er indført som Mod-Pave i den ny *Annuario* af samme Grund.

Af andre statistiske Oplysninger i den ny Aarbog kan nævnes, at der nu er 354 residerende Ærkebiskopper (imod 333 sidste Aar), 1045 residerende Biskopper (imod 964) og 138 apostoliske Præfekter (imod 133).

Tysk politisk Delegation til England

Jakob Kaiser (ovenfor) og andre ledende Personer inden for det tyske kristelig-demokratiske Parti rejser efter Indbydelse i nærmeste Fremtid til England.

Den hellige Fader om

KRISTENDOM OG KIRKE I DET OFFENTLIGE LIV I DAG

Det er en kristent at ville forsøge paa at drage en Skillelinie mellem Religion og Liv

»Katolske Stødtropper« kaldte den hellige Fader 400 kvindelige Repræsentanter for den Gyn af Vincents af Poul's Societet, der har organiseret sig i en Aktion for katolsk Renaissance og som forleden blev modtaget af Pave Pius XII i Vatikanet. In en længere Tale kom Pius XII ind paa den Rolle, som Kristendommen og Kirken spiller i det offentlige Liv idag. »Kristus, hans Sandhed og hans Naade er idag af større Betydning for Menneskeheden end nogensinde før. Den katolske Tro er den eneste Kilde til Fæls; ikke en halv, en blodfattig og blodagtig Tro, men en helstøbt Tro. Der har altid været Mennesker, der betragtede en saadan Tro som Vanvid — det er ikke noget, der er karakteristisk for vor Tid. Men for os er Troen en Guds Naade, og vi brænder efter at forkynde den i vort Aarhundrede ved samme Sejrsbevidsthed som de første Kristne. Men det maa være et Kristenliv uden Forbehold og uden »Gaaen paa Akkord«. Man kan ikke for Alvor hævde, at den hellige Gud tro, der i sin Praktisering af det kristne Ideal aabenlyst gaar ind for en ærlig Aand, som bringer sine egne Interesser og Tanker ind i Kirken, som vil gøre sig til Forsvarer for Forfængelighed og et frivolt, verdsligt Liv ved ganske uoplyst Fromhed eller visse mekaniske og uærlige Øvelser i Dagens Løb —

det vilde være en barnagtig og overtroisk Fromhed. I vor Tid er det enhver Kristens Pligt at arbejde og handle saaledes, at man i det offentlige Liv er klar over, at Kirken har Ret og Pligt til ikke at holde sig udenfor det sociale Liv og alle dermed i Forbindelse staaende Forhold. Det er nemlig ganske uforeneligt med katolsk Tankegang at ville drage en Skillelinie mellem Religion og Liv, mellem Overnatur og Natur, mellem Kirken og Verden, som om disse to Omraader ikke havde noget at gøre ikke havde nogen Gyldighed i Dagens og det sociale Livs mangfoldige Virkelighed. Mørke Magter forsøger idag at forstærke deres Tryk; man anstrenger sig for at fortrænge Kirke og Religion fra Liv og Verden. Derfor er det saa meget desto nødvendigt, at Kirken selv med Udholdenhed og Energi bestræber sig paa at bringe hele det menneskelige Liv ind under Kristi Herredømme, saa at hans Aand vinder stadig større og større Indflydelse i alle det offentlige Livs Anliggender, at hans Lov bliver mere og mere fremherskende, saa hans Kærlighed tilsidst kan vinde Sejrr. Det er

det, vi forstaar ved Kristi Rig. Denne Opgave er vanskelig, men Kirken skal løse den, og de, der søger at trænge Kirken tilbage til saakaldte »rent religiøse Omraader« — det være sig ubevidst eller ved Misforstaaelse af det overnaturlige — de er Desertører, der kaar Modstanderens Ærinde«.

I Slutningen af sin Tale erindrede Paven om den karitative Virksomhed, der overalt udøves gennem Vincentsforeningerne til Gavn for Samfundets mest trængende, og den hellige Fader sluttede med udtrykkelig at henvise til, hvor vigtig det er, at Katolikkerne træde frem i Dagen og gøre sig gældende over alt i det offentlige Virke.

OBERAMMERGAUS JUDAS DØD

I Oberammergau døde fornylig Billedskæreren Guido Mayr, der i Tidens Løb havde vundet Verdensry gennem sin Fremstilling af Judas i Passionsspillene. Guido Mayr havde medvirket i denne Rolle siden 1890 og optraadte sidste Gang i 1934. Foruden sine medfødte Evner som Skuespiller, var han en habil Kunstner, der gennem sine Hænders Arbejde har indlagt sig betydelige Fortjenester for Udbredelsen af den virkelige fine kristne Kunst.

Tre Ordenssøstre dræbt ved Dakota-Ulykken i Croydon

Ved Flyveulykken i Croydon — parallelt Ulykken til Dakota Nedstyrtningen i Kastrup — dræbtes bl. a. tre Ordenssøstre af Visdomsøstrenes Kongregation. Søstrene var paa Vej til Missionen i Afrika og havde — efter længe at have ventet paa Skibsløjflighed — faaet en Chance for at rejse til Maskinen.

DE UNGES SIDER

Et Ungdomsforbund

Ungdom og Samfund 3, 19. Januar, bragte en Artikel af G. A., hvori denne kommer ind paa Spørgsmaalet om et landsomspændende Ungdomsforbund. Det er et uhyre interessant og meget vigtigt Problem, vigtigere, end de fleste tror, er jeg bange for. Det har været forsøgt mange Gange, og at det har slaet Fejl indtil nu, skyldes efter min Mening, at vi ikke har faaet den Støtte fra de ældres Side, som vi har Krav paa netop paa Grund af Sagens Vigtighed. Det drejer sig jo givetvis ikke om nogle Idéer, vi unge har faaet, og som der derfor ikke ligger nogen Vægt paa. Det er Idéer, som man har arbejdet med i mange Lande, og som der har bevist, hvor livsvigtige for Kirkens og Troens Sag, de er. Man kan nævne Belgien.

C. A. nævner de Indvendinger, der sikkert vil blive ført frem imod Forslaget, og besvarer dem selv, saa de falder bort. Især det sidste Svar kan vi ganske tilslutte os. Indvendingen lyder, at vi ikke er talrige nok, og det er en meget brugt Indvending. Svaret er: C. A. mener, at vi er mange nok til at gennemføre Ideen under en eller anden Form, og vi er for faa til at have Raad til at lade være med at udnytte de Fordele, en saadan Sammenslutning vil medføre. Det er netop det væsentlige Punkt, hvor vi giver C. A. fuldkommen Ret. Saadan ligger Sagen netop. C. A. nævner nogle enkelte af Fordelene, hvorunder især »Støtte og Raadgivning til vanskeligt stillede Klubber« har stor Betydning i de vanskelige Tider, som mange Foreninger gennemgaar for Øjeblikket.

C. A. kommer ogsaa ind paa de Retningslinier, der maa ligge til Grund for Dannelsen af et saadant Forbund. I den Forbindelse kan nævnes, at der jo findes adskillige Forslag, som man kunde begynde at arbejde med. Der var engang noget, der hed D. K. U. F., Propagandaringen havde faaet en færdig Organisation og i Repræsentantskabet havde vi to Forslag liggende. Der er Materiale nok at arbejde med, og desuden har disse forskellige en Del Erfaringer, som vi nu kunde nyde godt af.

Som fhv. Dirigent for Repræsentantskabet ved jeg, at langt de fleste Foreninger rundt omkring i Landet ønsker et saadant Forbund, og er villige til at sætte et Arbejde ind paa det. Der skulde derfor absolut være Grund nok til at gaa i Gang med Arbejdet med det samme; man kunde jo f. Eks. følge Norges gode Eksempel. Paa et stort

Ungdomsmøde paa Kristi Kongefest blev der nedsat en Komité, som inden Paaske i Aar skal have Forbundets Regler og hele Organisation klar. Hvorfor ikke gøre noget lignende her?

Lad os vise, at vi har Initiativ og Udholdenhed endnu, og lad os haabe paa, at vi denne Gang maa faa den Støtte, der er Sagen værdig. Det gælder Kirkens Fremtid, for Ungdommen er *Fremtiden*. Man behøver blot at se i Statistikken, hvor mange unge, der falder fra, efter at de er kommet ud af Skolen for at være klar over, at en fast Ungdomsorganisation, der virkelig kan gøre noget for de unge, er livsvigtig. Jeg forstaa ikke, at de, der er Skyld i, at det hver Gang mislykkes, tør tage Ansvar for disse Frafald.

Lad os hellere prøve igen. Og lad os sige det med det samme: selv om det heller ikke denne Gang bliver til noget, vil vi blive ved at arbejde for det. En Dag vil det lykkes, og det bliver en stor Dag for Kirken i Danmark.

Erik Guldager.

Ungdomsforbund - da Capo

Hurra, Ordrup K. U. K.! Jeres Indlæg minder mig om nogle Linier hos Drachmann. Jeg tror de lyder saaledes:

»— der er Galskab nok, men System er der ikke.

Da rejser en Mand sig med funkende Blikke —«.

Jer er glad for jeres Entusiasme. Jeg synes, I har sagt en Mængde forløsende Ord, ligesom Manden i Digtet, og jeg haaber, vi kan tage dem som Symptomer paa en voksende Grøde i det katolske Ungdomsarbejde. I har i Mellemtiden haft Lejlighed til at læse »Ungdom og Samfund 3« om Samarbejdet og kan forstaa, at vi har fælles Standpunkt. Naar min Artikel ikke var affattet i saa begejstrede Vendinger, var det udelukkende, fordi det var Hensigten at sætte Spørgsmaalet under Debat uden at støde anderledes tænkende. Og dog er jeg nær ved at fortryde min Forsigtighed.

Og nu jeres Forslag til Arbejdsopgaver! Saadan skal en katolsk Ungdom tale. Indlægget taler om Arbejdsiver og Fantasi. I nævner mange Opgaver, og skal jeg karakterisere dem, maa jeg nærmest betegne dem som: Arbejde for den bestaaende Katolicisme. Formaalet er godt, rigtigt og nødvendigt. Naar denne Serie ikke tager dette Spørgsmaal saa grundigt op, undtagen for Ungdommens Vedkom-

mende, er det fordi Seriens Rammer nødvendigvis maa være ret snævre, og desuden fordi jeg ved, at mange andre jævnligt skriver udmærkede Indlæg derom. Derved kan jeg i højere Grad vende mig mod Samfundet, gøre vor Stilling og vore Muligheder i dette Land klare og gøre de unge Katolikker opmærksomme paa de Samfundsproblemer, de uvægerligt vil blive stillet over for. Det er min Mission.

I har talt om det katolske Danmark indadtil. Men hverledes staaer vi udadtil? Er der Muligheder for en Frengang. I stillede faktisk allerede selv Spørgsmaalet, og det kan selvfølgelig kun afgøres ved en Prøve. Men forskellige Ting kunde tyde paa, at en vis Del af Befolkningen, den alvorligere tænkende og den søgende Del er disponeret for at indtage et katolsk Standpunkt. Mange søger fortvivlet efter et konsekvent Standpunkt, og i mange ikke-katolske Lande er Antallet af Katolikker steget betydeligt i de senere Aar. Lægapostolaten trænger sig i stigende Grad paa som Opgave: et katolsk Arbejde for Ikke-Katolikker.

Hermed er vi inde paa et Par nye Argumenter, som ikke var med i min sidste Artikel:

1. Den katolske Ungdom og dens Standpunkt til Samfundet maa blive bekendt. Vi maa blive en Elite, og vi maa have en fælles Ledelse, der kan sige det rette Ord i rette Tid, og som gennem sin Kontakt med Afdelingerne er i Overensstemmelse med hele den katolske Ungdoms Opfattelse. Uden et Forbund, vil der i saadanne Tilfælde intet blive sagt fra den katolske Ungdoms Side.

2. Staten har nedsat en Ungdomskommission til Undersøgelse af Ungdommens Problemer, saavel samfundsmæssige som foreningsmæssige. Der kan forventes en øget Støtte til Foreningsarbejdet. Arbejde ud fra et Ønske om at føre Ungdommens Interesser ind paa sundere Baner end for Tiden. Ogsaa der maa vi kunne være med; der kan vi ikke undvære et Landsforbund. Det er et Undertilfælde af 1, men presserende.

Nødvendigheden skulde nu være indlysende og Argumenterne overbevisende over for de tvivlende. Forbundet betyder, at vi placerer os som Opinion blandt vore anderledes troende Landsmænd, og at vi styrker os indadtil gennem Fællesskabsfølelsen.

Organisationens Udformning vil jeg stadig ikke foregribe, men overlade til mere kompetente. Men Forbundets Opgaver kunde jeg, med Foranledning af Ordrups Indlæg tænke mig endnu en Gang at slaa fast:

A. Som omtalt ovenfor at være Talerør for den katolske Ungdoms Opfattelse i forskellige Samfundsspørgsmaal af fundamental Betydning for Ungdommen.

B. Gennem Afdelingernes Repræsentation i et Landsraad at afgøre interne Spørgsmaal, i hvilke Enighed er nødvendig.

C. Ikke at udstede direkte Ordre eller lede de enkelte Afdelingers Arbejde i slavisk afstukne Baner, men virke ved Raadgivning og Instruction samt endelig paatage sig Organisationen af større Opgaver, som Afdelingerne hver især ikke magter.

Til Slut skal jeg bemærke, at bortset fra de under Punkt C nævnte

te større Opgaver, skal Initiativet overlades til Afdelingerne, deres Ledelser og Medlemmer, men det er man heller ikke bange for, naar der findes en Entusiasme som i Ordrup. Hvis ikke, da maa I rundt med Spørgeskemaet. Den Idé haaber jeg, at I vil udnytte, selv hvis Arbejdet gaar taaleligt. Det var et konkret Forslag. Jeg har selv foretaget en saadan Undersøgelse, og jeg haaber ogsaa snart at faa Besvarelser fra andre Afdelinger.

C. A.

Derefter kom en Tryllekunstner, som ikke var helt almindelig, utroligt hvad han kunde trylle frem! Han blev straks engageret til at trylle Penge frem i Vikariatets Kasse.

Men Enden var ikke endda. Brd. Pinicardi optraadte derefter som Klovn og Dumnepetter, de var begge fænomenale, morsomme, særlig Klovnens viste et stort Talent i den Genre. Deres Løjer satte rigtig Lattermusklerne i Bevægelse.

Slutningsnumret var en Sangerinde, Miss Flora, lige ankommet pr. Flyvemaskine fra Dyrehavsbakken, og som gjorde stormende Lykke; det var Punktum og Finale.

Lige skal nævnes, at »Hyttens« Orkester ind imellem spillede populære Melodier og høstede herfor stærkt Bifald.

Saa endelig henad Midnat kunde Sv. Kirkegaard slutte Festen med en Tak til alle. Aftenens Overskud sagde han var over Forventning. Aalborgs Plads som Nr. 1 var sikret, og paa Gensyn i »Hyttens« efter Fastetidens Ophør.

Efter Festens Afslutning havde vi Lejlighed til at veksle et Par Ord med St. Knuds Gildets energiske Kasserer og Redaktør af 5-Øres Bladet, Købmand Aage Nielsen, og spurgte: Var De tilfreds med Aftenens Forløb?

— Ja, den var over Forventning. Aftenens Overskud blev 500 Kr.

— Og næste »Week-end Hytte«?
— Den bliver endnu bedre, vi skal op paa mindst 2000 Kr. i næste Regnskabsaar.

Og dermed maa vi slippe den travlt optagne Mand.

N. B. K.

Sct. Knuds Gildernes »Week-endhytte« i Aalborg

Lad det være sagt straks: Det blev Succes. Søndag den 2. Febr. havde »Hyttens« Premiere i Skolens store Festsal, som var fyldt til sidste Plads. Programmet var baade righoldigt og underholdende med Opræden foran Mikrofon af mange Kunstnere og »Hyttens« eget 7 Mandes Orkester. Adgangen var gratis, og i Salen blev der ved Smaaborde serveret Kaffe og Kage — tænkt, gratis. Men alligevel blev der Anledning til at give Penge ud. Men det er som Kipling siger, en anden Historie.

Scenen, som dannede Rammen om selve »Hyttens«, havde Kunstmaler Herman Petersen fremtryllet, den herligste Bjælkehytte med aaben Pejs og hvad dertil ellers hører.

Aftenens Konferencier var Forretningsfører Sv. Kirkegaard, et Hverv han røgtede glimrende; han adviserede og interviewede de forskellige Kunstnere, saa man skulde tro, han aldrig havde bestilt andet, han bød velkommen til »Hyttens« første Festaften og udtalte Ønsket om, at Aftenen maatte blive til Glæde for Tilhørerne og samtidig give et godt økonomisk Resultat til Gilderne, saa Aalborg kunde blive en fin Nr. 1. Gav derefter Ordet til Redaktør Werner Thomsen, Brønderslev, som paa en baade morsom og vittig Maade causerede over Gildes-5-Øren (stærkt Bifald).

En af Byens kendte Boghandlere optraadte derefter som Hurtigmaler, hans Præstationer var lige ved at tage Vejret fra Publikum.

Næste Nummer var Solosang, en herlig Barytonstemme, som enhver Opera maatte misunde, og han var ikke karrig med at give Ekstranumre, og saa fulgte »Hyttens« Avis, og den var ikke kedelig; mange af Menighedens Damer og Herrer fik læst og paaskrevet, ja, saagar vore Præster og Brødrene blev ikke glemt, alle tog det med godt Humør. Pater Bender var ved at revne af Latter ved at høre om sin Bilkørsel paa de nordjydske

Landeveje; det gjaldt ogsaa Pater Horn, som fik høre, da han paa Motorcykle fra Viborg til Aalborg overkørte 3 Harer og 5 Kyllinger. Selvfølgelig havde Avisen ogsaa en Annonceside, som vakte vild Jubel.

Der maatte nu en Pause til. »Hyttens« Husmoder, Fru Maskinassistent Andersen og hendes flinke unge Piger havde brygget den dejligste Kaffe, som nu blev serveret med lækkert Brød til; det satte Stemningen op, imedens gik Klingpungen rundt, og der blev Anledning til at ofre til St. Knuds Gildet.

Og saa gik det løs igen paa Scenen. Schack og Bache sang Glunter af Gunnar Vennerberg, ingen professionelle Sangere kunde have gjort det bedre. Ekstranumre maatte der til.

Indmeldelse af Børn

i de katolske Skoler i Hovedstaden bør ske snarest muligt, da der er Rift om det begrænsede Antal Pladser i Skolerne. Det er klogt ogsaa at indmelde Børn, som først skal begynde deres Skolegang efter Sommerferien næste Aar.

De katolske Skoler i Hovedstaden er:

KATOLSK CENTRALSKOLE

Dreng- og Pigeskole

Nørrebrogade 27

Telf. Nora 6166

ST. KNUDS SKOLE

Drengeskole

Stenosgade 4

Telf. Eva 1525

ST. JOSEPH SØSTRENES SKOLER

Pigeskoler

Østerbrogade 7 D

Telf. Tria 825

ST. ANNÆ SKOLE

Dreng- og Pigeskole

Hans Bogbinders Allé 2

Telf. Amager 3202

ASSUMPTIONSSØSTRENES

SKOLE

Pigeskole

Bernstorffsvej 54 Telf. Helrup 54

Katolske Begravelser

Kluhs Eftf.

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(29)

Nu er jeg klar over, hvordan De er i Stand til at gaa »under Tøffelen« her. Men det er jo tydeligt nok, at al ens Personlighed, ens personlige Særpræg maa forsvinde.« Præsten smilede.

»Jeg tror nu,« fortsatte Majoren, »ja, De maa undskyldte mig; men det er nu min Opfattelse, at enhver bliver salig i sin Tro.«

»Det er ikke første Gang, jeg hører den Bemærkning,« svarede P. Anselm. »Den er typisk for de fleste af vore Landsmænd.«

»Ja, men vi har vel Ret til at mene, hvad vi vil!«

»Ret til! Paa det religiøse Omraade kan De overhovedet ikke bruge Udtrykket: jeg har Ret til.« Majoren stirrede med aaben Mund paa Præsten:

»Det er vel Deres Spøg.«

»Nej, tværtimod. Det er et Faktum; saadan er det. Det er det samme, som jeg lige har sagt med andre Ord. De er Guds Skabning, De har ingen »Ret« til noget i Forholdet til Deres Skaber udover, hvad Han selv har tilstaaet Dem. Folk siger saa tit, at de har Ret til at tro, hvad de vil om Kristendommen, Ret til selv at tage deres egen Religion, og at de har Ret til at have deres egne Meninger om moralske Spørgsmaal. Men de har ingen saadan Ret. Kristus har aldrig nogen Sinde givet Mennesker Lov til at tro, hvad de selv fandt for godt. Han lærte lige netop det modsatte. Men mange har den samme Indstilling overfor Ham, som de har overfor Hans Lære: de vil ikke lade sig noget sige, hverken hvor det gælder, hvad de skal tro, eller naar det drejer sig om, hvorledes de bør leve deres Liv. Derfor vil de heller ikke træde ind ad den Dør, hvorover der staar skrevet: Underkastelse.«

»Jeg ved nok, hvor De vil hen! indskød Majoren. »Dummere er jeg heller ikke.«

»Det kan jeg nok regne ud,« svarede Præsten. »Og bare det, at den katolske Kirke forlanger Underkastelse, burde være tilstrækkeligt Bevis for den. Kan man vente andet af den Kirke, som kalder sig Kristi sande Kirke? Skal den ikke netop udøve den Autoritet, Han gav den? Han vil, at Hans Kirke skulde adlydes, skulde binde og løse, give Forskrifter, skulde udelukke og skulde kræve Tro af sine Børn ... Hvis alt dette, kære Major, ikke betyder det samme, som at den skulde kræve Underkastelse, ja, saa ved jeg ikke, hvad det skulde betyde. Men naar man underkaster sig under den katol-

ske Kirke, saa underkaster man sig under Gud; thi Gud selv har skrevet Ordet: Underkastelse over Kirkens Portal.«

Majoren saa uendelig forbløffet ud.

»Sig mig, Dok; mener De virkelig, venter De virkelig, at hele vort Folk skulde gaa over til den katolske Kirke?«

»Hvis det ikke gør det, saa bliver det værst for det selv. For vi vil i meget nær Fremtid komme ud for Valget mellem denne Kirke og Hedenskab.«

»Og jeg vil i endnu nærmere Fremtid komme ud for Valget mellem et Sammenbrud eller en Whisky!« svarede Majoren.

Pater Anselm rejste sig leende og begyndte at samle Thetøjet sammen. »Kan De ikke nøjes med en Likør? Jeg tror ikke, vi har andet.«

»Jeg vil vise mig fra min elskværdige Side,« svarede Majoren. »Den kan lige gaa an!«

»Saa skal jeg gaa paa Rov,« sagde Præsten og forsvandt.

Majoren stirrede en Stund efter ham; saa tændte han sig en Cigaret og sagde til den Syge:

Tror De virkelig, han mente det dér med Underkastelse?«

»Ja, absolut!«

»Mener De, han har Ret?«

»Ja, jeg tror, jeg er begyndt at tro det. Ser De, jeg tror, det er — — hvis jeg da maa være oprigtig — — som om man drives hen imod den katolske Kirke.«

»Men er De da — —«

»I Færd med at tænke paa det — — ja! Jeg er lige ved at være vis paa, at jeg ender som Katolik.«

»Hvad siger De,« raabte Majoren.

»Kan De faa Dem selv til at sluge alle de Kameler: Skriftemaal, Skærsild, Ufejlbarehed o. s. v.«

Krøblingen smilede.

»Det bliver ikke saa svært. De fleste Kristne tror jo derpaa. Hvorfor saa ikke jeg? — — Ser De, Major, jeg maa have noget at holde mig til, maa vide, hvad jeg skal tro. Protestanterne kan ikke hjælpe mig; de argumenterer altid med hinanden og modsiger hinanden.

(Fortsættes)

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Paa Grund af Pastor Messerschmidts Bortrejse er Studiekreds II afløst indtil videre.

Fredag d. 21. Febr. Kl. 20,00: Foredrag paa Fransk af Mgr. Georges

Chevrot: »Le Catholicisme et la France moderne«. Adgang for alle. Adgangskort à 1,00 Kr. faas i Sct. Ansgars Boghandel, Katolsk Boghandel og B. T. Centralen. Medlemmer og ikke-katolske Studerende kan faa gratis Adgangskort ved Henvendelse til Sekretæren, Inger Honoré, Grundtvigsvej 18, 1., V., Telf. Ve. 2345 u.

Lørdag d. 22. Febr. Kl. 19,30: Aabent Hus hos Billedhuggerinde Fru Ebba Friis-Hansen, Beringsvej 4, F.

SANKT ANTONI SOGN:

Fastelavnsfest

d. 19. Februar Kl. 20—24.

Kaffe, Underholdning,
Humor,

Dans, varme Pølser, Øl,
og atter Dans til

TI WATTS ORKESTER

Entré 50 Øre.

Pakke til Værdi 1 Krone.
skal medbringes!

Overskudet tilfalder Vikariatskassen.

BOGNYT

En Doktorafhandling

af den kendte finske Katolik *Jarl Gallen: La Province de Dacie de l'Ordre des Freres Prêcheurs I* (Historie generale jusqu'au grand Schisme). Kr. 15,00.

Fra England

The Poems of Francis Thompson (Collected Edition) indb. Kr. 18,00.

Fik De læst

Karen Plovgaards nye katolske Roman om Grønlands Kolonisation under Erik den Røde? »*Det nye Rige*«. Kr. 5,75.

Katolsk Billedblad

Vi præsenterer hermed for vore Kunder det franske katolske Billedblad: *Fêtes et Saisons*. De skal lede længe efter et Blad med saa skønne Fotografier og en saa sund og ægte katolsk Atmosfære. Det udkommer en Gang om Maanedn og skildrer i Naturindtryk og Billeder fra det religiøse Liv Kirkens Fester gennem Aaret. Enkeltpris 1,25, Aarsabonnement Kr. 13,00.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

FILM

Dagmars »Manden med Pilefløjterne« (The pied piper. 15.-1.-47), er bygget over Neville Shute's fine og poetiske Fortælling om den gamle Sagfører, der under Krigen vil drage hjem fra Frankrig for paa een eller anden Maade at bidrage ved Kampen, og som meget mod sin (officielle) Vilje bringer først to, siden ialt seks Børn med ud, endda Besættelsesmagten paa mange Maader besværliggør Rejsen for dem. USA-Oldingeskuespilleren Monty Woolley, der mest er kendt for sit — det skal indrømmes — flotte Fuldskæg, viser som Sagføreren et rigt Talent af stor Spændvidde, og alle Børnene er indtagende ægte. Roddy Mac Dowall og Peggy Ann Garner bør især fremhæves. Fortællingens egentlige Pointe ligger i dens originale Titel, der nemlig hentyder til et af alle engelske Børn velkendt Folkesagn, som Robert Browning har digtet om i en nem og lystig Sang, et Eventyr, vi herhjemme kender som Historien om Rottefængerens fra Hameln.

Den danske ASA-Jens Dennow-Film »Familien Swedenhielm« (World Cinema. 10.-1.) er fotograferet Teater, kongeligt Teater, det er vist, men dog Teater. Poul Reumerts Swedenhielm fotograferet fra alle Sider, saa vi kan se Parykken og Skægget og Brillerne i alle tænkelige Synsvinkler, men desværre stort set uden at faa Teaterfigurens indre Varme og geniale Sind med i Tilgift. Af de øvrige medvirkende glædede man sig mest over Maria Garland som den indskrænkede Boman og Ib Schønberg som Aagerkarlen. Bliver Ibber-

mand dansk Films Charles Laughton? — Colosseums australske »De 40.000 Ryttere« (Forty thousand horsemen. 10.-1.) var C-Vare springende og usammenhængende fortalt og med en af disse Filmheldinder, der snart er lille snavset Araberdreng og snart vilter haarfager Pige! — Casinos »Vejen til Buchenwalde« (Forcats d'honneur. 13.-1.) er den belgiske Frihedsfilm. Al Ære og Respekt, den kaldte ikke Betagelsen frem i os, klunnet formet, trivielt spillet som den var med samt dens Buchenwalde, der var beskrevet som en Slags Jamboree-Lejr. Hvad siger dog danske Buchenwaldefanger til den?

Ja, saa var der jo »Waterloo Bridge«, som Saga efter en Række Fiaskoer satte op 15.-1. Det er rendyrket Sødsupperomantik, der fremtrylles af samtlige Rollehavende, og den glider ned ved Hjælp af blide Toner, af Robert Taylors bløde Fysiognomi og af Vivian Leighs sarte, æteriske Ydre og store forundrede Øjne. Sund Sans er der ikke det mindste af. Hele Ulykken kunde paa den letteste Maade være afværget, hvis Heltinden ikke havde tiet stille dér paa Restauranten. Men saa var der selvfølgelig ikke blevet nogen Tudofilm ud af det. Det tilgrundliggende Skuespil er absolut bedre, for der er Pigen Prostitueret hele Tiden, mens hun i Filmen starter som Balletdame, det saa gaar tilbage med. Og om jeg kan faa i mit Hovede, at Filmfolk saa let affinder sig med, at afskedigede unge Piger absolut *kun* kan tjene til Dagen og Vejen paa den imbecile Maade? Svensk Film opererer jo ogsaa i stor Stil med dette.

»Tvillingerne« (The two-faced woman. Rialto 16.-1.), Garbos nyeste — maaske sidste? — Film, et

uværdigt Manus, en tarvelig Rolle for hende, en letkøbt, billig og pinlig Maade at præsentere Filmens fordums Dronning paa, nemlig i Scener, hun gennem sin Karriere bestandig vægrede sig ved at deltage i, Garbo i Badedragt, drikkende sig fuld, dansende Rhumba. Garbo grinende, fræk, Garbo, alt hvad der var dejligt! Paa den ondeste Maade er Filmkunstens (næst Asta Nielsen) eneste virkeligt op-højede Kunstnerinde trukket ned i et halvtarveligt Plan, et Plan, der bevidst parodierer netop de Film og de Roller, hun engang creerede som Filmens Duse. Ondt, fordi hun simpelthen ikke *kan* spille virkelig tarvelig, hun illuderer ikke bedre end Heltinden i en Skoleforestilling. Ligemeget med, at Filmen rummer straalende sjove Scener, at Melvyn Douglas som hendes Ægtemand (der forelsker sig mere i den opdigtede, vampede Søster end i sin stiltfærdige Skiinstruktørfrue) er uimodstaeligt morsom, og at Slutskiløbet er fantastisk, forrygende og festligt ... ligemeget med alt det, for den Film rev mere ned end den byggede op, den ødelagde bevidst og brutalt paa een Gang, hvad tyve Aar havde bygget op om Greta Gustafsson Garbo, den gjorde Grin med hele hendes Karriere, med alle hendes Roller, den virker ikke som en Hyldest, men som en Haan. P'ls sont passées ...

»Pin-up Pigen« (Cover Girl. Roxy og Merry 3.-2.) handler om Ugebladenes Omslags-Foto-Piger med den kønne, men tilsyneladende totalt tanketomme Rita Hayworth i Hovedrollen. Farvefilm. Masser af let Musik. Eet Nummer var glimrende, dér hvor Gene Kelly stppede med sit eget Spejlbillede, det var fabelagtigt godt lavet. Resten var tyndt. — Ugens Fre-

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17.188

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

God Vask
- Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Febr.
16. S. QUINQUAGESIMA (112—(violet) 26); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).
17. M. † FERIA (112—26); uden (violet) Tractus og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
18. Ti. † St. Simeon (838); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: For Paven; alm. Præf. (525).
19. O. ASKEONSDAG (117—27); (violet) 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For de levende og de døde; Fastens Præf. (516).
20. T. FERIA (129); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516).
21. F. FERIA (131); 2. og 3. Bøn (violet) som Askeonsdag (122), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516).
22. L. FERIA (136); 2. Bøn: St. Petri Stol i Antiochia (789), 3. Bøn: St. Paulus, 4. Bøn: Vigilien til St. Matthias ([2]); Præf. (516); sidste Evang.: Vigiliens ([3]). — Eller: (violet) Vigilien ([1]); 2. Bøn: Festen (789), 3. Bøn: St. Paulus (789), 4. Bøn: FERIA (136); Præf. (524); sidste Ev.: FERIA (138). — Eller: St. Petri Stol i Antiochia (838); 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: FERIA (136), 4. Bøn: Vigilien ([2]); Præf. (524); sidste Ev.: FERIA (138).
23. S. 1. SØNDAG I FASTEN.

dagspremierer var »Zigeunerpigene« (Gipsy wildcat. Atlantic, Boulevard og Nora) med Maria Montez og Jon Hall, samt »Vogt dig for Kvinder« (Beware of women. Platan og Colosseum) med Gøg og Gogge, der er en Genoptagelse; spillet herhjemme i 1938.

Bjørn Rasmussen.

RADIO

Radioens Serie »Hvad er Kristendom«, der paa absolut folkekirkelig Basis gennem Samtaler mellem Troende og Ikke-Troende søger at naa frem til nærmere Bestemmelse af Kristendommens Grundbegreber, har nu haft tre Udsendelser. Den sidste, om Skabelsen, var klarest opbygget, og undgik heldigt den foregaaende Udsendelses Præg af Duel mellem Parterne. Fra katolsk Side maa man beklage, at der ikke er taget Hensyn til andre Kirkesamfund og at den katolske Katekismus er den eneste katolske Bog i Literaturlisten. Hvis Radioen paa denne Maade kan faa Lytterne til at vaagne op over for de religiøse fundamentale Spørgsmaal, maa Udsendelsen anerkendes for dens Idé. — Alexander Fugl's »Byron«-Montage, endnu en Montage af den utrættelige Fugl, var som de andre, saamænd ganske høreværdig, men ganske uden Personlighed, og ogsaa uden Byrons Personlighed. Den Slags litterære Ting har vel deres Mission, men »maarsomme« er de ikke. — Endelig kom »Kongens Herold« (Dorothy Sayers andet Kristusspil) 7.-2. Omhandlende Døberen Johannes' Virksomhed før og under Kristi allerførste Fremtræden var det baade en religiøs og kunstnerisk Storoplevelse. Paa betagende Maade berettedes om Johannes' Prædikener, hans Daabs-handlinger, hans Disciple (paa

ypperlig Maade var Judas Iskariots Karakter anslaaet allerede nu!), Jesu Daab, Vandringen tilbage fra de Fyrretyve Dage i Ørkenen, de første Disciple (en straalende betaget Johannes Apostel), Døberens Fængsling og Petri Kaldelse i Galilæa.

Med Spænding og glad Forventning længes vi efter det næste Spil. Samtlige Medvirkende tog med selvfølgelig, naturlig Alvor paa deres Opgaver. Men Peter Poulsens Døber bør fremhæves særligt for hans mandige Vidnesbyrd, der virkede som en personlig Bekendelse og som derfor greb dybt. Ogsaa Mogens Withs Johannes var inesterlig.

Bj. R-n.

Tak

Alle de mange, der har glædet mig paa min 50 Aars Dag, bedes modtage min hjertelige Tak.

Bernhard Hake,
Sognepræst.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Askeonsdag d. 19. Askeuddeling efter 7-Messen. Kl. 8 Askevielse, derefter Højmesse. Hver Fredag i Fasten Kl. 19½ Korsvej.

Sakramentskirken. Askeonsdag d. 19. Askevielse i Forb. med Messerne 6½ og 8. Kl. 20 Birgittaforeningen. Hver Sønd. i Fasten Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Brunicardi.

Jesu Hjerte. Askeonsdag d. 19. Kl. 8 Askevielse og Højmesse. Hver Sønd. i Fasten Kl. 18 Fasteprædiken, og hver Torsd. Kl. 20 Korsvej. Mand. 17. Kl. 19,30 unge Mænds Kongr. Torsd. 20. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni. Hver Fredag i Fasten Kl. 19,30 Korsvej og Fasteprædiken.

St. Mariæ. Sønd. 16. Febr. Kl. 8 Højmesse, Fællesskommunion.

St. Andreas. Hver Fred. i Fasten Kl. 19½ Korsvej, hver Sønd. Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Lanser.

St. Knud Lavard. Askeonsdag d. 19. Kl. 7 Askevielse. Hver Fred. i Fasten Korsvej og Fasteprædiken.

St. Augustin. Askeonsdag d. 19. Kl. 6,45 Askevielse og Højmesse.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og

Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Radio eren Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 77A - 72B

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968

Indgang fra Vagtelvej

Mariaforeningens Regnskab for 1946

INDTÆGT:	
Kassebeholdning	517,99
Renter af Obligationer. Jan. Termin	204,50
L. A. Nielsen og Hustrus Legat	5,00
St. Ansgars Pastorat	150,00
Kontingenter	399,00
Renter (Bankbog) Jan.	5,47
Renter af Obligationer. Juni Termin	204,50
Ombytning af Obligationer	67,26
	<u>1553,72</u>

UDGIFT:	
6 Habitter	465,38
2 Par Sko	44,80
3 Kjoler	338,00
2 Frakker	148,00
Katolsk Fælleskontor	20,00
	<u>1016,18</u>
Kassebeholdning	537,54
	<u>1553,72</u>

Elisabeth Millech, Kasserer.

St. Frans 3. Orden

Sønd. 23. Febr. Kl. 15 Møde i Kapellet, St. Elisabeths Hospital.

Rygaard

Retræte for unge Kvinder fra 1. til 5. April. Indmeldelse hos Priorinden.

K. U. K. København

Søndag den 16. Febr. Kl. 19,00 pr. afholdes stor Fastelavnsfest for Jesu Hjerter Sogns Menighed i Samarbejde med K. U. K. København i Sct. Knuds Sal, Stenosgade 4.

Af Programmet kan vi røbe: Op-læsning ved Skuespiller Palle Huld, Sang af K. U. K.s Sangkor. Tøndeslagning, Servering af Chokolade, munter Underholdning o.m.a. Over-raskelser. — Billetter à Kr. 2,— faas hos Portneren og hos K.U.K.s Medlemmer.

K. U. K. Frederiksberg.

Sønd. 16. Febr. Kl. 19,30 Fastelavnsfest. Underholdning, Tøndeslagning, Dans.

BØGER

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift

(Schultz) er naaet til 6. Aargang 8. Hefte og indeholder som sædvanlig en Række interessante aktuelle Artikler og korte Biografier.

Aalborg

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 4983

Aakirkeby	Andr. Ipsen Slaglerforretning Telefon 192 Lev. t de kat. Institutioner	Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telefon 5 . Postgiro 7862 Leverandør til de kat. Institutioner
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100	Villiam Jensen Murermester Aakirkeby . Telefon 129 Udfører Arb. for de kat. Institutioner
Aarhus		H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus
Gør Deres Indkøb af Frukt, Grønt og Blomster i Frukt-Importen Sct. Pauls Plads 19 Telefon 11466	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Instalator . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Til. 2085 Lev til Sct. Josephs Hospital
Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsengade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensgade 5	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehæller, Gummibukser, Gummunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347
N. K. Søhoff Herre- og Damesalon Tietgensgade 14 Telf. 8853	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 . 4089	
A. B. C.	Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier) MEJERIET <i>Døstebro</i> Byens lærende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

Horsens

Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	Melkældereren „Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner	Horsens Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer All høves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	Wittrup HORSSENS TEXTILLAGER
S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital	MALERIER . BILLEDER . SPEJLE saa . . Franz Høy	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER
Vejle		
Tegn Døren Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linjer	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Muremestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glarimester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
M. Nielsen . Bagermester Fiskergade 7 . Vejle . Telefon 629 Leverandør til Sct. Maria Hospital	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring
Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner
Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Viesingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307		A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital

Katolsk

23. Februar 1947

95. Aargang

Nr. 8

Ugeblad

Katolik i en afkristnet
Verden: Biskoppens
Hyrdebrev

St. Knuds Gilderne frem-
lægger Aarets Program:
Offerdag Søndag 9. Marts
„Himmeriges Nøgler“

AMERIKA ARBEJ- DER I KAMPEN MOD BØRNE- LAMMELSEN.

Lille Nancy Drury, der er kommet sig efter Sygdommen og nu er med i Propagandaen for at skaffe Hjælp til de mange, der lider af den frygtelige Sygdom, hilser paa Kardinal Spellman efter Søndagsmessen i St. Patrick i New York.

Bort med de fine Fornemmelser!

Der gaar igennem vore Menigheder en Bestræbelse for at iværksætte Samarbejde i større Stil end forhen. Man er ved at komme ud over den mærkelige Opfattelse, at en Katolik kan nøjes med at »hygge sine egne Kartofler«, uden at bekymre sig om at gøre en Indsats for andre. Der dannes nu Grupper, som ta-

ger en eller anden katolsk Op-gave op. Og det vil meget godt kunne ske, at de Mennesker, der i en saadan Gruppe skal arbejde sammen socialt, intellektuelt eller i anden Henseende er paa forskelligt Niveau. Men skal da et saadant Arbejde hæmmes af »fine Fornemmelser«?

Vi lever i det *demokratiske*

Danmark. Men der er faktisk langt igen, førend Virkeligheden kommer til at svare til Navnet. Ogsaa i katolske Kredse er der en gammeldags Tilbøjelighed til at sondre mellem finere og mindre fine Mennesker. Kan alle Akademikere sige sig fri for at se en lille Smule ned paa dem, der ikke er Akademikere? Føler Haandværkerne sig ikke hævede over Arbejderne?

Vi maa og skal sætte virkelig Hjerte- og Aandsdannelse højt. Men den er ikke afhængig af, om man tilfældigvis er kommet til Verden i en fornem Familie eller om man er runden af jævne Blod. Hvor mange store Mænd og Kvinder blandt Kulturens Banebrydere stammer ikke fra en Bondeæt eller en ganske almindelig Købstadsfamilie. Og hvor megen Degeneration findes ikke i gamle Adelslægter?

Hvilken Bestyrtelse vakte det ikke i Kristendommens første Dage, da Slaver og frie, Patricier og Plebejere samledes Side om Side til den hellige Messe og altsaa forenedes i et virkeligt Fællesskab. Det var Kristendom contra Hedenskab. Gudløshed medfører altid, at visse Mennesker lever højt paa andres Bekostning.

En Betingelse for, at den katolske Aktion skal faa Slagkraft, er, at det ene Menneske ikke føler sig hævet over det andet. Om det end ligger nok saa dybt i den menneskelige Natur, at man er

(Fortsættes Side 124)

Munkemel

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 79, Telefon Amager 353
Pållal Amagerbrog 125 Telefon Amager 4010

Povl Løgager

Isenkram, Køkkenudstyr og Værktøj
Amagerbrog. 151, Am. 1252
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Blomsterforretningen

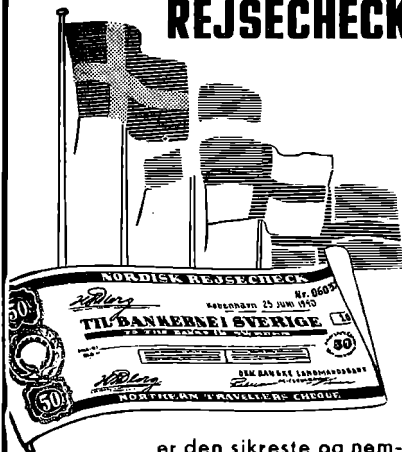
CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

V. Mikkelsen

All i Ure . Brilller repareres
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y

Nordiske REJSECHECKS

er den sikreste og nem-
meste Form for

REJSEPENGE

Indløses af alle Banker,
Rejsebureauer og større
Hoteller i hele Norden.

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Otto Albrechtsen Ryvang 1160 y

Lyngbivej 2 (v. St. Vibenshus Runddel)
Cykler, Cykledele. Elekt. Artikler.
1. Kl.s Reparationsværksted.
Lev. til Benediktinerklostret

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktinerklostret

Axel Steckhahn

Kolonialvarer og Delikatesser

Gl. Kongevej 155 . Tlf. 8016
Lev. til katolske Institutioner

Jagtvejens Kødudsalg

Johs. Neiiendam

Jagtvej 183 . Ryvang 5631

Leverandør til Benediktiner Klosteret

Kød
Flæsk
Paalæg

HUSEJERNES

ABONNEMENT A-S

Blikkenslageri, Sanitet - Gas og Vand

Niels Ebbesensvej 19
Telefoner: C. 937—8453

M. P. Sørensen Kranse- og Blomsterhdl.

Griffenfeldsgade 35 . Nora 1508
anbef. sig med 1. Kl.s friske Blom-
ster hver Dag . Kistedekorationer
udføres flkst og billigt
Lev til Sct. Josephs Hospital

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y
Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Skotøjsreparation

1. Kl.s. Arbejde garanteres

Ved Klosteret 12, Ry 4398
Lev. til Benediktinerklostret

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf, Ryvang 466

udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

Katolik i en afkristnet Verden

Biskop Suhrs Faste-Hyrdebrev

Hvem der har haft Lejlighed til i Løbet af de senere Maanedes at komme i Berøring med de mange katolske Menigheder Landet over, har ikke kunnet undgaa at faa et stærkt Indtryk af Alvor og den bedste Vilje til Sammenhold. I trygge, rolige Tider fører de uundgaaelige menneskelige Forskelligheder ofte til, at man kommer paa Afstand af hinanden. Naar Tiderne strenges, bliver man derimod klar over, hvad Sammenhold er værd. Ligesom hele vort Folk stod sammen under Besættelsesaarenes Tryk, føler vi Katolikker under Efterkrigstidens tunge Prøvelser, at vi maa staa Skulder ved Skulder og i enigt Fællesskab gøre vort yderste for at løse de Opgaver, der stilles os.

Afkristningen

Baggrunden for Alvoren er kendt af alle. Det er Afkristningen. Den frygtelige anden Verdenskrig blev ført mod et Hedenskab, der ikke lagde Skjul paa sine Hensigter. De sejrende Magter bekendte sig under Kampen til Krigsmaal, hvori de Kristne genfandt deres Tro paa ukrænkelige menneskelige Værdier. Men Sejren blev ikke Kristendommens. Et andet Hedenskab har lagt store Dele af Verden i Lænker og forfølger sine Maal med Tvang og Terror. Systematisk forvrænges de kristne Forestillinger, for at de maa blive slettet af Folkenes Hjerter. Frihed for Forfølgelsen og Forbud mod Forkyndelsen skal bane Vej til den Fremtid, hvor Folkene har glemt deres Gud.

Men andre Steder i Verden spørger man sig, om Afkristningen ikke gør de samme Fremskridt uden Hjælp af Tvang og Propaganda. Den bitre materielle Nød fører med sig et aandeligt og materielt Forfald, hvis Ruiner bliver vanskeligere at genopbygge end sønderskudte Byer. I en Verden, hvor den brutale

Magts Triumfer har skruet Samfundsformernes Udvikling Aarhundreder tilbage, gaar Mennesker Kristendommen forbi uden at ænse den.

Og endnu videre trænger Afkristningen frem. I Lande som vort, hvor kristen Forkyndelse lyder i fuld Frihed, og hvor de materielle Savn aldrig blev katastrofale, er Billedet i mangt og meget det samme. I det offentlige og private Liv spiller kristne Overvejelser en stadig mindre Rolle. De elementære Kundskaber om, hvad Kristendom er, bliver sjældnere og sjældnere at finde. Ikke blot bliver de overbeviste Kristne færre, men det kristne Liv indenfor et afkristnet Milieu bliver udsat for voksende Farer. Ikke mindst gælder det den kristne Opdragelse. Og vi bliver med den dybeste Smerter Vidner til, at den ene og den anden mister sin kristne Tro eller i sine Handlinger lader sig smitte af Milieuet med divslang bitter Kval i Følge.

Det gælder Udsæd, ikke Høst

I en saadan Situation vil nogle Kristne føle sig tilskyndet til en rent defensiv Holdning. De vil mene, at vi bør samle vore Kræfter om at værne den lille Hjord. Det er dog ikke rigtigt. Det var aldrig Kristendommens Skik i Modgangstider. Og det vilde kun bestyrke de afkristnede Massers Overbevisning om, at Kristendommen er uden Interesse for Verden, kun en Hobby for en begrænset Kreds med svigtende Sans for Livets Realiteter.

Vi bør ikke møde Tiden og Forholdene med en Pessimisme, der paa Forhaand venter ringe Resultater, og vi bør paa den anden Side ikke søge at tvinge os til en Optimisme, vi ikke kan begrunde. Til enhver Tid gælder det for de Kristne, at vi skal gøre vor Gerning, Kirkens Gerning i Samtiden, uden at vente Høst af vor Udsæd. Høstens Her-

re raader for, hvem der skal høste, hvornaar det vil ske, og hvor mange Fold, der kan bringes i Lade. Os stilles der kun Sædemandens Opgave paa den Lod Jord, vi fik til vor Gerning.

Vi vil derfor ikke møde Afkristningen med Mismod eller Forsagthed. Vi vil møde den som vor aktuelle Modstander. Vi vil studere den for at lære den at kende og derved vinde Mulighed for at imødegaa den. Vi vil med den gamle Kirkes altid vaagne og friske Blik for de skiftende Kaar være rede til at søge nye Veje for at naa de uforanderlige Maal. Andre Religioner er gaaet under i Tidens Strøm, fordi de var uløseligt bundet til ydre Former, som Tiden løb fra. Den katolske Kirke har Guds Ord for, at den vil bestaa, og to Aartusinders Erfaringer har vist os lidt om, hvordan Gud holder dette Ord. Det sker bl. a. derved, at Kirken aldrig forældes og stivner i tidsbundne Former. Gang paa Gang er den i Historiens Løb brudt gennem Modstand udefra og Opløsning indefra med en ungdommelig Kraft, ingen Modstander havde tiltroet den. Det vil gentage sig, saa ofte det bliver nødvendigt.

Præst i en afkristnet Verden

Et af de nye Forhold, som Afkristningen fører med sig, er Præsternes Isolering. Præsteskabet mister sin kulturelle og sociale Position. Præsterne bliver ikke søgt i samme Udstrækning som før. Og hvor de selv opsøger Mennesker, mødes de med Skepsis og Forbehold, som vanskelig gør en virkelig Kontakt. Dette har de senere Paver saa ofte mindet os om. Udviklingen fortsætter imidlertid i samme Retning. Og dermed bliver Nødvendigheden af nye Veje stadig understreget stærkere. I Lande som Frankrig har nye Former for Ordenssamfund, hvis præstelige Medlemmer tager Arbejde ude i Erhvervslivet paa lige Fod med Arbejdere og Funktionærer, været en saadan Nyskabelse, hvorved Muren mellem Præsterne og de afkristnede brydes ned. Og overalt søger Kirken at kalde

Lægfolket til et Apostolat, hvorved Forkyndelsen naar ud, hvor ellers Kristendom er ukendt og kristne Præster magtesløse.

Ordenssøstrenes Vanskeligheder

Vi maa forudse, at den uvurderlige Hjælp, vore Ordenssøstre gennem Generationer har ydet Kirken herhjemme, ogsaa vil komme ud for en Periode med Vanskeligheder. Søstrenes Antal vil rimeligvis i en Aarrække være dalende, idet der næsten overalt i Verden, hvor de har Frihed til at arbejde, kaldes paa dem til meget store Opgaver. Og selv om vore Søstre altid har haft en lykkelig Evne til at vinde Indpas mange Steder, hvor Præsterne mødte Modstand, vil ogsaa Søstre komme til at mærke Afkristningens Følger. Naar Verden ikke vil komme til Kirken, maa Kirken søge Mennesker op, hvor de færdes. Og vi maa se til, at de begrænsede Kræfter, vi kan raade over, bliver anvendt paa netop den Maa- de, der er til størst Gavn.

Sluttet Kreds om Skolerne

Vi vil mere end nogensinde slutte Kreds om vore Skoler. Selv det bedste katolske Hjem er kun en Del af det Milieu, hvori vore Børn vokser op. Det kammeratlige Milieu har en stor Betydning, og vi har en uvurderlig Gave til vore Børn i det katolske Kammeratskab, vore Skoler kan byde dem i Tilgift til den kristne Opdragelse. Vi er saa heldigt stillede, at den nyere Lovgivning om private Skoler har forbedret vore Skolers ofte vanskelige økonomiske Kaar. Det vil være godt, om disse ændrede Kaar bl. a. benyttes til at gøre det nævnte kammeratlige Milieu saa rent katolsk som muligt. Samtidig kan ogsaa Lønningsforholdene ved vore Skoler blive saaledes, at der kan ansættes et større Antal uddannede katolske Lægfolk til Hjælp, hvor vi maa regne med, at Ordenssøstrenes mindskede Antal ikke fortsat vil kunne slaa til. Og Præster, Søstre og Lærere vil have en meget stor Opga-

ve i at holde vore Skoler paa et Niveau, der sikrer vore katolske Hjem, at Børnene i deres katolske Skolegang modtager en Undervisning og Opdragelse, der baade stiller dem paa Højde med alle andre unge til Duelighed i det borgerlige Liv og giver dem en saadan Indlevelse i Kristendom, at de ude i Livet staar vel rustede til den gode Strid i netop de Vanskeligheder, moderne Ungdom møder.

Den yngre og den modnere Ungdom

Ungdommen er en af Kirkens allerstørste Opgaver. Og her bør der peges paa, at de allerførste Aar efter Skoletiden i flere Henseender er baade de vanskeligste og de mest forsømte. I Amerika har man i de senere Aar i baade den religiøse og den borgerlige Opdragelse handlet ud fra Forstaaelse af, at de unge fra 14 til 19 Aar udgør et Problem helt for sig selv. De har ikke aandelig Horisont fælles med den mere modne Ungdom. Men lader man deres Problemer uanset, erfarer man, at Kirken lider mange uoprettelige Tab. Ingen Aldersklasse er mere milieubestemt end de yngste. Det bliver i den kommende Tid en krævende Opgave at skabe det rette katolske Milieu for de yngste blandt de unge.

I tidligere Tider betød Ungdomsarbejde de voksnes Arbejde for de unge. Hvor der er Tale om den modnere Ungdom forstaar vi nu, at Ungdomsarbejde maa betyde Ungdommens eget Arbejde for Kirken. Tiden kræver af kristen Ungdom, at den forstaar, hvad den kan yde. Er de unge vaagne for, hvilke Farer, den moderne Verden rummer, vil de ikke være tilfredse med et katolsk Foreningsliv i godt Kammeratskab med ligsindede. De vil organisere deres Foreningsliv derefter.

De stærke Vægge i det kristne Hjem

Kærnen i et Samfund og i en Menighed vil altid være Famili-

erne. En lang Række af Tidens Ulykker kan føres tilbage til Op- løsningen af det kristne Syn paa Ægteskab og Familieliv. Det maa hilses med den største Glæde, at der fra katolsk Side i de senere Aar er gjort et maalbevidst Arbejde for at fremme unge Ægtefællers Forstaaelse af deres Opgaver og Dygtighed til at løse dem. Vi maa for vor egen og for det hele Samfunds Skyld yde en endnu større Indsats her. Ingen har bedre Mulighed for at undgaa Smitte fra en afkristnet Verden end den, der beskyttes af de stærke Vægge i et kristent Hjem, og det gælder ikke Forældrene mindre end det gælder Børnene.

Retræter og Udholdenhed

For os alle gælder det, at Udholdenheden er den sværeste Dyd, ikke mindst i Omgivelser som dem, vi lever i. Næsten altid, naar vi oplever et Frafald, ser vi, at det ikke har været et Øjeblikks Sag. Det er begyndt i det umærkeligt stille. Ganske langsomt er den første Begejstring blevet til Vanekristendom med flere og flere Indrømmelser til en afkristnet Verdens Skik og Brug. Det er en af Kirkens Opgaver at hjælpe os til at bevare vor Tro lige levende og luende. Sakramenterne og Bønnen er de store Midler, men ogsaa Retræter er nødvendige. I Tider som disse maa Retræter høre med til et normalt Kristenliv for enhver Katolik, og Kirken maa i sine Arrangementer af Retræter have for Øje, at de ikke blot er til de frommes Opbyggelse, men til, hvad man kunde kalde den nødvendigste sjælelige Hygiejne for enhver. De maa holdes i tilstrækkeligt Antal og saaledes, at det ogsaa for de mindst ivrige er nemt at komme til at deltage i dem.

Den økonomiske Opgave

Beklageligvis er der ogsaa blandt vore Opgaver en økonomisk. Det var nemmest, hvis det intet kostede at bygge Kirker og Skoler, og hvis Kirkens Præster

Sankt Knuds Gildernes Program for Aaret

Offerdag . Gavemærker . Legionærer

og Kirkens Gudstjenester intet Krav stillede af økonomisk Art. Det var nemmest, hvis Velgørenheden ikke havde Fordringer at stille os, men de fattige har vi altid iblandt os. Vi maa affinde os med den Tanke, at ogsaa Kirken koster Penge. Og vi maa forstaa, at der ikke er andre end os selv, som er nærmere til at skaffe disse Penge. Vi vil naa til, at danske Katolikker som en Selvfølge betaler de beskedne Summer, det koster at have Kirken blandt os med de mangfoldige Tjenester, den yder os. Og det bør ikke være vore Præster, der til Stadighed skal minde os om den selvfølgelige Sag, at hvis enhver med Glæde efter sin Evne yder en beskedne Gave til Kirken, vil der intet økonomisk Problem være. Vore Præster har deres Gerning, der saa lidt som muligt maa hindres af saadanne Bekymringer. Derfor er det overdraget Sankt Knuds Gilderne, hvis Hovedledelse og Sogneledelse yder et stort og trofast Arbejde, at løse denne Opgave, og Gilderne vil netop ved Fastetidens Begyndelse i Aargøre Landets Katolikker opmærksom paa, hvorledes alle i Fællesskab skal gribe denne Sag an.

I den alvorlige Del af Kirke-aaret, vi gaar ind i, bør Katolikker samle sig i Tanken om Kristi Lidelse og Død for Verdens Frelse. Fra Kristi Kors kastes Lys over Evigheden og Tiden, over Historien og Nuet, over Samfundet og det enkelte Menneske. Vi vil gaa ind i Fastetiden med Viljen til at se alle vore Problemer i dette Lys og løse dem som Kristi sande Efterfølgere. Vor Frelser har ikke lovet os andet i dette Liv end et Kors at bære og Naade til at kunne gøre det. Vi vil ikke heller ønske os andet.

Den treenige Gud, Faderen, Sønnen og Helligaanden, velsigne os alle til at fylde den Plads, hvorpaa Han har stillet os.

St. Ansgars Kirke,

Søndag Sexagesima 1947.

* THEODOR SUHR
Apostolisk Vikar.

Sankt Knuds Gildernes Hovedkomité har saavel ved tidligere Lejligheder som nu drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt Ugebidraget kunde og burde forhøjes fra 5 Øre til f. Eks. 10 Øre, men man er enig om at holde fast ved 5 Øren som Grundbeløb. Det er vort bestemte Ønske, at Beløbet ikke sættes højere end, at alle — altsaa ogsaa Børn — kan yde Normalbidraget. Vi er klar over, at mange med Lethed kunde betale baade 10 og 25 Øre pr. Uge, men alle dem henstiller vi til at tegne sig for flere 5 Øres Ark, saa opnaas jo akkurat det samme.

Der rokkes ikke ved 5-Øren

Det er efter vor Mening vigtigere, at det Beløb, som Vikariatet skal bruge, skaffes ved en fælles, enig Indsats af de mange, helst alle, end at Pengene indkommer gennem Bidrag fra nogle faa, eller fra færre end ellers naturligt og rimeligt. Og vi anser det for at være lige saa forkert, om man — i Tilfælde af at Normalbidraget blev sat til f. Eks. 10 Øre pr. Uge — da skulde være nødt til under en eller anden Form at yde »Rabat« til Børn, børnerige Familier eller mindrebemidlede. Den Glæde, det burde være for alle at kunne være med til at betale en Andel af Vikariatets Drift, maa ikke paa nogen Maade formindskes ved en mulig Tanke om Deklassering, fordi man ikke kan betale Normalbidraget.

Dertil kommer, at vi vist efterhaanden har faaet Sankt Knuds Gilderne slaaet fast i Bevidstheden som Vikariatets 5 Øres Forening, og vi mener, at det vil være uklogt at rokke herved.

Vi holder altsaa fast ved 5 Øren, som alle kan og alle bør betale, men vi ser meget gerne,

at de, der kan, tegner sig for 2 eller flere 5 Ører om Ugen.

Hvis vi alle var med i Gilderne

Problemet ligger vel mest i, hvordan vi faar alle med i 5 Øres Foreningen. — Som de fleste sikkert ved, tæller Sankt Knuds Gilderne ca. 8500 Medlemmer, og det er disse Medlemmers faste Bidrag og Gaver, som ialt giver Vikariatet ca. Kr. 25.000,— om Aaret. Sætter vi Antallet af Katolikker i Danmark til ca. 25.000, ja saa er det ikke svært at regne ud, at Sankt Knuds Gilderne kunde give vort Vikariat ca. Kr. 75.000,— om Aaret, *hvis blot alle var Medlemmer af Gilderne.*

Her ligger altsaa den store Opgave. Hvordan faar vi fat i de resterende ca. 17.000 Katolikker, som endnu ikke er med til at yde deres Skærv til den fælles Husholdning. Hvis Vikariatet fik Kr. 75.000,— om Aaret i Stedet for ca. Kr. 25.000,—, vilde de værste økonomiske Bekymringer sikkert være overstaaet. Vi kan ikke være bekendt, at vor Biskop skal gaa rundt med Tiggerstav og Tiggerpung for at skaffe os, hvad der mangler.

Sætter vi ikke alle i det daglige en Ære i at kunne betale enhver sit — hvor meget mere er der saa ikke Grund til at føle det som en Æressag, naar det gælder vor aandelige Forsorg.

Vi maa undgaa Restancer

Her er der maaske ogsaa Anledning til at gøre opmærksom paa, at det ved Revision af de indkomne Aarsregnskaber fra Sognene ofte viser sig, at en Del Medlemmer ikke betaler hele deres Aarsbidrag, men er i Restance med større eller mindre Beløb. Bortset fra, at det gør selve Afregningen besværlig saavel

for Sognekassereren som for Hovedkomiteen, finder vi det beskæmmende for de paagældende ikke at have opfyldt deres Æresforpligtelse fuldt ud, og det skal nok vise sig, at disse Restancer løber op i Hundreder af Kroner.

Vi finder frem til alle Katolikker

Men tilbage til Spørgsmaalet om at gøre alle danske Katolikker til Medlemmer af Sankt Knuds Gilderne. — For at søge at faa Forbindelse med alle dem, som endnu ikke er Gildemedlemmer foreslaar Hovedkomiteen:

1) At man i hvert Sogn foretager en Gennemgang af Sognekartoteket og ved Hjælp af Talonerne paa Gildemarkene finder ud af, hvem i Sognet der endnu ikke er Medlem af noget Gilde.

2) At man i hvert Sogn skaffer sig en lille Kreds af aktive Folk — vi har tænkt os, at man kunde kalde dem »Sankt Knuds Legionærer« — som helt og fuldt stiller sig til Sognepræstens Disposition for bl. a. at tage sig af Opsøgning og Hvervning af nye Medlemmer, Sammensætning, Oprettelse og Start af nye Gilder etc. etc. Et saadant Arbejde burde ledes og tilrettelægges af Sognesekretæren. *Vi maa kunne faa alle med.*

Gavemærkerne genindføres

Det er sikkert alle bekendt, at Gaver til Sankt Knuds Gilderne er meget velkomne, og der har jo ogsaa i sin Tid været saakaldte Gavemærker i hvert eneste Gildehefte. Af praktiske Grunde lod vi disse Gaveark falde bort, men paa Opfordring fra mange Sider tager vi nu Tanken op igen.

I disse Dage udsendes der til hver Sogneledelse en Forsyning Gaveark, hvert indeholdende 16 Gavemærker à 1 Kr., og disse Gaveark skulde da fordeles med 1 à 2 Ark til hver Gildeleder. Det er vort Haab, at Gavemærkerne maa blive købt ikke blot af Gildemedlemmer, men især maaske af dem, som endnu ikke er Medlemmer, og som paa denne Maade alligevel faar en Mu-

lighed for at kunne støtte Gildesagen og dermed Vikariatet.

Det er Hensigten fra næste Aar at anbringe nogle Gavemærker paa hvert »almindeligt« Gildemark, saaledes at Mærkerne bliver nemmere baade at sælge, købe og afregne.

Tænk paa disse Mærker, hvis De f. Eks. til Jul eller ved anden Lejlighed kunde ønske at give en Gave (Julegave) til Biskoppen.

Aarets store Slag: Offerdagen d. 9. Marts

Den store Indsats for Gilderne her i Foraaret bør dog ske ved Indførelse af en »Offerdag«. — Med Biskoppens Tilladelse afholdes denne Offerdag i alle Sogn Søndag den 9. Marts paa følgende Maade:

I Dagens Prædiken bør omtales det danske Vikariat, Arbejdet i Vikariatet, Præstens Gerning, Betydningen af at ofre og ikke mindst den Æresforpligtelse, vi alle har til at være med til at bære de økonomiske Byrder, som hviler paa Biskoppens Skuldre.

Alle Penge, som denne Dag indsamles i Kirker og Kapeller, d. v. s. saavel samtlige Bidrag i »Offerpungen« som i den fremsatte Kirkebøsse, gaar ubeskaaret til Vikariatet.

Gildeledere og andre sælger Gavemærker udenfor Kirken før og efter hver eneste Gudstjeneste, ligesom disse Mærker bør sælges ved eventuelle Sammenkomster paa denne Dag.

Endvidere vil der af Hovedkomiteen blive fremstillet nogle »Offerkonvolutter«, som i Forvejen kan tilstilles Menighedens Medlemmer, saaledes at de, som maaske kunde tænke sig at give et større Beløb, om de maatte ønske det kan faa Kvittering fra Hovedkomiteen for deres Bidrag. — »Offerkonvolutten« afleveres da lukket til Sognepræsten eller Sognekassereren, som indsender den til Hovedkomiteen, der saa udsteder en Kvittering for Beløbet.

Vi sætter megen Lid til, at denne »Offerdag« maa indbringe saa stort et Beløb, at den dag-

lige Drift af Vikariatet sikres lang Tid fremefter.

Sparebøsser til Sognene

Foruden de ovenfor omtalte Gavemærker udsender Hovedkomiteen i disse Dage en speciel 5-Øres Sparebøsse til Sognene. — Det er Tanken, at denne Sparebøsse skal frem de Steder og ved de Lejligheder, hvor Menigheden samles — hvad enten det er til et eller andet Foreningsmøde eller til Menighedssammenkomst, og hvor man passerende med en stor eller lille Mønt kunde sende en Hilsen til Vikariatet. Alle 5-Ører til Biskoppen.

Børnernes Indsats

Hvad Arbejdet blandt Børnene angaar, paataenker Hovedkomiteen at lade fremstille nogle særlige Kartonark med Figurer til Paaklæbning af Mærkerne, og det er da Hensigten til sin Tid at præmiere de bedste og pæneste.

Løvrigt er det Tanken ved Konference med Skolelederne — her tænkes naturligvis specielt paa København, men uden Tvivl bør Sagen ogsaa tages op i de Provinsbyer, der har katolske Skoler — at søge at faa arrangeret, at de Gilder, der er sammensat af Skoleelever, fortsat kan bestaa, naar Børnene forlader Skolen. Det er af den største Betydning, at der ikke bliver noget »Hul« i vort Arbejde, ved at Børnene glider ud af Gilderne, naar de gaar ud af Skolen.

For at disse Planer kan blive bekendt for enhver Katolik, er det Hensigten at tage et Særtryk heraf og udsende det i et passende Oplag til hvert Sogn med Anmodning om at lade det komme hver eneste Katolik i Sognet i Hænde, hvad enten det nu kan ske sammen med Sognebrev eller Sogneblad, eller det maa gøres ved en speciel Udsendelse, som Hovedkomiteen da vil betynde.

Til Slut kun dette: Vi beder om, at man i alle Sogne vil tage vel imod disse Planer og hjælpe med til deres Realisation.

H. Valeur Fausbøll.

Pastor Janssen 65 Aar

Mandag d. 19. Februar fyldte Pastor Janssen i Nakskov 65 Aar. Pastor Janssen har i en lang Aarrække været Sognepræst i denne By og er velkendt over hele Vestlolland. Stadig færdes han, altid i straalende Humør og uden Hensyn til sin Alder rundt om i Sognet, af og til ved Rattet, men ellers paa Cykle paa Besøg hos sine Sognebørn. Mange gode Tanker og Ønsker gaar i disse Dage til det ungdommelige Fødselsdagsharn.

E. E.

Opsæt ikke til i Morgen hvad der kan gøres i Dag

Tusinder og atter Tusinder af Børn venter paa Hjælpen fra Danmark. Dagligt spejder de efter Konvojerne med Varerne, der skal redde dem fra Sultedøden, eller de venter spændt paa en Indbydelse til Danmark, hvor de i 3 Maaneder skal opleve, hvad et Hjem er, og paa den Maade faa Initiativet til at være med til at genrejse deres eget Land. »Red Barnet« mangler endnu D e r e s Tilbud om Indkvartering eller et Fadderskab til 30 Kr. (event. indbetalt i Rater). Henvend Dem til nærmeste Lokalkomite eller skriv til »Red Barnet«, Hovedkontor, Torvegade 1, København K.

For Københavns og Lyngbys Vedkommende kan Henvendelse ske til Sognepræsten.

Liohasøstrene, St. Kjeldsgade 3, samt St. Ansgars Forlag, Bredgade 67, og Katolsk Boghandel, Stenos-

gade 3, tager ogsaa gerne mod Tilbud ang. Indkvarteringen, Tegning af Fadderskaber og evt. mindre Bidrag.
Agnes Bisgaard.

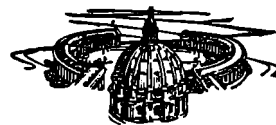
Red Barnet

Jeg har truffet en lille fortvivlet Fyr
et Sted paa vor hærgede Jord —
han sagde, at Mennesker ligner
de Dyr,
der lever af Rov og af Mord!
Han har set sine egne skudt ned
og brændt,
har hørt de elendiges Skrig —
paa Flugt for sit Liv har han
barbenet rendt
paa Dynger af iskolde Lig.

Nu flakker han om i Ruinbyens
Grus
paa trætte og snavsede Ben —
han prøver at finde Forældrenes
Hus,
men dér er kun Brokker af Sten!
For at stille sin Sult har han
tygget paa Straa,
har tigget og bønfaldt og bedt —
i en Bunker, hvor Muren er
fugtig og raa,
har Leje i Sække han redt.

Du lille, fortvivlede otte Aars
Purk,
du kender ej andet end Nød!
Tro ikke, at hver Mand paa Jord
er en Skurk,
der pønser paa Naboens Død!
Vi vil redde dig ud af den
rygende Brand
— og alle, der har det som du —
vi vil lyde Parolen i dette Land:
RED BARNET! Og redde det nu.

Ejnar Fledelius.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Der arbejdes i Øjeblikket med Planer om at rejse Pave Pius XI et Mindesmærke i Peterskirken.

England

Den 76-aarige Hilaire Belloc, en af den angelsaksiske Verdens betydeligste nulevende Skribenter, vil formentlig ikke mere være i Stand til at skrive. Han genvinder kun langsomt sit Helbred efter det Slagtilfælde, der ramte ham for godt 4 Maaneder siden.

Frankrig

Den sorte Præst, der blev valgt ind i den franske Nationalforsamling, hedder Abbé Baganda. Han repræsenterer Omanghi-Omraadet. Abbé Baganda er et Barn af Junglen, han stammer fra fattige, hedenske Forældre, der overdrog Barnets Opdragelse til Helligaandsfædrenes Missionsskole. Senere kom han til et Jesuiterkollegium, der aabnede ham Vejen til Præstedømmet. — Den franske Regering har udnævnt Præfekten for Kongregationen for den orientalske Kirke, den franske Kardinal Tisserand, til Kommandør af Æreslegionen.

Holland

Over 7000 hollandske Rekrutter har i Løbet af de sidste Maaneder holdt Eksercitier i Jesuitternes tre Eksercitiehuse i Vught, Venlo og Spanbeck.

Luxembourg

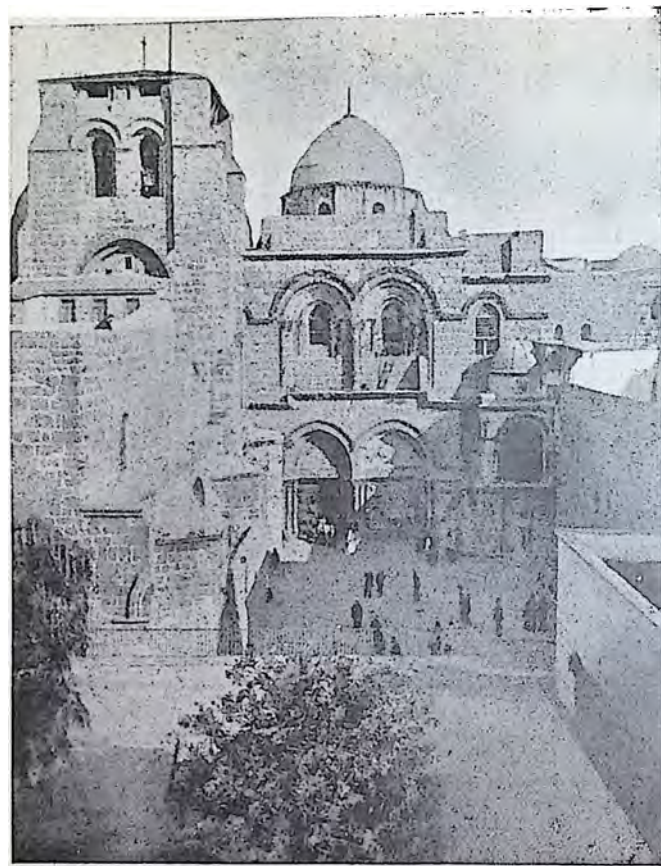
Den apostoliske Nuntius i Bruxelles, der tillige er Internuntius for Luxembourg, Mons. Cento, har for nylig indsat den ny Abbed for Klosteret St.-Maurice et St.-Maur i Clervaux, Dom Winandy. Det kendte Kloster er saa beskadiget af Krigens, at Indsættelsen maatte finde Sted i Sognekirken i Clervaux.

Tyskland

Biskoppen af Berlin, Kardinal von Preyding, er ankommet til Amerika som Gæst hos de amerikanske Kardinaler. Hensigten med Rejsen er Drøftelsen af Amerikas Hjælp til Tysklands Genopbygning.

AABENBARINGERNE I BEAURING

I Aarene før den første Verdenskrig vakte Gudsmoder-Aabenbaringerne i den belgiske Landsby Beauring berettiget Opmærksomhed og almindelig Interesse i vide Kredse. De biskoppelige Myndigheder i Namur har nu offentliggjort en Erklæring, hvori der for første Gang tages Stilling til hele Spørgsmaalet Beauring. Det hedder i Erklæringen, at der under de hidtidige Undersøgelser ikke har vist sig nogen Grund til at betvivle den overnaturlige Karakter af det, der betegnes som den hellige Jomfrus Aabenbaring overfor Børnene i Beauring. Tværtimod maa man sige, at de Kendsgerninger, der taler for den overnaturlige Karakter, netop med Henblik paa den i Mellemtiden forløbne Tid, har faaet større Vægt og stadig gør større Indtryk paa dem, der betragter Spørgsmaalet kritisk.

↑ Gravkirken i Jerusalem.

Amerika og Palæstina-mandatet

↑ Gadeparti fra den gamle Bydel i Jerusalem, hvor Urolighederne har været værst.

Generalsekretæren for »The Catholic Near East Association«, Mons. Thomas J. McMahon, beklager i et Interview med et af New Yorks førende Dagblade, at der midt i den arabisk-zionistiske Propaganda »kun findes faa, der vover at nævne den aabenlyse Kendsgerning, at Palæstina er vort kristne hellige Land. Der lever idag i Palæstina 125.000 Kristne, men deres Skæbne er 20 Aarhundreder gammel«. Det kristne Mindretal i Palæstina har kun kunnet holde sig i Live dér, eftersom det stod under en fremmed Mandatmagts Beskyttelse.

»I andre Dele af den nære Orient — udtaler Mons. McMahon — hvor denne ydre Beskyttelse ikke længere eksisterer, er de Kristnes Stilling idag ikke opmuntrende. Dette betyder dog ingenlunde, at vi ønsker Mandatet igen, men det paalægger de fire Store et særligt Ansvar til at sørge for, at dette Mindretals i Historien rodfæstede Rettigheder ikke overskygges af Interessen for Expansion eller det nære Østens kostelige flydende Værdier, Olien. Vi frygter for, at denne Realisme desværre til syvende og sidst vil afgøre Palæstinas Skæbne, men det skader aldrig, at gøre de fire Store opmærksom paa, at der burde oprettes en Slags kristent Protektorat over Kristi Hjemstavn.«

Alligvel Katolikker i det polske Parlament

Officielt indtræder katolsk Parti repræsenteret i det ny polske Parlament. En lille Gruppe af polske Katolikker, der kalder sig »idag og i morgen«, er dog traadt aktivt frem med en Kandidatliste og har opstillet 10 Kandidater, af hvilke de tre muligvis vil blive valgt ind. Bevægelsens Blad, der bærer samme Navn som selve Bevægelsen, erklærer, at de har taget Initiativet af sig selv og på at have optaget Føling med det polske Episkopat. Ogsaa Mikolajczyks Bondeparti tæller adskillige Katolikker, endskønt Partiets officielle Holdning overfor Katoliken langt fra er afklaret; det er især Spørgsmaalet om Tilladelse til Skilsmisser danner en Modsætning til den katolske Kirke. Endvidere findes der ogsaa Katolikker indenfor de andre Partiers Repræsentanter.

Naar man vil bedømme Situationen som

Helhed maa man ej heller overse, at der indenfor Regeringsblokkens Kandidater findes forskellige praktiserende Katolikker, og deres Handlemaade belyses af forskellige Omstændigheder. De foretrækker at anerkende Regeringen Bierut, fordi enhver som helst andet Politik forekommer udelukket, saalænge Landet staar under russiske Troppers Indflydelse; de betragtede Mikolajczyks Kamp som paa Forhaand haabløs. De haaber, at de til Trods for eller maaske snarere fordi de hører til Regeringsblokken, maa være i Stand til at repræsentere kristne Principper i det ny Parlament. Og i polske Kredse, der tidligere stod helt afvisende overfor de hidtidige Magthavere, er man tilbøjelig til at retfærdiggøre denne Stilling — snarere end den mikolajczyk'ske Oppositionspolitik.

I det ny polske Parlament, der tæller 444 Medlemmer, mener man at kunne finde i hvert Fald 40—50 praktiserende Katolikker — men aldrig tidligere i Polens nyere Historie har de kristne Principper haft en saa talmæssig ringe Repræsentation i det polske Parlament.

Pavelig Deltagelse i Sveriges Sorg

Den hellige Fader har sendt Kong Gustav af Sverige et Kondolencebudskab, der giver Udtryk for Deltagelse i den store Sorg, der har ramt ikke blot det svenske Kongehus, men hele den svenske Nation i Anledning af Prins Gustav Adolfs Død ved Flyveulykken i Kastrup.

Kardinal Tisserand, Præfekt for Kongregationen for den østerlandske Kirke

aabenlyst Vatikanet som Landets Fjende Nr. 1.

TITO-JUGOSLAVIEN I DIPLOMATISK AKTION MOD VATIKANET

Kirkefølgelsen i Jugoslavien en Kendsgerning

behandler Personer som Krigsforbrydere, blot fordi de afviser det kommunistiske Regime i Jugoslavien. Man kan derimod med Sikkerhed hævde, at de nyeste jugoslaviske Angreb paa Vatikanet kun saa meget des tydeligere understreger Karakteren af den pavelige Caritasvirksomhed.

Iøvrigt fremgaar det af en Øjenvidberetning, som det katolske Dagblad i Bologna bringer paa Basis af Oplysninger fra en kroatisk Præst, der er kommet som Flygtning til Italien, at den kommunistiske Kirkefølgelse i Jugoslavien er en Kendsgerning, der ikke lader sig afsløre. Vidnet erklærer, at der i Jugoslavien kun er Frihed for Kommuniste. ONZA — det hemmelige Parti — har med en Grundighed, der næppe kan forestilles, skabt Metoder til at rydde Regimets Modstandere af Vejen. Den herskende Polititerror lader ikke den værste nazistiske Gestapoterror noget at høre. Ifølge tilforladelige Statistikker er hidindtil 318 katolske Præster blevet myrdet, og den jugoslaviske Presse betegner

Jugoslavs diplomatisk Aktion mod Pavestolen som i forrige Uge kulminerede i Overrækkelsen af to Protestnoter, indtager i Øjeblikket Førstepladsen i den journalistiske Interesse i Vatikanet. I den første Protestnote kræves Udleveringen af fem jugoslaviske Krigsforbrydere, medens Indholdet i den anden Note er en heftig Beskyldning mod den pavelige Kommission for Efterkrigsforbrydere for at begunstige jugoslaviske Krigsforbryderes Flugt til Sydamerika. Disse diplomatiske Skridt er imidlertid ikke kommet uventet i Vatikanet. Det kommunistiske Belgrad-Blad »Borba« udbredte allerede for nogen Tid siden nøjagtig de samme Anklager og præciserede yderligere, at Kardinal Tisserand, der er Præfekt for Kongregationen for den orientalske Kirke, formentlig maatte anses for at være ansvarlige for denne Vatikanets paasatte Holdning.

Pavestolen har imidlertid kunnet tage disse Angreb til Efterretning uden særlig Ophidselse og danner kun Fortsættelsen i et Kampagne, der nu har været over et Aar, og som kulminerede i Processen mod Erkebiskop Stepinac. Uden at ville forbyde en eventuel senere Redegørelse for Vatikanet, kan man imidlertid endnu en Gang fastslaa, at Vatikanet ikke hjælper Krigsforbrydere, men derimod efter Evne hjælper alle sin hjælpende Virksomhed på at divergerer imidlertid Belgrads Opfattelse af Begrebet Krigsforbrydere som det ilde op, at man ikke

Det er endvidere ganske klart, at den anti-klerikale Propaganda i Italien i hvert Fald delvis maa ses i denne Sammenhæng. Den er i de seneste Uger gaaet noget tilbage i Forhold til det foruroligende Opsving, der fandt Sted i September. I Øjeblikket kan man tydeligt se to af Propagandaens Kilder: det er paa den ene Side Neo-Fascisterne, der ikke kan glemme den Rolle, som Kirken og Vatikanet spillede under Krigens sidste Fase. Det extreme Højre betragter Pius XII og Milano-Kardinalen Schuster, der som bekendt var en af Hovedpersonerne under Kapitulationsforhandlingerne i Lombardiet, som deres Fjende Nr. 1. Den anden Ophavsmand til den heftige Antiklerikalisme, er Kommunisterne, og det er hævet over enhver Tvivl, at de henter Eksempel i Begivenheder i Tito-Jugoslavien.

„Himmeriges Nøgler“

var Fortællingen om en katolsk Mr. Chips

World Cinema satte 10.-2. Cronin-Filmen »Himmeriges Nøgler« paa Plakaten (The Keys of the Kingdom) efter Cronins kendte Roman om den katolske Præsts Missionsarbejde i Kina. Denne Fader Chisholm er en vaagen, tolerant Mand, der forstaar Kineserne, og som ikke vil »hverve« Sjæle ved Ris-Gaver eller anden Reklamevirksomhed, men vil have Kineserne til at indse, at Jesu Budskab er akkurat lige saa vel for dem som for de hvide eller sorte eller røde Mennesker, og hvis Missionsstation derfor maaske nok i Sammenligning med mere entreprenante Præsters er ret lille, men religiøst set staar langt højere, fordi Kristendommen for de Indfødte ikke er en overfladisk Fernis, men deres hele Liv.

Filmen er storartet. Man glemmer alt om sig, mens man ser og hører denne Hyldest til virkelig Kristenkærlighed, til sand Tro og til ærlig Ydmyghed. Smukkere Illustration til den katolske Kirke-tanke kan ikke findes. Og det er gjort ikke ved effektfulde Optrin (selv om vi oplever lidt af hvert i det urolige Kina) men ved Hovedpersonernes renfærdige og overbevisende Spil, ved Manuskriptets faste og klare Opbygning, der synes bade i Struktur og Aand at være inspireret af »Farvel Mr. Chips«, og naturligvis ved Udnyttelsen af Cronins rige Materiale. Hvor mange tænker over, hvad en Missionsstation har af Vanskeligheder at kæmpe med? Hvor mange slaar sig ikke til Taals med selskabsberoligende Vendinger for at dække over svigtende Interesse baade med Hjerte og Portemonnæ? »Himmeriges Nøgler« er ogsaa i den Henseende en Film, man har godt af at se. —

Mange vil utvivlsomt sammenligne den med »Going my way«, den anden katolske Film fra denne Sæ-

son. Cronin-Filmen virker i sin Aand lige saa engelsk som den anden virkede amerikansk, og mens Bing Crosbys Film var et sødme fyldt Lystspil af letteste Slags beregnet for Publikumsmasserne, og som saadan af stor Virkning, saa er »Himmeriges Nøgler« alvorligere i Tonen (uden at være det ringeste dyster), diskretere i sin kristne Propaganda og uden Tvivl i mindre Grad en Publikumsfilm. Cronins Læsere vil naturligvis drage afsted til Teatret, men hvem herhjemme kender Gregory Peck (P. Chisholm) eller Rosa Stradner (Maria Veronica)? Og dog er disse to's Kunstnerspil saa gripende levende skønt og saa herligt ægte og sandt, at man vil huske deres Ansigter længe efter, at man er gaaet hjem. Peck ligner fuldstændig en moderne ung katolsk Teolog med sit ædle, forfinede og muntre Ansigt med de spillende Øjne og det generte Smil, lidt kejtet og ubehjælpelig, ikke som den verdslige Monsignore i Kina optaget af Luxus og god Vin, ikke en autoritativ Prælat, der fordømmer Hedningerne som aandløse og slette, eller som ikke vil se, at endog en Ateist kan være en enestaende ædel og god Personlighed, men en Mand, der skærer igennem alt Udenomsrøvel og Kævlet, direkte ind til Kernen, indtil hele Sagen for ham at regne er et Spørgsmaal om Tro, en altid levende, vaagen og virksom Kristenkærlighed, der ikke dømmer andre, men hjælper dem paa alle Maader, beder for dem, elsker dem, tænker paa dem og handler for dem. Ogsaa som et Indlæg i aktuelle Diskussioner synes mig denne Film at være særdeles oplysende om det katolske Standpunkt vedrørende økumenisk Arbejde og Samarbejde. Jeg vil varmt anbefale enhver Katolik at gaa hen og se Filmen.

Bjørn Rasmussen.

Andre Film

»Macao« er en ualmindelig vulgær, iskold fransk Film om Østens Monte Carlo, uden paa nogen Maade at interessere os, hverken m. H. til Personerne eller hvad de foretog sig, eller hvad der skete. Der var alle Ingredienserne, og spændende var den vist egentlig ogsaa, men den udstraalede en kold, depraveret Luftning ud over os alle. To Veteraner var med: grimme, modbydelige Storheim med Tyrenakken og elegante Sessue Hayakawa, der var Overskurk. —

»Naar Skæbuen raader« fortæller om en lille londonsk Middelmand, der begaar to Mord, først paa sin skældende Kone, dernæst paa en sladderagtig Nabo. Man har trods alt varm Sympati for Manden, der faktisk ikke ønsker at gøre en Kat Fortræd, men som tvinges længere og længere ned i Moradset og Elenigheden. Charles Laughton som Morderen vor usigelig rørende og ægte med en Masse Smaatæk, der fik Figuren til at leve for os, og Instruktøren har med forbløffende Omhu genskabt et Londonermilieu fra Aarhundredskiftet. Uden at være nogen betydelig Film rummer den mange fine og gode Ting.

Bj. R-n.

BOGNYT

Bog om Pavedømmet

Den kendte Præst i Norge: Dr. teol. J. van der Burg, der har udsendt en Række apologetiske Skrifter, kommer her med en ny, der paa en fremragende Maade svarer paa alle Angreb mod Kirkens Lære om Pavens Primat. Bogens Titel er: »Pavedømmet«. Pris Kr. 5,50.

Andre Bøger af van der Burg er: *Den spanske Borgerkrig og Kirken* (1,10).

Barnedaaben (2,50).

Det katolske Trosprincip (3,30).

Det bibelske Skriftemaal i Modsætning til Oxfordgruppens (1,10).

Ny engelsk katolsk Roman

Heenan: Letter from Rush Green (10,20).

En ung katolsk Pige elsker en Mand, som er fuldblods Materialist, og hvis Kærlighed til hende er præget af en materialistisk Indstilling. I Konflikten mellem hendes Kærlighed og hendes religiøse Indstilling skriver hun til sin Onkel, en katolsk Præst, som svarer hende paa, hvordan hun skal imødegaa sin kommende Mands Angreb og hans Indstilling.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

VI ER DE NORMALE

For et Par Aar siden foretog et lille Selskab af kommunale Kontorfolk et Studiebesøg og en Rundgang paa en af vore Aandssvageanstalter. (De fik alle Lov at gaa igen). Paa Turen rundt i de forskellige Afdelinger kom man ogsaa ind i et stort Værksted, hvor man forsøgte at oplyse en hel Del andssvage Mænd i forskellige Haandværk. Selskabet gik interesseret rundt og saa paa, hvad Mændene bestilte, og disse lod sig roligt beskue. De fortsatte roligt deres Arbejde, maalte, skar til, hamrede og jeg ved ikke hvad, og en Gang imellem betragtede de med sagkyndige Blikke de opnaaede Resultater. Bortset fra, at et Par Stykker af dem et kort Øjeblik nysgerrigt betragtede Selskabet, var dette ikke Genstand for nogen særlig Interesse fra Mændenes Side. Ingen af dem sagde et Ord. Indtil man var ved at gaa ud af Døren igen — saa lød der pludselig en Stemme fra Lokalet: »Du, Kresjan — saa du dem? De var vist ikke helt normale!«

Denne lille Tildragelse kom jeg til at tænke paa, da der forleden

Dag — i al Godmodighed ganske vist — paa Kontoret blev gjort Grin med mig, fordi jeg forfægtede det katolske Standpunkt i en bestemt Sag. Det slog mig, hvor mange unge Katolikker, der i det stille lider under, at man paa Arbejdspladsen, paa Kontoret eller hvor vedkommende har sin daglige Gerning, betragter dem som »lidt til en Side«, og jeg kender ogsaa unge Katolikker, der paa deres Arbejdssted omhyggeligt søger at skjule, at de er Katolikker. — Vi er jo kun de faa, og man vil saa nødtigt »stikke af« fra de andre.

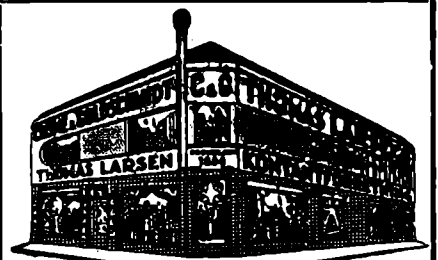
Men er det nu rigtigt at bære sig saadan ad? Nej, selvfølgelig ikke! Lad os endelig ikke vende Tingene paa Hovedet. Det er ikke os, der er noget i Vejen med (selvom man desværre ser mange unge Katolikker, der af Omverdenen bliver overbevist om, at der er noget galt ved at være Katolik).

Lad dem snakke, lad dem more sig over os — vi har Bevidstheden om, at vi er fuldt normale! — Men naturligvis er det ingen Skade til, at vi prøver at sætte Tingene paa

den rette Plads. Vi skal forstaa at hævde os paa rette Maade — endelig ingen katolske Mindreværds-komplekser! — Desværre viser det sig ikke sjældent, at naar Omverdenen har dannet sig en helt forkert Forestilling om, hvad det vil sige at være Katolik, saa skyldes det os selv og vor forkerte Opførelse! Dette Forhold maa ændres, og det kan ændres! I den kommende Tid vil vi sikkert komme til at høre en Del om *Ungdommens Apostolat*. De fleste tænker herved paa Arbejdet for at vinde Mennesker f. Eks. vore mange Kammerater, der glider ud, tilbage til Kirken, men bestaar Apostolatet ikke først og fremmest i tilfulde at være det af Gavn, som man er af Navn: en helstøbt, overbevist og begejstret Katolik, der ikke blot om Søndagen, men altid og overalt, ogsaa under Udførelsen af sit daglige Arbejde, fuldt og ordentligt og bestandigt søger at dygtiggøre sig. At man interesserer sig for Arbejdet og aldrig viser sure Miner, at man kort sagt giver et godt Eksempel. Saa skaber man Respekt om sig, og en Dag lyder det maaske: Han er nu alligevel ikke saa tosset!

Altsaa: lad være med at stikke Hovedet i Busken. Vis aabent, at

Bilcentralen Algade 12, Telefon 815 O. Olsen	Roskilde	
A-s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15. Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf 1265 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Husk — det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiaget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Fløsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (10 Numre)	

Bedste Indkøbssted i Roskilde

du er Katolik, men husk, at det forpligter!

Tingene paa den rette Plads! Er det os eller de andre?

N. F.

Til dem over 30

I den sidste Tid er der appelleret saa meget til den pure Ungdom, at man let kan faa den Opfattelse, at der kun er Brug for os andre til Bønnen. Jeg skriver naturligvis ikke dette for at underkende vort allervigtigste Hjælpe-middel, Bønnen, Drivkraften i al katolsk Aktion, men for at pege paa et Felt, hvor der i høj Grad trænges til ivrige, aktive Katolikker i alle Aldersklasser.

Jeg tænker paa Velgørenhedsarbejdet i Vincentsforeningen. Der er al for lidt Tilgang til denne gamle Velgørenhedsforening. Man har det Indtryk, at de unge og yngre tror, denne Forening kun har Bud til den ældre Generation.

Det er en helt forkert Opfattelse. At en Forening er gammel, beviser kun, at den har sin Berettigelse, ellers var den gaaet i Stykker for længe siden.

Vi kender alle de aarlige Beretninger om, at Vincentsforeningen har givet saa og saa mange Beklædningsgenstande, kg Marmelade etc.

til de forskellige Sognes fattige, men hvor mange af os gør sig Tanke om, hvorfra Vincentsforeningen faar de Gaver, den skænker?

Der er stadig Gang i Systuerne i de forskellige Sogne, men det vilde alligevel være rart, hvis der vilde være flere, der vilde melde sig til dette Arbejde. Paa Amager f. Eks. er der 8 Damer — ja, kun otte — der hver Tirsdag Eftermiddag syer i 3 Timer, det er ikke mange, men har De lagt Mærke til, hvad de 8 Damer faar præsteret? Er der virkelig ikke flere, der kan give en Haandsrækning her?

Saa er der en anden Gren af Vincentsarbejdet, hvor der trænges endnu mere til aktiv Deltagelse, nemlig til Husbesøg! Paa Grund af den tilsyneladende gængse Opfattelse, at Vincentsforeningen hovedsagelig er en Forening for den ældre Generation, er det naturligvis umuligt at overkomme ret mange Besøg. Hvem vil melde sig til dette vigtige Arbejde, gerne de yngre! Der er i Sognet mange gamle, som vil være lykkelige for at faa Besøg en Gang imellem, for ikke at glemme de syge! Husbesøg kan foretages paa alle Tider af Døgnet, her er altsaa kun Tale om Offervilje!

Bare vi herhjemme kunde lære, at det største Offer bringer den største Glæde, saa vilde en Forening som Vincentsforeningen blomstre til Glæde for alle saavel nydende som ydende.

Tiden, vi lever i, er forjaget, og

man hører altid, »det har jeg ikke Tid til«, »det kan jeg ikke naa«, men pas paa ikke at sige dette for tit, naar det gælder det væsentligste her i Livet, det, vi i Sandhed lever for.

E. W.

Bort med de fine Fornemmelser

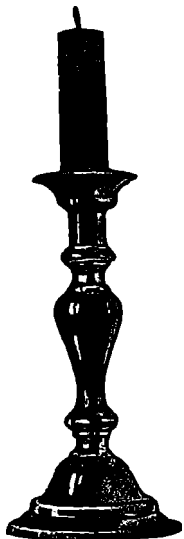
(fortsat fra Forsiden)

lykkelig over at vide sig nogle Millimetre finere end Naboen. (Og disse Fornemmelser forekommer vist lige saa hyppigt indenfor Aristokrati, Bourgeosi og Arbejderstand).

Vi er alle Brødre og Søstre. Det fineste af alt er Kærligheden. Den meddeler det sande Adelskab. Og den udstyrer Mennesker med den fornemme Egen-skab at kunne indstille sig paa andres Bølgelængde.

Et sandt Demokrati kan kun opstaa paa Grundlag af denne urkristne Indstilling. Vi Katolikker skulde have de bedste Betingelser for at omsætte dette Ideal til Virkelighed.

C. B.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Foredraget om Mødrehjælpen

Det af Katolske Menighedsplejer arrangerede Møde med Foredrag af Kontrolchef Fru Vera Skalts om Mødrehjælpen Opgaver og Arbejde, maa desværre atter udsættes, fordi Fru Skalts er borte paa en Tjenesterejse i de Dage. Hvornaar Mødet kan afholdes vil senere blive bekendtgjort.

Unge katolske Kvinders Venner

har fra Hovedkontoret for la protection de la jeune fille i Fribourg i Schweiz faaet den foruroligende Meddelelse, at der dertil baade fra Holland og Italien er gjort opmærksom paa, at den hvide Slavehandel nu, efter at Trafikken mellem Landene igen er kommet igang, arbejder kraftigt, i Italien er saaledes flere unge Piger forsvundet.

Ligesom man har gjort i Holland, vil jeg gennem Ugebladet atter indtrængende opfordre unge Piger, der skal rejse alene til Udlandet eller fra Provins og Land til København, om ikke at gøre dette uden først at henvende sig til mig: Rosendalsgade 11, 3., København Ø.

Samtidig vil jeg benytte Lejligheden til at bede dem, der kunde tænke sig for en Nat eller to at huse en ung udenlandsk Pige under hendes Gennemrejse her, at lade mig det vide; da det jo er haabløst for Tiden at skaffe Hotelværelse, og da vi endnu ikke her i Landet er naaet til at have vort eget Modtagelseshus, tror jeg, vi kan hjælpe de unge paa den Maade.
Vita Leerbeck.

RADIO

Svend Rindoms »Lykkelige Marianne« 10.-2. hørte jeg ikke, hvorimod jeg fik hørt Aage Linds Debuthørespil 14.-2. »Bag de blaa

Bjerger«, der varede sine to Timer, og som formodentlig er et oprindeligt for Teatret tænkt Stykke. Det vidner om dramatisk Haandelag og udmærket Sans for Replikken, gode solide Roller og en naturlig, ikke uspændende Handling. Hovedpersonen er den for mange Aar siden afdøde Husfrue paa Gaarden, hvis Maleri hele Tiden er paa Scenen, og hvis ægteskabelige Troskab viser sig at have været saa som saa, hvorved den efterladte Ægtemands Livsdrømme og Minder med eet er slaaet i Stykker. Dette er sammenskopieret med Sønnens Historie med sin Kusine, en frisk ung Pige, der støver alt op paa Gaarden og bringer Liv i alt det hengemte og døde. Med lidt Fingerfærdighed kunde Stoffet vel omplantes til Film, idet den dog saa maatte blive noget i Retning af en romantisk Gyser ala »Rebecca«. Spillet var fint, Methling som tungsindig Godsejer, Ingeborg Brams som frisk Pige og Palle Huld som kæk ung Mand var alle gode, hvortil kommer Johs. Meyer, der efterhaanden er lige saa meget Lydkulisse, som han er Skuespiller. God Lydkulisse iøvrigt.

Bj. R-n.

Esbjerg		Sv. Villemoes <i>gamle Forretning ...</i> <i>... med de gode Varer</i>
»Blomster-Boden« <i>v. Sigrid Raun</i> <i>Altid friske Blomster og Grøntsager</i> Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> <i>Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade</i> Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paafæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Ove Rasmussen & Søn <i>Murermestre</i> Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner
Esbjerg Andelsmejeri <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Christensen <i>Urmager, Optiker, Guldsmed</i> Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vlevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen <i>Bog- & Papirhandel</i> Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel <i>Altid friske Varer</i> Telefon 2247 <i>Leverandør til Sct. Josephs Hospital</i>
Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 <i>Leverandør</i> <i>til de katolske Institutioner</i>	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 <i>Kolonial . Mel</i> Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen <i>Malermester</i> Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446		J. N. Ladekjær <i>Skolegade 21 - Telefon 209</i> 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

23. S. 1. SØNDAG I FASTEN (violet) (140—28); 2. Bøn: St. Petrus Damiani (839); Fastens Præf. (516).
24. M. St. Matthias, Apostel (839 (rød) —88); 2. Bøn: Feria (145); Præf. (524); sidste Evang.: Feria (146).
25. Ti. Feria (149); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516).
26. O. Tamperdag (153); 2. og 3. (violet) Bøn som Askeonsdag (122), 4. Bøn: For Paven ([122]); Præf. (516).
27. T. Feria (158); 2. Bøn: St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([47]), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516). — Eller:
- (hvid) St. Gabriel af den smertefulde Jomfru ([46]); 2. Bøn: Feria (159), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516); sidste Evang.: Feria (160).
28. F. Tamperdag (162); 2. og 3. (violet) Bøn som Askeonsdag (122), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516).
1. L. Tamperdag (166); 2. og 3. (violet) Bøn som Askeonsdag (122), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516).
2. S. 2. SØNDAG I FASTEN. (violet)

Lad os oprette, hvad vi har syndet i Uvidenhed, at ikke Dødens Dag pludselig maa komme over os, og vi skal søge Tid til at omvende os, men ikke finde den.

Askeonsdag

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16. Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Tak

Herved takker jeg hjertelig alle og enhver, som glædede mig paa min 80. Fødselsdag.

U. Sialm.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Hver Fredag Kl. 19½ Korsvej.

St. Annæ. Hver Fredag Kl. 20 Fasteprædiken af Pater Brunicardi og Korsvej.

Sakraments. Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Brunicardi. Mand. 24. Kl. 20 Tereseforeningen.

Jesu Hjerte. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvej. Hver Søndag Kl. 18 Fasteprædiken. Sønd. 23. Kl. 8,30 Fælleskommunion for Immaculata-kongr. Mand. 24. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tords. 27. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvej og Fasteprædiken.

St. Mariæ. Hver Onsdag Kl. 19,30 Fasteprædiken. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvej.

St. Andreas. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvej. Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Lanser.

St. Knud Lavard. Hver Fredag Korsvej og Fasteprædiken.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

København.

Paa Grund af den franske Prædiken i Sct. Ansgar Kirke Onsdag den 26. Febr. afholdes P. Lansers Studiekreds den 25. Febr. Lørdag den 22. Febr. Kl. 19,30: Aabent Hus hos Billedhuggerinde Fru Eeba Friis-Hansen, Beringsvej 4, F. Søndag den 2. Marts Kl. 9,00: Akademikermesse i Kapellet Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur. Frokostpakke medbringes. — Onsdag den 5. Marts Kl. 19,30: Ordinært Møde Stenogade 4. Vekseleerer Aage v. Benzon taler om »Penge«.

Taastrup

Søndag d. 9. Februar fandt der i St. Pauls Kirke i Taastrup en særdeles vellykket Kirkeconcert Sted til Fordel for Kirken.

De medvirkende var: Kirkekoret fra St. Laurentii Kirke, Roskilde, Herrekoret Vokalion, Roskilde, Koncertsanger Frede Faber, Roskilde, Cellist Hans Christian Schwenger-Jensen, København, og Organist Kerekhoffs.

K. U. K. København

Lørdag den 22. Febr. Fællesmøde Kl. 19,30 med meget interessant Foredrag, Underholdning og Kaffe-bord. Mere kan ikke røbes. Arrangement: Gruppe A.

Lørdag den 1. Marts aabent Hus.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 22. Februar Kl. 19,30 Kreds-møde og Undervisning i engelsk. Derefter Kaffe-bord og kammeratlig Samvær. Husk selv at medbringe Brød.

Knud Lavards Broderskab,

Brønshøj

Møde Onsdag d. 26. Febr. Kl. 20. Emne: Don Bosco. Foredrag med Lysbilleder. Mød mandsstærkt!

INDBYDELSE
BILLETTER
KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene A

Svanemosogaardsvej 4 · C. 11.313

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Husbestyrerinde

29 Aar med lille Dreng paa 2 Aar, søger Plads hos enlig Herre. Billet mrkt. 112, Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Korrespondance

Ensom men pæn Dame, ønsker Forbindelse med sympatisk Herre, 50-52 Aar, maa være velsoigneret og velklædt. Billet mrkt. 3536, helst

med Foto, til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Konvertit

midt i 40'erne, søger paa Grund af Ensomhed Bekendtskab med Dame (evt. Enke med skolepligtig Dreng) for fælles Adspredslse. Billet mrkt. 113, Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Benediktineroblaterne

Mødet den 28. Februar er aflyst.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3, Torsdag d. 27. Febr. Søster Clara har sendt Afbud. I Stedet vil Pastor Knud Ballin gennem Lysbilleder og Foredrag prøve at gøre Fasteliden og dens Betydning levende for Mødrene.

HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spis Rutana . lev sundt
Kolding		
Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i>
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigærer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i>	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang« . Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951-1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Gør Deres Indkøb af Konserver, Frugt, Grønt, Blomster i Teglgaardens Grøntforretning <i>Teglgaardsvej 2, Tlf. 1705</i>	J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udlært Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen <i>Bageri og Konditori</i> Tøndervej 44 Tlf. 259 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	<i>Bogladen med de mange Bager ...</i> Barkholts Boghandel	<i>Tømrermester V. Kjørboesvej 1 Telf 281</i> Brødrene Andersen <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i>
<i>Blomsterforretningen „Chrysantha“</i> Tøndervej 17, Tlf. 2702	P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke	Chr. Wilger <i>Vestergade 2 . Tlf. 334</i> Glarmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Berring & Larsen A-S <i>Kul-Import . Kolding</i> Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør		H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

Nakskov

Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i>	Kaj G. Nielsen <i>All i Kolonial, Vin, Konserver</i> Tillegade 30 . Tlf. 622 - 1152 Leverandør til de katolske Institutioner	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport <i>Telefon Nr. 17</i> <i>Leverandør til den katolske Kirke</i>
<i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter <i>Nakskov . Telefon 621</i>	Broderimagasinet <i>Østergade 18 . Tlf. 921</i> Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen <i>v. Ole Clasen . Murermester</i> Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle <i>Aktieselskab</i>	<i>Reserveret</i> H. J.	Chr. Steffensen <i>Herreekviperer</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør

Maribo

R. B. <i>Maribo</i>	Esther Rothe Nielsen <i>Østergades Broderiforretning</i> Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole	Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg <i>Tlf. 113 . Tlf. 65</i> Leverandør til de katolske Institutioner
Nykøbing F.	Blomsterforretningen „Zenja“ <i>L. Hansen, Østerbrogade 25, Tlf. 1642</i> Anbefaler sig med alt i Blomster, Kranse, Frugt samt Grønt	Stjernens Depot <i>v/ Bornemann</i> <i>Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik
Mejeriet »Perfekt« <i>Stassaniseret Sædmælk</i> Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	V Kristoffersens Boghandel A-S <i>Lilletorv, Nykøbing Falster, Telefon 292</i>
I. A. Rohdan <i>Uhr- og Brille-Specialist</i> Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Gedservedvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni <i>Kul . Kokes , Cinders</i> <i>Nykøbing F . Tlf. 626—945</i> Lev. til de kat. Institutioner
Mackeprang's Boghandel A-S <i>PAPIRLAGER EN GROS</i> Nykøbing-Falster <i>Telefon 38 og 789</i>	J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke</i>	Johannes Madsen <i>Elektr. Installatør</i> Nykøbing F. Installationer <i>St. Kirkestræde, Tlf. 684</i> Leverandør til katolsk Menighed
Axel Pryds <i>Fisk og Vildt</i> Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesse <i>Skolegade 17 . Tlf. 706</i> Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme <i>Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511</i>
C. W. Kronmann <i>GRUNDLAGT 1852</i> <i>Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler</i> NYKØBING F. TELEFON 203		P. Hansen Kæp <i>Snedkermester</i> <i>Softegade 9 . Tlf. 1099 y</i> Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner

Katolsk

Ugeblad

2. Marts 1947
95. Aargang
Nr. 9

Der kæmpes i Rom

Pavelig Hvidbog om Jugoslavien

Kommunismens inderste Væsen

Fru Ellen Hørup

Selvansættelse til Kirkeskat

KARDINAL PREYSING I AMERIKA. Det amerikanske Episkopat indbød for nylig Biskoppen af Berlin, Kardinal von Preysing, til at komme til U. S. A. Ovenfor byder Kardinal Spellman sin tyske Kollega Velkommen ved Ankomsten til Laguardia Flyvepladsen ved New York. Kardinal von Preysing vil efter Besøget i New York besøge Byerne Philadelphia, Chicago og Detroit. Hensigten med Kardinalens Amerikarejse er en direkte Drøftelse af den amerikanske Hjælp til Genopbygningen i Tyskland.

nærmere forklaret, hvori de historiske Usikkerheder i Rækkefølgen består, og han har understreget, at de ikke berører selve Sukcessionen, den ubrudte Række af Biskopper paa Petri Stol.

Den 16. Febr. kom Nyheden til *Kristeligt Dagblad*. En Korrespondent til Bladet sendte Nyheden fra London og angav *Osservatore Romano* som sin Kilde. Ikke desto mindre havde Korrespondenten faaet det ud af *Osserv. Rom.*, at »Vatikanet har nu ganske stille strøget Pavens officielle Tillægs-Titel »Sankt Peters 261. Efterfølger«. Ja, den officielle Sukcession drages i det hele taget i Tvivl.« Hvorfor Korrespondenten siger, at det er sket »ganske stille«, naar det meddeles i et officielt Organ, er svært at begribe. Men hvorfor han siger, at Sukcessionen er draget i Tvivl, naar den paabe- raabte Artikel udtrykkelig fremhæver, at den netop ikke er det, kan kun skyldes, at han ikke selv har læst den italienske Avis.

Fem Dage senere naar Nyheden saa til Haslev til den stedlige *Folketidende*. Pastor Bruun i Haslev skriver en hel Artikel om »Skt. Peters Endeligt«. Han siger, at det er en af de virkelige Sensationer. Den katolske Kirke har nu »i Virkeligheden taget selve Grunden under hele sit imponerende Ufejlbare System væk«. Med »største Spænding« afventer han »de praktiske Følger«, ikke mindst

(Fortsættes Side 143)

En mager Sensation

Hvad kan der ikke ske, naar Journalister i Hastværk faar fat i en Historie uden rigtig at forstaa den. Som ogsaa Ugebladet har fortalt, har man i Aar i *Annuario Pontificio* strøget Nummereringen af Paverne, idet en nærmere historisk Undersøgelse,

foretaget af Mgr. *Mercati*, der er Præfekt for Vatikanets Arkiver og Broder til Kardinal *Mercati*, har vist, at Pave Pius XII ikke er St. Peters 261. Efterfølger, men enten Nr. 258, 259 eller 260 i Rækken. I en Artikel i *Osservatore Romano* har Mgr. *Mercati*

Munkemel

Torp & Co. BLIKKENS LAGERMESTER Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester Amagerbrogade 154 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122	K&K Aktieselskabet Københavns Brændsels Kompagni Nørregade 15 C. 9270	Anton Siegler <i>Malermester</i> Kingsgade 17 Vester 4758
<i>Sig det med Blomster</i> Hjalmar Andersen <i>Blomsterforretning</i> Kapelvej 15 Nora 5211 Lev. t. de kat. Institutioner	G. Garth-Grüner Landsretssagfører Tlf. 12.166 og 12.161 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.	Hans Glatrup <i>Murermester</i> Skrænten 4 . Telefon Gentofte 1922 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner
FORSIKRINGS-COMPAGNIET FOR KONGERIGET-DANMARK % A maliegade 31 C. 10 093 København K Giro 21 07	Th. Brehmholm Rasmussen <i>Malermester</i> Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner	Henry Henriksen <i>Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester</i> Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955 Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard
Horsens	Aage Højberg <i>Blikkenslager . aut. Gas- Vand og Sanitetsmester</i> Kingsgade 9 . Telefon Eva 2527	Hans Molbech Højdevvej 10 . Am. 691 <i>W. C. og Badeanlæg Nytt og Reparationer</i> Lev. til Sct. Elizabeths Hospital
<i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER	Fr. Bührmann & Sønner <i>Pensel- og Børstefabrik</i> Gormsgade 8-10-12 . København L Tlf. Taga 573 . 574	Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vlasingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
Carl Bech <i>aut elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	Vejle	A-s Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Carl V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langellinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital

Kommunismens inderste Væsen

af cand. jur. L. B. Fabricius

I

I sin Rundskrivelse »Divini Redemptoris« af 19. Marts 1937 har Pave Pius XI givet en Karakteristik af Kommunismen og vist, i hvilken Grad den strider ikke blot mod Kristendommen, men mod almindelig sund Fornuft. Han har derfor paany gentaget den ubetingede Fordømmelse af den, som allerede Pius IX fremsatte i 1848 straks efter Fremkomsten af det kommunistiske Manifest, og som Kirken senere har gentaget Gang paa Gang: »Da Kommunismen er ond i sin inderste Kerne, kan ingen, der vil redde den kristne Kultur og Civilisation fra Undergang, i nogen Retning indlade sig paa Samarbejde med den« (den danske Oversættelse, Side 33).

At denne Fordømmelse stadig staar ved Magt, kan vist næppe nogen være i Tvivl om, hvis han følger blot en lille Smule med i, hvad der foregaar ude i Verden.

Alligevel er der sket saa meget siden 1937, og Kommunismen kan i visse Retninger synes nogle at være saa forandret, at der kan være Grund til at gøre den til Genstand for en nærmere Undersøgelse. Redaktør Bølling har allerede i sin Artikel »Kommunismen, Sovjetrusland og Kirken«, »Catholica« 1946, Side 9 ff., givet en Oversigt over Problemet af overvejende historisk Karakter med særlig Henblik paa Udviklingen i selve Rusland. Det paavises her, at der uanset en ændret Taktik fra kommunistisk Side bestaar det samme uoverstigelige Svælg mellem Kommunismen og Kristendommen, som der altid har gjort.

Da dette Spørgsmaal imidlertid er saa vigtigt, at det ikke kan behandles for grundigt, skal jeg i det følgende gengive de væsentlige Dele af en fransk Pjece fra 1945, vistnok udsendt i Forbindelse med de franske Valg i Efteraaret 1945 af en ikke nærmere navngiven »Comité d'Etudes

sociales et doctrinales«¹⁾. Den er kun paa 39 Sider, men indeholder ikke desto mindre en yderst interessant og tankevækkende Analyse af Kommunismens Idégrundlag og afgørende Kendetegn, der utvivlsomt vil kunne medvirke til en haardt tiltrængt Klaring af Begreberne, selvom maaske enkelte Punkter kan diskuteres. En Fordel er ogsaa den populære Form, der muligvis vil virke irriterende paa nogle, men som er nødvendig i Betragtning af, at langt de fleste Mennesker i filosofisk Henseende er ganske utrænede — og derfor ogsaa let bliver et Bytte for alskens Demagogi. (For os Danske kommer hertil den særlige Tilbøjelighed til at overse de aandelige Faktorer og i Stedet for hefte os ved det materielle og økonomiske, som Redaktør Bølling saa træffende har peget paa i sin nævnte Artikel).

I en Indledning giver Forfatteren (ne) Begrundelsen for Skriftets Udsendelse: Sovjetruslands og de forskellige Kommunistpartiers mægtige og stadigt voksende Indflydelse i Forbindelse med den almindelige Forvirring og Uvidenhed om, hvad Kommunismen egentlig er og vil. Dette uanset at enhver kan læse sig til det, hvis man gør sig den Ulejlighed — hvad imidlertid næsten ingen gør — at læse Marx's, Engel's og Lenins Værker, hvor alt er sagt. Man vil her kunne se, hvorledes Lenin i sine Skrifter fra Tiden mellem 1907 og 1910 indtil de mindste Detailler har forudsagt Stalins nuværende Politik, som f. Eks. Statsmilitarismen og den religiøse Tolerance, og hvorledes paa den anden Side Kommunisterne midt i den almindelige Mangel paa Forstaaelse mod ubønhørlig og usvigelig Konsekvens følger Marx's og Lenins Anvisninger.

¹⁾ »*Connaître le Communisme*«, Udgivet af Jacques Haumont, Editeur, 48, Rue Boissonade, Paris.

Og de lægger ikke engang Skjul paa det. Paa en fransk Partikongres d. 15/11 1944 udtalte en af de franske Kommunistførere, Jacques Duclos, saaledes: »Vort Parti ... hviler paa et videnskabeligt Grundlag, den leninistiske Marxisme ...

Den marxistisk-leninistiske Teoris Styrke er, at den tillader Partiet at orientere sig i en given Situation.«

Forf. paaviser videre det forføjede i at betragte Marxismen som kun bestaaende af økonomiske og sociale Læresætninger. Marxismen er en Helhedsopfattelse af Mennesket, en *Filosofi*, og maa derfor imødegaas paa filosofisk Grundlag. Vi maa torstaa Kommunismen, maa man gaa til de filosofiske Udgangspunkter.

I det følgende Afsnit fremstilles »den kristne Tanke« contra »den moderne Tanke«. Ved den kristne Tanke tænkes i og for sig ikke paa noget specielt kristent, men paa nogle af de selvindlysende Grundsandheder, der er en Forudsætning for al menneskelig Tænkning, men som er saa selvfølgelig for normale Mennesker, at de færreste nogensinde har tænkt paa dem. Disse Fundamentalprincipper, som ingen (bortset fra enkelte Skeptikere som f. Eks. Protagoras) har fundet paa at drage i Tvivl før i nyere Tid, er, populært udtrykt: 1) at der findes en Sandhed 2) at Sandhed og Løgn ikke er det samme — »ja er ikke det samme som nej« — 3) at denne Sandhed eksisterer i sig selv uafhængigt af os — to Gange to er fire, hvadenten vi synes om det eller ej — at der altsaa er et *Afhængighedsforhold* mellem vor Erkendelse og en objektivt eksisterende Sandhed, 4) at der findes noget godt og noget ondt og 5) at det gode og det onde ikke er det samme. Trofasthed og Oprigtighed er af det Gode, Løgn af det Onde, 6) at ogsaa det gode og det onde eksisterer uafhængigt af os; det gode skal efterstræbes af Viljen, det onde forkastes. Der eksisterer altsaa ogsaa her et *Afhængighedsforhold*, nemlig for vor Vil-

je. — Alt dette er som sagt noget fælles menneskeligt og ikke noget specielt kristent. Men Kristendommen saa at sige uddyber disse Sandheder og stiller dem i et klarere Lys ved sin Lære om Gud som Skaber af alt eksisterende og Mennesket som skabt med dets deraf følgende fuldstændige Afhængighed af Gud. (Sml. Artiklen »Naturret«, »Catholica« 1944, Side 147).

Disse Princippers Gyldighed forkastes og benægtes af »den moderne Tanke«, de sidste Aarhundreders filosofiske Tænkning, som den navnlig er koncentreret i Idealismen og i dennes fuldbaarne Frugt Marxismen.

Idealismen udspringer af det Tankens Hovmod, der bestaar i, at Tanken nægter at være i Afhængighedsforhold over for en ydre objektiv Virkelighed, men kun vil anerkende som virkeligt, hvad den kan finde i sig selv, sine egne Idéer og Førestillinger, saaledes som disse udvikler sig efter sine egne Love.

Det er ikke svært at se, i hvor høj Grad denne Filosofi præger Nutiden; man kan f. Eks. blot betragte alle de Teorier, der udcastes om Samfundsordningen; de er ofte Tankespind uden Forbindelse med Virkeligheden. Sværere er det derimod ved første Øjekast at se den intime Forbindelse mellem Idealismen og *Materialismen*. Ved nærmere Eftertanke er den dog ret indlysende. Thi hvis vore Tanker og Domme ikke staa i Forbindelse med en objektiv Sandhed, men kun hidrører fra os selv, maa de i sidste Instans være afhængige af vor Organismes Struktur, af vore Nervers og Kirtlers Tilstand, det vil sige af blotte materielle Kræfter.

Den første Spire til den moderne Idealisme findes hos *Descartes*, der idet han overdrev i spiritualistisk Retning, lod Sjælen være fuldstændig uafhængig af Legemet og Sanserne. Følgelig kunde Tanken for ham ikke være afhængig af den ydre Virkelighed, men var selvtilstrækkelig. Alligevel overtog han Tankens Afhængighed af en Sand-

hed, nemlig ved at lade den være direkte afhængig af Gud som Sandhedens eneste Garant. Han oversaa, at han derved lod sig indfange i en »ond Cirkel«, idet han maatte forudsætte Tankens Overensstemmelse med Virkeligheden for at naa til Erkendelse af Gud, som han derefter lod være Garantien for Tankens Sandhed i sig selv. Det var tilstrækkeligt at fjerne denne guddommelige Indgriben for definitivt at lukke Tanken inde i sig selv uden nogen Forbindelse med en ydre Virkelighed, som derefter blev uerkendelig.

Dette Skridt tog den moderne Idealismes første store Lærer, *Kant*²⁾. For Kant er Tanken altsaa intet andet end en Frembringelse af Menneskeaaften, idet denne følger sine egne Love, er autonom. Dog antog han stadig Eksistensen af en ydre Virkelighed, blot var denne uerkendelig.

En Elev af Kant, *Fichte*, tog det næste Skridt: at afskaffe denne Virkelighed, saaledes at kun Jeget blev tilbage, der i dynamisk Handlen skaber Tanken. Denne Filosofi var ikke uskadelige Drømmerier, men fik tværtimod vidtrækkende praktiske Følger. Thi det var den samme *Fichte*, der ved sine »Reden an die deutsche Nation« med disses Appel til den germanske »Dynamik« (i Modsætning til den, formentlig laverestaende, latinske »Fetichisme« og Stivhed) og dennes Ret til uhemmet Livsudfoldelse gav Stødet til Tysklands Rejsning under Napoleon, og som derefter i Forening med Hegel har præget tysk Aandsliv og har leveret den aandelige Drivkraft til alle Tysklands Overfald paa dets Naboer.

Det sidste Trin indenfor Idealismens Udvikling naaedes dog først med Overpreusseren *Hegel*. For *Fichte* havde Jeget endnu

²⁾ Forf. bemærker, at K. ogsaa er den første af den Strøm af tyske Filosofer, der med K., *Fichte*, *Hegel* og *Marx* i første Række har domineret og præget den europæiske Tanke helt op til vore Dage; dette kan give Stof til Eftertanke ikke alene for en Franskmand, men ogsaa for os Danske.

været en Realitet, men for Hegel eksisterer der intet andet end »Idéer«, der paa en Gang frembringer alle Enkeltindivider og hele Verdenshistorien: dette er *den absolutte Idealisme*. Hvis imidlertid Idéen selv forbliver uforandret, kan den ikke danne Historie. Historien udgaar af den hegelske *Dialektik*: Idéen er ikke, hvad den er, men hvad den *bliver*, den skifter uophørlig, den eksisterer kun for at modsige sig selv og for ustandselig at fornægte sig selv. Der er intet, som er, og som vedvarer, kun den bestandige Modsigelse i den bestandige Udvikling. Saaledes bliver den absolutte Idealisme til en *absolut Evolutionisme*.

Nærmere betegnet opstiller Hegel som bekendt tre Faser i den dialektiske Udvikling: Tesen, hvor Idéen opstaar, Antitesen, hvor den gaar over i sin Mod-sætning, og Syntesen, der bliver Udgangspunktet for en ny Udvikling. Hvert Øjeblik er en Negation af det foregaaende. Idéen er i bestandig revolutionær Virksomhed for at skabe Historie, idet den nægter, modsiger og forandrer alt eksisterende. Den eneste Realitet, der bliver tilbage, er at benægte og ødelægge, for at Historien kan skabes i bestandig Modsigelse og Revolution. Der findes ingen urokkelig Sandhed, som er den samme i Gaar, i Dag og i Morgen; at sonde mellem »ja« og »nej« er meningsløst, kun Handlingen, der skaber Historie, er tilbage.

Den Idé, der skaber Historie er for Hegel *Staten* med dens militære og administrative Organisation.

Derved bliver han den egentlige Fader til alle de totalitære Ideologier, hvad enten det er Hitlerismen, eller Mussolinis *totalitære* Stat, der opsluger det enkelte Individ, som kun eksisterer i den Idé, der har frembragt det under sin Udvikling, eller Marxismen. Hvad særlig angaar *Hitlerismen*, kan denne karakteriseres som en vitalistisk »Omskrivning« af Hegels Filosofi. Den gaar imod Idealismen ved at gøre Idéerne til et simpelt Produkt af, et blot Instrument eller Organ for Livet, de vitale

Kræfter, som er Historiens virkelige Skaber. Men Hegels absolute Evolutionisme anvendes paa »Livets Dynamik«, der naar sin højeste Udvikling i den stærkeste Race: *Historiens eneste Lov bliver den højere Races Livsudfoldelse*, og der er ingen anden Sandhed eller Ret end Racens stadigt skiftende Krav paa Livsudfoldelse. Det er denne højerestaande Race, som er Revolutionens store drivende

Kraft, der former Historien og skaber Sandhed og Ret ved sine Livsforhold. Den enkelte er kun en lille Celle i Racens kollektive Liv. — Paa den Maade kunde Hitler det ene Øjeblik anerkende Polens Grænser, fordi den tyske Ekspansion behøvede Polens Velvilje ved Overfaldet paa Tjekkerne, for kort Tid derefter at kaste sig over Polen som det næste Bytte for den tyske Ekspansion. (Fortsættes)

Malerpenslen. Ogsaa Klostergartneren har besøgt dem og anlagt Have efter hollandsk Mønster.

Livet i Island er imidlertid meget dyrt, saa Søstrene er nødt til at bruge noget af deres Tid til at tjene Penge, bl. a. ved at kniple. Og de venter ogsaa, at deres Havesager kan give lidt Indtægter. De er meget betaget af det pragtfulde Landskab ved Hafnarfjörður, især af de skønne Solnedgange ved Havet. Men Blæsten kan være slem — under en særlig stærk Storm hændte det, at en af Søstrene, der havde været i Hønsegården efter Æg, blæste omkuld med Æggekurven!

— I September var Klosteret i Orden, Søstrene fik deres Præst derop, og nu kunde det rigtige Karmeliterliv begynde med de mange Timers daglig Bøn og Betragtning.

Formaalet med dette Klostersamfund er intet mindre end at *bede for de nordiske Lande*: Island, Færøerne, Norge, Sverige, Finland og Danmark. Hvert enkelt af de nordiske Folk beder disse Søstre for og ofrer deres Liv for. De vil meget gerne høre fra os her i Danmark, om der er specielle Ting, vi ønsker Forbøn for. Det skal der nok blive. Til Gengæld vil vi heller ikke glemme de ti Søstre til den helhelige Thérèse af Jesusbarnet, som for vor Skyld har bragt det Offer at forlade deres Fædreland og sætte Bo paa den fjerne, nordiske Ø. XX.

Et islandsk Karmel

Karmel i Hafnarfjörður

Norden har faaet sit første Karmel efter Reformationen. Det ligger lidt langt fra os her nede i Danmark, nemlig ved Hafnarfjörður i Island. Det blev grundet af nogle Karmeliterinder fra Holland lige før Krigens Udbrud. Da saa Amerikanerne besatte Øen, turde Søstrene ikke blive der og flygtede til Kanada i Flyvemaskine, forklædt som Flyvetropper! Af disse Søstre er to vendt tilbage til det Hus, de havde faaet bygget i Hafnarfjörður, og som i Mellemtiden havde været beslaglagt af Amerikanerne. I Løbet af sidste Sommer er det igen blevet et rigtigt Klostersamfund, idet efterhaanden otte andre Søstre fra hollandske Klostre er rejst derop. Vejen gik med Flyvemaskine til Danmark, hvor de opholdt sig nogle Dage hos de gæstfrie Assumptionssøstre paa Rygaard, inden Skibet førte dem videre til den fjerne Ø.

Nu skriver de fra deres nye

Hjem og fortæller, at de er glade for at være der, og at de er blevet modtaget med stor Venlighed — til Julen er de blevet overvældet med Gaver! De havde været lidt ængstelige til at begynde med, for Mørket og de fremmede Omgivelser, men der var en Masse at gøre med at faa Huset bragt i Orden. De hollandske Karmelklostre har specielle Haandværkere, som rejser rundt fra det ene Kloster til det andet og maler og snedkerer — og de maatte ogsaa til Island og hjælpe Søstrene der — skønt Søstrene selv havde maattet gribe

To islandske Karmeliter

Ugebladet og Brændselsmanglen

Paa Grund af Brændsels-Situationen bedes alle Henvendelser til Ugebladets Redaktion ske i Kontortiden Mandag og Fredag Kl. 15—16. Der kan ikke forventes telefonisk Forbindelse udenfor disse Tider.

GUDS RIGE

Da vor højeste Lærer Jesus Kristus drog gennem det hellige Land og forkyndte Budskabet om Guds Rige, talte han ikke direkte til sine Tilhørere om det, men benyttede sig af *Lignelser*. Han sammenlignede saaledes Himmelriget med en Mand, som saar god Sæd paa sin Mark; med et lille Sennepsfrø, der bliver til et stort Træ; med en Surdejg, som gennemsyrrer hele Dejgen; med en skjult Skat, for hvilken en Mand, som finder den, giver hele sin Formue; med en Købmand, der leder efter skønne Perler og sælger alt, hvad han ejer, for at kunne købe en meget kostbar Perle; med et Garn, der kastes ud til Fangst. (Mt. 13.)

Endvidere sammenligner Herren Riget med en Konge, der gør Regnskabet op med sine Tjenere. (Mt. 18, 23 ff.); med en Husbond, der til forskellige Tider i Dagens Løb gaar paa Torvet for at leje Arbejdere til sin Vingård og til sidst giver alle den samme Løn (Mt. 20, 1 ff.); med en Konge, som gjorde sin Søns Bryllup og derfor sendte sine Tjenere ud for at kalde de indbudte (Mt. 22, 1 ff.) og endelig med ti Brudejomfruer, som med deres Lamper gaar Brudgommen i Møde. (Mt. 25, 1 ff.)

Disse Lignelser viser, at Himmelriget er en *Realitet*, som er kommet med Kristus. Riget er endvidere en guddommelig *Naa-degave*, en ophøjet *Gerning* fra Guds Side til Frelse for os Mennesker. Men samtidig illustrerer Lignelserne ogsaa det Forhold, i hvilket Guds Rige staar til Menneskenes Verden, og omvendt den Maade, hvorpaa Verden tager imod det. Riget præsenterer sig som en umaadelig stor og værdifuld Gave fra Gud til alle Mennesker uden Undtagelse, men ikke alle Mennesker faar virkelig Del i det. Af de ti Bryllupsjomfruer kom kun de fem ind i Bryllupssalen. De til Kongesønnens Bryllup indbudte Gæster fulgte ikke Indbydelsen, og af dem, som virkelig kom, havde

ikke alle Bryllupsklædning paa. Paa Hvedemarken vokser foruden Hvede ogsaa Klinte; det vil ifølge Kristi egen Forklaring sige, at der i Verden er Rigets Børn og den Ondes Børn blandt det mellem hverandre.

Skønt nemlig Himmelriget, som før sagt, i første Række er Guds Gave til Menneskene og Guds eget Værk, saa forlanges der dog af os, at vi opfylder visse *Betingelser* og har visse *moraliske Egenskaber*, hvis vi vil faa Del i denne Guds Gave og beholde den. Men nu viser Erfaringen, at ikke alle Mennesker, og navnlig ikke Farisæerne, har de fornødne Kvalifikationer. Deraf kommer det saa, at Verden deler sig i to Lejre. I den ene findes Guds Riges Borgere; i den anden dets Fjender. Derfor læser vi hos Mt. 21, 43 Herrens Ord til det israelitiske Folks Ypperstepræster og Ældste: »Jeg siger jer, at Guds Rige skal tages fra jer og gives til et Folk, der bærer dets Frugt«.

Her er nu det Punkt, hvor Kristi Lære om Himmelriget oftest og mest afgjort gaar imod den jødisk-farisæiske Opfattelse og tilbageviser den. Her er ogsaa det Punkt, hvor Kristus allermost uddyber og udvider og fuldkommengør hele den gammeltestamentlige Aabenbaring om Menneskets religiøse og moralske Forhold til Gud.

Fra vore Søndagevangelier ved vi, at Farisæerne paa Kristi Tid mente, at de var selvskrevne til at faa Del i de Goder, som Messiasriget skulde bringe. Mod denne umaadelig store Selvfærdighed vendte allerede Johannes Døber sig i meget skarpe Udtryk og han forlangte af dem: »Omvend jer og gør Bod« (Mt. 3, 2). Paa samme Maade opstiller ogsaa vor Herre selv Bod og Bedring som fundamentale Betingelser for Optagelsen i Himmelriget (Mt. 4, 17), og i den fortabte Søns totale Forandring af Tankegang og aandelig Indstil-

ling tegner han det Billede, der skal være det almengyldige Mønster paa Omsindelse, Omvendelse og Bod (Lk. 15, 18 ff.). Da Farisæerne ikke vilde høre Tale om denne Betingelse, beskæmmer vor Frelser dem ved at stille dem sammen med Bærmen i det jødiske Samfund. Han sagde til dem: »Sandelig siger jeg jer: Toldere og Skøger skal før gaa ind i Guds Rige end I. Thi Johannes kom til jer og lærte jer den rette Vej, men I troede ham ikke. Toldere derimod og Skøger troede ham. Og skønt I saa det, fortrød I det dog ikke bag efter, saa I troede ham« (Mt. 21, 28).

Brud med Synden ved Anger og Bod var den første Betingelse, men ikke den eneste. Herren kræver endvidere *Tro paa Evangeliet* (Mk. 1, 15) og en levende *Attraa efter Frelse*, saaledes som vi kan iagttage den hos den angerfulde Røver paa Korset, der sagde til sin Frelser: »Jesus, kom mig ihu, naar du kommer i dit Rige.« (Lk. 23, 42) eller hos Josef fra Arimatæa, som var Medlem af det høje Raad. Han havde ikke samtykket i de andres Raad og Daad, men »ventede Guds Rige« (Lk. 23, 51). Denne Attraa og Længsel har sin Rod i Syndserkendelsen og Bevidstheden om vor egen Afmagt og Hjælpeløshed. Frelsen maa komme ovenfra. Heldigvis har vi jo en Frelser, der indbyder alle, som er trætte og tyngede af Byrder, til at komme til ham og finde Hvile hos ham (Mt. 11, 28).

Findes dette Sindelag hos et Menneske, saa er det Indledningen til en fuldstændig *Genfødelse*. Den aandelige Døds Tilstand ombyttes med nyt aandeligt Liv og aandelig Sundhed, og det sker paa en saadan Maade, at det Ord, som Faderen i Lignelsen om den fortabte Søn sagde til sit Barn, ogsaa gælder her: »Min Søn var død og er igen blevet levende« (Lk. 15, 24. 32). Denne Genfødelse er den uundværlige Forudsætning for at kunne faa Del i Guds Rige, og efter Herrens Anordning sker den gennem *Vand og Helligaanden i Daabens Sakramente* (Jo. 3,3,5).

En tredje Betingelse for at kunne blive Medlem af Guds Rige bestaar i, at *man gør vor himmelske Faders Vilje* (Mt. 7, 21, 12, 50) og elsker Gud af hele sit Hjerte og alle sine Kræfter (Mk. 12, 33) og i saa Henseende skal ogsaa det mindste Bud i det Nye Testamente overholdes (Mt. 5, 19 f.).

Himmeriget loves endvidere af Herren dem, som øver sig i *Fattigdommens Aand* (Mt. 5, 3) og dem, som *lider Forfølgelse* for Retfærdighedens Skyld (5, 10), men ganske særlig *Børnene* (Mt. 18, 4, 19, 14). Af alle Mennesker forlanger vor Frelser, at de skal blive som Børn, hvis de ønsker at komme ind i Himmeriget (Mt. 18, 3 f.).

Medens det er forholdsvis let for Børn og dem, som er blevet Børn igen, at blive optaget i Guds Rige, er det for de rige meget vanskeligt at komme ind i det. Ja, det er saa svært, at vor Herre siger derom: »En Kamel gaar lettere gennem et Naaleøje, end en rig gaar ind i Guds Rige« (Mt. 19, 24).

For alle Mennesker gælder, at Besiddelsen af Guds Rige er knyttet til en alvorlig og uafbrudt gennemført *moralsk Selvopdragelse og Maalbevidsthed*. »Søg Guds Rige og Guds Retfærdighed« (Mt. 6, 33). »Saml jer Skatte i Himlen« (Mt. 6, 20). »Giv dit jordiske Gods til de fattige« (Mt. 19, 21). Og et andet Sted siger Herren: »Ingen, som ser sig tilbage, efter at han har lagt Haanden paa Ploven, er brugbar for Guds Rige« (Lk. 9, 62). Det er jo nu engang saaledes, at »Himmeriget skal tages med Storm, og kun de, som stormer det, river det til sig« (Mt. 11, 12).

Det er, for at sige det med nogle faa og korte Ord, *den Korsvej*, som alle de skal gaa, der vil være Kristi Disciple, og sammen med ham ønsker at faa Del i Guds evige Rige. »Hvis nogen vil gaa i mit Spor, skal han fornægte sig selv og daglig tage sit Kors op og følge mig« (Lk. 9, 23). Hermed er vi naaet til Guds Riges *Mysterier*, som kun Kristi sande Disciple kan forstaa, men

ikke Folkets brede Lag. Men derom mere næste Gang. F. K.

Fru Ellen Hørup

Fredag d. 21. Februar havde *Politiken* en lang Kronik om *Vatikanpolitik*. Den gik ud paa, at Vatikanet altid holder med de stærkeste Magter, men i sit Hjerte vilde have foretrukket Diktaturet for Demokratiet. At Pius XII er en »ægte Pave«, fordi han er uovertruffen i at bære Kappen paa begge Skuldre. At den katolske Kirke burde have grebet Stalins Haand og velsignet ham, da han aabnede sit Land for Kristendommen. Men at det gjorde Kirken ikke, fordi den meler sin egen Kage bedst ved at tækkes Kapitalisterne. »Der var Magten — der var Gud«. Saadan resumeres Vatikanets Religion og Politik.

Det Angrebemateriale, som Kronikken fremdrager til Støtte for sine Paastande, er laant fra de hidsige og smudsige kirkefjendske Blade, der netop nu gør sig bemærket i Rom (se næste Side). Det er dels rene Usandfærdigheder, dels Forvrængninger og uærlige Citeringer samt Fortielse af alle de Fakta, der modbeviser Teserne.

Vi skulde gerne gaa ind paa Angrebene og besvare dem taalmodigt Punkt for Punkt. Men under Artiklen stod Navnet *Ellen Hørup*. Saa vil vi ikke. Hvis *Politiken* derimod selv vil sige god for Angrebene, skal vi være til Tjeneste her eller i Avisens egne Spalter. Men Bladet vil næppe gøre det. Det skrev over Kronikken: »Fru Ellen Hørup beskriver sit Indtryk ...« (Udhævelsen er vor). En Hørup skal jo have Adgang til *Politikens* Spalter, men paa eget Ansvar. Vi for vort Vedkommende vil derfor nøjes med at sige, at der hos Kirkens Angribere maa findes et Minimum af kritisk Sans og Vilje til at forstaa, hvis det skal være Umagen værd at prøve paa en Retledning. Det findes der ikke her. Kun dum og barnagtig Snak. Skulde man tage Fru Hørup alvorligt, hører alting op.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Paa 8-Aarsdagen for Pave Pius XI's Død celebrerede Kardinal Verde en højtidelig Requiemsmesse i det Sixtinske Kapel. Samme Dag — 11. Februar — fejredes Aarsdagen for Lateranforliget af 1929 og det italienske Undervisningsministerium har forordnet Dagen som Skolefriday, for saaledes at understrege Betydningen af denne fundamentale Begivenhed for det nationale Italien i den opvoksende Generations Bevidsthed. — I Øjeblikket finder der en Evakuering Sted af Italienerne fra Pola. Biskoppen i Pola, Mgr. Rodossi, har imidlertid bekendtgjort, at han og hans samlede Gejstlighed agter at forblive i Byen — der som bekendt skal tilfalde Jugoslavien — indtil der ikke er flere Italienerne tilbage. — Der er ved Vatikanet oprettet en diplomatisk Repræsentation for den ny Libanon-Stat. En befuldmægtiget Minister er allerede udnævnt og ventes til Rom inden Udgangen af Februar.

Antarktis

Den amerikanske katolske Efterretningstjeneste meddeler, at der er blevet læst Messe ved Sydpolen. Den Gejstlige ombord paa Ekspeditionens Flagskib »Mount Olympos«, Fader William Menster, celebrerede Messen i et Telt i Lejrbyen ved Bay of Whales, og henviste i sin Prædiken til at nu — efter to Tusind Aars Forløb — var Apostelen Pauli Ord om Troens Forkyndelse over hele Kloden gaaet i Opfyldelse. Og Antarktis er det eneste Sted paa Kloden, hvor den endnu aldrig har fundet Blodsudgydelse Sted.

Siam

Siamesiske Røvere har overfaldet en Salesianerpater i Nærheden af Bangkok, da han var paa Vej hjem fra et Sygebesøg, og tvunget ham til at underskrive en Fordring om Løsepenge til en Sum af £ 2.000. Begæringen sendtes derpaa til Paterens Biskop, men da Orden ikke var i Stand til at erlægge den forlangte Sum, begav Biskop Passetti i Bangkok sig til Biskopen for at forhandle om Missionærens Frigivelse. Pateren blev derpaa frigivet uden Betingelser.

Der kæmpes i »det evige Rom«

Takket være Vatikanets Fredsvilje og den Anseelse, det nyder hos Stormagterne, staar »Det evige Rom« intakt, uberørt af Krigens Ødelæggelser. Men inden for det Mure raser en hæslig og onskabsfuld Agitation mod Paven og Præsteskabet, Troen og Kirken. Fremgangsmaaden er den samme som i Hitlers Tyskland. Kirkens Politik, den »arbejderfjendtlige Gejstlighed«, hele den katolske Verdensanskuelse og dens Tilhængere forhaanes paa det modbydeligste af en antiklerikal Smudspress. Naar man gennemblader et Nummer af »Don Basilio«, med dets Skandalehistorier og hæslige Karikaturer, eller det endnu mere uanstændige »Il Pollo«, faar man det Indtryk, at de, som skriver deri, har været paa Jagt med Pen og Blyant i Affaldsbunkerne fra »Der Stürmer«, og hvad de andre tyske antiklerikale Blade hed.

Det er de samme Ting, som bestandig gaar igen, blot med lidt Afveksling i Formulering og Opsætning. Præsterne skildres som rene Bandider, der med Trusler om evig Straf fralokker eller afpresser Arbejderne dens Penge, mens de selv hemningsløst overtræder de Bud, de prædiker om. Formaalet mod alt dette er ganske lige til: Man vil gøre de Arbejdere, som slutter op om den kristelig-demokratiske Politik, usikre og skeptiske, for derpaa saa meget des lettere at kunne trække dem over i Kommunisternes Lejr. Et yndet Tema, der behandles i næsten hvert eneste Nummer af de omtalte Smudsblade, er Skilsmisse, som der drives den heftigste Propaganda for i Ord og Billeder, Skandalehistorier og onskabsfulde Vittigheder. Kirkens Lovgivning og Præsternes Kamp mod Skilsmisser skildres

som Forsøg paa at modarbejde sand Frihed; og »Don Basilio« taler allerede om en »Italiensk Komité for Skilsmisse«, der skal samle Underskrifter imod Kirkens Ægteskabslove.

Politisk set er Kampen rettet mod det kristelig-demokratiske Parti og det Leder, de Gasperi, der selvfølgelig skildres som en Spytlikker fra Vatikanet, en »Mørkemand«, der ofrer Italiens Interesser for Kirken, »det smudsigste af alle Diktaturer«!

»Don Basilio« forlanger Underkendelse af Konkordatet mellem Italien og Vatikanet og raaber op om de Millioner, den italienske Stat mistede, da Vatikanet blev frit; selvfølgelig omtales de Værdier, som i sin Tid blev røvet fra Kirkestaten, ikke med et et Ord! Det Maal, der foresvæver Bladet, er: fuldstændig Adskillelse mellem Kirke og Stat. Spørgsmaalet er: Konfessionel Stat — eller læg Stat? Kirkens Kontrol med den offentlige Skole gennem Religionsundervisningen — eller Adskillelse af Skole og Kirke? stod der i et af Bladets første Numre i Aar. Det lyder i alt Fald sagligt; men et af de sidste Numre i 1946 havde en Artikel med Overskriften: »Riv Skolen ud af Præsternes Kløer!«

Hele den antireligiøse Bevægelse er altsaa en rent politisk Manøvre og en Episode i det mest yderliggaaende Venstres (Kommunisternes?) anonyme Kamp mellem Højrepartierne. For at slaa Grunden bort under Fødderne paa de kristelige Partier prøver man at mistænkeliggøre Præsteskabet. Før Valgene holdt man sig noget tilbage for ikke at skræmme Vælgerne; men nu, da der intet er at tabe, gaar man fuldstændig amok.

Benaades Ærkebiskop Stepinac?

Det forlød for et Par Maaneder siden, at Tito-Regimet som Følge af Verdensoffentlighedens Reaktion overfor Processen mod Mgr. Stepinac, overvejede et Amnesti for Ærkebiskoppen. Disse Rygter finder nu Bekræftelse i Meddelelser, som er naaet til Rom og hvori der berettes, at Præsidenten for den kroatiske Regering, Dr. Bakaritsh, for nylig har aflagt et officielt Besøg hos Ærkebiskop Stepinac i Fængslet i Lepoglava. Præsidenten tiltalte Ærkebiskoppen med Excellence, medens samtlige Myndigheder eHers kun har benyttet Tiltaleformen Stepinac. Dr. Bakaritsh underrettede Ærkebiskoppen om den allerede formulerede Benaadningsansøgning til Marskal Tito, og anmodede Arrestanten om at underskrive. Denne Opfordring var ledsaget af en Forsikring om, at Excellencen omgaaende vilde blive løsladt og overgivet til Amerikanerne, som derefter vilde sørge for, at han kunde rejse til Udlandet. Men Ærkebiskop Stepinac afviste kategorisk Tilbudet og vægrede sig ved at underskrive Benaadningsansøgningen. Han erklærede eftertrykkeligt overfor Dr. Bakaritsh, at han

forlangte en Revision af Processen, ikke for en kommunistisk Domstol, men for en uafhængig Ret. Ærkebiskoppen erklærede ligeledes, at han var rede til at aflægge Regnskab over sin Gøren og Laden overfor det kroatiske Folk paa den største Plads i Zagreb. Men han havde ikke til Hensigt at forlade sit Land og sit Folk og sit Ærkebispedømme. Alle Præsident Bakaritshs Bestræbelser var resultatløse, og Titos Udsending maatte vende tilbage med uforrettet Sag.

Ærkebiskop Stepinacs Sundhedstilstand er iøvrigt tilfredsstillende, og han er under sit Ophold i Fængslet beskæftiget med Bogbinderarbejde.

Franske Repressalier i Tyskland

Den engelske Presse bringer en Del Meddelelser om hvorledes de franske Besættelsesmyndigheder i den fransk besatte Zone i Tyskland har grebet til Repressalier i Anledning af at Biskoppen af Speyer kort før Jul i samtlige Sogne i sit Bispedømme har tilladt en Opfordring om Frigivelse og Hjemsendelse af de Krigsfanger, der endnu befinder sig i fransk Krigsfangenskab. Efter at Biskoppen havde afvist et Paabud om,

At Ophælseskampagnen allerede har baaret sig, Frukt har vist sig i flere Tilfælde, hvor drenge og unge Mennesker har kastet Gas- og andre Bomber ind blandt de døende i Kirkerne, endda under Midnatsmessen Julenat.

Men selvfølgelig reagerer Højrepartierne imod den M. Øvre. Den 26. December

demonstrerede de katolske Organisationer imod de antiklerikale Angreb. Endnu er det ikke lykkedes noget politisk Parti at fylde Piazza del Popolo med Deltagere i et Møde eller en Demonstration; men d. 26. December var hele den mægtige Petersplads fyldt, ja, overfyldt, af Romere, der bekendte dens Tro og hyldede Paven, som i Farens Stund

(Fortsættes Side 141)

Paveig Hvidbog behandler bl. a. Forholdet Vatikanet-Jugoslavien

»Osservatore Romano«'s Chef om en fredlig Forbindelse Øst-Vest

I de sidste Aar har Vatikanet hvert Aar udsendt Hvidbog med en Oversigt over den helligstols Virke i det forløbne Aar. 1946-Udgrn foreligger nu, og selv om der ikke tilkommer Publikationen nogen officiel Karakter, saa giver den dog alligevel en veldokumenteret Oversigt over, hvad der er sket i den katolske Verdenskirkes Centrum. Den nyudkomne Udgave behandler i 12 kapitler en Række interessante Spørgsmaal saasom den hellige Faders Krigs- og den pavelige Kommissions Virksomhed i Tyskland (under Mgr. Muench's Ledelse), den kirkelige Situation i Østeuropa, endvidere omtales Spørgsmaal og Forhold mere indre-kirkelig, kulturel Karakter, som f. Eks. Kirkens Bestræbelser for den kirkelige Kunst i Italien. Blandt den amerikanske Biskop Muench's mangehaandede Bestræbelser i Tyskland fremhæves især den Omsorg for de mange deporterede tyskere og italienske Civilarbejdere, der stadig befinder sig i Tyskland, men den hellige Faders Udsending tager sig ogsaa af det lignende Spørgsmaal i al Almindelighed, som han beskæftiger sig med de »displaced persons« og vier Opmærksomhed af en Eftersøgningstjeneste for Savnede og Uoplyste. Den pavelige Centralkommission for kirkelig Kunst har fundet et nyt Omsorgsobjekt i Omsorgen for de krigsbeskadigede kirkelige Kunstmindesmærker

at standse den kirkelige Kunst, har de franske Militærmagter nu grebet til Repressalier: Præster og kirkelige Kunstfolk nægtes Visa til Rejser ud af den fransk besatte Zone, Papir til den kirkelige Kunst konfiskeres og yderligere Papirtilførsel suspenderes. Endog Gejstlighedens Tilførsel af flydende Brændsel er

i Italien. Det er lykkedes at formaa den italienske Stat til at paatage sig Genopbygningspligt for krigsbeskadigede Kirker og til dette Formaal bevilge en foreløbig Sum paa 2 Milliarder Lire. Staten vil endvidere give Tilskud til beskadigede Seminariebygninger samt yde en Realerstatning for de ca. 16000 Kirkeklokker, der rekvireredes under Krigen.

En særlig Interesse vil formentlig knytte sig til de Oplysninger, som Aarbogen bringer om den kirkelige Situation i Østeuropa. Oplysningerne bygger paa Informationer og Beretninger, som indløber til Kongregationen for den orientalske Kirke, under hvis Domæne disse Egne henhører. Det fastslaas straks, at den kirkelige Forbindelse med Østeuropa, Donau og Balkanomraaderne stadig bliver vanskeligere, samt at de Efterretninger, der naar frem, er egnet til at virke foruroiligende.

Den katolske Kirke (af orientalsk Ritus) i Galizien forfølges heftigt; flere Biskopper sidder arresteret eller er ført bort med ubekendt Bestemmelsessted, og den Del af Gejstligheden, der endnu befinder sig i Frihed, kan kun udføre deres Gerning under de største Vanskeligheder. Tusindvis af Flygtninge fra Østomraaderne lever idag i Central- og Vesteuropa, og den karitative og sjælesorgsmæssige Omsorg for disse udgør et alvorligt Problem, som den hellige Stol søger at yde sit bedste til Løsning af.

Paa Baggrund af disse halvofficielle Bekendtgørelser fra Vatikanet, lyder de stadig tilbagevendende Rygter om en Tilnærmelse mellem Vatikanet og Sovjetrusland lidet sandsynlige. Aarsagen til disse »Avisænder«, der flagrer om fra Tid til anden, kan muligvis søges i den Mindetale, som »Osservatore Romano«s Chefredaktør for nylig holdt i Anledning af 25-Aarsdagen for Pave Benedikt XV's Dod. Grev Dalla Torre erindrede her bl. a. om, hvorledes den første Verdenskrigs store Pave i 1921 var den første, der rakte det bolscheviske Rusland den kristen Fredshaand og organiserede omfattende Caritashjælp, og Talen gav endvi-

dere Udtryk for, at Kristi Stedfortræder sikkert ogsaa idag vilde være rede til at hidføre en fredelig Forbindelse mellem Øst og Vest. Disse i og for sig ganske rigtige

Grev Giuseppe Dalla Torre, L'Osservatore Romano's Chefredaktør.

Udtalelser er imidlertid straks blevet grebet af den sensationslystne Verdenspresse og sat i et højpolitisk aktuelt Sammenhæng. Vatikanet har ligeledes atter og atter med enhver ønskelig og eftertrykkelig Klarhed erklæret, at man er rede til en Overenskomst med Sovjetrusland — for saa vidt der garanteres visse elementære og uforanderlige Menneske- og Kristenrettigheder. Men i Betragtning af hele den øjeblikkelige Verdenssituation og Moskvas stadig gentagne Radioangreb paa det pavelige Rom, er det ikke vanskeligt at indse, at Tiden endnu ikke er inde. Det skorter ganske vist ikke paa Fredsberedskab fra Vatikanets Side, men den kommunistisk-bolscheviske Kirkefjendtlighed er dog stadig saa umiskendelig en Realitet, at slige Tanker synes fuldstændig urealisable. Og at dette ikke blot gælder Europa, men i al Almindelighed, ses kun alt for tydeligt de Efterretninger, der stadig indløber til Vatikanet bl. a. om den kommunistiske Kirkeforfølgelse i Kina. I adskillige af de rode besatte Omraader i Kina bliver alle fremmede kristne Missionærer — Katolikker saavel som Protestanter — uddrevet som »Kommunismens Fjender«, medens de indfødte tvinges til Apostasi. Kirkens Ejendom beslaglægges, og Ejendom, der tilhører kristne adslægges simpelthen, dersom disse ikke følger sig efter Magthaverne.

Jesu Korsvej

Paa Sankt Ansgars Forlag er udkommet en bemærkelsesværdig lille Bog med Titlen »Jesu Korsvej«. Den er første Bind i en Serie Smaaskrifter, der vil udkomme anonymt under Fællestitlen: *Den mystiske Kristus*, og maa siges at være en værdig Indledning til denne Række, baade ved sit smukke Indhold i sig selv, men ogsaa set under den Synsvinkel, der er angivet i Seriens Overskrift: *Den mystiske Kristus*. Og lad med det samme Haabet være udtalt om, at de følgende Smaaskrifter ikke taber dette fælles Synspunkt af Syne, men paa en lige saa smuk og klar Maade stadig vil indordne sig under denne Disciplin.

»Jesu Korsvej«, som er paa 64 Sider og koster Kr. 3,25, udmærker sig ikke blot ved sit smukke Udstyr (Tegninger af Ebba Holm, trykt hos Nordlunde), men nok saa meget ved sit Indhold, der gør denne lille Bog til noget enestaaende baade inden for Korsvejslitteraturen i Særdeleshed og inden for den danske, asketiske Litteratur i Almindelighed.

Bogen bestaar af et Forord, en indledende Betragtning, der giver Baggrunden for Forgrundsbilledet: selve Korsvejen, derpaa en Indledningsbøn, endelig de 14 Stationer: ved hver af dem en Betragtning, som slutter med en kort Bøn fra Liturgien.

I den indledende Betragtning giver Forfatteren et frelseshistorisk Udsyn, idet den store Linie trækkes op fra Guds Lovgivning ved Moses over Israels manglende Vilje til at forstaa, til at opfylde Loven af hele sit Hjerte og med hele sin Sjæl, den af Kærlighed og Tak opfyldte Tjeneste hos den levende Gud, til Virkeliggørelsen i Tidens Fylde af Gud Herrens stolteste Tanke: i ét fuldkomment Offer at drage Menneskene til sig, Menneskesønnens sejrende Kærlighedsoffer, som fortsættes i hans Kirke, hans mystiske Legeme, fordi han forhaanet eller tilbedt over alt og altid er HERREN; Legemets, d.v.s. Kirkens Hoved, den førstefødte af de døde, for at han skal have Forrang i alt; Lammet, det slagtede, der er værdigt til at modtage Magt og Guddom og Visdom og Styrke og Ære; DOMINUS DOMINATOR, REX IN ÆTERNUM, Herren Herskeren, den evige Konge, for hvem hvert Knæ skal bøje sig, og om hvem hver Tunge skal bekende, at han er Herre, og hilse ham med et »Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn.«

»Jesu Korsvej« er udsprunget af en dyb Fromhed, der har Sans for de store Perspektiver og Syner, og for saa vidt som den udelukkende øser af de to Kilder: den hellige Skrift og Liturgien, kan den ikke

siges at bringe noget nyt. Det forfriskende ved denne Bog er, for det første *at den gør dette*, og for det andet at Korsvejen er set under den særlige Synsvinkel: *Kristi mystiske Legeme*, denne Hemmelighed levendegjort i Korsvejsandagten. Denne den hellige Paulus' Yndlingstanke er Ledemotivet, den gaar som den røde Traad gennem hele Bogen.

Idet Forfatteren udelukker al »privat« Andagt, hæver han Korsvejsandagten op fra at være en blot og bar »from Øvelse«, en Andagt, man forretter, til nu at bygges ind i Kirkens liturgiske Liv. At gaa Korsvej er her ikke blot en Medoplevelen af Kristi Korsvej, nej, det bliver en Leven med i Herrens pinefulde Vandring: det er at se vort Liv i Kristi Korsvej, se Kristi Korsvej i vort Liv, gøre os klart, at Kristus ikke blot er med paa vort Livs Korsvej med sin Naade og Trøst, men se, at han er det, fordi vi var med i hans Lidelse, ikke blot i hans Tanker og Kærlighed, men er med i fuld Virkelighed, saa sandt vi er eet med ham i hans mystiske Legeme. Han er dette Legemes Hoved, vi Lemmerne, og det tilkommer ikke alene Hovedet at lide, men ogsaa Lemmerne, hvis Lidelse dog kun har Værdi paa Grund af Hovedets, d. e. Kristi Lidelse og Offer, der altsaa ikke fritager Lemmerne, os, men kalder os til at udfylde, hvad der mangler i Kristi Lidelse for hans Legeme, som er Kirken (smlgn. Kol. 1, 24).

Jesus døde jo ikke i Stedet for os, for at vi skulde blive fri, og han bar ikke sit Kors i Stedet for os, for at vi skulde være fri for Kors, men han døde, for at vi gennem vor Død, ved ham, med ham og i ham, maatte naa til Opstandelsen til det evige Liv, først i Daaben, siden naar vort jordiske Liv er til Ende; og efter Domfældelsen for Pilatus tog han mod Korset »for sig og dem, der skal følge ham efter, det Kors hvorom der er sagt, at det er en Forargelse for Jøder, en Daarskab for Hedninger, men Guds Kraft og Magt og Visdom for dem, som tror« (S. 37). Det er disse Tanker, der saa klart kommer til Udtryk hos den hellige Paulus, kommenteret af Sankt Augustin, citeret og videre udformet af Pius XI i hans Jesu Hjerte Encyclica »Miserentissimus« (1928), hvor det bl. a. hedder, »at Kristi sonende Lidelse gentager sig og paa en Maade fortsættes og fuldstændiggøres i hans mystiske Legeme, som er Kirken. Thi for at anføre den hellige Augustins Ord: »Kristus har lidt alt, hvad han burde lide; selvfølgelig mangler der ikke noget i Lidelsernes fulde Maal. Og Lidelserne er altsaa ført til Ende, men kun i (Kirkens) Hoved. Saa staar endnu tilbage Kristi Lidelser i hans (mystiske) Legeme.« (In Ioan. tr. 26, 4).«

Som Kristus gik *sin* Korsvej, maa

vi gaar vor; vi gik den først i ham, Kirkens Hoved. Paa denne Maade er Korsvejsandagten da ikke blot en from Dvælen i Mindet om Kristi Lidelse, men vi gør os klart, at vi er med i den her og nu.

Om selve de enkelte 14 Meditationer maa det siges, at de i deres Ophøjethed for den bedende Troende er en Hjælp til Selvhjælp. Det er ikke »gennecintyggede« Betragtninger, men Tanker, som under den givne Synsvinkel *Kristi mystiske Legeme* leder Korsvejsvandreren til betragtende Bøn.

Det er i Fastetiden mere end paa nogen anden Tid af Aaret from Skik at gaa Korsvej. Denne lille, nye Bog være da, naar Fastetiden nu er begyndt, anbefalet paa det bedste. Den er et inderligt *Ave Cruz, Spes Unica!* og en from Haandsrækning til enhver, der intet skyer for at søge den Gud, der har skærmet os i trange Tider, enhver, som i Sandhed vil vandre ad Korsets Kongevej.

A. B.

Præsteskite i Lyngby

Ved en hyggelig Sammenkomst paa Hotel Lyngby, den 11. Februar, tog St. Knud Lavards Menighed Afsked med deres hidtidige Sognepræst, P. J. Stäubli, og bød Velkommen til den nye Indehaver af Embedet, P. Th. King. De talstærkt fremmødte Menighedsmedlemmer kunde glæde sig over, at P. Rektor Kùpferle, Pater Lanser, den nye Sognepræst for Andreas' Menighed og en Del Gæster fra samme Sogn var kommet til Stede.

Menighedens Administrator, — Bankfuldmægtig Darving — bød Velkommen, og efter Salmen »Paa Sandheds Fjæld«, tolkede Ingeniør Holbek i valgte Ord Menighedens Taknemlighed overfor P. Stäubli, dens første Sognepræst og nidkære Sjælesørger i de første grundlæggende Aar og den utrættelige Trøster og Raadgiver under Krigens vanskelige Periode. Med de bedste Ønsker om velsignelsesrigt Virke i den nye Gerning overrakte Taleren en Sum Penge indsamlet i Menigheden. Efter Knud Lavard Salmen takkede P. Stäubli Menigheden for de forløbne Aar og udtalte varme Ønsker for Fremtiden. Derefter lukkede den nye Sognepræst op for sin noksom bekendte Veltalenheds Sluser, takkede sin Forgænger for vel tilrettelagt Arbejde og Jesuiterordenen for dens hele Landet omfattende, storslaaede Arbejde for Menighederne i Almindelighed, og for Arbejdet i Lyngby i Særdeleshed. Ligeledes rettede P. King en Tak til Moder-sognet, St. Andreas, og haabede paa fortsat, godt Naboskab. Derefter redegjorde P. Kùpferle for de vanskelige Forhandlinger, der var gaa-

et forud for Skiftet, som i sig selv var nødvendiggjort af den ret store Afgang af Præster indenfor Jesu Selskab de sidste Aar. P. Rektor omtalte i hjertelige Ord sine Indtryk af Livet i Menigheden og lovede fortsat, nødvendig Hjælp til Søndagsmessaerne.

Ved det paafølgende Kaffebord fortsattes den tvangfrie Hyldest, hvorunder Revisor Klarskov-Jeppe- sen i stærkt følte Ord bragte P. Stäubli en Tak fra Sognets Konvertiter, en Tale der blev levende fulgt af gamle og nye Trosfæller, en rig Oplevelse for samtlige Tilstedeværende. To unge K. U. K.'er, Gert Holbæk og Peder Jennes bragte Ungdommens Tak, medens Gros- serer Juson talte som den ikke-ka- tolske Part i et blandet Ægteskab og takkede for klog og velment Be- læring. En Skoleelev, Klavs Hol- bek, gav Udtryk for Børnenes Tak- nemlighed ved at foreslaa et Leve for P. Stäubli, hvorefter Hurraraa- bene rungede, og P. Stäubli maatte atter takke for al denne Hjertelig- hed, hvilket han gav Udtryk for ved at skænke den overrakte Gave til en Fond for Anskaffelse af Or- gel til den nye Kirke. Efter at For- samlingens Applaus havde lagt sig, foreslog Ingeniør Jensen, at Fon- den fik P. Stäublis Navn, hvilket selvfølgelig vedtoges enstemmigt, og da man til Slut havde sunget »O Sanctissima«, gik man over til en mere personlig Afskedstagen med den afholdte Sognepræst, der gennem et Døgn havde trodset Kat- tegats Isørken for ikke at skuffe sin gamle Menighed.

Om Selvansættelse i Kirkeskat

Der er *een* Skat, som det altid er en Glæde at betale, Kirkeskat- ten, fordi vi ved, at hver Øre kom- mer vor kære Moder Kirken til- gode.

Men hvorfor gives der os ikke nogen formaalstjenlig Rettesnor for, hvorledes vi skal ansætte os i denne Skat? Der er sikkert et alt for vekslende Forhold imellem de enkelte Kirkeskat og økonomiske Evne.

For de allerfleste Menneskers Vedkommende er imidlertid de borgerlige Skatter et godt Udtryk for den økonomiske Evne. Hvad skulde der da være i Vejen for, at Kirkeskatten officielt fastsættes som *en vis Procent af de samlede, per- sonlige, borgerlige Skatter*, der jo besidder al ønskelig Progressivitet for de højere Indtægtsklassers Vedkommende (i Modsætning til en procentvis Beskatning af den skat- tepligtige *Indkomst*, der vilde ramme de smaa Skatteydere uretfær- digt).

En saadan »kirkelig Lignings-

procent« vilde kunne ændres hvert Aar i Sammenhæng med Fastlæg- gelsen af Vikariatets Budget og gøre dette mere sikkert.

Ved en saadan Ordning var det let for den enkelte at afgøre med sin Samvittighed, om han betalte nok. Min egen Samvittighed er ef- ter Læsningen af de sidste Numre af Ugebladet kun lige netop »dølet ned«. For at tage om Nælden og nævne Tallene andrager min egen Kirkeskat godt 7,5 pCt. af min borgerlige Skat (og medregnes Almis- ser og Ofre ialt ca. 11 pCt.). Om dette er nok, ved jeg ikke, men mon ikke lidt fastere Rammer var ønskelige og give flere Penge i Vi- kariatets Kasse?

De frivillige Bidrag ud over Kir- keskatten vil alligevel altid have sin store Betydning, — tænk om Vikariatet kunde disponere over dem som et Overskud.

Damian.

Vor Læser kan have bedre Sam- vittighed end de fleste, hvad Kir- keskatten angaar. Vi plejer at sige, at en Katolik ikke bør betale min- dre i Kirkeskat end han vilde være kommet til at betale til Folkekir- ken, hvis han havde været Medlem af denne. Dette Beløb varierer fra den ene Kommune til den anden. I København fastsættes Folkekirke- Skatten til 4 pCt. af Kommuneskat- ten og følger altsaa denne Progres- sion. (For en Skatteindtægt paa 1000 Kr. er den 20 Øre og stiger med følgende Tusinders Skatteind- tægt saaledes: (2000) 3,80 Kr., (3000) 7,70 Kr., (4000) 11,50 Kr., (5000) 15,80 Kr., (6000) 20,20 Kr., (7000) 24,50 Kr. (8000) 28,80 Kr., (9000) 33,10 Kr., (10000) 37,40 Kr.). Andre Steder er Beregningen en anden. Pastor Sørensen i Køge har fra samtlige Kommuner med katolske Indbyggere indenfor hans Sogn faaet Oplysninger om Kirke- skat-Beregningen (den varierede fra Skattefrihed i Vemmetofte Kommune til 8 promille af Skatte- indtægten de dyreste Steder). Paa Grundlag heraf har Pastor Søren- sen anmodet Sognets Katolikker om at betale 5 promille af deres Skatteindtægt i katolsk Kirkeskat. Dette giver — da Progressionen mangler — en forholdsvis højere Skat for de mindre Indtægter. Gaar man derimod over til at be- regne den katolske Kirkeskat i Forhold til Statsskatten, der har den højeste Progression — eller til det samlede Skattebeløb, vil man opnaa størst Lighed med den bor- gerlige Skattefordeling og størst Lighed mellem Landets enkelte Sogne.

Men man maa gøre sig klart, at en katolsk Kirkeskat, som kun svarer til Folkekirkeskatten, aldeles ikke er tilstrækkelig til Kirkens Be- hov. Dels benytter Katolikker Kir- kens og Præsternes Tjeneste i langt større Omfang end Protestanter, dels maa man regne med, at hvis

alle Folkekirkenes Medlemmer søgte kirkelig Betjening (hvad kun et lil- le Mindretal faktisk gør), vilde Folkekirkeskatten ogsaa nødven- digvis blive langt større. Pastor Sørensen har udregnet, at hans Sogns Katolikker tilsammen i 1945 har haft en samlet Skatteindtægt (den saakaldte »endelig udfundne« Skatteindtægt, efter Fradrag for Forsørgere, for Børn o. s. v.) paa 270.585 Kr. Det giver en Kirkeskat paa 1353 Kr., hvis enhver Katolik gør sin katolske Skattepligt. Men for 1353 Kr. om Aaret kan man selvsagt ikke opretholde en Kirke med alle dertil hørende Udgifter og lønne en Præst, saa han kan le- ve af det. Og saa er Køge Sogn slet ikke det mindste, vi har. Og der er Sogne, som desuden skal skaffe Penge til Driften af en Skole.

Frengangsmaaden har hidtil vær- ret den, at de enkelte Sogne fik saa meget ind i Kirkeskat, som de nu kunde, og henvendte sig til Vika- riatet for at faa det uundgaaelige Underskud dækket. Og derfor har vi med Rette hørt saa meget om Vikariatets Udgifter, som desuden omfatter Driften af Virksomheder direkte under Vikariatet. Det vilde være en skøn Tanke, om vi engang naede til, at Kirkeskatten dækkede Soggenes og Vikariatets samlede Udgifter, men hertil udkræves no- get i Retning af en Mentalitetsæn- dring, der vil tage sin rundelige Tid. Foreløbig maa vi sikkert gaa frem, som Sankt Knuds Gilderne nu gør det paa saa fortræffelig Maade, og paa denne Maade søge at løse det økonomiske Problem.

Men den, der ønsker klar Besked om, hvad han bør betale i Kirke- skat, kan vi give dette Svar: Hvis De betaler mindre end, hvad Folke- kirken beregner sig, bør De finde et meget grimt Navn for Dem selv. Betaler De lige akkurat efter Folke- kirke-Takst, vil det sige, at De ven- ter, Deres Præst skal klare Kirkens og sine egne Udgifter for et Beløb, som det i Køge udregnede. Mener De, at vore Præster skal leve som andre pæne, beskedne Mennesker, vil det ikke være en Øre for meget, hvis De betaler mellem 5 og 10 % af Deres borgerlige Skat, saaledes som »Damian« gør det. Hvad De maatte have forstømt i saa Henss- ende kan De tilstille Sankt Knuds Gilderne, f. Eks. paa »Offerdagen« Søndag den 9. Marts.

Red.

Bønnens Apostolat

Intentioner for Marts: At den katolske Kirke maa blive anerkendt af alle som Grundlag for det moderne Samfunds Liv og Velfærd. — At Arbejdernes og Landmændenes Levevilkaar i Missionerne maa forbedres, saaledes som katolske Principper kræver det.

DE UNGES SIDER

Et Ungdomsforbund?

Der har i de sidste Numre af »Katolsk Ugeblad« været skrevet meget om et katolsk Ungdomsforbund. Der er sagt baade fra og til om Sager, efter mine ringe Begreber mest fra, og med Enighed om hvordan Sagen skal gribes an, skorter det en Del.

Og hvorfor skorter det her. Jo, ganske simpelt fordi den enkelte Forening har sine Idéer og Meninger om hvordan Spørgsmaalet skal løses, og kan det ikke gennemføres paa den Maade, saa vil de ikke være med. De vil bestemme, de vil være de ledende, de vil fortælle andre hvordan de skal bære sig ad, for den Maade, de driver Ungdomsbevægelse paa, er nu engang den bedste.

Saalænge disse »Primadonna-Nykkere« er raadende i de forskellige Foreninger lykkes intet Samarbejde, til stor og ubodelig Skade for baade Kirken og Bevægelsen selv.

Indvendingerne om at Selvstændigheden vil gaa fløjten og at Bevægelsen vil komme til at ligne en politisk Ungdomsbevægelse, er det rene Mundsvær.

Hvad gør det, hvad den ligner, naar blot Resultatet naas. Det er ikke det ydre Struktur, der er det afgørende, men det indre Arbejde, der skal præge Organisationen. Det er et ubrydeligt Sammenhold, en fast sammentømret Enhed, et »Løften i Flok«, der skal give Resultater og ikke private Idéer og Primadonnari.

Vil man virkelig være med i et Arbejde for den katolske Ungdoms-sag i Danmark, saa maa der bringes Ofre af alle.

Den Organisation, der dannes, maa kunne træde frem for Offentligheden og sige: Vi har hele den katolske Ungdom bag os, vi taler fuldt ud paa denne Bevægelses Vegne, vi er bemyndiget til for den at forhandle og træffe Beslutninger om saavel samfundsmæssige som foreningsmæssige Problemer vedrørende Ungdomssagen. Opnaas en saadan Enighed — og kun da — vil C. A.'s Ord i Kat. Ugeblad Nr. 7: »Forbundet betyder, at vi plæcerer os som Opinion blandt vore anderledes tænkende Landsmænd, og at vi styrker os selv indadtil gennem Fællesskabsfølelsen« blive en Realitet.

Der er et andet Punkt, jeg lige kunde have Lyst til at berøre samtidig. Biskoppen udtalte paa Mødet 5. Januar, at det ofte var en Skuffelse for katolske Provinsboere, der flyttede til København, at de Unge

i Foreningerne herinde ikke tager sig af dem, og at de derfor glider bort igen.

Dette har jeg selv erfaret, og finder det uheldigt. Foreningerne herinde bestaar gerne af en fast Kerne, ofte Familiekatolikker, som er de dominerende og toneangivende og som meget vanskeligt aabner sig for andre. En Gæst taaes, bevares, men der lyder ikke noget »Velkommen i vort Lag«, og naar denne »Frysetilstand« har gentaget sig nogle Gange, er der vel rent menneskeligt set ikke noget at sige til, at Gæsten glider ud igen.

Der savnes i de katolske Ungdomsforeninger noget af det Kameratskab, som har bragt den protestantiske Ungdomsbevægelse til det Stade, hvorpaa den staar. Der er noget for enhver Smag, der kan enhver finde sig en Kreds, der har samme Interesser som han selv, og slutte sig til, og er ikke henvist til at sidde som »uset Bænkevarmer«.

Der savnes noget mere Alsidighed i den katolske Ungdomsbevægelse. Det er nu engang ikke nok til at faa Hold i Ungdommen — og holde den fast — at en af Klikken læser op af egne Værker eller holder et efter egen Mening straalende Foredrag om et Emne, der maaske har hans, men ikke andres Interesse. Nej! Der skal andet til.

Et enkelt Indlæg i Debatten om Ungdomsarbejdet har været inde paa at indføre Gymnastik og anden Sport i Foreningernes Arbejde, ja, men gør det. Driv Husflid i de lange Vinteraftener, indøv smaa Dilletantkomedier, lav smaa Klubber eller Kredse om et eller andet Emne, der har Interesse som Frimærker, Modelflyvning eller hvad det kan være, lær Ungdommen at danse vore gamle skønne Folkedanse i Stedet for Nutidens naragtige og fantasiløse Swing og Jitterbug, lad musikinteresserede Unge spille sammen og danne et Orkester o.s.v.

Nu vil der straks indvendes, at det vil koste alt for mange Penge at gennemføre, og at der mangler den fornødne kyndige Ledelse. Ja, det gør der maaske ogsaa, hvis det hele skal være fuldendt fra Starten af, men hvem siger, at det skal det. Begynd i det smaa, og lad de Unge selv arbejde det op, saa vil det vise sig, at meget kan naas selv med meget smaa Midler, og en Ting vil man da samtidig opdage: at det da vil blive betydelig lettere at faa Ungdommen i Tale og at holde den fast, men der skal nu engang ske noget, og der skal ske noget hele Tiden, og der skal ske noget for enhver Smag.

Saadanne Opgaver vilde en Fællesledelse kunne tilrettelægge for

Klubberne og derved maaske bringe en hensygnende eller døende Klub et nyt Livspusl, der vilde faa den visne Plante til igen at suge Saft til sig og rejse sig i sin fulde Højde, men for at løse saadanne Opgaver, og i det hele taget faa Betydning for Ungdomsarbejdet ikke alene indadtil, men ogsaa udadtil, maa en Fællesledelse være en Repræsentation af en enig, maalbevidst og arbejdsvillig Ungdom.

At disse Udtalelser vil blive mødt med et »Ramaskrig« fra mange Sider er jeg slet ikke i Tvivl om. Naar man slaar i en Flok Hunde, saa plejer de at hyle, man rammer, men kære Modstander, inden du farer i Blækkuset for at give mig Svar paa Tiltale, saa sæt dig roligt ned blot 5 Min. og tænk over Sagen, mon du saa ikke inderst inde vil sige: »Han har nu alligevel Ret i det, han siger.«

S. N.

BOGNYT

Fastelænsning

Søger De efter god Læsning til Fasten findes der fire udmærkede Bøger:

Katharina Emmerichs Visioner: Jesu Lidelse. (6,50).

Guardini: Vor Herre og Frelsers Korsvej (1,50).

Jesu Korsvej (3,25).

Thomas a Kempis: Kristi Efterfølgelse (7,75).

Vi har igen

Franz Werfel: Das Lied von Bernadette. Smuk Shirtingsindbinding (19,60).

Nyheder fra England

Von Kuehnelt-Leddihn: Moscow 1979. En spændende Fremtidsroman i Smag med Verdens Herre. Forfatteren skildrer, hvorledes Verden kommer til at se ud, hvis den bliver omskabt efter de nuværende kommunistiske Principper (12,60).

Ronald Knox: A Retreat for Priests (12,60).

Maritain: St. Thomas af Aquinas (10,80).

Skynd Dem

Hvis De vil sikre Dem et Eksemplar af Robert Hugh Bensons Roman: I Dronningens Navn I—II til den billige Pris af 6,00 Kr. Den er snart udsolgt.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Der kæmpes i Rom

(fortsat fra Midtersiden)

har været deres bedste Hjælper og Beskytter.

Hvad mon Fremtiden vil bringe? Det synes, som om de fleste Venstrepolitikere trods alt ønsker et fredeligt Forhold mellem Kirke og Stat og forstaar, at man ikke kan ignorere Religionen. Socialisterne fastholder selvfølgelig deres Krav om Adskillelse mellem Stat og Kirke, og selv om Adskillelsen bliver til Virkelighed, maa der nødvendigvis føres en Konkordatpolitik for at ordne Forholdet mellem Kirke og Stat. Socialisternes og Kommunisternes officielle Organer, »Avanti« og »Unita«, forholder sig tavse, — selv om Tavsheden er talende; og kun da Banstraalen ramte »Don Basilio«, tabte »Unita« Besindelsen og aabenbarede derved sit Aandsslægtskab med Smudsbladet. Som saa mange Gange før vil vi faa at se, at Aanderne prøves — og skilles — ved Kirkens Port.

Kan vi ikke gøre en Indsats for katolsk Oplysning i Danmark?

Uvidenheden om den katolske Kirke er endnu rystende. Vi har Blade, Tidsskrifter og Bøger, men alligevel er det, som om det ikke trænger ud. Hvad er der i Vejen? Paa et Omraade kan man i hvert Fald ganske tydeligt sætte Fingeren: nemlig Bibliotekerne. Rundt om i Landet ligger de Biblioteker, som gør vort Folk til et af de mest oplyste i Verden; igennem disse Institutioner skulde alle kunne skaffe sig Oplysninger om alt — ogsaa religiøst Søgende om den katolske Tro. Jeg gør undertiden en lille Afstikker ind i saadant et Bibliotek og kigger Hylden efter, hvor Bøger om Katolicismen skulde staa. I Reglen finder jeg ikke andet end højest eet Eksempplar af Schindlers Katolicisme. At det bliver flittigt læst, tyder de slidte Blade paa, men hvorfor staar der ikke mere end saadan en enkelt Bog, og hvorfor finder man saa sjældent Katolsk Ugeblad og Catholica paa Læsestuerne?

Sandsynligvis fordi Katolikkerne selv holder Bladene og køber Bøgerne og derfor ikke behøver at læse dem paa Bibliotekerne. Men er det klogt at negligere dette Omraade, naar det er saa vigtigt?

Hvad om vi alle — og særlig vi, der gaar paa Laanbibliotek — jævnligt forlangte Katolsk Ugeblad og Catholica?

Ethvert Bibliotek har nemlig iflg. gældende Bestemmelser Pligt til at skaffe det efterspurgte fra et af Statens Biblioteker, hvis det ikke selv har det, og det er klart, at en hyppig Efterspørgsel vil føre til, at Biblioteket før eller senere anskaffer den paagældende Bog eller det paagældende Blad. Og saa er Vejen aaben for de Hundreder af Søgende, der Aaret igennem støver Reolerne rundt for at finde et Holdpunkt i Tilværelsen.

Foruden Katolsk Ugeblad og Catholica bør vi efter min Mening spørge efter saadanne Bøger som: Johannes Jørgensen: *Den hellige Frans af Assisi, Karl Adam: Katholicismens inderste Væsen, Chesterton: Mørk Middelalder, Katolsk Katekismus, Schindler: Sakramenterne, Vernon Johnson: Een Herre, een Tro, Pavestolen og Arbejderspørgsmaalet*: Eller i det hele taget enhver god katolsk Bog, som man synes burde kendes.

Altsaa spørg jævnligt efter katolske Blade og katolske Bøger paa Bibliotekerne. Bered Vejen for andre.

Mark.

RADIO

Johan Borgens Hørespil »Huset« 18.-2. var et intensivt Stemmingsbillede af Uhygge, let psykoanalytisk betonet, men først og fremmest værdifuldt ved sin Tone, der var fint gennemført, hvorimod Handlingen var uklar og urimelig. — Clifford Odets »Gulddrømmen« 21.-2. bør absolut opføres igen. Skuespillet viser os Kampen mellem Sjæl og Legeme ved at fortælle om Joe Bonaparte, som er Violinspiller og Bokser tillige. Mesterlig ægte i Stil og Replik, opløftende i sit Perspektiv, spændende i sin umiddelbare Handling staar dette Hørespil, der blev fremragende spillet (With, Meyer, Grete Bendix), som et af Sæsonens betydeligste.

28.-2. kommer Dorothy Sayers tredje Kristus-Spil — og der var en kongelig Embedsmand«, der omhandler Kristi første Tegn og Undergøinger, Brylluppet i Kana og Embedsmandens Tjener. Poul Reumert er Embedsmanden. Som Gudsmoder hører vi Anna Borg. Martin Hansen er stadig Kristus.

— Hver Onsdag fortsætter Kristenomsserien. 5.-3. skal Prof. Skydsgaard tale med Insp. Blom Salmonsen om »Aanden og Kirken«. — 6.-3. bringes der en Udsendelse »Det internationale kirkelige Arbejde« med protestantiske, økumenisk grebne Kirkemænd, og 7.-3. udsendes som fællesnordisk Hørespil fra Danmark Kaj Munks »Ordet« i Uddrag. Bj. R-n.

BØGER

I Hefte 19 af »De fem lange Aar« (Gyldendal) fortsættes den Redegørelse for Besættelsens Indflydelse paa Kulturlivet, som blev indledt i forrige Hefte. Professor Dr. phil. C. A. Bodelsen fortæller om Københavns Universitetet, Professor Dr. theol. Johannes Munck skriver om Aarhus Universitetet, som den 29. August for en Tid blev lukket af Tyskerne, og hvis Hovedkvarter i Studenterkollegierne siden blev ødelagt af Royal Air Force. Om »Det folkelige Liv« beretter Programsekretær K. B. Andersen, der fremhæver »Dansk Ungdomsamvirke«s og Højskolens Betydning for Kampen og Sammenholdet og forklarer, hvorfor Grundtvigs Værker fik saa stor Indflydelse. Generalmajor E. C. V. Møller paabynder en Artikel om »Den danske Hærs Stilling 1940—43«.

Elisabethforeningens Basar Bredgade 67° o. G.

Tiden nærmer sig, hvor vi igen maa paakalde vore Trosfællers Interesse og Barmhjertighed.

Det gælder vor lille uundværlige Basar Palmesøndag den 30. Marts, hvis Udbytte og gode Resultat hele Foreningens økonomiske Arbejde afhænger af. Tiden forlanger store Ofre af os alle, men lad os derfor ikke glemme vore egne smaa, der ikke selv kan bede, og sikkert vil være prisgivet en sørgelig Tilværelse, hvis vi af Mangel paa Midler maa svigte dem.

Glæd os med et Besøg. Enhver Gave modtages med stor Taknemmelighed af Styrelsen.

Annie Scavenius, fung. Formand, Rosenvængets Hovedvej 34, 1.
Elisabeth Valdemar Hansen, Sekr., Margrethevej 4, 2., Hellerup.

Harriet Zimmermann, Kasserer, Frederiksborggade 54, 3.

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

2. S. 2. SØNDAG I FASTEN
(violet) (173—29); 2. Bøn: Den salige Karl den Gode (842), 3. Bøn: For Paven ([122]) i Anledning af 8 Aars Dagen for Hans Hellighed Pave PIUS XII's Valg til Pave; Præf. (516).
3. M. *Feria* (177); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn (122), 3. Bøn: For de levende og de døde (122), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516).
4. Ti. *Feria* (181); 2. Bøn: St. Casimir (845), 3. Bøn: St. Lucius I (846), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516). — Eller:
- (hvid) *St. Casimir* (845); 2. Bøn: *Feria* (181), 3. Bøn: St. Lucius I (846), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516); sidste Evang.: *Feria* (183).
5. O. *Feria* (185); 2. og 3. Bøn som Askeonsdag (122), 4. Bøn: For Paven; Præf. (516).
6. T. *Feria* (189); 2. Bøn: St. Perpetua og St. Felicitas (846), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516). — Eller:
- (rød) *St. Perpetua og St. Felicitas* (846); 2. Bøn: *Feria* (189), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516); sidste Evang.: *Feria* (191).
7. F. *Feria* (194); 2. Bøn: St. Thomas af Aquino (846), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516). — Eller:
- (hvid) *St. Thomas af Aquino* (846); 2. Bøn: *Feria* (194), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516); sidste Evang.: *Feria* (197).
8. L. *Feria* (199); 2. Bøn: St. Johannes af Gud (848), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516). — Eller:
- (hvid) *St. Johannes af Gud* (848); 2. Bøn: *Feria* (200), 3. Bøn: For Paven; Præf. (516); sidste Evang.: *Feria* (204).
9. S. 3. SØNDAG I FASTEN.

FILM

DSB-Kinos franske Ugerevy bragte nogle fine Reportager fra den nye Clairvaux-Abbeds Indsættelse og første Virksomhed. Iøvrigt er disse franske Revyer baade rigt forsynet med katolsk Nyhedsstof og glimrende redigeret og spækket. — Bette Davis igen!! I »I dette vort Liv« (In this our life. Bristol 19.2.) spiller hun atter en af sine psykopatiske Kvinder og gør det uden ydre Attraktioner, men med et intensivt Spil og et Glimt i Øjnene af lidenskabelig Farlighed. Filmen selv er meget kedsommeligt opbygget og løber ganske i de vante Spor. Bortset fra Davis' Præstation er Filmen nærmest sløj, dog undtaget Olivia de Havillands »gode Pige«, der var saa ægte og hjertelig, som Rollen krævede det. — »Naar Katten er ude« (seks Teatre 17.-2.) er Afskeden med Neumann-Trioen, hvis sprudlende, køligt intelligente og utroligt flittige Gerda jo omkom ved den store Flyvekatastrofe. Med Vemod betragter man Trioens glimrende Solistnumre, minutiøst og morsomt velberegnete og pointerede, og med en helt anden Slags Vemod betragter man iøvrigt denne usigeligt tynde Farce, der kører paa brede Spor rundt i Fladhedens Ødemarker. Der er sprængte Vandrer og Pensionatskomik, der er et (levende) Lig, der ustandseligt falder ud af Skabet (en uudnyttet Parodiidé. Kan De huske Carnés »Et tosset Drama«??) og der er Scener fra Weekendhytten som Springbræt til en Verdenskarriere!! Morsomme Skuespillere søgte paa enhver Maade at raade Bod paa Manus'ets Magerhed. Og Casinos Publikum jubiede i hvert Fald stærkt. — »Den glade Skrædder« (Den glade skræddaren. Saga 17-2.) er en Persson-Film, godt med Slikkelade og Bolser, den er fyldt med Marcipan og blød Nougat (end ikke haard Nougat nænner Persson), og med Cremebollen Persson i Hovedrollen som en glad, glad Skrædder, der tilsidst bliver Møller, og som paa den fornærmeligste Maade blander Vorherre ind i alle sine økonomiske Transaktioner. Filmen vil sikkert gaa i Maaneder. — »Byen uden Mænd« (City without men. Platan 17.-2.) blev rask taget af Plakaten og fortjente det. Den handlede om fange-lustruer uden for et Fængsel og mindede meget om »Hævneren fra Alcatraz«. — »Maanedøden« (en Titel, der kan faa det til at krible i en. — Black

Limelight. Atlantic 21.-2.) var en elementært spændende Mord- og Sindssygehistorie med Reminiscenser af Begreber som Maanesyge, Tvangstanker og Natte-Synsevne, men saa urimeligt lavet, at Publikum Gang paa Gang afbrød med protesterende Latter. Filmen er fra 1939, men synes meget ældre, og Raymond Massey havde Hovedrollen. Sv. Aa. Lorentz's Forfilm om Hjemmeværnene var udmærket. — Endelig skiftede Grand allerede fra »Den store Mand« 21.-2. til den engelske »Cæsar og Cleopatra«. Farvefilm. Har kostet saa og saa meget. Bernard Shaws Skuespil fulgt nøje uden Svinkeærinder (kun nogle tildigtede Scener for at demonstrere flere kønne Rum i Slottet) og uden Tanke for den Kendsgerning, at Filmen i højere Grad end Teatret kan virke som Panoptikon, saasomt det ydre Udstyr tager Magten fra Handlingens Flugt. Og hvad foregaar der da? Det hele er et Raffinement, baseret paa Publikums elementære historiske Viden, nemlig Mødet mellem den aldrende Cæsar og den purunge Cleopatra. Det er det hele. Vi ved, hvad Cæsar var, og vi ved, hvad Cleopatra skulde blive til. Den ydre Handling er knap og temmelig udramatisk, og tilbage staar da Replikkernes funkende Vid og Rollernes menneskelige Indhold og Baggrund. Og her fejrer Filmen Triumfer. Sjældent har man paa Film mødt saa festligt og intimt Kammerspil som mellem Claude Rains og Vivien Leigh. Intimt Spil i en Million-Dollar-Ramme!! Det er et Paradox som maa have frydet Bernard Shaw. Historisk er Rammen iøvrigt paa en mystisk Maade sammenblandet af de mest dekorative Detailler fra samtlige Ægypterdynastier, især af det attende Dynastis noget kælné Pragt. Og filmøkonomihistorisk maa Filmen placeres som den, hvori Englands Filmkonge J. Arthur Rank indledte sit Kæmpesøg paa at slaa USA-Industrien ud paa dens eget Omraade, ved nemlig at udstyre den efter amerikansk Maalestok. Publikumsmæssigt betyder dette meget i USA. Her i Landet vil man hæfte sig ved det elegante og vittige Spil og (saafremt man forstaar saa meget Engelsk, at man kan se bort fra Teksterne)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kasserekontor:

1/0 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palz 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Klosterstræde 23,

Tlf. Central 6245. Postgiro 3668

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition eller ethvert Postkontor.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

over Shaws dobbeltbundede, fyrværkerispruttende Replikkunst. Paa disse to Punkter er Filmen simpelthen ypperlig.

Bjørn Rasmussen.

Østrig kalder

Efter den sidste Indberetning, da jeg havde modtaget Kr. 1654,50, har jeg (til den 16. Febr. incl.) modtaget: En gl. Ven 5 Kr., M., Hs. 10 Kr., O. B. (6 Bidr.) 31 Kr., K. S. 50 Kr., F.-S. 10 Kr., J. H. G. 5 Kr., J. N. 40 Kr., G. H. 2 Kr., Anonymt 20 Kr., ialt 173 Kr., med det tidligere modtagne Kr. 1827,50.

Der kommer stadig Breve fra Wien med Taksigelser og Ønsker om Guds Velsignelse over Bidragyderne, og hvor dejligt er det at se, at Strømmen stadig flyder, saa der kan bestilles den ene Sending efter den anden. Den 3. Sending er nu bestilt, men Ventetid maa der altid regnes med. Hjertelig Tak til alle Bidragyderne! Indsamlingen fortsætter!

Verner Stabeht,

St. Jørgens Allé 8, 2., Kbh. V.
Postkonto 81501.

Til den unge katolske Pige

Hvor ofte hører man ikke Udtalelser som: »Jeg vil virkelig saa gerne gøre noget, men der er aldrig Brug for mig!« Men nu kommer D. K. K. F., dit eget Forbund, med en god Lejlighed for dig til at gøre noget, idet dit opfordrer dig til at melde dig som Hjælper i Prinsesse Margrethes Feriehjem til Sommer. Tænk paa, hvor mange Smaapiger, der allerede nu glæder sig til deres dejlige Sommerferie deroppe og vær med til at gøre deres Drøm til Virkelighed. Vore katolske Børn skulde dog gerne have Trosfæller om sig deroppe. Rent privat kan jeg betro dig, at du selv bliver en vidunderlig Oplevelse rigere; men gør det mest for Børnenes Skyld.

Tilmeldelse og nærmere Enkeltheder hos Sundhedsplejerske

Frk. Gerda Weiss,

Lundbyesgade 5, 2., V.

Telf. Eva 7940

(tr. bedst om Aftenen).

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Hver Fredag Kl. 19½ Korsvej.

St. Annæ. Hver Fredag Kl. 20 Fasteprædiken af Pater Brunicardi og Korsvej.

Sakraments. Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Brunicardi.

Jesu Hjerte. Hver Torsdag Kl. 20 Korsvej. Hver Søndag Kl. 18 Fasteprædiken. Mand. 3. Marts Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 4. Marts Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 6. Marts Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Antoni. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvej og Fasteprædiken.

St. Mariæ. Hver Onsdag Kl. 19,30 Fasteprædiken. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvej. Sønd. 2. Marts Kl. 8 Børnemesse.

St. Andreas. Hver Fredag Kl. 19,30 Korsvej. Hver Søndag Kl. 17 Fasteprædiken af Pater Lanser.

St. Knud Lavard. Hver Fredag Korsvej og Fasteprædiken.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Søndag den 2. Marts Kl. 9,00: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur. Forkostpakke medbringes. *Onsdag den 5. Marts Kl. 19,30:* Ordinært Møde Stenosgade 4. Vekselerer von Benzon taler om: »Penge«.

D. K. K. F.

Mandag d. 3. Marts, Kl. 20 pr. Møde i Klostret St. Kjeldsgade Nr. 3. Foredrag med paafølgende Diskussion. Indleder: Frøken cand. polit. *Tove Rasmussen.* Mødet holdes i et lille, velopvarmet Lokale. *Styrelsen for D. K. K. F.*

K. U. K. Amager.

Søndag d. 9. Marts Kl. 8,45 samles vi alle til den store Fælleskommunion, som afholdes i Sct. Ansgar Kirke.

Altsaa — husk Søndag d. 9. Marts Kl. 8,45.

Min mangeaarige Husfælle og Ven

Johanne Nielsen

(Nans)

døde den 8. Febr. og anbefales til sine Trosfællers Forbøn.

Roskilde, Februar 1947.

Gudrun Eriksen.

Husbestyrerinde

eventuelt kun Hushjælp 3 Gange om Ugen, søges af jævn borgerlig Familie, hvor Husmoderen savnes.

Billet mrk. 116, Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Ung Student

(fra Færøerne) søger Værelse med Pension hos god Familie, helst nær Kunstakademiet.

Billet mrk. 115, Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

Lejlighed søges

Ungt Ægtepar med en lille Dreng paa 1½ Aar, søger en 2 Værelses Lejlighed, om muligt paa Amager.

Billet mrk. 114, Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Klosterstræde 23, København K.

En mager Sensation

(fortsat fra Forsiden)

i Danmark. Og Pastor Bruun siger Gud Helligaand Tak for, at den katolske »Forretning« har strøget Betegnelsen »Skt. Peters Efterfølger«. Takt og Tone er jo ofte af en egen Art i Indre Mission.

Vi forventer, at *Kristeligt Dagblad* og *Haslevs Folketidende* klart og tydeligt fortæller deres Læsere, at hele Sensationen skyldes en Journalists fejlagtige Referat af selve den Artikel, han anfører som sin Kilde. Det er jo da anstændige Blade begge to.

Aarhus

Chr. Nielsen Bageri og Konditori

Michaelsensgade 8. Tlf. 2347
Lev. til Sct Josephs Hospital

MEJERIET
Vesterbo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Holbæk

Holbæk Eksprestrykkeri

Algade 22 . Telefon 10 30

Lev. til Sct. Elisabeths Hospital

Harald Olsen Glarmester
Ahlgade 70 . Telefon 11 37 . Holbæk
*Rullegardiner - Ranmer
Gardinstænger - Billeder*
Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital

Handelskompagniet
Aktieselskab - Telefon 990
Leverandør til de katolske Institutioner

D. Steinecke Hansen Malermester
Blegstræde 13 . Tlf. 387
Udfører Arbejdet
for de katolske Institutioner

A. P. Pedersen
Murermester
Markedsplads 10 . Telefon 239

Vestergades Maskinværksted
Rasmussen & Nielsen
Telefon 1039

H. P. Larsen
Kolonial - Delikatesser
Algade 28 . Telefon 849
Leverandør til Hospitalet

Holbæk Mejeri A-S
Algade 54 - Telefon 65
Leverandør til Hospitalet

A-S Arbejdernes Fællesbageri
Bedste Brødsted
Lev. til St. Elisabeth Hospital

Jensen & Olsen
statsaut. Installationsforretning
Elektrisk Lys og Kraft
Algade . Telefon 365
Lev. til den katolske Menighed

Aalborg

WORNING

Farver . Lakker . Tapet

J. P. Jensen
Korsgade 48 . Tlf. 37 12
Kolonial . Vin . Tobak . Konserves
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

E. Holmsberg
Kastetvej Isenkramforretning
Kastetvej 51 . Tlf. 13 95
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

K. Sørensen
Kastetvej 22 . Tlf. 3000
Blonster og Kranse
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Nikolaj Christensen
Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12
Viktualier . Delikatesser
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Cykleforretningen Perfect
Kastetvej 43 . Tlf. 42 51
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

Ferd. Færch & Co.
Tømrermestre
Strandvejen . Telefon 301

A. Hoffmann Urmager og Optiker
Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779
Briller efter Lægerecept
Reparationer udf. nøjagtigt og bill.

Henry Hansen
Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65
Tricotage og Herrelingeri

Mathias Christensen
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14

M. Thomsen Støtt & Søn
Murermester- og Entreprenørlørr.
Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 49 83

*Køb Hjemmets Udstyr
hos*
Thuen, Gravensgade 2

P. Krebs Elektroinstallatør
Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86
Udfører Arb. v. Kamillianer-klinikken

Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import
Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836
Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita
og Kamillianer-klinikken i Aalborg

C. Clausen Wrang
*Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted
Kød, Flæsk og Paalæg*
Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik
Leverandør til
Kamillianer-Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefon: 681

Katolsk

23. Marts 1947
95. Aargang
Nr. 10-11-12

Ugeblad

BERLINER-
KARDINALEN
I U.S.A.

Under Besøget i New York aflagde Kardinal v. Preysing bl.a. Besøg hos den amerikanske Europahjælps Hovedsæde

Ugebladet og
Strejken
Bevisførelse for
Analfabeter
Ungdomsgudstjenesten
i Domkirken
"Urbi et Orbi"

Som saa mange andre Mennesker og Blade er vi Typografstrejkens ulykkelige Ofre. Det er ikke vor Sag at hitte ud af, hvad der er rimelige Løn- og Arbejdsvilkaar i Typograffaget. Vi konstaterer kun, hvad enhver kan se, at i et moderne Samfund gaar Strejker og Lockout-er mest ud over de uskyldige Tilskuere. De stridende Parter har forbe-

ET UGEBLAD SOM ALDRIG FØR

"Katolsk Ugeblad" er snart 100 Aar gammel. Meget har ændret sig gennem et saa langt Levnedsløb. Men aldrig før har Ugebladet præsenteret sig for sine Læsere som i Dag. Det skulde der mere til end to Verdenskrige.

redt sig til de tilbagevendende Skærmydsler og sørget for at have Penge i Krigskasserne. Det er de ikke-implicerede, som faar Lussingerne. Strejken kunde f. Eks. ikke være

Bevisførelse for Analfabeter

Under Typografstrejken kan det næppe undgaaes, at det til Trykning privilligerede "Land og Folk" faar Læsere ud over de kommunistiktroendes Kredse, hvis Ufejlbareheds-Dogmatik saa langt overgaar den katolske. Af Betsyn til disse midlertidige Læsere, vil vi knytte et Par Bemærkninger til to Hellsides-Artikler (3. og 4. Marts) af Dr. phil. Sven Møller Kristensen om "Katolikker i U.S.A."

Forfatteren er vred over, at Katolikkerne i U.S.A. efterhaanden spiller en betydende Rolle. Det er en ærlig Sag. Han kan ikke lide os, og derfor maa han beklage en Udvikling som den, der finder Sted i Staterne. Men det er urigtigt kun at kunne se Indvandringen fra Syd- og Østeuropa som Aarsag til Katolicismens Fremskridt. Det er i allerhøjeste Grad Konversationer fra alle Befolkningsslag, der tæller med i Udviklingen. Og det klæder en brav Kommunist ilde at antyde Bacefordomme mod disse Syd- og Østeuropæere, ligesom det heller ikke burde være kommunistisk forsvareligt at klappe "Ku-Klux-Klan" paa Skulderen i Forbifarten. Men ofte er det jo svært for en udenforstaaende at hitte ud af, hvorfor vore Kommuniste skriver, saa vi bestandig mindes om deres nazistiske Dødsfjender. Citerer Dr. Møller

Kristensen ikke med Tilslutning, at Vatikanet er imod de "unge demokratiske Nationer" (hvad minder det ikke om?). Ligeledes at Vatikanet og Præsteskabet forklæder deres "Indblanding i Politik" som Religion (det var ogsaa, hvad man puttede Præster i tyske Konzentrationslejre for) Og saadan hele Vejen.

Men alt dette er i og for sig kun gammelkendt. Ny er Argumentationen i den anden af Artiklerne. U.S.A.'s Katolikker mener, at Kirken kan gøre en moralsk Indsats. Dr. Møller Kristensen siger, at det kan de ikke, det er deres Moral for daarlig til. Den er saa slet, at han illustrerer Artiklen med et Billede af en ung Morder i Fængsel. Og han kan bevise det! Han har fundet en Forfatter, som skildrer unge Irsk-Amerikanere, der kommer ud paa Forbryderbanen. I Romanen klager de unge Pyre over, at de ikke har faaet den nødvendige moralske Ballast og karrikerer den Optragelse, de har nydt. Hermed er Beviset ført! Forfatteren har ganske vist senere "svigtet baade litterært og politisk", er altsaa kommet paa andre Tanker, men for Dr. Møller Kristensen er en Mand troværdig, naar han siger, hvad man gerne hører, utroværdig, hvis han siger noget andet. Saa enkelt

ET UGEBLAD SOM ALDRIG PØR

(fortsat fra Forsiden)

kommet os Katolikker mere ubejligt. Vi stod overfor den "Offerdag", hvor vi ved fælles Hjælp skulde have hjulpet vort Apostoliske Vikariat til at klare sine store økonomiske Opgaver. Ugebladets sidste Nummer før Offerdagen skulde af alle Kræfter have slaaet et Slag for Sagen. Og saa standsede Sette- og Trykkemaskinerne midt under Arbejdet paa dette Nummer. Mæsser af Katolikker kom til at savne den sidste Appæl, der altid er den, der tæller mest. Ganske det samme skete med den københavnske Ungdoms Fællesgudstjeneste. Den kom ogsaa til at savne Ugebladets Hjælp.

Ingen Typograf og ingen Bogtrykker er gaaet ud i Konflikt for at genere os. Vi er bare en enkelt Gruppe af uskyldige Tilskuere til Kampen. Vi er ogsaa godt klar over, at under primitive Samfundsforhold er der ingen anden Mulighed for at faa afgjort Arbejdsstridigheder end en saadan Kamp, der har Lighedspunkter med gamle Dages Former for Bilæggesse af Tvistigheder i det vilde Vesten, hvor det bare gjaldt om at hytte sit Skind, naar Seksløberne begyndte at maalde i Gaden. Naar

Big Printer og Big Braver paa den Naade ordnede deres indbyrdes Møllekværende, maatte Gadens Handlende i en Fart sætte Skodder for Butikken, og Husmødrene fik ikke gjort Indkøb til Middagen den Dag. Men man har jo Lov til at haabe paa en fremadskridende Samfundsudvikling med mindre drastiske Metoder til Afgørelse af Strid mellem enkelte Grupper af Befolkningen.

Naar Striden i det vilde Vest blev afgjort i en Fart, klarede de Handlende og Husmødrene det nok. Men hvis den trak i Langdrag, maatte de jo se lidt paa deres eget Ve og Vel og finde hinanden trods Skodderne. (Og passe paa ikke at træde Big P og Big B over Tærne). Det er saadan noget, Ugebladet nu foresøger paa. Der er altid adskilligt, vi Katolikker har paa Hjerte at fortælle hinanden, og vi kan ikke ret godt ligge stille med alle vore Foretagender paa ubestemt Tid, fordi Bogtrykkere og Typografer ikke kan finde hinanden. Derfor udsender vi i Dag dette lille maskinskrævede Ugeblad, og vi kommer igen med det hver anden Uge, saa længe Strejken varer, næste Gang til Paaske, hvis ikke Tøbruddet forinden ogsaa har naaet det fæglige Konflikt-Is. Vi har jo Lov at haabe.

er det at være Kommunist, og saa naemt maa det være at blive Dr. phil.

Hvis vi andre valgte en tilfældig Antikomuniste Skildringer af Rusland og tog den som fuldt tilstrækkeligt Bevis for, at saadan er der altsaa i Rusland, vilde "Land og Folk's" Palæbygning i Bredgade ryste af den adleste Barme over en saadan forudindtaget Forstokkethed. Og tænk saa, om man tilmed pyntede Artiklen med et Billede af en eller anden strafet russisk Morder til yderligere Bevis for, at det maa staa helt galt til derovre. Vi vilde blive brændemærket som de argeste fascistiske Polkefjender.

Men at man selv gør nøjagtigt det samme, det skal være en Videnskabsmands Argumentation. Ingen Magt vil kunne faa Dr. Møller Kristensen og hans Avis til at se, at det ikke er logisk Argumentation, kun Demagogi. Det er dette, man tænker paa, naar man passerer Hotel Phoenix og mindes de bredtskrævede tyske Soldater udenfor Hotellet i Krigsarene. Der er sket noget med det fine gamle Hus siden da. Men Stupiditeten kom ikke ud ved Istandsmættelsen.

Skolekonsulent U. Geddey in memoriam

Mandag den 3. Marts er det apostoliske Vikariats Skolekonsulent, Lærer ved Sankt Knuds Skole U. Geddey afaaet ved Døden efter et kort Sygeleje, kun 46 Aar gammel. Den afholdte Lærers alt for tidlige Bortgang vil vække Sorg i vide Kredse blandt hans gamle Elever og de mange Skolefolk, han paa Embeds Vegne kørte i Forbindelse med.

I 22 Aar virkede Hr. Geddey ved Sankt Knuds Skole og kom i Løbet af denne lange Tid til at præge i Hundrevis af unge paa afgørende Maade, baade gennem sin dygtige Undervisning i Modersmaalet og i Naturhistorie og ved sin store Evne til Indfølelse i de unge Sind, hvorved han blev mange en værdifuld Rædgiver og Ven i de vanskelige Aar. Han selv sagde ofte, at han følte sig lykkeligst, naar han var blandt sine Drengene, og naar man mærkede den Interesse og Kærlighed, hvormed han omfattede sine Elever, ikke mindst dem, der i Skolen stod lidt svagt, blev det en klart, at man stod over for en Mand, der havde viet hele sit Liv til den katolske Ungdoms Opdragelse.

Som Vikariatets Skolekonsulent arbejdede han ivrigt for at skaffe de katolske Folkeskoler bedre Aar, og talrige er de Rejser, han har gjort, og de Breve, han har skrevet i den katolske Skolelægers Tjeneste.

Ved Jeanne d'Arc Katastrofen mistede Hr. Geddey sin første Hustru, og dette Slag i Forbindelse med de mange Aars opslidende Arbejde havde svækket hans Konstitution en Del. En stærk Influenza i Forbindelse med Gulsot har nu revet ham bort. De mange, for hvem han har betydet saa meget, kan takke ham ved deres Forbøn. R.I.P.

Sovjetunionen og den katolske Kirke

Hviding Præstegaard maa ligge langt fra Alfarvej. Der sidder Pastor O.A.Svane, som i Bladet "Vestkysten" for 8.Marts har faaet optaget en Kronik om ovenstaaende Ems. Pastor Svane ønsker at være en retsindig Mand. Han siger først en hel Del om, at i et frit Kultursamfund maa ingen dømmes ubåret. Nu for Tiden kritiseres Sovjet af mange Vesterlændinge, men vi bør høre paa, hvad Russerne selv har at sige. Og vi kan f.eks. lytte til, hvad de siger, naar det paastaas, at de forfølger den kristne Kirke bl.a. i Jugoslavien. Herefter citerer Pastor Svane meget grundigt en lang Artikel i "Novoje vremja" (16. og 24.Jan.) om "Vatikanets antidemokratiske Virksomhed". Og saa slutter han kort - efter selv at have givet Russerne Ret under Henvisning til Pius IX's Syllabus af 1864 - med igen at tale Retsindighedens Sag.

Er det ikke en lidt ejendommelig Form for fair play? Man maa endelig ikke undlade at høre Sovjets Sagsfremstilling (og naturligvis maa man ikke det), men det falder ikke den retsindige Præst ind at spørge, hvad den katolske Kirke siger til Angrebene paa den. Vi ved ikke, hvordan Postgangen er til Hviding Præstegaard, men det skulde være svært, om det er nemmere for Præsten at faa Fingre i "Novoje vremja" end i "Katolsk Ugeblad", hvor han uden Besvær kunde finde den katolske Parts Fremstilling af Begivenhederne i Jugoslavien. Både Meningen med Kronikken var jo ikke at lade en anklaget søvne Lejlighed til Forevar. Men maaske vi tager Fejl. Maaske er Pastor Svane ved at udarbejde en supplerende Kronik, hvori han netop agter at lade den angrebne katolske Kirke faa Ordet. I saa Fald skal vi gerne hjælpe ham med alt det Materiale, han har Brug for. Præstegaardens afsides Beliggenhed maa ikke forhindre den retsindige Præst i at faa Del i den Viden, den øvrige Verden sidder inde med.

I en Nødgudgave af Ugebladet kan vi ikke komme nærmere ind paa de aldeles fantastiske russiske Beskyldninger mod Kirken. Hvis Pastor Svane vil skaffe os Plads i "Vestkysten" for en Dokumentation af samme Omfang som hans Kronik, skal vi med største Fornøjelse bevise Verdien af Angrebene, som alle samler sig om det ene, at den katolske Kirke i Bund og Grund er "fascistisk" (ganske ligesom alle Kommunistens andre Modstandere, Statsminister Knud Kristensen inclusive). Her maa vi nøjes med at sætte Pastor Svanes kritiske Sans paa Sporet ved at minde om en Dokumentation, vi i Fjor bragte fra officielle russiske Kilder. Vi

paaviste, at den Gang Rusland og Tyskland fandt hinanden kort før Krigens Udbrud, skrev Russerne, at Vatikanet var antinazistisk - og det var grimt af Vatikanet. Da Rusland og Tyskland kom i Krig, skrev Russerne, at Vatikanet var antinazistisk - og det var vel nok rigtigt af Vatikanet. Da Krigen var endt, skrev Russerne, at Vatikanet aldrig nogensinde havde været antinazistisk, men altid ørke-nazistisk - og det var meget stygt.

ST. FRANS AF SALES den katolske Presses Værnehelgen

Dette lille Nummer af Ugebladet er et Udtryk for, at vi nok selv skal bestemme, om katolske Blade skal udkomme eller ej. Det siger i al sin Beskedenhed lidt om, hvilken Værdi vi tillægger den katolske Presse. Og derfor gear Læsernes og vore Tanker naturligt til St. Frans af Sales, alle katolske Blades Værnehelgen.

Han blev født i Savoyen, hvor Calvinismen havde sejret saa grundigt, at der var Byer, som kun talte en Haandfuld Katolikker, der ikke aabenlyst turde bekende deres Tro. Frans var af fornem Familie, og hans Far havde planlagt baade en glimrende verdslig Karriere og et meget fordelagtigt Ægteskab for ham. Frans ønskede imidlertid ikke at gifte sig, og det var Præst, ikke Officer, han vilde være. Den gamle Greve blev meget vred, men maatte bøje sig.

Efterhaanden var Tilstandene i de calvinistiske Egne blevet saa slemme, at det var livsfarligt for en katolsk Præst at forsøge paa at tage dertil og virke for en Tilbagevenden til Moderkirken. Biskoppen kunde ikke beordre en Præst til at tage saa farlig en Gerning op, men maatte se, om ikke nogen vilde melde sig frivilligt. Frans gjorde det. Aldeles ude af sig selv gik hans Far til Biskoppen og sagde, at han kunde finde sig i, at Sønnen var blevet Præst, men han vilde for sin Død ikke finde sig i, at han blev Martyr.

Frans tog nu alligevel af Sted. Og i to Aar drog han om som vandrende Prædikant, der ofte maatte lade sig nøje med en enkelt Tilhører. Han glæmte at holde Tal paa de Gange, han var i dødelig Fare og kun en Haarsbred fra Martyrdom. Men han blev ved, lod sig aldrig

(fortsættes Side 148)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I Vatikanstaten og over de ekstraterritoriale Vatikaner-Bygninger i Byen Rom vadede Paveflaget paa Pius XII's dobbelte Fødselsdag, 2. Marts: 71-Aars Fødselsdagen og 8 Aars Dagen for hans Valg til Pontifex. Imidlertid var Dagen ikke forbundet med nogensomhelst ydre Festligheder, men forløb i Stilhed. Ikke desto mindre gav Dagen Anledning til at se tilbage paa den hellige Faders fremragende Virke under Krigen og i de vanskelige Aar, der er fulgt i dens Spor. Og selv om først senere Tidere Historiskrivning fuldt ud vil kunne vurdere Rækkevidden af hans Indsats, kan en Anerkendelse deraf dog allerede spores i vide Kredse. Der er for ganske nylig fra officielt jødisk Hold givet Udtryk for, at Pius XII hører til de Mennesker, der har ydet Jøderne den mest effektive Hjælp under de frygtelige Forfølgelsesaar, og ved et Tilfælde indtraf yderligere en Anerkendelse lige til den hellige Faders Fødselsdag, idet den svenske Gesandt i Italien Ijrdagen før Fødselsdagen indfandt sig i Vatikanet for paa Kong Gustav af Sveriges Vegne at overrække den hellige Fader "Prins Carl Medaljen". Overrækkelsen af denne Æresbevisning, som den svenske Konge indstiftede i Slutningen af Krigen med det Formaal at hædre Svenskere og Udlændinge, der har gjort sig særlig fortjent ved humanitære Bestræbelser i de seneste Aar, er faktisk at betragte som et Udtryk for hele den ikke-katolske Verdens Anerkendelse og Paaskønnelse af den nuværende Pontifex' Gerning.

England

Chefen for Marinen i Portsmouth, Admiral Sir Geoffrey Layton, oplyser - paa Basis af nylig foretagne Undersøgelser - at kun Hjelvdelen af de 18- og 19-aarige, der træder i den britiske Marines Tjeneste, kender de første Ord i Fader Vor. Kun 1 af 5 ved hvorfor man fejrer Jul. 28% vidste ikke, hvem Vor Herre er, og kun 45% kendte Paaskens Betydning. 73% af Marinerekrutterne bekendte sig som Medlem af den engelske Statskirke.

Tyskland

I sætligt katolske Kirker i Tyskland blev der Søndag 16.Marts efter Opfordring fra det tyske Biskopat bedt for et godt Resultat af Udenrigsministerkonferancen i Moskva.

DE UNGES SIDE

Ungdomsgudstjenesten i St. Ansgar

Med bidende Frost og Kulde oprendt Dagen for den første storkøbenhavniske Ungdoms-Fælleskommunion, der naturligt fandt Sted i St. Ansgars Kirke, vor Hovedkirke. I Betragtning af den sibirske Kulde maa det vel siges, at et ganske paa Antal - omkring 250 til 275 - Deltagere var mødt op, men der kunde uden Bevær have været flere i Kirken.

Efter Biskoppens Ønske var der reciteret Messe, som celebreredes af Biskoppen selv. Maa det være undertegnede tilladt at bemærke, at lige saa opløftende det er at overvære en reciteret Messe, hvor alle højt og tydeligt beder med, lige saa forstyrrende kan det være, naar Deltagelsen er spredt og uden Samling. Ikke, at det gik saa værst i Søndags, men det mærkede dog, at der endnu manglede en Del. Tænk lidt over det rundt om i de lokale Foreninger!

I sin Prædiken gik Biskoppen ud fra Dagens Epistel, idet han særligt hæftede sig ved Ordene: "Vænder som Lysets Børn. Lysets Frugt er i al Gudhed og Retfærdighed og Sandhed". Biskoppen mindede om de frygtelige Tilstande, der nu hersker i en Verden, hvor Mennesker ikke har vaudret som Lysets Børn. Biskoppen oplyste, at han for nylig havde været i Rom og talt med den hellige Fader, som havde bedt ham meddele Ungdommen den pavelige Velsignelse, hvilket vilde blive gjort efter Messen.

Biskoppen uddelte selv Kommunionen til hver enkelt af de kommunikerende. - Var det ikke verd at overveje, om man ikke fremtidig

kunde sætte Passagen fra og til Kommunionebænken lidt i System? I en stor Kirke gaar det nok, men i en mindre Kirke vil det medføre altfor stor Uro, hvis der ikke overholdes en vis Plan.

Efter Messen meddeltes saa den pavelige Velsignelse og som Slutning blev sunget en Pastoral (men vi kendte ikke Melodien. Næste Gang maa vi - hvis der skal anvendes en ny Melodi - i Forvejen have Lejlighed til at indøve den.)

Men - de forskellige kritiske Bemærkninger vedrører jo til syvende og sidst mindre væsentlige Ting og er kun fremsat ud fra Ønsket om at Ungdoms-Fælleskommunionerne maa blive saa højtidelige og værdige som muligt. Hvor er det en god Tanke, der her er ført ud i Livet. Ungdommen, der flokkes om herrens Bord. Det er det, vi skal arbejde henimod. Thi hvad hjælper det hele, naar Grundlaget ikke er en levende, katolsk Tro? - Og mon ikke disse Fælleskommunioner - som absolut maa blive en fast Institution fremefter - vil være medvirkende til, at noget af den Begejstring og Ildhu, som gik tabt under Krigens svære Aar, nu vender tilbage? Jeg tror det, og der er ogsaa Brug for det! Skal vi være enige om, at næste Gang - til Oktober - møder vi alle op!

Niels Frederiksen

PAASKEKOMMUNION

Passionsøndag d. 23. Marts begynder Tiden for Modtagelsen af Paaskekommunionen.

BØNNENS APOSTOLAT

Intentioner for April: Fremgang for den pavelige Aktion for Kald til Præstestanden. - De katolske Skoler i Indien og paa Ceylon.

TIL VORE ABONNENTER

Fra og med 1. April kan man ikke tegne Abonnement paa Ugebladet paa Posthuset, men kun gennem Bladets egen Ekspedition, Bredgade 67, København K. De Abonnenter, der hidtil har betalt til Postvæsenet, bedes fra nu af benytte den i Slutningen af hvert Kvartal indlagte Giroblanket til Indsendelse af Abonnementet Kr. 3,50 pr. Kvartal. Blanketten findes i Bladet denne Uge. Disse hidtidige Postabonnenter bedes denne Gang notere bag paa Blankettens venstre Del, at de hidtil har betalt til Postvæsenet.

Af Hensyn til Regnskabsafslutningen bedes alle Restancer for 1946 bragt ud af Verden snarest muligt.

ST. FRANS AF SALES
(fortsat fra Side 147)

saa ned af Modgang og Modstand. Og vilde man ikke komme, naar han talte, saa maatte der prøves andre Veje. Derfor kom han ind paa at skrive nogle smaa Hefter om Kirkens Lære i Modstning til Calvinismen. Disse Hefter naaede viden om og trængte ind bag de tykkeste calvinistiske Vægge. De var Begyndelsen til en katolsk Presse.

Vi tilegner St. Frans af Sales ganske særligt dette Nummer af vort gamle, hæderkronede Ugeblad. Det vil forhaabentlig fornøje ham i hans Himmel.

KØBENHAVNSKE KIRKER

St. Ansgar. Fredag 19½ Koravej. - St. Anne. Fredag 20 Fastepræd. og Koravej. - Sakramente. Søndag 17 Fastepræd. Fredag 20 Koravej. - Jesu Hjerte. Torsdag 20 Koravej. Søndag 18 Fastepræd. Søndag 23.3. Kl. 8,30 Fælleskomm. for Immaculatskongr. Mand.24. og 31.3. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsdag 27.3. Kl. 20 Mændenes Kongr. Tirsd. 1.4. Kl. 16,30 og 20 Immaculatskongr. - St. Antoni. Fred. 19 Koravej og Fastepræd. Torsd. 27.3. Kl. 20 Broderskabsmøde om Kirkekat. - St. Marie. Onsdag 19,30 Fastepræd. Fred. 19,30 Koravej. - St. Andreae. Fredag 19,30 Koravej. Søndag 17 Fastepræd. - St. Knud Lavard. Fred. 19,30 Koravej og Fastepræd.

F I L M

MRS. MINIVER (Palace). Amerikansk Mesterfilm om engelsk Familieliv i Krigens første, svære Aar. Ypperligt Spil af Garson og Pidgeon og rigt detaljeret velhavende Borgermilieu. (++++)
BAMBI (Metropol) er Walt Disneys geniale Billeddigt om et Raakids Opvæxt, yndefuldt og morsomt med herlige Naturscenerier og vidunderligt opfattede Dyretyper. Tordenvejret og Skovbranden maaske for uhyggelige for de helt Små. Blandt Sæsonens fineste Film. (++++)
HØJT SPIL I SARATOGA (World Cinema) bringer et ypperligt Sammenspil mellem Bergman og Cooper i et meget læst opbygget og moralsk Manuskript, men i en usøgt Stil og i et lækkert Udstyr. (++)
DET HJENDE I SKOTLAND (Alexandra). Trold kan tæmmes ogsaa i Skotland; Wendy Hiller ubegribeligt kedelig som Heltinden, men Naturen og Folkelivet er ypperligt skildret. (++)
YANKEE DOODLE DANDY (Carlton). Revyfilm. (++)
FØDT TIL HAVN. (Odeon) Historisk Romantik. (++)
DESPERADOS (Merry). Wild West i Farver. (+).
PAA GLAT IS (Coloss.) Formy som Fotograf. (+)
DE MØDTE PAA PICCADILLY (Coloss.) Engelsk sentimental og langsommelig love-story. (+)
TARZAN OG LEOPARDPIGEN (Platan). Mislykket og forakruet Spændingsfilm. Tarzan i Indien! (+)

Bjørn Rasmussen

Katolsk Ugeblad

"Nordisk Ugeblad for katolske Kristne"
sammensluttet med "Katolsk Ungdom"

Udgiver: "KATOLSK PRESSE"

Redaktion: H.D.F. KLERULFF (ansvarshavende)
og J.BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Tlf. Nora 6166 (Mand. og Fred.
Kl. 15-16).

Ekspedition og Kassererkontor:

St. Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K. Tlf. Palm 4777

Dette Nummer er afleveret fra Bogtrykkeriet
til Postvæsenet d. 19.3.1947

Katolsk

6. April 1947
95. Aargang
Nr. 13-14

Ugeblad

Det "kirkelige"

Moskva

Offerdagen

Passionsspil i

Bredgade

Baltisk Henvendelse

til Vatikanet

LIDT OM DEMOKRATI

Hvis dette Nummer kommer Læserne i Hænde før Valget d. 1. April, kan disse Linier maaske faa Plads i Overvejelserne før Stemmeafgivningen. Naar Bladet imidlertid føret frem efter overstaaet Valg, gør det ikke saa meget, for vi har intet Raad til Læserne om at stemme paa en bestemt Valgmandliste.

Dengang man rundt omkring i Landene ønskede frie Forfatninger i Stedet for Fyrsternes eneældige Styre, sagde Tilhængerne af det gamle, at Fyrsten bedst forstod sig paa Folkets sande Vel. De mente, at det slet ikke vilde være til Gavn for Folket, hvis dets egne Repræsentanter skulde til at ordne Samfundets Forhold. Og det rigtigste var vel, erklærede man, at der blev regeret for Folket, d. v. s. med Folkets Tarv for Øje. Hertil svarede man fra den anden Side, at Maalet var en Regering ikke blot for Folket, men for og af Folket.

I vort Slægtled staar vi overfor Modsetningen mellem kommunistisk og vesteuropæisk Opfattelse af Demokrati. For os at se er det simpelthen en Gentagelse af den gamle Problemtilling. Kommunisterne er vistnok oprigtigt overbevist om, at et enkelt Partis Styre (notabene, naar det er deres eget) vil være til Folkets sande Vel, meget bedre for Folket, end om forskellige Partier kæmper om Føringen og skiftevis vinder Flertal. Naar Kommunisterne opfatter kommunistisk Enersaadighed som det allerbedste Demokrati, er det

simpelthen, fordi de opfatter det som bedst for Folket, at de, der bedst forstaaer Folkets sande Vel, bestemmer paa Folkets Vegne. At de ogsaa taler om at Folkets Vilje er Landets Lov skyldes taktiske Grunde. Enhver ved, at det kun gælder

der for den Folkevilje, der hviler trygt i Partiets Lomme. Kommunisterne er hverken mere eller mindre end vor Tids Repræsentanter for den "oplyste (Parti-) Enevælde". Anser man derfor vor Grundlov af 1849 for et samfundsmæssigt Fremskridt, er Kommunisterne (og i Øjeblikket de ølene) Repræsentanterne for den sorteste Reaktion - loo

Aar baglæns.

De svrige Partier erklærer sig for Tilhængere af, et der ikke blot regeres for Folket, men at dette Folk virkelig selv træffer Bestemmelse om, hvad der tjener det bedst. En anden Gang, naar vi igen har bedre Plads i Ugebladet, vil vi gerne gaa lidt ind paa, hvad denne Form for Demokrati dybest inde maa hvile paa. Vi ser ikke rettere end at Demokratiets dybeste Rod er den kristne Menneskeopfattelse. I Dag vil vi nøjes med at fastslaa, at man ønsker Landet styret saaledes som Folket ved et frit Valg udtaler sit Ønske om. Valget maa være frit, for det er Menigmands ærlige Overbevisning man ønsker at høre. Sand Demokrat er man kun, hvis man ikke har noget højere politisk Ønske, end at Menigmand frit skal kunne danne sig sin Overbevisning, frit kunne udtrykke den og faa den realiseret, hvis den vinder fornøden Tilslutning.

Men er dette sandt Demokrati, bliver man underlig forstemt op under et Valg. Man oplever Gang paa Gang at se Løgn brugt i Valgkampens Tjeneste. Løgn er altid grimt, men Valgløgnen er ogsaa en praktisk Fornægtelse af Demokratiet. Den Stemme, der vindes, ved at bilde Vælgeren en Løgn paa Ærmet, betyder, at man foretrækker Partiets Fremgang frem for Vælgerens ærlige, veloplyste Overbevisning - altsaa igen engang: vi alene vide, hvad der tjener Folket bedst. Nedrakning af Modstandere, Fortielse af andres Synspunkter, al den Suggesti on ved Opraab, Plakater o.s.v., der henvender sig til alt andet end den resonnerende Forstand (der er fæle Eksempler paa Plakatsjellerne), hvad betyder det andet end Fornægtelse af Demokratiet. Det er demokratisk set lige fedt, om en Diktator opnaar loo p.Ct. Stemmer ved direkte Terror, eller om et saakaldt demokratisk Parti opnaar et mere beskedent Flertal ved at lyve om sin Modpart, kaste Snavs paa ham, smæde ham og paa talløse andre Maader idiotisere Vælgerne, d.v.s. faa dem til at stemme ud fra et forvrænget Billede af Forholdene. Terroren og Idiotiseringen er i lige Grad at lege Demokrati og i Virkeligheden naane alt Demokrati op i dets aabne Ansigt.

Er man god Demokrat, gør man sig Umage for at danne sig en solid politisk Opfattelse, før man stemmer. Det kan være svært, for de politiske Problemer er mangeartede og indviklede. Men det er en god Ting allerførst at sortere alle de Partier og Personer fra, som benytter sig af løgløse, Tilsløpling af Modstandere og den ilde Argumentation i Tekst og Billeder, som viser, at de i Virkeligheden ringeagter Vælgerens Intelligens og opfatter Politik som

Kunsten at gemme Faar ind i Basse. De Vælgerne, der overhovedet kun vil træffe deres Valg mellem Partier og Politikere, som argumenterer søgligt med Modstander, hvis Meninger de fremstiller i fair Aabenhed og uden Fordrejelse, har i Virkeligheden ikke saa meget at vælge imellem.

Det evige Rom bliver "besudlet af ryggesløse Gudsformægtere og af Profanation af alle guddommelige Ting", udtaler den hellige Fader for nylig i en Tale. Og mens Roms Kommunistere mere og mere skaaløst fører deres Kampagne mod Kirke og Presteskab, kommer fra Moskva Meddelelser om et voksende Venskab mellem den ortodoxe Kirke og Sovjet.

Først stillede man sig noget skeptisk til disse Meddelelser; men Antallet af Kendsgerninger, som beviser "den nære Forbindelse mellem kirkelig og verdslig Magt", vokser stadig. Naar Patriarken for hele det russiske Rige, Alexius, eller Stedfortræder rejser til Udlandet, stiller Regeringen Salonvogne eller Sær-flyvemaskiner til Raadighed, og Sovjetgesandterne rundt omkring holder store Modtagelser og indleder sig ifølge Kremles udtrykkelige Ønske endda paa at "marschere med i Processioner". Og naar høje ortodoxe Gejstlige fra de Stater, som er Ruslands Drabanter, kommer til Moskva, bliver de modtaget med officielle Æresbevisninger og behandlet som Kremles Gæster.

Baggrunden for Ruslands ny Kirkepolitik

De, som ser paa Rusland med venlige Øjne, kan i den Anledning tale om en indre Forvandling i Bolschevismen. Den kendte schweiziske Teolog Fritz Lieb opfordrer f. Eks. Vestens Kommunistere til at tage Lære af den store Respekt, som de russiske Kommunistere viser deres kristne Modstandere.

Man for os ser det ud, som om der ligger noget ganske andet til Grund for Ruslands nye Religionspolitik end "Respekt for de kristne Modstandere", og vi kan ogsaa fremlægge en Række Kendsgerninger i dette Spørgsmaal.

Da de tyske Hære brød ind i Rusland og efter faa Maaneders Forløb stod foran Moskva, blev Kommuniemans Kamp mod Kristendommen afblæst paa alle Fronter. De antikristelige Blade hørte op med at udkomme. Derimod fik Moskvas Metropoliten Lov til at udgive et kirkeligt Blad, som kom i et Oplag paa 10,000 Eksemplarer. I den officielle Presse blev Kirkens Overhoved for første Gang siden Revolutionen nævnet ved Navn, og Ordet "Gud" blev atter brugt og fremhævet i Bladene. I Radioen talte Præster til Befolkningen i de besatte Landsdele. Kort efter en Samtale mellem Stalin og Metropoliten Sergius, som havde indsamlet 6 Millioner Rubler til en Panserafdeling i den røde Hær, gav Stalin Tilladelse til Afholdelse af et Kirkemøde og Valg af en Patriark for Rusland. Sergius, som allerede i 1927 havde afgivet en højtidelig Troskabs erklæring til den bolschevistiske Regering, uden dengang at opnaa noget derved, blev valgt til Patriark. Hans Kroning foregik med stor Pomp og Pragt i Moskvas Katedral og overværedes af hele det diplomatiske Korps og en officiel Repræsentant for Regeringen. Ved Folkekommisærernes Raad blev der nu oprettet en særlig Afdeling for kirkelige Anliggender. Denne Afdeling skal raade Patriarken ved Udnævnelser af Biskopper og vaage over Kirkens Loyalitet overfor Staten. Sergius døde i 1945, og den før omtalte Alexius blev Patriark.

Siden Sejren over Aksemagterne har den russiske Kirke ført en stærkt udadvendt Politik. Patriarken fra Moskva og Overhovederne for de ortodoxe Kirker i de baltiske Lande, i Tsechoslovakiet og paa Balkan besøger hinanden. For nylig aflagde den serbiske Patriark Cavrilov, som i lang Tid havde været Gæst i

Ved saaledes at forlange af Politikernes, at de i Gerning viser Tro paa det Demokrati, de fører i Munden, gør man utvivlsomt Folk og Land en Tjeneste. Først vil Resultatet vise sig paa Plakatsjellerne, siden i Aviserne, til stor Fordel for begge - og allersidst og bedst i Rigsdagen.

Det «kirkelige» Moskva

Vatikanet, Besøg i Moskva. Hvad der drøftes ved alle Sammenkomster er: en Sammenlutning af de selvstændige ortodoxe Kirkesamfund under Moskvas Patriarkat. Det første Resultat heraf foreligger allerede, idet den russiske Kirke i Charbin i Manchuriet har givet sig ind under Patriarken i Moskva. Dette betyder meget, idet alle ortodoxe Biskopper i Manchuriet, Kina og Japan modtager Bispevielsen i Charbin, og herfra gives Kontrol med de spredte ortodoxe Kirkesamfund i Kina, Japan, Korea, Hollandsk Indien og paa Philippinerne.

Et "statspolitisk Verktøj"

Sovjets forendrede Kirkepolitik skyldes altsaa, at den ortodoxe Kirke af idag er et brugbart Verktøj for Staten, først og fremmest udenrigspolitisk set. Ved dens Hjælp vil Rusland kunne svejse de slaviske Folk sammen til een fast Blok; derfor benytter Kraml sig nu af den samme Politik som Czardømmet. De russiske Kejserne støttede jo altid de panslaviske Bestræbelser, fordi det var til Gavn for deres Ekspansionspolitik, at Rusland kom til at staa som en Beskytter af alle slaviske Folk baade i Europa og det nære Østen. Kirken spillede altid en stor Rolle i disse Bestræbelser, idet den havde en langt større Indflydelse paa det religiøst modtagelige slaviske Sind end nogen politisk Propaganda kunde faa.

Men frem for alt regner Kraml med, at den ortodoxe Kirke, som allerede, materielt set, er blevet lænket til Staten, kan blive et Midde til at svække den katolske Kirke, som for Sovjet er Dødsfejden.

Præst i 25 Aar

Tirsdag i den stille Uge kunde man fejre et Jubilæum ved Sct. Mariæ Kirke i København: det er da 25 Aar siden at Sognepræsten paa Frederiksberg, Pastor Bernh. Hake, modtog Præstevielsen Sakramente i Domkirken i Münster. Jubilæets Højtideligholdelse er imidlertid henlagt til 2. Paaskedag, hvor Sognebørnene vil mødes med Jubilæren til en Levitmesse.

Efter Præstevielsen virkede Pastor Hake en halv Snees Aar i sin Hjemstavns, hvorpaa han efter Ønske kom til Danmark. Fra 1933-36 fungerede han derpaa som Kæpellan ved Sct. Ansgars Kirke i Bredgade indtil han overtog Embedet som Sognepræst i Svendborg. Da den stor-københavnske Sogneordning i 1942 førtes ud i Livet, udnævntes Pastor Hake til Sognepræst i det nyoprettede Sct. Mariæ Sogn, hvor han i de forløbne Aar gennem sit nidkære og uselviske Virke har forstaaet at gøre sig afholdt. Paa Jubilæumsdagen vil Ugebladet forenes med hans tidligere og nuværende Sognebørn i et ad multas annos!

PASSIONSSPIL

i St. Ansgar Kirke

Ugebladet havde - meget mod sin Vilje - lovet ikke at skrive noget om denne Begivenhed, før den var overtaet. Man frygtede, at der ellers vilde komme alt for mange Tilskuere, og man var beskedent og vilde blot invitere selve St. Ansgars Menighed. Heldigvis rygtedes det alligevel og der kom saa mange, at Spillet maatte gentages en Gang.

Selve Passions-Søndag om Eftermiddagen var Kirken mere end fyldt. En Nødvist har ikke Plads til at opregne de kendte Katolikker, som var mødt frem. De var der omtrent alle. Og der var det meste af Sognets Menighed, mange Skolebørn fra St. Josefs Skole, unge fra St. Jørgens Klub og flere Kongregationer o.s.v.

Selve Spillet foregik i Kirkens Kor og formede sig som en Række smukke Tableauer ledsaget af Sang, Musik og Recitation af liturgiske Tekster. Det var et vældigt Opbud af optrædende Personer i Kostumer - rigtige og velafstemte - og Koret var imponerende stort og sang fortræffeligt. Fremstillingen af Præleeren selv var gjort yderst diskret og smukt, og Jesu Ord blev sunget overordentlig skønt af Pastor Cay Benzon. Enkelte Scener - Judas Fortvivelse og Naturens Reaktion ved Jesu Død var af en ligefrem rystende Effekt, lige paa (men ikke over) Grænsen for, hvad man kan tillade sig af "Teater" paa et helligt Sted.

Det kunde ikke undgaa, at hele den Form, Spillet havde (det var Pastor Geertz-Hansen,

der havde forfattet det) virkede som en Myhed, der paa side Steder krævede Tilvænnning ved sin usædvanlige Sammenstemning af Realisme og liturgisk Symbolik og af forskellige Tidere musikalske Udtryksformer. Men dette første Forsøg var gennemført med en betagende Alvor og Indlevelse og virkede helt efter Hensigten - de unges Ønske om at forberede sig selv og hele Menigheden til den stille Uge.

OFFERDAGEN

Stor Interesse for St. Knuds Gilderne

Naturligvis maatte et nyt Foretagende som "Offerdagen" komme til Verden under store Vanskeligheder.

Først avigtede Bogtrykkeren, saaledes at den fastsatte og lovede Leveringsfrist blev overakredet med den ene Dag efter den anden. Dernæst kom Sne- og Ishindringerne, som baade ainkede Udsendelsen af Papirerne og i mange Sogn gjorde det vanskeligt, ja ofte umuligt for de udenbys Katolikker at naa fram til Kirke.

Men Vanskeligheder er til for at overvinde, og vi saa, at der over hele Landet gik en Bølge af Begejstring og Interesse for Dagen, for at faa Lov til at være med til at hjælpe Vikariatet.

Det var ganske tydeligt, at ingen god Katolik ønskede, at det skulde siges om ham, at han avigtede, da vor Biskop gennem Sankt Knuds Gilderne kaldte paa Hjælp fra enhver, og det fremgik lige saa klart, at Danmarks Katolikker her saa, at der blev givet dem en Chance for at vise Enhed, Samvridighed og Loyalitet.

Derfor var det ogsaa et Tegn paa Interesse for Segen, naar Præsterne i nogle Tilfælde fandt det rigtigst at udsætte "Offerdagen" en Uge eller mere, og vi vil derfor nu opleve, at Dagen "vandrør" og vil dukke op i et Sogn den 16. Marts og i andre paa Palmesøndag eller 1. Paaskedag. Saadan skal det være. Vi vil alle have en Chance for at kunne bringe vort Offer.

Det kunde godt lade sig gøre allerede her at bringe de første Resultater, men vi har fundet det rigtigst at vente til omkring Midten af April, saa skulde det være muligt at faa hele Landet med, og jeg beder derfor om, at man vil høre Taalmodighed saalænge. -

H. Valeur Pausbøll

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Spørgsmaalet om Lateranforligets videre Skæbne danner et af Hovedemnerne i Debatten om den ny Statsforfatning i det italienske Parlament og Drøftelserne følges selvsagt med allerstørste Interesse i Vatikanet. Fra kristelig-demokratisk Side er der paany med Stærtryk henvist til, at den overvejende Del af det italienske Folk - uanset politisk Farve - forlanger Lateranforligets Bestaan og ønsker Kirkens konkordatsmæssige Stilling sikret. Og i Virkeligheden er der endnu ikke under Drøftelserne i Parlamentet fra nogensomhelst Side rejst Krav om en Opsigelse af Forliget og det er tvivlsomt om selv det extreme Venstre vil træde offentlig frem med et saadant Krav. De Kristelige Demokrater forlanger, at der i den ny Statsforfatning straks tages konkret Stilling til Forholdet mellem Kirke og Stat da den katolske Kirke for langt den overvejende Del af det italienske Folk er en retningsgivende Realitet, som Lovgivningsmagten ikke kan ignorere.

Sverige

"Den baltiske Komite" i Stockholm har rettet en Henvendelse til Paven, Præsident Truman, Premierminister Attlee og Præsident Auriol med en Anmodning om paa Fredskonferencen i Moskva at tage sig af de baltiske Folks retsmæssige Krav paa Frihed og Selvstændighed.

Den hellige Fader har gennem den apostoliske Vikar i Sverige, Biskop Johannes Müller, overfor den baltiske Komite givet Udtryk for sin Forsikring om at han "ikke skyer nogen Anstrengelser for saa vidt det staar i hans Magt at tage de Skridt, som han anser for mulige og nødvendige for at alle Nationers fundamentale og naturlige Rettigheder respekteres og sikres".

PIERRE L'ERMITE: Hans rigtige Far ..

Det er en Første-Kommunions-Søndag i en stor Kirke i Paris. Kommunikanternes lange Række er ved at komme ind; de forreste begynder allerede at gaa op ad den brede Løber, som gaar fra Kirkedøren til Alterskranken. Orgelet bruser, og Forældre og Slægtninge rejser sig.

Højtideligt vandrør Børneskaren op mod Alteret med Kærter i Hænderne. Alle - Drengene med den hvide Sløjfe og Pigerne med det hvide Slør - har Blikket rettet mod Tabernaklet. Ingen - jo een, en lille blond Krøltop - vender sig og ser sig søgende om. Højtideligheden gaar sin vante Gang. Den gamle Sognepræst taler til Børnene og deres Forældre om Degen og dens Betydning. Det hellige Øjeblik kommer og Himlens Herre drøger ind i de rene Børnesjæle. De voksne er dybt rørte, og mens Øjnene dugges faar mangan en Klump i Halsen. Alt er forbi. Og Børnene gaar ned gennem Kirken, rolige og samlede som før - kun den lille Krøltop fra før vender sig og ser sig søgende om. Kapellenen

trækker Barnet hen til sig og spørger ham:

"Hvad vil du, min Dreng?". "Maa jeg, naar jeg gaar forbi, kysse min rigtige Far?". "Din Far, er han ikke der henne sammen med din Mor?".

"Jo, - men han er ikke den rigtige, han har kun været min Far i tre Aar..". Drengen gør en lille Bevægelse med Hovedet hen imod en Pille, og der staar en Mand, hvis Øjne er opsvulmede af Graad og som knuger Hænderne fast om Hyggen

paa en Bødeskammel. Kapellenen sørger for at Drengen ubemærket glider ud af Rækken og om bag Pillen, og kun Præsten ser det tavse Drama, der nu udspringer. Barnet kaster sig om Halsen paa sin Far, og Faderen trykker ham ind til sig, mens Taarerne løber ham ned over Kinderne. Kun et Øjeblik - saa slipper Faderen Barnet og hvisker: "Skynd dig saa tilbage .. min elskede Dreng ..". Ja, kun et Øjeblik, men i det forstod Præsten al Skilsmisssens uendelige Sørghelighed.

I vort Liv virker vi for Evigheden, og den

Mand og Kvinde, som for Guds Aasyn hengiver sig til hinanden, handler for Evigheden. Ja, selv Skilsmisse kan ikke tilintetgøre Evighedsmomentet. Der kommer Øjeblikke, hvor de Forpligtelser, man har svigtet, staar truende for en - der kommer Øjeblikke, da Barnet trænger til sin rigtige Far. Stakkels Barn. Trods al sin Glæde over den smukke Højtid, gik Præsten nedslaaet tilbage til Sakristiet. Der gives Ting, som brænder sig saadan ind i ens Hjerte, naar man ser dem, at det gør bitterligt ondt.

DE UNGES SIDE

Sankt Jørgens klub

I sit Hyrdebrev ved Fastens Begyndelse lagde Biskoppen os blandt andet paa Sinde at have Opmerksomheden særlig henvendt paa den yngste Ungdom. En almindelig Ungdomforening egner sig ikke for de purunge i Lærearene fra 14 - 18. De unge virker forstyrrende og selv keder de sig. Overalt hvor det er muligt, vil det sikkert vise sig meget heldigt, hvis der skabes særlige Foreninger for disse unge - "tonbringerne" som Svenakerne siger, fordi Talordene fra 13 til 19 ender paa Stavelsen "ton" (paa Dansk vilde det altsaa blive Ten'erne eller noget lignende).

Et Forsøg af denne Art er Sankt Jørgens Klub, Skoleforeningen for tidligere Elever i Katolsk Centralskole. Den er saa heldigt stillet, at den i den store Bjælkehytte "Friheden" i Aaserbo, som staar under Skolens Ledelse, har et ypperligt Aktiv til Skabelse af Sammenhold. Men ogsaa det daglige Liv Vinterensonen igennem er præget af et sjældent godt Sammenhold. Dela er det jo gamle gode Kammerater, som ikke behøver at "rytse sammen" - delat er Klubben opbygget omkring en Række Foretagender, der alle fremmer det gode Sammenhold ved at sætte alle i Aktivitet.

For andre Foreninger er det ofte svært at fæe selv et beskedent Kontingent ind. Men det er kun et Spørgsmaal om Interesse. De purunge i S.J.K. kommer hver Tirsdag og betaler 4.- Kr., idet de i Fællesskab spæter sammen til en Rejse til Holland, der skal foregaa til Sommeren næste Aar. Og dermed er deres økonomiske Kræfter ikke udtømt. Selvfølgelig er der ogsaa hver Uge Indbetaling til Sankt Knuds Gilderne - og der er Reas til fælles Kaffebord,

Katolsk Ugeblad

"Nordisk Ugeblad for katolske Kristne"
sammensluttet med "Katolsk Ungdom"

Udgiver: "KATOLSK PRESSE"

Redaktion: H.D.T. VIERULFF (ansvarshavende)
og J.BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.
Tlf. Nord 6166 (Mand. og Fred.
Kl. 15-16).

Ekspedition og Kasserekontor:

Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67
København K. Tlf. Palm 4777

Dette Nummer er afleveret fra Bogtrykkeriet
til Postvæsenet d. 31.3.1947

Udflygter m.m., som Medlemmerne selv maa klare.

Foruden de store Rejseplaner er der andet, som binder Klubbens Medlemmer sammen. De planlægger forskelligt Arbejde til Udemykning af Kapellet i Aaserbo, de sver sig i Sang og har faaet Løfte om et lille Skuespil, som skrives specielt til Opførelse af Klubbens Unge.

Da der trænges til god Kontakt mellem de unges Foreninger har S.J.K. ogsaa fundet paa at tage paa Besøg hos andre. Flere Gange har Klubben været Gast hos Nørrebro's Katolske Ungdom, forleden tog den i Fællesskab til Paasionskuespil i Bredgade, og der er planlagt Omsteri ogsaa i andre Bydele, naar en Forening har et Program, som ogsaa egner sig for de yagste, og naar den gerne ser sin Sal ekstra godt fyldt.

Alt dette er blot en Begyndelse, fortalt til Oplysning for ligesindede.

70-AARSDAG I BALLERUP

Den 19.Marts fyldte Frk. Gertrud Emig i Ballerup 70 Aar. Hun er et af Sankt Antoni Menigheds mest trofaste og aktive Medlemmer. Igennem en Aarrække har hun undervist Børn fra Ballerup og Omegn i Katekismus; Menighedens Ungdom har smukke Minder om Udflygter til Ballerup, hvor Frk. Emig altid var en elskelig og moderlig Værtinde. Ikke mindst maa nævnes, at den hellige Messe fra Tid til anden læses i Frk. Emigs Lejlighed. Der er al Grund til at fremhæve Frk. Emig som en forbilledlig katolsk Pioner. Ikke blot har hun ydet sin Menighed en betydelig Støtte ved Rundhaendethed og Arbejde, men mest ved sit gode katolske Eksempel.

F I L M.

En Nat i Lissabon (Bristol) er en erotisk Fjatskomedie med et ringe Manus og svagt i sit Spil (MacMurray & Carroll). (+)
Hokus Pokus (Atlant.) er Gøg og Gokke som Assistentter hos den danske Dante. (+)
Pastor Hall (Flammen i Mærket,Casino) er en fortrinlig og meget gribsende Film,der er inspireret af Niemöllers Skæbne. Wilfred Lawson som Altdorf's Præst,der konfronteres med Nazisternes Løgn og Word og Tyranni,er betagende søgte og fin. Bør ses. (++)
Dremmen (Rialto) er den mærkelige Film om Paul Gauguins Liv,vi saa længe har ventet paa. George Sanders illuderer et utroligt Pariserbøhøme og som den afklarede Tahitibo til sidst. Elementerne er sat uformidlet op mod hinanden,Publikum har selv Lejlighed at domme eller ikke domme. Man faar vældig lyst til at læse mere om den store Maler.(+++)
Den,der hævner (Saga) er en haardkogt Kriminalthriller med Skygger og Spænding for alle Pengene.Hemingway er Fader til Historien, der er god Underholdning.(+++)

Tro paa imorgen (Nørreport) er en smukt fortalt og dejligt spillet Fortælling om en stokdøv Kvinde,hendes Helbredelse og hendes Skæbne i Forh. til sin Kæreste, sin Søster og Lægen.Loretta Young og (Isar)Susan Hayward var Søstrene i et glimrende Spil,og som Lægen saas et nyt Idol,den sympatiske Alan Ladd. Filmen kan anbefales.(+++)

Den store Drem (Alexandra) er Farverfilmen om Chopins Musik med Cornel Wilde.Kedsomme og her forkert Type. Filmen er historisk komplet fortegnet,men indeholder 18 Chopinnumre,spillet af José Iturbi,der mærkeligt nok ikke staar nævnt paa Filmtitlen.For Filmen i sig selv:(+),for Musikken:(+++)
Min Mand har en Veninde (Park) er en mat Komedie med en caprisk Ide,en brillant Start, og ellers kun dødt Løb mellem Stjernerne og Forfatteren. Stewart og Russell alied i det, men kunde ikke gøre Mirakler. Bedst var Dialogen,Isar i Filmens første Part.(+)
Film,jeg ikke har faaet set : "Sensationernes Dronning",Fevy med Eleanor Powell,"Tosædede Zigeunere" med Gøg og Gokke,"Sangen til Friheden" en Paul Robeson Film fra 1936, samt "Englandsfarere" en norsk Patriidfilm, "Det hændte i Kroen",der er en fransk Kriminalfilm,og endelig "Manden,der nærrede. Politiet" og Wild West Filmen "Vestens Pioner".

PAASKEN I KØBENHAVN

St. Ansgar. Skært. 8 Komm. 10 Pontifikalm. 15 Fodtømt. 20 Vægetime, derefter natlig Tilbedelse. Langf. 10 Lit. Gudst. 17 And. Paaskedag 7,30 Liturgi, ca. 9 Messer. Paaskedag 6 HM, 8 SM, 10 Pontifikalm. 17 And. II Paasked. 7 og 8 SM 10 HM. Hvide Søndag 10 Førstekommunion.

Jesu Hjerte. Skært. 8 Levitm. 18 And. Langf. 10 Lit. G. 18 And. Paaskelørd. 7 Liturgi, ca 8,30 M. Paaskedag 6 HM, 10 Levitm. 19,30 And. (isvrigt som Sønd.) II Paasked. som Sønd., ingen M. 11,30. 19,30 And. Hvide Søndag 8,30 Førstekommunion.

Sakraments. Skært. 8 HM 17 And. Langf. 10 Lit. G. 17 And. Paaskelørd. 7 Liturgi ca 8,30 M. Paaskedag 6 HM,8 SM, 10 HM, 17 And. II Paasked. 8 og 10 SM. Hvide Søndag 7 SM 9 Førstekommunion.

St. Antoni. Skært. 8 M 20 And. Langf. 10 Lit. G. 15 And. Paaskelørd. 7 Liturgi, ca 8,30 HM Paaskedag 8 HM, 11 SM. II Paasked. 9 HM. Hvide Søndag 9 Førstekomm. 11 SM.

St. Andreas. Skært. 8 HM, 17 And. Langf. 10 Lit. G. 17 And. Paaskelørd. 7 Liturgi, ca 8,30 M. Paaskedag 6 HM 8 SM 10 Levitm. 17 And. II Paasked. 8 SM, 10 HM. Hvide Sønd. 9,15 Førstekommunion, 8 og 11,15 SM 17 And.

St. Terese. Skært. 8,30 HM. Langf. 8,30 Lit.G. 15 Korsvej. Paaskelørd. 7 Liturgi, ca 8,30 HM. Paaskedag 7,30 SM, 8,30 HM 11 SM. II Paasked. 7 og 8,30 M (ingen M 11). Hvide Sønd. 8,30 HM.

St. Annæ. Skært. 8 HM 18 And. Langf. 10 Lit. G. 18 Korsvej. Paaskelørd. 7 Liturgi, ca 8,30 HM. Paasked. 7 Sangm. 10 HM 18 And. II Paasked. 8 Sangm. 10 HM 18 And. Hvide Sønd. 7 og 11 SM 9 Prælatm. og Konfirmation 16 Andagt.

St. Knud Lavard. Skært. 10 HM Langf. 10 Lit.G. 15 And. Paaskelørd. 7 Liturgi, ca 8,15 M Paasked. 6,30 HM 7,30 og 8,30 SM 10 HM 16 And. II Paasked. 7,30 SM 10 HM. Hvide Sønd. 8,30 Førstekommunion.

St. Augustin. Skært. 8 HM, 20 Tenebræ Langf. 8 HM, 20 Tenebræ. Paaskelørd. 6 Liturgi, ca 7,30 HM, 20 Matutin. Paasked. 8 HM, 14,30 Vesper. II Paasked. 8 HM 14,30 Vesper.

Immaculata. Skært. 7 HM 18 Hellig time. Langf. 7 Lit.G. 14,30 Korsvej. Paaskelørd. 6 Liturgi, ca 7 M. Paaskedag 6,30 Sangm. 10 HM 18 And. II Paasked. 7 SM 9 Sangm.

St. Marie. Skært. 8 HM Langf. 10 Lit.G. 17 And. Paaskelørd. 7 Liturgi. Paaskedag 6 HM 10 HM II. Paasked. 8 SM 10 Levitm. Hvide Sønd. 7 SM 9 Førstekommunion.

Paasekommunionen

Vi er nu inde i Tiden for Modtagelsen af Paasekommunionen. Enhver Katolik husker at kommunikere mindst en Gang i Paasketiden, d.v.s. senest Kristi Himmelfartedag.

V i k a r i a t e t

Den ved Skolekonsulent U.C. Geddeys Død ledigblevne Stilling er d. 17. Marts blevet overdraget Skoleinspektør Kierulff, der paa Biskoppens Vegne regelmæssigt vil besøge alle katolske Skoler samt bistaa dem i Forhandlinger med Vikariatet og de borgerlige Skolemyndigheder.

Til Abonnenterne

Fra og med 1. April kan Abonnement kun tegnes gennem Ekspeditionen. Alle Abonnenter maa fra nu af selv indbetale Abonnementet (Kr. 3,50 pr. Kvartal) paa Giro. Tidligere Postabonnenter - bør i April kvartal bag paa Blankettens venstre Del notere, at de hidtil har betalt til Postvæsenet.

Alle Restancer for 1946 bedes bragt ud af Verden anseet muligt.

Efter Typografstreckens Afslutning vil vi bringe Meddelelse om Reduktion af Abonnementets pris for de Næmre, vi ikke har kunnet udsende. Vi gær hved vi kan for at de skal blive saa faa som muligt.

Fortsattes Strækken udkommer Bladet

Katolsk

20. April 1947
95. Aargang
Nr. 15-16

Ugeblad

"PROVIDA MATER
ECCLESIA"

Mauriac - og Nobel-
prisen!

Pater Koch 70 Aar
Vatikaner-Gæst paa
Universitetet

MESSE I MOSKVA

Under Udenrigsministerkonferencen i Moskva har den eneste katolske Kirke i den russiske Hovedstad været stærkt besøgt. Vort Billede viser Udenrigsminister Bidault i Samtale med Father Leberge ved St. Ludvigs Kirke i Moskva. Father Leberge er den eneste "tilladte" katolske Præst i den frie Sovjetunion. (Radio-Fotografi)

Siden da er heldigvis Tyssekorene blevet kendeligt formindket. Ikke fordi vor udsatte geografiske Beliggenhed er ændret. Ikke fordi Farerne for nye Krige er formindket. Ikke fordi man i Kommunismens hellige Stad har skiftet Mening om Ytringsfrihedens Værdi; man er stadig af samme Opfattelse som Goebbels. Det er bare gæst ligesom under den tyske Besættelse. Efterhånden genvinder flere og flere Følelsen af, hvad der er værdigt for et frit Folk og hvad der ikke er det. Den første Skrek har sat sig.

Ude i Verden, hvor katolsk Presse har større Udbredelse end i Danmark, er man ganske klar over, at det er Katolikkerne, som først og stærkest nægtede at lade sig intimideres. Kun da nævnte tror paa, at naar vi er Anti-Kommunister, saa er det, fordi vi er hæmmelige Fascister. Vi har tydeligt nok givet Udtryk for, at det, vi modsætter os hos det ene Diktatur, har dette tilfælles med det andet. Og det er lige saa barnagtigt at ville forklare vor Anti-Kommunisme ved at påstå, at vi er i en arbejderfjendtlig Kapitalismes Sold.

Sandheden er den enkle, at vi er Anti-Kommunister af netop de Grunde, vi selv anfører. Vi er det, fordi Kommunismen angriber uanstaltelige religiøse og humane Værdier. Kommunismen er gudløs og gør Alvor af sin Gudløshed. Er det svært, at den kristne Kirke da er dens Modstander? Kommunismen frakender det enkelte Menneske en lang Række Rettigheder, som tilkommer en fri menneskelig Personlighed ifølge kristen Moral. Det er den simple Forklaring paa, at vi hverken lader os lokke af dens Smiger eller skræmme af dens Trusler.

Den politiske Situation i Verden tenderer

Tyssekorene i Likvidation

Det skete af og til under Besættelsen, at Læserne udtrykte Forundring over, hvad dette Blad ganske åbenlyst kunde skrive. Vi siger det ikke for at rose os selv. Maaske Tyskerne interesserede sig for lidt for os. Men i hvert Fald var ingen, heller ikke de enkelte tyskorienterede Katolikker, i Tvivl om, hvor vi var at finde.

I disse Efterkrigsaar gentager Historien

sig. I den første Tid efter Befrielsen var der Læsere, som fortalte os, at vi var det eneste Blad herhjemme, som åbenlyst skrev, hvad alle tænkte om det sædvanlige Diktatur. I det store Tyssekor, der endeligt fulgte Optøget med Kejsarens nye demokratiske Klæder, var det åbenbart forfriskende med den lille katolske Stemme, der sagde, at det hele var lavet paa Svindlernes Væv.

mod større Klarhed. Tysækerene forstummer lidt efter lidt. Det er dyser Alvor, vi retter frie Mænde Blik imod. Selv bor vi paa Randen af den Del af vor Klode, der endnu belyses af Gudstroens og den menneskelige Friheds Sol. Den første Betingelse for at bevare dette Lys iblandt os, er at vi uden Frygt kalder Lyset Lys og Mørket Mørke.

Sverige lancerer et Paradoks

Ifølge "Catholic Herald" har et Par svenske Blade givet en Forklaring paa, hvorfor den litterære Nobelpris for 1946 ikke er tilfaldet Francois Mauriac. "For os skandinaviske Protestanter er Mauriacs litterære Arbejde, hans Verdensopfattelse for aneвер og for katolik." Men Svenskerne er klare over, at de her har udformet et Paradoks, der fortjener at blive klassisk ligervis som f. Eks. det berømte "A benægter Fakta". Katolik er et Fremmedord, der betegner Modsetningen til Snaverhed. Men maaske de ved dette og blot vil sige, at Katolicismen i Virkeligheden ikke er katolik, men tværtimod snæver og snæversynet. Formodentlig er saa en national protestantisk Landskirke særlig vid og omfattende. Til syvende og sidst skyldes Paradokset dog snarest en Ejendommelighed for de skandinaviske Kulturlande, der kan udtrykkes saaledes, at de ærligt og oprigtigt synes, at Paris ligger lidt afledes paa Verdenskortet.

I disse Dage har Dominikanerne aabnet deres beskedne lille Hus i Universitetsstaden Lund. De kommer til Sverige fra Paris. Kontakten mellem det centralt beliggende, vidtskuende Sverige og det provincielle og bornerte Paris bliver ganske interessant.

Et Dokument af kirkehistorisk Betydning

PROVIDA MATER ECCLESIA

Pave Pius XII har udstedt og under 14. Marts promulgeret en ny Konstitution PROVIDA MATER ECCLESIA, hvorefter der kan meddeles kirkelig Anerkendelse til en ny Form for religiøse Sammenslutninger: de saakaldte "verdslige Instituter", hvorved forstaaes Selskaber med gejstlige eller verdslige (læge) Medlemmer, som uden højtidelige Løfter og uden at leve i Fællesskab - ønsker at nae den kristne Fuldkommenhed under Hensyntagen til de evangeliske Raad, og som samtidig søger at opfylde visse apostoliske-aktive Forpligtelser.

Denne ny Konstitution om de "verdslige Instituter" er et Dokument af kirkehistorisk Betydning. Den betyder et nyt Skridt fremad, et Skridt med Tiden og et Skridt forud for Tiden, idet Rækkevidden af denne ny Institution først vil kunne vurderes og bedømmes senere. Verdenskirken, der i Menhold til guddommeligt Løfte skal overleve skiftende Tider, er selv sagt ikke en til en vis Tidsalder bundet og stivnet Organisme: Vejen fra den første, kontemplative Orden med de højtidelige Løfter over Kongregationerne med de simple Løfter og til Dels uden Ordensdragt og til PROVIDA MATER ECCLESIA's "verdslige Instituter", der ikke engang kender til Liv i Fællesskab, aander Verdenshistorie. Den ny Konstitution har skabt 'den katolske Aktions Orden', Apostolatet, der er mere nødvendigt idag end nogensinde før.

Rom har atter engang bevist sin Tilpasningssevne overfor Tidens Krav, uden paa nogensohelst Maade at have underkendt de gamle, haderkrone-

de Ordenssamfunds og Kongregationers Betydning. Det der er sket er blot at der til de bestaaende Ordenssamfunds Former for Stræben efter Fuldkommenhed er knyttet et nyt Led - Kristus henvender sig jo, saaledes som Konstitutionen til Indledning minder om, til alle Mennesker, ogsaa til vor Tid. Genopbyggelsens, Arbejdspladsernes og Fabrikernes, de store sociale Spørgsmaals Aarhundrede har Pius XII skænket de "verdslige Instituter"!

Efter en kort historisk Oversigt over de mangfoldige Former for Stræben efter Fuldkommenhed, som Kirken kender, meddeler Paven, hvad der har bevæget ham til denne ny Organisations kanoniske Oprettelse og Promulgation. Institutionerne, hvis Medlemmer lever efter de evangeliske Raad (Art. 1.), uden at være bundet af højtidelige Løfter og et Liv i Fællesskab (Art. 2.), er underlagt Ordenskongregationen og skal have Regler, der er godkendt af den hellige Stol (Art. 3.). Propagandakongregationens (henholdsvis Missions-selskabernes og Missionsseminariernes) Rettigheder er der ligeledes taget Hensyn til (Art. 4.).

Der forlanges følgende for at saadanne "sekular-Instituter" kan opnaa den behørgige kirkelige Anerkendelse: 1. Der fordes Regler. 2. Der skal aflægges - omend ikke offentlig og altsaa heller ikke overfor en Foresat - de tre Løfter om Kyskhed, Lydighed og Fattigdom, hvoraf de to sidste skal være, næjere formuleret i Overensstemmelse med de respektive Instituters Love. 3. Medlemmerne skal - selv om de ikke lever noget Liv i Kloster-Fællesskab - være knyttet til deres respektive Institut paa en særlig Maade, det være sig for Livstat eller for et bestemt, næjere betegnet Aaremaal, der skal kunne fornyes. 4. De maasidde Ejendom (Huse), der er bestemt dels til Sæde for Ledelsen, dels for Undervisning og Uddannelse af Medlemmerne samt til Opholdssted for gamle og svagelige Medlemmer, der ikke er i Stand til at leve og bo hos Private. (Art. 5.). Det overdrages Biskopperne i Forbindelse med Kongregationen for Ordensfolk at ordne Institutternes Anliggender.

Pater J. Koch S.J. 70 Aar

Den 15. April fyldte vor afholdte Sognepræst i Aarhus Pater J. Koch S.J. 70 Aar. Efter Paterens Ønske blev Dagen fejret i Stillehed, men vi glæder os til at maatte fejre Paterens 50 Aars Ordensjubilæum til Efteraaret.

Vi har meget at sige Pater Koch Tak for. Han har nu virket i Aarhus som Sognepræst i en Snees Aar og har gjort et usædvanligt stort Arbejde til Sognets Vel, særlig Ungdomsarbejdet har ligget Pateren paa Hjerte. Vi unge, der er vokset op i Paterens Tid her i Aarhus, minde hvor ihærdigt Paterens Arbejde var ved Spejldertroppenes og Ungdomsforeningens Stiftelse. Kirkens Udmykning med de smukke Malerier kan vi ogsaa takke Pateren for. Ogsaa under Besættelseens averse Aar mærkede vi Paterens store Omsorg for sine Sognebørn. Vi ønsker Pateren rigtig hjertelig Tillykke, med Ønsket om fortsat Guds Naade over hans Arbejde.

VATIKANER-ARKÆOLOG PAA UNIVERSITETET

Onsdag i den stille Uge gæstedes Københavns Universitet af en europæisk Børsmathed: Professor Enrico Josi, Vatikanets ledende Arkæolog. Professor Josi foretager i Øjeblikket en Foredragsrejse gennem Nordeuropa og introduceredes ved sin Gæsteforelæsning af Universitetets Rektor, Professor Nørregaard. Det ugunstige Tidspunkt for Foredraget - umiddelbart inden Paaske-dagene - var sikkert Aarsagen til at Auditoriet ikke var fyldt til sidste Plads idet saavel Emnet som Gæsten selv var egnet til at hidkalde den største Opmærksomhed.

Professor Josi redegjorde - støttet af Lysbilleder - for de interessante Opdagelser, som man her gjort siden man i 1941 paabegyndte Ud-

gravninger under Peterskirken med det Formaal at indrette et Kapel til Pave Pius XI's Sarkofag. Resultaterne af disse betydelige Fund har hidindtil været ukendt og Professorens Redegørelser parhørtes med stor Interesse. Under Udgravningsarbejdet stødte man meget hurtigt paa Fundamenterne til den saakaldte konstantinske Basilika. Man fandt endvidere en Confessio fra Gregor den Stores Dage samt et Tropeum af endnu ældre Dato, indeholdende bl.a. Pilgrimsindskrifter fra mange forskellige Lande og betydelige Møntfund. Endnu dybere stødte man endvidere paa en hel Nekropolis fra 1. Aarhundrede, og Arkæologerne mener ud fra disse Udgravninger at kunne slutte, at Fiskeren Peters Grav virkelig fandtes her eftersom man næppe havde opført den konstantinske Basilika paa et bygningsmæssigt set saa daarligt Terræn, som denne skrænede Begravelsesplads da man dog paa det Tidspunkt havde andre Byggepladser til Ræddighed.

Fra København fortsatte Professor Josi sin Foredragsrejse til Sverige og Norge, hvor Professoren bl.a. vil forelæse paa Högskolan i Göteborg samt i Nordisk Arkæologisk Selskab i Oslo.

Til dette Sognets Børne følger Ugebladet de lige saa gode Børn rundt om fra hele Landet, ikke mindst fra "Stenoegades" Menighed og Tyvernes Ungdom i hele Danmark, for hvem Pater Koch var saa fortræffelig en Ungdomsprest. Ad multos annos!

BENEDIKTUS-ENCYKLIKA

I Anledning af 1400-Aaret for den hellige Ordensstifter Benedikts Død har den hellige Fader den 21. Marts udsendt en Encyklika til den katolske Verden. Dokumentet henviser til den Betydning, som den store Patriark gennem sin Ordensstiftelse har haft for Bevarelsen af den kristne Kultur i Folkevandringstiden. Paa hint mørke Tidspunkt lyser hans Skikkelse op som en straalende Stjerne - "fulgens radiatur" er Encyklikæns Indledningsord - og dermed understreges samtidig hans Betydning for Fremtiden. Den hellige Benedikts Virke har endvidere klargjort, hvorledes Kristus stadig bistaar sin Kirke. Det gælder den Dag i Dag, hvor Petri Skib er udsat for farlige Fjenders Stormangreb. Hvad den hellige Benedikt lærte, har ogsaa Bud til og Betydning for vor Tid: Bøn og Arbejde, Hengivenhed og Tro i Guds Tjeneste, de guddommelige Buds grundlæggende Betydning for det offentlige og private Liv samt den i Gud hvilende Næstekærlighed, der anser alle Mennesker for Medlemmer af den ene store Menneskefamilie. Ogsaa den hellige Benedikts anden Grundtanke: at Mændernes og Aandens Arbejde er en Væsenbestanddel af det menneskelige Liv, har idag sin fulde Aktualitet. Til Slut henviser Encyklikænen til Pius XII's desværre forgoves Bestrebelse for at redde Monte Cassino; trods alle den hellige Feders Bønner og Protester blev Benediktinerordenens Moderkloster lagt i Grus.

Samvittighedsransagelse i England - og her

Pastor Francis Ripley, der under Krigen var Feltpræst i Royal Air Force og nu leder Liverpool Afdelingen af Maria-Legionsorden, sagde forleden i en Prædiken sine Landsmænd og Trosvæller at Pårbede Sandheder.

"Som Gruppe i Samfundet er vi ansvarlige og uvirksomme. Vi undlader ganske at praktisere den elementære Kærlighed til Gud og vor Næste, den der skulde tvinge os til at bringe Kristi Blods Fortjenester videre til andre og lade dem fæe Del i Troens store Skat.

Budet om at elske vor Næste som os selv opfatter vi næsten altid blot som et Bud om at yde materiel Bistand og næsten aldrig i dens vigtigste Betydning som et Bud om at dele den Tro, vi er saa lykkelige at eje, med andre.

Katolikker er langt mindre aktive for Troens Udbredelse nu end for 50 eller 100 Aar siden. Men de, som er imod os, arbejder med ubegrænset Offervilje og forbausende Iver for deres Sags Fremgang - de dygtige, subtile og ubønhærlige Kommuniste, de ihærdige og metodiske Jehovas Vidner, som kan præle med, at de har tidoblet deres Antal i Krigenes Aar. Disse Mennesker handler som Folk, der har en Mission. De lader intet uprøvet for at fremskynde Menneskers sluttelige Omvendelse til deres Tenkemaade.

Overfor det totale Hedenskab maa der stilles den totale Katolicisme. Men netop her ligger Tragedit. Det uhyre store Flertal af Katolikker i dette Land er ikke totale Katolikker. De er ikke Apostle.

Som for 1900 Aar siden er Katolikker kaldet til at hidføre en Verdens-Revolution. Vi Katolikker i England er kaldet til at hidføre en kristen Revolution i dette Land. Enten det - eller det absolutte Hedenskab.

Det betyder, at 3 Millioner Mennesker skal omvende 40 Millioner, d.v.s. at hver enkelt skal omvende 13. Hvis hver Katolik i Løbet af hele sit Liv vandt 13 Konvertitter, var dette Lands Omvendelse sikret. Faktisk behøves der meget mindre, da enhver Konvertit selv skulde paavirke andre, saa den apostoliske Virkning blev doblt op flere Gange.

Men hvordan er faktisk Stillingen? Katolicismen gaar ikke frem, den viger overfor den hedenske Fremmarch. "

For at dokumentere sine Paastande nævnte Pastor Ripley følgende:

Trods stigende Antal af Katolikker, især gennem irak Indvandring, er Antallet af Delta-

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Uniddelebart før Paaske traf den italienske Nationsforsamling den længe ventede Afgørelse der er af saa stor Betydning for Landets kirkepolitiske Fremtid: Artikel 7. i den nye italienske Forfatning, der regulerer Forholdet mellem Kirke og Stat i den nye italienske Republik, blev vedtaget i en i Overensstemmelse med katolske Ønsker passende Form. Den vedtagne Forfatningstekst lyder: "Kirke og Stat er paa hvert sit Omraade uafhængige og suveræne. Deres indbyrdes Forhold er ordnet ved Lateran-Forliget". Ved Afstemningen stemte 350 af Nationalforsamlingens Medlemmer for denne Ordlyd, medens 149 stemte imod. Og dermed har den folkevalgte italienske Nationalforsamling frit og demokratisk accepteret den historiske Udsonningsakt, som i 1929 blev indgaaet mellem den hellige Stol og det daværende Italiens Ministerpræsident, Mussolini. - Den hellige Feders

Befindende har bedret sig kandeligt i den seneste Tid, og den Forstavelse af Foden, som Paven for nogen Tid siden havde paadraget sig under en Spaarsetur i Vatikanets Gæver, har helt fortaget sig. Den hellige Fader deltog i Paaskestens kirkelige Højtideligheder, men dekreationsopholdet i Castel Gandolfo, som var forudsat for Ugen efter Paaske, blev opgivet som Følge af det uberegnelige romerske Aprilsvejr.

Island

Efter fuldendte Studier i St. Mary's Seminary i Baltimore, afrejste en ung Islænder, Hakon Loftsson, Paaske dag fra Amerika til sin Fødeby Reykjavik, hvor han i nærmeste Fremtid vil blive præsteviet af Biskop John Gunnarson, Islands apostoliske Vikar.

Palestina

Fressemæddeløser fra det hellige Land beretter om det mærkelige Præg, som de kristne Pilgrimstog og Processioner til de hellige Stæder i den stille Uge og Paasken i Aar havde paa Grund af den politiske Spænding i Landet. De kristne Pilgrimme beskyttedes af beredne britiske Soldater, bevæbnede med Automatvaaben, og paa flere af de hellige Pladser var der posteret Panservogne. Processionerne til Golgatha og Kristi Grav gennemførtes imidlertid uden Intermezzo af nogen Art. Den jødiske Højtid, der falder sammen med den kristne Paaske, prægedes ligeledes af den politiske Uro, men ligeledes her havde de britiske Myndigheder iagttaget specielle Forsigtighedsforanstaltninger.

Østrig

Under Foresede af Kardinal Innitzer har det østrigske Episkopat været samlet til en Konference i Wien, hvor der forhandles en række aktuelle Spørgsmaal af vidttrækkende Karakter. Biskopperne endes bl.a. om at opfordre Regeringen til at skabe en ny Afteskaabsløvgivning, og samtlige østrigske Biskopper erklærede sig i Forstaalelse med de østrigske Abbeder rede til at stille Jord af kirkelig Besiddelse til Raadighed for 10'000 østrigske Smaabrug samt at indøde komme disses økonomiske og sociale Fornødenheder i saa vid Udstrækning som muligt.

gære i den hellige Messe og Antallet af Paaskekommunioner praktisk talt stillestående.

Skønt Tallet paa Afteskaaber er fordoblet i Løbet af de sidste 30 Aar, er Tallet paa Daabaaendlinger kun steget med en Fjerdedel.

(Sluttes Side 156)

DE UNGES SIDE

Hverken- eller Alderen

I disse Dage fejrer vi de 14-aarige. Efter den højtidelige Troebekræftelse i Kirken er de Gæster ved et Møde, som Sognepræsten eller Sognets Ungdomsforening indbyder til. Og selve dette Møde skal nok gaa. Der er saa meget, de unge skal have at vide. Men bagefter? Saa gælder det om at holde de unge faat, gøre dem til interesserede og virkelig trofaste Medlemmer af den Forening, man har at byde dem paa. Det er svært, meget svært.

En erfaren Præst sagde: "De fleste af dem, vi mister, forsvinder for os i de første Aar efter Skoletiden. Kan vi holde faat paa dem indtil Forlovelsesaarene, saa kan vi trække Vejret roligt en temmelig lang Tid bagefter. Den næste farlige Alder er først den, hvor de efter en Del Aars Ægtekab opdager, at der er yngre Kvinder end deres Kone, og at Kirken er saa gammeldags, at den ikke forstaa dem paa dette Punkt."

Den samme Præst sagde om de helt unge: "Den værste Klasse for en Lærer er 3. Mellem. Det er den Klasse, vi Præster, som elst ikke er erfarne Lærere, faar til Undervisning før Troebekræftelsen. Og det er dem, vi skal forsøge at holde faat paa i vore Foreninger. Behandler vi dem som voksne, kæder de sig. Behandler vi dem som Børn, bliver de fornærmede. De skal behandles paa en helt tredje Maade. Og for sig selv, for de irriterer i lige Maade de rigtige voksne og de rigtige Børn."

Og endelig sagde Præsten: "En fornuftig Far vil helst, at Drengen ryger, mens han selv ser paa det. Det er den eneste Maade, han kan fæe lidt Haend i Hanke med Pyrens Tobaksforbrug. En fornuftig Præst vil helst ha-

Katolsk Ugeblad

"Nordisk Ugeblad for katolske Kristne"

sammensluttet med "Katolsk Ungdom"

Udgiver: "KATOLSK PRESSE"

Redaktion: H.D.T. KLERULFF (ansvarshavende) og J.BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Tlf. Nora 6166 (Mund og Fred. Kl. 15-16).

Ekspedition og Kasserekontor:

Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67

København K. Tlf. Palm 4777

Dette Nummer er afleveret fra Bogtrykkeriet til Postvæsenet d. 16-4-1947

ve, at de unge pjanker i hans Forening. Saa kan han da vejlede og raade en lille Smule. Men sært maa man ikke være, heller ikke paa Trommehinderne".

Med disse Præstens Ord ønsker vi de 14-aarige velkommen i Foreningerne, som forhaabentlig alle har lidt af denne Forstaelse af den Alder, hvor man er Hverken-eller.

Ude vestpaa i Amerika

Historien skal være saad. Det var i Oklahoma City i Ku Klux Klans ikke saa fjernes Dage. En Klansmand holdt en forrygende Tale mod Katolikkerne og alt deres Vesen. Og da Tilhørerne var helt vilde af Harme mod de nedrige Peplister, erklærede Taleren højtideligt: "Og nu, mine Venner, vil jeg sige dette til jer: Det katolske Præsteskab tror paa Cælibatet. Ja, disse Præster nøjes end ikke med at tro paa Cælibatet, de praktiserer det faktisk. Og det skal I vide: Hvis ikke de frie amerikanske Borgere her i Oklahoma rejser sig som en Mand og skaffer os af med disse Uhyrer, da er den Dag ikke fjern, hvor I vil se Cælibatet aabenlyst praktiseret paa Gaderne i Oklahoma City!"

SAMVITTHIGHEDSRANSAGELSE (sluttet fra Side 155)

I et bestemt Stift var der i 1914 seks Daabehandlinger for hvert Ægtekab. Nu er Tallet to og en halv.

Deltagelsen i Søndags Aftenandagterne er faldet med over 50 Procent.

Tallet paa Konventioner er dalet.

Hvordan er dette altsammen, hvis vi i Stedet for England ser paa Danmark?

F I L M.

"Mr. Maine fra Hollywood" (Triangel) er Fortællingen om det af Konfronteret med sin Fortid. Her er det Filmetjernen, der genoptræder paa Voletheatret fra sin Ungdomstid. Milieuet var rigtigt, Spillet noget svagere. Buster Keaton i en Forfilm fik Huset til at ryste. "I den Kolde Sne" er en Abbott & Costello Farce, og igen faar Costello os til at mindes de store Verdensklovnere. Han er ualmindelig sjov. "Syd havspisgen" (Scala) og "Den forsvundne Kurser" (Atlantic) er hver for sig romantiske Rødsler dog med flest Points til Sydhavspisgen for dens Naturkatastrofe og den gennemførte Stil. "Det glade Hotel" (Bristol) er lystigt, stundom lovlig underbukket Underholdning med Sonja Henies Pragtaktejtekunst som Hovedtrækplaster. Chopin-Wilde er Helten. Kan DE li ham? "Blod paa Solen" (Colosse.) er Frank Lloyds vitale, utroligt spændende Film om, hvordan James Cagney smugler Tanaka-Planen ud af Japan. Det er endelig en Film, der fortæller i Billeder. "Man den der narrede Politiet" er en fransk B-Film med Raimu som ham, der... osv. Det er jo lidt kedeligt med den Slags Titler. Raimu var især rigt udmærket. Svage franske Film rummer altid mange gode Baggrundelementer, ogsaa denne. "Vestens Pioner" (Casino) var en original WW-Film, idet den skildrer WW-Skurken inde fra, hans sjældelige Forudsætninger. Skematisk, bevares, men dog noget andet end det vante Skema. René Clair's "Det hendte imorgen" (Dagmar) har en sjov Ide, der knaldhaardt er fært igennem uden under Parten at blive morsommere; det gør altid en Farce mat. Men der er et anseeligt Perspektiv i Problemet om Lykken ved at kende Fremtiden. Filmen er værd at se, men ikke paa Højde med Clairs franske Film fra 30'erne. Ugernes bedste Film blev Platons "Min Ven Filica" om en vanekelig Dreng og det Føl, han faar af sine Forældre som et sidste Forsøg paa at fæe en ordentlig, samvittighedsfuld Knægt ud af ham. Ansvarsfølelsen udretter, hvad hverken Vrede eller Formaninger formaade, og samtidig (et fint lille Træk) indaer Faderen, at Sønnen ikke er den eneste, der har lært af at have med Føllet at gøre. Ind i denne Handling er saa lagt forskellige dramatiske Episoder i Drengens og Føllens Liv. Filmene Farver er dejlige, alle de mange Heate fra Faderens Farm er fotograferet med rig Sans for den maleriske Skønhed, og hele Naturen er indfanget i denne pædagogisk sunde Priluftsfilm. Kan anbefales paa det bedste for Ide, Manue, Instruktion, Foto og Spil. Det er levende Mennesker!!

Bjørn Rasmussen.

* VORE FERIEHJEM *

Skel Typografretrejen ogsaa ramme vore Feriehjem? Paa denne Aars tid begynder vi altid gennem dette Blad at indsamle Penge og Rationeringsmærker (alle Slags Mærker undtagen Benzol) til Feriehjemmene. Og i Aar har vi kun et lille Ugeblad, der springer hveranden Uge over. Vor eneste Trøst er den, at vore rigtige Venner ikke behøver at mindes om Sagen saa mange Gange. De vil hjælpe straks. Altsaa samler vi Mod og Haab og beder paa Børnens Vegne om Deres Bidrag. Alle Gaver modtages af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C, København N.

Retretten for Herrer paa Dalum Kloster

afholdes i Aar i Tiden fra Mandag Aften den 18. August til Fredag Morgen den 22. August. Læg Deres Ferie, saa De kan komme med! Nærmere Oplysninger vil senere fremkomme i Ugebladet. Anmeldelse om Deltagelse sendes til Direktør Henry Schultz, Tøndervej, Kolding.

Kirkemusikanten i Jesu Hjerter Kirke

Til Fordel for den ved Sabotage-Eksplosion saa haardt ramte Sct. Andrea Kirke afholdes Tirsdag den 29. April Kl. 20 en Musikaften i Jesu Hjerter Kirke. Medvirkende er ugl. Kammerangerinde Edith Oldrup, Organist Otto Købke og Københavns Folke-Musikskoles Elitekor under Ledelse af Arne Bertelsen. Program-Billetter a Kr. 2.00 kan købes ved Kirkerne.

E.N.

Elisabethforeningens Besar

indbragte 3542,09 Kr. Alle Elisabethforeningens gode aldrig svigtende Venner, som ved Gaver, ved Besøg og paa saa mange forskellige Maader har bidraget til Basarens gode Resultat, bedes herved modtage vor hjerteligste Tak.

Annie Scavenius. Elisabeth Valdmar Hansen. Harriet Zimmermann.

Følgende Numre blev udtrukket paa Basaren: Theobordt 138. Tasken 103. Rødvinen 137. Dukke Benedikte 176. Armbaandsuret 18. Spegepølsen 60.

Katolsk Ytringsfrihed

For over 100 Aar siden - i 1833 - refererede det engelske Catholic Magazine en Bispeviselse saaledes: "Dr. Saines holdt en yderst fortrefkelig og særdeles passende Prædiken - som dog var noget for lang. Hans Excellence vil tilgive os, men uden at han selv ved af det, er han ved at blive for langtrukken. Ceremonien begyndte klokken om. 10 om Morgenen og varede til klokken næsten 3, d.v.s. fem Timer!"

Børn i Kirke

Under Prædikenen blev et Spædbarn uroligt og begyndte at græde. Oræden tog til og blev saa højlødt, at det blev klart, at enten næste Præsten eller den lille give op. "Vi er to, der samtidig prædiker her i Kirken", sagde Præsten, "og jeg ved ikke, hvis Prædiken der er den bedste. Naar et Spædbarn græder i Kirken, fortæller det os to Ting. For det første, at der er Børn i den Familie, og for det andet, at Moderen tager sit Barn med til Messe. Alt i alt tror jeg, at den Prædiken, Barnet holder, er den bedste, og jeg vil lade det fortsætte med den. I Faderens og Sønnens og Helligaandens Navn. Amen."

Til Abonnenterne

Fra og med 1. April kan Abonnement kun tegnes gennem Ekspeditionen. Alle Abonnenter maa fra nu af selv indbetale Abonnementet (Kr. 3,50 pr. Kvartal) paa Giro. Tidligere Postabonnenter bør i April Kvartal bag paa Blankettens venstre Del notere, at de hidtil har betalt til Postvæsenet.

Alle Restancer for 1946 bedes bragt ud af Verden snarest muligt.

Plads tilbydes

Dygtig og samvittighedsfuld Dame søges til Regnskab og Bogføring. Løn mellem 300 og 400 Kr. efter Kvalifikation.

Sct. Ansgars Boghandel Bredgade 67, Palm 4777.

Katolsk

Ugeblad

4. Maj 1947
95. Aargang
Nr. 17-18

To ny danske Præster
Pavelig Udmærkelse
til Divisionschef
H.Valeur Fausbøll
"Klosterskandalen"
i Frankrig

VED KONGESKIFTET

Ved Kong Christians Død mærkedes Folkets Sorg som en personlig Sorg. Ingen skal foragte en Sorg, som er officiel. Den er Udtryk for Ærbødighed overfor et betydningsfuldt Embede. Men ved denne Konges Død var der ikke mange Danske, som ikke følte et personligt Tab. Det mærkedes f.Eks. ved Skolernes Mindehøjtideligheder. Selv de mindste Børn forstod, hvad der blev sagt, fordi ethvert af dem syntes, at de kendte Kong Christian. Han var ikke en fremmed, men et Menneske, Far og Mor havde vidst at fortælle om, og som de holdt

Et Par Ord om "Klosterskandalen" i Frankrig

Den socialistiske Indenrigsminister Depreux meddelte for nylig ved en Pressekonference, at Politiet havde foretaget Husundersøgelser i en Række Klostre og kirkelige Institutioner og anholdt nogle politiske Forbrydere, som holdtes skjult der. Fire kompromitterede Ordensmænd var blevet arresteret. Ved samme Pressekonference gav Ministeren Meddelelse om Opdagelsen af flere kommunistiske Vaabenlagre.

Den katolske Presse i Frankrig har hidindtil udvist en klog og loyal Tilbageholdenhed overfor begge disse Meddelelser, medens det yderliggående Venstres Presse har ført en heftig Pressekampagne mod det "fascistiske Komplot", "Gejtelighedens Komplot", "Klosterkomplot" og hvad de forskellige Benævnelser nu har været.

En politisk Flygtning har tilstaaet at have fundet Asyl i et Kloster. Resultatet har været, at der i al Stilhed har været indledet en omfattende Politiaktion mod Klostrene. 20,000 Politifolk har deltaget i Aktionen. I c.700 Klostre, Abbedier og religiøse Institutioner er over 80,000 Personer blevet afbrøt. Der blev fundet fem politiske Flygtninge, og - som ovenfor sagt - arresteret fire Ordensfolk.

De heftige kommunistiske Presseangreb har foranlediget Vice-Præsidenten for "Federation national des deportés et internes patriotes et résistants", P e r e M. R i q u e t S.J., (som tillige er Ridder af Æreslegionen samt udmærket med Modstandsmedaljen) til at rette følgende "aabne Brev" til den franske Regeringschef:

Naar Præster og Ordensfolk glemmer det Evangelium, som de selv prædiker, og konspirerer mod Statens Sikkerhed eller bliver til Hetsbrydere, saa er det Deres Ret og Pligt at straffe disse.

Naar derimod en Minister prisgiver ganske enkelte Tilfælde - om hvis virkelige Skyld man endnu ikke har det ringeste Bevis - for den of-

lykkelige Tegn, at vor Konge i al sin Troskab mod Landets lutherske Folkekirkke, har saa ægte en Forstaaelse for de katolske Værdier.

Maatte hans Regeringstid bære Preg af samme Forstaaelse tværs over de konfessionelle Grænser. Saa naar vi det første Skridt tilbage til den ene Kristenhed og dermed samtidig tilbage til den ene Verden, som nu er Spørgsmålet paa Liv og Død for vor Klode.

Gud være takket for vor gamle Konge. Gud velsigne hans kongelige Søn og hans Gerning for Danmark.

fentlige Møning og disse da bliver udbasuneret af en sensationslysten Presse med det Formaal at tilsvine Frankrigs samlede Gejstlighed, saa kalder man det Bagvaskelse!

Der tales i Øjeblikket i Metroen, paa Fabrikkerne og paa Gaderne kun om "Præstekjølernes Komplot" og om "Klostrene som Asyl for Mordere og Forrædere". Man har med eet glemt, at de samme Klostre gennem fire Aar var Asyl for Jøder, Kommuniste og Partisaner.

I Fædre fra Klostrene Timadeux, Belloc og Dombea, er det derfor at i har lidt i Euchenwald og Dachau? Er det derfor at Patriene Jacques, Guillère og Génael fra La Glacière-Klosteret - hvor man nu foretager Husundersøgelser - har sat Livet til i Fædrelandets Interesse?

Man finder det aandrigt, at skrive paa Avis-kioskernes Spisesedler: "Fængslet La Lané fyldes med Tiggermunke". Det erindrer mig om at vi i Marts 1944 i Fængslet i Fresnes var 15 Præster, at vi i vor Transport til Mauthausen-Lejren var 8 "Tiggermunke" blandt 1900 Deporterede og at der i den efterfølgende Transport var 16, af hvilke de femten døde i Tyskland, som f. Eks. P. Dillard i Dachau, der gav sit Liv for "Kirken og Arbejderklassen".

Da Gestapo i Januar 1944 arresterede mig for et Modstandsarbejde, som havde steet paa siden 1940, vrælede de mig ind i Ansigtet: "Nu er det endelig forbi med at skjule Modstandsfolk i den forbandede Soutane!"

Den stakkels Præstekjole! Atter og atter gaar det ud over dig! De dræbte Præstesoldater Corentin, de Moncheuils og Derys' Blod adler dig! Og nu vil man gøre dig til et Fuglesvæmsel. Enhver Præst saa i Øjeblikket føle sig mistænkt af Politiet og af Mængden paa Gaderne. Og hvorfor? (Sluttes Side 160)

TO NY PRÆSTER

Paaske morgen, i det vidunderligste Foraarsvejr - efter romerske Forhold! - blev E b b e S i m o n s e n og T ø n n e s P a l s ø e præsteviet af Kardinale Fumasoni-Biondi i Propagandakollegiets Kapel. Vi danske Katolikker har Grund til at glæde os over denne Begivenhed og vi vil takke Gud for denne Gave og tage imod de ny Præster med den Ærbødighed, som vi skylder enhver gudindviet Tjener. Maatte vi ogsaa være i Stand til at hjælpe dem at bære de Byrder, som deres Koldpligter fjærer med sig, saa at de selv under Udøvelsen af deres Gerning maatte føle Guds Naad og Velsignelse!

Kong Frederik - som Kronprins - ved et Besøg i Vatikanet, ledsaget af Sekretæren for Ceremonialkongregationen.

af. Næppe noget Folk har ved nogen Konges Død følt et saa stort Tab for hver eneste Landsmand. For os Kristne var det største ved Kongen hans dybe kristne Tro. Der er mange af Verdens store, som aldrig nævner Guds Navn, enten fordi de ikke tror paa Gud, eller fordi de holder deres Tro udenfor deres praktiske Politik. Der er andre, som ønsker Guds Navn, men blot fordi de vil tækkes de religiøse Kredse. De nævner ingen. Kristne Hjerter mærker straks, hvad der er Kliche, og hvad der er kristen Overbevisning. Om Kong Christians Tro var der ingen Tvivl. Det var ikke blot, at han huskede Guds Navn. Han gav Gud Æren, han glemte ikke Takken til Gud for det gode, der tidedes ham og hans Folk, og det var i Gud han fandt Styrken til at bære de onde Tider. Og det danske Folk vidste, at om den samme Ånd var raadende i alle Statsmænds hjerter, vilde Verden have været en helt anden og lykkeligere.

En oprigtig Kristen, en uforfærdet Dansker og den bedste blandt danske Konger er Tabet, vi har lidt. Men hans Søn, der er fulgt ham paa Danmarks Trone, sagde i sine første Kongeord til det danske Folk, at hans Ledestjerne vilde være Faderens Eksempel. Saa beskeden og tilbagetrukken en Færd, Kong Frederik IX end har vist som Kronprins, kender vi ham dog godt nok til et Tro, at det vil lykkes for ham. Hans danske Hjerter slaar saa varmt som nogens, og hans kristne Tro har ofte ladet ham lytte til, hvad der er sagt ogsaa fra katolsk Side. Naar han som Kronprins besøgte Rom, var Peterkirken altid den store Oplevelse for ham. Vi føler det som et af Tidens

KIRKEN OG ARBEJDERNE

Kirken føler dybt Smerten over, at Arbejderbevægelsen rundt om i Verden er gaaet sine egne Veje og ofte har følt et Fjendskab overfor Kristendommen. Man behøver ikke at belære den om, hvor stor en Skyld de Kristne selv har i denne Skilsmisse. Paa et Tidspunkt, hvor Industriarbejderne døjede umenneskelige Kaar og forgæves kaldte paa Retfærdighed, var Flertallet af de Kristne døve for deres Raab. Endnu da Leo XIII belærte den katolske Verden om Nødvendigheden af en Reform af den sociale Orden, var Millioner af Kristne ganske uforetænske. Og da Pius XI i vort Slægtled gentog sin Forgængers Ord, maatte han konstatere, at de endnu mange Steder i Kristenheden mødte Modstand.

Lad være, at ogsaa Arbejderbevægelsen kan have Part i Ansvaret for Skilsmisssen. Vi har nok at gøre med at bære vort eget Ansvær og fra vor Side gøre det mulige for at vise Arbejderne, at vi ikke er deres Modstandere, ikke er i deres Modstanderes Sold, ikke er Tilhængere af en Religion, der kryber for Magthaverne. Det er svært. Vi mødes med Mistro. Arbejderne siger: "Da vi var svage, kendte I os ikke. Nu er vi blevet stærke, derfor kommer I til os. I vil altid staa Jer godt med de stærke."

Vi kan kun svare med vore Gerninger, og vil ikke forlange, at man tror andet end Gerningerne. Og da Kirken ikke driver Politik, saa det være de enkelte Katolikker, hvis Røst læder sig hørt i politisk Debat, som saa vise, hvor vi er at finde. Nogle vil findes i det danske Socialdemokrati, andre i det ene eller andet af de øvrige Partier, men hvilken deres politiske Overbevisning end er, vil de vise sig som Kristne ved indenfor deres Parti at øve en energisk Indsats for den sociale Reform, om hvilken der er talt nok, men for hvilken der ikke ofte er øvet en tilstrækkelig kristen Indsats.

Hvorfor vi siger dette netop nu? Fordi Arbejderne fejrer 1. Måjdagen. Det er Festen for deres Sammenhold, det er Festen for Stolt-heden over at være Arbejder. Der har lydt revolutionære Toner, antikristne Toner den Dag. Det er vi ikke selv uden Skyld i. Derfor er det en smuk Tanke, naar en af vore Sognekirker har fejret 1. Måj sammen med Sognets Arbejdere: Ikke for at lære dem fælgelig Politikk, slet ikke af nogen politisk Grund, men blot for at sige dem, at deres Glæde over den nyttige Gerning, de udfører, deles af den Kirke, hvis Stifter var Arbejderen Jesus, og som har ind-

viet Måj Maaned til Jomfru Maria, hvis sociale Stilling var den arbejdende Kvindees. En Kirke, der sætter sine Arbejdere paa en ringere Plads end Hederapladsen, vil have svært ved at begrunde, hvorfor den kalder sig kristen.

S Ø R G E G U D S T J E N E S T E R V E D K O N G E N S D Ø D

Overalt i de katolske Kirker har Menighederne været samlet i Bøn for vor gamle Konge. Saaledes var der Mandag Morgen efter Kongens Død mange Mennesker i St. Anegars Kirke, hvor Biskoppen og Pastor Geertz-Hansen læste deres Messe i Kongehusets Intention. Sakramentakirken var samme Morgen fyldt til sidste Plads af Central skolens Elever, og her udtalte Pastor Benzon nogle Mindsord om Christian X, og der blev bedt for den afdøde Konge. Paa lignende Maade formæde Morgenen sig en Række andre Steder. Ugen efter fandt der Tirsdag Aften 29. April, Aftenen før Bisættelsen, Sørgegudstjenester Sted i alle katolske Kirker i København, og paa selve Bisættelsesdagen i Provinsens Kirker. I Domkirken fremhævede Pastor Geertz-Hansen i sin Tale Kongehusets Eksempel, og i Jesu Hjerte Kirke, der var overmaade stilfuldt smykket, talte Pater Heggum for en fyldt Kirke hjer tevarme Ord om vor gamle Konge.

P A V E L I G U D M È R K E L S E

Ms. Excellence Biskoppen har ved Hertug Knuds Divisions St. Georgsfest, der blev afholdt i Central skolens Lokaler, overrakt Divisionens mangeårige Leder, Hr. Valeur Fauabøll den pavelige Dekoration som Ridder af St. Sylvester Ordenen som et ydre Udtryk for Kirkens Tak for mere end 25 Aars trofast Arbejde i Ungdomsagens Tjeneste.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I Vatikanerkredse bekræfter man den for nylig af et amerikansk Pressebureau offentliggjorte Efterretning, at der i nærmeste Fremtid udsendes et dokumentarisk Værk om Forbindelsen og Samarbejdet mellem Pave Pius XII og Præsident Roosevelt. Udgiveren er Mc Millan; den amerikanske "særlige Udsending til Vatikanet", Myron Taylor, har medvirket væsentligt ved Arbejdet, og der tillægges Publikationen, hvis Udsendelse er imødeeset med stor Spænding, en sævel højaktuel som historisk Betydning. Den hellige Fader var blandt de første, der telegrafisk overfor Dronning Alexandrine gav Udtryk for sin hjerteligste Deltagelse i Anledning af Kong Christians Død.

Amerika

Den verdensberømte Violinist Fritz Kreisler, der er Wiener af Fødsel og som i 1943 fik amerikansk Statsborgerskab, er konverteret sammen med sin Hustru og har modtaget sin første Kommunion i New York.

Japan

Tokyo's største Værehus har ladet sin syvende og øverste Etage indrette til et katolsk Kapel. Indvielsen foretoges af Arkebiskoppen af Tokyo i Nærværelse bl.a. af den amerikanske Militærdellegation.

Spanien

Den seneste politiske Udvikling paa den Iberiske Halvø har paa ny bragt Forholdet mellem Kirke og Stat i Spanien i Erindring. Katolske Aviser i Italien henviser til den noget usædvanlige Betegnelse af Spanien som en "social-katolsk Stat", der findes anvendt i et af Francos nyeste Dekreter, og i kirkelige Kredse er det Indtryk fremherskende, at det spanske Regime forsøger at gøre Kirken tjenlig til politiske Formaal. I denne Sammenhæng henvises der isærligt til, at den spanske Kirkes retslige Forhold ikke er definitivt i Orden. De spanske Kongers århundredegamle Ret til at udnævne Biskopper bortaldt med Revolutionen i 1931, og da Vatikanet ikke har tilkendt Franco-Regimet en tilsvarende Ret, har det hidindtil ikke været muligt at afslutte et Konkordat; der løber end ikke Forhandlinger desangående i Øjeblikket. Den spanske Kardinal-Primus' Kaldelse til Regentskabsrådet er i og for sig normal, men sammenfattende kan Bedømmelsen af den seneste Udvikling i Spanien udtrykkes saaledes, at man helt og fuldt anerkender den Agtelse, som Regeringen i Madrid i de seneste Aar har beviset den katolske Kirke, men lige saa eftertrykkelig erklæres det, at der ikke findes nogen højere Pligt og ikke kan tænkes nogen bedre Ros for en katolsk Stat end at den anerkender og respekterer Kirkens fulde Frihed og Uafhængighed af Statsmagten.

Kinas ny Minister ved Vatikanet, Dr. Wu, har for nylig været i Tiltredelsesaudiens hos den hellige Fader og var ved Audiensen ledsaget af sin Hustru og sine tretten Børn.

DE UNGES SIDE

MARIAKONGREGATIONER

Blandt vore religiøse Foreninger indtager Mariakongregationerne en ganske særlig Stilling. Maria har altid staaet det kristne Hjerter nær - tænk blot paa alle de vidunderlige Mariafremstillinger i vore gamle Middelalderkirker. Kærligheden til Jomfru Maria har betydet uendelig meget i Kristenhedens Historie, og her har Mariakongregationerne indlagt sig vældige Fortjener. Som enhver menneskelig Sammenslutning har Kongregationerne været underkastet den Lov, at Bølgetop følges af Bølgedal, og saa fremdeles. For Tiden synes de atter at være i Fremgang - et lykkeligt Tidens Tegn.

Paa 50-Aarsdagen for sin Optagelse i Mariakongregationen holdt Pave Pius XII en Tale til Roms Kongreganter, hvor han bl.a. udtalte:

"Indvielsen til Guds Moder i Mariakongregationen er en fuldstændig Overgivelse af sig selv, for hele Livet og for Evigheden. Den nøjes ikke med en formel Overgivelse eller visse Følelser. Den er effektiv, virksom, den viser sig i et kristent og marianisk Livs Intensitet, i et apostolisk Liv, der gør Kongreganterne til Marias Tjener, og saa at sige Marias æynlige Hænder paa Jorden. Hos ham har vi et sprudlende Væld af et overrigt indre Liv, som ytrer sig i alle ydre Gærninger af solid Fromhed, i Gudstjenesten, i Næstekærlighed og apostolisk Virksomhed ... Vi er langt fra Forestillingen om en pæn Forening til Fremme for en besindig og inaktiv Fromhed, et sikkert Tilflugtssted med Farer, som truer de svage Sjæle - eller en Sammenslutning til Fremme for en helt igennem udvortes Aktivitet, der bliver febrilsk, fordi den er kunstig, og som kun kan tænde en Straaleleilid af mere eller mindre kort Varighed ..."

Katolsk Ugeblad

"Nordisk Ugeblad for katolske Kristne"

sammensluttet med "Katolsk Ungdom"

Udgiver: "KATOLSE PRESSE"

Redaktion: H.D.T. KLÆHULFF (ansvarshavende)

og J.BERG.

Nærebrogade 27 C, København N.

Tlf. Nora 6166 (Mand. og Fred.)

Kl. 15-16).

Ekspedition og Kasserekontor:

Set. Ansgars Forlag, Bredgade 67

København K. Tlf. Palm 4777

Dette Nummer er afleveret fra Bogtrykkeriet til Postvæsenet d. 1-5-1947

En Kongregantist maa i alt være til Marias Disposition; han maa gøre sig til Vogter, til Forsvarer af hendes Navn, hendes Fortrin, hendes Ære; han maa bære den fælles Moders Naadegaver og himmelske Gunstbevælinger til sine Brødre; han maa kæmpe uden Hvile under hendes Kommando ..."

K. Pauli SJ

FRU BENEDICTE BERGGREEN

in memoriam

5. April er Fru Benedicte Berggreen afgaaet ved Døden, 77 Aar gammel. Indtil det sidste var Fru Berggreen, omend hæmmet af tiltagende Svækkelse, virksom i Kirkens Tjeneste. Et belevent Væsen, rige Evner og usædvanlige Sprogkendskaber, erhvervet gennem mange Aars Ophold i det fremmede, aabnede hende Døre og skaffede hende mange Venner, og ikke mindst Ugebladet skylder hende en varm Tak for Interesse og Medvirke i Aarenes Løb. Under Krigen arbejdede hun trofast sammen med Pædagog Martindals. Velbevandret i Litteratur og Sprog som saa vil hun efterlade et Savn i sin Omgangskreds, og de, der kendte hende, vil i Taknemmelighed give hende et Memento. R.I.P.

HVAD MRD BØRNEBNE I VORE FERIEHJEM ?

Indtil 25. April er der modtaget: J.B.F. 25 Kr., 1 alt 25 Kr. Hjertelig Tak! Det var det første Skridt. Men der er meget, meget langt igen, før Ferien er sikret for det sædvanlige Antal Børn. Vi beder indtrængende Læserne om at hjælpe. Husk paa, at vi kun kan fremføre vor Bøn paa Børnenes Vegne hver fjortende Dag. Kun ganske faa Numre af Ugebladet kan ventes, før Ferien er inde. Vi har aldrig før ved Ferienes Begyndelse staaet med tomme Hænder. Det maa heller ikke ske i Aar. Af Rationeringsmærker har vi ogsaa kun faaet en lille Begyndelse; Men hvor knappe Rationerne end er - til et godt Formaal har Katolikkerne altid noget tilovers. Alle Gaver til Fordeling modtages med Tak af Katolsk Centralskole, Nørrebrogade 27 C. København N.

F I L M.

"Tarzan i New York" (Casino) er en førsteklasses Tarzanfilm, glimrende gjort, baade spændende og sjov, fine Numre, god Ageren og sidst, men ikke mindst den vidunderlige Abe, Cheeta, der kan et Utal af Virksomheder. Kan anbefales. - Samme Abe eller dens Fætter ses i "Slangedronningen" (Platan), hvor den oprigtigt talt er det oplivende Element, man trænger saa haardt til i denne funkistropiske, krukke-uhyggelege Romantikkfilm (med Heall, Montez & Sabu). Sædvanlige Indslag gjorde Scenerne ulideligt spændende, men grove. - Rob. Siodmak, der har lavet denne Film, har ogsaa signeret "Vindeltrappen" (Saga), der er et intelligent Eksemplar paa den kunstneriske Supergyser. Stum Pige trues af sidsays Morder og faar ved Choket tilsidst Stemmens Brug. Ypperlig Dorothy Mac Guire. Filmens Virkning ligger i udstrakt Anvendelse af indirekte Uhyggeeffekter, troldeiske Belysninger og øjendommelige Skuespillerfysionomier. Ikke en Film for nervesvage. - En eventyrlig Gyser er den franske "Skenheden og Udyret" (World Cin.), som De enten vil kalde genial eller idiotisk, alt efter Deres Indstilling til ny fransk idealiseret Filmstil. Jeg personligt var henrykt for dette artistisk sikre, raffinerede Kunstværk. Udyret havde en ypperlig Maske (lidt ala Metros Love), og Skenheden var dejlig. Med enkle Midler er uirkelige Effekter opnaaede, og man mærkede overalt Jean Cocteau's legebarnlige Men rykkelse over alt det, man kan bruge et Kamera til. Fablen i Filmen kender De af Titlen, her er den dog noget forskaaet, idet Udyret ikke er den samme som den unge Mand, men en helt, tre die, en Frø. Men det forvandles ved Belle's Kys, samtidig med at Avnen kravler ned i Skattekammeret og der i sin Død forvandles til Udyret. Der er noget Rod i det, men allers er alt godt. Skal ses. - "Den glade Kro" (Herry) er en originalt fortalt og morsom Showfilm med Bing Crosby og Fred Astaire. NB. George Washington festens. - "Gilda" (Nørrebro) er en tungsaadig Beretning om en Masse haardkogte Mennesker, ikke en eneste blodkogt Rita Hayworth var som altid skøn at skue og som altid totalt talentløs, Glenn Ford (tidl. Cowboydreng i C-Film) udmærket som hendes Ven, i Spillet Mændene om Herbert Marshall som ung. Men Filmen var skønt i Grunden spændende nok ikke videre interessant. - "Lassie vender hjem" (Park) er en brillant Film om en Hund der løber hjem fra Skotland til York shire. (++++). - "Nat i Ørknen" (Triangel) er Hathaways Storfilm om Englands afrikanske Søner. Brat Slutning, men indtil da sad man med banken de Hjerter. - "Færligt Eventyr" (Grandeur) en munter siden seriøs Spændingsfilm fra 1940. (++)
Ejorn Rasmussen.

"KLOSTERSKANDALEN" I FRANKRIG

(fortsat fra Side 158)

Maa ske for at dække over andre Skandaler og Komplotter? Det er jo ogsaa meget lettere at foretage Husundersøgelse i et Kloster end at skaffe Klarhed over Affæren om visse Vaabenlagre eller om visse udenlandske Agenters lyske Handlinger i Frankrig!

Og for at faa det franske Folk til at glemme sin Sult og tilsløre de store og smaa Skandaler i Forbindelse med Levnedsmiddelforsyningen, saa kaster man sig over Gejstligheden!

Men jeg vil ikke gøre mig til Kverulant paa Grund af den nedrige Kampagne. Jeg hører ikke til dem, der afventede 22. Juni 1944 for at tage Kampen op mod Tyskland, eller som afventede Paris' Befrielse, for at træde ind i Modstandsbevægelsen. Jeg er heller ikke bundet til nogen udenlandsk Magt. Men overfor hele det franske Folk vender jeg mig mod alle dem, der gennem de sidste to Aar til Stadighed har skældt og smældt over at vi endnu ikke er kommet ud af den Hadets Ravnlystene og Angiveriets Atmosfære, der er den sørgelige Arv efter Naziokkupationen! Vi har ikke kæmpet og lidt, og de bedste af os har ikke givet deres Liv for at et Terror- og Vilkaerlighedens Regimente skulde blive ved Magten eller leve op igen. Vi vil leve i Fred, i Ære og i Frihed!

sign. Père Michel Riquet SJ

Dette Pater Riquet's aabne Brev er blevet publiceret som Flyveblad. Og paa Bagsiden findes gengivet følgende Oplysninger om den franske Klerus i Modstandsbevægelsen:

702 har været fængslet, deraf 490 Præster og 212 Ordensfolk. 429 har været deporteret, deraf 359 Præster og 70 Ordensfolk. 251 er blevet skudt, nemlig 206 Præster og 45 Ordensfolk. Endvidere har talrige, ja Tusindvis af Modstandsfolk, Jøder, Marxister og Frimurere døgt og fundet Tilflugt indenfor Klostermure.

Flyvebladet udtaler endvidere om Paven, der ifølge Kommunistpressens Ledere er "Komplottets øverste Chef" og som gennem en Kardinal Courrière (der imidlertid hverken er de franske Katolikker eller den romerske Kurie bekendt) holder alle Traadene i sin Hånd, følgende: Den nuværende Pave, Pius XII, har under Krigen bl.a. givet følgende Personer husly for Nazisterne og Fascisterne: Storrabbineren i Rom Isral Solle, den antiklerikale Minister Bonomi, Socialistføreren Nenni, Kommunistføreren Rovede m.fl. Og paa et vist Tidspunkt under Krigen var der op imod 700 politiske Flygtninge i Vatikanet, hvor den hellige Fader underholdt dem og beskyttede dem mod fascistiske Overgreb.

BENNENS APOSTOLAT

Intentioner for Maj: Helliggørelse af det agteskabelige Liv. - Fremgang for Kirken i de anamitiske Martyrers Land.

Katolsk

18. Maj 1947
95. Aargang
Nr. 19-20

Ugeblad

Polen og Vatikanet
De Kristne og
Pengene
Helgenen i "Kjole
og Hvidt"
Vore Feriebørn

Fra

DET UROLIGE

PALÆSTINA

Fader Franciskus fra den bellige Grav foreviser sit Identitetskort ved Indgangen til Sikkerhedszonen i Jerusalem.

Biologi og Moral

Kristen Moral er altid i Skudlinien. Trods Kris ti klare Ord om ikke at dømme, formodes vi Kristne at være forhippede paa at kunne fordømme saa mange Mennesker som muligt. Det hjælper ikke, at vi omhyggeligt forsikrer, at kun Vorherre kan ransage Hjerter og Nyrer. Bare det, at vi holder fast ved Moralregler, opfattes som Dømmesag. Vore Kritkere er ikke tilfredse, før vi erklærer, at der enten ikke gives Morallove,

eller at der er lige saa mange forskellige af dem, som der er forskellige Mennesker.

Det fsar men os imidlertid ikke med til. Morallove er givet af Gud sammen med Skabelsen af den menneskelige Natur. De angaar den Del af Menneskets Funktioner, der er specielt menneskelige, d.v.s. undergivet den frie Vilje. Men naar et Menneske udfører en Handling, som er imod Moralloven, kan der foreligge mangt og

meget, som gør, at Handlingen i dette specielle Tilfælde ikke var fri, og derfor ikke en Synd, som tynger dette Menneskets Sjæl. Vi gør klogt i at regne med, at dette meget ofte kan foreligge. Vi gør kristeligt ret i at regne med, at vi har fuldt ud nok i at ransage vor egen Samvittighed. At man saa alligevel stadig vil anse os for ænære og dømmelystne, har vi svært ved at forstå. Selv en Forfatter som Politiaadvokat Lotinga er (i en Bog om " De sexuel afsporede og Samfundet ") kommet for Skade at skrive: " Tiden maa nu være inde, hvor det ogsaa navnlig fra Kirkelig Side inden for alle Trosretninger forstås, at en Række Livsbringer af ren fysiologisk-psykisk Art ikke kan undergives en religiøs-moralisk Vurdering, og at biologiske Love ikke kan bedømmes ud fra teologiske Forudsætninger ". I den givne Sammenhæng kan denne Passus forstås som en

Pasatend om, at visse hidtil gældende Moralregler for sexuel Liv maa slettes, eftersom Videnskaben har godtgjort, at de pægældende Handlinger overhovedet ikke er undergivet den frie Vilje. Men Politiaadvokaten godtgør ikke noget saadent. Saa kan Sætningen maake blot betyde, at visse Handlinger erfaringsmæssigt næsten altid udføres i en Tilstand, hvor den frie Vilje har lidet eller intet at sige. Men i den Anledning skal de Kristne ikke lave om paa deres Moral. Den siger os, at det f. Eks. er forbudt at bærve sig selv Livet, at det er forbudt at forgribe sig sexuel paa et Barn og at det er forbudt at stjæle. Men den siger intet om, hvor mange Selvmordere, Sexualforbrydere og Tyveknegte, der handler under en patologisk Tvang. Og det var Udledelsen lige saa klar over som Nutiden, saa for den Sage Skyld skal " Summa theologica " ikke moderniseres.

Med disse Linier vil vi ikke kritisere Poli-

DE KRISTNE OG PENGENE

tidsvokav Lotingaa lille Bog, der først og fremmest viser, hvor menneskeligt dansk Anklagemyndighed ser på hver enkelt Sag, den faar til Behandling. Politadvokaten har sikkert ogsaa megen Ret i, at vi alle trænger til en stadig Mindelse om, at den frie Vilje ikke er uindskrænket Herre i vor Sjæl, men i mange Tilfælde saa haardt trængt af ufrige Faktorer, at den (om vi maa bruge et Billede) ikke formaar mere, end det frie Danmark formaaede under Nazierne Jernhel.

Hvad vi vender os imod er Opfordringen til Kirken om at lempe sine Moralregler paa Punkter, hvor Friheden synes at have trængst Kaar. Er der ikke Plads til en ligefrem Modstandsbevægelse med passende Sabotering af de uheldige Lidenskaber, tror vi dog paa, at der vil kunne være Plads til en Smule Alsang - eller (uden Billede) til en Pæstholden ved Moralen som det, der bør være.

«Osservatore Romano» om DR. TISO'S HENRETTELSE

Med Anledning af den tidligere slovakiske Ministerpræsident, Dr. Josef Tiso's Henrettelse, offentliggør «Osservatore Romano» en kort Kommentar med følgende Ordlyd: Autoritative Stemmer saavel indenfor som udenfor Slovakiet havde givet Udtryk for Haabet om at den Dødsdom, der muligvis vilde blive afsagt over Ex-Præsidenten, i hvert Fald ikke vilde blive fuldbyrdet. - Hvad enten denne Henrettelse nu er en retfærdig Straf for den Skyldige, saaledes som den ene Part hævder, eller den er en politisk Hævnmagt, som det hævdes fra modsat Side, eet er i hvert Fald sikkert: En Akt af Mildhed vilde i dette Tilfælde have bidraget ikke uvæsentligt til en Bedring af Forholdet indadtil mellem Tsjecher og Slovakier. Folkeslagene er trætte af Krigen, af Had og Splittelser, og der er ved denne Dødsdoms Fuldbyrkelse desværre forspildt en værdifuld Chance for at fremme den indrevolutiske Borgfred mellem de paa Grund af religiøs Splittelser saa forskelligartede Gemytter indenfor den tschekoslovakiske Republiks Grænser. Det er beklagelsesværdigt, ja frygteligt, at enhver, der følger sig traadt for nær, stræber efter at hævne sig i stigende Grad. Ene og alene Kristus og hans guddommelige Kærlighed kan slukke denne Hævntørst. Det er dog især den Omstændighed, at der ikke er taget noget som helst Hensyn til «Præsten Tiso» - Præsteværdigheden er altid hellig, selv om Personen, der bærer den, maa ske skyldig - der har vakt den dybeste Beklagelse hos de slovakiske Katolikker».

DE STAKKELS FERIEBØRN

Vi har yderligere - indtil 10. Måj - modtaget: R.S. 100 Kr., B.B.B. 10 Kr., i alt 110 Kr. Med det tidligere indkomne tilsammen 135 Kr. Hjertelig Tak! Men - i tidligere Aar paa samme Tid var der indsamlet betydelig mere, saa det er med bange Anelser, vi ser frem til Ferien. Husk paa, at vi under Typografstrejken kun kan «tigge» hver fjortende Dag i ganske faa Linier og Ferien nærmer sig med Stormskridt. Ogsaa Rationeringsmarker indgaar kun meget smaat, og dem er der Brug for!

Tænk paa Feriebørnene i vore katolske Feriekolonier og send Deres Gave via: Katolsk Central-skole, Nørrebrogade 27 C. København N.

C.M. Hinne og Hustru Friederike født Nolte's Mindelegat.

Der vil være at uddøle nogle Portioner af dette Legat. Efter Stifterens Bestemmelse skal Legatet tildøles ældre i København og tilgrændende Kommuner bosiddende Mennesker, som hører til den katolske Kirke og sidder i smaa Forhold, navnlig saadanne, som har været bedre stilled.

Skemaer til Ansøgning afhentes paa St. Ansgars Kirkes Regnskabskontor, Brødgade 69 St., saabent alle Hverdage Kl. 15-17 undtagen Lørdag, og afleveres samme Sted senest 15. Måj.

De berømte Pæstprædikener i Notre Dame i Paris er i Aar holdt af Peter Michel Riquet SJ., som havde gjort det dristige Valg at tale om den Kristnes Forhold til Pengene. Adskillige har været utilfreds med dette Tema og har haft Fateren mistænkt for at nære lovlig kommunistisk-farvede Tendenser, hvorfor Pater Riquet i «Témoignage chrétien» har forklaret sin Holdning nærmere. Han siger her bl.a.:

«En simpel Fremstilling af en Pengemoral, som er en Kærlighedens Moral, som altsaa placerer Kærligheden til Mennesket foran Kærligheden til Pengene - skulde det være en Tankegang, som alene var en Kommunist værdig?»

Kristus har sagt: I kan ikke tjene to Herre, Gud og Mammon. Og han har gjort Næstekærligheden til det store Bud i den evangeliske Lov. Derfor mener jeg, at Kærligheden til Mennesket paa enhver Maade maa sejre over Kærligheden til Pengene. Altsaa maa Brugen af Rigdom og Udøvelsen af Ejendomsretten reguleres efter Kærligheden til Mennesket. Man maa ikke berige sig paa Bekostning af andre, Man skal lede selv den lovligt erhvervede Rigdom tjene andre Lykke.

Man hvad saa med den hellige og ukærlige Ejendomsret?

I den ser den hellige Thomas kun en Magt til at bestyre og fordele, en Magt, som er bestemt til bedre at sikre Udnyttelse og Fordeling af Verdensrigdommene til Gavn for det fælles Vel. At underordne den individuelle Ejendom under det fælles Vel, at tjene det fælles Gavn med den Rest, som er tilbage, naar de nødvendige Udgifter er afholdt til Ejeren og hans Families rimelige Underhold - det betragtes af Thomas som en Pligt, ikke blot en Kærlighedspligt, men sociale Retfærdigheds og Naturrettens Pligt.

Det leder til, at visse Folk ikke kan høre Ordene fælles Vel, fælles Gavn, social Retfærdighed, uden straks at faa Mistanke om en marxistisk Indflydelse. Og dog er Udtrykkene ganske gængs hos Thomas af Avin, og jeg vidste ikke, at han var Discipel af Marx. Ganske vist har den sidstnævnte læst og citeret Aristoteles, og derved har han maa ske kunnet anitte ham, som Kirken har kaldt Doctor communis, den katolske Kirkes almindelige Lærer, paa Grund af hans

ærlig paalidelige Lære. Det var denne Lære, ja fremsette i mit tredje Foredrag, omtrent paa samme Maade, som jeg gjorde det i 1932 hos Jacques Martain i Meudon.

Pius XI's Encyklikaer Quadragesimo Anno og Divini Redemptoris samt Pius XII's Finæbudekter 1941 har paa dette Punkt godkendt den hellige Thomas' Lære.

Men har de da ikke fordømt Socialisme og Kommunisme og hævdet Privatejendomsretten? Jovist. Men de har samtidig fordømt en egoistisk Brug af Ejendommen og den Anvendelse af Kapitalen, som kun antager Arbejderne og Proletariatet for efter eget Fordogtbefindende og til egen Profit at udnytte Industrien og helle det økonomiske Regime uden at tage Hensyn til hverken Arbejdernes menneskelige Værdighed eller til det økonomiske Livs sociale Karakter, ikke engang til social Retfærdighed og fælles Vel.» (Quadragesimo Anno.)

Hvad Socialisme og Kommunisme engaar, er det da, fordi de rejser sig mod Kapitalens misbrugende Udnyttelse af Arbejdet, at Kirken forsamler dem? Nej. Hvordan det end forholder sig med Marx' og Lenins antireligiøse og entusiastiske Anskuelse, som absolut er uantagelige for den Kristne, saa er det ingenlunde Kirkes Hensigt hverken at fordømme eller modarbejde de retfærdige Krav fra et Proletariat, der uden egen Skyld er blevet Offer for et økonomisk Regime, hvis Uretfærdighed og Haardhed Leo XIII og hans Efterfølgere aksanselsøst har peget paa.

Old de Kristne vilde forstaa, at Tiden er inde til at handle og bygge op i Lyset af den Kærlighedens Lære, som Kristi Statholdere uophærlig minder os om.»

Foran et nyt Konkordat POLEN-VATIKANET

Den diplomatiske Forbindelse mellem Polen og Pavenstolen har som bekendt været afbrudt siden Warszawa-Regeringen kort efter Krigen Afslutning opsagde det bestaaende Konkordat. Det forlyder nu fra tilforladelig Kilde, at der fra polsk Side ytres Ønske om en Genoptagelse af den afbrudte Forbindelse, og i Vatikanet har man med Henblik paa forskellige Tilnærmelsesforsøg ladet skinn igennem, at en Forudsetning for Optagelse af Forhandlinger er at den polske Regering tilbagekaldte sine bagvaskende Udtalelser om at den hellige Stol under Krigen har støttet Nazierne og Fascismen. Den polske Attache i Washington, Pruszyński, der har set

Beaeren i Aarhus

Katolsk Menigheds Bazar, den 26/27. April 1947. Udsolgte Numre: 1542 - 1652 - 2711 - 724 - 3192 - 2159 - 2475 - 3032 - 3163 - 2201 1528 - 1478 - 2628 - 3221 - 327 - 612 - 892 - 2611 - 1280 - 219 - 2959 + 2332. Am.- Lotteri: 3-hjulet Barnestykel 74 (blaa Sæddel) Læselampe 88 (hvid Sæddel) Stof 59 (blaa Sæddel: Stof) Dukvestue 84 - Pude 64 - Frugtkurv 68 - Bondegård 14. Gøvinaterne udleveres fra Præstegaarden.

ning til Ministerpræsident Bierut have gjort opmærksom paa dette Forhold, og det tyder paa at Warazawa ikke staar helt afvisende overfor denne Tingenes Tilstand. I hvert Fald er Pruszyński for nylig for anden Gang ankommet til Rom og har optaget Forhandlinger. Muligheden for en gunstig Udvikling af Situationen bedømmes dog højst forskelligt i kompetente Kredse. Den Vending, som en Tilnærmelse fra den polske Regerings Side betyder, kan føres tilbage til to forskellige Grunde. Men er i Polen blevet klar over, at Vatikanets Anseelse hos det polske Folk nu som før er fuldstændig urokket og uændret; Propagandaen om den paastaaede Nazivenlighed har ikke givet noget som helst Resultat endstige gjort noget Indtryk. Den ligeledes gennem nogen Tid foretogte Propaganda for Oprettelse af en polsk katolsk "Nationalkirke", uafhængig af Rom, har ligeledes slaaset fuldstændig fejl. Paa den anden Side indrømmede Konkordatet af 1925 Regeringen en hel Del Retigheder, saaledes en vis Indflydelse ved Udnævnelsen af ny Biskopper, en Ret, som selvfølgelig er faldet bort efter Konkordatets Opsigelse. Vatikanet har netop i den seneste Tid nybesat en Række polske Bispesæder, der var blevet vakant i de sidste Par Aar, og den polske Stat har ikke nogensomhelst retslig Stilling overfor Kirken i Øjeblikket. Det kan i øvrigt i denne Forbindelse nævnes som et Kuriosum, at den til Stadighed eksisterende polske Exil-Regering i London ogsaa fremdeles opretholder diplomatisk Forbindelse med Vatikanet. I polske Kredse i Warazawa sætter man ligesaa Kardinal Sapieha's umiddelbart forestaaende Rejse til Rom i Forbindelse med Gissingerne om en Genoptagelse af den diplomatiske Forbindelse.

LITURGISK KALENDER

- Maj
18. S. Søndag i Kristi Himmelfarts Oktav (604-46); 2. Bøn: St. Venantius(914), 3. Bøn: Oktaven(600).
19. M. St. Petrus Caestinus(915); 2. Bøn: Oktaven(600), 3. Bøn: St. Pudentiana (915); Præf.(524).
20. Ti. St. Bernardin af Siena(916); 2. Bøn: Oktaven(600), 3. Bøn: Gudsmoder([90]); Præf.(519).
21. O. 1 Oktaven(600-45); 2. Bøn: Gudsmoder, 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123,122]); Præf.(519).
22. T. Oktav af Kristi Himmelfart(600-45); Præf.(519).
23. F. Feria(604-46); 2. Bøn: Gudsmoder, 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; uden Credo; Præf.(519).
24. L. VIGILIE(607-47); ved Profetierne og Daabvandets Indvielse: violet; Hellegændens Præf.(520).
25. S. 1. PINSEDAG(616-48); Præf.(520).
(rød) Kollekt for den katolske Presse.
26. M. 2. PINSEDAG(621-49); Præf.(520).
(rød)
27. Ti. 3. PINSEDAG(624-50); Præf.(520).
(rød)
28. O. Tamperdag(627); 2. Bøn: St. Augustin af Canterbury(920); Præf.(520)
29. T. 1 Oktaven(632); 2. Bøn: St. Maria Magdalene af Pezzi(922); Præf.(520)
30. F. Tamperdag(633); 2. Bøn: St. Felix I (922); Præf.(520).

31. L. Tamperdag(637); 2. Bøn: St. Angela Mericia(923), 3. Bøn: St. Petronilla; Præf.(520)

ORDRUP K.U.K. arrangerer SOMMER-FEST med Bal Lørdag 31.Maj; Kl.19,30, Kollegievej 2. Underholdn., Dans i Haven, Servering. Billetter i Sankt Ansgars Boghandel, Palm 4777

En Maler vender hjem..

Mogens Kai Nørregaard er kommet til Danmark. Efter tyve Aars Ophold i det Land, der brøgte ham kunstnerisk og sjællig Befrielse - det katolske Italien - sidder han nu her - som en sær fremmed Fugl, - en ensom Kunstner, - Nesten som et bittert Paradoks blev han under Krigen en fremmed, - en udstødt - netop i det samme Land, hvor han trygt havde levet saa mange Aar, og hvis religiøse Aand helt var blevet hans egen. -

Gennem Fangelejre, italienske og tyske, naaede han hjem til sit Fødeland - hvor en helt ny Kamp - Kampen for at vinde Podvæste efter de mange Aars Udlændighed, begyndte - dobbelt svært i et lille Land - helt lukket om sig selv. Mogens Kai Nørregaard var ikke ukendt, da han i 1922 forlod Danmark for at begynde sin lange Vandring, - Pilgrimgangen for at finde sin Tro og derigennem sig selv. Han var en lovende ung Charlottenborgmaler, der gjorde sig smukt bemærket - men først og fremmest var han et intellektuelt forfinet og søgende Menneske. Opdraget stærkt atheistisk, - og fejlagtigt kunstnerisk vejledt, - blev han klar over, at han maatte bryde med alt hjemligt for at redde sig selv. Det gjorde han, og Bruddet var fuldstændigt. - Det faldt ham naturligt, ifølge sin hele kulturelle Indstilling at søge til Paris, - og her fik han ogsaa sin første Anelse af Befrielse ved sin Dragning mod den katolske Tro - en Dragning, der ligesaa naturligt førte ham til Italien - til Parma, hvor han i 1925

(fortsættes S. 164)

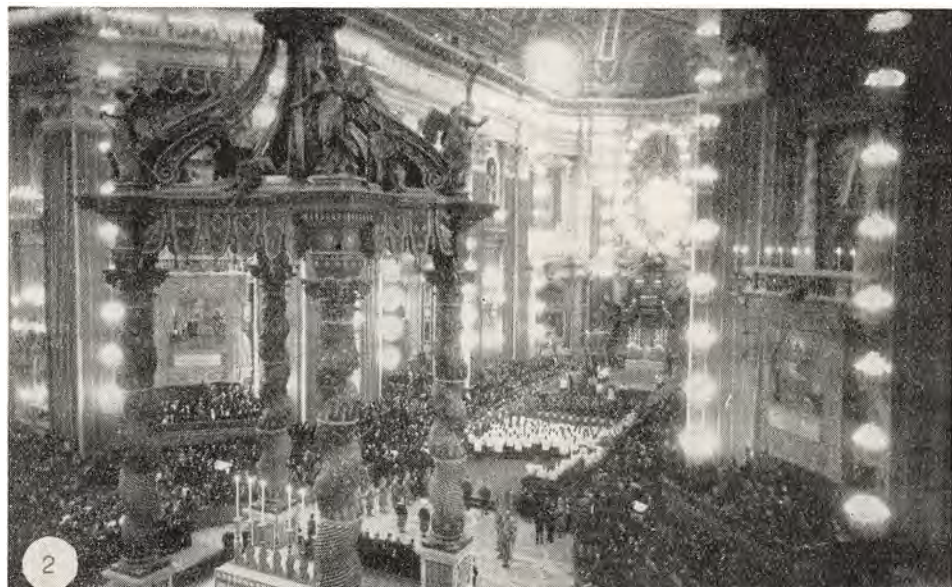

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Onsdag i forrige Uge faldt der ved Middagstid en tung Mørkeblok ned fra Taget i Peterskirken. Ved et Tilfælde opholdt der sig ingen paa Stedet, men kun faa Øjeblikke forinden havde den hellige Fader staaet netop paa det Sted, hvor Stenen faldt.

Under stor Deltagelse seligkaaredes for nyelig Universitetsprofessoren Contardo Ferrini fra Milano. Ferrini var Jurist og døde i 1902, kun 43 Aar gammel. Foruden at være en kristen Humanist i Ordets egentlige Forestand, var han en from og forbilliget Katolik, der allerede af sin Samtid betragtedes som en Helgen. Vore Billeder viser (1): Den salige Contardo Ferrini - populært kaldet "Helgenen i Kjøle og Hvidt" (Alterbilledet i Universitetskirken i Milano), (2) Seligkaaringshøjtideligheden i Peterskirken.

DE UNGES SIDE

Organisation og Liv

I disse Månedes møder man unge Katolikker, som med en vis Utaalmodighed ser hen til, at der skal ske noget epokegørende med katolsk Ungdomsarbejde. Hos enkelte møder man en - synes vi - helt urimelig Tro på a., at bare der skabes en rigtig Organisation, saa vil Arbejdet pludselig blomstre.

En gammel Ungdomsarbejder sagde i den Anledning: "Hvor har vi spildt megen Tid, dengang jeg var med. Jeg mindes hele Perioder, hvor det meste af vor Tid gik med at planlægge og aldrig naa videre. Tænk om man i Dag havde alt det Papir, vi har brugt."

En anden Mand, altid kendt som en stor Praktiker, sagde det samme paa sin Maade: "Der hvor der sker noget, er i de smaa Kredse. Organisation kan være til Hjælp, men først naar de virkelig aktive Kredse findes i fuldt Sving. Og det afgørende er her de rigtige Ledere i tilstrækkeligt Antal. Alle Foreningers historie er historien om de skiftende Ledere, aldeles ikke om Paragraffernes Endringer."

Og vor egen Biskop sagde ved Arets Begyndelse til de unge, at det, han mente, der var Brug for, bare var det enkle og nemme, at der blev tilvejebragt en vis Kontakt mellem Foreningerne. Det vil en vorrende Ungdomsprest have som sin fornemste Opgave: at hjælpe til indbyrdes Kontakt.

Vi ser derfor frem til, at de forskellige Sognes unge stifter indbyrdes Bekendtskab. Som et katolsk Blad i Sydafrika skrev forleden: "De unge Mænd i et Sogn synes altid, at de unge Piger i Nabo sognet er de vænneste." Og de gode Ideer fra Nabo sognet har samme fornyende og fornyende Virkning.

Katolsk Ugeblad

"Nordisk Ugeblad for katolske Kristne" sammensluttet med "Katolsk Ungdom"

Udgiver: "KATOLSK PRESSE"

Redaktion: H.D.T. KLÆRULFF (ansvarshavende)

og J.BERG.

Nørrebrogade 27 C, København N.

Tlf. Nora 6166 (Mænd og Fred.)

Kl. 15-16).

Ekspedition og Kassererkontor:

Sct. Ansgars Forlag, Bredgade 67

København K. Tlf. Palm 4777

Dette Nummer er afleveret fra Bogtrykkeriet til Postvæsenet d. 14-5-1947

Sommerferien er begyndt og det er Tiden til at komme sammen. Hvis man rundt om i Landets katolske Ungdomsforeninger tænker paa, hvem man vil gæste eller indbyde til at større eller mindre Sommerstævne, vil der kunne komme meget mere ud af saadant Gæsteri end af al den Organisation, som (bevares) maaeske nok skal til, men som uden Skade (synes vi) kan vente, til der er den rigtige Græde i det Arbejde, der er det først fornødne.

VEJEN TILBAGE

"Time" fortæller om en tysk Dominikaner Leonard Roth, der lige fra 1933 arbejdede med Hitler. Gastapo gjorde det saa hedt for ham, at han i 1935 maatte flygte til Schweiz. Men i 1943 vendte han hemmeligt tilbage til Tyskland, blev opdaget og sendt til Dachau, hvor han saa to andre Præster blive prygllet ihjel. De Amerikanere befriede Fangerne to Aar senere, blev Pater Roth i Lejren, fordi der var 5 Tusind Tyfuspatienter, han ikke vilde svigte. Og da bagefter hans Fjender, 25 Tusind SS-Mænd, færtas til Lejren, blev han der for deres Skyld. Nu gør han alt, hvad han kan for at hjælpe sine Fjender som Præst og Medmenneske.

Han udtaler om sin mærkelige Menighed: "To Traditioner af dem er uden sændelig Interesse; men dem prøver jeg at nærme mig ad stik og rent menneskelig Vej. Jeg er kommet i godt Forhold til dem, skønt mange af dem er imod mig, fordi jeg er katolsk Præst. Men jeg siger dem Sandheden, hvad enten de kan lide den eller ej. Der er een Ting, jeg aldrig gør. Jeg skælder aldrig ud.

Om Kirkens fremtidige Rolle i Tyskland siger Pater Roth: "For det første maa Kirken være mere aktiv i socialt Arbejde. For det andet maa vi finde Udveje for en Tilmælelse mellem de to Konfessioner med det mindst mulige Eftertryk paa indbyrdes Forskelligheder. For det tredje maa vi ofre det rent traditionelle i vor egen Livsfræelse for den afgørende Opgave at vække Menneskers Kærlighed til deres Medmennesker."

F I L M.

"Det hændte i Kroen" (Casino) er en ganske særpræget fransk Film, Kriminalfilm og Parodi og Farce mellem hinanden. Temmelig søvner at følge, da Slægten Goupi er saa kolossalt forgrenet, og da de allesammen spiller Rolle i den lunefulde Handling, snart groteske, snart uhyggelige og snart rent komiske. Kan anbefales for sit Spil og sin hele originale Façon. NB. Maurice Schutz som Oldefaderen paa 106 Aar. - "Dybets Helte" (Bristol) er en sympatisk Ubaadefilm med farvestrålende Billeder og Tyrone Power i Hovedrollen. Kærlighedshistorien kunde let undværes men ellers var Filmen vel blevet for kort. Filmens Mission var ganske uskrekent at reklamere for Flaaden. - "Min Veninde Sally" (Roxby) er en dækkelig Showfilm bygget over Komponisten Paul Dressers (egl. Dreiser) Liv og Levned og med en Række af hans Melodier som Rygrad. Fantastisk skidt sat op, ens og for langt. Rita Hayworth var stjernet sammen med Victor Mature, Superman og Superwoman. Puh! - "Professoren og Korrigenen" (Carlton) er en herlig sprogfilologisk Komædie med Gary Cooper som Lexikonprofessoren, der opdager, at han er femten Aar bagud med Slang, som han netop har skrevet 33 Sider om. Han styrter sig ud i Livet for at lære og dumper ned i den ens vilde Situation efter den anden. Slutningen med de oprindelige Videnskabsmænd var intet mindre end et Pletsud. Bryd Dem ikke om Filmtitlen, De vil sikkert mere Dem godt. - "Vaabenmaglerne i Sydhavet" (Colosa.) er en tynd og likegyldig Film fra 1940 i rædselsfulde Farver. - "En Forræder" (Atl. & Cas.) er en jævnt kedelig Stikkerfilm/ fransk af Oprindelse, østeuropæisk i Tone. Første Del gav gode Scener, men det blev stadig mattere og endte direkte slæjt. - "Og og Gokke som Spøgelse" er fire af Laurel og Hardy's sjoveste Farcer fra 1932 med Sævekærerfilmen "Buel Bodies" som Indleder, og hvor man især rigt ser dem som Elektrikere, Søfolk paa et Spøgelseseskib og som Skoretensfejere. Det hele er elskværdigt Vrovl, men sat Pudsigt op og med mange kvikke Gags. - "Prinsessen der ikke vilde le" er en sovjetrusisk Børnefilm bygget over nogle højtskede Eventyr om den uafstige Prinsesse, om den gode Bønderøng, der frelste Geddens Liv og til Belønning fik alle Ønsker opfyldt, og om hvordan han fik Pigen til at le. Det er en ganske dejlig Film, lyriak og munter paa een Gang, livfuld som et Folkeeventyr og grotesk som kun en Trickfilm kan være det. Og spillet helt rigtigt. Børnene tager neppe Skade af Sovjetetempel, der tager sig grundkomisk ud i et Eventyr; Emil vil ikke have Kongeriget, men vil hjem og arbejde videre i De danske Børn bar se den. Bjørn Rasmussen.

EN MALER VENDER HJEM . . .
(fortæst fra S. 165)

optoges i den katolske Kirke.

Den sjælelige Udvisning han fik gennem sin religiøse Overbevisning blev samtidig hans egentlige Indvielse som Kunstmaler. Religionen blev for Mogens Kai Nørregaard gædelig Meditation, - og han blev Stilhedens Maler. Trods sin store Dygtighed resignerede han paa alle ydre Virkemidler for helt at kunne blive den stille Stemme, der varsomt peger mod det ene fornødne. Vi finder ham i de gamle Klostre, de gamle Kirker, de stille Stuer. - Lysat fælder nesten som Antydning paa de skønne Helgenfigurer, paa et Krucifikke eller en Madonna, - de lever et anseesfuldt Liv. Der er aldrig Mennesker paa disse Billeder. De gamle Stuer staar tomme, - her lever kun Tanken - i en Stilhed, der faar en til at lytte - maaeske til den indre Stemme, der bringer Erkendelse. Stilheden er Mogens Kai Nørregaards Stemme som Kunstmaler - en Stilhed, der er tidløs - tidløs som Troen selv. Han har været en Kunstners og Aandens Vandringsmand, der igenem alt verdsligt omskifteligt, gennem alle Livshændelser, har formaaet at finde frem til - og evnet at bevare, kunstnerisk og menneskeligt, det ene fornødne - sin Sjæl. -

I en Del af Krigenes Aar, indtil han selv blev fængslet, sad Mogens Kai Nørregaard i Assisi og vogtede paa sin nære Ven Johannes Jørgensens Hus og Værker.

Nu vil han i København aabne sin første selvstændige Udatilling - af Arbejder fra Italien og Danmark.

Han er hjemvendt - maatte han nu føle sig hjemme!

Elof Risebye.

Udatillingen aabner 17. Maj i Bachs Kunsthandel, Ol. Strand 36 til 31. Maj. Lukket Helligdage.

Katolsk

1. Juni 1947
95. Aargang
Nr. 21-22

Ugeblad

CYKLERYTTERE BØS PAVEN Den hellige Fader modtog for nylig Deltagerne i det klassiske 244 - Kilometer italienske Cykkeløb "Giro del Lazio", og vort Billede viser den hellige Fader i Færd med at uddele Souvenirs til Audiensdeltagerne, bl.a. Vinderen Motta.

Meninger og Tro

Den 21. Maj skrev Professor Lindhardt en Artikel i "Jyllandsposten" om de 3-400 folkekirkelige Præsters Protest mod Loven om Kvinders Adgang til Præsteembeder. Professoren konstaterede, at disse Præster i klare og stærke Ord erklærede dette for ensbetydende med et Skisma. Benyttelsen af dette Ord maatte betyde, at Præsterne ikke kunde staa i Kirkesamfund med den Del af Folkekirken, der akcepterede de kvindelige Præster. Og da denne sidste Del havde Rige-

dagen for sig, vilde det altsaa være nødvendigt for de protesterende Præster at træde ud af Folkekirken. Dette var, sagde Professor Lindhardt, den klare og nødvendige Konklusion af Præsternes Udtalelse. Og han haabede, at Præsternes vilde staa ved deres Ord og tage Kampen og dens Vilkaar. Gjorde de det ikke, vilde det være endnu et beskæmmende Eksempel paa Ordens Inflation indenfor Folkekirken. Der er nok af store og myndige Ord, men de indløses

Protestanterne
i Spanien
Tysklands religiøse Problemer
Englands Biskopper om Verdensfreden
Det vigtigste Ungdomsarbejde

ikke til nominal Værdi.

Vi er i denne Sag helt udenforstaaende. Vi følger i hele Diskussionen om de kvindelige Præster, hvor langt der er fra os og til Folkekirken. Vi følger os ikke tilskyndet til at fortælle Protestanterne om vor Stilling i Sagen og vore Grunde, fordi disse Grunde hænger sammen med et Helhedssyn, som Protestanterne ikke forstaar. Vi kan højst faa dem til at indrømme, at ud fra vore Forudsætninger handler vi rigtigt.

Derimod er vi interesserede i Professor Lindhardts Udtalelse om Ord-Inflationen. Det er jo rigtigt, at man mere end een Gang oplever kraftige Meningsstilkendegivelser fra folkekirkelige Kredse uden at der følger Handling paa Ordene. Professor Lindhardt nævnte Nordentoft-Sagen, og der er andre Eksempler ogsaa.

For os er der ingen Tvivl om, at naar vi oplever saadanne lamme Meningsstilkendegivelser, er det, fordi det netop kun drejer sig om Tilkendegivelser af en Mening, ikke om Udtryk for en overnaturlig Tro, saaledes som vi forstaar Troen paa Gud og hans Aabenbaring. Ogsaa vi kender til Meninger. De er Udtryk for vor bedste Overbevisning, og vi gør vort for at virkeliggøre, hvad de udtrykker. Men vi ved, at de blot er Meninger og kun har den Værdi, som vore Grunde giver dem. Andre Mennesker naar til afvigende Meninger ud fra Grunde, der er forskellige fra vore. Ganske anderledes er det med vor Tro. Den hviler paa Guds Garanti, hvad enten vi forstaar at give menneskelige Grunde for den eller ej. Vor Tro er ikke ligeberettiget med andres Overbevisning. Den er indiskutabel, og den maas efterleves uden at veje Størrelsen af de Ofre, den kræver af os.

Folkekirken lever kristeligt paa sin Arv fra Moderkirken. Derfor sker det, at man vender (fortsættes S. 168)

Det protestantiske Mindretals Stilling i Spanien idag

Atter og atter har man Lejlighed til at konstatere, hvor vanskeligt det faktisk er at danne sig et Helhedsbillede af Forholdene i Spanien. Der hersker ikke blot delte Møninger om den politiske og sociale Situation, men ogsaa Beretningerne om de konfessionelle Forhold svinger fra den lyseste Optimisme til den aller mørkeste Pessimisme. Vi skal derfor forsøge paa at orientere vor Læsere om det protestantiske Mindretals Stilling i Spanien idag, støttet til Udtalelser af spansk Oprindelse og hovedsagelig fra protestantiske Kilder.

Det talmæssige Forhold

For at kunne danne sig et Skøn over den protestantiske Kirkes Stilling, er det vist gavnligt først at give et Par Tal vedrørende Forholdet mellem Katolikker og Protestanter. Vor spanske Hjemmelsmand, der har søgt sine Oplysninger i ledende spanske protestantiske Kredse, oplyser herom følgende: Spanien talte før Borgerkrigen - med en Befolkning paa 27 Millioner - omkring 7000 Protestanter, der deltog i Nædveren, saaledes at man skønnede det samlede Antal til mellem 20.000 og 30.000. Dette Tal sank en Del under Borgerkrigen, men er imidlertid atter vokset, saaledes at man igen kan regne med c. 7000 Protestanter, som gaar til Alters. I 1936 anslog man Tallet af Konfessionscentre til 130, et Tal, der ganske vist gik betydelig tilbage under Borgerkrigen, men som i de seneste Aar er vokset støt og rolig saa at man igen regner med 70. I selve Madrid findes der følgende protestantiske Kirker og Kapeller: Jesuskirken (Calatrava 25), den evangeliske Kirke (Beneficencia 18), evangeliske Kapeller (Tortosa 3, General Lacy 18), den evangeliske Kirke (Bravo Murillo 87), et protestantisk Kapel i Dunque de Sexto 6 samt et Adventistkapel (Alenza 6)

Situationen indtil 1945

De Love, der regulerede religiøse Forhold i Spanien indtil Franco, stammede fra det liberale Monarki, og karakteriseredes af Encyclopaedia Britannica (Udgave 1936) med Ordene: Liberty of worship is allowed (Kultusfrihed er tilladt). Protestanterne deler selv den spanske Protestantismes Historie i to Perioder: den første i 16. Aarhundrede, den anden i forrige Aarhundrede, idet den egentlige Emancipation først satte ind med General Prim (omkring 1860). Ifølge de gamle Love, der i Praksis

havde Gyldighed fra 1820, er den katolske Religion, der omfatter mere end 99% af Landets Indbyggere, Landets eneste Religion, men en praktisk Tolerance har været udøvet siden 1860 og er ikke blevet antastet af de senere Konger. Den ny Forfatning af 1931 adskilte skarpt Kirke og Stat, men tilsikrede dog i Artikel 27 Samvittigheds- og Bekendelsesfrihed. For Katolikkerne kom disse ny Love til at betyde en Tid fuld af haarde Lidelser idet man ved Bekendelsesfrihed kun forstod Frihed til en Bekendelse, der paa Forhaand gav Afkald paa enhver Indflydelse paa Opdragelse og Skole og overhovedet paa det offentlige Liv. En Protestant, der har givet vor Hjemmelsmand disse Oplysninger, karakteriserer Protestanternes Forhold under den daværende Republik saaledes: Under Republikken havde vi materielt set større Muligheder, men aandeligt var vi ringere stillet, fordi man kæmpede mod alt, hvad der havde med Religion at gøre. Mulighederne bestod fremfor alt deri, at Protestanterne under Republikken og navnlig under den røde Regering blev begunstiget og havde fuldstændig fri Hænder i deres Propagandavirksomhed. Og naar Protestanterne derfor under Franco har faaet et mindre heldigt Lyse over sig, er det fordi de adskillige Steder under Borgerkrigen optraadte som Beskyttere for de Røde og Kommunisterne. Derfor støjtede deres Propagandavirksomhed paa Vanskeligheder efter at Franco var kommet til Magten. Det fremgaar dog af objektive Informationer at de Efterretninger om Forfølgelse og Undertrykkelse af de spanske Protestanter, som i sin Tid kolporteredes af Brødrene Flieidner i Madrid, saa langt fra stemmer overens med de faktiske Forhold i Spanien, idet hverken spanske eller udenlandske Protestanter blev forhindret i Udøvelsen af deres Religion og deres Kirken og Kapeller stod aabne.

Den spanske Protestantisme i Dag

I 1945 udstedte Regeringen Franco den saakaldte "Fueros de los Españoles". Artikel 6 i denne spanske Grundlov udtaler, at "Bekendelsen og Udøvelsen af den katolske Religion, der er den spanske Stats Religion, nyder officiel Beskyttelse. Ingen maa dog forhindres i at have en anden religiøs Anskuelse eller i sin private Udøvelse af denne. Offentligt er imidlertid kun katolske Ceremonier og Manifestationer tilladt".

Paa Grundlag af protestantiske Tidsskrif-

ter, der alle udkommer i Spanien, skal vi i det følgende give et kort Rids af hvorledes Livet former sig i protestantiske Kredse efter de ny Love.

B i b e l v æ r k e t . Et lille Blad "Notas de la Obra Biblica", der hidindtil er udkommet fire Gange som Aarskrift, tjener det Formaal at virke for Biblens Udbredelse. Under Titlen "La circulacion biblica" gives der følgende Beretning om Biblens Udbredelse i Aarene 1944 og 1945:

1944: 984 Bibler, 991 Ny Testamente, 4050 Bibeldele, 1 alt 6025.

1945: 1488 Bibler, 1807 Ny Testamente, 4286 Bibeldele, 1 alt 7581.

Antallet paa de Byer, hvortil vi har sendt Bibler, stiger stadig.

Den samme Beretning oplyser endvidere, at der blandt de spanske Protestanter er organiseret en privat Udbredelse af Biblen (Colportage privado, Notas de la Obra Biblica, Nr.3 S.6).

Paa denne Maade uddeltes i 1945: 416 Bibler, 875 Eksemplarer af Ny Testamente og 3702 Bibeldele, 1 alt 4993, i 1946: 225 Bibler, 1008 Ny Testamente og 2213 Bibeldele, 1 alt 3476.

Endvidere arbejder særskilte Vandreprædikanter indenfor dette Bibelværks Rammer og udfolder Prædikantvirksomhed i samtlige Provinser. "Notas de la Obra Biblica" beretter saaledes i Nr. 3, S.8: "Allerede i Slutningen af Aaret kunde vi foretage en Ekскурsion. Paa denne Rejse besøgte vi 19 Kirker. I Løbet af 26 Dage holdt vi 22 Foredrag. Antallet Deltagere variede mellem de besøgende i en mindre Søndagsskole og godt og vel 500 Personer i en Kirke i Barcelona. Det samlede Antal Tilhørere paa denne Rejse beløber sig til omkring 7000 Personer".

K u l t u s . Den gamle Forordning om at ikke-katolske Kirker ikke maa have Udgang direkte til en Gade, er i Praksis faldet bort. Forbudet mod offentlig Kultudøvelse gælder ej heller Brylluper og Begravelser. Begge Dele finder Sted under uidskrænket Form. Tidsskriftet "El Eco de la Verdad", Februar 1947, Nr.9, meddeler saaledes under Rubriken "Noticias" - foruden en Skildring af Jule- og Nytaarsfester i forskellige spanske Byer - et Referat af to Begravelsesbøjtideligheder. Ved en Begravelse i Sabadell "ledsagede et stort Sørgetog vor elskede Søster (Doña Josefa Raubert) til Graven" Fra Alcader beretter det samme Tidsskrift: "I Kapellet og paa Kirkegaarden holdtes der Tale". Begge Steder havde vi Lejlighed til at bære Vidne om Kristi Værk overfor en stor Folke-mængde ...". Tidsskriftet "Constancia" bringer i Februarnummeret 1947 flere Beretninger om Jule- og Nytaarsfestligheder i forskellige

spanske Byer bl.a. i "San Pablo" i Barcelona:
 " ... Denne Gang fejredes Julafesten i St. Paul under særlig festlige Former, ikke blot paa Grund af de ekstraordinære Forhold, men ogsaa paa Grund af det store Antal Deltagere, der sympatiserer med Evangeliet eller endnu staar udenfor. 26. December afholdt Søndags-skolen sin Julefest for 42 Børn og 29. Decem-ber blev 13 Menighedsmedlemmer konfirmeret .."

P r o p a g a n d a . I denne Sammen-
 hæng skal vi nævne nogle Brochurer, der udsen-
 des af forskellige protestantiske Grupper - og
 som alle udkommer frit, d.v.s. uden det kirke-
 lige "Imprimatur" - nemlig: "Notas de la Obra
 Biblica" (Aarsberetning), "Constancia" (Uge-
 blad i 5. Aargang), "Escudrinador Biblico"
 (udkommer to Gange om Månedens, 4. Aargang),
 "El Camino" (3. Aargang), "El Eco de la Ver-
 dad" (Månedsskrift, 2. Aargang), "Carta circu-
 lar a los Evangelicos Españoles" (Februar 1947
 udkom Nr. 28), "Hoja Parroquial de la Iglesia
 del Redentor" (Sogneblad for Vor Frelsers Sogn
 i Madrid, Månedsskrift i 3. Aargang). - Som
 Led i Propagandevirksomheden kan endvidere
 nævnes: den allerede nævnte Bibeludbredelse
 (circulacion biblica), den private Bibelkreds
 Colportage privado), Vandreprædikanterne (Via-
 jes). En interessant Enkelthed, som kan nævnes
 i denne Forbindelse, er den katolske Bibeldag
 i September 1946. Nr. 4. af "Notas de la Obra
 Biblica" beretter herom følgende: "Paa denne
 Dag sluttede en Del unge fra forskellige e-
 vangeliiske Kirker sig sammen for at udbrede
 (sluttes S. 168)

En sandfærdig Beretning om ET SÆT TØJ

En amerikansk Kinemissionær fortæller :
 Jeg var i 1933 vendt hjem efter mange Aars Op-
 hold i Sydkina. Paa Femte Avenue mødte jeg en
 Ven, der saa mit gamle Tøj og bad om Lov til
 at købe mig et nyt. Vi gik ind hos Saks, og
 jeg fik det bedste Sæt færdigvævet sort Tøj,
 der hang paa Bøjlerne.
 I 1942 greb Verdenskrigen ind i vor Tilvæ-
 relse. Jeg skulde til Chungking for at sæbne
 en ny Missionestation. Det ni Aar gamle Tøj
 kom med. Kort efter ankom Pastor Baumann fra
 Honan. Han var flygtet et Par Minutter før Ja-
 panerne kom og var sæt Chungking i en kine-
 sisk Kulis Tøj. Han fik det sorte Sæt og gik
 med det et Par Månedes. Saa købte han et Sæt
 brugt grønt Tøj af en Englænder og fik det fær-
 vet sort.
 I September samme Aar ankom Kanadieren Pas-
 tor Steele fra Scarborough. Han var i Pjalter
 og med Skudhul gennem Hatten. Øjeblikkelig fik
 han det sorte Tøj og gik med det, til han et
 halvt Aar efter fik et nyt Sæt fra Indien.
 Juni 1943 naaede Pastor James Smith fra
 Macao til Chungking, ogsaa i Læser. Han blev
 meget imponeret, da det sorte Tøj kom frem fra
 Kufferten og han saa Firmamerket. " Det bliver
 ligesom at promenerer paa Gaden i New York ".
 Tidligt det følgende Aar arvede en Passa-
 nist - Præst, Pastor Caulfield, Tøjet.
 Og ud paa Sommeren 1945 kom Jesuiten, Pas-
 ter Thomas Ryan i Pjalter fra Hong Kong. Da han
 var lille og tynd, næste vi sikre det nu berøm-
 te sorte Tøj betydeligt ned, for at det kunde
 passe ham.
 Nu skulde man tro, at det ikke længere kunde
 cirkulere. Men nej, kort efter mynter spadse-
 rede en kinesisk Præst ned gennem Gaden med det
 færdigvævede Sæt Tøj i fortsat Tjeneste.

FERIEBØRNE IGEN -

Med hastige Skridt nærmer Ferien sig. Aldrig
 før - end ikke under Krigen - har vi været
 "penge- og mærkemæssigt" saa langt bag ud som
 i Aar, omend det er begyndt at hjælpe lidt. Der
 er dog endnu et langt Stykke frem, før Ferien
 er sikret for samme Antal Børn som ellers.
 Siden sidst her vi modtaget: G. Hardon 5 Kr.,
 Mærte 10 Kr., Anon. 30 Kr., Anon. 5 Kr., Kon-
 vertit 5 Kr., Anon. 500 Kr., P.A. 50 Kr., L.S.
 25 Kr., i alt 630 Kr., med det hidtil indkomne
 tilsammen 665 Kr. Hjertelig Tak!
 Bidrag til Fordeling mellem Feriehjemmene
 modtages fremdeles med Tak af Katolsk Central-
 skole, Nørrebrogade 27 C., København N.
 Og glem heller ikke at vi h a s t t har
 Brug for Mærker!

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Kristi Himmelfartsdag helgenkaaredes den
 salige Schweizer-Eremit Nikolaus von Flüe.
 Redemptoristerne og Kamillianerne har af-
 holdt Generalkapitel i den evige Stad. Redem-
 toristerne valgte den hidtidige Konsultor for
 den hollandske Provins, P. Leonard Buijs, til
 General, idet den afgaaende General, P. Murray,
 der havde beklædt Posten siden 1909, havde ønsket
 at træde tilbage af Helbredshensyn. Redem-
 toristerne har i de seneste Aar kunnet nø-
 ttere en betydelig Fremgang og har kunnet grund-
 lægge flere ny Provinser. Kamillianernes Gene-
 ralkapitel valgte den hidtidige Provincial for
 den amerikanske Provins, P. Earl Mansfield, til
 General. Den nyvalgte General, der er 58 Aar, er
 Tysker af Fødsel, men har været i USA i adskillige
 Aar og har opbygget Ordensens derværende
 Provinser.

England

Den britiske Bispekonference har udsendt
 en Erklæring om Fredsproblemerne med følgende
 Ordlyd: Den tiltagende internationale Spænding
 og den akutte Råd, som det britiske Folk i den
 under som en uundgåelig Følge af den totale
 Krig, foranlediger os til at rette denne Hen-
 vendelse til vor Klerus og vore Menigheder. Vi
 kan ikke vente os nogen Løsning af Verdenspro-
 blemerne paa Basis af de Bestræbelser, som
 Statsmændene i Øjeblikket udfolder eller af de
 Verdensorganisationer, der er blevet dannet.
 Løftet om Fred blev i sin Tid givet til dem,
 der var i Besiddelse af god Vilje og denne go-
 de Vilje er den første Betingelse for en Ver-
 densorden og en Verdensfred. Begge Dele kan i-
 midlertid kun opnåes gennem en ydmyg Anerken-
 delse af at Mennesket er afhængig af den alm-
 nægtige Gud. Den egentlige Aarsag til Rivalite-
 terne og Misstemningen er Mangelen paa Kærlig-
 hed. Politiske Overveisninger og Patriotisme
 er ikke nok til at danne Grundlaget for Fred
 og Retfærdighed. Guds Love og indbyrdes Kær-
 lighed den menneskelige Families Medlemmer i-
 mellem er ene og alene i Stand til at geopret-
 te den nedbrudte Tillid mellem Nationerne.

Italien fejrer i Aar 600-Aars Mindet for
 Landets Skytspatron, den hellige Katerina af
 Siena's 744 Helgenindens Fødselsdag højtidelig-
 holdtes overalt i Italien, og i Rom afholdt
 Riddere og Damer fra den hellige Gravs Orden
 en Midnatsparade (vort Billede) med Hel-
 genindens Relikvier i et gyldent Skrin.

Den apostoliske TYSKLANDS PROBLEMER Visitator om

Den apostoliske Visitator i Tyskland, Biskop-
 pen af Fargo (USA), Mgr. A.J. Muench, giver i
 en Rapport en Række Oplysninger om tyske Pro-
 blemer og henviser her bl.a. til at Antallet
 af Katolikker i det indskrumpede Tyskland som
 Følge af den allierede Tvangsforflyttelsepolit-
 tik er steget med mellem 6 og 8 Millioner.
 "Omraader i Tyskland, der før var overvejende
 protestantiske, er nu næsten helt katolske. I
 Thüringen, hvor Protestantismens Vugge stod,
 og hvor der i 1940 i en Befolkning paa 1,740,000
 Indbyggere kun taltes 43,000 Katolikker, lever
 der idag omkring 500,000 Katolikker. Ligeledes
 i Slesvig-Holsten, hvor man tidligere kun talte
 51,000 blandt 1,440,000 Indbyggere, er der
 idag 250,000 Katolikker. Enkelte Sogne har
 haft en ligefrem katastrofal Tilvækst, saaledes
 f. Eks. Sognet Brake i Oldenburg, hvor der
 før var 500 Katolikker og som idag teller ik-
 ke mindre end 12,900 Sjæle. Det siger sig selv,
 at man langt fra disponerer over tilstrække-
 ligt med Kirker, Præster eller Ordensfolk for

at magte Sjælesorgen. Biskop Muench kommer i
 sin Rapport endvidere ind paa sin Audiens hos
 den hellige Fader samt sine Samtaler med den
 tidligere Præsident Hoover. I en flere Timer
 lang Samtale drøftede Biskoppen de vigtigste
 Problemer i den Indberetning, som han havde
 tilstillet den hellige Fader: en 46-sidet Be-
 retning om Situationen i Tyskland idag og en
 17-sidet Beretning om de saskaldte "displaced
 persons". Den hellige Fader gav Udtryk for sin
 store Tilfredshed med det Liv, der rører sig i
 den tyske Kirke under den genvundne Frihed, men
 var alvorlig bekymret over de kolossale Proble-
 mer, som Kirken stod overfor i Efterkrigens
 Tyskland. Biskop Muench beretter endvidere, at
 den hellige Fader er aktivt interesseret i en
 Udvandringsplan for "displaced persons" og
 udtaler, at de forenede Stater har begaaet en
 alvorlig Fejltagelse ved ikke at tillade for-
 søget Indvandring, da "vort Land har alvorligt
 Brug for et langt større Hjemmemærket for at
 kunne aftage de Goder, som nyere og bedre in-
 dustrielle Metoder kaster paa Markedet i stad-
 dig stigende Grad".

Katolsk

15. Juni 1947
95. Aargang
Nr. 23-24

Ugeblad

Pavetale om
Verdensfreden
K.K. Steincke contra
K.K. Steincke
Kardinal Faulhaber
om Tysklands Børn
Amerikansk Katolicisme

MARIANSK KONGRES I KANADA

I Ottawa afholdes der 18-22 Juni en mariansk Kongres, der bliver Verdens første større katolske Manifestation efter Krigen. Vort Billede viser Biskop Alexander Vachon af Ottawa med en Model af det gigantiske Friluftsalter, der er Kongressens Centrum.

HVAD STATSRADIOFONIEN IKKE HAR VIDST -

Statsradiofonien meddelte Søndag d. 1. Juni, at Danmarks katolske Radioklubber, som iøvrigt netop den Dag holdt Delegeretmøde i København, havde nedlagt en kraftig Indsigelse mod Foredragsserien om Ægteskabet. Man tør sæppe høre, at der vil komme noget ud af en saadan Protest, men det var rigtigt at protestere.

Hvad vi i disse Linier vil beskæftige os med er en Lære for os selv, som Tilfældet ty-

deligger med megen Klarhed. Vi ved, at vi med vor Opfattelse af Ægteskabet og af en Række ægteskabelige Problemer staar ene i en Verden, der ser anderledes paa Tingene. Nu understreger Statsradiofonien det for os. Enhver ved, at det ikke er Dristighed, der karakteriserer denne Institution. Den plejer med megen Omhu at se sig godt for, saa ingen Mennesker kan føle sig stødt af Udsendelserne. Den vilde ikke have la-

det Ægteskabs-Serien passere ud til Lytterne, hvis ikke den oprigtigt havde troet, at stort set er alle moderne Mennesker af samme Opfattelse som Seriens Foredragsholdere. Enten har man ganske overset de faa danske Katolikker, eller man har ment, at der bør være en Grænse for Hensynsfuldheden: naar Katolikkerne saa haardnakket nægter at følge med Tiden, saa man sætte sig ud over deres Følelser.

Vi kan ikke pæstaa, at vi ikke forstaar Radiofonien i dette Stykke. Naar den tænker paa kirkelige Kredses Reaktioen, er det naturligt nok Folkekirken, den holder sig med. Og der ser den, at der kan vindes præstelig Tilslutning til de mest radikale Ændringer af gammel Kristendom. Ikke blot vil Præster i Folkekirken i mangfoldige Tilfælde sige Skilsmisse og nyt Ægteskab for at være en særdeles moralsk Løsning paa et Ægteskabsprobleme. Børnebegrensning affinder vide folkekirkelige Kredse samt deres gejstlige Lærere sig ogsaa med. Det er ikke svært at finde angste Folk i Folkekirken, som gear et langt Stykke med til at anerkende Berettigelsen af Fosterdrab. Og svuldes videre. Det er faktisk svære at finde et radikalt Angreb paa Ægteskabets kristne Moral, overfor hvilket en samlet Folkekirke staar virkelig fast. Iven kan derfor ikke forstaa Radiofontens gode Samvittighed i det foreliggende Tilfælde?

Fejlen er delvis vor egen. Vi burde, selv om vi er faa, have talt ofte nok og højt nok om disse Ting, saa man overalt vidste, at man havde os at regne med, og hvor man havde os. Saa vilde det nemlig samtidig vise sig, at vi faa Katolikker har et stort Følge med os i disse Sager. I hvor galt det end er fat med de moralske Vurderinger i en Tid som vor, og hvor langt ind i Folkekirken en hedenak Slette end har bredt sig, er Kristendommen dog for gammel her i Landet

til at lade sig røbe ud i en Beandevending. I den foreliggende Radiosag har det atter vist sig. Mange, mange Mennesker har givet Udtryk for, at de slutter sig til den katolske Protest.

Endnu er der mange, som tror, at naar en Dansker gaar over til den katolske Kirke, har det noget at gøre med Glæde ved Røgeleie eller kulsrte Kirkeruder. Faktisk skyldes det i de fleste Tilfælde, at man opdager, at ens dybeste Overbevisninger skuffes ved Uklarheden og Vankelmødet andetsteds, men bekræftes af den katolske Kirkes urokkelige Fasthed og Vished. Der findes Tusinder og atter Tusinder her i Landet, der saavel i dogmatiske som i moralske Sager deler den katolske Opfattelse uden at vide det. Naar en Række Betingelser er til Stede, bliver Følgen en Konversion. Men selv om Konversionerne kun tælles i Hundreder, er der Titusinder, der paa afgørende Punkter tænker og føler som vi.

Det vilde være godt for gamle Danmarks Fremtid, om dette blev slaaset fast. Det gøres lettest ved, at vi selv taler saa højt, saa det kan høres over Landet. Saa vil selv de døveste paa Ekkoet kunne høre, at Kristendom i god gammel Forstand ikke er uddød i Danmark.

K.K. STEINCKE contra K.K. STEINCKE

Fhv. Minister K.K. Steincke er en vittig Mand, men endnu mere en skarp Polemiker. Han er sikkert Landets fineste Kender af Sociallovgivning, og intet irriterer ham mere, end om nogen ud fra et overfladisk Kendskab til den Slags Sager kommer til at sige noget forkert om dem. Megen Kritik af Sociallovgivningen har været dum og uvidende, politisk dikteret o.s.v. Men Steincke har været Mand for at nedsaale Kritikerne. Hans Gloseforraad til dette Brug har aldrig været fattigt eller lømfeldig. Og han har jo Ret. Det er virkelig en Skandale, naar en Mand udtaler sig offentligt uden at vide Besked. Trykkefrittheden og Talefrittheden store Goder gør det nødvendigt, at man maa læse og høre paa drabelige Dumheder. Men det er godt, at Dumheden, især da naar den er parret med Vigtighed, faar læst og paaskrevet efter Fortjeneste. Flere Steincke'r kunde udmerket bruges i vort lille snakkeglade Land.

Den 4. Juni læste en tidligere Minister op af sine Erindringer i Radioens Aftenudsen-

delse. Slutningen var en usædvanlig Snøke ond-sindet Bavl om Vatikanets Rigdomme, om Aflad til tykke og tynde Kvinder og om St. Peters store Taa. Talsren var veloplagt og gav sit store Nummer om Katolicismens Misbrug af Religionen med megen Fynd og Klæm. Selvfølgelig anede han ikke det fjerneste om katolsk Religion og havde ikke et Sekund gjort Forsøg paa at begribe, hvad Katolikkerne mener med Ting, der for ham totalt udenforstaaende tog sig løjrlige ud. Hele det store Nummer var et klassisk Eksempel paa, hvad Folk kan finde paa at sige, naar de paa een Gang er uvidende og tror, at de er vældig kloge. Altsaa præcis et af de Tilfælde, hvor der trænges til en K.K. Steincke, som har alle de skarpe og svidende Gloser, der trænges til netop overfor en Dumhed, som tror sig klog.

Desværre hed Talsren K.K. Steincke og var derfor ikke i Stand til at give sig selv den Cmgang efter Steincke's Mønster, som var saa vel fortjent. Og vi, der sad ved Radioen, er ikke sprogbegavede nok til at erstatte ham. Vi nøjes med at mindes alt, hvad Steincke har sagt om det Pladder, som uvidende Journalister, der knap nok har anuset til et Emne, kan finde paa at sige op for Publikum af bedrøvelende Ubegavethed. Der er ikke een af alle disse Gloser i K.K. Steinckes Arsenal, som vilde være for stærke til at karakterisere den fhv. Ministers Radiooptreden paa slap Line over den hellige Stad.

Endnu en Præstevielse

I Tilslutning til vor Meddelelse om de to Præstevielser i Rom Paaske dag, kan vi seje Nyheden om endnu en ny dansk Præst, nemlig J.W. Halatyn fra Svendborg, der blev præsteviet i Seminariet i Heeven i Holland 31. Maj. Den nyviede Præst ventes tilbage til Danmark i Juli Maaned.

VORE FERIEBØRN

Vi har yderligere modtaget: F.J. 25 Kr., M. Mess. 20 Kr., A.V.G. 50 Kr., Alfr.T. 20 Kr., Anon. 10 Kr., P.S. 5 Kr., Aalborg 5Kr., A.C. 10 K 10 Kr., K.Vejle 10 Kr., P.N. Strandsøllen 500 Kr., O. og G.P. 20 Kr., P.S. 10 Kr., Mormor 100 Kr., M. og K.L. 30 Kr., M.F. 100 Kr., Frkn. K. 10 Kr., K.J. 4 Kr., H.S.Kolding 20 Kr., Sct. Antonius 15 Kr., P.D. 50 Kr., i alt 1024 Kr. Med det hidtil indkomne tilsammen 1689 Kr. Det er nu to Trediedele af, hvad vi plejer at indsamle. Hjertelig Tak! Forhaabentlig kan vi nu ogsaa naa det sidste Stykke af Vejen ogsaa, men det hæster.

Og vi trænger forferdelig til mange flere Rationeringsmærker. Vil De ogsaa hjælpe os her? Paa Grund af Skoleferiens Begyndelse bedes Gaver af Penge og Mærker til "Feriebørnene" fra nu af sendt til Adressen: "Katolsk Ugeblad" Redaktion, Nørrebrogade 27 C. København N.

Et amerikansk katolsk Blad

For europæiske Katolikker kan amerikansk Katolicisme ved en noget overfladisk Betragtning synes rigelig amerikansk og man kommer let til at mistænke USA-Katolikkerne for ikke at interessere sig for at beskæftige sig med dybere Problemer. Dette Byspunkt vil blive eftertrykkeligt dementeret, hvis man tager den katolske Ugersvy "America" i Haanden og blader den igennem. Den redigeres af en halv Snos Jesuiterpatres med John La Farge i Spidsen og med læge Medarbejdere fra alle Lag af amerikansk katolsk Kultur. Den er ikke "religiøs" som vort katolske Ugeblad, men Lagens politiske, sociale, litterære og kunstneriske Problemer behandles af Fagfolk, der paa den naturligste Maade lader deres katolske Tænkemaade gøre sig gældende. Her fear man et levende Udblik over USA's katolske Liv. Dimensionerne er naturligvis amerikanske; f.Eks. læser man 2 Millioner katolske Børn har samlet 5 Millioner Dollars ind til sultende Kammerater i Europa.

Flere Artikler og Notitser viser, at man tager vaagen Del i Kampen mod Racehadet mod Negrene og at man er paa Vagt over for en Identificering af Konservatisme og Kristendom. Meget optaget er Sindene selvfølgelig af Forholdet til Kommunismen og i det hele taget af økonomiske og arbejdermæssige Spørgsmaal. De større

og mindre Strejker kommenteres, og ligesaa de verdenspolitiske Begivenheder. Et særlig nært Forhold har USA-Katolikkerne til Kanada og Irland; det irske Indelag i amerikansk Katolicisme er jo overordentlig betydeligt. Naar disse irsk-amerikanske Katolikker besøger den grønne Ø, er de dog ikke bange for at sige deres Mening. Saaledes udtrykte den berømte Fæder Flanagan fra Drengbyen sin Misforståelse med nogle af Skolerne i Irland - de skæmmede et katolsk Folk, sagde han. Man føler sig en Smule chokeret ved at se en Biskop behandle landbrugskonomiske Problemer i en Artikel fuld af facts og Tal, og ved at læse en Dominikanerinde, Sæster Thomasines Artikel om Verdenshandlen - men hun er ogsaa Professor i Nationaløkonomi og deltog i Verdenskonferencen i Geneve i April i Aar. - Af Bogklubber, som Amerika jo vrimler af, ser man, at der findes en Række katolske, som arbejder efter samme Princip som vor Pauluskreds, dog med noget talrigere Publikationer. De er tilrettelagt med en utrolig Sans for Effektivitet. En Side med Læserbreve hver Gang er særdeles oplysende at fordybe sig i, for den røber det religiøse Livs Karakter. En lang Række Kollieger og Skoler har Annoncer, og desuden kan man finde Nædraab f.Eks fra et Nonnekloster, der er ved at blive ødt af Termitter, eller fra en Missionspræst, der beder om Forbøn og Gaver.

VATIKANET SVARER JUGOSLAVISK DIPLOMAT

Frå Tid til anden rettes der offentlig Beskyldninger mod Vatikanet paa Grund af paaestaaede Begunstigelser af Krigsforbrydere. Som Svar paa Beskyldninger af denne Art, som for nylig er blevet fremsat og udspreedt af en Attache ved det jugoslaviske Gesandtskab i Warszawa, er der fra Vatikanet udsendt en officiel Erklæring, hvori det endnu engang understreges, at Pavestolen aldrig har modsat sig en Retsfølgelse af virkelige Forbrydere. Ret og Retfærdighed maa altid og overalt ske Fyldest. Denne Grundsetning gælder imidlertid ogsaa naar det drejer sig om at definere Begrebet Krigsforbrydere; i adskillige Lande er det desværre saaledes at man i Øjeblikket ikke anlægger en juridisk Maa-

lestok naar man betegner en Person som Krigsforbryder, men meget ofte lader sig lede af et politisk Gengældelsesbegreb. Den hellige Stol har i slige Sager og i hele sin Indtælling til dette Spørgsmaal aldrig ladet sig lede af politiske, men udelukkende af humane og kristne Principper, hedder det i Erklæringen. Vatikanet har aldrig ydet Asyl til virkelige Krigsforbrydere, dvs. Personer, som har kunnet paavises som saadanne. I denne Sammenhang henvises endvidere endnu engang til Forbudet mod at yde Asyl i Bygninger, der er tilkendt Exterritorialitetsret og som ligger udenfor Vatikanstatens Grænser.

I Jesuiternes Kirke i New Orleans blev Pater James Courtney SJ for nylig under Kommunikationdelingen overfaldet af en 26-aarig Matros og tilføjst fire Knivstik. Gerningsmanden, der øjeblikkelig blev slaaet ned af tillidende Kirkegængere, har hidindtil overfor Domstolen vægret sig ved at motivere sin Handling.

Kardinal Faulhaber om TYSKLANDS BØRN IDAG

"De, der ikke vil tro paa Beretningerne om hvor alent det faktisk staar til for Tysklands Børn rent ernæringsmæssigt set, skulde have været med mig paa min sidste Konfirmationsrejse" udtaler Kardinal Faulhaber i en Prædiken i München for nylig. "Jeg har i den sidste Tid konfirmeret mellem 400 og 500 Børn daglig, og det er en Ynk at skulle se saa mange smaa underernærede Ansigter, af hvilke mange endog bærer tydelige Spor af Tuberkulose; adskillige af Børnene er faktisk dødsmerkede".

Kardinalen har i Løbet af 1946 konfirmeret 14,789 Børn i sit store Bispedømme og formede sin nævnte Prædiken om en kraftig Appel til de Herred, der nu har Tysklands Skæbne i deres Haand, om at sætte alt ind paa at skaffe Tyskland en retfærdig og varig Fred og ikke en Fred, der var præget af Rævn. Han fortalte ogsaa at Vatikanet havde været den første til at forny de caritative Institutioner i Tyskland med Hæningsmidler og Beklædningsgenstande samt at de amerikanske Myndigheder havde været "ualmindelig hjælpsomme" med at skaffe disse Forsyninger frem.

Kardinalen har endvidere i et omfattende Memorandum til den bayerske Regering henstillet at man foranledigede en Revision af Denazificeringslovene. Han understregede Bærettigelsen af saadanne Foranstaltninger, men fremhævede at saaledes som de i Øjeblikket var formuleret, rænte de en Række ganske uskyldige Personer alt for haardt.

Baede Formuleringen og Fuldbyrdelelsen af disse Love, der skulde virke som Befrielse for Nazistand og Militarisme, udtaler Kardinalen, er Genstand for megen Utilfredshed, berettiget Harme og Depression indenfor vide Kredse af vort Folk og selv udefra har der lydt kraftige Røster til Kritik af dette Forhold. Han citerede bl.a. Eksempler paa hvor haardt disse Love ramte naar det drejede sig om Expropriation og nævnte at adskillige Personer, der aldrig havde været Medlem af Partiet, havde maattet undgælde for fjernere Slegtninges Medlemsskab samt flere andre lovgivningsmæssige Uhyrligheder.

IKKE FOR EN FORMOD -

En kvindelig Journalist kom til Kina og saa en skrøbelig Ordenssøster rense saarede Soldaters Saar. "Det vilde jeg ikke kunne gøre for en Million Dollars", sagde Journalisten. Uden at standse i sit Arbejde svarede Søsteren: "Heller ikke jeg".

VALFARTEN TIL HARALDSTED

SØNDAG 29. JUNI

Tog afgaar fra Københavns Hovedbanegaard Kl. 6, i Ringsted Kl. 7.25; Kl. 8, i Ringsted Kl. 9.02 (Hurtigtog) Billetpriser henholdsvis 7,20 Kr. og 8,20 Kr. Tur-retur.

Der bliver Lejlighed til at modtage den hellige Kommunion i Sct. Knuds Kirke i Ringsted inden Valfarten sætter sig i Gang; dette sker Kl. 10. Husk Valfartssangbogen!

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

De næste Helgenkæseringehøjtideligheder er fastsat til 22. Juni, hvor tre Ordensfolk: Bernardino Realino, Giuseppe Cafasso og den portugisiske Missionær Johannes de Britto kanoniseres. I den Anledning er der kommet flere store Pilgrimsrejser til den evige Stad, et af disse afsluttes endog med en Europarundrejse, hvor Deltagerne besøger Frankrig, Belgien og Schweiz. De store romerske Festligheder har i det hele taget bragt nyt Liv i det italienske Turistliv, som har ligget stille under hele Krigen.

I et Telegram til Erkebiskoppen af Prag udtales den pavelige Billigelse af de tsechiske Katolikkers Holdning i Kampen for den konfessionelle Skole. Den hellige Fader hilser og lykønsker til det kraftige Forsvar for Skolefriheden i Tsechoslovakiet.

200 Officerer og Soldater fra amerikanske Marineenheder, der i Øjeblikket ankrer i italienske Havne, har været i Audiens i Vatikanet.

Direktøren for Radio Vaticana, P. Soccorosi SJ, er ankommet til Atlantic City som Vatikanets Representant ved den internationale Radio-Konference.

Amerika

Blandt de Bygninger, der skal rives ned for at skaffe Plads til "UNO's nye Hovedsæde", er ogsaa Bonifatius-Kirken med tilhørende Skole i East 47th Street i New York.

Tyskland

Det katolske engelske Ugeblad "Universe" har sendt en Korrespondent til Oberammergau, hvor Indbyggernes i Øjeblikket prøver til Opførelsen af et Spil om "Den fortabte Søn" der fremstiller Scener fra Kristi Liv. Dette Spil opføres nu i Sommer og er en Forprøve til Passionsspillet, som man regner med at kunne opføre i 1950. Alois Lang, der udførte Rollen som Kristus i 1930 og 1934, udtaler til "Universe's Korrespondent, at der ikke er faldet Bomber i Oberammergau, men at 120 Oberammergauere er faldet under Kampene i Rusland, medens 50 af Landesbyens Indbyggere stadig befinder sig i russisk Krigsfangenskab og 20 i fransk Krigsfangenskab. Det er derfor noget af et Problem for Landesbyen at finde de 1200 Spilere, som Passionsspillet kræver. Et yderligere og lige saa vanskeligt Problem er at skaffe Logis og Forplejning til Tilskuerne.

Portugal

For første Gang siden 1939 har der været afholdt en Reception i det pavelige Nuntiaturs i Lissabon, hvori bl.a. deltog Portugals Præsident Carnota og Premierminister Galazar, der paa vort Billede ses i Samtale med en af Receptionens Gæster.

PAVETALE I RADIO

I en Radiotale paa den hellige Eugenio's Fest - Pavens Navnedag - udtalte den hellige Fader sig paany om Tidens store Problemer og de Farer, der truer hele den civiliserede Verden. "Den eneste Vej ud af dette Kaos er at lade Uenighed og Vold afløses af en Verdensorden, bestaaende af Fred og Retfærdighed. Opbygningen af den almene Sikkerhed maa ske - og kan kun ske - efter moralske Principper. Hvor kan de sejrende Magter tolerere en stadig Oprustning? Hvorledes kan de i Ruin og Elendighed se en Garant for deres egen Sikkerhed? Det er endnu ikke for sent at skabe en taalelig Fred ved fælles Hjælp til alles Vel, Hensynet til Ungdommens og Familiens Velstand maa komme i første Række".

Tragiske Rapporter strømmer ind fra alle Sider, fortsatte den hellige Fader. Misgreb og Misforståelser gør Menneskenes Liv utaaleligt og uudholdeligt. Vi sætter imidlertid vor Lid til Gud uden hvem det ikke er muligt at komme til social Forstaelse og Retfærdighed. Det er - og har altid været - Kirkens Ideal at skabe en virkelig Fred, der er Menneskene værdig.

Hvem har Plads til et Feriebarn?

Nu nærmer Ferietiden sig og det strømmer ind med Forespørgsler til katolske Menighedsplejer om at skaffe Børn paa Landet. Mange katolske Forældre ser med Bakymring Børnene drage af Sted til deres Ferieplade, for det betyder oftest, at Børnene al den Tid er uden Tilknæytning til Kirken, idet de ikke kommer til katolske Hjem.

Her er en Opsøve, som kaldes paa vore katolske Trosfæller i Provinsen. Vil De ikke hjælpe her? Men vil være glade for at faa Tilbudene sendt efterhaanden, saa maa saarest muligt kan lade Besked gaa videre til Forældrene. Henvendelse rettes til Fælleskontoret St. Kjeldsgade 3, København Ø.

Menighedsplejerne vil gøre sig Umage for kun at sende Børn, som Skolen og Sognekøstrene kan anbefale, saa Hjemmets ved, at de kan være tjent med at tage imod Børn herfra.

Katolsk

29. Juni 1947
95. Aargang
Nr. 25-26

Ugeblad

"DRENGEBYEN" S K A B E R I J A P A N . Grundlæggeren af den berømte "Boys Town" i Nebraska, Mgr. Edward Flanagan, er efter Anmodning fra General MacArthur ankommet til Japan for at medvirke ved Organiseringen af den japanske Ungdomsopdragelse. I en Udtalelse til Verdenspressen giver Mgr. Flanagan Udtryk for sin Overbevisning om at Størstedelen af Japanerne er modne for Kristendommen og udtaler at hans Opgave i Japan er at arbejde paa at forbedre den opvoksende japanske Ungdoms Kaar. (Radiofoto)

«Utroligt og oprørende»

Et Reuter-Telegram d. 14. ds. om Forholdene i Italien sluttede saaledes: "Den Kendtgerning, at man kun to Aar efter Krigens Afslutning vover at celebrere højmesse til Minde om Mussolini, afslører en Tilstand, der er ligesaa utroligt som oprørende."

Altsaa maa man igen til det gamle Arbejde, vi Katolikker har læst fra Sisyfos - vi maa forklare og forklare, selv om det synes haabøst. Vi celebrerer ikke Messe til Minde om en

afdød, men gerne for at bede om hans evige Hvile. Hvad der saabenbart er sket i Italien er saaledes dette, at der er læst og sunget Sjælemesser for afdøde Benito Mussolini, ligesom der i Millioner af andre Sjælemesser Jorden rundt bedes for Millioner af andre afdøde Sjæle.

Gud fortæller ikke os Mennesker, hvem der gaar evigt fortabt. Hvis vi getter paa, at Helvede er den og den Forbryder vis, forsynder vi os mod det fundamentale kristne Bud, at det ik-

Sovjet og Østeuropa
Hvidbog om den katolske Kirke i Hitlertyskland
Fransk Officer saaligkaares
Abonnement og
Strejke

ke tilkommer os at dømmes. Det er vor simple kristne Pligt at haabe det bedste for selv den sorteste Synder.

Samtidig tror vi paa, at det kan nytte, hvis vi endnu levende gaar i Forbøn for en afdød. Det har Kristus altid været klar over, og samtidig med, at der saaledes er bedt utalte Millioner af oprigtige Bønner for vore afdøde, er der ogsaa af fromme Sjæle bedt for de easomme Stakler, som ellers igea husker, eller for de store Syndere, som kun har efterladt sig et daarligt Minde her paa Jorden, men nu har mere Kærlighed behov end nogen anden.

Der er Kristendomsfjender, som forlanger, at Kirken ikke maa give sig af med denne Verden, men nøjes med at forkynde sin Lære om et tilkommende Liv. Nu synes det, som om den heller ikke længer maa dette. Nu skal det kaldes oprørende, at der kan bedes for en Mand som Mussolini. Meningene maa vel være, at Kirken højtideligt skal erklære den faldne Diktator for medstyrtet i Helvedes Svælg. Eller at Kirken skal indhente de politiske Magtverers Tilladelse, før den beder om evig Sjælehvile for en afdød. Politikerne vil ogsaa have Magten ved den evige Domstol.

Vi har haft lidt tilovers for Mussolini, mens han levede. Ingen mistænkte ham for at være, hvad vi kalder en god Katolik. Det er Dumhed eller Ondskab, hvis man tillægger os tarvelige Motiver, naar vi nu faa holder vor Ret til at bede for denne ene Synder som for alle andre.

Om hele Historien minder os igen om, hvor bitter og umenneskelig Verden er blevet. Nu følger vi Mennesker helt ind i Evigheden, saa stort er vort Haad. Vi skriver gerne under paa, at Benito Mussolini har sin store Part af Skylden for dette. Men for os at se er det kun en ekstra Grund til ogsaa at tage ham med i vor

Børn. For Had uddrives ikke med Had, kun med Kærlighed. Det burde en lang og sørgelig Verdenshistorie efterhaanden have lært Menneskene Børn.

KATOLSK KIRKE, NYBORG
Gevinstliste

Grøn Seddel: Nr. 375, 1096, 2, 1485, 432, 716, 1360, 1056, 1135.
Gul Seddel: Nr. 1447, 950, 219, 341, 203, 1089, 945, 587, 1030.

SOVJET FORSTÆRKER GREBET OM ØST-EUROPA

Faa Dage efter Kup'et i Ungarn har Sovjet paa langet ud efter tre andre europaiske Lande for derved at konsolidere Grebet om Østeuropa.

I Polen er seks ledende Medlemmer af det socialistiske Parti, deriblandt den aldrende Leder, M. Kazimierz Puzak, blevet arresteret af det kommunistiske Sikkerhedspoliti.

I Bulgarian har den kommunistiske Premierminister, M. George Dimitrov, afsaaet af imødekomme britiske og amerikanske Forestillinger til Fordel for Agrarpartiets Leder, M. Nikola Petkov, der holdes arresteret.

I Rumænien forudsæer man Foresøg paa at læsrive den katolske Kirke - ikke blot i selve Rumænien men paa Balkan i det hele taget - fra Rom, efter at den af Kommunisterne udnævnte Metropolitan Alexei fra Moskva har været paa et officielt Besøg i Bukarest.

Vatikanets Radio citerer Pressemæddeløser ifølge hvilke den rumænske Premierminister i sin Velkomsttale til Alexei har udtalt: Katolikkerne søger at etablere en Verdensfront. Den ortodokse Kirke maa ogsaa starte en Aktion, ikke mindet da vi er informerede om at visse Kredse har til Hensigt at anvende deres Tro til andet end rent religiøse Hensigter samt til imperialistiske Formaal. Overfør denne Verdensfront af andre Religioner, der ikke tjener Fredens Sag, maa den ortodokse Kirke svare med Styrke og Agtpaaagivenhed. M. Groza udtalte i sin Audiens til de rumænske og russiske Kirkedignitarer, at "Transylvaniens Russere i sin Tid havde sluttet sig til Katolicismen som Pølge af Babesburgernes Terror under det østrigske Herredømme". Metropolitan Alexei besvarede Taleren med at henviser til at der til Efteraaret

vilde blive afholdt en ortodox Kongres i Moskva for at klarlægge Spørgsmaal af fælles Interesse.

Ogsaa i Østrig arbejder Kommunismen - trods det enorme Nederlag ved sidste Valg - efter samme Taktik; den nærmeste Fremtid vil sikkert vise, hvad Vej Pilen peger.

Gennem Aktionerne i den senere Tid behersker Sovjet nu faktisk ved Hjælp af kommunistiske og kommunistisk-kontrollerede Regeringer hele Østeuropa, begrænset af en Linie, der strækker sig fra Baltikum til Adriater- og Egnerhavet og hvorved saavel Grækenland som Tyrkiet er blevet helt afskaæret til Lands fra det øvrige

ge Europa.

Udviklingen i Østeuropa - saaledes som den har formet sig i de seneste Uger - viser tydeligt, at Aktionen mod de smaa Nationer er baseret paa en effektiv kommunistisk Bluff-Taktik som man smiler genkender til. I adskillige Egne af Østeuropa har Katolicismen dybe Rødder og Kirken følger selvsagt sine Børns Skæbne med Bekymring. Der er imidlertid endnu ikke fra Vatikanet fremsat nogen Kommentarer til Situationen, men Forhandlingerne vedrørende en Etablering af diplomatiske Relationer mellem Pavestolen og den ungarske Regering er blevet suspenderet.

Katolikkerne i den amerikanske Kongres

I December 1946 blev Antallet af Katolikker i den sidste amerikanske Kongres (Rigsdagen) opgjort til 88, det vil sige 11 Senatorer og 77 Repræsentanter, altsaa 11,5 % af de 96 Senatorer og 17,5 % af de 435 Repræsentanter var Katolikker. De allerfleste tilhørte Demokraterne Parti. Adskillige af dem var Formænd for de Udvalg, de sad i. Sætter man die amerikanske Katolikkers Tal til 24 Millioner eller 17 % af USA's 140 Millioner Indbyggere, er det en ganske pæn Procentdel.

Dette Tal blev imidlertid reduceret betydeligt ved de sidste Valg, der som bekendt gav Republikanerne Flertal.

FRANKRIG KRÆVER SAAR-BISKOP'S AFGANG

Den franske Regering har - for at bilægge visse Uoverensstemmelser mellem de franske Betsættelsesmyndigheder og de to tyske Biskopper, hvis Bispesømmer dækker Saarområdet - for nylig afsendt en Udsending fra Paris til Erkebiskoppen af Trier, Mgr. Dr. Franz Bornwasser med Anmodning til denne om at trække sig tilbage.

Den egentlige Aarsag til dette Skridt er Erkebiskop Bornwassers Udsendelse af et Hyrdebrev i Anledning af hans 25-Aars Bispesjubilæum. I Hyrdebrevet genopfrisker Erkebiskoppen den historiske Udvikling i hans Bispetid og kommer derved bl.a. ogsaa ind paa Striden om Saarområdet. Da de franske Myndigheder havde gjort sig bekendt med Hyrdebrevets Indhold,

ABONNEMENT OG STREJKE

Under Typografistrejken har "Katolsk Ugeblad", næsten ene blandt Tidskrifter, gjort sit Bedste for at opretholde Kontakten med sine Lesere gennem en Nødvavis. Den er relativt dyr at fremstille, og det mærkes stærkt, at Annonceindtægten nu i 4 Maaneder har maattet undværes. Alligevel vil vi tilbyde de Abonnenter, der maatte ønske det, at nedsætte Abonnementet for Januar Kvartal til 3 Kr. og for April Kvartal til 2 Kr., saaledes at man ved næste Indbetaling af Abonnement fradrager, hvad man for de første Kvartaler af Aaret har betalt mere end nævnte Beløb. Vi lægger dog ikke Skjul paa, at vi haaber, de fleste af vore Lesere har været saa tilfredse med det Arbejde, vi har udført under vanskelige Forhold, at de ikke tager imod dette Tilbud.

Og lad os saa haabe paa en smarlig Tilbagevenden til normale Forhold!

KARDINALENS REKPLIK

De to højte Gejstlige, den søglikanske Erkebiskop af Canterbury og den af afdøde katolske Erkebiskop af Westminster, Kardinal Hinsley, havde været til en offentlig Fæst. Efter Fæsten maatte de dele en Bil til Hjemkørselen. Smilende sagde Canterbury's Erkebiskop: "Det er naturligt nok, at vi deler Vogn. Til syvende og åttende er det jo des samme Hætte, vi tjener. Lige saa smilende svarede Kardinal Hinsley: " De har Ret. De gør det paa Deres Maade, og jeg gør det paa Hans "

V O R E F E R I E B Ø R N

Vi mindes ikke, at der har været saa stort en Efterårsgruel efter Pladser i katolske Feriekolonier som der er i Aar. Vanskelighederne ved at skaffe Pladser i Landbohjemmene er en af Aarsagerne dertil. Og derfor er vi Leserne meget taknemmelige, at de ikke har svigtet Børnene. Vi har til Feriebørnene yderligere modtaget C.L. 10 Kr., ved Pastor Benson 100 Kr., 200 Kr. og 25 Kr., ved Pastor Burla 20 Kr., Anon. 5 Kr., E. 5 Kr., P. og E. 100 Kr., Jan Sys og Kjeld 10 Kr., P.P.S. 10 Kr., Annie 100 Kr., B.S. 10 Kr., Damsgaard 10 Kr., i alt 605 Kr. Med det tidligere indkomne i alt 2294 Kr. Hjertelig Tak!

Vi modtager frændeløs gerne endnu nogle Gaver. Og især vil vi meget gerne modtage nogle Rationeringsmærker fra det ny Kvartal. Det er vel de færreste, der har for mange Mærker - men det har været ualmindelig smaat med Mærker til Børnene i Aar. Alle Gaver til "Feriebørnene" modtages af: Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C. København N.

gav man Ordre til at slette visse Afsnit, hvilket Mgr. Bornwasser nægtede at gaa ind paa. Hyrdebrevet blev udsendt og oplæst fra Prædikestolene i Bispesømmet. Erkebiskop Bornwasser har omgaaende afslaaet at trække sig tilbage og i Øjeblikket er Forholdet mellem ham og de franske Myndigheder meget spændt.

Den amerikanske Nyhedstjeneste i Tyskland meddeler endvidere, at de franske Autoriteter har iværksat Repressalier overfor Sognepræster og Ordensfolk i Dioceses Speyer efter at Biskoppen der havde afslaaet en fransk Ordre om at tilbagekalde én offentlig Anmodning til Frankmændene om snarest at lade de tyske Krigsfanger i Frankrig vende tilbage til Tyskland, hvor man har saa haardt Brug for deres Arbejdskraft.

VATIKANET UDSENDER HVIDBOG OM FORHOLDET PAVESTOLEN - NAZISMEN

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den pavelige Cereemonimester, Mgr. Carlo Respighi, er pludselig afgaaet ved Døden som Følge af en Hjertelammelse, 74 Aar gammel. Mgr. Respighi, der har ledet to Konklaver og endvidere haft Ansvaret for alle de store religiøse Festligheder i Vatikanet under de tre sidste Paver havde desuden udpræget musikalske Interesser og var et kendt Navn indenfor kirkesamfundets Kredse, hvor han bl.a. har gjort sig bemærket paa Grund af sin Indsats for den gregorianske Koral.

Der regnes i Vatikanet med Muligheder for Oprettelsen af en ægyptisk diplomatisk Repræsentation ved Pavestolen. Siden 1928 eksisterer der et apostolisk Delegation for Ægypten og Palæstina, og saafremt Kasro nu sender en Repræsentant til Vatikanet, vil Pavestolen staa i Forbindelse med to arabiske Stater. Libanon oprettede som bekendt i 1946 en Repræsentation ved Vatikanet.

Med Bistand fra katolske Litauere i Amerika vil der i nærmeste Fremtid blive aabnet et litauisk Præsteseminarium i Rom. Allerede i Efteraaret 1945 kom efter Indbydelse af Pius XII en Del litauiske Teologistuderende fra Flygtningelejrene i Tyskland til Rom for der at fuldende deres Studier.

Amerika

Den hellige Fader har udnævnt Biskoppen af Three Rivers, Mgr. Maurice Roy, til Erkebiskop i Quebec. Den ny Erkebiskop, der er 42 Aar - og saaledes en af Kirkens yngste Erkebiskopper - efterfølger Kardinal Villeneuve paa Nordamerikas ældste Bispestol. Mgr. Roy er født i Quebec og har under Krigen som Feltgejstlig tjent i den canadiske Hær, hvor han bl.a. var med Invasionstropperne i Bretagne.

Der er nu 25.268.173 Katolikker i U.S.A., Alaska og Hawaii-Øerne ifølge "The Official Catholic Directory for 1947". Det er en Tilvækst paa 866.049 i Løbet af et Aar.

England

Universitetet i Oxford har udnævnt den franske katolske Forfatter og Journalist François Mauriac til Eresdoktor.

Erkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin, har foretaget en Rejse gennem Polen for at danne sig et Skøn over den kirkelige Situation i Landet. Det er første Gang at en fremmed Kardinal har besøgt Polen efter Krigen og Besøget opfattedes af Polakkerne som et Tegnpaa at Vesteuropa stadig er interesseret i Polens Skæbne. Kardinalen var overalt Genstand for megen Hyldest og adskillige Steder benyttede Polakkerne Besøget til at give Udtryk for de væsentligste Følelser, som Polen stadig nærer overfor Storbritannien til Trods for en vis forstaaelig Bitterhed over de avundne Løfter i Yalta-erklæringen.

Norge

De norske Katolikker har for nylig fejret 800-Aaret for Grundlæggelsen af Cisterciensers Abbediet i Bovedøya - idag en Ruin - hvor engelske Cisterciensere fra Kirkstead i 1147 oprettede et Munkesamfund, der hurtigt blev et af de mest betydningsfulde Kulturcentre i det mellemste Norge.

Tyskland

Regeringen i Bayern forhandler i Øjeblikket med Vatikanet om Genoprettelsen af det pavelige Nuntiatat i München. Ifølge Münchenerbladet "Mittag" er Forhandlingerne saa vidt fremskredne, at kun fås Formaliteter staa tilbage før Udnævnelsen af en Nuntius kan ventes.

Overalt i Tyskland har der - ligesom før Nazismen - været afholdt store Kristi Legemsprocessioner. I Frankfurt deltog over 200.000 Personer i Processionen og i München var det lige som før i Tiden rejst et Altar foran det nu af Bombenadlagene saa heardt medtagne Raadhus paa Marienplatz.

Østrig

Der har i den senere Tid været afholdt flere storelaadede religiøse Manifestationer i Wien. Saaledes deltog over 500.000 Wienerere i Kristi Legemsprocessionen, der bevægede sig gennem de centrale Del af den østrigske Hovedstad. Wien katolske Ungdom har ligeledes for nylig foranstaltet en "Glaubensfest", hvor over 20.000 unge var forsamlet i et af de tættest befolkede Arbejderkvarterer i Wien, Rudolfsheim, og aflagde en højtidelig Trosekræftelse.

Den med Spænding imødesete Offentliggørelse af Aktstykker vedrørende Forholdet mellem Vatikanet og den tyske Nationalsocialisme foreligger nu-Publikationen, der begynder med Tiden omkring 1933, giver først et Billede af det tyske Episkopate daværende Stilling mod Hitlerismen. I første Del gengives de talrige Interventioner og Protester, som den daværende Kardinalstatssekretær Pacelli i Aarene 1933-39 forebragte - direkte eller via Nuntius i Berlin eller det tyske Episkopat - de nationalsocialistiske Myndigheder med Anledning af den brune Kirkefølgelse. Vatikanets Skridt i dette Tidsrum udmundede i den bekendte og skarpe Encyklika

"Mit brennender Sorge", som Pius XI. udsendte mod Nationalsocialismen. Efter Pontifikatskiftet i 1939 haabede man paa en Bedring i Forholdet, saa meget des mere som Pius XII umiddelbart efter sin Tronbestigelse satte ind med sine Bestræbelser for at opretholde Freden. Men Haabet viste sig forgæves. De tyske Magthaveres manglende Beredvillighed kom snart til Syne, bl.a. derved at Hitler Yrsted efter 55 Dages Forløb besvarede den Meddelelse, der fra Vatikanet udsendtes til samtlige Statsverhøveder i Anledning af Tronbestigelsen, og endda med et meget kølgt Telegram. Den ny Publikation er utvivlsomt et meget vigtigt Bidrag til den nyere Tids Kirkehistorie.

Atter to ny 'moderne Helgener'

Blandt de Salighedsprocesser, der nu forberedes i Rom, er der atter et Par Navne fra den nyere Tids Kirkehistorie, nemlig den franske Officer, der endte sine Dage som Missionær og Martyr i Afrikas Ørken, Charles de Foucauld (hvis interessante Livsokne Johannes Jørgensen har tegnet et saa straalende Billede af i sin Bog af samme Navn) samt Jesuitermartyren fra Mexico, P. Michael Pro, der faldt som Offer for det kommunistiske Rødeelseregime i Tyverne.

I 1926 tog den apostoliske Byskøft i Gaddaia (Sahara) Initiativet til at foranledige Pære Foucauld optaget blandt Kirkens Helgener og den første Behandling af Sagens Akter er nu afsluttet og Akterne oversendt til Rom.

Pater Pro SJ, der var Søn af en velhavende mexikansk Grubejer, gav sit Liv helt og holdent for de fattige og udsøvede under den mexikanske Kirkefølgelse sit Kald forklædt som Garagemekaniker. Om sider blev han dog taget og under Beskyldningen om at have villet myrde den tidligere mexikanske Præsident blev han dømt til Døden. Med udstrakte Arme og med Haabet "Leve Kristus, vor Konge" paa Læberne, sank han sammen under Kuglerne fra Henrettelseskommandoen. Hans Grav har - ligesom Pære Foucaulds - i de senere Aar været Maalet for store Pilgrimskarer, og det hævdes, at der ved hans Forbøn er sket adskillige Mirakler.

Vore Billeder viser (til venstre) Pære Foucauld og (for neden) Pater Pro umiddelbart før Henrettelsen.

Katolsk

13. Juli 1947
95. Aargang
Nr. 27-28

Ugeblad

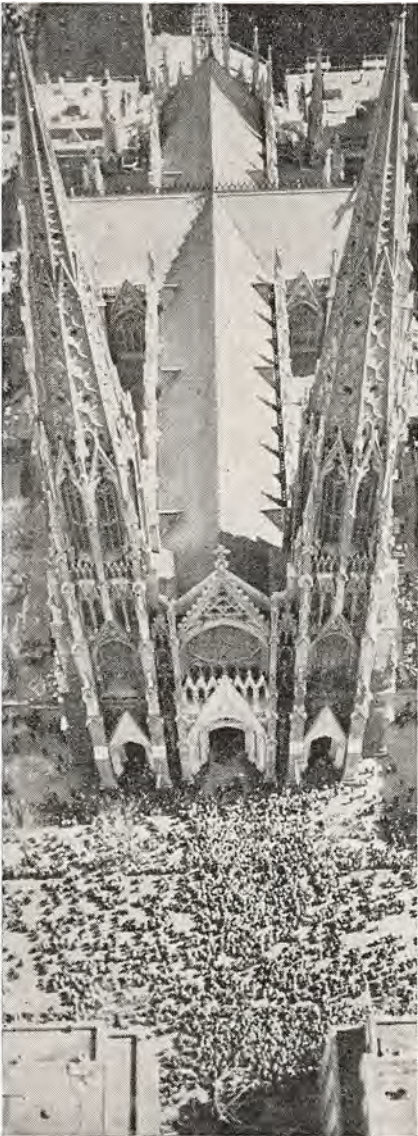
Kirkeminister Hermansen
og Videnskaben

Maria-Kongressen i Ottawa

Triest-Biskop overfaldet

Eva Peron besøger
Vatikanet

KIRKEGÆNGERE I FUGLEPERSPEKTIV

Saaledes er Billedet af Kirkegængerne, naar de forlader Søndagsmessen i St. Patrick's Cathedral i New York - set fra 39. Etage i Rockefeller Bygningskoncernen!

Ny Kirkeminister udbedes!

Som Læserne vil se af Professor Lindhardts Artikel længere inde i Bladet, har Kirkeminister Hermansen forhindret Udgivelsen af et videnskabeligt anlagt Jubilæumsskrift i Anledning af Aarhus Bispesædes forestaaende Tusindaarsfest. Motiveringen vil ikke undgaa at vække Opmærksomhed.

Dr. phil. A. Otto S. J. var af Professor Lindhardt anmodet om at skrive et af Værkets Afsnit, og Kirkeministeren krævede denne Medarbejder fjernet, da han er »Papist«. »Han er her i Landet for at bekæmpe og udrydde den danske Kirke, han er som hans Trosfæller, illoyal overfor den, skal saa at sige være det.« Og i mundtlige Forhandlinger fastholdt Kirkeministeren sin Stilling, idet han — ifølge Professor Lindhardts Referat — paa meget alvorlig Maade paralleliserede Nazisme og Katolicisme med Ord, der intet lod tilbage i Tydelighed.

Vi er glade for, at Ordene er tydelige nok. Det bør Svaret ogsaa være. Det var i Forvejen ingen Hemmelighed, at Kirkeministeren er uden videnskabelige Kvalifikationer. Det var ham, der i en Tale sammenstillede Knud Lavard og Minister Gunnar Larsen som den første og en af de seneste Kollaboratorer. Det var relativt farefrit, da Menne-

sker, som har været døde i 800 Aar, ikke protesterer mod Æresformærmelser, men Historikerne blev flove paa en uvidende Ministers Vegne.

Nu ser det ud til, at samme inhabile Kirkeminister er uvidende om, at »den danske Kirke«, som i Tusind Aar har haft Biskop i Aarhus, var en katolsk Kirke i mere end Halvdelen af dette Aartusind, og at en Katolik burde have gode Betingelser for at skrive om et Afsnit af Aarhus Bispesædes katolske Historie. Rent bortset fra den aldeles taabelige Snak, at en katolsk Præst »er her i Landet for at bekæmpe og udrydde den danske Kirke«, saa drejede Dr. Ottos Opgave sig om den katolske Tid i den danske Kirkes Historie, overfor hvilken han næppe vil vise sig »illoyal«.

Men hvad er det forøvrigt for en Ministerpaastand, at en Katolik er (ja skal være) illoyal overfor »den danske Kirke«? Ministeren mener hermed den lutherske Kirke i Danmark, og han faar aldrig Historikerne med til, at den skulde være mere dansk end den gamle Kirke, der blev fordrevet af Stormvejret fra Wittenberg i Sachsenland. Men selv om vi læser »den lutherske Kirke« i Stedet for »den danske Kirke«, er det jo kun en aldeles horribel Paastand. En

Katolik er her for at værne om al den ægte Kristendom, der endnu findes i vort Folk og — om muligt — aabne Øjnene for, at det ogsaa var ægte Kristendom, der ulykkeligvis blev lagt for Had i Reformationstiden. At Katolikker skulde ønske den lutherske Kirke udryddet for derpaa fra rent hedensk Bund at opbygge en katolsk Kirke er en Latterlighed.

I sin totale Uvidenhed om den katolske Kirke sammenstiller Kirkeministeren saa Nazisme og Katolicisme. Endog om den mest moderne Historie er han saa slet orienteret, at han end ikke véd, hvad den katolske Kirke betød for den principielle Kamp mod alt Nazismens Væsen. Han mener formodentlig, at et saadant Spark er lige saa farefrit som Sparket til en af Danmarkshi-

storiens ædlest Skikkelser, men det er det ikke. Og lad det være sagt, saa ingen misforstaar det.

Danmarks Kirkeminister har paa det groveste ærekrænket danske Katolikker. Det skal have sine Konsekvenser. De Katolikker, der tilhører Oppositionspartierne, er blevet bestyrket i deres Opposition. Mere betyder det, at de mange Katolikker, der har støttet den siddende Regering, rejser et kategorisk Krav om snarlig Nybesættelse af Kirkeministerposten. Vi er ikke mange, men rigeligt nok til at gøre Udslaget i en politisk Situation som den nuværende. Og vi kan forsikre om, at det ikke bliver med vore Stemmer i Ryggen, at en Mand skal kunne ærekrænke os fra en Ministertaburet.

Er dette tydeligt nok?

KIRKEMINISTER HERMANSEN OG VIDENSKABEN

Mærkelige Udtalelser om Katolikkerne. Et Videnskabeligt Værk bremset af Kirkeministeren

Professor P. G. Lindhardt ved Aarhus Universitet har sendt »Katolsk Ugeblad« nedenstaaende Redegørelse for Kirkeministerens Stilling til en planlagt Udgivelse af et Jubilæumsskrift i Anledning af Aarhus Bispesædes 1000 Aars Jubilæum til Foraa-ret. De indføjede Rubrikker er vore egne. Iøvrigt kommenterer vi den ejendommelige Sag i vor Forsideartikel. Professor Lindhardts Artikel er blevet nægtet Optagelse i »Jyllandsposten«, medens »Demokraten« i Aarhus har optaget den.

Planerne for Arbejdet

I 1944 henvendte Biskoppen i Aarhus sig til mig og foreslog mig at redigere og udgive et Værk om Aarhus Stift, der 1948 fejrer 1000 Aars Jubilæum sam-

men med Ribe og Slesvig. Jeg accepterede Tilbudet, og det blev bestemt, at Værket skulde være af solid videnskabelig Karakter med Afhandlinger bygget paa Førstehaandsundersøgelser, og med et Tillæg af Tekstudgivelser, bl. a. af den enestaaende Middelalderkilde Liber Arhusiensis (Aarhus Domkapitels Brevbog), som kun findes i Originalen og et meget daarligt Tryk fra 18. Aarhundrede. Teksterne overdroges til en af vore fineste Specialister, Prof. F. Blatt. Da Værket gerne skulde kunne sælges til rimelig Pris, blev det besluttet at søge et Tilskud, enten af Aarhus Stiftsmidler eller af Staten; det første forekom mest rimeligt — ikke mindst fordi Kontakten mellem Kirken og Videnskaben er gammel og i fordums Tid var

fuldstændigere end nu, og det maatte derfor være rimeligt, at den Kirke, hvis Liv er vævet sammen med hele Landsdelens Kulturhistorie, ogsaa bidrog til et Værk herom.

De indledende Forhandlinger med Ministeriet i 1945 forløb da ogsaa glat; man havde ikke Indtryk af at støde paa Vanskeligheder, og et Forlag paatog sig Udgivelsen paa rimelige Vilkaar.

I Vinteren 1946 indgik saa Ansøgning om Tilskud enten som Statstilskud eller af Stiftsmidlerne. Ansøgningen var ledsaget af en nærmere Plan for Arbejdet og en Liste over Medarbejderne. Her begyndte Vanskelighederne. Til at skrive det første Afsnit (Tiden 948—1306) havde jeg formaaet Dr. phil. Alfr. Otto SJ, som er katolsk Præst, Dr. phil. paa en Middelalderafhandling fra Kbhvns. Universitetet og en lærd Specialist paa netop dette Tidsrum Omraade. Naar det siden (se nedenfor) blev hebrejdet mig, at jeg ikke havde henvendt mig til en protestantisk Forsker, er det uden Grund. Jeg havde henvendt mig til de to, der kunde være Tale om: Prof. Hal Koch og Universitetsadjunkt N. K. Andersen, men de var begge for optaget til at turde paatage sig Arbejdet. Efter deres Raad og egen Tilskyndelse gik jeg til Dr. Otto, som sagde Ja. Biskoppen havde intet at indvende og afgav en Erklæring derom overfor Ministeriet. Ansøgningen blev af Ministeriet besvaret med Krav om nogle flere Oplysninger, idet man samtidig henledte Opmærksomheden paa, at en af paagældende Medarbejdere *ikke var Medlem af Folkekirken*, og man *henstillede* at finde en anden. Hertil svarede jeg: »Angaaende Ministeriets Betænkeligheder ved at lade Prof. Blatt, der ikke er Medlem af Folkekirken, medvirke ved Tekstudgivelsen, og at lade Dr. Otto, der som katolsk Præst staar udenfor Folkekirken, skrive det første Afsnit af Bogen, skal jeg kort bemærke, at det har drejet sig om at finde de bedste og ikke de konfessionelt mest kvalificerede Medarbejde-

re; det drejer sig om et historisk Arbejde og ikke om en Andagtsbog, og jeg kan ikke paalægge mig selv nogen som helst bekendelsesmæssig Tvang i Valget af Medarbejdere«.

Kirkeminister Hermansen udlægger sine Principper

Herpaa indløb der (18/6 -46) et Svar fra *Kirkeministeren*, som efter at have fastslaaet, at hans Stilling ikke var motiveret i hans personlige Uvilje mod mig, men i principielle Hensyn, erklærede: »De nævner i Deres Skrivelse til Ministeriet, at De ikke har anlagt konfessionelle Synspunkter og omtaler i denne Forbindelse Prof. Blatt, som ikke er Medlem af Folkekirken. Men det er for mig ikke dette, det drejer sig om. Jeg har intet at indvende mod, at Prof. Blatt er Medarbejder, han er dansk Embedsmand, knyttet til et dansk Universitet, og som saadan, naar De skønner det, habil. Men helt anderledes, naar det drejer sig om en Papist. Han er her i Landet for at bekæmpe og udrydde den danske Kirke, han er som hans Trosfæller, illoyal overfor den, skal saa at sige være det. Der maatte jo ogsaa kunne findes en dansk Historiker, der var inde i det paagældende Emne. Men jeg synes, det vil være rigtigt at sige Dem det rent ud, at jeg *ikke* kan skifte Standpunkt i dette Spørgsmaal, jeg vil ikke af Kirkens Midler yde noget Tilskud til en Mand, der er her i Landet for at modarbejde vor Kirke (eller til Værket, saafremt han er Medarbejder), saa De vil være nødt til at finde en anden Medarbejder i Stedet for Jesuiten, om De skal faa Tilskud herfra til Arbejdet«.

Stillet overfor dette kategoriske Afslag kunde jeg kun meddele, at jeg fratraadte Redaktionen, da jeg i en saadan Sag ikke kunde tage andre Hensyn end de strengt saglige.

Ministeren finder en Udvej, men benytter den ikke

Den 27. Juli og den 11. Nov. 1946 forespurgte Ministeriet gennem Biskoppen, hvordan der

derefter skulde forholdes med Værket. Herpaa kunde der ikke gives noget Svar, men den 18. Nov. kom Ministeren til Aarhus, og der fandt da en Forhandling Sted i Bispegaarden mellem Ministeren, Biskoppen, Prof. Blatt og mig. Her fastholdt Ministeren vel sit Standpunkt med Hensyn til de kirkelige Midler, men foreslog selv at ordne Sagen ved et Tilskud paa Finansloven; Motiveringen var den, at de katolske Statsborgere jo ogsaa betalte Statsskat, og at Staten var konfessionelt neutral. Paa Forespørgsel om Finansudvalgets Stilling til en saadan Anmodning, svarede Ministeren, at det ikke vilde volde Vanskeligheder, han lovede at skaffe Pengene og forlod Aarhus med et direkte Løfte om at give præcis Besked i Løbet af et Par Uger. *Dette Løfte blev aldrig indfriet.* Jeg hørte ikke det mindste til Sagen, før Ministeriet atter den 8. Maj 1947 forespurgte, hvordan det gik med Arbejdet.

Professor Lindhardts afsluttende Bemærkninger

Dette var unægtelig ret forbløffende, og mit Svar af 13. Maj 1947 maa gengives i sin Helhed, da det aabenbart er det, som foranledigede, at Sagen omsider blev definitivt afgjort: »I Besvarelse af Kirkeministeriets Skrivelse af 8. d. M. maa jeg udtale min store Forbløffelse over det i Skrivelsen indeholdte Spørgsmaal, i den Formening, at Kirkeministeriet fremfor nogen anden maatte være i Stand til at besvare de Spørgsmaal, som er fremsat i Skrivelser af 27. Juli og 11. Nov. 1946. Sagen ligger som bekendt saaledes, at Ministeren i Skrivelsen til mig af 18. Juni 1946 bestemt nægtede at yde noget Tilskud til et Værk, som havde katolske Medarbejdere, og som Følge deraf maatte jeg fratræde som Redaktør, da videnskabeligt Arbejde efter mit Skøn kun kunde være under saglig Kontrol. Men paa et Møde i Aarhus Bispegaard d. 18. Nov. 1946, hvori deltog Ministeren, Biskoppen, Prof. Blatt og jeg, blev Sagen paany debatte-

ret; Ministeren fastholdt i yderst kategoriske Vendinger sit bestemte Veto mod at anvende kirkelige Midler som Tilskud til Bogen, og den meget alvorlige Maade, hvorpaa Ministeren paralleliserede Nazisme og Kato-cisme lod intet tilbage i Tydelighed. Derimod vilde Ministeren ikke finde det urimeligt, om der optoges en Bevilling til Bogen paa Finansloven, og Ministeren erklærede sig villig til at opnaa den fornødne Bevilling paa 15.000 Kr. Nærmere Svar blev lovet i Løbet af faa Uger. Da dette Svar endnu ½ Aar efter ikke er kommet, og Arbejdet derfor indtil nu har ligget stille — da jeg maatte fraraade mine Medarbejdere at fortsætte, før Udgivelsen var sikret — har jeg — hvad der staar for min egen Regning — sluttet, at Bevillingen ikke var blevet opnaaet eller var opgivet, og det er ganske klart, at Arbejdet selvom den økonomiske Sikkerhed blev skabt, ikke vilde kunne fuldføres til Tiden.«

Den 29. Maj 1947 svarede Ministeriet med en Skrivelse, hvori mit foranstaaende Brev af 13. Maj kort blev resumeret, og som derefter fortsatte:

»*Saaledes foranlediget skal man meddele til Efterretning, at Ministeriet herefter maa betragte Sagen som bortfaldet.*«

Det er klart, at Sagen hermed er bortfaldet, for det vil ikke være muligt — selvom Pengene rejstes ad anden Vej — at faa et saa omfattende Arbejde færdigt til Forsommeren 1948. Derimod vil der i Ribe og Haderslev Stifter udkomme Jubilæumsskrifter, ganske vist af en mere populær Karakter, og ialtfald til Ribe er der i dette Foraar af Ministeriet bevilget 10.000 Kr. i Understøttelse til et langt mindre omfattende Arbejde.

Nogen Kommentar til ovenstaaende skal jeg ikke fremsætte, enhver maa drage sine egne Slutninger baade om Berettigelsen af Ministerens Synspunkter og om de Vilkaar, der fra Ministeriets Side bydes videnskabelig Forskning at arbejde paa.

P. G. Lindhardt.

Monte Cassinos Genopbygning

Det er nu over tre Aar siden, at Kampene om Monte Cassino fandt Sted, og Oprydningsarbejdet i Kloster-tomten — Stedet, hvorfra Vesterledens Kultur blev præget — skrider kun langsomt fremad. Munkene ønsker at redde og bevare saa mange af de endnu bestaaende Re-ster af Kunstværker og Værdier, idet man har til Hensigt at søge Klosteret rejst igen paa nøjagtigt samme Sted og i nøjagtig samme Skikkelse som før Ødelæggelsen. Af den Grund har man anbragt Skilte (som vort Billede til højre viser) med indtrængende Opfordring til de besøgende om at undlade at medtage Souvenir's, der vil kunne faa Betydning for Genopbygningen. Over hele Verden indsamles der Midler til at rejse Benediktinerordenens Moderkloster igen, men endnu omfatter Ruinhoben Titusindvis af Kubikmeter Murbrokker. Adskillige af de bevarede Fresker og Mosaiker har lidt stor Skade af Vejrliget og gaar deres Undergang i Møde.

Skærpes Krisen mellem Vatikanet og Tito?

Den latente Spænding mellem Kirken og Titoregimet i Jugoslavien synes i Øjeblikket at være paa Vej til en ny Krise. Radio Vaticana og den jugoslaviske Regeringspresse med det kommunistiske Hovedorgan »Borba« i Spidsen har i den senere Tid ført et heftigt Sprog mod hinanden. De jugoslaviske Blade har aabenlyst taget til Orde for en Afbrydelse af den diplomatiske Forbindelse mellem Jugoslavien og Vatikanet — et Skridt, der i høj Grad vil forværre Kirkens Stilling i Landet, hævdes det.

I Radioen fra Vatikanet oplyses det i en Udsendelse i sidste Uge, at tyve katolske Præster i Løbet af den seneste Tid er blevet myrdet i Ljubiana, Hovedstaden i den slovenske Republik. Endvidere er femogtyve Gejstlige blevet idømt langvarige Fængselsstraffe efter højst summariske Retssager. Endvidere synes Overfald paa Præster og Ordenssøstre at foregaa med Regeringens stilltiende Billigelse. Den religiøse Presse er helt og holdent forbudt, flere Klosterbiblioteker enten ødelagt, beslaglagt eller overgaaet til Statsejendom.

De kommunistiske Magthavere i Jugoslavien forsøger med alle til Raadighed staaende Midler at likvidere Gejstligheden i Kroatien for saaledes at rydde den væsentligste Hindring for en Bolschevisering af Landet af Vejen. Kampen rammer imidlertid ikke blot Gejstligheden men ogsaa den katolske Befolkning, idet man tvangsforflytter hele katolske Lande...

Hyrdébrev før det spanske Plebiszit

Den spanske Kirkes Primas, Ærkebiskoppen af Toledo, Kardinal Pla y Deniel, havde i et Hyrdébrev opfordret til at deltage i det Referendum om Stet af General Franco foreslaaede Monarki uden Konge, som fandt Sted 6. Juli.

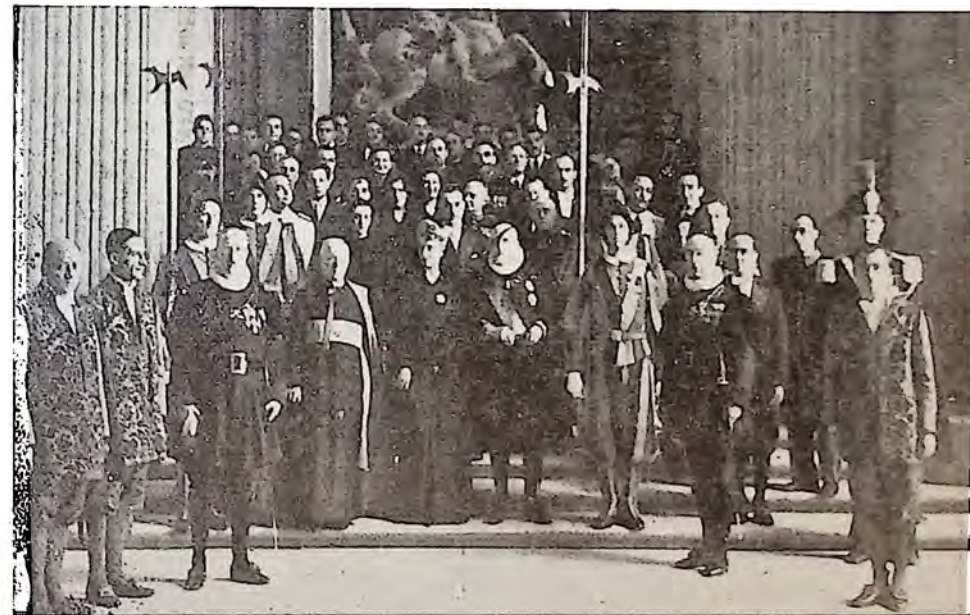
Kirken — udtaler Kardinalen — opfylder sin Pligt, naar den minder om det alvorlige Ansvar, der er forbundet med Stemmeafgivelsen; men den giver intet Raad om, hvorledes der skal stemmes. Kirken tager ikke Parti, men den viser det for nødvendigt, at appellere til de Børn i et Øjeblik, det kan have afgørende Betydning, maaske ikke mindre end i 1936, (da Iorgerkrigen brød ud), omend mange Røstede fra vil hævde, at de mange Tusinde Martyrofre, der bragtes for Gud og Fæd-

relandet, har været unyttige. Kirken opfordrer derfor de troende til at følge deres Samvittigheds Røst og at søge efter Kirkens og Hjemmets Vel, der er baseret paa Fred og social Orden. Disse to Ting er af uvurderlig Nødvendighed for Nationens Liv; de

retfærdiggør et Systemskifte, men Fred og social Orden opnaas ikke gennem vilkaarlig og skadelig Opposition mod Staten.

Reuter udlægger Kardinalens Hyrdébrev som en Vejledning for evtl. tvivlraadige spanske Katolikere ved Valget om den nye Lov, der gør Spanien til et »Kongedømme uden Konge«, hvor Franco er udset til Statschef.

Argentinsk Præsidentfrue besøger Vatikanet

Den hellige Fader har for nylig i sit Privatbibliotek modtaget den argentinske Præsidentfrue, Eva Perón, i Privataudiens. I politiske Kredse i Italien sætter man Fru Peróns Europarejse i Forbindelse med visse argentinske humanitære Aktioner, og Præsidentfruen blev i Vatikanet modtaget i Overensstemmelse med det Ritual, der er foreskrevet ved Modtagelsen af fremmede Statsoverhoveders Fruer. Vort Billede viser Fru Perón, ledsaget af Prins Ruspoli, efter Besøget hos den hellige Fader.

USA Hjælp til Polen

I Polen varetager Vincentsøstrene det store Hjælpearb., der er iværksat af Amerikas

Ni Kardinaler og 200.000 Pilgrimme i Ottawa

200.000 Personer og ni Kardinaler var til Stede i Ottawa, da Kardinallegaten, Ærkebiskop McGuigan af Toronto aabte den kanadiske Maria-Kongres, Verdens første større katolske Manifestation efter Krigen. I sin Tale til Forsamlingen udtalte Premierminister Mackenzie King bl. a., at »Kirke og Stat maa supplere hverandre i Bestræbelserne for at hidføre Fred i Verden. Der maa

↑ Kardinallegaten aabner Kongressen. Til højre for Kardinalens ledige Stol: Premierminister Mackenzie King

↑ Kardinalerne kører gennem Ottawa.

staa Handling bag Bønnen, thi i vor Atomtidsalder er Spørgsmaalet det ene: kristen eller hedensk Filosofi. Den ene af Dagene talte den hellige Fader til Kongressens Deltagere. Pius XII talte først paa fransk, derpaa paa engelsk, og forsikrede de kanadiske Katolikker, der modtog Paveordene med stor Begejstring, om at han i Aanden var til Stede i Ottawa. Den hellige Fader talte om Mariadyrkelsens store Betydning for det katolske Liv og opfordrede til sidst indtrængende de kanadiske Katolikker til at værne om deres religiøse Traditioner, stadig at blive ivrigere og ivrigere i Troen samt at arbejde for social Retfærdighed. Paa Kongressens sidste Dag afholdtes en Procession med Eukaristiens Symboler, og Velsignelsen med det Allerhelligste ved Processionens Afslutning dannede Højdepunktet og Slutgen paa Kongressen.

Kommunistiske Bander overfalder Biskoppen af Triest

Biskoppen af Triest, Mgr. Antonio Santin, har været Genstand for et ualmindeligt raat og brutalt Overfald i Triest-Området. Mgr. Santin var paa Vej til Capodistria, der ligger i den jugoslavisk-kontrollerede Del af Venezia Giulia, for at visitere og konfirmere, og Rejsen var meddelt Myndighederne og Programmet aftalt i Overensstemmelse hermed. Det var første Gang, at Biskoppen skulde besøge dette Omraade, der nu er besat af Jugoslavien, idet han sidste Aar havde afslaaet et Tilbud fra de allierede Myndigheder om Beskyttelse gennem allierede Tropper ved en Rejse til Capodistria. Rejsen foretoges med den ordinære Rutebaad, der besørger Forbindelsen mellem de forskellige Havnebyer langs Kysten paa den istriske Halvø. Allerede da Biskoppen gik i Land blev han modtaget med fornærmende Tilraab fra en Gruppe unge Mennesker, og det var klart, at der var forberedt et større Angreb, men Hovedgerningsmændene, der havde regnet med, at Biskoppen vilde komme ad Landevejen, ventede ham paa Vejen udenfor Capodistria. Det drejede sig om et regulært og velforberedt Overfald, idet Telefonforbindelsen

paa det planlagte Overfaldssted i Forvejen var blevet afbrudt. Biskoppen ankom imidlertid uantastet til Præsteseminariet i Capodistria, hvor han forberedte sig til at skulle læse Messe, men ved 10-Tiden arriverede de Bander, der forgæves havde luret paa ham paa Landevejen, stormede Præsteseminariet, slæbte Biskoppen ud paa Vejen og mis-

handlede ham; hans Brystkors blev brutalt revet af ham, men senere bragt ham tilbage af en jugoslavisk Officer. Den jugoslaviske Zonevagt indfandt sig først paa et senere Tidspunkt, spredte Demonstranterne og bragte den blødende, men heldigvis ikke alvorligt saarede Biskop tilbage til Præsteseminariet. Hen under Aften var han saa vidt restitueret, at han af en jugoslavisk Militærkommando kunde bringes tilbage til Demarkationslinien. Den fastlagte Konfirmation og Visitats maatte aflyses. Begivenheden har vakt den al-

Udsigt over det omstridte Triest, Havnebyen ved Adriaterhavet (250.000 Indb.)

Ved Typografstrejken Afslutning

Det var vel næppe mange, der i Slutningen af Februar i Aar havde regnet med, at den varslede Typografstrejke skulde faa saa lang Varighed. Men Strejken kom, og den greb ind i mange af Dagliglivets Forhold. Efter Evne og Mulighed har vi i de forløbne 18 Uger søgt at vedligeholde Forbindelse med Læserne, men mangt og meget, der skulde have været sagt, har vi været afskaaret fra at bringe, en Del Begivenheder ude i den katolske Verden er ligeledes løbet fra os, eller vi har kun været i Stand

til ganske kort at omtale dem, en Række Problemer har vi maattet lade ligge uden at kunne tage dem op til Behandling. »Nødavisen« var selvsagt kun en Nødhjælp, men den har været Bindeleddet imellem os, den var et Tegn paa vor Vilje til at leve videre trods force majeure. Og saa fortsætter vi da — i denne Uge ganske vist med reduceret Sideantal som Følge af Tidspunktet for Konflikts Ophør — Ugebladets 95-aarige Traditioner!

Redaktionen.

lerstørste Forbitrelse i hele Italien, og i selve Triest er det kommet til større Demonstrationer for Mgr. Santin. »Osservatore Romano« tillægger de kommunistiske Elementer i Jugoslavien hele Skylden og udtaler, at »den blinde og hadefulde Antikerikalisme i Venezia Giulia viser paa ny Kommunismens ægte Følelser og Handlinger overfor den katolske Kirke og dens Tjenere«.

Kongregationen for det hellige Officium har umiddelbart efter Overfaldet paa Biskoppen af Triest udstedt en officiel kirkelig Erklæring, hvori det hedder, at enhver, der lægger Haand paa en Gejstlig af sig selv (ipso facto) er exkommuniceret. Denne hurtige Meddelelse om Exkommunikationen beviser, at Kirken ikke agter at staa modstandsløs

overfor de kommunistiske Overgreb.

Lederen af de civile Anliggender i Triest-Zonen, Oberst Bow-

man, har endvidere meddelt, at Tildragelsen vil blive forelagt de allierede Instanser til Afgørelse. (KIPA)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Der er fra Vatikanstaten udsendt et Dementi af Pressemeddelelserne om, at Jacques Maritain agter at trække sig tilbage som Frankrigs Ambassadør ved den hellige Stol. — Den hellige Fader medvirker — som allerede tidligere meddelt — ved Fremstillingen af en Film »Krig mod Krigen«, der udsendes af Centro Cinematografico i Rom. Pavens »Rolle« er at fremsætte en Fredsappel paa syv forskellige Sprog, og selve Filmen, der i talrige interessante Billeder vil give et Overblik over Pius XII's Freds- og Caritasarbejde under og efter Krigen, vil iøvrigt forme sig som en dokumentarisk Advarsel mod den moderne Krigs frygtelige Følger for Menneskeheden.

Amerika

Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings, har i et Interview under Opholdet i Ottawa, hvor han har deltaget i den store amerikanske Kongres udtalt, at Europas største Problem idag er »Hungeren«, et Problem, der har de allerstørste og mest uoverskuelige sociale, moralske og fysiske Konsekvenser. Kardinalen meddeler endvidere, at Vesttyskland aldrig har kunnet brødføde sig selv, og at hver Indbygger i Köln i Øjeblikket daglig faar 906 Kalorier.

Belgien

Universitetet i Louvain har for første Gang meddelt Doktorgraden i thomistisk Filosofi til en Kvinde, Frk. Suzanne Mansion fra Liege. — Bengiens 8.396.764 Indbyggere er i Øjeblikket inddelt i 3638 Sogne og har 9815 Verdensgejstlige og 4280 Ordensmænd. Landet tæller 47.126 Ordenssøstre. Det vigtigste af Landets fem Bispedømmer er Malines med 3.100.000 Indbyggere, 883 Sogne, 3071 Verdens- og 1875 Ordenspræster samt 15.957 Ordenssøstre.

Tyskland

Ved en konstituerende Forsamling i Mühlheim a. d. Ruhr genoprettedes for nylig det tyske »Katholischer Akademikerverband«. — Tysklands Indsats for Verdensmissionen, der før Krigen ydede et af de største Kontingenter til Missionslandene, er saa smaat ved at komme i Gang igen. For første Gang efter Afslutningen af anden Verdenskrig er fem tyske Missionsøstre for nylig afrejst til Missionerne; det drejer sig om »Missionsøstre af det dyrebare Blod«, der er rejst til Rhodesia og Østafrika.

Har De aftjent Deres Værnepligt?

Det er en selvfølgelig Ting, at unge Mænd gennemgaar den militære Uddannelse, hvorved de bliver i Stand til i Farens Stund at forsvare deres Land. Men lige saa selvfølgelig burde det være, at en Katolik, saa snart han naar den voksne Alder, gennemgaar et Kursus, hvorved han tilegner sig Religionens Hovedtanke paa en personlig og selvstændig Maade.

Jeg kalder dette for en Værnepligt, fordi man alene paa denne Maade kan sikre sin Tro som en levende Kraft i ens Liv. Maa-ske vilde det ikke just være nødvendigt for ikke at falde fra. Der er Katolikker, der hele deres Liv lever paa en uudviklet og upersonlig Tro; de tager f. Eks. Del i Gudstjenesten paa en overfladisk og lidet bevidst Maade. Men ligesom Mennesket i andre Henseender udvikler sig i Aarenes Løb, saaledes burde ogsaa Troen uddybes og bringes til Udfoldelse. Og kun derved værnes der om Troen. Man kan kun beskytte et Træs Levekraft ved at lade det vokse og bære Frugt.

Naturligvis er det ensidigt at kalde denne Indøvelse i Kristendom« for en Værnepligt. Den kan rigtignok ogsaa ses under andre Synsvinkler. Men idag har jeg villet præsentere den som en nødvendig Forholdsregel overfor noget, der burde være os uendeligt dyrebart, og som derfor ikke for alt i Verden maa sygne hen endsige dø.

Alle katolske Unge, der er naaet Tyveaarsalderen, burde betragte det som et uundværligt Led i deres Uddannelse at tage Del i et saadant Kursus, der muligvis bedst realiseres i Form af en Studiekreds. Og alle Katolikker over de 20 Aar, som — skønt de maaske er en Del ældre — aldrig i voksen Alder har taget et saadant Studium op, bør be-

trakte det som en Samvittighedspligt at studere deres Religion. Søndagens Prædikener slaar ikke til her. Der findes sikkert ikke den Præst, som vilde afslaa en Anmodning om at gennemgaa Religionens Hovedspørgsmaal med enkelte eller med Hold.

Denne Sag er ganske afgørende for dansk Katolicismes Skæbne i den kommende Tid.

C. B.

International Katolsk Filmkongres i Bruxelles

Den 4. internationale katolske Filmkongres, der for nylig har været afholdt i Bruxelles, talte Deltagere fra 18 Nationer, og Drøftelserne gik ud paa, hvorledes Filmen kunde anvendes i Kristendommens Tjeneste til Opnaaelse af bedre Forstaaelse mellem Folkeslagene. I sin Aabningstale redegjorde tidligere Premierminister van Zeeland for Filmens Stilling og Opgave og understregede det Ansvaret, som paahviler dem, der arbejder med og betjener sig af Filmen. Adskillige Kommissioner behandlede Spørgsmaal af saavel kulturel som teknisk Karakter, og der blev i Særdeleshed opfordret til at varsko Offentligheden mod umoralske Film. Særlig Interesse fandt endvidere de Udtalelser, som Georges Dumas fremsatte om en »Opdragelse« af Publikum. Kongressen, der havde samlet Deltagere fra saa mange Lande, bød iøvrigt paa rig Lejlighed til for Deltagerne at orientere sig om Situationen i de enkelte Lande, men viste samtidig, at alle Deltagere var indstillet paa at arbejde efter det samme Ideal, nemlig Retningslinierne i Filmscykliaen »Vigilanti cura«. (KIPA)

Liturgisk Kalender

- Juli:
13. S. 7. Søndag e. Pinse (677—
(grøn) 59); 2. Bøn: St. Anacletus
(996), 3. Bøn: Om de hel-
liges Forbøn; Præf. (521).
14. M. St. Bonaventura (996);
(hvid) alm. Præf. (525).
15. Ti. † St. Henrik, tysk-romersk
(hvid) Kejser (996); 2. Bøn: Om
de helliges Forbøn, 3.
Bøn: Efter frit Valg; alm.
Præf. (525).
16. O. Vor Frue af Bjerget Kar-
(hvid) mel (997).
17. T. † St. Alexius (1000); 2. og
(hvid) 3. Bøn som Tirsdag; alm.
Præf. (525).
18. F. St. Kamillus af Lellis
(hvid) (1001); 2. Bøn: St. Sym-
forosa og hendes syv Søn-
ner; alm. Præf. (525).
19. L. St. Vincens af Paul (1002);
(hvid) alm. Præf. (525).
20. S. 7. Søndag e. Pinse.
(grøn)

Medd. til Sognegeistligheden

Fra adskillige Sider er Ugebladet blevet opfordret til i Lighed med tidligere Aar at bringe en Fortegnelse over Gudstjenestetiderne om Søndagen i Kirkerne Landet over.

Da Ugebladet gerne vil efterkomme det Ønske, skal man derfor anmode de Herrer Sognepræster og Rektorer om snarest belejligt at tilsende Redaktionen et Brevkort med Angivelse af Tidspunktet for Søndagsmessen i de respektive Kirker.

Red. i Sommermaanederne

Redaktionens Træffetid er i Tidrummet 1. Juli—31. August ændret til TORSDAG Kl. 15—16.

Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne-sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kasserkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: Stenogade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

DE UNGES SIDE

Debatten om en Nyordning af det katolske Ungdomsarbejde i Danmark er allerede naaet saa vidt, at næsten alle Synspunkter er blevet ført i Marken. Det synes, som om vi nu er nærmere end nogensinde ved Virkeliggørelsen af den gamle Tanke om at danne et Landsraad. Som Repræsentant for en af Provinsens Ungdomsforeninger tilslutter jeg mig denne Plan om et landsomfattende Samarbejde og ønsker dem, der skal forme Retningslinjerne, Held og Lykke med det. Hensynet til den enkelte Forenings Frihed bør vige overfor de Muligheder, der er til Stede i en Samordning af Kræfterne.

Det er ikke svært at se en Kende Berettigelse i de forskellige Indvendinger mod en Landsorganisation. Selvfølgelig kan det være generende for en Bestyrelse i en bestemt By, at den er bundet af Regler, der ikke helt passer for de tilstedeværende Vilkaar, og det kan være en Pinsel for et eller andet selvstændigt Individ, at han eller hun skal staa til Ansvar overfor en Overledning i København, eller hvor den nu placeres. Men vi kan dog ikke alle staa i Spidsen! Og vi kan heller ikke som Katolikker være bekendt at hefte os ved Detailler. Andet end Detailler og Bagateller bliver der jo ikke at være uenige om. Vi behøver slet ikke at diskutere, hvad vi vil, hvorledes vor Formalsparagraf skal formuleres. Vi har heller ingen Grund til at lade os skræmme af de daarlige Erfaringer adskillige andre Foreninger sidder inde med angaaende Forholdet mellem Landsdelene og Lokalafdelinger.

Der er saa vist meget, der knirker baade i Fagorganisationer, blandt Sportsfolk og i Hønseavlerkredse. Men hos os er Mulighederne større, end vi selv aner! Er nogen Ungdom i Danmark bedre skikkaet til Samarbejde end vi? Kirken har lært os, og vil stadig blive ved at lære os, hvordan vi skal handle. Vi behøver slet ikke at tale saa meget om Tingene. Vi staar paa fast Grund med begge Ben, og vi kan lige saa godt begynde snarest.

Ungdomsarbejdet bør ikke sigte mod at holde sammen paa en Kreds af unge alene for Kammeratskabs Skyld. Det er jo ikke en synkefærdig Skude, vi skal redde i Land. Vi er i et Skib, som sejler og sejler støt, selv om det vender Stævnen direkte mod Strømmen! Biskoppen siger i sit Hyrdebrev ved Fastens Begyndelse, at vi ikke skal indtage en defensiv Holdning og samle vore Kræfter alene om at værne den lille Hjord. Nej, vi er først af alt en Uddannelse til Apostolatet. Lad os slide med den Op-gave at blive en Elite. I ved godt, hvordan vi skal gribe den Sag an — ved at leve det katolske Liv i hele dets Fylde og Rigdom.

Danmark er ikke mere et kristent Land. Vort Miljø er ugunstigt, fordi kristne Principper ikke mere former det Samfund, vi skal arbejde for. Derfor er det aldeles afgørende for os, at vi holder sammen — ikke for at lukke os til, men for at styrke os til en daglig positiv Indsats for netop det samme afkristnede Samfund.

Gunnar Martin Nielsen,
Form. f. K.U.K. i Vejle.

Vore Feriebørn

Til »Feriebørnene« har vi yderligere modtaget: Ved Liobasøstrene 25 Kr., ved St. Ansgars Pastorat 15 Kr., A. H.-L. 50 Kr., B. B. B. 100 Kr., J. B. og A. F. B. 25 Kr., S. L., Aarhus, 10 Kr., H. W. A. Rønne, 15 Kr., H. J., Gram, 25 Kr., C. H. 10 Kr., F., Aabenraa, 9 Kr., ved Pastor Benzon 100 Kr., C. G., Vojens, 10 Kr., M. P. Horsens 10 Kr., B. H., Hellerup, 15 Kr., ialt 429 Kr. Med det tidligere indkomne ialt 2723 Kr. Hjertelig Tak — ogsaa Tak for tilsendte Varegaver fra Pastor B., Færøerne, og C. G., Vojens.

Vi kan ikke noksom være Læserne taknemmelige, fordi de ved de mange Gaver har muliggjort et saa stort Antal Feriebørns Ophold i vore katolske Feriehjem. Men vi maa desværre stadig appellere til Læsernes Velvilje: Det er helt galt med Mærkerne! Rationerne er skaaret ned, det ved vi, og der er kun yderst lidt at undvære. Men selv de mindste Kvanta er velkommen. Gaver — saavel af Penge som Mærker — til »Feriebørnene« modtages derfor fremdeles med Tak af: »Katolsk Ugeblad«s Redaktion, Nørrebrogade 27 C. København N.

Katolsk

Ugeblad

20. Juli 1947
95. Aargang
Nr. 29

Kölner-Kardinal om Tysklands sociale Problemer
Brogede Skarer besøger Vatikanet

Pius XII om Europa i Øjeblikket

En Korsvej - og noget helt andet

Feuilleton, Kryds og tværs m. m.

AFRIKANSKE GÆSTER TIL HELGENKAARINGSHØJTIDELIGHEDERNE I ROM. Vort Billede viser Kong Pedro VII af Angola med sin Gemalinde Isabel og sit Hof efter P. de Britto's Kanonisation i Peterskirken (se iøvrigt inde i Bladet).

de skriver Regninger, saa det var til at overkomme. Men vi venter det ikke.

Tværtimod. Nu siger Kirkeministeren endog, at han »maatte anse det for ganske urimeligt, for ikke at sige fuldstændig molboagtigt, om vi af folkekirkelige Midler ... gav Støtte — i Form af Forfatterhonorar — til« (en Katolik). Det tør saaledes endog forventes, at Kirkeministeren vil give Direktiver om, at det (udenfor Mols) i Fremtiden vil være forbudt ved kirkelige Møder at indbyde katolske Talere, som det ellers ofte er sket, med mindre saadanne Talere hverken kræver Honorar eller Togbilletten betalt. Det vil være kirkelige Tidsskrifter, Julehefter m. m. forbudt at aftrykke Digte af Johannes Jørgensen, Fortællinger af Sigrund Undset o. s. v., med mindre det kan gøres gratis. Eller vil det være tilladt at betale katolske Forfattere, naar Pengene tjenes ind igen? I hver Fald kan man vist være enige om, at Kirkeministeren ved denne sin sidste Redegørelse har gjort sine Principper aldeles latterlige.

Men Spøg til Side, hvor svært det end falder i dette Tilfælde. De to Ting, vi har protesteret imod med Næb og Klør, staar stadig ved Magt. For det første protesterede vi mod, at Kirkeministeren skrev til Professor Lindhard om de katolske Præster, at de »er her i Landet for at bekæmpe og udrydde den danske Kirke«. Vi forklarede, at vo-

(Fortsættes Side 194)

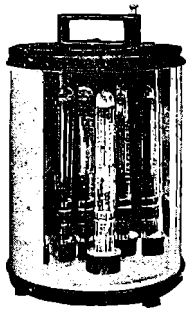
Kirkeministerens Svar

Fredag d. 11. Juli bragte »København« Kirkeminister Hermansens Svar til vor Forsideartikel sidste Uge. Desværre viste Svaret ingen Forstaaelse af, hvad Sagen drejer sig om. Vi forsøger derfor endnu en Gang.

Hvad Folkekirken bruger sine Midler til er os i og for sig uvedkommende. Af og til mindes vi med et Suk, hvor rig en Arv denne samme lutherske Folkekirke satte sig i Besiddelse af

ved Reformationen. Og hvis vi var mindre verdenserfarne, end vi er, kunde vi maaske have ventet, at man ved Tusindaarsfesten i Aarhus i den smukke gamle Domkirke, som hører med til Arven, kunde have ønsket at betale lidt af paa en gammel Gæld, om det saa blot var i Form af et Forfatterhonorar til Dr. Otto. Videnskabsmænd i Almindelighed og Jesuiter i Særdeleshed skriver Afhandlinger bedre, end

Munkemel

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 555 komplet

Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbhvn. - Aarhus

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Reck

Kedler

Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/S

Esromgade 15 . København N

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106

Telefon Central408

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe

75 Øre pr. 1/8 kg.

Altid friske Smaakager

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9

Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

O. Hansen & R. J. Møller

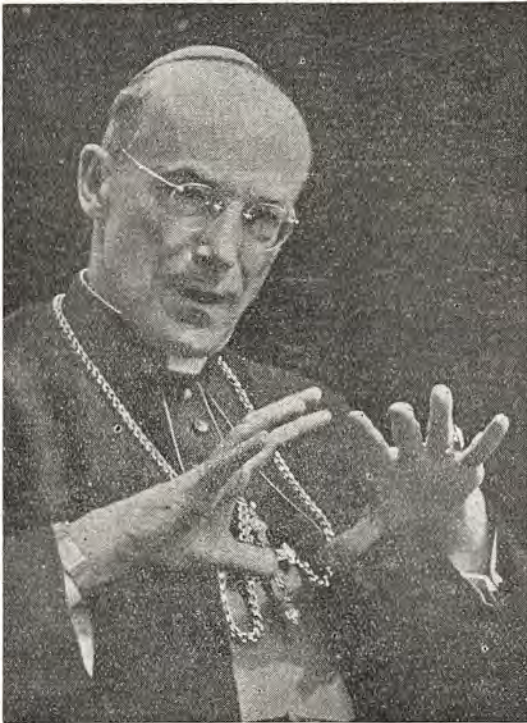
Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frederiksborgvej 70 . Taga 918 . C. 1806

PRIVAT: Damsø 2642 og Taga 8196

Afproletarisering en absolut Nødvendighed

Ærkebiskoppen
af Köln
Kardinal Frings,
om Tysklands
sociale Problemer

Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings, har for nogen Tid siden udsendt et interessant og opsigtsvækkende Hyrdebrev, hvori han tager Spørgsmaalet om Tysklands Skæbne op til indgaaende Behandling. Kardinalen taler heri først om den øjeblikkelige forfærdelige Nød i Tyskland, hvortil den egentlige Grund er det totalitære Statsystems Forkastelse af den personlige Værdighed, som er Guds Gave til hvert enkelt Menneske. Men han udkastede ogsaa, paa Grundlag af de sidste Pavers Rundskrivelse om Samfunds- og Arbejdsspørgsmaal, et stort katolsk socialt Program, hvis første og vigtigste Maal er en »Afproletarisering« af Proletariatet.

I alle sociale Spørgsmaal gaar Kirken ud fra den Sandhed, at hvert Menneske, uanset Stand, Alder, Nation, Race, uanset om det er født eller endnu ikke kommet til Verden har en *personlig Værdighed*, som skyldes, at det er skabt med en u dødelig Sjæl i Guds Billede; og i Daaben forhøjes denne Værdighed, fordi Mennesket nu er kaldet til en-

gang at staa Ansigt til Ansigt med Gud. Kun Kristendommen kan yde Sikkerhed for den Anerkendelse af Menneskeværdigheden, som er det eneste, der giver Frihed, baade indre og ydre. Hvor Kristendommens Principper underkendes, bliver Staten let et Uhyre, der opluger de enkelte; og ved aandelig og legemlig Tvang samler den dem til en uansvarlig Masse, hvis eneste Maal er Statens Storhed og Magt.

Imidlertid er Mennesket jo ikke blot et Enkeltvæsen, hvor stor end dets personlige Værdighed er; og det kan og maa ikke leve for sig selv alene, men for en Række Samfund: Familien, Kommunen, Staten, Menigheden, Kirken, og der vil derfor blive Tale om en stadig Vekselvirkning mellem »Byden og Lydighed«, »Yden og Nyden«. Det gælder nu om at ordne Samfundet saaledes, at alle har baade Rettigheder og Pligter.

For ca. 150 Aar siden udløste Folkenes nyvundne Frihed mægtige Kræfter, som muliggjorde det moderne Industri- og Han-

delsliv. Men — Mennesket *selv* vandt intet derved. Der skabtes Millioner af *Lønarbejdere*, altsaa Mennesker, der arbejder for *Løn, men uden at eje noget Produktionsmiddel*, Arbejdere, som man de ene Dag har haardt Brug for, og som den næste Dag staa uden Eksistensmuligheder. Derved er det moderne Proletariat opstaaet. Og hvad der allerførst maa gøres, er at »afproletarisere« dette Proletariat og give dets enkelte Medlemmer deres Menneskeværdighed tilbage. Arbejdet maa blive mere *personligt præget* og antage Karakteren af et *Tillidsforhold* mellem Arbejder og Arbejdsgiver; den enkelte skal ikke blot være et Hjul i Maskineriet, men føle Selvstændighed og have et Ansvar; og han maa kunne føle sig *sikker*.

Ældre Tidens Gilder og Laug hyldede de kristne Principper og ydede deres Medlemmer en vis Sikkerhed mod Konjunktursvingninger. En saadan *Sikkerhed* skal skabes paany i langt større Omfang; og dette kan ske ved, at der, som Pave Pius XI raadede til, oprettes en Slags »Kalds-Ordning«, »Samfund«, der rummer alle, som er beskæftigede inden for samme Art Virksomhed. Ledere og Arbejdere skal sammen udgøre denne Helhed, sammen tage Ansvaret, støtte hinanden og derved sikres mod Følgerne af de skiftende Konjunkturer.

Selvfølgelig maa der sikres *alle* Arbejdere, over- og underordnede, en *passende* Indkomst i Forhold til det Arbejde, de yder.

Pave Pius taler om, at det undes visse Omstændigheder kan blive nødvendigt at *fordele* de meget store private Midler, som giver enkelte Privatforetagender uforholdsmæssig stor Magt. I Virkeligheden er allerede en hel Række Virksomheder, Vand-, Gas- og Elektricitetsværker, Post- og Jernbanevæsen, gaet denne Vej. De begyndte som Privatvirksomheder og gik efterhaanden over til Stat eller Kommune. Fra kristen Side er der i og for sig intet at indvende her-

imod. Men der ligger den Fare i Statens Overtagelse af alle Foretagender, at Afproletariseringen kan blive umuliggjort; og da den er det første og vigtigste Punkt paa Kirkens Socialprogram, tilraader Kirken Ordningen med den lige omtalte moderne Form for Gilder og Laug; denne Ordning giver ogsaa de mindre Virksomheder og Fag saadanne Rettigheder, at de vil kunne trives og blomstre.

Af største Vigtighed er det, at Arbejderen faar Mulighed for ved Flid og Sparsommelighed at samle en *beskeden Formue* til Gavn for sig selv og sin Familie. *Husfaderens Løn* maa være saa stor, at han kan ernære Familien, uden at *Hustruen* behøver at arbejde uden for Hjemmet; og naar Faderen tjener til Familiens Underhold, underbygges derved hans *Myndighed* over Børnene.

Desuden er det af meget stor

Betydning, at Arbejderen saa at sige vokser sammen med Hjemmets Jord. Man maa stræbe efter, at der kan skaffes *hver Familie* et Stykke Jord — og efterhaanden *eget Hus* med Have og Mulighed for lidt Husdyrhold.

Kirken regner en *hurtig, meget gennemgribende social Re-*

form for *absolut* nødvendig, slutter Kardinal Frings. Men om saa de største og bedste Reformen bliver gennemført, vil Verden aldrig kunne blive et Paradis. For alle, der kæmper for en kristelig-social Reformpolitik, maa vor korbærende Frelser derfor bestandig være Forbilledet.

En Korsvejsandagt - og nogle helt andre Ting

Der maa være et Departement af Engle, hvis Bestilling det er at sørge for, at Mennesker faar

Denne Artikel var oprindelig skrevet til det Nr. af Ugebladet (9. Marts), som ikke kom paa Grund af Typografstrejken, men den har beholdt sin Aktualitet og kan derfor ligesaa godt læses i Juli som i Marts Maaned!

Ting at se, høre og læse i den rigtige Rækkefølge, — saa at der opstaar Ideassociationer og ses Sammenhænge, der gør det til en virkelig Glæde at bruge Øjne og Øren.

Her er en Serie paa fire Fænomener, bemærkede af en almindelig avis- og lidt boglæsende Person omkring Midten af

▲ Pilgrimmene samledes i Damasusgaarden for at høre den hellige Fader.

Den evige Stad var i Slutningen af Juni Vidne til en tredobbelt Helgenkaaringshøjtidelighed. Portugiseren, Pater Johannes de Britto S. J., der led Martyrdøden i Indien i 1693, og Italienerne Pater Bernardino Realino S. J., der døde i 1616 og Josef Cafasso, der indtil 1860 virkede som Don Bosco's Medarbejder i Turin. Festlighederne fik ved denne Lejlighed et ganske særligt og ejendommeligt Præg, idet der foruden Pilegrimme fra

Brogede Skarer

Repræsentanter fra det sorte Fastland og Irdien i Rom i Anledning af Portugiserhelgenens Kanonisation.

▼ Blandt Gaverne, som Inderne bragte med, var bl. a. Elefanttænder og forskellige indfødte Husflidarbejde

Februar. Læseren bedes have Taalmodighed og selv se Sammenhængen mellem dem til sidst:

Nr. 1: »Politiken«s Kronik 14.2.47, Komponisten Jørgen Bentzon: Musik og Samtid. — Dybtgaaende Betragtninger over Kunsten som Udtryk for Livet og for hver enkelt Tidsalders Livs- og Verdensbillede. Hvorfor bliver den gode moderne Musik tilsyneladende ved at være paa et eksperimenterende Stade og vanskeligt at komme i Kontakt med for Publikum? Efter at der er talt om de gamle Mester: Palæstrina, Bach, Händel, med deres Klarhed og Rejsning, hedder det: »Det siger sig selv, at en Tid, hvis Syn paa Mennesket og Kosmos, isoleret og i sin Sammenhæng, er bestemt af Ting som Relativitetsteori, Atomforskning, Psykoanalyse etc. ikke med Sandhed kan udtrykke sig kunstnerisk paa samme Maade som en Tid, der anser Men-

nesket som den ypperste, omend syndefulde Skabning ... etc.« Katolikker er enige med Forfatteren i dette Syn paa hele Livets, inklusive Kunstens og Videnskabens, Enhed og Sammenhæng. Den sidste Halvdel af det nittende Aarhundrede karakteriseres groft set som den sentimentale Periode, og »næppe nogen anden Periode i Musikkens Historie har formaaet til den Grad at imødekomme Menneskets naturlige Tørst efter det nemme, følsomt-hygge og billige. Herpaa beror ogsaa Faren ved den videre Udvikling.« Ja, naar Vejen fremefter synes for trang, køres der videre med noget, som slet ikke er et Udtryk for vort eget Liv.

Nr. 2. En skikkelig ung Mand viste mig nogle Andagtsbilleder, som han havde ladet sig prakke paa af den mest sentimentale Slags i slørede Toner, med Guldrand, Personer i lange Natskjorter, — De ved nok Besked. —

Blasfemiske og desuden ikke noget for Mandfolk. En ejendommeligt Illustration til det, jeg lige havde læst om det sentimentale, nemme, følsomt-hygge og billige. Hvis man ikke er naaet længere i sin Religion, saa svarer det til, om »Hyggepianisten« er Ens højeste kunstneriske Næring, — men at forsumpe i overfladisk Hygge er at lade det virkelige Liv glide sig af Hænde.

Nr. 3. Den nyudkomne »Jesu Korsvej«, Sankt Ansgars Forlag 1946. 1. Bind af en Serie Smaaskrifter, der vil udkomme anonymt under Fællestitlen: *Den mystiske Kristus*. Bogen er »inspireret af Taknemmelighed overfor det Kristusliv, der har aabenbaret sig for os i disse senere Aars skæbnesvangre Begivenheder« og er, forstaas det, skrevet af en eller flere Forfattere, som ikke har forholdt sig passive under Krigen og Besættelsen.

Efter at have læst denne Bog

i Vatikanet

Portugal, var ankommet et stort Pilgrims-tog fra portugisisk Indien med Ærkebiskoppen af Lorenzo-Marques, Kardinal Couveja, i Spidsen, med Repræsentanter fra de portugisiske Kolonier Capoverda, Goa, Macao, Timor og Lorenzo-Marques.

Det var en broget Skare, som var forsamlet i Damasusgården for efter Helgen-

↑ Høvdingen af Timor med samt sit Hof.
← Fyrværkeriet over den evige Stad — for første Gang efter Krigen. I Forgrunden Frans af Assisi's Monument i Baggrunden San Giovanni in Laterano.

kaaringshøjtideligheden at blive modtaget af den hellige Fader. Pius XII talte til den enorme Forsamling paa portugisisk og modtog senere med synlig Glæde de originale Gaver saasom Elefanttænder, smaa kunstfærdige Baade o. l., som Pilegrimmene bragte ham. Og for første Gang efter Krigen knaldede Fyrværkeriet over den evige Stad som Afslutning paa de kirkelige Højtideligheder.

synes man uvilkaarligt, at mange ældre Korsvejsandagter lader de andægtige blive staaende i Forhallen, medens her Portene slaas op paa vid Gab til en straalende Helligdom. Det fortælles, at Pietismens Grundlægger Jakob Spener havde sit Livs grundlæggende Oplevelse, da han saa et Krucifix ved Vejen med Indskriften: »Dette har jeg gjort for Dig. Hvad har Du gjort for mig?« Men vi trænger saa meget til at komme videre end til denne snævre Forestilling, som ogsaa har hersket i katolsk Fromhedsliv, om en ædel og uskyldig, der tager Straffen paa sig for Synderne, — for der er mere end det. Denne nye Bog taler om det, der gik forud, og det, der skal følge efter: Jesus »kom langt borte fra, fra uendelige Himle, og steg langt ned, gennem svimlende Dybder, indtil han kunde antage sig Menneske for at oprejse det faldne Menneske i sin Herlighed —« Med mange Citater fra Bibelen og Liturgien vises os Jesu Liv paa Jorden, hans Lidelse, Død og Opstandelse saa at sige gennemlyst indefra af Gudmenneskets egen flammende, uudslukkelige Livsvilje, Skaberglæde og Kærlighed. Den kristnes Bestemmelse i Livet er at tage Del i Guds egen Kamp og Sejr, levende af Guds eget Liv. Det føles selvfølgelig, at Bogen ender med Tilbedelse og Lovprisning af den hellige Treenighed.

Nr. 4. Berlingske Aftenavis' Kronik 15.2.47, Dr. phil. Søren Hallar: Den skjulte Gud. Et Indlæg i en stor Kronikdiskussion om »Gud og det Onde« skrevet af et ærligt Menneske, der er klar over, at »Livet skulde dog gerne have andet Indhold end blot at gaa«. Han siger: »Man tvivler ... er der her i Landet en sanddrø, sund, oplyst og nøgtern Mand eller Kvinde, der tør sige: jeg har set Gud, jeg har mødt ham, jeg har mødt ham som en Realitet? ... Hvem tror, saa Troen, Forbindelsen med Gud, gennemsyrrer hele hans Tilværelse, alle Dagliglivets Tanker og Handlinger? For det maa Troen jo gøre, hvis den lever i et Men-

neske.« Og vi »Atonalderens« Kristne tænker: Kunde denne Mand dog bare møde saadan et Menneske, en Helgen, der maa vel være nogle faa Stykker ... Men den næste Tanke er denne: Har jeg ikke lige saa stor Pligt som enhver anden til at være saadan?

Lad os gøre os klart, hvad der staar paa Spil. Lad os komme ned til en absolut ærlig og rede-

bon Indstilling overfor alle Problemer i denne Skæbnetime for Verden, — hellere en ærlig, tilsyneladende uforstaaelig Surrealist end en Fidusmager, for Eksempel. Og først og sidst: »intet sky for at søge Gud, der har skærmet os«, og lade Gud leve sit Liv i os, — det Liv, hvoraf Kunst og Videnskab, vor nødlidende Næste og hele Verden lever. *Birgitte Svendsen.*

Gestapo vilde myrde Kardinal Gerlier

Ærkebiskoppen af Lyon, Kardinal Gerlier, har i et Interview til Pressen under Opholdet i New York paa Vejen til den store marianske Kongres i Ottawa, afsløret hvorledes Gestapo vilde rydde ham af Vejen.

Gestapos Beslutning om at vilde myrde Kardinalen kom som Følge de i den galliske Primas' gentagne Hyrdebrev højtideligt fremsatte Protester mod Jødeforfølgelserne, den obligatoriske

Arbejdertjeneste og Tvangsfor-sendelserne af de franske Arbejdere. Lyons Politi fik imidlertid Nys om Komplottet og advarede Kardinalen. Gestapos Forehavende slog fejl, idet Kardinalen paa den bestemte Dag begav sig en anden Vej fra sin Residens til Kirken, end den han plejede at

Kardinal Gerlier vægrede sig iøvrigt ved at svare paa politiske Spørgsmaal, men erklærede dog, at det var helt forkert at sige, at Frankrig var en stor Kommunisterede. Kardinalen nærede tværtimod langt lysere Forventninger for Kirkens Fremtid i Frankrig. (Kipa).

Riget i sin Fuldendelse

Noget af det første, vi tidligere har slaaet fast var, at Guds Rige for længe siden er kommet til os med og i Jesus Kristus. Alligevel opfordrer vor Frelser de troende til uafsladeligt at bede om Rigets *Komme*. »Lad dit Rige komme«, siger vi Gang paa Gang i Fadervor. Dette kunde nu se ud som en stor Selvmodsigtelse, men er det ingenlunde, hvis bare vi husker, at Guds Rige ligner et Frøkornt paa Marken. Det udvikler sig fra et Begyndelsesstadium i Foraaret til Høsttiden med den fuldmodne Frugt er inde. Saaledes har ogsaa Riget to Tilstandsformer. I den ene præsenterer det sig som nærværende i os Dag for Dag i Overensstemmelse med Herrens Løfte om, at han vil være med sine

Apostle alle Dage indtil Verdens Ende (Mt. 28, 20.) og at, hvor to eller tre er samlet i hans Navn, er han midt iblandt dem. (Mt. 18, 20.) I den anden har Riget naaet sin Fuldendelse og er blevet til et *fuldkomment Herlighedsrige*, der aldrig mere skal afløses af noget andet.

Paa Rigets endelige Tilstand tænker Herren som oftest, naar han taler om, at det først kommer senere. Ganske vist er der ogsaa et Sted, hvor han nok siger noget om Fremtiden, men hentyder til den Straffedom, som han agter at fuldbyrde paa Byen Jerusalem, lidt over en Menneskealder senere. »Sandelig siger jeg jer: der er nogle af dem, som staar her, der ikke skal smage Døden, før de ser,

at Guds Rige er kommet med Kraft«. (Mk. 8, 39.) Her forudsiger Kristus den hurtige Udvikling og gør opmærksom paa den indre Kraft, som findes i Guds Rige, og som skal komme for Dagen, naar den vantro By Jerusalem bliver jævnet med Jorden.

Den yderste Dag derimod er den Høstdag, da Riget præsenterer sig i sin *Modenhedstilstand*. Begge Dele faar Lov til at gro sammen til Høsten. Saa bindes Klinten i Knipper for at blive brændt. Hveden derimod bringes hjem i Herrens Lader. I Lignelsen om Garnet, hvori der findes baade gode og daarlige Fisk, hører vi den samme Lære. Saa snart Garnet er fuldt, trækkes det op paa Strandbredden. De gode Fisk samles sammen i Kar, medens de daarlige kastes ud. Saaledes skal det ogsaa ske ved Verdens Ende. Englene skal gaa ud og skille de onde fra de gode og kaste dem i Ildovnen, hvor der skal være Graad og Tænder-skæren. (Mt. 13.)

Hvem er det, der hidfører denne endelige Tilstand? *Hvem giver det fuldendte Herlighedsrige?* Herren selv besvarer Spørgsmaalet sidste Aften i sine Apostles Kreds. »Ligesom min Fader har tildelt mig Kongedømme, tildeler jeg jer, at I skal spise og drikke ved mit Bord i mit Rige og sidde paa Troner og dømme Israels tolv Stammer. (Lk. 22, 29—30.)

Løftet om de tolv Troner, som Herren allerede før engang havde udtalt, (Mt. 19, 28.) vakte dybe og stærke Længsler. De fik Zebedæi Sønnernes Moder Salome til at bønfalde Jesus om, at hendes to Sønner maatte komme til at sidde i Kristi Rige, den ene ved hans højre, den anden ved hans venstre Side. (Mt. 20, 21.) Efter alt at dømme var Attraaen efter at faa en Plads i dette Rige endnu større hos den gode Røver paa Korset, der sagde: »Jesus, kom mig ihu, naar du kommer i dit Rige.« (Lk. 23, 42.)

Men vi ved, dette Rige er først nær, naar de sidste Begivenheder, som Herren har forudsagt,

er indtruffet. Det er paa Dommedagen, at han udtaler de kendte Ord: »Kom nu, I min Faders velsignede, tag det Rige i Besiddelse, som har været jer beredt, fra Verdens Grundvold blev lagt«. (Mt. 25, 34.) Og nu gaar ogsaa det i Opfyldelse, som vor Frelser havde sagt sidste Aften, lige før han skulde til at lide den forsmædeligste Død for os: »Jeg siger jer, fra nu af skal jeg ikke mere drikke af denne Vintræets Frugt, før den Dag, da jeg skal drikke den paa en ny Maade med jer i min Faders Rige«. (Mt. 26, 29.)

Aabenbaringen om Himmelriget, som jo er Guds Kongstanke, har gjort et dybt Indtryk paa *Apostlene*. Derfor finder vi en personlig Note i deres udførlige Omtale af dets Skikkelse og Væsen, navnlig hos Paulus. »Gud kalder os til sit Rige og sin Herlighed,« (1. Tes. 2, 12.) skriver han til den kristne Menighed i Saloniki. »Faderen friede os ud af Mørkets Magt og førte os over i sin elskede Søns Rige,« læser vi i Brevet til Kolosserne (1, 13.) Det er altsaa *Gud, der giver Riget*. Hvad det saa er i *sin inderste Kærne*, er udtalt i Romerbrevet med disse Ord: »Guds Rige bestaar i Retfærdighed og Fred og Glæde i Helligaanden. Den, som heri tjener Kristus, er velbehagelig for Gud og bestaar for Menneskers Dom«. (Rom. 14, 17—18.) Denne Definition indeholder en Brod mod visse Mænd og Kvinder i den første kristne Tid. Den skal advare mod det Fejlsyn at mene, at det vigtigste i den kristne Religion var Friheden til at kunne spise og drikke, hvad man havde Lyst til, fordi Moseslovens mange Abstinensbud ved Kristi Død var blevet ophævet og kasseret.

(Stattes Side 194)

Præsten som Mælkemand!

Den sidste katolske Præst i Königsberg — nu Kaliningrad — tjener til Livets Ophold ved at køre Mælkevogn! Den tyske Klerus, der er forblevet i den russiske Zone, faar nemlig ikke Ernæringsmærker, med mindre de udfører »produktivt Arbejde«.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har godkendt Oprettelsen af et apostolisk Delegation for det hollandsk-indiske Arkipelag og udnævnt den hidtidige apostoliske Delegation i Bagdad, Mgr. de Jonghe, til at beklæde Posten. — »Radio Corporation« har gennemført nogle Fjernsynsforøg i Konsistoriumsalen i Vatikanet. Ved denne Lejlighed gav Kor fra de romerske Basilikar en Koncert, der overværedes af den hellige Fader. En Del kirkelige og verdslige Dignitarer af det diplomatiske Korps ved den hellige Stol overværede Forsøgene. — Den hellige Fader har tildelt den argentinske Præsident, General Peron, Storkorset af Pius IX's Orden i Erkendelse af den Hjælp, han har ydet de nødlidende Nationer i Europa.

England

Ved et katolsk Massemøde i London i Søndags rettede Kardinal Griffin en Opfordring til FN om at foretage en Undersøgelse af »Forbrydelserne mod Menneskeheden« i Jugoslavien, hvor Forfølgelserne mod Kirken »er lige saa alvorlige som under Nazismen«. Kardinalen oplyste, at mange jugoslaviske Præster er blevet myrdet, og 200 Præster, deriblandt Erkebiskop Stepi-nac, sidder i Øjeblikket fængslet i Stara Gradiska, »Jugoslaviens Dachau«.

Italien

Som en Slags Svar paa Overfaldet paa Biskoppen af Triest, Mgr. Santin, har slovenske Folkemasser foranstaltet flere store Troskabsdemonstrationer. Fra nær og fjern er istriske Katolikker strømmet til Triest for at bevidne Kirkefyrstens deres Troskab og Hengivenhed. Katedralen i Triest kunde ikke rumme Folkemængden, hvorfor Gudstjenestene maatte forlægges til Pladsen foran Kirken.

Tyskland

I 1948 er det hundrede Aar siden, at den første tyske »Katholikentag« fandt Sted. I den Anledning er der nedsat en Komité med den tidligere Leder af de tyske Katholikentage, Fyrst Löwenstein i Spidsen, der beskæftiger sig med Planerne om at afholde den første Katholikentag efter Krigen i Jubilæumsaaret. Til Mødested er foreløbig udset Mainz. — Biskop Kaller fra det opløste Bispedømme Ermland i Østpreussen er afgaaet ved Døden 67 Aar gammel i Frankfurt, hvor han siden Krigen's Afslutning har opholdt sig som »Flygtningebiskop«.

En Admiral vender tilbage til sit Karmeliterkloster

Paa Vor Frue af Karmels Fest afsluttedes et ejendommeligt Kredsløb: Paa denne Dag aflagde Admiral *Thierry d'Argenlieu*, Kansler af Befrielsesordenen, indtil for kort Tid siden Højkommissær i fransk Indokina, Generalinspektør for de franske Marinestridskræfter, sin Uniform og trak paany i Karmeliternes Kutte i Karmeliterklostret Avon ved Fontainebleau, hvorfra han var udgaat ved Krigens Begyndelse.

Denne Historie er i korte Træk saaledes: Munken og Admiralen fødtes i 1889 som Søn af en Admiral og Ætling af en gammel Slægt fra Bretagne. Han kom efter sin Skolegang paa Marineskolen, og gjorde under den første Verdenskrig, efter først at have deltaget i Marokkos Erobring, Tjeneste som Løjtnant i Middelhavsflaaden. Efter Krigen fulgte han sit Kald og indtraadte i 1920 under Klostersnavnet Louis de la Trinité i Karmeliterordenens Pariserprovins, hvis Provincial han blev i 1932.

Ved Krigens Udbrud i 1939 rykkede han ind som Kommandant i Cherbourg. Han kom i Krigsfangenskab, undslap under Fangetransporten og naaede, forklædt som Bonde, om Bord paa en Baad, der gik til Jersey. I Juni var han i London og 12 Dage senere Øverstbefalende over

de frie franske Søstridskræfter. I de Gaulles Tjeneste blev han haardt saaret ved Dakar, men knapt heldbredt reorganiserede han den franske Handelsflaade, anlagde Flaadebaser i Pacifik-Oceanet og

MIDNATSMESSEN I OTTAWA

En af de mest indtryksfulde Oplevelser under den Marianske Kongres i Ottawa var Midnatsmessen ved det store Friluftsalter i Lansdowne-Park.

U. S. A. Gesandt i Rom hos Paven

Den hellige Fader har fornylig modtaget den amerikanske Gesandt i Rom. Ovenfor ses den hellige Fader i Samtale med Gesandtfruen Mrs. Dunn.

Evangelisk Tolerance i Tyskland

Biskoppen af Osnabrück, Mgt. Berning, har i Løbet af Maj og Juni Maaned foretaget adskillige Konfirmationsrejser gennem Mecklenburg, hvor Antallet af Katolikker er steget voldsomt paa Grund af de store Folkevælgelser fra Øst mod Vest. Da der imidlertid i det nævnte Raade kun findes faa katolske Kirker og Kapeller, har den der værende evangeliske Landsbiskop storsindet stillet evangeliske Kirker til Raadighed for Biskop Berning, saaledes at man ikke saa faa Steder har kunnet afholde Konfirmation i en evangelisk Kirke, og disse ofte megen rummelige Kirker var fyldt til sidste Plads, bl. a. ogsaa af mange Ikke-Katolikker.

Hvad mener Kirkeminister Hermansen?

lede paa de Gaulles Vegne de franske Forhandlinger i Amerika. —
Krigen var til Ende vendte tilbage til sit Kloster i Franke-
for dog snart efter med sine Forsattes Tilladelse paany at forlade det og følge Fædrelandet til Posten som

Højkommissær i Indokina. —
For ganske nylig tildelte Præsident Ramadier ham Militærmedaillen, og nu forsvinder den med Æresbevisninger overøste Admiral fra Verdenshistoriens Rampelys for igen at hellige sig Herrens Tjeneste bag Klostermuren.

"TØVEN I EUROPA KATASTROFAL"

Den hellige Fader modtager den ny britiske Gesandt

Den hellige Fader har for nylig den lille Tronsal i Vatikanet modtaget den ny befuldmægtigede britiske Gesandt, Minister John Victor Perrowne, der overrakte sine Akkreditiver, og ved denne Lejlighed holdt en Tale paa engelsk, hvori han bl. a. udtalte: Den internationale Atmosfære er ladet med Spænding, og de mest forskellige Idealer står i skarp Konflikt mod hinanden. En foruroligende Mistro har grebet om sig, og hele Verden tænder med at genoprette

Ligevægten i Europa vil blive katastrofal. — Englænderne, der under Krigen tog saa store Ofre paa sig, gjorde imidlertid dette ikke blot for at forsvare Liv og Frihed, men virkede der ved som en Slags Forsvar for hele den civiliserede Verden. Og med denne engelske Beslutsomhed og Selvdisciplin og denne ærefulde og kristne Vilje til Genopbygning som Forbillede, maa man skride til Samarbejde. Sluttelig meddelte den hellige Fader det engelske Kongehus og hele den engelske Nation sin Velsignelse.

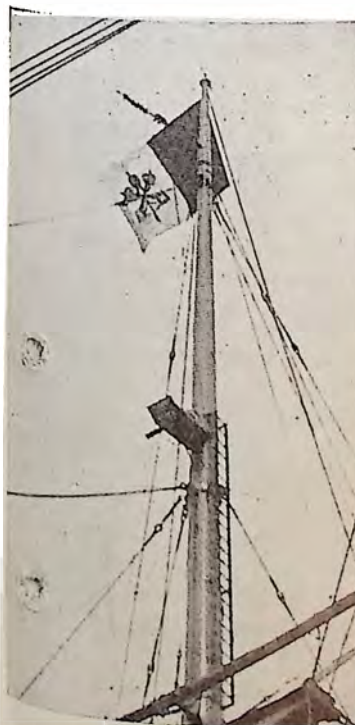
I PARIS' HJERTE

Første-Kommunikanter paa Sacré Coeurs Trappe.

Vatikanets Caritas-Aktion fortsætter

Ved UNRRA's Opløsning officiel Tak til den hellige Fader

fortsætter stadig, bl. a. til Tyskland, Østrig og Grækenland.

I Anledning af UNRRA's Opløsning har Organisationens Generaldirektør, General Lowel Roos, rettet et Budskab til Pave Pius XII, hvori, hvori han udtaler sin varmeste Tak for den Hjælp og Opmuntring, som UNRRA fra første Færd af har modtaget fra Vatikanet. Generalen giver endvidere Udtryk for Haabet om, at Uno, der overtager UNRRA's Virke og Opgave, maa kunne regne med Støtte og Samarbejde i samme Aand. Den pavelige Caritas-Aktion oprettedes som bekendt i 1939, da man i Vatikanet indrettede en Efterforskningscentral. Senere udvidedes Arbejdet til ogsaa at omfatte materiel Hjælp og Understøttelse til de krigtramte Lande, uanset Nationalitet og Religion. Adskillige nord- og sydamerikanske Stater har stillet f. Eks. Levnedsmidler til Vatikanets Disposition og Skibe under Paveflag bragte Levnedsmidlerne til Europa. Og den pavelige Hjælpe-Aktion

Gavepakkerne fra Amerika fordeles til det nødlidende Europa.

Kirkeministerens Svar

(fortsat fra Forsiden)

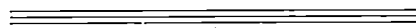
re Præster er her for at prædike Kristendom. Mon der er saa megen Kristendom i Landet, at den lutherske Kirkeminister tør sige: »Der er ikke Brug for jer. Vi magter Opgaven storartet, se bare paa vore Resultater«. Vi synes det ikke. Og om vi saa ogsaa siger, at der ved Reformationen blev kasseret Ting, som hører med til ægte Kristendom, er det dog næppe det samme som at ville udrydde den danske Kirke. Men forstaar Kirkeministeren det? Efter vor Artikel gentager han bare, at Dr. Otto er »her i Landet for at bekæmpe den danske Folkekirke«.

(Læg Mærke til, hvorledes Kirkeministeren bliver ved med at tale om, at vore Præster »er her i Landet for ...« Derved antydes, at de egentlig ikke har noget at gøre her, kun af sær Naade faar Lov til at komme og drive deres skændige Spil. For at genere nogle faa Præster, der er født i Udlandet, og hvoraf forøvrigt en Del har dansk Indfødsret, glemmer Ministeren de danskfødte katolske Præster og alle os andre danske Katolikker. Vi er her, fordi vi har nøjagtig samme Ret til at være her som Ministeren. Og vor Religion var her før Reformationen i længere Tid end Lutherdommen endnu har været her. Hvordan kan man blive Minister for kirkelige Sager uden at vide det?)

Den anden Protest gjaldt Kirkeministerens Udtalelser til Professor Lindhard om Sammenhængen mellem Katolicisme og Nazisme. Den Slags kan ingen fortænke os i, at vi ikke lader sidde paa os. Der er nøjagtig samme Forhold mellem Katolicisme og Nazisme som mellem Katolicisme og Kommunisme, d. v. s. en uoverstigelig Kløft. Siger man andet, krænker man os paa det groveste. Nu skulde Kirkeministeren have svaret, at han var misforstaaet og ikke havde sagt noget krænkende, eller han kunde omvendt have sagt, at han desværre havde udtalt sig

i Vendinger, han nu beklagede. Men i Stedet siger han: »Hvad jeg« (ved den Lejlighed) »eventuelt har sagt om Katolicismen, erindrer jeg mig ikke nu ordret«. Hvorfor ikke sige rent ud, hvad han mener om os? Det er det, der interesserer.

Vi ønsker ikke at blive indblandet i Politik. Men vi vil afgjort ikke med vore egne Stemmer betale for at blive behandlet, som sket er. Alle vore mange Tusinde gode Venner i Folkekirken mener det samme. De mener som vi, at denne Sag ikke bør indblandes i næste Valgkamp. Det behøver den jo heller ikke. Vi vil ikke gøre en Regerings haarde Job endnu besværligere. Men ingen Regering kan ønske sig saa nemt et Problem som at finde en bedre egnet Kirkeminister end vor nuværende.

Riget i sin Fuldendelse

(Fortsat fra Side 191)

Ganske særlig ivrig er Apostlen for at *vise Vejen til Himmelriget*. Hvad kan det ogsaa nytte at kende et stort Maal, naar man ikke ved, hvordan man skal naa det. Tre Gange paaminder han saaledes de Kristne om, at *Synden* er en Vej, der udelukker fra Guds Rige, idet han opstiller en Liste over de Forseelser, vi maa vogte os for. »Ved I ikke«, spørger han Menigheden i Korint (1. Kor. 6, 9—11) »at uretfærdige ikke skal arve Guds Rige? Far ikke vild. Hverken utugtige eller Ægteskabsbrydere eller de, der lader sig bruge til unaturlig Utugt, eller de, der øver den, eller Tyve eller have-syge, ingen Drankere, ingen Æreskændere, ingen Røvere skal arve Guds Rige«. Det var den ene Liste. De to andre staar Gal. 5, 19—21 og Ef. 5, 3—5.

Men heller ikke »Kød og Blod« (1. Kor. 15,50.) kan tage Guds Rige i Besiddelse. Med disse Ord sigter St. Paulus til det dødelige og forkrænkelige Lege-me, som hver af os har, og som

først bør omskabes ved Opstandelsen, hvis det skal faa Del i Himlens Herlighed.

Nej, Vejen til Guds Rige er en helt anden. Det erhverves af dem, der gør et *møjsommeligt Arbejde* i Herrens Tjeneste i Lighed med de Mænd, Paulus omtaler i Kol. 4, 1. ff. som sine Medarbejdere for Guds Rige. — Hvor meget Apostlen selv har slidt i det, er velkendt. Ret udførligt dvæler ogsaa Apostlen Petrus ved denne vigtige Side af vor hellige Religion. »I rigt Maal gives jer Adgang til vor Herres og Frelasers Jesu Kristi evige Rige,« siger Apostlenes Øverste til alle dem, der har den samme Tro som han selv, hvis bare de vil sætte alt ind paa i deres Tro at vise Dyd og Afholdenhed og Udholdenhed og Gudsfrygt og Broderkærlighed og Kærlighed i det hele taget. (11. Pet. 1, 3—11.)

Ganske særlig agtes de Kristne værdige til Guds evige Rige, *der lider Trængsel for deres Tros Skyld*. (2. Tes. 1, 5.), fordi det er en Lov i Guds Verdensplan, at »vi maa igennem mange Trængsler for at komme ind i Guds Rige«. (Apg. 14, 22.), og kun naar vi er døde med Kristus, skal vi ogsaa leve med ham; holder vi taalmodigt ud med ham, skal vi ogsaa være Konger med ham i hans Rige (11. Tim. 2, 11—12.) Haabet paa dette Rige og Tanken paa Kristi Tilsynkomst bruger St. Paulus derfor som Motiv til at opmuntre sin Discipel Timoteus til ivrig Opfyldelse af hans Kaldspligter. (11. Tim. 4, 1.), og i Livets sidste Timer, kort før han skulde lide Martyrdommen for Kristi Sag, er »Riget« Pauli store Trøst og aandelige Kraft. »Herren vil frelse mig ind i sit himmelske Rige. Ham være Æren i Evighedernes Evighed. Amen«.

Efter at vi saaledes har stiftet Bekendtskab med, hvad det Nye Testamente har om Himmelriget, kan vi nu lettere trække Hovedlinierne op for derved at faa et Helhedsbillede af det. Det forsøger vi saa at gøre næste Gang.

F. K.

Husk Feriebørnene

Gaver og Mærker og Penge til Feriebørnene modtages til Stadighed og med største Taknemmelighed af: Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

Ung Student

(fra Færøerne) søger Værelse med Pension hos god Familie, helst nær Kunstakademiet.

Billet mrk. 115, Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, Kbhvn. V.

BOGNYT

Bruce Marshall: Fryd og Hørlighed

(All Glorius Within) 192 S. Kr. 6,75. — Naar De læser denne Bog, vil De se, saa Taarerne triller ned af Kinderne, og samtidig vil De føle Dem beriget af dens Visdom. Den handler om en katolsk Præst i en By i Skotland, hans Kamp for at bygge Gud en værdig Menighed op og hans Genvordigheder i de protestantiske Omgivelser.

John Fischer: Hvad tænker Mændene i Kremli?

(Whey they behave like Russian) 211 S. Kr. 9,50.

Dette er ikke en katolsk Bog, men det er en Bog, der maa interessere alle Katolikker. Det er en af de mest oplysende Bøger om det lukkede Sovjetrusland, der endnu er udkommet. Forfatteren har skrevet den efter at have studeret det sovjet-russiske Statsmaskineri i henved femten Aar og gennemrejst Rusland i Aaret 1946; vi faar et udmærket Indblik i Sovjets Styreform, Politimagt, militære Forhold og meget mere. Det er en Bog, som vil forbløffe Dem ikke saa lidt.

Udenlandsk

Atter paa Lager:

Franz Werfel: Das Lied von Bernadette, hft. 16,10, ib. Kr. 21,70.

Therese de l'Enfant Jesus: Historie d'une Ame. (Komplet Udg.) Kr. 17,60.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(30)

Resumé

I Bjergene i Schweiz styrter en ung Mand ned og bliver alvorlig kvæstet bragt til et Benediktinerkloster i Nærheden, hvor han kommer under P. Anselms Omsorg. — Denne sidste er uddannet som Læge før sin Indtræden i Ordenen og er saaledes nu baade Præst og Læge. Med enestaaende Omhu og Taalmodighed tager han sig af den unge Krøbling, beroliger ham, naar han er fortvilet over sin Svaghed, og forhindrer ham en Aften i Selvmord, da en Bekendt af den syge, Atheisten, helt har slaet Modet ned paa den unge Mand ved at hævde den stærkeres Rel. P. Anselm har forøvrigt genkendt Atheisten som en fordums Soldaterkammerat fra Verdenskrigen. Allerede da udsaaede han sin giftige, pessimistiske gudløse Lære. En Nat har P. Anselm — som dengang ikke var Munk — reddet ham fra Døden ved paa sin Ryg at bære ham tilbage til Sanitetsstationen. Men dette ved Atheisten ikke, og han genkender ikke sin fordums Kammerat.

Men den unge Mand begynder at interessere sig for den katolske Religion og beder om katolsk Litteratur. En enkelt Gang kommer han med P. Anselm til en Andagt med sakramental Velsignelse i et Bjergkapel, og det undrer ham selv, at han er saa betaget af en i Kirken værende usynlig Magt. Hans Interesse for Kirken vokser, og da han en Dag faar Besøg af Majoren, en anden Bekendt fra Rejsen, som forøvrigt genkender Pater Anselm fra Krigen, saa modgaar han ivrigt den andens populære Religionsopfattelse og siger J. a.:

»Saadan kan Kristendom ikke være; thi hvis den kun bestaar af en Samling forskellige Meninger, saa kan den ikke være til Gavn for noget Menneske og vil ikke kunne blive Genstand for Tro. Ja, tænk hvor lidt ens protestantiske Kristendom har betydet og betyder for en! Der som den er Kristendommen, saa er Kristendom blot en stakkels, ynkelig Religion, bange, som den er, for at tage Standpunkt eller for at komme til at fornærme nogen. Men, som jeg sagde før, saadan kan Kristendom ikke være.« Krøblingen strøg Haaret tilbage fra Panden og fortsatte: »Ser De, Major, jeg rendte jo paa Katolicismen her — og jeg har iagttaget den og læst om den — den er saa helt forskellig fra, hvad vi er vokset op i. Den er ægte. Den har Autoritet; den er sikker paa sig selv; Den er ikke bange for at forfægte Troens Lære-

sætninger; den ligger ikke paa Maven for Folk. Den udfordrer en — har jeg ikke Ret? Og dens Børn — Katolikkerne mener jeg — de elsker den over alt. Jeg har selv studeret dem i Kirken. Se, det er saadan, Kristendommen skal være. Det er for den, Martyrerne pintes og holdt ud — —«

Den Syge holdt inde et Øjeblik; hans Ansigt blussede.

Majoren saa noget forlegen ud over den andens oprigtige og personlige Ord og pulsede stærkt paa Cigaretten.

»Naa ja,« sagde han omsider, »Religionen er en Privatsag. Enhver bliver nok salig i sin Tro —«

»Major, hvis De siger saadan en Gang til, saa faar De ikke en Draabe af Likøren her!« Det var P. Anselms Stemme.

Majoren greb den hvide Borddug og løftede den højt op paa Enden af sin Stok.

»Dok, Dok, jeg lover det, jeg lover det! Straf mig blot ikke saa grusomt, at jeg skal se Likøren inden for min Rækkevidde og dog gaa Glip af den. Jeg overgiver mig!«

12. KAPITEL

Krøblingen tager en Beslutning.

Først den følgende Morgen sagde Pater Anselm sin Mening til den unge Mand om Brevet.

Munken havde baaret den Syge ud i Ambulancen og kørte ham nu i Tavshed ud under de skyggefulde Træer.

Saa satte han sig paa en Bænk ved Siden af ham og begyndte:

»Jeg har tænkt over Deres Faders Brev. Bryder De Dem om at høre min oprigtige Mening?«

»Ja, selvfølgelig!«

»De ved jo nok, jeg holder af Dem — —«

Den unge Mand svarede ikke; han drejede Hovedet bort.

»Ser De, hvis det kun kom an paa mig, saa ved De, at jeg vilde sige: Bliv her. For jeg vilde med Glæde passe Dem og pleje Dem. Men saa er der Deres Familie, og den maa vi ogsaa tage i Betragtning. Det er rimeligt, at Deres Slægtninge ønsker, De skal komme hjem. Deres Fader regner endda med, at De hellere end gerne vil hjem; det er jo ogsaa derfor, han har engageret den Sygeplejer til Dem.«

»Aah, men det lyder som et Hospital!« udbrød Krøblingen bedrøvet.

»De bliver hurtig vant til Forholdene derhjemme. De blev da vant til mig.«

»Ja, men det er noget helt andet. For De er jo anderledes — — jeg mener, De er god mod mig af Kærlighed til Gud. Og det forandrer alting. Jeg føler det ikke ydmygende, naar det er Dem, der passer mig. Man faar næsten den Tanke, at De synes, det er et helt Privilegium — — ja, jeg er ikke engang god nok til at løse Deres Sko-
baand — — « Den Syge havde Taarer i Øjnene; han grublede lidt; saa sagde han:

»De mener altsaa, at jeg bør rejse hjem?«

»Ja, jeg gør. Deres Mor og Far venter det og ønsker det. Og som Forholdene er, anser jeg det for rimeligt, at De er i Deres Hjem.«

»De har Ret; ja, jeg ved, at De har Ret! Men hvor bliver det svært at forlade Dem, Pater, og Stedet her og det altsammen. — — Jeg klarer mig saa godt her; men hjemme, der tror vi ikke paa Gud.«

Den unge Mand havde saa ofte talt om sit Hjem, og Præsten kunde let forestille sig det: et rigt Hjem, velsagtens det fornemste paa Egnen, med Masser af Selskabelighed.

Fortsættes

BØGER

Kurt von Schuschnigg: *Ein Requiem in Rot-Weiss-Rot* (Amstutz Herdeg & Co., Zürich).

Det vakte ikke ringe Forundring, da man i Maj 1945 bragte i Erfaring, at den tidligere østrigske Forbundskansler, Kurt v. Schuschnigg, var blandt de overlevende Koncentrationslejringer, som Amerikanerne havde anbragt paa Capri — og med endnu større Forundring arbejder man sig gennem det digre Værk, som er skrevet af denne Mand, der gennem syv lange Aar var en af Hitlers mest prominente Fanger.

Under Capris straalende Himmel har han lagt sidste Haand paa en Bog, der skildrer et af de mørkeste Kapitler i hans Fædrelands Historie. Det er Storpolitik paa hver Side. Alle hans Optegnelser giver sammenlagt et Billede af Østrig, ja hele Europas Historie i et skæbnesvangert Tidsrum, især fra den Periode, da han selv som Østrigs Repræsentant var en af den vanvittige tyske Diktators Modspillere. Han skildrer sit Møde med Hitler i Berchtesgaden, hvad der gik forud, og hvad der fulgte efter, han lader os — omend i fornem Tilbageholdenhed — ane, hvad han selv har maattet gennemgaa i Aarene 1938—45 under Hitlerregimets Vilkaarlighed og Retsløshed. Gennem alle hans Beretninger gaar der en Understrøm af ægte Menneskelighed og dyb Religiositet, der afslø-

rer den østrigske Sjæls Dybde og gør Bogen værd at læse.

Men nok saa interessant er hans Beretninger om hans mange politiske Rejser til de europæiske Hovedstæder i Trediveerne og Referaterne af hans Drøftelser med Europas ledende Statsmænd og Politikere paa hint Tidspunkt. —

Schuschnigg's Bog faar herved et Perspektiv, der gør den værdifuld og samtidig forklarer mangt og meget af, hvad der senere indtraf, men den kaster tillige et Strejflys ud over Europas Skæbne i den nærmeste Fremtid.

Jg.

FILM

Maanedens Hovedfilm kom 30. Juni paa Alexandra, den Film, De skal se, saafremt De kun ser tre Film om Aaret, nemlig Fox' »Grøn var min Barndoms Dal« (How green was my valley) iscenesat af Mesterinstruktøren John Ford til et fornemt Manus efter Llewellyns kendte Roman, fotograferet, saa hvert Billede blev en Nydelse, med en dejlig musikalsk Udnyttelse af Wallisernes pragtfulde Kongsang og spillet saa rigtig og sandt, at Romanen ikke blot trofast er overført til Filmen, men endda præsenterer sig endnu skønnere end før. Roddy Mac Dowall, som vi jo i Mellemtiden har set mange Gange, fik her sit Gennembrud som lille Huw, der oplever det hele, og Walter Pidgeon (Curie, Miniver) som Pastor Gruffydd yder en ærlig og poetisk betagende Præstation. Donald Crisp og Sarah Allgood er ypperlige som Forældrene Morgan, og de seks øvrige Børn er rimeligt gengivet, især John Loder som den ældste Lanto. Særligt mindeværdige Scener: Præsten, der tager Huw med ud at se Paaskeliljerne, Scenerne nede i Gruben, Præstens Afskedstale, og Huw, der som »voksen Grubearbejder« beder Enken Bronwen sørge for sig. Men de enkelte Scener er kædede ind i saa meget andet godt, at det er uretfærdigt at fremhæve flere. Familielivet i en solid walisisk Slægt er saa kønt gengivet i al sin patriarkalske Vælde, at det maaske er heraf Filmens Hovedindtryk kommer. Derimod er Romanens melankolske Stemning kun afspejlet i de faktiske Begivenheder, der jo er de samme i Bog og paa Film. Slaggebunkens voksende Fylde som poetisk Motiv er trængt tilbage. Familiens voksende Kummer er skildret saa diskret og stiltfærdigt, som man netop kunde tænke sig et Barn erfare den. »Grøn var min Barndoms Dal« opfyldte alle de Forventninger, man har stillet til den.

Bjørn Rasmussen.

Den internationale katolske Filmkongres

Siden den første internationale katolske Filmkongres fandt Sted i Haag 1928, oprettedes »OCIC« (Office Catholique International Du Cinéma), hvem det blev betroet bl. a. at sørge for internationale Sammenkomster mellem Filmfagfolk, der sluttede sig til den katolske Aktion. Kongres Nr. 2 fandt Sted i 1929 i München og Nr. 3 i Bruxelles i 1933.

Den pavelige Encyclica om Filmens Forhold til den katolske Kristenhed, den berømte »Vigilanti cura ...« fra 1936 var saaledes endnu ikke blevet gennemdrøftet af Filmfolkene. En Kongres, der var planlagt til September 1938 i Wien, maatte opgives paa Grund af Anschlusses-Overfaldet, og siden da har den anden Verdenskrig standset enhver Mulighed for internationalt Samvær. Først efter Krigens Ophør kunde OCIC (i Rom Okt. 1946) genoptage Forhandlingerne om den forsinkede fjerde Kongres. Denne fjerde Kongres blev fastlagt til og afholdt i Bruxelles 16.—22. Juni 1947. Som Repræsentant for Danmark havde jeg den Ære at deltage og skal i Løbet af Sommeren paa denne Plads redegøre for Kongressens Idégrundlag, dens Arbejde og de Resultater, den kom til.

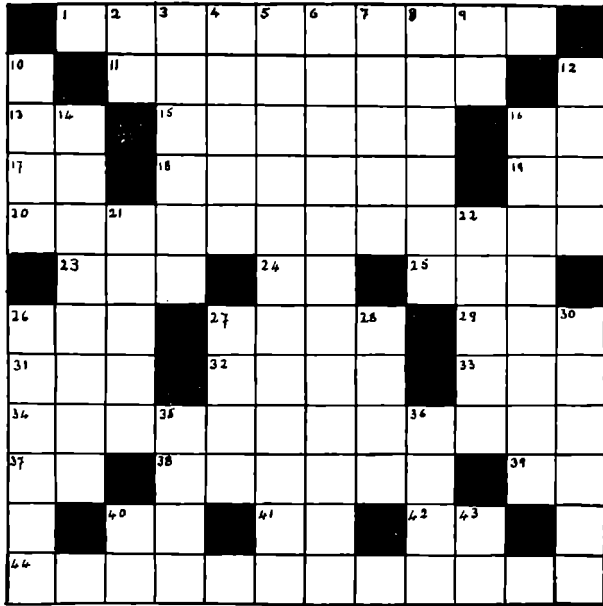
Den katolske Filmaktion har i de forskellige Lande (nitten Lande deltog) faaet en dobbelt Opgave, nemlig en alvorlig Vilje til at bringe den syvende Kunst for alle Kristendommens umaadelige Hjælpekilder og en fast Beslutning om ikke at lade sig spærre inde i et lille Aflukke i Udkanten af Kunst-arten almindelige Virksomhed, men tværtimod at deltage saa meget mere effektivt inden for alle Filmens mange Omraader, Produktionen, Distributionen, Fremvisningen og Kritiken.

Der var derfor god Grund til at nære de største Forventninger til denne fjerde Kongres.

Bjørn Rasmussen.

(Betydningsfuldheden af Kongressens Virksomhed er for danske filminteresserede Katolikker saa stor, at disse formentlig vil have større Interesse af denne Redegørelse end af korte Omtaler af Sæsonens Filmnyheder. Dog skal jeg ikke undlade at anbefale Dem at gaa i Grand og se Frank Capras »Vi behøver hinanden«, et uegalt Arbejde, hvor Individualismen er stillet overfor USA-Kapitalismens Blæksprutte, og hvor de satiriske Elementer afgjort er stærkere end de »positive«, der sandt at sige ligende visse USA-Julekort for meget Manusets Happy-end bærer Vidne om Capras barnligt haabende Sind, men er saa naiv, at den næsten virker raffineret. Denne Film er den bedste for Tiden i København.)

Paa KRYDS OG TVÆRS NR. 10

Vandret:

1. »Alle Lutheranernes Bannerfører i Danmark« (To Ord).
11. — Ordsprog; Templet var og saa hans.
13. Af denne Maaned.
15. Tugte i Fællig?

16. Troldkvinde.
17. Bi-, Binde- og Forholdsord.
18. Klager.
19. 80 Sild.
20. Hvilke Plantearters velkendte Egenskab er det at være omfindtlige?

Og saa genoptager vi Kryds og Tværs Opgaverne. Maaske er denne for viderekomende — men lidt Hovedbrud skal der jo ogsaa til!

23. Internationalt Maal, dog ikke metrisk.
24. Kirkesprogets A og Ø (eller: Ses omvendt paa hollandske Biler).
25. Samme.
26. Uden Ø — ellers havde vi Udbytte!
27. Ikke sjældent.
29. Vognfuld.
31. I Spejlet vilde man her se et populært Mærke Gryn.
32. Patten.
33. Dette Sprog er intet Menneskes Modersmaal.
34. Den ædle engelske Herre giver et Tegn — skal han telefonere? (To Ord).
37. Forkortet Genitiv.
38. En Vej. (To Ord).
39. Ikke saa godt som godt.
40. Skue.
41. Réamur den Femte?
42. Før i Tiden.
44. Han beskrev sin Modpart som angivet i 1 Vandret. (To Ord).

Lodret:

2. En af Nordens gamle Guder.
3. Nation i Norge.
4. I en verdensberømt spansk Roman gør Helten dette med Vejr-møller.
5. Kun en af denne Slags paa hver Haand.
6. Dyrkning af aldrig-visnende Blomster.
7. Bølger.
8. Spydigheder.
9. Element.
10. »Hvem er denne, som kommer fra — — med bestænkede Klæder af Bozra?«
12. Til en vis Grad.
14. Et Emne, som man let kan blive syg af.
16. Den, der fører dette, har Ledelsen.
21. Kraftmaskine.
22. Ene.
26. Fiske op. (To Ord).
27. Lovprisningsdigtet.
28. By i Oklahoma. Delt midt over bliver det en Gerning!
30. Kummeren.
35. Part i gamle Dage.
36. Paa et lavere Sted.
40. Et Svar ønskes. (Forkortelse).
43. Møje.

Boghandlerlærling søges

Efter Feriens Afslutning søger vi en ung Mand eller en ung Pige, som har afsluttet Skolen og gerne vil uddannes til Boghandler. Uddannelsestiden er 4 Aar, Løn iflg. den fastsatte Tarif for Boghandler-elever: 1. Aar Kr. 70 mdl., 2. Aar Kr. 95, 3. Aar 135 og 4. Aar Kr. 175.

Sct. Ansgars Boghandel, Bredgade 67.

R. I. P.

Marie Caroline Tvede

f. Lomholt
er afgaaet ved Døden den 5. Juli 1947.

Børn og Børnebørn.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Iltog Gas . Autogenevejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

20. S. 8. Søndag e. Pinse (680—
(grøn) 60); 2. Bøn: St. Hieronymus Æmiliani (1003), 3. Bøn: St. Margareta; Præf. (521).
21. M. † St. Praxedes (1007); 2. og
(hvid) 3. Bøn som foreg. Tirsdag; alm. Præf. (525).
22. Ti. St. Maria Magdalene
(hvid) (1008); alm. Præf. (525).
23. O. St. Apollinaris (1011); 2.
(rød) Bøn: St. Liborius; alm. Præf. (525).
24. T. Vigilie (1014); 2. Bøn: St.
(violet) Christine, 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf.
25. F. St. Jakob, Apostel (1014);
(rød) 2. Bøn: St. Christoffer; Apostlenes Præf. (524).
26. L. St. Anna, Jomfru Marias
(hvid) Moder (1017); alm. Præf. (525).
27. S. 9. Søndag e. Pinse (684—
61).

Retræte i Dalum

Fra Mandag Aften d. 25. August til Fredag Morgen d. 29. August afholdes under Ledelse af Pater Rob. Groteclaes SJ Retræte for Herrer i Dalum Kloster.

Dalum Kloster med sin skønne Park og sine smukke Omgivelser er et ideelt Sted med Fred og Ro, og Retræten er i sig selv en Oplevelse, som enhver Katolik, ung som ældre, bør erfare. Sct. Hedvigsøstrene sørger som sædvanlig for den gode Forplejning, og hele Opholdet koster kun 18 Kr.

Tilmeldelse sker til Dir. Henry Schultz, »Mariabo«, Tøndervej, Kolding.

Red. i Sommermaanederne

Redaktionenens Træffetid er i Tidssrummet 1. Juli—31. August ændret til TORSDAG Kl. 15—16.

Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk + Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne«

sammensluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C. København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassere kontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7. Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Vi er nu igen godt forsynet med

Devotionalier

fra Udlandet

Giv os Deres Bestilling, og vi skal gøre vort bedste for at tilfredsstille Dem.

KATOLSK BOGHANDEL

Stenosgade 3. København V
Vester 3930

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmessetider

København:

St. Ansgars Kirke (Bredgade 64)

7; 8; 10

Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4)

6; 7; 7,30; 8,30; 10

St. Mariæ Kirke

(Jens Jessens Vej 7) 8; 10

St. Andreas Kirke (Ordrup)

7; 8; 10

Hvidovre

(St. Nikolaj Kapel, Strøbyvej)

ingen Messe

Nordsjælland:

Farum (Gl. Farumgaard)

9,30

Lyngby (Knud Lavards Vej)

7,30; 8,30; 10

Øvrige Sjælland:

Allerslev (Klosteret)

6,45

Frederikssund (Fr.sunds Hotel)

27. Juli, 9,30

Ledreborg (Slotskapellet)

9,30

Holbæk (Kastanievej 17)

10

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes

Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365

— (Hospitalet

7

Roskilde (Frederiksborgvej 11)

6; 8; 10

Fyn:

Odense (St. Albani Torv)

8; 10

— (Hospitalet)

6

Jylland:

Aabenraa (Søndertorv)

5,45; 9,45

Fredericia (Sjællandsgade 50)

7; 9,30

Østrig kalder

Som meddelt i Ugebladets sidste »Nødavis«, har jeg indtil den 24. Maj modtaget Kr. 2710,50. De ikke offentliggjorte Bidrag fordeler sig saaledes:

Merete 25, A. og J. 25, O. B. 31, H. S. 20, K. L. 20, K. J. 31, M.-S. K. 10, Fru G. 10, »Tak« 10, E. S. B. 10, H. A. R. 31, S. F. P. 31, M. G. 10, M. P. K. 31, E. K. 5, E. A. 5, V. L. 25, A. T. 15, Z. K. 10, K. B. 10, A. J. 31, C. E. M. 15, K. S. 20, Frk. S. 10, A. og J. 10, M. J. 5, G. H. 3, I. B. 50, H. L. 20, A. K. J. 10, A. M. 2, H. S. 10, E. R. 25, E. P. 10, G. S. 5, H. A. 10, J. H. 5, E. D. 100, H. M. 20, O. B. 31, K. J. 31, Fru J. 10, O. J. 10, A. P. 10, H. S. 20, H. A. R. 30, E. S. B. 5, ialt 883 Kroner. Med tidl. indk. 1827,50, ialt Kr. 2710,50.

Desuden har jeg efter det sidste Nødraab (til 7/7 incl.) modt.: Frk. P. 2, G. H. 2, K. J. 5, A. K. J. 10, — ialt 19 Kr. (2729,50).

Som man ser en ringe Høst imod, hvad der plejer at komme ind. Har man ikke villet eller kunnet løse den fintstiledede Skrift, eller har Interessen tabt sig? Forhaabentlig er det sidste ikke Tilfældet, da Wienernes Nød er større end nogen Sinde og deres Taknemmelighed rørende.

Altsaa: Vi maa fortsætte, og vi maa bede meget for Sagen og de nødlidende.

Verner Stabehl, Skt. Jørgensallé 8, 2., Kbh. V. Postkonto 81501.

Hørsholm

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entrepreneur . Murermester

Hørsholm

Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udferelse

Kolding Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Esbjerg Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekviperig</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aabenraa		
W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Tlf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik	Johs. Sørensen Centralvarme . Saniære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Bymejeriet <i>v. L. Lindholdt</i> Skibbrogade 10 Lev. til St. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	Brug Bak Sørensens Brillor Søndergade 2 . Aabenraa
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Ludwig Wohlenberg & Co. <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen <i>Søndergade 9 . Tlf. 3322</i> <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 633	Linoleumsarbejde <i>udføres af øvede Folk</i> Claudi Hansens Eftf. Jernbanegade 3, Tlf. 60
R. Sørensen <i>Grundlagt 1877</i> <i>Østergade 7 . Tlf. 130</i> Blomster og Kranse	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> Telefon 1789 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset <i>Tlf. 480</i> Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial,</i> <i>Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Odense

C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Albanigade 35 . Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til de kat. Institutioner
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindgade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m. 1. Kl. s. Betjening Ny Indehaver	Dalum Andelsmejeri Tlf. Dalum 5 1. Kl. s. Mejeriprodukter Leverandør til Dalum Kloster
»Isbjerget« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner

Svendborg

Gør din Pligt!

Gaa til Plichta naar der skal males
Tlf. 24 16 . Møllergade 21

Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. Mikkelsen Møllergade 61 . Tlf. 1252 1. Kl. s. Kød og Paalæg Lev. til den katolske Præstegaard	Clara Petersen Organist Møllergade 80 . Tlf. 1134	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Vald. Hansen Malermester Vestergade 13 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) Kul . Koks . Cinders . Briketter	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl. s. Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Marie
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr . Glas . Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

Ugeblad

27. Juli 1947
95. Aargang
Nr. 30

Kirkeministerens Vanskeligheder

Pere de Montforts
Helgenkaaring

De tyske Koncentra-
tionslejre i Dag

Senora Peron og
Journalisten

MUNKENE BLIVER PAA STORE ST. BERNHARD. Fra Tid til anden dukker der i Verdenspressen Meddelelser frem, om at Korherreerne paa Store St. Bernhard har i Sinde at opgive det berømte Hospits, der har bestaaet siden 12. Aarhundrede. Imidlertid er disse Meddelelser grebet ud af Luften, idet Munkene stadig agter at bibeholde Hospitset samt det derværende Noviciat.

Teatertanker

EFTER SÆSONENS SLUTNING

Danskerne i Almindelighed og Københavnerne i Særdeleshed har ingen Grund til at klage; de har i Begyndelse af indeværende Aar faaet Sartre serveret paa alle mulige Maader. Der er blevet »sartret« paa de fleste københavnske Teatre med den ærværdige nationale og statsunderstøttede Scene paa Kongens Nytorv

i Spidsen. Sartre kan faas i alle Boghandlere; den cirkulerer i Læsekredse, og den haves paa de offentlige Biblioteker. By og Land er blevet rigelige forsynet med Sartre end med Kød og Brændsel, selvom man ogsaa ved det Kongelige Teater har maattet staa i Kø for at komme til at besvime.

Der er for Tiden ligesom ved at blive stille om Sartre. Mon man har faaet nok af ham? Mon Folk i deres Iver har forspist sig og nu kvier sig ved at vise, at de har Kvalme, ligesom halvvoxne, der er gaaet i Lag med en altfor stærk Cigar?

I saa Fald kunde det være paa Tide at besinde sig og spørge sig selv, hvad man fik ud af den nye Mode?

Det virkede allerede svalende paa den første hysteriske Begejstring, da de franske Jernbansabotører, der var heroppe og af en stolt Journalist blev oplyst om, at de kunde faa Sartre at se paa næsten alle københavnske Teatre, afvisende bemærkede, at det var da noget negativt noget, som ikke ti Procent Franskmand gød se. Mgr. Chevrot gik endda længere, idet han i sin Tale om Frankrig og Katolicismen paastod, at der ikke fandtes mere end to Procent i Frankrig, der interesserede sig for Sartre.

En mere indgaaende Bedømmelse af Sartre som Tidsfænomen findes ikke hos den svejtsiske Kulturhistoriker Max Pichard. I sin Bog *Hitler in us selbst* afdækker han Jordbunden for Hitler, hvilken Jordbund efter Forf.s Opfattelse ligger i det kaotiske i Nutidsmenneskenes Sind. Sartre er i denne Sammenhæng et Fænomen for denne aandelige Opløsning, ligesom han er med til at fremskynde samme Opløsning.

(Fortsættes Side 210)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Sønder, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landeretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Ludvig Rasmussen

Glamester
I. P. Petersens Eftfl.
Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
VELLE HANDELSBANKEN

ROBERT HANSEN

I. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Knud Rasmussen

Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane
Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen

Glamester
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrgade 15
Tlf. Rvvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. MariæSogn

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager
køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers . Telefon 137

L. F. Nielsen

Snedkermester
Lindholmvej 36 . Telf. Damsø 2048

Udfører Arbejdet for
de katolske Institutioner

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 . Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Muremester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B . C. 6538
Papir . Stort Boglager . Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik
og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothdb 656

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenogade 3, Vester 23 19 x

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37

Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Den 20. Juli i Aar blev den salige Louis Marie Grignon de Montfort helgenkaaret, og det er sikkert ingen Tilfældighed, at saavel han som Catherine Labourée er blevet helgenkaaret paa en Tid, hvor Andagten til Maria gaar sin Sejrgang over hele Verden som maaske aldrig før i Kirkens Historie. Catherine Labourée er maaske mere kendt, idet hendes Navn er knyttet til Medaillen fra Marias Aabenbaring i Paris i 1830, medens de fleste om Montfort kun ved, at han er Stifter af Montfortanernes Kongregation og »Visdommens Døtre«. Og dog fortjener Montfort nok at kendes.

Han fødtes i Bretagne den 31. Januar 1673 paa en Tid, hvor der i Ludvig XIV's Frankrig herskede sørgelige Tilstande. Reformationens Dønninger havde trukket sine Spor af Reformatorenes mørke Lære om Menneskenaturens fuldkomne Ødelæggelse ved Arvesynden, den ufrie Vilje og Menneskets Forudbestemmelse til evig Frelse eller evig Fortabelse. Jansenisterne fulgte i flere Retninger disse

Pere de Montforts Helgenkaaring

Spor. De ønskede at gøre hele Religionen til »en simpel indre Tilbedelse i Aand og Sandhed«, de fulgte ikke Kirkens Praksis, men fremkaldte urimelig Ængstelse for Modtagelsen af Sakramenterne. Den enevældige Kongemagt søgte at løse Frankrigs Forbindelse med Rom (Gallikanismen), og ved Hoffet herskede en Verdslighed, der satte sit Præg paa hele Nationen. Troslivet var ved at sygne hen.

Montforts Fader var Raadmand i Rennes, men Hjemmet var meget fattigt og ude af Stand til at bidrage væsentligt til den unge Montforts Uddannelse. I 1693 kom han til Paris, hvor han blev optaget i St. Sulpice og kom til at studere hos den saakaldte franske Skole, der var udgaaet fra Kardinal de Berulle, og som blandt sine Medlemmer talte nogle af det katolske Frankrigs største Sønner, M. Olier, Condren og den hellige Jean Eudes. Den franske Skole betonedevort Afhængighedsforhold til Je-

sus Kristus, i hvem de især saa den menneskevordne Visdom. Samtidig havde de Marias Størhed og Fortrin for Øje, fremhævede hendes Plads i Forløsningens Plan og Naadens Husholdning og fulgte de Retningslinier, der var angivet og efterlevet af Middelalderens store Helgener og Teologer som Dominikus, Bernhard af Clairvaux, Thomas Akvin og Bonaventura. Montfort fandt i St. Sulpice Ly for Jansenisme og Gallikanisme, han satte Kronen paa den franske Skoles Værk ved sine smaa, men klare og letfattelige Bøger »om Kærligheden til den evige Visdom«, »den sande Andagt til den allersaligste Jomfru Maria« og »Marias Hemmelighed«, i hvilken sidste han som i en Nødskal sammenfattede sin Lære om Maria og hendes altomfattende Naadeforbidling, hendes Betydning for Kirken og for den enkelte, den Lære, som Kirken ved sin Saligerklæring af Montfort i 1888 og særlig nu ved sin Helgenkaaring den 20. Juli 1947 sætter sit Segl under. Thi Montforts Person og Liv kan ikke adskilles fra hans Lære.

Den franske Litteraturhistoriker Henry Bremond konstaterer med Rette, at medens Montforts Forgængere i den franske Skole kun kan paaregne Læsere blandt en lille Kreds af Mennesker, giver hans Bøger dissøs Tanker større og større Udbredelse og Stof til Betragtning for Tusinder og atter Tusinder af Kristne.

Sin første Virksomhed som Præst havde Montfort i Poitiers, hvor han grundlagde sin kvindelige Kongregation »Visdommens Døtre« og iklædte dens første Søster, Marie Louise Trichet, Ordensdragten, den samme, vi herhjemme kender fra Roskilde. Det jansenistiske Borgerskab mærkede hurtigt, at hans Prædiken var af en ganske anden og mere solid Art end Jansenisternes. Det var en dristig, livskraftig og samtidig en næsten middelalderlig og barnlig tillidsfuld Fromhed, som foruroligede de-

Den hellige Louis Marie Grignon de Montfort (1673-1716).

res Hjerter. Han blev fordrevet, og fra nu af kendetegnedes hans Liv af stadige Forfølgelser fra Jansenisternes og de verdslig-sindedes Side. Kun hos Biskopperne af La Rochelle og Luçon fandt han Tilflugt.

Rom saa — og gør det endnu den Dag idag — anderledes paa Montfort og hans Virksomhed og Lære, end hans Modstandere gjorde og gør. I 1706 modtog Pave Klemens XI ham i Audiens, godkendte hans Skrifter og udnævnte ham til »Apostolisk Missionær« med Frankrig som Omraade. Efter sin Hjemkomst til Frankrig drog Montfort fra Sogn til Sogn og holdt Missioner, hvorunder der samledes saa vældige Menneskemasser, som man ikke havde set ved saadanne Lejligheder siden de store middelalderlige Bodsprædikanter Tid. Virkningerne kan tydeligt ses endnu, naar man rejser i Vestfrankrig, hvor Troen sætter sine smukkeste Blomster.

Man har kaldt Montfort for Korsets og Rosenkransens Apostel. Ingen kunde som han tale til den jævne Mand og tale til Hjerterne. Men han var ikke blot Taler og Skribent, han var ogsaa en hellig Mand i sin Livsførelse, mild mod andre og streng mod sig selv, lydig mod

alle, der havde Myndighed over ham, selv naar han blev forfulgt og drevet fra Sted til Sted.

Montfort døde i den lille By Saint Laurent sur Sevres midt under sin sidste Mission i Aaret 1716. Hans Bog om den sande Andagt til den allersaligste Jomfru Maria er vel den, der har bidraget mest til at gøre hans Eftermæle berømt. Manuskriptet til den blev fundet i 1842 i en gammel Kuffert. Bogen blev optrykt og oversat paa mange Sprog. Pius X, Benedikt XV og Pius XI har lovprist den, den engelske Oratorianer, Pater Fr. Faber og Kardinal Vaughan har udbredt den i de engelsktalende Lande og navnlig har den belgiske Kardinal Mercier, som var helt igennem fortrolig med Montforts Tanker, som han efterlevede, gjort meget for deres Udbredelse.

Montforts Virksomhed ophørte ikke med hans Død. Hans Tanker levede videre. Hvis vi vil forstaa lidt af, hvad der foregaar i Lourdes og Fatima, og hvorfor Pave Pius XII i 1942 indviede hele Verden til Marias rene Hjerte, hvis vi vil leve med i det stadig voksende marianske Liv, som idag breder sig over Kirken, maa vi lære den hellige Montfort at kende.

H. Højris.

Saadan var det altsaa i gamle Dage, baade i Ægypten og andre Steder. Elefanter, Krokodiller, Katte, — — — altsammen kunde det blive til Guder. Men hvad mener I saa om, at man i Indien den Dag i Dag har en Gud for Ædedolkene? Har I mon ikke set saadan et Gudebillede med en stor, tyk Mave?»

»Jo, der staar et, helt forgyldt, henne paa et Bord hos Møbelhandleren.«

»Ja, der ser I. Er det ikke en tabelig Gud at have?»

»Jo!«

»Rent ud idiotisk, ikke?»

»Jo!«

»Naa, nu ringer det straks. Det lader jo til at interessere jer, hvad jeg fortæller om Religionen; derfor skal jeg i Morgen tale om Katolicismen, og saa skal I faa at se, at den er fuldkommen lige saa latterlig som de andre Religioner, jeg har talt om. Det kan være meget sundt for dem, der gaar til Kommuniionsundervisning eller hører til i de katolske Fritidshjem.«

(Der bliver Uro rundt omkring i Klassen).

»Og saa af Sted med jer — ned paa Pladsen!«

I Skolegaarden. Et Hundrede Børn leger og skriger; henne ved Vandposten har fyrretyve Drengene samlet sig omkring et Par meget veltalende med store Halstørklæder paa.

»Det er uforskammet at tale saadan. Han fornærmer os, det gør han, og det vil vi ikke finde os i!«

»Forleden Dag rodede han i min Pult og fandt min Katekismus og rev den i Stykker, gjorde han.«

»Men du er ogsaa et Fjols, at du fandt dig i det, — — en værre Idiot! Du skulde have faaet din Far herhen — — — og din Mor! Ih, han skulde bare have prøvet paa at gøre saadant noget overfor mig, saa skulde han faa at se!«

»Faa hvad at se?»

»Saa skulde han faa at se, kan du tro!«

»Turde du det?»

»Turde! Det skal jeg nok vise

Pierre l'Ermite:

En daarlig Vittighed

En Klasse i en parisisk Kom-muneskole (altsaa religionsløs). Fyrretyve Smaaknægte er meget ivrige efter at vise, at de husker, hvad Læreren fortalte i sidste Historietime.

»Var det en almindelig Tyr?»

»Nej, Hr. Lærer.«

»Hvad var det da for en?»

»Maa jeg — maa jeg? En Apis!«

»Godt, Picouret — ug. Ja, tænk engang; disse stakkels Menesker var saa vildledte af deres Præster, at de tilbad en Apis — d. v. s. et sygt Dyr, en

Albino — — — mon I for Resten ved, hvad en Albino er?»

Alle Drengene vender sig leende mod en af Kammeraterne, der er næsten hvidhaaret, med farveløs Teint og rødkantede Øjne.

»Gauthier er Albino — han er en Apis.«

»Akkurat. Ja, Gauthier, saa var du maaske blevet tilbedt som en Gud, hvad siger du til det?»

Drengene hylede af Latter.

»Saa, nu kan det være nok! Lad ham være, hører I! Kan du ikke høre, Picouret? — — —

gøre Nar ad Religionen, at I véd det. Jeg holder af Fritidshjemmet, og Mor gaar til Messe. Og I, som gaar til Kommuniionsundervisning, I kan ikke være andet bekendt end at rette jer efter mig. Saadan noget finder vi os ikke i. Det er jo vores Religion. Skal vi raabe: Fy!»

Den veltalende tænker sig lidt om.

»Nej, det er ikke værd at gøre noget, som vi kan faa Vrøvl for bagefter. Vi ler bare ikke, det er det hele. Men jeg er vis paa, at den Torsk til Picouret griner som en flækket Træsko bare for at vise sig og fedte — — —«

»Nej, det gør jeg ikke — slet ikke — det kunde ikke falde mig ind!»

De andre maser ind paa Picouret.

»Hvis du ler, saa kan du bare vente dig!»

Den veltalende knytter Hænderne.

»Altsaa — vi ler ikke! Læreren kan snakke, saa meget han gider, men vi sidder ganske stille, og hvis nogen ler, skal vi nok bagefter ordne ham hernede i Gaarden. Er vi enige?»

»Ja!»

Næste Dag — samme Klasse. — Læreren gaar op til Katederet og begynder: »Ja, vi tager fat ved Adam og Eva. De to holdt lidt for meget af Æbler, skønt de kunde have trængt til en Smule mere Pære.»

Ikke en Lyd høres i Klassen.

Kommunismen i Italien

Vatikanerkæologen, Prof. Enrico Josi, der kort før Paaske besøgte København, er nu i London og har til »Catholic Herald« udtalt sig om Italiens Problemer idag. Opdragelse i Frihed, udtaler Professor Josi, er af største Nødvendighed for Italien. Og Kommunisterne, der især er talstærke i Byerne, er kloge Taktikere. De søger at forvirre Menigmand, idet de atter og atter fremhæver, at en Katolik godt kan være Kommunist. Det maa ikke overses, at den politiske Opposition mod Kommunisterne er stærk, men netop i Oppositionens Styrke ligger ogsaa dens Svaghed, idet visse Elementer i deres Bekæmpelse af Kommunisterne ofte gaar til den anden Yderlighed.

»Var det for Resten en Pære eller et Æble, de spiste? Hvad mener du, Gauthier, du, som kunde være tilbødt som en Gud, hvis du ikke havde været saa dum at komme flere Tusinde Aar for sent? Mener du ingenting? Du ser ikke videre begavet ud i Dag, min Dreng. Naa — var det et Æble eller en Pære?»

»Præsten sagde — — —«

»Aah, maa jeg bare være fri dig! Naa, men i Morgen, saa ler jeg ikke, nar han begynder at

for Præsten. Var han maaske i »Paradisets Have« og saa, hvad der gik for sig? Men vi maa hellere gaa videre.»

Og nu passerer det gamle Testamente forbi Børnene i en sær Belysning, og de faar mange komiske Ting at høre. Der kan gøres uhyre meget ud af Syndfloden og Esaus Linser og Josva, som fik Solen til at staa stille, Samsons Haar og meget andet, naar man vil være vittig. Men det nytter slet ingenting! Ingen saa meget som smiler, ikke engang, da Jonas og Hvalfisken kommer under Behandling. Børnene betragter kun Læreren med den dybeste Alvor. Han tager fat paa Overgangen over det røde Hav, og det røde Hav virker aldeles ikke; han prøver med Nebuchanezer, løber med Vilje rundt i Navnet! Nachebu ... Nubache ..., men ingen rører sig. Atmosfæren i Klassen bliver mere og mere iskold, og han synes, Børnenes Ansigter er saa underlig fremmede, saa sært ... man kunde næste sige ... fulde af Foragt. Skulde Knægtene ...? Nej, det er umuligt, de er jo kun elleve—tolv Aar! Og dog — noget er der. Det er min Sandten et stift Stykke! De gør Grin med ham!

Pludselig aabner han Katederpulten, lader Laget smække i igen med et Brag og raaber:

Frem med Skrivebøgerne!

Børnene arbejder.

Tag jeres Pen!

Pennene kommer frem.

Skriv saa fem Gange: Jeg siger en daarlig Vittighed, du skriver en daarlig Vittighed ... osv. — alle Personer, Ental og Flertal. Og hvis der er en eneste, som ler ...

Dyb Alvor i Klassen.

... skal han faa med mig at bestille!

Rasende vandrer han rundt mellem Pultene og betragter lynende Øjne de fyrretyve artigt bøjede Hoveder. Ikke en Lyd høres i Klassen, undtagen Pennenes svage Skratten, mens alle fyrretyve smaa Dreng omhyggeligt og med dyb Alvor prenter i den kommunale Skrivebog: Han siger en daarlig Vittighed.

Senora Peron og Journalisten

I en af de ugentlige »Feature«-Udsendelser gengiver Radio Vaticana følgende Historie om Senora Peron og en romersk Journalist. Paa den typiske amerikanske Maade, som europæiske Journalister efterhaanden har tillagt sig, spørger Romer-Journalisten den argentinske Præsidentfrue om, hvad hun mener om Begrebet Skilsmisse. Senora Peron svarede med at henvise til, at hun var Katolik, og paa det videre Spørgsmaal om hendes Stilling til Skilsmisse set fra et politisk Synspunkt, fulgte Svaret at hun ikke var Politiker, og desuden var Skilsmisse ikke noget politisk Problem.

Kirkeministerens Vanskeligheder

Kirkeminister Hermansen har, siden vi skrev vor sidste Artikel, udtalt sig til Aftenberlingeren og — foranlediget af Professor Lindhardt — endnu engang til »København«.

Men Sagen har ikke flyttet sig en Tomme. Med forbavsende Frejdighed, og som om det hele var et Slagsmaal mellem Smaadrenge, erklærer Kirkeministeren, at Professor Lindhardts Angreb kun er en Tak for sidst, fordi Kirkeministeren tidligere har kritiseret Professoren. Saa tror han, at han ikke behøver at tale om *Sagen*.

Desuden gentager Ministeren, at hans Brev til Professoren var *privat* og hans Samtale ogsaa *privat*. Hvilket Offentligheden har svært ved at forstaa, da det drejer sig om hans Svar paa en formel Ansøgning. Formentlig tror Ministeren, at han paa den Maade undgaar *Sagen*. Men det gør han ikke.

Vi ønsker stadig Svar paa de samme Spørgsmaal. 1) Vil Kirkeministeren fastholde, at den katolske Kirke i Danmark er her med det Formaal at bekæmpe og udrydde den danske Kirke, naar vi udtrykkeligt erklærer, at vi er her for at prædike Kristendom og tværtimod er glade for al den Kristendom, der endnu findes herhjemme? Med andre Ord: vil Folkekirken betragte os som Fjender? 2) Vil Kirkeministeren fastholde Sammenstillingen af Nazisme og Katolicisme? Det er lige saa latterligt som fornærmende. Om han sagde, at Jøder og Nazister er to Alen af eet Stykke, vilde det ikke være mere latterligt eller mere fornærmende. Hvorfor vil Ministeren dog ikke sige os sin ærlige Mening?

Det er ikke politiske Modstandere, som her vil se Venstre-Blod. Det er en Række gode Venstremænd hele Landet over — ingenlunde Katolikker alene — der ønsker et ordentligt Svar i denne Sag. Det forekommer dem, at Kirkeministeren ved sin Optræden i *Sagen* og ikke mindst ved sin Optræden bagefter

har gjort det umuligt for Partiet at beholde ham i den høje Stilling. Det samme synes mange Tusinder Katolikker og Protestanter, som tilhører andre Partier. Men i den foreliggende Situation er det Venstremændene, der utaalmodigt venter et antageligt Svar — i ordentlig Tid før næste Valg.

Og fra Professor Lindhardt har vi med Anmodning om Optrædelse modtaget følgende:

I Dagbladet *København* oplyses det 12.-7., at jeg har haft en Kontrovers med Kirkeministeriet i *anden Anledning* (end den med Stiftsbogen i Aarhus). Denne Oplysning er direkte usandfærdig. Jeg har aldrig haft nogen som helst Kontrovers med Ministeriet.

Det er typisk, at Ministeren overfor det sagligt vel motiverede katolske Angreb kun har haft personlige Argumenter. — Hvis han tror, jeg vil ham til Livs, maa det blive hans egen Sag, men jeg kan forsikre, at jeg ønsker *Mennesket* Hermansen al fortsat Lykke og Held i hans kirkelige Kariere, men *Ministeren* Hermansen angriber jeg for en sagligt uforsvarlig og meningsløs Afgørelse. Det nytter ikke at skyde sig ind under »private Breve« og »private Samtaler«. Jeg har intet som helst haft med Ministeriet eller Ministeren at skaffe udover det officielle; og det er umuligt at opfatte en Skrivelse fra en an-

svarlig Minister, et Svar paa en officiel Ansøgning, hvor en offentlig Sag definitivt afgøres, som en Privatsag. Enhver kan se det latterlige deri.

Mødet i Aarhus Bispegaard kom aldeles ikke istand ved Ministerens Velvilje, men paa Biskoppens Initiativ, og det var aldeles ikke noget privat Møde. Men vil Ministeren mene, at man ikke officielt staar til Ansvar for, hvad man skriver »privat«, saa maa han om det; blot er det jo den Slags Optræden, man med et stygt Ord plejer at kalde Jesuitermoral.

Al Ministerens Talen om, at jeg skulde have indsendt fornyet Ansøgning, er hen i Vejret. Det har aldrig været forlangt, og naar det i »København« oplyses, at Ministeriet har givet mig Besked derom, er det en direkte Modsætning til Sandheden. Ministeren paatog sig alt videre fornødent, og efter min tidligere Redegørelse var en fornyet Ansøgning om Statsstøtte ogsaa meningsløs og overflødig, fordi der allerede i Foraaret 1946 — før Ministerens Privatbrev — havde været Tale om *enten* Støtte af Kirkemidlerne *eller* paa Finansloven.

Det vilde klæde den højærede Kirkeminister at aflægge sin ganske upaakrævede Arrangance og i Stedet for personlige Argumenter og forkerte Oplysninger at forsøge en saglig Argumentering for sit Standpunkt — hvis en saadan da i det hele er mulig.

Hornbæk 13/7-47.

P. G. Lindhardt.

Guds Kongstanke

Guds Kongstanke, det er Oprettelse af et Evighedsrige. Den gaar gennem alle Skriftens Bøger og bliver stadig klarere. Tager vi den sidste Bog i Biblen, Johannes Aabenbaring, og undersøger vi, hvad den har om Guds Rige, opdager vi, at Johannes ser og ligesom sammenfatter i et storslaaet Syn alt, hvad

Gud har aabenbaret om Himmeleriget i Tiden før og efter Kristi Fødsel. Hvad han siger, lyder som en Jubelhymne, der beundrende lovpriser den Allershøjeste for alt, hvad han har givet os Mennesker ved at oprette sit Rige og befæste sit Herredømme iblandt os.

Ifølge Johannes har Kristus

ved alt, hvad han har foretaget sig og lidt og ofret for os her paa Jorden, »gjort os til Konger og Præster for sin Gud og Fader«, (1, 6), og det er tilsagt os, at vi skal *hedske paa Jorden*. (5, 10). Dermed har Herren virkeliggjort, hvad Profeten Daniel over 500 Aar før havde spaaet, nemlig: »Riget og Herredømmet og Magten over alle Rigerne under Himlen skal gives den Højestes hellige Folk; dets Rige er et evigt Rige, og alle Magter skal tjene og lyde det«. (7, 27) Med vore egne Ord kan man ogsaa udtrykke denne Sandhed saaledes: Kristus har bevirket, at vi sammen med ham er en levende Fremstilling af den Kongeværdighed og det Herredømme over hele Skabningen, som han har erhvervet sig og os. Slutresultatet af Kristi Gerning bestaar i, at hele Verden er undergivet hans Rige og Herredømme.

Derfor hører Johannes i sit Fremtidssyn, hvori han ser Guds Rige i dets endelige Skikkelse, ogsaa høje Røster i Himlen, som raaber: »Verdens Herredømme er nu blevet vor Herres og hans Salvedes, og han skal være Konge i Evighedernes Evighed«. (11, 15.) Og de firetyve Ældste, som sidder for Guds Aasyn paa deres Troner, kaster sig ned paa deres Ansigter og tilbeder Gud, idet de siger: Vi takker dig, Herre, almægtige Gud, du som er, og som var, fordi du har overtaget dit Kongedømme«. (11, 16—17.) Fra »Fra nu af er Frelsen og Kraften og Riget vor Guds, og Magten hans Salvedes«, (12, 10) og i dette Herlighedsrige er alle de, som hører Kristus til, lige saa meget Konger i Evighedernes Evighed, som de er Guds Tjenere, der ser Herrens Aasyn og bærer Guds Navn paa deres Pander. (22, 3 ff.)

Hvad der er Guds Kongetanke, fortjener vor Interesse i alle de forskellige Stadier, som den gennemløber under sin Realisering. Hovedtrækkene af det Billede, som Riget frembyder for vore Øjne under sin Udvikling, er da disse: Ved Kristi første Komme er Riget i det væsentlige blevet en *Virkelighed*. Man kan sige

mere endnu. Da Guds Søns Meneskevordelse for over 1900 Aar siden gaar i Borgen for, at Guds Plan bliver gennemført, eksisterer Riget i sin Fuldendelse som Idé lige fra først af. Den *alsidige* Fuldendelse i *Realiteten* derimod indtræder ikke før Kristi andet Komme. Af den Grund er den totale Virkeliggørelse af Guds Kongstanke fordelt over de to Tilsynekomster, som vi kender, nemlig den første i Begyndelsen af vor Tidsregning og den anden ved dens Afslutning. Hvor længe Mellemtiden skal være, ved vi ikke, fordi Gud ikke vilde aabenbare det, men bevare det i sit eget Væsens Dyb som en Hemmelighed. Kun een Ting ved vi med Bestemthed om denne Mellemtid: Riget i sin uendelige Tilstand kommer for saa vidt ikke brat, som det realiseres ved en *uafbrudt Udvikling i Rum og Tid*, lige fra den første Grundlæggelse til dens definitive Endetilstand.

Spørger man efter Guds Riges *Egenskaber* og *Ejendommeligheder*, svarer det Nye Testamente, at det ikke er et Rige med ydre Pomp og verdslige Glæder for vore Sanser. Det bringer tværtimod en *indre Omskabelse* og *Forvandling*, det bringer en religiøs og moralsk Fornyelse og en Ophøjelse af baade det enkelte Menneske og hele Slægten. Set fra denne Side er det ikke saa meget et synligt Rige, som det er et usynligt og aandeligt Gode. Men alligevel har det dog ogsaa et egentligt Riges Form og Struktur, fordi alle, som faar Del deri, danner en stor Menighed. Alle Rigets Goder tilflyder de enkelte gennem synlige Redskaber, som Kristus har udstyret med sine Fuldmagter. Vi behøver jo bare at tænke paa det ene Ord til Petrus: »Jeg vil give dig *Himmelrigets* Nøgler, og hvad du binder paa Jorden, det skal være bundet i Himlen, og hvad du løser paa Jorden, det skal være løst i Himlen.« (Mt. 16, 19.)

Hvad Kristus saaledes har bragt os for længe siden, og hvad vi Kristne har Lov til at tilegne

(Fortsættes Side 210)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

De canadiske Deltagere i den internationale Postkongres i Paris lagde Vejen hjem over Rom. I den evige Stad blev de modtaget af den hellige Fader, der i hjertelige Ord (paa Engelsk) gav Udtryk for sin faderlige Kærlighed til det canadiske Folk og bl. a. sagde, at »Verden vil ikke blive forbedret gennem en moralsk Tilbagegang. Maatte Canada være i Stand til at bringe sine stolte kristne Traditioner frelst gennem vor forvirrede Tid ved en selvdisciplineret Ærbødighed overfor alt, hvad der er helligt, retfærdigt og hæderligt«.

Amerika

Vice-Præsidenten for det katolske Georgetown-Universitet, Pater Edmund Walsh, der tillige er Medlem af Præsident Trumans Kommission for Værnepligten, har overfor det militære Udvalg i Repræsentanternes Hus erklæret, at han var sikker paa, at Rusland allerede vidste, hvordan man fremstiller Atombomber og i Løbet af 3—4 Aar vilde have Atombomber. P. Walsh, der har tilbragt adskillige Aar i Rusland, tilføjede endvidere, at Rusland næppe vil begynde en Krig, førend man havde Atombomber.

England

For hundrede Aar siden kom to Ordenssøstre fra Chartres til Banbury, hvor de aabnede et lille Konvent. Idag tæller Kongregationen — den hellige Pauls Caritassøstre — mere end 70 Huse i England.

Frankrig

Ærkebiskoppen af Lyon, Kardinal Gerlier, var paa Hjemreisen fra den store Kongres i Ottawa ude for et mindre Uheld, idet Hydroplanet, som skulde bringe ham til Quebec, blev tvunget ned paa St. Laurence Floden. Kardinalen blev bragt i Land af et Fiskefartøj, men maatte opsætte sin videre Rejse et Par Dage.

Polen

Kardinal Saphiea er vendt tilbage til Krakow efter en fem Ugers Rejse til Italien og Frankrig. Det menes ikke, at hans Samtaler i Vatikanet vil betyde nogen Forandring i Relationerne mellem den hellige Stol og Regeringen Bierut. Warzawapressen indtager stadig en nølede og ubestemt Holdning.

Kirkens Vækst i Afrika

Præsten fra de hvide Fædres Orden kom farende hen ad Jungle-Stien paa sin raslende Motorcykel. Han var ude for at overvaage den indfødte Katekets Arbejde, døbe Børnene, høre Skriftemaal, foretage Ægtevielser, og han læste Messe i en Hytte, der hurtigt blev for lille for den stadig voksende Menighed.

Der var Maaneder imellem, at Præsten kom til Egnen, men saa snart Trommerne forkyndte hans Ankomst, strømmede de troende til fra nær og fjern, nogle kom endda vandrende 3—4 Mil for at modtage Sakramenterne og være med i den hellige Messe. Det var øjensynligt, at Landsbyen kunde blive et godt Missionscentrum, og en skønne Dag ankom to Præster og en Lægbroder dertil for at blive.

Præsterne og Lægbroderen tog straks fat paa at opføre en Hytte af Grene og Ler, og de anlagde desuden en Have med Grøntsager, Frugttræer og Blomster. Saa snart som de havde Tag over Hovedet, begyndte de at opføre en Kirke. Alle Egnens Katolikker deltog i Arbejdet dermed. Penge havde de ikke at give; i Stedet ar-

Apropos de flyvende Tallerkener

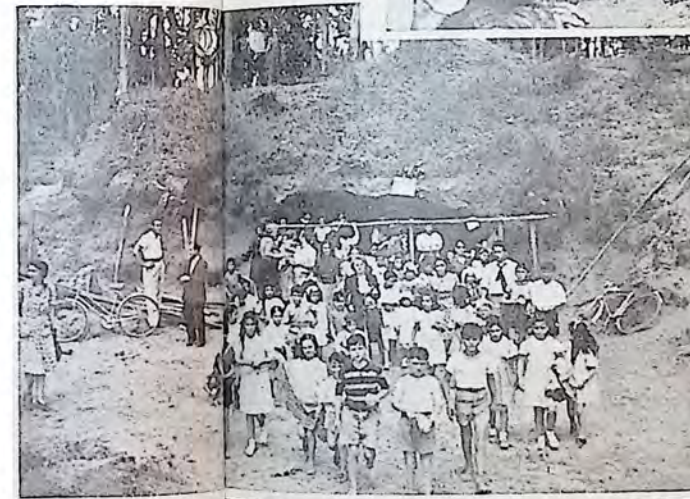
Pastor Joseph Brasky fra St. Josephs Kirke i Graton (Wisconsin), staar her med den mærkelige slibeskiveagtige Genstand der fornylig ramte Lynaflederen paa hans Kirke og som ved Faldet var saa gloende at den ikke kunde tages op.

bejdede de med, ja, selv Børnene hjalp til ved at bære Mursten, hente Vand o. m. a. Snart stod Kirken færdig, og Trommerne spredte Budskabet om den store Indvielses-højtidelighed ud over Egnen. Da Vikariatets Biskop ankom for at foretage Konsekrationen, var mange Tusinde Mennesker mødt frem for at være med. Det var tydeligt, at den nye Missionsstation vilde faa en god og stadig Vækst.

Og over hele Britisk Afrika har man set den samme Ekspansion. Blot har man intet hørt derom, før nu, hvor Ærkebiskop David Mathew, den britiske Prælat, som Paven sidste Aar udnævnte til Pavestolens Delegat i Afrika, har udsendt Meddelelser om Arbejdets Fremgang dernede. Det er højst interessante, og ogsaa stimulerende

Katolske Spejdere i Frankrig

Ved den kommande store internationale Jamboree, den første efter Krigen, afholdes 9.—23. August i Gisors i Nærheden af Paris, vil der være 10.000 Deltagere udgøre over halvdelen af de katolske Spejdere fra 47 Lande.

Nyt Lourdes i Italien?

Romerne valfarter i Øjeblikket — ifølge Pressemeddelelser — til en Grotte i Udkanten af Rom, hvor den hellige Jomfru skal have aabenbaret sig for en italiensk Arbejder, der var kommet til Skade ved et Ulykkestilfælde og som derefter mirakuløst blev helbredt efter at have hentet Jord fra Grotten. Vatikanet har selvsagt ikke taget Stilling til Spørgsmaalet.

Stephansdomen i Wien paa Frimærker

Blandt de mange kulturelle Værdier, der gik til Grunde i Wien under Krigens sidste Del, staar Ødelæggelsen af St. Stephansdomen som noget af det mest smertelige for Wienerne.

Som ved et Mirakel er det barokke Højalter — trods det, at Kirkens Indre blev slemt raseret — forblevet uskadt, ligesom det berømte Taarn, Wienernes elskede »Steffel«, kun fik ubetydelige Skader. I over et Aar har man nu ihærdigt arbejdet paa at rydde de enorme Murstens- og Ruindynger af Vejen for at kunne tage systematisk fat paa Genopbygningen, men det koster mange Penge og fra forskellig Side er der indledt Aktioner med det Formaal at rejse Kapital. Saaledes har nu ogsaa det østrigske Postvæsen udsendt en særskilt Frimærkeserie »til Fordel for St. Stephansdomens Genopbygning«. — Mærkerne omfatter ti Værdier og gengiver Domkirken og dens mest kendte Kunstværker i fine Stik. De nye Mærker maa desuden tages som et Udtryk for Østrigs Vilje til fortsat at værne om Fortidens rige kulturelle Værdier.

TYSKLANDS KONCENTRATIONSLEJRE LIGESAA GRUOPVÆKKENDE I DAG SOM UNDER NAZISTERNE

Terrormetoderne i nogle af Koncentrationslejrene i Tyskland er idag ligesaa gruopvækkende som de var det under Nazisterne, hævder det schweiziske »Basler Nachrichten«, og Bladet tilføjer, at den eneste Forskel bestaar i, at det idag er Kommunisterne,

der har Ledelsen af disse Torturkamre og ikke Nazisterne.

Disse Oplysninger fra det protestantiske Schweizerblad bekræfter fuldt ud de Anklager, som Berlins katolske Biskop, Kardinal von Preysing for nylig har rejst i en Prædiken. Bladet underskriver helt og holdent — med den protestantiske Berliner-Biskops Autoritet — de Udtalelser, som Kardinalen har fremsat om det nuværende kommunistiske Regime i Tyskland.

»Basler Nachrichten« refererer til Kardinal von Perysings Prædiken, som understreger Nødvendigheden af, at Tysklands Sejherrer over Humanitet og kristen Retfærdighed overfor det tyske Folk. Nazisternes Voldsmetoder — fortsætter Kardinalen — var ikke blot rettet mod Udlændingene i de daværende Koncentrationslejre, men i lige saa høj Grad mod Tysklands egne Borgere.

Bladet udtaler endvidere, at

Koncentrationslejrene i Oranienburg, Sachsenhauser og Buchenwalde — som oprindeligt var rejst af Gestapo — idag er overfyldt af politiske Fanger. Alene i Buchenwalde, hævder Bladet, er der over 15.000 Fanger, hovedsagelig rekrutteret blandt Medlemmerne af det tyske Socialdemokrati, de kristelige Demokrater og det liberaldemokratiske Parti, der alle er arresteret blot paa Grund af deres politiske Indstilling, der er modsat Kommunisternes. Mange af Fangerne er arresteret efter Angivelse af deres kommunistiske Partirivaler, adskillige fordi de har afslaaet at tegne Kontrakt om, at ville arbejde i Sovjet-Rusland, og andre blot fordi de har været Ejendomsbesiddere i det Omraade, der idag er russisk-okkuperet Zone. Kardinalen udtaler endvidere, at et stort Antal Born og unge Mennesker er blevet arresteret paa Gaden i Berlin, uden at det har været muligt senere at opnaa Forbindelse med dem endsige faa at vide, hvor de er bragt hen. »Basler Nachrichten« skriver til Slut, at den protestantiske Biskop i Berlin, Dr. Otto Dibelius, bekræfter Kardinal von Preysings Udtalelser og tilføjer, at enhver Henvendelse til den sovjetrussiske Militæradministration har været forgæves.

Rapporter, han giver os om Kirkens Vækst under den anden Verdenskrig, hvor Missionsnærernes Arbejde handicappedes endnu mere end ellers p. Gr. af manglende Forsyninger og p. Gr. af den fuldstændige Afsondrethed, som Krigens voldsomme Begivenheder tvang dem ind i.

Mgr. Mathew har inspiceret de engelske Besiddelser: Tanganyika, Uganda, Kenya, Nyasaland, Gold Kysten og Sierra Leone før Juni 1946, og er nu paa Rejse i Nigeria, Nordre Rhodesia, Engelsk-Ægyptisk Sudan. Men skønt vi endnu ikke har faaet endelige Meddelelser om denne sidste Visitsats, viser Tallene en Fremgang paa 637.000, saaledes at den katolske Befolkning i de nævnte Egne nu udgør 2.148.768.

Over 2000 Nonner

Disse Missionsstationer har til Arbejdet 1.629 Præster, 484 Lægbrødre og 2.149 Nonner, og det gør stærkt Indtryk, at ikke mindre end 332 Præster, 109 Lægbrødre og 1.061 Nonner er Indfødte. Dette skyldes de mange Præste-Seminarier, Skoler og Klostre, som nu findes i Kolonierne. Et af de nyeste Seminarier er London Hill Fædrenes (Sluttes Side 215)

Guds Kongstanke

(Fortsat fra Side 207)

os af Rigets Goder i vor jordiske Levetid, er ikke noget, der kun eksisterer i den hinsidige Verden, men tværtimod en Realitet, der tilhører den nuværende forberedende Periode. Paa dette Punkt kan man tydeligst se, hvor stor en *Forskel* der er paa den *gammeltestamentlige* Opfattelse af Guds Rige, navnlig hos Farisæerne, og paa det, som det *Nye Testamente* lærer og forkynder derom. Hvad der for os er to Perioder, nemlig Riget i sin Vorden og Riget i sin Fuldenelse, det var i den gamle Pagt kun en eneste Realitet. Dog drejer det sig her ikke om Modsætninger mellem de hellige Bøger før og nu, der ikke kan forliges, men kun om en nøjagtigere Forklaring og et Fremskridt i Forstaelsen af Guds Tanker og Planer.

Foruden dette vil endnu et andet Punkt kunne bidrage til større Klarhed over det indholdsrige Begreb: »Guds Rige«. Baade vore Skriftfortolkere og Lærere i Dogmatik siger, at *Ordet Himmelrige betyder tre Ting*: 1) Naadens og Sandhedens usynlige Herredømme i vort Indre; 2) den jordiske Kirkes synlige Rige; og 3) det hinsidige Herlighedsrige i den evige Salighed. Det er ogsaa ganske rigtigt, at de enkelte Steder, hvor Ordet Guds Rige eller Himmelrige findes, snart mere fremhæver den ene, snart en anden af de tre Betydninger. Men man kan ikke paavise noget Tilfælde, hvor Ordet »Rige« kun har een Betydning med fuldstændig Udelukkelse af de andre. Det er ogsaa let at forstaa. De Goder, som Gud gennem vor Frelser har forskaffet os, danner et organiske Hele. Ved Betragtningen af dette kan man rette sin Opmærksomhed mod den ene eller den anden Del. Men da de forskellige Sider hører sammen, vil de forbigaaede Dele eller Sider altid mere eller mindre stærkt dukke op i Synskredsen trods al Abstraktion.

Et meget værdifuldt Resultat af disse Betragtninger over Guds

Rige vilde være, hvis vi med dybere Forstaaelse og stærkere Attraa efter at blive bønært forrettede den Bøn: »Til os komme dit Rige«, naar vi beder Fader-vor. Det gælder jo om at opnaa, at Gud ved sin Sandhed og Naade maa herske over de enkelte Menneskers Hjerter her paa Jorden og ved sin Lov være Herre over de forskellige Nationers Samfundsliv, saaledes at alle engang kan faa Del i Himlens evige Herlighedsrige. Dertil kan vi imidlertid ikke blot bidrage ved Bøn, men ogsaa paa anden Maade endnu. Hver især af os skulde udmærke sig ved fuldkommen Overholdelse af Kristi hellige Lov og ved samvittighedsfuld Omsorg for Naadens overnaturlige i vort eget Hjerter. Desuden venter vor Gud og Herre af os, at vi ved Bøn og Arbejde understøtter Kirkens Arbejde, som jo gaar ud paa, at baade det private Liv og Familielivet samt Samfundslivet er i Overensstemmelse med Guds Lov; at alle vildfarende maa vende tilbage til Kirkens Enhed, og at Evangeliets Lys maa naa ud til de Folkeslag, der endnu sidder i Dødens og Mørkets Skygge.

Gør vi dette, bliver Guds Kongstanke ogsaa vort eget Livs Kongstanke. Et højere Maal kan ikke tænkes.

F. K.

Efter Sæsonens Slutning

(fortsat fra Forsiden)

I Anledning af en Scene i Sartres Fortælling om En Leders Barndom, hvor den unge Mand gennem Nøglehullet har iagttaget sin Mor, mens hun var i Bad, skriver Pichard følgende: »Det er ikke engang obscøn Litteratur, for denne forudsætter dog altid et helt Menneske, og den stiler hen imod et helt Menneskes Ødelæggelse, — Scenen her tager slet ikke mere Sigte paa et Menneske. Det er det obscøne, som kun derfor er blevet saa uhyggeligt, fordi der her ikke gives andet end selve det obscøne; her findes ikke længere noget Menneske. *Her bliver Hitler overhittet*. For hos Hitler blev

endda det ene momentane afløst af det andet. Hos Sartre derimod er der ikke andet end dette ene momentane, ellers intet. Det ser ikke ud til, at noget andet vil følge efter; der gives kun dette ene; det indtager man i alle dets Kroge. Her gives heller ikke længere nogen Skamløshed, for hvor der overhovedet ikke er andet end dette Øjeblik »hvor hun var siddende paa Skamløshed«, da kan der ikke være nogen egen Skamløshed, men er Skamløsheden der kun som et Middel til at blæse det ene Øjeblik ind i alle Kroge og række det paa den Maade.

Det har heller ikke det mindste at gøre med Naturalismen i det sidste Aarhundredes Halvfemsår, der endnu levede af den naturlige Lugt ved saadanne Foreteelser, der ressemblerer under Ekskrementer og med sin Naturlighed gennemtrængte en Verdens Unaturlighed. Her, hos Sartre, er der ikke længere nogen Verden, men kun det som daarligt Fedt stegte Øjeblik, som skal være det eneste Øjeblik og ligesom Resten, der er tilbage af en Verden, — alt det andet usammenhængende og øjeblikbestemte er flagret bort.«

Og nu først kommer det, der burde stemme alle til Eftertanke, der har været saa ivrige for at introducere og propagere Sartre, hvis da disse Mennesker, det være sig Teaterdirektører, Forlæggere, Kritikere, Litteratur og hvem der ellers er, ikke i den Grad hører til den af Pichard skildrede rodløse Slægt, for hvem der ikke kan gives noget, der hedder Ansvarsfølelse.

»Det Menneske, der svarer til den Slags Litteratur, lever endnu ikke den Dag i Dag. Men denne Litteratur er et Tegn paa, at at det vil kunne komme. Dersom Nietzches »Blonde Bestie« var et Fortegn for den totale Hitlerbestie, hvad er det saa for et Menneske, som Sartres Fortællinger er Fortegn for?« —

Er ikke hele Afnazificeringsprocessen saavel i Tyskland som i alle andre Lande en hyklerisk Forestilling, naar man samtidig beflitter sig paa at begunstige Jordbunden for utallige nye Hit-

lere? Og hvad vil ellers den af Sartre udklækkede litterære Sadisme egne sig til? Bevares vel, Sartre skal ikke staa, som om han havde hele Skylden. Blandt de mange Faktorer, der er Skyld i Nutidens aandelige Opløsning taler Picard endnu udførligere om Pressen og Radioen; der er vor Undervisningsplan, der har svigtet den klassiske humanitære Linie for at lade sig friste af Realie og deres forvirrende Mangfoldighed.

Naar jeg her fremhævede Picards Dom over Sartre, da var det fordi, det fornylig har truffet mig, med hvilken Mangel paa Kritik et helt Land pludselig kan kaste sig i Armene paa en opreklameret Sensation. Det minder mig om, hvad Johannes Jørgensen for en Del Aar tilbage skrev i Anledning af Trotzky's Besøg i København:

... Og hvis det endnu usandsynligere skulde hænde, at Fanden og hans Oldemor en Dag blev husvilde, fordi Vorherre lukkede Helvede som værende unyttigt og virkningsløst i vore oplyste Tider, saa kunde Hans sataniske Majestæt med Familie og Sekretærer roligt sætte Kursen mod Danmark — han vilde blive modtaget paa Banegaarden med Blomster og Hurraraab af fire Tusinde Københavnerne og blive indlogeret hos en af vore frisindede unge Præster. Deref-

ROSENBORG

Tonic Water

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforetning A/S

Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

ter vilde der blive forberedt et stort offentligt Møde med den celebre Gæst som Taler, og om Aftenen vilde de store Dagblades Lysreklamer med rullende Ildbogstaver forkynde over alle Hovedstadens Tage: »Satan ankommer til København. Han taler i Aften i Idrætshuset«.

En Karikatur, om man vil, men den giver dog Billedet af en Mentalitet, netop denne kaotiske usammenhængende Mentalitet, der efter Picards Analyse er det Instrument, en hvilken som helst Hitler kan komme til at spille.

S. W.

BOGNYT

Hans Wirtz: Kærlighed og Ægteskab

(Vom Eros zur Ehe) 212 S., Kr. 6,75.

Vi har længet savnet den rigtige Bog om Ægteskabet, og her er den. Forfatteren, der er schweizisk Læge og Katolik, sammenknytter sine videnskabelige Erfaringer med Kirkens Lære og Raad. Han behandler de ømfindtlige Problemer fra Kærlighedslevet i dets første spirende Udfoldelse før Vielsen til dets Blomstring og Frugt i Ægteskabet. Det bedste i Bogen er næsten hans Analyse af de forskellige Aarsager til Splittelse og Ulykke i Mandens og Kvindens Samliv, naar den blinde Forelskelse har lagt sig, og den er en Bog, som alle Forlovede og Ægtefolk burde læse.

Fra Italien

Papini: Lettere agli uomini del papa Celestino. 291 S., Kr. 11,00.

Læserne vil huske Bogen fra Johannes Jørgensens stralende Kronik for et halvt Aar siden.

Vi har nu ogsaa faaet

haandskaarne Træ-Madonnafigurer fra Italien hjem.

Fra England

Lynch: Knights of God. Stories of the Irish Saints. Kr. 10,20.

Evelyn Waugh: Edmund Campion, Jesuit and Martyr. Kr. 10,20.

 SANKT ANSGARS
Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Katolske Begravelser

Snekermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

FILM

Den katolske Filmkongres (2)

Bruxelleskongressens centrale Emne var »Katolikkens Virksomhed inden for Filmens Omraade belyst ud fra Vejledningerne i Encyclicaen VIGILANTI CURA«. For første Gang skulde denne mesterligt affattede Rundskrivelse diskuteres og vurderes af de forskellige Landes Fagfolk.

Af praktiske Grunde var Kongressens Arbejde delt i to Hovedafdelinger, i Hovedforsamlingerne og Udvalgene. Saaledes kunde de, der interesserede sig specielt for eet bestemt Omraade, slippe for at høre lange Diskussioner om et andet, der kedede dem, eller hvori de savnede de nødvendige Forudsætninger. Stoffet var saa tilrettelagt saadan, at Hovedforsamlingerne behandlede principielle Spørgsmaal, mens Udvalgene tillige tog sig af særlige Detaljer. Rent selskabeligt afveg de to Mødeformer ogsaa fra hinanden, idet Udvalgene fandt Sted under mere tvangsfrie Former og i Lokaler, hvor man faktisk ret let kunde sludre med hinanden fra sin Plads, mens man i Hotel Ravensteins Sal under de store Møder maatte brøle vældigt til for at blive opfattet.

Hvem deltog i Kongresarbejdet? Ja, det maa jo til Lægfolkene uvisnelige Skam indrømmes, at langt de fleste hørte til *clerus*, og det baade Sortkjoler og hvidkuttede Dominikanere, bade lærde Monsignorer og røde Kardinaler og Nuntius'er. Lægfolkene var enten Journalister eller Produktionsfolk. Af disse sidste kan jeg nævne Komponisten Arthur Honegger, Instruktørerne Abel Gance og René Delacroix og Manuskriptforfatteren Diego Fabbri. Af de første fæstede jeg mig bl. a. ved Schweizeren Charles Reinert, der har skrevet en Filmordbog, Italieneren Morlion, der er Chef for »Pro Deo« i Rom og selv en glødende Filmentusiast (alle CIP-Skrifterne), og Belgieren Lunders. Mexikanerrepræsentanten Alba og Franskmanden Grandjean (henh. Jesuit og Dominikaner) dannede rent ydre en festlig Kontrast, der forstærkedes, da de ofte sad Side om Side, den første tynd, sort og yderliggaende asketisk af Ydre, alvorlig og grublende, den anden fabelagtig tyk, rund og frodig og med et herligt glad Grin, fra først til sidst. Desuden maa jeg nævne Dr. Jean Bernard, OCIC's nye Præsident, en stiltfærdig og

Køb

PAULUS-KREDSSENS

Bøger

meget beskeden yngre Mand, overmaade tiltalende af Væsen og Form. Kannik Brohée, der startede OCIC og var dens Præsident, døde 1. Maj iaar, og efter, hvad jeg forstod, havde han været en usædvanlig livfuld og kyndig Mand, der kun vanskeligt kunde erstattes. Dr. Bernard virkede dog her paa Møderne som en saa stor Personlighed, at man med Glæde ser hen til Sammenslutningens videre Virksomhed. Og endelig maa jeg nævne Dr. A. Ruzskowski fra Paris, der blev OCIC's Udenrigssekretær, og hvis uegennyttige og selvudslettende Virksomhed, utrættelig og hjælpsom fra først til sidst, i høj Grad bidrog til, at vi Udlændinge hurtigt kom til at føle os hjemme dernede. Forbigaas bør det heller ikke, at der var Repræsentanter for den amerikanske og sydamerikanske Sømmelighedsliga og de forskellige Ungdomsorganisationer.

Bjørn Rasmussen.

BØGER

Magda Wollter: *Dit St. Petri kloster nådde* (Gleerup, Lund).

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(31)

»Nej, det kan jeg næsten tænke mig, efter hvad De har sagt mig,« svarede Præsten. »Det er det mærkværdige. Deres Forældre synes at være indifferente overfor Religion; men de er alligevel meget ængstelige for at lade Dem blive her i Klostret. Hans Bemærkning om, at Deres sidste Brev har haft »en ubehagelig katolsk Tone«, lyder imidlertid, som om han var ivrig Protestant. Han skriver jo ogsaa, at Pater Anselms Indflydelse forhaabentlig ikke faar hans Søn til —«

»Ja, han er jo saa bange for, at jeg skal gaa hen og blive Katolik,« brast det ud af den Syge. »Og sikken Ballade, der blev, hvis jeg blev det — — ja, der bliver for Resten Ballade, fordi — — « han tøvede lidt, »fordi jeg ønsker at blive Katolik.«

Den unge Mand mærkede Præstens Blik hvile paa sig.

»I 99 Tilfælde af 100«, svarede han, »vilde jeg ved en Bemærkning som den, De lige kom med, have svaret: »Vent endnu en Tid med at tage Beslutning; bed Gud meget om Lys og Vejledning! Men med Dem er det anderledes. Jeg tror ikke, Deres Beslutning hviler paa en Stemning. Da jeg i Gaar besvarede Deres Spørgsmaal, som jeg gjorde,

I Form af seks Noveller giver Forfatterinden en Række Billeder, hentet fra Malmø Bys Historie gennem seks Aarhundreder. Hun øser med rund Haand af det usædvanlig righoldige og spændende Stof, som vor Nabobys Historie byder paa — men behandler dette med fri Fantasi og ønsker selv, at Bogen skal anses for »en dikt«. Og hvad er det da, der charmerer i denne Bog, er det Digtet eller Virkeligheden? Det er midt imellem, det er den varme, kristne Maade hvorpaa hun skildrer Menneskelivet, hun kaster saa at sige en kristen Kappe over alle dets jordiske Tildragelser. — Højest kommer hun — der er Protestant — velsagtens i sin Digtning i Novellen »Guldmadonnan«, hvor hun bl. a. skildrer Dronning Margrethe samt i »Jerusalem«, hvor hun giver en gribende Skildring af det dybeste i en udødelig Sjæl. Men alt, hvad der sker, har paa en eller anden Maade Tilknytning til St. Petri kyrka, og maaske er det netop denne Kirke, (grundlagt i 1319) der er Hovedpersonen, »sådan som hon ligger där, ännu efter sekler ung och levande, därför att hon bär et levande bud«.

J. B.

tellektuelle Stolthed, for ens Selvgodhed, maaske maa man sige Farvel til visse Fornøjelser, maaske ogsaa til visse af sine Venner. Og rent menneskeligt set kan det maaske betyde et Tab; men maaske er det netop den Pris, der forlanges af Gud for Indtrædelsen i Hans Himmerige.«

Pater Anselm ventede halvvejs en Indsigelse. Men da den ikke kom, blev han helt glad; den syge forstod, hvad han mente.

»Ved De, Pater, Majoren vilde egentlig knap tro Dem i Gaar, da De udtalte Dem om, at en Menneske maa underkaste sig, f. Eks. som De selv, Klosterreglen. Han troede ikke, det var deres Alvor.«

»Nej, hvor er han typisk: Det er aandeligt Selvmord, naar man underkaster sig en Autoritet.«

»Ja, det sagde han forresten ogsaa selv. Og han kunde heller ikke fatte, hvordan jeg kunde »sluge Ufejlbarligheden.«

»Nej, og saa er jeg næsten vis paa, at han ikke ved, hvad Ufejlbarheden betyder. Thi det er det komiske ved det, at saa faa forstaar, hvad der menes dermed, og dog ryger de i Flint, saa snart de hører Ordet. Ufejlbarlighed er den eneste Garanti for, at den kristne Religion er sand. Er vor Tro ikke ufejlbar, saa kan intet Menneske være forpligtet til at tro paa den. — Majoren tror, at Kirken kræver blind Tro; men der er ikke noget blindt ved den. Den kommer til Mennesker med aabent Visir: Her er mine Trossætninger, undersøg dem; brug din Fornuft, studer dem, studer mine Forlangender. Men dens Krav er saa indlysende rigtige, dens Beviser saa soleklare og dens hellige Skønhed saa stor, at utallige straks overgiver sig. Men der findes jo ogsaa dem, der stejler og vender sig bort, naar de ser Kravet om Underkastelse, om Lydighed. Og saa prøver de at glemme Kirken.«

Den unge Mand saa tankefuld ud.

Jeg tror, jeg vil skrive til Familien endnu i Aften.«

»De skal nok hellere vente et Par Dage endnu,« svarede Præsten. »Ikke fordi jeg tvivler om Deres Beslutning; men fordi De alligevel skal tænke Sagen lidt mere igennem. De kan alligevel ikke blive optaget i Kirken lige med det samme. De maa først have en Del Undervisning. ... Se, Deres Forældre foreslaar Dem at komme tilbage til Efteraaret. Altsaa om et Par Maaned. Hvis De ønsker det, kan jeg undervise Dem i den Tid, og saa, hvis De stadig ønsker det, optage Dem i Kirken, før De rejser herfra. Men naar De en Dag skriver hjem, saa fortæl ganske aabent, at det er, fordi det er en Samvittighedssag for Dem, at De muligvis en Dag »gaar over.«

Fortsættelse

Basar i Helsingør

»Basar« til Fordel for St. Vincents Søstrenes Barmhjertigheds Gerninger afholdes Søndag den 27. og Mandag den 28. Juli ds. Kl. 16—21.

Gaver modtages med Tak.
St. Vincent Søstrene,
Nygade 8, Helsingør.

Vor gode Broder Lukas

døde den 17. ds. paa Skt. Elisabeth Hospital, Næstved, styrket ved Kirkens hellige Sakramenter.

Hans Venner og bekendte bedes om deres Forbøn.
Redemptoristerne i Næstved.

Værelse

en enlig Dame i 50'erne søger 1 à 2 umøblerede Værelser fra 15/8 eller 1/9 1947 i Københavns Kommune.

Billet mrk. »Værelse«, til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, København V.

Bekendtskab

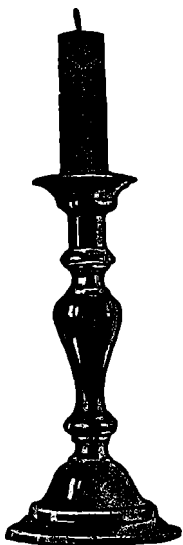
evt. Ægteskab med retsindig, kultiveret god Herre mel. 50—55 Aar, maa være velsoigneret og uafhængig.

Billet mrk. 3536, til Katolsk Uge-

blads Annonceekspedition, Stenosgade 7, København V.

Vore Feriebørn

Vi har yderligere modtaget: 67 Kr. indsamlet dels paa Farumgaard til »Feriebørnene« og dels gennem anonyme Gaver. Det er med det tidligere indkomne i alt 2800 Kr. Hjertelig Tak! Og med Rationeringsmærker gaar det smaa. Vi er stadig taknemmelig for blot smaa »Mærkebidrag« som med Tak modtages af: Katolsk Ugeblad's Redaktion, Nørrebrogade 27 C, København N.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og isvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17.188

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

*God Vask
-Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Juli—August:

27. S. 9. Søndag e. Pinse (684—(grøn) 61); 2. Bøn: St. Pantaleon (1018), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
28. M. † St. Nazarius, St. Celsus, (rød) St. Viktor I og St. Innocens (1018); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
29. Ti. St. Olav, Konge af Norge (rød) (1021—103); 2. Bøn: St. Martha ([67]), 3. Bøn: St. Felix II og Fæller (1020); alm. Præf.; sidste Evang.: St. Marthas (1046).
30. O. † St. Abdon og St. Sennen (rød) (1021); 2. og 3. Bøn som Mandag; alm. Præf. (525).
31. T. St. Ignatius af Loyola (hvid) (1022); alm. Præf. (525).
1. F. St. Petri Lænker (1024); (hvid) 2. Bøn: St. Paulus, 3. Bøn: De machabæiske Brødre; Apostlenes Præf. (524).
2. L. St. Alfonsus M. Liguori (hvid) (1026); 2. Bøn: St. Stefan I; Apostlenes Præf. (524).
3. S. 10. Søndag e. Pinse.

Corrigendum in Ordine: Color diei 28. Julii (Ss. Nazarii et Soc.) erit r (rubeus).

Red. i Sommermaanederne

Redaktionenens Træffetid er i Tidrummet 1. Juli—31. August ændret til TORSDAG Kl. 15—16.

Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Post-Giro Nr. 57042

annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition eller ethvert Postkontor.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmessetider

København:

St. Ansgars Kirke (Bredgade 64)

7; 8; 10

Jesu Hjerte Kirke (Stenosgade 4)

6; 7; 7,30; 8,30; 10

St. Mariæ Kirke

(Jens Jessens Vej 7) 8; 10

St. Andreas Kirke (Ordrup)

7; 8; 10

Hvidovre

(St. Nikolaj Kapel, Strøbyvej)
ingen Messe

Nordsjælland:

Farum (Gl. Farumgaard)

9,30

Lyngby (Knud Lavards Vej)

7,30; 8,30; 10

Øvrige Sjælland:

Allerstev (Klosteret)

6,45

Frederikssund (Fr.sunds Hotel)

27. Juli, 9,30

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til HOSPITALER og INSTITUTIONER

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Glostrup (Teknisk Skole)
2. og 4. Søndag i Md.

10,30

Holbæk (Kastanievej 17)

10

Køge (Bjerggade 22)

8; 10,15

Ledreborg (Slotskapellet)

9,30

Roskilde (Frederiksborgvej 11)

6; 8; 10

Slagelse (Frederiksgade 7)

8; 10

Taastrup (Køgevej)

2. og 4. Søndag 8,45

7,30; 10

— (Hospitalet

7

Lolland

Nakskov (Bredgade 47)

9; 10,30

Fyn:

Odense (St. Albani Torv)

8; 10

— (Hospitalet)

6

Jylland:

Aabenraa (Søndertorv)

5,45; 9,45

Fredericia (Sjællandsgade 50)

7; 9,30

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20)

9,30

Retræten paa Dalum Kloster

Retræten for Damer fra 18.—24. August. Leder: P. Fr. J. Lanser SJ. Opholdet koster 40 Kr. pro persona. Sengelinned, Haandklæder og Rationeringsmærker maa medbringes. Damerne mødes Søndag d. 17. August Kl. 17,00. Anmeldelse til Fru Therese Olsen, Nørregade 68, Odense. Tlf. 10629.

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosegaardsvaj 4 · C. 11.313

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-36

Tlf. 778 - 728

Kirkens Vækst i Afrika

Fortsat fra Midtsiderne

London Mill Hill Fædrenes i Ka-
i Kakamenga, Kenya. Det blev
oprettet i 1935 og har nu 53 Stu-
denter, hvoraf 3 har modtaget
Præstevielsen. Desuden har Se-
minariet en Kongregation af
Lægbrødre, som foruden deres
religiøse Øvelser paatager sig at
give de Indfødte teknisk Oplæ-
ring. I Øjeblikket leder de Op-
førelsen af et nyt Seminarium i
Kakamenga.

Mgr. Mathew berettede, at det
er en stor Opmuntring for de
Indførte, at Paven har udnævnt

3 Apostolske Vikarer for Afrika,
saaledes Mgr. James Siedle til
Karema ved Tanganayika Søen,
Mgr. Joseph Holland til Lower
Volta paa Gold Kysten og Mgr.
Denis Eugene Hurley til Natal.
Alle tre er unge; sidstnævnte
endda kun 31 Aar; han blev or-
dineret i 1939. Han er Englæn-
der af Afstamning og født i Cape
Town.

Schulstad's
maltede

KONGERIGET-DANMARK %

A maliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

Aalborg

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 4983

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og
Fjerkræstrøelse eller Ind-
skudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Aarhus

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardegade 17 - 19 . Aarhus

*Gør Deres Indkøb af
Frugt, Grønt og Blomster i*
Frugt-Importen Sct. Pauls Plads 19
Telefon 11466

V. Svenstrup . Telefon 1557
Aut. Elektro-installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1
Lev. til Sct. Josephs Hospital

J. P. Sørensen

Kolonial, Vin og Delikatesser

Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Chr. Nielsen Bageri og Konditori

Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

N. K. Søhoff

Herre- og Damesalon

Tietgensgade 14 Telf. 8853

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

A. B. C.

MEJERIET
Desterbeo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

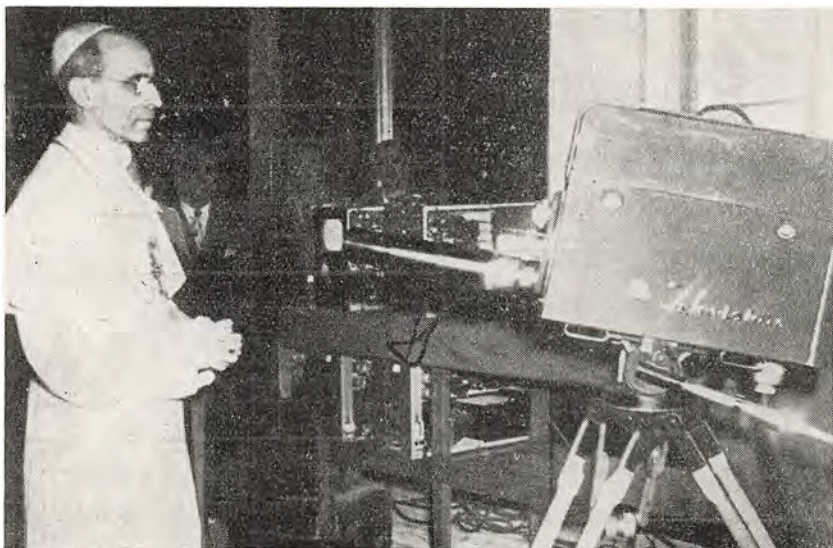
Horsens	„Melkældereren“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner	Horsens Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 All udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolik Menighed	<i>Wittrup</i> HORSENS TEXTILLAGER
S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital	Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingstorretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER
Vejle		
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Muremestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glamester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vlasingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring
Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinje 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	A-S Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner
Aakirkeby		
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 192 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100

Katolsk

3. August 1947
95. Aargang
Nr. 31

Ugeblad

Osservatore fordømmer
Sovjets Nejs
til Marshall-Planen
Hammermüller fylder
90 Aar
Lægfolk ude i Verden
Norsk Hæder
til Sigrid Undset
Protestantisk Tiggerkloster
i Tyskland

FJERNSYN I VATIKANET. Den hellige Fader var fornylig nærværende ved en Del Fjernsynsforsøg, som af Radio Corporation afholdtes af Konsistoriumssalen i Vatikanet. Televisionen projiceredes i samme Rum, saaledes at Paven samtidig var i Stand til at se sig selv i Modtageren.

Har Kristendommen svigtet?

Set paa Baggrund af al den Nød, Elendighed og Ulykke, som vi har været Vidne til i de senere Aar, maa Svaret paa dette Spørgsmaal — efter mange Menneskers Mening — være et Ja.

Men lad os se lidt nærmere paa det. For det første har alle de Tildragelser, som vi har oplevet netop i de senere Aar, vist os, at Verden ikke er kristen. Alle de Uhyrligheder, som er blevet begaaet og stadig bliver begaaet, udføres af Doktriner og Magter, der vil Kristendommen

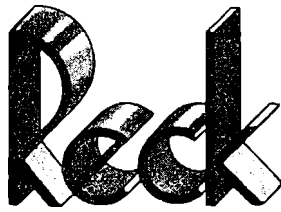
til Livs og som til Stadighed bekæmper dem, der bekender sig til den kristne Lære. For det andet har utallige i Fængsler og Koncentrationslejre lidt utroligt for deres kristne Tro. Kristendommen har altsaa ikke svigtet helt og holdent. Tværtimod. Mange har den givet Mod og Styrke til ikke at bøje Knæ for Afguder og til ikke blot at udholde Nød og Mishandling, men endog overvinde den i Kærlighed. Den, der har mødt Mennesker, som har gennemgaaet Kon-

centrationslejrenes Helvede og som alligevel kan tale derom uden Had og uden Ønske om Hævn, vil aldrig glemme den Oplevelse. Dersom vi alle var Kristne, helstøbte Kristne — i Lighed med dem, der i Prøvelsens Stund viste sig som sadanne eller maaske blev til sadanne — ja, da vilde Følgerne af alt det uhyggelige, der har ramt os, snart være lægt, ja det vilde overhovedet aldrig være kommet saa vidt.

Men, siger man saa, hvis Kristendommen virkelig var en saadan aandelig Magt, som den selv paastaar, burde den kristne Arv jo efter nitten Hundrede Aars Forløb have været stærk nok til at umuliggøre Krig, Forfølgelser og Koncentrationslejre? At Kristendommen ikke har formaet dette, synes dog netop at bevise, at den har svigtet.

Denne Beskyldning forudsætter, at Kristendommen har hævdet at ville skaffe disse Ting af Vejen og lidt efter lidt forsvandle Jorden til et Paradis. Kristendommen har imidlertid altid forudset, at saadanne Ulykker skulde forekomme indtil Verdens Ende. Tænk blot paa det ny Testaments Udtalelser om Guds Rige gennem Tiderne. Der tales ikke om nogen Tilstand, hvor de onde Magter skal bringes til Tavshed, tværtimod altid om Krig, Forfølgelse og Mord paa dem, der forkynder Guds Ord. Paa denne Baggrund kan man altsaa ikke sige, at Kristendom-

Munkemel

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

G. Garth-Grüner

Landsretsagfører
Tlf. 12,166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

**Nordiske
REJSECHECKS**

er den sikreste og nemmeste Form for

REJSEPENGE

Indløses af alle Banker,
Rejsebureauer og større
Hoteller i hele Norden.

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knuds Skole

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktnerklosteret

Malerfirmaet **H. A. V. Ahlgren**

v. Aage Nielsen

Værksted: Ved Klosteret 6 . Ryv. 4963 x
Udf. Arb. ved Sct. Michaels Gaard

Jagtvejens Kødudsalg

Johs. Neitendam

Jagtvej 183 . Ryvang 5631

Leverandør til Benediktner Klosteret

Kød
Flæsk
Paalæg

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger
Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-
og Tapetsererarbejde udføres
Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Monies & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptjonsklosteret Rygaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Fyllal: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf, Ryvang 466

udfører Arbejdet for de katolske
Institutioner

men har svigtet, thi den har aldrig lovet en Verden uden Krig og Ulykke. Og dersom vi vil være ærlige, maa vi ogsaa indrømme, at det aldrig har været og aldrig kan blive Kristendommens egentlige Formaal at skabe en saadan Verden.

Men gør da ikke dette Svar det hele meget værre, i Stedet for at forsvare Kristendommens Sag? Hvad Brug har vi dog, hvad skal vi dog i det hele taget med Kristendommen, naar den ikke er i Stand til at skaffe Krig og Umenneskelighed ud af Verden? Nu maa man ikke tro, at Kristendommen ikke havde det største Ønske om at Menneskene ophørte med at gøre hverandre ondt paa enhver tænkelig Maade. Tværtimod opfordrer den altid til den mest intensive Kamp mod alt ondt og slet, og det meste af det, der i Historiens Løb er opnaaet i saa Henseende, er udsprunget af kristne Tanker og paa kristent Initiativ. Men Kristendommen hænger sig ikke i det forfængelige Haab, at denne Menneskehedens Ursynd skulde lade sig udrydde med Rod.

I Aarhundredernes Løb har Menneskeslægten indenfor Kunst, Kultur og Teknik oparbejdet en Arv, der er Resultatet af de enkelte Slægters Virke og Kunnen, og vi er uden Tvivl blevet rigere derved.

Men det, der er samlet, er Produkterne, Værkerne. I Kunst og Filosofi er denne Rigdom en Gave, som ingen kan tage selv, men som man nu engang har eller ikke har, og som man ikke kan give videre til følgende Slægter. Derimod kan vi overlevere Resultaterne af vort Arbejde, af vore Evner, men ikke Evnerne selv. Evnerne kan ikke overføres fra det ene Menneske til det andet, men kun Resultaterne af den enkeltes Evne til at bygge videre paa. Og saaledes er det da ogsaa paa det religiøse Omraade, og fremfor alt ved den mest personlige af alle Religioner, Kristendommen. Ganske vist stiller Kristendommen til vor Disposition en Arv, en Skat af Læresætninger og Naademidler, som

har til Formaal at lede os frem til den mest fuldkomne Hellighed og Godhed. Men de gør det ikke mekanisk. Vi maa alle, hver især, gennem personlig Stræben tilegne os denne Arv, denne Skat, paa anden Vis gaar det ikke. Som i alle andre af Livets Former maa enhver her begynde forfra og søge at mestre de Krav, som den menneskelige Tilværelse, det at være Menneske, stiller til enhver. Her maa enhver med Guds Hjælp gøre sin Indsats; han faar ikke noget forærende, ingen kan arbejde »i Stedet for« en anden, og han kan da ej heller laste nogen, dersom det ikke lykkes. Alle ydre Betingelser og Forhold og Tilskikkelser har for ham den Mening, som han selv giver dem. Og det at være en Person, betyder at være sig selv, ikke at lade sig »stedfortræde« af nogen anden, og dersom den evige Frelse er den enkeltes Fuldendelse og Saliggørelse, da kan det ikke være anderledes.

Og for at naa til Frelse — og til vor Tids Frelse — er vi henvist til Guds Naade og til Nødvendigheden af paa egen Haand at tilegne os de kristne Værdier, men ikke et Kapitel af længst

forgangne Tider, som skulde kunne gøre vore Anstrengelser overflødige og ganske mekanisk forenkle vor Stræben efter Frelse. Det kommer an paa dig og mig, paa enhver af os.

Kristendommen svigter derfor altid, naar de Kristne svigter, naar de Kristne ikke er kristne helt i Bund og Grund. Og den vil svigte mere og mere, jo mere efterladne og jo mere sky vi er for at bringe Ofre, jo mere vi forlader os paa vor kristne Arv i Stedet for selv at arbejde paa vor Fuldkommengørelse med de Midler, der staar til vor Raadighed. Og dersom der nogensinde skulde komme en Slægt, som havde naaet den kristne Fuldkommenhed, og der saa alligevel herskede Krig og Had og Undertrykkelse i Verden, da vilde man med Rette kunne hævde, at Kristendommen havde svigtet. Men indtil da maa vi hellere sige, at det er de Kristne, der svigter, at vi svigter, og saa bestræbe os paa at vidne bedre om Kristendommens Kraft gennem vor Handel og Vandel!

(Sammentrængt efter en Artikel med samme Overskrift af P. August Brunner S. J. i »Stimmen der Zeit«, December 1946).

Lægfolk ude i Verden

Den franske Dominikanerpater Yves Congar har ofte beskæftiget sig med Tanken om Lægfolkets Betydning i Kirken, som han ikke er bange for at fremhæve paa det kraftigste. I en Artikel i »Témoignage Chrétien« (27.6.) understreger han, at det er paa det verdslige Omraade, de Kristne skal gøre deres Indsats: »Man venter af dem et Vidnesbyrd i det offentlige Liv; det var ønskeligt om de paatog sig Stillingen og tog Initiativet i de mange konkrete Problemer inden for Erhvervsliv, Samfundsliv og internationalt Liv, hvor Mennesker higer efter Sandhed og Retfærdighed.«

Men hvor er de Kristnes An-

svar paa disse Omraader? »Ofte er der ingen Kristne, der vil paatage sig disse Hverv; er der endelig Kristne med, nøjes de med at lade sig slæbe med af de andre; de er undertiden præget af en besynderlig Frygtsomhed og Ængstelse for at engagere sig, saa man faar Indtryk af manglende Oprigtighed«.

Pater Congar spørger, hvad det mon kan skyldes. Hvorfor har de Kristne saa ofte for lidt Personlighed? Og han prøver selv at svare:

»Mon det ikke skulde være, fordi de er blevet vant til alene at forestille sig deres Aktion under Gejstlighedens Ledelse og i en udelukkende dogmatisk At-

mosfære? Dette er ganske udmærket og fuldkommen i sin Orden paa Aabenbaringslærens og de almindelige Moralprincipers Plan. Men det kræver en Supplering. Der var en Tid, hvor Lægfolk hos deres Præster fik ikke blot den kristne Aabenbaringslære, ikke blot præcise Moralregler, men Direktiver for selve Aktionen ude i Verden. Det var et Levn fra den gamle Kristenhed, hvor Kirken var eet med et Folk, der udelukkende bestod af Kristne.»

Men nu lever vi i en anden Tid, og derfor er der sket en Udvikling ogsaa i dette Forhold:

»Under Pavers og Biskoppers Ledelse har vi inden for de sidste Par Tiaar bevæget os i Retning af — ikke en Adskillelse, men en mere og mere effektiv Skelnen mellem de to Omraader: Dogmernes og de almindelige Moralreglers Omrade, hvor Kirkens Læreembede har sin fulde Kompetence — og dernæst det menneskelige Samfund, hvor den Troende, alt mens han gaar ind under Forpligtelsen til at

handle som Kristen, skal tage sit Ansvar selv«.

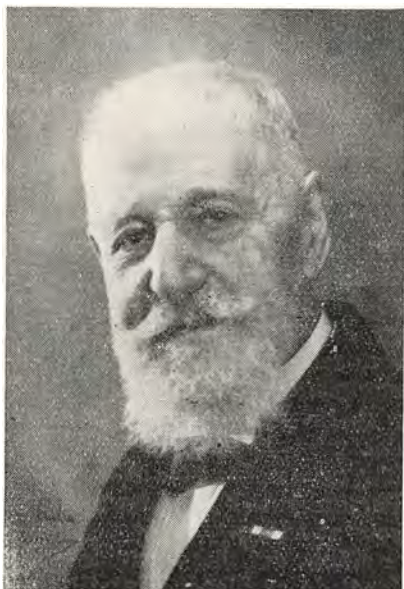
Pater Congar er ikke blind for, at dette kræver en Omstilling, som maa have sin Tid. Der er adskillige »katolske« Lande, hvor det paa alle Omraader endnu falder naturligt, at Præsterne har Føringen. Og naar de Kristne saa prøver at »gaa alene«, mangler de endnu Øvelsen, og derfor virker de maaske frygtsomme og personlighedsløse. Men flere og flere indser, hvor vigtigt det er i den Verden, vi lever i i Dag, at den Kristne forstaar, der er et Omraade, hvor han maa skabe selv, leve selv, og som Kristen foretage Handlinger, som ingen Autoritet har kunnet diktere ham. Dette sker i vid Udstrækning bl. a. netop i Frankrig, og det vil ikke kunne undgaa at bidrage til at styrke Tilliden til de Kristne og specielt Katolikker i det offentlige og politiske Liv. Det vidner om en overordentlig stor Visdom hos Folk som Pater Congar, at de virker med til at fremme Forstaelsen heraf. E. N.

den, der har lagt Grund til den katolske Kirkemusik her i Danmark. Efter sit Ophold i Regensburg indførte han den gregorianske Koral og flerstemmige Messer og Motetter i den strenge kirkelige Stil, et Spor, som vi Organister ved, de andre Kirker stadig har fulgt og følger. Endvidere kan nævnes Organist og Kantorforeningen, som han har været Medstifter af og ledet lige fra dens Start til Dato. Foruden at varetage Standens Interesser er Foreningen ogsaa optraadt udadtil ved Foredrag og Kursuser. Særlig maa nævnes Pater Johners Koralkursus med henved 300 Deltagere, hvor Føkkirken, Universitetet, Musikonservatoriet og Musikverdenen var rigt repræsenteret.

Da Hammermüller trak sig tilbage fra Organistembedet var dermed ikke hans Virksomhed afsluttet — tværtimod. Han har alle Dage interesseret sig for Kirkehistorie, Reformationshistorien i Særdeleshed, og har hele sit Liv igennem samlet paa Citater og Udtalelser af betydelige Mænd om Reformationen og dens Virkning i det danske Folk. Paa sine gamle Dage har han haft Tid til at gøre dette Arbejde frugtbringende. Man behøver blot at henvise til de Artikler, som Ugebladet fra Tid til anden har bragt om dette Emne. Det er, hvad enhver, der læser Ugebladet, kan konstatere. Et endnu større Arbejde, som undrager sig de uindviedes Kendskab, er hans Studium af Blade og Tidskrifter for at finde Udtalelser om den katolske Kirke, som enten fortjener Ros eller Dadel.

Nu skal den eller den have en »Indsprøjtning«, som Hammermüller selv benævner disse Skrivelser. Uden Persons Anseelse faar Artiklernes Forfattere, naar han synes det er tiltrængt, hans Mening at vide, men altid i en fin og nobel Form. Ikke saa faa venlige Breve, ofte fra Landets betydeligste Mænd, har han modtaget som Svar paa disse »Indsprøjtninger«. Paa Redaktionerne er han en kendt Mand, og hvor han toner frem, forarsager det sikkert svære Samvit-

Ved en 90-Aars Dag

Den 9. August i Aar kan Organist J. Hammermüller fejre

sin 90-aarige Fødselsdag. Det er kun faa beskaaret at opnaa saa høj en Alder, og endnu færre bærer sin Alder saa stolt som gamle Hammermüller. Baade i legemlig og aandelig Henseende har han bevaret en utrolig Vitalitet. Han har stadig sin fænomenale Hukommelse i Behold. En Samtale med ham er lige saa godt som at blade i et bindstærkt Værk om den katolske Missions Historie i Danmark. Men hvem kender ikke Organist Hammermüller? Derfor er en længere Redegørelse unødvendig.

Hammermüllers største og dybeste Interesse var egentlig Lærergerningen, men trods en lovende Begyndelse, blev den snart afbrudt, hvad der vel var hans Livs største Skuffelse. Men andre Opgaver ventede. Som Kirkemusiker og Organist er han

tighedsransagelser hos de ansvarlige. Ofte ser man en eller anden Artikel fra hans Haand rundt om i Bladene.

Nu fylder den gamle Kæmpe (Kæmpe ikke netop i bogstavelig Forstand) 90 Aar i nær Fremtid. En Kæmpe og Høvdin-genatur ejer vi i ham og aldrig bange for at slaa et Slag for det,

han synes, er ret og billigt. Gid han endnu i mange Aar maa leve og virke til Gavn for den Sag, som ogsaa er vor Sag og til Glæde for os alle.

Frants Siegler.

*

Og til disse Lykønskninger følger Ugebladet sine!

For dem er Natten endt -

I Tidsskriftet »Tabernakel og Skærnsild«, Februar 1947, udgivet af Benedictine Convent of Perpetual Adoration, Missouri, findes hosstaaende Skildring.

Den store og vidtskuende sociale Reformator, Biskop Wilhelm Emanuel Friherre von Ketteler, der tillige var en omsorgsfuld og overordentlig from Hyrde for sin aandelige Hjerd, grundlagde i Aaret 1860 et Kloster i sin Bispestad Mainz. I Klosters Kapel fulgte den hellige Klaras og den hellige Frans af Assisis gudindviede Døtre deres ophøjede Kald ved uafsluttelig Tilbedelse foran det Allerhelligste. Deres beskedne Kapel blev for den barnligt fromme Biskop et særlig skattet Bønnens Sted lige til hans Død; men ogsaa for utallige Borgere i Byen var den stille Helligdom i Gymnasiegaden en fredelig Ø midt i den forjagede Storstads Larm. Kun Gud ved, hvor megen Møje og Bekymring, der i Aartierne Løb er blevet fremført her, hvor mange ulykkelige Mennesker, der fik deres Kors og Lidelser lettet ved at søge Ly hos den eucharistiske Frelser i aandeligt Fællesskab med Kapucinerinderne af Den evige Tilbedelse.

Dette Kloster er som saa mange andre Gudshuse blevet Offer for den forfærdeligste af alle Krige, og de jordiske Levninger af Tilbedelsessøstrene hviler nu Side om Side i en Massegrav i Klosterhaven, indtil engang de skal indgaa til den evige Tilbedelse i Himmelen. Den 27. Februar i Aar var det to Aar siden, de for sidste Gang holdt de-

res Tilbedelse foran det Allerhelligste og beseglede deres Kærlighed og Troskab med Døden. Om Søstrenes gribende Død beretter Dr. August Schuchert fra det biskoppelige Kancelli i Mainz følgende: —

Den 27. Februar 1945, paa den i Mainz Historie saa uforglemmelige Dag, krævede Gud et stort og tungt Offer af Den evige Tilbedelses Kloster i Gymnasiegaden. Og dog var de 41 Søstres Død herliggjort i Troens Lys, og de fromme Ordenssøstres Grav midt i Hjertet af Mainz er allerede blevet et Sted, hvor mange Mennesker har søgt Tilflugt i deres aandelige Trængsler og Nød.

Osservatore fordømmer Sovjets Nej til Marshall-Planen

Ruslands Holdning overfor Marshall-Planen er paa det skarpeste blevet fordømt i en Artikel i »Osservatore Romano«, skrevet af Bladets Chef-Redaktør, Grev Giuseppe dalla Torre.

»Endnu engang — skriver han — stiller Rusland sig afvisende overfor en Plan, som — bortset fra dens væsentlige økonomiske og politiske Værdi — er af vidtgaaende moralsk Betydning.

En saadan Plan vilde forandre hele Verdens forudfattede Mistro og Pessimisme og Fortvivlelse overfor Fredsmulighederne, der stadig volder Verden Uro og gør en ny Krig uundgaaelig.«

Fra Krigens Begyndelse havde Kapucinerinderne af Den evige Tilbedelse tilbudt sig til Gud som et Offer for Verdens Synder, for Freden blandt Menneskene og for Opbygningen af Guds Rige. Paa Kirkeaarets Festsdage gentog de i Fællesskab højtideligt dette deres Ønske om i Overensstemmelse med Den evige Tilbedelses Kald. Den 27. Februar 1945 modtog Gud deres Offer.

Da det voldsomme Flyverangreb paa Mainz begyndte klokken halv fem om Eftermiddagen, bar Priorinden det Allerhelligste ned i Klosters Kælder. Hun havde faaet særlig Tilladelse til at gøre dette, dersom det skulde vise sig nødvendigt, og i Beskyttelsesrummet var der rejst et Alter med et Tabernakel. Klosteret blev ramt allerede ved Begyndelsen af Angrebet, og som Følge af det store Lufttryk fløj ikke blot alle Døre op, men ogsaa store Stykker Kalkpuds faldt ned fra Loftet, der rystede faretruende. Priorinden tog da Sakramentet ud af Tabernaklet. Med Ciboriet i den ene Haand og Custodiet med Monstranshostien i den anden gik hun sammen med sine Søstre hen i den forreste Kælder, der endnu var ubeskadiget. Der blev hun staaende oprejst med de to hellige Kar i Hænderne, indtil Angrebet sluttede. Rundt omkring hende knælede de 43 Søstre og bad højt, medens Kælderens Gulv bølgede voldsomt, Murene skælvede, og dumpe Detonationer blandedes med Lyden af Bombernes Susen og Motorernes Summen. I dette skælvende Kælderrum, der fyldtes med Krigens Larm, holdt Konventet sin sidste Tilbedelsestime i Skæret af nogle Kærter. De faa Søstre, som forsøgte at komme ud gennem Haven, vendte tilbage med Undtagelse af tre, da det var umuligt at redde det brændende Kloster, og Flugt gennem det fraadende Hav af Ild og Røg syntes udelukket. Saa tyede de atter ned i Kælderen, der endnu ydede størst Sikkerhed, og hvor Priorinden havde stillet Alterets Sakramente paa et Bord med en hvid Dug. Hvad derpaa skete, ved kun Gud. —

Imidlertid fyldte Ild og Røg mere og mere Klostret og Gymnasiegaden, saa at ingen mere kunde nærme sig. Klokken ni om Aftenen styrtede de glødende Mure sammen. Først næste Morgen henimod Klokken ni var det muligt at betræde Klosterhaven. Pater Manuwald fra Præsteseminarieret, Søstrenes aandelige Leder og en af de *tre* overlevende fra Konventet kunde nu med stort Besvær over glødende Aske og rygende Bjælker trænge frem til Kælderen. Her frembød der sig et gribende Syn for dem! De fandt Priorinden og hendes 40 Søstre døde, de fleste befandt sig endnu i knælende Stilling og med Hænderne udbredte i Bøn, saaledes lænede mod hverandre var de sunket sammen. En Kærte brændte endnu i Stagen. Var det ikke deres Daabskærtes rene Lys, som endnu lyste her,

saaledes som der engang var blevet sagt til dem: »Tag den brændende Kærte, og bevar din Daab uplettet, iagttag Guds Bud, for at du, naar Herren kommer til Brylluppet, kan gaa ham i Møde med alle Helgener i hans himmelske Bolig og leve i Evighed!«

Ciboiret var velbevaret, ligeledes Custodiet. De to hellige Kar stod tomme. Efter den sidst celebrerende Præst Udsagn havde der været henved 250 konsekrede Hostier. Priorinden havde altsaa før Døden rakt sine Medsøstre den hellige Kommunion, indtil Ciboriet var tomt. Den sidste hellige Kommunion og samtidig Dødssakramentet i Den evige Tilbedelses Kloster! Ofret var fuldbyrdet. Mon de har hilst Døden, da den kom, som engang deres aandelige Fader, den hellige Frans af Assisi gjorde: »Lovet

være du, min Herre, for vor Broder, Døden«, eller mon de endnu engang har sunget et »Magnificat« eller et »Salve Regina« eller »Te Deum«.

Mainz' Biskop, Dr. Albert Stohr, som hurtigt var kommet til Stede, sørgede selv for Redningsmandskab, der varsomt bar Søstrene ud i Haven paa Baarer. Mændene var dybt grebet og havde Taarer i Øjnene, medens de arbejdede. Blandt de døde var foruden Søstrene ogsaa Klokkeren og hans Hustru, det trofaste Portnerpar, en Kone med sit Barn og en ung Pige paa 17 Aar.

Man fik Myndighedernes Tilladelse til at begrave Klosters Ofre i Klosterhaven. Da det saa ud til, at de 25 Italienerne som Følge af de mange Flyvervarsler ikke kunde blive færdige med Graven til rette Tid, greb ogsaa Kapuciner- og Verdenspræsten en Hakke og arbejdede med at berede de døde det sidste Hvilested.

Begravelsen fandt Sted den 6. Marts, otte Dage efter Angrebet. Franciskanerinderne fra Helliggrabstrasse var rørende omsorgsfulde over for de 41 døde Ordenssøstre, som blev lagt i Jorden uden Kister. I Midten af Graven laa Priorinden, og til højre og venstre for hende Medsøstrene efter Ordensalder. — Skønt Bisættelsen nødvendigvis maatte finde Sted tidligt om Morgenen, var hans Højærværdighed Biskoppen, mange Præster, Ordensfolk og Venner kommet for at bringe Den evige Tilbedelses Konvent en sidste Hilsen.

Nu hviler de i Haven ved deres Kloster, som de saa heltemodigt havde reddet fra Undergang i August 1942 ved deres tapre Indsats. — I den højtidelige Requiemmesse i Kapucinerkirken kaldte Biskoppen i sin Tale de døde Søstre for »Byen og Bispedømmet Mainz' Skytsengle«.

Et helligt Sted er og bliver dog Graven i Klosterhaven, hvor de 41 kloge Jomfruer hviler, som med brændende Lamper er gaaet deres himmelske Brudgom i Møde.

Ungdomsstævnet i Farum.

**Søndag
31. August**

kalder atter katolsk Ungdom fra nær og fjern til Gl. Farumgaard! Dagen indledes med en højtidelig Gudstjeneste Kl. 10,15 og om Eftermiddagen er der Taler om »Den katolske Presse« samt om »Kommunismen«. Hele Dagen staar den vidunderlige Park til Ungdommens Raadighed, og der afsluttes med en Baalfest, hvor Ungdommen selv underholder, og en Lysprocession gennem den danske Sommeraften. Nærmere Program følger snarest.

LIVET

Guds Rige eller Himmelriget er den Betegnelse, hvormed vore hellige Bøger sammenfatter alle de Goder, som Gud vil bringe sine Børn med baade her og hisset. Men der findes endnu andre Ord, der udtrykker de samme store Gaver kun med en lille Nuance i Opfattelsen. Mest beslægtet med Læren om Riget er den om Livet. Med det evige Liv mener vi Besiddelsen af Guds Naade og Sandhed her paa Jorden og Besiddelsen af Himlens Salighed hisset. Da de to Velgøringer forholder sig til hinanden indbyrdes som et Frøkorn til sin Frugt, saa plejer det at gaa saaledes: læser eller hører man om den ene, kommer man uvilkaarligt paa en eller anden Maade ogsaa til at tænke paa den anden.

Ligesom Forventningen om et Rige gaar gennem hele det Gamle Testamente, saaledes er ogsaa Læren om Livet grundlagt i denne Del af den hellige Skrift. I Romerbrevets 5. Kapitel gør St. Paulus opmærksom paa denne Kendsgerning. »I skal holde mine Anordninger og Lovbud«, siger Herren til Israelitterne, »det Menneske, der handler efter dem, skal leve ved dem. Jeg er Herren«. (3. Mos. 18, 5.) Før Kristi Komme var det altsaa saaledes: Ved Tro og Haab og Kærlighed til den lovede Messias fik Israelitterne som alle andre Mennesker *Livet*, og ved Overholdelsen af Herrens Lov bevarede og øgede de det. Efter Kristi Død paa Korset bortfaldt Forpligtelsen til Overholdelse af Moseloven, fordi den afløstes af Kristi Lov. Og fra da af begynder Læren om det evige Liv at udfolde sig og faa sin endelige Form. Det er det, vi i det følgende skal dvæle ved for at komme til en dybere Forstaaelse af alle de Rigdomme og Skatte, som den kristne Religion gemmer til os. Vor Viden derom bliver derved betydeligt udvidet og afklaret.

En af de mest fundamentale Lærdomme, som vi navnlig finder udtalt af *Evangelisten Jo-*

hannes og Hedningsapostlen Paulus, gaar ud paa, at med og i Jesus Kristus er *det sande og evige Liv* kommet til os, saaledes at alle og enhver, der fra deres Side vil opfylde de fornødne Betingelser, kan komme i Besiddelse af denne uovertræffelige Skat og højeste Værdi. Jeg behøver bare at minde om, hvorledes Johannesevangeliet begynder. »I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud ... I Ordet var *Livet*, og *Livet* var Menneskenes Lys«. Da saa Ordet var blevet Kød og havde taget Bolig iblandt os, blev *Livet* aabenbaret for os og set af os og forkyndt iblandt os. (1. Jo. 1, 2.) Thi dette er det kristne Vidnesbyrd: Gud har givet os evigt Liv, og dette er i hans Søn. Den, som har Sønnen, har *Livet*; den, som ikke har Sønnen, har ikke *Livet*«. (1. Jo. 5, 11.)

Hvad Johannes saaledes siger om vor Frelser, lyder som en Programtale. Dertil svarer nu ogsaa *Herrens jordiske Liv og Virke* til Punkt og Prikke. Da Jesus var kommet til Jakobsbrønden ved Sikar i Samaria, sagde han til den samaritanske Kvinde, som han mødte der: »Hvis du kendte Guds Gave og vidste, hvem det er, som siger til dig: giv mig noget at drikke, saa bad du ham, og gav han dig *levende Vand*, og det Vand, jeg giver, bliver en Kilde af Vand, som vælder frem til *evigt Liv*«. (Jo. 4, 10, 11, 14.)

Til Jøderne, der tror at have evigt Liv i deres hellige Skrifter, siger han, at de ikke skulde arbejde for den Føde, som er forgængelig, men for den, som varer til *evigt Liv*, den, som Menneskesønnen skal give. (6, 27.) Det drejer sig om Guds Brød, d. v. s. det Brød, som kommer ned fra Himlen og giver Verden *Liv*. 6, 33.) Jesus selv er dette Brød. Paa Jødernes Bøn: »Herre, giv os altid dette Brød«, svarede han nemlig: »*Jeg er Livets Brød*. Om nogen spiser af

(Fortsættes Side 226)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Ved en Pressekonference i Vatikanet meddeles det, at det samlede Beløb, som den pavelige Hjælpekommision hidindtil har anvendt til karitative Formaal og Aktioner, beløber sig til 5 Milliarder. — Der foreligger nu Meddelelse om, at der vil blive optaget diplomatisk Forbindelse mellem Ægypten og Vatikanet. Det er første Gang, at en Muselman-Stat bliver repræsenteret ved Vatikanet. I et lille halvt Aarhundrede har Pavestolen haft et apostolisk Delegatur i Ægypten, og det forventes, at dette Delegatur nu vil blive ophøjet til Rang af et Internuntiat.

Belgien

I Løbet af 1945 og 1946 ydede Belgien et Kontingent paa 1100 Missionærer — Præster, Ordensbrødre og -søstre — til Missionerne for Omraader, der sorterer under Propagandakongregationen, og det forventes, at 1947 yderligere vil forøge denne Rekord.

Manchuriet

Den katolske Centralmission i Szepingkaj i Manchuriet er blevet fuldstændig ødelagt under Kampe mellem Kommunist og kinesiske Nationaltropper. Meddelelsen, som er udsendt af den apostoliske Vikar i Szepingkaj, Mgr. Louis Lapierre, beretter endvidere, at ogsaa Vikariatets Seminarium og en højere Skole, som laa i Udkanten af Byen, er blevet lagt i Ruiner og Missionærerne undslap med Nød og Næppe og reddede kun, hvad de stod og gik i.

Norge

Kong Haakon har tildelt Sigrid Undset Storkorset af Sct. Olavs Ordenen som en Paaskønnelse ikke blot af hendes litterære Indsats, men ogsaa af hendes Fortjenester for Fædrelandet under Krigen.

Palæstina

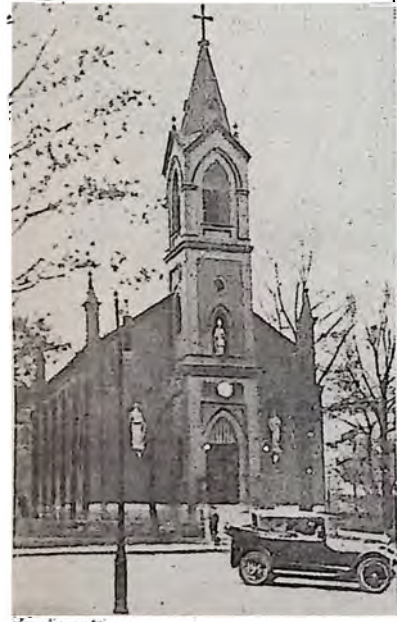
Overrabbineren i Palæstina, Dr. Isaac Herzog, udtaler for nylig til en amerikansk Korrespondent, at han anser det for rimeligt, at de kristne og muhammedanske Helligdomme i Palæstina staar under kristen og muhammedansk Bevogtning. Det jødiske Samfund vil aldrig med »Vold, Overtalelse eller Lovgivning« søge at paatvinge Personer af andre Trossamfund deres Religion eller Traditioner.

Tyskland

Den 19. August begynder den aarlige tyske Bispekonference i Fulda under Forsæde af Ærkebiskoppen af Kløn, Kardinal Frings.

Den katolske Kirke i Finland

Under Krigen har det apostoliske Vikariat i Finland mistet to af sine fire Sogne. Den ældste Kirke efter Reformationen, Sct Hyacinths Kirke i Viipuri (Viborg), hvor man allerede i 1799 begyndte at samle de spredte Katolikker, kom efter Krigen til Rusland. Ligeledes maatte man opgive den katolske Kirke i Terijoki. Da Katolikkerne fra disse to Sogne allerede under Vin-

Den katolske Kirke i Helsinki.

terkrigen spredtes over hele Finland, oprettedes Sognet Lahti, hvor ogsaa Børnehjemmet fra Viipuri blev genrejst. I det hele taget er Sjælesorgen i Finland meget vanskelig. De faa Katolikker lever spredt over store Afstande og lange Rejser i overfyldte Tog, Overnatninger alle mulige Steder og under alle mulige Forhold samt mange andre Forhindringer gør Missionsgerningen overmaade besværlig. Langt den overvejende Del af Missionsarbejdet i Finland er lagt i Hænderne paa Jesu Hjerter Fædrene, og den største Menighed med over 1000 Sjæle er i Helsinki. Her findes ogsaa et Børnehjem, der ledes af hollandske Jesu-Hjerter-Søstre og en engelsk Skole, ledet af amerikanske Missionsøstre af det kostbare Blods Kongregation; sidstnævnte Søstre forestaar ogsaa det nyoprettede Børnehjem i Lahti. I Helsinki residerer den apostoliske Vikar, Biskop G. Coppen, der har ledet Vikariatet siden 1934.

Krigstiden med alle dens Vanskeligheder er kun delvis overvundet. Der hersker stadig store Fødevarer- og Beklædningsvanskeligheder i Finland, men Landet er besjælet af en energisk Opbygningsvilje, der sætter sine Spor og sit Præg i Dagliglivet. Katolikkerne i Finland synes ogsaa at kunne mærke en Renaissance efter Krigen. Foreningslivet blomstrer, og naar man tager de uhyre Vanskeligheder i Betragtning, som Kirken i Finland har at kæmpe med, saa maa man sige, at der er Grund til at være tilfreds med

Kirken paa Vagt over enhver Doktrin der vil Friheden til Livs

I en særlig Audiens modtog den hellige Fader for nylig en Gruppe paa Amerikanere, alle Delegerede eller Funktionærer, der kom fra Geneve til den netop afsluttede Internationale Arbejdskonference. Pius XII rettede paa Engelsk nogle Ord til Amerikanerne og udtalte bl. a.: De kommer her fra en vigtig Konference, der har sat sig til Maal at ville lette Arbejderens Kaar. Vi priser Deres Bestræbelser. Historien beviser, at Kirken atter og atter har helliget sig Problem sin allerstørste Opmærksom-

det, der opnaas. Blandt Foreningerne maa nævnes »Academicum catholicum«, der sidste Aar fejrede 10 Aar Jubilæum og i den Anledning arrangerede en Foredragsserie ved Helsinki Universitetet. Foredragene behandlede bl. a. den katolske Kirke og det sociale Spørgsmaal, og Arrangementet vakte berettiget Opmærksomhed den finske Hovedstad. Endvidere findes en Ungdomssammenslutning og en Spejderdivision med saavel en mandlig som en kvindelig Afdeling. En hel Del italienske Arbejdere præger i Øjeblikket de katolske Menigheder rundt om i Finland, hvor der bl. a. i Tapanila læses Messe specielt for Italienerne. Biskop Cobelli haaber i nærmeste Fremtid at kunne forøge Antallet af Gejstlige med nye Præster og arbejder endvidere med Planer om at rejse endnu en Sognekirke i den finske Hovedstad samt at udvide Børnehjemmet i Lahti.

Vil Friheden til Livs

Ganske vist er det ikke Kirkens Opgave at løse dette Problem direkte, men den har dog ogsaa et Ord at sige i denne Sag, idet dette Spørgsmaal i sin Kerne er nært forbundet med den Moral, hvis uforanderlige Grundsætninger Kirken lærer. Den erhvervsdrivende maa ikke søge sin Frihed paa andres Bæstning, derfor er Kirken paa Vagt overfor enhver Doktrin, der vil knægte den menneskelige Frihed. En Organisation uden Agtelse for Menneskeværdigheden er en dødt Organisation, og Raabet paa Solidaritet og Almenvellet frem for den enkeltes Fordel maa idag lyde kraftigere end nogensinde før. — Og med den apostoliske Velsignelse tog den hellige Fader Afsked med de amerikanske Gæster.

Vor Frue af Karmel's Fest i London

Efter Traditionen fejrer Londons Italienerne »Little Italy« hvert Aar vor Frue af Karmel's Fest (16. Juli), og Processionen samler altid en tusindtallig Tilskuerskare.

Sommer i Vatikanet

Da Sommerheden i Aar satte saa tidligt og saa heftigt ind, er Tidspunktet for Vatikanerferien, der normalt først begynder 13. August, ogsaa blevet forskudt en Smule. De offentlige Audienser er næsten helt indstillet, men Pius XII har stadig fortsat sit sædvanlige Arbejde samt modtaget Pilgrimme fra de store Pilgrimstog, der har været i Rom til Helgenkaaringsprocesserne. Den tryk-kende Hede synes ikke at genere den hellige Fader, hvis asketiske Levevis er almen kendt, og han nøjes daglig med sin Eftermiddagsspadsere-lydertur fra Kl. 16—17 i Vatikanets Haver. Der forlyder endnu intet om, hvornaar den hellige Fader tager til Castel Gandolfo.

FRANKRIGS ØDELAGTE KIRKER GENOPBYGGES

Den internationale Genopbygnings- og Byplans-Udstilling, der for kort Tid siden aabnedes i Paris, indrømmer Problemet i de krigsødelagte Kirker og kirkelige Institutioner er stor Plads. Men lad blot de nøgne Tal tale for sig, og man bliver straks klar over, at Genopførelsen af disse Bygninger ikke er saa lige til.

Disse Tal siger os følgende: I Løbet af smaa tredive Aar har Frankrig mistet 10,000 kirkelige Bygninger. Under den første Verdenskrig ødelagdes 4000. Der dannes efter Krigen en »Forening til Opførelse af ødelagte Kirker«, og næppe havde den tilendebragt sin Opgave, førend

den anden Verdenskrig brød løs. En ny Ruinernes Tid oprandt og Ødelæggelserne skete ikke alene ved Kamphandlinger paa Jorden og Artilleribeskydning, men ogsaa ved Bombraids. Og betragter man »Resultaterne« fra Aarene 1939—45, har man følgende Tal: 5640 ødelagte Kirker, 3000 kirkelige Bygninger (Kapeller, Præstegaarde og Velgørenhedsinstitutioner). Og nu skal man atter til Katedralen i St. Lø

10.000 ødelagte Kirker i Frankrig

at bygge op. Man gik først og saa i 1920, men dengang var den økonomiske Situation i Frankrigs hele Stammer ganske anden. Ogsaa der blev dannet en Sammenlægning, der omfatter saavel gejstlige som verdslige Medlemmer, som skal beskæftige sig med økonomiske, finansielle og tekniske Spørgsmaal i forbindelse med Genopbygningen. Der ventes ingen let Opførelse af 5640 ødelagte Kirker og kirkelige Bygninger før man allerede i fuld Gang med Genopbygningen.

Atter en Helbredelse i Lourdes

Den 34-aarige Frk. Marie Lannuzel, der har hjemme i Plouarzel, er paa vidunderlig Maade blevet helbredt i Lourdes. Frk. Lannuzel blev forældreløs i 7 Aars Alderen og anbragt hos Ordenssøstre i Ploumoguier. Engang var hun paa Cykletur, men styrtede og maatte underkastes et kirurgisk Indgreb, hvorefter hendes højre Ben blev 7 cm kortere end det venstre. I 5½ Aar var hun under Lægebehandling. For to Aar siden blev hun yderligere angrebet af Bughindebetændelse, der tog stærkt paa hendes i Forvejen svage Kræfter. Desuden dannede der sig i hendes højre Knæ en Svulst, som hindrede hende i at gaa. Hun rejste til Lourdes, og ved det første Bad mærkede hun en stærk Smerte, men følte straks, at Bughindebetændelsen var forsvundet. Hun blev derpaa baaret til Grotten, og da hun

Evangelisk Kloster i Tyskland

25 protestantiske Teologer og Lægmænd har for kort Tid siden grundlagt en evangelisk Tiggerorden. I Nærheden af Marburg har de købt en Mølle og indrettet denne paa Klostersvis med Celler til et evangelisk Tiggerkloster. Der afholdes endvidere — under Navnet »Fritid« — en Slags Retrætedage, der har stærk Sogning.

atter bragtes i det indviede Vand, kunde hendes Ben pludselig bøjes, og hun gaar nu uden Stotte. Sommeren 1947 bragte iøvrigt saa mange Pilgrimme til Lourdes, som der ikke har været siden før Krigen. For nylig kom saaledes (vort Billede) et »Pilgrimstog« pr. Flyver fra Pittsburg — arrangeret med ægte amerikansk Smartness, som dog ikke er paa sin Plads, og maaske allermindst i Lourdes.

LIVET (Fortsat fra Side 223)

dette Brød, det levende, han skal leve til evig Tid. Og det Brød, jeg vil give, er mit Kød, til Liv for Verden« (51). »Den, som spiser mit Kød og drikker mit Blod, har evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag« (6, 54).

Skønt Apostlene dengang endnu ikke forstod Herrens Tale, udraabte Petrus alligevel opfyldt af begejstret Tro: »Du har det *evige Livs Ord*« (6, 68). Og noget senere forsikrede Herren, at han var kommet for at de skulde have *Livet* og have det i Overflod (Jo. 10, 10) og han erklærede, at Faderens Befaling om, hvad han skulde sige, og hvad han skulde tale, var *evigt Liv* (Jo. 12, 50). I Lignelsen om den gode Hyrde lovede han, at han vilde give sine Faar evigt Liv (10, 28). Under sin ypperstepræstelige Bøn i Nadversalen beder han til sin himmelske Fader saaledes: »Fader, du har givet sin Søn Magt over alt Kød, for at han kan give *evigt Liv* til alle dem, som du har givet ham (Jo. 17, 2).

Sammenligner man det, vi læser hos den hellige Johannes om *Livet* med, hvad der staar derom i det Gamle Testamente eller hos de synoptiske Evangelister, saa ser man tydeligt, at han tænker paa et Gode og en Gave fra Gud, som vi Kristne kommer i Besiddelse af *allerede her i vor jordiske Tilværelse*. Det er ikke noget, som først bliver os til Del i Evigheden, men det begynder her og skal blive ved i al Evighed. Den samme Iagttagelse kan vi gøre, naar vi opleder de Steder hos den hellige Paulus, der taler om *Livet*.

I Romerbrevets 5. Kapitel stiller Paulus Adam og Kristus over for hinanden. Ved den førstes Synd fik Døden Herredømmet i Menneskenes Verden. Men ved den ene Frelser Jesus Kristus skal alle de, som har modtaget Retfærdiggørelsens overstrømmende Naadegave, herske i *Livet* (5, 17). Og ligesom Synden aabenbarede sit Herredømme ved Døden, saaledes aabenbarer Naa-

den sit Herredømme ved Hjælp af Retfærdiggørelsen til *evigt Liv* ved Jesus Kristus vor Herre (5, 21). Med nogle faa fyndige Ord sammenfatter St. Paulus alt, hvad han ellers lærer i sine Breve, idet han erklærer: »Syndens Løn er Død, men Guds Naadegave er et *evigt Liv* i Kristus Jesus vor Herre« (Ro. 6, 23). De forskellige Synspunkter, som han gentagne Gange gør gældende, er hurtigt opregnet: I Kristus har Gud levendegjort os sammen med ham (Ef. 2, 5). Kristus er de retfærdiggjortes Liv (Kol. 3, 4). Han lever i dem (Gal. 2, 20). Han har tilintgjort Dødens Magt og ved Evangeliet bragt Liv og Uforkrænkelighed for Lyset (II. Tim. 1, 10). Retfærdiggjorte ved hans Naade skal vi i Haabet blive Arvinger til evigt Liv (Tit. v, 7).

Budskabet om »Riget« og om »*Livet*« er Budskabet om de store og uovertræffelige Goder, som Gud vil skænke os for at tilfredsstille det menneskelige Hjertes dybe Længsler efter Fuldkommenhed og Lykke. Indtil nu har vi kun set, hvordan dette Budskab præsenterer sig. Vi mangler endnu en Sammenligning af Begrebet »Rige« med Begrebet »*Liv*«, og af Jødernes Forventninger med Kristi Løfter og Gaver. Men før vi tager fat paa denne Opgave, er det nødvendigt at undersøge, paa hvilke Betingelser vi kan faa Del i det sande og evige Liv, som er blevet synligt i Jesus Kristus. Det gør vi saa næste Gang. F. K.

Pater H. Cortenraad S. M. M. 60 Aar

Den 4. August fylder Sognepræsten i Ringsted, Monfortaneren Pater Henri Cortenraad 60 Aar.

I 30 Aar har Pastoren virket i det danske Vikariat, først i Island, derefter mange Aar i Køge, og nu en Aarrække i Ringsted.

I hver en Menighed har Pater Cortenraad virket med trofast Udholdenhed for at føre de ham betroede Sjæle i nært og personligt Forhold til Kirken og

et godt Samarbejde blandt dens Medlemmer indbyrdes.

Alle, der har staaet Pateren nær i Kirkens Arbejde, har lært at paaskønne den altid redbonne Hjælpsomhed, det Klarsyn og den Beslutsomhed, der tager direkte fat paa Problemerne uden ørkesløse Diskussioner.

Med Myndighed og Retsind, gennemglødet af kristen Omsorg for Næstens Anliggender, har Pater Cortenraad staaet som sin Menigheds Støtte, og alle har vidst, at de trygt kunde søge Vejledning og finde Forstaaelse i Livets forskellige Vanskeligheder.

Fra alle, der har været i nærmere Kontakt med Pater Cortenraad, skal der paa 60 Aarsdagen bringes ham en inderlig Tak for de mange Aars nidkære Arbejde, og vi vil ønske og haabe, at Pastoren maa vedblive at kunne ofre sine Evner og Kræfter for Kirken her i Danmark.

E.

BOGNYT

Verdens første Drama

Rogier van Aerde: Kain. 176 S., Kr. 8,50 — Denne Bog vakte stor Opsigt i den hollandske katolske Verden, hvor den er solgt i flere Oplag. I et lyrisk Epos med stor Kraft har Forfatteren gendigtet Bibelens Historie om Kain og Abel, men den er mere end en ren og skær Gendigtning: Kain gøres til Symbolet paa Nutidens Menneske og Historien genspejler vor Tids største Drama.

Slap af i Sommerferien

og tag en morsom, katolsk Kriminalroman med ud i Klitterne: *Chesterton: Den kloge Fader Brown.* Kr. 9,50.

Fra Amerika

Bruhl: The Popes Plan for Social-Reconstruction. 353 S. Kr. 16,50.
Altwater: Eastern Catholic Worship. 224 S. Kr. 13,75.
Altwater: Modern Christian Revolutionaries. 390 S. Kr. 22,00.
Krzesinski: Polands Rights to Justice. 115 S. Kr. 11,00.

Fra Frankrig

Hommel: Le Grand Heritage. 368 S. Kr. 24,50.
Maritain: Elements de Philosophie I-II. Kr. 23,10.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Udviklingen i Europa

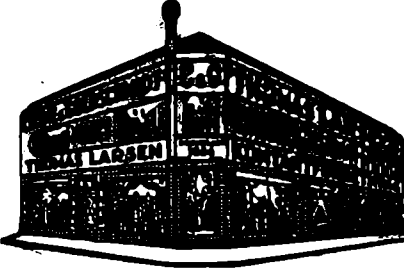
Efter Verdenskrigens Ophør i 1945 haabede man, at Tingene efterhaanden nok vilde trække sig tilrette i sin gamle Orden. Men det har vist sig, at Freden endnu ikke er vunden, og dyb Skuffelse og Mismod behersker Menneskeheden. I denne Situation er det derfor af Betydning for os, at Forfatteren Karl Nielsen ved sit Studium af Hermann Rauschnings Bøger: »Nihilismens Revolution«, »Samtaler med Hitler« og »Demokratiets Forløbning« i Berlingske Aftenavis (26. September 1945) ret overbevisende har oplyst os om den oprindelige og dybeste Aarsag og Grund til »Nazismens apokalyptiske Vilddyrsspring«, der ikke maa ses som et isoleret tysk Anliggende, men staar direkte i Forbindelse med det øvrige Europa, og peger paa en Deformering af den vesterlandske Kultur. »Et gammelt Ord siger, at det er lettere at erobre en Stad end at overvinde sig selv. De sejrende Stormagter har vist, at de kunde »erobre en Stad«, men der er ikke meget, der tyder paa, at de er i Stand til at vurdere endsigse

overvinde sig selv. Europa lider af en katastrofal Mangel paa Selverkendelse. Erobringsaanden har gjort os blinde for den Storhed, der gør alle Mennesker smaa. Siden Renæssancens Dage, da en Epoke begyndte, der gjorde Mennesket til Midtpunkt og Gud, har vor Verdensdel mere og mere mistet Sansen for Proportionerne. I Henrykkelse over den menneskelige Kunnen glemte man, at lige over for Universet afspejler Mennesket en af Livets mindste Former. Og i denne Sækularisering staar f. Eks. en Hitlers Bedrifter ikke saa isoleerede, som vi gerne tror. Naar denne Mand gjorde sig selv til Gud og lod sig dyrke som saadan, forargede det os, men det der foragede, var ikke hans Anmasselse over for Gud, men vi fandt det uforskammet, at han stillede sig saa himmelhøjt over os andre, vi er jo ogsaa Guder, hvortil saa dette Præleri?

Overmenneske-Teorien er ikke en tysk Opfindelse; ganske vist er det almindelig dansk Tankegang, at det kun er i Nietzsches Fædre-

land, at denne ugudelige Teori har vundet Magt over Sindene. Forskellen paa Tyskerne og os andre er den, at det tyske Folk i dette som i alle andre Forhold gaar til Yderligheder, hvor Europa — især England og Skandinavien — foretrækker den gyldne Middelvej. Der, hvor Tyskerne viser Foragt og Brutalitet, viser vi andre kun Ligeegyldighed, vi forgriber os helst ikke direkte paa vore Medmennesker. Men i samme Aandedræt maa det siges, at vi ogsaa vandrer Magtens Veje og lader de svageste undgælde. Militært har vi besejret Tyskland, men vi har ikke besejret os selv, ja, Europa har ikke indset endnu, at der er noget at bekæmpe her.

Cæsar har sejret over Kristus, kortere kan vi ikke beskrive Europas Historie siden Renæssancen. Men dette Europa, der berusede sig i sin egen Kraft, bemærkede ikke, at det havde bundet sig til en Udvikling, der maatte ende i Katastrofen. Først da Magtviljen koncentrerede sig i »der Führer«, skønnede vi, at der var noget galt paa Færde, men vi oversaa, at vi selv havde skabt de Forudsætninger, der gjorde en Adolph Hitlers (Fortsættes Side 230)

Bilcentralen Algade 12, Telefon 815 O. Olsen	Roskilde	
A-s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsgade 15. Telefon 87 Lev. til kat. Præsøgaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Husk — det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1:7. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre) Bedste Indkøbssted i Roskilde	

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(32)

Synes De iøvrigt om Forslaget?»

»Ja,« svarede den unge Mand.

I Tavshed kørte Munken den syge tilbage til Klostret. De kendte hinanden saa godt nu, at de ikke længere behøvede at tale. De forstod hinanden. Og Præsten forstod desuden endnu en Ting: den unge Mand vilde rejse hjem uden at klage. —

— — —
— — —

Samme Dags Eftermiddag kom en uventet Gæst til Klostret.

Den syge laa og læste ude i Haven og var saa opslugt af sin Bog, at han intet hørte, før han saa op og fik Øje paa Pater Anselm og en lille Pige, som glædestraalende rakte ham en lille Pose.

»Jamen, Innoncente, er det dig?»

Han huskede hende straks — den lille Bondepige fra Landsbyen i Bjergene. Hun stod forventningsfuld ved Siden af Ambulancen, og den unge Mand forstod, at han først og fremmest skulde lukke Posen op. Den viste sig at indeholde store, farvestraalende Bolsjer.

Næh, hvor var det pænt af dig; er de virkelig allesammen til mig?»

»Skal jeg virkelig have dem allesammen?» Den syge viste ikke, hvor rædselslagen han var ved at skulle sætte Tænder i den Slags. »Nej, lad os heller faa een hver først!»

I et Par Minutter hørte man intet andet end Lyden af 3 Par Kæber, som forgæves prøvede at knuse en klippeagtig Substans. Innoncente vandt; hun var mest øvet aabenbart; Nr. 2 blev Krøblingen, og Pater Anselm kom ind som Nr. 3 efter nogle frygtelige Ansigtstrækninger.

»Naa, fortæl mig nu, hvordan du kommer her, Innoncente,« spurgte den unge Mand igen.

Præsten maatte optræde som Tolk, og den lille Pige fortalte, at hendes Fader havde taget hende med i sin Vogn til Marked, og at han havde givet hende é Soldi til at købe Bolsjer for. Innoncente havde saa købt nogen hos en Kone og var bagefter gaaet op til Kirken. Der havde hun bedt for Krøblingen, som hun altid gjorde det, at Jesus maatte gøre ham rask, og saa var hun kommet til at tænke paa, at naar han saadan laa der i sin Seng, saa kunde han aldrig købe Bolsjer selv, og saa havde hun besluttet sig til at give ham alle sine. Det havde hun fortalt sin Far, og har var saa standset med sin Vogn lige ved Klostret for at hun kunde aflevere dem.

»Du er en lille Knop,« sagde den unge Mand og greb hendes Haand. Han var helt bevæget. Den lille Pige holdt af ham, fordi han var syg. Hun lignede en lille Madonna med de store brune Øjne og den fine Hudfarve.

Saa fortalte Innoncente løs om Faderen og Moderen og Brødrene og Søstrene og Grisen og Koen og Dukken derhjemme. Krøblingens italienske Ordforraad var knapt stort nok; men med P. Anselms Hjælp gik det udmærket.

»Hør, din Far venter vist paa dig, min Ven,« sagde P. Anselm. »Mon du ikke skulde se at komme af Sted?»

Men Innoncente bad, om den syge maatte komme med. Hun skulde nok køre hans Seng. Præsten men-

te, at han hellere maatte hjælpe til, og sammen kørte de saa Ambulancen hen til Porten, hvor Faderen stod og ventede med Hatten i Haanden.

Han hilste venligt paa den syge Signore og sagde, at han haabede, Barnet ikke havde trætlet ham. Han talte en Stund med Præsten og kaldte saa paa Innoncente. Hun kyssede den syge til Farvel og lovede at komme igen snart og have flere Bolsjer med. Da Vognen kørte bort, blev hun ved at vinke, til hun ikke længere kunde se dem.

13. KAPITEL

Atheisten faar Besked.

Det var ganske tydeligt: Krøblingens Forældre var blevet vrede over Sønnens Brev. Han havde skrevet til dem og fortalt det hele, og nu var Svaret kommet.

— — Din Mor og jeg er overordentlig utilfredse — — Jeg er forbløffet over den Munks Frækhed. At lokke et Menneske til at blive Katolik er altid foragteligt; men naar man oven i Købet benytter sig af et Menneskes Svaghed for at naa sit Maal, ja, saa er der ikke Ord nok til at udtrykke ens Væmmelse — — Jeg anser det Skridt, du staar i Begreb med at tage, for en Krænkelse, en Besudling af vor Families Ære — — Katolicismen kan maaske være meget god for de lavere Klasser og for Udlændinge, men — — —

Der var hele fire Sider af samme Indhold. Faderen syntes at tage det som en personlig Fornærmelse. Han tog overhovedet intet Hensyn til Sønnens egen Overbevisning.

Fortsættes

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevoks i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 85 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grd. 1861

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1816 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Paa Kryds og tværs . Opgave Nr. 11

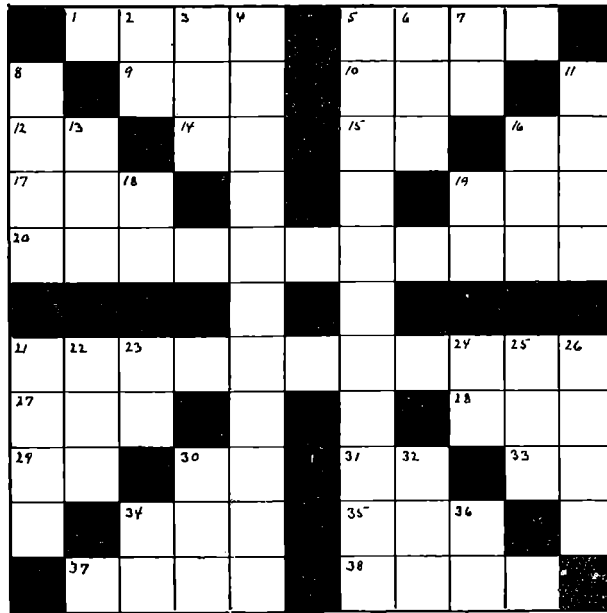
Vandret:

1. Malm. 5. Bør knækkes. 9. Bed. 10. Fugl. 12. Kold. 14. Antal. 15. Ubrugt. 16. Vandløb. 17. Haarlok. 19. Landsdel. 20. Oplevelse i Skoven. 21. Sneaarstid. 27. Digt. 28. Penge. 29. Tone. 30. Husdyr. 31. Skal alle. 33. Bekræftelse. 34. Paa Vægtskaal. 35. Besidde. 37. Kemisk Stof. 38. Lille Dyr, der spises.

Lodret:

2. Fred. 3. Paa-lidelig. 4. Højtidelige Toner. 5. Findes syd for Kongeaa. 6. Vittig. 7. Forretningsudtryk. 8. Spøg. 11. Forkortelse for

Matrikel. 13. Beklædningsgenstand. 16. Hundenavn. 18. Tal. 19. Lille

almindeligt Ord. 21. Es. 22. Spise. 23. Redskab. 24. Over Nulpunkt. 25. Gl. Udsagnsord. 26. Pæn i Hovedet. 30. Himmellegeme. 32. Sanseredskab. 34. Tone. 36. Benægtelse.

Og hermed Løsningen paa (den lidt vanskelige) Opgave Nr. 10.

Vandret:

1. Hans Tavsén. 11. Salomons. 13. Ds. 15. Samave. 16. Fe. 17. Om. 18. Jamrer. 19. Ol. 20. Mimosearter. 23. Ton. 24. I.N. 25. Ens. 26. Hst. 27. Ofte. 29. Læs. 31. Ato. 32. Dien. 33. Ido. 34. Lorden ringer. 37. ef. 38. En Gade. 39. Tg. 40. Se. 41. RV. 42. Da. 44. Poul Helgesen.

Lodret:

2. As. 3. Nasjon. 4. Slaas. 5. Tommelfingre. 6. Amaranteravl. 7. Vover. 8. Snerte. 9. Es. 10. Edom. 12. Dels. 14. Smitstof. 16. Forsædet. 21. Motor. 22. Enlig. 26. Hale op. 27. Oden. 28. Enid. 30. Sorgen. 35. Deel. 36. Nede. 40. Su. 43. As.

Esbjerg		Sv. Villemoes <i>gamle Forretning ...</i> <i>... med de gode Varer</i>
»Blomster-Boden« <i>v. Sigrid Raun</i> Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg <i>Villy Hansen</i> Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josels Hospital	Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josels Hospital
Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446		J. N. Ladkjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedetailt i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Aug.:
3. S. 10. Søndag e. Pinse (687 (grøn) —62); 2. Bøn: Genfindelsen af St. Stefans Relikvier (1029), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Præf. (521).
4. M. St. Dominicus (1029); (hvid) alm. Præf. (525).
5. Ti. Jomfru Maria i Sne (1030); Præf. (522).
6. O. Vor Herres Jesu Kristi Forklarelse (1030—104); (hvid) 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Xystus II, St. Felicissimus og St. Agapitus; Præf. (514).
7. T. St. Cajetan (1033); 2. (hvid) Bøn: St. Donati; alm. Præf. (525).
8. F. St. Cyriacus, St. Largus og St. Smaragdus (1034); 2. (rød) Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
9. L. Vigilie til St. Laurentius (1036); 2. Bøn: St. Johannes M. Vianney ([47]), 3. (violet) Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525). — Eller: St. Johannes M. Vianney, »Sognepræsten fra Arse ([46]); 2. Bøn: Vigilien (1037), 3. Bøn: St. Romanus (1037); alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens ([10]).
10. S. St. Laurentius.

Red. i Sommermaanederne

Redaktionen Træffetid er i Tidrummet 1. Juli—31. August ændret til TORSDAG Kl. 15—16.

Redaktør Kiærulff træffes ikke i Juli og Redaktør Berg ikke i August Maaned.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbh. V.
Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Sommerens Gudstjenesteliste Søndagsmesselider

- København:
- St. Ansgars Kirke (Bredgade 64) 7; 8; 10
- Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4) 6; 7; 7,30; 8,30; 10
- St. Mariæ Kirke (Jens Jessens Vej 7) 8; 10
- St. Andreas Kirke (Ordrup) 7; 8; 10
- Hvidovre
(St. Nikolaj Kapel, Strøbyvej)
ingen Messe
- Nordsjælland:
- Farum (Gl. Farumgaard) 9,30
- Lyngby (Knud Lavards Vej) 7,30; 8,30; 10
- Øvrige Sjælland:
- Allerslev (Klosteret) 6,45
- Glostrup (Teknisk Skole) 2. og 4. Søndag i Md. 10,30
- Holbæk (Kastanievej 17) 10
- Køge (Bjerggade 22) 8; 10,15
- Ledreborg (Slotskapellet) 9,30
- Roskilde (Frederiksborgvej 11) 6; 8; 10
- Slagelse (Frederiksgade 7) 8; 10
- Taastrup (Køgevej) 2. og 4. Søndag 8,45 7,30; 10
- (Hospitalet) 7

Lolland
Nakskov (Bredgade 47) 9; 10,30

Fyn:
Odense (St. Albani Torv) 8; 10
— (Hospitalet) 6

Jylland:
Aabenraa (Søndertorv) 5,45; 9,45

Fredericia (Sjællandsgade 50) 7; 9,30

Bornholm
Aakirkeby (Gregersgade 20) 9,30

Udviklingen i Europa

(fortsat fra Side 227)

Karriere mulig. Vi havde mistet Troen paa Guds Suveræniteten. Havde Europa ikke vaklet, vilde en Hitler aldrig have staaet saa fast,

og Miseren i Tyskland blev kun mulig derved, at hele vor Verdensdel havde mistet sin andre Balance. Hitler troede glad og dristig paa Nietzsches og Spenglers Profetier, men netop denne Tro blev Aarsag til hans Fald. Vel var Vesterlandene sunket ned i stor Svaghed, moralsk og menneskeligt, men Krigen kom tværtimod til at vise, at det gamle Europa havde nye Kræfter i Behold. Og i Dag staar Demokratierne med Sejrens Palmer og en fornyet Ære. Men uden Tro.

Politik er Kamp om Magten, men vi havde maaske haabet, at Cæsars onde og hæslige Gerninger skulde have givet vor Generation Afsmag for Magtens Aand. Og dog staar vi alle med Kravet om en ny Fredens Aand, men jeg har en Anelse om, at Verdenshistorien vilde blive en anden, om alle vi Kristne gik hen og blev — Jesu Disciple. Alle Parterne ser paa hinanden med Mistænkeliggørelsens, for ikke at sige Fjendskabens Aand. Vi har erobret en Stad, nu maa vi overvinde os selv. Rauschning havde Ret:

»National-Socialismens historiske Funktion var at befri den vesterlandske Kultur fra den Deformation, den er undergaaet under den aandelige og tekniske Revolutions Forløb« — befri os ved, i Nazismens Hulspejl, at vise os alle vore egne Skavanker, befri os ved paany at rejse egne Skavanker mellem Cæsar og Kristus.»

Ved at læse denne velbegrundede Redegørelse for Renæssancetidens frygtelige Virkninger i de følgende Aarhundreder, mindes vi uvilkaarlig, hvad Professor Rubow kort, klart og fyndigt siger i denne Forbindelse i »Litterære Studier«, S. 79: »Det middelalderlige Verdensbillede havde hos dens Filosofer taget Form af en gotisk Domkirke, de samlede og organiserede Tidens Viden i et kunstfærdigt System, hvis enkelte Led var nittet sammen til en smidig og uigennemtrængelig Ringbrynje. Fast og gennemsigtig hvælvede den skoltiske Himmel sig over Lenstidens Samfund. Den blev stormet af en ulykkelig og fanatisk Slægt, hvis Forfattere gør paa os gemenligen Indtryk af at have haft en Skrue løs. Individet, som i Middelalderen havde følt sig i Guddommens Varetægt, saa sig nu forladt af Guder og Mennesker. For de Skeptikere, der afslutter Renæssanceperioden, tager den enkelte sig ud som en Orm i Støvet.«

Mon nogen anden dansk Forfat-

Aarhus

MEJERIE
Vesterbo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

ter saaledes som Rubow ved at forske i Historiens Aarbøger er naaet saa dybt og klart skuende ind paa Livet af Problemet, ramt det lige i Centrum, og formaaget at forskønne sin Stil med Sprogets herligste Billeder? Opgavens Vanskelighed er

netop saa meget større, som der i vor Tid hersker den største Forvirring angaaende Livsbetragtningens store og vigtige Problem, der er afgørende for vor Skæbne i Tid og Evighed, og her staar Rubow og Karl Nielsen i fuldkommen Enig-

hed og dyb Forstaaelse af Renæssancetidens store ulykkesvangre Bevægelse.

J. Hammermüller.

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: Sundby 836

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spis Rutana . lev sundt
Kolding	H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i>
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i>	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i>
Gør Deres Indkøb af Konserver, Frugt, Grønt, Blomster i Teglgaardens Grøntforretning <i>Teglgaardsvvej 2, Tlf. 1705</i>	J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjerre</i> Tømremester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen <i>Bageri og Konditori</i> Tøndervej 44 Tlf. 259 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	<i>Bogladen med de mange Bøger . . .</i> Barkholts Boghandel	Brødrene Andersen <i>Tømremestre V. Klørboesvej 1 Telf. 281</i> <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i>
<i>Blomsterforretningen</i> „CHRYSANTA“ Tøndervej 17 Telefon 2702	P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> Søndergade 26 . Kolding <i>Leverandør til den katolske Kirke</i>	Chr. Wilger <i>Vestergade 2 . Tlf. 334</i> Glarimester <i>Leverandør til Sct. Hedvig Klinik</i>
Berring & Larsen A-S <i>Kul-Import . Kolding</i> Tlf. 18 50 (3 Lin.) . Leverandør	Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver <i>Leverandør til Sct. Hedvigs Hospital</i>	H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>

Nakskov

Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej <i>Leverandør til Kirken og Børnehjemmet</i>	Chr. Steffensen Herreekuipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 <i>Leverandør til den katolske Kirke</i>
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	Reserveret H. J.	Støt Annoncørerne

Maribo

R. B. <i>Maribo</i>	Esther Rothe Nielsen Østergades Broderiforretning Telefon 106 Leverandør til den katolske Skole	Andelselskabet Maribo Svineslagteri's Udsalg Tlf. 113 . Tlf. 65 Leverandør til de katolske Institutioner
Nykøbing F.	Blomsterforretningen „Zenia“ L. Hansen, Østerbrogade 25, Telf. 1642 Anbefaler sig med alt i Blomster, Kranse, Frugt samt Grønt	Stjernens Depot v/ Bornemann Nickelmannsgade 23 . Tlf. 640 Leverandør til Sct. Josephs Klinik
Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sædmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Støt Annoncørerne
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Gedservvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes , Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner
Mackeprang's Boghandel A-S PAPIRLAGER EN GROS Nykøbing-Falster Telefon 38 og 789	J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984.x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
Axel Pryds Fisk og Vildt Fiskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511
C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Flittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejsværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203	P. Hansen Kæp Snedkermester Sofegade 9 . Tlf. 1099 y Udfører Arbejdet ved de katolske Institutioner	

Katolsk

Ugeblad

10. August 1947
95. Aargang
Nr. 32

Kommunismens inderste Væsen

Et Folk af Sinker?

Ungdomsstævnet

Lærerne og Kirkemini-
steren

Grignon de Montforts
Kanonisation

HEDEBØLGE OVER DEN HELLIGE STAD. Sommervarmen har i Aar været ualmindelig trykkende i Rom og paa vort Billede læsker en af de gejstlige Gæster, der har besøgt Rom under Helgenkaaringshøjtidelighederne, sig ved en Iskage paa Peterspladsen.

Folkekirkens Kristustro - og vi

Kirkeminerens Syn paa de katolske Præster — at de »er her« for at bekæmpe og udrydde Folkekirken — maatte i første Omgang mødes med en energisk Protest. Det er simpelthen ikke sandt. Men efter at dette er sagt (og endnu en Gang gentaget) kan det være paa sin Plads at gaa en Smule nøjere ind paa vor Stilling til den folkekirkelige Kristendom. Vi møder saa ofte Uklarhed herover.

1. Den katolske Tro er en

udelelig Enhed. Hvad der virkelig hører Troen til, er Guds Aabenbaring, overfor hvilken vi ikke stiller os vælgende og vrægende, men kun accepterende. Det er Grunden til, at vi ikke kan indlade os paa saadanne »økumeniske« Bestræbelser, der vil samle forskellige Kirkesamfunds Medlemmer om saakaldte »kristne Grundsandheder«. Efter vor Overbevisning er et Menneske endnu langt fra Kirken, hvis han accepterer alle Troens Sand-

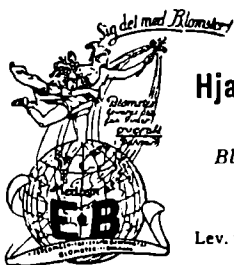
heder paa en eneste nær. Katolik er man først, naar man akcepterer dem alle i en enkelt Trosakt, fordi denne Sum er, hvad Gud har aabenbaret. Ja, et Menneske, der accepterede samtlige katolske Sandheder, som var ham bekendt, uden at tage Forbehold overfor en eneste, men krævede Ret til først at se nøjere paa de Dogmer, om hvilke han endnu ikke havde hørt, vilde faktisk være en Protestant med vidtgaende katolske Sympatier, ikke andet. Katolik er man kun, hvis man tror *alt*, hvad Gud har aabenbaret og *fordi* Gud har aabenbaret det.

2. Alligevel taler vi om en kristen Grundsandhed, nemlig Troen paa Jesu Kristi Guddom. Dermed mener vi ikke, at andre kristne Trossandheder er af ringere Værdi, men vi ved af Erfaring, at for den, der tror paa Kristi Guddom, er der ligesom en aaben Vej til den rette Forstaaelse af alt, hvad Gud vil sige os i sin Aabenbaring, medens derimod alt bliver vrangt og skævt i de Former for Protestantisme, for hvilke Kristus er andet og mindre end selve den levende Gud. Man kan derfor sige, at det katolske Haab om en Genforening i Troen hviler paa, at der blandt store Dele af den protestantiske Verden findes en oprigtig Tro paa Kristi Guddom. Saa længe denne Tro er bevaret, haaber vi paa en Genforening. Skulde den en ond Dag forsvin-

(Fortsættes Side 235)

Munkemel

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER
 Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154
 Tlf. Amg. 173 Privat: Amg. 8122

**Hjalmar
 Andersen**
 Blomsterforretning
 Kapelvej 15
 Nora 5217
 Lev. t. de kat. Institutioner

Hans Glatrup *Murermester*
 Skrånten 4 . Telefon Gentofte 1922
 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner.

Henry Henriksen
 Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
 Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ørd. 2955
 Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech Højdevej 10 . Am. 691
 W. C. og Badeanlæg
 Nyt og Reparationer
 Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
 Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner
 Landsretssagfører
 Tlf. 12,166 og 12,161
 Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Th. Bremholm Rasmussen
Malermester
 Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855
 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Aage Høyberg
 Blikkenslager . aut. Gas- Vand-
 og Sanitetsmester
 Kingosgade 9 . Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner
 Pensel- og Børstefabrik
 Gormsgade 8-10-12 . København L
 Tlf. Taga 573 . 574

Sund Lød er Sundhed
 Bevar den med en
PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
 Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 555 komplet
 Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbhvn. - Aarhus

Horsens

Vejle

Vejle ny Mineralvandsfabrik
 P. C. Nielsen

Vlasingsgade 8 . Telefon 121, 205
 Leverandør til St. Maria Hospital

Carl Bech
 aut. elektr. Installatør
 Vestergade 33 . Telefon 1026
 Leverandør til katolsk Menighed

A-s Vejle Mælkekompagni
 Fineste Mejeriprodukter
 Vejle . Telefon 335
 Leverandør til St. Maria Hospital

Vejle Trølest & Kulkompagni
 Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
 Lev. til de katolske Institutioner

Wittrup
 HORNENS TEXTILLAGER

C. V. Berg Blikkenslagermester
 Autoriseret Gas- og Vandmester
 Løngelinie 53 . Telefon 2751
 Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen Slagtermester
 1. Kl. Varer . Pølselabrik
 Nørregade 2 . Telefon 1721
 Leverandør til St. Maria Hospital

de fra Protestantismen, vil der ikke længere være Tale om en Genforening i Troen, men om en Mission blandt Mennesker, for hvem Evangeliet om Kristus først skal forkyndes. Den Dag længes ingen Katolik imod.

3. Et andet Spørgsmaal er, hvordan vi stiller os overfor de kristne Levn, fra hvilke sand Kristendom er forsvundet. Lad os f. Eks. tænke os en Befolkning, der ikke længere tror paa Kristi Guddom, men stadig bevarer Daabens Ceremoni, som Mennesker lægger et Indhold i, der næsten intet har tilfælles med den kristne Tro. I saadanne Tilfæl-

de kan man spørge sig selv: hvad er lettest, enten at lære Mennesker det rette Indhold af de Ceremonier, som de slet ikke forstaar, eller at give Undervisning om Daaben til Mennesker, som intet har hørt om den? Ikke alle Katolikker vil her give det samme Svar. Nogle vil mene, at Afkristningen kan naa saa dybt med Bibeholdelse af visse kristne Skikke, at de vilde foretrække, om ogsaa de tomme Skikke forsvandt, saa man kunde begynde Undervisningen i Kristendom helt forfra.

Men ingen Katolik vil haabe, at den Dag er nær i Danmark.

ham: »Frygt ikke, Hermann, min Søn! Din Bøn er hørt, og Gud vil i dig aabenbare sin Magt og Kærlighed og Barmhertighed, idet han vil befri dig for noget af din Svaghed, som Svar paa din alvorlige Bøn. Du har bedt om to Ting: Styrkelse af din Forstand og legemlig Sundhed. Væg nu mellem de to Ting, og min Søn vil give dig, hvad du begærer.«

Ikke et Øjeblik tøvede Hermann.

»Kære Moder,« sagde han, »opnaa for mig, at min Forstand maa blive styrket, saa at jeg bedre kan erkende Gud og gøre ham elsket og æret af Mennesker; thi ham og hans Ære vil jeg vie mine Evner.«

Og den hellige Jomfru svarede: »Godt og klogt har du valgt, min Søn, thi Visdom er mere værd end Helbred og Skønhed. Og nu, da dit Valg er truffet for Guds Æres Skyld og af Kærlighed til ham, vil han skænke dig mere, end du har bedt om. Du skal ikke alene faa Sjælsstyrke, Klarhed i Opfattelse, Evne til at kende og forstaa al menneskelig Viden, men ogsaa legemlig Sundhed og Styrke. Vedbliv nu at tjene Gud i Fremtiden, som du hidtil har gjort det.«

Da den hellige Jomfru havde sagt det, forsvandt hun. I det samme blev Hermanns forkrøblede Lemmer raske og sunde, og det var, som om en Taage forsvandt fra hans Forstand. Prøvelsen var omme, og himmelsk Fred fyldte hans Sjæl. Fra den Dag faldt al Kundskab Hermann let, og han blev snart regnet for den lærdeste i alle Schwabens Skoler.

Løftet om at hellige alle sine Evner til Guds Tjeneste glemte han ikke; og snart ønskede han at indtræde i et Kloster og forsage Verden.

Nu fandtes der et berømt Kloster, som hed Reichenau, paa en Ø i Bodensøen, nær ved Konstanz; vidt og bredt var dets Munke berømt for deres Dyd og Fromhed og Lærdom. De hørte til den store Sct. Benedicts Orden, som havde talrige Klostre i disse Egne. Hermann bad om

Salve Regina

For næsten otte Hundrede Aar siden levede den gode Grev Wolferad og hans Hustru Hildegard i Schwaben. Gud gav dem en lille Søn, som de kaldte Hermann, hvilket betyder »den højtstaaende«; og Navnet kom til at passe, for Barnet skulde blive en Helgen.

Han var en meget smuk og begavet Dreng, da han begyndte at gaa i Skole, og hans Lærere glædede sig over hans Iver og Fremskridt i boglig Lærdom; men endnu mere glædelig var hans inderlige, barnlige Fromhed. Grev Wolferad og hans Hustru sparede intet paa hans Opdragelse og nærede store Forhaabninger med Hensyn til hans Fremtid. Men det blev ikke alt sammen Lys og Lykke for Hermann.

Da han var femten Aar, blev han angrebet af en Slags Rheumatisme, som voldte ham de forfærdeligste Smertes og gjorde, at han blev fuldstændig værkbruden.

Lægerne kunde ikke hjælpe ham, og efterhaanden blev hans Lemmer saa misdannede og fortrukne, at han blev kaldt for »Contractus«. Men ikke blot var den smukke Dreng blevet til en ynkelig Krøbling, ogsaa hans Hjerne syntes svækket, og de

Studier, der før havde været som en Leg for ham, blev nu uoverkommelige, thi han kunde ikke samle sine Tanker om, hvad han læste, og ikke huske en Smule deraf. Trods alle sine Lidelser og Bekymringer mistede Hermann dog ikke noget af sin Fromhed. Hans Kærlighed til den hellige Jomfru var saa stærk som nogen Sinde, og hans Tillid til hendes Forbøn var grænseløs. To Ting bad han hende bestandig om at opnaa for ham: at han igen maatte faa sine Lemmers Brug, og at han paany maatte blive i Stand til at studere, og han lovede, at han, hvis han blev bøn hørt, vilde hellige sig fuldstændig til Guds og Himmeldronningens Tjeneste.

En Morgen, da Hermann havde modtaget den hellige Kommunion og var fuldstændig hen-sunken i Bøn, fyldtes Sygeværrelset af et straalende Lys. Da han saa op, stod for ham en vidunderlig skøn Kvinde i snehvid Dragt og med en Krone af Stjerner paa Hovedet. Han forstod straks, at det var Frelserens Moder, der viste sig for ham, og hans Sjæl fyldtes med den inderligste Fred og Lyksalighed.

Vor Frue betragtede ham kærligt og medlidende og sagde til

Optagelse i Reichenau og blev modtaget med Glæde. Blandt Klosterets Munke overgik ingen ham i Visdom; men han var lige saa from, som han var lærd, og særlig stor var hans Andagt til den hellige Jomfru, ved hvis Forbøn han havde opnaaet saa store Naadegaver fra Gud.

For at vise Guds Moder sin Ærbødighed og Taknemmelighed forfattede han den Bøn, som hedder »Salve Regina« — »Hil dig, Dronning.« Kirken ønsker, at den daglig skal bedes efter den hellige Messc, og Pave Pius II bestemte, at hver Gang man beder den, kan man vinde en Aflad paa 100 Dage. I Aaret 1146 drog Sct. Bernhard, som dengang var Abbed for et fransk Kloster, langs Rhinen gennem Tyskland og prædikede for Fol-

ket. Da han nærmøde sig Byen Konstanz, drog dens Indbyggere ud for at møde ham, og medens de førte ham til Domkirken, sang de Salve Regina. Saa betagen af den smukke Bøn blev Sct. Bernhard, at han, da Sangen forstummede, fortsatte den alene med de Ord: »O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria«: »O, milde, kærlige, gode Jomfru Maria«.

Broder Bertold, en af Sct. Hermanns Elever, nedskrev en Beretning om Helgenens Død, der var saa fredelig og lykkelig. Da han mærkede, hans sidste Stund var inde, sang han: Salve Regina. Ordene: »Og vis os, efter denne vor Udlændighed, Jesus, dit Livs velsignede Frugt,« gentog han, og saa lukkede hans Øjne sig, og han saa Gud.

da ogsaa takke Pastor Klessens hjerteligt for alt, hvad han har gjort for os og haabe, at han endnu i mange Aar maa virke i den Kirke, som han elsker, og iblandt den Menighed, hvis naturlige Samlingspunkt han er.

Lad mig slutte med at sige, at Pastor Klessens er en rigtig Franciskaner, for Glæde over det smukke, enfoldige, jordiske, der gaar Haand i Haand med det himmelske, kendetegner hans Sind. n. n.

Lord Packenham om Tyskland

Hertugdømmet Lancasters Kansler, Lord Packenham, der er Minister for de britiske Besættelseszoner i Tyskland og Østrig (og som iøvrigt er Konvertit), har for nylig under et Ophold i England udtalt sig om tyske Forhold og da bl. a. givet Udtryk for sin uforbeholdne Glæde over det prægtige katolske Liv, der rører sig i Tyskland idag. »Vi maa stadig betænke — tilføjede Ministeren — at den enkelte Tysker er Vor Herre, der jo er alle Menneskers Fader, akkurat ligesaa kær som ethversomhelst andet Menneske. Vi herhjemme i England maa heller ikke glemme, at vi er moralsk forpligtet til at være retfærdige overfor de besejrede.«

Paa en Omnibus

Den berømte irske Dominikaner Thomas Burke holdt meget af at køre med de store toetages Omnibusser og satte sig altid ovenpaa. En Dag da han havde sat sig deroppe, tog han sit Breviar frem og bad sine daglige Bønner. Det irriterede en protestantisk Medpassager, der ikke kunde nære sig for højlydt at bemærke: »Vorherre siger, at vi ikke skal være som Hyklernerne, der ynder at bede, mens Folk ser det. Naar jeg beder, gaar jeg ind i mit Lønkammer og lukker min Dør.«

Uden at se op svarede Pater Burke højt: »Ja, og bagefter gaar De op paa Toppen af en Omnibus og forkynder det for Alverden.«

40 Aars Præstjubilæum i Maribo

18. August

Sognepræsten i Maribo, Pastor Klessens, fejrer den 18. August sit 40 Aars Præstjubilæum. Pastor Klessens fejrer selve Dagen ved en Familiefest i Holland, hvortil mange hjertelige Lykønskninger vil sendes.

Hvem skulde tro, at Pastor Klessens fejrede sit 40 Aars Jubilæum, naar man ser ham ile af Sted med sin lette Gang og hører hans glade, optimistiske Latter? Han er som en Far, der næsten paa en legende, lykkelig Maade fører sine Børn paa Vejen til Himmelen.

Da Polakkerne omkring forrige Verdenskrig kom til Danmark og i udpræget Grad til Lolland-Falster, var det Præsterne, der blev det naturlige Mellemled mellem Polakkerne og Arbejdsgiverne og de danske Myndigheder. Præsten blev den, de tyede til, han var det faste Holdepunkt, de havde. Pastor Klessens har gjort et utrætteligt Arbejde for Polakkerne, hvorfor den polske Stat for en Del Aar siden ogsaa har tildelt ham en

Orden som Tak for hans Indsats.

Ogsaa paa mange andre Omraader har Pastor Klessens gjort en stor Indsats. Mange er de Konvertitter, der ved hans Hjælp er ført tilbage til Moderkirken. Han har ladet bygge den smukke St. Birgittasal, der Søndag efter Søndag samler Menigheden og ikke mindst de Unge, til hyggeligt Samvær efter Guds-tjenesterne og i Vinterens Løb til forskellig Underholdning. Han har for faa Aar siden ladet Kirken udsmykke og forsyne med nye Vægdekorationer.

Pastor Klessens kender sin Menighed og har fulgt den enkelte i de forskellige Faser af hans Liv, altid er han Ojczce — Faderen — som hver især saa naturligt henvender sig til med deres Vanskeligheder og Glæder. Ikke mindst Skolebørnene elsker Pastor Klessens. Prøv at se ham mase sig gennem en Mur af Skolebørn, der som med een Mund raaber: »Ojczce, Ojczce.«

Paa den store Festdag vil vi

Vejen til Livet

Det Liv, vi sidste Gang talte om, er først og fremmest en umaadelig stor Naadegave fra Guds Side. Men Herren, der har tiltænkt alle Mennesker denne Delagtiggørelse i sin egen Natur, skænker den kun til dem, der opfylder visse Betingelser og er i Besiddelse af ganske bestemte moralske Kvaliteter. Derfor findes den ikke hos alle og enhver. Til Jøderne sagde Herren i Bjergprædikenen: »Snæver er den Port og trang den Vej, som fører til Livet, og faa er de, der finder den« (Mt. 7, 14).

Hvori bestaar saa disse Betingelser? Frem for alt kræver Evangelierne *Tro paa Guds Søn*, som er kommet til os i Jesus Kristus. Der staar jo hos Johannes 3, 16: »Saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den eenbaarne, for at enhver, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.« Endvidere kræves Tro paa ham, som har sendt Kristus til denne Verden. »Den, som hører mit Ord og tror ham, som sendte mig, han har evigt Liv og kommer ikke for Dommen, men er gaaet over fra Døden til Livet« (Jo. 5, 24). »Thi dette er det evige Liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus« (Jo. 17, 3). Saaledes henvendte Kristus sig til sin himmelske Fader Aftenen før Lidelsen, da han stod i Nadversalen og forrettede den ypperste-præstelige Bøn.

Fordi Jøderne vragede dette Budskab og mente, at de var selvskrevne til Guds Forjættelser uden at opfylde Betingelserne, saa dømte de sig selv derved, idet »de ikke agtede sig værdige til det evige Liv« (Apg. 13, 46), medens alle de Hedninger, som var bestemt til evigt Liv, kom til Troen (Apg. 13, 48).

Tro paa Gud og hans Søn er den første Betingelse, der bør være opfyldt, hvis man vil faa sin Part af det guddommelige Liv, som Kristus tilbyder. Den

anden bestaar ifølge St. Paulus i, at *vi bliver begravet med Kristus ved Daaben til Døden*, for at, som Kristus blev opvakt fra de døde ved Faderens Herlighed, saaledes skal ogsaa vi leve et nyt Liv« (Ro. 6, 4. Kol. 2, 12). I Daaben er »vort gamle Menneske blevet korsfæstet med ham, for at Synde-Legemet skulde miste sin Kraft, saa vi ikke mere skulde trælle for Synden. Thi den, som er død, er friet fra Synden. Og er vi døde med Kristus, da tror vi, at vi ogsaa skal leve med ham, fordi vi ved, at Kristus er opvakt fra de døde og dør ikke mere« (Ro. 6, 6—9).

Apostlen bruger her billedlig Tale for at vise sine Læsere i Rom, at et Liv i Naadens Tilstand er uforeneligt med et Liv i Synd. Ligesom Kristus, som har taget vore Synder paa sig, er død den legemlige Død, saaledes dør ogsaa vi i Daaben for Synden, idet det gamle Synde-Legeme ved Guds helliggørende Naade bliver tilintetgjort og ligesom begravet. Men paa samme Maade som Jesus Kristus gik herliggjort og udødelig frem af sin Grav, saaledes stiger ogsaa vi fornyet og helliggjort op af Daabsbrønden (Paulus forudsætter her Daab ved Nedykning) til et nyt Liv, som ikke længere skal være undergivet Syndens Død. Gaar Katekumenen ned i Brønden, hvor han skal døbes, symboliserer han i det Øjeblik Kristi Død og Begravelse. Kommer den døbte op igen, er han et Sindbillede paa Kristi Opstandelse og paa den indre Fornyelse og moralske Opstandelse, som Daaben bringer ved at rense os fra al Synd.

Den Tilintetgørelse af det sanselige og til Synden hældende Menneske, som Daaben bevirker, og den Opgave, der derved opstaar for os, hvis Herredømmet over Sanseligheden og det nye Liv i Kristus skal bevares, fremhæver Apostlen Paulus paa inangfoldige Maader i sine Bre-

ve. »Nu, da I er blevet frigjort fra Synden og I er blevet Tjener under Gud,« skriver han i Romerbrevet 6, 22, »har I som Frugt Hellighed og som endeligt Resultat det evige Liv. Kødets Attraa er Døden, men Aandens Attraa er Liv og Fred« (Ro. 8, 6). I Galaterbrevet (6, 8) sammenligner han Menneskets moralske Liv med en Landmands Udsæd og Høst. Kød og Aand er den Agerjord, hvorpaa Mennesket kan strø sine Gerningers Sæd. Hvem der i sin Gøren og Laden lader sig lede af Kødets Lyst, hjemfalder til Fordærv; hvem der derimod lader sig bestemme af Helligaanden, skal opnaa det evige Liv.

Heraf kan vi tydeligt se, at det evige Liv faar Karakter af en *Belønning* for den moralske Reaktion, hvormed Mennesket tager imod Guds første Naadegave og arbejder sammen med den. Derfor staar der i Brevet til Timoteus (I. 4, 8) de Ord: »Guds-frygten er nyttig til alt og har Forjættelse baade for det Liv, som nu er, og for det, som kommer.« Af samme Grund opfordrer Paulus sin Discipel til ved at stride Troens gode Strid at gribe det evige Liv, som han er kaldet til (I. Tim. 6, 12). Desuden skal Timoteus ogsaa formane de rige i den nuværende Verden til Godgørenhed, saa de kan gribe det virkelige Liv (6, 17—19).

Naar Hedningeapostlen paa denne Maade stiller Betingelser for dem, som vil erhverve det evige Liv, lærer han ikke andet, end *hvad Kristus, vor højeste Lærer*, har sagt. »Jeg er Verdens Lys«, staar der hos Johannes (8, 12), »den, som følger mig, skal aldrig vandre i Mørket, men have Livets Lys«. Og da en lovkundig spurgte Jesus, hvad han skulde gøre, for at han kunde arve evigt Liv, lovede Herren ham, at han skulde leve, hvis han elsker Gud af hele sit Hjerter, og Næsten som sig selv (Lk. 10, 25—28). Paa det samme Spørgsmaal fra en ung Mands Side, gav han det korte Svar: »Vil du gaa ind til Livet, saa hold Budene« (Mt. 19, 17).

Til alle Kristne siger Herren, at de skal skille sig af med, hvad der kunde hindre dem i at opnaa det evige Liv, selv om de skulde synes, at det var dem saa uundværligt og kært som en Haand eller en Fod eller et Øje (Mt. 18, 8—9). Ja, vor Frelser forlanger, at vi skal hade vort Liv i denne Verden for at bevare det til evigt Liv (J. 12, 25), og vi kan komme i den Situation, hvor vi er nødt til for hans Skyld at miste vort Liv for at sikre os det evige (Mt. 10, 39 og 16, 25). Martyrerne forstod, hvad vor Herre mente med sine Ord.

Johannes, Kristi Yndlingsdiscipel, var helt af denne sin Meisters Lære om udholdende Aktivitet og uforfærdet Kamp fra vor Side. Derfor skriver han, at »den, der gør Guds Vilje, bliver til evig Tid« (I. Jo. 2, 17) og: »Vi ved, at vi er gaaet over fra Døden til Livet, thi vi elsker Brødrene. Den, der ikke elsker, bliver i Døden. Enhver, der hader sin Broder, er en Morder, og I ved, at ingen Morder har evigt Liv blivende i sig« (I. Jo. 3, 14—15). I det Nye Testaments sidste Bog meddeler han Herrens Ord: »Den, som sejrer, ham vil jeg give at spise af Livets Træ, som er i Guds Paradis« (2, 7). og: »Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Livets Sejrskrans« (2, 10).

En særlig stor Rolle spiller Jesu Løfte om Livet som Belønning i de Tilfælde, hvor det drejer sig om *Højmodighedens Dyd*, der viser sig i ekstraordinære Ydelser for Guds Rige. Saaledes lover Herren dem, der i Lighed med Apostlene har forladt Hus eller Hustru eller Brødre eller Forældre eller Børn for Guds Riges Skyld, at de skal faa det mangefold igen her i Tiden, og i den kommende Verden evigt Liv (Lk. 18, 29—30).

Der kan herefter ikke være Skygge af Tvivl om, at det Liv, som vor Frelser vil skænke os, ikke blot skal være Gave fra Gud og Arv, men ogsaa Løn for det Arbejde, vi gør, naar vi i et og alt opfylder Guds hellige Vilje.

F. K.

Kommunismens inderste Væsen

af cand. jur. L. B. Fabricius

Første Afsnit af denne Afhandling fandtes i sidste Nummer før Typografstrejken. Den vil blive afsluttet i de nærmest følgende Numre.

II

Marxismen er derimod en *materialistisk Transponering af Hegels Filosofi*: den gaar imod Idealismen, ja vender faktisk denne paa Hovedet, idet den gør Idéerne til et blot Produkt af de materielle Kræfter i den menneskelige Hjerne, saaledes at *det er de materielle Kræfter, der er Historiens egentlige skabende Drivkraft*. Idéen, der var alt for Hegel, er intet for Marx, hvis ikke den er et Produkt af en menneskelig Hjerne som selv er frembragt af materielle Kræfter; hans Materialisme er saaledes en total Materialisme. Men denne Materialisme bevarer Hegels absolutte Evolutionisme: der er intet som *er*, som forbliver eller vedvarer; der findes kun materielle Kræfter i bestandig indbyrdes Kamp og Modsætning, der ved de uafledelige Forandringer, som derved frembringes, skaber Historien, der saaledes er Frugten af en stadig Udvikling i Modsætninger og Kamp. Denne Materialisme er altsaa en *historisk Materialisme*, for hvilket intet andet eksisterer end Historien, som selv kun er en bestandig Forandring, frembragt af de materielle Kræfter i uophørlig Kamp. Og det er tillige en *dialektisk Materialisme*: den historiske Udvikling frembringes af en Rytme af Modsætninger i stadig Forandring, en Rytme, der bestaar af These, Antithese og Synthese som hos Hegel.

Der eksisterer saaledes ikke for Alvor nogen Sandhed, som fortjener et ja eller et nej, som vilde give en Bekræftelse nogen Mening; thi ja og nej, Bekræftelsen og Benægtelsen, betyder det samme og forenes i den Modsætning, som er Ophav til Forandringen; Udviklingen benægter i Morgen, hvad den bekræfter i Dag, Modsigelsen alene bliver tilbage, og der er ingen Sandhed at bekræfte. — Det vil heraf

fremgaa, at man gør sig skyldig i en skæbnsvanger og total Misforstaaelse ved blot at betragte Marxismen som materialistisk i almindelig Forstand, Materialisme forstaaet som den Filosofi, der betragter det materielle som den eneste Realitet, men altsaa dog som en eksisterende, vedvarende Realitet, hvoraf alt eksisterende bestaar. Denne Materialisme anerkender altsaa en Sandhed, nemlig den, der hævder Materiens Realitet og forklarer alt ved Materien alene. Overfor denne »dogmatiske« Materialisme, som Marx kun har Haansord tilovers for, hævder han sin historiske og dialektiske Materialisme, der ikke anerkender nogen objektivt eksisterende Materie, men kun den bestandigt omskabende Handling, der ikke lader noget eksistere. Naar man derfor undertiden hører Marxismen beskrevet som »den Filosofi, hvorefter Materien er det absolutte«, kan intet være mere fejlagtigt, — eftersom Marxismens Hovedthese netop er, at der *ikke* findes *noget* absolut, intet som kan fremhæves som eksisterende i sig selv, vedvarende, idet der kun findes indbyrdes kæmpende Kræfter, der ikke lader noget eksistere eller vedvare. Marxismen er ved sin absolutte Evolutionisme og Relativisme den mest »materialistiske Materialisme«, der kan tænkes.

Har saaledes Materien ingen Eksistens, gælder dette endnu mere det aandelige. Ogsaa det er et Produkt af de materielle Kræfter. Men det kan være et mægtigt Vaaben for disses skabende Handling i Historien, og Marxisterne viger ikke tilbage for at anvende en spiritualistisk Sprogbrug ved Betragtningen af den historiske Virkning af Idéerne eller andre aandelige Kræfter (f. Eks. moralske eller reli-

giøse) som mægtige Organer for de materielle Kræfters Handlen i deres Kamp i den menneskelige Hjerne. Doktriner, Idealer, Skikke, Pligter, Religion, alt dette er kun de materielle Kræfters Produkt og Redskab for deres Handlen. Individet har lige saa lidt selv nogen Eksistens; det er kun et lille Hjul i de materielle Kræfters materielle Konflikt, som skaber Historien.

Hvilken Plads og hvilken Skæbne faar nu Mennesket i dette Læresystem (forsaavidt man kan tale om et saadant)? — Mennesket har ikke længere nogen Sandhed at erkende; der er ingen eksisterende eller varig Virkelighed, som kan være Genstand for Erkendelse, ikke engang Materien, saaledes som for den dogmatiske eller kontemplative Materialisme. Enhver Søgen efter Sandhed, enhver Hævden af en bestemt Lære, enhver kontemplativ Holdning forkastes ubarmhjertigt. Der er intet andet tilbage end at handle, at »virkeliggøre sig selv« ved Handling, idet man kaster sig ud i Arbejdet midt i Kampen og Konflikten og medvirker i den omdannende Handlen, der skaber den bestandige Udvikling i Historien. Man eksisterer kun, idet man handler og derved bestandig forvandles ved sin egen Handlen. *For Marx er Mennesket ikke andet end den materielle Handlen, det udfører.* Dette er selve Essensen af Marxismen, som er en Filosofi om den rene materielle Handlen, en »den materielle Handling's Totalitarisme«, (paa samme Maade som Hitlerismen er en »Livsudfoldelsens Totalitarisme«). Heraf følger, at *for Marxismen eksisterer Mennesket i jo højere Grad og er i jo højere Grad Menneske, jo kraftigere dets materielle Handlen er.* — Dette er Marxismens Alfa og Omega.

Ved sin materielle Handling skaber Mennesket Historie, saaledes at den menneskelige Historie ikke er andet end Historien om Menneskehedens materielt skabende Handlen og om de produktive Kræfters Kamp; hver historisk Periode er intet andet

end et System af og en Kamp mellem de produktive Kræfter. Mennesket eksisterer, fordi det forandrer Verden ved sit Arbejde, Menneskehedens skaber sig selv gennem de produktive Kræfters Kampe, Mennesket er Arbejde og eksisterer kun, idet det forandrer Verden ved sit Arbejde: der er intet andet i Mennesket end Arbejderen. Arbejderen er Menneskehedens Essens, Marxismen er en »Arbejdets Totalitarisme«.

Det er saaledes ikke blot Historien, som Mennesket skaber og forandrer uden Ophør ved sin materielle Handlen, men ogsaa, og først og fremmest, sig selv. Man vil her forstaa, i hvilken Grad Marxismen og Kristendommen er hinandens direkte Modsætninger: Kristendommen lærer, at Mennesket er skabt af Gud og af Gud har modtaget en varig menneskelig Natur, som bevirker, at det er og forbliver Menneske, medens Marxismen lærer, at *Mennesket skaber sig selv, giver sig selv sin Eksistens, og selv uden Ophør forandres ved sin materielle Handlen.* Man kan ikke fjerne Gud mere totalt end ved paa den Maade at »afskaffe« enhver Eksistens, som skulde komme fra ham, og kun anerkende en bestandig omskiftende Handlen. Marxismen kender ingen konstant menneskelig Natur, som gør Mennesket til Menneske. Ved sin Handlen giver Mennesket sig selv sin Natur og omdanner den uophørligt; Mennesket forandrer sin Natur, idet det forandrer Produktionssystemet. Industriarbejderen af i Dag er ikke længere det samme Menneske som Fortidens Bonde og Haandværker, han har forandret Natur; det er en anden Menneskehed, der er fremgaaet af den industrielle Revolution, ligesom en ny Menneskehed maa fremgaa af den marxistiske Revolution. Ethvert stort historisk Værk er altsaa en virkelig Forandring af Menneskets Natur (de'naturation): det drejer sig om at *forandre Menneskets inderste Væsen.* Det er derfor, Marxisterne vil rive Mennesket saa meget som muligt bort

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I de senste Uger er ny Resourcer strømmet ind til den pavelige Hjelpeaktion fra Argentina. I Buenos Aires er der saaledes dannet en Komité, der gennemfører en Uldindsamling, hvorved den hellige Fader sættes i Stand til at stille det nødvendige Raamateriale til Raadighed for Hjemmeværeriet i Abruzzerne. — Fyrstendømmet Monaco's ny diplomatiske Repræsentant ved Vatikanet har overrakt sine Akkreditiver.

Amerika

Det »flyvende Pilgrimstog« til Lourdes, som vi omtalte i sidste Uge, har med ægte amerikansk Sans for Sensation paa Vejen over Atlanten deltaget i en Højmesse i TWA-Maskinen, hvor de 31 »Pilgrimme« selv besørgede Sangen. — De kanadiske Oblatfædre har købt en af de Ministrygere, der benyttes under Krigen, og omdannet den til Forsyningsskib, som skal betjene Stationerne paa den 11.000 Miles lange Kyststrækning i det høje Nord.

Frankrig

I Institut catholique i Paris har der netop været afholdt den 34. »Sociale Uge«. Højaktuelle Emner har været paa Dagsordenen, saaledes bl. a. »Katolicismen og den moderne Tids store Strømninger« (Marxisme, Ny-Liberalisme og Fascisme) og Kongressen gav Anledning til en Sammenkomst af stort internationalt Format.

Kina

»Borgerkrigen i Kina er en international Konflikt. Den er Optakten til den tredje Verdenskrig«, udtaler Ærkebiskoppen af Nanking, Mgr. Yu-Pin for nylig overfor en Gruppe amerikanske Journalister. Efter at have anklaget Sovjet for at understøtte de kinesiske Kommunist, fortsatte Ærkebiskoppen: »Kina kæmper i Øjeblikket Demokratiets Kamp«, hvorefter han trak Paralleler mellem Kina og Tyrkiet og Grækenland.

Tyskland

Den bayerske Kultusminister har anmodet den katolske Religionsfilosof, Dr. Romano Guardini, om at overtage det Professorat i kristen Verdensanskelse og Religionsfilosofi, som det filosofiske Fakultet ved Universitetet i München har oprettet specielt til ham.

fra Naturen, fra Aarstidernes og Plantelivets naturlige Rytme, som delvis unddrager sig Menneskets Indvirken, for at man kan naa til en helt igennem mekaniseret Verden, udelukkende frembragt af det menneskelige Arbejde. Det gælder om at *skabe en ny Verden*, der ikke er den Verden, der er skabt af Gud, men *som alene er Menneskeværk*. Saaledes forstaaet er Marxismen en total Humanisme, for hvilken der ikke eksisterer andet end den menneskelige Handling — og den kender kun Mennesket, der skaber sig selv ved sin Handlen.

Menneskets Handlen, saaledes som Marxismen forestiller sig den, er i sit Væsen *revolutionær*: Mennesket eksisterer i desto højere Grad og er i desto højere Grad Menneske, i jo højere Grad det forandrer og omdanner det eksisterende og selv forvandles. I sin absolutte Fornægtelse af en erkendelig Sandhed, af enhver Betragtning over det, som er, tilskynder Marxismen Mennesket til det mest gigantiske revolutionære Arbejde, til den kraftigst mulige Forandring og Omvæltning. For *Marx er der ingen anden Sandhed end de Krav, der opstaar af den kraftigst mulige materielle Handlen, end den revolutionære Aktions Fornødenheder*. Alt efter som disse Fornødenheder og Behov skifter, skifter ogsaa Sandheden fra i Dag til i Morgen; Ja bliver til Nej, da Bekræftelsen ikke udtrykker nogen Sandhed og ikke har anden Mening end at udtrykke den aktive Handlens Krav. Det er derfor hverken Udtryk for nogen Svingning eller for Hykleri, naar Kommunisterne uafsladeligt skifter Standpunkt, og den ene Dag siger og gør det stik modsatte af, hvad de sagde og gjorde Dagen i Forvejen; det er i fuld Overensstemmelse med Marxismens Krav, og de vilde ikke være Marxister, hvis de handlede anderledes. Da Marxismen er en total Evolutionisme, maa de nødvendigvis som Marxister ustandselig følge med i Udviklingen og modsige sig selv. Det

er nødvendigt en Gang for alle at gøre sig klart, at det, de siger, ikke giver Udtryk for nogen Sandhed, men kun for den aktive Handlens Krav, da der for dem ikke eksisterer andet end denne Handlen. At erkende en Sandhed vilde betyde at anerkende, at noget eksisterer, og derved give Afkald paa at forandre det ved sin Handlen.

Marx interesserer sig ikke mere for en kontemplativ og dogmatisk Ateisme end for en kontemplativ eller dogmatisk Materialisme. Hans Ateisme er en *Ateisme i Praksis*, en Fornægtelse af Gud ved at frembringe en Menneskehed og en Verden, som ikke kommer fra Gud. Men Forkastelsen af Gud bliver meget mere gennemgribende end i en doktrinær Ateisme; thi det er netop at fornægte Gud totalt at fornægte alt, hvad han har skabt eller som kommer fra ham, ved til Stadighed at sætte sig op mod alt eksisterende i Forsøg paa at forvandle det gennem revolutionær Handling, ved hvilken man skaber sig selv og Historien under Forkastelse af ethvert Afhængighedsforhold over for Gud udfra en Holdning, der er totalt »uden Gud«. Marxismen gennemfører helt ud Kravet om Skabningens fuldstændige Uafhængighed, og det er *først og fremmest derved, at den er den moderne Tankes yderste Konsekvens*: den absolutte Benægtelse af, at Mennesket skulde være afhængigt af noget som helst, hvad enten det drejer sig om at erkende en Sandhed eller en Virkelighed, saadan som den er, eller det drejer sig om dets eget menneskelige Natur. Det er **gennem Handling og gennem Handling alene**, hvorved det skaber sig selv og Historien, at Mennesket vinder en absolut Uafhængighed.

Man kan ikke tænke sig en mere absolut Forkastelse af ethvert Objekt, af enhver Væren, der forelægges og paatvinges den menneskelige Virken, end denne: Vor Handlen er ikke underkastet noget og er ikke afhængigt af noget eksisterende, den er kun, hvad den er, blot Handlen.

Man maa her vel lægge Mærke til, hvad materiel revolutionær Aktion vil sige for en Marxist. For almindelige Mennesker har en Handling et Maal, man handler for at opnaa eller realisere et Gode, saaledes at Handlingen underordnes dette Gode, der danner et Objekt, som fremlægges for vor Vilje paa samme Maade som den Virkelighed, der skal erkendes, fremlægges for vor Forstand. Det er aabenbart, at Marxismen, der ikke indrømmer nogen som helst Afhængighed af noget som helst Objekt, lige saa lidt kan indrømme, at man skal elske et Gode, som at man skal erkende nogen Sandhed. Sondringen og Modsætningen mellem godt og ondt, der paatvinger sig os, er lige saa uacceptabel for Marxismen som Modsætningen Ja og Nej, Sandhed og Løgn. For Marxismen er der intet godt at stræbe efter eller at realisere, men kun Handlinger, der skal udføres. At indrømme, at man kunde opstille et Gode som et Maal, som man var forpligtet til at elske, fordi det er godt, vilde være at sætte den menneskelige Handlen i et Afhængighedsforhold. Den Marxist, som praktiserer sin Humanisme, kan ikke elske noget, thi Kærligheden sætter os i Afhængighedsforhold til det, vi elsker: Marxismen er *den absolutte Fornægtelse af al Kærlighed saavel som af al Sandhed*. Hvis en Kommunist forelægger os et eller andet Ideal som Maal, f. Eks. den sociale Retfærdighed, som Arbejderne kræver, eller det Fædrelandskærlighedens Ideal, som i Dag opstilles for det russiske eller det franske Folk, er det udelukkende, fordi Tilstedeværelsen af et Ideal i den menneskelige Hjerne er et effektivt Mittel til at rive Mennesket med til Kamp og Handling, et Organ eller Instrument for de materielle Kræfters Kamp og Virken: man kan være forvisset om, at den ægte Marxist kun har den revolutionære Kamp og Aktion for Øje, og at det Ideal, som han opstiller, kun er et Mittel til bedre at kunne realisere denne Aktion og Kamp; i sig selv har

det ikke nogen Værdi i hans Øjne, og det eksisterer kun under Udførelsen af denne Kamp og Aktion og kun saa længe, det tjener disse Formaal.

Pater Steidls Minde

Den 14. August er det et Aar siden, Pater Steidl gik bort, men hans Minde lever stadig, og der er

mange, som beder ham om hans Forbøn i deres store og smaa Anliggender, fordi han i sine Breve har lovet dem, at hvis han kom til at formaa noget hos Gud, skulde han nok hjælpe dem, der har bedt for ham.

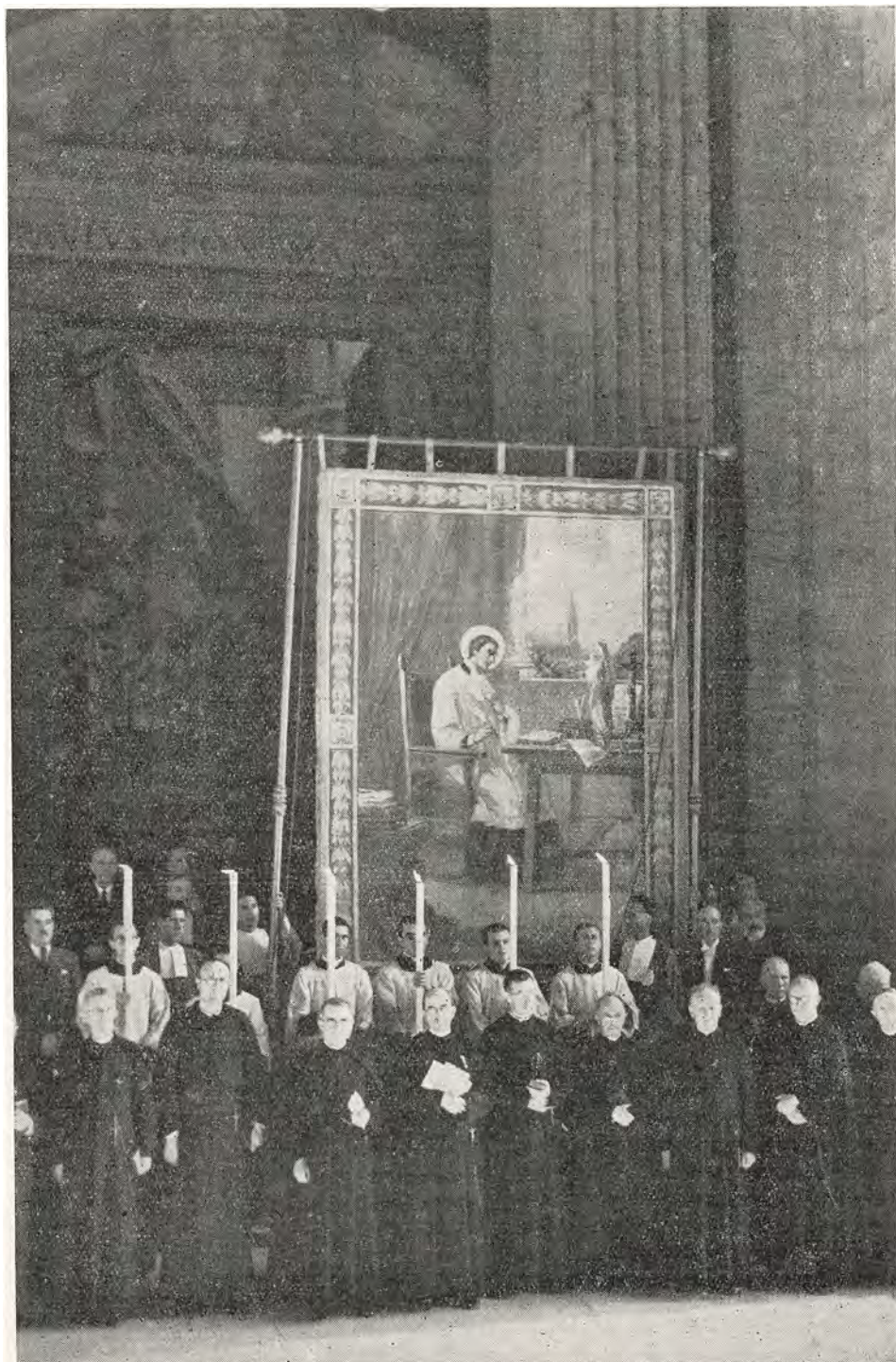
Det er heller ikke saa faa, der gerne vil læse noget om hans Liv, og en saadan lille Biografi vilde sikkert blive baade interessant og opbyggelig Læsning. Vi besidder mange Optegnelser fra hans Haand,

og enhver, der har staaet ham nær, vil sikkert kunne fortælle mange interessante Træk om ham. Med en lille Levnedbeskrivelse af Pater Steidl for Øje beder vi derfor dem, der har kendt ham særlig godt, sende os nogle Linier om Ting, der egner sig til Offentliggørelse, eller overlade os Breve fra ham, der har særlig Interesse.

Disse Bidrag bedes sendt til Sognepræsten ved St. Annæ Kirke, Hans Bogbindersallé 2, København S.

Pére de Montforts Kanonisation

Mandag efter den salige Grignon de Montforts Kanonisation modtog den hellige Fader en Del af de Pilgrimme, der var kommet til Rom i samme Anledning, i Audiens og tegnede i en Tale et levende Billede af den ny Helgen. I sin Velkomsttale til de mange Ordensfolk — af begge Køn — fremhævede den hellige Fader Grignon de Montfort's fremragende personlige Egenskaber — frem for alt som Missionær, der vilde vinde alle Mennesker for Kristus — og opfordrede dem til at være hans Ideal tro. Vort Billede viser Montfortanernes Ordensforesatte foran den store Fane med deres helgenkaarede Ordensstifters Billede.

Et Folk af Sinker

Nazismen har haft det heldige Resultat, at den har gjort en Racehygiejne uden moralske Hæmninger grundigt forhadet. Men man tør ikke raabe, at der ikke længere er Røvere i den Skov. Af og til stikker de kendte, farlige Anskuelse Hovedet frem. Radikalere og Revolutionsmænd af forskellige Afskygninger kan ikke lade den Slags Legetøj være i Fred.

Det fremhæves f. Eks., at Sinkerens Antal er i Vækst; de bliver en større og større Del af Befolkningen. Hvorfor? Simpelt hen fordi Flertallet af Børn staar paa samme Intelligensniveau som deres Forældre. Og de Forældre, der staar paa et lavt Intelligensniveau sætter gennemsnitligt flere Børn i Verden end de andre.

Dette er vistnok rigtigt. Ad-

Dr. Tisos Henrettelse

Det er lykkedes den henrettede slovakiske Ministerpræsident Tisos Sekretær, Dr. Karel Murin, at slippe over den slovakiske Grænse, og han har givet en Del Oplysninger om Dr. Tisos sidste Timer. Kort før Henrettelsen blev to Forbrydere ført ind i Tisos Celle, hvor de mishandlede ham paa det grusomste. Behandlingen var saa umenneskelig, at den Kapuzinerpater, der var hos Tiso i hans sidste Timer, besvimele ved Synet af Mishandlingen.

En Række Rygter har været i Omløb om Ligets Skæbne efter Henrettelsen, og for at demontere de Meddelelser om Kremation, som har været meddelt i Verdenspressen, lod de slovakiske Myndigheder arrangere en Begravelse paa Kirkegaarden i Bratislava. For nogen Tid siden er Graven imidlertid i al Hemmelighed blevet aabnet ved Natte-tide, og Kisten viste sig da ved nærmere Undersøgelse at indeholde en fyldt Sandsæk.

skilligt kunde tyde paa det. (Den Form for politisk Agitation, vi som oftest ser praktiseret, synes at henvende sig til et Folk af Sinker.) Men hvad skal man gøre ved det? De yderlig-gaaende er ikke i Tvivl. Sterilisation! Man maa forhindre Fædrelandets Forfald ved at afskære Sinkerne fra at faa Afkom.

Det er ligesom paa andre Omraader. Den ene Snaps fører den anden med sig. Man maa lyve anden Gang for at klare den første Løgn. Synder er ikke enkelt-staaende Fænomener, de udløser næsten altid Kædereaktioner. Her er det Børnebegrænsningens Pest, som er den første Synd. Og Valget staar mellem at gøre denne Synd god igen eller fortsætte med Synd efter Synd for at bøde paa Synd.

Enten sætter vi alt ind paa i samtlige Befolkningslag at genskabe Glæden ved at have Børn — eller vi overlader Valpladsen til Racehygiejnikerne. Deres første Skridt er Steriliseringen. Det næste er hin systematiske Udryddelse af uønskede Befolkningslag, som Nazismen gjorde forhadet. Men der er saamænd gode Udsigter til, at Verden vil blive ved med at hade Tyskerne, alt mens den laaner det ene efter det andet fra den hedenske Daarskab, der var først Tyskernes og siden hele Verdens Svøbe.

BREVE fra LÆSERNE

Af vor Korrespondance om Kirkeministerens Ledingstog mod Katholicismen kan vi kun bringe et enkelt Indlæg og har endda maattet tillade os kun at bringe det i Uddrag, da Papiersituationen sætter Grænser for, hvad vi tør ofre paa Sagen.

Kirkeministeren — Betragtninger

M. H. t. Dr. Otto hedder det sig, at man kan ikke bruge Folkekirkens Midler til at støtte en Katolik med selv paa et rent videnskabeligt Omraade eller til at give ham en Anledning til at udfolde sig. Jeg kommer til at huske paa selvste

Peterskirken, som Lutheraneren Thorvaldsen har leveret et stort Mindesmærke til. Der spurgte man ikke blot om hans Religion, men om hans Evner. Noget tilsvarende møder man ved de pavelige Biblioteker, Arkiver og lign. videnskabelige Institutioner. De er aabne for enhver Videnskabsmand uden Hensyn til Religion. Endvidere har vi det pavelige Videnskaberens Selskab, som omfatter fremragende Videnskabsmænd fra hele Jordens Kreds, — og de er ikke alle Katolikker (f. Eks. vor hjemlige Niels Bohr).

For os Katolikker er det interessant at se, hvordan Begrebet Autoritet paa det religiøse Omraade rent uvilkaarligt kommer til at dukke op hos Folk. Man kræver næsten ganske ubevidst en Autoritet. Hos Protestanterne skulde der jo være »personlig Frihed«, men saa viser det sig, at Ministeriet overvaager Folkekirkens Sikkerhed, og at ingen »Papister« kommer til at forurene Læren med deres Indflydelse. Det staar altsaa ikke Folkekirkens Folk frit for at høre, hvad de vil, da det først skal godkendes af en politisk Autoritet. Hvad med det økumeniske? Saa mange Ikke-Katolikker taler om økumeniske Bestræbelser, men naar det skal vises i Gerning overfor os, ser vi det alt for ofte slaa fejl.

I det tredje Rige maatte en Historiker ikke gøre sig gældende, hvis han var Jøde; og i folkekirkelige Kredse ønsker Kirkeministeren ikke, at en Historiker gør sig gældende, hvis han er »Papist«. Ak — ja: »Evangelisk Frihed«. Man maa dog give Ministeriet Ret, hvis det ikke drejer sig om et videnskabeligt Værk, men mere om Opbyggelighed og Propaganda. Arbejder med Kirkeministeriets Støtte har altsaa som det primære Formaal at være Opbyggelighed og Propaganda — den videnskabelige Værdi er sekundær.

Som Katolik og Dansker kan man imidlertid nok føle sig brystholden over, at der forefindes et Ministerium, som skal have til Op-gave at virke for, at vi Katolikker ikke faar Lov til at udfolde vore Evner paa rent videnskabelige Omraader. I Fald Kirkeministeriet ikke havde været til, vilde Sagen jo fra først af have været henvist til et Ministerium, som ikke har Ret til at spørge om Videnskabsmandens religiøse Overbevisning. I Fald Folkekirken stod paa lige Fod med os, vilde denne Sag ikke være fremkommet. *W. Vick.*

Ung Lærer

søger midlertidigt møbl., roligt Værelse i Ordrup, Gentofte, Lyngby eller Hellerup.

Bill. nrk. 115 modtager Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Ste-nosgade 7, København V.

DE UNGES SIDE

Med Gud for Danmark

Dette er vor Konges Valgsprog, og med de samme Ord i Tankerne arrangeres i disse Dage et Ungdomsstævne, som endog vil overgaa tidligere Tidens store Stævner.

Allerede i Januar, da Biskoppen kaldte os til Møde i Stenosgade, og ved de senere Møder, hvor det viste sig, at der var rig Grobund for et virkeligt Samarbejde indenfor den katolske Ungdom, blev det fastslaaet, at vi i Aar igen skulde have et stort katolsk Ungdomsstævne.

Nu har Stævnets Arrangører, det af Ungdomsforeningerne nedsatte Udvalg med Ungdomspræsten i Spidsen, fastlagt det til Farum den 31. August. Der er gaaet Indbydelser ud til de andre nordiske Lande, og mange har modtaget den med Tak. Ogsaa vi herhjemme vil komme i stort Antal.

Dette store Møde, som allerede har et fint Program, vil endnu en Gang vise, at ogsaa vi har forstaaet, at vi maa samarbejde for at kunne leve og arbejde for vor Kirke og vort Land i en nær Fremtid, som ikke tegner særligt lyst. Vi skal vise, at vi kender Farerne og Besværlighederne, men ogsaa, at vi ved, hvordan vi skal overvinde dem, saa Kirken og Landet kan gaa styrkede ud af den vanskelige Tid.

Mange Ungdomsforeninger har allerede tilsagt deres aktive Medvirken ved Stævnets mange praktiske Arbejder, og der vil melde sig endnu flere til de Ting, der endnu er at ordne.

Her er Programmet i store Træk: Dagen indledes med Festgudstjeneste, Levitmesse med pontifikal Assistent og sunget af alle. Efter Middagspaven forskellige Foredrag, et om Katolsk Presse og et, der hedder »Hvorfor kan en Katolik ikke være Kommunist?« Efter at disse Emner er drøftet, vil alle de forskellige Ungdomsorganisationer bidrage med forskellig Underholdning, bl. a. vil ogsaa litauiske Flygtninge bidrage med Sang og Dans. Som Afslutning vil vi deltage i en Sakraments-Lysproces-

sion under en Form, som aldrig tidligere har været kendt her i Landet.

Mere siger vi ikke endnu. Men sikkert er det, at dette nordiske Ungdomsstævne vil blive staaende i vor Erindring i lang Tid som det første store Vidnesbyrd om vort nye Samarbejde.

EG.

Hvordan bærer man sig ad med mediterende Bøn?

Den Kristne maa bede, og bede meget. Han ved, han er helt og holdent i Guds Hænder. Han ved, hvor meget der er at bede om for ham selv og hans Kære. Han føler, hvor megen Nød og Lidelse der er rundt om ham. Han maa bede paa Grund af alt dette, men endnu mere maa han bede for at takke og prise vor Fader i Himlen.

Han gaar ikke og fremsiger Bønner efter en Bog Dagen igennem, men han gaar og taler ganske ligetil med Kristus, som han ved er nær ved ham.

Men for at det kan blive en Regel at gaa og tale med vor Fader i Himlen eller med Kristus, maa vi jo finde paa noget at sige.

Den simpleste Maade at finde noget at sige, det er i sit stille Sind at gentage, langsomt og inderligt, en Bøn, man kan udenad, alt mens man tænker over, hvad der ligger i den, og lader sit Hjerte strømme over. Eller ogsaa kan man nynne en Salme, man holder af, og tænke paa, hvad dens Ord siger.

En anden god Metode er langsomt at læse en fem-ti Linier i et af Evangelierne og prøve at se Scenen for sig, saadan som det maa være gaaet for sig, se Kristus for sig, saadan som han var, og blive fyldt af Beundring og Begejstring for ham.

Det kan ogsaa udmærket gøres med Messeteksterne for den følgende Søndag, med Kirkens Bønner, der forener alle Jordens Kristne i en og samme Bøn.

Et praktisk Middel er ogsaa Rosenkransen. Selv om man ikke tænker dybe Tanker, er det dog godt at bede de simple Bønner, og alt imens prøver man at mindes Begivenhederne i Kristi og Marias Liv.

Men den *helt rigtige* Maade at meditere paa er dog at tale med

Kristus eller med vor Far i Himlen eller med Maria, vor Mor, fortælle dem om vort Liv, som en Ven fortæller en anden Ven, eller et lille Barn til sin Far og Mor. Forklar dem ganske ligetil med dine egne dagligdags Ord, hvad du har at slaas med eller at glæde dig over. Fortæl om dine Fremtidsplaner, om din Familie, om dine Børn, om din Kæreste og om dine Venner. Kom frem med det gode, du gerne vil prøve at gøre mod andre, og de Anstrengelser, du gør dig for at virkeliggøre det kristne Ideal.

Saa skal du se, hvor du vil blive let om Hjertet, og du vil opdage, at det er en storartet Maade at bede paa.

Nonnen og Sørøveren

Historien om Sørøveren, der gik fra Koncepterne, fandt Sted efter at Piraterne havde bordet et Skib, der gik fra Macao til Wuchow. Om bord var der bl. a. to kinesiske Ordenssøstre. Kampen var kort og blodig. Piraterne huggede Soldater og Søfolk ned og stormede Skibet. De 50 Passagerer blev beordret stillet op paa Geled.

Søster Terese, der er et meget lille Stykke Kvindemenneske, men fuld af Dynamit, traadte hen til Sørøverkaptajnen. I rappe kinesiske Ord sagde hun, hvem hun var og advarede ham om, at hvis der skete hende eller hendes Ledsager noget, vilde Gud straffe ham og hans Bande. Sørøveren blinkede, sank noget og gav sine Folk Besked om ikke at røre Søstrene, som jo dog gjorde meget godt for de fattige Kinesere. (Ved sig selv tilføjede han antagelig: »Maaske Gud vilde blive vred over det«).

Saa tog Sørøverne sig af de andre Passagerer og lettede dem for Penge, Smykker, Overtøj og Sko.

Men i de næste to Dage blev Søster Terese ved med skiftevis at skælde ud og at tale til Piraternes bedre Jeg og fik dem til at give meget af Byttet tilbage til Passagererne.

Endelig naaede Skibet en øde Strandbred. Passagererne blev sat i Land og beordret til at give sig af Sted. Atter traadte Søster Terese frem, lille, rank i Ryggen og ubønhørlig.

»Vi kan ikke gaa barbenet i Kulden og Regnen,« sagde hun. »Det slipper vi ikke levende fra.«

Nu var Sørøverkaptajnen helt ude af det. Han stod og mumlede ved sig selv. Med dødt Røst gav han Ordre til at tilbagelevere Skoen. Og saa vendte han sig fortvivlet til Søster Terese og sagde: »Tag saa og stik af, ellers har vi ikke Spor tilbage.«

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(33)

Krøblingen bad Præsten læse Brevet. Han gjorde det, og sagde saa ganske stiltørdigt: »De maa bede for dem begge. I Øjeblikket vil Deres Fader absolut ikke indse, at det for Dem er en Samvitighedssag. Han vil helst tro, at De er blevet lokket; han vil tro, at det er noget, der ikke kommer fra Dem selv. Hans Trusel om at skrive om mig i Aviserne er — naa, ja, det er jo for at faa mig til ikke at optage Dem i Kirken. Jeg er bange for, at det ikke bliver let at komme hjem alligevel.«

Præsten saa, at den unge Mand tog det hele ganske roligt; den Slags Ting betød meget lidt for ham nu. Der var ogsaa andre Tegn paa, at han var vokset — den Mand, som for kort Tid siden havde forbandet Gud! Siden den Andagt i Bjergkapellet havde han hver Dag bedt om at blive kørt ind i Klosters Kirke. Der plejede han blot at ligge ganske stille med Blikket rettet mod Tabernaklet. Hans Sjæls dybe Fred afspejlede sig i hans Ansigtstryk. Det slog Munken, hvor smuk han var.

»De er kommet dybt ned i Smeltediglen,« sagde han. »Det er ikke ret tit, at Gud forlanger saa meget. Af Dem forlanger han alt.«

Og Præsten tænkte ved sig selv: »Ja, alt! Hans Legeme er forkrøblet; han har maattet sige Farvel til de fleste Glæder i Livet. Og saa er der hans store Hjælpeløshed, det ydmygende i at være helt afhængig af andre. Til Tider har han de frygtelige Smerter. Og nu har hans egne endda overøst ham med Bitterhed og Vrede.«

»Gud vil snart kræve endnu mere af mig,« sagde den syge med et bedrøvet Smil.

Præsten greb hans Haand.

»Jeg har kun været en Støttestav. De kan klare Dem selv nu. De er paa Vejen til Kalvariebjerget. Det er den, Guds Helgener har gaaet.«

Krøblingen kyssede den store arbejdsvante Haand, saadan som han havde set Børnene i Landsbyen gøre det.

Imidlertid var nu det lille Selskab paa Hotellet ved at opløses. Majoren og de andre tre skulde rejse til deres Hjemland i Løbet af et Par Dage.

Præsten havde inviteret Dem til at mødes med ham og Krøblingen i Bjerglandsbyen efter Andagten i Bjergkapellet. De skulde drikke et Glas Vin sammen til Afsked nede paa Traktørstedets Terrasse. Han havde overladt til Majoren at be-

stemme, om Atheisten skulde inviteres med eller ej. Majoren bestemte sig til intet at sige til ham; fordi han vidste, at den andens Had til P. Anselm vilde ødelægge enhver Fornøjelse. Til alt Held fortalte Atheisten af sig selv, at han netop den Dag skulde paa en lang Udflugt i Bjergene. Majoren blev henrykt; saa slap han altsaa for at nævne Sammenkomsten paa Terrassen. Men uheldigvis tænkte han ikke paa at spørge Atheisten, hvilke Steder han skulde besøge.

Det var ud paa Eftermiddagen. Værten i Traktørstedet vartede selv sine Gæster op. Det var ikke hver Dag, han havde udenlandske Herreer at servere for.

De var alle i straalende Humør, trods den forestaaende Afsked. Den stærke Bjergluft, Udsigten, den gode Vin, altsammen havde en opildnende Virkning paa dem. Selv Pessimisten lo højt af Majorens morsomme Historier. Og Krøblingen drillede som sædvanlig Optimisten — —

»Ti nu stille, I to,« sagde Munken; »nu vil Majoren fortælle en morsom Historie!«

»De andre var maaske ikke sjove?« drillede den syge.

»Jeg var engang til et Selskab. Der var en eller anden, der foreslog, at vi skulde lave en Kappestrid. Den af os, som kunde lave det mest komiske Ansigt, skulde faa en Belønning. Jeg skulde være Dommer. Og der sad de saa alle sammen med helt fordrejede Ansigter. Hvem skulde jeg dog tage? Til sidst gik jeg hen til en ældre Dame, som saa allergrinagtigst ud, og sagde:

»De har vundet Præmien, Frue!«

»Men hvor blev hun rasende! Iskoldt svarede hun mig: »Jeg spiller slet ikke med!« — Jeg kan aldrig glemme den Sensation min Fadæse vakte!«

»Aarh, Major! Den stod jo i Punch i Aar!« lo Krøblingen.

»Hvad siger De? Var den — — — tænkt, er der nogen, som allerede har faaet sat den deri? Nej, hør nu — — —

Men de andres Latter overdøvede ham. Han maatte selv le med.

»Tænk, at behandle mig — — —

Majorens Ansigt stivnede pludselig. Der kom en Rynke i hans Pande. Han stirrede stift paa et eller andet. De andre fulgte Retningen af hans Blik, og fik ogsaa et Chok. En Vogn var kørt op ved Terrassens Indgang. En Mand steg ud.

Det var Atheisten.

Han gik ind gennem Porten og

lige hen til Balustraden, hvor han blev staaende for at betragte Udsigten. Endnu havde han ikke set dem; men pludselig vendte han sig om og fik Øje paa dem.

Det var et forvirrende Øjeblik.

Efter den første Overraskelse kom Atheisten sig hurtigt. Han begreb straks det hele. Man havde med Vilje holdt ham uden for denne Sammenkomst. Det var den Munks Skyld — — — Han lod dog som ingenting. Denne Gang vilde han ikke gøre sig til Nar. Han gik hen imod dem — — —

Majoren prøvede at faa det bedste ud af den pinlige Situation.

»Naa, saa De fandt os, hvad? Hvordan klarer Vognen sig?«

»Tak, udmærket! Jeg burde have sagt Dem til Morgen, at jeg vilde gøre Ophold her for at se Udsigten. Jeg maa sige, den er pragtfuld!«

De andre trak Vejret lettere. Han tog det altsaa helt pænt.

»Vil De have noget at drikke?« sagde Majoren.

»Ja, tusind Tak! De Veje er slemt støvede.«

Han satte sig ned og tog en Cigaret. Tilsyneladende var han fuldstændig rolig. Endnu havde han ikke ladet sig mærke med, at han havde set Munken. De sad et Stykke fra hinanden. Atheisten talte om sin Køretur og om de smukke Steder, han havde besøgt. Efterhaanden slog han ind paa ganske almindelige Emner. Han kunde tale godt, naar han vilde. Det saa ud til, at han gjorde sig Umage.

Præsten iagtto ham. Hvorfor var han blevet. Han kunde dog saa let som ingenting have undskyldt sig med, at han skulde videre. Instinktmæssig følte han, at Atheisten havde noget i Sinde, og at han kun prøvede at vinde Tid.

Nu talte han om politiske Spørgsmaal. De andre lyttede interesseret. Pater Anselm begreb hans Magt over andre; der var noget fascinerende ved hans Person.

Samtalen var nu drejet ind paa Krigen, paa de store Ofre, Soldaterne havde maattet bringe, og senere fik Atheisten Lejlighed til at tale om de uværdige, som havde siddet deres Fædrelands Krav overhørig.

Præsten begyndte at forstaa. Det var nok ham selv, Atheistens Ord var rettet mod.

»De, som gik Krigen igennem,« fortsatte den anden, »fyldtes efterhaanden af større og større Foragt for de Kujoner, der nægtede at gaa med. Det er næsten utroligt, at der var Englændere saa lurvede, at de mødte frem med deres tarvelige Undskyldninger, bare for at redde deres eget Skind. Og mange Gange tog deres Forsvar sig overfladisk set plausibelt ud, ikke sandt, Major?«

Fortsættelse

BØGER

En Sejr for den katolske Bogsag

Det vil være Dem bekendt, at Sankt Ansgars Boghandel før i Tiden kun har kunnet forhandle katolsk Litteratur og har maattet sige nej til alle andre Bogbestillinger. Efter seks Aars Kamp er Boghandlen endelig blevet anerkendt som almindelig Boghandel med Ret til at forhandle al Slags Litteratur.

Dette betyder en hel Del for det katolske Bogproblem. Der er som bekendt intet, der sluger Penge som en Forlagsvirksomhed, der arbejder paa rent ideelt Grundlag, og hvis Bøger er frygtede eller uønskede af anderledes troende, og fremmede for slet ikke troende. Et saadant Forlag som vort fører slet og ret en Kamptilværelse. At det i de Aar, der er gaaet, alligevel har kunnet udsende stadig flere og større Bøger om den katolske Tro og spredt dem over Landet, skyldes først og fremmest Katolikernes voksende Sans for, at de ved deres Køb økonomisk støtter og muliggør Udgivelsen af de næste Bøger, og det har været haardt for Boghandlen hver Gang at maatte sige nej, naar en Katolik med den Hensigt at gavne Bogsagen har villet gøre sine Indkøb af ogsaa ikke-katolske Bøger i vor Forretning.

Men nu er Vanskeligheden overvundet, og Sankt Ansgars Boghandel gaar ind i en Epoke, der vil give den nye økonomiske Muligheder og dermed nye og større Muligheder for Bogudgivelser.

Det er Forretningens Hensigt i de nærmeste Aar at ville føre en Række store Bogprojekter ud i Virkeligheden. Der er adskillige Ting, der staar paa Ønskesedlen, man kan bare nævne saadan noget som: Thomas af Aquin: Summa Theologica, Teresa af Avilas Selvbioграфи, Augustins Bekendelser, Johannes af Korset, et dansk Lægmandsbreviar, de bedste katolske Romaner o. s. v.

Køb i Boghandelen og støt derved dens Forlagsvirksomhed.

Papinis nyeste Bog

Giovanni Papini: *Lettere agli uomini di Papa Celestino VI* (Vallecchi, Firenze 1946, 294 Sider).

I 17 Breve lader Papini den imaginære Pave Celestin VI tale til Mennesker af alle Stænder: til det saakaldt kristne Folk, til Præster, Munke og Teologer, til Rige og Fattige, til Regeringer og Undersaatter, til Kvinderne, til Digtere, Historikere og Videnskabsmænd, til Protestanter og til Jøder, til Mennesker uden Kristus og til Mennesker uden Gud. Baggrunden for

Bogen er Smerten over Krigens materielle og moralske Ulykker og ikke mindst over det ødelagte, sultende og beskæmmede Italien. Men Smerte og Bitterhed er afklaret til Erkendelse af Kristendommens Nødvendighed netop nu.

Det er Bogens Mission at kritisere alt det, der er lunkent hos Katolikker og Gejstlighed, og at opflamme til at udnytte Tiden just nu til at udbrede Evangeliet, som er den eneste Frelse fra Uvidenhed og Løgn, Uretfærdighed og Sult, Had og Krig og Nedslagtning af Mennesker. Det er en meget omfattende Opgave, Bogen har sat sig; men med en forfriskende Ydmyghed, der ikke er ængstelig for at tage Stilling til Problemerne, med digterisk Frodighed, solid teologisk Viden og en mægtig Energi er Opgaven blevet løst. Der er en Mængde ret nøgtern Kritik, og man kan være uenig med Papini af og til; men det er sundt med Kritik. Den falder ofte paa et tørt Sted.

Trods det meget blomstrende Sprog er der fra først til sidst ingen Tvivl om, at det er en ærlig Bog og en Bog, der er skrevet af Kærlighed til Kirken. Det er en Bog med en Vrimmel af Tanker og en Bog, man er glad for at læse.

Ove Leerbeck.

De fem lange Aar

Umiddelbart før Typografstrejken udsendte Gyldendal Hæfte 21 af det store illustrerede Værk om Danmark under Besættelsen, »De fem lange Aar«. Heri paabegyndte Direktør, cand. mag. Frantz Wendt en Artikel om »Nordiske Tanker og nordiske Gerninger«, som fortsættes i Hæfter 22. I. Lauritsen skriver om tysk Krigstjeneste, om Waffen SS, »Division Wiking«, om de ledende i de forskellige »danske« Afdelinger af den tyske Hær, om Soldaternes Uddannelse, Hipo-korpset o. m. a. Der bringes en Liste paa 8 Sider om »Peter-Gruppen«s Forbrydelser gennem 16 Maaneder, og Redaktør Eiden Müller skriver om Situationen paa Færøerne, hvor man efter den 9.

April ikke var i Tvivl om, at Krænkelsen af Danmarks Neutralitet vilde medføre Konsekvenser for den danske Rigsdel i Nordatlanten, fordi det vilde være farligt, hvis Tyskerne ved en Okkupation af Færøerne havde etableret et Støttepunkt for Luftstyrkerne og Flaaden kun 400 km fra Shetlandsøerne.

J. B.

BOGNYT

Pascal paa Norsk

Det er en virkelig skøn Udgave af den franske Tænkens Værk, som her præsenteres nordiske Læsere. Oversætteren, Pater Lutz, har forsynet den med et Forord, der giver et udmærket Indblik i Pascals Liv og den fængslende Strid mellem Jesuiterne og Jansenisterne. Pascal kalder sin Bog *Tanker om Kristendommens Sandhed*, og i et Par Aarhundreder har den ogsaa gjort et dybt Indhug i Ateisternes, Tvivlernes og Hæretikernes Rækker. Det er en umaadelig Styrke, der lyser fra dette Genis Pen.

Blaise Pascal: Tanker. Fullstendig Udgave ved A. J. Lutz. Kr. 22,80 ib.

Nyheder fra Schweiz

Jedin: Katholisches Reformation oder Gegenreformation. 66 S. 4,45. *Religion und Politik. Schriften zur deutschen Politik von Johan Peter Steffes*. 227 S., 7,50.

Catlaui: Charles de Gaule. 200 S., 8,45.

Bühlmann: Christuslehre und Christusbystik des Heinrich Seuse. 251 S., 7,60.

Peguy: Das Tor zur Geheimnis der Hoffnung. 160 S., 10,75.

Gröber: Das Leiden unseres Herrn Jesus Christus. 308 S., 11,40.

Claudel: Maria Verkündigung. 213 S., Kr. 10,00.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet idenstore Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Aug.
10. S. *St. Laurentius* (1038—105); 2. Bøn: 11. Søndag e. Pinse (691); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (693).
11. M. *Foregaaende Søndags Messe* (691—63) uden *Gloria* og *Credo*; 2. Bøn: *St. Tiburtius* og *St. Susanne* (1041), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525). — Eller: (rød) *St. Tiburtius* og *St. Susanne* (1041); 2. Bøn: Søndagen (691), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn; alm. Præf. (525).
12. Ti. *St. Clara* (1042); alm. (hvid) Præf. (525).
13. O. † *St. Hippolyt* og *St. Cassian* (rød) (1042); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
14. T. *Vigilie* (1043); 2. Bøn: *St. Eusebius* ([47]), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); alm. Præf. (525).
15. F. JOMFRU MARIAS OPTAGELSE I HIMLEN (1044—106).
16. L. *St. Joachim, Jomfru Marias Fader* (1047—107); (Præf. (522)).
17. S.* 12. Søndag e. Pinse. — I (hvid) Dag fejres:
Jomfru Marias Optagelse.
Søndag den 17. August afholdes i alle Kirker og Kapeller den 3. Kollekt for *St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen* (den danske katolske Kirkesag).

Red. i Sommermaanederne

Redaktionens Træffetid er i Tidrummet 1. Juli—31. August ændret til TORS DAG Kl. 15—16.

Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristnesammenslutning med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

annonceafdeling: F. Lüdgers Thomsen, Ste-

nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

FILM

Films-Kongressen.

Hvad de store Møder angaar, saa var Emnerne mangfoldige. Den første Dag diskuterede man Filmlovgivningen i de forskellige Lande, hvor Advokat Martha Glesener fra Luxembourg indledte med en nøjtegn, men klar og korrekt Gennemgang af Principperne rundt om i Landene, hvortil saa Repræsentanter fra Belgien, Holland og England og Frankrig sluttede sig med specielle Oplysninger. Sagerne drejede sig for alles Vedkommenhed at præcisere en Ideallovgivning, der i lige Grad beskyttede Produktionen, Staten og de mindreraarige. I Schweiz varierer Lovgivningen efter de forskellige Kantoner. I Spanien maa Børn gaa, naar de er ledsaget af deres Forældre, en principiel meget uheldig Idé. I U. S. A. er der frivillig Censur (det bekendte Hays Office er startet af de producerende Selskaber) uden Statens Indgriben. Og i England er der nogle højst rodede Forhold, idet Filmlovgivningen, der er me-

get sparsom og tilfældig, bl. a. støtter sig paa Anordninger fra 1700-Tallet. Det er forbudt Børn at optræde i Film, naar de er under 14 Aar. Børn har ikke Adgang til Adult-Filmene (d. v. s. Forb. f. Børn), men er de sammen med Voksne, maa de godt. Rædselsfilm er derimod absolut forbudt Børn indtil 16 Aar. Saadan var der saa meget.

Denne Diskussion bragte naturligt Tankerne ind paa de Problemer, man tumlede med i et af Udvalgene, katolsk Moralensur, dens Principper og Rammer. Inspireret af bestemte Udtalelser i »Vigilanti cura« drøftede man Betimeligheden af i de kristent ansvarsbevidste Lande at oprette Filmcenterer, hvis (af Fagmænd og af Kirke-mænd i lige høj Grad) grundigt fundamenterede Vurderinger af de enkelte Film skulde dels være en Ledesnor for den store Befolkning, og dels et alvorligt Forsøg paa at beskytte Børn og Unge mod den inegen usunde og forløjede Forlorenhed, som de aandeligt uspændstige og moralsk vulgære og tarvige Film indeholder.

»Sct. Marys Klokker«

Inspireret af den Succes, som Crosby-Filmen »Going my way«

INDBYDELSE

BILLETTER

KATALOGER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosogaardsvej 4 · C. 11. 313

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27 · TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE

LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

øpnaede, har Instruktøren Leo Mc Carey (der iøvrigt er Katolik) forsøgt sig endnu engang i samme Genre. »Bells of St. Mary« (Sct. Marys Klokker) hedder det nye Produkt, der lanceres med saa fine Kræfter som Ingrid Bergman og Bing Crosby. Men det er helt igennem noget Juks. Meningen er sikkert god nok, men ikke engang de to Navne og et Par gode (men forøvrigt malplacerede) Crosby-Sange, kunde redde Fiaskoen.

Bjørn Rasmussen.

85 Aar

13. August fylder Skrædermester J. A. Wiehe, Peter Graus Vej 8, 85 Aar.

R. I. P.

Min kære gamle, trofaste Mor

Luigia Cavagnaro

er stille sovnet ind d. 27. Juli 1947.

Paa Familiens og egne Vegne
Vittoria Cavagnari.

D. K. K. F.

Retræte i Trørød

Fra 17.—24. August og fra 25. August—1. Sept. Da der fra 9. August kommer ny Togplan for Kystbanen, kan der ikke regnes med at de tidligere Togtider passer. Erfaringen har vist, at det er meget nemmere at tage over Holte, hvorfra der gaar Bus direkte til Trørød.

rød. *Søndag* Bus fra Holte St. Kl. 14,46 og 17,46 med tilsvarende S-Tog fra København H. 14,10 og 17,10. *Hverdag* Bus Kl. 15,06 og 17,46 i Tilslutning til S-Tog 14,30 og 17,10. Damerne bedes om saa vidt muligt at komme med den tidlige Bus. Der er endnu nogle faa Sengepladser ledige. Rationeringsmærkerne bedes paa Grund af Indkøbene helst sendt nogle Dage i Forvejen til

Grevinde E. Scheel,

Prinsesse Margrethes Ferielhjem,
Trørød pr. Vedbæk.

Gamle Aargange

Af »Nordisk Ugeblad for katolske Kristne« søges følgende: Aargang 84, Aar 1936, Aargang 85, Aar 1937, og Aargang 86, Aar 1938, Nr. 1—28, begge incl.

Billet mrk. 1501 med Pris modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenosgade 7, Kbhvn. V.

Dame i Fyrrerne

søger Plads 1. September som Husbestyrerinde eller Enepige i katolsk Præstegaard ell. lign.

Billet mrk. 99, til Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, Kbhvn. V.

Sommerens Gudstjenesteliste

Søndagsmessen

København:

St. Ansgars Kirke (Bredgade 64)
7; 8; 10

Jesu Hjerter Kirke (Stenosgade 4)
6; 7; 7,30; 8,30; 10

St. Mariæ Kirke
(Jens Jessens Vej 7) 8; 10
St. Andreas Kirke (Ordrup)
7; 8; 10

St. Annæ Kirke (Hans Bogbinders-
allé) 8; 10
Dragør (Øresundsallé 48) 10

Hvidovre

(St. Nikolaj Kapel, Strøbyvej)
ingen Messe

Nordsjælland:

Farum (Gl. Farunggaard)
9,30

Lyngby (Knud Lavards Vej)
7,30; 8,30; 10

Øvrige Sjælland:
Allerstev (Klosteret)
6,45

Glostrup (Teknisk Skole)
2. og 4. Søndag i Md.
10,30

Holbæk (Kastanievej 17)
10

Køge (Bjerggade 22)
8; 10,15

Ledreborg (Slotskapellet)
9,30

Roskilde (Frederiksborgvej 11)
6; 8; 10

Slagelse (Frederiksgade 7)
8; 10

Taastrup (Køgevej)
2. og 4. Søndag 8,45
7,30; 10

— (Hospitalet)
7

Lolland

Nakskov (Bredgade 47)
9; 10,30

Fyn:

Odense (St. Albani Torv)
8; 10

— (Hospitalet)
6

Jylland:

Aabenraa (Søndertorv)
5,45; 9,45

Fredericia (Sjællandsgade 50)
7; 9,30

Bornholm

Aakirkeby (Gregersgade 20)
9,30

V. Mikkelsen

Alt i Ure . Brillor reparerer
Guldsmederep. udf. Rimelige Priser
Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y

Anton Siegler

Malermester

Klingogsgade 17 Vester 4753

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorffsgade 34-38
Tlf. 778 - 728

Aarhus

A. B. C.

Chr. Nielsen Bageri og Konditori

Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct. Josephs Hospital

HEJERIE
Vesterbo

Byens færende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Holbæk		Holbæk Eksprestrykkeri <i>Algade 22 . Telefon 10 30</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
S. Uldall . Tapet . Farvehandel <i>Ahlgade 57 . Telefon 626</i> Lev. til kat. Institutioner	E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	Lodahl <i>Ure . Optik . Guld . Sølv</i> „Vagten“ . Smedelundsg. 2 Telefon 523 Bredahl Hansens Eftf.
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplade 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade . Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed
Aalborg		
Farver . Lakker . Tapet	J. P. Jensen <i>Korsgade 48 . Tlf. 37 12</i> <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg <i>Kastetvej Isenkramforretning</i> Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
K. Sørensen <i>Kastetvej 22 . Tlf. 3000</i> <i>Blonster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Nikolaj Christensen <i>Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12</i> <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect <i>Kastetvej 43 . Tlf. 42 51</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømrermestre</i> <i>Strandvejen . Telefon 301</i>	A. Hoffmann <i>Urmager og Optiker</i> <i>Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779</i> Briller efter Lægercept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen <i>Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 56 65</i> <i>Tricotage og Herrelingeri</i>
TELF. 1556 ABSALONSGADE 14	M. Thomsen Støtt & Søn <i>Murermester- og Entreprenørforr.</i> <i>Kong Christians Allé 6</i> <i>Telefon 1992 49 83</i>	<i>Køb Hjemmets Udstyr</i> <i>hos</i> Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs <i>Elektroinstallatør</i> <i>Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86</i> Udlærer Arb. v. Kamillianerkliniken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import <i>Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836</i> Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerkliniken i Aalborg	C. Clausen Wrang <i>Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted</i> <i>Kød, Flæsk og Paalæg</i> Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Kliniken
N. Nielsen & A. Brostrøm H. PERS EFTERFØLGER		Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre SANITET- CENTRALVARME Algade 58 . Aalborg . Telefon: 681

Katolsk

17. August 1947
95. Aargang
Nr. 33

Ugeblad

St. Catherine
Labouré

Katolsk Ungdom

Kirke og Kommunisme

Stævnet 31. August

Vi aabner Brevkasse

PAVEN MODTAGER SKOLEBØRN, som har udmærket sig særligt i Religionsundervisningen, for hvis Skyld Kirken Verden over opretholder Skoler under store Ofre.

Et politisk Parti ligesom de andre?

»Kristeligt Dagblad« er ikke enig med Kirkeministeren i dens kraftige Opfordring til kristen Kamp mod Kommunismen. Bladet mener, at herhjemme er Kommunismen blot et politisk Parti, der stræber efter Maal, som de Kristne »kan have delte Meninger om«. Kirken kan kun sige »Nej til de bestemte Punkter, der utvetydigt maatte stride mod kristen Livsopfattelse«, d.v.s. »behandle Kommunismen som ethvert andet politisk Parti«.

I og for sig er vi Katolikker ikke fremmede for en saadan

Tankegang. Vi har oplevet, at Socialdemokratiet, der i sin kontinentale Ungdom principielt ved Kardinalpunkter i sin Lære gjorde det umuligt for en Katolik at slutte sig til Partiet, i Tidens Løb og ikke mindst i den stauingske Periode i Danmark gav Afkald paa sin doktrinære marxistiske Form og med Rette vandt vidtgaaende Tilslutning ogsaa fra kristne Mennesker. Med den bedste Samvittighed underskriver katolske socialdemokratiske Vælgere i Danmark vor Kirkes principielle Fordømmelse af den principielle Marx-

isme — eftersom de ikke mistænker det danske Socialdemokrati for at omgaas med Planer om at ville efterleve denne Marxisme.

Det er muligt, at dansk Kommunisme vil undergaa samme Udvikling. Det er ogsaa muligt, at »Kristeligt Dagblad« kan have Ret i, at dansk Kommunisme er meget forskellig fra den kirkefølgende Kommunisme, vi kender fra andre Lande. Men det forekommer os, at dette først maa godtgøres med tilstrækkelig Klarhed, før vi kan betragte Partiet som et af dem, blandt hvilke kristne Medborgere frit kan vælge.

Kirken har ikke søgt Kamp med Kommunismen. Det er Kommunismen, som i en Række Lande har erklæret Kirken sit bitre Had og forfulgt den med de ondeste og nedrigste Midler. Vil det ikke være det klogeste, om kristne Danskere allerførst forlanger, at danske Kommuniste utvetydigt tager Afstand fra kommunistisk Kirkefølgelse i andre Lande. Hittil synes vi fra den Side kun at have hørt de groveste Beskyldninger mod de »fascistiske«, »arbejderfjendske« Kirkesamfund, som Kommunisterne i rent Selvforsvar maa gøre op med.

Vi ser ingen Tegn paa, at Kommunismen i Danmark i dette — saalidt som i noget andet — Stykke ønsker at gaa sine egne danske Veje. Vi ser alle

(Fortsættes Side 251)

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Kedler
Centralvarmeanlæg

Reck's Opvarmnings Comp. A/s
Esromgade 15 . København N

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

KONGERIGET-DANMARK

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestræde 3

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

G. Garth-Grüner

Landsretsadvokat

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe
75 Øre pr. 1/8 kg.

Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. An. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Støt Annoncererne

Tegn paa, at deres Maal og Metoder, Propagandaslagord m. m. dikteres udefra. Og derfor maa vi denne Gang slutte os til Kirkeministeren. Det behøver ikke at vare længere end Kommunisterne selv vil. Naar det lykkes dem at overbevise os om deres danske Selvstændighed og fredelige Hensigter overfor Kirke og Kristentro, vil det kun glæde os.

Men samtidig giver vi dem —

f. Eks. Redaktør Anders Vigen i hans Radiotale i Søndags — Ret, der siger, at kirkelig »Kamp« mod Kommunismen ikke er nok. Vi besejrer kun Kommunismen med en Idealitet og Offervilje, der staar mere end Maal med Kommunisternes egen. Det burde falde os let, hvis blot vi fatter en Smule af, hvad Kristendommen er for en Sag at ofre sin hele Tilværelse for.

Blandt de unge drømmes der ogsaa sommetider om igen at faa et eget Ungdomsblad. Maa-ske der er nogle, som mener, at det burde ordnes snarest muligt — og at det burde man forære de unge, for at de rigtigt kunde tage fat. Men det vilde være den samme Fejl, som hvis Biskoppen havde lagt alle Ungdomssagens Planer og blot havde kaldt paa Haandlangere. Vi har i al Beskedenhed dette vort katolske Ugeblad, hvor der er præcis saa megen Plads til de unge, som de selv har Initiativ og virkelig gode Idéer til. Den Dag, hvor det bliver saa meget og saa godt, at det vilde slaa Rammerne helt i Stykker — og det maa gerne ske — saa har de unge selv bevist, at der maa et ekstra Blad til.

De, der husker Ungdomsarbejdet for et Slægtled siden, vil min-des, at man altid drøftede, om det var et Arbejde for de unge eller af de unge. Man saa da ofte det helt forkerte, at mens de unge naturligvis stærkt pointerede, at de bestemt ønskede Arbejdet som deres eget, forventede de meget ofte, at de ældre skulde skabe gode materielle Rammer for Arbejdet, baade bygge og udstyre Lokaler, stille en passende Arbejdskapital til Raadighed o. s. v. Resultatet blev, hvad man kunde vente, at alt for mange unge aldrig blev andet end passive Modtagere. Der er Grund til at haabe, at Fyrrernes Ungdom kan indse Fejlen heri og ligefrem vil bede om Lov til selv at klare det fornødne. Hellere Skridt for Skridt ved egen Kraft, saa kommer der den rigtige unge Aktivitet.

Alt dette skal blot sige et og det samme: Vor Biskop har kaldt paa de unge, ikke til Haandlangearbejde, men til at vise ungt vaagnet Initiativ. De vil blive mødt med god Vilje, Forstaaelse og Hjælpsomhed fra alle andre Katolikker. Og de skal være stolte over, at det er dem, der ventes paa. De maa give sig Tid, naar Tid behøves, men de skal nu vise, at den uhyre Tillid, der vises dem, kun er, hvad deres kristne Iver fortjener.

Katolsk Ungdom

Ved Aarets Begyndelse kaldte Biskop Suhr den katolske Ungdom til Møde. Tilslutningen oversteg alle Forventninger. Men bemærkelsesværdigt var det, hvor uenige Tilhørerne var efter Mødet om Biskoppens Henvendelse til de unge. Et Mindretal gik skuffet bort. De havde ventet, at Biskoppen vilde udkaste en Række Planer og sætte de unge i Gang med Gennemførelsen. I Stedet sagde han, at det netop var ham, der ventede paa de unge. Han haabede, at Efterkrigstidens Passivitet var overstaaet, og at de unge vilde komme til ham med deres Planer, som han lovede at tage imod med al mulig Velvilje og Forstaaelse og hjælpe dem med at realisere. Dette forstod Flertallet, og de vilde tværtimod have været skuffet, hvis Initiativet var blevet taget bort fra de unge selv.

For at understrege Betydningen af denne Biskoppens Holdning aftrykker vi længere fremme i Bladet en Programartikel fra et hollandsk Ungdomsblad. Med sin næsten alt for dristige Skarphed udtrykker den en vaagen Ungdoms stærke Ønske om at blive mødt med Tillid og faa Lov til, under den kirkelige Autoritets Kontrol, selv at finde frem til Løsningen af de enorme Opgaver, der venter paa Nutidens katolske unge. Vor danske katolske Ungdom blev netop mødt med denne Tillid. Den blev anmodet om det bedste, man kan

anmode Ungdom om — at vise hvad den duer til.

Ungdomsstævnet d. 31. August er et første Resultat. Ingen vil vente, at den nyvaagnende Ungdomsbevægelse allerede nu er naaet til at vise, hvad de hidtil slumrende Kræfter formaar. Men sammen med Biskoppen venter de ældre katolske Generationer den Dag at kunne glæde sig over tydelige Tegn paa et virkeligt ungt Foraars Komme. Derfor vil enhver ung Katolik, der har Mulighed for at være med, sætte alt ind paa at deltage og gøre Dagen til en virkelig Milepæl for Ungdomssagen.

I et Indlæg her i Bladet i denne Uge rusker en ung Katolik kraftigt op i sine Kammerater for saa snart som muligt at faa virkeliggjort Ungdommens Sammenslutning. I den Forbindelse ønsker han, at den Tid ikke er fjern, hvor en Ungdomspræst kan vie sin fulde Arbejdskraft til Ungdomssagen. Det vil alle haabe. Men vi er siden Biskoppens Tale heller ikke i Tvivl om, at først har de unge selv Udspillet. Præsters Arbejdskraft er en kostbar Vare, som Biskopper ikke rutter med. Og det er heller slet ikke Meningen, at en Præst skal gøre Arbejdet for de unge. De unge tager fat og viser, hvad de duer til. Saa bliver der, om alt gaar som det skal, særdeles god Brug for Ungdomspræsten, og saa bliver der Raad til det. Saa har de unge fortjent ham.

Riget og Livet

Vore hellige Bøger er rige paa Betegnelser for de Goder, som Gud i sin Kærlighed og Barmhertighed har tiltænkt og lovet og beredt os. Det gaar nemlig med disse Goder, som det gaar med Gud selv. Baade det Gamle og Nye Testamente har mange Navne for Himlens og Jordens Skaber og højeste Herre. Eller lad os tænke paa den mest guddommelige af alle de Gaver, som vi kan glæde os ved i vor hellige Religion; vi kalder den »Eukaristien«, men har endnu en hel Række andre Navne, som vi bruger, naar vi taler om Alterets helligste Sakramente. Hvor kan dette nu være? Jo, Grunden er det menneskelige Sprogs Fattigdom og vore Tankers Utilstrækkelighed. De enkelte Ord siger for lidt og kan ikke udtømme den Rigdom og Fylde af Fuldkommenheder, der findes i Gud og hans overnaturlige Gaver. Derfor bruger vi forskellige Udtryk, der snart fremhæver den ene, snart en anden Side i den samme guddommelige Realitet. Saaledes forholder det sig nu ogsaa med det, vi kalder Guds Rige eller Himmerige. Indtil nu har vi lært to Betegnelser at kende: Riget og Livet. Men der er flere, som vi efterhaanden vil stifte Bekendtskab med. Vi faar større Klarhed i Sagen, hvis vi sammenligner de forskellige Begreber med hinanden og undersøger deres indbyrdes Forhold.

Naar vi siger *Rige*, mener vi Guds Herredømme over de enkelte Mennesker og hele Verden ved Kristi Sandhed, Naade og Lov. Dette Riges Formaal er, at vi Mennesker ved Kristus og hans Kirke skal opnaa Himlens Herlighed, og at den herliggjorte Frelser kommer igen fra Himlen og gør alle dem delagtige i sin egen Herlighed og kongelige Værdighed, som har gjort sig fortjent dertil. Med *Livet* menes ikke saa meget det naturlige Liv, som vi kender saa godt og holder saa meget af, men det *overnaturlige*, som Gud ved Jesus

Kristus giver os i Tilgift til det naturlige. Det forekommer i to Former: som *Naadens Liv* paa Jorden og som *Herlighedens Liv* i Himlen. Som man vil se, er Livet altsaa paa den ene Side Middel til at gennemføre Guds Herredømme (Naadens Liv) og paa den anden Løn for Lydighed mod Gud (Herlighedens Liv).

Naar man nu mønstrer det Nye Testamente og opleder de Steder, der behandler Forholdet mellem Riget og Livet, opdager man let, at Lighedspunkterne er langt talrigere end Forskellene. Lige fra først af konstaterer man saaledes, at *fra den Dag, vor Frelser kom til os*, er baade Livet og Riget ikke længere kun et Ønske eller en Forventning, men *en sikker Kendsgerning*. Evigt Liv og Himmeriget er faktisk i det væsentlige ens. Den, som er i Riget, har ogsaa det evige Liv og er i Livet, fordi dette Liv i Virkeligheden er ikke andet end Besiddelse af og Delagtiggørelse i Himmerigets Goder.

Ligeledes iagttager man, at Livet akkurat som Riget forekommer i *en dobbelt Tilstandsform*. Det findes som en Gave fra Gud, der bliver os til Del ved Daaben, medens vi er i Prøvetiden her paa Jorden, og som skal bevares og forsvares og forøges ved en Livsvandel i Overensstemmelse med Kristi Lov. Denne Form afløses med Tiden af en anden, som selv igen falder i to Perioder.

Den første af disse begynder i det Øjeblik, da *den enkelte ved den legemlige Død forlader den Jord* og gaar over i Evigheds Land. Den Form for evigt Liv, som Daaben har skænket, forbliver i Sjælen. Den overlever sammen med Sjælen den legemlige Død, men den Maade, hvorpaa dette Liv fra nu af er i Sjælens Eje, bliver en helt anden. Denne Kendsgerning er i det mindste indirekte udtalt paa de Steder i den hellige Skrift, der handler om det evige Liv

som Genstand for det jublende Haab, Kristendommen vækker i vore Hjerter, eller som Belønning for den Retskaffenhed og Dyd, Kristi Religion forlanger af sine Bekendere. »Dette er den Forjættelse,« siger f. E. St. Johannes, »som han selv tilsagde os: det evige Liv« (1. Jo. 2, 7). Det evige Liv som Løn er ganske særlig klart udtalt i Romerbrevets II. Kapitel (6—10): »Gud skal gengælde enhver efter hans Gerning: evigt Liv til dem, der med Udholdenhed i god Gerning søger Herlighed og Ære og Uforkrænkelighed; over dem derimod, der søger deres eget og er ulydige mod Sandheden, men lydige mod Uretfærdigheden, kommer Vrede og Harm. Trængsel og Angst over hver Menne-skesjæl, som øver det onde ... men Herlighed og Ære og Fred over den, som øver det gode.«

Dog om denne Side af Sagen hører vi senere mere. Vi gaar derfor straks over til *den anden Periode, der begynder med Kristi Genkomst*, og som bringer det evige Liv i dets endelige Skikkelse og i dets fulde Omfang og for bestandigt. Det er det Øjeblik, som Kristus selv har belært os om, da han sagde: »Den Time kommer, da alle de, som er i Gravene, skal høre hans Røst og gaa frem: de, som har gjort det gode, for at opstaa til Liv, men de, som har gjort det onde, for at opstaa til Dom« (Jo. 5, 29). Vi kan ogsaa tænke paa den Tale, hvori Kristus kalder sig selv Livets Brød. Her findes den Bemærkning: »Dette er hans Vilje, som sendte mig, at jeg ikke skal miste noget af det, som han har givet mig, men jeg skal oprejse det paa den yderste Dag« (Jo. 6, 39—40). Som en Stadfæstelse af denne Lære lyder de sidste Ord i Herrens Skildring af Dommedag: »De ved venstre Side skal gaa bort til evig Straf, men de retfærdige til evigt Liv« (Mt. 25, 46).

Her føler man sig nu fristet til at spørge: Hvilken *Forskel* er der paa Livet i Himlen mellem den enkeltes Dødsdag og Dommedag og Livet efter Verdensdommen? Dertil er der at svare:

Foruden Legemets Genforening med Sjælen og dets Delagtiggørelse i dennes Herlighed er der ingen andre væsentlige Forandringer. Den Tilstand, hvori hver især befinder sig i Dødens Øjeblik, er afgørende for hele Evigheden. Kristi Genkomst har kun den Betydning, at den befæster, hvad der allerede tidligere er blevet grundlagt, den bringer en alsidig Fuldendelse og den endelige Afslutning.

Derimod er der noget andet endnu, der fortjener vor Opmærksomhed, nemlig den Kendsgerning, at Livet i de tre Stadier, d. v. s. her paa Jorden, hisset i Himlen efter Døden og saa efter Dommedag, har ganske anderledes *beundringsværdige aandelige Egenskaber*, end *Jøderne*

ventede eller Ordlyden i det *Gamle Testamente* lader formode. Det er ikke et rent og skært naturligt Liv eller bare Nydelsen af rent naturlige, endsige legemlige Goder. Det er et Liv, som er muligt og virkelig før Legemets Opstandelse, og det er ganske uafhængigt af dette. I alle de tre Stadier rager det højt op over alle naturlige Forhold, fordi det er en Delagtiggørelse i Guds eget Liv. Det er et overnaturligt Liv og bestaar i Besiddelse og Nydelse af helt igennem overnaturlige og guddommelige Goder.

En nærmere Undersøgelse af dem bør vi imidlertid opsætte til et senere Tidspunkt. Den nuværende Artikel er lang nok.

F. K.

det meste af Soldater i lasede Uniformer, saa kom der, blandet mellem hverandre, Folk fra alle sociale Klasser. Da han naaede ned til Enden af Køen, sluttede han sig op bagved og ventede. Snart var han ikke den sidste længere, da Menneske efter Menneske steg op ad Trappen og tavse stillede op bag ham. Endelig var det hans Tur.

Han traadte ind i et Kontor, hvor der herskede lynende Travlhed. En af de travle Kontorfolk fik Øje paa ham, satte Kursen hen mod ham og spurgte, hvad han ønskede.

»Jeg gaar ud fra, at jeg er død, og vil derfor gerne søge om en Indrejsetilladelse til Himlen.«

»Javel! De skal først udfylde dette Ansøgningsskema, der er Pen og Blæk derovre.« Med disse Ord overrakte Kontoristen ham med et blegt Smil et Ansøgningsskema, hvorefter han skyndte sig videre.

Dette Skema adskilte sig ikke fra andre af den Slags. De første Spørgsmaal var: Deres fulde Navn og Adresse? Født hvor og hvornaar? Gift? Og hvor mange Gange? Børn? Død? Hvornaar og hvorledes? o. s. v. Men til sidst stod der: Opgiv Referencer og anbefalinger, hvorefter der fulgte to ubeskrevne Sider.

»Det maa da være let nok,« tænkte Hr. Greeson, »jeg begynder helt forfra. Lad mig se! Saavidt jeg husker var min Barndom lykkelig og uden Skygger, saa jeg opgiver mine Forældre som Referencer. Forresten, hvad blev der af dem? Jeg rejste udenlands og blev gift med Mary, i Begyndelsen skrev jeg til dem, men saa fik jeg saa meget at bestille og — — hm! det er vist bedst, at jeg streger dem. Saa er der Mary, min Kone. Vi levede egentlig godt sammen, men saa blev vi skilt, kun fordi jeg — — jeg springer hende over. Saa er der Sognepræsten, men han husker mig vel ikke. Sidste Gang jeg var i Kirke, var til mit Bryllup, siden har jeg ikke haft Tid, og altid kom der noget imellem. Er der blandt mine Forretningsforbindelser mon nogen? Næ, der var kun den Høflighed, der er mellem Forretningsfolk. Men, er der da slet ingen, man kan opgive som Reference?«

Sveden begyndte at springe frem

Anbefalingerne

Ugebladets Noveller er næsten altid oversat fra et eller andet fremmed Sprog. Vi vil være glade, hvis vi blot af og til kan bringe en Fortælling, skrevet af en af vore egne. Det kan vi f. Eks. i Dag, hvor nedenstaaende Novelle er skrevet af en ung Katolik fra en af vore Ungdomsforeninger.

Hr. P. Greeson vaagner og rejser med Besvær sit smertende Hovede. Langsomt vender Bevidstheden tilbage, Omgivelsernes Konturer tager Form, og til sin Forundring opdager han, at han ligger i en Hospitalstue, og at hans Hovede er tykt indbundet i Bandager. Da den første Forvirring har lagt sig, begynder Tankerne at svirre gennem Hr. Greesons Hovede, hvorfor ligger han her? Nok havde han i den senere Tid haft Vrøvl med Mavnen, men hvorfor saa Bind om Hovedet? Nej, han maatte være saaret, men hvordan?

Langsomt begynder Hukommelsen at vende tilbage, og pludselig staar hele Begivenheden for hans indre Blik: Han havde været hos Wilkins, hvor længe det var siden, vidste han ikke.

Det havde været en morsom Aften, saa det blev sent inden han tog Afsked og kørte hjem i sin Bil. Føret var daarligt, og Regnen piskede mod Bilruderne. Pludselig

lyste to Billygter op tæt foran Ruden! En Skælven gennemfor ham, han prøvede at dreje Rattet, men Armene vilde ikke lystre ham. Der lød et Brag! Lyden af splintrende Glas og Metal ramte hans Ører. En skærende Smerte for gennem hans Hovede, saa blev alt mørkt.

Han følte, at han steg op gennem et stort Mørke, langsomt begyndte dette at vige, og han saa nu, at han steg op ad en Trappe, hvor Trinene bar Spor af mange Aarhundreders Slid. Da han en Tid lang var steget op ad Trappen, kom han til en kæmpemæssig Platform, der paa den ene Side blev afgrænset af en mægtig Port, mens den anden Side tabte sig i det fjerne. Tværs over denne Platform var der, begyndende fra Porten, en Kø, der var saa lang, at man ikke kunde se Slutningen.

Han gik langs med denne Kø, der bestod af en talløs Skare af Mennesker i alle Kulører og i alle Alderstrin. Foran bestod Køen for

paa Hr. Greesons Pande, og han følte Rædslen krybe ind over sig. Pludselig udstødte han et Lettelssens Suk. Han var kommet i Tanke om, at han et Par Dage, før han døde, havde set en Invalid staa paa et Gadehjørne og spille paa en gammel Violin. Da han ikke alene følte Medlidenhed med Staklen, men ogsaa var i godt Humør paa Grund af en velafsluttet Forretning, havde han stukket Manden en Femmer. Saa havde han da en, der kunde sige god for ham. Anbefalingen kom han let over, da han havde givet 50 Kr. til »Red Barnet«.

En Pil viste Vejen til et Kontor, hvor man skulde aflevere Ansøgninger. En Sekretær fik hans Blanket, bad ham om at sidde ned et Øjeblik, hvorefter han forsvandt med Ansøgningen ind gennem en Dør, hvorpaa der med store Bogstaver stod: St. Peter. Da han havde ventet i ca. 2 Timer, begyndte Diktafonen paa Sekretærens Skrivebord at brumme, og en Stemme sagde: »Hr. Greeson kan komme.«

Sekretæren aabnede tavs Døren med de store Bogstaver, og Hr. Greeson traadte, med en ubehagelig Fornemmelse i Maven, ind i et stort Værelse. Midt i dette stod der et Skrivebord, bag dette sad en Mand, hvis graa Haar og furede Ansigt tydede paa mange Aars Sorger og Skuffelser, men Øjnene ustraalede varm Venlighed og Humør. Hr. Greeson fattede straks Tillid til denne Mand, som maatte være St. Peter. Efter at have faaet anvist Plads i en behagelig Lænestol over for Skrivebordet, hvorpaa der laa en Del tykke Bøger samt hans Ansøgningsskema, sagde St. Peter: »De er just ingen stor Synder, men De kan ikke opgive nogle virkelige Referencer og anbefalinger. »Næ, men,« stammede Hr. Greeson, »jeg havde ikke rigtig Tid og Lejlighed til at gøre gode Gerninger, og jeg tænkte, at jeg altid kunde indhente det forsømte senere hen, naar jeg blev ældre og havde bedre Tid, — jeg havde ikke regnet med at dø saa tidligt, men havde jeg vidst, saa ...«

»Ser De,« afbrød nu St. Peter, »dette Verdenskort med de smaa lysende Pærer derovre paa Væggen? Hver af disse lysende Pærer

er et levende Menneske, og naar en Pære slukker, er et Liv slut. Tusinde slukkes hver Dag paa hele Jorden, og Halvdelen kommer her med den samme Undskyldning som De: »Hvis jeg havde vidst.« Efter et Øjebliks Tavshed sagde St. Peter, idet han kiggede i en Bog: »Jeg ser her, at De ligger paa et

Operationsbord, og at Lægerne prøver at kalde Livet tilbage. Jeg vil give Dem endnu en Chance. Men husk dette og sig det videre, saa vil megen Skade kunne undgaaes, »Døden kommer, naar man mindst venter den, og saa er det for sent.«

G. M.

Kommunismens inderste Væsen

af cand. jur. L. B. Fabricius

III

Den foregaaende Fremstilling af Marxismen turde have vist, i *hvilken Grad denne i et og alt er den fuldstændig Modsætning til Kristendommen og al kristen Tanke*, og med hvilken Kløgt den gør det modsatte af Kristendommen og i Praxis virkeliggør Materialismen og Ateismen uendeligt meget bedre end den doktrinære Materialisme og Ateisme.

Det er i denne exclusive Humanisme, den moderne Tanke, der udelukkende hviler paa Mennesket, nødvendigvis maa ende. Enhver, som kun vil anerkende Individets eller den menneskelige Persons eller det enkelte Samfunds Ret til Livsudfoldelse og Uafhængighed og nægter, at de skal være underkastet Gud og Guds Lov og rettet mod Gud, baner uvægerlig Vej for Marxismen, selv om denne er alene om at gaa til Vejs Ende. Enhver, som benægter Kontemplationens, Betragtningens, Fortrinsstilling, og som benægter, at Sandheden og det gode er til og henholdsvis skal erkendes af Fornuften og elskes af Viljen, og i Stedet beruser sig i blot Handlen og kun bryder sig om at virke og handle, er paa Vej mod Marxismen. Det sidste Aarhundredes Kapitalist og »Produktivist«, som gør det produktive Arbejde og dets Resultater til Tilværelsens Maal og Indhold, har plantet et Træ, hvis Frugt er Marxismen. Mon alle de, som forkynder, at den kommende Civilisation skal være en »Arbejdets Civilisation«, d. v. s.

en Civilisation, hvor Arbejdet er Livets højeste Værdi, er klare over, at den eneste Civilisationsform, som helt og udelukkende er en Arbejdets Civilisation, er Marxismen?

Den foregaaende Analyse af Marxismens Teori vilde være tilstrækkelig, hvis Marxismen var en Doktrin, et Læresystem. Men *det er den ikke*, i det mindste ikke i almindelig Forstand, da den ikke indrømmer, at der findes nogen anden Sandhed at bekræfte end de ustandseligt skiftende og hinanden modsigende »Sandheder«, som fremgaar af den revolutionære Aktions Fornødenheder. Det er paavist, at *Marxismens inderste Væsen er dens Søgen efter den kraftigst mulige materielle Handlen*, saaledes at Mennesket kun er til og kun er Menneske ved denne Aktion. Heraf følger, at for Marxismen eksisterer ingen Filosofi uden Aktion, at Filosofien er identisk med selve denne Aktion, eftersom den ikke siger andet, end hvad denne tilskynder den til, saaledes at der altsaa *ikke findes nogen marxistisk Filosofi uden marxistisk Aktion*, og saaledes at den revolutionære Aktion er selve Filosofiens Essens, fordi Filosofien ikke har anden Opgave end at virkeliggøre den kraftigst mulige materielle Handlen. For en Kommunist, der kender sin Marxisme, er Kommunismen ikke nogen Sandhed, den er en Aktion. Hvis man vil gøre sig klart, i hvilken Grad f. Eks. de franske

Kommunistledere er klare over dette, er det tilstrækkeligt at citere fra den fornævnte Tale af Jacques Duclos paa Partikongressen i 1944: »Det, der udgør den marxistisk-leninistiske Teori Styrke, er, at den tillader Partiet at orientere sig i en given Situation *den marxistisk-leninistiske Teori er ikke et Dogme, men en Rettesnor for Aktionen* (un guide pour l'action)« At Aktionen saaledes er den eneste Realitet i Marxismen har den vigtige Følge, at det ikke har nogen Mening at sige, at man samarbejder eller slutter Forbund med Kommunisterne i Praxis, men samtidig forkaster den marxistiske Teori: da Marxismen er identisk med den marxistiske Aktion, er det at samarbejde med eller gaa sammen med Marxisterne i Praxis det samme som at samarbejde med eller gaa i Forbund med Marxismen selv.

III.

I sidste Afsnit, hvoraf desværre af Pladshensyn kun enkelte Brudstykker kan gengives, behandles den marxistiske Aktion. Det nævnes, hvorledes Marx paa Grund af Liberalismens Forsømmelser var saa »heldig« i den industrielle Revolutions Proletar med dennes fuldstændige Rodløshed og Elenighed at finde den ideelle Banebryder for den marxistiske Revolution, ribbet som han var for enhver Tilknytning til noget, der kunde holde ham tilbage. Marxismen, som identificerer sig med den kraftigst mulige materielle Handeln, identificerer sig herefter med Proletariatets revolutionære Aktion. Alt gaar ud paa at faa Proletarerne til at blive klare over deres Klasse-solidaritet i den fælles Elenighed, at skabe Klassebevidstheden som Forudsætning for *Klassekampen*. Denne maa være fuldstændig materialistisk: enhver Søgen efter et aandeligt Gode, efter et religiøst eller moralsk Ideal, vilde vende Proletaren bort fra den blotte Stræben efter de materielle Goder, som er berøvet ham (»Opium for Fol-

ket«). Ethvert religiøst Baand, enhver Tilknytning til Familie eller Fædreland, maa bekæmpes. Det eneste Samfund, som Proletaren maa kende, er hans eget, Klasesamfundet. Det er det eneste Sted, hvor han ikke er en fremmed, fordi han ikke er knyttet til nogensomhelst eksisterende Samfundsorden. Til Gengæld er Kollektivismen i dette Klasesamfund fuldstændig (deraf Navnet *Kommunisme*, som Marxismen anvender). Den materielle Kraft, som skal skabe en ny Verden, eksisterer kun i Proletarsamfundet: Individet er intet i sig selv, det eksisterer kun ved at tage Del i Klassebevidstheden, ved at opgaa som et Element i Klassens kollektive materielle Kraft. Det drejer sig ikke om at faa Produktionsredskaberne til at overgaa paa andre Hænder, saaledes at de fremdeles er Genstand for individuel Besiddelse: det drejer sig om at gennemføre — og det er det, der er Kommunismen — deres kollektive Anvendelse gennem den organiserede Proletarklasse for at gennemføre en kollektiv Udnyttelse af alle Jordens Rigdomme og saaledes realisere den størst mulige materielle Kraft i Produktionen, saaledes som vi ser det i Sovjetrusland. For at dette Arbejde kan gennemføres, maa den enkelte underkaste sig en Jerndisciplin; han er kun et lille Hjul i den revolutionære kollektive Aktion og bruges som et Redskab for den kollektive Magt ganske som Oldtidens Slave.

»Vi har set, at Proletaren er et udvalgt Instrument for den marxistiske Aktion som Følge af den Tilstand af fuldstændig Udnyttelse, der tillader ham at være fuldstændig revolutionær, men ogsaa fordi denne Proletartilstand netop findes i Arbejderklassen, og vi har set, at for Marx er Mennesket ikke andet end *Arbejderen*, det eksisterer kun ved at omdanne Verden ved sit Arbejde. Det er derfor tilstrækkeligt for det organiserede Proletariat kollektivt at bemægtige sig de fornødne Midler til

(Fortsættes Side 256)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den Hellige Fader vil nu tage Ophold i Sommerresidensen i Castelgandolfo, antagelig indtil d. 19. Oktober. Paa denne Dag genoptages Beatificationsfesterne i Peterskirken.

Italien

Centralledelsen af den italienske katolske Aktion har besluttet at afholde en Offerdag d. 21. September til Fordel for Genopbygningen af Monte Cassino.

England

Udenrigsminister Bevin har meddelt Kardinal Griffin, at han med den største Opmærksomhed har modtaget de katolske Massetilkendegivelser, hvori der kræves en britisk Indsats for at standse Kirkefølgelsen i Jugoslavien og forelægge Mgr. Stepinacs Sag for UNO's Generalforsamling. — De skotske Biskopper har sendt Prinsesse Elisabeth deres varmeste Lykønskninger i Anledning af hendes Forlovelse og samtidig takket for Kongehusets »opmuntrende Eksempel ved deres ægte kristne Dyd, Pligttroskab og især deres lykkelige Familieliv«.

Østeuropa

En Lægmands Organisation til Udbredelse af Kristendommen i det slaviske Østeuropa er blevet oprettet. I en Henvendelse til Pavestolen beder man om Uddannelse af katolske Missionærer blandt Slaverne. Det fremhæves, at de ortodokse Biskopper, der af politiske Opportunitetsgrunde har sluttet sig til Kommunismen, mister al deres moralske Autoritet blandt den kristne Befolkning. Specielt anmoder man om at der oprettes et slavisk Missionsinstitut og Præsteseminarier blandt Amerikas slaviske Emigranter.

Japan

I det atombombede Hiroshima har fundet en højtidelig Sakramentsprocession Sted. Heri deltog Dreng og Piger, som har mistet deres Forældre, sammen med Soldater af alle Vaabenarter i den allierede Besættelseshær.

at gennemføre et nyt Samfund, som ikke er andet end Arbejde, hvor intet Familieliv eller moralsk eller religiøst Liv kan vende Menneskene bort fra det eneste Arbejde med at omdanne Verden. ... Ogsaa her — paa Arbejdets og det økonomiske Livs Plan — viser den fuldstændige Modsætning mellem Kommunismen og Kristendommen sig. Efter den kristne Livsopfattelse er Arbejdet et Middel, et nødvendigt Middel og noget, man skal udføre, men dog kun et Middel, der tjener til at skaffe Mennesket de materielle Resourcer, som er nødvendige for at sætte det i Stand til at fuldkommengøre sit Liv ved aandelige Sysler, hvadenten det nu drejer sig om intellektuelt Arbejde, Kunst, Opdragelse, Familie- og Samfundsliv, Religion.

Marxismen vil ikke vide af noget højere Gode, for hvilket Arbejdet skulde være et Middel, det er i og gennem selve Arbejdet, at Mennesket bliver til. Kristendommen betragter enhver økonomisk*) Virksomhed — Produktion, Handel, alt Slags Arbejde — som bestemt til at sikre Existensen for Hjemmene, hvor Mennesker fødes, opdrages og lever deres Liv som Mennesker, saaledes at den materielle Produktion kun har Værdi for saa vidt som den tjener Menneskenes Liv. Den marxistiske Økonomi kender derimod kun den størst mulige kollektive materielle Magt og reducerer Menneskene til Redskaber for denne Magt ...«

»For Marx er det menneskelige Samfund kun sammensat af de materielle Produktionskræfter, som skal bringe Proletariatets Revolution. De Idéer, som Propagandaen skaber, er kun Midler for de materielle Kræfter, som de benytter for at føre Menneskene ud i Kampen. Dette forklarer, at den kommunistiske Propaganda — ganske som Nazismens — ikke søger at over-

bevise om en Sandhed, men at finde de mest effektive Midler, de Slagord der paa den virksomste Maade faar Magt over Hjerterne; det er ligegyldigt, om de er sande eller falske, blot de er effektive — og man skifter dem alt efter Omstændighederne. Udtrykket »at banke ind i Hovedet« finder her sin mest hogstavelige Betydning, hvori der intet nedsettende er ud fra et marxistisk Synspunkt. Propagandaen er den Maade, hvorpaa Slagordene rent fysisk bringes ind i Folks Bevidsthed for at faa dem til at virke for den revolutionære Kamp.«

»Naar den revolutionære marxistiske Revolution begynder at tage Form af en These — man huske her det dialektiske Skema: These, Antithese, Synthese — møder den Modstand fra alt eksisterende og fra alt, hvad der

paa en eller anden Maade udgør en stabiliserende Faktor, fra enhver eksisterende Samfundsorten, og den maa herefter sætte sig op mod alle disse stabiliserende Faktorer og mod alt, som kan spille en bevarende eller stabiliserende Rolle. Denne totale Opposition kan give Marxismen et Anstrøg af Anarki eller Nihilisme: i Virkeligheden er der ikke et eneste Atom af Anarki deri, thi den destruktive revolutionære Kamp føres med en Jerndisciplin og en formidabel Sammenhæng, og den fører til det triumferende kollektive Proletarsamfunds Jerndisciplin. Den kommunistiske Stat maa nødvendigvis være den mest diktatoriske og mest totalitære blandt Stater, fordi den lægger helt Beslag paa Individet for at opnaa den kollektive materielle Magt.

Fortælltes

Anti-Katolicisme i Grækenland

Den græsk-ortodokse Kirkes Synode har overfor den græske Regering nedlagt Protest mod den paatvunne Oprettelse af diplomatiske Forbindelser med Pavestolen. Synoden kræver ligeledes, at Regeringen skal nægte sin Anerkendelse af den nyudnævnte Ærkebiskop af Athen og den nye Biskop af Nicopolis, eftersom de er udnævnt af den »pavelige Kirke« uden Statens Samtykke. Endnu et Memorandum fra de ortodokse Biskopper kræver, at der sættes en Stopper for Udbredelsen af den unierede Klerus, og at der nægtes Adgang til Landet for Præster, »som under Næstekærlighedens Paaskud udbreder udenlandske Dogmer«. Hermed gaar den ortodokse Kirke i Grækenland Kommunismens Ærinde.

Kirkens Fremtid i Indlen

Ærkebiskoppen af Verapoly (Malabarkysten), som er den første Indier, der er blevet Ærkebiskop, er under et Ophold i England blevet interviewet af »Catholic Herald«.

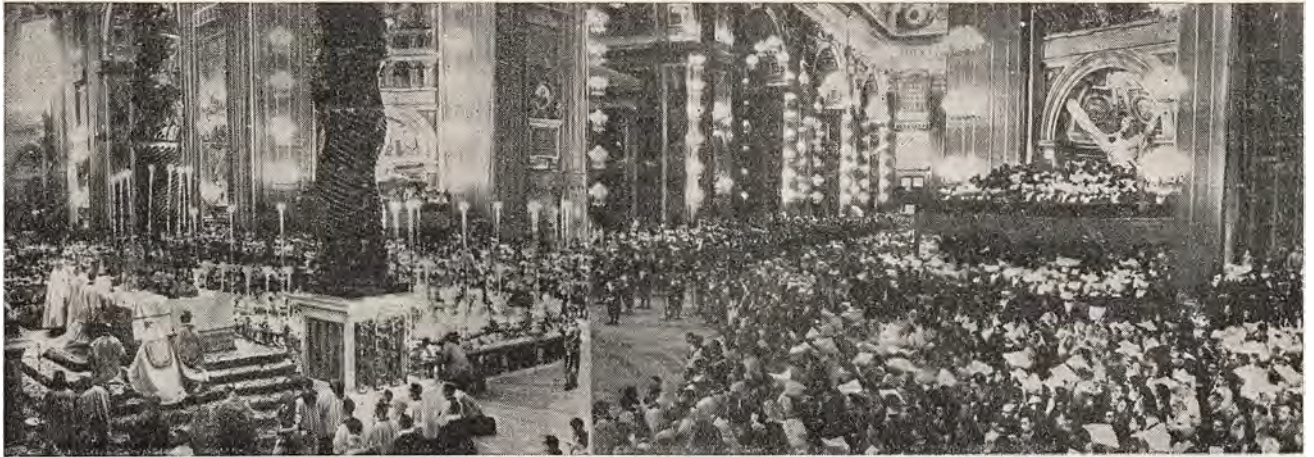
Mgr. Joseph Attipetty erklærede, at Indiens Frihed kun vil være til Gavn for Kirken, da man vil slippe af med den gamle Fordom, at Kirken er noget, som de fremmede har bragt med sig. Ærkebiskoppen omtalte de indiske Førere med megen Varme, specielt Nehru: »Det er en absolut oprigtig Mand, som er parat til at yde alle vore Borgere fuld Retfærdighed, uanset deres Religion.«

Tilbagegang i Kina

Efter fire Aars Afbrydelse er Aarbogen for de katolske Missioner i Kina atter udkommet. Det viser sig, at de ulykkelige Krigsaar har sat en Stopper for den Fremgang, Missionen i Kina ellers har udvist i en Aarrække. Fra 1942 til 1946 er Katolikernes Antal sunket med 54 Tusinde fra 3.333.830 til 3.279.813. Elevernes Antal er ligeledes dalet fra 399.617 til 360.583, specielt er Eleverne i de smaa Seminarier betydeligt færre end forhen. Der er nu ialt 5.442 Præster (heraf 2348 Kinesere), Ordensbrødre 1304 (728 Kinesere) og 6456 Ordenssøstre (4229) Kinesere): Trods Tilbagegangen har Kirken bevaret alle sine Virksomheder, og under Hensyn til Krigens Ødelæggelser og Kommunistforfølgelsen er Resultaterne ikke ringe.

*) Selve Ordet »økonomisk« kommer af græsk *oikos*, der betyder »Hus« eller »Arne« og altsaa i sin oprindelige Betydning anvendes paa alt, hvad der tjener Livet i Hjemmene.

CATHERINE LABOURÉS KANONISATION

Alle Katolikker kender den »undergørende Medaille«, som viser Guds Moder staaende paa Jordkuglen og med den søndertraadte Slange under sin Fod. Det var den unge Vincents Søster Catherine Labouré, der i Revolutionsaaret 1830, fire og tyve Aar gammel, var indtraadt i Klosteret i Paris, og seks Gange i Tiden fra September 1830 til September 1831 saa Jomfru Maria, saaledes som Medaillen viser os det, og af sin himmelske Gæst fik paalagt, at lade præge en Medaille af det Syn, hun havde haft.

Catherine Labouré var en ganske ulærd Bondedige fra Burgund, som først i Klosteret fik lært at skrive. Den 27. Juli i Aar blev hun helgenkaaret i Peterskirken under uhyre Deltagelse af Mennesker, som har erfaret, at Guds Naade ved Jomfru Marias Forbøn har været knyttet til Søster Labourés Medaille.

Den Tid, da Guds Moder saaledes viste sig for den unge Søster, var i Frankrig en uhyggelig Afkristningens Periode. De nærmere Træk ved Aabenbaringen viste hen til netop de Sider af den katolske Guds Moder-Dyrkelse, som i de efterfølgende hundrede Aar har haft saa vidunderlig en Virkning til Genrejselse af den kristne Tro. Marias Budskab til St. Catherine Labouré var en Fremhævelse af den Uplettede Undfangelse, af Guds Moders enestaaende Stilling i Formidlingen af Guds Naade, hendes Plads i Menneskeslægtens Forløsning.

Pater Kelly in memoriam

Den 6. August er Pastor John W. Kelly fra Helsingør død, næsten 70 Aar gammel. Pastor Kelly, der var født i Hallaton i England og havde studeret i Frankrig, kom til Danmark i 1927 og virkede saaledes i 20 Aar her i Landet, alle i Helsingør. Den samme Anseelse, som St. Vincents Søstre med Rette nyder i den gamle By ved Sundet, kunde Pastor Kelly ogsaa glæde sig

ved. Det er en god Præst og Sjælesørger, der efter trofast Tjeneste er gaaet hjem til den Herre, hvis Tjeneste han viede sit Liv. Hans Minde vil leve i taknemlige Bønner. S.

Brevkassen tømmes ugentlig ...

Ugebladet modtager Aaret igen mange Breve, hvori Katolikker saavel som andre af vore Læsere beder om en eller anden Oplysning. Vi vil forsøge i Fremtiden at besvare en Del af disse Forespørgsler her i Bladets Spalter, idet vi tror, at mange Spørgsmaal kan have videre Interesse. Vi forbeholder os Ret til at forkorte Spørgsmaalene, saa denne Rubrik holder sig indenfor rimelige Grænser. Anonyme Spørgsmaal besvares aldrig, men hvis man ønsker det, kan man bede Bladet lade være med at aftrykke Navnet. Et saadant Ønske respekteres altid.

Og vi kan begynde med det samme, idet vi tilfældigt tager et Par Breve op fra Skuffen.

Danmark kun for Protestanter?

En Protestant skriver: »... Naturligvis har Kirkeminister Hermansen Ret. Hvad skal vi overhovedet med katolske Præster her i Landet? De kan blive hjemme i de katolske Lande, hvor der sikkert er nok for dem at bestille. Danmark er et luthersk Land...«

Kære Protestant! For det første er vi mange danske Katolikker. Vi er saa mange danske Katolikker, og vi gaar saa meget i Kirke, til Alters o. s. v., at hvis man sammenligner vor Kirkegang, vor Altergang o. s. v., med Kirkebesøget og Altergangen o. s. v. i samtlige Folkekirkens Kirker, kan man risikere at komme i Tvivl om, hvorvidt Danmark er et luthersk Land. Ogsaa vi har derfor Brug for Præster, og vi faar flere og flere, der er danske som vi selv. For det andet tror vi, at Jesu Ord om at drage ud i Alverden og gøre alle Folk til hans Disciple gjaldt Forkyndelsen af netop den Lære, vi tror paa. De tror aabenbart, at Jesus vilde have forkyndt en forskellig Lære i de forskellige af Jordens Lande. Men vi maa jo rette os efter, hvad der er vor Tro.

Katolicisme i Udlandet

En anden Protestant skriver: »Under Krigen fik jeg stor Respekt for den katolske Kirke. Jeg kom

meget i Deres Kirker og var glad for det. Men nu har jeg haft Anledning til at foretage et Par Rejser, bl. a. til Schweiz og Italien. Og meget af, hvad jeg har set, har stødt mig. F. Eks. nogle makabre Helgenskrin med Knogler pyntet med Perler og Stads. Er det virkelig den ægte Katolicisme, og er dansk Katolicisme mindre ægte katolsk?...«

Kære berejste Ven! En Kirke, der er katolsk, d. v. s. universel, maa nødvendigvis tage sig forskellig ud de forskellige Steder i Verden, hvor den i sin rent ydre Fremtræden bærer Præg af Følemaade og

Smag paa Stedet. Jo bedre den fæster Rod i de forskellige Lande, des mere vil den i det ydre afspejle Landets Folkesind. Jo mere katolsk Danmark bliver, des mere vil den katolske Kirke her i Landet bygge og indrette sig efter dansk Mentalitet uden dermed at ofre en Tøddel af den universelle katolske Sandhed. Det samme gælder for ethvert andet Land. Og den, der rejser udenlands, bliver kun et kloget og mere erfarent Menneske, naar han lærer af hvert Folks Særpræg, men han forbliver uhelbredelig provincial, hvis han kun kan goutere, hvad han er vant til hjemme fra. Den første Rejse chokerer, den anden og følgende vil være Dem til Belæring og Berigelse.

Lægfolkets Time i Kirken

Fra De Nieuwe Eeuw — et katolsk Ungdomsblad i Holland

Vor Tid kræver autentiske Kristne, der er fuldt paa Højde med Tidens Higen og dens Nød — Mennesker, der staar midt i Virkeligheden og dér gør deres Erfaringer, som de konfronterer med Evangeliets Aand. De skal være opladte for de Værdier, der ligger indesluttet i vor Tids Kultur og samtidig have Sans for de aandelige Værdier, saavel paa det naturlige som paa det overnaturlige Omraade.

Denne Form for kristelig Humanisme vil ifølge Sagens Natur mest findes hos intellektuelle Lægfolk; dem er nemlig den jordiske Livsorden særlig betroet. Deres Indflydelse vil dog kun da kunne gøre sig gældende, dersom Kirken anerkender deres Værdi og skænker dem den Plads, der tilkommer dem, mens de paa deres Side finder sig i at blive formet af Kirken.

Gejstlighed og Lægfolk

Det er de Kristne selv, der udgør Kirken. Kristus leder og styrer dem ved Helligaanden. Paven og Biskopperne, der i Hans Navn skal bevare Troens og Handlingens Enhed, staar i den guddommelige

Sandheds og Naades Tjeneste. De troende er ikke til for at skaffe den af Kristus vilde Myndighed større Anseelse og Blomstring, tværtimod er Myndigheden i alle dens Forgreninger Guds Tjeneres Tjener; den taler for at velsigne; den byder for at fremme Kærlighed til Gud; den maa ikke dræbe noget godt Initiativ. Naar man taler om den romersk-katolske Kirke, kan der være Fare for, at man lægger mere Vægt paa det »romerske« end paa det »katolske«

Overeksponering af den kirkelige Myndighed

Det er en Kendsgerning, at saavel den pavelige som den biskopelige Myndighed ofte har spillet en afgørende Rolle, naar det gjaldt at bevare Kirkens Enhed; denne Form for strengt centraliseret Autoritet er faktisk fremstaaet i berettiget Selvforsvar, men — selv om Opmærksomheden af polemiske og apologetiske Grunde først og fremmest og tit ogsaa stærkest er blevet henledt paa Kirken som Hierarki og dens suveræne Myndighed, saa er den fulde Sandhed dog den, at Kirken bestaar af alle, der er forenet i Kri-

stus, af alle dem, der lever i Kristus, tror paa ham og beflitter sig paa den indre Enhed, som han udtrykkelig har formuleret i sit Testamente; det er ogsaa paa dette Grundlag, at en økumenisk Bevægelse er mulig.

Vejen fremefter

Man kan godt en Gang imellem længes tilbage til Ur-Kirkens Familieliv, der udstraalede Kærlighed, og ved denne Kærlighed fik Indflydelse paa Folks Hjerter og Tanker. I hvert Fald forekommer det mig ikke at være den af Kristus vilde Vej, naar man alt for meget understreger Autoritetsprincippet, lægger for megen Vægt paa ydre Manifestationer, prøver paa at generobre eller værne om en ledende Position. Vel kan det være nødvendigt at indtage en fast og klar Holdning over for Materialis-

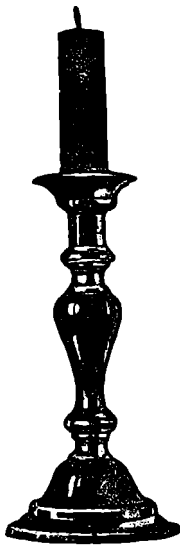
mens og Vantroens mangfoldige Former, men dog spørger jeg mig selv, om vor Teologi, og frem for alt vor Apologi, ja endog vor Forkyndelse, ikke er alt for polemisk indstillet; som om Sjælens Frelse først og fremmest var afhængig af alle disse Advarsler mod Farer og idelige Gentagelser af moralske Forskrifter.

Kommunismen vil blive overvundet, naar Kirken, det vil sige de troende og Gejstligheden, atter sætter alt ind paa at efterkomme det andet Bud, der er lig med det første, og opfylder Retfærdighedens Krav, naar altsaa Kirken atter bliver synlig for alle som den opofrende Kærlighed; naar den igen, ikke mindst i dens med Værdighed beklædte Repræsentanter, fremtræder som den fattige og ydmyge Kirke, hvor enhver vil føle sig hjemme.

Kirkens Vækst

Kirken opstaar, lever og vokser ved de Kristne, der personligt oplever deres helliggørende Naade, udøver Kærlighed og tænker efter; der ikke modtager Sakramenterne paa automatisk Vis, men medvirker med deres Hjerter og Aand og hengiver sig. Under Ledelse af Helligaanden, der gør sig gældende i Kirkens Autoritet, kommer Fylden af Kristi Aabenbaring til større Udfoldelse i deres Sjæle. Det er ikke Lægfolk, der styrer Kirken, men det er heller ikke rigtigt og vil kun fremkalde Modvilje, naar man holder dem nede i en passiv Holdning af blind Lydighed og ikke regner med deres gode Idéer og retmæssige Krav. Kirken skal tværtimod opdrage Lægfolket til dets aktive Gerning og ansvarsfulde Mission.

(Oversat af S. W.).

ALTERLYS

i alle Størrelser

og især

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros

Ryesgade 106
Telefon Central 408

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester

Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

DE UNGES SIDE

DU skal med ..!

Læste du Meddelelsen om Ungdomsstævnet den 31. August i sidste Nummer af Ugebladet — og gik det dig, som det er gaaet alle os andre, at du lovede dig selv, at *den Oplevelse* vilde du i hvert Fald ikke snydes for: koste, hvad det vilde, *du* skulde med!

For det kan vel ikke tænkes, at du bare bladede videre og ikke syntes Stævnet vedkom dig — eller mente du ikke havde Tid?

Tænk dig rigtig om engang og indrøm saa, at det maatte være en sær Snegl, der ikke havde Lyst til at træffe flere Hundrede jævnaldrende Trostæller, fra Sjælland, fra Danmark, ja fra hele Norden,

og sammen med dem tilbringe en dejlig Søndag med højtidelig Messe, med interessante Taler og Diskussioner, med Masser af Underholdning og endelig — en uforglemmelig Lys-Sakramentsprocesion i Parken!

Men det er umuligt. Der findes ikke en ung dansk Katolik idag, som ikke vil sætte alt til Side for at være med til dette. Ingen vil savnes netop nu, hvor Danmarks K. U. K. er ved at opstaa som en Realitet, og hvor alle Kræfter behøves. Og skulde der alligevel findes saadan en, saa er det i hvert Fald ikke *dig!*

Derfor vel mødt og paa Gensyn

Søndag den 31. August

i Farum

Smøler Ungdomsforeningerne med Arbejdet?

Vi har modtaget:

Der er nu gaaet lang Tid siden Arbejdsudvalget sendte Spørgeskemaer ud til alle Foreninger og Sogne, men efter hvad man forstaaer, har Udvalget kun modtaget et forsvindende Antal retur i udfyldt Stand. Dette kunde tyde paa, at der var noget rigtigt i, at det er for tidligt at organisere den store Sammenslutning, at vi ikke var modne nok, som forskellige har ment. Lad det være sagt straks: af den Mening er vi stadig ikke og bliver det aldrig.

Ikke desto mindre staar det klart for enhver, der har beskæftiget sig med Ungdomsarbejdet og herunder især Repræsentantskabet eller lign., at det der ligger bagved denne Mnagel paa Interesse hos mange af Foreningerne simpelthen er Ugidelighed. Kan man være det bekendt? Har vi ikke tit nok gjort opmærksom paa, hvad det koster os, at vi ikke har en virkelig Organisation? Skal vi nævne et Eksempel?

Hvis man engang har set Statistikken over de unge, der gaar ud fra katolske Skoler, saa vil man forfærdes over det Antal, der fal-

der fra Troen. Det er dog ikke saa mærkværdigt, for det er netop i den Tid, lige efter Skolen, at vi har mest Brug for Hjælp og Støtte fra vore ældre Kammerater, der har været igennem de samme Problemer. Mon noget Menneske slipper for Tvivl en Gang? Næppe, men ved Hjælp af Foreningerne kan vi støtte de unge, saa de klarer Skærene. Vi har en Plan liggende, som vil resultere i, at ikke en eneste kan undslippe os, men den kræver et virkeligt og udbygget Samarbejde for at kunne realiseres.

Det er en af de mange Ting, I forhindrer, ved at sabotere Samarbejdet. Tør I tage dette Ansvar paa jer? Tilsyneladende, forstaa det, hvem der kan.

Hvis Ungdomspræsten saa havde Tid nok til personligt at henvende sig til jer, saa tror vi alligevel, I vilde bekvemme jer til at svare. Men det har han ikke endnu. Desværre har vi ikke Præster nok endnu til at han kan blive afløst som Sognepræst, skønt vi stadigt beder for det. Men en Dag skal vi ogsaa nok faa vor Ungdomspræst for os selv.

I Mellemtiden spiller vi saa den kostbare Tid, fordi Foreningerne ikke gider gøre den Smule Arbejde, det er, at udfylde dette lille, men for Samarbejdet vigtige Ske-

ma og sende det tilbage til Udvalget. Det er en Skam og en Skændsel for katolsk Ungdom i Danmark.

Vi beder Ungdomspræsten om trods alt ikke at tabe Lysten. Vi er dog nogle Stykker, der meget gerne vil gøre et Arbejde for Kirken og dens Ungdom, og vi beder ham sætte os i Gang jo før, jo hellere. Efterhaanden skal vi saa nok faa de sløve med ogsaa. Men Skam faa de, der ikke melder sig uden for mange Opfordringer. E. G.

Praktiske Vink angaaende Ungdomsstævnet

Tilrejsende, der ønsker at bo i Telt, vil kunne faa Adgang til det ved Henvendelse til *Erik Alfred Guldager*, Ejgaardsvej 26, Charlottentlund, Ordrup 3331.

Østrig kalder

Siden sidste Indberetning, da der var indkommet Kr. 2729,50, har jeg til 5. Aug. incl. modtaget: S., Chl., 50 Kr., A. H. T. 25 Kr., M. F. 10 Kr., Anon. 2 Kr., M. S. 25 Kr., B. 10 Kr., ialt 122 Kr., med det tidligere indkomne ialt Kr. 2851,50. Hjertelig Tak! Det er godt at se, at Indsamlingen igen huskes, og jeg tror paa, at det danske Folks gode Hjerte stadig vil tilskynde til at glæde og gavne Næsten.

I Breve, som jeg modtager fra Østrig, hedder det: De skulde bare have været her og set, da vi aabnede Pakken. — Jeg maa takke for den, saa smager Indholdet dobbelt saa godt. — Indholdet er lutter kostbare, yderst værdifulde Sager af bedste Kvalitet. Alle, der har bidraget til denne store Hjælp, siger vi tusind Gange: Velgelt's Gott!

Lille Leopolds Mor skriver: Da min Dreng i Dag gik i Skole, blev jeg ene tilbage med min Sorg og min gamle Mor. Jeg havde intet at koge, og i flere Uger havde jeg intet Sukker haft — men saa kom Postbudet med Meddelelsen om, at jeg kunde hente en Pakke. Ja, naar Nøden er størst, er Guds Hjælp nærmest.

En Herre fortalte, at han i 3 Uger ikke havde haft andet at spise end bart Brød og Majsgrød — saa kom en Pakke. — Om frygtelig Nød og stor Glæde fortæller disse Breve, og Bønen for Velgørerne stiger fra Østrigernes Hjerter op mod Guds Trone — op til Ham, der siger: Alt, hvad I gør mod disse, gør I mod mig.

Ogsaa Forbønnen for disse stakels Mennesker er af stor Værdi — Bøn om, at de maa holde ud, og at vi maa faa Lov at vedblive at sende »Liebesgabepaketen«, som de kalder vore Pakker.

Verner Stabehl,
Skt. Jørgensallé 8, København K.
Postkonto 81501.

FILM

Den katolske Filmkongres (4)

Forslagsvis kunde saadanne Filmgrupperinger tage sig saadan ud:

- 1) Adgang for alle (evt. med lette Reservationer).
- 2) Adgang for voksne (evt. tillige for Ungdommen ... med Reservationer ... med alvorlige Reservationer).
- 3) Adgang fraraades.
- 4) Adgang forbydes.

Disse Grupperinger betegnes da med Bogstav og Tal. Og i Filmfagblade eller i specielle Kartotekskort paa stift Papir, som enhver Organisation eller Privatmand kan abonnere paa, kommer for hver ny Film baade facts om dens Tilblivelse, kort Referat af dens Handling, Bestemmelse af dens Genre, samt teknisk og moralsk Klassifikation. Filmens Originaltitel bør altid vedføjes til Krydshenvisninger. Derved har enhver filminteresseret Mulighed for altid at kunne vælge for de unge, han har Ansvaret for Film, der i hvert Fald hypotetisk vil falde inden for de Filmtyper, han maatte ønske. Systemet er med stort Held anvendt i Holland, Spanien og Belgien samt i sydamerikanske Lande. Fra U.S.A. kender vi Sømmelighedsligaens Vidnesbyrd, der hver Uge offentliggøres over hele Landet. I Danmark er det endnu ukendt.

Ganske paa Linie med disse Moralkategoriernes Beskrivelser laa et iøvrigt meget underholdende Foredrag af Hollywoodjournalisten William H. Mooring; det forekom i den Studiekreds, der hed »Filmpressen«. Mooring, der straks præsenterede sig som egentlig Ophavsmand til »Sct. Marys Klokker«, en Meddelelse, der fik Hovedparten af Tilhørerne til at slaa Krølle paa Næsen, berettede nemlig om den Virksomhed, som »Legion of Decency« i U. S. A. har udøvet. Som bekendt startedes Ligaen af katolske Kredse, der siden fik Samar-

bejdsstøtte af Protestanterne og Jøderne, saa at den idag er et ret fintmærkende Instrument for filmetiske Synspunkter, og skønt man baade i U. S. A. og andre Steder undertiden har funderet paa, om en solid Kæmpenedsabling fra Ligaens Side ikke ofte virkede modsat sin Hensigt, nemlig som en Kæmpereklame, saa fortalte Mooring blandt andet, at da Ligaen slog haardt ned paa David O. Selznicks »Duel in the Sun«, en meget sensuel Film, der bygger paa en yderst jævn Novelle, eller paa Howard Hughes lidet artige »Outlaw«, hvis Grundtema ligeledes var literært fladbundet og banalt, saa fik den maaske nok visse Kredse til triumferende at vandre ind at se disse to Film, men — og her ligger Pointen — Ligaens kraftige Reaktion mod Filmgriseriet afskrækkede Filmproducentens Kolleger saa grundigt, at i hvert Fald to indkøbte vulgære Romaner blev opgivet i Produktionen. Selv om Ligaen ikke kan »kontrollere« det løbende Repertoire paa anden Maa- de end ved at give det »Betyg«, saa kan den altsaa alligevel mere eller mindre direkte forhindre andre moralske Katastrofer.

Det er Skik og Brug i »frisinded« Kredse at stemple enhver etisk Filmkritik som »reaktionær« og enhver Kritiker, der bedømmer en Films moralske Habitus og tager Afstand fra Immoralitet, som Mørkemand. Hvis denne »frisinded« Antireaktion fortsætter til sin yderste Konsekvens, ender den enten i Dyrkelse af l'art pour l'art, hvad der er i højeste Grad goldt og dødt, eller i den rene Nihilisme, hvor alt flyder, hvor Værdibegreberne er borte, og hvor sort er hvidt og Sandhed Løgn. Enhver Kritiker, der tager sin Gerning alvorligt og føler sit Ansvars Forpligtelser, maa følgelig baade vurdere sit Objekt efter kunstneriske og etiske Kriterier. Diskussionerne ved disse Udvalgsmøder drøftede baade principielle Spørgsmaal og specielle, og ikke blot katolske Pressefolk havde Interesse af at følge dem og deltage i dem. Ikke

mindst den danske Presse kunde have ikke ringe teoretisk og praktisk Nytte af at klarlægge sig Grundbegreberne i al Filmkritik.

Bjørn Rasmussen.

R. I. P.

John William Kelly

Præst ved Sct. Vincents Kirke i Helsingør, døde den 6. August 1947.

F. Flynn.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

BOGNYT

To Nyheder fra Schweiz

Roetheli: La Salette, Das Buch der Erscheinung. 326 S., Kr. 11,65. Bogen om de første af de tre store Maria-Aabenbaringer, der har fundet Sted i de sidste hundrede Aar, og hvoraf kun Lourdes og Fatima er almindelig kendt.

Maynard: Francesca Cabrini. Leben und Sendung. 328 S., Kr. 16,25. Bogen om den nylig kanoniserede amerikanske Helgen, den første i Amerikas Historie. Bogen anbefalet meget stærkt i Øjeblikket af flere Præster i Landet.

Skolebøger

Køb Deres Skolebøger i Sankt Ansgars Boghandel og støt derved vor Forlagsvirksomhed.

Fik De læst

Gladys Schmitt: Kong David. En Murstensroman paa 671 S. Kr. 19,50 Det er Fortællingen om Kong David, som man kender den fra Det gamle Testamente, men her sat op som en fængslende Roman i Smag med »Men jeg saa ham dø« og »Konge af Jerusalem«.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Aug.

17. S.*) 12. Søndag e. Pinse. — I Dag fejres
(hvid) *Marias Optagelse i Himlen* (1044—106); 2. Bøn: Søndagen (695); sidste Evangelium: Søndagens (696).
18. M. † 4. Dag i Oktaven (1044—106); 2. Bøn: St. Agapitus (1050), 3. Bøn: Om den Helligaand ([120]).
19. Ti. St. Johannes Eudes (hvid) ([46]); 2. Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
20. O. St. Bernhard (1050); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
21. T. St. Johanne Francisca Fremot af Chantal (1051); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (1044); Præf. (522).
22. F. Jomfru Marias uplettede (hvid) Hjerter (Særtryk); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Timotheus, St. Hippolyt og St. Symphorian (1052); (522).
23. L. Vigilie til St. Bartholomæus (violet) ([1]); 2. Bøn: St. Filip Benitius (1053); alm. Præf. (525). — Eller:
(hvid) St. Filip Benitius (1052); 2. Bøn: Vigilien ([2]); alm. Præf. (525); sidste Evang.: Vigiliens ([3]).
24. S. 13. Søndag e. Pinse.
(rød) St. Martholomæus, Apostel.

*) Søndag den 17. August afholdes i alle Kirker og Kapeller den 3. Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen (den danske katolske Kirkesag).

Red. i Sommermaanederne

Redaktionens Træffetid er i Tidsrummet 1. Juli—31. August ændret til TORS DAG Kl. 15—16.

Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777,
Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stenogade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Vi er nu igen godt forsynet med

Devotionalier

fra Udlandet

Giv os Deres Bestilling, og vi skal gøre vort bedste for at tilfredsstille Dem.

KATOLSK BOGHANDEL

Stenosgade 3. København V
Vester 3930

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 88

Klicheer i fineste Udførelse

Roskilde

Mønsterbageriet

Bageri og Konditori

Morgenbrød bringes
Leverandør til katolsk Menighed

Sct. Olgade . Tlf. 859 - 1365

St. Vincents-Søstrenes Basar

Udtrukne Gevinster: 3366, 3342, 3413, 371, 240, 699, 2156, 2517, 363, 2117, 1692, 3044, 404, 1093, 1419, 1027, 3633, 2765 og 2686. Trappetige (blaa Seddel) 76, Barne Tri-cykle (hvid Seddel) 86, Dukke (gul Seddel) 358.

Vor hjerteligste Tak til alle, som ved Gaver eller paa anden Maade har bidraget til at støtte vor Basar.

St. Vincents Søstre,
Nygade 8, Helsingør.

Brugt Tøj

Katolsk Præst (Flygtningslejren) beder gode Mennesker om et Sæt brugt Tøj.

Henvendelse til Svendsen, Ndr. Frihavns-gade 13, Central 8146.

To katolske Studiner

søger 2 Værelser, helst sammesteds, gerne i Villa. Tilbud fra Gentofte, Frederiksberg og Østerbro af særlig Interesse.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig

Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Kolding Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Esbjerg Kontantforretningen <i>M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27</i> Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aarhus	Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	
Aabenraa	Johs. Sørensen Centralvarme . Saniære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Bymejeriet v. L. Lindholdt Skibbrogade 10 Lev. til St. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	W. Weide Bageri og Konditori Søndergade 2 . Tlf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Ludwig Wohlenberg & Co. <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 <i>Slakteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 633	Linoleumsarbejde <i>udføres af øvede Folk</i> Claudi Hansens Eft. Jernbanegade 3, Tlf. 60 Lev. til de kat. Institutioner
R. Sørensen Grundlagt 1877 <i>Østergade 7 . Tlf. 130</i> Blomster og Kranse	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen Glarmester <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen Malermester <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	T. A Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 <i>Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa</i> Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præslegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen Ure og Optik <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset A. Christoffersen <i>Ramsherredgade 23 . Tlf. 107</i> Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen <i>Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse</i> Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Odense

C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre <i>Overgaden 29 . Telefon 1117</i> Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 85 52</i> Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10 . Odense</i> Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 <i>Lys og Kraft - Radio</i>	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør <i>Kongensgade 13 . Tlf. 20 21</i> Leverandør til de kat. Institutioner
Julius Jacobsen Blikkenslager <i>Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet</i> Vindgade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen <i>Barber og Frisør . Hjallesevej 14</i> anbefaler sig m. 1. Kl s Betjening Ny Indehaver	G. Larsen Malermester Fengersvej 20 . Telefon 5126 Lev. til St. Josef Hospital
»Isbjerg« <i>Is og Konfektur . J. Rasmussen</i> Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna <i>Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62</i> Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg	Ejnar Sørensen <i>Optiker & Urmager</i> MUNKESTRÆDE Lev. til kat. Institutioner	<i>B. M. Wivels Eftf.</i> H. Chr. Schneider Aut. exam. Vand- & Gasmester Kobbersmed. Installation af Badeværelser og W. C. Møllergade . Telefon 272 Udf. Arb. hos de kat. Institutioner
Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. G. Kielberg's Boghandel Telefon 86 & 1486 Alle Efteraarets Bøger haves paa Lager Lev. til Sct. Maria Hospital og Skolen	Julius Chr. Rasmussen <i>Murermester . Entreprenør</i> Egensvej 36 . Tlf. 221 Udf. Arb. hos de kat. Inst.	C. K. Hansen <i>Vand-, Gasmester og Blikkenslager</i> Skattergade 10 . Tlf. 489
Brødr. Johs. & Emil Franke A-S <i>Møllergade 3 . Telefoner 218—518</i> Kød . Flæsk og Paalæg Lev. til St. Maria Hospital	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. <i>Alt i Kolonial . Vin . Konserver</i> Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri <i>Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197</i> Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) <i>Kul . Koks . Cinders . Briketter</i>	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Marie
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail <i>Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853</i> Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

24. August 1947
95. Aargang
Nr. 34

Ugeblad

Biskop og Nazisme

Amagers katolske
Jubilæum

Broder Thyssen 85 Aar

Billeder fra Ottawa

Frihed og Klosterliv

SANGERE OVER ATLANTEN. Kirkesangere fra Roms fire berømteste Kirker ombord paa den polske Amerikabaad Sobieski. I Forgrunden til venstre Dirigenten Monsignore Licinio. Koret skal give Kirkekoncerter i Canada og U. S. A.

For ikke at blive narret ...

Inde i Bladet læser man et Uddrag af det Tilbageblik over 25 Aars Bispegerning, Triers Ærkebiskop har udsendt. Det interessanteste heri er sikkert Skildringen af, hvorledes Nazismen efter Magtovertagelsen i 1933 fik ikke ubetydelige Dele af den kristne Befolkning til at haabe paa, at Partiet *trods sine Grundtanker* vilde vise sig i *Praksis* forstaaende overfor Kristendommen i Tyskland. Det skulde ikke vare

længe, før man blev klar over, at dette var et skæbnsvangert Fejlsyn. Nazismen forblev sit antikristne Grundsyn tro indtil den fuldkomne Bestialskehed.

Ærkebiskoppen har sikkert Ret i, at de Kristne, som lod sig forlokke, var i god Tro. Men vi udenfor Tyskland synes jo nok, at de var for lette at narre. De lod sig narre af en hyklet Elskværdighed overfor det kirkelige Samfund, alt medens Nazisterne

i deres Holdning overfor f. Eks. Jøderne og de gamle politiske Partier særdeles tydeligt viste, af hvilken Aand de var. Horisonten maa have været for snæver. Magthavernes Stilling til Kristendommen maales nok paa officielle Aftaler med de kirkelige Samfund (om ellers man tør tro, at det er Meningen at holde dem), men lige saa meget eller mere paa, om det er Kristendom eller Fornægtelse af enhver kristelig Værdi, der præger Magthavernes Behandling af Mennesker, ogsaa af andre end de Kristne!

Sagen er værd at tænke efter, ogsaa for Fremtidens Skyld. I Øjeblikket er det Kommunismen, som af og til ser sin Fordel i at anstille sig venlig overfor Kirken (flere Forsøg i Italien f. Eks.). De Kristne bør ikke begaa Tyskernes Fejl endnu engang. Ogsaa Kommunismens Doktriner vil vise sig at være det faste i denne. Det er heller ikke udelukket, at Nazismen vil dukke frem igen i en Forklædning, sandsynligvis netop som yderst venlig overfor Kristendommen. Lad os saa ikke se alene paa de venlige Lader, men mere paa, hvilken Aand, der taler ud af dens Polemik mod dem, den gør til sine Syndebukke.

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 74 80 · København

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Mur- & Entreprenørforsretning A/S
Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Damp-
skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtvej

G. Garth-Grüner

Landsretesagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 · Telf. Tega 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg

Amagerbrogade 212 A · Amager 6390

Leverandør til de katolske Institutioner

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹

Telefon Bella 384

Schulstad's
maltede

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 · 2755

Leverandør til St. Knuuds Skole

Larsbjærnsstræde 14

Tlf. Byen 8009

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde · Rammer · Spejle · Glasforslkr.

Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik

og Terrazzo

La Coursvej 3

København F

Telf. Gothdb 656

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrsgade 15

Tlf. Rvvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frukt, Grønt, Konserves m. m.

Stenosgade 3, Vester 23 19 x

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers · Telefon 137

L. F. Nielsen Snekermester

Lindholmsvej 36 · Telf. Damsø 2048

Udfører Arbejdet for

de katolske Institutioner

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37

Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidsskrifter

Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Biskop og Nazisme

Et Hyrdebrev af Triers Ærkebiskop

Ærkebiskop Bornewasser af Trier har fornylig i Anledning af sit Jubilæum udsendt et Hyrdebrev »Tilbageblik over 25 Bispæaar«. Deri findes følgende Fremstilling af Kirkens Stilling til Nationalsocialismen:

»Aaret 1933 var skæbnesvangert og betydningsfuldt for vort Bispedømme som for alle tyske Katolikker. Et ejendommeligt Træf lod d. 30. Januar 1933 to Budskaaber naa frem til de troende paa samme Tid — min Meddelelse til Bispedømmets troende om Valfarten i Sommerens Løb til den Hellige Kjortel, og Nyheden om, at NSDAP's Fører, Adolf Hitler havde overtaget Regeringsmagten. Endnu før Valfarten var kommet i Stand, sluttede Hitlers Regering d. 20. Juli 1933 Rigskonkordatet med den Hellige Stol. I dette blev der til sikret Frihed for Bekendelse og offentlig Udøvelse af den katolske Religion, og i mange Enkeltbestemmelser blev der sikret Kirken de Rettigheder, der tilkommer den. Efter Afslutningen af denne Overenskomst kom det tyske Riges Vicekansler til Trier ved Valfartens Aabning, og i hans og Rigsregeringens Deltaelse saa man gerne en ydre Bekræftelse paa Fred mellem Kirke og Stat. Ud fra denne Betragtning kunde de tyske Biskopper derfor, alt medens man opretholdt Fordømmelsen af Nationalsocialismens Livsanskuelse, slappe nogle hidtidige Betænkeligheder overfor Nationalsocialismen i Haabet om, at Partiet vilde indtage en positiv Stilling til Kristendom og Kirke og dermed til Grundlaget for ægte Menneskelighed, saaledes som det i 1933 paa den højtideligste Maade var blevet forsikret af Rigskansleren. Ud fra denne Holdning traadte mange Kristne fra alle Samfundslag ind i Partiet eller enkelte af dets Afde-

linger i Haab om ved deres Medarbejde at faa bragt Partiet bort fra dets hidtidige Holdning og bringe det i venskabelig Stilling til Kristendommen. Vi maa ikke nu overse disse Bevæggrunde, og vi maa bedømme mange troende Katolikkers Handling ud fra Kristendommens og Kirkens daværende Stilling i vort tyske Fædreland og den daværende Indsigt i Tingene.

Dengang kunde det religiøse Liv endnu udfolde sig frit, og selve Partiet gav det Udseende af, at det vilde fremme Pilgrimsfærden til den Hellige Kjortel. Men allerede snart efter trak Uvejrr op paa den kirkepolitiske Horisont. Kampen mod Kristendom og Kirke vovede sig stadig tydeligere frem.

Stedse mørkere blev den kirkepolitiske Stilling, stedse tydeligere blev Kamptegnene. I 1937 kom Skolekampen, Til sidesættelsen af den konfessionelle Skole og Indførelsen af Simultan-skolen, først i Saar i 1937, men saa ogsaa i Omraaderne Koblenz og Trier. Dengang hævdede jeg med al mulig Bestemthed min Røst til Fordel for Bekendelsesskolen og dermed for den ægte katolske Opdragelse af eders Børn. I Prædikener og Hyrdebrevne protesterede jeg mod de daværende Magthaveres Voldsmetoder og gjorde alt, hvad der var muligt for at bevare Bekendelsesskolen. Ligeledes hævdede jeg min Røst mod de Sædelighedsprocesser, som nu begyndte imod enkelte Ordener, og som ganske klart havde til Maal at undergrave den katolske Befolkningens Agtelse for Ordensstanden og Ordensfolkene. Atter tog jeg offentligt Ordet, da Klosterstormen begyndte, da man ophævede Abbediet St. Matthias og andre Klostre og udviste Ordensfolkene af Landet. Saa indtrængende som muligt traadte jeg i Skranken for de forfulgte Or-

densfolk. Jeg nedlagde ogsaa en flammende Protest, da Forbundet af unge katolske Mænd i 1937 blev ophævet i vort Bispedømme og man derved vilde dræbe alt Ungdomsarbejde paa kirkelig Basis. I et Hyrdebrev, som dengang blev læst op for eder, traadte jeg klart og bestemt op mod de nationalsocialistiske Magthavere, udtalte mig for den katolske Opdragelse af eders Børn og paalagde til Slut Ungdømmens Sjælesørgere, at de i fuldt Omfang skulde videreføre Religionsundervisningen i og udenfor Skolen. Et af de smerteligste Øjeblikke i mit Liv var, da jeg hørte, at den nationalsocialistiske Stat imod enhver Ret fratog mig og eder det nye Seminar, Rudolfinum, der var bygget med saa store Ofre, som statsfjendtlig Ejendom. Jeg nedlagde offentlig Protest mod dette Kirkeran. Gud være lovet, Militærregeringen har givet Rudolfinum tilbage til de retmæssige Ejere, og jeg har af Hjertet takket den derfor.

I husker ogsaa, at jeg i en Prædiken i Domkirken med Navns Nævnelser rettede offentlig Anklage mod en høj Statsembudsmand for en Gudsbespottelse, han havde gjort sig skyldig i i to Taler i Trier og Koblenz. Jeg sendte ogsaa Anklagen til Myndighederne, men naturligvis forgæves. Magthaverne bemærkede godt mit Forsvar for Kristendom og Kirke, og derfor søgte man at ramme mig personligt, nedsætte mit offentlige Omdømme, man førte mig for Retten og beskyldte mig offentlig for Ting, der skulde nedsætte min Anseelse hos de troende. Jeg ved, at forud for en saadan Skinproces var en Fængselscelle allerede sat i Orden til mig. Jeg kender Celens Nummer. I sjælden Troskab holdt hele Bispedømmets katolske Befolkning dog fast ved mig, holdt fast ved Kristendom og Kirke og forblev knyttet til deres Biskop i Kærlighed. Fjenderne fra dengang har siden erkendt og tilstaaet, at de med disse Processer har gavnet Biskoppens og Kirkens Anseelse og kun skadet sig selv.

Det katolske Amagers

50 Aars Jubilæum

Den 22. August 1897 indviede Biskop v. Euch i en Villa i Christian II's Allé det første St. Annæ Kapel og den første St. Annæ Skole. Dermed lagdes Spiren til det katolske Amagersogn, som siden har udviklet sig kraftigt til Gavn for Kirken og hele Bydelen herude, langt undenfor Katolikkernes Rækker. Sognet tæller ca. 1400 Medlemmer; det lille Kapel er blevet til en statelig Kirke; Skolen underviser over 180 Elever og har i de sidste Aar været Eksamensmellem-skole. Rundt omkring er betydelige katolske Institutioner vokset op: Det store, velkendte Sct. Elisabeths Hospital, Sct. Annæ Hjem for ældre Mennesker i Skipper Clements Allé med et Annekshjem i Prøvestens Allé, og Sct. Hedvig Søstrenes Børnehjem paa Sundbyvestervej.

Adskillige Præster som Pater J. Resch og Pater P. Steidl har betydet meget for mange Mennesker. Vi har al mulig Anledning til at fejre en glad og taknemmelig Mindefest for de forløbne 50 Aar og deres Arbejdshøst.

Mindeåret vil blive fejret med flere festlige Ihukommelser, der lige saa meget ser tilbage paa Fortiden som de peger mod Fremtiden.

Under Skolebestyrer Pater G. Scherz' Redaktion og med Direktør A. Silcowitz som Udgiver udkommer der til Efteråret et større *Festskrift*, en historisk Oversigt over Arbejdet og Arbejderne i den forløbne Tid.

Der vil blive afholdt en Fest d. 18. November, om Formiddagen for Skolen, om Aftenen for Menigheden.

Sognepræsten Pater Fr. Klar vil organisere en Missions- eller Vækkelsesuge i Slutningen af November, som først og fremmest henvender sig til den katolske Menighed og dens Medlemmer.

Den 5. og 6. Oktober vil der

blive afholdt St. Annæ Kirkes og St. Annæ Skoles Basar under særlig festlige Former. Prinsesse Margrethe af Bourbon, hvis Moder, Prinsesse Marie, i sin Tid overværede den første St. Annæ Kirkes Grundstensnedlæggelse og Indvielse, har overtaget Protektoratet over denne Basar.

Sct. Annæ Kirkes Venner i Byen og Landet over vil sikkert ved deres Bidrag og Gaver gøre Basaren endnu mere festlig, end den plejer at være. Vi maa jo arbejde videre, og det ventede Overskud skal skaffe Penge til mange Virksomheder. Der skal afbetales paa den nye Kirke, vi maa snarest muligt have en Børnehave, Skolen er blevet for lille og trænger til Udvidelse. Kort sagt: De første halvtreds Aars Resultater maa være en energisk Opfordring til at bygge ivrigt videre i den kommende Tid.

Broder Thyssen S. J. 85 Aar

En af de store, man kan roligt sige en af de største indenfor det danske Vikariat, Broder P. Thyssen fylder den 26. August 85 Aar. — Han kan fortælle den gamle Latinskole, St. Andreas Kollegiets Historie fra ca. 1882, da han kom her til Danmark og blev knyttet til den Skole, der skulde blive hans Virkeplads i mange Aar. Han blev en af de mest afholdte Lærere paa St. Andreas Kollegiet. Br. Thyssen har været over 65 Aar i Jesu Selskab og snart lige saa mange Aar her i Landet. Nu er Br. Thyssen graa, men dengang imponerede Br. Thyssen straks ved sit kønne Ansigt, det mørke, fyldige Haar og de smukke Øjne.

Ingen kender Ordrup, Charlottenlund, Dyrehaven, som han gør, og ingen har mere interesse fulgt den katolske Menigheds Fremgang gennem de mange Aar. Br. Thyssen er en Person, der griber alle. Han er noget ud over det almindelige. Han er en højtbegavet Broder med et Hjerte fuldt af Godhed, derfor har han hos alle de mange Hundreder, der kender ham, skabt et Minde, der aldrig udslettes. Hver Gang, der tales om Andreas Kollegiet, falder Talen altid paa Br. Thyssen, og da samles alle gamle Elever, baade dem paa de store Poster og dem i de smaa Stillingen i en Hyldest til den meget

store og kærlige Opdrager af dansk Ungdom gennem mange Aar. Jeg har gennem Aarene hørt mange Taler holdt til Br. Thyssen, og disse Talere mindes det bedste i Deres Barndom og Ungdom, naar de ser Br. Thyssen. Hvem kan skabe et saadant Eftermæle uden at være en af de store. Broder Thyssen tog den lille Dreng, især Kostskole Drengen, ved Haanden og førte ham nænsomt ind i de faste Regler, der nu engang hører til en Jesuiter-Kostskole. Og Br. Thyssen tog den store Elev ved Hjertet ved at gaa op i hans Interesser, og han fulgte Eleven og Studenten langt gennem Livet og bedrøvedes, naar det gik ham daarligt eller en Elev brød med den Tro, som det jo var Broder Thyssens Opgave at befæste og styrke. —

De gamle Patres satte Br. Thyssen meget højt og søgte hans Hjælp paa Omraader, hvor hans Dygtighed var eminent. Pater Breitung tog hans Hjælp indenfor det naturvidenskabelige, og hvor megen Tak skylder ikke Kollegiets gamle Samlinger Br. Thyssen. Men Br. Thyssen vedblev hele Livet at være den beskudne Lærer og Lægbroder, hvad der netop gjorde ham endnu større i alles Øjne, baade hos Katolikker og Protestanter.

Br. Thyssen har skabt Glans

Br. Peter Thyssen

over Jesu Selskab. Han er ikke alene et af sin Ordens store Kræfter og Personligheder, men en af de store indenfor det danske Vikariat. Man skal have oplevet Br. Thyssen for at forstaa disse Ord, og man skal vide, at alle uden Undtagelse i Hundredevis vilde staa op og sige det samme, som staar i denne lille Artikel.

Som protestantisk lille Dreng lige før Aarhundredeskiftet tog han mig ved Haanden og førte mig kærligt og varsomt ind i den Skole, der skulde blive mit Hjem i saa mange Aar. Han var Lærer paa en af Sovesalene i Halvfemserne, og hvad betød det for en lille Kostskoleelev at møde Kærlighed og Godhed fra den Stund, man slog Øjnene op. I det ene Øjeblik stod Br. Thyssen og lavede et Alter, som vi skulde bede vort Morgen- og Aftenbøn ved, og i et andet Øjeblik stod han i Skolen som den dygtige Lærer, og senere stod han sammen med Pater Breitung og Pater Evers i vigtige Opgaver vedrørende Kollegiets Samlinger.

Hans Begavelse var fremragende. Og nu gaar Br. Thyssen ude paa sit kære Ordrupshøj saa beskeden, som han var alle Dage og venter paa, at Vorherre skal give ham den Løn, han fortjener. Men rundt om i Verden,

hvor der findes gamle Kollegianere, vil Mindet om Br. Thyssen være et af de smukkeste Minder fra deres Barne- og Ungdomstid.

En stor Jesuit fylder den 26. August 85 Aar, og ingen fortjener mere end Br. Thyssen Tak fra hele det danske Vikariat, for hvad han har betydet, for hvad han har virket. En Tak til Jesu Selskab, at det gav os en saa stor og begavet Personlighed til Hjælp i det danske Vikariat.

Vi, hans gamle Elever, hylder

ham paa hans 85 Aars Fødselsdag og sender ham en inderlig Tak for, hvad han har været for saa mange Hundrede smaa Drengehjarter. Han var og er en af Jesu Selskabs store. Til Lykke.
Alfr. Silcowitz.

Gamle Elever og Bekendte af Br. Thyssen vil hylde ham ved en større Fest paa selve Dagen, hvor bl. a. en af Hovedtalerne bliver Teaterdirektør Paul Grengaard. —

Mere end Perler og Guld ...

Paa Dansk ved J. Fd.

Han hed Ghébré-Mikael (St. Mikael's Tjener) og var tyve Aar gammel. Han og hans Broder var lige blevet Katolikker, og han flammede af Iver for sin Tro.

Overalt havde man Bud efter Ghébré-Mikael, som var en glimrende Skytte; alle Vegne maatte han hjælpe med til at udrydde Hyæner og Leopard, og saa modig var han, at han engang forfulgte en saaret Leopard ind i en Klippehule for at dræbe den og tage dens Skind.

Hans Mod og Styrke gjorde Indtryk paa Provinsens Guvernør, Ras Sebcath; han kaldte ham til sig og vilde udmærke ham, men kunde ikke tilgive ham, at han havde sluttet sig til »Frendji«ernes Religion.

Saa begyndte han at forfølge ham med Spot og Trusler.

En Dag sagde han: »For min Skyld vil du sikkert opgive din Religion.«

»Nej, aldrig!«

»Jeg kan sagtens tvinge dig dertil.«

»Nej.«

»Det skal jeg vise dig!«

»Nej! Mit Legeme tilhører nok dig, men min Sjæl er Guds.«

En anden Dag kaldte han ham frem for en stor Forsamling og sagde: »Ghébré-Mikael, nu er min Taalmodighed forbi. Hør nu, hvad jeg siger dig. Hvis du ikke til i Morgen har afsvoret din forbandede Tro, plyndrer jeg din

Landsby og stikker Ild paa den. Jeg jager alle dine Slægtninge ud af Landet og lader dig selv lægge i Lænker.«

Næste Morgen lod han ham føre frem for den samme Forsamling og spurgte:

»Naa, hvad er saa dit Svar?«

»Jeg er Katolik.«

»Og du har ikke Medlidenhed med dine Slægtninge og din Landsby?«

»Jo, men min Sjæls Frelse er vigtigere.«

Ras Sebcath gav øjeblikkelig sine Soldater Ordre til at plyndre og afbrænde Landsbyen; men Ghébré-Mikael var urokkelig.

Hans Fader og Moder, hans Slægtninge og alle Landsbyens Beboere kastede sig paa Knæ for ham og bønfuldt ham om at have Medlidenhed med dem.

Den unge Mand græd, men gav ikke efter.

Saa forsøgte Ras Sebcath et sidste Middel. Han tog den unge Jæger med ind i sit Telt, og her kastede han sig selv for hans Fødder og bønfuldt ham om at opgive sin Tro.

Ghébré-Mikael brast i Graad.

Det var noget ganske uhørt i Abessinien, at en stor Høvding kunde ydmyge sig i den Grad for en af sine undergivne.

Og Ghébré-Michael gav efter.

»Det er godt,« sagde Ras Sebcath, »saa skal jeg belønne dig.

Du skal faa saa mange Thalers som du vil have.«

»Jeg vil ingen Penge have.«

»Saa skal du haa et stort Stykke Land, hvis Høvding du kan være.«

»Jeg vil heller intet Land have.«

»Men hvad ønsker du da?«

»Giv mig blot Lov til at græde.«

Tre Dage efter bankede det paa min Dør midt om Natten.

Det var Ghébré-Mikael.

»Pater,« sagde han, »jeg kan ikke holde det ud! Det er, som om jeg skulde kvæles! Forson mig igen med Gud! Tilgiv mig!«

Næste Morgen — det var en Søndag — havde Katolikkerne den store Glæde at se Ghébré-Mikael gaa til Herrens Bord. Efter Messen tog han sin Bøsse og nogle Levnedsmidler med sig og flygtede ud i Ørkenen.

Før Middag var Nyheden allerede ude over hele Egnen.

Soldaterne drog nu af Sted ud i alle Retninger — de havde Ordre til at bringe ham tilbage, død eller levende. Men han blev ikke fanget, dertil kendte han Egnen for godt. I en Maaned holdt han sig skjult i en eller anden Hule og vovede sig kun ud om Natten for at gaa paa Jagt og drikke Vand af en Kilde.

En Morgenstund viste han sig pludselig i Nærheden af sin egen Landsby. Øjeblikkelig blev der slaaget Alarm, og han forsvandt.

To Maaneder efter kom han om Natten til sin Hytte for at se sin Hustru og sit lille Barn. Han troede ikke, at nogen havde opdaget ham; men da han ved Daggry vilde forlade Hytten, kastede en Skare Kvinder, sande Furier, sig over ham og prøvede paa at holde ham fast. Med Bøssekolben fik han stødt dem til Side og skulde just til at løbe ud gennem den lille Dør i Indhegningen omkring Hytten, da han fik Øje paa en af sine Slægtninge, som stod Vagt der med en Lanse i Haanden.

Ghébré-Mikael tabte dog ikke Fatningen, men sprang tilbage, løb midt imellem de rasende Kvinder, som han paany holdt fra Livet med Bøssekolben og

sprang endelig over Muren og undslap.

Saa begyndte Jagten.

Hele Landsbyen deltog i den, og flere Gange var Ghébré-Mikael ved at blive omringet og fanget; men op ad Dagen lykke-

des det ham dog at slippe bort.

Der gik nogen Tid. Saa opnaaede vi, at Ras Sebcah benaaede ham, og han vendte hjem til sit Hus og sin Familie, »endnu langt lykkelige for Troen end før,« sagde han selv.

Kommunismens inderste Væsen

af cand. jur. L. B. Fabricius

Sidste Artikel

Den totale Opposition mod alt stabilt ... kommer særligt frem med Hensyn til Ejendomsretten, Hæren og Fædrelandet, Familien og Religionen. *Ejendomsretten* betragtes som en Vederstyggelighed, fordi den er en stabiliserende Faktor, der knytter Mennesket til og faar det til at slaa Rod i noget eksisterende. Den forhindrer Menneskene i at være Proletarer, der helt kan hellige sig den revolutionære Aktion og i sidste Instans den kollektive materielle Magt. Man forundres undertiden ved at se Marxisterne begunstige Udviklingen af en Koncentration af Kapitalen paa Bekostning af de mindre Ejendomsbesiddere, hvad enten de er Bønder eller Haandværkere. Det viser, at man ikke har forstaaet noget af Marxismen, og at man naivt forestiller sig, at den skulde forsvare de »smaa« mod de »store«. For Marxismen gælder det kun om at faa saa stort et Antal som muligt af ikke-besiddende. De smaa Ejendomsbesiddere er ikke Proletarer; de udgør noget stabilt, som vil være en Hindring for en revolutionær Aktion. Den stærkest mulige kapitalistiske Koncentration er en Forberedelse til Proletariatets Revolution. ... Superkapitalismen er en Begyndelse til Kollektivismen. ... Baade i Superkapitalismen og i Kollektivismen er Arbejderen kun et lille Hjul i en mægtig anonym Mekanisme. Marxismen bekæmper derfor i Særdeleshed alt, hvad der tjener til Støtte for den lille personlige Ejendomsbesidder. Derfor maa

den ogsaa bekæmpe ethvert Forsøg paa en kooperativ Genopbygning, som vilde give Arbejderen en anerkendt Plads i en faglig Organisation og derigennem trække ham op af Proletarstatet.«

Forf. gaar derefter over til at behandle Fædrelandet, Hæren og Familien. Som Eksempel paa den marxistiske Dialektik anføres her, at medens man paa den ene Side bekæmper alle eksisterende Stater, er paa den anden Side den kommunistiske Stat, regeret af Proletariatets Diktatur, den mægtigste, den stærkeste, den mest stabile Stat, der kan tænkes, og behersket af en ubønhørlig Disciplin, thi den skal jo omdanne Resten af Verden. Da Marxismen er en Stræben efter den kraftigst mulige materielle Aktion, findes fra nu af den størst mulige materielle Magt i den kommunistiske Stat. Og »Antithesen« tillader denne Stat at benytte sig af alle de Faktorer, der har tjent den tidligere Stat, for at de kan bidrage til Kommuniststatens Magt. Har man f. Eks. Brug for øget Fødselshyppighed, og dette Maal skønnes bedst at kunne naas gennem Familien, støtter og opmuntrer man Familielivet. Har man midlertidigt Brug for den private Ejendomsret til at sætte Produktionen i Vejret, gør noget tilsvarende sig gældende. — Skal Kommuniststaten være den stærkest mulige, gælder dette i særlig udpræget Grad Hæren. Forf. fremhæver bl. a. slaende det intime Slægtskab, der bestaar mellem Kommunisme og

Militarisme. »Kommunismen er Kaserneregimentet udstrakt gennem hele Livet og over et helt Folk. Kasernen er den mest kommunistiske Institution, der kan tænkes, fordi den ikke giver Privatlivet nogen Plads, men bestemmer alt ved et Reglement indtil de mindste Detailler, idet den nøje bestemmer det Arbejde, enhver skal udføre, og den Føde, de Klæder m. m., som tilkommer den enkelte i en helt igennem kollektiv Fordeling.«

»Endnu mindre forstaaer de fleste Kommunisters nuværende Holdning over for Religionen, *den religiøse Tolerance*, der i vid Udstrækning vises i Sovjetrusland og »den udstrakte Haand« over for Katolikkerne. (Dette Forhold har vist senere ændret sig, i hvert Fald i Frankrig. O. A.). Denne Mangel paa Forstaaelse kommer af, at man altid betragter Kommunismen som en doktrinær Ateisme i Stedet for at forstaa, at den, som ovenfor paavist, er en praktisk Ateisme. For Kommunismen drejer det sig slet ikke om at imødegaa en ateistisk eller religiøs Sandhed. Den doktrinære antireligiøse Propaganda interesserer ikke i sig selv Kommunismen, med mindre den tjener de Krav, som stilles af den revolutionære materialistiske Aktion, saalidt som alt, hvad der er doktrinært. Combismen og Frimureriets Antiklerikalisme omtalte Lenin altid som »det intellektuelle Borgerskabs Diletanter«, og man vil let forstaa, hvilken Foragt dette udtrykker i hans Mund. Marxismen driver kun antireligiøs Propaganda, hvis det skønnes at gavne den revolutionære Aktion, skiftende fra det ene Øjeblik til det næste, alt eftersom Religionen menes i Øjeblikket at staa i Vejen for den revolutionære Aktion eller ej. Men Marxismens sande antireligiøse Holdning bestaar ikke i at bekæmpe Religionen udefra ved Modpropaganda, men i at undertrykke den *indefra*, at tømme Menneskene for alt religiøst Liv og for enhver religiøs Idé ved helt at rive dem med i den blotte materielle Handlen.

For bedre at opnaa dette kan det i mange Tilfælde være nødvendigt at drive »den udstrakte Haands Politik« og tilbyde Samarbejde. Om man derved indtager den stik modsatte Holdning af, hvad man gjorde tidligere, gør mindre til Sagen. Hvis »Aktionen«s heldige Gennemførelse kræver Samarbejde med Kristne, maa dette Hensyn for en Marxist gaa forud for alt andet.«

IV.

Det foregaaende kan formodentlig sammenfattes saaledes:

Marxismen — det vil først og fremmest sige Kommunismen — er et Generalangreb af en hidtil ukendt Styrke og Snedighed paa alle Livets helligste og ældste Værdier, paa alle de for normale Mennesker selvindlysende Grundsætninger, der er en Forudsætning ikke blot for Kristendommen og overhovedet for al Religion, men for alt højere Aandsliv, og uden hvilke Livet ikke er værd at leve. Dette Angreb støttes og lettes af alle dem, der tror at kunne opretholde en »autonom«, d. v. s. gudløs og irreligiøs Kultur og *samtidig* bevare alle de Goder, i Særdeleshed Respekten for den menneskelige Personlighed og dens »Frihedsrettigheder«, som direkte eller indirekte er gennemført af den kristne Religion, navnlig ved den kristne Lære om Sjælens Udødelighed og Næstekærligheden som en Følge af Menneskenes indbyrdes Lighed over for Gud som den fælles Skaber og Fader.

Dette er imidlertid en skæbnesvanger Illusion, navnlig som Følge af 1) at Marxismen kun er den konsekvente Gennemførelse af den »moderne Tanke«, saaledes som denne nærmere er gennemgaaet i det foregaaende — Menneskets Selvtillid og Selvtillid, Forherligelsen af Arbejdet, d. v. s. udadvendt Virken, som Livets Maal og Mening og den tilsvarende Foragt for og manglende Forstaaelse af det indre Liv, Kontemplationen, der er en Forudsætning for alt højere aandeligt Liv.

(Fortsættes Side 272)

URBI ET ORBI

Nuntius i det allerede Raad

Den nye Nuntius i Østrig Mgr. Silvani, blev forleden Uge officielt præsenteret for det allierede Raad i Wien. Raadet tilsagde ham ved den Lejlighed sin Støtte ved Gennemførelsen af den pavelige Hjælp til Østrig. Paa sin Side lovede Mgr. Silvani paa enhver Maade at fremme de fælles Bestræbelser for Østrigs Fred og Velfærd.

Et Tidsskrifts Endeligt

De to Forfattere Hilaire Belloc og Cecil Chesterton startede i 1911 et af Englands mest levende Tidsskrifter »The Eye Witness«, der bl. a. energisk bekæmpede politisk Korruption. Senere fik det Navnet »The new Witness«, og da Cecil C. faldt i den første Verdenskrigs sidste Maaned, overtog Broderen G. K. Chesterton Redaktionen. I 1926 omdøbtes det til »G.K.'s Weekly«, som samlede en Række dygtige Skribenter. Ti Aar efter døde Chesterton, og Belloc overtog igen Bladet. Nu er det blevet opløst af et andet Blad og et smukt Kapitel i uafhængig engelsk Journalistik er afsluttet.

Flyvere og Helgener

De tre irske Luftfartselskaber har ved en højtidelig Ceremoni paa Dublins Flyveplads ladet alle deres Maskiner opkalde efter de berømteste helgenkaarede irske Missionærer.

Højttaler i Klokkers Sted

Sognekirken i Sulz ved Lahr maatte som saa mange andre aflevere sine Klokker under Krigen. Det har lange Udsigter med at faa nye Klokker. Derfor har man faaet installeret Højttaleranlæg i Taarnet, og det gengiver en Grammofoonoptagelse af Klokkelyd. Indtil videre en Løsning.

Filmstjerne og Moral

Den katolske Skuespillerinde Joan Leslie har nægtet at optræde i en Film, hun fandt umoralsk. Warner Brothers har derfor anklaget hende for Kontraktbrud. Sagen er for Tiden forelagt Kaliforniens øverste Retsinstans. De amerikanske Kolumbusridere yder Miss Leslie deres Støtte i Sagen.

2) at Marxismen ikke blot *teoretisk* har afvæbnet alle andre end Kristendommen, men at den tillige, og først og fremmest, er en *Aktion*, ja næsten en Religion. Det nytter derfor ikke meget at gaa nærmere ind paa de teoretiske Svagheder, som kan paavises i Marxismen, i hvert Fald ikke, naar man er enig i dens Udgangspunkt, saaledes som det er Tilfældet med den overvejende Del af Nutidens Aandsliv. —

3) En sidste og afgørende Grund til, at Kommunismen ikke kan slaas af Marken med gølge Fornuftargumenter udfra et rent menneskeligt begrundet Standpunkt, er den sociale Nød og Ulighed, der er blevet særlig grell under og efter den anden Verdenskrig; alle de, det gaar ud over, lytter da i deres Elenighed til dem, der raaber højt, d. v. s. Kommunisterne. Og de opnaar Resultater, dels paa Grund af den Opløsning af Samfundsforholdene og det aandelige Liv, der er Krigens tragiske Følge, men først og fremmest fordi de uden Skrupler — udfra den totale *Værdinihilisme*, som de har fælles med Nazismen — bruger alle Midler, herunder alle den moderne Tekniks, til at lokke, forvirre og true — og tjene deres eget Formaal, d. v. s. deres Magtbegær og Egoisme. Thi det er jo dér, det hele til syvende og sidst slipper ud: Egoisme og Magtbegær — de gammelkendte Urostiftere — og de besejres ikke ved ydre Midler eller almindelige Fornuftargumenter, men ved den indre Fornøelse, der kun kan hentes gennem den kristne Religion, det vil først og fremmest sige Kristendommen i al dens Fylde i den katolske Kirke. —

Kampen er i fuld Gang, den Kamp, som allerede en Séer som Dostojevski vidste vilde kemme. Hans Advarsler syntes dengang forgæves; nu burde vi bedre forstaa dem — først og fremmest, at i samme Grad, som Kristendommen fortsat misbruges som Skalkeskjul for menneskeligt Profitbegær, saaledes som navn-

lig det 19. og 20. Aarhundredes typiske Bourgeois, der svømmer rundt paa Tilværelsens Overflade som en tom Vinflaske, har gjort det — i samme Grad vil Forargelsen give fortsat Næring til Kommunismen, og Kampen vil blive længere og pinefuldere.

»Der maa nødvendigvis komme Forargelser; men vé det Menneske, ved hvem Forargelsen kommer!« (Matt. 18, 7). Disse Ord maa ogsaa finde Anvendelse paa dem, der har været og er de drivende Kræfter i de forskellige Kommunistpartier, først og fremmest naturligvis i Rusland, og disses forskellige lyssky Organisationer, og som har forvoldt Millioner af uskyl-dige Menneskers Lidelse og Død og har udnyttet Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, ofte

brændende Idealister, under Forgivende af at kæmpe for en ny og bedre Verden. En rystende Illustration til dette skændige Forræderi, dette frygtelige Misbrug af ægte og værdifulde menneskelige Egenskaber: Trofasthed og Loyalitet, Mod og Selvopofrelse, er Jan Valtius' Bog »Ud af Mørket«. Forf. citerer her bl. a. (II, S. 258) en Udtalelse af Edgar Andrée, en af Tysklands mest fremtrædende og frygtløse Kommunistførere, ved dennes Henrettelse i 1936, som Forf. overværede: »... Ingen af mine Drengé vil ane, at jeg i Virkeligheden ikke er andet end en træt Komediánt af Loyalitet mod en Sag, som jeg er ophørt med at tro paa.«

L. B. Fabricius.

Blev Jomfru Maria paakaldt i Amerika 150 Aar før Columbus?

I »Ecclesiastical Review« meddeler Pater Raphael Huber, at der paa de forenede Staters Jord har fundet Guds-Moder-Dyrkelse Sted allerede 150 Aar, før Columbus opdagede den nye Verden.

Pater Raphael støtter sin Paa-stand paa den saakaldte »Kensington-Sten«, der blev fundet i 1898 ved Byen Kensington i Minnesota. Paa denne Sten findes en gotisk Indskrift fra Aaret 1362, hvori der fortælles om 8 svenske og 22 norske Søfarende, og der staar Tegnet AVM — »Ave Maria« eller »Ave Virgo Maria«. Disse nordiske Søfolk var jo Katolikker.

Indiens Biskopper taknemlige for Friheden

De indiske Ærkebiskopper og Biskopper har i en Fælleserklæ-

ring udtrykt deres Glæde over »at Folkets længe nærede Ønske om Uafhængighed endelig er blevet til Virkelighed«. Biskopperne siger, at de britiske Myndigheder og de indiske Førere kan være stolte over, at Friheden er blevet opnaet ved gensidig god Vilje uden Magtanvendelse. De opfordrer Katolikker Verden over til at bede om, at »Indiens Lidelses og Hjemsøgelses Dage nu snart maa være ovre og Folket med Styrke, Begejstring og Idealisme maa stige frem til Storhed og gode Forhold«.

Det indiske Hierarki ser optimistisk paa Kirkens Fremtid i Indien og Pakistan. »Gennem 2000 Aar var Indien talrige Katolikkers Fædreland. Længe før fremmede Magters Erobring af Landet blomstrede Kristendommen. I By og Landsby levede de Kristne i Venskab med deres ikke-kristne Naboer og delte deres Sorger og Glæder. I Forening med deres Landsmænd er de besluttet paa at gøre Indien til et stort fremskridtsvenligt Land, som dets gamle Kultur og berømmelige Fortid fortjener«.

Flere Billeder fra den marianske Kongres i Ottawa

Vi har allerede bragt nogle Billeder fra den storslaaede marianske Kongres i Ottawa, hvor henved en kvart Million Katolikker var samlet til nogle store Dages Festligheder i den Hensigt at bede Guds Moder gaa i Forbøn for vor fredløse Verden, saa denne maa blive et Sted, hvor jævne almindelige Mennesker i Fred, Frihed og Tryghed kan tjene deres Gud og Mennesker.

En tyve Fod høj Mariastatue kronede det pompøse Bygningsværk, der var de religiøse Festligheders Baggrund. Vort store Billede her paa Siden viser denne Statue. Desuden bringer vi et lille Billede af en af de Messer, hvortil Deltagerantallet oversteg de 100.000. Præster i Hundredvis uddelede den hellige Kommunion. En Hærskare af Samariter var i stadigt Arbejde, for mange af Deltagerne udholdt paa Vejen til Ottawa og under Kongressen en Række Strabadser som under en meget besværlig Pilgrimsvandring. Masser af Deltagerne maatte sove under aaben Himmel eller paa Banegaarde, men tog alt Besværet med et glimrende Humør.

Vort tredie Billede er et Kuriosum. »Jehovas Vidner« afskyr som bekendt Katolikkerne frem for nogen, og de er stærke i at afsky. De mødte op til Kongressen med Plakatbærere i Lighed med dem, Strejkevagter bruger i Amerika. »Vidnet« paa Billedet fraraader Folk at gaa til Kongressen med sin Plakat, der fortæller »Jesus is Saviour«, hvad Katolikker jo har vidst en temmelig rum Tid, før Jehovas Vidner opstod. Der var ogsaa en Præst i Ottawa, som lod afholde Protest-Gudstjeneste mod Katolikkerne og bad Vorherre om Regn. Kongressen fandt Sted i det dejligste Sommervejr.

Endnu nogle Mindeord om afdøde Pastor Kelly

Pastor Kelly

Efter nogen Tids Sygdom er Pastor John Kelly, Sankt Vincents Kirke i Helsingør, stille afgaaet ved Døden Onsdag den 6. August.

Pastor Kelly, der ligesom Sognepræsten, Pastor Flynn, var af irsk Slægt, blev født i England den 5. Februar 1878. De to vordende Præster begyndte deres Uddannelse sammen som Dreng i Holland, hvorefter de studerede videre i Paris. — Efter sin Præstevieelse 1905 virkede Pastor Kelly i London, indtil han i 1927, da den gamle Pastor Wattiez trak sig tilbage, blev udnævnt til Kapellan ved Pastoratet i Helsingør.

For de to Barndomsvenner var det en stor Glæde at faa Lov til at virke sammen her i de mange Aar, et Arbejde, der har sat dybe Spor i Menighedens Liv. Dog ikke blot indenfor den katolske Menighed, men i vide Kredse udenfor, nævnes Pastor Kellys Navn med Ærbødighed og Respekt.

I 1928—29 foretog Pastor Kelly en 16 Maaneders Rejse gennem Amerika med det Formaal at skaffe Midler til Opførelse af en katolsk Kirke i Helsingør — den smukke

Sankt Vincents Kirke, der hver Gang vi dvæler i den vil minde os om Pastor Kelly, og som for kommende Generationer vil staa som

et synligt Minde om hans utrættelige Arbejde til Guds Ære.

Pastor Kelly elskede sit Arbejde og sin Menighed, og han elskede Danmark. Han har i sit eget opofrende og nøjsomme Liv givet os andre det smukkeste Eksempel. — Gud give ham den evige Hvile og lade det evige Lys lyse for ham!

Requiescat in pace!

Sigrid Arkil.

Brevkassen tømmes hver Uge

Frihed og Klosterliv

En Redaktør skriver til os:

»I Katolsk Ugeblad for den 3. August 1947 finder jeg en Artikel »Kirken paa Vagt overfor enhver Doktrin, der vil Friheden til Livs« ... Det vilde glæde mig om De i Bladet kunde definere Begrebet *Frihed* set med danske katolske Øjne, men har De i Grunden selv saa megen Frihed, at De kan det? ...«

Før vi svarer Redaktøren, gør vi Læserne opmærksom paa, at Spørgeren udtrykkelig blot ønsker Begrebet *Frihed* defineret og ikke ønsker Frihed sit betydelig længere Brev besvaret. For ikke i Svaret at ramme helt ved Siden af, er vi dog nødt til at anføre, at det øvrige Brev handler om Forholdene i et Kloster, hvis overordnede har set sig foranlediget til nogle regulerende Indgreb.

Og saa til Svaret:

Kære Hr. Redaktør! I al Almindelighed sørger man for, naar man ønsker Svar paa et Spørgsmaal, ikke at fornærme den adspurgte samtidig med, at man spørger. Vi tør derfor regne med, at De faktisk ikke venter noget Svar, idet De uden Skygge af Berettigelse rejser Tvivl om Redaktionens egen Frihed til at besvare det stillede Spørgsmaal. Ikke desto mindre skal vi gerne svare Dem og se stort paa den lille Insinuation. De kan altsaa straks konstatere, at Redaktionen ved dette Blad er baade skikkelig og særdeles frit stillet.

Selv er De ikke Katolik og venter maaske derfor, at *Frihed* er noget ganske andet for Katolikker end for andre. Det er ikke rigtigt. De kan godt benytte Deres egen Definition, blot De samtidig holder Dem visse Ting for Øje, der er karakteristisk for Katolikker.

Det er karakteristisk for os, at vi i vor Samvittighed er bundet af Guds og Kirkens Lov. Hvad der her forlanges af os, kan ofte betyde et Offer for os, men ikke en Tvang. Vi ved, at vi ved at handle imod

disse Love, kun kommer under vor lavere Naturs Tvang. De Ofre, der forlanges af os, gør os til Herrer over den lavere Natur. Saadan er vor katolske Overbevisning.

Det er endvidere karakteristisk for os, at vi sætter vore højtidelige Løfter højt. Naar vi f. Eks. gifter os, véd vi udmærket godt, at det er et Vovestykke. Nogle andre Mennesker mener, at man ikke bør love hinanden varigt Ægteskab, for det er ikke til at vide, om ikke man fortryder det en anden Dag. For vor Opfattelse af Friheden er et Menneske kun virkelig frit, naar det tør forpligte sig. Vi synes ikke, det er en fri Karakter, der ikke vover at forpligte sig. Vi vilde kalde en Frihedskæmper ufri, hvis han sprang fra den Dag, det virkelig kostede noget. Vi kalder en Ægtefælle ufri, hvis han eller hun springer fra, naar Ægteskabet koster Ofre. Og paa samme Maade har vore Ordensfolk det. Efter lang og moden Overvejelse afgiver de deres Klosterløfter — lige saa absolutte som Brudeparrenes Løfter. De føler sig stærke og frie nok til ikke at ville sikre sig en Bagdør aaben. Klosterløfterne er flere, men lad os eksempelvis tage Lydighedens Løfte.

Ved dette lover man at rette sig efter sine overordnede. Det er svært, det kan — ja, det vil utvivlsomt altid — kræve Ofre. Men Løftet bliver afgivet, fordi man véd, hvad det er værd for et sandt Ordensliv. Tro nu ikke, at man derved giver Afkald paa enhver Selvstændighed. Der er ingen Fare for, at man bliver nødt til at gøre noget forkert, for skulde det ske, at den overordnede paabød en Synd, gaar Guds Lov naturligvis forud for Lydighedens løfte. Men klosterligt set er Lydigheden en religiøs Bæfrielse, og den er nødvendig som den gode Husorden i et Hjem. Den befrier Klosterlivet for en Række alt for menneskelige Skavanker ved et Fællesliv. Husk desuden, at der altid er flere Sæt overordnede. Sker det f. Eks. at den nærmeste

overordnede fordærver Klosterlivet, maaske ved et Klikestyre indenfor Ordenshuset, saa er det baade tilladt og ønskeligt, at den overordnede Bestemmelser indankes for en højere Instans. Sker det saa, at der maa gribes regulerende ind, kan den, der nu mener sig forurettet, fremlægge sin Sag paa endnu højere Sted. Det kan altsammen gøres paa god katolsk Vis. Hovedsagen er den, at man forbliver sine Løfter tro og altid er rede til at bringe de Ofre, der kræves af en. Ukatolsk er kun den Holdning, der ikke nøjes med at forelægge sin Sag, men selvisk vil føre sin Krig igennem, koste hvad det vil.

Vil det sige, at de overordnede altid har Ret? Taabeligt at hævde noget saadant. Men ogsaa dette er karakteristisk katolsk: Frihed forbunden med Loyalitet. Vi har det ikke som f. Eks. Kommunisterne, for hvem alt, hvad Stalin foretager sig, maa være rigtigt. Vor Ufejlbarehedstro strækker sig kun til visse højtidelige Erklæringer om Troen og Moralen. Iøvrigt kan vi let være uenige med Paver og Biskopper om baade det ene og det andet. Vi er det imidlertid paa en loyal Maade. Vi véd, hvad det kristne Fællesskab kræver af indbyrdes Hensyntagen — og hvor ivrigt Kirkens Modstandere venter paa at udnytte en Strid mellem Katoliker. Det er en ringe Katolik, som taler ondt om sin egen Kirke og dens Mænd til en udenforstaaende Verden. Enhver, der er rede til at yde andre samme Frihed, han kræver for sig selv og er loyal i al sin Holdning mod sine overordnede og sine jævnbyrdige, vil altid finde det kirkelige Samfund et godt Sted at samles med Trosfæller i Arbejdet for det ene fornødne.

Husker De, Hr. Redaktør, den katolske Samvittigheds Stilling til Guds og Kirkens Love og til de højtidelige, selvpaaagte Forpligtelser i Ægteskab eller Ordensliv samt Loyalitetsholdningen under Meningsforskelligheder, vil De ikke have svært ved at forstaa vor Opfattelse af Friheden: et Menneske er først helt frit, naar intet hindrer ham i at gøre det gode.

Om at snyde Staten

»Er det en Samvittighedspligt for en Katolik at rette sig efter Samfundets Restriktionsforskrifter ... ikke købe paa den sorte Børs ... ikke at snyde svenske og danske Toldere ... og al den Slags. Det kan det da ikke være ...«

Saaledes skriver en Læser, der undertegner sig *Eva*.

Kære *Eva*! Saa har den berømte Slange altsaa igen været paa Spil. Begribeligvis skal De rette Dem efter Samfundets Forskrifter,

naar som helst disse ikke strider mod Guds Lov. Alle disse Bestemmelser definerer, hvad der er godt Medborgerskab i dette Herrens Aar. Og daarligt Samfundssind skulde nødig findes hos de Kristne. Vi haaber da ogsaa, at De afleverer

Skattevæsenet en bundhæderlig Selvangivelse, selv om den eventuelt er svær at kontrollere. Fra allerbedste Kilde kan vi forsikre Dem om, at samtlige vore Selvangivelser fremlægges som Bilag paa Dommedag.

HØST

Nervøse og forjagede Bymennesker begaar alt for ofte den store Fejl at holde Ferie ved et Badested, hvor de i Stedet for at slappe af, lever paa næsten samme Maade som i Byen. De har glemt, eller aldrig været klar over, at den dejligste Ferie holdes langt borte fra Dagliglivets Foreteelser. Man skal være sammen med saa faa Mennesker som muligt, for der er intet, der ødelægger Naturens Skønhed som Menneskene. Jeg skriver disse Linier i en lille Landsby, som ikke er blevet opdaget af nogen Turister, dertil ligger den heldigvis for afsides.

Naar man en Morgen ved 5-Tiden staar paa en Bakke og ser ud over Markerne og over mod Skoven, da begynder man at forstaa lidt af Guds Almagt og Skønhed. Kornet staar i Stakke, og Haren, der ikke længere har noget at skjule sig i, piler hen over Marken, naar man nærmer sig. Køerne staar med spændte Yvere og venter paa at blive malket. I Skoven kurrer Skovduerne. Det er den skønneste Tid paa Døgnet. Paa Landet er Ateister saa sjældne som Firkløvere. Enhver Byateist skulde en tidlig Morgen se det Syn; mon hans Gudsfornegtelse saa stadig vilde være lige indgroet? Al den Ynde og Skønhed kan ikke være tilfældig, men maa have sin Aarsag fra ham, der er selve Skønheden. Paa en saadan Bakke, hvor Morgensolens første Straaler begynder at varme ens

Ryg, er det saa let at bede; man kan simpelthen ikke lade være. Med Rosenkransen i Haanden gaar man hen over Markerne og trænger dybere ind i Skaberens Mysterie og fatter nye Forsæt for det kommende Hverdagsliv. Høsttiden faar uvilkaarlig en Kristen til at tænke paa sit Liv. Vi skal alle opleve en Høstens Time. Paa Grund af Mangel paa Regn, er Høsten desværre mindre iaar end sidste Aar, og paa samme Maade er det med mange Menneskers Liv. De mangler det levende Vand, som Kristus vil give os alle.

Uden den hellige Kommunion vil vort religiøse Liv visne. Længslen efter Kristus i Alterets Sakramente bliver næsten uudholdelig, naar Kirkeklokken fra den gamle Landsbykirke begynder at ringe Kl. 6. Kirken ligger idag som en Stenkolos uden Liv, for det helligste Sakramente har ikke haft sit Hjemsted der i Aarhundreder.

En saadan Morgen vilde man gøre alt for at kunne deltage i det største, der findes paa Jord; Messeseofret; men man maa trøste sig med, at om Søndagen er der en Mulighed for at komme til den nærmeste By, hvor der findes en katolsk Kirke. Hvis denne Længsel efter den eukaristiske Gud styrker vor Vilje til oftere og med større Andagt at deltage i Messen, har vi foruden legemlig Sundhed faaet et aandeligt Udbytte af Ferien, som vanskeligt kan overvurderes.

Katolske Begravelser

vllhs Eftf.

Snedkermester A. Kirchner
Griffenfeldtgade 38 . Central 6854
via a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

DE * UNGES * SIDE

Ungdomsstævnet i Farum

Forberedelserne

I disse Uger arbejder katolsk Ungdom i København og Omegn mere intenst end nogensinde. Telefontraadene gløder, Noteringen er optaget paa alle katolske Telefoner, og Postvæsenet er overbebyrdet med Breve fra og til Medarbejdere ved Ungdomsstavnets Arrangement.

Er I egentlig klare over, hvad det er for et kæmpemæssigt Arbejde at arrangere et saadant Stævne? Arbejdsudvalget, og først og fremmest Ungdomspræsten, har allerede i længere Tid planlagt Mødet, og nu, i den sidste Ende, er de mange praktiske Medarbejdere kommet til; for heldigvis er der mange af dem. De Ungdomsforeninger, der selv har arrangeret store Fester, kan vel tænke sig til Arbejdets Omfang, naar vi meddeler, at vi haaber paa mindst 5—600 Gæster til dette Stævne og følgelig maa lægge Planer herefter.

Vi kan nævne nogle enkelte Ting af de mange, der skal ordnes. Propagandaen, hvor Plakaterne allerede sidder paa alle Kirkedøre paa Sjælland; evt. Overnatning, som dog kun et Faatal har meldt sig til endnu; Opstillingen af Friluftsalteret; Fremskaffelsen af Fakler, Drikkevarer og mange andre Ting, som det er vanskeligt at faa i Dag; Arrangementet af Underholdningen; Udsendelse af Indbydelser til Udlandet o. m. a.

Men Forberedelserne skrider godt fremad; man kan se, at de vil give et godt Resultat, og det er Hovedsagen. Det er det, der arbejdes for alle Vegne. Mest Synd er det næsten for dem, der ikke er med i det praktiske Arbejde. Men det kan maaske naas endnu. Spørg Formanden i din Forening, om der er noget, du kan hjælpe med. Og hvis der er Foreninger, der ikke er med i Arbejdet endnu, vil Ungdomspræsten sikkert kunde finde et praktisk Arbejde til dem ogsaa, hvis de melder sig til ham snart.

Og alle de, der ikke kommer med alligevel? Ja, de skal nyde Frugten af vort Slid. De skal være med til det største og bedste Ungdomsstævne, vi endnu har haft i Danmark, og det er ikke den mindste Glæde. Men husk, ogsaa i Farumgaards Park er der kun begrænset Plads; Billetterne kommer snart, vær saa hurtige til at sikre jer Adgang. I vil fortryde det, hvis I skulde gaa Glip af denne Oplevelse.

EG.

En Ung Mand, der maa arbejde haardt, er til Messe og beder:

Jeg maatte ordentlig slide i det i Gaar, kære Vorherre. Jeg gjorde det desværre ikke som nogen Helgen, men som det arme Menneske, Du ved jeg er. Livet er jo ikke rosenrødt hernede. Man parerer Ordre, men mukker indvendig i det mindste. Man gør nogen en Tjeneste, men det er ikke altid med et Smil.

Saa kommer jeg altsaa nu denne Morgen og bringer dig alt dette, du, som er vor Far i Himlen, for at du maa give mig og mine Paradiset, at du maa omvende Menneskene til dig. Men jeg er ikke ret stolt af dette Offer. Jeg forstaar godt, at et Menneskes sølle Arbejde ikke kan slaa til for at købe noget uendeligt.

Derfor har jeg et Forslag til dig,

Herre Jesus. Du har jo ogsaa maattet lide og slide, dit Blod har maattet flyde, og du maatte til sidst dø. Og alt det giver du hver Dag i Messen til din og min himmelske Far.

Nu kommer jeg til denne Messe, og der lægger jeg alt det, jeg har, ved Siden af din Gave. Og da er vi saa tæt forenede, at du kan bringe din Far mit Arbejde, som om det var dit, næsten som om det var dig, der havde slidt og slæbt i Gaar.

Og saa er der alle de flinke Folk, jeg kender. De arbejder ligesaa ihærdigt, men de tænker ikke paa at ofre dig det. Men jeg er jo Kristen, og derfor vil jeg tage dem med i mit Offer. Og al vores Møje her i dette Liv. Altsammen vil du blande det med dit eget Offer, ligesom Vanddraaben blandes i Kalcken med Vinen.

Saa vil du, vor Far i Himlen, tage mod Offeret, og dit Liv i Kirken vil vokse og blive større.

Hvis din Krop skal trives —

maa du ofre baade Tid og Omtanke og Penge. Og det gør du rigtigt i. Vor Far i Himlen kan godt lide at se, at hans Børn trives og er glade.

Der findes en Mængde Hjælpe-midler for dig hertil, baade Bøger, Maskiner, Møbler og alle de praktiske Ting, du har omkring dig.

Hvis din Sjæl skal trives —

Kristuslivet i dig, det Liv som skal vare hele Evigheden igennem, er du saa klar over, at det er ligesaa vigtigt, og at der ogsaa findes en Mængde Hjælpe-midler hertil for dig: Bønnen, Sakramenterne, Kirkens Liturgi, oplysende og inspirerende Bøger.

Det er den største Glæde for vor himmelske Far, naar ogsaa vor Sjæl trives, for først da kan han se, at vi er helt lykkelige.

ENHVER UNG KATOLIK

deltager i

Ungdomsstævnet i Farum

Søndag 31. August

hele Dagen

FULDSTændIGT PROGRAM I NÆSTE NUMMER

FILM

Den katolske Filmkongres (5)

Pro-Deo-Præsidenten F. Morlin kom nærmere ind paa Begrebet konstruktiv Kritik i et klart disponeret og meget fængslende Foredrag. Opgaven ligger nemlig i gennem vejledende Kritik baade af rosende og dadlende Art at opdrage Filmpublikummet, saa at dets Videnskab om Film forøges, og saa at der oparbejdes et Ønske om at faa fremstillet Film af stadig rigere Lødhedsgrad. Jo mere Tilskueren faar Øjnene opladt for Kunstarens Værdier, jo mere ønsker han at møde disse Værdier, og des heftigere vender han sig fra det værdiløse og tomme. Det gælder altsaa om at forandre Filmpublikummet altså passiv Holdning over for, hvad det faar at se i Biografen, til en aktiv kritisk Holdning. Filmkritikeren skal altid have et vist Forspring for den almindelige Tilskuer i Bedømmelsen og tillige kunne begribe og eventuelt imødegaa enhver æstetisk Opfattelse, der maatte dukke op i Tiden. Han maa sidde inde med sin Tids hele Danelse og være hjemme i saavel Æstetik, som Litteratur, Musik og Billedkunst. Og han maa til Bunden være klar over, hvad han mener og konsekvent i sine Meninger. Hans Domme bør kunne staa for grundig Kritik, og et filosofisk Grundlag er erfaringsmæssigt en ikke ringe Fordel. Men først og fremmest maa han ubetinget være en Elsker af Filmkunsten, en Kender af dens Teknik og en opmærksom lagttager af dens Muligheder. Og

han maa aldrig blive træt eller forfalde til Rutinekritik. (Morlin har selv anmeldt siden 1930 ... men Kravet er utvivlsomt et af de virkeligt svære at efterkomme for en samvittighedsfuld Anmelder. Over 70 % af de Film, vi i Danmark har set i det sidste Aar, var sløje, men det siger han altsaa ...).

Man vil lettest kunne starte som »konstruktiv Kritiker« af Film ved at lægge hele sin Opmærksomhed paa Filmanuskriptet. Ved Analyse af særligt gode (eller særligt sløje) Scener erfarer man gradvis, hvori det særlige bestod, man mærker sig karakteristiske Ejendommeligheder for bestemte Filmtyper, der samler sig i naturlige Grupper, og man opdager at et Element, der passer storartet ind i een Filmgenre, virker horribelt i en anden. Efterhaanden som man faar analyseret en større Mængde Film, kan man have Mulighed for at sammenfatte, hvad den eller den Filmtype karakteriseres ved, og derigennem for at tænke sig til den ideale Filmtype inden for en Genre (kun »tænke sig til«, for det virkelige Livs Filmkunstnere kan eksperimentere Genren frem til helt nye Virkninger, som man da igen maa tage op til Vurdering), og til i det aktuelle Tilfælde, naar man sidder i Biografen, eller meget bedre efter at have set Filmen, at kunne bedømme, hvorvidt Filmen svarede til sine egne Forudsætninger, om den altsaa blev i sin Genre, eller om den genialt kombinerede hidtil uprøvede Elementer, eller simpelthen af Udygtighed blandede alt muligt sammen i een Pærevælling. Filmanalyser er det, den interesserede lærer mest af.

Bjorn Rasmussen.

BOGNYT

En Bog om General de Gaulle

Georges Cattani: *Charles de Gaulle*, Leben und Bedeutung. 200 S., Kr. 8,45.

En Haandbog i Lægmandsapostolat

Catholic, Evidence Training Outlines, compiled by Maisie Ward & F. J. Sheed. 357 S., Kr. 7,20.

Gude Viljes Vej paa Franek

Richard Graef: *Ita Pater, Oui Pere*. 240 S., Kr. 4,95.

Den unge Mand og den unge Pige

Schilgen: *Du und Sie*, Des Jungmanns Stellung zum Mädchen. 229 S., Kr. 9,75.

Schilgen: *Du und Er*, Das Mädchens Stellung zum Jungmann. 226 S., Kr. 9,75.

For Thomisten

Nu har vi Summa Theologica i latin-fransk Udgave (Editions de la Revue des jeunes, Desclee Tournai).

Saint Thomas d'Aquin: *Summe Theologique*. 39 Bind. Kr. 172,00.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

A/s HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Aug.:

24. S. *St. Bartholomæus* (1053—108); 2. Bøn: Søndagen (699); Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: Søndagens (701).

25. M. † *St. Ludvig, Konge af Frankrig* (1056); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

26. Ti. *Foregaaende Søndags Messe* (699) uden Gloria og Credo; 2. Bøn: St. Zephyrinus (1059), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn; Apostlenes Præf. (524). — Eller:

(rød) *St. Zephyrinus* (1059); 2. Bøn: Søndagen (699), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn; Apostlenes Præf. (524).

27. O. *St. Josef af Calasanz* (hvid) (1059); alm. Præf. (525).

28. T. *St. Augustin* (1060); 2. Bøn: St. Hermes (1061); alm. Præf. (525).

29. F. *St. Johannes Døbers Hallsuggelse* (1062); 2. Bøn: St. Sabina; alm. Præf. (525).

30. L. *St. Rosa af Lima* (1066); (hvid) 2. Bøn: St. Felix og St. Adauctus; alm. Præf. (525).

31. S. 14. Søndag e. Pinse.

Red. i Sommermaanederne

Redaktionen Træffetid er i Tidrummet 1. Juli—31. August ændret til TORSDAG Kl. 15—16.

Redaktør Berg træffes ikke i August Maaned.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kasserekontor:

70 Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Ste-

nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(34)]

»Jo, det gjorde det jo, selvfølgelig — i mange Tilfælde,« svarede Majoren. Han begreb ikke, hvorfor Atheisten præciserede sin Tale saadan, for de havde jo alle været med i Krigen.

»Der var endog dem, som gemte sig bag »religiøse Pligter«. Disse Skulkere skulde have været kæmmet ud ligesom alle andre af deres Slags. De paastod, at de tjente Menneskehedens højeste Interesser, men da det kom til Stykket, vendte de Ryggen til Menneskehedens Nød. De har maaske gnedet Hænderne, da man tog deres Undskyldninger for gode Varer; men de har mistet al Respekt hos dem, som gjorde deres Pligt.«

»Jeg ved ikke, hvad De sigter til,« svarede Majoren. »Der var dog mange Præster ved Fronten, og jeg maa sige, jeg havde dyb Ærbødighed for deres Arbejde. Jeg kender flere Eksempler paa, at de gav deres Liv for at gøre deres Pligt. Hvad mener De for Resten om Kina-Spørgsmaalet?«

»Jeg hentyder ikke til dem, der var derude; men kun til dem, som holdt sig hjemme. Hvad gjorde f. Eks. de religiøse Ordenssamfund?«

»De sendte deres Præster ud,

som alle andre gjorde det,« svarede Majoren hurtigt. »Enkelte maatte vel blive hjemme paa Grund af Nødvendighed.«

Atheisten tøvede et Øjeblik, før han gik videre. De andre følte sig usikre; hvor vilde han dog hen med det Emne?

»De, som blev hjemme, mistede enhver Ret til at tale om en kærlig Gud. De af os, som gik igennem dette Helvede derude — —«

»Maa jeg lige afbryde et Øjeblik,« indskød pludselig Pater Anselm, »og foreslaa Dem at tale direkte til mig og ikke om mig!«

Atheisten havde ventet paa dette. Nu var han paa sikker Grund. Den anden havde altsaa ikke været med. Ellers havde han jo nok heller ikke saa længe forholdt sig tavs. Og nu skulde han stille sig an! Og Majoren vidste Besked med al hans Fejghed og prøvede at holde Haanden over ham.

»Selvfølgelig,« svarede han, »dersom De foretrækker det, skønt jeg vilde have tænkt, at De foretrak ikke at gøre Dem bemærket under disse Omstændigheder.«

Majoren blev forbavset. Han kom pludselig til at tænke paa, at han aldrig havde nævnet for den anden, at Munken havde været med i Krigen.

»Naturligvis retter jeg mig efter Deres Ønske. Forleden var De saa

N. P. Rostrup

Katolske Begravelses

30 Aars Erfaring

Valkenderfugade 34-36

Tlf. 778 - 728

Radio er en Tillids-sag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

uforskammet at henvende Deres fornærmende Bemærkninger til mig — —«

»Nej, hør nu,« sagde Majoren. »Det var da en helt anden Sag. Han var dog nødt til at give Dem Besked — —«

»Og jeg skal give ham Besked om, hvad jeg regner ham for. De behøver ikke blande Dem ind i dette, Major!« Han vendte sig mod Munken. »De og alle deres fromme Ordensbrødre, som gemte jer hjemme, jer regner jeg for en Flok elendige Krystere. I kommer jo nok med, at det var Guds Vilje, at I skulde blive hjemme. Ja, jeres Religion er, som jeg havde tænkt mig, et dejligt Skærmbædt.«

Præsten svarede ikke.

De andre blev helt ude af sig over hans Tavshed. Krøblingen vilde sige noget; men et Blik fra Munken fik ham til at holde inde. De andre saa spørgende paa ham. Hvorfor forsvarede han sig ikke. Han sad ganske rolig og betragtede Atheisten.

»I er ikke alene Kujoner, I er Hyklere tilmed!« Atheisten var fast bestemt paa at give Munken det glatte Lag nu.

Forleden prædikede De for mig. De vovede at prale af Deres »Tjenen-andre« — for Guds Skyld. Ja, De skulde bare have forsøgt Dem i Krigen! Der havde været Chancer for Dem. Men da skulde De ikke have noget af at arbejde »af Kærlighed til Gud«! Nej, Deres Re-

ligion er, som jeg vidste det i Forvejen, ikke andet en Hykleri.«

Pater Anselm sagde intet.

»Kærlighed til Gud! Den Slags eksisterer ikke. Religion er ikke andet end flæbende Egoisme, saa snart som — —«

»For Pokker da ogsaa, Mand! — Jeg maa give ham Besked.« Det var Majoren, der røg i Harnisk over Atheistens Ord. Han saa spørgende paa Præsten.

Denne rejste sig langsomt.

»Jeg skal hen og ordne noget. De kan godt tale nu, Major, jeg løser Dem fra det Løfte,« tilføjede han sagte.

Han gik tværs over Terrassen og ind i Huset.

Atheisten betragtede Majoren. Bag hans overlegne Udtryk kunde man spore en let Frygt. Munkens pludselige Forsvinden havde helt forvirret ham. De andre saa ud til at være meget anspændte.

Majoren drejede sin Stol, saa han kom til at sidde lige overfor Atheisten. Saa sagde han:

»Saa De kalder ham en Kujon. En Kujon! — — De troede, Deres Haand og Bagvaskelser skulde faa os vendt imod ham. Tror De virkelig, vi vilde synes en Smule mindre om ham, selv om han ikke havde været med i Krigen? Ja, jeg sagde, »selv om han ikke havde været med.« Fejge Kujoner vilde aldrig have gjort saa meget, som han har gjort for — —«

Fortsættes

Hellighedens Duft?

I Schweizerbladet »Die Weltwoche« (Zürich) læses:

Tidligere Ammunitionsfabriker i Moskva omlægger Produktionen til Fremstilling af Parfume. Tatjana Morzova, der er Leder af en saadan Fabrik, udtaler Haabet om at naa en Aarsproduktion af 85 Millioner Flasker Parfume. En af de nye Parfumer har faaet Navnet »Stalins Aande«.

Færum

Paa Ungdomsstævnedagen d. 31. August læses Gaardens Messe Kl. 7. Højmessén, der ellers er Kl. 9½, bortfalder og erstattes af Stævnets Friluftsmesse Kl. 10¼. I Tilfælde af daarligt Vejr med Stævnets Henlæggelse til København er Messen som andre Søndage. Eftermiddagsandagten bortfalder.

Aalborg

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermeester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 4983

Aarhus

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jærgaardsgade 17 - 19 . Aarhus

Gør Deres Indkøb af
Frugt, Grønt og Blomster i
Frugt-Importen Sct. Pauls Plads 19
Telefon 11466

V. Svenstrup . Telefon 1557
Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1
Lev. til Sct. Josephs Hospital

J. P. Sørensen

Kolonial, Vin og Delikatesser

Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Chr. Nielsen Bageri og Konditori

Michaëlsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensgade 5

Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummibukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder

HØILUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

N. K. Søhoff

Herre- og Damesalon

Tietgensgade 14, Telf. 8853

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088 - 4089

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

A. B. C.

MEJERIE
Desterbeo

Byens førende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Horsens	"Melkældereren" Smedegade 91 . Horsens . Telefon 2893 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen BAGERI Senderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner	Horsens Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	Wittrup HORSBUS TEXTILLAGER
S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital	Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingsforretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER
Vejle		
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linjer	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Muremestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glamester . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring
Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langellnie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle Trælast & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner
Aakirkeby	Villiam Jensen Muremester . Aakirkeby . Telefon 129 Udlærer Arb. for de kat. Institutioner	
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligklædemagasin Smedegade 27 . Telefon 100

Katolsk

Ugeblad

31. August 1947
95. Aargang
Nr. 35

Ungdomsstævnet

Program og alle Op-
lysninger

Dansk Benediktiner
bispevis

Det nordiske
Akademikerstævne

Paven hilser
Ungdommen

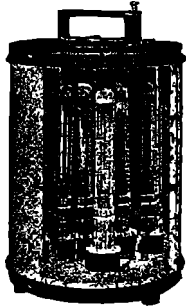
Linier bringer vi et af de nyeste Billeder af Paven. Vel er det ikke vort Ungdomsstævne, Paven velsigner paa dette Billede, men nogle Hundreder af unge Italienerne. Alligevel er Billedet paa rette Plads. Naar de unge mødes, er det først og fremmest for at give Udtryk for Troskab mod Kirken og dens højeste Ledelse. Og vor Ungdom er sikker paa, at den i sin Troskab og sin Iver for Kristi Sag følges af Kirkens Velsignelse.

Det er en stor Tid at være Katolik i, en krævende Tid. Enten er man Katolik for Alvor, og det vil sige en Apostel for sin Tro, eller man er paa Vej til at glide bort fra Troen ud i Afkristningens Sump. I disse Tider, sagde allerede Pius XI før den anden store Krig, er der ingen Plads for det middelmaadige. De unge Katolikker, der paa Søndag samles i Farum, er vel vidende om dette. Og de ved, at deres Opgave ikke er endt med, at de bevarer deres Tro. Den begynder dermed, men den fortsætter i Ungdommens største Opgave, at være Apostle i Kammeraternes Kreds. Hver Aargang af vore unge Katolikker betaler sin dyre Skat til Afkristningen. Her er den store Opgave for alle, der forstaar, hvad kristen Tro er værd. I Farum fortæller vi hinanden, hvad det gælder. Det gælder vor Indsats for hver enkelt af dem, der *ikke* kommer til Farum.

Ungdomsstævnet

Efter store Forberedelser, der er udført med en Iver, som lover godt for Fremtiden, løber det katolske Ungdomsarbejde af Stabelen med det store Stævne paa Søndag. Ved Siden af disse

Munkemel

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installator. Til Vekselstrøm Kr. 555 komplet

Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbhvn. - Aarhus

G. Garth-Grüner

Landeretsagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14

Leverandør til Benediktinerklostret

Malerfirmaet H. A. V. Ahlgren

v. Aage Nielsen

Værksted: Ved Klosteret 6 . Ryv. 4963 x

Udf. Arb. ved Sct. Michaels Gaard

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger

Frederikssundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Malerfirmaet Gustav Lehnert

Rud. Berghsgade 65 . Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestræde 3

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353

Østl. Langelinie 196. Telefon Amager 4011

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

M. A. Madsen Murermester

Engestedsvej 13 . Telf. Ryvang 466

udfører Arbejdet for: de katolske
Institutioner

Støt Annoncererne

UNGDOMSSTÆVNET I FARUM

Søndag den 31. August

M
E
D
G
U
D
F
O
R
D
A
N
M
A
R
K

M
E
D
G
U
D
F
O
R
D
A
N
M
A
R
K

PROGRAM

- Kl. 10⁰⁰ mødes den katolske Ungdom paa Gl. Farumgaard (Togtider se Side 290)
- Kl. 10¹⁵ Pontifikalmesse ved Biskop Mangers. (Vi synger Missa VIII.) Middagspavse (Drikkevarer og Brød kan købes).
- Kl. 13³⁰ Efter Middagspavsen to Taler: Universitetsstipendiat *Haa-konssen*, Norge taler om *Katolsk Presse*. Redaktør *Hans Bølling* om „*Hvorfor kan en Katolik ikke være Kommunist?*“. Efter Talerne en kort Diskussion.
Kort Kaffepavse.
- Kl. 16³⁰ Ungdomsforeningerne underholder.
Litauiske Flygtninge danser og synger.
- Kl. 18⁰⁰ Aftensmad.
- Kl. 19³⁰ Dagen slutter med Sakramentsprocession med Fakler
Andagten vil sandsynligvis være forbi Kl. ca. 20,30. (Tog-tider se Side 290).

Yderligere Oplysninger findes Side 290

Valfarten til Stiklestad

Ja, hvor ligger Stiklestad? I Nærheden af Trondheim. Personlig troede jeg, Stedet laa et Par Stenkast udenfor den ærverdige gamle By, men det var en Undervurdering af de store norske Afstande: Stiklestad ligger 100 km nordøst for Trondheim, i Verdalen i det frodige Trøndelagen, hvor Hveden modnes, Bierne summer, og Hindbær og Ribs og nye Kartofler og Jordbær kan faas paa Hellig Olavs Dag den 29. Juli. Skønt Trondheim er bygget saa langt mod Nord, at Byen ligger paa Højde med det sydlige Island og betydelig højere end Grønlands Sydspids, er den takket være Golfstrømmen og den megen Nedbør en Oase — om end en noget fugtig Oase — mellem de barske Fjelde. I Middelalderen var den et kendt Valfartssted, saa berømt, at man nævner den paa Linie med tre andre berømte Valfartssteder: Jerusalem, Rom og Sant Jacob di Compostella. Det var Hellig Olav, hvis Relikvier opbevarede i Domkirken, der gjorde Byen til Maal for mangen en Pilgrimsfærd, navnlig ved Olsok, altsaa Tiden omkring Helgenens Dødsdag.

En Rejse fra København til Trøndelagen er ikke noget lille Trip: 12 Timer med Bane til Oslo og et lignende Antal Timer derfra til Trondheim. Da vi naaede saa langt, var det Midnat. Vi blev indkvarteret paa Sct. Elisabeths Hospital, hvor vi fik den venligste Modtagelse af de gæstfri Søstre, hvis Priorinde for nylig blev udnævnt til Forstanderinde paa Sct. Elisabeths Hospital i København. Næste Morgen tidlig startede 3 store Busser med Valfartsdeltagere en time-lang Tur til Stiklestad. Opad Bjerge og ned af Dale gik det, og Udsigten var vidunderlig ud over Trondheimsfjordens bleggrraa Vande med de mange Vige og Holme og skovbevoksede Fjeldsider. Vi fik Tid til at bede 3 Rosenkranse og synge 5 Salmer inden Vejs Ende. En halv Time

før Stiklestad formerede Pilgrimme sig i Procession. Samtlige Præster fra Mellemnorge og et betydeligt Antal andre Præster fra Norge var mødt, fra Danmark saas Pater Scherz, endvidere deltog et stort Antal Sct. Elisabeths Søstre, nogle Borromæus Søstre, 2 Sct. Josefs Søstre fra Oslo og talrige Repræsentanter fra forskellige norske Menigheder, deriblandt en lille Skolepige fra Oslo med et stort norsk Flag.

Syngende nærmede Skaren sig det lille katolske Kapel, der blev bygget ved 1000 Aars Festen i 1930 paa det Sted, hvor Kong Olav tilbragte Natten i Bøn før sin sidste Kamp. Den apostolske Prefekt Monsignore Deutsch sang en Levitmesse og understregede i sin ypperlige Prædiken, at Ydmyghed og klippefast Tillid til Gud er de Søjler, der skal bære ens Tilværelse, hvis man som Sct. Olav vil sejre over Mørkets Magter. Det lille Kapel var fyldt til sidste Plads, de svære Kærter brændte med levende Lys paa Alteret, og oppe under Hvælvingen kløvede en stolt Fregat »Kong Olav« — en Gave fra Sigrid Undset fortalte Monsignore Deutsch mig siden — Æterens Bølger. Sangen blev fortræffelig ledet af den unge, energiske flamske Pater P. Th. Van den Hove. — Efter et Par Timers Re-creation var der om Eftermiddagen Andagt med en udmærket Tale af Sognepræsten fra Kristiansund, Pater Stelzmann.

Saa var der Lejlighed til at aflægge Besøg i den protestantiske Stiklestad Kirke, hvis Kor er bygget netop paa Stedet, hvor Helgenkongen fik Banesaaret af Tore Hund. Samme Tore Hund var forøvrigt en af de første, der gik ind for Kong Olavs Helgenkaaring. Siden begav han sig paa Valfart til Jerusalem og dermed er han ude af Sagaen. Ingen ved, hvad der blev af ham.

Det var langt hen paa Eftermiddagen, inden Deltagerne paa-begyndte Hjemturen til Trond-

heim. Under Sang og en enkelt Rosenkransbøn, vekslende med glad og hyggelig Samtale, vendte Pilgrimme tilbage, en uforglemmelig Oplevelse rigere.

Men tro ikke, at Valfarten var forbi hermed: Om Aftenen holdtes en højtidelig Andagt i Trondheims katolske Kirke, hvor Sognepræst Hünen afsluttede den store Dag. Han havde haft et svært Læs at trække, da han stod for Arrangementet af Valfarten og herunder maatte sørge for Logi for de mange Pilgrimme.

Endelig skal tilføjes, at den prægtige Nidarosdom, Nordens fornemste sacrale Bygningsværk, selvfølgelig ogsaa blev besøgt med Ærbødighed og Andagt i Sindet, og at de danske Deltagere i Valfarten sammen med norske aandsbeslægtede gjorde en lille privat Udflugt til Munkholmen i Trondheimsfjord, hvor Griffenfeldt i 18 Aar sad inde-spærret. Endnu sidder Jerngitteret for det dystre Vindue, bag hvilket denne glimrende Begavelse og charmerende Personlighed, Niels Steensens Ungdomsven, maatte friste Tilværelsen. Ikke en eneste Dag i de samfulde 18 Aar satte han sin Fod udenfor den trange Celles Fængselsdør. Hans Minde lever stadig i Trøndelagen.

Det var med Glæde og Taknemmelighed i Sindet, at vi en regnfuld Dag sagde Farvel til Trondheim med Hilsen og Opfordring til danske Trosfæller om at deltage i kommende Sct. Olavs Valfarter.

En Deltager.

De sædvanlige Løgne

Det kommunistiske »Tribüne der Demokratie« (Bremen) har i to Artikler beskyldt den Katolske Aktion for dels at have opfordret til Krigen 1941 mod Rusland, dels at være ansvarlig for, at de tyske Krigsfanger endnu ikke er vendt hjem. En Undersøgelse af de Dokumenter, Bladet paaberaaber sig, viser, at de overhovedet intet har med Katolsk Aktion eller med den katolske Kirke at gøre. Men derfor dukker de nok alligevel op i Danmark en af Dagene.

Nordisk Akademikermøde i Vadstena

Udsigt over Vadstena

For første Gang siden Reformationen samledes den 6.—15. August katolske Akademikere i Norden til et fælles Møde i Vadstena. Denne By er endnu præget af den hellige Birgittas Aand, og Blåkyrkans Taarn hæver sig stadig, som en manende Pegefinger mod Himlen.

Vadstena modtog Deltagerne med den største Gæstfrihed, alle kappedes om at vise os Venlighed. Birgittasøstrene sørgede ikke alene for den materielle Forplejning, men gav os tillige Lov til at gaa ind og ud hos dem som i vort Hjem.

En særlig Oplevelse var det for os at være indkvarteret i det gamle Munkekloster, der nu bruges som Vandrehjem. Desuden havde Byen stillet Salen i det gamle Raadhus, der ogsaa stammer fra Birgittas Tid til Disposition for vore Møder.

Alt i alt var der mødt 80 Akademikere, Repræsentanter fra 14 forskellige Lande, deriblandt ogsaa to tyske unge Piger. Det skandinaviske Præg var naturligvis fremherskende, men de mange ikke-skandinaviske Gæsters Nærværelse bidrog til at hæve det hele op i et internationalt Plan.

Mødets Tema var: Den katolske Akademikers Opgave i det nordiske Kulturliv af i Dag. Dette Tema blev belyst gennem Foredrag og Diskussioner.

Saaledes gengav Kaspar Kallan, Danmark, Kardinal Suhards Hyrdebrev, hvori det saa kraf-

tigt betones, at hverken Modernisme eller Integralisme er det rette, idet Kirken trænger til Verden for at kunne udvikles, og Verden trænger til Kirken for at faa en Sjæl.

Helge Røstad, Norge, gav et vægtigt Bidrag til en Diskussion om vor Indsats som Katolikker paa vort faglige Omraade, enten som Filosofer, Jurister, Historikere etc.

Cand. polit, Tove Rasmussen gav en Fremstilling af Kirkens Syn paa økonomiske Spørgsmaal, sammenholdt med den moderne økonomiske Teori, og Adjunkt Johan Jensen gav en Redegørelse for vor Stilling til Problemet om den internationale Orden. Begge paafulgtes af livlig Diskussion.

Et Foredrag, som i særlig Grad kom til at præge Mødets Aand, blev holdt af Inger Honoré, Danmark.

Indlederen understregede Samhørigheds- og Fællesskabsfølelsen. Ingen kan være nok i sig selv, men maa hele Tiden gøre sig klart, at de er en Del af en større Helhed, til hvis Trivsel vi alle maa yde personlige Ofre. Yderligere lagde Honoré især Vægt paa det indre Livs Betydning.

Fil. Dr. Jarl Gallén, Finland, holdt et Foredrag om den katolske Tradition i Norden. Han paapegede, at vi har en katolsk Tanke i Norden, men ikke en nordisk katolsk Tanke.

Om vort Forhold til Prote-

stanterne talte Torkil Magnusson, Sverige, og anbefalede især den personlige Kontakts Vej.

Men Foredragene og Diskussionerne var kun en lille Del af det daglige Program.

Man begyndte tidligt om Morgen med Betragtning, ledet af Pater Gerlach, Sverige. Saa fulgte Messen, som oftest reciteret. Som Gæster saas Biskopperne Müller og Suhr, som hver sin Dag celebrerede Messen. Som noget meget interessant kan nævnes, at pater Calluwé fra Finland en Morgen læste Messen efter den orientalske Ritus, og vi modtog Kommunionen under begge Skikkelser.

Det svirrede om Ørene med alle mulige Sprog. Danskere talte svensk og Svenskere dansk i gensidig Iver for at forstaa hinanden, og ind imellem lød det med norsk, finsk, fransk, engelsk og tysk. Ved de daglige Maaltider var det sprogligt set en ren babylonisk Forvirring.

Men ikke alene Sprogene satte deres Præg paa Mødet. En særlig Kolorit skabtes gennem de tilstedeværende Ordenspræster, Dominikanere, Franciskannere, Trappister og Jesuitter, som hver i deres særprægede Ordensdragter bidrog deres til at skabe et malerisk Billede. Og Verdenspræsterne gik hyggeligt omkring og var gode og muntre Kammerater med alle Stævnets læge Deltagere.

Det travle Dagsprogram blev brudt af en hyggelig Kaffepause, hvor der gerne desuden var forskellig Underholdning, som med stor Interesse overværedes af Byens Beboere. Ogsaa vore kammeratlige Fællesskabsaftener i Birgittasøstrenes smukke Park, hvor enhver efter Evne gav sit Bidrag paa Musikkens og Sangens Omraade, hidkaldte Byens Borgere som velvillige Tilhørere.

Aanden i Vadstena — Fornemmelsen af at være i uafbrudt Kontakt med den hl. Birgittas Tid — blev yderligere forstærket gennem en Række Udflugter til Egnens markante katolske Minder.

I Alvastras Klosterruiner for-

enede, vi os paa det Sted, hvor Højalteret har staaet, i fælles Bøn for Nordens kristne Fremtid, og stærkt og kraftigt lød derpaa O, Sanctissima.

I Vretas Klosterkirke, hvor Cisterciensermunkene engang uafsladelig bad Tidebønnerne, sang vi Salve Regina og bad i Fællesskab et Fadervor og Hil dig, Maria.

Desuden havde vi nogle dejlige Ture til Omberget, en Aas i Lighed med Hallandsaasen, ragende op midt i Östergötlands flade Landskab. En anden Dag foretog vi en herlig Sejlur paa den skønne Vättern.

Mødets Højdepunkt blev dog utvivlsomt en Aften i Blåkyrkan, da vi bragte Sta Birgitta en særlig Hyldest. I Kirken, der ligger som et Helgenskrin over

hendes Grav, holdt vi en gregoriansk Musikandagt. Med Bøn og Sang hyldede vi Sta Birgittas Minde, og det var for os alle et betagende Øjeblik, da vi, som repræsenterede saa mange Lande, forenede os i et reciteret Pater Noster.

Det naturlige Samlingspunkt havde under hele Stævnet været Blåkyrkan, hvortil vi havde valfartet, enkeltvis og i Grupper, for i Bønnen ved Birgittas Grav at hente Styrke og Kraft til at blive stærke og kraftige som den hellige Birgitta selv.

Det var da ogsaa til Birgittas Kiste bag Højalteret, at vi lige inden Afrejsen samledes for med en sidste Bøn at bevidne vor Erkendelse af det Ansvar, vi følte for som hun at drage ud som Vidner for Kristus, vor Herre.

Lejlighed at spørge Kaptajnen, om han kendte noget til Hovmesterens Fortid.

»Naa, hvordan gaar det, Hr. Pastor?« lød i det samme Kaptajnens Stemme. »Vi maa jo se at faa Dem rask, før vi afleverer Dem i Sydney.«

»De er ogsaa begyndt rigtig godt,« lo Præsten. »Jeg er i alt Fald allerede holdt op med at tage i Vægt.«

»Saa maa Brown sørge for, at De begynder at vinde.«

Pater Hildebrand benyttede Lejligheden, da Browns Navn var nævnet, til at faa lidt at vide om denne Mand, som han følte saadan en underlig Interesse for.

»Sig mig engang, Kaptajn, ved De noget som helst om Brown? Jeg synes, der er noget mystisk ved ham.«

»Ved Brown? Nej, ved De hvad! Han har nu gjort en halv Snes Rejser med os, og jeg haaber bare, at han vil blive her. Der er aldrig Vrøvl med ham, han har altid Orden i sine Regnskaber, og han holder altid Mund.«

»Ja, det gør han,« svarede Præsten.

»Hvorfor spørger De for Resten om ham? Han holder sig altid for sig selv.«

»Ja, det er netop det,« sagde Pater Hildebrand. »Alle de andre Folk er parate til at snakke løs om deres egne Sager, kun ikke Brown. Han er fuldkommen høflig, men jeg gad vidst, om han ikke har noget imod mig.«

»Vist ikke nej, saadan er han overfor alle Mennesker,« sagde Kaptajnen; og saa talte de om andre Ting, til han maatte op paa Broen, og Pater Hildebrand tog sit Breviar.

En Uges Tid senere fik Kaptajnen Grund til at mindes denne Samtale. Pater Hildebrand var ikke blevet raskere — tværtimod. Han havde forkølet sig, havde faaet en uhyggelig Hoste, og nu fik han en voldsom Blodstyrtning, der bragte ham ganske nær til Dødens Port. Der var ingen Læge om Bord, men Kaptajnen havde efterhaanden en Del Erfaring med Hensyn til den

Præst for stedse

Virkelighedsskildring ved T. Fd.

Pater Hildebrand stod ved Rælingen og saa ud over Havet. Bølgerne gik saa roligt, ikke et Skib var at se, Luften var mild, og den unge Præst trak Vejret dybt og regelmæssigt, saaledes som Lægen havde sagt, han skulde gøre. For kun tre Dage siden havde han prædikeret i en londonsk Kirke, som var overfyldt, fordi han blev regnet for en af Englands bedste Prædikanter; og nu stod han her paa en Dampers, der var paa Vej til Australien med en stor Ladning og nogle faa Passagerer, for hvem det gjaldt om at gøre Rejsen saa billigt som muligt.

Pater Hildebrand skulde have fuldkommen Hvile og Ro og opholde sig i en Tid i et Klima, der var gunstigere for svage Lunger end det engelske. Lægen havde ment, at den lange Sørejse vilde gøre ham godt, og han syntes allerede, han befandt sig en Smule bedre. Han var den eneste Katolik om Bord og følte sig til at

begynde med lidt ensom. Men baaede Skibets Officerer, de faa Passagerer — Mænd, der vendte tilbage til deres Arbejde i Australien, eller Mænd, som rejste derover for at faa noget at bestille, — og Besætningen var venlige og flinke imod ham. Og saa sad han Dag efter Dag i en lun Krog paa Dækket og blev for hver Dag bedre Venner med dem allesammen. Der var dog een, som Pater Hildebrand ikke kunde vinde; det var Brown, Skibets Hovmester. Han var høflig og pligtopfyldende, men det var tydeligt, at han helst undgik Præsten, som ikke kunde lade være med at tænke paa, hvad denne tavse, indesluttede Mand mente med sin Optræden. Han havde just anbragt Præsten godt i Læ og bragt ham et Tæppe; han var omsorgsfuld, men bestandig paa den underlige, afvisende Maade. Pater Hildebrand var vis paa, at det var gaaet tilbage for Brown i Livet, og han tænkte paa ved

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Der forventes udgivet en ny pavelig Encyklika i Anledning af 400 Aarsdagen for St. Cajetan af Thienes Død. — En international Konkurrence er udskrevet til Fremskaffelse af nye Bronze-Sidedøre til Peterskirken. Præmiebeløbet er en testamentarisk Gave fra afdøde Prins Georg af Bayern, der var Kannik ved Kirken. — Paa Vej til den store Spejder Freds-Jamboree ved Moissun har en Gruppe amerikanske Spejdere været i Audiens hos den Hellige Fader. — Kardinal Pizzardo, der er Protektor for den internationale katolske Kvindelige, har aflagt Rapport for Paven om Forberedelserne til Ligaens Delegeretsforsamling, der skal finde Sted i Rom i Dagen 11.—14. September og specielt beskæftige sig med »Den kristne Kvindes Bidrag til det menneskelige Fællesskab«.

Lourdes

Fornylig meddeltes det, at en ung Amerikanerinde, hvis Ben begge var lammede, var blevet helbredet i Lourdes. Lægebureauet i Lourdes bekendtgør inidlertid, at den paagældende ikke har ladet sig undersøge, hverken før eller efter sit Besøg i Valfartsbyen, hvorfor man ikke kan udtale sig om den paastaaede mirakuløse Helbredelse.

Tyskland

Pater Friedrich Muckermann S. J., en af Nazismens første og stærkeste Modstandere, maatte fortsætte sin Kamp mod Nazisterne fra Udlandet. Hans Sekretær Nanda Herbermann, som blev i Tyskland, hvor hun førtes fra det ene Fængsel og den ene Koncentrationslejr til den anden, udsender i Nürnberg en Bog om sine Oplevelser »Der segnete Abgrund«. Bogen er forudbestilt i 1.200.000 Eksemplarer.

Sygdom, og han kunde se, at der intet som helst var at gøre, og Kaptajnen var enig med Præsten i, at han skulde have Lov til blot at ligge i Fred. »Hvis der bare havde været en Katolik om Bord, vilde jeg have bedt ham om at bede — — naar jeg selv ikke kan mere,« hviskede den døende. Da vendte Brown, som var inde for at hjælpe ham, sig til Kaptajnen og sagde, fuldkommen hvid i Ansigtet: »Jeg er Katolik, Hr. Kaptajn. Hvis han ønsker det, skal jeg nok blive her og bede de Bønner.«

»Er De Katolik, Brown? Men kender De da de Bønner, han mener?«

Brown nikkede, og da Kaptajnen havde forladt Kahytten, lagde han sig paa Knæ ved Siden af Køjen.

»Kan De høre, hvad jeg siger, Pater?« Den døende aabnede Øjnene, og det var tydeligt, at han var fuldkommen klar. Hovmesteren knugede sine Hænder saa fast om Køjekanten, at Knopperne blev hvide, og der stod Svedperler paa hans Pande, da han talte igen.

»De vidste jo ikke, at jeg var Katolik, vel Pater? Men De saa, hvordan jeg undgik Dem og afviste Deres Venlighed. Maaske har De ogsaa gættet, at jeg ikke altid har været det, jeg nu er. Aah, min Gud — — — hvordan skal jeg faa det sagt — — — jeg er Katolik — — og jeg er — — jeg var engang Præst.«

Der gik et Glimt af Liv over Pater Hildebrands Ansigt, og hans Stemme fik en lille Smule af sin Klang tilbage.

»Præst! Aah, barmhjertige Gud, saa har du hørt min Bøn! Saa skal jeg alligevel ikke dø alene! De kan give mig Absolution — — — den sidste Velsignelse — —.«

»Nej — nej, De forstaar mig ikke — — jeg er jo ikke Præst mere — — jeg har ikke Magt til — — aah, jeg har været lige ved at gaa til Helvede — —.«

»Præst for stedse,« hviskede den døende. »De maa høre mit Skriftemaal.«

Den anden krøb sammen paa Kahyttens Gulv. »De forstaar jo

ikke — Gud kan end ikke tilgive mig, saa jeg kan bede med Dem.«

»Præst for stedse,« gentog Pater Hildebrand. »Hør dog — —.«

»Jeg kan ikke — — aah Gud — — jeg kan ikke!«

Men Pater Hildebrand vidste, at den ulykkelige Mand ved hans Side ikke kunde blive ved med at nægte at bruge den præstelige Myndighed, som han stadig besad og havde Ret til at bruge i et Tilfælde som dette.

»Velsign mig, Fader, jeg har syndet,« hviskede den dødsyge Præst. Og den Mand, der om Bord hed Hovmester Brown, løftede sin skælvende Haand. Et Øjeblik samlede han al sin Kraft og udtalte de længe glemte Ord: »Absolvo te«.

Pater Hildebrands Liv var ved at ebbe ud; men han var stadig ved fuld Bevidsthed, og efter en kort Bøn aabnede han sine Øjne og sagde: »Jeg skulde til det Sted, som staar paa — paa Sedlen — paa min Kuffert. Vil De tage derhen — og fortælle Pater Prior — — Lov mig det!«

»Ja, jeg lover det,« sagde Brown hæst. Pater Hildebrand smilede, og med det Smil forlod han dette Liv. I sin Død i den mørke, snævre Kahyt havde han ved Guds Naade frelst en anden Præst, der, som han selv havde sagt, havde været lige ved Helvedes Afgrund.

Det var Hovmesteren, som bad de sidste Bønner, da Pater Hildebrands Lig næste Dag blev sænket i Bølgerne. »Naa, saa De er ogsaa Katolik,« var det eneste, Kaptajnen havde at bemærke. »Der maa jo være noget ved den Religion, som kan gøre, at saadan en ung Fyr som han ikke er hange for at dø.«

Nærmere og nærmere kom Damperen til sit Bestemmelsessted — og til det Dominikanerkloster, hvor Pater Hildebrand var ventet.

Da Skibet var i Havn, kom en ung Mand om Bord for at hente Pater Hildebrand. Bedrøvet hørte han Kaptajnens Beretning om hans Død, og da han fik at vide, at Brown havde været hos ham i hans sidste Stund, udpurgte

han ham nøje for at kunne skrive derom til England.

Men Brown havde jo lovet mere end at fortælle om Pater Hildebrands Død og udlevere hans Kuffert. Derfor meddelte han Kaptajnen, at han ikke tog med tilbage til England; derved forskærtsede han sin Løn, men det generede ham ikke mere end de Ukvemsord, hvormed Kaptajn og Styrmand trakteredede ham.

Maaske haabede den ligblege Mand, som med et fuldstændig udtryksløst Ansigt ringede paa Dominikanerklostrets Dørklokke næste Dag, at Prioren vilde vise sig at være en mild, gammel, hvidhaaret Mand. I saa Fald blev han skuffet, da han saa den unge, raske, energiske Prior.

Han var lige ved at tabe Modet, men saa begyndte han at fortælle om Pater Hildebrand, og Priorens Udtryk blev saa mildt, mens han lyttede til hans Ord. Han vidste jo, at den unge Munk, der skulde have genvundet sit Helbred i hans Kloster, hørte til Ordenens bedste Mænd, og hans pludselige Død gjorde et dybt Indtryk paa ham.

»Der var altsaa ingen anden Præst om Bord? Maaske ikke engang nogen anden Katolik?« spurgte Prioren. Og dette Spørgsmaal jævnedes Vejen for det, som skulde siges.

I Klostret fik man ikke andet at vide, end at en katolsk Sømand var kommet for at fortælle Pater Prior om Pater Hildebrand, og at han bagefter havde været til Skrifte hos Prioren. I Skriftestolen havde han faaet Guds Tilgivelse, saa vidt Prioren kunde meddele den; men der er Tilfælde, hvor kun en Biskop kan løse Syndens Lænke helt, og derfor blev Brown i Klosteret, indtil Biskoppen gav ham Tilladelse til at udføre den Plan, som Prioren havde hjulpet ham at udforme. Han søgte slet ikke at faa den Myndighed igen, som han selv havde kastet fra sig; han bad kun om en Plads, den ringeste Plads, i et eller andet Kloster, hvor han kunde gøre Bod hele sit Liv. Pater Prior fandt omsider til ham, hvad han

søgte. Et Sted, fjernt fra Verdens Larm, ligger et Kloster, hvis Munke lever et Liv i Tavshed og haardt Arbejde. Blandt dem, som udfører det groveste Arbejde, er en Broder Hildebrand, der kun lever i og for Gud, som tilgav ham hans store Skyld.

Kirkeforfølgelsen i Jugoslavien

Den 23. Juli er i Jugoslavien fire Ordensbrødre dømt til Døden for »antipatriotisk Propaganda« og to andre Ordensbrødre har faaet Fængselsstraffe paa over 5 Aar for den samme Forseelse.

Regeringen har iøvrigt nu startet en ivrig Propaganda mod Barnedaaben. »Barnedaaben er en Tvang. Ingen skal døbes før det 18. Aar, og saa kan enhver frivilligt træffe Bestemmelse derom.« Man udtrykker sig — i den særlige kommunistiske Jargon — saaledes, at Daaben »paa Folkets Forlangende« skal være forbudt før det fyldte 18. Aar. Derimod er det særdeles passende, at den kommunistiske Opdragelse kan begynde med de 5-aarige.

Den øverste kroatiske Domstol har forbudt en Pjece af Pastor Pilapic: »Anatole Sipak søger Sandheden«. Pjecen er en videnskabelig Gendrivelse af den russiske Forfatter Oparins Bog »Livets Opstaaen«. I Dommen udtales, at Pilapic »har vovet at paastaa, at Oparins Bevisførelse slet ikke er videnskabelig, især ikke hvad angaar de første Organismers Opstaaen, og endvidere har vovet den Paastand, at det strider mod Friheden, hvis Folket tvinges til at antage vilkaarlige Teorier«. Dommen erklærer, at han med sin Brochure har villet paavirke Ungdommen, og at hans videnskabelige og filosofiske Argumenter kun har haft til Formaal at omstyrte den forfatningsmæssige Orden, at rejse

Maaske kommer den Dag, da hans Anger og Bod har rensat hans Sjæl saaledes, at hans overordnede vil byde ham tage den vidunderlige Byrde op, som han havde sluppet. Og da bliver Broder Hildebrand ogsaa i Menne-skers Øjne det, som han er i Guds: Præst for stedse.

Religionskamp mellem jugoslaviske Borgere og anstifte Splid. Slutningsordene fortjener ikke at glemmes: »Udgivelsen af en saadan Brochure kan ikke forsvares, da der er fuld Religionsfrihed i Jugoslavien«.

Hvis ikke det var saa sørgeligt, kunde man fristes til megen Morskab over, hvad Tito-Demokratiet kan faa sig selv til at sige.

Ingen Undere i Espis-Skoven

Biskoppen af Tarbes og Lourdes har i det officielle Kirkeblad for Montauban taget skarpt til Orde mod den Guds-Moder-Dyrkelse, der har fundet Sted i Kapellet i Espis efter en paastaet Aabenbaring af den Hellige Jomfru. Den 30. April i Aar forbød han alle Præster at tage Del i de Valfarter, der her foregik. Den 13. Juni beordrede han Kapellet lukket d. 13. i hver Maaned og desuden ved alle større Tilstrømninger af Mennesker. (En »Seerske« havde forkyndt, at Guds Moder ønskede en Messe læst i Kapellet d. 13.) Da enkelte Præster indenfor Bispedømmet har sat sig ud over Forordningerne, vil i Fremtiden Præsters Deltagelse i Processioner m. m. til Espis straffes med Forbud mod Udøvelsen af gejstlige Funktioner. Biskoppen ser i den Ulydighed mod de kirkelige Myndigheder, som har præget Espis-Valfarten det bedste Bevis paa, at der ikke har fundet en sand Aabenbaring Sted.

Hvor der staar Kø foran en Kirke

I Hjertet af New York, lige ved Børsen og Federal Reserve Bank manglede der en Kirke. Kardinal Spellman forstod det og hen mod Krigens Slutning afgrænsede han her et Sogn og udnævnte en Sognepræst, foreløbig uden Kir-

ke. Billedet til højre viser den midlertidige Bygning. Præsten fandt sig. Saa stor var Tilstromningen til denne Kirke, Our Lady of Victory, at der før Messerne stod lange Køer af Mennesker ned langs Gaden for at

komme til Messen. Til venstre ser man den projekterede nye Sognekirke. Vi bringer Billederne i Haabet om, at ogsaa København maa opleve et saadant Syn før vore Søndagsmesser.

Endnu en dansk Benediktiner bispevis

Ved Redaktionens Slutning modtager vi Meddelelse om, at endnu en dansk Benediktiner vil blive bispeviet i den nærmeste Fremtid. Det er Pater Ansgar Nelson, født Knud Nielsen, som i de senere Aar har været knyttet til en stor fornem Skole, som Benediktinerne driver ved Atlanterhavskysten mellem Boston og New York, fire Timers Jernbanekørsel fra sidstnævnte By.

Den vordende Biskop, der er i Begyndelsen af Fyrreerne, er Sjællænder fra Frederiksværkegnen. Han tog Realeksamen fra Skolen i Frederiksværk og drog kort efter til Amerika. Her konverterede han og indtraadte i Benediktinerordenen. Han studerede i Europa, hvor han i Clervaux traf sin Landsmand, den anden unge Benediktiner, Pater Ansgar Suhr.

I Fjor var Pater Nelson paa

nogle Maaneders Besøg i Europa for at hvile ud og samtidig oversætte en Bog om St. Benedikts Regel til Engelsk. Hele Sommeren boede han hos sine Forældre i Nøddebo Huse og tog daglig paa Cykel — et Befordringsmiddel, han ikke havde forsøgt sig med siden Drengaaarene — til St. Jørgens Kapel i Asserbo. I de Uger, hvor Centralskolens Dreng var i Sommerlejr i Asserbo, vandt han alles Hjerter, lige fra de mindste Dreng til de voksne Ledere. En finere, mere beskedne Personlighed syntes ingen, de havde kendt.

Nu da »Asserbo-Præsten« skal være Biskop, mindes hans Feriemønighed en Situation, hvor der skulde tages et Billede af alle Lejrens Deltagere. Pater Nelson havde ikke noget imod at være med, men da en Dreng kom slæbende med en stor Havestol, som

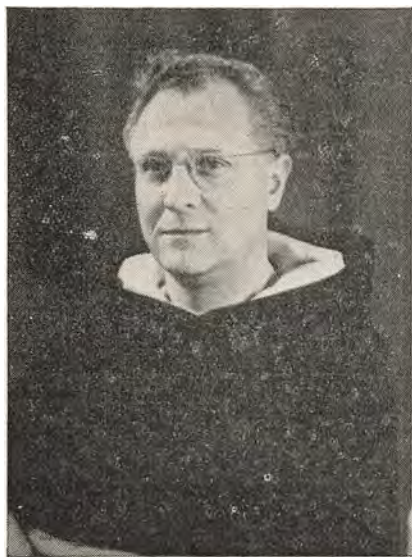
Præsten skulde sidde i midt i Billedet, protesterede han hæftigt. Men der hjalp ingen kære Mor. Næsten med Vold og Magt blev Pater Nelson trykket ned i Stolen, hvor han sad med alle Tegn paa ikke at føle sig tilpas. »Det overlever jeg ikke,« sukke han. Nu maa den beskedne Præst indstille sig paa, at der altid stilles en ekstrafrin Stol frem til en Biskop i enhver Forsamlings Midtpunkt. Det bliver ikke let for Biskop Nelson.

Efter Ferien i Fjor boede Pater Nelson en Tid lang, mens han ventede paa Skibslejlighed til Amerika, i Klostret paa Jagtvejen. Efter Hjemkomsten har han været syg. Den næste Nyhed om ham var den store, vi bringer i Dag. Vi haaber næste Uge at kunne bringe et Billéde af den nye Biskop samt Meddelelse om, hvor hans Arbejde kommer til at ligge. I Mellemtiden vil en Strøm af Lykønskninger krydse Atlanten.

Ved Bispevielsen vil Biskop Suhr være til Stede.

DE * UNGES * SIDE

Farumstævnet paa Søndag

Dominikanepræsten Jens, Stockholm, holder Stævnets Prædiken.

Katolsk Ungdom og Stævnet

Dette Ungdomsstævne, det første virkeligt store efter Krigen, har allerede nu bragt Vidnesbyrd om, at Katolsk Ungdom er villig til at arbejde, naar det gælder. Foreningerne har meldt sig i et stort Antal til at udføre det praktiske Arbejde, og intet har, selv i disse vanskelige Tider, vist sig umuligt

for katolsk Ungdom, i det mindste i Forbindelse med dette Stævne.

Alle, der har været med til Forberedelserne, og alle de, der denne Gang har maattet nøjes med at agitere for Stævnet blandt deres egne, kort sagt, alle unge Katolikker, ser nu Dagen imøde med stor Spænding; vil den holde, hvad den lover? Vil vi samles 6—700 for at bekræfte vor Vilje til Samarbejde? Vi haaber det, vi beder for det, og vi tror det. Allerede Forberedelserne har jo bekræftet Samarbejdets Muligheder.

De tre store Pauser kan synes mange lidt vel meget; er det ikke at spille kostbar Tid? Nej, langt fra. De er ikke det mindst vigtige i Programmet. De skal give os Tid og Lejlighed til at lære hinanden at kende; det er desværre saa sjældent, at vi mødes i saa stort et Tal, fra saa mange Sogne. Den Lejlighed skal udnyttes til Bunds. Hver især maa være klar over, at det er vigtigt for Forstaaelse og Samarbejde os imellem, at vi kender hinanden; benyt Lejligheden til at knytte Baand.

Se her!

Søndagsmessebogen og Sangbo-

En af St. Ursulas Søstre viser katolsk Ungdom, hvor Indkørslen til Farumgaard er.

gen medbringes. Desuden Mad til hele Dagen. Der vil kunne købes Drikkevarer (Kaffe, Øl og Sodavand) samt Brød af forskellig Art. Foreningerne anmodes om at medbringe Faner og Standere.

Togtider til Farum

Hvis man vil tage Toget til Farum, skal man til Slangerupbanen paa Nørrebro; d. v. s. man tager en S-Togbillet til Nørrebro S-Station og gaar derfra over Gaden til Slangerupbanen.

Det eneste brugbare Tog gaar fra Slangerupbanens Nørrebrostation Kl. 8,50 og er i Farum Kl. 9,36. Kommer man for sent til det, kan man maaske alligevel naa det med 9,20, som er i Farum Kl. 10,11, men saa skal man ogsaa løbe fra Stationen.

For Deltagere, der bor ved Nordbanens Stationer, kan det betale sig at tage med Toget, der gaar 8,19 fra Hovedbanen og er 8,58 i Birkerød. Herfra tages Rutebilen til Farum.

Om Aftenen gaar der Tog fra Farum Kl. 20,28, 21,45 og 22,39.

I daarligt Vejr

Hvis Vejret Lørdag Aften tegner daarligt, vil der i Radioavisen Kl. 17,20 blive givet Meddelelse om, at Stævnet forlægges til København. Ligeledes vil denne Oplysning blive givet i Reservetelefonen, men som sagt kun, hvis Vejret synes ustadigt. Flyttes Stævnet, bliver det afholdt paa Amager i St. Annæ Kirke og St. Annæ Festsal med Pontifikalmesse Kl. 11, Foredrag Kl. 14, Underholdning Kl. 15,30 og Andagt Kl. 17,30.

Entré

Adgangstegn til Stævnet med Program og Sange 1 Kr. Børn under 14 Aar, ledsaget af voksne har gratis Adgang.

Præster

som deltager i Stævnet, bedes medbringe Præstekjole og Rochet.

K. U. K. Amager.

Alle vore Medlemmer erindres om det store Stævne, som i Aar holdes paa Farumgaard Søndag d. 31. August — ingen maa svinge.

Tog afgaar fra Slangerupbanen Kl. 8,50.

Brevkassen tømmes hver Uge

Uvæsentlig Katholicisme?

Forleden stødte jeg i en Avis paa en Udtalelse fra katolsk Side, hvori der blev skelnet mellem, hvad der er væsentligt katolsk, og hvad der ikke er det. Vi skulde samle os om det væsentlige og ikke — specielt da ikke i et protestantisk Land — tage det saa nøje med det øvrige. Kan Ugebladet fortælle, hvilke Dele af Katholicismen vi roligt kan opgive?

Konvertit.

Kære Konvertit! Det var ikke i Ugebladet, De læste den Udtalelse, vel? Men naturligvis er der uvæsentlige Ting. Vi har truffet Mennesker, der ikke syntes, at en Kirke var rigtig katolsk, fordi den ikke havde kulørte Ruder. Og man kan komme ud for Mennesker, der lægger mere Vægt paa Første Fredagen end paa Søndagen. For bare at nævne to Eksempler.

Men selv om vi nok kan blive enige om, hvad der er det afgørende i vor Tro, vor Moral og vor religiøse Praksis, skal vi være meget

forsigtige med kritisk at vælge og vrage blandt alt det øvrige, der er vokset op i Kirkens Have. Noget af det ligger nok temmelig fjernt netop for os, og det kan skyldes, at vi er Nordboere og ikke Sydlændinge, men det kan ogsaa skyldes, at vort Milieu saa længe har været protestantisk. Det er meget bedre at søge at forstaa det lidt fremmedartede end blankt at dekretere, at det ikke er noget for os. Vi bliver kun snævre og snæversynede af ikke at søge at forstaa.

En Konvertit bør sikkert ikke søge straks at indrette sin Tilværelse med alt for meget af det »uvæsentlige«. Han bør udvikle sin Praksis, efterhaanden som han lever sig ind i Katholicismen. Men han bør bevare et aabent Sind for alt, hvad han finder paa sin Færd ind i Kirken. Og skulde der være noget, som ligger besværligt for ham, vil han som god Katolik ikke kritisere det, men bare konstatere, at Kirken er større og rigere, end den enkelte lille Menneskesjæl.

Sydslesvig

Hvorfor tager Ugebladet ikke Stilling til vor store nationale Sag, Sydslesvig? Det er mærkeligt Uge for Uge at læse Bladet, der ofte tager Stilling til aktuelle Spørgsmaal, men aldrig med et eneste Ord nævner Sydslesvig. Vi er sikkert mange, der udbeder os en Forklaring.
T. P.

Kære T. P.! Der er mange aktuelle Sager, vi ikke tager op i Ugebladet. Vi tager kun de Sager op, hvor vi som *Katolikker* har bestemte Synspunkter. Det har vi ikke i Sydslesvig-Sagen. Derfor vil De ogsaa finde Katolikker paa begge Sider i den standende Diskussion.

Ung rolig Dame

søger umøbleret Værelse med eller uden Pension i København eller nærmeste Omegn. Billet mrk. 2500 modtager Redaktionen, Nørrebro-gade 27 C, hvor enhver Oplysning gerne gives.

Roskilde	Frederik Wismanns Ligkistemagasinet Stort Udvalg i Ligkister Alt vedrørende Begravelser ordnes Hj af Jernbaneg. og Toldbodg. Tlf. 82	Bilcentralen Algade 12, Telefon 815 O. Olsen
A-s F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15 . Telefon 87 Lev. til kat Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	C. J. Schledermann & Sønner Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Mønsterbageriet Olsgade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Husk det er i Olsgade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(35)

Majorens Øjne strejfede Ambulan-
cen. »Og hvis han havde maattet
blive tilbage i sit Kloster, ja, saa
var det jo ikke vor Sag at blande
os deri. Men jeg kan fortælle Dem,
at P. Anselm endnu ikke var Munk
under Krigen; han praktiserede
endnu som Læge. Han var med i
Hæren som Feltlæge, og han var
ved Artilleriet; han var ved mit
Batteri — — —«

Atheisten saa ud, som om han
havde faaet et Slagtilfælde.

»Det passer ikke. Jeg var jo selv
ved Deres Batteri. Jeg skulde dog
have kunnet genkende ham.«

»Ja, De skulde have kunnet det!
Det er en Skam, De ikke gjorde
det. De var jo dog nogle Uger hos
os. De glemte ham; men han hu-
skede Dem. Ved De hvorfor? Jo,
der var en særlig Grund til, at han
ikke kunde glemme Dem.«

Majoren saa sig rundt i Kred-
sen som for at forberede de andre
paa noget — saa saa han atter paa
Atheisten.

»Vil De vide Grunden? Kan De
huske, at De engang stillede mig et
Spørgsmaal, og at jeg svarede, at
jeg ikke kunde give Dem Besked,
fordi jeg var bundet af et Løfte om
intet at sige?«

Den anden satte sig pludselig
opret i Stolen. Hans Ansigt udtryk-
te den største Forbavselse og
Spænding.

»Det Løfte er jeg lige blevet løst
fra,« tilføjede Majoren. »De spurg-
te mig, hvem der reddede Deres
Liv ude ved Fronten — — — Det
var Pater Anselm.«

Majoren lagde Armene over Kors
og lænede sig tilbage i Stolen.

Det var kommet som et Torden-
slag. De andre sad maalløse.

»Og De kaldte ham en fejs Kujon!
«

»Jeg — — kan — ikke tro — —«

Men Ordene døde paa hans Læ-
ber, for han følte, at Majorens Ud-
sagn var Sandhed. Han var blevet
dødbleg og sad nu helt sammen-
sunken i Stolen som efter et Slag.

»Det er vist ikke helt behageligt
for Dem at vide Besked, vel? Og
De skal endda ikke tro, at det er
Pater Anselm, der har fortalt mig
det; jeg har selv gættet det. Jeg
hørte, at De var blevet ladt til-
bage imellem Ligene efter det
frygtelige Slag ude paa Bakkekam-
men, og da jeg hørte, at han var
draget tilbage til Stedet, og da jeg
2 Timer senere saa ham komme
slæbende med Dem til Sanitetssta-
tionen, ja, saa kunde jeg jo regne
mig til, hvad han havde gjort. Jeg
vidste, at han var redet bort og

kom tilbage til Fods, og at han bag-
efter maatte 4 Uger paa Lazarettet
for at faa Granatsplinter pillet ud,
og jeg var klar over, at denne
»fejge Kujon« ikke blot frelste De-
res Liv, men han maatte gennem-
gaa et Helvede for at gøre det?«

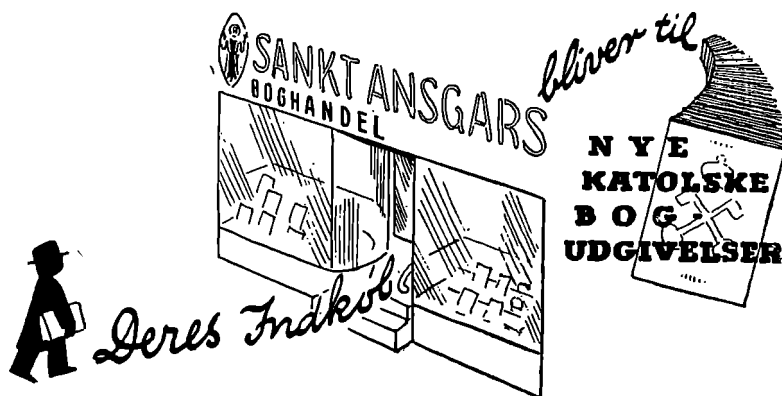
Atheisten trak Vejret tungt. Han
skiftede Stilling.

»Og da jeg saa 4 Uger senere saa
ham komme ud af Lazarettet, end-
nu mærket af alt, hvad han havde
maattet døje, saa spurgte jeg ham,
om det var ham, der havde frelst
Dem. Han indrømmede det, men
bad mig bevare min Viden som en
Hemmelighed, og han vilde intet
nærmere fortælle mig. Men saa me-
get ved jeg, at hvad han gjorde, vil-
de have været meget vanskeligt for
nogen anden. Der er noget om, at
man skal elske sine Fjender, ikke?
Hvis det nogen Sinde er blevet
Nat — — —«

Majoren standsede. Pater Anselm
kom hen imod dem. De rejste sig
spontant op, da de saa ham.

Fortættles

Støt vor Forlagsvirksomhed!

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevoks i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 85 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Aarhus

MÆRKE
Vesterbo

Byens Isernde

Tlf. 8700 (4 Lin.)

En ung Franskmand beder til Vor Frue

Af hele mit Hjerte siger jeg dig Godmorgen, Vor Frue: Hil dig, Maria ... Vi Mænd kan saa hurtigt blive brutale ... Det er grimt at se, hvad Livet kan gøre os til, hvor haarde og egoistiske vi kan blive ... Det gør mig saa ondt at tænke paa dig, du som er den ideale unge Kvinde, du, som helt igennem er smuk og ren, fin og elskelig ... Selv en Engel, der kom fra Himlen, og som var vant til at skue Gud, bøjede sig i Beundring for dig.

Maria, fuld af Naade ... det maa minde dig om den skønneste Dag i dit Liv, den Dag du blev Mor, Mor til Jesus. Det blev Begyndelsen til den skønneste af al Kærlighed ... hvor husker jeg ogsaa

tydeligt den Dag, da jeg blev forlovet ...

Og nu banker dit Hjerte af Glæde, og du smiler ... Velsignet er du iblandt Kvinder ... Ogsaa det var en dejlig Dag, da du besøgte din Kusine sammen med Jesus.

Hellige Maria, bed for os ... Tænk paa alle os, som i Tidernes Løb beder denne Bøn til dig ... tænk paa Drengene, paa dem, der skal til deres første Kommunion, tænk paa de forelskede, der er sammen. Sammen med dem beder jeg denne Bøn til dig: Hil dig, Maria ...

En fransk Pige beder

Kære Fader i Himlen, jeg er bare en lille Pige, men jeg har Tillid til dig, jeg vil ikke være bange, men jeg kommer og kaster mig i

Armene paa dig og gemmer mig i din Favn, som en Fugleunge, der er frosset stiv i Sneen og nu putter sig ind i en varm Menneskehaand.

Kære Vorherre, du ved jo, hvor meget jeg længtes efter Livet, du kender mine Planer og Drømme, du ser, jeg er parat til at give mig selv ... Men jeg vil ikke være ængstelig for Fremtiden, som maaske ikke vil give mig alt, hvad jeg haaber. Jeg vil vente tillidsfuld og glad. Jeg vil bare gerne have, at alt hvad jeg har i mig af Begejstring og Forventning maa kunne være med til at gøre dit Navn elsket og helliget.

Kære, himmelske Far, jeg stoler fuldt og fast paa dig og giver mig uden Forbehold over i dine Faderarme.

Fader vor ...

Esbjerg

»Blomster-Boden« v. Sigrid Raun Altid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandører Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1930	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel Altid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital
Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen Malermeister Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandgade 43 . Tlf. 1446		J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Aug.-Sept.

31. S. 14. Søndag e. Pinse (702 (grøn) —66); 2. Bøn: St. Raymond Nonnatus (1067); Præf. (521).

1. M. † St. Ægidius (1067); 2. (hvid) Bøn: 12 h. Brødre, 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).

2. Ti. † St. Stefan, Konge af Ungarn (1068); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

3. O. † Feria (702—66) uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

4. T. † Feria (702—66) uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

5. F. † St. Laurentius Justiniani (hvid) (1069); 2. og 3. Bøn som Torsdag; alm. Præf. (525).

6. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse ([90]); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller for Paven ([122]); Præf. (522).

7. S. 15. Søndag e. Pinse. (grøn)

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

7/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annonsafdeling: F. Lüders Thomsen, Ste-

nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6040. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

FILM

Den katolske Filmkongres (6)

Det Udvalg, der havde »Filmindustri og Filmhandel« som Overskrift, udtrykte ved Kongresafslutningen sit Resultat i Ønsket om, at Biografteatrene i større Grad end hidtil overvejer Repertoiresammensætningen og gennem fastere indbyrdes Tilknytninger med et samlet Ja eller et samlet Nej kan bidrage til, at særligt ringe Film eller særligt gode Film kan blive sikrere placeret end hidtil. Samt at alle de Filmarbejder, der indeholder en kulturel værdifuld Betydning, over hele Verden maatte have Lempelser i Distributionen, eventuelt forsynes med Skattnedsættelse i Produktionslandet. — Udvalget »De tekniske Bidrag til Filmkaben« udtrykte paa tilsvarende Maade sin Sorg over at Hovedgrunden til de mange Vanskeligheder, der findes paa dette Omraade ligger i, at de enkelte Filmteknikere, der har den gode Vilje, er saa isolerede fra hinanden, at den gensidige befrugtende Kontakt alt for sjældent kommer til Stede; til Gengæld var man meget begejstret over de i den allersidste Tid opstaaede tekniske Grupper, der endda ikke i deres Plan er begrænset til de nationale Rammer, og hvor de gensidige moralske, kunstneriske og tekniske Interesser laar Løjlighed til at komme til Orde ved Møder og skriftlige Ytringer. Her kan nævnes den nye franske Forening »Union Catholique du Cinéma«, hvis hensigt i alt Fald er meget prisværdig, og hvis Resultater kan blive særdeles værdifulde. I denne Spalte kan jeg fra Tid til anden holde Læseren orienteret i hvad der sker i denne Forening, qua korresponderende dansk Repræsentant. Det er Foreningens faste Overbevisning, at disse Grupperes Tilblivelse (Instruktører, Manuskriptforfattere, Fotografere, Tonemestre, Editorer etc., etc.) vil kunne spores om et Par Aar i de forskellige Medlemmers Arbejde og Virkemaader. Kan man uden at ty til Filmakademitanke (disse helt igennem uundværlige Akademier findes jo kun i de Lande, der for Alvor mener, at Filmen er den tiende Kunst og ikke bare en Forretning, der drives for Sjøv af middelmaadige Begavelse) opnaa at danne en filmkunstnerisk Blok, en Front af Folk, der hylder den gode Smag og efter Evne søger at holde Moralens Fane værdigt i Vejret, saa er der dér allerede vundet meget. Idéen med en »kunstnerisk Fagforening«, hvor alle diskuterede med alle, og enhver underviste og undervistes af enhver, er i alle Tilfælde glimrende.

Vi har hørt om det Udvalg, der

hed »Filmpressen«, og kan gaa lige til det fjerde Udvalg, »Fimen i Missionslandene«, der særligt havde beskæftiget sig med de Problemer, som Filmforevisning bringer i Missionsmarken. Det er her i langt højere Grad end i de hjemlige Lande nødvendigt at iagttage den strengeste Moralvurderings Ket ud fra den Betragtning, at den Del af Menneskeheden, som faar Filmene at se herude, nødtigt gennem disse Films Karakter skulde faa Mistillid til det ene væsentlige Budskab, som missioneres sammesteds. Da det er vanskeligt at forklare og forsvare Fremtøringen af tvivlsomme Film netop i disse Egne, og da Missionstolkene i og for sig har begge Hænder fulde i Forvejen, foreslog Udvalget, at OLC skulde forbinde sig med en fast Missionær, hvis Hovedopgave det var at tage sig af Filmsspørgsmaalene og tage Stilling til de enkelte Film.

Bjørn Rasmussen.

St. Hedvigssøstrene i Odense mobiliserer!

Under Protektion af Hds. kgl. Højhed Prinsesse Margrethe arholder Skt. Hedvigssøstrene i Odense en Bazar den 4. og 5. Oktober til fordel for et nyt Børnehjem og sælger i samme Hjemmed Løusedler med en usædvanlig stor og smuk Samling Gevinster. Den største Gevinst byder paa ikke mindre end: KØB HVAD DE VIL FOR 3000 KRØNER! Ane, der kender de violente Søstres uegennyttige og storartede Arbejde for Børnene vil sikkert lide det som en Kær Pingt at disse Ane ved at købe Løusedler for en rundelig Sum, saa meget mere som mange har dragt betydelige Ovre for at gøre Gevinsterne saa taarlige og tilkøkkende, at Køberne i stor Udstrækning vil lide deres hændhaandemed Debetet særdeles rigent. Vi beger Ane (ogsaa de køberette) om at støtte Søstrene i deres Omensiv mod de neudryndue forhold, der truer mange staa Børn, hvis der ikke i Tid skaffes ny Plads og gode forhold for dem. Vi beger alle Købere og eventuelt Sælgere skrive til undertegnede eller henvende sig til Sognepræsten, der har faaet Løusedler tiendst. Læs den udmærkede lille Historie: »Anbefalinger« i »K. U.« Nr. 33 og skaf Dem selv en god Anbefaling til Skt. Peter ved at yde Deres Støtte saa vidt, Deres Ydeevne strækker til, og køb derefter mindst een Løseddel til! Vi i Provinsen trænger undertiden til at mærke, at den store By ikke glemmer os! Nu venter vi at modtage mange Hilsener fra Bladets Læsere, saa Søstrenes lidt bekym-

rede Ansigter igen kan lyse op i et glad Smil.

Med venlig Hilsen paa Komiteens Vegne

H. Krusenstjerna-Hafstrøm.

Retrætedag

i Klosteret, St. Kjeldsgade, *Søndag d. 7. Sept.* Kl. 8: Højmesse med Prædiken. Fælles Morgenkaffe.

Formiddagens Taler: 1. »Hav Mod!« 2. »Det usynlige Flertal«. Kl. 12: Fælles Frokostbord (Madpakke medbringes). Eftermiddagens Taler: 1. »Overset Rigdom«. 2. »I Gud —«. Kl. 17: Sakramental Velsignelse (Afslutning Kl. 17,30). — Mellem Talerne frit Samvær. Kaffee, The m. m. kan faas. Smaa børn kan passes af Søstrene. Tilmeldelse maa ske inden 10. Sept. til Ryv. 6370 (Klostret).

Frederikssund

Jernbanegade 15, 1. Messe Kl. 9,30 den 7. Sept.

Foredrag om Bibelovertættelser

Tirsdag den 2. Sept. Kl. 20 afholder Pastor *Peter Schindler* i Salen i Klosteret, St. Kjeldsgade 1 et Foredrag om *Synspunkter for Oversættelsen af Det nye Testamente.*

Gratis Adgang for alle interesserede.

Lysbilledforedrag om St. Peters Grav

Fredag den 12. Sept. Kl. 20 holder Pastor *Peter Schindler* i Salen i Stenogade et Foredrag med Lysbilleder over *De nye Udgravninger omkring Apostelgraven i Peterskirken (1941—46).*

Entre: Kr. 1. — Alle har Adgang.

Nyt Telefonnummer

Katolske Menighedsplejer har faaet nyt Nummer, Ryvang 6368. Bemærk samtidig Postgironummet 66397.

Klosteret paa Jagtvejen

har ogsaa faaet ny Telefon: Ryvang 6370.

Hushjælp tilbydes

Ung Pige, 15 Aar, søger Plads i Huset hos katolsk Familie i Københavns Periferi. Billet mrk. »Ung Pige« modtager Redaktionen, Nørrebrogade 27 C.

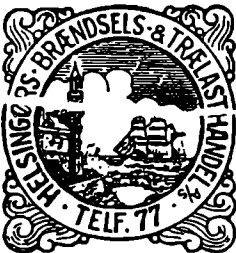

Jesu Hjerter Kirke

Mand. 1. Sept. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 2. Sept. Kl. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 4. Sept. Kl. 20 Mændenes Kongr. Fred. 5. Sept. Kl. 6 Sonekommunion.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvårlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogsamling

Kolding		H. Overbeck <i>Aut. Installatør</i> Jernbanegade . Telefon 952 <i>Lev. til Sct. Hedvigs Klinik</i>
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer <i>Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698</i>	O. Andreasen & Th. P. Nielsen <i>Murermestre</i> »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget <i>Haderstøvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserves Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Gør Deres Indkøb af Konserver, Frugt, Grønt, Blomster i Teglgårdens Grøntforretning <i>Teglgårdsvej 2, Tlf. 1705</i>	J. Bondesens Eftf. <i>C. V. Hennebjørre</i> Tømrermester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn <i>Malermestre . Telefon 439</i> Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen Tøndervej 44 Tlf. 259 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	<i>Bogladen med de mange Bøger ...</i> Barkholts Boghandel	Brødrene Andersen <i>Tømrermestre</i> V. Kjørboesvej 1 Telf. 281 <i>Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke</i>
<i>Blomsterforretningen</i> „CHRYSANTA“ <i>Tøndervej 17 Telefon 2702</i>	P. W. Christiansen <i>Aut. Installatør</i> <i>Søndergade 26 . Kolding</i> Leverandør til den katolske Kirke	M. Lauridsen <i>Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager</i> Rendebanen 8, Telefon 1287 <i>Leverandør til kat. Menighed</i>
Berring & Larsen A-S <i>Kul-Import . Kolding</i> Tlf. 1850 (1 Lin.) . Leverandør	Arne B. Thygesen <i>Læssøgade 47 . Tlf. 1249 Kolding</i> Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	H. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 89 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spis Rutana . lev sundt
Nakskov		
Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej Leverandør til Kirken og Børnehjemmet	Chr. Steffensen Herreekvipering Fruegade 8 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen v. Ole Clasen . Murermester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	Reserveret H. J.	R. B. Maribo
Nykøbing F.	Blomsterforretningen „Zenia“ L. Hansen, Østerbrogade 25, Telf. 1642 Anbefaler sig med alt i Blomster, Kranse, Frugt samt Grønt	J. N. Jensen Murermester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke
Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sædmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Oedservedevej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner
Axel Pryds Fisk og Vildt Flisebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gæsmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511
C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogenervejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203		A/S PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769

Katolsk

Ugeblad

7. September 1947
95. Aargang
Nr. 36

Det store Ungdomsstævne

Katolske Spejdere i
Jamboreen i Frankrig

Samtale med en
Ægyptolog

Nyheder fra Vikariatet

MGR. NELSON

Sveriges nye biskoppelige Coadjutor

I sidste Uge udtrykte vi Haabet om at kunne bringe et Portræt af den dansk-amerikanske Pater Ansgar Nelson, der er udnævnt til Titularbiskop af Bilita og skal bispevies i Amerika d. 8. September. Desværre viste det sig meget vanskeligt at faa noget

Billede, saa vi beder Læserne og Mgr. Nelson selv undskylde, at vi paa dette Tidspunkt kun er i Stand til at bringe hosstaaende meget ringe Amatørbillede fra Sommeren 1946, hvor man ser Pateren staaende udenfor »Frieden« i Asserbo, parat til efter Morgenmessen i St. Jørgens Kapel at cykle hjem til sine gamle Forældre i Nøddebo Huse.

Den Bispegerning, Mgr. Nelson er kaldet til at udføre, vil føre ham tilbage over Atlanterhavet. I det vidtstrakte katolske Sverige trænger den gamle Biskop Müller til en Medhjælp, og Mgr. Nelson vil komme til at virke som biskoppelig Coadjutor med Successionsret efter Biskop Müller.

Som nævnt finder Bispevielsen Sted Mandag d. 8. Septem-

ber, og Biskop Suhr er indbudt til at deltage som den ene af de tre Biskopper ved hvis Haandspaalæggelse den apostoliske Succession overrækkes den nye Biskop.

Vore Lykønskninger gælder ikke blot Mgr. Nelson, men ogsaa vort Broderlands Katolikker. Danske og svenske staar hinanden nær, men danske Katolikker og svenske Katolikker er endnu nærmere forbundne. Vor fælles Tro og vor fælles Mindretalsstilling i vore Hjemlande henviser os til hinanden. Det yderligere Baand, der her knyttes ved en Danskers Udnævnelse til svensk Biskop vil forhaabentlig vise sig at gøre vort Sammenhold og vor gensidige Støtte endnu stærkere. Den Tilknytning, som samtidig er tilvejebragt mellem katolske Amerikanere af skandinavisk Herkomst og deres gamle Moderlande, vil sikkert ogsaa vise sig af Betydning.

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 74 80 · København

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

G. Garth-Grüner

Landeretsagfører
Tlf. 12,166 og 12,161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitøtemester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Hans Glatrup *Murermester*

Skrænten 4 · Telefon Gentofte 1922
udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955
Udl. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech Højdevej 10 · Am. 691

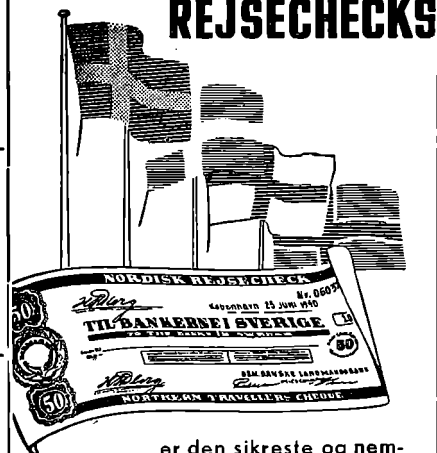
W. C. og Badeantæg
Nyt og Reparationer
Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

**Hjalmar
Andersen**

Blomsterforretning
Kapelvej 75
Nora 5277

Lev. t. de kat. Institutioner

er den sikreste og nemmeste Form for

REJSEPENGE

Indløses af alle Banker,
Rejsebureauer og større
Hoteller i hele Norden.

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Jamboreen i Frankrig

Efter de mange Krise- og Krigskaar skulde Alverdens glade Drengene igen mødes. Deltagerne

midt i Vidunderet af Organisation og Teknik, var, at det menneskelige Element var saa frem-

Under Kardinal Griffins Prædiken ved Jamboreen. Grundet paa Solen maatte Spejderne tage Hattene paa under Prædikenen.

havde ofte staaet paa hver sin Side i Kampene, saa vilde det kunne gaa? Ja! Det gik straalende. Lejren skulde tilmed oprettes i det Frankrig, der har lidt saa meget under Invasion og Besættelse, og har gjort det saa vanskeligt for sig selv paa Grund af stadig politisk Uro. Men Frankrigs Ungdom overgik sig selv. Jamboreelejren var stort tænkt og storstilet virkeliggjort, og den var færdig til Tiden. Man mærkede det lige med det samme: Klokken var over 22, da de danske Spejders Tog med idelige Stop luntede frem mod Stationen »Rosny-Jamboree«. Adskillige Spejdertog havde ligget paa Jamboreelejren foran os, saa vi frygtede Kaos, men de sidste Spejdere fra foregaaende Kontingenter forsvandt ind i utallige Busser, da vi steg ud af Toget, og ti Minutter efter susede de ca. 400 danske Deltagere ud til Jamboreen. Modtagelsen var straalende elskværdig og imponerende hurtig. I de kommende Dage gik vi fra Forundring til Forundring: god og varieret Forplejning, mange og gode hygiejniske Anlæg, brede Veje o. s. v. Et Spejderorkester man aldrig glemmer, en Arena, stor som Raadhuspladsen, og hvad jo alle danske Læsere har hørt om: vores eget Tog, Hospital o. s. v. Men det, der var det allerbedste,

herskende. Vi laa ikke i Lejr i en umaadelig Klump, men i Lejrdele, de saakaldte »Sous-Camps«, hvor franske Tropper var Værter for lige saa mange udenlandske Tropper af forskellig Nationalitet. Den store Jamboree rummede en Snes »Jamboretter«.

Hvad der især imponerede danske Førere, der saa udmærket ved, hvor lidt man tit kan regne med moderne Ungdoms Ordholdenhed og Udholdenhed, var den Indsats, der øvedes daglig af 3000 Roverspejdere som Lejrpoliti, Kontorpersonale, Samaritter, Forplejningsmandskab og som »Fætre«; de var der altid, naar de skulde være der og prøvede at forekomme ens Ønsker. De blev ofte støttet af Pige-spejderførernes kvindelige Hjæl-

pekorps, hvis Opførsel kort og godt kan defineres saadan, at den franske Kvinde ikke kunde ønske sig bedre Repræsentanter. Der var over disse unge Mænd og unge Piger et Genskin af Ridderlighed og Renhed. Fælles for alle de mange Tusind franske Spejdere, vi mødte, var Sangen, baade hvad angik Klang (de lod til uden Besvær at synge flerstemmigt) og Repertoiret, det laa uendeligt højere end de Vrvøleviser, som alt for mange af vore danske Drengene synes at have nok i. Det skyldes sikkert ogsaa, at de fleste af vore lodige Sange daarligt egner sig til March eller som Ledsagelse til Lejrarbejdet. »I Danmark er jeg født« er baade fra Indholdets og Melodiens Side uegnet, naar man bærer Madspand rundt, medens de mange franske Viser af lodig Karakter, som de franske Spejdere igen har fundet frem, har lysere Klang og lettere Rytme.

Naar alt dette omtales i et katolsk Blad, skyldes det, at den franske Spejderaand i høj Grad er en Følge af katolsk mandlig og kvindelig Spejderbevægelse. Vi har Lov til at bemærke det uden al farisæisk Stolthed; vi indrømmer, at det er, hvad man burde kunne vente af katolsk Spejderbevægelse. — Krigens Vilkaar medførte, at de forskellige Spejderkorps i Frankrig med Bevarelsen af de enkelte Korps' Særpræg indgik en Forbindelse »le Scoutisme Française«, hvis Chef, General Lafont, er ivrig Katolik og tidligere Korpschef for Frankrigs katolske Spejdere. De katolske Præster og Førere betroede mig, at

Præsteprocession fra Alteret.

Samarbejdet i le Scoutisme Français havde været særligt frugtbart mellem Katolikkerne og de troende Protestanter, kaldet »les Eclaireurs Unionistes«. De staar Last og Brast, naar det gælder om at forsvare de kristne Værdier og Principper baade i og udenfor Spejderbevægelsen. Det skulde ikke forbavse mig, om det i flere og flere Lande vil gaa saaledes, medens modsat Forholdet til de saakaldte neutrale Korps bliver mere og mere køligt, efterhaanden som de bliver Ofre for Afkristningens Proces.

Katolsk set betegede Festen for Mariæ Optagelse, 15. August, et af Højdepunkterne. Ca. 11.000 katolske Spejdere fra mange Lande samledes omkring det Podium, hvorpaa Højaltret var opbygget. De Spejdere, der ministrerede, var klædt i hvide Messesærke, ligesom det store Spejderkors Medlemmer, der tog Plads paa Podiets Trappeafsats. Koret vekslede med Menigheden, der var støttet af et andet Spejderkor. I Nærheden af Altret stod 30 Spejderkapellaner, der hjalp med at uddele Kommunionen til 7—8000 Spejdere. Kardinal Griffin fra Westminster, London, celebrerede Pontifikalmessen og holdt en kort Prædiken paa Engelsk, der bagefter blev oversat til Fransk. Han understregede, at Katolicismen og Spejderbevægelsen har det tilfælles, at de er verdensomfattende og skulde være en Modgift mod overdreven Nationalisme, der vil isolere Folkene. Kardinalen mindedes, at hans Forgænger, Kardinal Bourne, havde bistaaet Baden-Powell, da denne ønskede at gøre hans »Scouting for Boys« til en Verdensbevægelse. Han sluttede sin ganske enkle og klare Prædiken med at minde Spejderne om, at de alle blev eet ved Deltagelsen i den hellige Messe og Nydelsen af den hellige Kommunion. I Timerne før denne Messe havde Tusinder af andre katolske Spejdere deltaget i Messerne i Lejrafdelingerne, fordi de enten havde et Arbejde at passe eller havde for langt ind til Hovedaltret. Atter om Aftenen efter Mørkets Frem-

brud mødtes Flertallet af Jamboreens katolske Spejdere ved Hovedaltret; de kom dertil afsnitsvis bærende paa deres Mariastatuer og syngende til Himmeldronningens Ære hver paa sit Sprog. Da alle var samlede, blev der paa Fransk, Engelsk, Tysk og Spansk bedt for Freden, og den sakramentale Velsignelse blev meddelt. I en hel Time bagefter hørte man de syngende Grupper bevæge sig tilbage til Lejrafsnittene gennem Mørket — og Lejrens berømte Støvskeer.

Men selv i Lejrafsnittene mærkede man Katoliciteten. Hver halve Time begyndte et Antal Præster fra mange Nationer at læse den hellige Messe, og atter var de franske Rovere, der ellers var saa stærkt hængt op, et Eksempel for os andre. De naaede at komme til Messe, de havde Messebog med og uden Opfordring svarede de alle i Kor. Et Stykke fra det Sted, hvor jeg plejede at læse Messe, celebrerede en ukrainsk Præst Messen efter oldslavisk Ritus, medens hans Trop sang Liturgien, der er meget lang og med

talrige Litanier og Paakaldelser, udenad og flerstemmigt. Naturligvis kom de ikke fra det af Russerne besatte og terroriserede Ukraine, men var Displaced Persons fra den britiske Zone. Franskmandene havde ogsaa haft det Mod at indbyde og behandle som Nationalitetsgrupper Displaced Persons fra Randstaterne. En anden Dag blev jeg præsenteret for den romersk-katolske Biskop af græsk Ritus til Galilæa; han viste sig orienteret om Kirkens Forhold i Danmark, idet han udbød: »Fra Danmark? Saa har De jo samme Livsbetingelser som vi, der ogsaa er en religiøs Minoritet. Lad os bede for hinanden.« Paa en af de varmeste Dage indbød den franske Spejderkapellantjeneste de forskellige Generalkapellaner fra forskellige Lande, baade for at de kunde lære hinanden at kende og for at oprette et Fælleskontor i Holland, saadan at vi kan orientere hinanden derigenem. Man sad ganske ærligt og blev lidt misundelig ved at høre paa, hvad de har i deres Lande. I U. S. A. findes f. Eks. 400.000 katolske Spejdere, hvoraf

Indvielsen af Alteret i „sous camp Bretagne“, opbygget som et bretonsk Vejkors, alt skaaret i Træ af Spejderne og Figurerne baaret dertil i Procession. I Baggrunden Bretagnes Fyrtaarn lavet af Spejderstave (det virkede om Natten) og Bretagnes Kyst aftegnet i Tovværk.

250.000 i et katolsk Korps. Et af de Lande, der maatte savne Repræsentanter, var Spanien, hvor Spejderbevægelsen, saaledes som Tilfældet jo er det i andre totalitære Stater, officielt er forbudt. Den siges at leve »under Jorden«.

Kirkens store Interesse for den katolske Spejderbevægelse ytrede sig ogsaa ved, at Paris' Ærkebiskop, Kardinal Suhard, præsiderede en Messe og om Eftermiddagen ønskede at hilse paa saa mange Spejderkapellener som muligt. Det viste sig, at han ønskede at benytte Lejligheden til at takke Præsterne, fordi det i saa høj Grad er deres Skyld, at den katolske Spejderbevægelse i Frankrig er blevet til, hvad den er. Ogsaa han udtrykte sin Glæde over at hilse paa en Repræsentant fra Norden. Erfaringerne fra Aarene efter denne Krig viser i det hele taget, hvor vigtigt det er for os selv, at nordisk Katolicisme viser sit Ansigt. Mødet foregik i et aldeles overophedet Receptionstelt, saa Kapellenerne fra ikke-romanske Lande maatte ynke deres stakkels romanske Kolleger i den støvede og gennemsvedte Præstekjole.

Jamboreen gav ogsaa Anledning til, at den hellige Fader sendte en Hilsen, der lød saadan: »Nu, hvor Spejdere fra alle Lande er paa Vej til deres Brødre i Frankrig, giver de saa godt et Eksempel paa gensidig Forstaaelse, paa Iver og Fromhed, at den af Krig stærkt medtagne Verden gør vel i at tage ved Lære deraf. De gaar i de første Kristnes Fodspor, om hvem deres samtidige sagde: »Se, hvor højt de elsker hinanden«, og de gør det forstaaeligt for dem, der ikke deler deres Tro, hvad der er Kilden til deres store Broderkærlighed. Ved at være tjenstvillige og gode mod alle og med rene, mandige og offervillige Hjerter, nedkalder de ved deres Bøn og deres værdige Livsførelse, store Naadegaver over hinanden.«

Det er store Ord om Spejderbevægelsen, og de viser, hvor højt Paven sætter den, men det

viser ogsaa, hvor langt tilbage vi er i Danmark i Forhold til det, som den hellige Fader maa have været Vidne til hos katolske Spejdere i andre Lande. Nogle Indtryk fra Jamboreen kan da sammenfattes derhen, at Danmark er et meget lille og ukendt Land (viste man dem stolt sit Flagmærke, udbød Beskueren næsten altid: »Aah, I er fra Schweiz«!), og at vi har uendeligt meget at lære med Hensyn til kristne Spejderidealener af vore Spejderbrødre i de store Lande, der er Kulturens Bærere. Vi maa aflægge vor nordiske Selvtilfredshed, der paa saa tragisk en Maade lukker Horisonten. Dernæst skulde de Forbindelser, der nu er etableret, gerne føre til, at vore katolske Spejdertropper i Danmark enten her eller i Udlandet kommer til at ligge i Lejr med fremmede katolske Tropper. Vi kunde lære dem en Del af vor Præcision og sportslige Dygtighed, men de kan lære os alt om katolsk Spejderidealisme.

K. G.-H.

Nyt fra Vikariatet

Biskop Suhr afrejser d. 6. September til U. S. A. for at deltage i Mgr. Nelsons Bispevielse. Biskoppen er inviteret til samtidig at holde nogle Foredrag i Amerika og bliver derovre en Maanedes Tid.

✠

Sognepræst Cay Benzon er udnævnt til Medlem af det biskopelige Raad.

✠

I Sommerens Løb er fire nye Præster kommet hjem for at paabegynde deres Gerning i Vikariatet. Det er Præsterne Hans Jorna, Joseph Halatyn, Tönnes Palsø og Ebbe Simonsen.

✠

Pater Rektor Kùpferle S. J. er rejst til Schweiz. Under hans

Bortrejse varetages Rektoratet af Pater Wolfisberg S. J.

✠

Hos Benediktinerinderne paa Aasebakken er udnævnt en ny Priorinde. Den nye Priorinde Katerina er af svensk Herkomst.

Arbejdet for den katolske Presse

Nogle indledende Bemærkninger

I Universitets-Stipendiat Haakonssens interessante Tale paa Ungdomsstævnet i Farum søgte vor norske Gæst at gøre Ungdommen interesseret i Arbejdet for den katolske Presse. Han forklarede, hvor mange forskellige Slags Arbejde, der er paa et Blad, og paaviste, hvilken Berigelse et saadant Arbejde kan blive for dem, der tager det op. Vi her ved »Katolsk Ugeblad« vil ønske, at Talen maa bære Frugt, og vil gerne fortsætte den her paabegyndte Drøftelse med nogle Ord om vor katolske Presse-Situation i Danmark.

Vi maa allerførst gøre os klart, at vi er faa Katolikker her i Landet. Enhver Sammenligning med Presseforhold i større Lande maa regne hermed. Ser man f. Eks. hvor mange og store Blade, Katolikker kan udgive i England, maa vi dividere Tallene med 100, for at de passer med vore Antal (og saa tager vi endda ikke Hensyn til, at Engelsk læses udenfor England). Derfor er det Spild af vore Kræfter, hvis vi spreder dem over et større Antal Blade. I de senere Aar har der været en Tendens til, at enkelte Sogne og enkelte Foreninger starter Blade. Man forstaar dem godt, for ens særlige Interesser, ens egen lille Verden spiller jo en stor Rolle. Men hvis det betyder (hvad det uvægerligt maa i vore smaa Forhold), at de faa egnede Arbejdskræfter nøjes med at virke i Sogne- eller Foreningsbladet, er det daarlig Økonomi for vor fælles Sag. Særinteresserne burde kunne dyrkes i kortere Meddelelsers Form.

Til Gengæld maa det store fælles Blad ikke være bange for at sprede sig over mange Omraader, saaledes at det — takket være sine Medarbejdere fra alle Kredse i By og paa Land, blandt Husmødre, unge Arbejdere og Akademikere, blandt aktivt, praktisk og kontemplativt, teoretisk indstillede o. s. v. — dækker mange forskellige Omraader. For den, der kender den katolske Befolknings Opbygning, er ingen Kritik af vort Blad mindre berettiget end den, der f. Eks. anker over, at en teoretisk Artikel for »viderekomne« staar Side om Side med en meget folkelig Fortælling. Meget rigtigere er Kritikken, naar den paaviser, at en bestemt Del af vore Menigheders Medlemmer ikke tilstrækkeligt er Genstand for Bladets Opmærksomhed. Det kan ofte være berettiget. En Udvikling bort fra Organerne for Særinteresser og hen mod Samling om et fælles Organ vil frigøre Kræfter til Hjælp for Ugebladets Alsidighed.

Saa bør det sikkert ogsaa siges til dem, der ved Ungdomstævnet har faaet Lyst til at virke for vor Presse, at ingen Haandsrækning kan maales med den, der er trofast og konstant. Bladarbejde staar og falder med, at de, der gør Arbejdet, Uge efter Uge tager deres bestemte Tørn saa regelmæssigt og efter Uret, som deres daglige Erhvervsarbejde. Det er saadanne Arbejdere, vor Presse til enhver Tid ønsker sig og kun sjældent møder.

Vi vil denne Gang kun nævne disse to saare vigtige Punkter. Men hvis vi mærker, at Interessen virkelig er vakt for disse Ting, vil vi fortsætte med praktiske Forslag, ikke mindst angaaende, hvad Ungdommen kan gøre for den katolske Presse.

Sogn og Søndag

Fêtes et Saisons har viet sit August-Septemhernummer til en Reportage fra Lyon, et af Kristendommens ældste Arnesteder i Frankrig og stadig en By med Liv i — i Ordets dybeste Betydning. — I September mødes her Præster,

som er beskæftigede i Sognearbejdet, til en liturgisk Kongres for at ruste sig til en Genopliven af den kristne Søndag. Kongressens egen Søndagsmesse bliver ingen unaturlig Maseceremoni, men Deltagerne fordeler sig i diverse Sognekirker, hvor man den Dag vil gøre sig særlig Umage med den normale Søndagsmesse. — I et af Lyons »Rabarkerkvarterer« ligger Notre-Dame Saint-Alban, en bemærkelsesværdig lille Sognekirke. Dens egen og Sognebørnernes Fattigdom har gennem 27 Aar vist sig at kunne vendes til Velsignelse: den enkle Ramme gør det netop muligt for Folk at se og begribe, hvad det er for en Funktion, de deltager i. Messe, Daab,

Bryllup og Begravelse er saa at sige Familieanliggender for Sagnet, og der bliver ved disse Lejligheder Ørenlyd for Kirkens Tale gennem Liturgien. Man har endvidere en Postkasse, hvori kan lægges Spørgsmaal, som man ønsker besvaret i Sognebladet, og paa en Læsepult ligger en Bibel fremme til Afbenyttelse. Desuden har Præsten paa gavnlige Vis chokeret Verden ved at afskaffe Pengeindsamlinger, Stoleafgift og Gebyrer. Der fremlægges ugentligt Regnskab i Sognebladet over Indtægter og Udgifter, og Sognebørnene skønner deraf selv, hvor meget de bør lægge i Kirkens eneste Indsamlingsbøsse »Til Sjælens Liv«.
C. B. S.

En Pagt med Djævelen

En sandfærdig Historie af Fulton Ourslev

Den nye unge Kapellan havde faaet at vide, at der var nok at gøre i Sagnet »bag Slagtehuse-ne«. Det var et Slumkvarter med mere Usselhed og flere Forbrydelser end i hele den øvrige Del af Byen.

En trykkende hed Julieftermiddag stod han paa Stentrappen uden for Kirken. Pludselig mærkede han Lugten af billig Parfume, og et Pigebarn standede foran ham med en udfordrende Mine. Hendes Ansigt, omgivet af kruset Haar med lyserøde Sløjfer i, var paa en Gang ældet og erfarent — og inderlig ungt og intetsigende. Øjnene, der lignede en Kats, stirrede paa ham med et Udtryk of Foragt.

»Vær du bare rolig, min Dreng. Jeg kommer ikke for at snakke Reli'on med dig,« sagde hun hæst.

»Hvad kommer De saa for?« spurgte Præsten.

»Aah, jeg lovede bare min gamle derhjemme, at jeg vilde gaa ind i Kirken. Hun venter paa mig om Hjørnet, og jeg bli'r bare her et Øjeblik, for at hun skal tro, jeg gaar til Skrifte.«

Præsten tørrede sin Pande og rømmede sig.

»Hør nu, mit Barn — —« begyndte han.

»Aggie hedder jeg — Aggie R — — — —«

»Jeg vilde slet ikke spørge, hvad De hed,« afbrød Præsten. »Men nu vil jeg fortælle Dem, at Agathe kommer af et græsk Ord, som betyder »god«.

»Den er vel nok sjov!« fnisede Pigebarnet. »Og nu skal jeg fortælle dig noget: jeg er den værste Tøs i Byen, og jeg er lige kommet ud af Statens Redningshjem for Piger. Redningshjem!«

Hun ligefrem spyttede Ordet ud og derefter en Strøm af de værste Uhumskheder. Men den unge Præst forstod hurtigt, at hendes Sprog kun var et Slags Udtryk for hendes dybe Foragt for sig selv, og at der derfor maatte være Haab for hende.

»Det gjaldt bare for mig at slippe ud,« vedblev hun, »derfor gik jeg i Kapellet og bad til Gud. Men han havde nok for travlt til at høre paa saadan en som mig, for han gjorde ingenting.«

»Maaske han sagde nej.«

»Det kan du jo godt kalde det for. I hvert Fald kom jeg ikke ud — — og saa bad jeg til Djævelen!«

Præsten blev bleg. Dette var noget, han ikke havde mødt før: Tro, der i Ondskab blev til Helligbrøde.

»Men forlanger Djævelen ikke

altid noget til Gengæld?» spurgte han tilsyneladende roligt.

»Hvorfor skulde han ikke gøre det? Det gør du vel ogsaa. Jeg lovede ham, at hvis han vilde skaffe mig ud, skulde jeg kommunikere uværdigt ni Gange. Det gjorde jeg, jeg gik til Kommunion og forbandede Gud. Og ved du hvad saa? Efter den ottende Gang blev jeg fri. Hvad siger du til det?»

Ved denne forfærdelige Tilstaaelse følte Præsten det, som om han stod over for selve den Onde. Skælvende hørte han sig selv sige:

»Naa, der gjorde han et godt Køb. Han gav Dem det, De kalder Frihed, og tager Deres Sjæl til Gengæld.«

»Aah — ta' og hids dig ned!«

»Men der er Tid endnu. Deres Sjæl er endnu ikke fortabt.«

»Hvor kan du sige saadant noget Sludder!« skreg hun rasende.

»Hvorfor kom De her til Kirken? For Deres Mors Skyld. Det betyder, at De stadig holder af hende; og ingen, som elsker, kan være haabløst fortabt. Giv mig fem Minutter — saa kan alt dette forsvinde som en ond Drøm.«

Hun gøs, og hendes tarvelige Armbaand raslede.

»Nu glider jeg,« sagde hun aandeløs. »Du kan ikke stille noget op med mig.«

»Bliv her, og bed!« svarede han; men hun vendte sig fra ham.

»De kommer tilbage i Aften — De kommer tilbage i Aften!« raabte han efter hende; men det eneste Svar var hendes høje Hæles Klip-Klap ned ad Marmortrinene og hen ad Gaden.

Da Præsten gik ind i Kirken, hvor han skulde høre Skriftemaal, sagde han til sig selv, at det Pigebarn ikke maatte gaa fortabt. I Skriftestolen havde han en Følelse af, at hele Kampen mellem godt og ondt nu hvilede paa ham, og at han heftigere end nogen Sinde maatte kæmpe imod Fordærvsens djævelske Fremgangsmaader.

Der var jo ikke Tale om et uhyggeligt Fantasifoster. Aggie mente ganske bestemt, at hun havde forskrevet sig til Djæve-

len, — og skulde han vel kunne underkende hendes Tro?

Han bad Gud lede ham i denne Sag; og Svaret kom omgaaende. De eneste Vaaben, der kunde anvendes, var Kærlighed og Bøn. Han lyttede til Skriftemaalene, hørte om Ængstelse, Ensomhed og Ulykke, og naar han havde paalagt Skriftebarnet den almindelige Bod, tilføjede han: »Kan De tænke Dem desuden at blive her i Kirken en Time og bede for en Sjæl, som er i den største Nød?« Ingen sagde nej. En Mand opsatte en Rejse for at kunne opfylde Præstens Ønsker; andre havde Aftaler, som de brød af den Grund. Det blev til mange, som knælede og bad for et Menneske, de ikke kendte det mindste til.

Da Skriftemaalene var forbi, begyndte det at blive mørkt. Udenfor lød stadig Gadesælgerens Raab med Bær og Vandmeloner, mens Præsten knælede foran Højalteret og begyndte sin Bøn for Aggies Sjæl. Timerne gik; der blev stille paa Gaden, og i Kirken var der nu ikke andre bedende end den unge Præst. Omsider kom en Kirkebetjent ind for at laase Dørene; men Præsten sagde: »Gaa De blot, jeg skal nok laase,« og fortsatte sin Bøn.

Det var langt over Midnat, da han hørte en komme op ad Kirkens Midtergang. Haabet flammede op i ham; og da han mærkede en stærk Lugt af Parfume, blev han jublende glad. Han rørte sig ikke og saa sig ikke om, da hun knælede ved Siden af ham og gav sig til at græde.

»Hvis jeg ikke havde ventet paa hende,« sagde Præsten til mig mange Aar efter, »ville hun have fundet Dørene laasede og være gaaet sin Vej for maaske aldrig at komme tilbage. Men hun er blevet et ganske storartet Menneske.«

Den unge Præst, som havde denne Oplevelse, er nu Monsignore Fulton J. Sheen, kendt i hele U. S. A. som Speaker i Radioens »Katolske Time« — og Professor i Filosofi ved det katolske Universitet i Washington.

(Efter »The Sign«.)

URBI ET ORBI

Til Minde om Dødsjernbanen

I East Anglia har Pastor Cowin rejst en Mindekirke til Ihukommelse af de Tusinder af allierede Krigsfanger hos Japanerne, der blev sat til at arbejde paa Burma-Siam Jernbanen under saadanne Forhold, at de døde i Hobetal.

Kritik forbudt

De katolske Royal Airforce-Mænd har et Blad, som tillod sig at kritisere Stalin og Rusland. Et kommunistisk Underhusmedlem protesterede i Luftfartsministeriet, og Ministeren Noel Baker erklærer nu, at han »har truffet Forholdsregler, saa den Slags Artikler ikke vil komme i fremtidige Numre af dette Blad«.

Katolikuge i Monaco

I Monaco er fra 18.—23. August afholdt en Katolikuge med Drøftelse af Kristendom, Kapitalisme og Socialisme. Den socialistiske Minister Gockeln fra Düsseldorf og Jesuitpater Nell Breuning var blandt Deltagerne.

Pavegave til franske Skoler

Nuntius i Frankrig har fra Paven overrakt Biskoppen af Versailles 250 Tusind til Bispedømmets frie katolske Skoler.

Den første Kabylerpræst

Georges Dhamar er som det første Medlem af Kabylerstammen præsteviet i Domkirken i Algier. Han læste sin første Messe i sin Fødeby for en Menighed af Konvertitter, hvoraf tre læser til Præst.

Første kinesiske Efterkrigsfilm

Den første Film, der efter Krigen er optaget i Kina af et kinesisk Selskab, hedder »Den hellige By« og handler om en amerikansk Missionær, der under Krigen huser og beskytter sin kinesiske Menighed i sin Kirke.

Filmens Virkninger

En ung amerikansk Præst blev sendt som Missionær til en japansk By, hvor der aldrig før havde været en katolsk Præst. Han var ængstelig for, hvilken Modtagelse han vilde faa. Men paa Banegaarden mødte Borgmesteren og et Utal af Byens Borgere. De jublede og trykkede hans Hænder. Paa hans forundrede Spørgsmaal lød Svaret: »Ih jo, vi kender alt til katolske Præster. Vi har set Bing Crosby i »Going my way« og Walter Pidgeon i »Himmeriges Nøgler.«

Nyt fra det gamle Ægypten

Samtale med en Ægyptolog

Professor Jansen, Leyden og van de Walle, Liege ved Ægyptolog-Kongressen.

Blandt Deltagerne i den internationale Kongres af Ægyptologer er der en, der udmærker sig ved sin gejstlige Dragt. Det er min Landsmand, Dr. J. Jansen, og han maa have forandret sig meget siden vi traf hinanden ved Orientalist-Kongressen i Leyden i 1931, hvis man ikke hurtigt kunde komme paa Talefod med ham uden at ty til Hieroglyffer. Nej, det viser sig hurtigt, at det gaar udmærket med vort Modersmaal, og saa gør en god Pibe Tobak sit til, at vi snart kommer hinanden saa nær, som det nu engang er muligt, naar den ene er Assistent for Professor De Buck ved Leydens Universitet og Docent i Ægyptologi i Amsterdam, mens den anden kun kommer i Berøring med Ægypten, naar han skal høre Underskolens Børn i »Josef hos Potifar«, »Moses hos Farao« og lignende bibelske Historier.

I mit stille Sind beklager jeg, at jeg har undladt at ruste mig

til denne Samtale ved at opfriske mine støvede Kundskaber i et af Standardværkerne saasom Erman-Ranke, Breasted, Kees eller den allernyeste Vandier-Drioton, men det lader sig nu ikke indhente; for ikke at dumme mig mere end strengt nødvendigt maa jeg se at holde mig borte fra de specielle Emner og iøvrigt hylle mig i Piberøg. Baade for min egen og mine Læseres Skyld maa vi udenom Filologi, Papyrologi, nye Udgaver og Katalogiseringer, som jeg ved er min interlocuteur's Speciale, og inden jeg rigtig har betænkt mig, er det eneste rigtige Spørgsmaal blevet fremsat:

— Hvordan staar det til med Udgravningsarbejdet i Ægypten?

— Tja, Krigen har jo for en stor Del lammet alle den Slags Foretagender. Kun »Service des antiquités de l'Égypte« og Institut français d'archéologie orientale au Caire har været i Stand til at fortsætte. Først-

nævnte havde derved det Held at afdække Dalvejen til Unaspyramiden i Sakkara (5. Dynasti), hvorved en Del interessante Relieffer kom frem for Dagens Lys, saaledes en Scene, der gengiver til Døden udsultede Libyer. Iøvrigt har der været nogle mere tilfældige Fund af Betydning; saaledes blev *Cheruef's* Grav i Theben, som man delvis havde opdaget for en Menneskealder siden, og som atter var gaaet tabt, nu genopdaget; dér fandtes der pragtfulde Relieffer fra Farao Amenophis III's Tid (14—15. Aarhundrede).

Desuden blev der udført en Del Restaurationsarbejde bl. a. i de rigt udsmykkede Grave i Thebens Dødeby; det var Franskmanden A. Stoppelaere, der her indlagde sig stor Fortjeneste. *Menna's* Grav er saaledes nu restaureret i sin oprindelige Pragt, og man er i Færd med *Rechmi-re's* (begge fra det 18. Dynasti).

— Ja, ja afbryder jeg misundelig, i Ægypten kan man sagtens, dér behøver man bare at stikke en Spade i Jorden for at udgrave noget og tilmed noget, der kan fremvises og anbringes paa Glyptoteker; mens man i Palæstina maa nøjes med at afdække Jordlag og er himmelhenrykt for nogle fattige Potteskaar.

— Det kan ikke nægtes, men ogsaa i Ægypten har man sine Kvaler; saaledes har Krigen og den dermed udblivende Strøm af Turister opflammet de indfødte fellachin til at skaffe sig en Indtægt ved at plyndre og ødelægge Gravene. Saaledes har Service des Antiquités set sig nødsaget til at rømme hele den lille Landsby Sjeich Abd el-Qurnah fra Thebens Nekropol for paa denne radikale Maade at gøre en Ende paa Ødelæggelserne.

Foruden disse fellachin har ogsaa selveste Nilen voldt Betsvær, idet hele Osireion (Osiris-Tempel) i Abydos trues med at gaa til Grunde som Følge af Oversvømmelser. Mange Relieffer er allerede forvitret, og paa Øen Philæ er Kejser Trajans Kiosk (Processionskapel) styrtet ned i Nilen.

— Og nu siden Krigens Afslutning?

— Belgierne har fra Slutning 1945 til Foraars 1946 foretaget Udgravninger i el-Kab; det drejer sig om det urgamle religiøse Centrum i Øvre-Ægypten Nord for Edfoe, og Franskmændene har arbejdet i Deir el-Medineh samt genoptaget deres Udgravning i Tanis.

— Var De selv med i Marken?

— Ja, i Begyndelsen af '46 var jeg et halvt Aars Tid i Ægypten, og jeg overværede bl. a. Service's Arbejde i Elephantine, hvor man er stødt paa et Kultsted fra Mellem-Riget.

— Har der blandt alle den senere Tids Fund været nogle, der har Interesse for Biblen?

— De venter vel, at vi en skønne Dag finder Vidjekurven, hvori den lille Moses blev udsat mellem Nilens Siv?

— Nej, dog ikke, heller ikke Sifra og Pua's Navneskilte.

— Sifra og Pua?

— Naa, det kender *De* ikke? Det er jo Navnene paa de to ægyptiske Jordemødre, som Faraos gav Befaling om at aflive Israeliternes nyfødte Drengbørn. Se 2. Mosebog Kap. 1, 15—21. Nej, men er der noget, der mere eller mindre middelbart kan sættes i Forbindelse med en eller anden i Biblen omtalt Begivenhed? Er der f. Eks. fremkommet noget, der kan hjælpe os over de døde Punkter med Hensyn til det gamle Problem angaaende Udtogets Kronologi?

— I 1942 holdt G. Lefebvre fra Paris for det franske Akademi et Foredrag om de gamle Ægypteres ideelle Levealder, nl. 110 Aar; han kunde ved denne Lejlighed fremlægge fjorten forskellige Steder fra ægyptiske Tekster; nu er imidlertid Antallet steget op til enogtyve.

— Det er vel ikke for at komme Metusalem til Undsætning?

— Nej, men det er interessant i Forbindelse med 1. Mosebog 50, 22 og 26, hvor det hedder, at Josef blev 110 Aar gammel.

— Det er virkelig ikke daarligt; er der mere af den Slags Paralleller?

— Ja, saa er der ved den af

P. Montet fra Strassburg i Tanis udgravne Konge-Nekropol i 1940 fundet adskillige Grave, der i hvert Fald kan tangere bibelske Begivenheder; det drejer sig her nemlig om Grave fra Faraoner af det 21. Dynasti, blandt hvilke Faraos Psusennes og Sisak.

— Vent lidt, jeg maa have Biblen frem. Ja, nu er jeg der. »Da nu Salomo stod Jeroboam efter Livet, flygtede han til Ægypten, til Ægypterkongen Sisak ...« 1. Kongebog 11, 40. — Snart kommer samme Sisak (2. Krønikebog 12) med sin Hær og falder ind i Juda under Salamos Søn Roboams Regering.

— Og saa sent som ifjor blev sammesteds fundet Graven af General *Wendebanebjed*.

— Han staar da ikke omtalt i Biblen ...

— Vist ikke med Navn, men denne General maa have været en Slags Øverste for Grænsegarmeriet; han var en meget fornem Mand, hvad der fremgaar af de pragtfulde Smykker, man fandt i hans Grav, mange Sølvfade og meget Guld, saaledes var hans Mumiemasker af Guld. Da nu Kong Salomo besvogrede sig med Faraos, som det hedder i 1. Kongebog 3, 1, idet han ægtede Faraos Datter, maa det have været en Herre som ovennævnte, der har forestaaet Arrangementet ved Overførelsen af den ægyptiske Prinsesse til Jerusalem.

— Det lyder jo ikke saa ilde.

— Ja, og saa har S. Cabra, den Delegerede fra Cairo ved vor Sammenkomst her i København, i Hermopolis fundet aramæiske Papyri, der stammer fra Tiden kort efter Profeten Jeremias, og i dem har han kunnet paavise Omtalen af en »Himmeldronning« som værende Betegnelse for en paa den Tid i Ægypten æret Gudinde.

— Lad mig se; ja, nu er jeg der. Det findes hos Profeten Jeremias Kap. 44: Straffetale til Jøderne i Ægypten i Anledning af en Fest til Ære for Afguderne. Det hedder dér i V. 8: »I krænker mig med eders Hænders Værker og tænder Offerild for andre Guder i Ægypten, hvor

I kom hen for at bo som fremmede.« Han nævner da ingen Himmeldronning.

— Nej, men læs bare videre, dér hvor de jødiske Kvinder tager til Genmæle.

— V. 15: Men alle Mændene, der vel vidste, at deres Kvinder tændte Offerild for andre Guder, og alle Kvinderne, der stod dér i en stor Klynge, og alt Folket, der boede i Ægypten, svarede Jeremias:

V. 16: Det Ord, du har udtalt til os i Herrens Navn, vil vi ikke høre.

V. 17: Nej, vi vil opfylde hvert Løfte, som er udgaaet af vor Mund, og tænde Offerild for *Himlens Dronning* og udgyde Drikkeofre for hende, som vi og vore Fædre gjorde det i Judas Byer ... Dengang havde vi Brød nok og var lykkelige og kendte ikke til Ulykke,

V. 18: men fra den Stund, vi hørte op med at tænde Offerild for *Himlens Dronning* og udgyde Drikkeofre for hende, led vi Mangel paa alt og omkom ved Sværd og Hunger.

V. 19: Og naar vi tænder Offerild for *Himlens Dronning* og udgyder Drikkeofre for hende, mon det saa er uden vore Mænds Vidende, at *vi bager hende Offerkager, som afbilder hende, og udgyder Drikkeofre for hende?*«

Jeg sidder med den oplaaede Bibel foran mig og hører paa, hvad den unge Videnskabsmand fortæller om alt det, der rører sig paa hans Felt; jeg er under denne Samtale mest blevet klar over, at vi har været godt afskaaret under den sidste Krig, og at man ogsaa paa Eksegensens Omraade maa indhente en Del, der er blevet forsømt. Det har jeg lært af denne tilrejsende Ægyptolog.

S. Wevers.

Fyndord fra Ungdomstævnet

En af Talerne kom ind paa, hvad der kan ske en ung forelsket Katolik, og sagde: »En rigtig Katolik sætter Vorherre højst, selv om han bliver Pebersvend af det«.

DE * UNGES * SIDE

Det store Ungdomsstævne

En Oplevelse ud over de dristigste Forventninger

Der stod en Del paa Spil for den genvaagnede katolske Ungdomsbewægelse. Vilde det lykkes at gøre Farumstævnet til en ildnende Optakt til Hverdagens Gerning, eller vilde de store Forventninger blive skuffede. Den lange Sommer kunde tænkes at have gjort de unge trætte af Sol og Udflugter. Og saa vidste jo alle særdeles vel, at den store Mødetræthed endnu langt fra er overvundet.

Ingen havde drømt om, at det vilde gaa, som det gik. Hvem havde turdet haabe paa over 500 Deltagere allerede til Morgenens Messe eller paa de henved 800, som var samlede i Farums skønne Park til Eftermiddagens Møder? Der var mødt store Hold fra alle Klubber og Foreninger, selv om ingen overgik Næstved Ungdom, der har 20 Medlemmer og mødte 22 Mand høj. Mange andre Provinsbyer var stævnet til Farum, et lille Hold Svenskere var rejst herover, og ligeledes saa man med megen Glæde vore liturgiske Trosfæller.

Messen

Skønt var Alteret og den biskoppelige Trone rejst paa den store Terrasse foran Farumgaard, og den bagende Sol lyste i de prægtige Messeklæder under Pontifikalmessens højtidelige Opbud af ældgamle Ceremonier omkring Messedrets evig unge Fornyelse af Verdenshistoriens centrale Begivenhed. Det var den norske Biskop Mangers, der sang Messen, assisteret af Diakon Biørn Højbo og Præsterne Brunicardi og Bender og under Overværelse af Biskop Suhr. Efter Evangeliet vendte de 500 unge sig mod Prædikestolen, der var rejst modsat Alteret, og lejrede sig for at lytte til Dominikanernes stockholmske Prior, Pater Fens. Der gik et glad Smil over de unge Ansigter, da de opdagede, at de in-

gen Vanskeligheder havde ved at forstaa Svensk, naar det blev talt af denne ypperlige Prædikant. Pater Fens forstod Kunsten at tale til de unge. Han lod dem samle deres Tanker om Messen og forstaa, hvad der krævedes af dem som Kristne i denne Ufredens Verden. Med Kristus i deres Hjerter skulde de være Herrens Disciple, udsendt i hans Ærinde blandt Mennesker.

Foredragene

Halvanden Time efter Messen, der havde været saa inspirerende en Optakt til Dagen, samledes man ved Stranden til Foredragsmøde. Pastor Knud Ballin bød Velkommen, specielt til Biskop Mangers, Pater Fens og den norske Taler, Universitets-Stipendiat Haakonssen. Og saa fik denne Ordet. Han talte om den katolske Presse. Kort fremstillede han dens Betydning, dens Hjælp for os i det fremmede Milieu vi lever i, og det Lys, den skal kaste over de Problemer, vi møder. Derefter nævnede han Pressegeringens mangfoldige Sider og opfordrede de unge til i sammensvejse Hold at dele et saadant Arbejdes Byrder. Han skelnede mellem en mere officiel katolsk Presse, der taler paa Kirkens Vegne og derfor er neutral i Politik, og en mere fri Presse, der kun taler for den Kreds, som staar bag den, og som f. Eks. kan arbejde for en bestemt politisk Idé. Og han skildrede med Finhed Pressearbejds Betydning for den enkelte Medarbejders egen sjælelige Udvikling.

Derefter skulde Redaktør Bølling have talt om, hvorfor Katolikker ikke kan være Kommuniste, men Sygdom havde i sidste Øjeblik umuliggjort det for Redaktøren at komme. I hans Sted talte da Redaktør Kiærulff om det samme Emne. I Haabet om, at Hr. Bøllings Foredrag vilde blive holdt ved en sene-

re Lejlighed, anlagde Hr. Kiærulff sin Tale i mere muntert causerende Form. Han paaviste de Grundtræk i Marxismen, som er i uløselig Modstrid med Katolicismen. — Desuden kom han bl. a. ind paa, om Kommunismen i Praxis følger sin antireligiøse Lære, og om dansk Kommunisme er solidarisk med den kirkefølgende Kommunisme i en Række andre Lande. Talen var formet som en privat Diskussion med en usynlig tilstedeværende Kommunist nedenfor Talerstolen.

Muntert Samvær

Saa samledes man i tre Grupper. Den store drøftede med den ene Foredragsholder Kommunismen, en anden var samlet om Hr. Haakonssen og Pressens Problemer, og en tredje diskuterede ivrigt Ungdomssagen og Organisationsspørgsmaal.

Det næste store Punkt paa Programmet var Underholdningen lidt senere paa Eftermiddagen. Den laa i Hr. Valeur Fausbølls sikre Haand med skiftende Optræden, Fælles-sange og megen Morskab. Uden at gaa nogen for nær kan noteres, at Litauernes Sange og Danse var den største Oplevelse, men det var glædeligt saa mange fra Foreningerne, der med Held var med til at fornøje Kammeraterne.

Den pompøse Afslutning

Med Andagten lige ved Mørkets Frembrud sluttede Dagen lige saa skønt, som den var begyndt. Fra alle Parkens Hjørner vandrede fakkelbærende Processioner ind foran Alteret, hvor Biskop Suhr foran det udstillede Allerhelligste bad for Ungdommen. Efter den sakramentale Velsignelse og den gejstlige Processions Bortgang fra Alteret, vandrede de Hundreder af unge med Faklerne stadig tændt ned til Søen, hvor de sluttede Kreds om Guds Moders Statue. Her talte Biskop Mangers om den store Oplevelse, Dagen havde været for ham, og opfordrede de unge til en kristen Indsats fylket om Biskop og Præster. Til sidst talte Biskop Suhr, takkede Gæsterne og Søstrene, lagde de unge paa Sinde, at ægte katolsk Kristendom kendes paa

Kærlighed til Guds Moder, hvis Forbøns Magt just i disse Aar viser sig saa overvældende klart for Kirkens Børn. Ogsaa Biskop Suhr var taknemmelig for Dagens straalende Forløb og mente, at nordiske Katolikker havde noget værdifuldt at bringe med ind i det store katolske Fællesskab, som vi maa være med til at fremme. Han saa med stor Glæde paa de unges Iver og advarede dem blot mod at overorganisere deres Sammenslutninger.

Efter den biskoppelige Velsignelse slukkedes Faklerne i Søens Vand, og rige paa Minder af en Art, der virkelig kan leves paa, skiltes de unge, forvisset om, at næste Gang de mødes paa denne Maade vil de være endnu flere, endnu gladere for deres Tro og deres unge Fællesskab.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 6. September afholder Katolsk Ungdoms Klub, Amager, stor Ungdomsfest i Festsalen, Dr. Elisabeths Allé 2, hvortil alle unge Katolikker i København er hjertelig velkomne. Festen begynder Kl. 19,30, og Programmet byder paa K. U. K.-Revyen og efter denne Bal til Kl. 24. Billetter faas i Præstegaarden ved Sct. Annæ Kirke, og Prisen er Kr. 1,50.

FILM

Den katolske Filmkongres (7)

Vi har hørt om det femte Udvalg »De nationale Censurvirkomheder og deres Forhold til Offentligheden« og mangler kun det sidste og paa sin Vis maaske det mest spændende. »Problemet Smalfilm«. — Mens man jo i Forvejen kender Smalfilmen (altsaa 8, 9, 5 og 16 mm Filmen modsat 35 mm Normalfilmen (Fordele: lettere haandterlig, brandsikker, til mindre Forsamlinger, til Privatbrug, Familiefilm og til Instruktionsbrug, Undervisningsfilm) godt nok i den perifere Filmfremvisning, i Foreninger og andre sluttede Forsamlinger, saa er man rundt om i Verden, specielt i Frankrig begyndt at udnytte Smalfilmen i den kommercielle Films Tjeneste, altsaa at Normalfilm nedkopieres paa Smalfilm, der jo fylder meget mindre og som ogsaa ved Apparater og Installation klarer sig hurtigere og bekvemmere; man opnaar derved, at Filmene naar ud til Befolkningsegne, der tidligere ikke kendte til at se Film. I USA har man betragtet

Sagen med stor Skepsis og ikke ringe Nervøsitet, da Smalfilmsdistributionen ventes føleligt at ville skade de i Forvejen eksisterende Biografkoncerner og Blokke. Nu har man imidlertid bidt i det sure Æble og selv begyndt at fremstille en lang Række Film ogsaa i Smalfilmsformatet (især 16 mm). Naar Filmen imidlertid ikke er originaloptaget paa 16 mm Film, men nedkopieres dertil, saa gaar i hvert Fald i Øjeblikket en Masse Lysvirkninger og Billednuancer tabt, Filmen er mørkere, stundom uklarere og slavisk afhængig af den Strimmel den er kopieret efter (den negative Strimmel). At Smalfilmen imidlertid i disse Aar er ved at faa Grunden lagt til en helt ny og meget omfattende Virksomhed, er givet, og det var derfor morsomt allerede nu paa Kongressen at faa disse splinteraktuelle Forhold diskuteret af Smalfilmspionerne.

Efter at man havde indrømmet, at det ikke var gjort med et katolsk Fremstød, og at Løsningen af Problemerne ikke laa lige for, saa understregede man lige saa kraftigt, hvor vigtigt det er at man med Smalfilm kan erobre helt nye Omraader og tale til helt fremmede Tilskuerskarer, og derfor maa det i høj Grad ønskes, lige som naar Talen er om Filmen i Missionslandene, at de Film, der saa vises, er af gennemprøvet sjælelig Standard og at de ikke gør mere Skade end Gavn. Fænomenet stiller et stort Krav til Filmudlejerne og Filmfremviserne. Producenterne bør kun omplante lodige Film til det reducerede Format.

Man endte med at konstatere, at Smalfilmen netop for os Katolikker har sin store Interesse, ikke mindst i Lande, hvor vi er et Mindretal, og Smalfilmsforevisninger derfor er langt bekvemmere end de faa (og ofte helt forkerte) Normalfilm, som vi kan se i Biograferne (en Film er jo ikke katolsk, fordi den handler om katolske Præster eller Søstre, men fordi den behandler en katolsk Tanke og Idé; derfor er »The Sullivans« saa langt betydeligere netop som katolsk Film end »Going my way« og »St. Marys Klokker«, der blænder den læge Tilskuer netop ved sit Persongalleri, men hvis Grundidé er som den velkendte, banale Gennemsnitsfilm). Og man ønsker, at Katolikkerne ogsaa i høj Grad vil gøre Brug af det ny Format.

Bjørn Rasmusen.

Skorstensfejerlærling

En opvakt ung Mand fyldt 17 Aar som har Interesse i Faget, kan faa en god Plads.

Skorstensfejermester
Johs. I. Prokaska,
Vestervang 12, Sakskøbing.

Valfarten til Æbelholt

er i Aar

Søndag den 21. September

Tog 7⁵⁹ fra Hovedbanen

Hjemme igen Kl. 17³³

Fra Hillerød til Æbelholt kan ældre Deltagere faa Plads i Vogn

Lejlighed søges

I Villa paa Frederiksberg eller i Gentofte Kommune søger ungt Ægtepar komfortabel 2—2½ Vær. Lejlighed.

Bill. mrk. cand. jur. modtager Redaktionen, Nørrebrogade 27 C.

BOGNYT

Rasende billigt.

Franz Werfels Bog: »Las Lied von Bernadette« er udkommet i Millionoplag i Amerika og præsenteres nu i den engelske Oversættelse til den billige Pris:
Werfel: *The Song of Bernadette*, indbundet Kr. 3,45.

Nyt fra Maritain

Jaques Maritain: La Personne et le bien Commun. 93 S. Kr. 3,60.
Iøvrigt har vi faaet en interessant Bog om Familien Maritain hjem. Den er skrevet af hans Hustru og fortæller om Ægteparrets Udvikling, deres Konversion og de Venskaber, de har stiftet i deres bevægede Liv. En Bog der burde oversættes til Dansk.
Raissa Maritain: Les grandes Amitiés I—II. Kr. 21,60.

Vi efterlyser to Bøger

Baur: Werde Licht I—II og *Czerinin: Ein Leib, ein Brot.*
Hvis nogen skulde ligge inde med et brugt Eksemplar af disse Bøger, er vi Købere.

Daglige Betragtninger

Korte Betragtninger for hver Dag i Aaret, af V. de Navacelle. Kr. 3,30.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K. Pa. 4777

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(36)

»Aah nej, De maa ikke!« sagde Præsten forlegen. De andre satte sig. Krøblingen rakte sin Haand frem mod P. Anselm; men han lod, som om han ikke saa den. Han følte sig ikke tilpas ved denne Hyldest. Han stod og betragtede Atheisten, som var blevet siddende i sin Stol. Der sad han endnu og stirrede mod Jorden. — — —

Præsten stod ganske stille. Krøblingen lænede sig frem i Ambulancen; hans Øjne straaled af Beundring. Majoren sad og tyggede paa sin Moustache og saa ud, som om han haabede, at Atheisten skulde faa sig en Omgang. De andre sad ret op i deres Stole og undrede sig over, hvorfor Præsten saa saa indtrængende paa Atheisten.

Man hørte et Fugleskrig fra Klipperne nedenunder. Men ingen anden Lyd hørtes af den lille Flok, som sad der og ventede paa, at Straffen skulde falde.

Men Straffen udeblev.

I Stedet fyldtes P. Anselms Blik med en dyb Længsel. Han forstod, hvad Majoren havde sagt. Han læste det tydeligt i hver enkelt Linie i den andens sammensunkne Skikkelse.

Endelig talte han, og hans Stemme var fuld af Medfølelse:

»Det gør mig ondt for Dem. Jeg lod Dem faa Besked, fordi De sagde, at vor Religion er Egoisme. De sagde, at der ikke eksisterede nogen Kærlighed til Gud. — Ved De, hvorfor jeg gjorde det?«

Tavshed. Atheisten stirrede bare frem for sig som før.

»Jeg gjorde det af Kærlighed til Gud. Der kan ikke have været megen Egoisme i den Handling; det vilde have været umuligt under de Omstændigheder. Jeg kunde ikke lade Dem ligge og dø derude, naar jeg vidste, hvorledes Deres Liv havde været. Bliv ikke vred over, at jeg siger, at hvis jeg ikke havde elsket Gud nok til at ville redde Dem, saa tror jeg ikke, jeg kunde have magtet det. Vil De tro, at jeg gjorde det af Kærlighed til Gud.«

Tavshed.

»Naar vi udfører en Handling, som falder os svær, saa gør vi den af Kærlighed til Gud. Det er en Del af vor Religion. Og naar De nu sidder her i Dag, saa skylder De Deres Liv til vor Tro. Kan De ikke i Fremtiden tænke lidt mere venligt om — —«

P. Anselm fuldendte ikke Sætningen. Atheisten havde løftet Øjnene og for en kort Stund mødt hans Blik. Saa sænkede han igen Hovedet, hans Øjne blev smalle

Streger og han kneb Læberne sammen. Det var tydeligt, at han var ved at undertrykke et eller andet i sig, noget, som var næsten stærkere, end han selv.

Præsten kom til at skælve.

En voldsom Rædsel bemægtigede sig ham, en Rædsel for et eller andet. Ganske ubevidst begyndte han at drage sig tilbage fra den anden, som fra noget ondt. Han følte det, som om Ondskaben havde taget Form og var personlig nærværende.

Pludselig lød Angelus-Klokken fra Landsbyens Kirke.

P. Anselm rejste sig, gjorde Korsets Tegn og bad sagte Bønnen. Rædselen forlod ham. Men paa Atheisten havde Klokken en helt anden Virkning, saa uhyggelig, at selv Majoren forfærdedes derover. En utrolig Ondskab afspejledes pludselig i hans Ansigtstræk.

»For Guds Skyld, Menneske,« udbrød Munken. — — »For Guds Skyld! — Vil De fordømme Deres egen Sjæl til Fortabelse?«

Atheisten rejste sig. Han stirrede hadefuldt paa Munken. Saa puffede han Stolen tilbage. En afskyelig ondskabsfuld Latter brød frem fra hans Læber.

Og uden et Ord forlod han dem.

14. KAPITEL

Krøblingen bliver Katolik.

Det var blevet Efteraar. To Maaneder var gaaet, alt for hurtigt for Krøblingen. Om en Uge skulde han hjem til England. Majoren og de andre var forlængst rejst hjem. — Atheisten havde været forsvundet siden hin Eftermiddag paa Terrassen. Men Majoren havde skrevet, at han vilde komme og ledsage den syge paa Hjemrejsen. Som han skrev, var han »vant til Transporter«. Og nu var han saa kommet og var blevet installeret i et af Klosterets Gæsteværelser. To mandlige Sygeplejere vilde komme senere.

Krøblingen var Katolik nu. Den foregaaende Dags Morgen var han blevet optaget i Kirken og havde modtaget sin første hellige Kommunion. Han var helt overvældet over Guds Godhed, som han nu havde erfaret den i Bodens og Alterens Sakramente, han, som for saa kort Tid siden havde forbandet Gud, og som kun ved Munkens Indgriben var blevet forhindret i at begaa Selvmord.

Han laa nu ude i den Have, han var kommet til at holde saa meget af. Han havde set Træerne springe ud og nu antage Efteraarets gyld-

ne Farver. I Dag forekom den ham som Guds Have. Guds egen Aande bevægede Bladene og Trætoppene; Hans Stemme lød gennem Bjærgbækken og Fuglenes Sang. Hver Solstraale var iklædt noget af Hans Herlighed.

Men Gud var ikke blot uden omkring ham i Dag. Han var nær hos ham, i hans Sjæl, i hans inderste Væsen. Kirken havde bragt ham i inderligt Slægtskab med Gud. Den havde skænket ham den direkte aandelige Oplevelse af Gud. Hans Underkastelse under Kirken havde, som P. Anselm havde sagt, været Underkastelse under Gud. Han var blevet som et Barn og var indtraadt i Himlens Kongerige. Han var i en mægtig Moders Arme, hvis Styrke var Guds Styrke. Fra hendes Aarer strømmede nu Livet gennem hans.

Og saa var der lille Innocente. Barnet var blevet ham en kær Ven. Hver eneste Markedsdag var hun kommet for at besøge ham. Han havde faaet frisket sit Italiensk op ved P. Anselms Hjælp, saa Samtalerne mellem ham og den lille Pige gik strygende. Hun forstod, at han aldrig vilde komme til at gaa mere, og det havde gjort hende meget ondt for ham, indtil Munken havde fortalt hende, at Krøblingen var en af Guds »udvalgte«. Siden havde hun betragtet den unge Mand næsten med Misundelse, og en Dag havde hun spurgt P. Anselm, om hun ikke ogsaa kunde blive en »udvalgt«.

Og i Dag skulde den unge Mand se hende for sidste Gang. Hun vilde komme og sige Farvel.

Det var Klokken 3 om Eftermiddagen, det Tidspunkt, hvor Innocente plejede at komme.

Krøblingen laa i sin Ambulance nede ved Porten, P. Anselm og Majoren travede samtalende frem og tilbage paa Kørevejen udenfor. Om sider kom den lille Markedsvogn til Syne. Da Vognen kom nær nok, kunde den syge se, at Innocente havde taget Dukken med, for at den ogsaa kunde sige Farvel. I Haanden havde hun en Buket Markblomster, sandsynligvis bestemt for ham selv. Hun havde sin blaa Kjole paa. Da Vognen naede hen til Porten, sprang Faderen af og løftede den lille Pige ned. Krøblingen løftede sig lidt op for at gøre sig parat til at hilse paa Innocente. — Men hun kom ikke straks ind. Derimod løb hun over paa den modsatte Side af Vejen for at plukke nogle Blomster, der voksede der. Imens hilste Faderen paa den syge og paa Præsten og Majoren.

Men det var i det Øjeblik, det skete. En stor Turistbil kom kørende højere oppe fra Bjerget og drejede om Hjørnet. Ingen lagde Mærke til den. Den kom saa stille ned af Bakken.

Fortælltes

Hjælp polske Studenter

»Academicum Catholicum« er af »Danmarks Internationale Studenterkomité« opfordret til at deltage i Komiteens Indsamling af Fag- og Skønlitteratur til Fordeling blandt de saa haardt krigsramte polske Studenter. Særlig har man ønsket, at A. C. skulde bidrage med religiøs og filosofisk Litteratur. Vi lader Opfordringen gaa videre til alle Ugebladets Læsere.

Manglen paa Lærebøger er de polske Universiteters største Problem. Studenterne er næsten udelukkende henvist til at benytte dupliserede Hefter, som deres Studenterraad selv fremstiller under store Vanskeligheder, og som slet ikke dækker Behovet. De polske Studenter — der næsten alle er praktiserende Katolikker — rammes ogsaa paa anden Maade alvorligt af Bogmanglen: denne indvirker paa deres religiøse Liv; særlig mangler de apologetisk og filosofisk Litteratur samt Messebøger. Et Eksempel for at vise, hvor vidt Restriktionerne kan gribe ind i Kir-

kens Virke: det polske Organ for »Bønnens Apostolat«, der før Krigens udkom i 100.000 Eksemplarer om Maaneden, tillades nu kun et Oplag paa 10.000!

Vi beder Dem derfor nu ransage Deres Boghylder for Messebøger, religiøs og filosofisk Litteratur for Studenter samt videnskabelige Bøger af enhver Art — alt naturligvis paa Hovedsprogene samt Polsk eller Latin. (Den danske »Hverdags-Messebog« kan ogsaa bruges).

Bor De i København, vil Studenterkomitéen afhente Bøgerne hos Dem, blot De ringer Besked til Palæ 5747. Ellers bedes De sende dem til D. I. S., Frue Plads, København K.

Vi danske Katolikker nærer en stor Sympati og Respekt for det polske Folk, fordi det i saa høj Grad bar Krigens Byrder, fordi det nu med saa stor Iver og Dygtighed arbejder paa Landets Genopbygning, og ikke mindst fordi det er et helt igennem katolsk Folk, der gennem alle Prøvelser har bevaret et dybt Fromhedsliv. Vi vil benytte

enhver Lejlighed til i Praksis at vise vor Solidaritet med dette Folk!

*Jutta Neergaard.
Ole-Bendt Rasmussen.*

Tak for Retræte

Vi Retrætanter vil gerne have Lov til at takke Hr. Pater Wevers for den udmærkede, indholdsrige og uddybende Retræte paa Trørødhus fra den 17.—27. f. M., som var bygget over Petitot's Bog: »St. Trérese af Lisieux, — den gav en dybere Forstaaelse af hendes særegne Askese: »Den lille men saa svære Vej«. — Paterens Udlæggelse af Emnet var fin Teologi.

Og de udmærkede, indgaende Foredrag ved den paafølgende Højskole kastede et helt nyt Lys over den ældgamle, ærværdige Liturgi.

Vi har al Grund til at være Pastor Wevers taknemlig for disse Retræter.

En Retrætant.

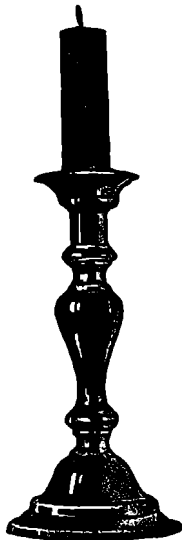
Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

FRANSK

Hurtig og grundig Undervisning (Rejsekursus og Konversation) ved rutineret indfødt. Eva 4175

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

*God Vask
-Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Sept.

7. S. 15. Søndag e. Pinse (706 (grøn) —67); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Præf. (521).

8. M. Jomfru Mariæ Fødsel (hvid) (1069—109); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Adrian ([12]); Præf. (522).

9. Ti. † St. Gorgonius (1072); 2. (rød) og 3. Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).

10. O. St. Nicolaus af Tolentino (hvid) (1073); alm. Præf. (525).

11. T. † St. Protus og St. Hyacinthus (1073); 2. og 3. Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).

12. F. Mariæ hellige Navn (hvid) (1074); Præf. (522).

13. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) (1069—109) uden Credo; 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken ([123]) eller For Paven ([122]); Gudsmoders Præf. (522), i hvilken der siges ... Jomfru Mariæ Fødsel.

14. S. Det hellige Korsens Op- (rød) højelse.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenstillet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(anevarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

C/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: F. Lüders Thomsen, Ste-nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD B'USCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

København K

Central 2453

Lokal 5 & 22

BLIV BØRNEHAVE- LÆRERINDE

ved

NORDISK MONTESSORI KURSUS

for Børnehavelærere
Svanemøllevej 116
Tlf. Helup 3385 og 3413x

Forlang Prospekt

Københavnske Kirker

Jesu Hjerter Mand. 8. Sept. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 11. Sept. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ. Fred. 5. Sept. 13,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening. 19,30 Andagt. Sønd. 7. Sept. 8 Børnemesse.

Frederikssund

Sønd. 7. Sept. Kl. 9,30 Messe »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1.

De kvindelige Mariakongregationer ved Skt. Ansgars Kirke begynder efter Ferien med Reciteret Messe og Fælleskommunion Søndag d. 7. September Kl. 8 og Møde Onsdag den 17. ds. Kl. 19½.

Hvidovre

Den regelmæssige Gudstjeneste i Kapellet paa Hjørnet af Hvidovrevej og Strøbyvej genoptages fra og med Søndag den 7. September Kl. 9,30.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegårdsvej 4 · C. 11.313

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 å 50 m

hos VALD. FOERSOM . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

D. K. K. F.s Læsekreds

De af Læsekredsens Bøger, som endnu befinder sig i Cirkulation, bedes i Løbet af 8 Dage tilbage-sendt til Frk. G. Strøm, Sdr. Ring-gade 6, Aarhus, selv om Bøgerne ikke har været hos alle de paa Li-sten anførte Navne.

To katolske Studier

søger 2 Værelser, helst sammesteds, gerne i Villa. Tilbud fra Gentofte,

Frederiksberg og Østerbro af sær-lig Interesse.

Billet mrk. 1520 til Katolsk Uge-blads Annonceekspedition, Steno-gade 7, København V.

Værelse

Enlig, katolsk pensioneret Dame, søger et stort, tomt, solrigt Gade-værelse med Centralvarme. Fuld Pension eller Adgang til Køkken fra 15. September.

Billet mrk. 59 modtager Katolsk

Ugeblads Annonceekspedition, Ste-nosgade 7, Kbhvn. V.

To katolske Damer

som driver en Kunstindustriskole, søger herigennem Forbindelse med Trosfæller, som vil afhænde Uld-garn eller Uldgarnrester til dette Formaal.

Henvendelse *Byen 5954* mellem 11—14, Fredag undtagen.

ROSENBORG <i>Tonic Water</i>	Thor's kemiske Fabriker A/S Thorasvej 12, N. Central 2910 1412 Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler Lev. til Hospitaler og Institutioner	N. P. Rostrup <i>Katolske Begravelser</i> 30 Aars Erfaring Valkendorfsgade 34-38 Tlf. 778 - 728
	Th. Bremholm Rasmussen <i>Malermester</i> Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner	Aage Høyberg <i>Blikkenslager . aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester</i> Klingosgade 9 . Telefon Eva 2527
V. Mikkelsen <i>Alt i Ure . Brillor reparerer</i> <i>Guldsmederep. udf. Rimelige Priser</i> Griffenfeldsgade 54 . Nora 34 65 y	Anton Siegler <i>Malermester</i> Klingosgade 17 Vester 4758	Fr. Bührmann & Sønner <i>Pensel- og Børstefabrik</i> Gormsgade 8-10-12 . København L Tlf. Taga 573 . 574
Horsens	Vejle	Stet Annoncørerne
Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital
	A-s Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital
Aarhus	A. B. C.	Vejle Trælast & Kulkompani <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner
Chr. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital		Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)

Holbæk	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Holbæk Eksprestrykkeri <i>Algade 22 . Telefon 1030</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
S. Uldall, Tapet, Farvehandel <i>Ahlgade 57 . Telefon 626</i> Lev. til kat. Institutioner	E. Carlsen, Isenkram, Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	Lodahl <i>Ure . Optik . Guld . Sølv</i> „Vagten“ . Smedelundsg. 2 Telefon 523 Bredahl Hansens Eftf.
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedaplads 10 . Telefon 289	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-s <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Aalborg

WORNING Farver . Lakker . Tapet	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg <i>Kastetvej Isenkramforretning</i> Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømrermestre</i> Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker <i>Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779</i> Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 <i>Tricotage og Herrelingeri</i>
Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONGADE 14	M. Thomsen Støtt & Søn <i>Murermester- og Entreprenørfirr.</i> Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 49 83	<i>Køb Hjemmets Udstyr</i> <i>hos</i> Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør <i>Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86</i> Udlærer Arb. v. Kamillianerklinikken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import <i>Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836</i> Lev. i St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinikken i Aalborg	C. Clausen Wrang <i>Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted</i> <i>Kød, Flæsk og Paalæg</i> Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm
H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
Algade 58 . Aalborg . Telefon: 681

Katolsk

14. September 1947
95. Aargang
Nr. 37

Ugeblad

Sydslesvig

Samling af vore Kræfter

Jugoslaviens Tragedie

Biskoppen i U. S. A.

Fulda-Konferencen

MILITÆRCHEF HOS PAVEN. Chefen for de allierede Styrker i Middelhavsområdet, General Mc John, har besøgt den hellige Fader i Castelgandolfo og ses ovenfor ved Ankomsten til den pavelige Sommerresidens.

tisk Politik viser sandt Samfundssind. Katolikker er ikke Modstandere af Opdelingen i Partier, heller ikke blinde for Værdien af Meningers Brydning, men vi venter af Politikerne, at de i en Situation som den foreliggende tænker mindst muligt paa Partiets Vel, mest muligt paa Fædrelandets.

Enhver kan i disse Dage bemærke, hvorledes Partierne manøvrerer for at kunne gaa ud i Valgkampen og forsikre Vælgerne, at det kun er de andres Skyld, at Valget kom, helst havde de set en spontan Samling om de Opgaver, der jo alligevel skal løses i Fællesskab. Det viser, at Politikerne udmærket kender Stemningen blandt Vælgerne, som oprigtig talt synes, der var nyttigere Ting at foretage sig end at vælge nyt Folketing. Politikerne ved, at Sejren tilfalder dem, der bedst overtyder Vælgerne om, at det er Saglighed og medborgerligt Fællesskab de sætter højest. Vi vil bare tilføje en Forsikring om, at de katolske Vælgere er med til at stille dette Krav om Minimum af Partipolitik.

Kommer Valgkampen, vil vi lytte opmærksomt til. Gør vi det, skal vi nok finde ud af, hvor det er Alvor med, at Fællesskabet kommer først. Dér sætter vi saa vort Kryds.

Minimum af Partipolitik

Muligheden af et Folketingsvalg i nær Fremtid har allerede paa virket Samtalerne ogsaa mellem Katolikker indbyrdes. Man spørger hinanden, hvor det vil være rigtigst denne Gang at lægge sin Stemme. Ogsaa Redaktionen mærker denne Interesse, men enhver kan forstaa, at vi ikke er i Stand til at fortælle no-

gen, hvad de bør stemme paa, selv om vi i visse Tilfælde ligefrem anmodes om det.

Saa meget vil vi imidlertid kunne sige med Sikkerhed. En god Katolik med aabent Blik for Danmarks Vanskeligheder i Øjeblikket vil kræve af Valgets Kandidater, at de ikke blot i skønne Talemaader, men i prak-

Munkemel

G. Garth-Grüner
Landeretsagfører
Tlf. 12,166 og 12.161
Frøderikeholms Kanal 6, Kbhvn.

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Ny Kjolesalon

Den 1. September d. A.
aabnedes Kjolesalonen

Irna . Stenosgade 3

Forretningen anbefales
med alt inden for færdige
Kjoler og efter Bestilling
samt Undertøj Kjolestof af
enhver Art modtages t. Forarbejdning

Erna Andersen og Iris Schmidt

Alex J. Hansen
Ingeniør . Entreprenør . Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Ove Juel-Christensen
Kaffe og Koloniul en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning
og køb **Akas** fine Kaffe
75 Øre pr. 1/8 kg.
Altid friske Smaakager

Bageri & Conditori
Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Farve- & Materialhandelen
M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

absolut
 ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Monles & Andersens Eft.
K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

1/8 HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Katolikker og Sydslesvig

Hr. Redaktør!

I »Katolsk Ugeblad« for 31. August 1947 udtaler De overfor en Læser, der udtrykker Forundring over, at Ordet Sydslesvig aldrig er forekommet i Ugebladet, at »vi som Katolikker [ikke] har bestemte Synspunkter ... i Sydslesvig-Sagen«.

Dette Svar er saa uklart, at det er urigtigt. Thi hvad er det, det først og fremmest drejer sig om i det sydslesvigske Spørgsmaal? Det er Spørgsmaalet om den menneskelige Personligheds gudgivne, ukrænkelige Ret til fri aandelig og legemlig Udfoldelse, en Ret, der følger allerede af den naturlige Morallov (se herom f. Eks. »Catholica«, 1944, S. 150).

Vi ser i Sydslesvig, at der af Tyskerne lægges Befolkningen alle mulige Hindringer i Vejen for Retten til at høre Guds Ord paa det Sprog og paa den Maade, den ønsker det; for Forældres umistelige Ret til selv at bestemme, hvem der skal opdrage deres Børn, og hvorledes det skal ske; i det hele for Retten til frit at vælge Aandslivets Form og Indhold. Og ikke nok med det, nej, ogsaa økonomisk og haandgriabeligt forfølges Befolkningen af Tyskerne, ikke mindst af Flygingene, og trues med alskens Ulykker, ja endog paa Livet; Mordforsøg har vi ogsaa været Vidner til.

Og alt det skulde vi som danske katolske Kristne stille os ligegyldig over for? — Nej og atter nej. Først og fremmest fordi Vold og Overgreb, aandelige som legemlige, er stik imod Kristendommens Væsen. Det hør vi vide om ikke for andet, saa fordi vi er født og opvokset i Grundtvigs Fædreland. Men desuden skulde vi dog, vi Katolikker fremfor nogen, vide, hvad f. Eks. Forældres Ret til frit at opdrage deres Børn er værd. Og med Hensyn til nationale Mindretal i det hele har disse samme Ret til fri Aandsudfoldelse som det enkelte Individ, al den Stund de bestaar af Enkeltindivider (rent bortset fra, at der i

Sydslesvig ikke er Tale om et *Mindretal*, men om et *Flertal* af den fastboende Befolkning). I denne Forbindelse kan henvises til ingen ringere end Pave Pius XII, der som bekendt har opstillet 5 Punkter, der alle følger af den naturlige Morallov, og hvoraf *Punkt 2* er saalydende: »Der er ikke Plads for aabenlys eller skjult Undertrykkelse af kulturelle eller sproglige Ejendommeligheder hos *nationale Mindretal*, for Hindring og Indskrænkning af deres økonomiske Kapacitet, for Begrænsning eller Ophevelse af deres naturlige Forplantningsevne.«

At der saa kan være forskellige Meninger om, hvorledes man i politisk Henseende bedst sikrer disse Frihedsrettigheder, er en anden Sag. Det er utvivlsomt ogsaa det, der er tænkt paa ved

Redaktionens ovenciterede Svar. Men saa finder jeg, at det *principielle* i Sagen burde være trukket frem. Danske Katolikker bør ikke over for et saa dødsensalvorligt Spørgsmaal trække sig ind i en religiøs Skjal og lade andre faa det Indtryk, at de ikke tager *mindst* lige saa megen Del i deres Landsmænds Ve og Vel som andre. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa minde om, at vor Biskop var blandt Underskriverne paa en Adresse fra en Række Danske i fremtrædende Stillinger, der fremkom for et Aarstid siden, og hvori man fremhævede Faren for vort Land ved Flygtningeophobningen i Sydslesvig.

L. B. Fabricius,
cand. jur.

Til ovenstaaende ønsker Redaktionen blot at udtrykke fuld Tilslutning. Vi Katolikker staar kun delt, hvad angaar den praktiske Politik, der skal sikre vore Landsmænd deres Ret.

Samling af vore Kræfter

Vi efterlyste sidste Uge Læsernes Interesse for de Presse-Problemer, der blev rejst i Farum, og som vi straks begyndte at kommentere. Vi er glade for, at Svaret kom omgaaende, som man ser af nedenstaaende Indlæg, der saa energisk fastslaar, at Særindresser bør vige for det fælles Vel. Det er kun et Pust af Friskhed, at Indlæggets Forfatter er kritisk indstillet. Ordet er frit.

Hvor bliver I af?

Det var lidt trist at sidde i Græsset forrige Søndag ved Ungdomsstævnet i Farum og høre paa Diskussionen, der formede sig efter Universitets-Stipendiat Haakonssens Foredrag. For en, der blot nogle Maaneder i Forvejen har deltaget i et Par Møder, hvor man blaa i Ansigtet af Anstrengelse mobiliserede sin yderste Opfindsomhed for at finde nye Veje, ad hvilke man kunde økonomisk muliggøre og med-

arbejdermæssigt sikre sig en større og mere alsidig Udgave af vort fælles Organ, *Katolsk Ugeblad*, var det trist at faa at vide, at vi skulde have flere Smaaaviser — med andre Ord, at vi skulde sprede os. Ugebladets Redaktion modgik Tendensen i forrige Nummer i sin Artikel »Arbejdet for den katolske Presse« paa en, efter min Mening, næsten for sagtomlig Maade. Det maa være tilladt at sætte en Streg under.

Saa vidt man kan forstaa er Academicum Catholicum ved at udvide sit dupliserede Blad *Litterae* saaledes, at det nu skal fremtræde i trykt Form og antagelig vinde større Udbredelse; med andre Ord, der skal opstaa et nyt katolsk Blad med Artikler og Indlæg, der tager Sigte ud over det lokale foreningsprægede, og med — Annoncer, for at det skal kunne bære sig. Dette skal ske paa et Tidspunkt, hvor det er vor *fælles* Pligt som Ka-

tolikker at koncentrere os om vort *fælles* Organs Fremgang. Har man en Smule Forstand paa Økonomi, og har man blot en lille Smule Forstand paa Solidaritet, vil man se, at der er noget skævt i det. Det er ikke ubegrænset, hvad der kan tegnes af Annoncer i »den katolske Annonce-sfære«; et nyt Blads Opdukken vil uvægerligt økonomisk blive paa Bekostning af det gamle. Men det er efter min Mening ikke det værste. Det værste er, at nu savner vi, efterlyser og hungrer efter nye, friske Kræfter, der skal supplere de gamle og trofaste, der gennem en Aarrække har virket for Katolsk Ugeblad, og saa kommer de ikke. Netop fra den Kant, hvor vi alle venter os mest, kommer der intet andet end »deres egen Avis«. Netop fra den Del af Kirken, der med sin akademiske Dygtighed er prædestineret til paa det literære Omraade at gennemtrænge den anden som Saltet, styrke og vejlede de mindre kunnende, modtager vi blot et »vi er os selv nok«.

Jeg kan ikke lade være med at sammenligne. Der findes snart i hvert Sogn i Danmark en Ungdomsklub, hvor man arbejder med den meget vigtige Opgave: at lette den unge Skridtet fra Forældre-Autoritetstroen til den personlige Tro paa Kirkens Forkyndelse. Hvert Aar skal et nyt Hold Dreng og Piger med røde Hænder og Filipenser indtage Stillingen som »Bestyrelse« og planlægge de Møder og Foredrag, der maaske skal redde et Antal Sjæle fra at falde fra Kirken. Og hvert Aar kunde det have været planlagt og gennemført bedre, hvis Sognets unge Akademikere var traadt til og med deres Dygtighed havde stimuleret Arbejdet. Og hvert Aar kom der alligevel ingen Hjælp. A. C. har deres egen Ungdomsforening, siges der, og den kræver alle Kræfterne.

Kære Venner fra A. C., I er vel ikke ved at lave jeres egen Kirke? Jeg ved, at en »Akademikermesse« i det ydre ikke adskiller sig fra en almindelig Messe, og gaar den i sit Indre ikke stort

set ud paa, at vi alle skal optages i Kristi Organisme, hvor vi skal virke hver efter sit Kald og sine Evner? Hatten af for jeres Arbejde! Jeg ved, at I arbejder godt, dygtiggør jer og hvæsser jert Intellekt, for med des større Skarphed engang at kløve Ret fra Uret, Sandhed fra Løgn. Men hvornaar begynder I at kløve? Vi forstaar alle godt, at I er nødt til at lukke jeres Forening for Ikke-Akademikere, fordi I maa have en vis Standard, og fordi det vilde hemme jeres Arbejde, hvis et Menneske uden Studentereksamen skulde sinke Tempoet med sin langsomme Fatteevne. I det hele taget: A.C.s Betydning som Forening er vi alle klare over; vi er stolte over denne Elite, som dannes i Kirkens Midte, og vi venter i en Blanding af Ærbødighed og Ærefrygt paa det Øjeblik, da de lukkede Døre skal aabnes, og Parnassets Lys sive ud til os. — Men hvornaar begynder det at sive? For det er vel Meningen, at Lyset skal komme os til Gode? Jeg forstaar, at det ikke skal blive gennem Ugebladets — Kirkens almindelige Blads — Spalter, skal det nu heller ikke blive gennem Sognenes — Kirkens almindelige Foreningers — Arbejde? Jeg gaar stadig ud fra, at vore Opfattelser om Kirkens Organisme er de samme; de der ikke ad mystisk Vej er i Livsforbindelse med de øvrige (som f. Eks. de kontemplative Ordenssamfund) maa gaa ind i Organismens Enheder, Sognene, og der virke, idet de gensidigt gavner hinanden i en Enhed. Jeg ser i Aanden vore Præster slaa sig ned i Ansgars Sogn, udgive deres egen Avis, nægte at optage andre i Sognet end præsteviede og lade Landets Katolikker sejle deres egen Sø.

Men som sagt, hvor bliver I af? Jeg vil nøjes med beskedent at sige, at vi vilde være berigede ved jeres Nærværelse, og overlader til en Akademiker at afgøre, om Fællesskabet muligvis kunde have Betydning for jer.
Sven Damsholt.

P.S. Ikke for at drage nogen Sammenligning med Kirkemini-

steren, men lad nu være med at svare paa noget, der ikke blev spurgt om.

S. D.

* **Nyt fra Vikariatet** *

Vikariatet meddeler, at den hidtidige Oratio imperata i Messen bortfalder og erstattes med Bønnen om Regn. Denne Bestemmelse er i Kraft indtil den længe ventede Regns Komme.

✱

Lørdag 6. Sept. rejste Biskoppen med American Overseas Airlines Skymaster til New York, ledsaget af Revisor Paul Hjorth. Efter Mgr. Nelsons Bispevielse bliver vor Biskop en Maanedes Tid i U. S. A., hvor han skal holde Foredrag om Danmark og Kirkens Stilling i vort Land, indbudt af Katolikker i forskellige amerikanske Byer. Paa Hjemrejsen vil Biskoppen aflægge Besøg i Island og paa Færøerne.

✱

Biskoppen har udnævnt Sognepræst Casimir Jaworski til Rektor ved St. Joseph Søstrenes Provincialhus paa Strandvejen i København. Pastor F. Grobetz fra Horsens er udnævnt til Sognepræst i Fredericia, hvor han vil blive indsat af Byens tidligere Sognepræst, Mgr. Olrik.

✱

Efter Biskoppens Hjemkomst vil der blive afholdt et stort københavnsk Katolikmøde i Odd Fellow Palæet d. 3. December.

✱

Den hidtidige Forstanderinde for »Søstrene af det dyrebare Blod«s Hvilehjem i Rønne, Sr. M. Regis CPS, har forladt Bornholm for at tiltræde Posten som Provincialforstanderinde for Ordens tyske Provins.

Et Par Billeder fra Ungdomsstævnet

Der lyttes til Eftermiddagens Talere.

Det var os ikke muligt i sidste Uge at faa Billeder med til vort Referat af det vellykkede Ungdomsstævne. I Dag kommer de saa. Og saa bør vi benytte denne Lejlighed til med et Par Ord at vende tilbage til Dagen og dens Betydning. Alle var jo klare over, at det hele næsten var spildt, hvis ikke det i Hverdagen bagefter viser sig, at der er udgaaet en stærk Inspiration fra Stævnet.

Vi haaber, at det er Tilfældet. Breve til vort Blad synes at vise det. Andetsteds bringer vi en Artikel, der nok i sin direkte Kritik er lidt ud over, hvad vi er vant til, men samtidig er saa godt et Udtryk for, hvad der netop nu rører sig hos mange unge. De siger: I Farum viste sig, at vi mødte op, naar der blev kaldt. Lad os nu ogsaa vise, at vi kan bestille noget, og at vi forstaar, at Plan og Orden skal der til i

Pater Fens O.P. prædiker under Pontifikalmessen.

Arbejdet. Vi er i Virkeligheden saa faa, at de danske Katolikker skal arbejde som et »team«, et Hold, som kender hinanden og kan med hinanden og hver især underordner sig Fællesskabet.

Og skal vi gensidigt ruske lidt op i hinanden for at naa til det, er det kun godt, at det sker. Hellere lidt robust Livlighed end al for megen Hygge og Magelighed.

Jødedrengen fra Krakau

En Virkelighedsskildring

Det var i Aaret 1918. Krigen havde berøvet mine Forældre — som saa mange andre — deres Formue, og derfor var jeg nødt til at finde mig en eller anden Beskæftigelse, hvorved jeg kunde tjene noget; ellers maatte jeg afbryde mine Studier. En af mine Bekendte raadede mig til at opsøge en jødisk Dame, der

søgte en Privatlærer til sin tolv-aarige Søn, som skulde i Gymnasiet.

Jeg var ikke nogen Jødeven. »Jøde« betød for mig det samme som Bedrager og Agerkarl; først senere erfarede jeg, at der ogsaa findes gode, hæderlige og fromme Jøder. Den jødiske Dame betroede virkelig sin Søn til mig, og jeg foresatte mig at opfylde mine Pligter saa godt, jeg paa nogen Maade kunde. Tit kom Drengen, Daniel, til mig og fik Undervisning; tit læste jeg ogsaa med ham i hans Hjem.

En Dag, da jeg kom til ham, traf jeg ham med en jødisk Bønebog i Haanden. Jeg bladede i den; den var paa hebraisk, men ved Siden af den hebraiske Tekst stod en tysk Oversættelse. Jeg læste et Stykke igennem, der handlede om Profeten Jonas, men efter min Mening var Fortolkningen ganske forkert. Jeg ærgrede mig derover og gav Da-

Litauerne danser

niel Bogen tilbage, idet jeg sagde — nærmest til mig selv: »Det er jo fuldstændig urigtigt.« Daniel saa forbavset paa mig og spurgte: »Hvorfor er det urigtigt? Er den jødiske Gudstjeneste da ikke god nok? Og hvad er da saa den katolske Gudstjeneste for noget?« Han overvældede mig ligefrem med sine Spørgsmaal om den katolske Religion, og frem for alt interesserede Jesus Kristus ham. Jeg blev hurtig træt af hans mange Spørgsmaal og sagde: »Hvad angaar alt det dig? Du bliver jo dog aldrig Kristen. Læs nu hellere flittigt paa dine Lektier, ellers klarer du ikke Eksamen, og saa bliver din Mor vred paa mig.«

Drengen tav for denne Gang; men det varede ikke længe, før han igen bestormede mig med Spørgsmaal og ikke helmede, før jeg havde lovet ham engang at tage ham med i Krakaus Domkirke.

Den 7. Maj, den polske Biskop Stanislaus' Fest, holdt jeg mit Løfte. Daniel kom og hentede mig, og vi gik langsomt og livligt snakkende til Domkirken.

Da vi traadte ind i Helligdommen, hørte vi Klang af en lille Klokke; jeg tænkte, at der blev læst Messe ved et af Altrene, men bekymrede mig ellers ikke derom, jeg var kun optaget af at tænke paa, hvad jeg først skulde vise min Elev. Jeg vendte mig om for at se efter ham — og saa noget mærkværdigt: Jødedrengen knælede paa Gulvet; han var ganske bleg, og hans Blik var rettet mod et Punkt langt oppe i Kirken. Forskrækket greb jeg ham i Skulderen og spurgte:

»Hvad er der i Vejen?«

Men han svarede ikke. Hans Ansigt lyste og var i det Øjeblik næsten overjordisk smukt, og han bevægede Læberne, som om han talte med en, jeg ikke kunde se. Jeg bøjede mig helt ned for at opfange nogle Ord, men jeg kunde ikke forstaa noget, og jeg ved den Dag i Dag ikke, hvilket Sprog han dengang talte.

Jeg følte mig meget forlegen ved denne Scene, thi Drengens Opførsel fik nogle Kvinder til at

lægge Mærke til os, og en af dem sagde halvhøjt: »Det er jo en Jødedreng.«

Der gik et Par Minutter. Saa kom en Præst, der skulde bringe Alterens Sakramente til en syg, forbi os, og Daniel, som stadig laa paa Knæ, fulgte ham med Øjnene, indtil han havde forladt Kirken. Saa endelig rejste han sig og gik, uden at bryde sig det mindste om mig, lige op til Sakramentskapellet. — Her knælede han igen, og i over et Kvarter blev han liggende med Blikket rettet mod Tabernaklets Dør, og stadig med det samme straalende Ansigt.

Jeg turde ikke forstyrre ham, men stod blot og ventede paa, at han skulde komme til sig selv. Først var jeg urolig ved Tanken om, at Drengen maaske pludselig havde mistet Forstanden, men lidt efter blev jeg overbevist om, at Guds Naade her virkede et Under. Endelig rejste Daniel sig og gik hurtigt ud af Kirken. Af alle dens Kostbarheder, al dens Skønhed havde han intet set; men han lod til at være fuldkommen tilfreds.

Paa Hjemvejen prøvede jeg forsigtigt at faa at vide, hvad der var hændt ham; han svarede undvigende, men begyndte stadig at tale om Frelseren og gentog flere Gange med stærkt Eftertryk, at Jesus Kristus var meget smuk og meget god.

Jeg maa tilstaa, at denne Oplevelse gjorde et dybt Indtryk paa mig og virkede stærkt opflammende paa min dengang temmelig svage Tro. Alligevel glemte jeg det snart igen og tænkte, at det hele maaske kun var noget, Daniel havde bildt sig ind. Jeg gav ham stadig Undervisning, og vort indbyrdes Forhold var ikke anderledes, end det havde været før Begivenheden i Kirken.

Imidlertid erklærede Daniel en Dag, at han vilde være Kristen. Mere indtrængende end før spurgte han mig ud om den katolske Religions Sandheder og stillede en Række Katekismuspørgsmaal. Til sidst bad han, om jeg vilde døbe ham. Da blev jeg vred, haanede ham for hans

»Barnagtighed« og formanede ham til at tænke lidt mere paa Lektierne; Adgangsprøven til Gymnasiet skulde snart finde Sted, og hans Kundskaber var endnu højst mangelfulde. Daniel erklærede ganske rolig, at han slet ikke skulde op til nogen Optagelsesprøve, han skulde dø den ottende September, men han vilde døbes først.

Jeg lo ad hans Snak og svarede: »Nej, ved du hvad, min Dreng — du kommer til at leve meget længere end jeg! Og hvad Daaben angaar, saa spørg din Mor, hvad hun mener om den Ting.«

Alle mine Anstrengelser for at lære Daniel Latin og forskellige andre Fag vor forgæves, og da Skoleaaret nærmede sig sin Slutning, maatte jeg sige til hans Mor, at han ikke kunde gaa op til Eksamen nu, men at han i alt Fald maatte vente til efter Ferien med at indstille sig til Prøven. —

Den syvende September, da jeg havde alt muligt andet at bestille end at tænke paa min tidligere Elev, opsøgte hans Moder mig. Jeg troede, da jeg saa hende, at hun vilde bede mig om at læse med ham igen, og jeg modtog hende derfor meget uvenligt og erklærede straks, at jeg ikke havde Lyst til at begynde at slide med hendes Søn paa ny. Hun afbrød mig og sagde, at hun kom til mig af en anden Grund. Daniel var syg og havde sagt, at han længtes efter mig, og at jeg endelig maatte komme i Dag. I det samme huskede jeg, at han engang havde sagt, han skulde dø den ottende September, og jeg lovede at komme samme Eftermiddag.

Da jeg kom til Daniels Hjem, fandt jeg Drengen i Sengen, men han gjorde ikke Indtryk af at være særlig syg, og jeg troede derfor ikke paa, at han snart skulde dø. Moderen sagde ogsaa, at Lægen ikke lagde videre Vægt paa hans Ildebefindende.

Da jeg var alene med Daniel, sagde han, at nu maatte jeg døbe ham med det samme, fordi han var lige ved at dø, og han lovede at betro mig en Hemme-

lighed, hvis jeg vilde opfylde hans Ønske. — Jeg tøvede — men Drengen blev ved at trænge ind paa mig — og til sidst sejrede han over mine Tvivl; jeg kunde ikke mere gøre Modstand, men sagde, at jeg var rede til at døbe ham, dog kun paa den Betingelse, at han lovede senere at melde sig i Kirken. Jeg tilføjer, at jeg var hange for, at hans Moder vilde blive meget vred, da hun ikke anede noget om hans Sindelag. Daniel forsikrede mig, at han Moder intet som helst skulde faa at vide: »I Morgen holder jeg helt op med at tale,« sagde han smilende.

Pludselig sprang han ud af Sengen, tog en Karaffel med Vand og rakte mig den, idet han gentog sin Bøn, der nu klang som en Befaling fra Gud: »Døb mig!« Og skælvende gød jeg Vandet ud over hans Hoved, idet jeg sagde: »Jeg døber dig i Faderens, Sønnens og Helligaandens Navn.«

Daniel var inderlig lyksalig, da han var blevet kristnet, og uden at afvente mit Spørgsmaal begyndte han straks at fortælle, at Kristus havde vist sig for ham i Domkirken, saa skøn, kærlig og mild, og havde sagt ham, hvornaar han skulde dø, og befalede ham at lade sig døbe før den Dag.

Jeg lyttede opmærksomt, men kunde dog ikke tro, at hans Død var saa nær; han lignede ikke en døende. Da jeg sagde Farvel, lovede jeg ham, at jeg vilde komme igen næste Dag.

Den ottende September, Klokken fem om Eftermiddagen, gik jeg saa igen til Daniels Hjem og traf hans Moder, der var dybt fortvivlet. Lægen havde lige været hos Daniel, og han kunde ikke konstatere nogen Sygdom, men Drengen var saa svag, at han ikke kunde vente, at han skulde komme sig. Jeg gik ind til ham. Han laa stille hen, og hans Ansigt bar Præget af den inderligste Lykke. Han blev glad for at se mig og erklærede sejrstolt: »Der kan De se, nu dør jeg!« »Naar du dør,« svarede jeg, »vil Frelseren tage dig op til sig.«

I det samme drejede Barnet Hovedet en Smule og udaandede. Han saa i Døden ud som en Helgen.

Den Student, som har fortalt denne Oplevelse, blev fra den Dag en from Katolik og traadte senere ind i et Præsteseminarium.

Pavens Tak for Pastor Schindlers »Petrus«

Forfatteren, Pastor Peter Schindler har fra det pavelige Statssekretariat modtaget en Tak for Værket om »Petrus«. Den latinske Skrivelse lyder i Oversættelse:

Hans Helligheds Statssekretariat Vatikanet,
No. 147678 22. Januar 1947

Den høje Ypperstepræst har med dobbelt Glæde og Tilfredsstillelse modtaget det 2-Bindsværk: PETRUS, som De har overrakt Ham. Han har nemlig af Værket klart erkendt, at De fortjener lige høj Ros for Fromhed og Lærdom.

Med utrættelig Flid og skønsom Kritik har De intet forbigaaet af, hvad der kunde tjene det Maal, De har sat Dem, til Fremme, og De har frembragt et Storværk, hvori alt, der kan belyse Apostel-Øverstens, udførligt er bragt for Dagen.

At De saantidig har haft Ønske om at yde Den Apostoliske Stol en særlig Hyldest og Tjeneste, fremgaar klart af, at De i lige Grad siger paa, hvad der kan tjene Tanken til Oplysning og Hjærtet til Opbyggelse.

Herover lykønsker Hans Hellighed Dem af ganske Hjærte og udtaler det inderlige Ønske, at det herligt fuldbragte Værk maa tjene Dem til stor Fortjeneste og rig Trøst i Deres Embedsgjerning.

Den hellige Fader nedbeder Guds Kraft og Bistand over Dem, at De utrætteligt maa fortsætte med at støtte og gavne den kostbare Sag gennem lærde Værker i ædel Stil, og Han lyser ydermere Den Apostoliske Velsignelse over Dem.

Jeg forbliver med al skyldig Ærbødighed.

Deres hengivne

Johs. Bapt. Montini

Substitut for

Kardinal-Statssekretæren.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har afbrudt sit Ferieophold i Castelgandolfo for at modtage 5000 Medlemmer af den italienske katolske Aktions Sektion for Mænd. Paven kom til Rom ved Femtiden om Eftermiddagen og tog tilbage umiddelbart efter Audiensen. 50 Særtog fra alle Dele af Italien befordrede Pilgrimene til og fra Rom. — En mindre Ildebrand udbrød nylig i Vatikanet ved at to Metalcylindre indeholdende Rottegas eksploderede i Chiaramonti-Museet, hvor man opbevarer adskillige Tons Fødevarer, der er bestemt til de pavelige Hjælpeaktioner i Europa. En hurtig Indgriben fra saavel Vatikanets som Byen Roms Brandvæsen begrænsede Ilden, der ikke krævede nogen Ofre, men anrettede en Del materiel Skade. — Romer-Bladet »Il Momento della Sera« bringer i et Telegram en Formodning om, at Paven er blandt Kandidaterne til Nobels Fredspris i Aar. — Forberedelserne til det projekterede »Hellig-Aar« i 1950 er saa smaat begyndt baade i det verdslige og det gejstlige Rom. I Vatikanet har den fra før Krigen kendte Komité »Peregrinati ad Petri Sedem« genoptaget sit Virke og der er oprettet en særlig ministeriel Afdeling i Rom, der skal søge at løse de Spørgsmaal, der maatte opstaa i Forbindelse hermed. Det verdslige Italien haaber endvidere inden 1950 at være vendt tilbage til normale Førkrigstilstande.

Czekoslovakiet

50 czekiske Præster har faaet tildelt en høj national Udmærkelse paa Grund af deres Modstand mod Tyskerne under Krigen.

England

Af de 104 Ofre ved Bjergværkskatastrofen i William Pitt-Gruben i Whitehaven var de 28 Katolikker. — De omkomne Bjergarbejdere efterlader sig i alt over 300 uforsørgede Børn.

Frankrig

Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Suhard, har forbudt Præsterne i sit Bispedømme at benytte Motorcykler, naar de besøger deres Sognebørn, »paa Grund af de mange alvorlige Ulykkestilfælde, der har fundet Sted i den senere Tid«.

TYSKLANDS BISKOPPER TIL KONFERENCE I FULDA

Bispestaden Fulda var smykket med Flag, da de tyske Biskopper samledes til det aarlige Møde ved den hellige Bonifatius' Grav. Konferencen indlededes med en kirkelig Højtidelighed i Helgenkrypten. Følgende Biskopper havde givet Møde: Kardinal-Ærkebiskop Frings fra Köln, der er Konferencens Leder, Kardinal-Ærkebiskop Faulhaber fra München, Kardinal Biskop Preysing fra Berlin, Ærkebiskop Gröber fra Freiburg, Ærkebiskop Jaeger fra Paderborn, Ærkebiskop Kolb fra Bamberg, Ærkebiskop Bornwasser fra Trier, Biskop Berning fra Osnabrück, Biskop Ehrenfried fra Würzburg, Biskop Buchberger fra Regensburg, Biskop Kumpfmüller fra Augsburg, Biskop Machens fra Hildesheim, Biskop Stohr fra Mainz, Biskop Racke fra Eichstädt, Biskop Landersdorf fra Passau, Biskop Dietz fra Fulda, Biskop Wendel fra Speyer, Biskop van der Welden fra Aachen, Biskop Wienken fra Berlin samt Prælatrepræsentanter fra Schneidemühl, Rottenburg, Limburg, Breslau, Ermland og Glatz.

Biskop Legge fra Meissen i den sovjetrussiske Zone, var i Lighed med sidste Aar forhindret i at møde. Den apostoliske Visitator for Tyskland, Biskop Munch var ligeledes til Stede som Gæst, og et stor Antal Troende fra nær og fjern var mødt op ved Indlednings-Højtideligheden, der for første Gang i Historien blev transmitteret.

Biskoppernes Drøftelser, der finder Sted i det biskoppelige Palæ i Fulda, er hemmelige, men en Del af Resultaterne af deres Drøftelser vil sikkert komme til Orde i det fælles Hyrdebrev, der udsendes efter Konferencens Afslutning. Man tager dog næppe Fejl, naar man regner med at saavel den aandelige og materielle Nød i Tyskland samt Forholdene i den sovjetrussiske Zone og Relationerne til den protestantiske Kirke har indtaget en væsentlig Plads i Drøftelserne. Som en Opmuntring i de alvorlige Drøftelser uddelte Mgr.

Katedralen i Warszawa genopbygges nu

Katedralen i Warszawa, som blev næsten fuldstændig ødelagt i Kampene i 1944, skal nu genopføres. Ovenfor ses Kardinal Hlond ved Indvielsen af de nye Fundamenter. Et Papyrusdokument med Beskrivelse om Krigen og Ødelæggelsen af den historiske Katedral nedlagt i Grundstenen.

Mr. Sorensen i den øvige Stad

Præsidenten for Amerikas katolske Krigsveteraner, Dansk-Amerikaneren Max Sorensen, har været paa Rundrejse i Syd-Europa som Auditor for de amerikanske Tropper, og underholder sig her under Opholdet i Rom med en Gruppe amerikanske Soldater, tilhørende Middelhaus-Kommandoen.

Diplomatudveksling Vatikanet - Ægypten

Den diplomatiske Forbindelse mellem Vatikanet og Ægypten er nu en Kendsgerning. Den hellige Fader har udnævnt Mgr. Athur Hughes, der tilhører de hellige Fædres Kongregation, og siden 1945 har været apostolisk Delegat for Ægypten og Arabien, til Internuntius i Ægypten med Residens i Kairo. Den Ægyptiske Regering har paa sin Side udnævnt Mohamed Taher Eusari-Bey til Gesandt ved Vatikanet. I et Interview udtaler den nye Internuntius, at Etapeen er et vigtigt Skridt i den af diplomatiske Relationer mellem Ægypten og Vatikanet. Faud's Bestræbelser fremadrettet er et vigtigt Skridt i den Dannelse af en kristen Front imod Kommunismen.

Muench en gavepakke — en Foræring fra de amerikanske Biskopper — til de 19 Medlemmer af det tyske Hierarki

Præsident Truman og Vatikanet

De forenede Stater har udsendt en Erklæring om den personlige Udsending, Myron Taylors Besøg hos den hellige Fader for nylig. Besøget har som meddelt i Vædenspressen givet Anledning til allehaande politiske Gisslinger. Hensigten med Besøget, udtaler Præsidenten, var imidlertid at »udveksle Synspunkter med Hs. Hellighed med Henblik paa Etablering af en 'moralsk Verdensfred', der

Vort Aarhundredes Pave

Fra Sommerresidensen i Castel Gandolfo har den hellige Fader foretaget Indvielsen af en Statue af Vor Frue ved Indsejlingen til Messina. Vort Billede viser det Øjeblik, da Paven pr. Radio lænder Illuminationen omkring Statuen.

skulde tage Sigte paa at gøre en Ende paa de Lidelser, som Milioner af Mennesker til Stadighed er udsat for i mange Dele af Verden.

Idet Mr. Truman understreger, at Taylor skal besøge andre

»ledende Personligheder« fortsætter Præsidenten, at »Formaalet med disse Samtaler er som ved tidligere Lejligheder at samle de forskellige Synspunkter og Indtryk angaaende de bestaaende Muligheder til min personlige Vejledning«.

KIRKEFORFØLGELSERNE FORTSÆTTER I TITO'S JUGOSLAVIEN

Det kommunistiske Overfald for nylig paa Mgr. Ukmar i den jugoslavisk-besatte Zone B i Triest-Området, har vakt den pinligste Bekymring og Overraskelse i Vatikanet.

Efter Overfaldet paa Biskoppen af Triest, Mgr. Santin, i Juni, foranledigede denne, at den 70-aarige Vice-Rector for Seminariet i Pisino, Mgr. Ukmar, der nyder stor Anseelse blandt de slaviske Katolikker og som maatte formodes at være persona grata ogsaa hos de jugoslaviske Myndigheder, fik Anledning til at foretage en Konfirmationsrejse i Området. I Løbet af en Uge konfirmerede Mgr. Ukmar flere Tusind Børn og kun et enkelt Sted havde der været Tilløb til Uroligheder. Da Mgr. Ukmar imidlertid om Lordagen naaede til en Landsby, brød kommunistiske Bander hylende og skrigende ind i Kirken og bombarderede Alteret med Tomater og raadne Æg. Den følgende Søndag skulde der være Konfirmation i Byen Lanische. Konfirmationen blev gennemført trods Uroligheder, men da Mgr. Ukmar og Sognepræsten Don Miro Bulesich var vendt tilbage til Præstegaarden, brød en bevæbnet Gruppe Kommuniste ind i

Præsteboligen. Don Bulesich blev under Raabet »Leve Tito« dræbt ved Knivstik i Struben og derpaa halshugget, medens Mgr. Ukmar blev alvorligt saaret af Knivstik; senere bragtes han til Hospitalet i Fiume, hvor hans Tilstand stadig betegnes som alvorlig. Nogle Timer efter Mordet fandt man i en lille Lund mellem Vodize og Mune det lemlæstede Lig af Sognepræsten fra Golazzo, Don Kristian, der havde været savnet i en Uge og formentlig er blevet myrdet paa Vejen hjem fra en Naboby, hvor han havde givet Relegionsundervisning.

»Osservatore Romano« bringer en skarp Kommentar i Anledning af disse seneste Hændelser og fastslaar, at der raser en aaben bolschevistisk Kirkeforfølgelse i Triestområdets Zone B. Myndighederne har ganske vist arresteret 10 Personer, som »skyldige« i Urolighederne, men den egentlige Aarsag maa dog søges andetsteds, udtaler Osservatore. Iøvrigt beviser disse Hændelser paa eklatant Maade den »Religionsfrihed«, som Tito har formaaet de syv amerikanske »Gejstlige«, der for nylig paa hans Invitation berejste Jugoslavien, til at publicere i Verdenspressen!

Et sørgeligt Tidens Tegn er de Kirkeran, der har fundet Sted rundt om i Europa i Løbet af

Kirketyve hjem søger Maurus-Kapellet i Beuron

det sidste Aarstid. Det meddeles nu fra Beuron, at det kendte »Mauruskapel« i Donaudalen har været hjemsogt af Kirketyve, der har stjaalet og huseret. Mauruskapellet er verdenskendt som en Inkarnation af den af P. Desiderius Lenz og P. Gabriel Wüger skabte »Beuronerstil«; det opførtes i Aarene 1868—70 og har været Maalet for talrige Beuronerpilgrimme og Venner af den kristne Kunst.

Maurus-Kapellet ved Beuron.

DE * UNGES * SIDE

Om at være Kristen

At være Kristen er ikke det samme som at have meldt sig ind i et »Parti«, der gaar ind for »de moralske Værdier«. At være Kristen er ikke det samme som at *tænke* moralsk ...

Nej, det er at vie sit Liv til en Sag, Kristi Sag — til en levende Personlighed, Vorherre Jesus Kristus. Det er at *handle* moralsk. Det er at lade Gudslivet udfolde sig i os. Det er at sige Ja til vort Credo, Trosbekendelsen, men det er ogsaa at *leve* den.

At være Kristen er ikke en Slags Overfrakke, man tager paa en Tidstid Søndag Formiddag. Nej, det bestaar i, at vi i hele vort Liv, i hver eneste af vore Handlinger, især de allerringeste, lader Kristi Ideal straae omkring os.

En Kristen lever ikke som ethvert andet Menneske. Kristus har udtrykt hele Religionen i dette:

Du skal elske Herren din Gud af alle dine Kræfter og din Næste som dig selv.

Den Kristne kendes først og fremmest paa den praktiske og konkrete Maade, han elsker sin Næste paa. Han giver sig selv uforbeholdent, naar det gælder om at hjælpe baade materielt og aandeligt. Det er meget lettere at hjælpe sin Næste for den, der ingenting har, end for den Rige, for den fattige kan ikke give andet end sig selv, og det er netop dette Kammeratskab, vor Næste mest trænger til.

Hvis vi skal udfolde helt vort Væsen i dets Fylde, hvis vi skal blive heltud lykkelige, hvis Verden skal trives, saa alle kan faa Del i Lykken, saa maa vi rette os efter Guds hele Lov. Det er nødvendigt for vor Skæbne i Evigheden.

Skal man passe en fint indrettet og indviklet Maskine, og man ikke vil rette sig efter Brugsanvisningen, saa ødelægger man Maskinen, og hele Fabrikken vil gaa i Staa. Men saadan vil det ogsaa gaa os,

hvis vi glemmer at elske vor Næste paa en praktisk Maade.

Men det at elske Gud og elske vor Næste som os selv stiller de største Krav til vore Kræfter, og dog er vi svage og slappe. Kristus har sagt os det i Forvejen: Uden mig kan I intet gøre.

Derfor maa vi altid leve sammen med Kristus, vi maa blive os Kristuslivet bevidst, og vi maa bede Himlen om Hjælp. Vi maa bede, bede sandt og bede tit.

Bønnen er Karburatoren i Kristenlivet.

Djævelens sidste Bastion

Mennesker, der stræber efter Fuldkommenheden, kommer ofte til et dødt Punkt, som de ikke synes, de kan komme over. De er klare over, at Fuldkommenhed bestaar i at lade sig lede af den uselviske Kærlighed, saa man kun søger Guds Forherligelse og Næstens Vel uden Tanke paa sig selv. De er ogsaa klar over, at saadan en Kærlighed har Mennesket ikke af egen Natur: kun Kristus kan frembringe den i os, og naar de saa gaar deres Gerninger efter og efterprøver dem i dette Lys, falder de alle ynkeligt til Jorden. Vi søger nemlig os selv i alt. Vi glæder os over at hjælpe en fattig Mand, fordi vi faar hans Tak for det; vi glæder os til Nød over at hjælpe ham anonymt, fordi vi ved, vi faar det tilfold igen i Himlen. Men at give Afkald baade paa det, vi skænker, og den Løn vi vilde faa i Himlen, blot for at glæde Gud og det paagældende Menneske, det vilde sandt at sigt ikke bringe os nogen Fornøjelse. Vi erkender derpaa med et Suk, at vi ikke har den fuldkomne Kærlighed. Til vort Forsvar siger vi, at den kan vi heller ikke have, før Kristus frembringer den i os, og saa giver vi os til at vente paa, at det skal ske.

Og dermed har Djævelen beholdt den sidste og afgørende Bastion i vor Sjæl.

Det fineste Trick, Djævelen kan udføre, er nemlig, naar han kan tage en rigtig Tanke og dreje den umærkeligt, saa den bliver forkert. Paa den Maade har han faaet hele Lande til at falde fra Kirken og derefter Menneskene i disse Lande til at falde fra Gud, og paa den Maade kan han faa de frommeste paa Afveje. Det forkerte i ovenævnte Tanke er nemlig, at vi mener, vi skal *føle Glæde* ved at udføre den uselviske Kærlighedsgerning, og at den ikke er nogen uselvsk Kærlighedsgerning, hvis vi ikke *føler Glæde* ved dens Udførelse. Vi behøver aldrig at vente paa Kristus, det er altid Kristus, der maa vente paa os: alene det, *at vi ønsker* at tjene Gud uselvsk, viser, at Kristus allerede har frembragt denne Kærlighed i os, vi skal blot aktualisere den, og Hemmeligheden ved at gøre den uselviske Kærlighedsgerning er, som med Kolumbus Æg, simpelthen *bare at gøre den*. Tjen Gud og Næsten, lad andre faa Eren af det, og bed Gud om at skænke Sjælene i Skærsilden den Belønning, du ellers selv skulde have haft i Himlen — saa er det en fuldkommen Kærlighedsgerning. At du saa ingen Glæde føler ved at gøre den, er kun en Fordel — følte du det, var der jo Fare for, at du gjorde det for at opnaa denne Glæde. Den venter Gud med at give dig, til du engang kan taale det, — og det er Paradisets Begyndelse.

Kardinalens Opvask

Bibliotekaren ved St. Bonaventura Kollegiet fik et Brev fra en Mand i New York, der bad om en Bog, som kunde bekræfte Rigtigheden af følgende Historie om den hellige Bonaventura.

Den store Kirkelærer vaskede op i Klosterets Køkken, da Sendebudene fra Paven kom med officielt Budskab om, at han var udnævnt til Kardinal. St. Bonaventura skal have bedt dem vente udenfor, til han var færdig med Opvasken.

»Denne Historie,« lød Brevet, »har jeg hørt for mange Aar siden, og selv om jeg ikke betvivler den, vil jeg gerne have den bekræftet af en autentisk Levnedbeskrivelse, for den har været min Inspiration gennem 18 Aar som Tallerkenvasker her i New York.«

Brevkassen tømmes hver Uge

Uvæsentlig Katolicisme

En Konvertit spurgte i Katolsk Ugeblad for 31. August, hvilke Dele af Katolicismen vi roligt kunde opgive, efter at Vedkommende i en Avis havde læst en Udtalelse fra katolsk Side, »hvori der blev skelnet mellem hvad der er væsentligt katolsk og hvad der ikke er det«.

Hvis der hermed sigtes til et kort Referat fra de katolske Akademikeres Vadstenamøde i Aftenberlingen for 20. August, er ovennævnte Citat temmelig unøjagtigt. Der stod: »Katolikkerne maatte se at lade være med at klamre sig til (den svenske Taler sagde nøjagtigt »staa Vagt om«) kvasi-katolske Værdier og i Stedet samle sig om de centrale Ting«. Hans Indlæg gjaldt vort Forhold til Protestanterne. Tilhørerne maatte opfatte Udtrykket »kvasi-katolske Værdier« efter sin Ordlyd, som Værdier der opræder i katolsk Tankegang med Krav paa Gyldighed overalt og til alle Tider, mens de i Virkeligheden er belignet af nationale, lidsbestemte og andre menneskelige Faktorer.

Som Eksempel kunde man nævne, at det var skæbnesvangert for Katolicismen i Frankrig, at Katolikker i 1848 klammede sig haardnakket til en tidsbestemt Opfattelse af Ejendomsretten, som de ansaa for katolsk.

Eksempler paa det modsatte er der mange af i Kirkens Historie. Et af de nyeste er, at de kirkelige Autoriteter bl. a. i Frankrig, naar de skønner det nyttigt, kan opgive visse hævdvundne kirkelige Skikke og tillade, at der læses Messe om Aftenen. Saadanne Bestemmelser vil de kirkelige Autoriteter naturligvis først træffe, efter at der i Forvejen blandt de troende er opstaaet en Trang dertil og et levende Ønske derom.

Hvis Ugebladets Konvertit skulde have ment, at der i den paagældende Udtalelse var Tale om »roligt at opgive« visse »uvæsentlige« Dele af Kirkens *Troslære*, er det maaske nødvendigt at understrege, at noget saadant absolut ikke har været den svenske Talers Mening.

I øvrigt har vel alle Katolikker en Art indre »Rangordning« i deres Trosliv, selv om de ikke selv ved af det. Det vil sige, de sætter noget i Centrum og andet i Periferien. Men ikke et hvilket som helst Dogme bør sættes i Centrum. Maaske har Taleren i Vadstena tænkt paa Katolikker, der er mere optaget af at dyrke alle mulige Andagter og samle paa alle mulige Medaljer end af at give den menneskeverdne Kristus den centrale Plads i Hjerte og Tanker og Livsførelse, som han har Krav paa.

Ugebladets Svar forekom korrekt og velafvejnet. Men jeg tror, vi i Reglen i Danmark er (blevet?) altfor villige til at gaa med paa det »fremmedartede«, det tiltaler maaske vor medfødte danske Passivitet at acceptere uden Vrovl. Vi bør vist nu meget snarere lægge Vind paa aktivt at udvikle de »kvasi-katolske« Værdier, som er naturlige Udslag af vort Trosliv her i Norden og nu i det tyvende Aarhundrede.

Det er ikke alene vor Ret, men ogsaa vor Pligt.

Ellen Nielsen.

Kære Frk. Nielsen! Tak for Deres Oplysninger i Sagen. Stort set

er vi sikkert enige. Vi er blot lidt betænkelige ved, at Ønsket om Frigørelse fra »kvasi-katolske Værdier« er fremkommet i Forbindelse med »vort Forhold til Protestanterne«. Der er saa meget i vor katolske Praksis, man kan fristes til at gaa lettere hen over, fordi man af Erfaring ved, at Protestanter vanskeligt forstaar det. Ingen vil mistænke den svenske Taler for at falde for en saadan Fristelse, men der kan findes mindre velbefæstede Sjæle blandt Tilhørerne. Naar man taler om disse Ting, er det sikrest at forlade de generelle Bemærkninger og konkret sige, at det og det bestemte bør tilpasses til Tid og Sted paa den og den Maade. Saa vil Protestanterne ikke mistænke os for af Propagandahensyn at lave en speciel Katolicisme til Brug her paa Bjerget.

Retræte i Dalum

I Dagene 25.—29. August afholdtes der paa Dalum Kloster Retræte for Herrer under Ledelse af P. Groeteclaes, S. J., og under Tilrettelæggelse af Direktør H. Schultz, Kolding. 30 Deltagere fra hele Landet fik her gennemgaaet St. Ignatius' Eksercitier i Lederens blændende dygtigt fremførte Fortolkning, og at domme efter de begejstrede og dybtfølte Tilkendegivelser ved Afslutningen, havde Deltagerne faaet et velsignelsesrigt Udbytte af Dagene, hvilket ogsaa gav sig Udtryk i varme Taksigelser til Lederen, Arrangøren og St. Hedvigssøstrene ved den afsluttende Sammenkomst.

Saa vel Tilslutningen til denne Retræte, som ogsaa det store Antal Deltagere i den umiddelbart foregaaende Retræte for 39 Damer, afsløre imidlertid med al ønskelig Tydelighed de alvorlige Ulemper, som Indkvarteringen paafører Søstrene, — rent bortset fra at Sø-

strene klarer Besværlighederne ved Indkvartering og Forplejning med straalende Humør og beundringsværdig Dygtighed.

Naar dertil kommer, at denne Retræte er ved at antage Form af en permanent Institution, maa det være Deltagernes Pligt at virke med til at løse Indkvarteringsproblemet paa bedste Maade. En Del af Deltagerne i den sidste Retræte enedes ved Afslutningen om at samarbejde for Oprettelsen af en særlig Bolig for 50 Deltagere, eventuelt ved Anskaffelse af en foreløbig Barak, som siden kunde erstattes med en bedre Bygning, naar Forholdene tillader det. Skulde en eller anden af Ugebladets Læsere have konkrete Forslag at fremføre i denne Forbindelse, vil enhver Henvendelse kunne rettes til Bankfuldmægtig C. Darving, P. Rørdamsvej 40, Kongens Lyngby.

Deltager.

Retræte-Deltagerne samler om Pater Groteclaes S. J.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(37)

Og pludselig løb den lille Pige ud foran den. Hun havde plukket de Blomster, hun var gaaet for at hente, og glad smilende kom hun med dem. Chaufføren opdagede hende først, da det var for sent. Han havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa Hestevognen og havde slet ikke faaet Øje paa Barnet. Der lød et Hvinen af Bremseser —

Men Vognen havde allerede ramt Innocente. Krøblingen følte sig med eet syg og svimmel. Han lukkede Øjnene. —

Da han atter aabnede dem igen, saa han P. Anselm knæle ved Siden af ham, og Innocentes Fader holdt Ansigtet skjult i Hænderne. Han saa Majoren løfte Hovedet og sige noget til Chaufføren, som forsøgte at forklare et eller andet til Svar. Lidt efter saa han Majoren tage sin Frakke af. Og meget langsomt og varsomt skubbede P. Anselm den ind under den lille Piges saarede Legeme. Saa løftede han hende forsigtigt op i sine Arme og bar hende ind. Da han passerede Ambulancen, saa Krøblingen Barnets Ben hænge paa en mærkelig hjælpeløs Maade. Faderen kom gaende bagefter med bøjet Hoved og smerteligt fortrukket Ansigtstryk.

Majoren standsede et Øjeblik for at samle Dukken og Blomsterbuketten op. Han tøvede lidt, men lagde saa begge Dele paa Ambulancen og gik videre. Men efter et Øjebliks Betænkning vendte han tilbage og drejede Ambulancen omkring og kørte den syge op til Klosters Indgangsdør. Ingen af dem talte.

Majoren gik indenfor.

Krøblingen kiggede paa Blomsterne.

Og saa greb Rædslen ham. Innocente var blevet —. Nej, det kunde ikke være sandt. Han gøs. Han prøvede at lade være at tænke. —

Og pludselig rejste der sig i hans Sind et voldsomt Oprør. Han følte sig fristet til at fornægte Gud, til at hade Ham! Brudstykker af Atheistens Argumenter genlød for hans Øren. Han følte det, som om usynlige Hænder prøvede at sønderrive hans Tro. Men han satte sin Vilje imod — — — »Aah Gud, aah Gud, hjælp mig!« Og pludselig forsvandt Fristelsen. Han blev atter rolig.

En Munk kom hurtigt ud af Døren og gik ud til Chaufføren, der gik frem og tilbage ude paa Vejen. Han sagde et eller andet til ham, Chaufføren nikkede og skyndte sig op i Bilen, som han vendte og kør-

te op ad Bjerget med. Krøblingen fik senere at vide, at han var blevet sendt af Sted for at hente Innocentes Moder.

En lang halv Time gik.

Saa hørte han Fodtrin indenfor og Lyden af et Haandtag, som blev drejet om. Pater Anselm fulgt af Majoren og en Munk kom ud.

Præsten gik hen til Krøblingen.

»Vil De helst have, at jeg fortæller Dem Sandheden?«

»Ja — — ja, Tak!«

»Hun er ved Bevidsthed nu; men hun er døende. Hun kan ikke klare det ret længe, højst et Par Timer endnu. Bryder De Dem om at komme ind til hende?«

»Ja — meget gerne,« svarede den unge Mand hæst.

»Hun har modtaget Syndsforladelsen og de Syges Salvelse. Og nu vil jeg give hende Vandringsbrødet, hvis hun da er i Stand til at modtage det.«

Han tilføjede:

»Hun ved ikke selv, hvad der er sket med hende. Men hun vil absolut give Dem nogle Blomster og kan ikke finde dem. Lad hende se, at De har dem.«

Præsten sagde et eller andet til Majoren og gik saa ind i Huset igen sammen med den anden Munk. Majoren gik hen til den unge Mand, drejede Ambulancen og kørte den ind gennem Døren og hen ad Gangen. Han standsede ved en Dør paa venstre Side og aabnede den. En stærk Lugt af Medicin slog dem i Møde. Den unge Mand saa, at han var kommet ind i et stort Værelse. Midt paa Gulvet stod et stort Bord. Ved dets ene Side sad Faderen. Han løftede Hovedet et Øjeblik, da de kom ind; men straks efter vandrede hans Blik tilbage til Bordet. I et Hjørne stod et Vandfad fyldt af smaa Stumper af en blaa Kjole.

Krøblingen fulgte Faderens Blik og saa en lille Skikkelse ligge paa en Madras midt paa Bordet. Hovedet var helt indsvøbt i Bandager, hvorunder et voksagtigt blegt lille Ansigt tittede frem. Krøblingen kunde næsten ikke fatte, at det var Innocente, der laa der. Den stærke Blegthed gjorde hende saa fremmed. Øjnene var lukkede; hun syntes langt borte. Hun var indsvøbt i et stort Tæppe; men selve Arrangeringen af Tæppet omkring den lille Skikkelse vidnede om en frygtelig Lemlæstelse. Hun begyndte at stønne nu og søgte at fri sin Arm ud af Tæppet, som om hun vilde finde noget.

Faderen fik Krøblingen til at

tage Barnets Haand. Hun slog Øjnene op og betragtede ham, og mens hun saa paa ham, kom der lidt Glans i det trætte Blik. Han viste hende Blomsterbuketten.

Lyden af en Klokkes Ringlen hørtes. Da Lyden kom helt nær, knælede Faderen ned. Døren aabnedes, og en Munk traadte ind. Bag ham kom P. Anselm, bærende et eller andet under et hvidt Dække. Munken tændte 2 Lys paa et lille Bord ved Siden af det store og knælede ned. Majoren faldt ogsaa paa Knæ. Præsten bad noget paa Latin, og Munken svarede. Saa gik de hen til Innocente og bøjede sig over hende. Den ene holdt et hvidt Klæde under hendes Hage, den anden rakte hende det hellige Brød. Et helt Minut bley de staaende iagttagende hos hende; saa gik de atter hen til det lille Bord. Ceremonien endte med, at P. Anselm gjorde Korsets Tegn over dem med det, som han holdt under det hvide Dække. — Og saa var de borte.

Lyden af den lille Klokke døde bort. Stilheden føltes atter saa stærkt. Værelset var helt forandret for Krøblingens Øjne. Det var, som om det var fyldt af et mægtigt Væsen, af en personlig Godhed og Kærlighed. Dødsangsten havde maattet stikke sit skarpe Sværd i Skeden. Den unge Mand forstod med eet, at Rædselen var forsvundet, som strøget bort af en mægtig Haand. Det var, som om en eller anden havde løftet lille Innocente op i sine Arme og havde sagt: »Dette Barn er i min Varetægt.«

Pater Anselm kom tilbage og satte sig i en Stol tæt ved Bordet. Han lænede sig ind mod den lille Patient og hviskede nogle Ord. Krøblingen hørte ham sige Jesu Navn, og han hørte, hvorledes Barnet gentog Præstens Ord. Hun kyskede det Krucifiks, som han rakte hende. Atter vaagede de i Tavshed hos den lille syge Pige.

Hun begyndte igen at stønne — og stoppede pludselig.

Fortsættes

Ukristen Tale

Skulde jeg lave en Liste over grimme Ord, som en Kristen ikke bør benytte, vilde jeg ikke bekymre mig saa meget om en Mængde af den »Banden«, der er mere dum end ond. Jeg vilde paa min sorte Liste sætte nogle giftige Ord, der virkelig bespøtter Evangeliet. Højt oppe paa Listen vilde jeg sætte Ordet *haabløs*. Bruger vi det om en Situation eller et Menneske, slaar vi Døren haardt i og fornægter Haabets Gud. Naar vi siger »det er haabløst« eller »han er ganske haabløs«, er vi hørt op med at tro paa det kristne Evangelium.

David Reed.

FILM

Den katolske Filmkongres (Sluttet)

Søndag den 22. Juni afsluttedes Filmkongressen endelig paa dejlig og værdig Maade med følgende Program: Kl. 10 samledes man til Højmesse i Bruxelles fornemste og ædleste Kirke, Saints-Michel-et-Gudule, til en særlig »Messe du Cinéma«, der blev celebreret af Mgr. Prosperini fra Rom med pontifical Assistance af H. Em. Kardinal van Roey, der er Ærkebiskop i Malines (Kirken med de skønne Klokker, som herhjemme Helligaandskirken nye er stemt i Aand med) og Belgiens øverste kirkelige Chef. Til den meget betagende kirkelige Handling (NB qua Højmesse ingen almindelig Kommunion. Det bruges hverken i Belgien eller i England, man kommunikerer ved de stille Messer) kom den herligste Musik og Sang, man kan forestille sig, idet det fineste Belgierkor, fra Saint-Rombaut i Malines, under Ledelse af Msg. Van Nuffel sang Robert Herberigs Lejlighedskomposition »Messe pour la Paix«, der rummede saa mange skønne og betagende Øjeblikke, at man i høj Grad maa anbefale den til vore store Kor og til Statsradiofoniens store Koncertkor. Dertil improviserede Organisten Flor Peeters over Offertoriet »Illuminatio mea« og han endte ogsaa med en ganske fortræffelig Egenkomposition, Fantasi og Trippelfuga fra en »Orgelsymfoni« (Op. 48). Det var en Stund, jeg aldrig vil glemme!

Umiddelbart efter Messen afholdtes en Reception for alle i Rotunden henne i den Bygning, hvor Filmfestens Film vist, hvor Kardinalen gik omkring og sludrede og hvor man for en sidste Gang havde Lejlighed til at tale med de Mennesker, man under Opholdet var kommet til særligt at sympatisere med. Jeg fik en lang Række Hilsener med hjem i min Stambog til Ugebladets Læsere og de danske Katolikker i det hele taget. Maa-ske der engang bliver Plads til at

offentliggøre nogle af de tit meget personlige og opmuntrende Ord?

Og saa var der vel egentlig kun tilbage at afslutte officielt, i Palais des Academies som da vi begyndte Arbejdet, og under Kardinalens Overledelse. Man redegjorde for hvad man havde fundet ud af ved Diskussioner og Udvalgs møder, man forelagde OCIC's Bestyrelse — den nye — og dens Beslutninger, og man paahørte et lille spirituelt Foredrag af Grandjean om »Kirke og Film«. Kardinalen sluttede nu Kongressen, og man drog hjemad i smaa Klynger. Solen bagte og spejlede sig i den dampende Asfalt, de sortklædte Patere led med en Anstand, som kun aarelang Træning kan give, og vi andre jog indendørs saa hurtigt som Linie 93 kunde bære en. Kofferterne var pakkede. Nordekspressen kørte snart frem paa Perronen. Og et Par Timer efter var man atter paa Vej hjem efter en baade lærerig og kolossalt spændende og fornøjelig Oplevelse i et Belgien, der i sjælden Grad (paa Overfladen) evnede at ligne et jordisk materielt Paradis.

Maatte nu Gud give sin Velsignelse til at de katolske Filmtanker først og fremmest maatte gennemtrænge alle rettænkende Katolikker, og dernæst hele den Del af Menneskeheden, der alvorligt arbejder for de aandelige Værdiers fortsatte Bestaan.

Bjørn Rasmussen.

Spænding

En Dramatiker var engageret til at skrive en Serie Hørespil, bygget over bibelske Emner. Efter det første af Spillene hørte han forbavset Speakeren meddele: »Dræber Kain saa Abel? Stil ind i Morgen paa samme Tid og hør, hvad der videre sker.«

Sygeplejerske

pensioneret, egen Telefon, søger Del af Lejlighed med Centralvarme. Henvendelse Eva 7137.

BOGNYT

Alexis Carrel: Bøn. 29 S., Kr. 2,00

Nobelpristageren, den verdensberømte Fysiolog raaber med denne Bog en Advarsel ud i Verden. Et Livs Erfaringer som Læge har gjort den nøgterne Videnskabsmand dybt troende; han har undersøgt og taget Stilling til Miraklerne i Lourdes og studeret den katolske Kirkes Mystikere og Helgener, og han er kommet til det Resultat, at det fortrinsvis er blandt disse, »der forblev tro mod Fædrenes Tro«, at Bønnen endnu praktiseres.

Carrel naar ikke helt ind til Mystikkens Hemmelighed, men det er mærkeligt for en Katolik at se, hvor langt han ad sine egne Veje naar. Som Videnskabsmand fastslaar Carrel, at Mennesket bestaar af Legeme og Sjæl, og ligesom Legemet er afhængigt af Universets kemiske Stoffer, Ilt o. s. v., er ogsaa Sjælen afhængig af den aandelige Verden, der er dens Ophav, nemlig Gud. Han hævder, at Bønnen er en Funktion, der er fuldstændig uundværlig for Mennesket, og at det tyvende Aarhundredes Mangel paa Bøn fremskynder Menneskehedens Forfald og Degeneration.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

To katolske Damer

som driver en Kunstindustriskole, søger herigennem Forbindelse med Trosfæller, som vil afhænde Uldgarn eller Uldgarnrester til dette Formaal.

Henvendelse Byen 5954 mellem 11—14, Fredag undtagen.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Iltog Gas . Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

14. S. *Det helige Kors*s Op-højelse (1074—110); 2. Bøn: 16. Søndag e. Pinse (710); Hellig Kors's Præf. (517); sidste Evang.: Søndagens (711).
15. M. *Jonifru Mariæ syv Smert*er (hvid) (1077—111); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Nicomedes (1077); Præf. (522).
16. Ti. † *St. Cornelius og St. Cypr*ian (rød) (1078); 2. Bøn: St. Eufemia, St. Lucia og St. Geminianus (1078), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).
17. O. *Tamperdag* (717); 2. Bøn: (violet) St. Frans af Assisis Saarmærker (1079); alm. Præf. — Eller: (hvid) *St. Frans af Assisis Saarmærker* (1079); 2. Bøn: Tamperdagen (717); alm. Præf.; sidste Evang.: Tamperdagens (720).
18. T. *St. Josef af Cupertino* (hvid) (1080); alm. Præf. (525).
19. F. *Tamperdag* (722); 2. Bøn: (violet) St. Januarius og Fæller ([311]); alm. Præf. — Eller: (rød) *St. Januarius og Fæller* ([30]); 2. Bøn: Tamperdagen (723); alm. Præf.; sidste Evang.: Tamperdagens (307).
20. L. *Tamperdag* (725); 2. (violet) Bøn: Eustachius og Fæller ([28]), 3. Bøn: Vigilien ([2]); alm. Præf.; sidste Evang.: Vigiliens (1082). — Eller: (violet) *Vigilie til St. Matthæus* ([1]) med eget Evang. (1082); 2. Bøn: St. Eustachius og Fæller ([28]), 3. Bøn: Tamperdagen (725);

- alm. Præf.; sidste Evang.: Tamperdagens (372). — Eller: (rød) *St. Eustachius og Fæller* ([27]); 2. Bøn: Tamperdagen (725), 3. Bøn: Vigilien ([2]); alm. Præf. sidste Evang.: Tamperdagens (732).
21. S. *St. Matthæus, Apostel og Evangelist*.

Stort Udvalg i

Rosenkranse . Franske Krucifiks

Flere Tusind forskellige

Bønnebogs-billeder . Postkort

Franske og engelske Bønnebøger

Gradualer . Ritualer m. m.

Alle Bøger skaffes

KATOLSK BOGHANDEL

Stenosgade 3. København V
Vester 3930

BLIV

BØRNEHAVE- LÆRERINDE

ved

NORDISK MONTESSORI KURSUS

for Børnehavelærerinder
Svanemøllevej 116
Tlf. Helup 3385 og 3413 x

Forlang Prospekt

Mark Poulsen & Rønne INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

St. Ansgars Kirke

Onsdag d. 17. Kl. 19½: Møde for Sognets kvindelige Kongregationer.
Torsdag 18. Kl. 19½: Møde for Mændenes Kongregation.

Sermons en Français

1er Dimanche de chaque mois: messe basse avec sermon en Français à l'église de sainte Thérèse à 11 h.

3me Dimanche de chaque mois: messe basse avec sermon en Français à l'église de saint Ansgar à 11½ h.

Prière de le faire savoir à qui cela pourrait intéresser.

D. K. S. F.

Sct. Elisabethsøstrene indbyder Forbundets Medlemmer til en Sammenkomst med vor finske Gæst Siri Gripenberg Torsdag den 18. Sept. Kl. 20 paa Sct. Elisabeths Hospital.

St. Frans 3. Orden

Møde Sønd. 21. Sept. Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital. Generalabsolution.

Rauschen efterlyses

Da jeg har Brug for adskillige Eks. af Rauschen, Lærebog i den katolske Tro III. *Trostære* og V. *Udvidet Apologetik*, og disse Bøger er udsolgt fra Forlaget, maa jeg ad denne Vej bede Folk, der ligger inde med disse Bøger, være mig behjælpelige, og enten laane mig Bøgerne eller helst afstaa dem til mig mod rimelig Betaling.

S. Wevers,
Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Korrespondance

søges med midaldrende katolsk Mand. Billet nrk. 49 modtager Redaktionen, Nørrebrogade 17 C.

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristnesammenkomst med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Announceafdeling: P. Lüders Thomsen, Ste-

nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets

Ekspedition.

Kolding Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Roskilde Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365	Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aarhus		Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)
Aabenraa	Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Bymejeriet <i>v. L. Lindholdt</i> Skibbrogade 10 Lev. til St. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapoethandel Lev. til de katolske Institutioner	W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Tlf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Ludwig Wohlenberg & Co. <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen <i>Søndergade 9 . Tlf. 3322</i> <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 633	Linoleumsarbejde <i>udføres af øvede Folk</i> Claudi Hansens Eft. Jernbanegade 3, Tlf. 60 Lev. til de kat. Institutioner
R. Sørensen <i>Grundlagt 1877</i> Østergade 7 . Tlf. 130 <i>Blomster og Kranse</i>	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 1420	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset <i>Tlf. 480</i> Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Odense

C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til de kat. Institutioner
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m. 1. Kl s Betjening Ny Indehaver	G. Larsen Malermester Fengersvej 20 . Telefon 5126 Lev. til St. Josef Hospital
»Isbjerget« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg	Ejnar Sørensen Optiker & Urmager MUNKESTRÆDE Lev. til kat. Institutioner	B. M. Wivels Eftf. H. Chr. Schneider Aut. exam. Vand- & Gasmester Kobbersmed. Installation af Badeværelser og W. C. Møllergade . Telefon 272 Udf. Arb. hos de kat. Institutioner
Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264. H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandfabriken »Ørkild«	
Chr. G. Kielberg's Boghandel Telefon 86 & 1486 Alle Efteraarets Bøger haves paa Lager Lev. til Sct. Maria Hospital og Skolen	Julius Chr. Rasmussen Muremester . Entreprenør Egenøvej 36 . Tlf. 221 Udf. Arb. hos de kat. Inst.	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Brødr. Johs. & Emil Franke A-S Møllergade 3 . Telefoner 218—518 Kød . Flæsk og Paalæg Lev. til St. Maria Hospital	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) Kul . Koks . Cinders . Briketter	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maria
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr . Glas . Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

Ugeblad

21. September 1947
95. Aargang
Nr. 38

Bispevielsen i Amerika
Samling af vore Kræfter
Helgener og Sygdomme
Den store Spejderlejr
Nyheder fra hele Verden

STAT OG KIRKE

Med god Grund har Biskop Fuglsang-Damgaard peget paa Nødvendigheden af en Drøftelse om Forholdet mellem Stat og Folkekirke. Nordentoftsagen og ganske særligt Rigsdagens Behandling af Spørgsmaalet om kvindelige Præster har givet Folkekirken noget at tænke paa. For gode Folkekirkemedlemmer er den bestaaende Tilstand utaa-
lelig.

Hvis de Gammel-Protestanter havde Ret, som tror, at dansk Katolicisme kun gaar ud paa at ønske Folkekirkens Opløsning, vilde vi formentlig haabe paa, at det ikke lykkes Folkekirken at gøre sig fri. En Fortsættelse af den uværdige Tilstand, hvor Rigsdagen kan lovgive i Kirkens intimeste Sager, vil uvægerligt fremme Danmarks Afkristning og Folkekirkens Reduktion til fuldkommen kristelig Afmagt.

Vi Katolikker ønsker imidlertid ikke dette. Vi ønsker, at Folkekirken skal blive endnu mere kristen. Vor Anke er den, at man ved Reformationen kastede Vrag paa væsentlige Dele af Kristendommen. Derfor ønsker vi ikke Reformationen videreført, heller ikke hvad Statens Indflydelse

paa den protestantiske Kirke angaar. Vi ser helst Folkekirken gjort fri for Statens Lænker. Hvad der mistes er intet mod de kirkelige Værdier, der vindes — hvis man tør gøre Skridtet fuldt ud.

Naar vi siger det, er det erfareren Mands Tale. Den katolske Kirke har i sit lange Liv gjort bitre Erfaringer om, hvad det koster Kirken at stille sig under Statens Beskyttelse. De Goder, den katolske Kirke paa denne Maade har opnaaet, har altid været dyrekøbte. Ja, vi kan tilmed bevidne, hvor tungnemme Menneskenes Børn kan være, ogsaa Katolikker, overfor Erfaringens Tale. Rundt om i Verden gør nye Slægtled de gamle Fejl, før ogsaa de belæres af haarde Realiteter.

Men Folkekirken skal gøre Skridtet fuldt ud. Den skal ikke forsøge at opnaa Frihed og samtidig bevare de materielle Fordele ved at være Statskirke. Ogsaa det kan vi af Erfaring fortælle den, er en uholdbar Situation.

At den urbane Diskussion mellem Folkekirken og os andre kun vil blive bedre, naar vi staar ens overfor Staten, er ogsaa et

DEN FLYVENDE PRÆST. Inde i Bladet fortællendes der om Sognepræsten i New Mexico, Pastor Stadtmueller, som varetager sin Sognegering pr. Flyvemaskine.

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMINGS COMP. A/S

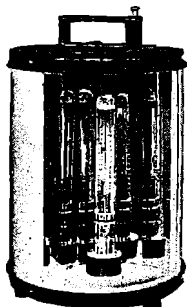
Esromgade 15 · Central 74 80 · København

KBK

**Aktieselskabet
Københavns Brændels Kompagni**
Nørregade 15 C. 9270

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg
Nørrebrogade 200 · Telf. Taga 1296
Leverandør til de katolske Institutioner

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 590 komplet

Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbhvn. - Aarbus

N. A. Nørgaard

Murermester
Vandtaarnsvej 7-9, Søborg
Telefon Søborg 1968

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør
Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 · 2755
Leverandør til St. Kauds Skole

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen
Nørrebrogade 18 B · C. 6538
Papir · Stort Boglager · Fyldepenne
Leverandør til katolsk Centralskole

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik og Terrazzo
La Coursvej 3
København F
Telf. Gothdb 656

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.
Stenosgade 3, Vester 23 19 x

Den runde Kiosk

Tlf. Nora 5615 · Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Uge-
blade og Tidskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe
PRODUKTER

Worning & Petersen
TEKSTILS- og BÅD-INDUSTRY

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager
køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.
Randers · Telefon 137

Edmund Sønchsen Glarmester

Bygningsarbejde · Rammer · Spøjle · Glasforskr.
Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

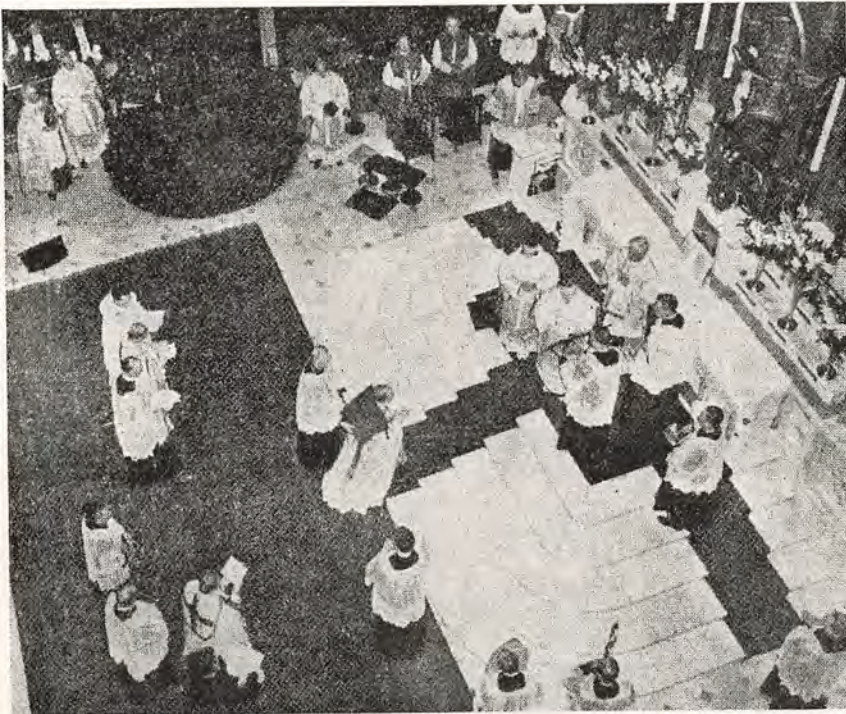
Th. P. Stillinge

Tømrermester
Sejrsgade 15
Tlf. Ryvang 1225
Leverandør til den nye Præstegaard og
Mønlighedssal i St. Mariæ Sogn

ROBERT HANSEN

1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A · Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Bispevielsen i Amerika

Evangeliebogen hviler paa Biskop Nelsons Skulder, mens han knæler Altertrine.

I St. Peter og Pouls Katedralen i Providence, Rhode Island, U. S. A. fandt Pater Knud Ansgar Nelsons Bispevielse Sted paa Guds Moders Fødselsfest, d. 8. September. Konsekkrator var den Apostoliske Delegat i de forenede Stater, Mgr. Giovanni Cicognani fra Washington, samt Biskoppen af Providence, Mgr. Francis P. Keburgh og vor danske Biskop Theodor Suhr. Prædikenen blev holdt af Bostons Ærkebiskop, Mgr. Richard J. Cushing.

Den store Højtidelighed, der varede i tre Timer, overværedes af ca. 1500 Mennesker. Alene Navnene paa de mere prominente Gæster fyldte Dagen efter en halv Spalte i Aviserne i Providence. Foruden Præster og Ordensfolk i Mængde var mødt adskillige protestantiske Præster og den jødiske Rabbiner. Domkirkekoret paa 40 Mands- og Drengestemmer sang Gounods »Messe solennelle« til de faste Dele af Messen og gregorianske Melodier til Dagens Tekster. I Forbindelse med Konsekkratio-

nen blev Te Deum og Alle Helgens Litaniet sunget til gregorianske Melodier.

I sin Prædiken sagde Ærke-

biskop Cushing bl. a., at kun 10 Aar efter sin Præstevielse og kun 20 Aar efter sin Ankomst til Amerika vil Biskop Nelson nu vende tilbage som Jesu Kristi Apostel til et andet nordisk Land. Ærkebiskoppen nævnte den høje kirkelige Rang, som andre Konvertitter havde naaet, deriblandt Newman og Manning i England. Han talte om den vanskelige Post, Biskop Nelson nu bliver sat paa. Sverige har gennem en lang Historie været en haard Modstander af Katolicismen. Indtil 1876 var den katolske Tro forbudt. Religiøse Ordener er stadig udelukkede. Af en Befolkning paa seks og en halv Million er der kun fem Tusinde Katolikker. Visselig et uhyre Virkefelt for en Biskops Anstrengelser. Men, Biskop Nelson, gaa ind til denne Gerning uden Frygt eller Ængstelse. De vil i Sverige finde et godt Folk — et Folk som Deres eget. De kan mangle Tro, men de vil ikke vise Had.

Ærkebiskoppen sagde, at Biskop Nelsons Bispevielse, hans Afstamning, hans personlige Konversion, hans Klosterløfter og det Land, han nu rejser til, »alt dette faar mig til at sige,

Biskop Nelson forlader velsignende Katedralen efter Bispevielsen. Biskop Keburgh af Providence og Biskop Suhr ledsager ham.

at jeg i hans officielle Sendelse ligesom i et Symbol ser Kristi katolske Kirkes Historie i de Slægtled, der nu vil følge. En af de store Perioder i Kristendommens Historie nærmer sig sin Afslutning. Verden er brudt i Stykker af aandelig Ondskab og Had, af fysisk Vold og Vellyst. Vi befinder os ved Ebbetide for de menneskelige Forhold, og Strømmen er nu ved at vende.

I Dag ser jeg et Symbol paa den Rolle, de store klosterlige og missionerende Ordener er bestemt til at spille i Genophygningen af den sønderbrudte Kristenhed. Paany skal Munkene komme fra Vest, som vor kære Biskop nu denne Morgen vil komme til Sverige. Paany vil Katolicismen, de Ting som er Guds, finde deres faste Stade her i Vesten i den nye Verden, medens den gamle Verden bløder sig Døden nær. Om Gud vil, skal der atter fra Vesten — ligesom engang fra England og Irland, men nu fra Amerika — komme store Biskopper frem fra deres Klostre for at prædike for Konger, store Missionærer komme fra Klostrene for at prædike paa Torvene.

Ærkebiskoppen sluttede: »Jeg beder Gud om, at dette maa være et profetisk Symbol paa Europas og den moderne Verdens Genfødselse. Jeg beder Gud velsigne Danmark, som gav Amerika denne unge Mand. Jeg beder Gud velsigne Amerika, som gav Kirken denne Præst. Jeg beder Gud velsigne Rom, som gav Sverige dets Biskop. Jeg beder Gud velsigne Sverige, at dette Land maa blive Pantet paa Opfyldelsen af vor Profeti — den Profeti, som vor hellige Fader Paven i selve dette Aar gav sin Opmuntring, da han i St. Benedikts himmelske Hænder lagde Europas Genrejsning. I denne Morgen lægges en Del af dette Apostolat i de viede Hænder paa en af St. Benedikts Sønner«.

Biskop Suhr var Dagen i Forvejen ankommet til Rhode Island med Flyvemaskine og var modtaget i Hillgrove Lufthavn af Biskop Nelson og Pastor Borgstedt.

Samling af vore Kræfter

Sven Damsholt skal have Tak for sin Appel til Academicum Catholicum i forrige Nummer af Katolsk Ugeblad. Vi har i A. C. god Vilje til og rækker gerne Haand til Samarbejde paa alle Omraader, hvor det er naturligt og muligt for os at være med.

Baade Arbejdet for katolsk Presse og Sognearbejdet, herunder særlig Ungdomsarbejdet, er utvivlsomt Omraader, som vore Medlemmer bør tage aktivt Del i. Nogle gør det, men der burde være flere.

Nu er A. C. jo ikke en Hær eller en Orden med Lydighedspligt for Medlemmerne, saa Lederne kan beordre dem til dette eller hint. Fra Foreningens Side kan vi kun pege paa Opgaverne og søge at vække Ansvarsbevidsthed hos dem, der har praktisk

***** * Nyt fra Vikariatet * *****

Pastor Hans Jorna er udnævnt til Kapellan ved St. Antoni Kirke i Brønshøj. Pastor T. Palsøe er udnævnt til Kapellan ved St. Mariæ Kirke paa Frederiksberg. Pastor Ebbe Simonsen er udnævnt til Kapellan ved Sakramentskirken paa Nørrebro i København. Pastor Ib Andersen er udnævnt til Kapellan ved St. Knud Lavards Kirke i Kongens Lyngby.

✧

Sognepræst Steph. Wevers er bortrejst paa Besøg en Maaned Tid paa Færøerne.

✧

Ved en Fejltagelse meddelte vi sidste Uge en forkert Dato for det store Møde i Odd Fellow Palæet. Det bliver den 2. November, ikke den 3.

✧

De to dansk-engelse Jesuiterpatres, Brødrene Laurence og Leslie Dorn, der modtog Subdiakonats- og Diakonatsvielsen i Domkirken sidst i August, er blevet præsteviet i London. Hjertelig til Lykke!

Mulighed for at gøre sig nyttige.

Desværre sætter praktiske Forhold særlig økonomiske — alt for snævre Grænser for, hvad vore unge Medlemmer kan yde. (Hvis vi havde flere og større Legater til Raadighed, som kunde bruges til at fritage Studenter for at bruge saa meget af deres Tid til at tjene til Livets Ophold, saa kunde vi ogsaa vente større Aktivitet af dem). Nu gælder det for de fleste blot om at »blive færdig« saa hurtigt som muligt. Men nu om Forholdet mellem A. C. og Katolsk Ugeblad. Jeg har kigget et Par Numre igennem. Det er ikke svært at se, at den aldeles overvejende Del af Stoffet er skrevet af katolske Akademikere — ikke fordi A. C. har sat dem til det, men i god Overensstemmelse med de Ønsker og Bestræbelser, som vi nærer i A. C. Der burde blot være endnu flere aktive Medarbejdere.

Er der noget, som ligger os fjernt, saa er det at ville skade Katolsk Ugeblad. Derfor blev Starten af »Litteræ« for 2 Aar siden ogsaa forud drøftet mellem Redaktør Kiærulff og mig, og vi var dengang enige om, at Udgivelsen af vort Medlemsblad, tværtimod at skade Ugebladet, snarere vilde gavne det, ved at det blev en Skole for fremtidige Medarbejdere. Efter at være blevet Medlemsblad ogsaa for den finske, norske og svenske Forening af katolske Akademikere, er »Litteræ« vokset i Omfang og Oplag, saa det manuelle Arbejde ved Skrivning, Publikering og Forsendelse efterhaanden blev for tidsrøvende.

Trykning var da den givne Udvej.

Da en vis Annonceindtægt var nødvendig for en økonomisk Gennemførelse af Planen, søgte vi Forhandling med Formanden for »Katolsk Presse«, Landsrets-sagfører G. Garth-Grüner, for at finde en Løsning, der ikke skadede Katolsk Ugeblads Annonceakkvisition. Vi blev enige om en

(*Fortættets Side 338*)

Helgener og Sygdomme

af Walter Grumbley O. P.

En Forfatter har spurgt, om ikke Reformationens Resultat kan udtrykkes i den ene Sætning: De har taget min Herre bort. Mange Katolikker har rimeligvis tænkt, at Reformationen i hvert Fald tog Vorherres udvalgte Tjenere og Venner, Helgenerne, fra os. Før den Tid var Helgenernes Navne paa alle Læber, og deres Billeder smykkede mangt et Alter ved Alfarvej i Stedet for de moderne Statuer af en Politiker eller Filantrop. Hvor rige er Irlændere, Bretoner, Toscanere og Spaniere med deres smukke Helgendyrkelse. De gør stadig, hvad vore Forfædre gjorde — stoler paa Helgenernes Hjælp i enhver Nød. Alle Slags Grunde leder til Valget af specielle Skytshelgener, mange af disse Valg er løjerlige nok, men de er fulde af kærlig Ærbødighed. Saaledes har Folkets Tro givet visse Helgener et Monopol paa at helbrede bestemte Sygdomme.

Over tredive Helgener paakaldes i Tilfælde af Pest, enten fordi de i deres Liv eller efter deres Død har hjulpet mod denne frygtelige Sygdom, eller fordi de selv har lidt deraf. Blandt disse Helgener er de to Læger, St. Cosmas og St. Damian, Kæmpen Kristoffer, den hellige Jomfru, St. Catharina af Siena og den store Kardinal, St. Karl Borromæus. Tyve Helgener nævnes som Beskyttere mod Feber, deriblandt St. Aloysius, der døde af en ondartet Feber, han paadrog sig, medens han arbejdede paa et Hospital i Neapel, St. Antonius, bekendt for sin Kærlighed til de syge, og St. Amalberga, selv Moder til fem Helgener. Hun beskytter desuden ogsaa de haardt kvæstede. I det samme Benediktinerkloster i Maubeuge, hvor hun døde, levede St. Aldegonde, der beskytter mod Kræft, den forfærdelige Sygdom, hun selv døde af. De, der lider af gul Feber, henvises til den sicilianske Karmelit, St. Albert af Tra-

pian, der døde i 1307, men i Tilfælde af Tyfus paakaldes St. Adalhard, en Nevø af Karl den Store.

Naar vi gaar over til mere specielle Smerter og Lidelser, finder vi St. Dwyn, en Datter af St. Brychan, den irske Konge over Wales, som Beskytter mod forskellige Onder for Mennesker og Dyr. Apopleksi stilles under St. Andreas Avellinus' Forbøn. Han ramtes selv deraf, da han gik op til Alteret for at frembære Messeofferet. De blinde har mange Skytshelgener, især Bretonen St. Hervé. Skønt født blind, underholdt han, der af Fødsel var Walliser, sin Moder ved sin Trubadur tjeneste ved St. Childebert af Paris' Hof. Han byggede ogsaa et Kloster for de Almisser, han modtog. Foruden til ham, tog man i Middelalderen sin Tilflugt til St. Restitutus, der ifølge en sen Tradition var identisk med den blindfødte Mand, som Vorherre helbredte, men som i Virkeligheden rimeligvis levede i det tredje Aarhundrede.

De, der lider af Kolik og Mavebesvær, har altid paakaldt St. Erasmus, Biskop og Martyr, som led Døden i 303. Middelalderen igennem blev han under Navn af St. Elmo æret højt som Sømandenes Skytshelgen, men blev i Middelhavslændene fortrængt af St. Petrus Gonzales, en spansk Dominikaner, som fejlagtigt ogsaa fik Navn af St. Elmo (eller Telmo). St. Erasmus, der ifølge Traditionen blev barbarisk dræbt ved at faa sine Tarme flaaet ud og vundet op rundt om en Valse, blev af denne Grund stadig paakaldt i Tilfælde af Maveuorden og Krampe. St. Timoteus er ogsaa Skytshelgen mod Mavesygdomme, fordi han af St. Paulus blev raadet til at drikke lidt Vin for Mavens Skyld. Traditionen mener, at han maa have haft en svag Mave.

Blandt de mange Skytshelgener mod Epilepsi er den berøm-

teste St. Vitus, der siges at have helbredet Diocletians Datter for voldsomme Anfald, der skyldtes Djævelbesættelse. Det forhindrede ikke den utaknemmelige Fader i at lade sin Velgører dræbe under forfærdelige Pinsler. St. Valentin paakaldes ogsaa mod denne Sygdom, ligesom St. Christoffer, St. Alban af Mainz og flere andre. Patriarken Job æredes i Middelalderen som Beskytter imod Syfilis, og gamle Missaler indeholdt Messer til Ære for St. Job imod *morbus gallicus*. Andre Skytshelgener, der paakaldes imod Hudsygdomme, er St. Antonius den Store, den berømte Ørkenfader, og St. Gezzelin, en fattig Hyrde i det 12. Aarh., der passede Faarene ved et Cistercienserkloster i Nærheden af Mühlheim i Tyskland, og siges aldrig at have sovet under et Tag.

De, der lider af Hovedpine, har mange Hjælpere, bl. a. St. Aspren, hvis Navn minder om et populært Middel mod denne Pine. St. Dionysius, Biskop og Martyr, der fortælles at have baaret sit afhuggede Hoved et betydeligt Stykke Vej, paakaldes ligeledes. I Italien tager man for dette sin Tilflugt til St. Catharina af Siena, der var meget plaget af Hovedpine. Sindssygdomme helbredes paa Forbøn af Abbeden St. Giles og af St. Dymenna. Ved sidstnævntes Grav i den flamske By Gheel helbredtes mange Sindssyge, og der findes den Dag i Dag i Gheel et berømt Hospital for sindslidende.

Et af de pudsigste Valg af en Skytshelgen imod Sygdom var det middelalderlige Valg af St. Laurentius som Hjælper imod Lumbago. Mod Gigt tog man sin Tilflugt til St. Jakob den Store. Mod Halssygdomme er den store Beskytter St. Blasius, hvis Ry spredtes over hele Europa. I England bevidner endnu Skiltene ved nogle faa Landsbykroer hans tidligere Popularitet. Hans Velsignelse gives stadig hvert Aar paa hans Festdag med to tændte Lys, der holdes i Form af et St. Andreaskors. Da St. Andreas selv er en Beskytter mod daarlig Hals, spekulerer man

naturligt over, om det er, fordi han er Skytshelgen, at St. Blasius' Lys bliver krydset, eller om han er Skytshelgen, fordi Lyse-
ne krydses saaledes. Hjælper mod Tandpine er St. Appolonia og den salige Damien Moner. Den førstnævnte er Skytshelgeninde, fordi hendes Tænder blev brutalt knækket af Bøddelen,

den sidstnævnte, fordi mange Helbredelser fandt Sted ved en af hans Tænder, der opbevare-
des som Relikvie.

Nogle Helgener beskytter mod enhver Form for Sygdom. I Lourdes erfarer vi, at Vor Frue er sine Børns sikreste Tilflugt, den store *Salus Infirmorum*.

I GIDSLERNES STED

Paa Dansk ved J. Fd.

Det var en taaget Februardagen i 1871. Den lille nordfranske Bys Beboere var ved at vaagne; fra Tid til anden blev et Gardin trukket til Side, og et Hoved viste sig i Vinduet, men forsvandt hurtigt igen. Ingen viste sig paa Gaderne; Butikkerne blev ikke lukket op den Morgen. Det var, som om noget trist og uhyggeligt truede den kønne og ellers saa muntre og travle lille By.

Saaledes var det ogsaa; en stor Ulykke truede; en sørgelig Begebenhed var i Vente.

Aftenen før var et preussisk Regiment trængt ind i Byen, havde forlangt Levnedsmidler og Foder til Hestene og endelig stillet Krav om hundrede Tusind Francs, der skulde betales inden tolv Timers Forløb.

Borgmesteren havde paa hele Befolkningens Vegne svaret, at man var rede til at huse Tyskerne og forsyne dem med alt, hvad de trængte til for sig selv og deres Heste, men at det, som Forholdene nu var, vilde være umuligt at opdrive hundrede Tusind Francs i hele Byen, selv om hver eneste Borger udleverede sin sidste Skillings.

Den tyske Regimentschef svarede, at da Byen laa udenfor den egentlige Krigsskueplads, kunde han ikke tage Kvarter her. Han ønskede Mad til Folkene og Foder til Hestene nu med det samme, og hundrede Tusind Francs senest næste Morgen Klokken ni. Blev de Betingelser opfyldt, vilde Regimentet drage roligt bort.

Forfærdede gav Beboerne sig til at samle alt, hvad de havde af Korn, Vin, Kaffe og Konser-

ves, og bringe det til Raadhuset. Da Borgmesteren lovede, at alt senere skulde blive betalt, tømte Urtekræmmere, Slagtere og Vinhandlere deres Lager, og man fandt ogsaa et Par Vognladninger Hø. Men Pengene kunde ikke skræbes sammen; med den yderste Anstrengelse lykkedes det at samle seks Tusind Francs, mere kunde det ikke blive til.

Regimentschefen vurderede roligt alt, hvad der blev leveret ham; lod alt læsse paa Vogne, gav Folkene en Requisitionsseddel, talte den Sum, Borgmesteren overgav ham, og stak Pengene i Lommen; derpaa tog han en Liste ud af sin Tegnebog, saa den igennem og nævnte saa Navnene paa de seks mest fremragende Borgere i den lille By.

De seks Mænd traadte forbavset frem.

»De maa følge med som Gidsler, mine Herrer,« sagde den tyske Officer i en udtryksløs Tone. »Hvis de fire og halvfems Tusind Francs bliver betalt i Morgen tidlig, bliver De løsladt; hvis ikke, bliver to af dem skudt, og de andre sendt til Preussen.«

Fire af disse Mænd var Familiefædre; hver af de to andre var sine Forældres eneste Søn. Tyskerne havde faaet nøjagtige Oplysninger og forstod at vælge.

Man kan forstaa, hvilken Rædsel der herskede i Byen den næste Morgen. Og dog syntes det ganske umuligt, at en saa vanvittig Trusel virkelig skulde kunne blive til Virkelighed.

Da Klokken var et Kvarter i ni, lød et fjært Signal, og Klokken ni var en preussisk Afdeling samlet paa Torvet.

Gidslerne stod der, ligblege og skælvende. Den forfærdede Befolkning samledes lidt efter lidt omkring dem.

Alle de, som havde haft det allermindste Haab om at skaffe lidt Penge, havde hele Natten gennemvandret Omegnen og tiggert nogle Hundrede Francs hist og her; men det var i alt kun blevet til atten Hundrede.

Borgmesteren prøvede paa at faa en Forhandling i Gang. Han forklarede, at her i Byen var Preusserne blevet beskyttet af Friskytter, som Tilfældet var saa mange andre Steder; at Ind-

ENDNU ET LILLE GLIMT FRA FARUM. Biskop Mangers, Biskop Suhr og Pater Fens lytter til Eftermiddagens Talere.

byggerne straks havde samlet alt, hvad de ejede, for at tilfredsstille de fjendtlige Tropper, og at de endda tilbød Kvarter og Forplejning til nogle Kompagnier; endelig sagde han, at de to uskyldige Mænds Død dog ikke kunde hjælpe til, at den forlangte Pengesum kom til Veje.

Den unge Løjtnant, der kommanderede den Deling, som skulde foretage Eksekutionen, saa bekymret og forvirret ud; han havde et kønt og venligt ung Ansigt, og det var tydeligt, at det Hverv, den gamle haarde og barske Regimentschef havde givet ham, var ham i høj Grad imod.

Ikke desto mindre svarede han, at han havde sine Ordre, som maatte udføres, og at Hensigten var at give Nabobyerne et advarende Eksempel. Derpaa gav han en Sergent et Tegn, og denne udtog først tolv Mand, som traadte frem foran de andre, og dernæst udpegede han de to af Fangerne, der skulde skydes.

Forbitrede Udraab og vild Hulken lød blandt de omstaaende; en Mand vilde have, at de alle skulde bevæbne sig paa en eller anden Maade og kaste sig over Preusserne. Nogle Kvinder, den ene dødsdømtes Mor, den andens Hustru og Døtre, kastede sig fortvivlede paa Knæ for den tyske Løjtnant. Det var en uhyggelig Scene.

»Før Kvinderne bort!« sagde Løjtnanten.

I det samme trængte en anden Kvinde sig frem gennem den forfærdede Mængde og gik med faste Skridt hen til Officeren. Det var en midaldrende Ordenssøster, Forstanderinden for Byens Hospital.

»Udsæt Eksekutionen et Øjeblik, Hr. Løjtnant,« sagde hun, »jeg har et Forslag at gøre Dem.«

Forbavset vendte Preusseren sig til hende, og hun vedblev: »Vilde det være mindre nyttigt, tror De, hvis jeg blev skudt i Stedet for de to Mænd dér?«

»Men hvad ...?« stammede Officeren forbløffet.

»De sagde for et Øjeblik siden, at det var nødvendigt at sta-

tuere et Eksempel for at skræmme Nabobyerne til at skaffe Penge. Uden nogen som helst Indbildskhed tør jeg jo nok sige, at det vilde gøre et langt større Indtryk, hvis De skød en Kvinde, en Ordenssøster. At Mænd falder for en Kugle, ser man jo hver Dag.«

Der herskede dyb Stilhed paa Pladsen; alle stirrede paa denne Kvinde, som ikke var i Slægt med nogen af de dødsdømte, som kun havde boet faa Maanedre i Byen og ikke skyldte den noget som helst, og som dog vilde opofre sig paa denne Maade. — »De gaar ind paa det,« sagde Søsteren. »Jeg kan se paa Dem, at De lader Dem røre; jeg syntes ogsaa straks, at De saa ud til at være en god ung Mand. De har maaske Hustru og Børn derhjemme, — og De har en Mor ...« Hun rakte Haanden ud imod ham, han tog den, og hun fortsatte: »Saa giver De de to Mænd tilbage til deres kære, ikke sandt?«

Roligt traadte hun hen foran Soldaterne; men Løjtnanten raabte med hæst Røst: »Stands!« Derpaa gik han rask hen til hende og sagde:

»For Deres Skyld skal Mændene gaa fri. Men De skal ogsaa beholde Livet. Det vilde være Synd og Skam at dræbe en Heltinde som Dem.«

Han hilste ærbødigt paa Søsteren, gav sine Folk en Ordre, — og saa var Preusserne borte.

Hvad mon Løjtnanten sagde til sin Chef? Lod han ham tro, at Gidslerne var blevet skudt? Eller kom han til at bøde haardt for sin Godhed? Det aner ingen noget om.

Og Søsteren? Ja, hun unddrog sig hurtigt Mængdens begejstrede Beundring; et Kvarter efter gik hun mellem de syge paa Hospitalet, som om der ikke var foregaaet noget som helst mærkeligt. Hun holdt ikke af, at nogen hentydede til, hvad der var sket; og senere bad hun om at blive forflyttet til en anden By, fordi Befolkningen, trods alt, hvad der siges om Menneskers Utaknemmelighed, stadig huskede paa, hvad hun havde gjort.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Faders Ferieophold i Castelgandolfo har haft den forventede sundhedsmæssige Virkning. De daglige Ophold i frisk Luft i den store Park har gjort synlige Underværker, og den hellige Fader er blevet solbrændt og har faaet et mere rask Udseende, end han længe har haft. Bortset fra den Tid, som Paven nødvendigvis maa anvende paa uundgaaelige daglige Audienser, tilbringer den hellige Fader saa godt som hele Dagen i det fri, og der er blevet indrettet et »Friluftsarbejdsværelse« i Parken, hvor Paven har sin Skrivemaskine staaende. Det maa derfor anses for sandsynligt, at Paven af sundhedsmæssige Grunde bliver i Castelgandolfo, saa længe som Vejret tillader. — Halvandet Hundrede Benediktiner-Abbeder fra hele Verden er for Øjeblikket samlet til Benediktinerordenens Generalkongregation, som afholdes i Ordens Studiekloster Sct. Anselmo i Rom. Kongregationens Hovedopgave er at vælge en ny Abbed-Primas. — Den franske Ambassadør ved Vatikanet, Jacques Maritain har overrakt Kardinal Tisserant Kommandørerne af Æreslegionens Hæderstegn.

England

Gabriel Pascal vil filme den hellige Frans af Assisis Liv og arbejder i Øjeblikket med Fremstillingen af en Drejebog; Dialogen forfattedes af hans Ven, George Bernard Shaw.

Frankrig

70,000 Pilgrimme deltog i den franske National-Valfart til Lourdes som afsluttedes i Begyndelsen af September.

Tyskland

I samtlige katolske Kirker i Tyskland oplæstes Søndag den 14. September det fælles Hyrdebrev, som det tyske Episkopat udsendte efter Konferencen i Fulde. Hyrdebrevet — som vi skal komme tilbage til næste Uge — behandler bl. a. den store Nød i Tyskland.

Østrig

Den tidligere østrigske Forbunds-kansler, Kurt Schuschnigg, rejste i sidste Uge fra Italien til Amerika, hvor han er indbudt til at tale om Østrig.

RUSSISK IMØDEKOMMENHED

over for Kirken i Øst-Tyskland
En politisk Manøvre?

Den amerikanske Journalist Max Jordan meddeler fra den sovjetrussiske Zone i Tyskland, at den sovjetrussiske Militæradministration principielt har billiget saavel Udsendelsen af katolske Ugeblade i de katolske Bispedømmer indenfor den sovjetrussiske Zone samt Oprettelsen af et katolsk Bogforlag. Forhandlingerne angaaende begge disse Anliggender har staaet paa i flere Maanedes, og man haaber inden længe at kunne begynde. Rundt regnet 7 Millioner tyske Katolikker i den sovjetrussisk kontrollede Zone har hidindtil været uden Blade, idet saavel Fremstilling som Indførsel af katolske Blade fra det øvrige Tyskland har været forbudt. Et andet Tegn paa, at Sovjet-Rusland i hvert Fald ikke aabenlyst ønsker at modarbejde den katolske Kirke i Tyskland maa ses paa Baggrund af Nyheden om, at Sovjets Billigelse af Oprettelsen af et Præsteseminarium i den sovjet-russiske Zone menes at være forestaaende.

Ekspllosionen i Cadiz

Den store Ekspllosionulykke, der for nogen Tid siden ramte Cadix, har kastet mørke skygger over Byen. Næsten alle Hjem er blevet berørt af Katastrofen, der krævede saa mange Døds og saarede. I den Tid siden Ulykken indtraf Biskoppen af Cadix, M. Diaz, daglig besøgt Hundre af de tilskadedekomne, der anliggende paa Byens og Omegn Hospitaler, ligesom han har bestaaet det Hjælpearbejde, hvilket der var stillet Midler i Disposition fra kirkelig og Byens Gejstlighed og Ordensmyndighederne og Hærens Kors for at skaffe alle de hjemløse Tag over Hovedet samt med at pleje de mange, der ikke har kunnet finde Plads i Hospitaler og Lazaretter. Ved Ulykken styrtede bl. a. ogsaa Børnehjem sammen, og et stort Antal Børn samt flere Omvandsøstre blev begravet under Ruinerne.

I Ruinerne af Kapellet i Vor Frue Hospital opsamlede Biskop

Diaz personlig de mange konsekreerede Hostier, som ved Ekspllosionen var blevet slynget ud af Ciborierne og spredt for alle Vinde.

Manden med den sultne Familie

Administratoren der har Haand i Hænde med 40 Millioner Tyskeres Sundhed og produktive Indsats i den britiske Zone i Tyskland: Lord Pakenham, Den 41-aarige Kansler af Hertugdømmet Lancaster ses ovenfor med sin Hustru og deres syv Børn. Lord Pakenham er Katolik.

Indiens Bisper hilser Uafhængigheden

I en fælles Erklæring har de indiske Biskopper givet Udtryk

for Indiens Glæde over den vundne Uafhængighed og samtidig udtalt, at de med Fortrøstning og Optimisme ser Fremtiden i Møde. Budskabet er undertegnet af Ærkebiskoppen af Madras, Mgr. Mathias, og Biskoppen af Bangalore, Mgr. Pothakamuri, og slutter med en Redegørelse for Kirkens Stilling til de sociale Problemer i Indien idag. Det hedder bl. a.: Indien har mægtige Resourcer. Disse kan — naar de anvendes paa rette Maade — medvirke til at forøge den nationale Velstand og saaledes hæve Købekraften og højne de laveste Klassers Levestandard. Biskopperne fortsætter derpaa: Den katolske Kirke anerkender ikke den ene Nations eller Kastes Overlegenhed over den anden. Den afviser enhver Raceteori og lærer, at ethvert Menneske har samme moralske Stilling og Værdi for Skaberen. Enhver Nation eller Race har sine egne karakteristiske Egenskaber og Anlæg. Det er ved at forædle alt hvad der er sandt, godt og ædelt at en Nation bliver beriget og naar frem til et højere moralsk og kulturelt Stade. Biskopperne hævder, at Patriotisme baade er en Dyd og en Pligt og appellerer til Katolikkerne at »yde deres bedste for Fædrelandet.«

Budskabet slutter saaledes: »I dette afgørende Øjeblik for Indiens politiske Historie er vore Tanker med vore nationale Ledere. Deres Ansvar er stort og deres Byrder tunge at bære, De har Brug for mere end Kraft, Mod og Udholdenhed i de vanskelige Stunder, som vil oprinde, og vi vil fortsætte med at bode for dem, saa at Gud giver dem sin Naade og Visdom til at lede Indien paa Vejen fremefter.«

Kardinal Spellman til Vatikanet?

Romerske Dagblade bragte i den forløbne Uge Meddelelse om, at Kardinal Spellman fra New York ventes til Rom i den nærmeste Fremtid. Dette bekræfter muligvis de Forlydender, der

Ruinerne af Kirken i «Sanatorio Madre Dios», et Hjem for forældreløse Børn i Cadiz.

„The Spirit of St. Joseph“

Pastor Fred Stadtmueller er Sognepræst i et vidtstrakt Sogn i New Mexico. Det er et møjsomt Terræn og de 250 Familier, det er betroet til hans Omsorg, bor meget spredt. Han lærte derfor at flyve, og ved forskellige Venners Hjælp købte han en lille Maskine, der blev »døbt« »Spirit of St. Joseph« — opkaldt efter hans Sogn — af Ærkebiskoppen af Santa Fe. Ved Siden af hver Kirke i Sognet har Sognebørnene ryddet en lille Flyveplads, og han benytter sin lille Maskine, som andre benytter Bil eller Cy-

Billeder, der viser 1) Pastor Stadtmueller foran Spirit of St. Josephs Maskine paa Vej til den flyveplads, og 2) Sognebørnene til Mese ved en af de fjernere Stationer.

Historisk Fort restaureres

Det historiske Fort »St. Marie« ved Bredden af Wye-Floden ved Midland skal nu fuldstændig restaureres. Fortet var Centrum for Jesuitermissionen blandt Huron-Indianerne og anses af Historikere og Arkæologer for at være en af de betydeligste Ruiner paa det nordamerikanske Kontinent. Fortet »St. Marie« var Skuepladsen for de Kampe i Midten af det 17. Aarhundrede, hvor de fem Jesuitermissionærer paa dette Sted har givet Anledning til adskillige interessante, litterære Skildringer.

gennem længere Tid har verseret i velinformerede Kredse i den evige Stad, og som gaar ud paa, at den amerikanske Kardinal er udset til at skulle beklæde den ledige Post som Kardinalstatssekretær, et af Kirkens højeste Embeder. Posten har været vakant siden Kardinal Maglioræns Død i 1944.

DE * UNGES * SIDE

Munkegungelejren 1947

I Sommer har Troppene fra Hertug Knuds Division været samlet til fælles Lejr, i hvilken tillige deltog de katolske Troppe fra Aarhus og Aalborg samt nogle svenske og polske Spejdere og enkelte Repræsentanter for Troppe i Holland, Belgien og Ungarn. Det var saaledes næsten en lille Jambore, man havde faaet samlet, og da tilmed samtlige Troppe var ledsaget af deres Kapellaner, skabtes der derved en helt katolsk Egn i en Del af Danmark, hvor Procenten af Katolikker ellers ikke er særlig høj.

Lejren afholdtes i Dronninglund Storskov, der af Godsejer E. von Folsach var stillet til Spejdernes Disposition, og Rygtet om denne Egns Storladenhed, Variation og Skønhed havde bestemt ikke talt usandt.

Straks efter Ankomsten gik Spejderne i Gang med at indrette Lejren. Hver Trop fik sit eget Omraade paa en af de 3 Pladser, man disponerede over, og inden første Dags Aften var alt klar til Aabningshøjtideligheden den følgende Dag. Denne fik sin særlige Glans derved, at Hs. Excellence Biskoppen var kommet til Stede og læste den første hellige Messe for Spejderne i Lejrens faste Kapel. Efter Messen samledes alle omkring Lejrens Flagstænger. Godsejer Folsach bød velkommen til Dronninglund, og Divisionschefen takkede, fordi man maatte komme der, hvorefter Lejrens 2 Flag, Dannebrog og Paveflaget, gik til Tops.

Og i den efterfølgende Uge gik det Slag i Slag med de mange Arrangementer, som af Divisionsledelsen var planlagt for Lejren, og hvoraf blot skal nævnes:

24 Timers Turen omkring i Omegnen, hvilken Tur dog de fleste Patruljer benyttede til at tage til Asaa for at bade i »det asovske Hav«.

Tur til Vesterhavet, hvortil alle Deltagerne var indbudt af Godsejeren. Turen, som foregik pr. Turistbiler, indledtes med fælles Messe i »Gammelkirk«, Ruinerne af en tidligere katolsk Kirke, hvor Stenalteret endnu stod tilbage. Herfra gik det direkte til Blokhús, hvor der blev badet, spist Frokost, drukket Kaffe, købt Souvenirs etc. etc., indtil der blev givet Signal til Afgang. Hjemturen foregik for det første Stræks vedkommende langs Stranden lige til Løkken og derfra direkte tilbage til Lejren.

En fantastisk Olympiade til Ære for Stormogulen af et eller andet mærkeligt. Hver Trop mødte forklædt som det Lands Indvaanere, de var udset til at skulle repræsentere; der var Indianere, Kinesere, Grønlændere, Skotter, Meksikanere og mange flere, og som særlig Indbudte, saa man Churchill, Stalin, Christian IV, Napoleon og Chaplin.

Der var ikke daglige Konkurrencer i Lejren, men ved 2 Lejligheder var der alligevel Mulighed for at vise Dygtighed, Snille og Konduite i Kappelstrid med andre. Det var først ved det store Forhindringsløb med mange Opgaver af forskelligste Art, som vandtes af en Patrulje fra Sankt Laurentii Trop i Roskilde, og dernæst ved en spændende Natøvelse, hvor Bønder og Herremænd bekrigede hinanden det meste af en Nat igenem.

Nævnes her maa endvidere: Aftenens Lejrbaal, hvad enten de var for alle eller for en Trop alene eller med nogle til Lejligheden indbudte Gæster. Hyggeligst var vel nok det sidste Lejrbaal i Lejren, som — paa Grund af en stærk og vedholdende Regn — efter Indbydelse fra Godsejeren holdtes i Skovridergaardens Pejsestue, en stor Hall med Trapper, hvor det lykkedes at placere alle 150 Spejdere, og hvor der meget hurtigt skabtes en usædvanlig lun og hyggelig Stemning med Sange og Underholdning, Præmieuddeling og Overrækkelse af Erindringsgaver.

Sammenkomsten hos Godsejeren, hvortil var indbudt alle Kapellannerne, Tropsførerne samt Staben, og som i høj Grad bidrog til den gode Forstaaelse Førere og Kapellaner imellem. Med Hr. og Fru Folsach som det naturlige Midtpunkt gik Sang og Tale til man sluttede med Aftenbøn og Aftensang i Havestuen, og saa lød Ordren: Mine Herrer, Klokken er nu efter Lejrtid 23,45; Klokken 0,30 stiller alle Troppe klar til Natøvelse. Tableau!

Som altid ved lignende Lejligheder: Lejrtiden var alt for kort. Bedst som man syntes, at nu havde man rigtig lært hverandre at kende, nu var der kommet »Facon« paa det hele, saa skulde Lejren brydes. Maaske var det bedst saaledes (man skal som bekendt altid holde op, naar Legen er god), og jeg tror i hvert Fald, at denne Lejr — foruden alt andet godt — hos alle Spejdere skabte en Følelse af Fællesskab og en Lyst til snart igen at kunne komme sammen paa lignende Maade.

Forinden vi skiltes, var Spejderne et Par Dage i Aalborg By, som

blev beset paa Kryds og Tværs, men snart var ogsaa det Slut, og med en Tak til alle dem, der havde haft en Andel i Lejrens Succes, skiltes vore Veje. Munkegungelejren 1947 var endt. Sc.

Samling af vore Kræfter

(fortsat fra Side 332)

Ordning, der skulde give rimelig Sikkerhed for, at Ugebladets Interesser ikke gaas for nær.

»Litteræ« har nu gennem et Par Aar vist sin Eksistensberettigelse ved at knytte vore spredt over Landet og i Udlandet siddende Medlemmer — ældre og nye — til A. C. med stærke Band, og ved at være Sangbund for Stemmer fra hele den større Kreds af katolske Akademikere i Norden. »Litteræ« skal nu være det Instrument, hvis Toner kalder Nordens Akademikere til katolsk Aktion. Og det skal holde os i bedst mulig Kontakt med katolske Akademikers Virksomhed i den øvrige Verden.

Under hvilke Former A. C. som saadan skal virke i Katolsk Aktion, er det for tidligt at skrive om, men det siger sig selv, at Konsolidering maa gaa forud for ydre Virksomhed, og at man maa lære, før man kan belære. A. C.s fornemste Opgave maa altid være at danne Grobund for sine Medlemmers personlige Udvikling til intergrale Katolikker, en Udvikling, der skal foregaa under Studier og i Omgivelser, der er fulde af Snarer for Tanken, Troen og Moralen. Først dernæst skal A. C. inspirere dem til udadrettet Virksomhed.

Naturligvis ønsker vi, at Studenterne tager aktivt Del i Soggenes Ungdomsarbejde. Og A. C. maa være med til at finde og opfordre de egnede til at gøre det. Men hvad der nødigt maa ske er, at Studenter opluges i den Grad af praktisk Arbejde i K. U. K., Spejdetroppe eller andre Foreninger, at de ikke mere er Studenter med Hensyn til det katolske.

Erfaringen viser nemlig desværre, at alt for mange af de Studenter, som det ikke lykkes A. C. at knytte til sig, gaar i Staa eller afspores og glider bort.

Et Samarbejde maatte derfor bl. a. gaa ud paa gennem Mødeordnin-

gen at gøre det praktisk muligt for de paagældende Studenter fremdeles at tage Del i A. C.s Liv i rimelig Udstrækning.

Fra vor Side vil vi med Glæde drøfte disse og andre Spørgsmaal om Muligheden for Samarbejde med de interesserede Parter.

Gotfred Wissum,

p. T. Formand for
Academicum Catholicum.

En Medarbejders Ord

Sagen drejer sig om den rette Organisation af Katolsk Aktion under vore øjeblikkelige Forhold i Danmark. Andre Steder og til andre Tider vil Problemerne kræve andre Løsninger. Men vi er tilbøjelige til at give Hr. Damsholt Ret i, at her og nu er det nødvendigt at samle vore Kræfter. Det gælder f. Eks. hvad Pressen angaar. Ingen kender bedre Ugebladets Mangler end den Haandfuld Medarbejdere, som har det daglige Slid med Bladet. Vi ved, at flere og gode Medarbejdere med samme Troskab overfor Bladets Arbejde som den gamle Garde vilde være et stort Plus. Vi ved, at Økonomien sætter alt for snævre Grænser for de store Planer, man gerne satte i Værk. Abonnenternes Tal er ganske vist i stadig Stigning, men det er Priseniveauet ogsaa, saa vi skulde gerne forøge Abonnenttallet i stærkere Tempo, end Prisstigningen holder. De mange Smaablade er her en Hemske. De lægger Beslag paa baade de Medarbejdere, vi gerne saa, og de Abonnenter, vi gerne vilde interessere, men som nu interesseres for de snævrere Cirkler. Gaar Smaabladene saa tilmed hen og søger Annoncører, svækker de for tredje Gang vor fælles Presse.

Ogsaa i Sognearbejdet er Kræfternes Samling nødvendig. Vor Biskop har Gang paa Gang kaldt os til Samling om Gerningen i Sognene. Han ved, hvor meget der her er at gøre for at skabe katolsk Milieu. Det er ingen Hemmelighed, at

vi lider store Tab til Tidens Afkristning. Og det er ingen Trøst, at vi kan glæde os over Konvertitter til Afhjælpning af saadanne Tab. Sjæle er ikke Talstørrelser. Og desuden vil det være skæbnsvangert, om Katolicismen i Danmark bliver præget af stor Tilgang og stor Afgang, saa en Familie kun er katolsk i en eller to Generationer, før Frafaldet har faaet Bugt med den, og det er nye Familier, som er næste Slægtleds katolske Menigheder. Kirken faar først slaet Rod i Danmark paany, naar den katolske Tro har slaet Rod i Familier, der trofast Slægt efter Slægt søger Kirken og dens Sandhed. Derfor har vi saa afgørende Brug for at skabe et ægte katolsk Milieu. Det kan Foreningerne kun i begrænset Grad hjælpe med til. Jo større det Fællesskab er, i hvilket vi færdes, des mere kan det betyde for os som Milieu. Det er en Hovedgrund til,

at vi skal samles i Sognene og dér gøre vor bedste Indsats.

Fra akademisk Side fremføres af og til den Tanke, at vore Akademikeres nærmeste Opgave er den at paavirke den ikke-katolske Intelligens, mens man vil overlade andre de interne Sogneopgaver. Man har hørt Udtalelser som, at den og den katolske Akademiker kunde foretage sig noget bedre end f. Eks. at tage et Arbejde op blandt Forstadens katolske Lærlinge og lignende. — I naiv Form udtrykkes sommetider den Idé, at bare vi Katolikker faar god Tilslutning fra Landets (akademiske) Intelligens, saa er Fremtiden sikret. Rent bortset fra, at Metoden vanskeligt kan begrundes som Efterfølgelse af Kristi og Apostlenes Eksempel, er der i dansk Nutid faa Tilfælde af, at den brede Befolkning har sluttet op efter Akademikerne, men flere Tilfælde af, at den akademiske

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedses-Warnemünde. Regelmæssige Forsendelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtig, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34. Nora 2176. Kbhvn. N

Schulstad's
maltede

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedavej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Stand sluttede sig til en folkelig Bevægelse, der var i Gang — og ikke gerne fik Lov til at præge den. Det er sikkert ganske forføjlet at ville sætte et Skel, som hører Hustrups Ungdom til, mellem moderne Akademikere og andre. Al Respekt for den akademiske Uddannelse, men det er i Vekselvirkning med den ingenlunde ringere Intel ligens, som er gaet andre Uddannelses-Veje, at den virkelig kan være Samfund og Kirke til Gavn.

En af den gamle Garde.

HØRESPIL

Endelig igen et virkeligt fængslende Hørespil, et af de faa, der knugede sig fast om ens Sind længe efter, at man havde slaaet Kontakten fra Radioen. Eric Linklater, hvis Navn mest er kendt fra de populære Juan-Bøger, skrev under Krigen en Række Hørespil, nye i Stil og Form til BBC, hvori Englands Vilje til at sejre paa forskellig Maade blev belyst. Forleden bragte Radioen et af dem i en mesterlig Oversættelse af Gudm. Roger-Henrichsen, »Det store Skib«, hvis Handling udsplittedes under Felittoget i Ørkenen, og hvis Personer dels er en lille Forpoststilling, der angribes af to Tanks og to Soldater, der vandrer afsted i Solhede og Tørke i flere Dage. Til sidst opnaar de en gensidig Kontakt, via en Radio, og den unge Løjtnant — Mogens Wieths hidtil ypperligste Radiorolle, rystende sandt og ægte — forkynder Linclaters Budskab, at dette er Krigen for Freden. Ikke en religiøs Tanke var der i Spillet, Personerne beskæftiger sig med Kong Artus og den elisabeth. Flaade. Men det viste os levende Mennesker med deres Smaagruberier og Fantasier; Konstellationen mellem den fantasifulde meget intellektuelle og humorbetonede Slettelands-Løjtnant og den noget tunge men vaagne og fornuftige Højlands-Korporal var i sig selv et dramatisk Kup og blev i Sæmmentallet mellem Wieth og Pouel Kern uforglemmelig; det tør jeg roligt sige allerede. Oluf Bang havde iscenesat med glimrende Sans for Stilens let litterære Tone og for Stemningen med haabløs men sammenbidt Kæmpen og med svidende Tørst og en bestandig kæmpestor Kobberplade af en Sol uden een Skygge at se i Miles Omkreds. Ikke det mindst betagende var — baade fra Digtens og Fremstillers Side — den fine Blanding af ukontrollabel Tankegang hos de hallucinerede, og hvad de selv kalder for »bare noget de sagde for Spøg«. Denne Rus man faar i den

Sindsstemning, for en Rus var det, var gengivet saa helt rigtigt, at man led med disse Mænd ,samtidig med at man beundrede deres Udholdenhed. Netop hvad Meningen var med de Hørespil. De maa have stimuleret Englænderne kolossalt og er endnu et Vidnesbyrd om BBCs kolossale Anstrengelser i de senere

Aar for at faa sit Kæmpepublikum i Tale med Hørespil af Mennesker, der virkelig har noget paa Hjerte. Radioen vil ikke fortryde, hvis alle Linclaters Spil kommer, selv om det er post festum, for de er skrevne med den Digteraand, der faar dem til at leve ud over Øjeblikket.

Bjørn Rasmussen.

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(38)

Hun aabnede Øjnene, langsomt og besværligt. Hun prøvede at sige noget. Pater Anselm bøjede sig ned til hende for at høre Ordene — —

»Hun er meget, meget træt,« siger hun, »og hun siger, at naar hun ser Gud, saa vil hun fortælle Ham om Dem,« tilføjede Præsten vendt mod Krøblingen.

Den unge Mand tog Barnets lille kolde Haand i sin.

Pater Anselm bad flere Bønner.

Med eet forstod Krøblingen, hvad det var, der var ved at ske. Han syntes, Bordet i Midten var som et Alter, hvorpaa Innocente var ved at blive bragt som Offer. Gud havde forlangt hende af dem; de var i Færd med at give hende tilbage. Han var dybt bedrøvet, og Taarerne løb ham ned ad Kinderne. Men samtidig var han overbevist om, at selv om han selv og de andre elskede den lille Pige nok saa højt, saa var der dog en, som elskede hende endnu højere, Han, hvis evige Arme var ved at løfte hende op til sig, Han, som havde skabt hende, og til hvem hun nu skulde vende tilbage, Han, som selv havde ofret sig og lidt, for at hun i al Evighed kunde blive hos Ham. Den lille Skikkelse dér paa Bordet betød uendelig meget mere for Ham end for dem. Hans evige Kærlighed ventede hende.

En Forandring var ved at indtræde. Hun var nu bevidstløs. Pater Anselm holdt Fingeren paa hendes Puls. En Skygge drog sig hen over hendes Ansigt.

En Fugl kvadrede udenfor. Det hørttes saa tydeligt i den store Stillehed indenfor. Der udstraalede en dyb Fred fra den lille Skikkelse dér i Midten.

Solens sidste Straaler skinnede ind gennem Ruderne og faldt paa den lille Piges Ansigt. P. Anselm havde kastet sig paa Knæ ved hendes Side. Et langt Suk lød, som naar et træ Barn lægger sig til at sove. En Solstraale var standset ved Barnets Mund. Om Læberne laa et Smil som af dyb Undren.

Hun var død.

15. KAPITEL

Majoren bliver forbavset.
Katten gned sig op ad Majorens

Ben for at invitere ham til at klø den lidt i Nakken. Men denne Gang tog Majoren sig ikke af den.

Han vandrede frem og tilbage paa den mørke Sti langs med Kirken og lyttede til Munkenes Sang. En Klokke havde ringet God Nat fra Taarnet. En Gang var en Dør blevet aabnet og lukket et Sted. Han havde hørt Lyden af en Vogn, der rullede bort. Det var Innocentes Forældre, som kørte hjem. Og bag efter var Stilheden blevet endnu dybere.

Han tændte sig en Cigaret og blev staaende stille en Stund. Katten søgte at benytte Lejligheden til at fange hans Opmærksomhed, men uden Held. Thi Majoren stod og betragtede Kirkens Ruder og undrede sig over, hvorfor det flakkende Lys indefra stammede. Munkene sang ikke længere. — — Han smed Cigaretten. Katten sprang forskrækket til Side og løb fornærmet bort.

Der var en lille Dør for Enden af Stien. Han vilde prøve, om den stadig var aaben. Han havde aldrig været inde i Kirken. — — Jo, Døren gik op. Han stod derinde. En svag Duft af Røgelse slog ham i Møde.

Hans første Indtryk var en Masse Søjer, som kastede lange Skygger. Han gik fremad og stod nu i Midterskibet.

Saa fik han Øje paa noget, som fastholdt hans Opmærksomhed, og som skulde præge sig dybt i hans Hukommelse. — —

I Midten, i den modsatte Side af Skibet, med Ansigtet vendt mod Koret, laa Krøblingen i sin Ambulance. Og han laa lige saa ubevægelig, som det, der stod foran ham. Thi der var Innocentes' Kiste, dækket af et hvidt Tæppe. Paa begge Sider af den brændte lange Kærter. Og oven over Kisten hang et stort Krucifiks, saaledes at det blev belyst af Lysene. Maaske var det kun Indbildning; men det forekom Majoren, at Kristus fra sit Kors saa direkte ned paa Kisten og Krøblingen.

Fortæller

Husk

Valfarten til Æbelholt

Søndag den 21. September

Tog 7⁵⁹ fra Hovedbanen

Hjemme igen Kl. 17³³

Fra Hillerød til Æbelholt kan
ældre Deltagere faa Plads i Vogn

I fire Taler drog Pastor Schindler de store og simple Linier op, som bør bære vort Trosliv og støtte os, naar Spørgsmaaltegnene bliver for store. Først en inderlig Opfordring til at have Tillid til Faderen i Himlen, som vi lærer at kende gennem hans Søn — fat Mod! og sæt blot det Hjerte ind, du har! — Dernæst om »det usynlige Flertal«; vi er ikke saa alene, som vi maaske tror, for enhver af os kan sige til sig selv: vi er altid fire — Faderen, Sønnen, Helligaanden og saa mig, og hertil kommer Maria og alle Helgenerne. Det gælder for en Katolik at finde sin Plads her i Livet og saa passe sin Dont med Troskab.

Videre talte Pastor S. om Helgendrykelse og Aflad, set i Lyset af Fællesskabet mellem de levende og dem i det hinsides; er vi helt ene med vor Tro, saa lad os gøre Bekendtskaber blandt Helgenerne, og de vil dele deres Rigdom med os. Og til Slut: om Livet i Gud, hvor han er blevet »Barnehjertets dybe Lyst«, og om Bønnen, den korte og pure, hvor vi hver Dag siger vort Ja til Gud.

Ind imellem lød Salmer og Hymner. Det hørtes, at et stort Flertal var Konvertitter, de kendte endnu knap den katolske Helgensalme, mens Grundtvigs Salmer derimod lød fuldttonende. Man kunde iøvrigt ikke lade være med at tænke, hvor glimrende mange af Folkekirken gamle Salmer maatte egne sig til Retrætebrug, med deres Evne til at gribe Hjerterne — tænk paa hin gamle stivnakkede Kone, som Præsten ikke kunde faa tøet op paa

hendes Dødsleje, før et Salmevers ramte hende i Hjertet. E. N.

BOGNYT

Albert Maltz: Korset og Pilen

399 S., Kr. 9,75. Indb. Kr. 19,75.

En Roman om, hvorledes Modstandsbevægelsen begyndte i Tyskland under Krigen. I en Handling, der er mere end fængslende, skildrer Forfatteren, hvorledes den sunde tyske Arbejder langsomt vaagner op under det nationalsocialistiske Jernstyre og opdager, at han uden egentlig at have gjort sig det klart har arbejdet med paa og er ansvarlig i en Verdensforbrydelse. Da det i det Net af Spioneri og Angivelse, som han befinder sig i, er ham umuligt at ændre Kurs, griber han af Kærlighed til Menneskeheden til en desperat Udvej. I Bogens sidste Del støder han til Modstandsfolk fra to andre Lejre: de evangeliske Kristne og — Katolikkerne.

Det er en Bog, der næppe kan sammenlignes i sit Emne med andre end Erik Maria Remarques to berømte Bøger: »Intet nyt fra Vestfronten« og »Tiden der fulgte«.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenørnsallé 29 · København V
Telefon: 17,188

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 · Telefon Byen 75 38

Klicheer i fineste Udførelse

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836
Sandby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandar til vore Hospitaller, Kirker, Skoler etc. · Bedste Referencer.

Brug

Pindstrup Tørvestrøelse

til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.

Pindstrup Mosebrug

Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)

København: Central 8261

Forlang Brochure

Støt Annoncererne

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Sept.

21. S. *St. Matthæus, Apostel og Evangelist* (1083—112); 2. Bøn: 17. Søndag e. Pinse (714); Apostlenes Præf. (524); sidste Evang.: Søndagens (715).
22. M. *St. Thomas af Villanova* (1085); 2. Bøn: St. Mauritius og Fæller (1085); alm. Præf. (525).
23. Ti. † *St. Linus* (1086); 2. Bøn: St. Thecla (1086), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); Apostlenes Præf. (524)
24. O. *Jomfru Maria, de fængnes Befrielse* (1087); Præf. (522).
25. T. *Feria* (714—69), uden *Gloria* og *Credo*; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
26. F. † *St. Cyprian og St. Justina* (1087); 2. og 3. Bøn som Torsdag; alm. Præf. (525).
(hvid) *I konsekrede Kirker: KIRKEVIELSESFEST* ([77]—113); alm. Præf. (525).
27. L. † *St. Cosmas og St. Damian* (1088); 2. og 3. Bøn som Torsdag; alm. Præf. (525).
I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).
28. S. 18. Søndag e. Pinse.
(grøn) *I konsekrede Kirker:*
(hvid) *Kirkevielsesfest.*

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristnesammenslutning med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. RIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

©/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tilf. Palæ 4777,
Post-Giro Nr. 57042

Annonsedeling: F. Lüders Thomsen, Slesnøsgade 7, Kbh. V.
Tilf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

BLIV BØRNEHAVE- LÆRERINDE!

NORDISK MONTESSORI KURSUS

for Børnehavelærerinder
Diplomeret Montessori-Leder
Ragnhild Hoff

Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Forlang Prospekt

Emanuel Jensen & H. Schumacher

Murer- & Entreprenørforretning A/S
Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrader, Entreprenør

L. Schumacher, Murermester

Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Radio er en Tillids sag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemorøsegårdsvej 4 - C. 11.313

80 Aar

Lørdag den 20. September fejrer en af vore bedste og mest trofaste Katolikker sin 80-aarige Fødselsdag. Det er Fru Hermine Mariboe, f. Günther, som gennem 35 Aar var Mariaforeningens Formand, en Post hun overtog efter sin Mor ved dennes Død, og Fru Mariboe har gennem dette Arbejde ydet en betydelig Indsats for Kirken og dens unge. Paa den store Dag vil Fru Maribo ikke blot være Genstand for sin Families taknemmelige Hyldest og modtage Hilsener fra Katolikker af hendes egen Generation, men ogsaa de yngre Slægtled vil sammen med Ugebladet sende en Hilsen og Tak til en af dem, der i deres Trofasthed i Tro og Gerning gennem saa mange Aar er os det smukkeste Eksempel. Hjertelig til Lykke!

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tilf. 778 - 728

Københavnske Kirker

Jesu Hjerte. Mand. 22. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 25. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ. Sønd. 21. Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Onsd. 24. Kl. 19,30 Kongr. for Damer.

Mødrekursus

Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3, indbyder til Mødrekursus, ialt 5. Torsdage. Emner: Du og din Familie. *Første Gang Torsdag d. 2. Oktober Kl. 20 prc.* Nærmere Program næste Uge.

St. Mariæ Kirke

Menighedens Opmærksomhed henledes paa den forestaaende Mission. Nærmere Meddelelse vil fremkomme i Sognebrevet.

Nic. Stenos Gilde

Paa St. Cosmas' og St. Damian's Dag, Lørdag den 27. Sept., læses den hellige Messe for Gildets levende og afdøde Medlemmer i Jesu Hjerte Kirke, Stenosgade 4, Kl. 7.

L. F. Nielsen

Snedkermester
Lindholmsvej 36 . Telf. Damsø 2043

Udlærer Arbejdet for
de katolske Institutioner

Benediktineroblaterne

Møde hos Liobasøstrene, St. Kjeldsgade 3, Fred. 26. Sept. Kl. 19,30. Mødet slutter med Konplet.

K. U. K. København

Kredsmøde Lørdag den 20. ds. Kl. 19,30. Er Kristendom Opium for Folket, eller — —? Indleder Karen Arentzen. Gruppe G. har det praktiske Arrangement. Gildeafregning. K. U. K.-Messe Onsdag den 24. ds Kl. 7 i Huskapellet. Mød endelig, vigtig Afgørelse.

Møbleret Værelse søges

En ung Mediciner (Færing) søger møbleret Værelse fra 1. Oktober eller senere. Helst paa Frederiksberg. Billet mrk. 17 modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenosgade 7, København V.

Et møbleret Værelse med Centralvarme

er til Leje i Ordrup (lige ved Stationen).

Billet mrk. 19 modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenosgade 7, København V.

Ludvig Rasmussen

Glimester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ordr. 293

Skorstensfejerlærling

En opvakt ung Mand, fyldt 17 Aar, som har Interesse i Faget, kan faa en god Plads.

Skorstensfejermester

Johs. I. Prokaska,

Telf. 4102 (efter Kl. 15),
Vestervang 12, Saksøbing.

Lejlighed søges

I Villa paa Frederiksberg eller i Gentofte Kommune søger unge Ægtepar komfortabel 2—2½ Vær. Lejlighed. 1½ Vær. af frederiksbergsk Lejlighed kan gives i Bytte.

Bill. mrk. cand. jur. modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenosgade 7.

To katolske Damer

som driver en Kunstindustriskole, søger herigennem Forbindelse med Trosvæller, som vil afhænde Uldgarn eller Uldgarnrester til dette Formaal.

Henvendelse *Byen 5954* mellem 11—14, Fredag undtagen.

Aalborg

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørlørr.

Kong Christians Allé 6
Telefon 1992 4983

Aarhus

H. J. Madsens Begravelsesforretning

tidligere I. A. Pedersen

Telefoner: 2516 . 1805

Jægergaardsgade 17 . 19 . Aarhus

*Gør Deres Indkøb af
Frugt, Grønt og Blomster i*
Frugt-Importen *Sct. Pauls Plads 19*
Telefon 11466

V. Svenstrup . Telefon 1557
Aut. Elektro-Installatør . Ladestation

Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1
Lev. til Sct. Josephs Hospital

J. P. Sørensen

Kolonial, Vin og Delikatesser

Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Chr. Nielsen *Bageri og Konditori*
Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Karl Hansen

Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg

Frederiksgade 75, Tlf. 295

Omstil. til priv. Bogensgade 5

*Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehæller, Gummibukser,
Gummiunderlag,
Gummiforklæder*

HØILUND CARLSEN

Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

N. K. Søhoff

Herre- og Damesalon

Tietgensgade 14, Telf. 8853

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN

Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)

Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

Andelsselskabet **DE FORENEDE MEJERIER**

Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

A. B. C.

MEJERIE
Vesterbo

Byens færende

Tlf. 8700 (4 Lin.)

Horsens	„Melkældereren“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner	Horsens Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	<i>Wittrup</i> HORSSENS TERTIALAGER
S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital	Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingstorretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER
Vejle		
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1059 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glamrøster . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
Vejle ny Mineralvandfabrik P. C. Nielsen Vlasinggade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring
Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner	C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langellnie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Aakirkeby	Villiam Jensen Murermester . Aakirkeby . Telefon 129 Udlærer Arb. for de kat. Institutioner	
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100

Katolsk

28. September 1947

95. Aargang

Nr. 39

Ugeblad

Pavens Tale til katolske
Mænd

Samling af vore Kræfter

Sogn eller Forening?

Helgener og Dyr

Skisma i Letland?

Fra det andet Tyskland

I »Randers Dagblad« har Magister Olaf Pedersen skrevet denne interessante Artikel, hvis sidste Halvdel vi bringer næste Uge.

Medens Stormagterne kives om Tysklands Fremtid, er Verdens Øjne rettede mod den kaotiske Ruinhob, der i Dag er det umiddelbare og mest skæbnesvangre Resultat af Hitlers Drøm om Verdensherredømmet. Ingen vil nægte, at Tysklands Skæbne er et af Verdens allervigtigste Problemer. Men heller ingen tror for Alvor paa, at Tyskland kan frelles ved de fire fremmede Besættelsesmagters Demokratiseringsforsøg. Den Mentalitet, som prøjsisk Militarisme og nazistisk Hedskab med alle Midler søgte at fordærve, kan kun retledes og bringes ind paa fredelige Stier gennem en Indsats fra Tyskland selv. Spørgsmaalet bliver da, om der i det tyske Folk stadig er Personer at tage af. Er der endnu skabende og opbyggende Kræfter til Stede i det hjemløse og hungrende Folkehav, der bruser mod vore Grænser?

Jeg har tidligere paa dette Sted gjort rede for den uforfærdede Münster-Biskop *Clemens August von Galens* dristige — og sejrige — Kamp med Gestapo. Der er ingen Tvivl om, at Biskoppens klartseende og koldblodige Indsats vakte berettigede Forhaabninger om, at han vil

de faa en fremtrædende Plads blandt det nye Tysklands Bygmestre. Paven udnævnte ham til Kardinal, og i det befriede Münster blev han efter sin Hjemkomst fra Rom modtaget som en Triumfator. Derfor var hans Død faa Uger efter en tragisk

Begivenhed, der hensatte Westfalen i Sorg. Her følte alle, at Tyskland havde mistet en af sine aandelige Førere. Imidlertid var v. Galen ikke den eneste, der traadte op mod Nazismen, og eftersom Tiden bringer Begivenhederne paa Afstand, kommer flere Enkeltheder i den tyske Kirkes Modstand for Dagen. Jeg skal her blot omtale to karakteristiske Eksempler:

I Slutningen af 1944 arresterede Gestapo Alfred Delp, der var Præst i Jesuiterordenen og Medarbejder ved et af Tysklands fø-

BRODESKABS-IDEEN BLOMSTRER IGEN I FRANKRIG. I Giverville (Normandiet) eksisterer der et gammelt »Frères de la Charité«-Broderskab, der ses ovenfor i deres i maleriske guld- og sølvbroderede Dragter.

Munkemel

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 21 07

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 92 70

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14

Leverander til Benediktinerklosteret

Malerfirmaet **H. A. V. Ahlgren**

v. Aage Nielsen

Værksted: Ved Klosteret 6 . Ryv. 4963 x

Udf. Arb. ved Sct. Michaels Gaard

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466

udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

G. Garth-Grüner

Landeretesagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158

Leverander til Sct. Elizabeths Hospital

Blomsterforretningen

CAMELIA

Smukke Kranse og Kistepyntninger

Frederiksundsvej 229, Tlf. Bella 1729

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklosteret Rygaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353

Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestræde 3

Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og

Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

rende Tidsskrifter »Stimmen der Zeit«. Anklagen lød paa en dobbelt Forbrydelse: Fader Delp sigtedes for at høre til en Kreds af Mænd omkring Grev Helmuth Moltke, som i Hemmelighed drøftede Tysklands Genrejsning efter Nederlaget, samt for at høre til Bagmændene for det mislykkede Attentat mod Hitler den 20. Juli. Den 14. Januar 1945 kom han for en Folkedomstol, der imidlertid paaviste, at ingen af Anklagepunkterne kunde opretholdes. Delp havde ikke haft Skygge af Forbindelse med Attentatmændene. Endvidere blev det oplyst, at Samtalerne hos Grev Moltke overhovedet ikke angik politiske Spørgsmaal. De drejede sig kun om Kristendommens fremtidige Kaar i det nye tyske Rige.

Alt tydede saaledes paa Frifindelse. Imidlertid slap Gestapo ikke sit Offer saa let. Anklageren søgte nu at overbevise Domstolen om, at ogsaa en rent kristelig Stillingtagen til Tidens Problemer maatte betragtes som Højforræderi: »Et har Kristendommen og vi Nationalsocialister fælles, men kun eet: Vi kræver hele Mennesket.« Spørgsmaalet til Alfred Delp blev da: »Af hvem modtager De Deres Ordre: af en anden Verden eller af Adolf Hitler?« Her spillede Nazisterne omsider ærligt Spil. Her er ikke længere Tale om »at staa paa den positive Kristendoms Grund«. Der er heller ikke Tale om at give Gud og Kejseren hver sit — her gælder kun Kejseren. Men heller ikke Pater Delp lagde Skjul paa sit Standpunkt. I et Brev, som han paa en eller anden Maade fik smuglet ud af Fængslet, hedder det: »... nu maa jeg altsaa gaa den anden Vej. Man kræver Dødsdom. Atmosfæren er saa fuld af Had og Fjendtlighed, at man maa regne med, at Dommen falder og fuldbyrdes i Dag ... Den egentlige Grund dertil er, at jeg er og forbliver Jesuit. Anklagerne har ikke kunnet opretholdes ... (Men) en Jesuit er paa Forhaand Rigets Fjende«.

Naturligvis gjorde Folkedomstolen sin »Pligt« og dømte Pa-

ter Delp til Døden. Henrettelsen fandt Sted den 2. Februar i Tegel. I Mellemtiden fik han i Fængslet Lejlighed til at skrive et Afskedsbrev til sine Brødre i Ordenen, formet som en Betragtning over Bønnerne i Faderdøden. Det er fornylig udgivet og er et af Krigens mest gribende Vidnesbyrd om Aandens Sejr midt i Nederlaget. Men det fortjener at læses i sin Helhed og skal ikke refereres her. (Det findes aftrykt i Januarnummeret 1947 af Tidsskriftet »Credo«).

Processen mod Alfred Delp er karakteristisk for Retstilstanden i det tredie Rige. Den begynder med en Anklage for kriminelle Forbrydelser mod Statens Sik-

kerhed. Da denne Anklage ikke kan holde, opstiller man en ny, denne Gang for at agte Gud og Kirken højere end Hitler og Nazismen. Derved forvandles Processen fra at være en *Retssag* til et *Martyrium*. Den Beredvillighed, hvormed Pater Delp tog dette Martyrium paa sig, var forbilledlig. Hans ensomme Kamp og Sejr i Cellen omgivet af Hitlers Bøddler er et straalende Eksempel paa Kristi Efterfølgelse. Den stadfæster derfor hans Ret til de to Bogstaver, der efter hans Navn betegner hans Tilknnytning til Ordenen og bevidner, at han virkelig var Pater Alfred Delp S. J. ... Fader Alfred Delp af *Jesu Selskab* ...

Samling af vore Kræfter

I de Diskussioner, der for Tiden føres her i Bladet, kan vi i Dag afslutte Drøftelsen af vort Blads Forhold til de mange Forenings- og Sogneblade.

Vi finder det fastslaaet med fornøden Klarhed, at vi er for faa til at bære et større Antal Tidsskrifter. Ugeblad, Budbringer og Catholica supplerer hverandre paa nyttig Maade og er utvivlsomt alt, hvad vi magter i Øjeblikket. Vi har hverken Medarbejdere eller Penge til at sprede os yderligere paa dette Felt.

Naturligvis har Foreninger og lignende Brug for et Meddelelsesmiddel, eventuelt i Form af et regelmæssigt udsendt duplikeret Brev. (Ugebladet har dog altid strakt sig vidt, hvad disse Meddelelser angaar). Saadanne Meddelelsesmidler kan i begrænset Omfang ogsaa være Træningsplads for unge Penne. Naar de derimod, som sket er, søger Bidrag fra dem, der naturligt bør skrive for hele den katolske Offentlighed, er det Spild af Kraft. Her er fejlet — af flere end een.

Sognene har Brug for at faa listet et katolsk Ord ind i de Hjem, der ikke har et af de førnævnte Blade. Derfor har vi Sogneblade og Sognebreve. Men det er atter Spild og Splittelse, naar

man ikke her samles om et enkelt Blad og kun til den fælles Tekst føjer det rene Meddelelsesstof. Tværtimod bør der arbejdes frem til en Ordning, der gør Ugebladet til det fælles Sogneblad. Imens bør man samles om eet Sogneblad.

Annoncemarkedet tillader ikke indbyrdes katolsk Konkurrence. Naar vi slipper for Annoncer i alle Smaablade, er der Haab om en Dag at naa til, at Ugebladet kommer til enhver Katolik.

Alle Smaabladene kan motive-res med gode Argumenter. Der er intet, der her er bedre motiveret end de andre. Men overfor Værdien af Kræfternes Samling kommer disse Motiveringer uvægerligt i anden Række.

Paa et Omraade som dette skal man hverken vente eller ønske, at de kirkelige Myndigheder griber ind med deres Autoritet. Vi er gode nok som Katolik-

(Fortsættes øverst næste Side)

* Nyt fra Vikariatet *

To Benediktinerinder fra Vor Frue Kloster paa Aasebakken har taget Afgangseksamen fra »Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder«.

ker til selv at se disse Ting og rette os derefter. Det er derfor godt, at disse Ting er taget frem

til Drøftelse. Vi er forvisset om, at Resultater meget snart vil følge.

Helgener og Dyr

af *Walter Gumbley O. P.*

Dyrene spiller en meget fremtrædende Rolle i Helgenernes Liv, og derfor er de nyttige iblandt dem blevet stillet under Beskyttelse af en eller anden udvalgt Skytshelgen, medens de skadelige omvendt har faaet en Helgen til Bekæmper. Dog maa vi tilføje, at det eneste Dyr, som synes at mangle en Ven i Himlen, er Slangen, hvis Fjender er St. Paulus, der paa Malta blev bidt af en Øgle, og St. Patrick, der jog alle Slanger bort fra Irland.

Rotter og Mus, som lever i en Verden af Fjender, har Helgener blandt deres Venner, især den salige Martin af Porres († 1635), en Dominikaner Tertiar, som levede i det store Kloster i Lima. Han fodrede Rotterne og Musene i et Hjørne af Haven, men forbød dem at komme ind i Bygningen, og han siges at være blevet adlydt. Han udtalte gerne, at disse smaa Skabninger ikke gjorde nogen Fortræd, blot de daglig blev fodret, ligesom menneskelige Væsner. Skønt han var deres Ven, paakaldes han til Gunst for deres Udryddelse. Selv om han ikke kan anses for den bedst kendte Dyrelsker blandt Helgenerne, fortjener han at nævnes som deres mest praktiske Ven. Han indrettede et lille Hospital for herreløse Hunde og Katte og alle Slags lidende Dyr, indtil hans Patienters Antal blev for stort til Pladsforholdene. Saa overtalte han sin velhavende Søster til at give dem Logi i sit Hus, hvor han daglig kom for at doktorere paa dem. For ikke at tro, at Helgenen tilbragte al sin Tid med saadan Gerning, erindres der om, at den salige Martin stiftede Hospitaler for de fattige og

glædede sig ved at gøre alt det besværlige og ubehagelige Arbejde, han kunde finde i Klosteret, som Tilgift til sin egen bestemte Dont.

Om Bernhard af Corleone († 1667-, en Kapuciner Lægbroder, læser vi, at han havde en overordentlig Medfølelse med alle lidende Dyr. Naar de derfor blev bragt til ham i store Mængder, plejede han at sige *Fadervor*, føre dem tre Gange rundt om Korset paa Kirkegaarden og sende dem helbredte bort. Heri var han en sand Discipel af sin kære Fader, St. Frans, som elskede enhver Skabning, men hvis vi skulde gaa ind paa Historier om hans Godhed imod Dyrene, vilde denne Artikel blive til en Bog.

St. Philip Neri er ogsaa velkendt for sin Venlighed mod de umælende Skabninger, især Hunde og Katte. Hans Kat i San Girolamo var kendt af hele Rom, og han plejede at ydmyge de fornemste af sine Disciple ved at sende dem efter Mad til den.

Den Dyrekærlighed, som Helgenerne var bekendt for, gav dem utvivlsomt forbavsende Magt over de vildeste og grusomste Dyr, for selve deres Blidhed fyldte Dyrene med Tillid. Løven, der sikkert er det mest skrækindjagende blandt Dyrene, spiller en fremtrædende Rolle i Helgenskildringerne, som er fulde af Anekdoter om den. Vi finder to Løver, der blev nyttigt anvendt af St. Antonius til at hjælpe ham med at grave en Grav til hans Ven, Eremiten St. Paulus. En anden Løve bliver Venner med ingen ringere end en Kirkelærer, fordi denne, St. Hieronymus, hjalp den med at slippe af med en ubehagelig Torn.

St. Ambasius, en ætiopisk Helgen, siges at have redet paa en Løve, men denne forbavsende Historie stilles ganske i Skygge af en Legende i den græske Kirke, som fortæller om en Løvinde, der først nægtede at opøde St. Aphrodisius, en Martyr fra Cicilien, og derefter rejste sig paa Bagbenene midt i Arenaen og prædikede for Folket, hvoraf mange omvendte sig. En lignende fantastisk Historie fortælles om en Slange, som talte til St. Phocas, der sammen med St. Paulus og St. Patrick nævnes som Forsvarer imod giftige Slanger.

Helgenerne har udmærket sig ved Omhu for at frelse Dyr fra Grusomhed. Harer søgte Tilflugt hos St. Anselm, St. Frans og St. Filip. St. Patrick frelste en Due, medens baade St. Hubert og St. Eustace skaanede den vidunderlige Hjort, som havde et Kors mellem sine Horn. Mange Helgener har ogsaa tjent deres Levebrød ved at vogte Faar og Kvæg. Saaledes har vi blandt Hyrderne St. Patrick og St. Pius V, som begge lærte at vogte Kristi Jord under et Barndommens Noviciat blandt Faarene.

St. Bobo (fransk: St. Beuvon), en Adelsmand fra Provence, som i det 8. Aarh. kæmpede tappert mod Saracenerne, fik overdraget at være Beskytter for Kvæget, maaske foranlediget ved et Ordspil, idet hans Navn betyder Okse. Hesten beskyttes af St. Georg, St. Ludvig IX af Frankrig, St. Eusebius og St. Eloy. De to førstnævnte er maaske blevet Hestens Patroner, fordi Kunsten plejer at fremstille dem ridende, St. Georg især paa en overordentlig balstyrig Ganger. St. Eusebius, en romersk Præst, som døde i 371, fik en Kirke opkaldt efter sig, hvori Heste blev velsignet, og St. Eloy, en meget berømt fransk Helgen, der døde som Biskop af Noyon i 659, var oprindelig Guldsmed og ifølge en forbløffende Legende tillige Grovsmed. Til ham kom der en Dag en besat Hest for at blive skoet. Da der ikke var anden Udvej, skar Eloy dens Ben af, skoede det afhugne Lem

OFFERDAGEN 1947

og satte det mirakuløst paa Plads igen. Vi læser om St. Morderyn, en Walliser, at han blev kaldt Havets Herre, fordi han red over til Øen Bardsey, uden at Hovene blev vaade paa hans Hest.

Omsorgen for Svinene har St. Antonius den Store og St. Wendelin, en Eremit fra det 6. Aarhundrede, der ogsaa er Hyrdernes Skytshelgen. Hundene er naturligvis Helgenernes sædvanlige Ledsagere, især gælder det for St. Filip og St. Roch. Den sidstnævnte afbildes altid med den trofaste Hund, som slikkede hans Saar, da han var udstødt og skyet af Menneskenes Samfund.

Den berømte Biskop St. Germanus af Auxerre fortjener Navn af Æslernes Patron, idet han i saa høj Grad foretrak sit eget ydmyge Dyr i Stedet for den prægtige Hest, som Kejsersinde Pracida tilbød ham, at han vidunderligt helbredte det, da det laa for Døden. Om St. Frans af Paula fortælles en mærkværdig Historie. En Smed havde skoet hans Æsel, men da han opdagede, at Helgenen ikke havde Penge at betale med, begyndte han at bande og sværge, hvorpaa Frans gav Æslet Ordre til at sparke Skoene af, hvad Dyret saa gjorde.

St. Agriculus fra det 7. Aarh. er Storkenes Helgen, men Aaron, der regnes for Helgen for de skismatiske Kopter var aabenbart Fuglelsker i en anden Betydning, eftersom Legenden fortæller, at han, da han var syg, fik nogle stegte Duer til at flyve ind i Munden paa sig.

Om Helgener og Fisk findes mange Historier, f. Eks. den om Peter Gonzales (død 1246), som trængte til Føde og gav Fisken Besked om at komme og blive fanget.

Saadanne Historier kan synes en prosaisk Generation vildt utrolige, men de bevidner dog en Tro paa Helgenernes Kærlighed til Dyrene, paa deres Magt over dem og paa den store Sandhed, at Dyrene er skabt til Guds Ære og Menneskenes Gavn.

St. Knuds Gilderne meddeler:

Nu foreligger endelig Resultatet af »Offerdagen«.

Der indkom ialt følgende Beløb:

Sankt Ansgar	Kr. 2.642,50
Sankt Andreas	» 515,00
Sankt Annæ	» 195,21
Sankt Antoni	» 204,30
Jesu Hjerte	» 2.675,17
Sankt Knud Lavard	» 320,00
Sankt Mariæ	» 238,14
Sakraments	» 491,00
Sankt Therese	» 694,27
Immaculata Kirken	» 85,82
Sankt Augustins Kirke	» 8,95
»Hoffmanns Minde«	» 81,14

Stor-København ialt ...

Helsingør	Kr. 427,14
Holbæk	» 102,65
Kalundborg	» 100,00
Køge	» 184,15
Næstved	» 134,00
Ringsted	» 571,00
Roskilde	» 310,00
Slagelse	» 123,27
Sorø	» 10,00
Taastrup	» 71,00
Vordingborg	» 130,90

Kr. 8.151,50

Øvrige Sjælland ialt ...

Nakskov	Kr. 23,00
Nykøbing F.	» 234,46

Kr. 2.164,11

Lolland-Falster ialt ...

Aakirkeby	Kr. 17,40
Rønne	» 34,67

Kr. 257,46

Bornholm ialt ...

Assens	Kr. 120,00
Nyborg	» 145,00
Svendborg	» 191,68
Odense	» 600,00

Kr. 52,07

Fyn ialt ...

Aalborg	Kr. 250,00
Aarhus	» 581,59
Esbjerg	» 200,00
Fredericia	» 252,00
Horsens	» 832,00
Randers	» 77,88
Silkeborg	» 68,70
Vejle	» 410,00
Gram	» 30,00

Kr. 1.056,68

Jylland ialt ...

Færøerne	

Kr. 2.702,17

Kr. 100,00

Tilsammen ...

Kr. 14.483,99

Man vil se, at der ind imellem mangler en Del Bynavne. Det er Byer, hvor man af en eller anden Grund ikke har kunnet holde »Offerdag« i Aar, men der er næppe Tvivl om, at de paagældende Sogne vil vide at gøre sig dobbelt gældende paa næste Aars »Offeddag«.

Det kunde maaske være interessant at drage Sammenligninger eller at lave Statistik paa Baggrund af disse Tal, men det ønsker vi ikke — lad Tallene blot tale for sig selv. — Hoved-

komiteen har været taknemmelig for at se, hvorledes praktisk talt hele Landet sluttede op om den Tanke at bringe et Offer for Vikariatets Sag, og vi beder alle Bidragyderne modtage vor bedste Tak for den gode Offervilje, der her blev lagt for Dagen.

Hans Excellence Biskoppen kender endnu ikke Offerdagens Resultat, men Beløb og Regnskab vil blive overrakt straks efter Biskoppens Hjemkomst fra Amerika.

HVF.

BARNET

En fransk Fortælling

Fra et eller andet Taarnur i Nærheden lød Klokkeslaget og brød Vinternattens Stilhed — For Pokker ogsaa! Det var halvtolv! Ikke en Vogn at opdrive! Rar Juleaften! Jeg kommer for sent og gaar hen og faar en ordentlig Forkølelse i dette nederdrægtige Vejr!

Trods den varme, bløde Overfrakke, som dækkede Selskabsdragten, trods Pelskraven, som lunede om Hals, Øre og Mund, og de forede Overtræksstøvler, som skjulte Lakskoene, rystede Robert Dubois af Kulde. Kunde han dog blot faa en Vogn. Der var langt til hans Vens smukke Hjem, som laa helt ude i et af de moderne Kvarterer. Der ventede ham en glad Aften og Nat! Muntert Selskab, Souper, Spil og især storartede Vine. Der vilde blive fortalt pikante Historier, begaaet tusinde Daarskaber, og man vilde holde ud til den lyse Morgen.

Saaledes agtede Robert at tilbringe hin vidunderlige Nat, i hvilken Jesus steg ned til Jorden for at bringe Menneskene Frelse.

Der var andre Julenætter, hvor han som Dreng havde siddet i Kirken sammen med en Moder, som han elskede over alt i Verden; hvor han havde hjulpet Præsten ved Midnatsmessen og med barnlig Glæde knælet

ved Bethlehems-krybben og det hellige Alter.

Hans Moder var død netop paa det Tidspunkt, da den unge elskværdige Mand traadte ud i Livet og havde sit første Møde med Lidenskaberne og modtoges af Fristelsernes Mangfoldighed. Han blev hurtigt revet med. Inderst inde sad der ganske vist et vagt Samvittighedsnag og enkelte Reminiscenser fra hans fromme Barndom, men han gled stadig længere og hurtigere ned ad den farlige Skraaplan.

Pludselig saa han to Vognlygter blinke frem. Hov! Har De Tur? Heldigvis bevægede de to blinkende Øjne sig hen imod ham. Omtrent samtidig hørte han en lille skælvende svag Stemme bede ham om et eller andet. Det lød som en saaret Fugls Klage. Robert Dubois vendte sig om. Det var et Barn, en Dreng. Med bare Fødder laa han der i Sneen, pjaltet, rystende som i Feber, trykket tæt op mod Muren. Der var kun en lille Rest af Liv tilbage, og den var ligesom sammentrængt i de store, alvorlige Øjne, der lyste frem fra det lille, magre Ansigt under det sorte Haar.

Ved Skæret fra Lygten saa Robert alt dette med eet Blik, og trods Snefoget, trods sin knapt forsvundne Ilterhed følte sig besynderlig bevæget ved dette Syn.

Selv rystede han af Kulde i al sin Indpakning, og den lille Dreng, hvad maatte han ikke døje!

Robert forstod, at her var noget, han ikke kunde løbe fra. Det Barn maatte ikke dø. Han vilde blive en Morder, hvis han nu ilede til Fest og lod Barnet tilbage i Sneen.

Men de ventede ham. Han glædede sig til Nattens Begivenheder. Hvorfor skulde han ogsaa møde det Barn! Han var da ikke ansvarlig for den Unge.

Barnets Øjne! Kain! Skal jeg være min Broders Vogter!

»Hvor er dine Forældre?« spurgte han.

»Jeg har ingen,« lød det fra den lille døende Fugleunge.

»Hvor bor du?«

»Ingen Steder.«

Vognen standsede ved Siden af dem. I Roberts Indre rasede en Kamp.

Han kunde give Barnet Penge? — Det døende Barn!

Bringe det paa Hospitalet? — Men hvor var der et Hospital, og paa denne Tid af Natten!

Kusken havde aabnet Vogn døren.

»Naa,« sagde Robert ved sig selv, »de vil jo nok le ad mig, naar jeg kommer med mit Udenomsbarn, men der er ikke andet at gøre; de giver ham nok noget at spise og lægger ham saa i Seng.« Og han løftede den lille, iskolde Skikkelse — let som en Fjer — ind i Vognen og gav Kusken sin Vens Adresse.

Han følte sig halvt ærgerlig ved Tanken om de Ubehageligheder, som dette kunde føre med sig, men ganske tilfreds ved at have beroliget sin Samvittighed og dog kunne naa Festen.

Han saa paa Barnet med disse forunderlige Øjne, der nu straaledede af Taknemmelighed.

Han frøs endnu. Det maa han ikke, jeg maa pakke ham ind! tænkte den unge Mand. Han var gnaven over det, men indhyllede ikke destomindre Drengen i sin Pels og fik et lille Smil til Genæld.

Lidt efter lidt vendte Kræfterne tilbage, Blodet rullede igen

rask igennem Aarerne, og Drengen fik Munden paa Gled. I faa Ord fortalte han paa Roberts Spørgsmaal — og Robert blev mere og mere interesseret — sin fattige Livshistorie. Hans Moder havde været saa god, saa god. Hun var død for tre Aar siden. Hans Fader drak og havde efter Moderens Død taget sig en ny Kone, som aldrig havde andet end onde Ord og Prygl tilovers for Barnet, og som forleden — da Faderen var død — havde jaget ham bort med Hug og Slag og for bestandgi. Det var alt.

Det begyndte igen at gnave inden i Robert. Han tænkte paa sin egen egoistiske, magelige Tilværelse og al den Nød og Elenighed, han saa ofte havde skubbet fra sig som sig uvedkommende.

Pludselig hviskede Drengen: »Jeg ved, hvor vi skal hen. Vi skal til Midnatsmesse. Jeg ved godt, det er Jul. Og jeg havde bedt Jesus saa meget om at hjælpe mig. Og nu har han sendt Dem. Vil De ikke nok stille mig lige ved Krybben hos den lille Jesus? Jeg glæder mig saa meget!«

»Jo, jo,« svarede Robert lidt forlegen. Han var kommet til at tænke paa gamle Dages Julemesser og Julens Glæde, den, som nu straaledede ud af denne lille, fremmede Drenges Øjne — disse underlige Øjne, paa een Gang tænksomme og barnlige — som Jesusbarnets.

Hvad gik der nu af ham? Sad han ikke her og kom i daarligt Humør! Han var slet ikke sig selv — eller maaske netop sig selv.

Han syntes, han havde en Klump i Halsen; der var noget, der gjorde ondt inden i ham; det var, som det græd inden i ham. Der var en Længsel efter noget, han havde ejet og mistet, en Lede ved hans Maade at leve Livet paa, en Følelse af Skam, et ubestemt Ønske om at dele den lille Drengs Glæde.

Væk med alt det! Barnagtighed! Om faa Øjeblikke vilde han være hos sine Venner og Veninder — saa vilde han le — le — elske og helt overgive sig

til Nattens Glæder — jo vildere — des bedre! — — —

Saa langt var han kommet, da Drengen igen hviskede til ham:

»Jeg var engang med Mor til Midnatsmesse i en Kirke. Aa, hvor var der pænt! Der var mange, mange Lys, ligesom Stjerner og Blomster, skønt det var saa koldt udenfor, og det lød som Englens sang om Jesusbarnet i Krybben.«

»Jeg var ogsaa engang — for længe siden —« afbrød Robert ham, »med min Mor til Midnatsmesse.«

»Min egen, kære Mor,« fortsatte Barnet sin Tankegang højt, »da hun laa og skulde dø, sagde hun til mig: »Lille Robert, hvad der saa sker, hold altid af den gode Gud!«

De samme Ord, *hans* døende Moder havde sagt til ham! Forunderligt Sammentræf!

Og nu var der igen denne Længsel, men denne Gang som et Suk om Barmhjertighed.

Paa een Gang holdt Vognen stille. Kusken aabnede Vogndøren og betroede Robert, at han ikke kunde finde Stedet. »Vi er i det rigtige Kvarter,« tilføjede han. »Jeg kan maaske spørge om Vej hos en af dem, der gaar ind i Kirken derhenne.«

Gennem Nattemørket og Sneen skimtede man en Kirke. Den laa der med sit snedækte Tag, sin mægtige, mørke Facade, sine store, skønne Buevinduer, hvorfra Lysene straaledede ud i Jule-natten. Midnatsklokkens tolv Slag rungede netop gennem Luftten og blandede sig med Orglets højtidsfulde Brus.

»Vi kan godt staa af her,« sagde Robert, »vi gaar herind.«

Han betalte Kusken, og med Drengens lille Haand i sin traadte han ind i Kirken.

Den ringe Kærlighedsgerning, han havde bevist den fattige Dreng, var som en udstrakt Haand mod Barmhjertighedens Herre, der greb den. Han lod et lille Barn lede ham til Krybben. Sammen knælede de ned foran denne, og kun for en Stund slap Robert Drengens Haand — den Stund, da han bøjede Knæ i Skriftestolen.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den pavelige Caritas-Tjeneste kan notere en ny Succes: 856,000 italienske Børn har tilbragt Sommerferien i de Feriekolonier, der opretholdes af Pavestolen og hvortil der har været anvendt et Beløb paa 5½ Milliard Lire. Den kommunistiske Presse i Italien gør sig allehaande forgæves Bestræbelser for at udviske det Indtryk, som denne Gestus har gjort paa de brede italienske Folkemasser. — Efter den nyeste Opgørelse virker der i den katolske Verdenskirkes Missionsomraader ialt 52,827 Personer, nemlig 14,825 Præster, 7,017 Lægbrødre og 30,985 Ordenssøstre. Hertil kommer endvidere 6,242 indfødte Gejstlige, 3,674 indfødte Lægbrødre og 25,790 indfødte Ordenssøstre.

Kina

Den apostoliske Internuntius i Kina, Mgr. Riberi har — ledsaget af en stærk Militær-Eskorte — aflagt Besøg i Siwantze i den nordkinesiske Provins Tchagar, hvor de røde i December lagde store Dele af Byen i Aske.

Pater Kochs Ordensjubilæum

Søndag den 5. Oktober 1947 fejrer Pater Jos. Koch S. J., Aarhus, 50 Aars Dagen for sin Indtrædelse i Jesuitterordenen.

Denne Dag vil Menigheden i Aarhus samles og hylde Jubilaren for hans Virke i Aarhus i 20 Aar.

Dagen indledes med Højmesse med Fælleskommunion Kl. 8. Om Aftenen arrangeres der Menighedsfest paa Hotel »Aarhus« til Ære for Pateren, og ved denne Fest vil man overrække Pater Koch en Pengegave til en Rejse til Svejts.

Tidligere Aarhusianere og iøvrigt alle, der kunde tænke sig at være med i denne Gave, der skal være et synligt Udtryk for den Taknemmelighed, vi skylder Pateren for hans store Virke i det katolske Danmark, kan indsende Bidrag paa Postgiro Nr. 55976, Artillerikaptajn A. F. Beyer, Carl Blochgade 33, Aarhus.

Festudvalget.

Den hellige Fader om KIRKEN, FAMILIEN OG ARBEJDET

Den evige Stad var forrige Lørdag Vidne til den største katolske Manifestation i den nyere Italiens Historie. Anledningen hertil var 25-Aarsdagen for Oprettelsen af Mands-Unionen indenfor den katolske Aktion, der af denne Grund var sammenkaldt til sin første Nationalkongres. Efter gamle Romeres Udtalelser har den evige Stad aldrig før oplevet en saa storslaet Demonstration, hvor katolske Mænd manifesterede deres religiøse Overbevisning og deres Troskab overfor Kirken.

Kongressen naaede to ydre Højdepunkter: den religiøse Midnatshøjtidelighed i Caracal-

70.000 katolske Mænd paa Peterspladsen

las Termer og Pavehyldesten paa Peterspladsen.

Lørdag Aften samledes uoverskuelige Mængder af katolske Mænd i de gamle Termer ved Hovedbanegaarden, hvor der foranstaltedes en storslaet Friluftsgudstjeneste midt i det gamle Roms Ruiner. Ved Midnat læstes en Højmesse, under hvilken der afholdtes Fælleskommunion. Over hundrede Gejstlige var i Timevis beskæftiget med at høre Skriftemaal. Ved Siden af Højalteret var der rejst en Tribune, hvor ledende Personer indenfor Stat og Kirke, bl. a. Ministerpræsident de Gasperi og andre Medlemmer af Regeringen overværede Messen. Man saa Ministre Side om Side med Arbejdere vente ved Skriftestolene, og de Gasperi var selv i Spidsen for den næsten endeløse Række, der stillede op før Kommunionuddelingen. Medens den hellige Kommunion uddeltes, ringede samtlige Roms Kirkeklokker, og 60 Gejstlige uddelte Kommunionen til Skarerne.

Men næsten endnu dybere Indtryk gjorde de uforglemmelige Scener Dagen efter paa Peterspladsen. Bernini's klassiske Søjlegange formaaede ikke at omfatte de uhyre Skarer, der var strømmet sammen.

Ned gennem hele Via della Concilliazione, helt ned til Tiberen stod katolske Mænd Hoved ved Hoved, og svang begejstret Lømmetørklæder, da den hellige Fader viste sig paa Sedia gestatoria. Opmarchen til denne Demonstration havde taget ca. 3 Timer, og man anslaaer det samlede Antal Mænd til ca. 70.000. Kulminationen var den hellige Faders Tale, og mesterligt forstod Paven at sammenfatte Tidens brændende Spørgsmaal. De italienske Katolikker — udtalte han — stod ved et Prøvelsens Punkt; saavel paa det religiøse som paa det moralske Omraade er Fronterne i den senere Tid trukket klarere og klarere op. Derfor er Overvejelsernes og Planernes Tid forbi og Handlingens Time inde. I fem Punkter sammenfattede Pius XII derpaa den

Parole, der den kommende Tid maa blive retningsvise for katolske Italien: en udvidet og forbedret religiøs Dannelse, Helligeholdelse af Søn- og Helligdage, der i vor Tid desværre forsømmes og er Anledning til Synd og Uskejelser, den kristne Families Redning, social Retfærdighed og Loyalitet og Sanddrøhed i det sociale Liv, og endelig, at de Grundsætninger, der gælder med Henblik paa at skabe større social Retfærdighed, er klart og tydeligt formuleret i den katolske Kirkes Lære. Og som Tingenes naturlige Gang medfører, at Verdens God er ulige fordelt, saa modsætter Kirken sig dog, at de Goder hobes sammen i faa rige Menneskers Hænder, medens den øvrige og største Del af Folket maa leve i Fattigdom. En bedre Fordeling af disse Goder betyde den hellige Fader som det Maal, der ogsaa gælder italienske Katolikkers sociale Bestræbelser. Den hellige Fader sluttede sin Tale med en indtrængende Bønnen om Skabelse af en sand Fred mellem Nationerne (meddelte til Slut de uhyre Mennemasser den apostoliske Velsignelse.

Den hellige Fader holder sit Indtog paa Peterspladsen

Overfaldet i Triest

Mgr. Ukmar for en jugoslavisk Folkedomstol!

Der foreligger nu Efterretning om, at Mgr. Ukmar, som for nylig foretog en Konfirmationsrejse i den jugoslavisk-kontrollerede Zone i Triest-Området, og ved denne Lejlighed blev overfaldet af kommunistiske Bander, mens en ham ledsagende Præst blev dræbt, blive stillet for en jugoslavisk Domstol! Mgr. Ukmar henligger stadig til Behandling i Hospitalet i Fiume, men vil i nærmeste Tid blive overført til Pisino, hvor han vil blive stillet for en jugoslavisk Folkedomstol og anklaget for Anstiftelse af Uroligheder! Det er nærmest grotesk: den forfulgte overfaldne Prælat skal anklages som Aarsag til Uroligheder. Paany et Bevis paa, hvor Tito-Demokratiet behandler Kirken i Jugoslavien!

Denne Masseforsamling af mandlige, italienske Katolikker har — uden at have haft noget som helst politisk Anstrøg — i et afgørende politisk Øjeblik for Italien givet et klart og utvetydigt Billede af den italienske Katolicismes Holdning. Og Virkningerne vil forhaabentlig ikke lade vente paa sig.

Foran

Skisma i Letland?

Det russiske Propagandatidskrift »Soviet News«, der udkommer i London, meddeler i sit nyeste Nummer, at der er blevet »indsat« to nye katolske Biskopper i Jacobskatedralen i Riga, nemlig den kendte lettiske Teolog og Rektor for Seminariet i Riga, Peter Strods, samt Inspektøren for Seminariet, Kazimir Dulbinsky af Liepaya, medens den anden skal være Stedfortræder (Coadjutor?) for den snart 80-aarige Metropolit Anton Springovich. Det skal i denne Forbindelse bemærkes, at disse Udnævnelser ikke har staaet i det officielle »Osservatore Roma«, og Udnævnelsen af Peter Strods lyder allerede usandsynlig af den Grund, at Bispesædet Liepaya overhovedet ikke er vakant!

Situationen i Indien

Det lader sig i Øjeblikket ikke sige, hvordan Fremtiden vil forme sig for de kristne Mindretal i de nye Dominions Indien og Pakistan.

Præsidenten for Indiens katolske Union, M. Ruthnaswany, der iøvrigt havde modsat sig Indiens Deling, erklærer for nylig, at de Kristne i begge de nye Stater »til Stadighed maa have den allerstørste Opmærksomhed henvendt paa Kravet om og Forsvaret for deres Rettigheder og Frihed«. Et ledende Medlem af Muslum-Ligaen i Pundschar, Malik Teroz Khan Noon, har givet den nystiftede Anglo-Pakistan Forening Løfte om, at Anglo-Inderne saavel som de indiske Kristne i alle Forhold vil opnaa Ligeberettigelse med Muhammedanerne. Paa den anden Side maa man se den Omstændighed i Øjnene, at Udnævnelsen af Fru Vijaya Lakshmi Pandit, en Søster til den indiske Folkefører Pandit Nehru, til indisk Gesandt i Rusland, vil lette Udbredelsen af kommunistiske Tendenser i Indien.

De engelske Valutavanskeligheder rammer ogsaa Valfarterne. Fra og med 1. Oktober er alle Valfarter til Udlandet aflyst, deriblandt ogsaa nogle store Pilgrimstog til Lourdes og Rom.

Den hellige Fader hyldes paa Peterspladsen

Efter Talen vilde Folkeskarerne saa at slige ikke slippe den hellige Fader. Tusindvis af Hænder ræktes frem mod ham, og det blev sent inden Paven kunde trække sig tilbage fra den storslaede Manifestation.

Hoved ved Hoved stod Skarerne paa Peterspladsen og ned gennem Via della Concilliazione, helt ned til Tiberen.

Det højtidelige Øjeblik under Midnatsmessen i Caracallas Termer, hvor Fælleskommunionen tager sin Begyndelse.

Brevkassen tømmes hver Uge

Presse og Polemik

Efter at man mange Gange og paa mange Maader fordum manende har slaaet til Lyd for den katolske Presse som et af de væsentligste Punkter i Katolsk Aktion, har til sidst i disse Dage K. U. rejst en Diskussion om Emnet, vakt ved Universitetsstipendiat Haakonsens Tale paa Ungdomsstævnet. Man har sluttet sig til dennes Appel til Trosfællerne og efterlyser trofaste Medarbejdere, som er rede til at tage deres Tørn hver Uge.

Imidlertid tror jeg, det er en Fejl, naar Hr. Haakonsen søger at vinde faste Kræfter ved at fremholde det personlige Udbytte, en Katolik faar ved en saadan Indsats. Thi Pressen er ikke blot en væsentlig, men ogsaa meget vanskelig og derfor meget ærefuld Del af K. A. og kan ikke sidestilles med f. Eks. Sct. Knuds Gilderne, hvortil en opildnende Hvervning er absolut nødvendig. Jeg kunde tænke mig, der er mange Katolikker, som hellere end gerne vilde skrive og være Medarbejdere, og Mangelen paa samme skyldes langt snarere bristende Evner end bristende Vilje. For det er alt andet end nemt at sætte alle sine Tanker ned paa Papiret; og har man saa endda engang præsteret et lille Indlæg, er man udtømt for lange Tider. Det kan være en Overvindelse at begynde sig ud paa den egentlige Inkasation af Knuds Femører, men det er umuligt at præstere en Artikel hver Uge, hvis man ikke har den vel vigtigste journalistiske Egen-skab, Evnen til Fornyelse. Og hvis nogen gaar ind til Arbejdet med idealistiske Tanker om at støtte Pressen og opretholde Bladet i al Almindelighed, saa er Resultatet Skrivelser for dets egen Skyld, og det katolske Organ bliver hængende i astmatiske Forsøg paa blot at være.

Lad os hellere først og fremmest søge Skribenter blandt dem, der har noget paa Hjerte. Og lad os pointere, at det vigtigste for at kunne skrive, er at kunne læse med Interesse. Først naar man er i Stand til at bearbejde Set og Hørt med sit eget Intellect, først da er man i Stand til at berige andre med sine Tanker. Og lad det saa lyde til alle, maaske mest til Ungdommen: Læs, hør, se, diskuter, og skriv saa hver Gang I har noget at sige, selv om det er svært at sætte en Artikel op. Det er ogsaa udviklende, at prøve Evnen til at udtrykke sig.

Men naar der er Tale om at gøre noget for Katolsk Presse, drejer det sig ikke alene om at hverve nye

Kræfter. Hvad kunde og burde der gøres for at ændre det allerede bestaaende? — Det forekommer mig, at K. P. i Almindelighed er for polemisk, for ivrig til at gribe en kastet Handske, og saa ivrig, at den undertiden griber vildt efter en Boksehandske og fanger den tomme Luft. Det er ikke blot det, at Svar, Mod- og Gensvar undertiden holder en ironisk Tone, som kan støde mange. Om saa Kirkeministeren nok saa haardt krænker dansk Katolicisme ved urigtige Beskyldninger, berettiger det ikke til i det officielle, katolske Organ at benævne ham inhabil og uvidende. Man kan og bør tage stærkt og tydeligt Afstand fra Ministerens Opførsel dels ved, som det er gjort, koncist at gøre Rede for hans Fejlagtheder, men lige saa meget ved for alt at undgaa samme Udtryksform. Vi kan fordømme Hr. Hermansens Handlemaade, men ham selv? — Det er forkert og absolut beskæmmende, at den Tone forekommer blandt Katolikker, naar man fra modsat Hold hører f. Eks. en Mand som Prof. theol. Skydsgaards Udtalelser om Katolicismen. De er ofte større Propaganda for Kirken end dens eget Ugeblad. — Men denne overdrevne Defensiv giver sig foruden Udtryk i Svar paa smaalige og komplet ligegyldige Angreb, som Kirken burde føle sig hævet over at tage Stilling til overhovedet. Desværre har jeg ikke, som jeg burde, et eklatant Eksempel til Raadighed; men Tendensen paavises maaske tydeligst i det Opslag, til den Besøgende, som findes paa Kirkedøren i enhver katolsk Kirke her i Landet: »— Tro forøvrigt ikke alt det onde og nedsættende, De hører ...« Hvorfor forudsætte et Angreb? Det virker som en lille Skolepiges: Du ska 'sle' ikk' tro paa 'ed'; naar hun er bange for, der bliver hvasket ondt om hende. Naturligvis opstaar der let en vis Angst og Usikkerhed hos en alene staaende Katolik, og tilgiveligt er det for Konvertitters Vedkommende, naar denne Angst ytrer sig i overdreven Sensibilitet; men det er en Kendsgerning, at jo større Selvfølgelighed Religionen er for en selv, jo større for ens Omgivelser; og lad Pressen frem for nogen i alle Pjecer og Artikler vise dem, Selvfølgeligheden falder vanskelig, at vi lever i et Land, hvor Katolicismen — trods eventuelle Ministre — betragtes med mere Nysgerrighed og Interesse end med Had. Jeg er ikke i Tvivl om, at det mere end noget vilde befæste Katolicismen i Danmark og tilmed vække Respekt og Sympati for den.

Minna Borre.

Akademikerne og de andre

Maa det være mig tilladt, trods hjertelig Tilslutning til Hr. Sv. Damsholts Kritik af A. C.'s Litterae som sideløbende med K. U., at fremkomme med en Indvending mod hans principielle Stilling til Forholdet K. U. K.—A. C. og den kraftige og ikke helt berettigede Bitterhed, hvormed det fremsættes.

At Akademikerne fra deres Parnas ikke kan tage Del i Sjælfrelseningen, fordi de er sig selv nok, synes mig en helt forkert Betragtning. A. C. er deres Arbejdsmark som K. U. K. er alle de andres. Hr. Damsholt maa ikke glemme, at netop nybagte Studenter, som har snuset til alle mulige Videnskaber og sikkert saavel i 3. G. som i Rus-aaret har lidt for travlt til at beskæftige sig med Udvidelse af deres religiøse Horizont, at netop disse unge Herrer i Aandernes Rige, mere end nogen løber Fare for at falde fra, og de reddes ikke ved Hjælp af Gættekonkurrencer og fælles Kaffebord, snarere tværtimod. — Det fremholdes, at Akademikerne burde hjælpe og støtte de nye Hold bumsede Dreng og Piger med røde Hænder; men jeg har selv været med til et Forsøg paa at starte en K. U. K. under Ledelse af en ung Gymnasiaster, som havde de allerbedste Forudsætninger for at gøre en ny og værdifuld Indsats. Vi gik ud af Kampen med Nederlag samt den Erfaring, at K. U. K. skal ledes af samme Drenge og Piger, fordi de trives i dens Atmosfære, ikke af dem, der søger at ændre den. Og lad saa Gymnasiaster og Studenter have Lov at søge det Milieu og de Opgaver, der tilfredsstiller dem og forlang ikke, at de renoncerer paa deres store, kulturelle Idealer til Fordel for det fælles Kaffebord, som er Akademikernes Skræk. Ungdommens Offervilje bør benyttes til andet og bedre end Resignation.

Ikke-Akademiker.

Opgaver til Akademikerne

Som en af de Akademikere, der har lagt større Vægt paa Sogneungdomsarbejdet fremfor Arbejdet i AC, vil jeg gerne først og fremmest give Sven Damsholt Ret i alt væsentligt i hans Indlæg.

Da jeg blev Student i 1943, begyndte jeg ogsaa at komme i AC, men der gik ikke lang Tid, før jeg holdt op igen, fordi jeg ikke følte mig hjemme der; jeg havde gjort opmærksom paa, at jeg gerne vilde bruges til et aktivt Arbejde, men har aldrig faaet nogen Opgave tildelt, hvad jeg havde haabet paa fra Begyndelsen. Det er ganske interessant, at flere Akademikere, jeg har talt med, har anket over nøjagtig det samme. De havde ventet og haabet paa at faa tildelt et Apo-

stolat, men blev skuffede. Nogle af dem resignerede, andre gik ud og fandt selv deres Opgave, og de der gjorde det, har i den forløbne Tid ydet et stort og virkeligt godt Arbejde.

Naar AC's Formand derfor skriver, at man fra Foreningens Side kun kan pege paa Opgaverne og forsøge at vække Ansvarshedsindstilling hos dem, der har praktisk Mulighed for at gøre sig nyttige, saa vilde dette allerede være et stort Skridt fremad, hvis Foreningen gjorde det. Jeg vil dog sige, at den muligvis gør det nu, men dengang, for 4 Aar siden, var det i hvert Fald ikke Tilfældet.

Gotfred Wissum siger ogsaa, at alt for mange af de Studenter, som det ikke lykkes AC at knytte til sig, gaar i Staa eller afspores og glider bort. Her maa jeg maaske komme ind paa Indlederens beskudne Slutning af Indlægget, hvor han overlader til en Akademiker at svare paa, om Akademikere muligvis kan have Gavn af at arbejde sammen med Ikke-Akademikere. Det kan de absolut, og jeg vil endda paastaa, at der er større Fare for, at Studenterne skal gaa i Staa, naar de kun holder sig til deres egen Kreds, end hvis de gaar ud og

lærer lidt praktisk Menneskekundskab; om det saa er en Fordel, at de gaar i Staa indenfor A. C., kan maaske diskuteres.

Lad mig slutte med at gentage, at vi ikke kan undvære Akademikerne i det praktiske Ungdomsarbejde i Sognene; vi trænger til dem, og vi er overbeviste om, at der er mange A. C.-Medlemmer, der gerne vil være med, hvis A. C. vilde pege Opgaverne ud for dem.

Erik Guldager.

Sogn eller Forening? Svar til Ingeniør Wissum

Tak for Deres pæne Svar i sidste Ugeblad. Der var sikkert mange, der var kede af, at De ikke havde givet igen paa alle Uartighederne — ikke mindst jeg selv. Dette at man kan give hinanden lidt paa Hattepulden plejer at være Tegn paa, at man kan lide hinanden eller i det mindste hører til samme Familie, men det kommer maaske.

Hr. Ingeniør Wissum! De skriver, at A. C. har god Vilje til og rækker gerne Haanden til Samarbejde. Jeg tror jeg kan tale i de ca. 24000 danske katolske Ikke-Akademikers Navn, hvem dette Tilbud

gøres, naar jeg siger: *Det er ikke Samarbejde, vi ønsker med A. C.*

Samarbejde forudsætter flere Parter, vi ønsker ikke flere Parter i Kirken. Vi ønsker at alle skal være eet, een Organisme, en Helhed — at vi skal *medarbejde* og ikke *samarbejde*.

Jeg ved godt, at De i A. C. har samme Tro paa Kirken som Kristi Legeme, som vi andre, jeg er bare ikke sikker paa, at I arbejder i Overensstemmelse med den. Men lad os ligesaa godt først som sidst gaa i Lag med det Problem, som denne Diskussion før eller senere vil samle sig om: *Skal Sognet eller skal Foreningen være den bærende Enhed i Kirken?* Det er her, Slaget skal staa.

Den katolske Kirke er organiseret som et Træ, hvor vi er de enkelte Blade, Familierne er Kviste-

Møbleret Værelse søges

En ung Mediciner (Færing) søger møbleret Værelse fra 1. Oktober eller senere. Helst paa Frederiksberg. Billet mrk. 17 modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenosgade 7, København V.

Roskilde	Frederik Wismanns Ligkistemagasinet Stort Udvalg i Ligkister Alt vedrørende Begravelser ordnes Hj. af Jernbaneg. og Toldbodg. Tlf. 882	Bilcentralen Algade 12, Telefon 815 O. Olsen
A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15. Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygepejseartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Murermestre Allehelgensgade 18, Tlf. 122 Murermester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Mønsterbageriet Olsegade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanrønlng og Desserter	Husk — det er i Olsegade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Praefke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør	
Radio - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	

ne, Sognet Smaagrenene og Bispedømmet de store Grene, som mødes i Stammen, hvorigennem alle staar i Livsforbindelse med alle. Langbehn siger et Sted i *Geist des Ganzen*: »Enhed — Sluttethed — Helhed — det er Guds og Kirkens Væsen, det er Kendetegn paa enhver ægte Karakter, enhver ægte Kunst. »Helhed« vil sige, at Helhedens Aand virker i hver enkelt Del, og hver enkelt Del virker i Helhedens Aand.« Det kan næppe siges bedre. Hvis man holder et grønt Blad op mod Lyset, vil man i dets Ribbers Tegning kunne genkende Træets Billede. Saaledes bør man ogsaa, hvis man ser ind i en Sjæl, kunne genkende Guds Billede. Og som en afbrækket Kvist og en Gren stadig er et Billede af Træet, bør man ogsaa i hver Familie, hvert Sogn, Bispedømme kunne finde denne Helhed, som er Guds Væsen. Men stop nu, det betyder ikke Uniformering! Selvfølgelig udvikles vi forskelligt; hver Familie har jo ogsaa sit eget Præg, og hver Nation i Kirken har det. Saa længe Forskelligheden ligger i Form og ikke i Væsen — vort Væsen maa være eet — bliver Forskellighederne bare en Styrke, fordi vi hver fra sin Side mødes og afbalancerer hinanden i Midten og saa at sige kommer hinanden til Gode.

Nogle af Træets Blade har en Form, andre har en anden. Lad os tænke os (nu maa Læserne holde Masken, det er ikke mange Lignel-

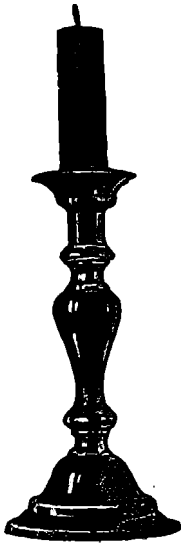
ser, der taaler at blive kigget efter i Sømmene) at nogle Blade sidder højere og er større, fordi de tager mere mod Solen, medens andre, der sidder lavere, er mindre og lidt krøllede i Kanten, fordi de stadig maa føre en Kamp mod Insekter og lyserød Universitetsungdom, der ustandselig napper en Bid, og derfor maa anvende hele deres Voksekraft til at udbedre Skaderne ved disse intellektuelle Angreb. Det gør ikke Spor, for begge Bladtyper er forenede i en Enhed, hvorigennem de højresiddendes indsugede Sol kommer de laveresiddende til Gode, og de laveresiddendes Forsvarsarbejde kommer de højresiddende til Gode. Man kan vende og dreje Billedet, som man vil, det jeg ønsker at illustrere er, hvordan vi alle trænger til hinanden, ingen af os kan undvære de andre. I et Sognearbejde, hvor der baade var Mystikere og intellektuelle, Teoretikere og Praktikere, vilde vi supplere, nære, styrke og udruste hinanden paa en lykkelig Maade. Vi vilde være forskellige, men ikke ensidige: vi vilde praktisere Katolicisme.

Men hvad er det nu, I maalbedvist tilstræber i A. C.? Ingeniør Wissum siger: »Konsolidering maa gaa forud for ydre Virksomhed ... man maa lære, før man kan belære«. Javel, men *hvor* skal denne Konsolidering ske? Det er det, der er Spørgsmaalet. Jo: »A. C.s fornemste Opgave maa altid være at

danne Grobund for sine Medlemmers personlige Udvikling til integrale Katolikker«. Dette er rene og klare Ord: Foreningen skal være Grostedet, Udspringet — Sognearbejdet er udadrettet Virksomhed.

Foreningerne — eller for at bruge et stygt Ord — Fagforeningerne skal være de Familier, Kirken bygges op af, og ikke Sognene, de skal kun være ydre, rent administrative Inddelinger.

Pas paa, nu er vi ved det ømme Punkt! Ja, for De kan da ikke mene, at Sognet skal bestaa som Familie, naar De ikke selv vil være med til at opretholde det? De kan da ikke mene, at Sognet skal bestaa af Bagere og Skomagere, Bønder og Arbejdere, medens Akademikerne skal danne et reelt Sogn for sig i deres egen Forening? Vil De virkelig foreslaa en saadan Snylteordning: A. C.erne skal gaa til Messe, Kommunion og Skrifte i deres Sognekirke, men i Kongregation skal de ikke være, i Mødreforening ikke, i Vincentsforening ikke, i Sognets Ungdomsforening ikke — her skal kun missioneres, naar der er Raad til det hjemmefra. Oprigtigt talt, det er jo i Virkeligheden at kvittere Sognet som sit Hjem: et Hjem, hvor man bare kommer for at sluge sin Mad og saa gaa igen, det er ikke mere ens Hjem — selv om man ofrer et Par Timer paa det nu og da af Pligtfølelse. Et Hjem er et Sted, hvor man baade henter og bringer det bedste af sit Liv;

ALTERLYS

i alle Størrelser

og isærligt
Stearinlys og Vokslys
af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER
København

Katolske Begravelser

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Benzon

Forlang hos Deres Kømand

A. D. B. Bonevoks i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 85 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: **A. D. Burcharth & Søn** . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

Aarhus

HEJERBY Vesterbeo

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

saa kan man faa mange værdifulde Impulser udefra, men de bliver forstaaede, udviklede og tilegnede her. Konsekvensen af Deres Tanke er en hel anden; den vil føre til, at Kirken opdeles, ikke i smaa katolske Enheder, men i Temperaments-, Klasse- og Opfattelsesenheder.

Men Hr. Wissum, dette er ikke noget katolsk Princip.

Det minder i uhyggelig Grad om: »Aa, jeg gaar altid i Trinitatis, Pastor dit taler saa udmærket!« »Nej, maa jeg be' om Pastor dats Prædikener i Messias!« Dette er et Princip, som er i Strid med det katolske — det sekteriske Princip, som har ødelagt andre, og som vil ødelægge os, hvis vi ikke skiller os af med dets Tendens. Tænk hvis der paa Træets halve Antal Grene udelukkende voksede smaa haarde Blade, der klarede sig udmærket mod Insekterne, men var ude af Stand til at udnytte Sollys, og paa det halve Antal voksede bløde grøn-

ne Blade, der optog Alverdens Sol, men i Løbet af kort Tid blev ædt op. Hvad skulde der saa blive af Træet? Og hvad skal der blive af os her i Danmark, for vi er ude i det samme Uføre? K. U. K. er en stor Krop med et lille Fuglehoved, der ikke ved, hvordan det skal dirigere sine Lemmer, og A. C. er som et Barn med Vand i Hovedet, der ikke kan staa paa Benene. Aa, Hr. Wissum, integrale Katolikker faar De ikke paa denne Maade. Den ene er en barnlig Voksen, og den anden er et voksent Barn. Vi er lammet af denne Splittelse; den maa ikke fortsætte, hvis vi skal tjene den, vi elsker.

Hvad I skal gøre i A. C.? Afskaf simpelthen jeres Hyggestue! Bring den som et Offer for Helheden; I er maaske ikke dem, der kommer til at tjene mindst paa det. Lad *Academicum Catholicum* fra at have været det Sted, hvor I levede jeres *religiøse Liv*, blive den Forening, hvor I dyrker jeres *akade-*

miske Fællesinteresser; giv jeres Forening samme Plads, som for Eks. *Katolsk Sygeplejer Forbund* giver sin, *Katolsk Pædagogforbund* o. s. v. Lad det katolske vokse ud fra Sognet, og det akademiske vokse ud fra Foreningen, og lad ikke det akademiske være jeres Familieprincip.

Det sekstende Aarhundredes teologiske Kætteri gav Anledning til, at Kætterier paa alle Omraader skød op som Paddehatte — det filosofiske Kætteri, det æstetiske og meget mere. I vort Aarhundrede sukker vi under det sociale Kætteris Forbandelse: Klasseudskillelsen, Klassehadet, Klassekampen. Plant ikke dette ukatolske Princip ind i vor Kirke, det som vil al sund, menneskelig Broderskabsfølelse tillivs. Lad det ikke trække sin naturlige Grænse tværs ind over alt smukt og godt. Forstaar I ikke Sognetanken, saa forstaa dog i det mindste Familietanken. Oplever I ikke selv, at den ene af jer

Esbjerg		Chr. Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 . Tlf. 3199 Lev. t. de katolske Inst.
Jens Jørgensens Cykleforretning Jyllandsgade 61 . Tlf. 3198 Alle Reparationer udf. samvittighedsfuldt	K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Gormsgade 102 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	Johannes Hansen Øl-Depot Smedegade 21 . Tlf. 281 Lev. til St. Josefs Hospital
»Blomster-Boden« v. Sigrid Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Ove Rasmussen & Søn Murermester Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Chrilstensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vloevandskær Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital
Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital
Aug. Christensen Malermester Privat: Strandparken 17 Værksted: Islandsgade 43 . Tlf. 1446		J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Liturgisk Kalender

28. S. 18. Søndag e. Pinse (734 (grøn) —70); 2. Bøn: St. Wen-ceslaus (1089), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 4. Bøn: Om Regn ([124])—129, 4); Præf. (521).

I konsekrede Kirker: (hvid) Kirkevielsesfest ([77])—113); 2. Bøn: Søndagen (734); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (735).

29. M. ST. MICHAEL, Ærkeengel (hvid) (1089—114); alm. Præf. (525).

30. Ti. St. Hieronymus (1091); 2. Bøn: Om Regn ([124]); alm. Præf. (525). I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Om Regn ([124]); alm. Præf. (525).

1. O. † St. Remigus (1092); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg, 4. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).

I konsekrede Kirker: (hvid) † 6. Dag i Oktaven ([77]); 2. Bøn: St. Remigus ([34]), 3. Bøn: Gudsmo-der ([90]), 4. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).

2. T. De h. Værneengle (1093); (hvid) 2. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).

I konsekrede Kirker: 2. Bøn: Oktaven ([77]), 3. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).

3. F. ST. THERESE AF JESUS- (hvid) BARNET, Værnehelgen for alle Missionslande ([194] —115); alm. Præf. (525). I konsekrede Kirker: 2. Bøn (kun i st. Messer): Oktavdagen ([77]).

4. L. St. Frans af Assisi (1096); (hvid) 2. Bøn: St. Thereses Ok- tav ([195]), 3. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).

5. S. 19. Søndag e. Pinse. (hvid) Rosenkransfest.

Alle Deres andre Blade betaler De forud

hvorfor saa ikke ogsaa Katolsk Ugeblad?

Naar De nu ser den gule Blanket, gaa saa straks paa Posthuset og betal, saaledes at alle Kvartaler i 1947 er betalte. TAK!

BLIV BØRNEHAVE- LÆRERINDE!

NORDISK MONTESSORI KURSUS

for Børnehavelærere

Diplomeret Montessori-Leder
Ragnhild Hoff

Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Forlang Prospekt

ikke kan tage sin Kone med i Fælleslivet i A. C., den anden ikke sin Mand, den tredje ikke sine Børn, den fjerde ikke sin Søkende? Forstaar I ikke, hvad det drejer sig om. Der er ikke noget galt ved jeres eksklusive faglige Forening, tværtimod den er højest nødvendig. Der er heller ikke noget galt ved jeres gode, sunde Kammeratskab, hvor saa meget godt opstaar, men det er dette hellige kristne Fællesliv, I har taget fra Sognet og anbragt i jeres Forening. Det maa I ikke. Det skal I levere tilbage!

Sven Damsholt.

St. Annæ Kirkes Bazar

Søndag 5. Oktober Kl. 14—22 og Mandag 6. Oktober Kl. 15—22.

Mange Boder, Attraktioner og Tombolaer.

Send din Gave, sælg Lykkersedler, kom selv!

Mødrekursus, St. Kjeldsg. 3

»Du og din Familie«. Fem Torsdage Kl. 20.

2. Oktober. Sr. Birgitta: »Kan Mødre ogsaa arbejde apostolisk?«
16. Okt. Sr. Franciska: »Hvad om du blev Mor til en Præst?«

30. Okt. Pater O. J. Ballin: »Hvad venter de unge af Hjemmene?«

13. Nov. Inspektør Kiærulff: »Familien og Sognet.«

27. Nov. Vi forbereder Advent. Adgangskort à 2 Kr. til hele Kur- sus faas hos Sognesøstrene og St. Kjeldsgade 3, Tlf. Ryvang 6370.

St. Ansgars Kirke

Sønd. 28. Kirkevielsesfest. Kl. 10 Levitmesse m. Præd. af Pastor Casimir Jaworski. Efter Messen ud- stilles det Højhellige til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 17. Fred. 3. Kl. 14 Udstilling af det Højhellige til Tilbedelse indtil Andagten Kl. 19½. Efter Andagten Menighedsmø- de i Salen, Bredgade 67 A. Dr. med. O. Wancher fortæller om en Rejse og viser Billeder fra Fatima.

Jesu Hjerte Kirke

Sønd. 28. Kl. 8,30 Fælleskommu- nion for Immaculatakongr. Mand.

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Katolsk ☩ Ugeblad

»Nordisk Ugeblad for katolske Kristne- sammenluttet med »Katolsk Ungdom«

Udgiver: »KATOLSK PRESSE«

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777,

Post-Giro Nr. 57042

Annønceafdeling: F. Lüders Thomsen, Ste- nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla- dets Ekspedition.

19. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsdag 2. Kl. 20 Mændenes Kongr. — Fred. 3. Kl. 6 Sonekommunion.

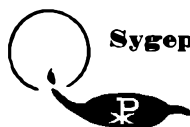
Prædiken og sakr. Velsignelse. Desuden Torsdag Kl. 16 Børnegudstjeneste og Fredag Kl. 13,30—19,30 Tilbedelse.

ralforsamling Fredag den 10. Okt. Kl. 20 paa Sct. Josephs Hospital. Dagsorden: Formanden aflægger Beretning. Kassereren forelægger Regnskabet. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer.

Forslag af Kandidater indsendes til Formanden, Plejemor Aase Grosz, Sanct Hans Hospital, Afd. A—D, Roskilde inden d. 3. Okt.

St. Mariæ Kirke

28. Sept.—5. Okt. incl. Missionsuge. Prædikant: Pater Olaf Jan Ballin, O. Præm. Sønd. 28. Sept. Indledningsprædiken under begge Messer. Ugen igennem Mand. til Lörd. incl. hver Aften Kl. 19,30

Sygeplejerske-Forbundet

Der indkaldes til ordinær Gene-

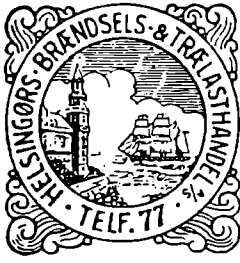

Magasin du Nord

... den ny Tids Stormagasin

God Vask - Geismar Vask

Telefon Central 246 (7 Led.)

Kolding	Chr. Wilger Vestergade 2. Tlf. 334 Glærmester Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigaretter Hj. af Hollændervej og Kongebrogede . Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«, Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Gør Deres Indkøb af Konserver, Frugt, Grønt, Blomster i Teglgaardens Grøntforretning Teglgaardsvvej 2, Tlf. 1705	J. Bondesens Eftf. C. V. Hennebjærre Tømrermester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn Malermestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner	Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel	Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Brødrene Andersen Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke
Blomsterforretningen „CHRYSANTA“ Tøndervej 17 Telefon 2702	P. W. Christiansen Aut. Installatør Sandergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
Berring & Larsen A-S Kul-Import . Kolding Tlf. 18 50 (3 Lin.) . Leverandør	Arne B. Thygesen Løssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedvigs Hospital	H. Nielsen Bageri og Konditori Kongebrogede 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 89 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spis Rutana . lev sundt
Nakskov		
Aug. Rasmussen Bilkkenslager Taarsvej Leverandør til Kirken og Børnehjemmet	Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke
<i>Spis</i> Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen v. Ole Clasen . Muremester Telefon 620 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	Reserveret H. J.	R. B. Maribo
Nykøbing F.	Blomsterforretningen „Zenja“ L. Hansen, Østerbrogade 25, Telf. 1642 Anbefaler sig med alt i Blomster, Kranse, Frugt samt Grønt	J. N. Jensen Muremester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke
Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sædmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Gedservedvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes , Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner
Axel Pryds Fisk og Vildt Pliskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesse Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511
C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumpe . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203		A/S PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769

Katolsk

5. Oktober 1947
95. Aargang
Nr. 40

Ugeblad

Pavens Tale til de katolske Kvinder

Ny benediktinsk Abbed-Primas

Sankt Knuds Gildernes Regnskab

Barea om Kirken

Fra det andet Tyskland

Pater Fr. Muckermann

Medens Pater Delps største indsats saaledes først blev kendt efter hans Død, naaede hans Medbroder *Friedrich Muckermann* S. J. at gøre et enormt Arbejde paa den ydre Front, indén han sidste Aar bukkede under for sit svage Helbred. Han blev første Gang offentlig kendt i Tyskerne som Udgiver af Litteraturtidsskriftet »Der Gral« og kom efterhaanden til at indtage en dominerende Stilling indenfor tysk katolsk Presse- og Forlagsvirksomhed. Ikke blot havde han Forbindelse med Tysklands 400 katolske Dagblade, men fra hans Kontor i Münster gik der Traade til Filmen (UFA), Grammofonselskaberne og Radioen, saaledes at Pater Muckermann havde Indflydelse paa eller direkte ledede et Oplysningsarbejde, der havde Tag i henvend Halvdelen af den tyske Befolkning.

Straks ved Hitlers Magtovertagelse i 1933 satte P. Muckermann dette mægtige Apparat ind i Kampen mod Nazismen. Endnu nogle Maaneder holdt hans Kontor Stand mod Nazisternes Ensretning af Pressen, selv om det hurtigt blev sværere og sværere at hævde en selvstændig kirkelig Presse. Til at begynde med søgte Magthaverne at ramme Muckermann økonomisk. Følgen

var blot, at han næsten sled sig selv op ved at holde et Utal af Foredrag over hele Tyskland og benytte Entré-Indtægten til Driften af Pressebureauet. Han maatte endog organisere et særligt Vagtkorps, »Münster-Ligane«, til at forhindre Nazisterne i at forstyrre Roen ved disse Møder! Efterhaanden blev Dr. Göbbels' Greb om Pressen saa stærkt, at det blev nødvendigt at grunde et illegalt Blad »Der

deutsche Weg« for at gøre Kirkens Synspunkter gældende. Men en Dag brød Gestapo ind paa Kontoret, hev Rub og Stub af Inventaret ud af Vinduet og brændte P. Muckermanns Bøger offentligt paa Torvet. Selv var han kort Tid i Forvejen undsluppet til Holland.

Og nu begynde en eventyrlig Odysse, som Pater Muckermann selv har skildret i en lille Bog, der udkom i Svejts for nogle Maaneder siden. Først indrettede man et Trykkeri i Holland, lige ved den tyske Grænse, og herfra strømmede »Der deutsche Weg« ind i Tyskland ad alskens hemmelige Kanaler. En hel Del

BRANDEN I VATIKANET. Den tidligere omtalte Ildløs i Vatikanet anrettede en Del materiel Skade, men krævede ingen Ofre.

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 7480 · København

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 · Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Aage Høyberg

Blikkenslager · aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester

Kingsgade 9 · Telefon Eva 2527

Anton Siegler

Malmester

Kingsgade 17

Vester 4758

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 · København L

Tlf. Taga 573 · 574

Th. Bremholm Rasmussen

Malmester

Brødvej 11 · Telefon Gentofte 1855

udf. arbejdet ved de kat. Institutioner

V. Mikkelsen

Alt i Ure · Briller repareres

Griffenfeldsgade 54 · Nora 3465 y

Torp & Co.
BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester
Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Hans Glatrup Murermester

Skrænten 4 · Telefon Gentofte 1922

udf. arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

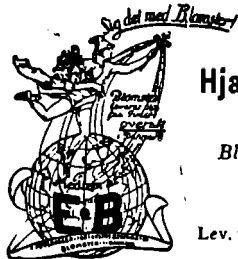
Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955

Udl. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech Højdevej 10 · Am. 691

W. C. og Badeanlæg
Nyt og Reparationer

Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

**Hjalmar
Andersen**

Blomsterforretning

Kapelvej 75
Nora 5277

Lev. t. de kat. Institutioner

Nordiske

REJSECHECKS

er den sikreste og nem-
meste Form for

REJSEPENGE

Indløses af alle Banker,
Rejsebureauer og større
Hoteller i hele Norden.

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

gik iøvrigt gennem Danmark, hvor Muckermann havde knyttet Forbindelser under sine Foretagsrejser. Redaktionen flyttede ustandseligt. Snart var den i Paris, snart i Wien, i Budapest og i Rom — men Trykkeriet befandt sig hele Tiden i Holland! Det lykkedes aldrig Tyskernes Agenter at trevle Organisationen op, og Bladet udkom regelmæssigt Uge efter Uge, lige til Frankrigs Sammenbrud, da P. Muckermann som en af de allersidste forlod Paris.

Det er ikke let at sige, hvor stor Betydning P. Muckermanns lille Blad i Virkeligheden har haft for Modstanden mod Hitler. Men det er værd at bemærke, at der allerede fra Begyndelsen fandtes Tyskere, der holdt Hovedet koldt og forstod at byde Nazismen Trods. Efterhaanden bliver det mere og mere klart, at den kirkelige Modstandsbevægelse har spillet en langt større Rolle, end man engang troede. Det var Mænd som Muckermann og Delp, der først gennemskuede Nazismens Væsen. Maa-ske bliver det derfor ogsaa fra

deres Kræds, vi skal vente dem, der kan lede den tyske Nation ud af sin nuværende aandelige

Forvirring. At dette sker er en Sag af europæisk Betydning.
Olaf Pedersen.

Den spanske Kirke og Franco

Foranlediget af den spanske, socialdemokratiske Forfatter, Arturo Barea's Besøg i København er det spanske Problem sikkert rykket mange Danskere nærmere ind paa Livet, end det nogensinde har været siden Borgerkrigens Afslutning med Francos Sejr. Undertegnede skal her gøre Rede for de Beskyldninger mod den spanske Kirke, som Barea fremkom med i to Møder, som jeg har overværet.

Det første Møde blev arrangeret af nogle *Katolikker*, der med aabent Øje for Problemets Betydning for vor Kirkes hele fremtidige Trivsel havde ønsket en intim Samtale med den spanske Diger. Barea modtog Indhyldelsen og efter at have præciseret, at han skarpt vilde skelne mellem Religionen og den span-

ske Kirke, idet han ikke ønskede at angribe katolske Dogmer, fremsatte han derpaa følgende Bemærkninger:

1. Den spanske Kirke, der indtil 1842 var Landets største Godsbesidder, men som i Aarene fra dette Aarstal indtil 1863 fuldstændig blev berøvet sine Jorder, havde under Kong Alfonso XII dels modtaget en større Erstatningssum, og dels havde Staten forpligtet sig til at lade den katolske Kirke indtage Stilling af Statskirke (stats aflønnede Præster etc.). Takket være disse uhyre Pengemidler paa et Tidspunkt, da Spanien som Helhed var fattigt, var det lykkedes Kirken at blive Landets altdominerende Pengeudlaaner, der financierede den ringe Industri,

(Fortsættes Side 370)

Gildernes Regnskab for 1947

Sankt Knuds Gilderne meddeler

Efter at Sankt Knuds Gildernes Regnskab for 1946 er ble-

vet endelig revideret, er vi nu i Stand til her at offentliggøre det, idet vi for Sammenlignin-

gens Skyld samtidig anfører de tilsvarende Tal for de nærmest foregaaende Aar:

	1946			1945	1944
	Medlemsbidrag	Restancer Gaver m. m.	Ialt	Ialt	Ialt
Stor-København	8.615,90	669,87	9.285,77	8.728,20	8.441,94
Øvrige Sjælland	3.932,80	73,87	4.006,67	3.777,45	3.135,60
Lolland Falster	2.191,45		2.191,45	1.782,75	1.747,35
Bornholm	217,00		217,00	237,20	287,35
Fyn	1.862,90		1.862,90	2.097,20	1.827,20
Jylland	7.928,60	542,39	8.470,99	9.019,21	7.696,85
Diverse			1.112,50		
Renter			141,51	259,09	227,46
Tilsammen ...			27.288,79	25.901,10	23.363,75

Det vil ses, at Gilderne igen viser Fremgang, og der er ingen Tvivl om, at denne Fremgang skyldes saavel forøgede Medlemstal i mange Sogne som

det store og opofrende Arbejde, som udføres af Gildeledere og Sogneledelserne.

Det fremgaar endvidere tydeligt, at vi er i Stand til at løfte

store Opgaver, naar vi blot løfter i Flok, men vi maa paa den anden Side heller ikke glemme, at Byrden for den enkelte bliver lettere, jo flere vi er om at bæ-

re den. Det er ogsaa af den Grund vort Haab, at endnu flere vil stille sig til Raadighed som Gildeledere. Arbejdet er ingenlunde uoverkommeligt (men iøvrigt værdifuldere jo besværligere det er), og naar man saa ser, at den ydede Indsats sammenlagt med den Indsats, alle andre Hjælpere har ydet, virkelig har bibragt et fint Resultat, indebærer dette saa ikke Opmuntring og Tilfredsstillelse i sig selv. Det er virkelig igen Historien om de mange Bække smaa ...

Og skal vi saa ikke kaste et Blik fremover. Hvorledes vil Regnskabet mon stille sig for indværende Aar? Det er naturligvis endnu for tidligt at sige noget definitivt herom, men det tegner godt, selv om vi dog har den sidste og vigtigste Del af Aaret tilbage. Vi stoler imidler-

tid paa, at Gildemedlemmerne vil gøre deres til, at der i Aar ikke skal blive Tale om Restancer, og at alle Beløb vil blive rettidigt indbetalt, saa skal det ogsaa nok vise sig, at 1947 vil udvise et endnu bedre Resultat end 1946. Ja mere end det. Der- som vi for 1947 kunde naa ca. Kr. 30.000,—, hvortil vi kan lægge de ca. Kr. 14.000,— som »Offerdagen« indbragte, saa vil man se, at vi med disse ca. Kr. 44.000,— er stærkt paa Vej til de Kr. 50.000,—, vi i sin Tid satte os som Maal — for vi skulde vel ikke være i Stand til allerede i Aar at naa dette Tal?

Hovedkomiteen siger ethvert Medlem Tak for de indtil nu ydede Bidrag samtidig med, at vi appellerer til fortsat Trofasthed mod Gildesagen, d. v. s. med Arbejdet for at sikre vor Kirke bedre Kaar her i Landet.

Rejsebrev fra Færøerne 1

Med Dr. Alexandrine til Thorshavn

af Steph. Wevers

Med den Vindstyrke, der raadede i Danmark, mens jeg pakkede min Kuffert, var Biskoppens Henstilling om at tage en Tur op til Færøerne ikke saa lidt af en »Aufforderung zum Tanz«. Der indfandt sig da ogsaa Venner paa mit Værelse i Opbrud, der afvisende viftede med begge Hænder ved Tanken om denne September-Ekspedition til Taagernes og Vindenes Hjemland, alt imens Radioen

drillende gav den sentimentale franske Vise til bedste: *Avant de mourir ...* « Til Gengæld var det rart at slippe bort fra det evindelige Solskin og at kunne gaa det længe ventede Graavejr imøde, bortset fra den uudryddelige Trang efter det fjerne og ukendte.

Og saa sidder jeg da i god Behold hos den elskværdige og gæstfrie Pastor Boekenoogen ved Foden af den mest maleri-

ske Bjergskraaning, der hyder Øjet paa en broget Samling af meget, man ikke faar at se i Høllerup. En puklet Eng i det sarte- ste Pastelgrøn, en smal Bjergbæk, der kommer styrtende henimod det midterste Vinduesfag for saa at svinge udenom Præsteboligen, et Par Pragteksemplarer af den færøiske Faarera- ce, sortbroget og langbenet og langhornet, smaa trekantede Kartoffellodder, et Stengærde, der i krumme Spring sætter op ad Bakken, Telefonpæle, der her er lige saa kedelige som alle andre Steder, Miniaturkrat, graa lavklædte Kampesten, rødbrune og tjærede Træhuse med grøn- malede Bliktage, mere moderne Villaer af hvidmalet Beton under brunrøde Hatte, det hele spredt paa Kryds og tværs over det fi- neste grønne Tæppe, og højt oppe over hele dette Maleri den saakaldte Hauge, d. v. s. Fjeld- ryggen, hvor det grønne afløses af dystre Toner og den nøgne Basaltsten behersker Billedet.

Hvordan gik det med at komme herop? Meget bedre end mine Venner havde spaaet. Vel har jeg nu 24 Timer efter at have sat Foden paa denne Klippeø, endnu tit Fornemmelsen af at være paa gyngende Grund, noget, der i Fremtiden vil gøre, at jeg ser forstaaende paa Sømændene, naar de raver en Smule paa Landjorden; men de Piller mod Søsøge har jeg slet ikke haft Brug for.

Det første Døgn førte vi saa megen Varme med fra Larsens Plads, at der blev anket over Ventilationen i Spisesalonen. — Iøvrigt pløjede »Alexandrine« rolig og støt sin Fure af skum- mende marmorgrønt i Atlanter- havets træge Tjæremasse, du- vende og rullende som det søm- mer sig for et Skib i rum Sø, dog uden den skrappe Søgang, jeg mindes fra en Sejlur paa Ros- kilde Fjord for mange Aar siden; endogsaa Solskinnet fulgte med, og det blev snart kærkomment, for hvem der opholdt sig paa det øverste Dæk og spejdede efter Norges Kyst. Den viste sig Lør- dag Eftermiddag; gennem Dis og Regn traadte den frem som

Typisk færøisk Landskab

en Radering, et Par skovklædte Næs, der blev borte i en udvisket Silhouet med himmelstræbende Linier, nok til i Forbifarten at ægge Lysten til en Dag at komme til at opleve det Land, vi under Krigen tit udfordrende har sunget om:

dette landet, som det stiger frem,
furet, værbitt, over vannet ...

Mens mine Medpassagerer i Salonen bliver underholdt af en musikalsk Islænder, gaar jeg paa det øverste Dæk og læser Breviar, men maa smile genkendende, naar jeg i Lørdagens Matutin naar til Salme 106 med dens Skildring af Folk i Havsnød, hvor det siges, at »de tumlede og ravede som drukne«. Den Digter, der i sin Tid har skrevet disse Ord, har været ude at sejle og har været ude for noget værre end jeg, der ikke altid naar at faa det opløftede Ben ned igen, men maa gribe til Rælingen eller omfavne et Luftrør for ikke at styrte omkuld.

Søndag Eftermiddag passerer vi Shetlandsøerne; de tager sig ud som en Flok Storhvaler, der ligger Side mod Side og sover til Middag. Nu begynder det at blåse op. Skibet giver sig til at hugge i det gyngende Hav. Radioen taler om Urovarsel fra Thorshavn, og Tjenerne faar travlt med at lænke Lænestole og Borde til Gulvet. Borddugen i Spisesalonen imprægneres med Vand, for at Fade og Tallerkner ikke skal danse rundt paa Bordet, der i Aften har faaet en særlig forhøjet Kant paa. Det tynder pludseligt ud blandt Gæsterne ved Aftenteen, og naar jeg søger ned til min Kahyt, høres der højlydt Klagen og Jamren, som om vi havde Masser af døende om Bord. Hidtil har jeg nydt den natlige Vuggen som noget, der mindede en om den spæde Barn-dom, da ens Mor traadte Vuggens Gænge, nu faar jeg oven i købet en kraftig indvendig Massage, mens jeg skiftevis bæres op og sænkes ned af det stønnende Skib, akkompagneret af Væggenes Knirken, Havets Syden og Stormblæstens Tuden. Det er ligefrem spændende at sove under

saa dramatiske Omstændigheder navnlig naar man ved, at de klynkende Medpassagerer, der ustandselig kimer efter Jomfruen, ogsaa vil overleve Natten.

Mandag Morgen viser Færøerne sig snart for de morgenduelige; for mig er de en glædelig Overraskelse. Det er ikke det graa taagede Landskab, jeg var forberedt paa at se, men snarere et Alpelandskab tegnet af en Barnehaand, der har holdt sig til en eneste Farveblyant, den lyseste gulgrønne. Det er Nolsø, der rejser sin stejle Ryg foran Indsejlingen ind til Thorshavn. Alle Mand er nu paa Dækket, baade de levende og de, der har været døde og begravet under det meste af Turen; alle staar de og ser betaget paa dette Studium i grønt, der kommer nærmere og nærmere og bliver mere og

mere lifligt under den opgaaende Sol, mens vi stævner mod det renvaskede, morgenfriske Thors-havn, hvor Alexandrine uden Betænelighed glider i Armene paa den trofaste Havn.

Nede paa Molen opdager jeg blandt den vinkende Skare af store og smaa Færinger en sort Hat paa en rank Skikkelse, og under Hatten en romersk Flip; det maa være Manden. Jeg løfter paa min Hat, snart gaar ogsaa den anden tilvejs, mens der tændes et Smil paa det spejdende Ansigt. Vi er ved Maalet.

Og nu har jeg allerede i et helt Døgn bragt i Erfaring, at Færøerne paa Trods af den store Afstand og den ikke ringe Forskel har noget til fælles med det danske Moderland, saa at der her som der er godt at være.

S. W.

De uden Sandhedstørst

Jeg dumper ind i et Hjem, hvor Hustruen er Katolik, Manden ikke. Det er sidstnævnte, jeg træffer; han er alene. Vi snakker først lidt om Vind og Vejr. Saa spørger jeg ham, om hans Stilling til det religiøse.

— Betyder Religion noget for Dem?

— Næ ... Nej.

— Har De aldrig spekuleret paa, hvad der er Meningen med Tilværelsen?

— Næ.

— Synes De ikke, det var Umagen værd, at forsøge at faa rede paa, f. Eks. om der er et Liv efter Døden?

— Oprigtig talt, det er Ting, som jeg aldrig beskæftiger mig med.

— Nej, jeg forstaar, at det er gaaet Dem som saa mange andre. De har været saa optaget af det daglige Arbejde og alle de ydre Ting, at De ikke har kunnet samle Dem om de store Sandhedsspørgsmaal. Men naar De nu tænker over, at det er Spørgsmaal, som gælder Dem

selv og Deres Fremtid, altsaa i Deres Øjne en »eventuel Fremtid« paa den anden Side Graven, synes De saa ikke, at der virkeligt her er noget, der fortjener Overvejelse?

— Næ, jeg skal ikke gøre mig bedre, end jeg er; det, De der taler om, interesserer mig ikke.

— — —

Dermed var der sat Bom for al yderligere Drøftelse, og jeg hensank i Undren over den Sindstilstand, jeg her havde faaet Indblik i. Da jeg senere mindedes denne korte Samtale, kom jeg til at tænke paa Jacques Maritain og hans Hustru Raissa, der i deres Ungdomstid omgikkes med Selvmordstanker, fordi de ikke kunde finde Mening i Tilværelsen. Deres Sandhedstørst var saa stærk, at de ikke orkede at leve, hvis det viste sig, at der ingen Sandhed er; d. v. s. hvis alt er Virvar, og der ikke findes et positivt Svar paa Livets store Spørgsmaal.

Saa forskellige kan Mennesker være. Den ene er ved at

forjaa af en Tørst, som den anden ikke kender den svageste Fornemmelse af.

Der er naturligvis den Mulighed, at den Mand jeg talte med, altfor hovedkulds blev stillet overfor Problemerne, som var helt nye for ham. Det kan ogsaa tænkes, at han i den Grad var ladet med Modvilje mod alt, der lugter af Religion, at han fandt det sikrest at afskære enhver Mulighed for Samtale om dette Emne. Eller der gives endnu andre Forklaringer.

Men i hvert Fald faar man ofte Indtryk af, at mange Mennesker vokser op, bliver legemligt modne og ældre uden at bekymre sig om, hvorvidt Livet har en Mening eller ej.

Naar dette utrolige kan ske, skyldes det saa ikke, at disse Mennesker aldrig har staaet overfor Medmennesker, hvis Kristendom var saa eksplosiv, at de kunde føle sig ramt af

den, eller i hvert Fald vækket til Eftertanke.

Det er sikkert rigtigt, hvad en nyere belgisk Forfatter i et mindre Skrift har hævdet: Kristendommen skal virke chokerende. Kristus, Apostlene, Helgenerne fremkaldte Chok hos deres Samtidige. Kierkegaard har iøvrigt stærkt fremhævet, at en Kristendom, som ikke forarger, ikke er sand Kristendom. Uden Chok ingen kristen Vækkelse. En alt for tam og hyggelig Kristendom lader de sovende sove i Fred.

Naturligvis ønsker jeg ingen tilstræbt Særhed eller smagløs Paagaahed. Men jeg er overbevist om Rigtigheden af det, som den hellige Fader for nylig udtalte ved Italiens katolske Aktions 25 Aars Jubilæum: »Nu gælder det ikke længere blot om at forsvare vor Religion, nu skal vi gaa til Angreb«.

C. B.

»Snak, Dreng! Familien Fitzpatrick er ikke mere, hvad den har været, og Sir Hugh har nok af Bekymringer. Han kunde trænge til en Søn, som kunde udrette noget, tjene Penge og gifte sig med en rig Pige. Men stakkels Master Michael, han tjener saamænd aldrig noget videre, — og han ikke saa meget som ser til Pigebørnene!«

Dinny sad og skrællede Kartoffler for sin Mor; men nu lagde han Kniven fra sig for at tænke bedre. Han havde en særlig Grund til at sætte boglig Lærdom højt, og i mange Maaneder havde han været umaadelig ivrig i Skolen. Fliden og Kartoffelskrælningen var altsammen et Led i en stor Plan. I Fjor havde der været »Mission« i Glemiska. Ih, hvor havde han, Dinny, været dum den Gang! Han var løbet hen til Søster Mary og havde forfærdet fortalt hende, at en Mand med bare Fødder var gaaet op til Alteret! Naa, saa havde han jo faaet at vide, at det var en Passionistpater i sin Ordensdragt — en grov sort Kutte med Læderbælte — og med Sandaler paa de bare Fødder. Da Dinny næste Morgen tjente ved den fremmede Præsts Messe, blev han ved at se paa hans bare Fødder. Dinny havde tit gaaet barfodet, naar hans Far ikke havde Raad til Fodtøj til hele den store Familie; men de Præster her, de gjorde saadan noget, fordi de vilde være fattige, havde Søster Mary sagt. Dinny forstod, at der var Forbindelse mellem Vor Herres nøgne Fødder, som bar ham og Korset ud til Golgatha, og Præstens. Og han ønskede, at han ogsaa kunde blive fattig for Jesu Skyld.

I en af Religionstimerne fortalte Sognepræsten Børnene om Passionisterne, og da hørte Dinny, at der foruden Præster var Lægbrødre, som arbejdede for Præsterne. De behøvede ikke nogen stor Uddannelse, men de aflagde Løfter ligesom de andre, og boede i Klosteret og helligede Gud hele deres Liv. Da Dinny havde hørt det, begyndte han at hjælpe sin Mor i Huset og sin

KALDET

En irsk Fortælling - paa dansk ved J. Fd.

Dinny Kinsella syntes, at ingen i hele den vide Verden var saa storartet som »den unge Herre«, Godsejerens ældste Søn. Michael Fitzpatrick var ganske vist syv Aar ældre end den lille Gartnerdreng; han var en voksen ung Mand paa hele 20 Aar men de to var alligevel en Slags Kammerater, for naar Michael gik paa Jagt, tog han Dinny med, lod ham bære Patrontasken og gav ham Lov til at prøve et Skud en Gang imellem. For Dinny var han fuldkommen i alle Retninger, og Drengen blev forbavset, ja, næsten oprørt, da han opdagede, at de voksne slet ikke delte hans Syn paa Master Michael.

Michael Fitzpatrick gik til Messe hver eneste Morgen, og tit tjente han ved Messen med Dinny eller en anden lille pjaltet Fyr fra Landsbyen. Men naar hans Navn blev nævnt, rystede voksne Mennesker paa Hovedet

og sagde, at det var Synd for hans Far, at hans ældste Søn slet ikke lod til at være i Stand til at gøre noget for at bringe Familiegodset paa Fode igen. Dick var saa begavet; det var trist, at han var den yngste.

En Dag, da Dinny havde hørt sin Mor og en anden Kone snakke om Michael paa den Maade, spurgte han: »Mor, hvorfor sagde Mrs. Brophy, at Master Michael ikke er begavet nok?« Mrs. Kinsella forklarede, at Michael altid havde haft tungt ved at læse. Da han var lille, var der altid Vrøvl med Huslæreren, og da han kom i Skole, gik det heller ikke godt med Læsningen. Han gjorde sig Umage nok, men det nyttede ikke, sagde hans Lærere, og hans Far var saa ked af det.

»Men,« indvendte Dinny, »saadan en fornem Herre behøver vel ikke at lære saa farlig meget?«

Far med alt muligt udendørs Arbejde. Han hjalp ogsaa Gartneren i Parken saa flink, at han fik Ros og tjente nogle Skillinger, som han gav sin Mor. Det var altsammen Forberedelser til det, han vilde; men ingen vidste noget om det, undtagen Sognepræsten, som han havde betroet sig til i Skriftestolen. Dinny havde først tænkt, at han maaske ikke behøvede at gøre noget videre ud af Skolearbejdet, siden Lægbrødre ikke skulde have nogen særlig Uddannelse; men Præsten havde sagt, at Opmærksomhed og Flid i Skolen var Dinnys Pligt for Øjeblikket. Det første, hvorom Frelseren spurgte den unge Mand, som vilde have at vide, hvad han skulde gøre, var, om han adlød Guds Bud, d. v. s., om han gjorde sin Pligt. Det maatte til, før det større Kald kom fra Gud.

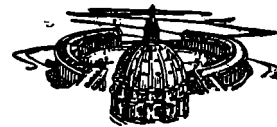
Dinny vilde forfærdelig gerne tale med Michael Fitzpatrick, der var saa from, om det, han var saa opfyldt af; og endelig en Dag lykkedes det ham at faa Tungen paa Gled. Det var en kold Novembermorgen, og Michael var roet ud paa Vildandejagt og havde Dinny med. De havde haft Held med sig, og Dinny var nu i Færd med at ro Baaden ind mod Land, mens Michael tændte sig en Pipe. Pludselig sagde Dinny sagte og genert: »Jeg har saa længe tænkt paa at spørge Dem, om De ikke kunde sige mig noget om, — — hvordan man kan blive Lægbrøder — —«. Saa tav han, fuldkommen betaget af Udtrykket i Michaels Ansigt; han var vis paa, at han aldrig, aldrig vilde glemme det. Lidt efter tog han Mod til sig og fortsatte stammende: »Jeg ved nok, at jeg ikke er god nok, men saa tænkte jeg — — at hvis nu Vor Herre — — hvis han nu ikke kunde finde saa mange rigtig, rigtig gode, saa kunde det jo være, at han vilde lade mig hjælpe ... saadan — — tjene de fromme Præster, som læser Messe hver Dag — —«. Pludselig gav han sig til at græde; aldrig før havde det staaet saa klart for ham, hvor inderligt han ønskede at blive Præst,

— at arbejde for Synderne og bringe dem tilbage til Gud, — at kalde Gud selv ned paa Alteret i den hellige Messe. »Det kan jo slet ikke nytte noget, at jeg tænker paa at blive Præst,« hulkede han, »men tror De ikke, at Gud vil lade mig blive Lægbrøder, Master Michael?«

Michael Fitzpatrick havde slet ikke naaet at faa tændt sin Pipe. Nu stoppede han den i Lommen, tog Aarerne fra Drengen og roede hurtigt ind mod Land; men han sagde ikke noget, før de stod inde i det gamle Baadskur. »Lad os to bede for hinanden, Dinny,« sagde han saa. »Jeg skal ind og tale med Rektoren for Passionistklosteret i næste Uge. Spørg din Fader, om du maa tage med. Bliver du ikke 14 Aar i næste Maaned?« Dinny nikkede. »Aah, Master Michael,« udbød han, »tænker De paa det samme — jeg mener — paa at blive Præst?« »Jeg tænker paa at blive Munk, hvis Gud vil have mig,« svarede den unge Mand. »Men det er en Hemmelighed mellem os to, husk det, Dinny.«

Passionisternes Rektor spurgte Michael og Dinny ud om mange Ting, da de Ugen efter kom ind til hain, og han fik at vide, hvordan de begge to. følte sig draget til et strengt og hofærdigt Liv for Kristi Skyld. »Men den lille Fyr er lidt for ung endnu til at blive Lægbrøder,« sagde han. »Om et Par Aar maaske — —« Han afbrød sig selv, for Michael gjorde en pludselig Bevægelse. »De tager fejl, Pater,« sagde han, »det er mig, som gerne vil være Lægbrøder. Det, som min Fader giver mig, kan betale Dinnys Uddannelse; jeg kommer jo ikke til at trænge til megen Lærdom! Men Drengen her kan maaske blive Præst, hvis Gud vil det.«

Dinny prøvede paa at sige noget; men Overraskelsen var alt for stor; han var ude af sig selv af Glæde og Taknemmelighed! Og saa knælede den vordende Præst og den vordende Lægbrøder ved Siden af hinanden og bad om Pater Rektors Velsignelse.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Vatikanets Statssekretariat har foranlediget en officiel Udgave af Brevvekslingen mellem Pius XII og Præsident Truman. Brevene gives i en autoriseret engelsk, italiensk, fransk, spansk, tysk og portugisisk Udgave. Publikationen er stillet til Raadighed for det ved Vatikanet akkrediterede diplomatiske Corps og vil formentlig bidrage til at bringe Klarhed over den hellige Stols Syn paa den øjeblikkelige Verdenssituation. Myron Taylor er forøvrigt rejst tilbage til Washington med en ny Skrivelse fra Paven til Præsident Truman. Den hellige Fader har ligeledes modtaget den amerikanske General Lee, der har opholdt sig i Italien i Forbindelse med de for Øjeblikket løbende Troppe-Evakueringsbevægelser, i Afskedsaudiens. I diplomatiske Kredse i den evige Stad gisner man i den senere Tid paa, at samme General Lee er udsat til at afløse Myron Taylor som Præsident Trumans personlige Udsending til Vatikanet.

Amerika

Biskoppen af Alexandria (Louisiana) har under sit Ferieophold fanget en Fisk paa 550 amerikanske Pund og er af Fiskerne ved Cap Ann i Massachusetts blevet til Aarets »Champion«.

England

Den britiske Regerings nyeste Forholdsregler har bragt den katolske Presse i England i en meget vanskelig Situation. De katolske Ugeblade, hvis Sideantal for nylig reduceredes til 12 Sider (af hvilke ca. en Trediedel af økonomiske Grunde nødvendigvis maa forbeholdes Annoncerne), er nu tvunget til at indskrænke deres Udbredelse for at kunne klare sig med de ny, formindskede Papirtildelinger. Der ved rejses endvidere Spørgsmaalet om hvorledes man skal klare Pristigningen paa Trykkomkostningerne nu da Indtægterne forringes. Den katolske Presse i England var før Krigen en temmelig god Forretning.

Holland

Det hollandske Kabinet har faaet endnu en katolsk Ministerpost. Efter at Koloniministeren, Jonkman, har trukket sig tilbage, har den katolske Premierminister, Dr. L. Beel, overtaget hans Post. Den katolske Partis Ministre varetager nu Indenrigsministeriet, Koloniministeriet, Undervisningsministeriet, Krigsministeriet og Finansministeriet.

Tysklands Biskopper om Tysklands Nød

Tysklands Biskopper har som sædvanlig udsendt et Hyrdebrev til de tyske Katolikker efter Afslutningen af Bispekonferencen i Fulda. Hyrdeskrivelsen er i Aar formet som en »Trøst- og Opmuntringsskrivelse« og giver Udtryk for den enorme Nød, der hersker i Ruinerne fra Nazismens Tyskland. »Krigens Rædsler er ovre — hedder det i Brevet — men Fredens Velsignelse har endnu ikke naaet os.« Biskopperne kommer ind paa saavel den materielle som den aandelige Nød, beskæftiger sig med det store Flygtningeproblem og retter en indtrængende Appel til de allierede om at frigive og hjemsende de tyske Krigsfanger. »En uomgængelig Nødvendighed for en Sanering af Tysklands Forhold er imidlertid Løsningen af det sociale Spørgsmaal«. Kirken ønsker, at de Troende arbejder for en Stats-, Økonomi- og Samfundsordning, der hviler paa Retfærdighed og Næstekærlighed, og Biskopperne opfordrer det tyske Folk til at indtage en politisk Holdning, der stadig tilsigter den kristne Verdens- og Samfundsorden til Gavn for Folk og Fædreland. Det storartede Dokument slutter med en Opfordring til alle tyske Katolikker om at tage det daglige Kors op, den eneste Vej, der fører ud af den store Nød og dybe Elendighed, som Tyskland idag er ladet tilbage i.

Kommunistisk Skuffelse i Italien

Den store katolske Manifestation i Rom — som Ugebladet berettede om i sidste Uge — har givet Anledning til en heftig kommunistisk Pressekampagne, hvor man især reagerer overfor det storlaaede Møde paa Peterspladsen samt den hellige Faders Tale. Disse lidenskabelige Presseangreb fra Kommunisternes Side beviser imidlertid kun, at det katolske Italiens Loyalitetserklæring overfor Kirken i høj Grad kommer de kommunistiske Planer paa tværs.

Den storstilede Manifestation har imidlertid gjort et varigt Indtryk paa den italienske Offentlighed og samtidig overbevist hele Verden om, at Italien langt fra er blevet et Bytte for Kommunisten. Den romerske Afdeling af Filmsselskabet »Warner Bros« har forøvrigt i Samarbejde med den katolske Aktions Filmsafdeling optaget en Film, der foreviger Manifestationens væsentlige Afsnit og som snarest vil blive forevist saavel i Italien som i Udlandet.

Det er senere blevet bekendt, at de italienske Kommuniste paa forskellig Maade havde forberedt en Række Uroligheder med Henblik paa at forstyrre Højtidelighederne.

Spejdere hos Paven

Flere Spejdergrupper fra oversøiske Lande har lagt Vejen hjem fra Jamboreen i Moisson via Rom - og ovenfor ses filippinske Spejderdrengene paa Besøg hos den hellige Fader.

DEN HELLEGE FADER FRISÆTTER

For tredje Gang i Løbet af ganske kort Tid har den hellige Fader foretaget en Gestus af stor international Betydning. Midt i September afholdt den internationale Sammenslutning af de kvindelige katolske Ungdomsforbund sin 6. Kongres i Rom med over 100 Delegerede, der repræsenterede 60 Organisationer fra 40 forskellige Lande. Forhandlingerne fandt Sted i Dominikaneruniversitetet »Angelicum«s store Aula og hovedtemaet for Drøftelserne var: Vor Tids Opgaver. De centrale i disse Drøftelser var den kvindelige katolske Ungdoms »Char-

Irokeser-Jesuit præsteviet

Den første Irokeser-Indianer er blevet præsteviet. Det er Pater Michael Jacob S. J., der for nylig blev ordineret og som 28. September frembar sit første højtidelige Messeoffer ved Relikvierne af de otte nordamerikanske Jesuittermartyrer, der blev myrdet af sine Forfædre i Nærheden af Auriesville for 300 Aar siden. Pater Jacobs første Messe fik iøvrigt sit særegne, ejendommelige Præg derved, at et Pilgrimstog af katolske Slæfætre fra Mohawk-Reservaterne i Canada mødte til Højtideligheden og ledsagede Messen med deres egne gamle Sange.

Ny Abbed-Primas til Benediktinerordenen

I den forløbne Maaned har 110 Benediktinerabbeder (fra de confederative Benediktinerklostre) været samlet til Generalkapitel i Ordenens store Studieanstalt S. Anselmo i Rom. Oprindeligt havde man ventet ca. 140 Abbeder til Generalkapitlet, men en Del var af helbredsmæssige Aarsager forhindret i at komme til den evige Stad, og enkelte Abbeder fra henholdsvis Polen, Østrig og Tyskland havde ikke været i Stand til at opnaa den fornødne Udrejsetilladelse.

Generalkapitlet menes at ville strække sig over ca. 6 Uger, men Hovedformalet med Kapitlet: Valget af en ny Abbed-Primas efter afdøde Dr. Fidelis von Stotzingen, er allerede afsluttet. Valget faldt paa Dom Kolin fra Abbediet i Muri-Gries (ved Bolzano). Den ny Abbedprimas, der er Schweizer af Fødsel, er 60 Aar gammel og indtraadte i Benediktinerordenen i 1909.

18. September fejredes 1400-Aars-Dagen for den hellige Ordensstifter Benedikts Død i Klosteret S. Paolo uden for Murene, hvor Klosterets tidligere Abbed, Kardinal Schuster fra Milano ce-

lebrerede en Festsæstelse. I Tilknytning til Højtideligheden fremsatte den hellige Fader i den ved denne Lejlighed for første Gang efter sin Tronbestigelse af den hellige Benedikt, og meddelte i det tilstedeværende sin Betsignelse.

Benediktinerordenens Abbedprimas: Dom Kolin O.S.B.

APPEL TIL ALLE KATOLSKE KVINDER VERDEN OVER

Tredie store Pave-Gestus i Løbet af kort Tid

ta«, der klart og utvetydigt sammenfatter og giver Udtryk for Organisationens Opgaver og Maal samt den Aand, i hvilken Arbejdet skal udføres. Sammenslutningen stiftedes i 1936 og tæller idag blandt Medlemmerne 63 Organisationer fra 65 Lande i alle 5 Kontinenter. Kongressens Arbejder ledes af Madame Steenberghe. Kardinal Pizzardo, der er Organisationens Protektor, betonedede i sin Aabningstale det Ansvar, der hviler paa den katolske Kvinde ved Genopbygningen af vor krigsødelagte Verden: En ny Slægt er ved at opstaa og det gælder om at paatrykke denne et kristent Ansigt. Kvinden idag har sin særlige Opgave paa Opdragelsens Omraade, en Opgave, der vanskeliggøres af den moderne Kvindeemancipation og de Fordringer, som vor Tids økonomiske Virvar stiller.

Kongressens Højdepunkt var dog Paveaudiensen, der fandt Sted i Benediktionsaulaen i San Pietro og hvor der foruden de godt og vel 3000 Deltagere var mødt adskillige høje kirkelige Dignitarer. Den hellige Fader havde i Forvejen modtaget den internationale Komité samt 2 Deltagere fra hvert af de 40 repræsenterede Lande. Ved den store Audiens holdt den hellige Fader en længere Tale paa fuldt endt Fransk og understregede til Indledning,

Hvorfor Max Sorensen ikke kom til Jugoslavien

Præsidenten for de katolske Verdenskrigs-Veteraner i U. S. A., Max Sorensen, ansøgte under sit Ophold for nylig i Europa den jugoslaviske Legation i Rom om Indrejsetilladelse til et Besøg i Jugoslavien, men blev holdt hen

at den katolske Kvinde, naar hun idag træder frem i det offentlige Liv, ikke tager dette som et Resultat af Udviklingen, men for at yde en aktiv Indsats i Kampen for en Genopbygning af Verden i den kristne Arv. Talen udgjorde en vigtig Fortsættelse af de Retningslinier, som Pius XII allerede tidligere har fremsat med Henblik paa Kvindens Stilling i det offentlige Liv. I Kampen for Familiens Rettigheder og Kvindens og Barnets Værdighed er frem for alt en levende overnaturlig Tro påkrævet; man maa dog ikke tro, at Fremtiden kan vindes ved at løbe efter og efterligne Modstanderen. Hemmeligheden ligger derimod i, at Katolikker skal vise Verden, at deres Tro er en ægte og uforfalsket Realitet. Den moderne Totalitarisme kan kun afværges gennem en integral Livsvandel, der igen forudsætter den allerstørste Offervilje. Den katolske Kvindebevægelse maa ogsaa vogte sig for en blot og bar Spiritualisme og holde sig beredt til virkningsfuldt at gribe ind overalt, hvor Guds, Familiens og Skolens Rettigheder er i Fare. Dette gælder i Særdeleshed, hvor Kvinderne har politiske Pligter og Rettigheder. Men det centrale i Kvindens Liv maa altid være Hjemmet og Familien.

Den hellige Fader underholder sig med en Gruppe Argentinere under Audiensen, som den internationale Kvindelige for nylig aflagde i Vatikanet.

med forskellige Undskyldninger saa længe, at han maatte forlade Europa inden det fornødne Visum var opnaaet. Ved Hjemkomsten til New York berettede Max Sorensen i et Interview, at den hellige Fader ved en Audiens overfor ham havde givet Udtryk for sin Bekymring over Ærkebiskop Stepinac's Tilstand, men samtidig havde erklæret, at Overhovedet for Nuntiaturret i Belgrad, den amerikanske Biskop J. P. Hurley, efter bedste Evne varetog den arresterede kroatiske Kirkefyrstes Interesser.

Den spanske Kirke og Franco

(fortsat fra Side 363)

Landet er i Besiddelse af. Selv Panteaanervirkning til høje Renter havde den spanske Kirkes Ordener under sig.

2. Skolevæsenet er i Øjeblikket underlagt Kirken, men heri er der ikke sket nogen Ændring fra tidligere. Fra Barea's egen Barndom skildrede han, hvorledes kun Folk, der var i en haabløs økonomisk Situation (Barea sagde »desperat«, »som ikke havde noget at vinde eller tabe«), og de, der havde rigeligt med Penge, kunde lade deres Børn gaa til Undervisning i frie (konfessionsløse) Skoler, hvis Undervisning efter Barea's Mening var af en højere Standard end de katolske. Arbejdsgiverne vilde ikke beskæftige Arbejdere, der ikke havde gaaet i katolsk Skole, og Barea angav som Grund, at Arbejdsgiverne følte sig som Medlemmer af en Organisation, der havde til Formaal at opretholde et vist status quo. Den spanske Forfatter sagde: »Jeg forsikrer Dem om, at dette har meget lidt med religiøs Tro at gøre«. Da Kirken efter Francos Overtagelse af Magten var blevet »eneraadende paa Børneopdragelsens Omraade, havde Mangelen paa kvalificerede Lærere kræfter medført, at en hvilken som helst Præst automatisk blev anerkendt som Lærer i ligegyldigt hvilket Fag. Dette havde naturligt nok gjort Standarden meget lav. Barea nævnte som Eksempel Ortografien i sin egen Søns Breve og tillige en 23-årig Niece, som for nylig var udgaaet fra en Skole ledet af Nonner. Hun var ikke klar over, at de forskellige Mariastatuer ikke fremstillede forskellige Helgeninder.

3. Stillet overfor Spørgsmaalet om katolsk Modstand mod Franco, svarede Barea, at der var *mange* gode, spanske Katolikker — blandt dem Baskerne — der var absolutte Modstandere. Endvidere bemærkede han, at der i den Hyrdeskrivelse, som de spanske Biskopper udsendte ved Borgerkrigens Begyndelse, og hvori de troende anbefalede at slutte op om Franco, manglede Underskrift fra 3 Biskopper, der straks efter drog i Landflygtighed.

4. Paa Forespørgsel om *Vatikanets Stilling* svarede han, at det stod meget svagt, idet Franco havde den endelige Afgørelse ved Nybesættelse af Bispeembeder. *Franco havde dog ikke kunnet opnaa noget egentligt Konkordat med Pavestolen.*

Under den efterfølgende Diskussion, efter at Barea havde forladt

Selskabet, var der almindelig Enighed om, at han havde gjort et overordentligt vederhæftigt og nøgternt Indtryk, hvilket understøttedes af, at han i sine Bøger (»Smedjen«, »Den blodige Vej«, »Oprøret«) har givet sympatiske Skildringer af forskellige gejstlige Personer. En af Deltagerne kunde tillige oplyse, at det Billede, Barea havde givet af Spanien, i det store og hele stemte overens med, hvad den katolske Forfatter *Hughes* skriver i sin Bog, »Report from Spain«.

Det andet Møde med Barea overværede jeg i Egenskab af at være hans Partifælle. Mødet blev afholdt af Danmarks socialdemokratiske Ungdom og De samvirkende Fagforbund i »Folkets Hus«, Onsdag d. 24. September. Barea talte ud fra Emnet: »Spanien i Gaar, i Dag og i Morgen«. Foruden en Del almindelige politiske Oplysninger rettede Barea et ret kraftigt Angreb paa den spanske Kirkes Holdning, idet han gav en Fremstilling, der lod formode, at Kirken i Dag var Francos Hovedstøtte (ganske vist paa Opfordring af Franco), og at den faktisk regerede Spanien i Øjeblikket. Af særlig Interesse for Katolikker kom han med følgende Beskyldninger:

5. Den sociale Forsorg ligger i Øjeblikket helt i Kirkens Hænder, der udnytter denne Magtstilling til overfor økonomisk daarligt stillede (deriblandt Kvinder, hvis Mænd sidder som Fanger i Francos Fængsler) at gennemtvinge Tvangskommunioner og tvungen Overværelse af den hellige Messe, idet Vidnesbyrd om disse religiøse Handlinger udfærdiget af en Præst kræves som Betingelse for Tilledning af Hjælp.

6. Barea omtalte »Frelse ved Arbejde«-Systemet, som han paastod var opfundet af Kirken. Dette System, som han ogsaa havde omtalt ved det før omtalte Møde, gik ud paa, at en Fange kan faa sin Straffetid nedsat til det halve, hvis han hver Dag vil udføre Tvangsarbejde. Arbejdstiden er ikke fastlagt og kan være op til 16—18 Timer i Døgnet. Han har da tillige Krav paa en ringe Løn til sin Familie, men gør han efter nogen Tid Oprør mod Systemet, fortaber han al den vundne Strafnedsættelse, og hans Familie skal da tilbagebetale 4 Pasetas pr. Dag, hvad han har faaet i Løn. Det værste ved Systemet var, mente Barea, ikke at Fangerne skulde udføre Tvangsarbejde, men at det virkede som en ublu Konkurrence for Lønniveauet paa det frie Arbejdsmarked.

Rent politisk nævnte Barea, at Spanien i det storpolitiske Spil var et af de bedste Kort i Propagandaen for baade »den saakaldte Kommunisme og det saakaldte Demokrati«. Til Supplement oplyste han, at Vatikanet skal have sagt, »at Franco er en rigtig Demokrat, thi han er en kristen Demokrat«. Den spanske Forfatter betegnede den spanske Kirkes Koalition med Francoregimet som denne Kirkes største Fejltagelse, hvilket vilde medføre, at den katolske Kirke vilde forsvinde totalt, naar Spanien atter bliver frit.

Saa meget om Barea! Hvad angaar Sanddruheden af hans Paastunde henviser jeg til det ovenfor nævnte. Kun skal jeg bemærke, at jeg fra en svensk Asea-Ingeniør, der har været paa Forretningsrejse i Spanien for nylig for et Par Maaneder siden har faaet Underretning om de ovennævnte kirkelige Panteanerforretninger.

Disse Oplysninger er temmelig chokerende for en Katolik, der ikke har haft andet end P. van der Burg's Bog fra 1937, »Den spanske Borgerkrig og Kirken«, at holde sig til. Denne Bog lider af ikke at have talget Stilling (hvad den selvfølgelig ikke har kunnet) til den senere Udvikling, f. Eks. staar der i Fodnoten, p. 50: »og om Franco sejrer, blir landet sikkert ikke facistisk.« Det spanske Spørgsmaal er i Dag en af de fornemste Anstødssten for den ikke katolske Verden mod Katolicismen. Spørgsmaalet er nu: Hvis de her fremkomne Beskyldninger i det væsentlige er rigtige, kan da vi Katolikker roligt vedblive at lade det spanske Problem være et vædskende Saar paa den katolske Samvittighed? Fra protestantisk Side tales der paa dette Grundlag om Tvang og Intolerance. Er det ikke paa Tide, at vi fra katolsk Side for vor Kirkes og vor Tros Skyld klart og med Afsky afviser Brugen af de her omtalte Midler i den religiøse Kamp. Gud vil ikke tilbede af Mennesker under Tvang som omtalt i ovenfor anførte Pkr. 5. Anderledes tænkende i katolske Lande bør selvfølgelig have de samme Friheder, som vi Katolikker har her. Lad os slaa fast (se Pkt. 4) at det i dette Tilfælde drejer sig om et specielt spansk Spørgsmaal og ikke om noget alment katolsk. Lad os saaledes skille den menneskelige Skrøbelighed ud fra det, vi anser for den eneste saliggørende Tro. Af den vil vi ikke afsige en Tøddel.

Curt Andersen.

Af Pladshensyn maa en redaktionel Bemærkning til Bareas Udtalelser vente til næste Uge. Samtidig vil vi kommentere nogle Udtalelser fra en ledende Artikel i »Kristeligt Dagblad«, Red,

Brevkassen tømmes hver Uge

Mere om Pressen

Af Bladets egen Artikel i Nr. 36 og Sven Damholts i Nr. 37 forstaar jeg 6 Ting, nemlig:

Man har paa Møder søgt Mulighed for at gøre Ugebladet større og bedre.

Farummødet drøftede Betimeligheden af flere, men smaa Blade.

Men saavel Ugebladet som Sv. D. ønsker hellere det ene store end mange smaa — jeg ogsaa, faa og smaa som vi er, har vi mere Brug for Samling end for Spredning.

Da Ugebladet er (*skal* være) for mange forskelligartede, bør ingen kritisere, at en teoretisk Artikel for »videregaaende« staar Side om Side med en mere folkelig — aa nej.

Kritik er mere berettiget, om den paa viser, at en *bestemt Del* af Menighedernes Medlemmer ikke vies tilstrækkelig Opmærksomhed — saadan Kritik kunde nok fremsættes, men lad det vente.

Ugebladets Forbedring bør især ventes gennem A. C.

Til det sidste vil jeg straks sige, at det er næppe der, Vejen gaar. Det er Studentereksamen, der aabner Døren til A. C., men hverken den eller andre Eksaminer danner Hovedbetingelsen for godt Virke i Ugebladet. Saagar den teoretiske Artikel for »viderekomne« kan udmærket fremkomme fra Ikke-Akademikers Haand. Og den ret vidtkomne A. C. er kan — eventuelt — forme en yderst folkelig Artikel for Begyndere. Her gælder ingen Eksamensgrænse.

Løvrigt hader jeg den ringegående Betydning, der ofte lægges i Ordet folkelig. — Nej, jeg vil hellere opstille Normal-Betingelsen for gavnligt Virke i Ugebladet saaledes:

Den, der har god Vilje, noget paa Hjerte og fornødent Kendskab til et for Bladet passende Emne og nogenlunde stilistisk Evne til at udtrykke sig om det, *han* kan være Bladets Spalteplads til Nytte. Og den Slags Skribenter kan findes saavel udenfor som indenfor A. C.-Grænsen.

Men Problemet har jo flere Sider — for at gøre Bladet bedre og større, maa Økonomien være bedre, d. v. s. Abonnenttallet (og Annoncetallet) forøges. Og her har vi en sørgelig Sandhed, det ikke nytter at lukke Øjnene for. Der er *altfor mange Katolikker, der hverken holder eller læser Bladet.*

Men jeg vil finde det selvfølgelig, at enhver Husstand og enhver enkeltboende Katolik burde holde og læse Ugebladet. Hvis det skete, mon vi saa ikke fik et Oplag paa 4—5 Tusind? Hvor langt det virkelige Tal er derunder, ved jeg ikke

ke, men det er formentlig temmelig meget. Og nu kunde det jo nok saa nogenlunde udregnes, hvor stor en Udvidelse der kunde muliggøres af et bestemt forøget Antal Abonnenter. Men hvordan faar vi de mange manglende?

De, der ikke holder og ikke læser Bladet, ja maaske endog er det uvenligsindet, maa have deres Grunde — gyldige eller ikke gyldige. For *saa* fuldstændig ukendte med Bladet, at de *intet* aner om dets Størrelse, Indhold og hele Udseende, er der næppe mange, der er.

Ingen kan gøre alle tilpas, ej heller en Bladudgiver eller en Redaktion, hvilke sidstnævnte naturligvis er hemmet af mange Slags Hensyn, i vort Tilfælde ikke mindst økonomiske. Derfor kan heller ingen dansk Katolik med fuldgylldig Grund undsige Bladet, fordi det ikke i et og alt er ham tilpas. Men paa den anden Side kan Bladets Ikkeholdere og Ikke-læsere dog nok formodes at have *noget* Grund til at holde sig paa Afstand, økonomiske eller *andre*. Og det maa kunne opklares, *hvad* det er, der ønskes anderledes, for at de paagældende ikke blot allernaadigst, men maaske endda *med Glæde* vil holde Bladet.

Det vil føre for vidt at spørge enhver. Men med et praktisk, kort og letfatteligt Spørgeskema maa der i alt Fald kunne faas gode Stikprøver. Et lille sagtyndigt Udvalg af Præster og ikkeakademiske Lægefolk kunde fra forskellig Side indkalde Forslag til et godt egnet Forslag til et Spørgeskema. Vi har jo aldrig systematisk spurgt Abonnenter og Ikkeabonnenter om deres Mening. Og uden at kende denne Mening vil intet Blad blive mest muligt svarende til alle berettigede Ønsker.

Hvad om vi prøvede lidt i den Retning? Det kunde nok give visse gavnlige Retningslinier. Og hvis saa *derneft* et enkelt eller to godt forøgede og forbedrede Prøvenumre blev lagt frein og drøftet i Menighederne, var der en stor Mulighed for stærkt forøget Abonnental dog sandsynligvis naaet. Er det ikke et Forsøg værd?

J. K. Mogensens.

Aktivering af vore Kræfter

Diskussionen, der har rejst sig efter Sven Damholts Indlæg i K.U. den 14. September, har allerede lagt Beslag paa alt for meget Papir og Tryksværlte. Alligevel tror jeg, det er nødvendigt at tilføje endnu et Par Bemærkninger. Af Hensyn til dem, hvem hele denne Sag ikke kan interessere synderligt, skal jeg søge at gøre det kort.

Det, der tørner sammen i Diskussionen er to forskellige Principper, og de gør det, fordi de er blevet sat paa Spidsen. Det kommer endelig klart frem i S. D.s andet Indlæg, Hans Standpunkt er en falsk Vurdering af Sognetanken. Sognet gøres til Katolikernes katolske Familie, hvori de skal leve deres religiøse Liv. Foreningerne kan tolereres, men kun som Diskussionsklubber. De maa ikke skabe et levende Fællesskab. Man maa ikke glemme, at Sognet ikke er en Del af Kirkens guddommelige Væsen, men blot dens menneskelige Iklædning, udviklet gennem Tiderne. Kirken, Kristi Fylde, har nemlig ogsaa baade en guddommelig og en menneskelig Side. Men naar det forholder sig saadan, gælder det at finde den Form, som bedst kan hjælpe Kirken til at opfylde sin guddommelige Mission.

Foruden Sognetanken eksisterer der i Kirken en anden, som kunde glæde sig ved Pius XI's aarvaagne Kærlighed, og som har opnaaet betydelige Resultater: Katolsk Aktion. Det er en apostolsk Bevægelse, og dens Princip er Gruppeapostolatet, saaledes at forstaa, at man uddanner Ledere, som virker i deres naturlige Milieu, arbejder blandt Arbejdere, studerende blandt studerende o. s. v. og gør det som Gruppe, d. v. s. styrker sig i fælles Diskussion og Bøn. Deres Maal er at stille sig i deres Milieus Tjeneste og gennemsyre det med Katalicisme. I Lande som Frankrig og Belgien eksisterer der følgende Hovedgrupper blandt de unge: Arbejdere, Bønder, studerende og en Gruppe, som kalder sig »uafhængige«. De støtter sig paa Paveudtalelser som: »For at føre alle disse Samfundsklasser tilbage til Kristus, som mange iblandt dem har fornægtet, maa Kirken udvælge og uddanne Hjælpetropper af deres Rækker, som til Bunds kender dem og deres Tankegang og Interesser, og som forstaar med broderlig Mildhed og Kærlighed at tale til deres Hjerter. De første og nærmeste til at være Apostle blandt Arbejderne er naturligvis Arbejderne selv. I Industriens og Handelens Verden maa det være Mænd fra disse Erhverv.« (Pius XI: Quadagesimo anno. 40. Citeret efter den danske Oversættelse.) Deres Resultater burde i øvrigt være anbefaling nok. Om Milieu-bestemte Foreninger, som ikke direkte virker efter K. A.s Principper siger Pius XI: »Men desuden gaar vore Tanker til hine Sammenslutninger, som bestaar af Mænd eller Kvinder af samme Stand. Blandt andet tænker Vi paa Arbejdere, Landmænd, Ingeniører, Læger, Entreprenører og Studenter. Da de i kulturel Henseende lever under ensartede Betingelser, var det naturligt, at de sluttede sig sammen til Grupper, der svarer til deres Forhold

og Tarv. Disse Sammenslutninger har efter Vor Mening meget stor Betydning for Gennemførelsen af den Orden i det sociale Liv, som Vi i Vår Rundskrivelse Quadragesimo anno havde for Øje, og for den almindelige Anerkendelse af Christi Kongedømme i de dannedes og i Arbejdernes Kredse.» (Divini Redemptoris. 68. Efter den danske Oversættelse.)

I sin Hyrdeskrivelse til Fasten 1947 fremhæver Kardinal Suhard af Paris igen K. A.s umaadelige Betydning. Samtidig betoner han, at Sognene er Kirkens Enheder. De udelukker altsaa ikke hinanden. Men de dækker heller ikke hinanden. Et Sogn er en administrativ og sakramental Enhed og kan som saadan ikke erstattes af noget andet. Men det er ikke en sociologisk, d. v. s. Milieu-dannende, Enhed. En Arbejder + en Kontordame + en Student kan alle være udmærkede Katolikker, men et Milieu bliver de aldrig. Noget andet er, og langt dybere, at de i Kirkens Liturgi forenes i Kristus.

Sandheden er tit den gyldne Middelvejs mellem Vildfarelser: I dette Tilfælde mellem en Overbetoning af Sognet og det at en Forening er sig selv nok. Man kan ogsaa sige, at Katolicismen tit ikke er enten-eller, men et baade-og, og i dette Tilfælde baade Sogn og Forening — holdt i Balance af, at de begge har hver sin Funktion i Kirkens Organisme. Derfor skal man tage imod Ingeniør Wissums Tilbud om Samarbejde. Det synes da i hvert Fald at tyde paa en ærlig Vilje.

S. D. anvender om Kirken et Billede af et Træ. Saa smukt det end er fra Begyndelsen, vil jeg foretrække et andet: en Organisme, Kristi Legeme. For S. D. er Sognet en lille Afspejling af hele Kirken. Men hvert Sogn skal være en Del af Kristi Legeme. Hjerteceller er ikke Lungeceller, en Arm er ikke et Ben og ikke en Afspejling af hele Legemet. I Udlandet har man ligefrem et Begreb, som hedder Universitetssogn (paroisse universitaire, Hochschulgemeinde). S. D. ønsker ikke Ensretning. Men han faar en alligevel til at tænke paa Versailles' Haver, hvor hver Busk er klippet til, og hver Blomst har sin Plads i et Bed symmetrisk med et andet.

I Diskussionen er det blevet sagt, at Forholdene hos os er anderledes end i de katolske Lande. Det er sandt. Men det er ikke sandt — som det ogsaa er blevet sagt — at vi er faa. Vi er nemlig akkurat nok til at løse de Opgaver, som stilles os. I det katolske Udland findes der Vanskeligheder, som vi næppe fatter. Det gælder ikke saa meget at samle og ensrette de Kræfter, som allerede virker, men at vække de Kræfter, som slumrer. De har samme Maal, men ikke altid samme

Midler. Vort Problem er at aktivere alle vore Kræfter, saa Katolicismen findes alle Vegne. Vi skal ikke samle Katolikkerne i en hellig By uden Kontakt med Omverdenen. Vi maa styrke os og saa — som Kardinal Suhard siger — dristigt blande Dejen med Surdejen.

Da jeg har Medansvar for Litterae, maa jeg endnu tilføje: K. U.s Redaktør opfordrer den 28. September Foreningsbladene til at indstille Virksomheden af Hensyn til det fælles Organ. Som nævnt er jeg ikke Tilhænger af Ensretning. I hvert Fald maa Spørgsmaalet undersøges for hvert Blads Vedkommende for sig. Hvad Litterae angaar, er det ikke et dansk, men et skandinavisk Organ, og vi danske har ikke Raadighed over det alene. L. er et Stykke AC-Virke. Det er med i Arbejdet paa at konsolidere en Gruppe indad, for at den kan virke ud i sit Milieu, og det søger at trænge ind i dette Milieu. L. søger ikke at rane allerede opdyrket Jord fra Fæller i Arbejdet, men at lægge nyt uopdyrket Land under Ploven. Det første trykte Nummer komme i Løbet af et Par Dage. Vi har faaet arrangeret, at der til hver af vore Kritikere vil komme et Eksemplar, for at de kan se, hvad de har udtalt sig om. De vil hurtigt opdage, at L. ikke kan konkurrere med den øvrige katolske Presse. Dertil er dets Interesseomraade for specielt. At blot det meste af vort Stof skulde interessere Hovedparten af K. U.s Læsere, det formaar vi ikke at indbilde os.

Eksemplaret til den, som har været saa forsigtig at underskrive sig »En af den gamle Garde«, vil blive adresseret til K. U.s Redaktion.

Kaspar Kallan.

P. S. Kære Sven! Du vil gerne have dine Uartigheder besvaret.

Om de første Kristne sagde man: »Se, hvor de elsker hinanden!« — Men bortset fra alt andet haaber jeg, at dit Indlæg har givet os alle Anledning til hver især at ransage vor Samvittighed. Det skal man nemlig med Mellemrum.

K.

Diskussionen slutes næste Uge med de sidste Indlæg plus en redaktionel Afslutnings-Bemærkning.
Red.

Østrig kalder

Siden sidste Indberetning, da der var indkommet Kr. 2.851,50 Kr. (M. S. skulde være M.-S. K.) har jeg til 15. Sept. incl. modt.:

A. K. J. 10 Kr. R—m. 25 Kr. Frk. J. 3 Kr. »Tak« 15 Kr. B. C. 10 Kr. Fru og Frk. S. 10 Kr. E. A. 5 Kr. Els 25 Kr. H. S. Ch.l. 10 Kr. K. J. 62 Kr. »Aalborg« 5 Kr. E. D. 100 Kr. N. P. F. 20 Kr. K. J. 5 Kr. H. M.

20 Kr. »Mary« 20 Kr. T. F. 10 Kr., ialt 355 Kr., med det tidl. indk. Kr. 3.206,50.

Min og Østrigernes hjerteligste Tak! Den sidste Sending (22 Pk.) er afgaaet i August, og jeg venter nu den sædvanlige Strøm af Takkebreve. Desværre bliver Pakkerne i Fremtiden mindre, og der bliver sendt Margarine i Stedet for Smør, men Østrigerne vil alligevel være taknemmelige for, hvad vi kan sende og ved godt fra deres Aviser, at det ogsaa er svært for os. Pakkerne koster nu 23 Kr. pr. Stk. tidl. 31 Kr.) En Sending afgaar i Oktober, og vi skal nu til at forbedre Julepakkeafsendelsen, saa jeg haaber stadig paa Forstaaelse af Sagens store Betydning baade i Form af Penge og Forbøn. Giv ved Hjælp af Deres Bidrag alle vore Venner dernede en god Jul — for selv om store Julegaver og Festmaaltider kan undværes, er det dog rart ogsaa ved Højtiden at føle sig mæt, og det er jo godt at give i Tide, saa der op ad Jul ogsaa kan blive noget til vore egne nødlidende. Det er netop nu et Aar siden, jeg begyndte denne Indsamling. — Hjertelig Tak til alle, der har bidraget til den og til Ugebladet, der gør det muligt for mig at foretage den.

Werner Stabehl,

Skt. Jørgens Allé 8, Kbhvn. V.
Postkonto 81501.

St. Annæ Kirkes Basar

Dronning Elisabeths Alle 1

Søndag den 5. Oktober 1947 Kl. 14—22.

Mandag den 6. Oktober 1947 Kl. 15—22.

Program:

Søndag den 5. Oktober:

Kl. 14: Basaren aabnes. Adgang 25 Øre. St. Annæ Orkester spiller.

Kl. 14,30: Bio i Musiksalen. Program A («Is-Karneval», Sindbad the Sailor« etc.) Børn 25 Øre, Voksne 50 Øre.

Kl. 15: Balletpiger fra Amagerbroinstitutet danser.

Kl. 15,30: Tryllekunstner og Tanelæser O'Rech i Musiksal.

Kl. 16: Freddy Hansens Gramofonkonkurrence.

Kl. 16,30: Bio i Musiksalen. Program B («Hawaii«, Aladdins Lampe etc.)

Kl. 17: Auktion over sjældne Varer v. Hr. Olschansky.

Kl. 17,30: Hurtigmaleren Børge

Haglund og Tegnefilm i Musiksalen.

Kl. 18: St. Annæ Orkester spiller.

Kl. 18,30: Bio i Musiksalen Program C (Underhold.- og Tegnefilm).

Kl. 19: Hindutroldmanden Ganpati.

Kl. 19,30: Lille Auktion over rare Varer.

Kl. 20: Bio i Musiksalen. Progr. D (Underhold.- og Tegnefilm).

Kl. 22: Basaren lukkes.

Mandag den 6. Oktober:

Kl. 15: Basaren aabnes.

Kl. 15,30: Bio i Musiksalen, Forestilling med skiftende Program hv. halve Klokkeslet.

Kl. 17: Tryllekunstner og Tankelæser O'Rech.

Kl. 18: Lykkesedlerne trækkes, og Lodtrækningen bekendtgøres.

Kl. 19: St. Annæ Orkester spiller.

Kl. 20: Den store Auktion.

Kl. 22: Basaren lukkes.

Kom og besøg Basaren. Send dine Gaver til den. Mange Boder, Attraktioner, Tombolaer. Restauration, Skydebane, Lykkespil.

Ret til Programændring forbeholdes.

Bryllup i Aakirkeby

Lørdag den 6. September 1947 var der for første Gang i de 16 Aar, den nye Rosenkranskirke i Aakirkeby har bestaaet — et højtideligt Messebryllup.

Det unge Brudepar var: Inger Hesthaven, Datter af Grosserer Hesthaven, Aakirkeby og Maskin-assistent Erik Frandsen, Søn af Værkfører Frandsen, København.

Uden for Kirken vajede Pave- og Dannebrogslaget, og medens Kirkeklokkerne ringede, fyldtes den smukke Kirke med talrige Gæster. En Del af de budne Gæster kom

ovrefra for at deltage i den smukke Højtidelighed.

Vielsen fandt Sted før Messen, og Hr. Pater T. A. Zoetmilder holdt en gribende Tale til Brudeparret, som ogsaa gjorde et dybt Indtryk paa alle Deltagere. —

Derefter fulgte Brudemessen med danske Salmer.

Efter Messen sang Koret og den stilfulde Højtidelighed sluttede med en Fællessang: »Jert Hus skal I bygge.«

Et Menigheds-Medlem.

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedses-Warnemünde. Regelmæssige Forsendelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtig, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34. Nora 2176. Kbvn. N

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

To katolske Damer

som driver en Kunstindustriskole, søger herigennem Forbindelse med Trosfælle, som vil afhænde Uldgarn eller Uldgarnrester til dette Formaal.

Henv. Byen 5954 mellem 11 - 14, Fredag undtagen.

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSÆNGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Side tallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

5. S.*) *Rosenkransfest* (1099—(hvid) 116); 2. Bøn: 19. Søndag e. Pinse (737), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Placidus og Fæller ([28]); Præf. (522); sidste Evang. Søndagens (739).
6. M. *St. Bruno* (1098); 2. Bøn: (hvid) St. Thereses Oktav ([195]); 3. Bøn: Om Regn ([124]); alm. Præf. (525).
7. Ti. *Rosenkransfest* (1099—(hvid) 116); 2. Bøn (kun i st. Messer): St. Markus (1099), 3. Bøn (kun i st. Messer): St. Sergius, St. Bacchus, St. Marcellus og St. Apulejus (1099); Præf. (522).
8. O. *St. Birgitta* (1102—117); 2. (hvid) Bøn: Oktaven ([195]), 3. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).
9. T. *St. Johannes Leonardi* (hvid) ([46]); 2. Bøn: Oktaven ([195]), 3. Bøn: St. Dionysius, St. Rusticus og St. Eleutherius (1103), 4. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).
10. F. *Oktavdag af St. Therese* (hvid) ([194]); 2. Bøn: St. Frans Borgias (1105), 3. Bøn: Om Regn; alm. Præf. (525).
11. L. *Jomfru Mariæ Moderværdighed* ([197]—118); Præf. (522).
12. S. 20. Søndag e. Pinse. (grøn)

*) Søndag den 5. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller *Kollekt for St. Ansgarius-Bonifacius-Foreningen*, den danske katolske Kirkesag.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KJÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 61 66

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 47 77,
Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Ste-
nosgade 7, Kbh. V.
Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvarteret. Norge og
Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

Katolsk Roman i Radio

Onsdag 7. Okt. Kl. 17,40—18 læser Skuespiller Søren Weiss i Radio Uddrag af Bruce Marshall: »Fryd og Herlighed«.

Exercitierne i Dalum for Damer

Alt for mange maatte der sendes Afbud til, da Exercitier for Damer fandt Sted paa Dalum Kloster. Retræten blev ledet af Hr. Pater Lanser S. J., som i meget smukke Foredrag førte os op til Naadelivets Højdedrag. Tak! Hr. Pater Lanser! Det bliver ikke Deres Skyld, hvis Deltagerne herefter ikke gaar rundt med Glorier paa! Ogsaa Tak til de gode og utrættelige Søstre og til Arrangørerne, som ordnede alt det praktiske paa en saadan Maade, at Hovedformaalet ikke forstyrredes. Alt klappede, som det skulde; men hvor vi mangler et Exercitiehús trods det store Hjerterum! Alle

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-36

Tlf. 778 - 728

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

VALD. FOERSOM

AMAGATORV 27. TELF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

Eksercitanter maa hjælpe med, naar Planen om et saadant engang kan realiseres. S. H.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Hver Onsd. i Okt. Kl. 17 Rosenkransandagt.

St. Mariæ. 5. Oktober. Rosenkransfest. 8 Højmesse, 10 stille Messe. Pastor Olav J. Ballin holder de sidste Missionsprædikener under begge Messer. Hele Menigheden, baade voksne og Børn gaar til Fælleskommunion. Kl. 19,30 Rosenkransandagt m. Festpræd. af Pastor Ballin og pavelig Velsignelse. Mand., Onsd. og Fred. Kl. 19 Rosenkransandagt. — Onsd. tillige Kongr. for Damer.

Jesu Hjerte. Mand 6. Okt. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 7. Okt. 16,30 og 20 Immaculatakongr. Torsd. 9. Okt. 20 Mændenes Kongr.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Onsdag den 15. Oktober Kl. 19,30:
Diskussion: »Hvilke Opgaver har A. C.?« Til dette Møde er der Adgang for alle. Mødet finder Sted i den røde Sal, Stenosgade 4.

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosegaardvej 4 · C. 11.313

K. U. K. København

Lørd. 4. Okt. Fællesmøde 19,30. Biørn Højbro fortæller om Belgien. 2 Minutter ved Johs. Skyum. Hver Onsdag 19,30 Studiekreds: Kristendom og Kommunisme. Lørd. 11. Okt. Aabent Hus.

Eukaristisk Forening

Damerne bedes huske deres Tilbedelsestime første Fredag. Ved min Bortrejse har jeg overdraget Ledelsen af eukaristisk Forening til Frk. A. Lüders, Forhaabningsholms Allé 41, København V., Telf. Vester 5297 y. *Grevinde Scheel.*

Pennevenner

Ung Journalist søger Brevveksling med god katolsk Pige, gerne Standsfælle. Mange gode Interesser. Okt.

Billet mrk. V. P. modtager Redaktionen, Nørregade 27 C.

Møbleret Værelse søges

En ung Mediciner (Færing) søger møbleret Værelse fra 1. Oktober eller senere. Helst paa Frederiksberg. Billet mrk. 17 modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenosgade 7, København V.

Birgittaforeningen

Sønd. 5. Okt. Kl. 8 Fælleskommunion; derefter Kaffeord. Onsd. 15. Okt. Kl. 19,30 Møde i Salen, Nørrebrogade 27. Alle bedes møde begge Dage.

PAULUSKREDSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogamling

Nye Begynderhold i <i>Engelsk</i> fra 15. Oktober, Tirsdag og Onsdag Kl. 19—20. Kun smaa Hold. Pris 12,00 pr. Md. Enetimer 3,50 Kr. <i>Arne Nissen</i> , Aaboulevarden 16, Mezz. tv. Træffes efter Kl. 17.		En dygtig ung eller ældre Dame søges til at bestyre Huset for enligt Ægtepar i Jylland. Ophold i Familien, gerne Katolik. Billet mrk. »T. H.« modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenosgade 7, Kbh. V.	
Horsens	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	<i>Wittrup</i> HORSSENS TERTILLAGER	
Vejle		C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	
Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Værrer . Pølselabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle Trælast & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompani <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital	
Vejle ny Mineralvandsfabrik <i>P. C. Nielsen</i> Viasingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Jørgen Petersen & Co. <i>Tømremester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner	Jul Jensen Kontantforretningen Manufaktur — Trikotage Lev. til de katolske Institutioner	
Aarhus		A. B. C.	
Chr. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Michaelsensgade 8 Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	<i>MEJERIET Vesterbo</i>		Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)

Holbæk

Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
S. Uldall . Tapet . Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner	E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	Lodahl Ure . Optik . Guld . Sølv „Vagten“ . Smedlundsg. 2 Telefon 523 Bredahl Hansens Eftf.
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedsplass 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Aalborg

WORNING Farver . Lakker . Tapet	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 3712 <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømremestre</i> Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Brillor efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 <i>Tricotage og Herrelingeri</i>
Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONGADE 14	M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 4983	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 1786 Udlærer Arb. v. Kamillianerklinden	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinden i Aalborg	C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinden

N. Nielsen & A. Brostrøm
 H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
 Algade 58 . Aalborg . Telefon: 681

Katolsk

12. Oktober 1947
95. Aargang
Nr. 41

Ugeblad

Benedikt-Jubilæet

Kirken og Spanien

Racestriden i U. S. A.

Kollektiv tysk Skyld?

Brev fra Færøerne

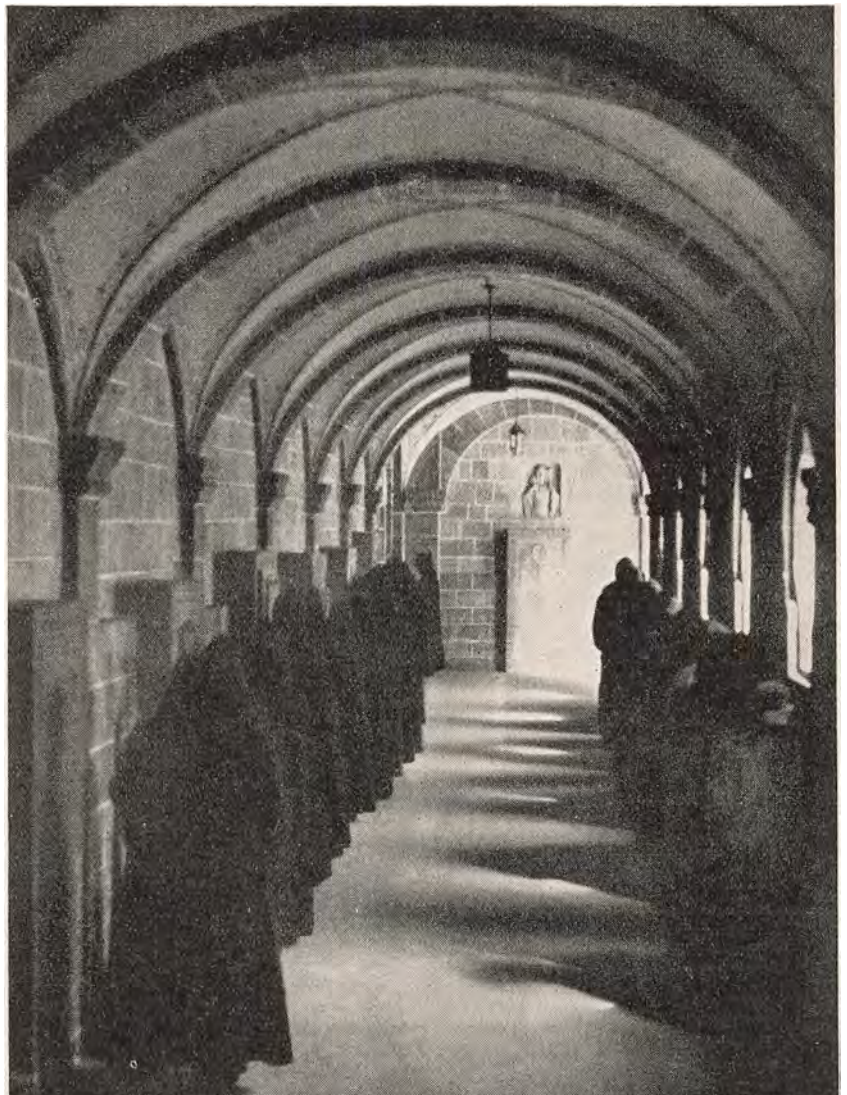
Benediktineraanden gennem 1400 Aar

At Benediktinerordenens Historie er imponerende, vil det vel ikke falde nogen ind at bestride, hvor vedkommende saa end staar religiøst set; dertil er Kendsgernerne for klare og Bevismaterialet for rigt. Det, vi vil beskæftige os med i denne Artikel, som er skrevet i Anledning af, at det i Aar er 1400 Aar siden St. Benedikts Død, er derfor ikke: *Hvad* har Benediktinerne udrettet i den lange Tid? men derimod Spørgsmaalet: *Hvordan* har de kunnet udrette det, de har gjort?

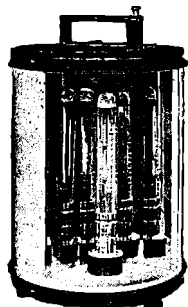
St. Benedikt og hans Regel

Hvad et Menneske kan udrette, har vel først og fremmest sin Grund i hans *Personlighed*. Og hvad St. Benedikt har skabt — Ordenssamfundet paa Monte Cassino og dets Regel — er saa klart, maalbevidst, velovervejet, at vi kun kan tænke os ham som en Mand, hvis Blik var tilstrækkeligt til at skaffe Orden, og om hvis Ord der ikke kunde være den ringeste Tvivl. »En sund, praktisk Hjerne, en fast og dri-

Maria Laach: Klosterstilhed

Munkemel

Sund Lød er Sundhed

Bevar den med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 590 komplet

Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbhvn.-Aarhus

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe

75 Øre pr. $\frac{1}{8}$ kg.

Altid friske Smaakager

Ny Kjolesalon

Den 1. September d. A.
aabnedes Kjolesalon

Irna . Stenosgade 3

Forretningen anbefales
med alt inden for fær-
dige Kjoler og efter Be-
stilling samt Undertøj
Kjolestof af enhver Art
modtages t. Forarbejdning

Erna Andersen og Iris Schmidt

F. Christensen

Auf. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Alex J. Hansen

Ingeniør . Entreprenør . Muremester
Hørsholm

Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4019

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne

Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

A/S KAALUNDS SÆBEFABRIKER . KOLDING

stig Vilje; en Mand, der kunde befale og krævede Orden i alt; en Mand, som gjorde Retfærdighed til Maalestok for sine Handlinger. Altsaa en i Grunden streng Karakter, men saa vidunderlig forædlet af Evangeliets Aand, at hans Godhed, som den gav sig Udtryk i hans Regel, ikke sjældent blev til Mildhed og Kærlighed, og hans Strenghed parredes med Hensynsfuldhed og Takt. En Mand, i hvem Godhed og Styrke, Ydmyghed og Værdighed, Kærlighed til Arbejde og Kærlighed til Bøn var forenet paa den skønneste Maade, skriver Ph. Schmidt i sin »Benediktinerordenens Historie«, som i Aar er udkommet i Einsiedeln.

Nu maa man ikke tro, at Benedikt havde erhvervet sig denne sjælelige Harmoni uden Kamp; nej, han havde maattet tilkæmpe sig den ved Lidelser, ydmygende Skuffelser og fuldkommen Selvfornægtelse. Men Kampen gjorde ham til den Aandens Stormand, som alle, der har læst Pave Gregor den Stores »Dialoger«, kender. Det Billede, denne samtidige Levnedsskildring viser os, er saa klart, at ingen senere Biografer har kunnet fortegne Helgenens Træk. Andre Helgener har maattet finde sig i at blive saa forregnede, at Billedet nærmede sig Karrikaturen. Men St. Benedikts Billede er aldrig blevet ødelagt.

Naar en Institution som Benediktinerordenen den Dag i Dag ikke vilde behøve at frygte, hvis dens Stifter pludselig kom paa Visitats, skyldes det først og fremmest, at han var en stærk og mandig Personlighed, i hvem det menneskelig-kristelige naaede Hellighedens Højde.

Af lige saa stor Betydning for Ordenen var Ordensregelen, Sancta Regula. Maaske findes der i hele den kristelige Litteratur ikke nogen anden Bog, bortset fra Evangeliet, der i saa høj Grad som Benediktinerregelen har omdannet Menneskehjerner og skabt Verdenshistorie. Hvoraf kan det nu komme? Først og fremmest af, at den lille Bog er gennemtrængt af Evangeliets Aand samt af et *Maadehold*, som

møder os paa saa at sige hver eneste Side.

»At tjene Kristus, den sande Konge,« »At grundlægge en Skole til Dygtiggørelse i Guds Tjeneste«, som der staar i Fortalen, var den Hensigt, St. Benedikt havde med at skrive sin Regel. Daglig at leve det jævne, rene Evangelium sammen med gudfrygtige, ydmyge, kyske, fattige og arbejdsomme Brødre, — det er Grundtanken i alle Regelens 73 korte Kapitler. I hver Sætning viser St. Benedikt en forbavsende Fortrolighed med Ordene og Aanden i den hellige Skrift. — Deraf kommer det maaske, at den benediktinske Fromhed lige fra Begyndelsen mere har bestaaet i en beskuende »lectio divina« end i dyb Forsken eller brændende Bønner. Dette er Grunden til, at Regelen har bevaret sin Friskhed upaavirket af den lange Tid, den har eksisteret i, og har haft og stadig har Magt over utallige katolske og ikke-katolske Kristnes Hjerner.

Saa er der Maadeholdet. Møn nogen anden Ordensregel taler saa objektivt, saa upersonligt? Benedikt siger nok »jeg«: »Jeg tror — jeg har lært — jeg har sagt — —« men det er ikke noget selvsikkert eller paatrængende »jeg«; det viser os den afklarede, erfarne Mand, der ved god Besked med, hvor relativt de enkelte Menneskers Villen og Tænken er. Regelen er sandsynligvis først pabegyndt, da Benedikt var i Halvtredserne, og afsluttet, da han var fyldt tres. Nogle Kapitler, der senere er føjet til, viser, at Erfaringen stadig lærte ham meget. Ifølge Regelen skal der være Maadehold i alt: i Bøn og Arbejde, i Faste og Søvn, i Tale og Tavshed. Idealisten skal have Lov til at brede sine Vinger ud og stige mod Tinderne; og Livet i Klosteret maa ikke gøres for svært for den jordbundne Realist. Heltemodet lovpriser, men bliver ingen paatvunget. Intet, som Tiderne kan ændre — Føde, Klæder, Dagsorden — bliver slaaet ubetinget fast. Kun faa Ting *fordres*: Lydighed, Fatigdom, Lovprisning af Gud; men dette fordres saa ogsaa ab-

solut. Det er forstaaeligt, at man har kaldt Benediktinerregelen for »en ædel Frugt af romersk Aand«. Men den er vel mere Helligaandens Værk. »Han var opfyldt af alle Retfærdiges Aand«, staar der i Dialogerne, opfyldt af hin guddommelige Visdom, hvormed vi synger, at den »stærkt og mildt ordner alt«.

Aldrig forædlet

Noget af det mærkeligste ved Benediktinerordenens Historie er den stadige, regelmæssige Vekslen mellem Forfald og Reform, Tilbagegang og Fremskridt. I Vestens Kultur findes der vel ingen Institution, bortset fra den katolske Kirke selv, der har en saa lang og saa begivenhedsrig Historie som den. Da Totilas Gøtter gennemstrejfedes Italien, var Monte Cassino allerede grundlagt; og da den sidste Verdenskrigs Bomber lagde Monte Cassino i Ruiner, arbejdede Ordenens Medlemmer med ubrudt Styrke i alle Verdensdele. Naar Kristi Kirke stadig staar, er Jesu Ord: »Helledes Porte skal ikke overvælde den«, tilstrækkelig Forklaring herpaa. Men naar der er Tale om et rent menneskeligt Samfund, vil det være rimeligt at spørge efter historiske Grunde.

Forklaringen ligger først og fremmest i Stifterens Syn paa Ordenens Maal. St. Benedikt oprettede ikke sit Kloster, for at det skulde tilfredsstille en øjeblikkelig — tidsbestemt — social, asketisk eller apologetisk Trang, saadan som Formaalet har været med mange senere Ordenssamfund og Kongregationer. St. Benedikt vidste kun eet afgørende Spørgsmaal angaaende hver af sine Novicer: »Si revera Deum quaerit — Søger han virkelig Gud?« Lovprise Gud i Korret, tjene Gud i lydigt Arbejde, elske Gud i Brødrene — det er hele hans Ordensprogram. Saa længe Gud ikke er forædlet, er dette Program det heller ikke. Selvfølgelig er hvert Menneskeværk bygget inden for Omgivelsernes og Tidens Ramme og maa derfor ogsaa underkaste sig de Forandringer, Omgivelser og Tid

fører med sig. Men da det tidsbestemte ikke hører med til Ordenens Væsen, har den indtil nu stadig formaat at tilpasse sig efter de nye Forhold — og saa igen slippe dem, naar det er nødvendigt.

Denne Tilpasning er aldrig sket uden Vanskeligheder og Smerte; og det rene, oprindelige Ideal maatte altid kæmpe en haard Kamp imod steds- eller tidsbestemte stivnede Former. Der er næsten ikke eet Aarhundrede uden en Reformator inden for Ordenen, lige fra Benedikt af Anians i det 9. Aarh. og Cluny i det 10.—11.; samtidig med den sidste virkede en lang Række Reformcentre. I det 12. Aarh. har vi St. Bernhard, i de følgende Aarhundreder nye Reformcentre i forskellige Lande. Efter Reformationen kom de nyere Kongregationer som den schweiziske fra 1602, derpaa Impulserne fra Frankrig — og i den nyeste Tid fra Beuron og fra St. Ottiliens Missionsidealer.

Alt dette er Kendsgerninger, som ikke kan benægtes, hvad enten man bryder sig om Ordet Reform eller ej. Menneskevirke er kun skørt, og selv den reneste Ild brænder ud efterhaanden. Men interessant er det at se, at alle Reformforsøg og Resultater heraf kredser om det samme Midtpunkt: Tilbage til Idealet: »Nihil operi Dei præponatur — Intet maa sættes over Guds Tjeneste«. Den hellige Iver gik somme Tider for vidt paa dette Punkt. Benedikt af Aniane og Cluny gjorde f. Eks. Lovprisningen af Gud til Munkenes ikke blot vigtigste, men næsten eneste Dagværk og ødelagde derved den Harmoni mellem Bøn og Arbejde, som St. Benedikt saa klogt tilstræbte og opnaede. Alligevel har hver Reform bragt noget godt med sig, idet den har renset, afklaret og ansporet. Ordenen som Helhed blev altsaa aldrig staaende ved det en Gang vundne, men fornyede bestandigt sit Liv med Regelen som Norm.

Imidlertid giver Regelen det videste Spillerum for Klostrernes Hverdagsliv, og der staar altsaa hundrede forskellige Mulighe-

der aabne for hvert enkelt Kloster, saa længe det blot holder fast ved sit vigtigste Formaal: »Krigstjenesten for Kristus«.

Derfor tog Klostrene enkeltvis, ved Guds Førelse og ifølge Kirkens Vilje, lidt efter lidt de forskellige Opgaver op. Munke blev Opdragere, »Vestens Opdragere« kaldte man dem. Ingen Kunst var Klosterværkstederne fremmed. Landbruget, som hørte til Klostrene, blev mønstergyldigt. Klosterets Abbed blev som Fyrst-Abbed Fader for Land og Folk, som han var sine Munkes Fader. Og det er næppe muligt at finde et Videnskabsfelt, som Munkenes Studier ikke har beriget. Man kan ikke andet end undres over, med hvilken Tillid Ordenen tog fat paa alle de forskellige Opgaver. At enkelte greb fejl, og at der har været uheldige Episoder, vil ingen nægte. Men Hovedparten af St. Benedikts Munke har, uden at tage Skade paa deres Sjæl, forstaaet at gennemtrænge jordisk Liv og Gerning med Kristi Aand.

Den, som undersøger denne Assimilationsproces, maa forbavses over den Optimisme, hvormed Munkene mødte Verden. Helgener glædede sig over at læse de romerske Klassikere, og paa Brønden i St. Denis' Korsgang dansede Grækenlands Muser. Vi møder her en kristen Humanisme, som kan give os moderne Mennesker nyt Mod og vise os Vej.

Vel omgav St. Benedikt sit Klosters Aand med en Mur; men inden for Muren er der Plads for Haver og Lader, for Køkken og Mølle, for Bibliotek og Skole, for Kunst og Munterhed. Benediktneren lever i en lys, vid og rig Verden. Han skal blive til et sundt Menneske, rank paa Lege og Sjæl. Regel-Idealet tillader et Samarbejde mellem de mest forskellige Kræfter. Uden Tvang skal hver Munk inden for sit Naturels Rammer tjene Gud med netop de Evner, han har. Abbedens Regeringsplan gaar ikke ud paa Dressur efter eet bestemt Skema, men slaar fast, at »Sjælene skal reddes og alle

Brødrene formaa at udføre deres Tjeneste uden berettiget Klage«. Munke og Klosterdisciple er ikke Rekrutter, men Personligheder, som Abbeden og Læreren skal have Agtelse for. »Multorum servire moribus — tilpasse sig efter alles Karakter« er den »svære og møjsommelige Opgave«, men ogsaa den lønnende og taknemmelige Opgave for hver benediktinsk Opdrager. Mon alt dette ikke er Sten, som kan bruges til Genopbygning af en sønderknust Verden?

Ordenen og Kirken

Da Pave Gregor den Store betroede Benediktinerne Missionsnærgerningen i England, betød det et afgørende Indgreb i den unge Ordens rolige Vækst. I dens Regel var der intet, som talte om Missionsarbejde. Men den højeste kirkelige Autoritet havde Ret til at kræve dette, og Lydigheden mod dens Bud bar her den vidunderligste Frugt. Benediktinerne blev den tidlige Middelalders Missionærer, og deres store Resultater skyldes den af Pave Gregor foreskrevne typisk benediktinske Arbejdsmetode, Tilpasningsmetoden. Langsomt, men sikkert blev Kristenhedens Grænser forskudt fra Kanalen til Skotland, fra Østersøen til Polarkredsen, fra Pyrenæerne til Ebro og Tajo, fra Rhinen til Elben, fra Elben til Weichsel. Følger man denne Fremmarch i Enkeltheder, opdager man, at den maatte betales med Blod og med smertelige Tilbageslag. Men man ser ogsaa opmuntrende tydeligt, at næsten ingen Ofre er blevet bragt forgæves. Hvis det første Forsøg slog fejl, som Bonifacius i Friesland, Ansgars i Norden, Adalberts i Polen, saa lykkedes det andet. Og naar det vundne blev bevaret, har det sin Grund i det benediktinske Krav, at Munkene skulde vokse sammen med Befolkningen og langsomt forvandle den indefra. Ganske vist er Ødelæggelsens blinde Magt ikke til at besværges. Utallige Klostre blev Ofre for Krig og Ild og for Statens Havesyge og rejste sig aldrig igen. Men har dens Virksomhed der-

for været forgæves? »Arbejd, saa længe det er Dag,« staar der i Skriften. Vi skal kun gøre Regnskab for de Aar, hvori det var os forundt at arbejde; Resten er Guds Sag.

Endnu en Ting maa omtales her: Kirken har aldrig blandet sig i Benediktinernes specielle Ordensforfatning, hvorefter Ordenen ikke er eet Kæmpekloster, men et Forbund af Klostre. Ordenens Primas har kun den højeste Værdighed, ikke den højeste Ret. Det har altid været og er stadig Ordenens Styrke, at hvert Klostersamfund tør udfolde sig frit, selv tager Initiativet, selv bærer Ansvaret og selv høster Frugten. Derfor udrettes der i hvert Klosters Omgivelser meget godt, som en fremmed Or-

densprimas maaske slet ikke vilde kunne have Forstaaelse af. Det maa dog indrømmes, at den Decentralisation ogsaa kan være en Svaghed; der er mange Opgaver, Benediktinerne ikke kan paatage sig, fordi deres Kræfter er splittede. Men saa er der jo andre, som kan tage de Opgaver op.

Det er naturligvis ubestrideligt, at ogsaa Benediktinerordenens vældige Værk er Menneskeværk med mange Mangler. Ganske vist var ikke hver »Reform« Følgen af et forudgaaende Forfald; men der har været Forfaldstider i mange Klostre, i mange Lande, og Idealet har været forvansket indtil Ukendelighed.

P. Ludwig Råber O.S.B.

være en lille mørk Brik, der flytter sig frem i Bulerne af det usnidige Papir, og skræmme Faarene, der gaar og græsser paa Trækasserne. De lader da ogsaa til at være godt forbavset over at se et levende Væsen, der ikke er klædt i Uld, komme gaaende paa deres Enemærker; de betænker sig et Øjeblik, tager et Par Skridt, staar atter stille, spiler Bagbenene ud og udløser den nervøse Reaktion. En lille Væder i en latterlig stor Overfrakke tager Situationen med større Sindsro; den stirrer paa mig med sit Ansigt præget af permanent Irritation, saa beslutter ogsaa den at søge op til en højere Terrasse. Efterhaanden som man vænner sig til det spraglede Landskab, øjner man Faar alle vegne, mest flødefarvede eller sortbrogede, ogsaa enkelte brune og saa selvfølgelig de uundværlige blakkede eller helt sorte. De gaar spredte to eller tre; i Dalen langt borte og paa de modsatte Skrænter er de ikke lette at skelne fra Stenene. Der er mere Sammenhold mellem Gæssene, der ogsaa befolker denne Bjergensomhed; de gaar med Næbbet paa Skraa og hiver i Græsset, hvor det staar tæt og kort. Ogsaa de ser forstyrret og spørgende op; de kikker paa mig og paa Gasen og bliver hurtigt enige om at gaa en Smule af Vejen for den indtrængende, der viser dem for megen Opmærksomhed.

Her er ellers ikke saa lidt at se i dette barske Landskab, hvor intet tager Udsigten, hverken Huse eller Træer. Vender man sig med Ryggen mod Fjeldkammen, der rager op over Vejen, har man foran sig et Panorama som det, man husker fra Bibelhistorien, og som Djæveln med en flot Gestus pegede paa, da han sagde til Frelseren: »*Alt dette vil jeg give dig ...*« Ja, mon ikke dette færøske Landskab har Fortrin frem for det palæstinensiske, for her paa Færøerne spiller Skyerne med, saa nogle Fjeldbjerge bader i Lyset af den klare Septembersol, mens andre rager mørke op af Vandet. — Smukkest er det, hvor Solen lader sit Projektørlys glide lang-

Rejsebrev fra Færøerne 2

Septemberdag i Haugen

Den grønne Indmark og den mørke Hauge

Jeg har idag været i Judæas Bjerge og har set mig om i Julekrybbens Omgivelser. Det er slet ikke saa svært her i Thorshavn; man behøver blot at skraane tværs over den øverste Rand af Byens grønne Omraade, Indmarken, saa er man i *Haugen*; og siden man har begyndt at anlægge en Bilvej herfra og til Kivig og Vestmanhavn, er her ikke nær saa ufremkommeligt, som det burde være, hvis det var helt rigtigt. Naar man følger denne Vej, som den snor sig i Fjeldtoppen, befinder man sig i Løbet af kun ti Minutter i det

mest klassiske Spøgelseslandskab, man kan tænke sig; Klippeblokke, baade løse og faste i alle mulige Former og Stillinger, og der imellem Græstørv og smaa Vandløb, der kun formaar at farve mindre Strimler lysegrønt.

Det er det Landskab, man som ung har været med til at opføre omkring Julekrybben, naar der var smaat med Mos, men rigeligt med gammelt, graat Papir og Trækasser; man har bare aldrig drømt om, at man en skønne Dag lyslevende vilde spadseres omkring i saadanne Omgivelser,

somt hen over en Fjeldvæg, saa den bliver klædt i florlet lysegrøn Silke, indtil Skyggen kommer og slukker Herligheden; eller ogsaa hvor en Bjergkegle svøber sin Top i Skyen, saa den ligner et rygende Sinai. — Jeg begynder at føle mig lidt beklemt i denne Bjergensomhed blandt de forbløffede Faar og de forundrede Gæs. Det vilde ellers være spændende at opleve, naar Stjerner bliver tændt over demne Julekrybbe i stor Stil. Jeg maa hellere søge ned til den trygge Indmark, hvor Folk pusler med deres smaa Høkguler, som de har lagt Fiskenet over, for at Blæsten ikke skal sprede, hvad de har samlet, og hvor spinkle rød- og sortbrogede Køer og smaa Heste — en Krydsning af Nordbakken og Shetlandsponyen — fredeligt indtager deres Aftensmad inden for Stenhegnene.

Idet jeg bremsende gaar ned ad Bakken, kommer jeg i Tanker om et Træk hos Evangelisten Markus, hvor det Kap. I,

V. 13 bliver sagt om Jesus, at han efter sin Daab i Jordan dreves ud i Ørkenen, hvor »han var blandt Dyrene«. At man maatte op til Færøerne for at faa det forklaret! Nu gaar jeg den modsatte Vej, bort fra Ørken og Dyrene og ned til Byen ved Nolsø Fjord. Heroppe fra kan jeg let imellem den spredte Bebyggelse i Udkanten af Thorshavn skelne Pastor Boekenoogens blaagrønne Pastorat og hundrede Skridt længere henne mod Skraaningens Søstrenes røde Ejendom og Kirken. For mig staar det som Julelandskabets lysende Kærne, for her, ved jeg, brænder den røde Lampe — iøvrigt det smukkeste Eksemplar af en Evighedslampe, jeg nogensinde har set — foran Hans Alter, der vilde, at alle Mennesker skulde blive salige, og hvis Kirke, den Kirke, der engang blev grundfæstet paa en Klippe, i sin Universalitet skulde omspænde hele Verden, ogsaa Klippe-Øerne i det nordlige Atlanterhav.

Steph. Wevers.

har bedre pædagogiske Resultater end de store katolske Skoler, er det ikke saa sært. Smaa Skoler med udvalgt Klientel har det overalt lettere.

Rigtigt skal det nok være, at spansk Mentalitet af og til (og alt for tit) giver sig Udslag i Tvang overfor anderledes tænkende. Men langt fra altid. Og saa i Spanien møder man den Form for Tolerance, vi vilde ønske gennemført overalt.

Men man forstaar intet af Spanien, hvis man kun lytter til en Mand som Barea. Paa ægte spansk Maade forbigaar han alle de Overgreb mod Kirken og dens Mænd, som forklarer Situationen, og som i Blodighed og Uretfærdighed let lader sig maa-le med, hvad katolske Spaniere har forbrudt sig med. Herhjemme kender vi Forskellen paa en Frihedskæmpers og en almindelig Borgers Syn paa Mænd og Forhold under en relativt heldig dig overstaaet Besættelse. I Spanien føler man sig paa *begge* Sider i Striden som Frihedskæmpere i en anderledes blodig og endnu grusommere Strid. Naar Danskere ikke forstaar dette, forstaar de intet om Spanien.

Hvad Vatikanet angaar, indtager Paven en meget fast Holdning overfor Francos Krav om at udpege Biskopper. Bareas Ord om at »Vatikanet« skal have rost Franco som »rigtig Demokrat« er mildest talt unfair. Paven har ikke sagt det. Hvem saa? Ingen har sagt det paa Pavens Vegne. Maaske en spansk Gejstlig i Rom? I hvert Fald er Udtalelsen helt privat og ganske uden Interesse.

Til sidst. Der er adskilligt at rette i Spanien. Vi indrømmer det blankt. Og vi indrømmer, at det ikke gør Franco kønnere, at der andre Steder i Verden sker langt værre Overgreb mod fundamentale Menneskerettigheder. Men hvorfor lader saa store Dele af Europa og Amerika sig narre til at *samle Forargelsen* om Spanien? Hvorfor er de saa naive, at de ikke ser, hvem der staar bagved og ler?

Barea og den spanske Kirke

I forrige Uge bragte vi et Referat af to Møder, paa hvilke den spanske Forfatter Arturo Barea under sit Besøg her i Landet har rettet forskellige Angreb paa den katolske Kirke.

Vi har intet andet Ønske end Sandheden. I den katolske Kirke er vi ikke Partigængere, for hvem »Partiet« gaar frem for alt. Det er os ikke ubekendt, at Kirken er sammensat af Mennesker med disses velkendte Skrøbeligheder. Specielt hvad spanske Forhold angaar har vi ofte nok givet Udtryk for vor dybe Beklagelse af visse Hændelser.

Den spanske Forfatter kan derfor godt faa vor Tilslutning, hvis ellers det er rigtigt, hvad han fortæller. Men vi kan ikke frigøre os for et stærkt Indtryk

af Ensidighed hos ham — den samme særdeles spanske Ensidighed, der i disse Aar præger Udtalelser fra saavel Tilhængere som Modstandere af Franco.

Rigtigt er, at den spanske Kirke har haft al for megen økonomisk Magt. Det har imidlertid ændret sig afgørende ved diverse Revolutioner. Saavidt os bekendt er Kirken i Øjeblikket ikke en bestemmende økonomisk Magtfaktor i Spanien, og de fleste Præster er fattige Folk.

Rigtigt er, at der er Mangel paa kvalificerede Lærerkrafter (som saa mange Steder). Men Undervisningen kan næppe være ringere end i Kirkefølgelsens Dage, hvor man lukkede Skoler og forbød Ordensfolk at undervise. Hvis det er rigtigt, at de faa konfessionsløse Skoler

Strid om Negre i katolske Skoler

Et interessant Indblik i amerikanske Racefordomme og den katolske Kirkes Stilling til dem, kommer i en Meddelelse til New York Times fra St. Louis.

Katolikker her har protesteret mod, at der er optaget Negre som Elever i de katolske Skoler. Ganske vist har der siden 1937 været Negre i nogle katolske Børneskoler i Bispedømmet, men først for nylig er der ogsaa optaget Negre i Diocesets højere Skoler, og dette har hvide Forældre protesteret mod. De har truet med Sagsanlæg mod de kirkelige Myndigheder.

Nu har saa Ærkebiskop Joseph E. Ritter d. 21. September i et Hyrdebrev oplæst i alle Kirker ladet meddele, at hvis Forældrene gør Alvor af Sagsanlæg for at faa Negrene fjernet fra Skolerne, vil de alle automatisk blive ekskommuniceret af Kirken.

Efter denne Meddelelse har Forældrene delt sig i to Grupper. Den ene vil opgive Tanken om Sagsanlæg — der iøvrigt heller ikke vil kunne gennemføres, eftersom Ærkebiskoppen er titulær Ejer af Skolerne og har Lov til at optage i dem, hvem han ønsker. Den anden vil trods Ærkebiskoppen og i hvert Fald tage deres egne Børn ud og overlade Skolerne til Negrene. Begge Grupper vil dog indanne Sagen for den apostoliske Delegation i U. S. A., Mgr. Cicognani.

I Hyrdebrevet siger Ærkebiskoppen bl. a., at mange af Forældrene er blevet vildledt. »Optagelsen af Negerbørn i katolske Skoler sammen med hvide Elever betragter vi som vor Ret og vor Pligt som øverste Hyrde for dette Ærke-dioces«. Overfor Pressen har Ærkebiskoppens Sekretær ogsaa henvist til Pius XI's Fordømmelse af Nazisternes Raceteorier.

Jesu Lidelse paa Marionetscene i København

Overskriften lyder for en Dansker usandsynlig, men svarer ikke desto mindre til en Realitet. Historien er følgende: I Frankrig er Dukkespil ikke kun Barneleg og Marionet ikke kun Mester Jakel; det er en Kunst. En Jesuitpater, Pierre Brandicourt, har dyrket det som »hobby« og samlede en lille Kreds om sig, der til en Begyndelse fremførte lettere Stykker i Ungdomsforeningerne, for Soldater o.s.v., men saa efterhaanden brugte han Kunstarten til at bibringe alvorlige Tanker. En Dag prøvede man at opføre klassisk, fransk Komædie: Molière, Racine — det svarer til vor Holberg, Ewald — og det lykkedes. Paa denne Maade blev »Le théâtre Saint-Michel« til. Det er hjemmehørende i Nancy, men kendes snart i hele Frankrig. Endelig vovede man det store Spring: at opføre et Julestykke, Comment Jesus est né, og et Passionsstykke La Passion de Jésus — og det lykkedes over al Maade. Pater Brandicourt blev indbudt til med sin lille Gruppe at opføre Jesu Lidelse paa et berømt Marionetteater paa Champs Elysés i Paris i den stille Uge, og at domme efter Kritikken skal det baade have

været en kunstnerisk Nydelse og til religiøs Opbyggelse. En Kritiker fremhæver netop: »at Marionetscenen med sin Intimitet særligt egner sig til at fremføre religiøse Spil«. Le théâtre Saint-Michel er da ogsaa blevet taget under Vingerne af førende Skuespillere paa Frankrigs Nationalscene og gennem dem har kgl. Skuespiller Poul Reumert hørt derom. Poul Reumert har da ogsaa taget Initiativet til at faa Truppen herop, og de kommer nu for at fremføre deres Spil til Fordel for Dronning Ingrid's Børnearbejde »Børneringen«. De optræder to Gange, Mandag den 13. Oktober Kl. 16 og Kl. 20 i Louis XVI Salen paa Hotel d'Angleterre, hvor Dronningen selv vil være til Stede, hvad Majestæten udtrykkeligt har ønsket. Da der ikke kan være ret mange Mennesker til Stede ved hver Forestilling og Rejseudgifterne jo er ret store, har man maattet sætte Billetprisen til 10 Kr. Men der er ikke Tvivl om, at mange Katolikker maa ønske at se dette nye Udtryk for fransk, katolsk Kultur og mange Ikke-Katolikker vil i det mindste gaa derhen af kulturel Interesse, for det maa jo siges at være noget ud over det almindelige. Og saa støtter man tilmed Dronningens karitative Arbejde. Billetter faas hos Wilhelm Hansen, Sindahl-Pedersen og i B. T. Centralen.

K. G.-H.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Under den hellige Faders Sommerophold i Castel Gandolfo har der fundet en Del Restaureringsarbejder Sted i Vatikanet. Blandt andet er Vatikanets forskellige Elevatoranlæg blevet ombygget og fuldstændig moderniseret. En Række elektriske Anlæg er blevet fornyet og ved de dermed forbundne Kabelnædgninger har man ved Udgravninger under Damasusgaarden gjort en Del værdifulde arkæologiske Fund, der viser tilbage til det neroniske Cirkus, der laa paa dette Sted. — Fra 1. Oktober har Vatikanstaten indført en ny Posttarif og udsendt ny Frimærker, bl. a. en Serie smukke Luftpostmærker.

Frankrig

Ærkebiskoppen af Toulouse Kardinal Saliege og Biskoppen af Tarbes, Mgr. Theas, er ankommet til Aachen i den britiske Zone i Tyskland. Det er det første Besøg, som fransk Episkopat aflægger i Tyskland efter 1933. — To Personer er blevet dræbt og 15 alvorligt saaret, da et Tog med Pilgrimme paa Hjemvejen fra Lourdes løb af Spor i Sydfrankrig i Nærheden af Besançon.

Holland

Hollandske og britiske Krigskammerater mødtes for nylig paa Slagmarkerne udenfor Arnhem, hvor en højtidelig Rekvievmesse blev læst for de faldne Faldskærmstropper, der omkom her i 1944. Messen læstes af Pater Bernard Egan S. J., der har været Kapellan for samme Division.

Japan

De japanske Biskopper har udsendt et fælles Hyrdebrev, hvori de udtaler, at Kirken i Japan har større Chancer end nogensinde før. »Kirken nyder i Dag større Frihed i vort Land end nogensinde før — hedder det i Hyrdebrevet — men med den større Frihed er der ogsaa fulgt et større Ansvar, og vi maa gøre alt, hvad der staar i vor Magt for at hjælpe vort Folk til at modstaa de Farer, der truer udefra gennem antikristne Doktriner.«

Polen

Generalvikaren for Bispedømmet Vilna, Mgr. Miccisalo Reinsys, er blevet arresteret af Russerne og bortført til ukendt Bestemmelsessted. Ærkebiskoppen af Lwow, Mgr. Josef Slipyj, der for et Aars Tid siden blev arresteret, befinder sig nu efter de seneste Oplysninger i en Tvangsarbejdsanstalt i Krasnojarsk i Sibirien.

Vatikanet og Palæstinaspørgsmaalet

Rygter om at Pavestolen skulde støtte den arabiske Sag i Palæstina-Spørgsmaalet, betegnes i ansvarlige Kredse i Vatikanet som grebet ud af Luften.

»Osservatore Romano« bemærker i denne Forbindelse, at begge Parter forkaster den De-

ling af Palæstina, som UNO har foreslaaet i Modsætning til Salomons Domsafsigtelse, hvor kun den ene Part forkastede. Der skal iøvrigt mere end Salomons Visdom til at løse nogle af de Spørgsmaal, som UNO har formuleret, tilføjer Vatikanorganet.

Foran en Katastrofe-Vinter i Europa?

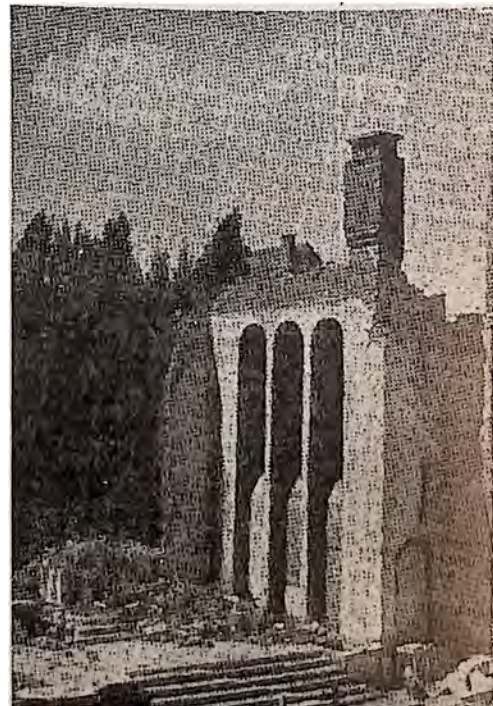

Alt tyder paa at den kommende Vinter vil blive skæbnsvanger for mange af Europas Lande. Nød og Elendighed er fulgt i Krigens Spor, og mange Steder i Mellem- og Syd-Øst-Europa er den amerikanske Hjælp til Befolkningen det afgørende Moment. Ovenfor ses Søstre, der leder et Caritas-Depot i Ungarn.

England bringer de britiske Stepinac-Protester for UNO

Understatssekretæren i det britiske Udenrigsdepartement har meddelt Sekretæren for de engelske katolske Ungdomssammenslutninger, at »Hans Majestæts Regering for Øjeblikket ikke ser sig i Stand til at tage sig af den jugoslaviske Ærkebiskop Stepinacs Forhold«. Samtidig underrettede han Ungdomssammenslutningerne om, at man havde viderebragt de britiske Protestresolutioner til UNO's Generalsekretariat, for at Appellerne kunde komme til Kendskab for samtlige UNO's Medlemmer. I Skrivelserne udtaler den britiske Re-

gering sig endvidere om Forholdet UNO og Menneskerettighederne saaledes: »Hans Majestæts Regering haaber, at det vil være muligt indenfor UNO at skaffe et Forum, hvor det kan blive muligt at arbejde for Genoprettelsen af Menneskerettighederne. UNO's Charta viser tydeligt Vejen, men et Charta er ikke tilstrækkeligt. Det er nødvendigt at indgaa en Overenskomst, der forpligter alle Stater lige med Hensyn til Menneskerettighederne samt at sørge for deres Gennemførelse.«

Y Ruinerne af Kirken i Wuppertal

Ærkebiskoppen af Freiburg (Breisgau), Mgr. Groeber, har under et Besøg i Schweiz i en Prædiken i Stiftskirken i Einsiedeln taget til Orde med Anledning af den Kritik, der i visse Kredse i Schweiz har været rettet mod den tyske Katolicisme og dennes Ledere paa Grund af deres staaende Holdning overfor Nationalsocialismen. Ærkebiskop Groeber betonedede, at den tyske Katolicisme da Nationalsocialismen kom til Magten var slaaet ind paa den Vei som Konkordatet af 1933 havde anvist nemlig Forsøget paa et loyalt Samarbejde. Men da Bevægelsen kastede Masken, var de tyske Biskopper de første og de sidste til at afvise Regeringen og paa Grund af deres uforbeholdne Kritik udsatte de sig for den allerstørste Fare. Ærkebiskoppen tilbageviste samtidig alle Bebrejdelser om Fejghed og tilføjede, at utallige

Aktstykker, bl. a. citeret ved Processen i Nürnberg, beviste de tyske Biskoppers Holdning. Endvidere understregede Mgr. Groeber, at hverken han eller hans Embedsbrødre nogensinde havde haft haandgribelige Beviser i Hænde om Grusomhederne i Koncentrationslejrene, men kun fra Tid til anden havde hørt Rygter derom. Paa Baggrund heraf maatte den tyske Kirkefyrste afvise enhver Paastand om, at Tyskland havde en kollektiv Skyld i Ulykkerne, og han beklagede, at man greb til Straf overfor alle de mange uskyldige.

Ingen kollektiv tysk Skyld

Ærkebiskoppen af Freiburg afviser Paastanden

hvis eneste Brøde bestod i, at de havde givet en overmægtig Bevægelse deres Stemme og (delvis tvunget) deres Arbejdskraft. Til Slut henviste Ærkebiskoppen til, at Tyskland jo allerede havde faaet sin Straf: Nød, Ulykke og Elendighed var fulgt i Krigens Spor, og hvad den kommende Vinter vilde bringe, lod sig jo ikke i nogen som helst Henseende afsløre.

Benediktinerordenen fejrer 1400 Aars Mindet for den hl. Benedikts Død

I Forbindelse med Benediktinerordenens Generalkapitel i Rom fejredes i Slutningen af September 1400-Aars Mindet for den store Munkefaders Død. Højtidelighedens fandt Sted i Benediktinerabbedit San Paolo udenfor Murene, og blandt Deltagerne var 15 Kardinaler og 30 Biskopper foruden samtlige i Generalkapitlet deltagende Benediktinerabbeder samt et Utal af Benediktinerpatres.

Den hellige Fader ankommer til S. Paolo udenfor Murene og passerer den verdensberømte Korsgang. Pave XII hilser i Abbediet S. Paolo paa de forsamlede Benediktinerabbeder af alle Nationaliteter. Paa den hellige Faders venstre ses den nyvalgte Abbed-Primas, Dom Bernhard Kalin O. S. B.

Paven Cykler til tyske Præster

Den hellige Fader har skænket over hundrede 400 Tons Papir til Tyskland. Denne ejendommelige Gave er ankommet og falder saa at sige paa et Sted. Cyklerne er tiltænkt Gejstlige i Østtyskland, hvor der er haardt Brug for dem i de vidtstrakte Diasporaomraader. I Provinsen Anhalt-Saltzwedel skal 240 Præster idag sørge for over 800.000 katolikkers aandelige Fornødenheder, og Landskabet »Sognene« omfatter 90—100 Byer og Lande. Papiret skal anvendes til den meget paa-krævede trykning af Katekismer.

Under Messen i Basilikaen S. Paolo uden for Murene

Brevkassen tømmes hver Uge

Samling, Gilder og Ungdom

Endelig fik vi *Offerdagens* Resultat at høre: Kr. 14.483.

Forskellige praktiske Omstændigheder har aabenbart forhindret Offentliggørelse tidligere. Resultatet er jo al Ære værd i Betragtning af de ugunstige Forhold med Sne og Kulde omkring 9. Marts. Men næste Aar vil Dagen forhøjbentlig ogsaa blive indvarslet i god Tid og placeret paa et bedre Tidspunkt. At vi skal have en Offerdag hvert Aar er ganske givet. Ideen er god, og gode Ideer skal realiseres.

Som Gildeleder i en jydsk Provinsby har jeg i de forløbne 6 Aar haft Lejlighed til at gøre Studier i Marken, og i den Artikel, som *Minna Borre* har skrevet i Ugebladet af 28. September om »Presse og Polemik«, stod der et Par Sætninger, som alle ivrige Sjæle indenfor Gilderne sikkert giver deres fulde Tilslutning. »Pressen er baade en vanskelig og derfor meget ærefuld Del af Katolsk Aktion og kan ikke sidestilles med f. Eks. *Sankt Knuds Gilderne*, hvortil en opildnende Hvervning er absolut nødvendig. Senere i Artiklen: *det kan være en Overvindelse at begynde sig ud paa den ugentlige Inkassations af Knudsfermører.*

Gennem den Drøftelse, der for Tiden foregaar i Ugebladet, gaar den røde Traad, at de unge gerne vil tage fat og virke i Kirkens Tjeneste, men de store spændende Opgaver ligger ikke straks parate. Mens der ventes paa de store Opgaver, var det maaske formaalslignende at begynde med de smaa ingentunde mindre krævende, men mere beskedne, saasom at overvinde sin Ulyst og indkassere Fermører. En opildnende Hvervning af unge friske Gildeledere er nemlig

absolut nødvendig ikke alene i det lille Provins sogn, men over hele Landet, siges der Gang paa Gang fra Hovedstyrelsen.

Hvorfor melder de unge sig ikke? Hvorfor stiller de sig ikke til Raadighed for Gildesagen? Vi maa jo alle være med til at forbedre Økonomien, og Kartotekerne er stadig ikke pløjet igennem, sagde Hr. Vaieur Fausbøll, da han sidste Aar glædede os med sit Besøg. Af Erfaring ved jeg, at det ofte er et ret tørt og trættende Arbejde at indkassere Penge. Vilje og Iver skal der til, denne trofaste udholdende Iver for at fremme Kirkens Arbejde.

Kære unge — sid ikke hjemme og vent paa Opgaverne, men tag fat med godt Humør — ikke nu, — men NU!

En Gildeleder.

Ikke enten-eller, men baade- og

Hr. Redaktør!

Maa det være mig tilladt at komme med endnu et lille Indlæg i den standende Diskussion, selv om der allerede er skrevet alt for meget herom. Men den Konklusion, Ugebladet bringer i Nr. 39, kan jeg ikke lade uimodsagt. Den Samling og Vækkelse, som begyndte med Talen om Oprettelse af et Ungdomsraad, har efterhaanden taget Form af en Samling om et Fællesorgan — og helst ogsaa en fælles Forening. Men med denne Centralisering opnaar vi ikke det tilsigtede. Netop for at alle Kræfter kan udnyttes, maa alle arbejde med hver paa sit Felt, og ingen Mulighed spildes, og intet Omraade forsummes.

Katolsk Ugeblad er vort Fællesorgan, men ogsaa alle de andre Blade har deres Betydning baade i sig selv og i Forhold til K. U. ved at tage de Opgaver op, som ligger uden for Ugebladets Virkefelt. Sognebladene har deres Mission at udføre, og det er baade rimeligt og gavnligt, at de ikke har en fælles Tekst, men at hver Præst kan skri-

ve til sine Sognebørn, hvad han har paa Hjerte. Et saadant lille Blad har ogsaa større Chance for at blive læst straks, man faar det, end et stort Ugeblad, med hvilket det ofte vil gaa saaledes, at man kun naar at kigge Overskrifterne igennem og lægger det til Side, »til man faar bedre Tid«. — Og et Foreningsblad vil nu en Gang altid have sine Medlemmers særlige Interesse. Det er derfor baade rimeligt og gavnligt, at man benytter sig heraf til at »indsmugle« forskellige gode Artikler af almennyttig Værdi. Og det kan ikke betragtes som Spild af Kræfter. Finder K. U. Stof, som det kan anvende, er det jo heller ikke forbudt at aftrykke det. Den Skoling, som det er for dem, der arbejder med disse Blade, og den Betydning, det kan faa frem over, er der tidligere peget paa. — At Litterae har sin særlige Betydning som katolsk Studenterblad for hele Norden, skulde det være unødvendigt at diskutere, og den Udvikling, som det har gennemgaaet i den korte Tid, det har bestaaet, viser dets Berettigelse og dets Levedygtighed.

Men for at vende tilbage til det, der gav Anledning til hele denne Diskussion. Hvorledes kan vi gavne den katolske Presses Sag? En Opgave, der blev peget paa ved Farummødet, og som A.C.'ere og andre interesserede muligvis kunde tage sig af, er, at holde sig orienteret om, hvad der maatte fremkomme af Interesse i hele den katolske udenlandske Presse og arbejde dette Stof til Brug for Ugebladet. Det er et Kæmpearbejde, som det naturligvis vil være umuligt for Redaktionen alene at overkomme. Ellers maa det vel i Almindelighed gælde, at det er Redaktionen, der tilrettelægger Stoffet og finder frem til de Menne-sker, som den mener er kompetente til at behandle de forelagte Emner, og det er saa vor Opgave at uddanne os, saa vi bliver kompetente hertil. Som et vigtigt Led i dette Arbejde staar A.C. — A.C. er en Forening med Opgaver og Maal ud over en almindelig katolsk Ungdomsforenings. Dette maa ikke forlede A.C.'ere til at bryde Fællesskabet og indtage en Særstilling i Opposition til de andre Foreninger. Men A.C. maa heller ikke gaa paa Akkord med sine Maal, og de Retningslinier, A.C. har fulgt siden sin Start, er stadig lige gyldige, selv om der er kommet nye og fri-

Nye Begynderhold i Engelsk

fra 15. Oktober, Tirsdag og Onsdag
Kl. 19—20. Kun smaa Hold. Pris Kr.
12,00 pr. Md. Enetimer 3,50 Kr.

ARNE NISSEN

Aaboulevarden 16, Mezz. tv. Træffes
efter Kl. 17.

En dygtig ung eller ældre Dame

søges til at bestyre Huset for enligt Ægtepar
i Jylland. Ophold i Familien, gerne Katolik.
Hjælp til det grove.

Billet mrk. »T. H.« modtager Katolsk Uge-
blads Annonceafdeling, Stenosgade 7, Kbh. V.

ske Skud til siden da. — Denne Diskussion er fra Starten af kommet ind paa et forkert Spor. Det er ikke om A.C. som Forening, der skal diskuteres. Det kan man gøre inden for A.C. Men det er et Spørgsmaal om den enkelte A.C.'ers Aktivering eller Isolering inden for Sognearbejdet. Hvad den enkelte A.C.'er har Tid, Evner og Kræfter til, maa han afgøre med sig selv og sin Samvittighed. — Et andet Spørgsmaal er, om der kan etableres et Samarbejde mellem A.C. som Forening og Ungdomsforeningerne om fælles Opgaver. Mulighederne herfor bør drøftes af det »Raad« af Repræsentanter for Ungdomsforeningerne, der er nedsat.

Jan Reiter.

Litterae som Tryksag

Dear Sir! (som man siger i »Times«)

Jeg har modtaget det første Nummer af »Litterae«, som paa Grund af Typografstrejkens Ophør var trykt med rigtig Tryksvæarte og de af Gutenberg opfundne bevægelige Typer. I denne Mekanikkens og Opfindelsernes Tidsalder maa det sikkert betragtes som et Fremskridt, men det hindrer ikke en gammel Academicus med Vemod at tænke tilbage til den Tid, da Bladet optraadte som en rørende, beskeden Duplicant, sammenhæftet med en god og til andre Formaal meget anvendelig Clip. Det var som at faa Besøg af en god Ven, der med en sprød — og sommetider ulæselig — Stemme, berettede om gode Ting. Nu kommer det som en lille almindelig, standardiseret Tryksag, der ved første Øjekast kan minde om et Budskab fra »Jehovas Vidner«, hvoraf jeg hver Maaned modtager fire eller fem. Dets Røst er ikke mere blid og dæmpet, men høj og gnelrende, hvilket især gaar ud over de før saa hyggelige Meddelelser om Forlovelser, Bryllupper og Børnefødsler, der nu nærmest virker udfordrende og uanstændige. Og saa er der kommet *Announcer!*

Jeg siger ikke noget til, at den brave Benzons maa holde for — Ungdommen har godt af at møde dette »momento mori« — men de maa ikke indeholde Ting, der hidser Fantasi paa en sygelig Maade. Hvad betyder »B. & S.«? Er det et nyt Barberblad, der startes paa denne mystiske Maade? Eller er det en dansk Cigaret »Bitter and Sweet«? Den anden Annonce er dog mere foruroligende — der staar nemlig kort og godt: A.M. — 4. Havde der endda staaet 3, saa kunde man have forfulgt et eller andet teologisk Spor — men der staar urokkeligt 4, og Tanken staar hjælpeløst overfor denne Gaade. Jeg har glemt hele Bladets fortræffelige Indhold for at spekulere over disse to Annoncer, og jeg er kom-

met til det Resultat, at i et Blad som »Litterae« er Annoncer af det onde. Lad os overlade det til merkantile Foretagender som »Katolsk Ugeblad« og »Catholica«, og lad ikke »Litterae« blive en Snylter paa disse Blades økonomiske Resourcer.

Hvis A. C. vil blande sig i den Vrimmel af Smaablade, der gør Livet haardt for vore to virkelige katolske Publicationer, saa lad Medlemmerne selv betale, hvad det koster. Sæt Kontingenter op!

Senex.

Sogn og Forening

I sine to Artikler tilsigter Hr. Sven Damsholt i Virkeligheden intet mindre end en total Omlægning af A. C.'s Liv, for ikke at sige af hele det katolske Liv i Danmark.

Selv om det gøres med en Indrømmelse af det positive, A. C. har virket, har det dog en saadan Form, at man blot undrer sig over, at Foreningen overhovedet har faaet Lov at bestaa og virke paa den Maade den gør, — at vi endog fremstilles som dem, der har plantet dette Kætteri, dette ukatolske Princip i Kirken, skal jeg blot nævne i Forbifarten.

Kort sagt, Formen er højst uheldig (ikke Ordvalget, som faktisk er forfriskende).

Da der imidlertid ligger udmærkede og fornuftige Tanker bag disse Artikler, kan de ikke blot aflejes med ovenstaaende.

Det ønskes, at man gør Sognearbejdet til det centrale, og at A. C. (og lign. Foreninger) blot virker som Studiekredse. Dette er at indføre en ensrettet Organisation, og saa tro, at den kan bære det hele (skabe integrale Katolikker). Det er forkert og ukatolsk. Det vil medføre, at man for at opnaa et Gode paa Forhaand skader et vist Antal Individuer, nemlig dem, der ikke har Evnen til paa en Gang at færdes i den akademiske Verden og i den store praktiske Verden. Man vil ikke kunne faa den støvede Boglærde ind i dette, og han har dog som alle andre Krav paa et Staa- sted.

Lader man derimod den bestaaende Orden i Fred, og søger at aktivere de A. C.'ere, som har Evnen til at færdes i begge Verdener, vil man opnaa præcis det samme, som Hr. Damsholt søger ved sin Revolution, uden at skade den enkelte.

Hermed er vi kommet til et Punkt, hvor vi er absolut enige. A. C.'erne har ikke virket og levet tilstrækkeligt i Sognene. (Vi ser bort fra de evneløse).

Hertil er nu at sige følgende: For det første er det ikke alle, der kan overkomme det (da man som studerende har ret meget om Ørene), og de har derfor valgt den bedre Del, nemlig at lade sig skole og belære i A. C. i Haab om senere

at kunne virke over et videre Felt.

For det andet. De A. C.'ere samlet de vordende A. C.'ere (de Akademikere, som endnu ikke er naaet ind i A. C.), der har haft Tid og Evner til at deltage i Sognearbejdet (og Spejderarbejdet!), har i den Grad ladet sig opluge af det, at de har forladt A. C. — svigtet A. C.!

Derved er A. C. blevet berøvet de Medlemmer, der burde have fungeret som Saltet i A. C. og lært os ikke blot at leve Akademikerens Liv, men ogsaa det katolske Menneskes Liv. Har de dermed svigtet A. C. har de i ikke mindre Grad svigtet sig selv. At være Akademiker er at være forlenet et særligt Talent, som maa plejes og udvikles i de rigtige Omgivelser og ikke blot begraves i et eller andet Sogn.

Akademikerens Liv maa leves for at det stadig kan være Kilden til nye og større Impulser for andre.

Maa jeg derfor hermed indtrængende opfordre de Akademikere til at komme i A. C., og i hvert Tilfælde komme til det Møde, vi holder i Oktober netop i denne Anledning.

Hans Pauly.

Akademikere i Arbejde

cand. mag. Frk. Ellen Nielsen har til Diskussionen sendt to Indlæg, tilsammen paa 2½ Side trykt med petit kompres. Af Pladshensyn maa vi nøjes med at aftrykke den anden Artikel. I den første siger Frk. E. N., at Særinteresser er godt for Vækstens Skyld. Hun anbefaler Ugebladet at bruge Smaabladenes Stof og knytte Kontakt med dem. Frk. N. paapeger, at de fleste af Ugebladets Artikler er skrevet af Akademikere og anbefaler Ansættelsen af en faglært Journalist til at vejlede potentielle nye Medarbejdere. Den anden Artikel lyder:

Lad os se paa, hvor Akademikerne er henne, naar det gælder Sogne- og Ungdomsarbejde.

De savnes, siger Sven Damsholt. Men her i København siges det fra alle Sider, at der er Akademikere, som deltager i Arbejdet i næsten hvert eneste Sogn, i Sven Damsholts eget endda fem-seks. Jamen, det er ikke A. C.'er, vil Damsholt maaske svare, kun Folk med Studentereksamen.

Viser det da ikke tydeligt, at Fejlen ikke er den, at A. C.'erne ikke ogsaa dyrker K. U. K., men at Akademikerne i K. U. K. ikke søger A. C. for der at hente Inspiration. Det normale maa da være, at de, som ikke studerer videre ved Universitetet og derfor har mere Fritid, tager lige Del i K. U. K.s og A. C.'s Arrangementer. Saa kan vi passende sætte den tredje Akademikerkategori, de »ældre«, til at være med i Sognearbejdet, og det er da ogsaa, hvad der faktisk sker, bl. a. i Provinsbyerne. Studerende

findes kun i Aarhus og København, saa de vil alligevel være afskaaret fra at gøre en Indsats i de fleste af vore Sogne.

Og lad saa endelig være med at overvurdere det at have taget Studentereksamen og være »intellektuel« — A. C. staar saamænd paa et meget jordisk Niveau, naar man ser det indefra.

Her er der nu en Grundmisforstaaelse til hos S. D. og andre, naar de partout vil have Akademikere til at lede Ungdomsarbejdet. Hvis jeg hørte til et Hold »Drenge og Piger med røde Hænder og Filippenser«, skulde jeg meget have mig frabedt, at en Akademiker kom og vilde dirigere! Det er da ogsaa stik imod Pavernes Idé med Katolsk Aktion: den er en Milieubevægelse, det vil sige hvert Milieu (Paven siger ganske vist ikke Klasse) modtager bedst Paavirkning fra en af sine egne. Det er jo netop den inderste Aarsag til Jocismens Sejrs-gang, at den ikke kommer som en Paavirkning udefra eller ovenfra. Har vi ikke ogsaa her i København Eksempler paa Akademikere, der har arrangeret Møde med Foredrag for de unge og er blevet ganske forbavsede, naar de bagefter hørte, at der kun kom to-tre Tilhørere — for selv behøvede de da ikke at komme, mente de, naar blot de havde »arrangeret«!

Nej, I maa meget hellere se at finde nogle af jeres egne, der brænder for Sagen — det kan man vist udmærket uden at have taget Studentereksamen — og som er rede til at tage fat.

Mon I ikke er altfor passive i K. U. K., saadan som de var det i Udlandets katolske Aktion i 1920'erne? Da sad de unge ærbødig rundt om Mødebordet og lyttede og ventede paa Ordre fra den ledende Præst, som alene kunde tage Initiativet. Og vi ser i Spanien, hvad det har ført til. Franske Lægfolk lærte derimod snart, at det jo var dem, Paven havde appelleret til.

Naar Erik Guldager taler om, at han vil »bruges«, have Opgaver »tildelt«, ønsker at nogen skal »sætte i Gang«, saa røber det en Passivitet, som faar en til at tænke paa Disciplinen i visse politiske Partier. Det er en Misforstaaelse hos os som Kristne. Det er Meningene, ogsaa Pavens, at I selv skal finde paa, I skal lukke Øjnene op og se jer om i det Samfund, I lever i, derude ligger Opgaverne. Tag en hvilken som helst Avis og læs om Børnene, der maa gaa paa Gaden, mens deres Mor er paa Arbejde, om de Gamle, der ikke kan faa en Haandsrækning uden at skulle betale for den, om Husmødrene, der ingen Hjælp har. Hvilken Chance for katolske unge at kunne komme som dem, der har et Ideal af Storsind og Næstekær-

lighed at sætte ind i en haabløs og materialistisk Verden!

Der blev forleden sagt noget i Ugebladet om den »Ugidelighed« som gør, at de udsendte Spørgeskemaer til Ungdomsforeningerne ikke bliver ekspederet. Det siger noget om den samme Passivitet. Den maa I se at komme til Livs. Men det kan en Student eller en almindelig Akademiker ikke hjælpe jer med.

Hvorfor mener Sven Damsholt iøvrigt, at det hvert Aar skal være et nyt Hold, der skal være Bestyrelse? Hvor bliver de af fra forrige Aar? Tilbringer man da kun eet Aar i K. U. K.?

Ja, alligevel er der noget om det med A. C. og »Hyggestuen«. Jeg maa have Lov at sige, at der en Kærne af noget rigtigt i Sven Damsholts eller saa slet underbyggede Angreb. Det vil jeg blot henstille til A. C. at overveje i en lille Samvittighedsransagelse: Er A. C. blevet en Klike? Det kan man godt blive uden at ville det og uden at vide af det. Undertiden bevirkes det af Omgivelserne. Der er Folk, som ikke kommer i A. C. og ved deres Fravær er med til at give Foreningen Karakter af Klike. Der savnes Kandidater og »ældre«, og der savnes danske Præster. Enhver Ensidighed her bliver i Længden uheldig for A. C.s Trivsel. Og de som sidder med Ansvar, bør overveje vel, hvad der kan gøres.

Kirken har maaske i Tidens Løb favoriseret Produktionen af »intellektuelle« for rigeligt og interesseret sig for lidt for det folkelige. De store Massers Frafald burde minde os om, at det folkelige Arbejde for Børn og Unge alt for længe har været forsømt. Uden at Sagen behøver at stilles paa Spidsen, kunde der godt her ventes en Indsats fra Folk, som har deres Gang i A. C. Saaledes opstod i sin Tid bl. a. Valfarten til Haraldsted, Pauluskredsen og Katolsk Højskole, ogsaa i sin anden Udgave under Besættelsen. Vi har her for Tiden en Gæst fra Italien, som er Dr. phil. i Litteraturhistorie, men som har ladet Lærdommen i Stikken for at organisere katolske Studerende i et Ungdomsarbejde, hvor det gælder om at lære smaa Børn ABC og beskæftige dem i Fritidshjem.

Altsaa, naar vi nu har protesteret tilstrækkeligt mod Sven Damsholts Anklage, skal vi saa ikke lægge Hovederne i Blød og bede Helleganden om at give os nogle gode Idéer?

Ellen Nielsen,
cand. mag.

Hermed afsluttes Diskussionen. Nogle korte redaktionelle Slutbemærkninger til Sagen maa af Pladshensyn lade vente en Uge paa sig. Red.

FILM

Pladsforholdene har været Skyld i denne Rubriks Bortfald i to Uger. Og Omtalen af nye franske Film maa desværre vente endnu en Uge.

Fire amerikanske Film er pr. 3.-10. taget af Plakaterne, men nævnes her paa Grund af særlige Kvaliteter. »Huset i 92. Gade« om amerikansk Kontraspiration under Krigen, særligt koncentreret om Atombombehemmeligheden; den er ypperlig og meget oplysende, og »30 Sekunder over Tokio« om det første Langdistanceangreb paa Japan med autentiske Optagelser af selve Angrebet taget i 30 Meters Højde. Desuden kom Lubitsch's lille sentimentale Film fra 1940 »Den lille Butik«, en nydelig men ret tyndbenet Julehistorie med Jimmy Stewart og Marg. Sullivan; ligner ikke Mesterens sædvanlige sophisticated Film, har Hjerte og Lune. Kunde være fortalt paa et Kvarter, men er strakt over et Par Timer. Rommelfilmen »Ørkenens Hemmelighed« med Stroheim som den tyske General. Een uforglemmelig Scene, da Rommel demonstrerer sine Planer for fangne engelske Officerer.

Tre danske Film kan anbefales: »Tag hvad du vil ha'«, en haard og »fransk« Kombination af »Tante Cramers Testamente« og »Søren Søndervold«. Ebbe Rode stor Rolle som samvittighedsløs Struggler. Ib Schönberg og Ellen Gottschalck som det alkoholistiske Ægtepar leverede det fineste Spil, baade realistisk og diskret. »De Pokkers Unger«, en munter og køn Børnefilm om, hvordan Gaardens uartige Drenge og Piger under Paavirkning af en menneskelig Vicevært udvikler sig i sund og heldig Retning. »Lise kommer til Byen« har en tynd Handling om en Kropige, der vil til Filmen, men vender tilbage igen.

To engelske Film: »En Sag om Liv eller Død« er en kunstnerisk meget betydningsfuld Film, teknisk, menneskeligt og ideologisk. Den handler om en Flyver, der forestiller sig (mens han takket være et Flyveuheld har skadet sin Hjerne), at han i en anden Verden faar Lov at fremføre sin Sag for Domstolen, hvis Underinstans havde dømt ham til Døden, og om hvordan den rene uselviske jordiske Kærlighed er stærk nok til, at han frifindes. Samtidig lykkes den samtidigt foregaende Operation. Der er meget at tænke over i denne Film, som varmt kan anbefales. »Farlig Skønhed« er derimod en meget jævn Film om en bedørvet Morderske, der tager Livet af sine Ægtefæller for at arve dem.

Bjørn Rasmussen.

BØGER

F. J. Billeskov-Jansen: *Danmarks Digtekunst (II)*. Ejnar Munksgaard.

I 1944 kom første Bog af Dr. Billeskov-Jansens meget lovende Værk om Danmarks Digtekunst, og nu følger anden Bog, der fører Skildringen af den danske Digtekunst op til omkring 1800, med andre Ord Klassicismens Tidsalder. Og Linien fra første Bog føres ogsaa videre her: et sagligt og dygtigt Stykke Arbejde, et værdifuldt Tilskud til dansk Litteraturs Historie.

J. B.

Kirkeuge i Sakramentskirken

Søndag 19.—Søndag 26. Okt. hver Dag Prædiken af Pater Olaf Ballin, Søndage Kl. 17, Hverdage Kl. 19,30. Begge Søndage Børnemesse med Prædiken Kl. 9.

D. K. K. F.

Bladet beklager, at en Meddelelse om Messen for de nordiske Kvindeforbund ikke naaede med i forrige Uge. Den fandt Sted Onsdag d. 8. ds. Kl. 7½.

Ung Barneplejerske

21 Aar, uddannet til 1. Nov., søger fra samme Dato for en Tid Plads som Barneplejerske i København eller Omegn. Gerne hvor Madlavning kan læres.

Billet mrk. 115 modtager Katolsk Ugeblads Annonceexpedition, Stenosgade 7, Kbhvn. V.

Et tomt eller møbl. Værelse

søges af stillfærdig, yngre Mand i fast Stilling.

Billet mrk. 23 modtager Katolsk Ugeblads Annonceexpedition, Stenosgade 7, København V.

BOGNYT

Broder Laurence: I Guds Nærhed

61 S., Kr. 3,50.

Det er længe siden, vi har haft en saa fin lille Bog at anbefale. Den indeholder nogle Samtaler og Breve fra en ukendt Lægbroder, der levede og døde som Kok i et eller andet Klosterkøkken i Frankrig for halvtredie Hundrede Aar siden, men der er i de enkle og enfoldige Ord en saa levende Magt, at det ikke kan undgaa at gøre et dybt Indtryk paa en, naar man læser dem.

Bare man kunde citere et Kapitel her i Annoncen, men Pladsen tillader det ikke. Det skal kun siges, at det som denne lille Bog indeholder, er noget som vejer Aarhundreders teologiske, filosofiske og sociale Spekulationer op. Dens Ord er det rene Guld — Læren om, hvorledes en Sjæl skal leve sammen med Gud i Hverdagen, lade sig fylde af Gud, glemme alt for at genfinde alt i Gud. En forfriskende Simpelhed og Storhed.

Vor Tids bedste Bog om Sovjetstaten er udkommet

Victor A. Kravchenko: *Jeg valgte Friheden*. Kr. 18,50.

De, der har ladet sig føre bag Lyset af Propagandafraserne om den »demokratiske« og »frihedsskende« Sovjetstat, burde tage Del i denne inciterende og selvoplevede Skildring af den jernhaarde Diktatur og den rædselsfulde Terror og Skræk, som hersker bag det russiske Jerntæppe.

Ikke mindst burde denne saglige Redegørelse studeres af de Arbejdere, som drømmer om Sovjetunionen som et Paradis, hvor Arbejderklassen nyder Frihed, Hjemlighed, god Løn og gode Arbejdsforhold, og hvor »Folket« er Herre over Produktionsmidlerne og øver Indflydelse i Overensstemmelse med det

industrielle Demokratis Principper. Det Chok, de vil faa, er ikke mindre end det, som skal ramme alle, der forestiller sig, at Sovjetregimet er blevet »borgerliggjort« og at det paa nogen Maader har opgivet sine Planer om Verdensrevolution.

Svenska Dagbladet.

Paa mange Punkter giver Kravchenko kun en detaljeret Beskrivelse af, hvad en Række andre Forfattere tidligere har beskrevet; hans Fremstilling virker derfor uhyggeligere, men ikke mindre sandsynlig.

Der er sket Udrensninger, Klaseadskillelsen og Slaveriet eksisterer, det totale Diktatur er et velkendt og erkendt Faktum; hvad Kravchenko fortæller, er egentlig kun, hvorledes disse ubestridelige Forhold ter sig i Praksis og paa nært Hold.

Dagens Nyheder.

Specielt Kravchenkos Vidnesbyrd kommer man ikke udenom. Det han beretter om, har han set paa nært Hold, det meste har han selv personligt prøvet. Tilsidst blev Trykket for uudholdeligt, og som Medlem af Sovjets Handelsdelegation i U. S. A. benyttede han sig tilsidst af Lejligheden til at skaffe sig selv Friheden.

I dette Land, hvor hver Statsborgers Skridt overvaages af det allesteds nærværende hemmelige Politi, har Folket endda mistet den sidste lille Rest af Frihed, som Tsarens Politi trods alt levnedet. Overalt er der Vold og Rædsel, og selv det Byråkrati, som udgør Maskineriet, som Diktatoren bruger til Udøvelsen af sin Magt, lever under stadig Bevogtning og stadig Trusel.

Göteborg Handels- och Sjöfarts-Tidning.

 SANKT ANSGARS
Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Redstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton
Murermeester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Iltog Gas Autogener . Jæseværker . Bolte og Møtriker . Tekn . Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Okt.

12. S. 20. Søndag e. Pinse (741 (grøn) —42); 2. Bøn: Om de helles Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg: Præf. (521).

13. M. St. Edvard, Konge af England (1106); 2. og 3. Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).

14. Ti. St. Callistus I (1106); (rød) Apostlenes Præf. (524).

15. O. St. Therese (1107); alm. (hvid) Præf. (525).

16. T. St. Hedvig (1108); 2. og 3. (hvid) Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).

17. F. St. Margrete M. Alavoque (hvid) (1108); alm. Præf. (525).

18. L. St. Lukas, Evangelist (rød) (1112); Apostlenes Præf. (524).

19. S. 21. Søndag e. Pinse. (grøn) Missionssøndag.

Søndag den 19. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller den årlige *Kollekt for Troens Udbredelse*.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Ste-

nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 589 65

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

Stort Udvalg i

Rosenkranse . Franske Krucifiks

Flere Tusind forskellige

Bønnebogsbilleder . Postkort

Franske og engelske Bønnebøger

Gradualer . Ritualer m. m.

Alle Bøger skaffes

KATOLSK BOGHANDEL

Stenosgade 3. København V
Vester 3930

Tak

Enhver, som har glædet mig ved mit Jubilæum, bedes modtage min hjerteligste Tak.

J. Koch S. J.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Rosenkransandagterne er om Søndagen Kl. 17 (ikke Onsdag). Onsd. 15. Okt. Kl. 19½ Møde for Sognets kvindelige Kongr. Torsd. 16. Okt. Kl. 19,30 Møde for Sognets mandlige Kongr.

St. Mariæ. Mand., Onsd. og Fred. Kl. 19,30 Rosenkransandagt, Fred. tillige Kongr. for Mænd.

Jesu Hjerter. Sønd. 12. Okt. Kl. 8,30 Fælles Komm. for mand. Kongregation. Mand. 13. Okt. Kl. 20 i Røde Sal unge Mænds Kongr. Torsd. 16. Okt. Kl. 20 i Røde Sal Mændenes Kongr.

Studiekredse i Bredgade

holdes af Pastor Georg Bertling. Hver Torsdag (undt. 3. Torsd. i Md.) Kl. 20 Gennemgang af udvalgte Tekster af det Gamle Testamente. Hver Fredag (undt. 1. Fred.) Kl. 20 gennemgaas Reformationshistorien. Studiekredse, der er aabne for alle, afholdes i Kirkens Kontor, Bredgade 64, Stuen.

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udferelse

Frederikssund

Søndag d. 12. Oktober Kl. 9,30 paa »Frederikssund Hotel«, Jernbanegade 15, 1.

Offentlige Exerцитier for Kvinder

Fra Søndag d. 12. Okt. til Søndag d. 19. Okt. holdes Exerцитier for katolske Kvinder i Jesu Hjerter Kirke, hver Aften (undt. Lørdag) Kl. 19,30.

Foredragene holdes af Pater Jakob Coenen S. J.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Onsdag den 15. Okt. Kl. 19,30, Diskussion, Stenosgade 4, Emne: Hvilke Opgaver har A. C.? Indledere bliver: Sognepræst Knud Ballin, Civilingeniør Godfred Wissum og Forlagsboghandler Sven Damscholt. Til dette Møde er der Adgang for alle.

K. U. K. København

Lørdag d. 11. Aabent Hus. Søndag d. 12. Travetur til Kongelunden. Start efter 8,30 Messen i Stenosgade. Lørdag d. 18. Studiekreds: De bibelske Beretninger, Eventyr eller Virkelighed? Indleder Johanne Fallesen. 2 Minutter ved Birthe Schmidt. Onsdag d. 22. K. U. K.-Messe i Huskapellet Kl. 7. Hver Onsdag Kl. 19,30 Studiekreds »Kristendom og Kommunisme«.

Værelse

Journalist søger møbleret Værelse.

A. Dahl,
»Sydvestjylland«, Esbjerg.

St. Frans 3. Orden

Søndag 19. Okt. Kl. 15 Møde i St. Elisabeth Hospitals Kapel.

Kolding Slagteriudsalget Håderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Roskilde Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365	Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Aarhus		Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)
Aabenraa	Johs. Sørensen Centralvarme . Sanitære Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Bymejeriet v. L. Lindholdt Skibbrogade 10 Lev. til St. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning Fiskergade 5 . Tlf. 3215 Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Førve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Tlf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Ludwig Wohlenberg & Co. <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 633	Linoleumsarbejde udføres af øvede Folk Claudi Hansens Eft. Jernbanegade 3, Tlf. 60 Lev. til de kat. Institutioner
R. Sørensen Grundlagt 1877 Østergade 7 . Tlf. 130 <i>Blomster og Kranse</i>	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> Ny Havn . Telefon 14 20	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> Tlf. 14 78 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Fiskehuset <i>A. Christoffersen</i> Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Odense

C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Frederiksens Fiskesalg Odense . Tlf. 85 52 Alle Aarslidens Fiskearter leres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ Hjallesevej 10 . Odense Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserver Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til de kat. Institutioner
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m 1. Kl s Betjening Ny Indehaver	G. Larsen Malermester Fengersvej 20 . Telefon 5126 Lev. til St. Josef Hospital
»Isbjerg« Is og Konfektur . J. Rasmussen Hjallesevej 27	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg	Ejnar Sørensen Optiker & Urmager MUNKESTRÆDE Lev. til kat. Institutioner	<i>B. M. Wivels Eftf.</i> H. Chr. Schneider Aut. exam. Vand- & Gasmester Kobbersmed. Installation af Badeværelser og W.C. Møllergade . Telefon 272 Udf. Arb. hos de kat. Institutioner
Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandsfabriken »Ørkild«	
Chr. G. Kielberg's Boghandel Telefon 86 & 1486 Alle Efteraarets Bøger haves paa Lager Lev. til Sct. Maria Hospital og Skolen	Julius Chr. Rasmussen Muremester . Entreprenør Egensevej 36 . Tlf. 221 Udf. Arb. hos de kat. Inst.	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Brødr. Johs. & Emil Franke A-S Møllergade 3 . Telefoner 218—518 Kød . Flæsk og Paalæg Lev. til St. Maria Hospital	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserver Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Teff. 106 (3 Lin) Kul . Koks . Cinders . Briketter	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl.s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maris
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nøllemand Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

19. Oktober 1947
95. Aargang
Nr. 42

Ugeblad

Folketingsvalget

Nye Kirkefølgelser
Afslutning om Diskussionen om Kræfternes Samling
Jubilæet i Aarhus
G. K. Chesterton

Katolikkerne og Folketingsvalget

Det burde være saadan, at et politisk Valg i Danmark ikke satte sine Spor i dette Blads Spalter. Baade Venner og Modstandere tror ganske vist — trods alle vore Indsigelser — at den katolske Kirke tager ivrigt Del i Politik, og at vore Præster med Flid misbruger Skriftestolen til at paalægge os, hvem vi har at stemme paa ved Valgene. Og saa er Sandheden dog den, at naar en stakkels Katolik, der har svært ved at hitte Rede i Valgpropagandaen, gaar til sin Præst og søger Raad, saa faar han det ikke. For i sin Egenskab af Præst kan den adspurgte ikke anbefale det ene Parti frem for det andet. Han giver det Raad, at vi bruger Forstand og Samvittighed for at finde ud af, hvilket Parti, der synes os oprigtigst at gaa ind for Kristendom og kristen Moral og iøvrigt for en Politik, der forekommer os klogest og gavnligst.

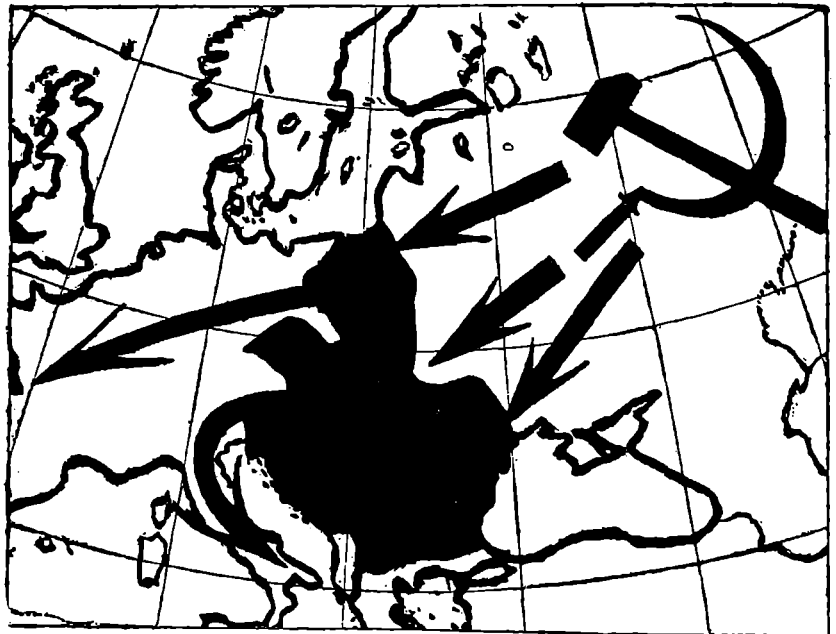
Hvad enten man vil tro det eller ej, betyder den katolske urokkelige Enighed om Religionens og Moralens fundamentale Sandheder, at vi iøvrigt er friere i vore Meninger end andre. Det er en af de store Fordele ved at vide ordentlig Besked om, hvad der er hævet over Diskussion (fordi den evige Sandhed staar inde for det) og hvad der ikke er det (fordi Gud har overladt til os selv at finde ud af det).

Selv om der fandtes et Parti, som var startet af Katolikker og satte kristne Tanker øverst paa sit Program, vilde vi vide, at det stod os helt frit, om vi vilde stemme paa det eller ej. Men det er os som sagt sørgeligt bekendt, at man har svært ved at tro paa, at saadan er det. Man har nu en-

gang sin forkerte Opfattelse af katolsk Væsen, og den slipper man ikke gerne.

Men altsaa, der burde ikke være Anledning til at beskæftige sig med det forestaaende Folketingsvalg. Katolikker skal ikke vejledes politisk af deres religiøse Blade. Naar der desværre alligevel bør siges noget, saa er det, fordi et enkelt af de Partier, der stiller op til Valg, af

KOMMUNISMENS VEJ UD OVER EUROPA

Den ny Komintern bestaar af en Række russiske Vasalstater: Rumænien, Bulgarien, Ungarn, Jugoslavien og Polen, med andre Ord den ny Front i Europa! Fra denne solide Blok peger tre Pile til Tjecoslovakiet, Italien og Frankrig.

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 74 80 · København

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 92 70

G. Garth-Grüner

Landsretsagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60

vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 · 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148

Telefon Bella 384

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 · Telf. Taga 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

TIL AL VASK og REMLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
VAREMÅLERE

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B · C. 65 38

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejrogade 15

Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedssal i St. Mariæ Sogn

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3

København F

Telf. Gothdb 656

Mosaik

og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenosgade 3, Vester 23 19 x

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers · Telefon 137

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnsvej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Gør Deres Indkøb i

Mejeriet

Stenosgade 3, Vester 7899

Varerne bringes

principielle Grunde har udelukket sig fra at faa katolske Stemmer.

Det største Gode, vi ejer, er vor Kristendom. Hvor megen Vægt vi end lægger paa mange andre Ting saasom økonomiske Goder, ordentlige Boligforhold, social Forstaaelse o. s. v., er den kristne Tro dog det vigtigste for os. Det hænger sammen med vor Opfattelse af Livets Forhold til det evige Liv. Vi spørger derfor allerførst om, hvad de forskellige Medbejlere til den politiske Magt har i Sinde overfor Kristendommen og den fri Forkyndelse og Efterlevelse af kristen Tro.

Og hvad man end forklarer og undskylder det med, foreligger der uomstødelige Beviser for, at Kommunismen i de Lande, hvor den har Magten, enten helt ophæver eller i hvert Fald efter Evne indskrænker Kirkens Frihed. Man siger nok, at det ikke er Religionen, man er ude efter, men kun efter Kirkens uretmæssige økonomiske Magt. Men man standser ikke her. Det er principielt for Kommunismen at be-

trægte Religionen som Modstander, og der handles derefter.

Nok siges det sommetider at dansk Kommunisme er helt anderledes. Og det vil kun glæde os, naar vi en Dag faar Beviser i Hænde for, at dette er rigtigt. Men et Parti, der hidtil har vist sig saa følgagtigt overfor alt, hvad Østeuropas Kommunistere finder paa, vil ikke kunne opnaa nogen virkelig Katoliks Tilslutning, før det i det allermindste med klare Ord har taget Afstand fra den Kirkefølgelse, kommunistiske Kollegaer i andre Lande driver paa med. For nok kræver Evangeliet af os, at vi skal være enfoldige, men ikke i den Forstand, man sommetider synes at mærke, at Kommunisterne venter af os.

Som Europaskortet i Dag ser ud, har vi Katolikker i Danmark ingen vigtigere politisk Opgave end bedst muligt ved vor hele Indsats — deriblandt vor Stemmeafgivning den 28. Oktober — at rejse et Bolværk mod det Angreb paa kristen Tro og al kristen Kultur, der paa sin Fremmarch er naaet os saa nær ind paa Livet.

den Kvalitet, som gør Pressen til, hvad vi alle drømmer om.

Enkelte Deltagere i Diskussionen argumenterer for Smaablade, idet de opfatter Samlingen om faa Blade som en »Ensretning«. Det kan kun skyldes en Misforstaaelse af denne Glose. Der øves ingen aandelig Tvang af vore Blade. Vi er tværtimod meget large i redaktionel Henseende. Det læseværdige, der faar Adgang til Smaablade, kunde lige saa godt staa i de store. Det er ikke nødvendigt, at hver skrivende Katolik bliver sin egen Redaktør for at bortmane Ensretningens Spøgelse.

Trods enkelte Udtalelser i modsat Retning vil vi fortsat tro, at den stedfundne Diskussion vil føre til en Selvbesindelse, der igen afføder nyttige Forhandlinger og sluttelig resultater i, at gode Kræfter, der i Øjeblikket unddrages Samlingen, gaar i Gang paa de Felter, hvor det større Fællesskab har Brug for ogsaa dem.

Det andet Brændpunkt for Diskussionen var Akademikerforeningens Indsats. Nogle Læsere har overfor os udtrykt Betæneligheder ved, at vi saaledes krigedes lidt indbyrdes og overfor Omverdenen røbede en vis Uenighed angaaende nogle Organisationsspørgsmaal. I Betragtning af, at vore Kritikere (med Urette) altid beskylder os Katolikker for, at vi er ufrie Mennesker, der faar alle vore Meninger dikteret, er det dog ganske rart at give en konkret Eksempel som Dementi. Saa kan disse Mennesker til deres store Nytte give sig til at spekulere over, hvordan det gaar til, at Katolikker indbyrdes kan være saa uenige om Tusinder af Ting og alligevel — det er netop det fine og interessante — saa urokkeligt enige, hvad Tro og Moral angaar.

Der er ej heller Grund til Frygt for, at en rask Diskussion af denne Art vil vanskeliggøre vort indbyrdes gode Samarbejde. Saadan er vi ikke. Hele Drøftelsen af dette Punkt viser i sit Forløb, at der var noget at faa talt ud om, og vi har klare Ud-

Samling af vore Kræfter

Afsluttende Bemærkninger

Den nu afsluttede Diskussion i vor Korrespondancerubrik om ovenstaaende Emne, drejede sig om to enkelte Punkter: 1. Vore Smaablades Mangfoldighed, 2. Vor Studenterforenings Indsats for det katolske Fællesskab.

En svensk Læser gør længere henne i dette Nummer opmærksom paa, at Udgangspunktet var vor norske Gæsts Foredrag ved Ungdomstævnet i Farum. Det er rigtigt. Og naar vi redaktionelt straks efter Stævnet behygdte Diskussionen om Smaablade, var det netop af Frygt for, at Hr. Haakonssen skulde faa Tilslutning til sin Tanke om Start af diverse katolske Blade uden officielt eller halv-officielt Præg. Alt hvad vor

Gæst sagde, kunde vi give vor Tilslutning, men kun under Forudsætning af, at vi var allermindst 10 Gange saa mange Katolikker som vi faktisk er i dette Land. Under de givne Forhold at sprede Kræfterne yderligere vilde kun føre til, at vor Presse nedsank til fuldstændig Interesseløshed.

Nu er der ganske vist Indsendere, som mener, at Smaablade ingen Skade gør, for vi kan jo klippe løs i hinandens Spalter. De forstaar næppe, hvad det drejer sig om. Kun hvis vi samler de brugbare Penne — og de disponible Penge — om et fornuftigt tilrettelagt Faatal af Tidsskrifter, kan disse bankes op til det Omfang og Indhold og

talelser om, at man fra begge Sider er naaet frem til en meget bedre Forstaaelse af Modparten. Der skal i Virkeligheden saa lidt til. Sætternessen, som er Redaktioners Skræk, kan komme med kloge Bemærkninger. I en Artikel i Diskussionen stod der noget om at skabe *Kontakt*. I Korrekturen havde Nissen — blot ved at ombytte to Bogstaver — faaet der til at staa *Knotakt* (en Gløse, der synes at høre hjemme i Boksernes Verden). Saa lidt, vilde Nissen sige, skal der til for at forvandle *Kontakt* til *Slagsmaal*. Men lige saa lidt skulde der til for at faa rettet Bogstavombytningen. Og hele Diskussionen, der lige fra Starten røbede, at her laa et gammelt Problem, som trængte til Luft og Lys, har faktisk bestaaet i at faa *Knotakten* omsat til *Kontakt*.

Der er nu — saa vidt vi ser — gennemgaaende Enighed om, at vor Studenterforening med Held og Dygtighed samler Hovedparten af vore unge Akademikere og giver dem en uvurderlig katolsk Ballast, saa de i Tidens Fylde baade skulde have Kundskaber og religiøs Iver nok til at gøre en Indsats for Kirken.

Vi er vist ogsaa enige om, at den enkelte selv skal finde Stedet for sin Indsats. Vi er enige om, at man ikke kan dekretere, at enhver skal yde sin Indsats netop i Sognearbejdet. Dertil er vi og Opgaverne for mangfoldige og forskellige. Vi er sikkert ogsaa enige om, at gamle Dages akademiske Snobberi vil være at bandlyse i den katolske Aktion. Nogle Akademikere faar deres Virkefelt i den akademiske Verden, og nogle paa lige saa vigtige andre Felter. Og det er en stor Opgave for en Forening som A. C. at skænke de unge den videst mulige Horisont, pege Opgavernes Mangfoldighed ud for dem og gerne se dem finde ud i Arbejde, selv om det skulde føre til, at A. C. ikke ser dem saa meget mere. Fik de i A. C. Impulser til deres Gerning, skal de nok vise sig taknemlige for det.

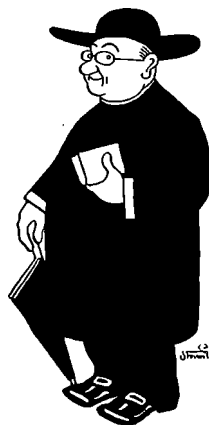
Al Ungdom, og ikke mindst den akademiske, er udsat for den Fare at blive paa Planlæggesernes og Diskussionernes

Trin, at nøjes med Idéer og ikke naa til Virkeliggørelse, endsig til trofast Udholdenhed i Arbejdet. I Drøftelserne er f. Eks. Pauluskredsen nævnt som et Barn af A. C.'s Initiativ. Det rigtige er, at Kredens Fædre og Mødre bad A. C. om at maatte lancere Idéen ved et Møde hos Studenterne. Men det er i og for sig uden Betydning. Vigtigere er, at Virkeliggørelsen gennem mange Aar kun i forsvindende Grad fik Hjælp fra den Kreds, man havde søgt at interessere. Det blev et Par Menneskers Taalmodighedsarbejde i snart 15 Aar. Det er ikke en Kritik af netop A. C. Det samme vilde være sket ogsaa andre Steder. Det er Idéernes fælles Skæbne. De finder teoretisk Tilslutning nok, men faa Arbejdere og meget, meget faa af den trofaste Slags, der virkelig tæller.

Det er alt vort Ungdomsarbejde, som bør huske dette. Og lykkeligvis har Diskussionen bragt mange veltalende Udtryk for, at det er Aktivisering, der skal til. Vi vil gerne tilføje — Aktivisering til Udholdenhed i Indsatsen.

Kun en enkelt af de faldne Udtalelser vil vi med Eftertryk tage Afstand fra. Det var nogle Ord om, at vi lige præcis er mange nok til at klare alle de Opgaver, der stilles os (hvorfor vi ikke behøver at økonomisere med Kræfterne). Dette er saa galt, som noget kan være. Overalt har vi til Opgaverne kaldt de mange, faaet Svar fra de faa og er kun blevet fulgt gennem hele Arbejdet af de enkelte. Og derfor maa Opfordringen til A. C. og de andre Foreninger om Aktivisering af Medlemmerne ikke opfattes, som om Aktiviseringen allerede er sket. Foreløbig er det stadig nødvendigt at være økonomisk med enhver god Arbejdskraft og derfor hellere holde værdifuldt Arbejde i Gang end sprede os over nye Opgaver, før de bliver uomgængelige. Og saa fundamentale er Sognegestlighedens og Sognemenighedernes aandelige og praktiske Problemer, at *de* i hvert Fald aldrig maa skydes til Side — selv om den enkelte med Rette *kan* finde *sin* nærmestliggende Opgave udenfor det direkte Sognearbejde.

G. K. CHESTERTON

Fader Brown i Storm-Petersens Streg.

Der er — saa utroligt det lyder — Mennesker, der ikke kan lide at læse Chesterton, og der er dem, som ikke kan udstaa Kriminalnoveller. De skulde prøve paa at afvænne sig fra begge Fejl paa een Gang ved at

gøre et Forsøg med et Bind af Chestertons Detektivhistorier om den menneske- og verdenserfarne lille Uanselighed, Pastor Brown. Det er antagelig Chestertons Ordstrøm og ofte lidt spiralske Argumentation, de har noget imod. Men i Fader Brown-Historierne generes man aldrig deraf. Der er Handling for alle Pengene, og de kloge smaa Bemærkninger er spredt skønsomt omkring og tilslebet med næsten gallisk Finesse. Og det er formodentlig Aandløsheden i Flertallet af Detektivhistorier, de vender sig fra med Spot. Men Fader Brown løser ikke bare Mordgader, han reder snørklede psykologiske Væv op og er uovertruffen Mester i det alt for lidt opdyrkede Fag, der konstaterer Sammenhængen mellem Livssyn og Livsførelse.

Løjligheden til at gøre Prøven er atter inde, idet Frimodts Forlag paany har glædet os med et Bind — det tredje, saa vi har endnu meget at glæde os til — af Fader Brown-Historierne, kaldet »Den vantro Fader Brown«, en Titel, der maaske er det eneste, man kan kritisere i Henning Kehlers ellers saa udmærkede Oversættelse, for Fader Brown er ikke vantro, bare ikke lettroende, ikke let at binde noget paa Ærmet.

Find selv de smaa aforistiske Guldkorn, ogsaa disse Historier er saa rige paa. Vi nøjes med at henvise til den rammende Bemærkning, at Præster selv er antiklerikale. Det er Lægfolks Overdøvelse i god, men ikke velbetænkt Mening, som er den Klerikalisme, der ægger til Modstand.

Julegaven til Chesterton-Dyrkerne er altsaa i Orden i Aar. Maatte Menigheden vokse og trives.

paa dansk Vestmanhavn, hvor man baade skal ty til Rutedamper og Rutebil.

Nede ved Molen holder de forskellige gyngende Rutebaade i den tidlige Morgenstund. Polituren er forlængst gaaet af dem, men hvad, de praler heller ikke med nogen 1. Klasse, og de har den Fordel, at de søsyge ikke har langt til Rælingen. Disse smaa Dampere kan sejle tæt ind under Kysten og lægge til, hvor som helst der er til at gaa i Land. Man kan rigtignok faa sig en Gyngetur for alle Penge, for her er godt baade med Kastevind og Strømme; men hver, der har Øjne at se med, finder heller ingen bedre Udkigspost end det snævre Dæk paa en saadan Dampere.

Turen her fra Thorshavn bliver da en Fest, saa snart Baaden er sluppet løs fra Fortøjningen og med en Reverence tøffer ud af Havnen.

Uvilkaarligt kommer jeg til at tænke paa Bornholm, hvor jeg tilbragte en Del af Sommerferien for engang at kunne se op til Skrænter og fryde mig over lidt Vildskab i Naturen; nu ved jeg, at man skal til Færøerne for at faa Lysten styret. Paa Bornholm maatte man enten tage til Paradisbakkerne eller søge ned til den yderste Strimmel af Kysten ved Gudhjem og Svaneke, og helst til Hammeren og Christiansø for at blive det smilende Landskab kvit og kunne gaa sig træt ad smalle Stier mellem Klipper; her oppe er det lige omvendt. Her er Kulturen nemlig ikke naaet længere end til en grøn Klat hist og her ved de sjældne smaa Bygder nede ved Vandet; et gulgrønt Skakbræt af firkantede Græsmarker, en Kartoffelod og i bedste Tilfælde to Rækker Gulerødder eller Rødbeder og fem-seks Grønkaalsplanter er en Oase i det færøske Landskab. Det slaar lige til for at skaffe et Par beskedne Kreaturer deres karrige Ration. En pjusket lille Hest er allerede Luksus i disse Omgivelser, hvorimod Hunden, en langhaaret Mellemting mellem en skotsk Hyrdehund og et Par andre Ra-

Rejsebrev fra Færøerne 3

Udmarken ved Dag og ved Nat

af Steph. Wevers

Sne i Lierne

Mon de første Dages Solskinsvejr har været Forstillelse? En Venlighed fra Færøernes Side over for en fremmed Gæst, man ønskede at byde velkommen. Det kan ikke vare ved, Livet maa genoptage sin vanlige Gang, og Livet her er Efteraaret med Graavejr, Rusk og Regn. Vandet siver da ogsaa ned ad Ruden som i en dansk Osteforretning, Perle triller efter Perle ned ad Telefontraadene, og den hyggelige Bæk dernede er i Nattens Løb blevet forvandlet til en hid-sig lille Elv, der er ved at gaa over sine Bredder, mens Regnen staar i horisontale Striber ind mod Skraaning, hvor kun faa Gavle er synlige; alt andet saavel Indmarkens øverste Rand som Haugen og de omliggende Bjergtoppe er hyllet i et graat uldent Shawl, alt imens Blæsten synger

sin kedelige Falset mod Tag-skægget. Jo, det er blevet Hverdag paa Færøerne, drivende og sivende Hverdag som det maatte ventes paa en Klippe midt i Atlanterhavet. Mine nærmeste Genboer, den brogede Vædder og hans to Koner, ser jeg, har taget deres Parti; de har lagt sig for bedre at kunne holde Varmen og gumler resigneret. Jeg skal gøre, som de og benytte Retræten til at opfriske nogle Minder fra en Tur til Vestmanhavn.

Vi starter en Septemberdag med skiftende Lys og Skygge nede fra Havnen, for Vandvejen er stadig Færøernes mest trafikerede Vej, den eneste fra Ø til Ø, og som oftest ogsaa fra By til By paa een og samme Ø, som nu her fra Thorshavn og til Stromøes næststørste By Vestmanna,

cer, der faar Tiden til at gaa med at drille Katten, passer ind i Billedet af den færøske Bygd.

I Reglen møder Øjet ikke andet end den mørke Udmark, der ved Vandkanten falder ned i mægtige mere eller mindre lodrette Skrænter, de saakaldte Lier, skaaret over paa tværs af en eller flere Hamre — bare Fjeldvægge — og paa det andet Led af glitrende Elve, der har slidt sig et Leje i den blanke Klippe. Disse hængende Enge tager sig her fra Skibsdækket ud som skrumpede Mosflager paa en Julekrybbe omkring Helligtrekonger. De bliver til daglig kun befolket af Fugle og Faar. De fleste færøske Fugle plejer ved Sommerens Udgang at lette Vingen for at drage sydpaa, Faarene derimod gaar her Aar ud og Aar ind evig og altid paa de samme barske Fjelde.

Forhaabentlig har disse færøske Faar aldrig hørt det franske Mundheld: »*A brebis tondue Dieu mesure le vent*«, for saa vilde de kun føle sig forladt af Gud som de er det af Menneskene. De færøske Faar er nemlig Faar uden Hyrde; de kender hverken til Fold eller Stald, ja maa endog undvære at leve i Flok. Naar Folk og Hunde viser sig mellem Klippeblokkene, og Faarene bliver drevet sammen, da er det enten fordi de skal lade Ulden eller Livet. Ellers faar de Lov til at passe sig selv og maa tage Livet, som det kommer, skiftevis som et Strejfvælsignet Solskin, men langt oftere som klam Tage; værre er det, naar Blæst og Regn fejer med den grove Kost, og værst naar Sneen lægger sig paa Græs og Fjeld, som det skal have været Tilfældet sidste Vinter, saa at Bonden end ikke kan komme de stakkels Dyr til Undsætning med Hø, men de maa omkomme af Sult eller sammen med den skridende Sne styrte ned i Brændingen. De færøske Faar er saa sandelig ikke forvante; det er maaske derfor, jeg i alle disse Dage ikke saa meget som een Gang hørte nogen Brægen; man bliver vel Stoiker, naar man ikke har Raad til at være andet.

Mens jeg gennem Kikkerten ser nærmere paa de spredte brogede Figurer mod Fjeldene, hjælper en Færing mig med at pille yderligere ved Idyllen. Hele dette vilde Bjerglandskab er ikke, hvad jeg havde troet, et Ingenmandsland, hvor Faarene strejfer rundt efter Forgodtbeholdende; nej, enhver Bonde ved trods manglende Afmærkning nøje, hvad der er hvems, og paa samme Maade har enhver Ejer eller Forpagter — Kongshonde — nøjagtig Rede paa, hvor mange Faar hans Udmark kan føde, saa at ethvert Overskud af Dyr vilde betyde Underernæring for hele Besætningen. —

I Følge med Pastor Boekenooen aflægger jeg Besøg hos nogle af hans Sognebørn og gode Venner i Kvivig og efter en ny Sejlads i Vestmanhavn. Det er nu godt med en Hyrde, der regelmæssig ser til sine Faar, og det mærkes paa den hjertelige Modtagelse, at her gaar den gode Hyrde igen, der kender sine egne og bliver genkendt af dem. Iøvrigt er det paafaldende, hvordan i disse afsides beliggende Bygder endog Hundene viser sig imødekommende overfor de fremmede; de kommer ikke som deres danske Kollegaer voldsomt gøende og med Halen fejende henad Jorden, tværtimod, i Vestmanhavn oplevede jeg endog, at en lille Lassie kom og satte sine Forpoter mod min Mave, idet den venligt vimsede med Halen, som om den havde gaaet i alle de Aar og ventet paa mig. —

Det bliver sent, og der er nu ingen anden Befordring fra Vestmanhavn og til Kollefjord end Rutebilen. Ved højlys Dag vilde det have været spændende at køre ad den nyanlagte Vej, der maa sno sig tre Gange for at naa Fjeldtoppen. Nu er imidlertid Natten ved at sænke sig over den renlige By og dens lyse Bræmme, hvor en Julemand med ombøjet Toplue er ved at hænge Høet til tørre over Traade, der er spændt ud mellem to Pæle, mens Larven af to Elve med Vandfald tager til i Styrke. Det bliver ikke rart at køre her i Mørke, navn-

lig ikke i Dag, da Byens Befolkning er samlet paa Startpladsen for at tage imod Lastbilen med Ligene af to unge Mennesker, der samme Eftermiddag i deres Bil styrtede ned ad Skrænten oven over Byen. Efter nogle Minutters Kørsel passerer vi Aastedet og naar lige i Farten at skimte Vraget af den forulykkede Varebil i en Kløft nede under Vejen. Jeg aander lettet op, da Chaufføren endelig skifter Gear, og man atter øjner Klipper til begge Sider. Heller ikke her er der nogen Hygge, for vi kører frem gennem et bart og mørklagt Maanelandskab, hvor det gaar op og ned og op igen, uden at man møder et eneste levende Væsen undtagen en Hare, der tvinger os til at sagnе Farten, indtil den er sluppet ud af Lyskeglen og absorberet af Mørket. Det er første Gang i mit Liv, at jeg er havnet i Dantes Inferno uden andre fordømte end os fem Passagerer i denne raslende Kasse. Mon der aldrig kommer nogen Ende paa denne Dødsførsel? Jeg har ønsket at se Bjerge og forrevent Landskab, nu da jeg er blevet bønørt, sidder jeg og drømmer om de lollandske Roemarker, de frodige Bakker paa Langeland, og som en Luftspejling ser jeg en Hvidkløvermark paa Taasinge, hvor Faarene spankulerer under den nedgaaende Sol, blomstrende Kartoffelhaver paa Thurø og hele det lyse sydfynske Landskab, jeg i Sommer stiftede Bekendskab med. Ja, jeg mærker endog noget i Retning af Hjemve mod Bernstorffsvejen med dens raslende Linie 15 og de mange støjende Pigebørn paa Klosteret.

Naar vi efter en lang Ventetid i styrtende Regn endelig kommer om Bord paa Trøndur, gaar jeg lige ned i Lugaren, og føler mig som en sløj Udgave af Profeten Jonas, der dog havde Mod til at synge en Salme i Hvalens Bug, mens jeg uden videre sætter mig til Rette paa et Sæde med løst Rørbeatræk og sover; det blev denne Gang en Søvn uden Drømme, vist nok fordi jeg havde haft mit Mareridt forinden.

50 Aars Ordensjubilæum i Aarhus

Aarhus Menighed takker Pater Koch

Søndagen den 5. Oktober blev en straalende Manifestation af det Forhold, der bestaar mellem Sognepræst J. Koch og hans Menighed.

Det var den Dag, P. Koch fejrede sit 50 Aars Ordensjubilæum. Dagen begyndte med en Levitmesse, som P. Koch celebrerede bistaaet af Patrene Brentegani og Wolfisberg. Førstnævnte prædikede og fremhævede i sin Prædiken Ordenslivets Betydning. Kirken var fyldt af inden- og udenbys Trosfæller, og mange maatte staa.

Om Aftenen samledes man paa det nyoprettede Hotel »Aarhus« til fælles Kaffehord; der var over 300 Deltagere, og blandt disse talte man 15 Præster. Festen indlededes med en Sang, sunget af Sangkoret under P. Stäublis Ledelse, hvorefter Hr. Kaplajn A. F. Beyer hød Velkommen. I sin Tale mindede Kaplajnen om, at netop den Gade, Klostergade, hvor Festen fandt Sted, i gamle Dage havde forbundet de to religiøse Centrer i Aarhus: Domkirken og Vor Frue Kirke.

Saa betraadte Hr. Teaterdirektør Erik Henning-Jensen Talerstolen for at holde Festtalen. Taleren anslog alle Strenge fra Humor, Ironi og den dybere Alvor, og Talen greb Tilhørerne dybt. Direktøren gik ud fra det, han havde set en Tilbedelsesaften, hvor P. Koch havde knælet foran Alteret i Bøn, og da havde det slaaet ham, at det centrale i P. Kochs Væsen var Stilheden og Bønnen, og han drog en Sammenligning med det, han netop saa, og med den gamle Ærkebisp Andreas Sunesøn, der under Slaget ved Reval midt i Slaget laa hensunket i stille Bøn om Sejr for de Danske, der var ved at

vige. Mod al Fornuft blev hans ved med at bede, støttet af unge Præster, og Miraklet skete. I vore Dage raser der et større Slag, og ogsaa her maa der bedes, og det véd vi, at vor Sognepræst gør; men vi maa hver især ligesom Andreas Sunesøns unge Præster støtte vor Sognepræst i hans Bøn, for at Fremgangen og Miraklet kan ske.

Efter Talen overrakte Hr. Skomagermester Holmboe den Gave paa 3000 Kr., som Menigheden havde samlet ind til, og som man ønskede Pater Koch vilde bruge til en Rejse til Schweiz.

Pater Koch takkede dybt rørt og fortalte, hvordan det var gaaet til, at han var traadt ind i Jesuiterordenen. Allerede i 14 Aars Alderen var Tanken opstaaet hos ham, men som noget ganske umodent. Efterhaanden modnedes dog Tanken, og han følte ogsaa Kaldet, men stadig søgte han Udsættelse, indtil det blev saa klart, at han ikke kunde undgaa at følge det, og saa meldte han sig uden Betænkning til Ordenen, og han havde kun Grund til at takke Gud for de 50 Aar.

Hr. Skuespiller Knud Hallest læste Scener af Ignatius af Loyolas Liv, og mange takkede Pater Koch for hans Indsats paa forskellige Omraader, bl. a. takkede Pater Wolfisberg for Pater Kochs Virksomhed som Vice-Provincial, Pastor Op de Coul for Gæstfrihed og endelig Pater Lønskov for Paavirkning i hans Ungdom og for nuværende godt Samarbejde.

Sangkoret, akkompagneret af Organist Frøken Else Mølgaard Nielsen, der ogsaa havde spillet en Solo, sluttede denne Fest, der blev Afslutning paa en uforglemmelig Dag.

Josef.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

En Delegation fra det amerikanske Repræsentanternes Hus foretager i Øjeblikket en Studierejse gennem Europa i internationalt Handelsøjemed. Delegationen har for nylig aflagt Besøg hos Pave Pius XII i Castel Gandolfo, og den hellige Fader bærede Delegationen med en Tale om »Regeringernes Ansvar i Fremtiden«. Den hellige Fader talte frit paa Engelsk og indledede med at fremhæve, at Kunsten at regere godt og rigtigt ingenlunde er nogen let Sag paa Baggrund af den menneskelige Naturs Svagheder. Ærgærrige Mennesker bukker let under for den Fristelse at udbytte Folkene for egoistiske Formaal, og det kræver en stor moralsk Kraft at overvinde denne Tilbøjelighed. Hvor disse moralske Hæmninger mangler udarter Regeringerne til Despotisme. Saaledes var den berygtede romerske Kejser Nero ikke Regering men Despot. En retfærdig Regering anerkender, at dens Magt er begrænset af Hensynet til de fundamentale menneskelige Friheder, der tilkommer dem, der skal regeres, og den er kun i Stand til at opfylde sin Op-gave, naar den er rede til at ofre sine egne Interesser til Fordel for de Interesser, der tjener Folkets Vel. De samme Grundsætninger, der gælder for hver enkelt Nation, gælder ogsaa for hele den store Verdensfamilie, de gælder saa meget des mere netop idag, hvor det gælder om at genoprette Tilliden Nationerne imellem. Nøglen til Genoprettelse og Sikring af Verdensfreden ligger netop i en retfærdig og formaalstjenlig Udøvelse af Regeringsmagten. Folkeslagenes Angst og Uro bliver Dag for Dag større fordi dette høje Maal synes uopnaaeligt. Til Slut betonede Paven overfor sine amerikanske Gæster, at alle hans Kræfter og alle hans Bønner gjaldt dette Formaal — maatte Fredens og Kærlighedens Gud velsigne alle dem, der arbejdede for samme Formaal!

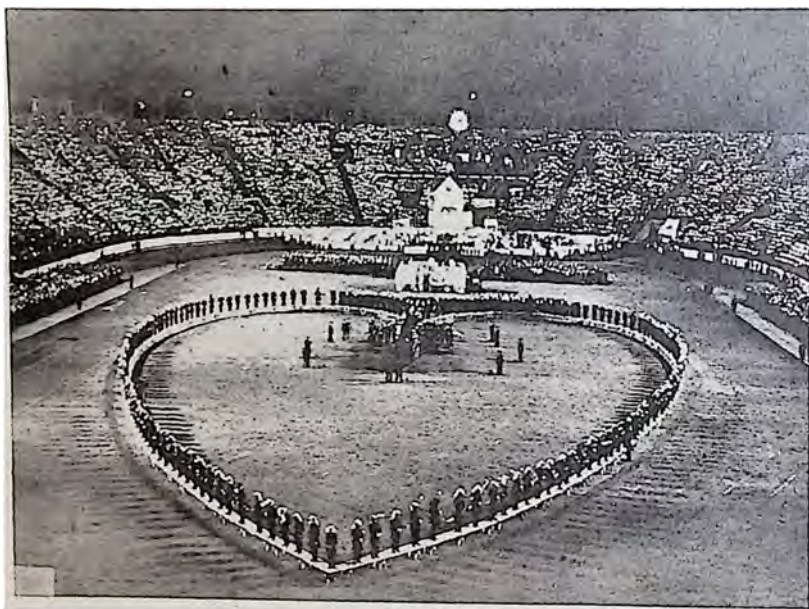
Frankrig

En blind Dreng er blevet helbredt i Lourdes, oplyser det officielle Kommunique fra Lægeundersøgelsen. Drengens Navn er Gerard, og han var ledsaget paa Pilgrimsfærd af sin Moder. Pilgrimstoget lededes af Ærkebiskoppen af Lille, Kardinal Lienart.

Eukaristisk Kongres i Buffalo

I Buffalo (U.S.A.) har der i Slutningen af September været afholdt en stor eukaristisk Kongres, hvis Hovedmøder havde samlet over en halv Million Deltagere. Seks Kardinaler fra hen-

holdsvis Europa, Australien og Nord- og Sydamerika samt adskillige Biskopper, deriblandt ogsaa Biskop Th. Suhr, der under sit Amerikabesøg netop opholdt sig i Buffalo, var til Stede.

▲ Seks Kardinaler i Buffalo: (fra venste til højre) Kardinal Gaubert af Peru, Carlo Kardinal de Vasconcellos af Brasilien, James Kardinal Mc Quigan af Toronto, Francis Kardinal Spellman fra New York, Norman Kardinal Gilroy fra Sidney og Bernhard Kardinal Griffin fra Westminster samt Biskoppen af Buffalo, Mgr. O'Hea.

← „Den levende Rosenkrans“. En af de mest imponerende Scener under Kongressen var et Aftenmøde, hvor »the Knights of St. John«s dannede en levende Rosenkrans, medens Mødets over 42.000 Deltagere hver bar en brændende Kærte.

Therese Neumann lever stadig i bedste Velgaaende

Den kendte tyske Skribent, Grev Albrecht Montgelas, der i en Aarrække har levet i England som Emigrant, har for nylig foretaget en længere Rejse gennem Tyskland og der bl. a. haft Lejlighed til at besøge den stigmatiserede Therese Neumann i Konnersreuth. I en Arti-

kel i Londoner-Bladet »Catholic Herald« udtaler han, at Krigen tilsyneladende ikke har haft nogensomhelst Indflydelse paa Therese Neumanns sundhedsmæssige Tilstand. Hun ser kraftigere og sundere ud end Størstedelen af Landsbyens Indbyggere, der lever af de gennem Myndighederne bevilgede Kalorier. Therese Neumann fik ingen Rationeringskort under hele Krigen, ej heller idag, hvor hun efter Evne og Kræfter yder en hjælpende Haand til alle de tyske Øst-Flygtninge, der opholder sig i Omegnen af Konnersreuth.

Antallet af Besøgende, der ønsker at hilse paa og tale med hende, er som nu for stort, og paa Døren til hendes Hus har man anbragt en Plakat med følgende Ordlyd: »Therese Neumann kan — naar hendes Tilstand tillader det — træffes i vigtige religiøse Anliggender, men der gives ikke Oplysninger om savnede Personer, Krigsfanger eller Svar paa Spørgsmaal af politisk Karakter.«

Titos Kirkeforfølgelser i Kroatien fortsætter

De katolske Indbyggere i Zagreb har hvert Aar i Slutningen af September at foretage Valfart til det kendte Maria-Valfartssted Maria-Bistrica i Nærheden af den kroatiske Hovedstad, og om Valfartens Forløb i Aar foreligger der nu en Række »interessante« Enkeltheder.

Den store kroatiske Valfart maatte sigt virke som en Torn i Øjet paa de kommunistiske Myndigheder, og det kom da ogsaa til Provokationer af forskellig Art.

Alt forløb i Ro indtil Pilgrimene under Bøn og Sang vendte tilbage til Zagreb med deres Kirkefaner i Spidsen. I Zagrebs Periferi blev de mødt af det kommunistiske Politi og Militisen, der paabød Processionsdeltagerne til at opløse Rækkerne »for at undgaa Forstyrrelser«. Samtidig overfaldt Politiet Processionens Fortrop med Knipler og fravristede Pilgrimene deres Faner og Valfartsmedailler. Det kom til Protester fra Deltagerne i Valfarten, hvad der imidlertid kun øgede Kommunisternes Iver, og de begyndte at slaa om sig til højre og venstre uden at tage Hensyn til Kvinder og Børn. Processionsdeltagerne maatte til sidst sprede sig, da

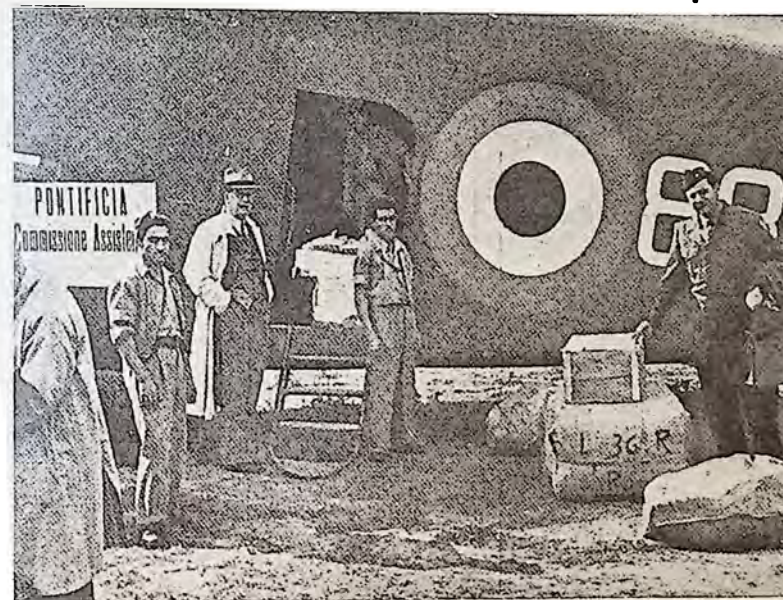

Pilgrime holder Rast i Maria-Bistrica

Alter et voldsomt russisk Presseangreb paa

Pave-Hjælpen til det nødlidende Europa

Vatikanet

Pr. Skib, Bane og Flyvemaskine bringes humanitær Hjælp fra Vatikanet til det nødlidende Europa. Ovenfor ses en chartret allieret Maskine, der bringer Fødevarer til krigshærgede Egne.

Militstroppe, bevæbnet med Maskingeværer, kom til Stede, og man frygtede et Blodbad.

Efter Tildragelserne ved Valfarten til Maria-Bistrica har det jugoslaviske Politifundet Anledning til at udstede Forbud imod, at der paa de jugoslaviske Jernbanestationer sælges Billetter til Pilgrimme, der drager paa Valfart. »Enhver, der valfarter, stempler sig offentligt som Modstander af Folkestyret.«

I en Artikel i det russiske 'Magasin for Litteratur' fremsætter den kendte Journalist og Forfatter Boris Kandidov i sidste Uge et heftigt Angreb paa Paven og Vatikanet. Det hedder i Artiklen bl. a.: »I Begyndelsen af sin Karriere tjente Pave Pius den italienske Imperialisme, senere Kejser Wilhelm II og derefter bøjede han Knæ for Mussolini, Hitler og Japannerne. Han anser det idag for »sin hellige Pligt« at styre Vatikanets Skib ind i Atomdiplomatiets Farvand, og de amerikanske Bankiers, som hunger efter Verdensherredømmet, har Brug for Hans Hellighed, der ligesom en Edderkop

væver sit Spind i alle Riger og Lande Verden over, for derefter at overdrage det til de amerikanske Monopolister.« Det hedder videre i Artiklen, at den hellige Fader som Kardinalstatssekretær støttede Hitler og Nazisterne allerede længe før de kom til Magten. Under Krigen »samarbejdede Vatikanets Repræsentanter aktivt med Bødlerne i Frankrig, Tjecoslovakiet, Polen og Jugoslavien, og Pius XII's Inkvisitorer marcherede Side om Side med Himmlers Banditter.«

Naar man tænker paa de blandede Følelser, med hvilke saavel Mussolini som Hitler i Marts 1939 saa den hvide Røg fra Konklavet forkynde at Pacelli havde efterfulgt deres uforsonlige Modstander Pius XI — for slet ikke at tale om de Millioner af Navne paa Katolikker, Gejstlige som Lægfolk, der har vakt de totalitære Magthaveres Bekymring, saa forstaar man maaske, at Rusland betragter den katolske Kirke som sin Fjende Nr. 1. Rusland fortsætter dog kun den totalitære Politik. Eller er det maaske den tyske Admiral Canaris' — en af de mange, der gentagne Gange forsøgte at styrte Hitler — og hans Fredsforhandlinger med England via Vatikanet. (d.v.s. Pius XII) allerede i den første Krigsvinter, som den russiske Skribent har faaet forkert i Halsen?

Benediktiner-Abbed myrdet i Rom

Politiet i Rom har arresteret fem Persnoer i Forbindelse med Mordet paa den 72-aarige Abbed Placidus Lugano O.S.B., som for nylig blev fundet kvalt i Benediktinerklostret i S. Maria Nuovo i Nærheden af Forum Romanum.

Brevkassen tømmes hver Uge

Vi aftrykker endnu to Breve, der var indløbet, før vi meddelte Diskussionens Standsning.

Brev fra Sverige

Den nu till synes avslutade diskussionen under rubriken »Samling af vore Kræfter« har givet mange gode tanker og uppslag, som det skulle vara intressant att vidare behandla. Jag vill emellertid inskränka mig till några korta anmärkningar kring diskussionens början och yttre anledning.

1) Diskussionen började som ett apropous till Daniel Haakonssens föredrag i Farum den 31 augusti. Däremot har den ej med ett ord berört en av föredragshållarens huvudidéer, och tydligen en älskingsidé — Haakonssen är ju »bladman« — nämligen att en friare katolsk press, som ej är officiellt organ för exempelvis ett stift eller vikariat, kan följa en friskare, mer obunden och personlig linje, och därigenom vinna starkare gehör hos sin läsekrets — utöva ett större inflytande. Den som fått den uppfattningen, att den första av K. U. redaktionens »indledende Bemærkninger« eller Sven Damsholts »Hvor bliver I af?« till äventyrs skulle utgöra en utveckling av Haakonssens tanker i hans föredrag tar alltså fel. »Spridningstanken« uppstod ej efter föredraget, den framfördes i föredraget.

2) Gotfred Wissum påpekade i sitt inlägg i nr 38, att Litterae är medlemsblad för alla nordiska föreningar av katolska akademiker. Detta innebär ej att danska AC bildat egen församling (sogn) med exempelvis svenska AC. Men det innebär att Litterae tjänar en större grupp än enbart danska akademiker; ej att danska AC söndrat sig från 24000 danska icke-studenter, utan att det gått samman med ungefär 300 finländska, norska och svenska studenter; ej att danska AC börjat missionera bland utlänningar hellre än att låta sitt »Lys sive ud til os«, utan att det tillsammans med andra studenter vill medarbeta i en studentlidning. Faktiskt är, enligt vad jag räknat ut, 2/5 av Litteraes prenumeranter icke danskar. Litterae är en samling av skandinaviska krafter.

3) Men annonserna! Javisst, vad hindrar att 2/5 eller mer av Litteraes annonser tecknas utanför Danmark? Södra Sverige, exempelvis, med Lund som centrum skulle ju rent av kunna betecknas som ett svenskt-danskt annonsområde. — Misstäncker herr Damsholt om en bokhandel i Lund annonserar i Litterae för både svenska och danska studenter? Försök gärna teck-

na annonser i Sverige. I den mån svenska AC kan skall det naturligtvis gärna hjälpa till att draga sin del av lasset.

4) För övrigt gällde diskussionsvisst icke Litterae eller annonser utan allvarligare saker än så.

Arne Getzmann.

Angående »Aktivering« m. m.

At A. C. har sine særlige Opgaver at indestaa for, og at alt katolsk Arbejde ikke kan praktiseres sognevis, er indlysende. Men det skulde synes ligesaa indlysende, at man i den dansk-katolske Lilleverden ikke kan tillade sig en skarp social Opdeling, som anbringer Grupperne i Baas med Paabud om kun at blive og virke i samme. Vi er ikke nok til det!

En skarp Opdeling er desuden ogsaa delvis kun Teori. Udenfor den akademiske Stand er der Mæsser af Mennesker med høj intellektuel Dannelse, indenfor Studenterkorporationerne mange, hvis akademiske Ballast indskrænker sig til Gymnasielærdommen.

Det Spørgsmaal, der interesserer i denne Debat, er, om A. C. i Praxis vil afstaa fra sin gennem seks Aar førte Isolationspolitik.

D. K. K. F. planlagde for et Par Aar siden en Bibel-Studiekreds, og henvendte sig til en Præst angående Ledelsen. Vedkommende Præst havde i Forvejen givet A. C. et Løfte, og da han ikke havde Tid til at holde to Studiekredse, tilbød han som et Kompromis, at holde Studiekredsen for begge Grupper under eet. Hertil svarede A. C.'s Formand Nej! Bortset fra, at den ene Part altsaa mistede sin Studiekreds den Vinter, maa et saadant Standpunkt i en Nødsituation formentlig i det hele siges at være uheldigt.

Hr. Damsholt fremsatte indirekte et Ønske om, at A. C. lukker sine Porte op. Hvis A. C. til enhver Tid skulde give Adgang for Ikke-Medlemmer, vilde den ophøre med at være en Studenterforening, og det vilde dog vist være for meget forlangt. Imidlertid har Foreningen taget Handsken op og indbudt til Diskussion d. 15. ds.

Vi afventer ...

Kamma Schlegel.

Et godt Apostolat

Der er sikkert ingen Tvivl om, at der i Aarets Løb gøres mange gode Indsatser for Kirken, men som ikke naar at komme mange for Øre.

Men følgende Begivenhed, tror jeg, er ikke meget almindelig herhjemme, og fortjener at kendes i videre Kredse til Efterfølgelse.

Paa Kirkevielsesfesten forleden gæstede Hr. Organist Kerckhoff, Roskilde, saa at sige uventet, i hvert Fald uopfordret, Slagelse Menighed, for med et Kor paa 15 Mennesker, deriblandt 3 af de altid nyttige Søstre, at sætte et særligt festligt Præg over Dagen.

Næppe var Kirkeklokkerne standse, før man hørte Koralems klangfulde Toner kastes ud i Kirkens fine akustiske Rum. Man kunde ikke undgaa at lægge Mærke til, hvorledes denne Kirkens Sang fremfor alt er Bønnen, der kommer fra Hjertet, en Udstrømning af dyb indre Oplevelse. Den lød som noget paa een Gang fint, virkeligt og følsomt, en Sang med Liv og Dybde.

Højliden blev ikke mindre, da Organistens egen Komposition, en trestemmig Missa in beatæ Mariæ Virginis — Kyrie — Gloria — Sanctus og Agnus Dei blev sunget elegant og højtideligt.

Det blev for mange af Menigheden en stor Overraskelse at høre veludført Kor og en flerstemmig Messe.

Det var en god Gerning, et godt Apostolat, som gode Sangkor kan udøve hos os i de smaa Menigheder, hvor Sangstemmer og tilstrækkelig Kundskab til Koralems ofte mangler. — cph/

Bravo Odense!

At de gode Hedvigssøstre i Odense havde Ønsker og Planer m. H. t. et nyt Børnehjem har man længe vidst; lokkede Lodsedler blev hvirvlet rundt, og der arrangeredes Basar, alt skulde give Penge til det paatænkte Børnehjem, som ogsaa tiltrængtes stærkt. Det med Basar og Lodsedler er almindeligt, men ved denne Lejlighed, har der været noget ualmindeligt, idet undertegnede paa en lille Svipstur til Odense i en Omnibus saa ophængt en stor Plakat paa hvilken stod: Køb Lodsedler til St. Hedvigssøstrenes nye Børnehjem! Under Opræbet saa man en stor, meget tydelig og smuk Tegning af dette Hjem. Mig bevidst er saadan Velvilje og Tolerance fra et Bystyre i Danmark ikke set i nogen anden By. Tænk om lignende Plakater kunde ses i Hovedstadens Sporvogne og Busser! Elisabeth Hansen.

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig
Den letteste Maade at faa en
katolsk Bogaamling

FILM

Seks franske Film er kommet frem: Af disse fortjener »Gertrude« særlig anerkendende Omtale for sin psykologiske dybtgravende tragiske Handling (efter og af André Gide) af skæbnetung Vælde som et gammelgræsk Drama, Spillet om den reformerte Pastor Jean Martens og hans Plejebarn, den blinde Pige Gertrude. Filmen er i Schweiz (hvor den tænkes at foregå) blevet kritiseret kraftigt, fordi Præsten faktisk falder for den mærkelige Pige (kun i sit Hjerte ganske vist, men moralsk set er det dog et Fald), og fordi den ulykkelige Pige, der er uskyldig Aarsag til Katastroferne omkring hende, tager sit eget Liv.

Desuagtet hører Filmen blandt de renfærdigste og menneskeligste, man har set. Fortællestilen er præget af den reformerte Kirkesals nøgne Barskhed og usmykkede Kølighed, Billederne, Milieuet er uden at være dekorative for deres egen Skyld af en realistisk malerisk Skønhed, der forstærker Indtrykket af øde Kulde, en Kulde i det ydre, der kontrasterer stærkt med den fortættede, hede Lidenskab, som Menneskene i Filmen skjuler under den landsbyrolige Maske. Replikkerne graver og graver ned i Sjælelivet, præget af en ærlig Alvor og sund Værdighed, der fængsler og griber. -- »En uartig Engel« er en vittig Spøg med en Engel og en Djævel, der indbyrdes konkurrerer; der laa Alvor bag de sjove Paafund, og den bør anbefales. -- »Englen du gav mig« er en rørende Historie om et Hitlebarn under

den franske Besættelse. -- Helaf-tensfilmen »Hemmeligt Politi« er elementært spændende og foregår dels før, dels efter Frankrigs Sammenbrud; omhandler tyske Spioners og det hemmelige Politis Kampe. -- »Oberst Chabert« med Raimu som den lovformeligt døde Officer, der er vendt tilbage til Livet og forgæves søger at genvinde sin tidligere Position. En Roman af Balzac, der er filmet yderst trofast, spillet fint og fotograferet artistisk, men som alligevel forefalder alt for lang og alt for litterær. -- Og »Serenade«, hvis Handling er bygget op som en Kombination af »Kongressen danser« og samtlige Schubertfilm, virkede alt andet end tiltalende, trods Masser af populær Schubertmusik, trods Lilian Harveys lagrede Yndefuldhed og trods Jouvets sarkastiske Replik-kunst. Bjørn Rasmussen.

Nye Begynderhold i Engelsk

fra 15. Oktober, Tirsdag og Onsdag
Kl. 19—20. Kun smaa Hold. Pris Kr.
12,00 pr. Md. Enetimer 3,50 Kr.

ARNE NISSEN

Aaboulevarden 16, Mezz. tv. Træffes
efter Kl. 17.

En dygtig ung eller ældre Dame

søges til at bestyre Huset for enligt Ægtepar
i Jylland. Ophold i Familien, gerne Katolik.
Hjælp til det grove.

Billet mrk. »T. H.« modtager Katolsk Uge-
blads Annonceafdeling, Stenosgade 7, Kbh. V.

Thor's kemiske Fabriker A/S Thorasvej 12, N. Central 2910 1412 Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler Lev. til Høspitaller og Institutioner	L. F. Nielsen <i>Snedkermester</i> Lindholmsvej 36 . Tell. Damsø 20 43 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner	Den runde Kiosk Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37 Abonnement paa Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital
	Lærbyjærnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen <i>Glarimester</i> Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	Emanuel Jensen & H. Schumacher Murer- & Entreprenørforretning A/S Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb. Johs. Schrøder, Entreprenør L. Schumacher, Murermester Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968 Indgang fra Vagtelvej
	ROBERT HANSEN 1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg Amagerbrogade 212 A . Amager 6390 Leverandør til de katolske Institutioner	Støt Annoncørerne

*Magasin
du Nord*

... den ny Tids Stormagasin

*God Vask
- Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(39)

»Noget mærkeligt noget, Deres Religion!« udbroød Majoren.

»Ved De,« fortsatte Præsten; »han er et sjældent Menneske; men han ved det ikke. Jeg tror, han engang bliver en Helgen. Alt er blevet ham frataget — i Dag Innocente. Det er den Fremgangsmaade, Gud bruger til at skabe Helgener; han tager alle Ting fra dem. Han elskede den lille Pige; men han har ingen Indvendinger gjort, da Gud tog hende, trods den Sorg han føler. Han elsker Gud saa højt. Ved De, hvad han sagde til mig, da det hele var forbi?«

Majoren rystede paa Hovedet uden at tale.

» — Jeg vilde saa gerne give Ham noget. Derfor har jeg givet Han Innocente. Tror De ikke, hun er en sjælden god Gave?«

Pater Anselm gik hen mod Døren, mens han sagde:

»Vi lavede den lille Kiste, for at hun kunde hvile her i Kirken i Nat. Da alt var i Orden, spurgte han, hvor hun var. Jeg fortalte ham det — under Krucifikset. Han bad om at faa Lov at være i hendes Nærhed. Det er derfor, han er her i Kirken nu. Naa, jeg maa gaa.«

Han aabnede Døren og gik ind. Majoren pudsede Næse ...

Pludselig saa han et Par Øjne glimte frem i Mørket. Missen strøg sig kæltet op ad hans Ben.

»Hallo Missekate; naa, saa du kommer igen!«

Han løftede Katten op i sin Arm. Den spandt af Velvære og Fornøjelse og følte sig rigtig i sit Es. Men pludselig blev den sat ned paa Jorden igen.

»Sørens ogsaa!«

Majoren pudsede Næse igen.

Det følgende Kapitel er et Brudstykke af et Brev, som P. Anselm skrev til en Præst i England for at betro Krøblingen i hans Varetægl.

Det synes, at den unge Mand forblev i den ubevægelige Tilstand i henvend en halv Time, og at han imens var fuldstændig ufølsom overfor Omverdenen. P. Anselm omtaler det fredfyldte Udtryk i hans Ansigt, og den Straaleglans, der hvilede over det.

Et andet Sted bemærker han: »Da han kom til sig selv igen, var det, som om han vaagnede op af en dyb Søvn. Udover det, at han virkede lidt aandsfraværende, var han ganske sig selv.«

Det fremgaar ikke klart af Brevet, hvornaar Krøblingen fortalte sin Oplevelse til Pater Anselm, men af visse Antydninger regner

vi med, at det maa have været 2—3 Dage senere.

16. KAPITEL

Krøblingens Syn.

— — — Det forekom Krøblingen, som om en Dør blev lukket i for Verden omkring ham. Den hvide Kiste gled bort for hans Blik. Han gled ind i en uendelig Fred — ind i Nærheden af Gud. Han følte sig omgivet af en uendelig Godhed og Kærlighed, og hans Hjerter ilede med at forsøge at gengælde al denne Godhed omkring ham.

Han forblev ganske stille i denne Fred, han ønskede intet, søgte intet. Han ventede. Da skete det —

Der viste sig for hans Blik et Syn saa frygteligt, at dersom ikke en Kraft udefra var kommet ham til Hjælp, vilde han have bønfaldet om at slippe fri for at se det.

Han saa dan Korsfæstedes Døds-kamp paa Korset — Blodet løb fra Hans Hoved, Hans Hænder og Fødder, han saa det fortrukne Ansigt, hvor hver Nerve dirrede i Pine og Smerte, han saa hele den Korsfæstedes Legeme martyres af Lidelse.

Og dette var kun en Del af, hvad han saa.

Der var noget værre; thi ved Siden af dette syntes den legemlige Smerte intet.

Den Korsfæstede var nu omgivet af et tæt Mørke, et rædselsvækkende Mørke, som gennemtrængte alt og dækkede alt, et Mørke, saa tæt som Nattens. Men i dette Mørke var det, som om alt ondt havde taget Bolig, alt, hvad der var lastefuldt og gudsfjendsk, alt, hvad der kunde tænkes af Had og Nødsdrægtighed. Det omhyllede Ham, som hang der, isolerede Ham i en frygtelig Ensomhed, krystede Ham i et grufuldt Favntag — alle Helvedes Magter, al Satans Ondskab, Verdens Had.

Der var ingen Lindring, ingen Hjælp mod denne Ondskab. Den strakte sine Kløer ud efter den Korsfæstede, omsluttede ham saa at sige med sit Favntag; han kunde ikke slippe fra den.

Det var Synden.

Fortsættes

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi erindrer os, at Katolske Menighedsplejer udgør en Sammenlutning af katolske Institutioner, som har til Formaal at give Børn de bedste Muligheder med ud i Livet og afhjælpe voksnes Nød. At der var Brug for en saadan Organisation, bekræftes af den Mængde af Sager, Menighedsplejernes Fælleskontor har maatte tage sig af i den korte Tid, Kontoret har eksisteret.

Imidlertid kan en saadan Virksomhed ikke sættes i Gang uden at der gaar en Del Penge med i Løbet, selv om de Personer, der arbejder paa dette Kontor, nøjes med en minimal Løn, og der gøres alt for at begrænse de øvrige Udgifter.

Vi ser ingen anden Udvej end her i Bladet at foranstalte en Indsamling. Det føles formodentlig af mange, der ønsker at støtte nødlidende, som en større Tilfredsstillelse direkte at give Penge til fattige. Men dette er kortsynet Politisk. Ved at bidrage til at opretholde Fælleskontorets Virksomhed, støtter De et Raadgivningsarbejde, som er meget mere værd end Penge. I utallige Tilfælde — har det vist sig — trænger ulykkeligt stillede Mennesker først og fremmest til med kyndig Haand at faa deres Liv ført ind i det rette Spor. I et stort Antal Tilfælde har Fælleskontoret medvirket til, at katolske Børn blev anbragt under de gunstigste mulige Forhold.

Vi beder Dem derfor sende en Gave til Katolske Menighedsplejer. Adresse: *Pastor C. Benzon*, Nørrebragade 27, København N.. Postkonto 300.70.

Hoffmanns Minde

I Stiftelsens Hjem i Valby er for en *enlig, ældre eller svagelig Dame* tilleje straks en *Lejlighed*, bestaaende af 1 Værelse med Alkove, stor Entré, Thekøkken og Toiletrum.

Prisen er inclusive Varme, Gas og fuld Pension 325,00 Kr. mdl.

Henv. til *Sct. Hedvig Søstrene*, Telf. Valby 218, eller til *ORS. Gunnar Pedersen*, Telf. C. 1606 eller 4416.

BOGNYT

G. K. Chesterton: *Den vantro Fader Brown*, 277 S., Kr. 10,50.

Atter en Samling muntre Kriminalhistorier med den lille utrættelige katolske Præst, som klarer alle Gaaderne. Der er ikke saa lidt mere i »Fader Brown Historierne« end bare Kriminalitet, Overraskelse og Spænding. Der er en hel Del Reli-

gion og Menneskekundskab, og det er rent ud sagt utroligt, hvad Chesterton kan faa listet af Apologetik i Læserne paa denne Maade.

Sven Stolpe: *Francois Mauriac och andre Essayer*. 291 S., Kr. 15,40.

Den kendte svenske Oxford-Forfatter, som for nylig er konverteret, kommer her med en Række litterære Billeder af betydende franske Katolikker: Mauriac, Bernanos, Gabriel Marcel og Therese af Lisieux, til disse føjer han endnu et Portræt: nemlig af den store tyske

Romanforfatterinde og Lyriker: Gertrud von Le Fort.

Diethelm: Bruder Klaus 79 S., Kr. 5,10.

Kender De den for nylig kanoniserede Helgen, Klaus fra Flüe? Her er en kortfattet, letlæst Biografi med talrige Illustrationer.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

ALTERLYS

i alle Størrelser

og isvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedsers-Warnemünde. Regelmæssige Forsendelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtig, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34. Nora 2176. Kbhvn. N

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

KONGERIGET-DANMARK 96

Amaliegade 31

C. 10093 København K Giro 2107

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosensørnsallé 29 . København V

Telefon: 17.188

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Okt.
19. S. 21. Søndag e. Pinse (744 (grøn) —73); 2. Bøn: St. Petrus af Alcantara (1114), 3. Bøn: Om Troens Udbredelse (S.M. 129); Præf. (521).
20. M. St. Johannes af Kenty (hvid) (1115); alm. Præf. (525).
21. Ti. † St. Hilariion (1118); 2. (hvid) Bøn: St. Ursula og Fæller ([65]), 3. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]); alm. Præf. (525).
22. O. † Feria (744—73); uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: For alle afdøde troende (1140), 4. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
23. T. † Feria (744—73); uden (grøn) Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
24. F. St. Rajael, Ærkeengel (hvid) (1118); alm. Præf. (525).
25. L. † Gudsmoders Lørdagsmesse (hvid) ([90]); 2. Bøn: St. Chrysanthus og St. Daria (1121), 3. Bøn: Om den Helligaand ([120]); Præf. (522).
26. S. KRIST KONGES FEST. (hvid)

*) Søndag den 19. Oktober afholdes i alle Kirker og Kapeller den årlige Kollekt for Troens Udbredelse.

Alt beror paa din Vilje, Herre, og der er ingen, som kan modstaa din Vilje; thi du har skabt alt, Himlen og Jorden og alt, hvad der rummes inden for Himlens Kreds; du er Herre over alt. (Esther 13, 9 og 10—11).

21. Søndag e. P., Indgangsvers.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042

Annoncefdeling: F. Lüders Thomsen, Stenogade 7. Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 599 65

Abonnementspris 3.50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk Katolsk Litteratur og Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

Norsk Sangerinde

Den norske Koncertsangerinde M. Borg Müller giver Onsdag d. 29. ds. Kl. 20 en Koncert i Hornung og Møllers Sal i Bredgade. Programmet omfatter Sange af Mozart, Lange-Müller, Kjerulf, Grieg, Bizet, Bæcker-Grøndal, Henriques, Riisager og Oscar Borg. — Billetter à 3 Kr. faas hos Willh. Hansen og hos Sangpædagog Nora Ele, Torvegade 53.

Vi anbefaler Læserne at benytte denne Lejlighed til at høre vor norske Trosfælles fremragende Kunst.

D. K. K. F.s Landsmøde

Den 21. September afholdt D. K. K. F. sit 9. Landsmøde i København. Der var god Tilslutning ogsaa fra Provinsen. Af Formændenes Beretninger fremgik det, at Arbejdet trives godt. Da D. K. K. F.s hidtidige Formand Fru Grevinde Scheel efter mange Aars godt og opofrende Arbejde ønskede at trække sig tilbage, valgtes som Formand Fru M. A. Kerekhoffs, Roskilde; den øvrige Styrelse blev følgende:

Frøken Gerda Weiss, Næstfor-

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring
Valkendorfgade 34-38
Tlf. 778 - 728

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

mand, Frøken Mildred Lehmann Jensen, Sekretær, Fru Helga Wiese, Kasserer, Fru K. Rønnow, Frøken Ruth Petersen, Frøken G. Frimund, Fru V. Leerbeck, Fru R. Munthe, Aarhus, Fru Filus Larsen, Odense. Suppleanter: Dr. Fru A. M. Gade, Aalborg, Frøken von Huth, Frøken Jæger, Frøken E. Hansen, Frøken R. Hoff. Styrelsen.

Hallo — Hallo, Randers kalder!

Mon ikke en og anden ved Eftersyn af Gemmer skulde finde en Ting, som De vil skænke til Bazaren til Fordel for Set. Michael Skoles Byggefond? Bazaren afholdes Søndag den 19. Oktober i Haandværkerforeningen. Eventuelle Gaver bedes sendt til Frk. Agnes Erichsen, Vestergade 30, Randers.

K. U. K. København

Lørdag den 18. Okt. Kredsmøde. Emne: De bibelske Beretninger, Eventyr eller Virkeligheder. Johanne Schmidt indleder. To Minutter ved Birthe Schmidt. Kaffebord med munter Underholdning. Onsdag d. 22. Oktober K. U. K. Messe i Huskapellet. Lørdag d. 25. Okt. Aabent Hus i Klublokalet.

St. Mariæ Kirke

Søndag 19. Okt. Kl. 8 Højmesse og Fælleskommunion, Kl. 10 stille Messe. Mandag, Onsdag og Fredag Kl. 19.30 Rosenkransandagt, Onsdag tillige Kongregationsmøde for Damer.

Katolsk Radioklub for Storkøbenhavn

afholder ordinær Generalforsamling i Salen i Bredgade 67 Tirsdag d. 21. Oktober 1947 Kl. 20. Kaffe 50 Øre (Husk Sukker og Brødmærke).

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemosogaardsvej 4 • C. 11.313

Til Fordel for
EN LEJRSKOLE
 afholder *Den franske Skole's*
 Elevforening

BASAR

i Skolens Lokaler, Østerbrogade 7D
 Entré 50 Øre

Søndag d. 19. Oktober Kl. 14—22
 og

Mandag d. 20. Okt. Kl. 15—23.
 Tombola — Salgsbod — Thesalon
 —Lykkespil o. m. m.

Underholdning paa Scenen
 Søndag Kl. 14: Basaren aabnes.
 Tale af Grosserer E. Bøgvad.

Sang af Elever.

Hr. Erik Bøgvad, Oplæsning
 Pianistinde Jytte Weiss, Klaver
 »Frk. Erna«, Dans.

Kl. 19,30:

Pianist Gregers Gamborg, Klaver
 Skuespiller v. Det kgl. Teater Sø-
 ren Weiss, Oplæsning

Balletdanser v. Det kgl. Teater
 Fredbjørn Bjørnsson, Ballet

Balletdanser v. Det kgl. Teater
 Stanley Williams, Ballet

Balletdanserinde v. Det kgl. Tea-
 ter Inga Sand, Ballet.

Mandag Kl. 16:

Elever fra II M. A., Engelske
 Sange.

Skuespiller Edvin Tiemroth, Op-
 læsning, H. C. Andersens Eventyr
 Balletdanserinde Jeanne Schan-
 ne, Ballet

Pianist Jacob Valentin, Klaver
 Kl. 19:

Violinist H. Ytting, Violin
 Skuespillerinde v. Det kgl. Tea-
 ter Karin Nellemose, Oplæsning

Kgl. Kammersanger Einar Nørby,
 Sang

Kl. 22: Det store Lotteri trækkes.
 Kl. 22,30: Auktion.

Adgangskort à 1 Kr. faas paa
 Skolen, kan bestilles forud (Tria
 825), men maa afhentes senest ½
 Time, før Underholdningen begyn-
 der.

**Kirkeuge
 i Sakramentskirken**

Fra og med Søndag 19. Okt. til
 og med følgende Søndag holder Pa-
 ter Olaf Ballin hver Aften (Søn-
 dage Kl. 17, Hverdage Kl. 19,30)
 Prædiken i Sakramentskirken. . .

Desuden prædiker Pateren begge
 Søndage Kl. 9 ved Børnemessen.
 Alle Sognets Medlemmer opfordres
 indtrængende til at deltage i Kirke-
 ugen.

Radiogudstjeneste

Alle Helgensdag Lørdag 1. No-
 vember Kl. 8,05. Celebrant: Pastor
 Cay Benzon. Prædikant: Pastor K.
 Geertz-Hansen. Salme Nr. 334.

St. Ansgars Præstegaard

søger Hjælp til Trappevask tre
 Gange ugentlig. Løn 75 Kr. Per-
 sonlig Henvendelse til Husbestyrer-
 inde Frk. Margrethe Larsen, Bred-
 gade 64, 4, eller ved Telefon Palæ
 3762 (Kl. 11—12 eller 17—18).

Kontorhjælp

søges til Katolske Menighedsplejers
 Fælleskontor nogle Timer daglig.
 Uddannelse i Maskinskrivning
 helst ogsaa Stenografi nødvendig.
 Kun skriftlig Henvendelse til St.
 Kjeldsgade 3.

Aarhus		Aalborg	
		M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørfirr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 4983	
Andelsselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)		A. B. C.	
<i>Gør Deres Indkøb af Frukt, Grønt og Blomster i</i> Frukt-Importen Sct. Pauls Plads 19 Telefon 11466	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Installatør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital	J. P. Sørensen Kolonial, Vin og Delikatesser Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	
Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	Karl Hansen Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5	Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347	
N. K. Søhoff Herre- og Damesalon Tietgensgade 14, Telf. 8853	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089		
H. J. Madsens Begravelsesforretning tidligere I. A. Pedersen Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardgade 17 . 19 . Aarhus	Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)		

Horsens	"Melkældereren" Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Fiskebørsen E. Sørensen . Borberggade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner	Horsens Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene	<i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed
S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital	Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingstorretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER
Vejle		
Tegn Deres Forslkringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glamrøster . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring
Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vieslingegade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital
Aakirkeby	Villiam Jensen Murermester . Aakirkeby . Telefon 129 Udfører Arb. for de kat. Institutioner	
Svend Lind Blikkenslagerforretning Damgade 10 . Telefon 99 Lev. t. de kat. Institutioner	Andr. Ipsen Slagterforretning Telefon 132 Lev. t. de kat. Institutioner	Chr. M. Jensen Bygningsforretning, Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27 . Telefon 100

Katolsk

Ugeblad

26. Oktober 1947

95. Aargang

Nr. 43

Ungdommen og
Krist Konge Festen

Diskussion med
»Land og Folk«

A. C.s Opgaver

Stor Dag i Maribo

Hvad stemmer vi paa?

I sidste Uge nævnte vi, hvorfor Katolikker ikke stemmer paa det kommunistiske Parti ved det forestaaende Valg. De andre Partiers Mangler og Fortrin vil vi ikke veje op mod hinanden. Der er Katolikker, som ser saa meget paa Manglerne, at de foretrækker ikke at afgive deres Stemme. Det er næppe forsvarligt. Det kunde være det, hvis virkelig alle Partier var lige nær og lige fjernt fra et katolsk Ideal. Men naar der er et Parti, vi frem for alt ønsker at danne Bolværk imod, kan dette Parti ikke ønske sig noget bedre af os, end at vi bliver hjemme. Og derfor maa vi tage os Ulejligheden paa at finde frem til den Stemmeafgivning, der synes hver enkelt af os bedst at tjene vort Formaal: et kristent Danmark.

Vi skal ikke give den enkelte noget konkret Raad i disse Overvejelser. Men vi er alle klare over, at Læsningen af Partiprogrammer gavner lidet. Papiret er altid taalmodigt. Vi vil lægge mere Mærke til Partiernes Gerninger. Men her kan det ikke undgaas, at plus og minus ofte ophæver hinanden. Om hvert Parti gælder det, at det har gjort Ting, vi sympatiserer med og er taknemlige for — og andre, der har irriteret eller oprørt os. Den bedste Vej til at finde frem til

en Afgørelse er formentlig Studiet af Partiernes Presse. Avisernes daglige Mentalitet afslører deres Sindelag godt. Vi venter ikke af dem, at de idelig skal tale om Kristendom. Men er Mentaliteten præget af kristen Kultur eller ej? Det mærker man som Kristen meget let. Og saa siger man til sig selv: det er

denne Mentalitet, disse Folk tager med ind i Rigsdagen, hvordan Programmerne end lyder.

Og er vi saa naaet til et Resultat, som aldrig for en Katolik kan blive 100 pCt. Tilslutning til Partiet, vil det rigtigste sikkert være, at vi ikke nøjes med at stemme paa det Parti, vi saaledes har valgt, men at vi træder ind i dets Vælgerforening og indefra er med til at præge dette Parti til stadig større Forstaaelse for de kristne Værdier.

ÆGYPTEN-VATIKANET. For nylig forelaa Meddelelsen om Oprettelsen af diplomatisk Forbindelse mellem den hellige Stol og den ægyptiske Stat, og ovenfor ses den nyudnævnte pavelige Internuntius i Ægypten, Mgr. Arthur Hughes, i Samtale med den ægyptiske Premierminister, Nokrashi-Pasha i Cairo.

Munkemel

Nordiske REJSECHECKS

er den sikreste og nemmeste Form for

REJSEPENGE

Indløses af alle Banker, Rejsebureauer og større Hofeller i hele Norden.

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

K&K

Aktieselskabet

Københavns Brændsøls Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14

Leverandør til Benediktinerklosteret

Malerfirmaet H. A. V. Ahlgren

v. Aage Nielsen

Værksted: Ved Klosteret 6 . Ryv. 4963 x

Udf. Arb. ved Sct. Michaels Gaard

M. A. Madsen Murermester

Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466

udfører Arbejdet for de katolske Institutioner

Moniës & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen

Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325

Centralvarme . Sanitære Installationer

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466

Østerbrogade 88. Tlf. Ø. 1158

Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester

Adolfsvej 6 . Gent. 424

Udf. Arbejdet v. Assumptionsklosteret Rygaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353

Filial Amagerbro 125. Telefon Amager 4019

Schulstad's
maltede

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Allehelgens Dag lukkes der Kl. 14, derfor paatager vi os at lægge **Blomster paa Deres Gravsted**, naar De ringer til **Vester 8892** og afgiver Ordre samt Gravstedets Nummer. Telefonordre er en Tillidssag, vi staar altid til Deres Raadighed.

Erbødigst D. JØRGENSEN

La France . Vestre Kirkegaard

Unge Katolikker - Kristus, vor Konge - Kristi Offeralter kalder

De unges Fælleskommunion paa Søndag Landet over

»Naar I ser en Sky stige op fra Vest, siger I straks: »Det bliver Uvejrr.« Det bliver det ogsaa. Naar Søndenvinden blæser, siger I: »Der kommer Hede«, og det gør der. I Hyklere, Himlens og Jordens Udseende forstaar I al bedømme; men hvor kan det saa være, at I ikke kan bedømme den nuværende Tid.« (Luk. 12, 54—56).

Det er ikke just blide Ord, der lyder fra Kristi Mund. Men det var nødvendigt for at vække Israels Folk. De var slappe og uimodtagelige for hans Forkyndelse ... for 2000 Aar siden. Det er sikkert ikke af Vejen i Dag at lytte til de samme Ord. Og saa vi er slappe. Se bare, hvor vi kan rose os af at have gjort bare en lille Smule for Kristi Sag paa Jorden. Mon ikke Kristus vilde møde os med Ordene »I Hyklere«. Hvad er det da, der mangler? Er det Bevidstheden om og Længslen efter den rette Konge og Leder som mangler? Er det Kendskabet til Kristus som vor Konge, der mangler?

Skal Krist Konge Søndagen i Aar blive en Fornylse for unge Katolikker, saa lad os alle mødes i Erkendelsen af vor Pligt til at slutte op om den store Konge. Han skal være vor Fører, og hans Ord skal flamme i vore Sjæle. »Jeg er kommet for at kaste Ild paa Jorden. Hvad vil jeg andet end at den skal brænde.« Men den brænder jo ikke i Dag i vore Sjæle. Vi skal være lysende Fakler, som intet Menneske kan komme udenom ... uden at opdage Kristus. Vi skal lade os bruge, slides op i vor Konges

Tjeneste og ikke — som det for det meste er Tilfældet — give ham Overskudet af vore Kræfter.

Unge Katolikker, slut i denne Mening op om Fælleskommunionen paa Søndag i Sognekirkerne over hele Landet og bed til Gud om, at vi alle med større Frimodighed maa virke for Kristi Kongedømme.

Knud Ballin,
Sognepræst.

Rejsebrev fra Færøerne 4

Til Dommedag i de færøske Fjelde

Væder paa Baggrund af færøske Fjelde.

Lige fra mit allerførste Møde med det barske færøske Fjeldlandskab, har jeg haft paa Fornemmelsen at være hensat i et bibelsk Milieu. Vel er de klimatiske Forhold vidt forskellige, ligesom ogsaa Geologerne sandsynligvis vilde protestere mod et alt for enkelt Lighedstegn, men udover det kan de færøske Fjelde sammenstilles med Judæas Bjerge og danne de mest illuderende Kulisser for bibelske Scener; ja, den samme stenede Jord har her som dér affødt lignende Livsformer, saa at man for-

uden Kulisserne ogsaa kan være Vidne til Billeder, som dem vi kender fra Biblens Land.

Saaledes var jeg igaar med til en regulær Dommedag i Judæas Bjerge, eller rettere sagt mellem Strømøes Fjelde. Det var en Faarebonde her fra Thorshavn, der skulde samle sine Faar med Henblik paa Efteraarsslagtningen og sendte Bud efter mig, uden at han havde hørt om min Interesse for det Foretagende. Klokkeren 8 om Morgenen stillede jeg i hans Gaard sammen med

en Flok unge Mænd og Dreng og nogle veloplagte Hyrdehunde. De faa Forklaringer, der blev givet, blev givet paa Færøsk, der i mine Øren godt kunde lyde som Arabisk; det blev bare betyd det mig paa dansk, hvem jeg skulde følges med, og at vi skulde starte med det samme. Efter den kilometerlange Vej, vi maatte gaa i rask Tempo, kunde jeg regne ud, at jeg hørte til den yderste Fløj, der maatte svinge længst ud; snart skilte den ene Dreng sig fra os for at gaa op mod Haugetoppen, mens en ung Mand ledsaget af Hunden, satte i Trav ned ad Dalen for at kæmme Omraadets yderste Grænse langs med Elven.

Vi skulde bare fortsætte lige ud og saa meget som muligt holde Øje med ham. Snart opdagede vi ham da ogsaa langt nede svingende med Armen i Luften, og dér kom de første tre Faar, to sorte og et flødefarvet, løbende forskræmt op ad en Eng; saa stod de stille og saa sig om; det var Hunden, der havde sat dem Skrækken i Livet, saa de nu var villige til at løbe frem foran os. Nu begyndte Haugestigningen, med alle ens dovne Muskler i højeste Gear, fra Sten til Sten og fra den ene grønne Afsats til den anden, snart en Smule vandret for at lade Hjertet falde lidt til Ro efter al den lodrette Anstrengelse, snart ad en Omvej for at undgaa smaa mosgroede Sumpe eller en Samling patina-klædte Stenblokke, der har holdt Stævnemøde fra Tidernes Morgen. Godt, at Vejret er saa eventyrligt skønt; Himlen er lyseblaa med hvide Striber, og Solen sætter Kulør paa Bjergskraaningen over for mig. Jeg har efterhaanden naaet et Plateau, saa Musklerne kan slappe af; her er der kun mindre Knolde, som jeg endda kan gaa udenom, naar det ikke gælder om at komme forbi en eller anden Bjergsø eller jeg skal finde et Sted, hvor jeg ved at springe fra Sten til Sten kan naa over Elven. Jeg klatrer op paa en Høj for at faa Øje paa de to nærmeste Jægere; dér til højre ser jeg Drengen som en diminutiv Dukke staaende paa

Haugens øverste Top; saa længe han staa dér stille, skal jeg bare holde mig tilbage; længere henne til venstre kommer den ene unge Mand til Syne, stadig jagende de tre første Faar foran sig, mens den tredje med Hunden vistnok opererer nede i Dalbunden. Efterhaanden dukker hele Klynger af Faar frem i Dal-kedlen foran mig; de sorte og brune faar man først Øje paa, som de kommer farende frem mellem Stenblokke; saa staa de stille og genoptager Græsningen. Højere oppe er der endda en hel Række, der bevæger sig i modsat Retning; de har endnu ikke faaet at vide, hvor Josafat-Dalen ligger, men det varer ikke længe, førend atter andre med en lille Djævel af en sort Hund i Hælene paa sig kommer styrtende og gør dem det klart, saa de alle i vild Fart styrter ned til Dalen. Langt om længe er ogsaa jeg løbende over Stok og Sten — det vil sige Sten og Græstørv, for der findes i hele denne Udstrækning hverken Træ eller Busk — naaet hen til det saakaldte Nedstyrtningssted. Jeg bliver nødt til at bremse ganske gevaldigt op for ikke bogstaveligt at styrte ned, men staa dog stille nu og da for at nyde det imponerende Skue, den græs-klædte Fjeldskraaning her byder paa.

Det myldrer med Faar, der i tykke Fletninger snor sig frem mod Dalbunden; her har vi jo Billedet fra Højsangen, hvor Brudgommen siger til sin Veninde: »Dit Haar er som en Gedeflok bølgende ned fra Gilead« (4, 1). Hundene holder Farten i Geledderne, mens Mænd og Dreng trænger dem sammen mod een Punkt, et Staaltraadshegn, hvorfra hele Flokken gennes ned i det saakaldte »Rat«, der er den lokale Betegnelse for disse Faarefolde; denne her er helt støbt i Beton og viser sig ved en lav Betontunnel at staa i Forbindelse med et af Englændernes efterladte Blikskure. Hele denne vuggende Klynge bevæger sig henimod Folden; en eller anden sort Væder, der vist har en Anelse om, hvor det hele fører

hen, kaster sig pludselig med hele sin Vægt ind mod Staalhegnet, men bliver taget med Pelsen og trukket tilbage. Dog er det lykkedes et Faar at smutte bort fra Forestillingen; det har taget Flugten og sætter i fuld Fart op ad Bjergskraaningen, men i et Nu har tre, fire Hunde indhentet Desertøren, spærret Vejen for det og fører det under ekstra voldsom Glammen tilbage til Folden, hvor det arme Dyr presser sig ind imellem den i Forvejen tæt-pakkede Skare. Folden bliver lukket med en Laage; i Mellemtiden har de første Faar begyndt deres Vandring gennem Tunnelen og ind i Blikskuret, hvor Opslaget paa Døren, der paa Engelsk og Færøisk meddeler, at der her ingen Adgang gives uden Forevisning af Pas, vel nok ikke er nedtaget, men dog tilsyneladende sat ud af Kraft.

Jeg sidder mellem Søjdemænd (tilsynsførende Hyrder) og i Dagens Anledning engagerede Naboer og faar under Nydelsen af en god Kop varm Kaffe med Smørrebrød Forklaring paa alt det, jeg gerne vil vide, mens jeg med Øjnene følger, hvad der foregaar. Faarene selv gør ikke meget Spektakel; de staa der, Vædere og Faar mellem hverandre, men bræger kun sjældent. Det svarer nøje til Biblens Ord om »Lammet, der føres til Slagterbænken og ikke aabner sin Mund«. Det gør derimod Hundene; de kæfter hele Tiden op, idet de i elegant Løb kredser omkring Faarefold og Blikskur, som om de ikke stolede paa disse moderne Materialer, og det ene var dem, der havde Ansvar for Fangerne. Imidlertid har Sofus — det er Bondens Navn — begyndt Sorteringen. Et Par Dyr med Naboens Øremærke bliver taget ud; andre faar en Flig af Øret klippet af; mens atter andre, der har unddraget sig Foraarsklipningen, faar deres Overfrakke delvis flaaet af. Saa bliver alle Vædere sorteret fra og sat over i et særskilt Aflukke; det er dem, der er dømt til Døden. Jeg hænger over Bræddevæggen og be-

graver min Haand i deres Uld, idet jeg beundrer de flot svungne Horn, der ligger tæt mod Panden og slaar en Krølle nedad; det er en Tegning, der kunde inspirere en moderne Damefrisør. Der var en Tid, da disse samme Horn inspirerede Vaa-benfabrikanter, og Vædere plejede at blive taget i Brug for at storme Byportene; det var rigtignok længe inden man talte om Flyvebombere og V-Vaaben. De færøske Vædere unddrager sig min kællende Haand, idet de med et Ryk vender deres stolte Hoved bort, eller ogsaa ser de ligeglade paa mig ud af deres store ovale Øjne med Perlemorsindfatning. Saadan har de staaet for Profeten Jeremias, da han i sin Klagesang talte om: »Israels Fyrster, der er som Vædere, der ikke finder Græsgange, og som kraftesløse vandrer bort for Forfølgerens Aasyn« (Klagesange 1, 6).

En for en bliver de ført uden for Skuret, hvor en Mand eller Dreng tager fat i dem, sætter dem paa Halen og binder Benene sammen paa dem, hvorefter de bliver lagt langs Vejkanten. Der ligger de snart i en hel Række, tæt op ad hinanden, sorte og brune, gullige og flødefarvede; en enkelt prøver ved at sprælle at gøre sig fri for sine Lænker, saa falder ogsaa den til Ro og ligger stille og tavs hen mellem alle sine Lidelsesfæller.

Saa lyder der en Brægen, som jeg endnu aldrig har hørt paa Færøerne; det er Faareflokken, der er sluppet løs og af Drengene bliver dirigeret mod Fjeldene; det er hele Dagens nervøse Spænding, der her udløses under hjerteskræende Mæ-Mæ i alle mulige Tonearter.

Jeg ser en sidste Gang paa de hundne Vædere, der ligger der som om de var døde, mens Sofus' yngste Pøde skræver hen over dem, putter sin Finger i Pelsen paa en eller anden, mens han med skingrende Stemme bliver ved at raabe: »Papi, eg vil drepa lambid«; saa spadserer jeg tilbage ad Thorshavn til, standsende nu og da for at ømme det ene Laar, der har beva-

ret smertelige Minder om Morgenturens Kraftspring. Samtidig trænger en hel Del bibelske Reminiscenser sig paa. Jeg maa bl. a. tænke paa Frelserens Ord hos Johs. 10, 16: »Jeg har andre Faar, der ikke hører til denne Fold; ogsaa dem bør jeg føre hid, og de skal høre min Røst; og der skal blive een Hjord og een Hyrde.« Det er saa meget som en Bøn for Pastor Boekennoogens og Franciskanersøstrenes Gerning her paa Færøerne.

Men endnu mere vender Billedet tilbage af disse dødsdømte Vædere og faar mig til at tænke paa Herrens Ord hos Matt. 25, 32: »Og alle Folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem fra hverandre, lige-

som Hyrden skiller Faarene fra Bukkene. Og han skal stille Faarene ved sin højre Side og Bukkene ved den venstre.« Og uden at jeg ved af det, gaar jeg mellem de færøske Fjelde og nynner en Strofe af Sjælemessens Sekvents: Dies iræ, dies illa; det er den, der lyder:

Inter oves locum præsta
Et ab hædis me sequestra
Statuens in parte dextra.

Du fra Bukkene mig skille
Og blandt Faarene mig stille
Ved din Højre, Jesu milde.

Det var en Bøn for mig selv med Henblik paa den Dag, da jeg atter skal være med til Dømedag, men da ikke længere som den, der jager, men som en, der bliver jaget.

Kaffen er skænket

En fransk Novelle

Siden den Dag han højtideligt var blevet indsat i sit lille Sogn i Ardennerne — det var nu et halvt Aar siden — havde han ikke spildt sin Tid.

Naturligvis — Menigheden var ikke saa farlig stor, men Husene laa spredt, og Gaarde og Udflytterhuse var der mange af, med lange Mellemlum. Da Menigheden var kommet ham saa venligt i Møde den første Dag, havde han bestemt, at han vilde hilse paa hver enkelt — ingen maatte forbigaa, der skulde tages lige meget Hensyn til alle — i Ardennerne »med den haarde Grund og de stærke Hjerter«, som der staar i Sengen, er man meget nøjeregnende.

Han var altsaa gaaet fra Hus til Hus, var begyndt hos Sognefogeden, var derpaa hos Sogneraadsmemberne og saa hos Læreren ved den kommunale Skole. Visitten hos Læreren var et ret vanskeligt Foretagende. Han var gaaet forgæves to Gange, men den tredje Gang lykkedes det ham at komme ind i Skolen, tilfældigvis gennem den

Dør, hvorover det første Ord af Republikens stolte Devise: »Fried — Lighed — Broderskab« stod. Efter den meget venlige Modtagelse var han blevet lukket diskret, yderst diskret, ud af Døren til Haven, — for at der ikke skulde komme nogle for Læreren ubehagelige Historier ud af dette, for Resten meget kærkomne, Besøg.

Han kendte nu hele Skalaen af Modtagelser, lige fra den isende kolde til den begejstret varme, med alle Mellemløbet: den generte — den høflige — den ærbødige — den overlegne — den joviale — — og den almindeligste: den venlige.

Han havde altsaa faaet talt en Del med sine Sognebørn, havde brudt Isen adskillige Steder, faaet givet en Bunke Oplysninger og gode Raad og havde — for ikke at vise sig stor paa det — drukket utallige Glas af mere eller mindre mærkværdige Drikkevarer, som for en Tid forstyrrede hans ellers glimrende Helbredstilstand. Men sige nej gik

stadig ikke an, for enhver ved, at Ardennerfolkenes Hjerte sidet tæt ved Maven!

Trods alt var han ikke tilfreds med sig selv.

»Tænk ikke saa meget paa det, der er gjort, som paa det, du mangler at gøre,« siger et fransk Ordsprog. Han havde ganske vist gjort meget, men han manglede at besøge eet Hus, som han ikke kunde besøge.

Han havde faaet det at vide, straks han kom til Sognet, at hvis han vovede sig hen til den skrækkelige Kommunist, udsatte han sig for det aller værste, han vilde mindst blive skældt ud og sat paa Døren paa den mest uforskammede Maade, ja, maaske endda overfaldet! Man havde formanet ham til at udvise den største Forsigtighed, baade af Hensyn til sin præstelige Værdighed og sin egen personlige Sikkerhed.

Ganske vist havde han lyttet lidt skeptisk til det altsammen — han havde jo været med i Krigen, og saadan en Smule skulde ikke genere ham; men han længtes saa forfærdelig efter Fred og Ro, og saa er der det, at Krænkelser og Forhaanelser altid gør ondt, selv om man har hørt dem nok saa mange Gange, — saa hvorfor udsætte sig for dem uden Grund?

Flere Gange havde han passeret det farlige Sted, kikket paa det med bankende Hjerte, tøvet et Øjeblik — og var saa gaaet sin Vej igen.

Men en Dag kunde han ikke holdet det ud længere. »Det er alligevel mine Sognebørn,« tænkte han, »og det er bedre, at jeg bliver rigtig klar over, hvad der bor i dem. Maaske jeg bliver skældt grundigt ud — men hvad — det dør man ikke af, og jeg kan vel ogsaa være Mand for at give Svar paa Tiltale. Og naar jeg har været der, faar jeg saadan en god Samvittighed.«

Næste Formiddag bankede han paa Fjendens Dør og gik ind uden at bryde sig om de to Hundes alt andet end venlige Modtagelse. Ud fra Køkkenet kom Husholdersken, hvis skikkelige, røde Ansigt ikke udtrykte

andet end den højeste Forbavselse ved Synet af den sorte Skikkelse, som ganske rolig og smilende viste sig paa disse Ene-mærker.

»Men Hr. Pastor — Her Pastor — — hør, Jules!« Præsten var allerede inde i Stuen, og der stod Jules, den farlige Jules, den slomme »Røde«, Kommunisten, og saa lige saa forhavset ud, som en Ræv sandsynligvis vilde se ud, hvis en Høne pludselig tog den i Nakken.

»Nå, Hr. Pastor, er det virkelig Dem! Kommer De her til mig — det maa jeg sige! Naa, De ved maaske, at jeg var vred paa Deres Forgænger, fordi han aldrig satte sine Ben her; alle andre Steder kom han, men mit Hus gik han forbi, som om det var pestbefængt. Ved De hvad, Hr. Pastor, man har jo Lov at have sine egne Idéer, men derfor bryder man sig da ikke om at staa uden for. Og jeg var Kordreng, da jeg var Barn, og jeg synes altid det er morsomt at snakke med en Præst. De ser for Resten ud til at være af den Slags, som jeg kan li', vi skal saamænd nok komme ud af det. Og saa har jeg hørt, at De laa ved Mort-Homme, og dér var jeg lige ved at blive slaet ihjel. Hør, De vil jo nok nyde et eller andet, ikke? — Marie!«

Men i samme Øjeblik gik Døren op, og Marie stak sit røde Fuldmaaneansigt ind og sagde:

»Værsgo', Hr. Pastor, Kaffen er skænket!«

Præsten havde ikke faaet sagt mange Ord, før han sad ved Bordet og nød, virkelig nød, den uventede Kommunistkaffe. Og det faldt ham ikke ind at sige nej til det, som i Ardennerne altid hører til Kaffen, det lille Glas Brændevin, som kan vække en død til Live.

Paa Hjemvejen til sin Præstegaard sagde han til sig selv: »De er gode nok paa Bunden — alle sammen. De skubber ikke dem bort, som holder af dem og taler med dem. Vi holder af dem og forstaar dem, og vi vil prøve paa at faa dem mere i Tale. Bare vi gør os Umage, ender de nok med at høre os til.«

En Diskussion med LAND OG FOLK

Den 14. Oktober stod følgende at læse i „Land og Folk“

Det katolske Sankt Ansgars Forlag har indrykket en Annonce i »Dansk Boghandlertidende« for en Roman af en Forfatter van der Meersch, hvis Bog »Menneskefiskere« til November udkommer paa Dansk. »Vi plejer ellers ikke at udsende andet end religiøs Litteratur«, oplyser Forlaget Sankt Ansgar. »Men her er en Bog, De bør beskæftige Dem en hel Del med. Ved De noget Problem, der optager Folk mere i Øjeblikket end den voksende Spænding mellem Sovjet og Resten af Verden — den kommunistiske Del af Menneskeheden og den, der bygger paa kristne demokratiske Principper? Pas paa denne Bog, der er den første Skildring i Danmark af Kommunismens eneste praktiske Modstander Jocismen, den store nye Arbejderbevægelse, der langsomt erobrer Proletarmasserne tilbage til Kristendommen — den Bevægelse, som maa slaas mod den kapitalistiske Udnyttelse af Arbejderne med den ene Haand og mod den kommunistiske Vildledelse med den anden — den Bevægelse, som har givet det kristne Demokrati Overvægten i en hel Række europæiske Landes Regeringer.«

Demokratiet har efterhaanden mange Venner, som man maa bede Himlen beskytte det imod. Oxfordprofeten Buchman har ikke større Ønske end moralsk at opruste Arbejderne, saa de indser det nedværdigende og moralsk forkastelige i at danne Arbejderorganisationer og forlange højere Løn, og den pavelige Jocisme slaas med den ene Haand med Kommunismen og med den anden med Arbejdsgiverne til Fordel for Arbejderne og det kristne Demokrati. Men man kan jo nok have Lyst til at spørge, om det Demokrati, som Jocismen agter at indføre, er af samme Skuffe som det spanske Francostyre? I Spanien stillede Pavestolen sig under Borgerkrigen paa Francos Side imod den demokratiske Regering, og det var med den katolske Kirkes Velsignelse, det spanske Folk blev berøvet sin Frihed og tvunget til at leve i Sultekaar og Tyranni. Og i Italien levede den katolske Gejstlighed i bedste Forstaaelse med Mussolini, der vel ligesaa lidt som Franco kan betragtes som nogen egentlig Demokrat.

Vi kender tilstrækkelig til den katolske Kirkes »kristne, demokratiske Principper«!

Forlaget Sankt Ansgar burde fortælle os, hvilken Haand Katolicismen har brugt til at bekæmpe Francodiktaturet og Fascismen, men Svaret vil formodentlig lade vente paa sig. For Sandheden er jo, at den katolske Kirke altid har haft begge Hænder fuldt optaget af at bekæmpe Arbejderklassen og stive Overklassen af, og at den ikke hader noget mere end Demokratiet. Og selv om Katolicismen optræder forklædt som den lille Rødhættedemokratiske Bedstemor, ved vi, at den har en stor Mund og skarpe Tænder, og at den ikke tænker paa andet end æde Demokratiet — som det skete i Spanien.

Nedenstaaende Svar kunde ikke optages i »Land og Folk«

De spørger os i Deres Artikel »Døgnnet rundt«, 14. Okt., hvilken Haand Katolicismen bruger til at bekæmpe Francodiktaturet med. — Det kan vi godt svare Dem paa. Med en vis Tømmersvends Haand, som det hverken lykkedes Pilatus eller Franco at slaa ihjel. Nærmere forklaret, saa er Kristendommen eet, og vi, der forsøger at praktisere den, noget andet. Det er muligt, at der er gejstlige og læge Katolikker i Spanien, der benytter sig af Francos Interesse i at staa sig godt med Kirken til at mele deres egen Kage; Judas findes alle Vegne. Men Kristendommens Idé, hvis De bedre forstaar det Udtryk, er stadig en levende Realitet, og gennem dem den besjæler er den evigt i Kamp mod Undertrykkelse og Uretfærdighed.

Vi kan godt fortælle Dem, at vi Katolikker slet ikke er saa glade for Franco, dertil er hans Metoder for meget i Retning af Stalins. Men det er ikke saa lige til at blive af med ham. Kunde vi bare være sikre paa, at vi ikke fik den anden, hvis vi vippede ham, saa prøvede vi gerne; men af to Onder maa man vælge det mindste. Det kan være, at Franco ogsaa anvender hemmeligt Politisk, ogsaa berøver Folk Friheden og holder Smaafolk i Fattigdom, men han berøver dem i hvert Fald ikke Glæden ved at faa at vide, at Kærligheden eksisterer og skal sejre over alle Gemenheder engang, og at Livet skal fortsætte frit og ubundet for de forfulgte, naar alle Undertrykkerne ligger med Næsen i Vejret. Han voldtager ikke Folket med antireligiøs Propaganda. Derfor foretrækker vi trods alt et Franco-Spanien fremfor et rødt, men vi er ikke glade for det. Og vi danske Katolikker vil maaske en Dag, hvis vi faar Syn for Sagen, ligesom de franske Katolikker blive bitre Modstandere af Franco og kun laale ham, til Demokratiet (hermed mener vi Ordet i dets egentlige Betydning) kan indføres.

I Stedet for at være saa forargede over, at vi kristne er nødt til

at skelne mellem Kristi Lære og vore egne tvivlsomme Forsøg paa at praktisere den, skulde De hellere prøve paa at være lidt logiske. Sæt nu at De f. Eks. skulde svare paa, hvad der blev af de Millioner, der er forsvundet østpaa i plomberede Jernbanevogne? Ja, det er kun et Tankeeksperiment, jeg ved nok, at det ikke lader sig gøre. Eller at De skulde forklare, hvorfor de Partimedlemmer, der fornylig brød ind i en af vore Kirker i Jugoslavien, dræbte en Præst og lige var ved at gøre det af med en anden, kun fik nogle Maaneders Fængsel, medens den Præst, der var saa uforsigtig at overleve det, fik seks Aar? — Der var sikkert mange pæne danske Kommuniste, der vilde tygge lidt paa det og mene; at fordi nogle enkelte Kommuniste er Sted i Verden bærer sig forkert ad, behøver Kommunismen som Idé jo ikke at være forkert.

Det er nøjagtig, hvad vi ogsaa mener. Der er mange Gange i Verden begaaet blodig Uret af Katolikker, og det vil vi lige saa nødtigt have identificeret med vor Idé. Og nu er vi inde paa det rigtige Spor: det vi skal drøfte er, hvorvidt der i henholdsvis Katolicismens og Kommunismens Idé er *Hjemmel* for saadanne Forbrydelser eller ej. For vort Vedkommende er Sagen hurtigt undersøgt, De behøver bare at slaa op i vort efterhaanden alderstegne Manifest: *Katolsk Katekismus* og se, hvad vi forstaar ved de ti Bud, og at det ikke er os muligt at bryde dem, hvis vi skal være i Overensstemmelse med vor Idé. For Deres Vedkommende stiller Sagen sig lige modsat; iflg. den marxistisk-leninistiske Livsanskuelse gives der nemlig ikke noget bestemt, som er godt, og noget, som er ondt: Det, der tjener Statens (vel at mærke den kommunistiske Stats) Interesse, er »godt«, og kun det, der gaar imod denne Interesse, er »ondt«. Det vil altsaa sige, at De føler Dem berettiget til at anvende *et hvilket som helst Middel* til at opnaa, hvad De vil, selv om det skulde være det ene Middel den ene Dag og det modsatte Middel (som De maaske lige selv har bekæmpet) den anden Dag. Det aabner jo unægtelig nogle uhyggelige Muligheder, imod hvilke selv Tyskernes Krematorievogne kommer til at blegne. Hvis nogle af os gaar hen og bliver Forbrydere, saa vil vi i hvert Fald være i aaben Modstrid med vor Lære og dermed vore Trosfæller, men hvis De gaar hen og bliver det, saa er det baade gavnligt og rosværdigt. — Det er en haard Mundfuld. Skulde der være en enkelt pæn, dansk Kommunist, der ikke kender sin egen Livsanskuelse, saa er vi til Disposition med Citater fra baade Marx, Engel og Lenin.

Sven Damsholt, Boghandler.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

En Reutermeddelelse fra Rom vil vide, at der til umiddelbart efter den hellige Faders Hjemkomst fra Sommeropholdet i Castelgandolfo er berammet et Konsistorium, hvor der vil blive udnævnt seks nye Kardinaler. Blandt Navnene paa denne Liste kan nævnes den irske Kirkes Primas, Ærkebiskoppen af Armagh, Mgr. John F. D'Alton. — Præsident Truman har meddelt, at Mr. Myron Taylor vil fortsætte sit Virke som den amerikanske Præsidents personlige Repræsentant ved Vatikanet. Der har som bekendt været en Del Kræfter i Gang for at faa Taylor kaldt tilbage, men Præsident Truman definerer Taylors Arbejde som bestaaende i »at bevare Følgelsen med de kirkelige Lederes Indflydelse og Bestræbelserne for at skabe en varig Fred«. — Søndag 9. Novbr. genoptages Beatifikationshøjtidelighederne i Peterskirken og den første drejer sig om den i 1936 afdøde franske Dominikanermonne, Jeanne de la Noue.

Amerika

I Skovene rundt om Jesuitermartyrernes Helligdom i Auriesville anstilles der for Tiden ved Hjælp af Minedetektorer Undersøgelser efter den i 1642 af Irokesserne myrdede Sct. Rene Goupil's jordiske Rester.

Tyskland

Et mærkeligt Skib sejler i Øjeblikket op ad Rhinen: 300 Kirkeklokker er paa Vej fra Hamburg til deres respektive Hjemsteder i Syd-Tyskland. I 1942 maatte Bispedømmet Freiburg aflevere 3000 Klokker til Hitlers Vaabensmedie. Af disse eksisterer endnu ca. 350 — som nu altsaa bringes hjem igen. — Ministeren for de britiske Zoner i Tyskland og Østrig, Lord Pakenham, har haft nogle Drøftelser med Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings. Kardinalen fortalte Lord Pakenham om de »truende Tilstande« i Vest-Tyskland og gav Udtryk for sine Bekymringer for sit Folks morale og religiøse Vælfærd. — Hjelpebiskoppen i München, Mgr. Anton Scharnagl, der umiddelbart efter Kapitulationen blev suspenderet fra sit Embede, som han havde været »fritaget« for allerede siden 1943, har for nylig været stillet for Denazifikationsdomstolen i München.

Kirken ønsker ikke Verden opdelt i Blokke -

»Osservatore Romano« har i en Artikel i sidste Uge taget til Orde i Anledning af, at den anglikanske Ærkebiskop af York, Dr. Garbett har kritiseret Vatikanet fordi, det — som han hævdede — »opmuntrede til en Deling af Verden i en kommunistisk og en antikommunistisk Blok«.

Vatikanerbladet svarer hertil, at Kirken ikke tilsigter at skabe Blokke, men udelukkende at finde »den bedste Vej frem til at samle Sjæle og Kræfter i den Hensigt at faa Menneskeheden til at tjene Fredens Sag.« Der som Ærkebiskoppen af York havde læst sine Aviser lidt mere omhyggeligt — tilføjer Osservatore lidt sarkastisk — vilde han maaske have lagt Mærke til, at Vatikanet i Sommerens Løb flere Gange er blevet bebrejdet at have tjent den sovjetrussiske Propaganda, idet Osservatore paa det bestemteste havde udtalt sig imod en Deling af Verden i to Blokke. Osservatore nægter endvidere, at de »reaktionære« finder noget som helst Tilholds-

„Osservatore“ svarer York's Ærkebiskop

sted i den katolske Kirkes »kristne Socialisme«, men indrømmer paa den anden Side, at Katolikkerne »over alt hvor Forholdene tillader det« indtager den mest bestemte Stilling imod enhver Form for Totalitarisme. Endvidere er det en uimodsigelig Kendsgerning, fortsætter Osservatore, at hverken Katolikkerne eller Vatikanet — saaledes som Dr. Garbett gør det i sin Artikel — sammenblander Rusland og Kommunismen. Reaktionen mod Kommunismen har snarere en moralsk og religiøs Karakter end en politisk, og sker i den demokratiske Tankes, Navn«.

Børnene i den sovjet-russiske Zone er for „trætte“ til Katekismus

Det meddeles fra paalideligt Hold, at enhver Form for Religionsundervisning i Skolerne inden længe vil ophøre i den sovjet-russiske Zone i Tyskland. De seneste Meddelelser, der tyder i

denne Retning, kommer fra Dredsden i Sachsen. De lokale kommunistiske Myndigheder har her udsendt en Forordning om, at Religionsundervisning kun maa gives Torsdag og Søndag, og da kun udenfor den regulære Timeplan. Motiveringen for denne Bekendtgørelse er, at Børnene er »for trætte« til at overvære disse Timer, siden de ikke kan inkluderes i den almindelige Timeplan!

I Berlin har Byraadet endvidere vedtaget en Lov, der overlader al Kontrol med den offentlige Undervisning til Kommunen, der i dette Tilfælde bestaar af Kommuner og Socialdemokrater.

Den store Kunststilling, der netop afholdes i Dresden, indeholder ikke eet eneste religiøst Maleri. Man vil erindre, at nogle af de berømteste religiøse Malerier, f. Eks. den sixtinske Madonna, var blandt de værdifuldeste Kunstværker i det tidligere Kunstgalleri i Dresden.

Østrigsk Biskop om

Rosenkransbønnen vor Hjælp i Tidens

Biskoppen af Linz, Mgr. Fliesser, har i ledning af Rosenkransfesten udsendt et Hy hvori han beskriver Nøden i Østrig i Øjeblikket kommer ind paa de Midler, der maa søge raade Bod paa al Øjeblikkets Nød. »Det var muntrende og fortrøstningsfuldt — udtaler pen til at begynde med — da man i 1945 i drage Lære af den Kristus- og kirkefjendtligheds socialismes Undergang og syntes at være met til Erkendelse af, at det ikke gik uden dommen. Men Gerningerne udeblev. Med Fortegn og Farver hersker atter Had og Verdenspolitikken, og Krigens Spøgesle er a net frem. Haanen mod de kristne Grundsætninger og den kristne Sædelære demoraliserer Folkelagene og Familielivet, og den stadig stigende Kønssygdommene er kun et sørgel paa, hvor syg og ødelagt Menneskejælen faa

Desværre er vort eget Fædreland — udt østrigske Kirkefyrste — ej heller blevet det og Genopblomstringens Eldorado, som ventet og haabet paa. Fra alle Sider vælter Bølger ind over os og truer med at begrave

I denne yderst kritiske Situation er Rosenkransbønnen det bedste Redningsmiddel. »Vi maa nu, da det menneskelige Diplomati, den militære Kløgt og Snilde og Opdragelseskunst i

Kirkeledere ved „det runde Bord“

Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin (t.v.) og den anglikanske Ærkebiskop af Canterbury, Dr. Fischer (i Midten) var blandt de ledende kirkelige Dignitarer, der for nylig deltog i „Ridderne af det runde Bord“'s Møde i London. Ovenfor ses de to Kirkemænd sammen med Præsidenten for „Ridderne af det runde Bord“'s Klub, Jarlen af Athlone.

Radio-Kongressister hos Paven

Den hellige Fader taler til
200 Delegerede fra den
internationale Radiokongres

Den hellige Fader i Castel Gandolfo har modtaget over 200 Medlemmer af den internationale Radio-Kongres, der afholdtes i Anledning af 50-Aarsdagen for Radioens Opfindelse og overraskede Deltagerne i Audiensen med en længere Tale, hvori han gav en straalende Fremstilling af den egentlige Mening med al sand Videnskab: at arbejde, ledet af en ægte Kærlighed til Gud og Menneskene og udbygge det vundne. Paven mindedes ogsaa ved denne Lejlighed den store Radiopioner Marco-

ni, der var en tro og hengiven Søn af den hellige Kirke og som paa den mest storslaaede Maade havde stillet sin Dygtighed og sine Erfaringer til Raadighed for Udbygningen af Vatikanets Radio.

Tysk Kongregationspræsens opnaar Helligheds Ry

Ved et af de seneste Kongregationsmøder meddelte den gejstlige Leder af Mariakongregationen for Mænd i München i sin Prædiken, at der har fundet to Heldbredelser Sted efter en Novene til Kongregationens tidligere Præsens, Pater Rupert Müller SJ, hvem Nazisterne forfulgte saa grusomt og som døde i Helligheds Ry.

tet saa jammerligt, mere end nogensinde før anraabt de himmelske Kræfter om Hjælp ved Verdens og Menneskehedens Nyordning og Rekreation. Og dette naar vi kun ved efter Kristi Henvisning at bede mere og inderligere. Naar vi derfor anbefaler Rosenkransbønnen saa ganske særligt, saa er det fordi Gudsmoder i Fatima har anvist den daglige Rosenkransbøn som særdeles velegnet til at bane Vejen til Gud, og hvad andet er det, Menneskeheden mangler end netop at kende og følge Vejen til Gud!

„Rosenunder“ i England?

Politiet har maattet regulere de Menneskeskarer, der i den sidste Tid har søgt til St. Mary's Church i Heaton Norris, Stockport, da Rygtet om et »Blomsterunder« bredte sig ud over hele England. En Krans af levende Roser anbragtes for fire Maneder siden paa en Gudsmoderstatue i Kirken, og til Trods for, at Blomsterne har staaet der saa længe i den varme Tid, og Solen har skinnet paa dem gennem et Sydvindue, er de idag lige saa friske, som da man anbragte dem der. Sognepræsten Dr. James Thurmer bekræfter disse Oplysninger.

ned An-
debrev,
kket og
s for at
saa op-
Biskop-
nente at
lige Na-
re kom-
Kristen-
ændrede
Hævn i
tter ma-
etninger
ihlret
ge Stig-
gt Tegn
ktisk er.
aler den
Fredens
i havde
Nødens
os
enkens-
ta netop
enneske-
ar svig-

Fest i Maribo

Paa Maria Optagelses Dag var det 50 Aar siden, St. Birgitta Kirke i Maribo blev indviet, og den 18. August havde Sognepræsten, Pastor Klessens 40 Aars Jubilæum. Pastor Klessens var paa det Tidspunkt i Holland, saa Festlighederne blev udsat til Søndag den 28. September, Kirkevielsesfesten.

Lollands-Posten skrev om Festlighederne:

»Den dobbelte Jubilæumsdag blev indledet med to Festgudstjenester i den smukke Kirke, der i Dagens Anledning var pyntet ekstra smukt med Blomster og Guirlander. Pastor Klessens blev afhentet ved Præsteboligen af smaa Piger med Guirlander i Hænderne og prædikede i Kirken, baade paa Dansk og Polsk, over den samme Tekst, som lød ved Biskoppens Indvielse af Kirken for 50 Aar siden. Kirkekorret var i Dagens Anledning udvidet betydeligt, og til de to Gudstjenester var langt den største Del af Menighedens 4—500 Medlemmer til Stede, ligesom der saas mange Kirkegængere fra Stiftets to andre katolske Sogne i Nakskov og Nykøbing.

Om Eftermiddagen var der stor Fest i St. Birgittasalen, der var fyldt til sidste Plads og endnu mere, og her opførte Medlemmer af Menigheden en Amatørforestilling et højaktuelt Stykke om Jødeforfølgelserne. Guldsmed Zigmund, Saxe-købing, takkede paa Menighedens og St. Fidelis Foreningens Vegne Pastor Klessens hjerteligt for de 37 Aar, han har været Sjælesørger for Menigheden paa Midtjylland og overrakte ham en større Pengegave, indsamlet blandt Menigheden. Pengene skal anvendes til Opsætning af et nyt Stakit om Kirken.

Til Slut takkede Pastor Klessens Menigheden for de mange Aars frugtbare Gerning, idet han udtrykte sin Taknemmelighed over, at Menigheden, da han var kommet hjem fra Besøget hos sine Slægtninge i Holland, havde sagt: — Vor Fader er kommet tilbage. Dette havde glædet ham meget, og han mindede om, at det var noget af det vigtigste, at Menigheden følte sig som en stor Familie, bundet sammen af en fælles Tro. Til Slut sagde han: — Og derfor skal dette ikke alene betragtes som en Kirke og et Menighedshus, men som et Hjem.»

Til dette Referat kan føjes enkelte Ting. Kirkens Kapellan, Pastor Spiering havde indøvet en trestemmig Messe med Koret i Dagens Anledning. Den Alba, Pastor Klessens bar, er skænket af en Kreds af Damer i Holland, der syr Paramenter til Missionslandene, gennem en Dame, der i Sommer besøgte Lol-

land med W. F. A., og som blev saa begejstret for vor smukke lille Kirke, saa hun med det samme bad om Pastor Klessens Adresse i Holland.

Til Stede ved Festlighederne i den smukt dekorerede St. Birgittasal var ogsaa Pastor Janssen fra Nakskov og Pastor Jaworski fra Nykøbing. Teaterstykket, der blev opført, hed »Bag stængede Døre«.

Det var alt i alt en Fest, der indtræder værdigt i Rækken af tidligere Fester i St. Birgitta Kirkes Historie. n.n.

A. C.s Opgaver

A. C.'s Indbydelse til Drøftelse af Foreningens Opgaver ved et Møde i Stenosgades Røde Sal d. 15. ds. var blevet modtaget af saa mange, at Salen var fyldt til Trængsel, da Ingeniør Wissum aabnede Diskussionen. Han kunde se ud over et Publikum af kendte katolske Navne og unge fra Hovedstadens Foreninger.

Ingeniør Wissum forklarede Adgangsbegrænsningen til Foreningen, opridsede dens Arbejdsfelter og gav en Oversigt over Planer og Idéer, der i Tidens Løb havde beskæftiget A. C., som Akademikernes Bidrag til det almene katolske Arbejde.

Sognepræst Knud Ballin var anden Indleder og gav en Række Anvisninger paa praktiske Opgaver for katolsk Aktivitet. Han komplimenterede A. C. for den værdifulde Konsolidering af Foreningen, der var foregaaet efter en Nedgangstid, men mente, at Tiden var inde til at gaa fra Konsolidering til Aktion. Studenterne havde efter hans Mening nok at bestille med deres Studier, men unge af andre Grupper var lige saa haardt spændt for med Arbejde.

Sidste Indleder var Boghandler Damsholt. Han beskæftigede sig med Forholdet mellem Milieuforening og Sogn. Indenfor Milieuet sker en nødvendig Indlevelse i katolsk Tankesæt, men dette bør siden føre den enkelte ind i Sognets Fællesskab, hvor enhver social eller anden Deling bør være ophævet. Vi trænger til Milieu-grupper af Arbejdere, Bønder, Handelsfolk o. s. v. Og saa skal de alle fore deres Folk ind i Fællesskabet.

I den lange Diskussion deltog med stor Iver en Snes Talere. En Del A. C.'ere gav stærke Udtryk for deres Glæde over Foreningen

og over det katolske Kammeratskab og den katolske Belæring, de der havde fundet. Gennemgaaende mente de, at Studenter ikke har Tid til mere end deres egen Forening ved Siden af Studierne. Men et enkelt af Pastor Ballins Forslag — om en Fortegnelse til Brug for Foreninger over Foredragsholdere og Emner — mødte megen Interesse.

Frk. Tove Rasmussen imødegik kraftigt enhver Tanke om, at Akademikere ikke kan omgaa Folk af andre Milieuer paa lige Fod, og fremhævede, at der af katolske Akademikere bliver øvet et værdifuldt Arbejde gennem smaa Kredse, der opnaar Kontakt med de forskelligste Mennesker.

Fra flere Sider indenfor andet Ungdomsarbejde lød Opfordringer til A. C. om Samarbejde og man hævdede som Pastor Ballin, at alle unge er travlt optagne af deres Fag. Især fra Ordrup K. U. K. med Erik Guldager som Ordfører udgik Opfordring til saadant Samarbejde.

Flere katolske Arbejdere havde Ordet for at udtrykke deres Haab om god Vekselvirkning mellem Arbejdere og Akademikere. Fuldmægtig Enoch Hjorth, der tegnede sig for Aftenens kraftigste Indlæg, sluttede sig hertil og fastslog, at Akademikernes Arbejde ligger ude i Befolkningen. Han efterlyste bl. a. Akademikernes Indsats for Menighedsplejernes store Opgaver og fastslog, at det er de travlest beskæftigede, der kan overkomme mere endnu.

Lidt udenfor Emnet kom nogle Talere ind paa Sagens Diskussion i Ugebladet, idet en Del var imod en offentlig Drøftelse af saadanne Ting, andre — ivrigt Jan Locher — afgjort for det. Udenfor Emnet beskæftigede Frk. Ellen Nielsen sig med Ugebladet i Almindelighed og udbad sig Redaktionens Svar paa et Forslag om Ansættelse af en Fag-Journalist til at vejlede unge Medarbejderemner. Der blev ikke givet Svar ved Mødet, men Bladet kan svare her. En saadan Skole for vorde Skribenter er sikkert en god Ting. Men det ligger en Smule udenfor den egentlige Bladvirksomhed. Det bedste er formentlig, at A. C. (eller) andre Foreninger tager Opgaven op, f. Eks. i praktiske Studiekredse. Vi skal tage pænt mod de saaledes uddannede og siger paa Forhaand Tak. Frk. Nielsen paaviste øvrigt, at allerede nu er det i fremtrædende Grad Akademikere, der skriver i Ugebladet.

Diskussionen røbede frem for alt — saaledes som vi allerede skrev sidste Uge, at Drøftelsen i Bladet kun har været til det gode, og at man, trods Divergenser, fra alle Sider er besjælet af Ønsket om at vise Ungdommens Vilje til at løse de store Opgaver, Kirken stiller den.

Brevkassen tømmes hver Uge

Vi begynder paa Studiekredsene

De lange Aftener er begyndt, og Tiden er inde til at tage fat paa Studiekredsarbejdet og derved dygtiggøre os og udvide vore Kundskaber i den katolske Tro. Det har imidlertid indtil nu været vanskeligt at finde en Grundbog til dette Emne, men denne Mangel er nu afhjulpet, idet Pastor D. J. Børs har udgivet en fortrinlig Bog med Titlen: »Katolsk Praksis«. Bogen er paa 260 Sider og omfatter ca. 300 Spørgsmaal spændende over Emner lige fra Dans, Kino og Bøger til: »Hvad man skal gøre i Dødsfare«. Det norske Sprog er let at læse og Prisen kun 7,20 Kr.

En Katolik har ingen Pligt til at deltage i en Studiekreds og kan nok blive frelst ved alene at blive undervist i Guds Ord ved Prædiken i Højmessens. Derimod er det et Spørgsmaal, om det ikke er en moralsk Nødvendighed at udvide vort Kendskab til vor hellige Tro paa denne moderne Maade. For os faa Katolikker, der lever spredt i et ikke-katolsk Land, er det abso-

lut nødvendigt, at vi har grundigt Kendskab til Troen, da vore Omgivelser stadig søger at trække os bort fra Troen eller i det mindste gøre os ligegyldige for alt overnaturligt. I Studiekredsene skal vi ikke alene lære vor Tro bedre at kende, men vi maa ogsaa lære at føle og tænke som Kirken. Det kan tage flere Generationer at naa til dette Maal, men vi kan naa det hurtigere ved at lære vor Tro grundigt at kende og derved undgaa negativ Kritik. Tag derfor fat paa Studiekredsene. De vil ikke fortryde det.

En Deltager.

Forlagsmeddelelse

Om fjorten Dage udsender Sankt Ansgars Forlag en ny katolsk Roman, som sandsynligvis, og ganske særlig paa Baggrund af den øjeblikkelige Verdenssituation, vil bevirke, at Katolikkerne et Øje-

blik bliver Genstand for Pressens Opmærksomhed.

Den Bog, der udsendes, er den franske Forfatter *van der Meersch's* Roman om Jocistbevægelsen: *Menneskefiskere* (Pêcheurs d'hommes), som skildrer den katolske Arbejderbevægelses Kamp for at vinde Proletarmasserne tilbage til Kirken. Naar de kristne Demokratier i en Række Lande i Øjeblikket staar saa stærkt, som de gør, er det for en stor Del J. O. C.s Arbejde, der ligger til Grund for dette. Det er man fra en vis politisk Side ogsaa klar over, og den Reaktion J. O. C.s Navn fremkalder, kan tages som et Kendetegn paa, hvor stor Vægt man lægger paa denne Bevægelse.

Allerede paa nuværende Tidspunkt har Dagbladet *Land og Folk* taget til Orde og er fremkommet med et Angreb, som er refereret andet Steds i Bladet. Vi mener derfor, selv om Tiden egentlig ikke er inde til at omtale Udgivelsen, alligevel at maatte komme med denne Forhaandsmeddelelse til almindelig Orientering.

Sankt Ansgars Forlag

Roskilde	Frederik Wismanns Ligkistemagasinet Stort Udvalg i Ligkister Alt vedrørende Begravelser ordnes <i>Hj. af Jernbaneg. og Toldbodg. Tlf. 182</i>	Bilcentralen <i>Algade 12, Telefon 815</i> O. Olsen
A-s F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> <i>Sct. Olsegade 15 . Telefon 87</i> <i>Lev. til kat. Præstegaard & Hospital</i>	Dom-Apotheket . Roskilde <i>J. Augsburg</i> <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygeplejeartikler</i>	H. Weber <i>Tømrermester</i> <i>Maskinsnedkeri</i>
Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> <i>Prima Fisk</i> <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	C. J. Schledermann & Sønner <i>Jernbeton</i> <i>Entrepenører . Murermestre</i> Allehelgenagade 18, Tlf. 122 <i>Murermester ved Sct. Maria Hosp.</i>	
H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> <i>Algade 34 . Telefon 923</i> <i>Leverandør til katolsk Menighed</i>	Mønsterbageriet <i>Olsegade 17 . Tlf. 1365</i> <i>anbefaler sig med 1. Kl.s</i> <i>Bageri og Konditori</i> <i>All i Isanretninger og Desserter</i>	<i>Husk - det er i</i> Olsegade 20 - Telefon 381 <i>man køber de bedste og billigste Ligkister</i> <i>alt henhørende under Begravelser</i> <i>besørges. Emil Præfke</i>
Roskilde Mejeri <i>Borgerliget . Telefon 349</i>	Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> <i>Sct. Olsg. 13, Tlf. 1 7. Leverandør</i>	
Radlo - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen <i>Skomagergade 8 . Tlf. 1178</i>	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN <i>Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)</i>	Bedste Indkøbssted i Roskilde

Før Valget

I et folkestyret Samfund kræves der en aktiv Indsats for Landets og Samfundsborgernes Vel af enhver og ikke blot før og under et Valg, men til enhver Tid. Det er dog de færreste, der kan øve direkte Indflydelse paa Landets Styre mellem Valgene, og derfor vil den politiske Interesse naturligt stige omkring et Valg.

Det Parti, vi stemmer paa, maa bygge paa et Grundlag, der i det væsentlige svarer til vor personlige Overbevisning, d. v. s. det maa bygge paa kristne Grundsynspunkter. Heraf følger, at det maa anerkende Familien som Samfundets Grundpille og indrette sin økonomiske Politik derefter. En Familie maa ikke stilles økonomisk daarligere, fordi den har Børn.

Et af de største Problemer i Danmark i Dag er Bolignøden. Skønt der findes lige saa mange Værelser som Personer i Danmark, er der Familier med 5—6 Børn, der maa nøjes med en 2 Værelses Lejlighed, fordi det er umuligt at opdrive en større. Ligeledes kan hverken nygifte eller studerende faa Værelser, medens enlige Personer santi-

dig sidder med 5—10 Værelser, som de slet ikke har Brug for. Her maa Staten gribe ind, thi der foreligger udmærkede Forslag til en Løsning, men det skorter paa Forstaaelse hos de ledende og paa social Solidaritet hos de besiddende.

Fremdeles maa de offentlige Skoler ikke begunstiges paa de private Bekostning, og Forældrenes Frihed til at vælge deres Børns Skole maa ikke hindres af økonomiske Forhold. De Mænd, vi vælger, bør være ansvarsbevidste og arbejde for Folket som Helhed, ikke kun for en bestemt Klasse. De maa kunne samarbejde med andre og holde sig til den gyldne Middelvej, uden dog derfor at gaa paa Kompromis med deres Samvittighed.

Men frem for alt maa det Parti, vi stemmer paa, være præget af Menneskekærlighed. Det maa hjælpe Landsmænd og andre, der er i Nød, hvad enten det nu er nationalt (som Sydslesvigerne) eller socialt (som de smaa i Samfundet). Det maa prøve at skaffe Arbejde for alle til en ordentlig Løn, og hvis Arbejde midlertidigt ikke kan findes, betale en rimelig Erstatning, saalænge Ledigheden varer.

Der findes i Danmark syv politiske Partier, saaledes at vel enhver Mening er repræsenteret. Da hver Borger ikke har sit eget Parti, men maa lade sig repræsentere paa Rigsdagen, maa vi nøjes med i det væsentlige at være enig med det Parti, vi stemmer paa. Og hvad der er det væsentlige, har vi vor kristne Tro og vor egen Samvittighed til at vejlede os om.

J. Barfred Petersen.

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi har modtaget: A. A. Kr. 10,00, Lille Peter 2,00, ialt Kr. 12,00. — Hjertelig Tak!

Vi takker for det gode Eksempel. Det er Tegn paa Vaagenhed, naar man saa prompte svarer paa en Opfordring, som den, vi fremkom med i sidste Nummer af Ugebladet.

Bidrag modtages fremdeles med Tak af Pastor C. Benzon, Nørrebrogade 27, Postkonto 300.70.

Allesjælesdag paa Kirkegaarden

Sønd. 2. Nov. Kl. 16 Andagt for de afdøde med Prædiken og Bønprocession paa Katolsk Vestre Kirkegaard. Mand. 3. Nov. læses tre Messer i Kapellet, den første Kl. 9. Kommunikanter maa inden Messen henvende sig til Præsten.

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

A/S HANNIBAL SANDER

Grundlagt 1812

Farveri og kemisk Tøjrensning
Central 605

Emdrup

København

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Forlang hos Deres Købmand

A. D. B. Bonevoks i røde Daaser

A. D. B. Gulv-Renolin flydende Bonevox

Danmarks førende Mærke!

Resultatet af 85 Aars fagmæssig Erfaring

Enefabrikanter: A. D. Burcharth & Søn . Kolding

Lak-, Fernis- og Farvefabriker. Grdl. 1861

Aarhus

MEJERIET *Vesterbo*

Byens førende

Tlf 8700 (4 Lin.)

Radiogudstjeneste

Alle Helgensdag Lørdag 1. November Kl. 8.05. Celebrant: Pastor Cay Benzon. Prædikant: Pastor K. Geertz-Hansen. Salme Nr. 334.

St. Hedvigssøstrenes Lodtrækning

Hovedgevinst Kr. 3000: Nr. 410.

De øvrige Gevinster: 19.623, 6538, 26.417, 700, 26.726, 20.464, 10.411, 17.670, 15.432, 6271, 23.571, 14.134, 15.771, 519, 10.510, 1899, 5934, 14.986, 6729, 6886, 15.769, 13.825, 19.897, 9031, 11.307, 16.432, 9029, 12.779, 2642, 9156, 14.449, 4361, 2499, 13.591, 24.939, 18.697, 5567, 2051, 1953, 15.975, 13.384, 4800, 4552, 18.701, 21.165, 3650, 11.322, 783, 17.372, 26.074, 9802, 431, 18.615, 2743, 22.354, 15.600, 20.260, 5218, 10.844, 8524, 10.087,

14.706, 12.306, 13.231, 20.477, 12.359, 20.019, 8.088, 8501, 16.947.

Gevinsterne udleveres fra Sct. Hedvigssøstrenes Børnehjem, Absalonsgade Nr. 3, Odense. Gevinsterne skal være afhentet senest d. 15. November d. A. Gevinster, der ikke er afhentet inden nævnte Dato, tilfalder Børnehjemmet.

St. Annæ Kirkes Basar

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder fremkommer denne Liste, som skulde have været publiceret for en Uge siden, først nu.

Udtrukne Numre. A. Lykkeseidler. Serie A: 337, 506, 911, 1176, 1437, 1482, 1509, 1606, 1737, 2130, 2157, 2168, 2269, 2773, 2948, 3364, 3387, 3440, 4196, 4599, 4865, 4912, 4915, 4937. — Serie B: 80, 168, 268, 312, 319, 379, 488, 621, 667, 843, 964, 1330, 1488, 2028, 2455, 2500, 2566, 2797, 2846, 3123, 3732, 3766,

4225, 4330, 4379. — Serie C: 16, 724, 848, 1203, 1244, 1301, 1344, 1576, 1712, 2099, 2246, 2306, 2484, 3041, 3101, 3253, 3273, 3383, 3415, 3498, 3618, 4430, 4549, 4591, 4778. — Serie D: 281, 485, 656, 1283, 1382, 1783, 1789, 1878, 1981, 2031, 2150, 2419, 2752, 3141, 3497, 3545, 3620, 3719, 3933, 4033, 4045, 4451, 4708, 4852, 4862.

Bortlodninger: Dukke Bent B 96. - Dukke Lise C 105. - Dukke Bitten D 428. - Rigsvaaben H 188. - Kaffe-dug I HÆ 496. - Kaffe-dug II K 213. - Tedug M 24. - Fyldepen P 86. - Grøntsager O 39. - Bordløber A 35. - Haandklæde grøn E 88. - Tevogn N 153. - Dukkehus L 208. - Etage-skrin F 2. - Kaffe-stel R 79. - Bonde-gaard gul E 1. — Cyklen: 4442. — Etageseng: 4969. — Terrin: 3986. Nittegevinst: Sr. Charis. — Kartoffelkonkurrence: Nr. 79 en Tønde Kartoffler. — Gavekort: à 5 Kr.: 492, 418, 495, 303, 31, 242, 253, 488, 238, 354.

Esbjerg

Jens Jørgensens Cykleforretning Jyllandsgade 61 . Tlf. 3198 Alle Reparationer udf. samvittighedsfuldt	K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Gormsgade 102 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	Johannes Hansen Øl-Depot Smedegade 21 . Tlf. 281 Lev. til St. Josefs Hospital
»Blomster-Boden« v. Sigrid Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Kruclifke og Vloevandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital
Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital
Chr. Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 . Tlf. 3199 Lev. t. de katolske Inst.	Florian Sørensen	J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Okt.-Nov.

26. S. KRIST KONGES FEST (hvid) (1130—121); 2. Bøn: 22. Søndag e. P. (748); Præf. (1133); sidste Evang.: Søndagens (750).

27. M. Vigilie (1122); 2. Bøn: (violet) Gudsmoder ([90]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); alm. Præf. (525).

28. Ti. St. Simon og St. Judas, (rød) Apostle (1124—120); Apostlenes Præf. (524).

29. O. FERIA (748—74), uden Gloria og Credo; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).

30. T. † FERIA (748—74); som (grøn) Onsdag.

31. F. Vigilie (1127); 2. Bøn: Om den Helligaand ([120]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; alm. Præf. (525).

1. L. ALLE HELGENS DAG (hvid) (1135—122); alm. Præf. (525); — paabudt Helligdag.

2. S. 23. Søndag e. Pinse. (grøn)

3. M. ALLE SJÆLES DAG. (sort)

Herren skal herske fra Hav til Hav og fra Floden til Jordens Grænser. Og alle Jordens Konger skal tilbede ham, alle Folkeslag tjene ham.

(Ps. 71). Krist Konges Fest, Graduale.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceføtling: F. Lüders Thomsen, Ste-

nosgade 7. Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 589 65

Abonnementspris 3.50 Kr. Kvartalet. Norge og

Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

FILM

Den amerikanske Cinecolorfilm »Wildfire« er en af de matteste horse-operas, vi endnu har faaet at se, diletantisk udformet Handling og traditionelt Spil. — Den engelske »Butiken paa Hjørnet« (The shop at Sly Corner) var en solid Folkekomedie om en sympatisk Hæler (og Fader) og hans Kamp mod en slimet Pengeafpresser. Oscar Homolka kunde ikke redde den tungt skridende grove Føljetonhandling i Land. — Den svenske »Det regner paa vor Kærlighed« (Det regnar på vår kärlek) af Ingmar Bergman er en saakaldt social Film, der skal vise hvorledes Samfundets Bureaukratiisme hindrer to frie og ivrige unge Mennesker i at slutte Kontakt med det øvrige Samfund. Men de to unge Menneskers Opræden Filmen igennem var alt andet end sympatisk og det svækkede ligeledes Filmens Slagkraft betydeligt, at Samfundsrepræsentanter fremstilledes saa grotesk overdrevne, som f. Eks. Præsten og Anklageren i Retten. Resultatet var forlorrent og uvederhæftigt. — Hitchcockfilmen »Manden bag din Ryg« (Saboteur), der beretter om Naziagenters Sabotagevirksomhed i U.S.A., var sat op i Mammutstil og skaffede os sine Steder ypperlig Underholdning, men var langt fra noget overbevisende realistisk Filmskunsværk. Mest af alt mindede den saamænd om de Sensationsfilm med Emilie Sannom, som danske Selskaber optog i Aarene omkring den første Verdenskrig! — Ugens bedste Film var — igen — fransk, nemlig Duviviers første Efterkrigstidsfilm »Panik« (Panique), knaldhaard, depressiv og destruktiv, glimrende spillet og med et Milieu og en Stemning, som kun mødes i en førsterangs fransk Film. Michel Simon ser ud som i »Taagernes Kajs«, men er skikkelig og flink, kun stær og isoleret, charmeforladt og ikke vellidt. Der sker et Mord og Pøbelen (De og jeg!) mistænker straks Simon, for han »er altid saa underlig« og »det skulde ikke undre mig«. Morderen er en charmerende Laban, og det lykkes ham ved et groft Trick at vælte et farligt Bevis over paa den forhadte, der lynches og omkommer. Takket være den Dræbtes Fotografiapparat bliver dog (tilfredsstillende nok) den rigtige Forbryder grebet. Det gaar os til Marv og

Ben, eftrehaanden som Mængdens Mordlyst vaagner, og man erkender bittert, at først da henvend Halvdelen af Filmen er kørt, opdager vi, at det ikke var Simon, et psykologisk Raffinement, der forstærker Filmens beske Harme. En Lynch-Film var altsaa Duviviers første, da han vendte hjem fra de forenede Stater! — Ugens sjette Film kom paa Metropol, »Sorte Lilje« (Black Narcissus). Den er optaget af det samme Hold, der skabte »Matter of life and death« og mange andre Storfilm, og burde derfor betragtes med største Forventning. Farvefotograferingen er blandt de bedste til Dato, og Spillet er gennemgaaende udmærket. Alligevel maa det i højeste Grad beklages, at Filmen er kommet frem, for baade i sin Idé og i sin Handling viser den, hvor unfair der kan handles med et religiøst Motiv og hvor uredeligt man kan bibringe den almindelige Tilskuer et Indtryk af Generalitet, hvor der kun er skildret et Særligt Tilfælde. Vi hører om 5 anglikanske Nonner, der grundlægger en Skole og et Hospital i en afsides Landsby i Indiens Bjerge, og om hvordan alt mislykkes for dem; officielt paa Grund af Klimaets og Stedets Atmosfære, i Virkeligheden fordi ingen af dem magter sin Gerning, og hele deres Færd kommenteres ironisk ondsksfuldt af en engelsk Repræsentant paa Stedet, der aabenlyst haaner og driller dem. Af disse fem Nonner er een notorisk sindssyg, en anden gribes saa stærkt af Naturen, at hun glemmer sit aandelige Kald og dyrker Orkideer i Stedet for Kaal og Kartoffler(!), og Priorinden, der er herskesyg og egoistisk og intolerant, har allerede hjemme fra Moderklostret faaet at vide, at hun nok ikke vilde klare Foretagendet! Til Overflod er hun blevet Nonne paa Grund af skuffet Kærlighed!! Det er blevet sagt, at Katolikker kunde være »ligeglade«, for det drejede sig jo »kun« om anglikanske Nonner; som om man kunde se roligt paa, at et kristent Samfund skal behandles saadan i en Film! At Filmproducenten — Arthur Rank — aabenbart har set stort paa, at Filmen maatte krænke en stor Part af hans egne Landsmænd, er taktløst nok, men det kan ikke regnes ham til Gode, at denne hans Produktion komplet ignorerer det religiøse Livs aandelige Motiver og dybere Indhold, og udelukkende fremstiller et saadant Ordensliv som et Asyl for de skuffede, de neurotiske og de unormale. Jeg kan

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtsgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvvej 17 . Nora 5954

ikke andet end at slutte mig kraftigt til den amerikanske Sømmelig-hedsligas Karakteristik af Filmen: *Forkastel.*

Bjørn Rasmussen.

Østrig kalder

Siden sidste Indberetning, da der var indkommet Kr. 3206, 50, har jeg til 14. Oktober modtaget: R. B. 30 Kr., Mary 20 Kr., D. E. 35 Kr., G. S. 2 Kr., Frk. W. 2 Kr., O. B. 50 Kr., C. & A. 50 Kr. P. M. 10 Kr., A. K. J. 20 Kr., ialt 219 Kr. Med det tidligere indk. Kroner 3425,50.

Hjertelig Tak til alle Bidragsydere! Endnu mangler der dog 250 Kr., hvis vi skal naa at glæde vore sædvanlige østrigske Adressater med en Pakke hver til Jul, og det er paa allerhøjeste Tid nu (da Pakken skal bestilles i god Tid). Skulde vi ikke kunne overkomme en lille Skærv hver især? Naar vi slaar os sammen alle vi, der interesserer os for dem dernede, faar vi en pæn Sum ud af det.

Husk altid paa, at ogsaa ethvert lille Beløb er velkomment og bidrager til at samle den ønskede Sum. Paa Postforsendelser behøver ikke at anføres Navn, om man vil

være Anonym, og Frimærker modtages gerne.

Verner Stabehl,
Skt. Jørgens Allé 8, København V.
Postkonto 81501.

Koncert

Den norske Koncertsangerinde *M. Borg Müller* giver Onsdag d. 29. ds. Kl. 20 en koncert i Hornung og Møllers Sal i Bredgade. Programmet omfatter Sange af Mozart, Lange-Müller, Kjerulf, Grieg, Bizet, Backer-Grøndal, Henriques, Riisager og Oscar Borg. — Billetter à 3 Kr. faas hos Wilh. Hansen og hos Sangpædagog Nora Ele, Torvegade 53.

Vi anbefaler Læserne at benytte denne Lejlighed til at høre vor norske Trosfælles fremragende Kunst.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Sønd. 26. Okt., Krist Konges Fest, 10 Levitmesse, 17 Andagt. Lørd. 1. Nov. Alle Helgen, 7 og 8 stille Messe, 10 Levitmesse uden Præd. 19,30 Andagt.

St. Mariæ. Sønd. 26. Okt. 10 Levitmesse. Mand., Onsd. og Fred. 19,30 Rosenkransandagt, Lørd. 1. Nov., 7 stille Messe, 9 Højmesse.

Jesu Hjerte. Sønd. 26. Okt. 8,30

Fællesk. for Immaculatakong. Mandag 27. Okt. 20 unge Mænds Kongr. *Sakraments.* Sønd. 26. Okt. Kl. 9 Børnegudstj. Kl. 17. Sidste Prædiken i Kirkeugen. Pater Olaf Ballin prædiker ved disse to Gudstjenester.

Benediktineroblaterne

Møde hos Lioba Søstrene, Sct. Kjeldsgade 3, Fredag d. 24. Oktober Kl. 19,30. Mødet slutter med Komplet.

Danmarks katolske Sygeplejerskeforbund

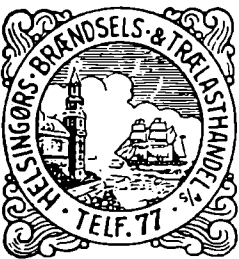

Dr. med. O. Wanscher holder Foredrag om Fatima Torsdag d. 30. Okt. Kl. 20 paa Sct. Josephs Hospital.

K. U. K. Amager.

Lørdag den 25. ds. Kl. 19,30 Fællesmøde med Filmsaften og Pakkefest. Hvert Medlem bedes medbringe en Pakke til Værdi af mindst 1 Krone.

Endvidere opfordres alle Medlemmerne til at møde op til Ungdomsgudstjenesten, som denne Gang afholdes i vor egen Sognekirke, Søndag den 26. ds. Kl. 8,30.

Kolding	Chr. Wilger Glærmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Gør Deres Indkøb af Konserver, Frugt, Grønt, Blomster i Teglgårdens Grøntforretning Teglgårdsvej 2, Tlf. 1705	J. Bondesens Efff. C. V. Hennebjærre Tømrermester og Entreprenør Kolding . Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn Mølmestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klin k
G. Rasmussen Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner	Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel	Tømrermestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke
Blomsterforretningen „CHRYSANTA“ Tøndervej 17 Telefon 2702	P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
Berring & Larsen A-S Kul-Import . Kolding Tlf. 1850 (3 Lin.) . Leverandør	Arne B. Thygesen Løssøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial. Delikatesser. Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedvigs Hospital	H. Nielsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spia Rutana . lev sundt
Nakskov		
Aug. Rasmussen Blikkenslager Taarsvej Leverandør til Kirken og Børnehjemmet	Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Alle Sorter Brændsel til Kakkellovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke
Spia Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen v. Ole Clasen . Muremester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	Reserveret H. J.	R. B. Maribo
Nykøbing F.	Blomsterforretningen „Zenja“ L. Hansen, Østerbrogade 25, Tlf. 1642 Anbefaler sig med alt i Blomster, Kranse, Frugt samt Grønt	J. N. Jensen Muremester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke
Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sædmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Gedservedj 21 Tlf. 405 udi. Arbejdet for de katolske Institutioner	Lolland Falsters Kulkompagni Aktieselskabet Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626 - 945 Lev. til de kat. Institutioner
Axel Pryds Fisk og Vildt Pløkebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511
C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gas Autogenevejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203		A/S PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769

Katolsk

2. November 1947
95. Aargang
Nr. 44

Ugeblad

Katolsk Kirkemusik

Nyt Angreb paa Paven

Blandede Ægteskaber

„Land og Folk“ spørger

Breve til Mødre

Det fuldkomne Demokrati

Lige efter at vi har overstaet et politisk Valg ifølge alle det gode Demokratis Forskrifter, mindes vi Katolikker vore Døde, først dem i Himlens Lyksalighed og dernæst dem, der endnu kan tænkes at maatte sone gennem Skærsildens Renselse. Alle ved, at ingen tænker saa meget paa deres Døde som netop Katolikkerne. Det er sjældnere, at man heri ser en Sammenhæng med Demokrati, men den er der. Chesterton kaldte Traditionen, der er Kirkens Smykke, for en Udvidelse af Demokratiet til ogsaa at omfatte de Afdøde. Traditionen, det er deres Stemme, som stadig lyder til os.

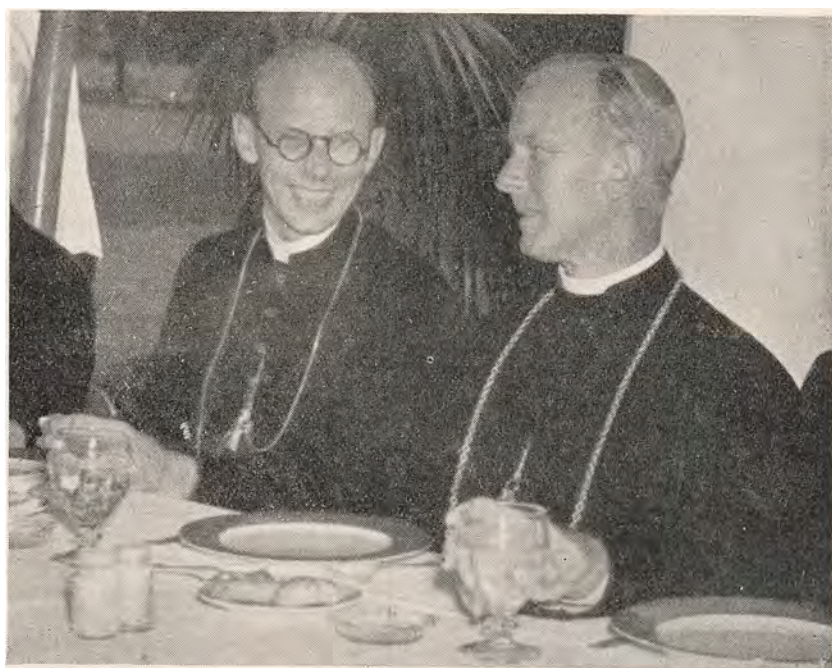
Mennesker er tilbøjelige til kun at tilkende de netop nu levende en Ret. De Døde har intet at skulle have sagt. Men det bliver Verden fattig af. Fremskridt naas ikke ad den Vej. Kun hvor Slægt bygger videre paa Slægternes Arv i Ærbødighed for, hvad de Gamle har tænkt og udrettet, kan varige Værdier blive til. Revolutioner er i sig selv golde. Reformationer i ret Forstand er Traditionens Retledning af en vildfaren Nutid. Det er de Døde, som da gør Udslaget i de levendes Verden og vinder ved et aktuelt Valg.

Kirken er saa demokratisk, at den gennem Traditionen forhindrer, at de Afdøde, der er saa

mange, mange flere end de nulevende, berøves deres Stemmeret til Skade for deres Efterslægt. Og Kirken er ogsaa saa demokratisk, at den heller ikke lader de ufødte uhørt. Hvem er det, der stærkest af alle belærer Verden om, at Svangerskabsafbrydelse er Drab af et Menneske? At et Væsen, der endnu kun daarligt ligner et Menneske, har

Krav. Hvem gaar videre endnu — overfor Børnebegrænserne — og lærer dem, at ikke de, men Gud skal bestemme, hvilke Børn, der skal fødes. Væsner, der endnu kun er tænkt af Gud, har ogsaa Krav til Livet.

I Kirkens store Demokrati mødes Fortid og Fremtid med Nutidens Mennesker. Det er noget, der er bedre end Politik. Det er vaagen Sans for Forsynets Veje fra fjerne Tider gennem det korte Nu ud i kommende Dage.

Billede fra Amerika. Ved en Reception i Anledning af Pater Nelsons Bispevielse fortæller Biskop Suhr den nye Biskop en Historie, der falder i god Jord.

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 74 80 · København

Bevar Sommerens sunde Lød med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 590 komplet

Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbbvn. -Aarhus

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagnl

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landeretesagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frøderikeholms Kanal 6, Kbhvn.

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 · Ryv. 1421 y.

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Aage Høyberg

*Blikkenslager · aut. Gas- Vand-
og Sanitetsmester*

Kingoegade 9 · Telefon Eva 2527

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik

Gormsgade 8-10-12 · København L

Tlf. Tage 573 · 574

KONGERIGET-DANMARK %

Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 2107

Th. Bremholm Rasmussen

Maler-mester

Brødshøj 11 · Telefon Gentofte 1855

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

V. Mikkelsen

Alt i Ure · Brillor repareres

Griffenfeldsgade 54 · Nora 3465 y

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester

Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Hans Glatrup *Murermester*

Skrænten 4 · Telefon Gentofte 1922

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester

Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955

Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech Højdevej 10 · Am. 691

W. C. og Badeanlæg

Nyt og Reparationer

Lev. III Sct. Elizabeths Hospital

**Hjalmar
Andersen**

Blomsterforretning

Kapelvej 15

Nora 5211

Lev. I. de kat. Institutioner

Amerikansk Katolicisme

Biskop Suhr ventes hjem fra Amerika i disse Dage. Biskoppen vil gerne fortælle os herhjemme om de mange Indtryk af amerikansk Katolicisme han har modtaget under to Maaneders Ophold i Staterne, saa Ugebladet bør næppe foregribe Begivenhedernes Gang. Men et Par enkelte Ting tør vi nok nævne, samtidig med at vi bringer et Par gode Billeder.

Amerikanerne er ligetil. De lider mindre end andre af Genertthed og Menneskefrygt. En Biskop er, hvad han er i rettroende katolske Øjne, og derfor tager den katolske Amerikaner ikke i Betænkning at knæle ned for sin egen eller en anden Biskop og kysse Bisperingen, ligemeget hvor det saa foregaar. Paa Gaden f. Eks. eller i Filmselskabets fornemme Kontorer i Boston, hvor Direktørerne som en Selvfølge knælede ned paa Kontorgulvet og bad om en biskoppelig Velsignelse, og kun et Øjeblik opsatte det, fordi der var nogle af Personalet, der sikkert gerne vilde med ind i Direktørkontoret og velsignes.

Amerikanerne er ligetil. Titler lægger de bort, for man er vel frie Mænd og Kvinder i et frit Land. Men man gør en — kun tilsyneladende — Undtagelse med Præster, især da af den højere Gejstlighed. Det er jo nemlig noget helt andet at være Biskop med særlige Fuldmagter fra Gud, end at være bare Direktør og Multimillionær. Derfor er Amerikanerne meget omhyggelige med Titler og deslige til Biskopper, med ceremoniel Modtagelse af Biskopper o. s. v.

De elsker store Forhold. I Amerika oplever man katolske Masse-Tilkendegivelser af gigantisk Omfang. Men det er Mod-sætningernes Land. Den ene Dag besøger man en stor Kirke med

Hverdags Tilstrømning af Katolikker i Hobetal. Den næste er man paa en Egn, hvor alt er smaat som — — — ja som i et dansk Provinssogn.

Amerikanerne er ligetil ogsaa i Forhold til Penge og Religion. Her er absolut ingen falsk Beskedenhed. De ved, ligesom vi, at Kirker koster Penge, Mad og Klæder til Præster koster Penge, Sognets Velgørenhedsarbejde koster Penge. Derfor oplever man, at der under samme Messe optages en hel Række Kollektor. De Danske, der bringes helt ud af deres Andagt, fordi de forstyrres af en Klingpung, kunde lære af Amerikanerne, som ikke lader sig forstyrre af gode og nyttige Nødvendigheder.

Den ædle Skønhed, som Kunsten kan forlene Kirke og Andagtsgenstande med, skal man ikke tage til Amerika for at finde. Det er ikke et Folk af Æsteter. De lader sig gerne nøje med masseproducerende Sager. Men

de er godt selv klare over det og tager det ikke tungt. Og der er maaske noget om, at hvis man er, hvad man kan kalde »Natur-Katolik«, for hvem Religionen er at trække Vejret, saa er f. Eks. en Mariastatue en Mariastatue, for det er jo den saligste Jomfru *herself* og ikke Statuen, der er i ens Tanker hele Tiden.

Litterære er de heller ikke. De indrømmer blankt, at Bøger læser de ikke eller kun meget lidt. Ved at se Mængden af Peter Schindlers udgivne Værker, spurgte de ligefremt: Ja, men bliver de solgt? Bliver de læst? Forfatteren selv vilde med et Suk forstaa Amerikanerne. Han ved bedst, at heller ikke Danskere læser, hvad de kunde og burde. Vi lader bare, som vi gør det. Amerikanerne læser maaske nok endnu mindre, men saa overdriver de til Gengæld snare den anden Vej.

Det var bare et Par generelle Træk som en Mundsmag paa, hvad vi glæder os til at høre af vor Biskops egen Mund efter Hjemkomsten.

Endnu et Billede fra Amerika. Biskopperne Suhr og Nelson sammen med kendte Medlemmer af St. Ansgar's Scandinavian Catholic League, bl. a. Jesuitpater La Farge og Direktør Rambuch.

MELLEM MØDRE

Første Brev

Kære Marianne!

Saa er det Store sket, at du blev Katolik! Det er svært at udtrykke i et Brev, hvad jeg ønsker dig — hvor megen Velsignelse og Lykke til dette store Skridt. Du skriver, det var store Dage, din Optagelses- og 1. Kommuniondag. Dage, hvor man føler sig Gud meget nær, som Kristus har sagt til een af sine Venner: »Gør du eet Skridt til mig, gør jeg 1000 Skridt til dig«, det er det, du har følt. Og nu gælder det om at værne om den Skat, du har fundet, at praktisere Katolicismen i Hverdagen, som den katolske Mor. Det vil jeg gerne i mine smaa Breve her give dig en hjælpende Haand til.

Du skriver, at det egentlig var lidt svært for dig, da din store Dreng efter Optagelsen sagde: »Mor, nu er det først helt rigtigt hos os«, ja maaske kunde du baade føle lidt beskæmmet over, det havde været saa længe, inden du besluttede dig til det store Skridt og over, at der altsaa har været et Savn, som selv dine Børn har lidt under. Jeg tror alligevel, at du skal glæde dig over en god katolsk Drengs Fornemmelse af, at det bedste, han havde, ogsaa skulde deles med Mor. Ofte har jeg haabet og bedt om, at du skulde komme, men vi skal jo ogsaa huske paa, at Guds Time ikke altid er vor, og jeg respekterer, at du grundigt vilde overveje og se din Mands Religion praktiseret udadtil og nu — gennem den grundige Undervisning kende den indefra, før du saa tog din Beslutning. Hvor vilde jeg gerne have set jer alle ved Kommunionbænken paa din 1. Kommuniondag, midt i din Børneflokk ved din Mands Side. Det vil ofte gentage sig, at I mødes der ved det store Familiebord, Gud daglig dækker for sine Børn.

Jeg kan forstaa paa dig, at du valgte Marias Høstmaaned, Oktober, for at gøre dette Skridt ved Marias Haand, det er godt, at du ved denne store Begyndelse helt giver dig under Guds Moders Beskyttelse.

Du skriver, at du nu saa længe har længtes efter Himmelbrødet og allerhelst vilde gaa hver Dag, at du føler en usigelig Fred og Bønghørelse efter Kristi Besøg i dit Hjerte... jeg kan kun varmt lægge dig paa Sinde, at gaa saa ofte du bare kan. Det hedder: Giv os i Dag vort daglige Brød, det gælder ogsaa Eucharistien. Vi Husmødre maa fintfølede fornemme, at intet forsømmes ved vore Fromhedsøvelser, men saa ogsaa sørge for vort eget aandelige Behov og netop i dette være det smittende Eksempel for de andre.

Nu synes jeg, du skulde indrette dig paa altid at gaa i Børnemessen med dine Børn hver Fredag, de gaar endnu mere ivrigt med, naar du er med i deres Messe, de andre Dage tidligt eller senere, som du nu synes, blot du selv er hjemme, naar din Mand og de smaa skal af Sted.

Du skriver, at du føler dig saa fremmed i Menigheden. Hvad, om du meldte dig ind i Mødreforeningen; der er jo mange Problemer, du nu som katolsk Mor skal tage Stilling til — og ellers synes jeg, I skulde blive enige om, du og din Mand at bede et Par katolske Familier hjem, mødes i de forskellige Hjem og prøve gennem gode Samtaler at berige og at beriges, for tro nu bare ikke, kære Marianne, at du nu kun skal modtage, du, med dine gode Evner maa indstille dig paa at række Haanden ud til mange Mennesker.

Ja, jeg forstaar det, du føler, at du, naar du nu læser Katekismus med Børnene staar helt anderledes paa sikker Grund overfor dem, nu er det jo ogsaa dit!

I det hele taget er der saa meget nu, vi to skal tale om, saa du paa en naturlig Maade drager Kirkens Liv ind i dit daglige Liv i Hjemmet, hvorledes du f. Eks. skal forberede Kirkeaaarets Fester i Børnenes Hjerter og i dit Hjem. Jeg har besluttet at skrive ret jævnligt til dig, jeg ved jo selv, at den første Tid slet ikke er helt let, man skal lære meget nyt, og det, der for dine smaa Børn er saare naturligt,

(*Fortættles øverst næste Side*)

Blandede Ægteskaber

De blandede Ægteskaber er i flere Lande et alvorligt Problem. Vore egne Præster har ved Præstemøder taget det op til Behandling, og Meddelelser fra England gaar ud paa, at en Synode i Cardiff Stift har drøftet de blandede Ægteskaber med det Resultat, at Ærkebiskop MacGrath af Cardiff i et Hyrdebrev har meddelt, at han og hans Generalvikar kun vil give Dispensation for saadanne Ægteskaber, naar den ikke-katolske Part i Forvejen er kommet til otte Undervisningstimer.

»Formaalet med disse Timer«, skriver Ærkebiskoppen, »er i Enkeltheder at forklare de Løfter, der maa være afgivet skriftligt, før Ansøgning om Dispensation indgives, samt at give Ikke-Katolikken saa megen Viden om katolske Ting som muligt, saaledes at vedkommende kan blive en sand Far eller Mor for katolske Børn og en sand Ægtefælle i det katolske Hjem, der er ved at blive grundlagt. — Denne Regel vil kun kunne slappes i ganske særlige Tilfælde, hvor Sognepræsten samvittighedsfuldt kan paaberaade sig ekceptionelle Forhold og sikre og meget alvorlige Grunde«.

skal du have Tid og Hjælp til at indleve dig i.

Saa vær da endnu engang af Hjertet budt velkommen i vor hellige Kirke, maatte Gud ved dit Skridt og din Beslutning vel-signe dit og mange andre katolske Hjem.

Din hengivne Gerda.

Katolske Menighedsplejer

Nogle Spørgsmaal og et Svar

Vi har modtaget:

»Katolske Menighedsplejer« beder om Penge, staar der i Ugebladet 19. Oktober. Som ny Konvertit maa jeg have Lov at stille nogle Spørgsmaal og komme lidt nærmere ind paa Artiklen.

Katolske Menighedsplejer udgør en Sammenslutning af katolske Institutioner.

1. Hvad er det for Institutioner, der afhjælper Børns og voksnes Nød?
2. Efter Artiklen forstaar jeg, at denne Organisation kun har bestaaet kort Tid — hvorlænge?
3. Hvilken Form har den?
4. Hvor mange Sager er der allerede behandlet?

Da der sikkert er andre, der er interesseret i de Virksomheder, der indenfor Kirken herhjemme arbejder for at afhjælpe de Vanskeligheder, som Livet nu engang fører med sig, vil en mere udtømmende Forklaring uden Tvivl bidrage til en større Forstaaelse af Katolsk Aktionsmangeartede Former.

Der bedes om Penge til Organisationens Drift — ja, naturligvis — Frimærker, Papir, Telefon, Rejser, kort sagt de praktiske Forbindelsesled, der giver en Sag positivt Resultat, maa koste Penge, hvad mine tidligere Erfaringer indenfor den protestantiske Kirkes Menighedsarbejde forlængst har belært mig om, men ikke alle er klare over disse »tørre« Udgifters Nødvendighed.

Jeg vil derfor haabe, at Hr. Pastor Benzons første Artikel maa blive læst, som den har Krav paa, og give Lyst til at yde det Bidrag, som Erkendelse af Sagens Betydning samt Trang og Evner tillader.

En Konvertit fra Provinsen.

Fra sagkyndig Side kan vi bringe dette Svar:

1. Katolske Menighedsplejer bestaar af Caritasforeninger som Vincentsforeningen (som virker blandt fattige), Elisabethforeningen (der tager sig af forældreløse Børn), en lang Række Børnehjem og Sogne.

2. K. M. blev stiftet den 27. Maj 1945.

3. K. M. er en selvstændig Forening, hvis højeste Myndighed er Repræsentantskabet, hvori enhver tilsluttet Institution er repræsenteret. Den daglige Ledelse forestaas af et Forret-

ningsudvalg, der har suppleret sig med et staaende Udvalg; dette sidste har faaet overdraget Opgaver af speciel Natur. (Det er sammensat af Personer, der sidder inde med Sagkyndighed paa de Omraader, K. M. beskæftiger sig med).

4. Vi har ikke modtaget nogen Statistik for indeværende Aar. Men alene for Tidsrummet fra den 1. Aug. 1945 til 31. Decbr. 1946 har man taget sig af Anbringelse af Børn i 80 Tilfælde, Adoption af Børn i 8; der er iøvrigt sket Henvendelse til Menighedsplejerne i 190 Tilfælde. Siden da er Arbejdet stadig vokvet i Omfang. Sr. Franciska, som leder Fælleskontoret, er beskæftiget adskillige Timer hver Dag med K. M.'s Sager, og bistaaes af en Søster og en Kontordame. — Vi takker Indsenderen for den Interesse for vort Arbejde, som Brevet vidner om.

C. B.

Lidt om

den gamle katolske Kirkemusik

Der findes to fortrinlige, om end indbyrdes ret forskellige Former af den gamle katolske Kirkemusik. De to Former har været dyrket, først i hver sin Tidsperiode, derefter sammen, er senere begge blevet tildels glemte, omformet og fordærvet, men er nu atter kommet til Værdighed igen, saaledes at man kan tale om en fælles Genfødelse.

Af disse to Former er den gregorianske Sang den første paa Grund af sin Alder og sin fuldkomne Harmoni med Liturgien; den anden Form, som er forholdsvis yngre, men dog allerede i flere Aarhundreder har for-tjent at sidestilles med den første, er Polyfonien, ogsaa kaldet a cappella-Sangen.

Sammenligner man imidlertid disse to Former med hinanden, gaar den gregorianske Sang af med Sejren. Dens Stilling skyl-

des forskellige Forhold, som altid vil tilsikre den Forrangen. Historien og Traditionen paanøder os den. En Mester paa dette Omraade har fornylig med fuld Ret mindet herom: »Den gregorianske Sang er ikke blot een Form for den religiøse Melodi; den er den eneste Form, som er godkendt og foreskrevet af Kirken. Den er Kirkens Sang. Man kan altsaa have Musik af forskellige Arter, som bruges meget, og som man sætter Pris paa forskellige Steder; man kan have særlig Musik til visse Lejligheder, Musik, som endog bifaldes af Kirken; men der er kun een Art af Musik, som er Kirkens: den gregorianske Sang!«

Saaledes har det været fra Begyndelsen. Oprindeligt opstod den gregorianske Sang ved Mødet mellem det hebraiske og det græsk-romerske Element. »Ep-

pure é nostra marama«, sagde Pius X engang, da han talte om Israels Religion. »Trods alt er den vor Moder.« Undersøgelser og nyere Opdagelser har paavist Overensstemmelse paa mange Punkter mellem Synagogens og Oldkirkens Sang. Det synes for Forskerne ubestrideligt, at der i det nye Jerusalem, i dets Sang som i dets Bøn, endnu bestaar noget af det gamle. Det er ligeledes paavist, at den frembrydende Kristendom ikke kunde værges sin Musik, saa lidt som sin Bygningskunst, mod den græsk-romerske Kunsts Indflydelse.

Den gregorianske Kunst er udelukkende Sang. Dette er dens første Kendemærke og det egentlige Grundlag for dens rituelle Kald. Det synes rigtigt, at Menneskelæbers Lyd danner den Musik, hvor mindst muligt Stof blander sig tyngende, tvingende eller forstyrrende med Ordet. Endog Genstandenes Art og Stedets Forhold virker som Støtte for den rent vokale Opfattelse af den liturgiske Kunst. Det viser sig, at Instrumenter ikke virker godt, lige saa lidt som de er paa deres Plads i en Kirke. Kirkeskibenes Lydforhold er absolut uheldige for saavel Solo som Symfoni. Kun to instrumentale Røster, Orglets og Klokkens, den ene inden for, den anden uden for Kirken, er værdige til at blande sig med de troendes Sang og kun, for saa vidt de ikke overdøver den.

Næst efter den gregorianske Sangs Egenskab som ren Vokalmusik er dens Forhold til Ordet dens væsentligste Karaktertræk. Vor moderne Polyfoni kræver Sanddrøhed og Afveksling i Udtrykket af Harmoni og Klang, hvorimod den gregorianske Melodi opnaar dette ved det blotte Ord. Den er ikke Ordet »sat i Musik«, men Musikken udspringende af Ordet, hvori den var indeholdt og skjult. Ordet er her Tonernes Herskerinde og ikke deres Tjener, endsige Slave.

Mellem denne Kunst og dens Genstand eller Formaaler er der endnu andre Overensstemmelser. Den gregorianske Sang er

enstonig, samtidig med at den er vokal; den bruger kun Menneskestemmer og danner af dem alle een Stemme. Denne enstonige Mangfoldighed er den klangskønne Form, som bedst er i Stand til at udtrykke og skabe Enhed, ikke blot de troendes indbyrdes Enhed, men hver enkelt aandelige og indre Enhed. Denne Kunst samler Sjælen og frembringer Harmoni mellem alle dens Kræfter. »At de alle maa være eet, som min Fader og jeg er eet!« Den gregorianske Enstemmigheds Stemmer er eet paa denne Maade, og herved dannes atter en ny, guddommelig Samhørighed mellem Kirkesmusikkens guddommelige Genstand og Musikken selv.

Efter at den gregorianske Sangs Væsen er klarlagt, er det maaske paa sin Plads at gengive dens Historie i korte Træk.

Man ved — alene St. Ambrosius' Navn vidner derom — at denne Sang eksisterede før den hellige Gregor. Den var til, og det meget længe, førend den fik Navn. Den romerske Samling af kirkelige Melodier bestaar af Stykker, hvoraf en vigtig, omend ikke den største Del var til før det syvende Aarhundrede. Men denne Samling, som eksisterede før Pave Gregor og skulde overleve ham og udvikle sig videre, denne Samling blev det den store Paves Opgave at ordne og lovfæste. Man har undertiden bestridt denne Pave Gregors Ære; i Dag er det umuligt ikke at anerkende den. Pave Gregors Værk var ikke blot at fæstne og samle, men ogsaa at reformere. Dette Arbejde har Kirken stadig fortsat gennem Tiderne i samme Aand og ved lignende Midler. Altid velvillig over for Fremskridtet, ufravigelig streng mod Udskejelser og Fejl, har Kirken utrættelig vaaget over en Skønhed, som den havde skabt og som den besluttede at bevare som sin. Gennem alle Vanskeligheder har Kirken vidst efterhaanden at bevare og udvikle den.

Bevæget blev den gregorianske Sangs Livsløb; snart stod den blomstrende og kraftfuld,

snart — undertiden ved Kirkens Fejl — i Fare for at gaa til Grunde. Pave Gregors Reform fik lykkelige og varige Virkninger. Alt blev gregoriansk i Kirken og bevarede i Renhed indtil det niende Aarhundrede. Da opstaaer der Misbrug, og Pavemagten maa skride ind. Pave Leo IV's Bulle »Rex una« sikrer den gamle Ordens Tilbagevenden i to Aarhundreder. Men saa bliver der Uro paany: Polyfonien opstaaer. Først selvbevidst, senere hovmodig og som beruset af sit Geni truer den med ganske at fortrænge den gregorianske Sang. Ved et berømt Dekret vil Pave Johannes XXII i det fjortende Aarhundrede modvirke Udskejelserne; Polyfonien reformeres og renses, og der opstaaer Mestre, der skaber dens Hæder; det sekstende Aarhundrede ser dens Triumf. Paa dette Tidspunkt forfalder den gregorianske Sang, for Modvirkningens Skyld og maaske fordi den tror at kunne forsvare sig bedst saaledes, til en Yderlighed af Tørhed og Haardhed.

Det syttende Aarhundrede forsømmer, for ikke at sige forderver den gregorianske Sang, det attende Aarhundrede og Halvdelen af det nittende synes at fuldbyrde Ødelæggelsen. For Kirkemusikken kom de Tider, hvorom Lamennais udtaler: »I Templets Afløsning af Teatret finder dette Samfund, som blev forladt af den gamle Kristendoms strenge Aand, sit Udtryk. Menneskene behøver ikke mere Tros-lærens Tankerige; de trættes ved Himlens Ro, ved Beskuelsen af det skønne og det sande i deres evige Udspring, og længes efter Jordens Uro og Forstyrrelse, dens berusende Blændværk og ophidsende Illusioner!« Kirken viste for megen Overbærenhed over for verdslige Ønsker, og længe led den under en sørgelig Adskillelse mellem den udskejjende verdslige Musik og Ruinerne af sin egen forvanskede og ukendelige Musik.

Kirken skulde dog ikke bestandig nøjes hermed. Mod Midten af forrige Aarhundrede viste St. Benedikts Sønner paany Kir-

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Faders Hjemkomst fra Castel Gandolfo er nu fastsat til 4. November. Dagen efter afholdes den sædvanlige årlige Mindegudstjeneste i det sixtinske Kapel for de Kardinaler, der er afgaaet ved Døden i Aarets Løb. Aarets Kanonisations- og Beatifikationsprocesser indledes i Sct. Peter d. 9. November. — Der ventes iøvrigt en ny Encyklika i den allernærmeste Fremtid. Paa indeværende Tidspunkt kan der selvsagt intet siges om Emnet for den nye Encyklika, men man kan dog med Sikkerhed regne med, at den vil behandle en Del af Øjeblikkets brændende Spørgsmaal. Det nye pavelige Dokument, der er dateret i Castel Gandolfo, skal allerede være i Trykken og vil muligvis blive udsendt endnu inden Udgangen af Oktober.

Amerika

Et Antal amerikanske Militærkapeller, der nu er blevet overflødige som Følge af Stridskræfternes Opløsning, er blevet overdraget de forskellige Konfessionssamfund i Staterne. Katolikkerne har saaledes faaet 65 af disse »transportable Kirker«.

Frankrig

De franske Kardinaler og Ærkebiskopper har været samlet til den årlige Konference, der afholdtes hos Ærkebiskoppen af Paris, Kardinal Suhard.

Tyskland

Det store Orgel i Domkirken i Freiburg, der blev slemt beskadiget ved Luftangreb i 1944, idet ca. 1000 Piber blev ødelagt, er nu atter i brugbar Stand. Orgelet i Freiburg er iøvrigt sammen med Orgelet i Domkirken i Passau de to eneste betydelige sydtyske Orgeler, der har overlevet Krigen.

Østrig

Den katolske Presse i Østrig trues af en katastrofal Papirmangel. Alt Papir gaar i Østrig til den politiske Presse, og den ikke-politiske Presse og Publikationer af kulturel og religiøs Betydning trues faktisk med at maatte gaa ind. — Jesuitternes berømte Lærestalt i Feldkirch »Stella Matutina« har genoptaget Undervisningen i det nye Skolear med 125 Elever fra forskellige Lande. Da de gamle Skolebygninger endnu ikke er disponible finder Undervisningen Sted i Jesuitternes Ekercitiehuse i Tisis i Nærheden af Feldkirch.

ken det gregorianske Ideal; deres Videnskabsmænd og Kunstnere havde vidst at genkende og genskabe den gregorianske Sangs udødelige Træk. Der var en lang Tid, hvor man ikke troede paa dette Opstandelsesunder, og da man efterhaanden ikke længere kunde tvivle derpaa, var der endog dem, der vilde forsøge paa at forhindre Virkningen deraf. For at bekræfte Underet og sikre det Sejr behøvedes intet mindre end en Paves, en Musikerpaves Vilje. Det var Pius X, som i sit »Motu proprio« af 22. Novbr. 1903, »Kirkemusikens Lovbog«, oprettede eller rettere sagt genoprettede den fornyede gregorianske Sangs Fortrin og Forrang i Kirkens Musik.

Pave Pius X benytter Udtrykket Fortrin og ikke Forret. En anden Art af Klangfuldhedens Ideal bevarer nemlig sin Plads i den liturgiske Musik, Polyfonien, men ganske vist paa Andenpladsen. Polyfonien kaldes ofte alla Palestrina, efter Navnet paa den berømteste af de Mestres, som har baaret denne Kunst frem til Fuldkommenhed.

Pius X's »Motu proprio« har indsat disse to Musikarter som Helligdommens Eneherrer. Ulige Herskere er det ganske vist, men deres Forskellighed er mindre end deres indbyrdes Overensstemmelse og truer derfor ikke deres Samvirke og Fællesskab.

Efter ved talrige og dybtliggende Grunde at have stadfæstet den gregorianske Sangs liturgiske Forrang, gaar »Motu proprio« over til det sekstende Aarhundredes, og særlig den romerske Skoles Polyfoni og bestemmer dennes Værdi og Opgave i følgende Udtryk: »Den klassiske Polyfoni staar i fuldkomment Forhold til den udmærkede Form af Kirkemusikken, som den gregorianske Sang er. Af denne Grund har den fortjent at sidestilles med den gregorianske Sang i Kirkens højtideligste Ceremonier som i det pavelige Kapel. Den bør altsaa genoprettes, ogsaa i rigt Maal ved Gudstjenesten«.

Den første af disse Musikarter besidder den i Sandhed reli-

giøse Karakter i højeste Grad; den anden ejer den i fremragende Grad. Saaledes er Rangforordningen ikke tvivlsom, men den er endnu mindre streng, og Pius X's udtrykkelige Vilje er ikke at stille de to Typer i Modsætning til hinanden, men at skelne mellem dem og knytte et Baand imellem dem.

De to Musikarter er utvivlsomt forskellige i Form og Overflade, men i Dybde og Indhold forenes de. Mangen Skønhed, mangen Dyd er fælles for dem. Om end Polyfonien er yngre end sin Rival, eller sin Mester, har den dog allerede nogle Aarhundreder fulde af Hæder bag sig, og denne Hæder tilkommer de store Mestre, som har grundlagt og støttet den, de Værker, den har frembragt og den romerske Kirke, som har beskyttet den. Mange Komponister har ikke foragtet Polyfoniens Lære, saaledes Mozart, som i sit Hjerte bevarede de sixtinske Harmoniers Hemmelighed, Wagner, som i sit sidste Mesterværk har ladet Palestrinas guddommelige Harmonier svæve over det guddommelige Blods røde Krystal.

Alt berettiger til Jævnførelsen af de to skønne Former af liturgisk Musik, saaledes som »Motu proprio« har gjort det. Er det inderste i selve den gregorianske Sangs Væsen, en Melodi, et Tema, ikke undertiden indgaaet som Grundstoffet eller Livskærnen i Palestrina-Polyfoniens sammensatte Organisme? Om det end er sandt, at den har mindre samlende Evne end den gregorianske Sang, saa forstaar den dog at træde os nær. Den er et klart Symbol paa Sympati og Samfølelse. Den menneskelige Stemmes Omfang, alle dens Grader og Klange er indesluttet i de fire Ord: Sopran, Alt, Tenor og Bas. Og fordi de aldrig eller næsten aldrig adskilles i a capella Sangen, idet den personlige Fortolkning, Soloen, dér er handlyst, er deres broderlige og dobbelt religiøse Samvirke endnu et vidunderligt musikalsk Udtryk, ikke blot for Troen, men ogsaa for Kærligheden.

B. Husson.

Moskva kaster fortsat Smuds mod Paven

Jesuitergeneralen staar for Skud

Den kommunistiske Avispolemik mod den hellige Fader og Vatikanet er i den seneste Tid tiltaget i stedse stigende Grad; medens Pavens Taler tidligere saa godt som ignoreredes, forsømmer man idag ingen Lejlighed til at tage dem op og »misforstaa« dem. Angrebet for nylig i det russiske 'Magasin for Litteratur' synes at skulle danne Optakten til en større, veltrettelagt Propaganda. Saaledes har de korte Velkomsthilsener, som Pius XII i den seneste Tid har rettet til forskellige Besøg fra Amerika, givet den extreme Venstre-Presse Anledning til en Række skarpe Udfald mod den katolske Kirke. I Oktober mindede den hellige Fader de amerikanske Senatorer, der besøgte ham, om Slaget ved Lepanto, der netop havde fundet Sted samme Dato; den hellige Fader knyttede dertil en kort Bemærkning om, at denne historiske Begivenhed netop viste, hvilke Kræfter Katolicismen formaaede at mobilisere, naar Vesterledens Kultur stod paa Spil. Det kommunistiske Organ »Unita« ser i denne Udtalelse en Fortsættelse af de i Brevvekslingen med Truman paastaede Forbundstilbud. Under en Audiens for nogle højerestaaende amerikanske Militærpersoner for nylig gav Pius XII Udtryk for den Tanke, at Opretholdelsen af Ro og Orden meget ofte maatte forudsætte Hjælp af bevæbnet Magt. I den Anledning hævder »Unita«, at dette er første Gang, at Paven aabenlyst er skredet til en Retfærdiggørelse af Magtpolitik. Det drejer sig i dette Tilfælde ikke blot om en fuldstændig Forfalskning af den hellige Faders Tanke, men tillige ogsaa om en urigtig Paastand: Allerede i sin Juletale i 1944 henviste den hellige Fader til, at en fremtidig Verdensorganisation nødvendigvis maatte kunne disponere over Midler til Opretholdelse af Fred og Ret. Der er altsaa ikke Tale

om en Anerkendelse af en ren og skær Magtpolitik — men nu passede dette altsaa ind i den kommunistiske Propagandas Kram.

De samme »forstaaende« Toner anslaaer det russisk-licensierede »Berlin am Mittag«, som fremkommer med et uforskammet Angreb paa Vatikanet i Anledning af den netop publicerede Brevveksling mellem Pius XII og Præsident Truman. Artiklen bærer Overskriften: »Et Forbund mellem Kristus og Dollar« og hævder, at der bestaar et vist Sammenspil mellem Vatikanet, Jesuiterne, Anabaptisterne, Morgan-Banken og den amerikanske Staal-Trust. Lederen af dette

Jesuitergeneralen, P. J. B. Janssens.

dunkle Intrigespil — hævder Bladet — er den ny Jesuitergeneral Janssens, der søger at realisere sin Forgængers Plan om Skabelsen af en Donauføderation og en katolsk Blok i Europa, rækkende fra Bayern via Rhinlandet til de Gaulles Frankrig og Franco's Spanien.

Det turde være overflødigt at komme nærmere ind paa alle disse bolchevikiske Propagandatricks. Men de er alle blot Eks-

empler paa og Varsler om en kommende, opblussende Propagandabølge mod Kirken.

Mordet paa Benediktinerabbeden i Rom et Rovmord

Mordet paa Benediktinerabbeden fra Klosteret Sta Maria Nuovo i Rom, Dom Placido Lugano, der var kendt som Prædikant og tillige en anset religiøs Skribent, har vakt stor Opsigt i den italienske Hovedstad. Efter at have paagrebet Gerningsmændene oplyser Politiet, at det drejer sig om et rent og skært Rovmord, idet Morderne har tilvendt sig en ikke ringe Sum Penge samt forskellige værdifulde kirkelige Brugsgenstande.

Store religiøse Festligheder i Ungarn

Rosenkransprocession gennem Budapest

I Budepast har der i Begyndelsen af Oktober været afholdt forskellige store religiøse Festligheder, som netop maa tillægges en særlig Betydning paa Grund af den øjeblikkelige Situation i landet. 4. Oktober afgav over 150.000 unge Katolikker en Trosbekræftelse overfor den ungarske Pæst Primas, Kardinal Mindszenty, paa den store Plads foran Sct. Stephans Basilikaen i Budapest. Kardinalen holdt en tillidsfulde Ord om, at Gudsmødet i Ungarn, sin beskyttende Haand over den unge Nation, blev modtaget med stormende Begejstring. Festlighederne naaede Højdepunktet paa Rosenkransfejringen i Sct. Steffen, da den kæmpemæssige Plads foran Sct. Steffen var fyldt med Mennesker. Der var mødt Delegationer fra over 3000 Sogne i hele Landet, og flere Talere betonedes paany, at Katolikkers urokkelige Besluttsomhed (at holde fast ved Korsets Religion samt at bevare Kristendommens kulturelle Værdier. Paa den Tidspunkt fandt der i et af den ungarske Arbejderkvarterer en imponerende Demonstration Sted, foranstaltet af de katolske Arbejderorganisationer. En Repræsentant for Arbejderkommissionen erklærede, at den ungarske Arbejder var dybt overbevist om, at kun den, der holdt fast ved sin Tro, kunde være en god Patriot.

Festlighederne afsluttedes med en stor, og senkransprocession: Titusinder drog gennem Byen, syngende med brændende Kærter gennem Byen.

Vatikanet og

Kommunevalget i den evige Stad

Det nylig stedfundne romerske Kommunevalg har været fulgt med den største Opmærksomhed i Vatikanet, og Resultatet, den ydige Reaktion imod de Kræfter, der søger at anstifte Uro og skabe Omvællinger, har ikke vakt Forundring. »Ossatore Romano« skriver i den Forbindelse i sin Kommentar til Valget, at den, der kender den ægte Romers Aarv og Opfattelse, kan ikke være i Tvivl om hans Vilje og Hensigt. De Personer, der mener at kunne undgå de Modstanderens Meninger med forrømt, har her faaet et utvetydigt Svar. Og — skriver Bladet — Svaret vilde være blevet endnu tydeligere, hvis de 90,000 Sofavælgere havde gjort deres Valgpligt.

I Forbindelse med Kommunevalget i Rom en ung katolsk Student, Gervasio Oderici, der var aktiv indenfor det katolske Folkeparti, blevet myrdet af sine kommunistiske Modstandere. I den Forbindelse med Anledning af Mordet, erklærede Kardinal Schuster, at den unge Martyr var Elev af Jesuiterne og døde som Martyr for sin Overbevisning. Hans Mord var Kommunisternes. »Man skal kende Kolen paa dens Frugter. Kommunistene er efterhaanden blevet saa talrige forskellige Dele af Italien, at man kan sige, at de yngre kan staa ligegyldige

Kardinal Schuster tager til Orde i Anledning af et politisk Mord i Rom

Kardinal Ildefonso Schuster af Milano.

overfor dem, men maa huske paa de mange Advarsler, med hvilke Pius XI advarede mod den kommunistiske Trussel mod Europa. Vi hævder ikke vor Røst for at kalde sammen til Had eller Hævn, men vi maa advare vore troende og opfordre dem til at tænke godt over det, der her er sket, og til ikke blot at høre Ordene, men ogsaa give Agt paa den Logik, der kommer til Udtryk i disse Kendsgerninger.

Kardinalens Udtalelser har iøvrigt givet Anledning til en Skærpelse af det kirkelige Forbud mod at Kommuniste og marxistiske Socialister deltager i kirkelige Handlinger eller kirkelige Processioner.

Lægfolk overtager Religionsundervisningen i Wien

Ærkebispedømmet Wien lider under en alvorlig Mangel paa Præster. Saaledes fik hele det store Omraade i 1947 kun en Tilvækst paa to ny Præster — et Resultat af Krigen — og de Opgaver, der paa hviler Gejstligheden, er vokset betydeligt. Det gælder først og fremmest Arbejdet for den opvoksende Ungdom og Arbejderorganisationerne. Man er derfor skredet til Uddannelse af Lægkateketer, der enten ansættes af Ærkebispedømmet eller stiller deres Fritid til Disposition. Der kræves af Kandidaterne en afsluttet Skoleundervisning samt et et-aarigt teologisk Studium, som afsluttes med en Eksamen. Erfaringerne viser, at Institutionen fungerer over al Tilfredshed, og man bestræber sig for at udbygge den.

850.000 »pavelige Feriebørn« i Sommer

Den hellige Fader har i Aarene givet 850.000 Italienerbørn hver en Maanedes Ferieophold — og man konstaterer med Tilfredshed, at Børnene har taget paa i Vægt! Der har i Sommerens Løb været etableret 734 Feriekolonier under Tilsyn af den pavelige Hjælpekommission, og 73 % af Børnene har taget fra tre til fire Pund paa. Omkostningerne ved disse Feriekolonier beløber sig til ca. 6 Millioner Lire, der i alt væsentlig er dækket gennem Bidrag fra amerikanske Katolikere eller gennem UNRRA.

Den officielle Afslutning paa Aarets Feriekolonier fandt Sted ved en Festgudstjeneste for nylig i Sta Maria degli Angeli i Rom, hvor over 13000 Dreng og Piger deltog.

Den store Valgdag i Frankrig

Under overvældende Deltagelse af katolske Ordensfolk og strømmende Vælgere til Urnerne, og de talrige katolske Ordensfolk prægede Valgbilledet i den franske Hovedstad.

Diskussionen med »Land og Folk«

I forrige Uge aftrykte vi en Artikel, hvori »Land og Folk« angreb den katolske Kirke i Anledning af en Forlagsmeddelelse fra St. Ans-gars Forlag. Boghandler Sven Damsholts Svar bragte vi ligeledes. Det blev nægtet Oplagelse i »L. og F.« med følgende Motivering:

Hr. Boghandler Sven Damsholt.

Deres Svar er ikke noget Svar, men et Forsøg paa at komme uden om Sagens Kærne.

Vil De svare paa disse enkle Spørgsmaal: Tager den katolske Kirke i Danmark Afstand fra den Støtte, som Pavestolen og de højeste katolske Autoriteter (og ikke en og anden katolsk Judas) gav Franco i hans Kamp mod den lovlige valgte Regering? — Billiger De den Støtte, som Pavestolen og det høje italienske Præsteskab gav Mussolini? Hvordan kan den katolske Kirke, som altid i Politik har hævdet Legitimitets- og Autoritetsprincippet overhovedet hævde, at den er Tilhænger af Demokrati?

Deres ærbødige

Hans Kirk.

Paa disse Spørgsmaal svarede Boghandler Damsholt i et Brev, der endnu ved Redaktionens Slutning ikke var blevet optaget i »L. og F.«.

Hr. Redaktør Hans Kirk!

Jeg kan ikke svare paa Den katolske Kirke i Danmark's Vegne, men min egen Opfattelse ser saadan ud:

Jeg ved ikke af, at Pavestolen har givet Mussolini sin Støtte. Mussolini var klog nok til ikke at føre Krig mod Kirken; der eksisterede et Konkordat imellem dem — væbnet Neutralitet, om man vil. Er det ikke lovligt friskt at kalde det Støtte? Hvad det højeste italienske Præsteskab gjorde som Italianere, maa blive deres Sag.

Jeg ved heller ikke af, at Pavestolen har støttet Franco. Det maa De være venlig at bevise. Derimod har Paven i Tale og Skrift gentagne Gange gaaet imod Franco. Der eksisterer ikke engang et Konkordat mellem Pavestolen og Franco-Regeringen, som der ellers findes mellem Pavestolen og ethvert Lands Regering, der ikke lægger Hindringer i Vejen for Troens Udøvelse. Hvad de katolske Biskopper i Spanien gør som Spaniere, maa ogsaa blive deres Sag; vort Syn paa dem har jeg beskrevet i mit første Svar.

Den katolske Kirke er hverken Modstander eller Tilhænger af Demokrati. Det er udenfor dens Domæne at tage Stilling til en Regeringsform. Dens Autoritetsprincip gælder udelukkende det moralske dogmatiske Omraade. Ud fra Bevidstheden om, hvad der er rigtigt og forkert, maa saa Katolikken

som Enkeltperson tage Stilling til Regeringsform og Politik. Hvis vi kunde tænke os det utopiske, at der opstod en Diktator, som man var sikker paa vilde bevare Retsforhold og Friheden i et Land, og som vilde gaa igen, naar han var uønsket, saa vilde en Katolik sikkert give ham sin Tilslutning; men ud fra Kendskabet til Mennesker i Almindelighed og Diktatorer i Særdeleshed, siger de fleste af os: Vorherre fri os for Diktatur! Vi foretrækker Demokrati, hvor Skidt og Kanel er blandet sammen, men der har vi da et Ord med at skulle have sagt. — Regeringsformen interesse-

rer os altsaa ikke som saadan, men kun som et Middel til at sikre Mennesket de Levevilkaar, det har Ret til, og hvorunder det kan udfolde sig frit efter dets Bestemmelse. Sker det derfor, at et Land paa Grundlag af demokratiske Valgprincipper indfører et maskeret Diktatur, som det var Tilfældet med det røde Spanien, der under alle Omstændigheder vilde komme ind under Stalindiktaturet, maa en Katolik have Lov at stritte imod. Hvordan De som Kommunist kan optræde som Demokratiets Vogter er derimod en stor Gaade for mig. Man maa uvilkaarligt spørge: Hvorfor har du saa stor en Mund, Bedstemor?

Deres ærbødige Sven Damsholt.

Brevkassen tømmes hver Uge

Den unge Konvertit

Det er jo nu engang saaledes, at vi Mennesker er saa forskellige. Der er unge, der bliver optaget i Kirken og brænder efter at kaste sig ud til Sognearbejde m. m., og de gør et stor Arbejde, som vi alle paaskønner. — Og saa er der den anden Slags Konvertitter — »de anonyme Katolikker«, der først og fremmest ønsker og trænger til »at falde til« i Kirken. Naar disse Mennesker har en Aften eller en Time til deres Raadighed, føler de Trang til at søge ind i Kirken og sidde der ganske stille, eller de op søger en god Ven, som kan give dem yderligere Oplysning om Ting, der stadig er fremmede for dem. De har med andre Ord slet ingen Lyst til at faa denne første Tid optaget af Arbejde, det er ikke det, de trænger til. Det er en Ting, som mange gamle Katolikker har svært ved at forstaa; de øjner straks en ny Arbejdskraft, der kan bruges til at gaa med Blade, synges i Kirken o. s. v. Til dem vil jeg sige: Bliv ikke fornærmet, naar »den nye« siger Nej, men tænk paa at vedkommende kun foreløbig ønsker at være »anonym Katolik«.

I. C.

Ugebladets Filmskritik

Gennem længere Tid har Katolsk Ugeblads Læsere nu haft Lejlighed til at følge Bladets ugentlige Filmskritik ved Hr. Bjørn Rasmussen, og det forekommer mig berettiget at knytte nogle Kommentarer til den.

Jeg vil prøve at belyse Nødvendigheden af dette Indlæg ved kort at omtale nogle af de Film, Hr. Bjørn Rasmussen har anmeldt i K. U.

Den første Film, jeg vil omtale, er »Going my Way«, der i Dagspressen fik en meget venlig Mod-

tagelse. K. U.s Anmeldelse laa fint — og efter min Mening med Rette — paa samme Linie som disse. Nogen Tid efter kom »Sct. Mary's Klokker« paa Lærredet, og Dagspressen, der ængstedes over saa tæt paa hinanden at se to Film, der saa udpræget var en Skildring af katolsk Milieu, begyndte nu at raabe op om Sødladenhed, og hvad den nu ellers kunde finde egnet til at svække Publikums Interesse paa Trods af, at de to Film i saa godt som enhver Retning laa paa samme Linie. Det mærkelige er nu, at Hr. Bjørn Rasmussen ganske rolig affejrer denne Film med fuldstændig de samme Motiver som de øvrige Kritikere. Endelig opstaa Filmen »En Sag om Liv eller Død«. — Det har været en dyr Film, paa Forhaand dygtig opreklameret, og Pressen tager imod den med aabne Arme — og som de øvrige saaledes ogsaa Hr. Rasmussen. Ja, han taler endda om dens stærke tankevækkende Indhold. At Filmen kan anbefales er rigtigt, fordi den hæver sig en Anelse over det, der er Gennemsnittet; men trods Kritikernes varme Ord tror jeg, at de fleste sundttænkende Mennesker og især Katolikker, der har set Filmen, er blevet meget, meget skuffede, fordi alle de storslaaede Midler og glimrende Impulser falder til Jorden paa Grund af Handlingens Magtesløshed og Banalitet, der til Tider nærmer sig det profane.

Alt dette kunde endda tolereres som virkelig berettiget personlig Overbevisning hos K. U.s Anmelder, men Bægeret flyder nægtelig over, naar man læser hans Kritik af en af de sidste danske Film. Der staar ligefrem til Indledning: af danske Film kan anbefales »Tag, hvad du vil ha'«, skønt der burde staa: Denne Film maa boycottes ikke alene af Katolikker, men af alle rettænkende Mennesker. Efter

denne Indledning følger en tro Kopi af Dagspressens Anmeldelser — uden eet Ord til Afstandtagen fra den Umoralitet og den Leflen for Publikums Smag for at se Mennesket gjort lavere end Dyret, som præger Filmen fra først til sidst. Jeg vil ikke kommentere dette yderligere. Den, der kender Filmen og har læst Anmeldelsen i K. U., kan kun sige: Nu maa det være nok. Denne Rubrik er ikke til, for at Hr. Bjørn Rasmussen kan vise, at hans Evner som Kritiker er lige saa gode som den daarligste Anmeldelse ved Dagspressen; nej, den maa være til for at danske Katolikker kan faa at vide, hvad der er værdifuldt, og hvad der er underlødigt (eller det der er værre) i Øjeblikkets Film. Kan dette ikke lade sig gøre, maa man hellere helt stryge Filmsanmeldelserne i K. U. til Fordeel for det Stof, vi ofte maa undvære paa Grund af Plandsmangel.

Kjeld Jensen, stud. med.

Svar til stud. med. Kjeld Jensen

Indledningsvis maa jeg — idet jeg takker for stud. med. Kjeld Jensens Indlæg ile med at skrive, at jeg selvfølgelig ikke anser det, jeg skriver for at være ufejlbarligt.

Naturligvis kan jeg tage Fejl som enhver anden, og jeg har formodentlig ogsaa gjort det adskillige Gange i de tre Aar, jeg nu har anmeldt Film. Og jeg er oprigtig ked af det, hvis mine Anmeldelser skulde give Anledning til, at Læserne følte sig snydt og ilde berørt. Helt let er det ganske vist ikke at skrive enhver tilpas — saaledes husker jeg, at Grandteatret i sin Tid var yderst forbitret over min »alt for nedrakkende« Anm. af »Going my way«, den, som Hr. Kjeld Jensen omtaler saa anerkendende; saadan er der saa meget — og jeg har den ganske vist ikke videre gode formildende Omstændighed i min Favor, at den Spaltemangel, som Hr. Kjeld Jensen nævner, lige saa meget hæmmer Filmartiklerne.

Gennem det sidste halve Aar har jeg skrevet udførligere om Filmene, end der blev trykt, og derved er ofte smuttet Ting bort, der hørte med for at afrunde det Indtryk, jeg ønskede at give. Det er nu, hvad det er, men for en Ordens Skyld, og da jeg har det Indtryk, at Hr. Kjeld Jensen ikke er ene om at være forbløffet over mine Udtalelser om »Tag, hvad du vil ha'«, saa skal jeg oplyse, at der 27. Sept. afleveredes en udførlig Anmeldelse af bl. a. denne Film, men paa Gr. af Plandsmangel maatte jeg kun levere en Spalte (til No. 41), hvor Anskuelserne var saa sammentrængte som muligt. Derfor blev Anmeldelsen for knap. Jeg er ganske og aldeles enig med Dem i, at der burde have staaet, at Filmens Indhold var baseret paa en Ræk-

ke højest utiltalende Menneskeskæbner; der rullede op for os.

Det stod der ikke, og det var forkert. Men i min første Anmeldelse sluttede jeg med disse Ord, som jeg altsaa staa ved, selv om jeg maaske derved løber Risiko for at blive uenig med andre: »Filmen beskæftiger sig ikke med Samfundets Lyssider, men søger paa den anden Side heller ikke det sorte; dens Karakter og Holdning overfor Stoffet udelukker enhver Form for Spekulation. Den er en næsten »fransk« Skildring af et hverdags Milieu, pessimistisk i sin Grundtone, men moraliserende i sin Konsekvens. Man tænkte ofte paa Thackerays Romaner, mens Filmen spillede.«

Man kan bedst sammenligne med den franske »Eneste Kvinde ombord« og mærke Forskellen mellem realistisk Stræben og raa Spekulation! Naar jeg særligt nævnedes Ib og Ellen Gottsch., var det jo heller ikke, fordi de spiller to nedbrudte Alkoholikere, der tager Gas, men fordi de spillede saa nænsomt og fint, at man blev dybt grebet. Det gjorde jeg i alt Fald.

Nu nævner De Ordene »Umoralitet« og »Leflen for Publikums Smag for at se Menneske gjort lavere end Dyret« i Forbindelse med den Film. Der forveksler De efter min Mening det, der sker, med Instruktørens Hensigt med at vise det. Alt er i den Film til for at demonstrere, hvordan en helt igennem pilraadden Bandit kan næsten gøre det af med en hel Familie, blot fordi de hver for sig har deres at skjule, og fordi de ikke har Mod til at opponere mod Sjufte. M. a. O. er den Film i sin Konsekvens moraliserende, da den med alle Midler ivrer for, at man ikke skal lade sig kujonere af det onde, men staa imod med oprejst Pande, selv om ens egne triste Hemmeligheder kommer for en Dag. Er det umoralsk? Er det at spekulere og lefle?

Hvad Deres øvrige Anker angaar, saa vil jeg angaaende »En Sag om Liv eller Død« tillade mig at henvisse til min udførlige Anmeldelse i »Kirkens Front« Nr. 17 (30.-9. 47), og dernæst stille Dem det konkrete Spørgsmaal: Anser De det for at være min Pligt i »Katolsk Uæblad« at rose alle katolske Film? I saa Fald maa jeg skarpt tilbagevise Deres Indlæg som ukunstnerisk og usagligt. I saa Fald vil Anmeldelse her være ganske uden Betydning, for naar alting bliver rost, saa er det blot rent ukritisk Reklamevirksomhed, De venter af mig, og det kan være meget rart for de paagældende Filmselskaber.

Jeg skriver saa begejstret som muligt om alle gode Film og særligt begejstret, naar disse Film indeholder Elementer, som vi Katolikker særligt kan godkende og glæ-

des ved. Og jeg skriver skarpere om svage Film og ikke mindre skarpt, fordi de tilfældigvis er udspillede i katolske Omgivelser. Det er en Kritikers Opgave at vejlede sin Læserkreds saa samvittighedsfuldt som muligt, og i et katolsk Blad er det ogsaa Kritikernes Opgave at vejlede baade, naar der gaar ringe, saakaldte katolske Film, og naar der gaar betydningsfulde, men ikke-katolske Film. Iøvrigt er en Film ikke katolsk, fordi den foregaar i katolske Kredse, men fordi den prædiker en katolsk Grundsandhed!

Kritikeren skal fremhæve det kunstnerisk gode, det etisk værdifulde, men han skal ikke snævres ind af Partianskuelser; ellers vilde han jo ikke staa som paalidelig Kritiker.

Enhver vilde sige, naa ja, men det skriver han jo kun, fordi han er *Katolik*. Og man kunde drage kedelige Sammenligninger mellem politiske Yderpartiers Kulturkritik og min. Vi maa gøre os klart, at hvis Læserne skal have Tillid til en Kunstkritikers Udtalelser, saa maa de ikke vente, han er hundet af andre Hensyn end rent kunstneriske og etiske. Han skal kunne staa til Ansvar for alt, hvad han siger, men han maa have frie Hænder, ikke skrive med paaholden Pen.

Idet jeg sluttelig beklager Deres injurierende Antydninger af, at jeg skulde anmelde Film med et skelende Sideblik til, hvad Dagspressen har skrevet i Forvejen, sender jeg Dem mine bedste Hilsner, idet jeg samtidig haaber ved Lejlighed at kunne sludre med Dem om Film og Filmbedømmelse. Vi kan sikkert faa en Aften til at gaa.

Deres

Bjørn Rasmussen, mag art.

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi har endvidere modtaget:

Frk. Inger Lund-Larsen Kr. 5,00, B. M. 50,00, August 25,00, K. R. 10,00, D. S. 15,00. Ialt Kr. 105,00. Tidligere indkommet Kr. 12,00. — Hidtil modtaget Kr. 117,00.

Hjertelig Tak! Vi haaber, at mange andre vil yde deres større eller mindre Bidrag til Katolske Menighedsplejers Virksomhed, som i Løbet af kort Tid har udvidet sig saa stærkt, at det blev tydeligt, hvor haardt, der var Brug for det omfattende Raadgivnings- og Bistandsarbejde, som saa mange vanskelige sociale Situationer kalder paa. Vi beder vore Venner indprente sig: *Det er ikke nok at give en fattig nogle Penge. Man maa hjælpe ham ind i gode og sunde Forhold, saa at han kan hjælpe sig selv.* Bidrag modtages fremdeles af Pastor C. Benzon, Nørrebrogade 27, Post Konto 300,70, København, N. —

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(40)

Og han saa, at hele denne Sfære var paa mystisk Maade Kristi Legeme. Dets uhyre Størrelse og Rum var fyldt af levende Mennesker, Dele af Hans Legeme. De drak af disse Livets Kilder. For dem var det, at Kristus havde lidt Dødsangst, for dem havde han hengivet sig i Døden — for at frigøre disse 7 Floder, saa at de kunde drikke og leve.

Og dog, trods al den Straaleglans, der udgik fra Korset, var Skyggen der stadig inden i Rummet, men lysende og skælvende af Kærlighed og Tro. Thi Floderne frigjorde fra Syndens Mørke, forvandlede Lidelsen og Smerten til Lutringsmiddel for de lidende, og drog alle, som drak af Flodernes Vand, hen til Korset, saa at Han, som hang der, led med dem og de med Ham, Han i dem og de i Ham. De led for at blive ligedannet med Ham.

Mens han betragtede dette Mysterium, forekom det ham, at en Hvirvel af uendelige Anraabelser og Bønner rejste sig fra Korset,

Ud fra Mørket lød et Raab: »Eli, Eli, lama sabachtani?« (Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?) Det var den højeste Form for Lidelse; Gud-Menneskets Dødsangst — af Kærlighed til Menneskene. Og intet Menneske kunde forstaa det; kun Gud, som hang der paa Korset og led og holdt ud — — —

Korset blev endnu en Gang synligt for hans Blik. Under det stod Innocente og han selv. Et eller andet var ved at ske — — —

Det forekom ham, at han i en kort Stund saa Innocente dér paa Korset ved Siden af den Korsfæstede, og at ogsaa Han selv i et Øjeblik delte Frelserens Lidelser. Han forstod.

Det var det, der var sket med dem. Det var deres Del af Korset. Men det forekom ham helt ubetydelig smaat mod Vor Herres uendelige Lidelse.

En brusende Strøm af Kærlighed til Gud gennemtrængte hans Sjæl. Endnu en Gang dvælede hans Sind i den fuldkomne Fred; han saa intet, han hørte intet — men han vidste og forstod — — —

Atter aabenbares et Syn for hans Blik.

Han saa et uhyre Rum, saa mægtigt stort, at det syntes umuligt for hans Øjne at opfange dets Størrelse. Det forekom ham uendeligere end Rum og Tid, det overskred langt den naturlige Verdensorden, det strakte sig vidt til alle Sider

og højt til Vejrs til fantastiske Højder.

Under dette umaadelige Rum saas en lille mørk Genstand, hvorpaa den uendelige Sfære syntes at hvile. Den mørke Genstand bar ikke det mægtige Rum; det berørte den kun for at faa Adgang til den store Sfære.

Han begyndte at forstaa Meningen med dette Syn.

Den uendelige Sfære var den katolske Kirke. Den mørke Genstand var Verden, og Mørket i den var som en vældig Skygge. Han saa, at denne Skygge bestod af Smerte og Lidelse og Synd. Der var kun een Mulighed for at slippe bort fra den mørke Verden, nemlig igennem Porten ind til den katolske Kirke. Ganske vist laa Skyggen ogsaa over den; men den var helt anderledes her. Den lignede nærmest en lysende Taage, hvorigennem Solen skinnede. — Uhyggen var forsvundet fra den.

Han saa, at inde i Midten var Taagen ved at forsvinde.

En Straaleglans var i Færd med at bryde igennem den. Den gennembrød Taagen ned til dens Dybde, op til dens øverste Højde, den trængte gennem hele Sfæren fra Ende til anden, som fire mægtige Straaler. Det var Korset. Og her paa dets Planker var Kristus — ikke længere hyllet i Mørke, men omgivet af lysende Flammer. Det var Kristus Sejrherreren, Herskeren og Livets Kilde.

Thi fra Korset strømmede syv vældige Floder, Livets syv Floder — og deres Vand fyldte hele det uendelige Rum.

Han saa, at det var Guds 7 Sakramenter.

Jo længere han stod der, jo mere forekom det ham, at der var et Slags Samhørighedsforhold mellem disse 3. Maaske var det blot Lysene, som fremhævede disse tre paa Baggrund af Mørket uden omkring, og hans egen Fantasi, der benyttede dette til at se en Samhørighed, der slet ikke var der. Men alligevel Indtrykket var saa levende. Det forekom ham, at der ligefrem var en Samtale i Gang mellem dem. Ja — en fortrolig Samtale.

Majoren følte sig lidt ilde tilpas. Han spekulerede paa, om han kunde være bekendt at blive ved at staa der og kigge. Han følte sig ligefrem brødebetyngt, som om han havde set paa noget, som ikke kom ham ved.

Men der foregik virkelig et eller andet derovre.

Han gik baglæns hen mod Døren.

Men lige før Søjerne vilde have skjult Udsynet for ham, saa han sig tilbage. Han blev staaende. En eller anden kom gaaende ned fra Korset.

Det var P. Anselm. Han gik forbi Kisten og hen til Krøblingen og begyndte at tale til ham.

Majoren saa Præsten trække sig lidt tilbage, som om han havde set noget usædvanligt. Han ventede lidt. Saa gik han hen til den syge unge Mand og berørte hans Skulder let. — —

Men Krøblingen rørte sig ikke.

Præsten rørte igen ved ham; men han blev stadig liggende ganske passiv. Majoren begyndte at føle sig bange. Var der sket noget? Han maatte hellere vise, at han var der for alle Tilfældes Skyld. Han begyndte at gaa stille op gennem Kirken. Men halvvejs fremme blev han staaende. Præsten havde lagt sig paa Knæ med Blikket fæstet paa Krucifikset. Han saa ud til at tage det meget roligt, saa der kunde vel ikke være noget særligt galt paa Færde med den unge Mand.

Majoren syntes pludselig, at det ikke var rigtig passende at blive ved at staa der lige ret op og ned. Han syntes, han maatte gøre et eller andet fromt. Han knælede ned paa Gulvet.

Efter et Par Minutters Forløb rejste P. Anselm sig og kom lige hen til det Sted, hvor Majoren knælede. Han syntes ikke Spor af forbavset over at se den anden knæle der. Han maatte have vidst, at han var der. Majoren rejste sig. Præsten smilede.

Sammen gik de hen mod Døren. »Hvad er der i Vejen med ham?« spurgte Majoren, straks da de kom ud.

Pater Anselm stak sin Arm ind under hans.

»Kære Major,« sagde han. »Det er ikke saa let at forklare. Havde De været Katolik, vilde De lettere have kunnet forstaa det.«

Majoren saa forløffet ud.

»Jamen, er han da rask?«

»Ja, fuldstændig. Han er — — — altsaa, Gud har sin egen Vej med udvalgte Sjæle.« Præsten vidste, at det ikke kunde nytte at forklare den anden, hvad der virkelig var paa Færde med Krøblingen.

Majoren saa mere forbavset ud end nogen Sinde.

Fortættles

Liobasøstrene beder

Hvem kan hjælpe Liobasøstrene med — saa hurtigt som muligt — at skaffe et Værelse til en dansk-engelsk Dame med en lille Pige paa 8 Aar. Henvendelse bedes rettet til Liobasøstrene, Tlf. Ryvalg 6370.

FILM

My Name is Petersen (Pallad.) er en tiltalende dansk Film, hvor den hjemvendende Amerikaner, Læge og Løjtnant Poul Reichardt ved et store Møde i »Biokemisk Selskab« med al ønskelig Klarhed og Fasthed paaviser, at kun ved gensidigt Samarbejde opnaar man de varige Resultater. Hvis ikke Asbjørn Andersen havde været en ukammeratlig Videnskabsmand, der alene vilde have Æren for de videnskabelige Forsøg, og endda ikke havde Kyndighed nok til at gennemføre dem alene, saa var Laurings Liv blevet frelst. Filmen — opt. af Christen Jul efter Manus af Johs. Allen — rummer i sin Problemstilling og Ideudformning fremragende Enkeltheder, og er i det store og hele præget af god, sund Smag og stille Humor. +++

Dagens Mand (Johnny come lately. — Rialto) er en nydelig Provincesfilm med Wild-Westtema (James Cagney redder en gl. idealistisk Redaktrice ved at tage Kampen op med den eneherkende Rigmand) sympatisk i Fortælling og Spil. +++

De tre Søstre (They were sisters. — Park) er en efter engelsk Roman, og James Mason ses endnu engang som Sadist, her som Familiedespot. Træg Film. +

Natlog til München (Night train to Munich. — Nørreport) en særdeles underholdende og blændende godt fortalt Spionfilm fra August-Sept. 1939. Carol Reed har iscenesat og sørgel for baade Spænding og Latter. En czekisk Staalchef kommer til England som Flygtning, hentes ved et Trick tilbage af Tyskerne, men reddes sluttelig af Rex Harrison, forklædt som tysk Officer. +++

»December-Nætter« (Nuit de Décembre. - Bristol) er en fransk Musikerfilm, hvor Pierre Blanchard er Klavervirtuos, der med tyve Aars Mellemrum elsker Mor og Datter, men som sluttelig lades i Tvivl om, hvorvidt Datteren er hans egen. Kan De huske Rydebergfilmen »Appassionata«? Den var bedre. Men Mas-ser af god Musik. ++

»En Kvinde og syv Mænd« (The strange woman. - Alexandra) efter Ben Ames Williams' vulgære Roman om en skæbnesvanger Kvinde. Langsommelig og tarvelig. +

»Eneste Kvinde ombord« (La batteau á soupe. 1946. Coloss.) med Charles Vanel i en Slags Alstruprolle som godhjertet Søkaptajn. Filmen er pinefuldt naturalistisk, spekulerer i alle Slags Matrosraaheder og var højst modbydelig. +

»De tre fra Benzintanken« (Drei von der Tankstelle. Platan) er en Genoptagelse af den 18 Aar gl. tyske Film; den virkede lige saa charmerende, sprudlende festlig som dengang. +++

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Mand. 3. Nov. Alle Sjæles Dag, 7, 8 og 9 stille Messe, 10 Levitmesse. Fred. 7. Nov. 14 Udstilling af det Højhellige til Tilbedelse indtil Andagten 19,30. Efter Andagten Menigheds møde i Salen, Bredgade 67 A. Pastor Geertz-Hansen om middelalderlige Bibelhaandskrifter. Billetter à 1 Kr. faas paa Kirkens Kontor og i St. Ansgars Boghandel.

St. Annæ. Lørd. 1. Nov., Alle Helgen, 7, 8 og 10 Messe, 20 Andagt. Sønd. 2. Nov. 16. Andagt paa Katolsk Sundby Kirkegaard, 18 Korsvej i Kirken for de Afdøde. Mand. 3. Nov. Alle Sjæle, 7 og 8 Sjælemesse.

St. Mariæ. Lørd. 1. Nov. 7 stille Messe, 9 Højmesse. Sønd. 2. Nov. 8 Børnemesse, 10 Højmesse. Mand. 3. Nov. 6,30—8,30 stille Sjælemesser, 9 Requiem. Onsd. 5. Nov. 19,30 Kongr. for Mænd. Fred. 7. Nov. 13,30—19,30 Tilbedelse, Eukaristisk Forening. 19,30 Andagt. Derefter Menigheds møde med Pakkefest til Fordel for Ungdomsarbejdet.

Jesu Hjerte. Mand. 3. Nov. 20 unge Mænds Kongr. Tirsd. 4. Nov. 16,30 og 20 Immaculatakongr. 6. Nov. 20 Mændenes Kongr. Fred. 7. Nov. 6 Sonekommunion.

Katolsk Vestre Kirkegaard. Sønd. 2. Nov. 16 Andagt for de Afdøde med Prædiken og Bønprocession. Mand. 3. Nov. tre Messer, den første Kl. 9. Kommunikanter maa inden Messen henvende sig til Præsten.

BOGNYT

J. R. Perkins: Skuespillerinden fra Antiochia

264 S., Kr. 10,50.

En ny kristelig historisk Roman. Trajan planlægger i Aar 110 et Felttog mod Øst og beslutter at svække de Kristnes Magt, som hindrer hans Planer. Som et Led i Bekæmpelsen sender han en Skuespillertrup til Antiochia, for at den gennem Spil skal latterliggøre den stadig voksende Kristendom. Skuespillerinden Cynthia Mamuta griber hermed Lejligheden til at opnaa Hævn over Biskop Ignatius, som hun hader, fordi han har understødt hende, som er opvokset i Antiochia og opdraget i den kristne Tro, af Kirken.

Forfatteren forstaar at gøre Stoffet fængslende og faa Læseren til at leve med i Tiden.

Cattai: Charles de Gaulle

Leben und Bedeutung. 200 S., 8,45.

Læs Bogen om den berømte General, som synes at skulle staa i Spidsen for et nyt Frankrig.

Lindsay: The holy Rule for Laymen

160 S., Kr. 9,00.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedser-Warnemünde. Regelmæssige Forænderelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtig, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34. Nora 2176. Kbhvn. N

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetal i idenstore Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Nov.

2. S. 23. Søndag e. Pinse (751 (grøn) —75); 2. Bøn: Alle Helgens Oktav (1135); Præf. (521).

3. M. ALLE SJÆLES DAG (sort) (1139—123); de afdødes Præf. (525).

4. Ti. St. Karl Borromæus (hvid) (1150); 2. Bøn: Oktaven (1135), 3. Bøn: St. Vitalis og St. Agricola (1150); alm. Præf. (525).

5. O. Relikviefest (1150); 2. (rød) Bøn: Oktaven (1135); alm. Præf. (525).

6. T. † 6. Dag i Alle Helgens Oktav (1135—122); 2. Bøn: Om den Helligaand [(120)], 3. Bøn: For Kirken eller For Paven [(123, 122)]; alm. Præf. (525).

7. F. † 7. Dag i Alle Helgens Oktav (1135—122); som Torsdag.

8. L. Oktav af Alle Helgen (hvid) (1135—122); 2. Bøn: Fire kronede Martyrer (1152); alm. Præf. (525).

9. S. Laterankirkens Indvielse (hvid) (1153).

St. Annæ Kirkes Bazar

Gevinsterne bedes afhentet senest d. 10. November.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tilf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tilf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: F. Lüdgers Thomsen, Ste-

nosgade 7, Kbh. V.

Tilf. Eva 6050. Postgiro 589 65

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge

og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20

Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-

dets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

Ungdomsretræte i Aalborg

En Række skønne, indholdsrige og tankevækkende Foredrag, holdt Pastor Oppermann fra Svendborg for den katolske Ungdom Søndag d. 18. og Søndag d. 19. Oktober.

ROSENBERG

Tonic Water

BREVPAPIR
FAKTURAER
KVERTER

Bogtrykkeriet Athenæ
Svanemosegaardvej 4 · C. 11.313

Allehelgens Dag lukkes der Kl. 14, derfor paatager vi os at lægge **Blomster paa Deres Gravsted**, naar De ringer til **Vester 8892** og afgiver Ordre samt Gravstedets Nummer. Telefonordre er en Tillidsag, vi staar altid til Deres Raadighed.

Erbødigt D. JØRGENSEN

La France . Vestre Kirkegaard

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 à 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

og bed ham give dig Livskraft til at bringe hans Rige viden ud.

Retræten, som holdtes i Skolens store Festsal, havde vundet stor Tilslutning; vi skylder alle Pastor Oppermann en varm Tak for hans utrættelige Arbejde, som forhaabentlig vil bringe rig Frugt.

Tak til vor Sognepræst, Pater Brentegani, paa hvis Initiativ Retræten var kommet i Stand, og som forestod det praktiske Arrangement.

En stor Tak skylder vi ogsaa de gode St. Josef Søstre ved Skolen samt Fru Andersen og Frk. Rasmussen for deres Omsorg for vort materielle Vel.

N. B. K.

Nu skal vi til Spejderfest

Vor katolske Spejderdivision afholder i Aar en meget stor Spejderfest i Odd Fellowpalæet Torsdag d. 13. November Kl. 19,00. Det bliver en Fest i det helt store Format, hvor alle Divisionens Spejdere og Ulveunger vil vise, hvad de kan af fornøjelig Underholdning. Elo Magnussens 16 Mands Orkester har lovet at komme og hjælpe os med at underholde vore Gæster og spille til det efterfølgende Bal, som vil holde ud til Kl. 1. Og saa bliver der alle Tiders største og bedste Tombola med mange virkelig værdifulde Gevinster. Vi haaber at se alle vore mange Venner gennem Aarene ved denne Lejlighed og haaber

ogsaa, at vore Venner vil tage deres Venner med, saa det kan blive den helt store Aften for os alle sammen. Billetprisen er ganske lav nemlig Kr. 2,50 for Voksne og Kr. 1,50 for Børn og fremmede Spejdere og Ulve i Uniform. Der skal ikke løses noget Baltegn. Billetterne faas hos alle Divisionens Spejdere og Ulve, samt hos Portneren i Stenosgade og hos Boghandlerne. Paa Gensyn den 13. Novbr.
Hertug Knuds Division.

Academicum Catholicum

Søndag d. 2. Nov. Kl. 9,00: Akademikermesse i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur. Frokostpakke medbringes.

Onsdag d. 5. Nov. Kl. 19,30: Ordinært Møde, Stenosgade 4. Magister Vagn Simonsen vil tale om Kunstopfattelsen hos Thomas og Maritain.

Katolsk Lommekalender

er i Lighed med andre Tryksager forsinket lidt paa Grund af Typo-

grafstrejken tidligere paa Aaret. Den udkommer sidst i November.

Birgittaforeningen

Sønd. 2. Nov. Kl. 8 Fælleskommunion.

Eukaristisk Forening

Damerne bedes huske deres Time 1. Fredag d. 7. November.

A. Lüders,
Forhaabningsholmsallé 41,
Telf. Vester 5297 y.

14-16 aarig ung Pige

kan faa let Formiddagsplads fra 8 til 13 i et katolsk Hjem, hvor der er Hjælp til Stovvask, Vinduespudsning og andet groft Arbejde. Søndag helt fri. 60—75 Kr. mdl.

Henvendelse gennem Telf. Hell. 3646.

Fru Appelt, Kathrinevej 16.

Danmarks katolske Sygeplejerskeforbund

Undervisningsleder Ellen Brøe fortæller om Amerika Lørdag den 8. Nov. Kl. 20 paa St. Josephs Hospital.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser
30 Aars Erfaring
Valkendorfsvej 34-38
Tlf. 778 - 728

Horsens	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	<i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER
Vejle		
Carl Petersen <i>Slagtermester</i> 1. Kl. Varer . Pøselabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle Træløst & Kulkompagni <i>Havneg. 22- Tlf. 68 og 69</i> Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompagni <i>Fineste Mejeriprodukter</i> Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Viasingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Jul Jensen Kontantforretningen Manufaktur — Trikotage Lev. til de katolske Institutioner	Jørgen Petersen & Co. <i>Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen)</i> Jernbanegade 18 . Tlf. 131-1631 Lev. til de katolske Institutioner
C. V. Berg <i>Blikkenslagermester</i> Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Aarhus A. B. C.	
Chr. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til St. Josephs Hospital	<i>MEJERIET</i> Vesterbo Byens færende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

Holbæk

Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
S. Uldall . Tapet . Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner	E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	Lodahl <i>Ure . Optik . Guld . Sølv</i> „Vagten“ . Smedelundsg. 2 Telefon 523 Bredahl Hansens Eftf.
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedplads 10 . Telefon 289	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-s Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Aalborg

Farver . Lakker . Tapet	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg <i>Kastetvej Isenkramforretning</i> Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømremestre</i> Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 <i>Tricotage og Herrelingeri</i>
TELF. 1556 ABSALONGADE 14	M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørlørr. Kong Christians Allé 6 Telefon 19 92 49 83	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udlærer Arb. v. Kamillianerkliniken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. t. St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerkliniken i Aalborg	C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm
 H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME
 Algade 58 . Aalborg . Telefon: 681

Katolsk

9. November 1947
95. Aargang
Nr. 45

Ugeblad

Hvad er Sandheden
om Spanien?

Søndagen som
Problem

Hærværk i Guds
Moders Navn

Den religiøse Situa-
tion i Ungarn

Kardinal Griffin til
Danmark

K. K. Steincke og Jesuitterne

I Ugebladets gamle Aargange — vi kan jo snart se tilbage paa 100 Aars Virksomhed — er der intet polemisk Emne, man møder saa tit som den bestandige Protest imod, at Talere og Skribenter skyder Jesuitterne den berygtede Sætning, at »Hensigten helliger Midlet« i Skoene. Hvor er historiske Skældsord og Bagvaskelser dog sejglivede.

Men helt forgæves har vore taalmodige Bestræbelser dog ikke været. Vor Protest bliver nu i mange Tilfælde taget med i Betragtning. Leksikonartikler f. Eks. plejer nutildags at notere, at Jesuitterne faktisk aldrig har forfægtet den famøse Doktrin. Sommetider nøjes man dog med at sige, at de benægter at have gjort det, men det er da altid lidt.

I Søndags holdt fhv. Minister K. K. Steincke Radioforedrag om Sætningen. Til vor store Glæde og med vort fulde Samtykke sagde han en lang Række fortræffelige Ting om dens Tilhængere i Fortid og Nutid. Men helt kunde Taleren jo ikke lade Jesuitterne i Fred. De fik et Par Hip, selv om Formen nu er den, at man indrømmer, de ikke forfægter Sætningen — *de har bare levet efter den!*

Men er det nu helt fair af saa fortræffelig en Moralist som Hr. Steincke? Bevares vel, vi kan godt selv finde historiske Eksempler paa, at Jesuitter i den kristne Sags Tjeneste af Fana-

tisme har benyttet sig af ufine Midler. Men vi kan finde lige saa mange og gode Eksempler paa, at ogsaa andre Katolikker end Jesuitterne har gjort det. Eller at Protestanter, Læger, Sagførere, Socialdemokrater, Fagforeringsfolk, Flyttemænd, Jøder, Matematikere og Børstenbindere har gjort det. Den *eneste*, mærk det vel, absolut eneste Grund til netop at nævne Jesuitterne, er den, at de engang under en Strid

fik hæftet Bagvaskelsen paa sig. Og saa »skal der jo nok alligevel være noget om det«, ræsonnerer mange.

Men Hr. Steincke er en Mand af frisindet Aand. Dette her kan han forstaa og respektere. Han generaliserer ikke om Jøder ud fra enkelte Eksempler og ufordøjet Overtagelse af historiske Bagvaskelser. Han vil efter dette heller ikke gøre det om Jesuitter. Vel?

6 BØRN I KIRKENS TJENESTE. Vort Billede viser Mrs. Frances Donohou fra San Francisco fotograferet sammen med sine seks Børn, af hvilke de tre er Ordenssøstre, de to Jesuitter og en Verdenspræst, og sidstnævnte blev for ganske nylig udnævnt til Hjelpebiskop i San Francisco i hvilken Anledning Billedet blev taget.

Munkemel

Røntgenapparater
Diathermi
Kortbølge-Apparater

København N
Aaboulevard 32
Central 10975

KBK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landeretesagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Benyt

HANDELSBANKEN

såm Deres Bankforbindelse

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe
75 Øre pr. 1/8 kg.
Altid friske Smaakager

Farve- & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780

Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Ny Kjolesalon

Den 1. September d. A.
aabnedes Kjolesalonen

Irna . Stenosgade 3

Forretningen anbefales
med alt inden for fær-
dige Kjoler og efter Be-
stilling samt Undertøj
Kjolestof af enhver Art
modtages. Forarbejdning

Erna Andersen og Iris Schmidt

Ove Juel-Christensen

Kaffe og Kolonial en gros
Ryesgade 106
Telefon Central 408

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tages

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Fllal: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4019

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og
Rengøringsartikler

Lev. til Høspitaller og Institutioner

Søndagen som Problem

Rundt om i Verden samles Kongresser til Drøftelse af Spørgsmaal, der er af vital Interesse for vor Tids Mennesker. De politiske Modsætninger, som truer Freden. De økonomiske og produktionsmæssige Vanskeligheder, som rammer Millioner med Sult og Nød. De tekniske Muligheder, som afvekslende lover Verden Velstand og Undergang. Ogsaa Katolikker tager Del i disse Drøftelser. Ogsaa katolske Kongresser sammenkaldes til Fordybelse i disse paa-trængende Problemer.

Kun godt om alt dette. Men den Kongres, som *Centre de Pastorale Liturgique* afholdt i Lyon i Septbr., gav maaske alligevel os Deltagere en Følelse af, at vi var dybere inde paa de allermest fundamentale Ting end andre Kongressister. Vi drøftede nemlig kort og godt »Søndagen«. Vi kunde levende tænke os til Verdens — og verdslige Katolikkers Hovedrysten over os: Tænke sig, at Mennesker i saa afgørende en verdenshistorisk Stund, kommer rejsende langvejs fra for at spille Tiden med at drøfte saa tamt og ligegyldigt et Emne som Søndagen. Og saa havde vi dog selv en sikker Overbevisning om, at det tværtimod var os, der havde fat i den rigtige Ende af Verdensproblemerne. Vi naar jo alligevel ikke nogen Vegne med at gøre Jorden til et taaleligt Sted for Mennesker, før vi faar den aandelige Grund velfunderet. Problemet om Søndagen er Problemet om vor aandelige Sundhed og derfor primært.

Jeg vil ikke fortælle om Kongressens festlige Ramme, heller ikke om de store Gudstjenester, der betød saa meget for alle Deltagerne. Det bliver blot et Referat, som Læserne ikke kan stille noget op med. Selve de Problemer, vi tumlede med, er derimod lige saa aktuelle i Danmark som i Frankrig og nok værd at lægge sig paa Sinde.

Mgr. Chevrot, som for nylig

besøgte Danmark, indledte Kongressens Forhandlinger med at stille Problemet klart op. Søndagen er ikke, hvad den burde være. Heller ikke for os Kristne. Og det er ikke nok at sige, at en verdslig Verden har verdsliggjort Søndagen og smittet os. Det er os selv, der har verdsliggjort Søndagen, sagde Mgr. Chevrot og forklarede nærmere hvordan. En »juridisk« Betragtningssmaade, der præciserer de kristne Minimumskrav, har Skylden her. Og derfor er det ikke en Omdannelse af Søndagen, vi skal sigte mod, men en Genopvækkelse af, hvad Søndagen var.

Jeg tror, vi skal sige dette med alt muligt Eftertryk. For mange Mennesker er Guds Bud om Hviledagens Helligholdelse udtømt med Kirkebudet om Deltagelse i Messen. Og selve dette Kirkebud ses i Lyset af Moralteologiens nærmere Bestemmelser om, hvad der i denne Henseende er alvorlig Synd. Fra Offeretoriet til Velsignelsen i den kortest mulige Messe — et Kvarters Pligttilstedeværelse i Kirken. Det er Søndagen for mange Kristne, som tilmed føler, at de er gode Kristne, som helligholder Herrens Dag.

Den fremragende Teolog, Dominikanerpater Congar gav en dyb Fremstilling af den »agentlige Paaskefest«, hvor Gudsfolket samles i Naadens Fællesskab for at forkynde, at Guds Rige allerede er virkeliggjort. Og han paapegede, at Søndagens Genoplivelse staar og falder med en Genoplivelse af Lægfolkets Indsats i Kirken. Det var et ejendommeligt Syn at se Biskopper og Præster i Hundredvis afbryde Taleren med voldsomme Haandklap og Bravoraab, da han erklærede, at vor Kirkeopfattelse er blevet et Hierarki, der lader Lægfolket være Tilskuere til Præsteskabets kirkelige Funktioner.

Søndagens Problem er Proble-

met om at gøre os alle, Børn og voksne, Kvinder og Mænd, aktive i Gudstjenesten. Søndagen er ikke en Dag, hvor vi pligtmæssigt overværer, at en Præst frembærer Messeofret. Det er ikke Søndag i ret Forstand, hvis vi ikke er med i dette Offer, med i Syndsbekendelsen, Lovsangen og Takken, og med som Del af Fællesskabet.

Men det er heller ikke Søndag, hvis Messen er det eneste, der præger denne Dag som Herrens egen, den Dag vi særligt skylder ham. Er Resten af Dagen helt vor egen, uden Vrædi for andet end for vor Magelighed, vor

Hærværk i Guds Moders Navn

I Søndags indeholdt Dagspressen Meddelelse om Hærværk overfor et Par protestantiske Kirker i Spanien. Unge katolske Studenter skal være de skyldige. Ikke nok med at de har ødelagt alt Inventaret, skal de tilmed have malet Ordene »Leve den hellige Jomfru« paa Væggene. Der siges at være foretaget Arrestationer.

Vi danske Katolikker haaber fra spansk Kilde snarest at modtage Underretning om, at disse Optøjer bliver straffet efter Fortjeneste. I Diktaturstater er vi saa vant til, at Overfald ikke straffes paa de skyldige, men paa deres Ofre, saa det vil blive bemærket med levende Interesse, hvorledes Francostyret vil reagere.

Vi haaber ogsaa at høre en Fordømmelse af det skete fra kirkelig Side i Spanien. Studenter er overalt i Verden et uroligt Folkefærd, men netop derfor vil det glæde os meget, om vi snarest kan meddele, at deres aandelige Vejledere har fortalt dem, hvorledes en aandelig Kamp skal føres af kristne Mennesker. Samt at de paa det modbydeligste har skændet Guds Moders hellige Navn ved at sætte det som Etikette paa deres Forbrydelser.

Husk den nye Pris er Kr. 3.50 Kvartalet

»uskyldige« Egoisme, lader den sig ikke skelne fra hvilken som helst Hverdags Fyraften. Den kendte engelske Søndags Ked-sommelighed er i og for sig en lige saa stor Misforstaaelse af Søndagen som den verdsliggjorte Helligdag. Vi tjener ikke Gud ved at kede os og faa vore Børn til at længes efter Søndagens Ophør. Er vi Kristne, ved vi jo dog, hvad Gud ser paa med Glæde. Der er saa mange Ting, vi om Søndagen skylder Gud at gøre for »en af disse mindste«, der er Ham selv. Disse »mindste«, der tit nok er vore egne Husfæller, saa vi ikke behøver at søge saa langt for at fejre Søndag ret.

Problemet om Søndagens Genoplivelse er ikke Problemet om, hvordan vi skal prædike Folk til for Skams Skyld at gøre dette og hint, som de helst var fri for at gøre. Det er Problemet om at give de Kristne Lyst til og Glæde ved at fejre Søndagen. Vi Præster skal allerførst stikke Hovederne sammen med vore ivrigste Lægfolk for at finde ud af, hvad vi kan gøre for Guds-tjenesterne for at opnaa det Søndagens Fællesskab i Gudsdyrkelse, der skal skille Dagen ud fra alle andre Lande. Og her maa vi for intet i Verden glemme, at vi ogsaa skal finde ud af, hvordan vi skal faa Børnene til at længes med Glæde efter Søndagsmessen. Hvor har de smaa Stakler døjet med en ganske unaturlig paatvunget Passivitet under en Handling, de ikke forstod, og som ingen har taget sig paa at interessere dem for, og under en Tale, der intet lærte dem undtagen den Vane, at Prædikener er noget, man ikke lytter efter. Gud vil paa Dommedagen belønne dem, der af idel Pligt, men uden Glæde »passede deres Søndagspligt«, men han vil have noget at sige til os (ikke bare os Præster, ogsaa vore Lægfolk), der ikke gjorde vort yderste for at finde frem til Veje, som gjorde Pligten til en kær Pligt, en sand Søndagens Højtid i Sindet for hver, der samledes om Frelsens store Offer.

Problemet om Søndagens Gen-

oplivelse er tillige Problemet om ved gode Raad og smittende Eksempel at vise, hvorledes den hele Helligdag kan gøres til Herrens Dag. Heller ikke dette som sur Pligt, men som en Tjenest, der bærer sand Glædes Løn i sig selv. Gode Forældre har her øvet Storværk. Gode Præster kan gøre som de, være gode Pædagoger, som faar deres »Elever« ind paa den rette Vej, og saa lømpeligt, at enhver tror, han selv har fundet Vejen. De af os, der arbejder med Ungdommens Foreninger, har en særlig Opgave. Alt for tit er Søndagen for vore unge ikke »Herrens Dag«, men snarere »Baden Powells Dag«. Intet ondt Ord om Spejderlivet og anden Friluftsglæde. Men vi har storslaaede Eksempler paa, at Spejdersøndagen kan gøres til sand Søndag og ikke blot bevare, men mangfoldiggøre sin dragende Magt over unge Sind. Og vi har triste Eksempler paa, at den blev til blot og bar Fridag og intet andet.

For hvis Skyld skal Søndagen genoplives? Naturligvis for Guds Dagen er hans. Men ogsaa for os Mennesker selv. Romano Guardini, som ogsaa talte til Kongressen, beskæftigede sig med Søndagens Helligholdelse som

Opfyldelsen af en naturlig Trang hos Mennesker. »At bortskaffe Søndagen vil være det samme som at fratage Mennesket dets Frihed«. Baade i den Forstand, at Søndagen er det arbejdende Menneskes frie Dag, hvor han selv tilrettelægger sin Gerning og kan give Udtryk for, hvad der er hans dybe Trang — og i den Forstand, at menneskelig Frihed er uløseligt forbundet med Gudsdyrkelse. Det er Gud, der gør os frie.

Disse Linier er mere en Gen-givelse af Tanker, der vaktet i os, end af Taler, der blev holdt. Selv vendte jeg hjem med en Drøm, som det er mit Haab inden længe maa kunne virkeliggøres. Jeg vil længes mod en Dag, hvor danske Katolikker samles fra alle Landets Egne for at drøfte dette samme Søndagens Problem. Vi har nok rost os af, hvor meget mere vi gør ud af Søndagen end vore protestantiske Venner. Men ser vi ikke, hvor alt for lidt, vi alligevel gør? Forstaar vi ikke, at vi kunde gøre vor Søndag til en saadan Fest og Glæde for kristne Sind, at det blev den katolske Søndag, som blev det uimodstaaelige Middel til Genforeningen i Troen?

Danmark et Missionsland

I Anledning af et uheldigt Interview med en Præst i Clervaux, har Pastor Geertz-Hansen i »Præsteforeningens Blad« bragt en Berigtigelse, hvorfra vi laaner disse Linier:

Og saa er der den famøse Passus om »de Sorte«; der har Journalisten ikke forstaaet Pateren og Pateren ikke evnet at forklare sig for den ikke-katolske Skandinav.

Da Katolicismen er i Mindretal i Skandinavien, saavel som i Afrika og Kina og mange andre Steder, har, som overfor sagt, adskillige Klostre ønsket at støtte det tit vanskelige Arbejde med særlig Forbøn.

Kirken har ogsaa i alle saadanne Tilfælde en ret ensartet Organisation, hvad der ikke kan forbavse.

Forskellen paa »en sædvanlig katolsk Kirke og et katolsk Missionsfelt« afhænger af, om vedkommende Distrikt kan klare sig selv, baade med Præster og Økonomi, for saa er det det, man forstaar ved et regelret Bispedømme, men er dette ikke Tilfældet, er Distriktet organiseret i et eller flere »apostoliske Vikariater«, hvor man tager Sigte paa med Tiden at oprette det normale Hierarki, men hvor man finder det foreløbig opportunt at bevare mere smidige Rammer. Det kan sikkert inter-

essere Præsteforeningens Blads Læsere at faa et Eksempel:

I et regelret Bispedømme er Sognepræsterne »uflyttelige« (»inamovibiles«), d.v.s. de kan kun forflyttes med eget Samtykke, medens de i apostoliske Vikariater langt lettere kan forflyttes af Biskoppen.

Til Gengæld har Sognepræsterne i de apostoliske Vikariater mere vidtstrakte Fuldmagter, da man normalt regner med større Afstand til Stødets Biskop. Da Forholdene er i Norden, som de er for den katolske Kirke, findes her kun indtil videre apostoliske Vikariater.

Det er ogsaa det, som Pater Thiry har prøvet at bibringe Journalisten med »en lang kirkejuridisk Forklaring«, men som ovenfor sagt uden Held.

Vi har altsaa ingen Grund til at føle os fornærmede over, at vi paa dette Punkt har det som de Sorte, for noget lignende har været Tilfældet i England og Skotland, indtil for nogle Aar siden, og i Nordtyskland helt op til de sidste Aar. Løvrigt skulde Racestolthed ikke findes hos Kristne, men jeg forstaar naturligvis godt, hvad der virker anstødeligt i Artiklen.

Kjeld Geertz-Hansen.

ker — som enkelte Led i den store Helhed — har Lov til, og Ret til og *Pligt* til at beskæftige os med det spanske Problem. I Skolebøgerne læser de spanske Børn imidlertid, at »Spanien er en totalitær Stat og dets Leder er Hans Excellence Caudilloen« (har man ikke hørt noget tilsvarende før?) Denne totalitære Stat bygger paa tre Hovedhjørneste, uden hvilke Francos Magt ikke var mulig: Hæren, Kirken og Falangen (det eneste tilladte politiske Parti i Spanien).

Officielt — men ikke reelt — er Falangen efter Nazismens og Facismens Sammenbrud trængt noget i Baggrunden, og Franco har lagt Hovedvægten paa de andre to Faktorer. Bl. a. er den tidligere Formand (stadig et betydende »Bestyrelsesmedlem») for katolsk Aktion, *Artajo*, sidste Aar blevet udnævnt til Spaniens Udenrigsminister og, siger Hughes, »den store Masse af katolske Gejstlige, sekunderet af en stor, for ikke at sige den største Del af katolsk Aktion har akcepteret Rollen som Forsvarere af det nuværende spanske Regime«. Kirken har, stadig iflg. Hughes, større Indflydelse under Franco, end den havde selv under Monarkiet. Han bekræfter Bareas Udsagn m. H. t. Undervisningen og siger ordret: »Et Skolevæsen, der er forsømt, fordi Regeringen har mere storslaaede Opgaver at løse end Oplysningen af sit Folk«.

Franco er ivrig Katolik og føler sig kaldet til at være Kirkens Ridder og Forsvarer, men, siger Hughes, han har aldrig hverken personlig eller gennem sine diplomatiske Kanaler protesteret mod Forfølgelser af Kirken i Tyskland eller Gejstlige i okkuperede Lande. Hans katolske Sindelag har ikke ført til Moderation af Spaniens Doms- og Straffesystem, som kun tror paa Straffens Effektivitet og som ikke levner Haab eller Barmhjertighed for nogen. (Spanien er en Politi-Stat, der afsætter 1500 Mill. Pesetas aarlig paa det ordinære Budget til Opretholdelsen af hemmeligt Poli-

Hvad er Sandheden om Spanien?

Som en af de Katolikker, der var saa heldig at høre den spanske Forfatter, *Arturo Bareas* nøgterne Redegørelse for den katolske Kirkes Stilling i Spanien, føler jeg Trang til at føje nogle Bemærkninger til Hr. *Curt Andersens* udmærkede Indlæg i »Ugebladet« Nr. 40, saa meget mere som jeg finder, at det redaktionelle Svar, al Imødekommenhed til Trods, ikke kan lette den betyngede Samvittighed, enhver ansvarlig Katolik og Demokrat har — eller burde have — naar Talen er om Franco-Spanien. Det kan ikke være tilstrækkeligt at henvise til Anklagerens formodede Ensidighed og Klerisiets menneskelige Skrøbeligheder. *Hvis* Angrebene er sande, kan vi saa nøjes med at tage til Efterretning?

Paa mig gjorde Bareas Anklager et dybt Indtryk af at være absolut sandfærdige, og han selv af ogsaa at kunne se Sagen fra flere Sider. Saaledes udtalte han, at han fandt det ønskeligt, om Kirken paatog sig Børnenes Undervisning i Underskolen, og han gav endvidere Udtryk for en oprigtig Ængstelse for, at Franco-Styrets Endeligt, som Følge af en Borgerkrig, vilde medføre, at den katolske Kirke havde udspillet sin Rolle i Spanien.

Bareas Synspunkter havde jeg kort forinden i store Træk fun-

det afspejlet i en amerikansk Bog, »Report from Spain«, skrevet af *Emmet John Hughes*. Om denne Forfatter er der det interessante at fortælle, at han er alvorligt praktiserende Katolik, at han i fire Aar har været knyttet til den amerikanske Ambassade i Madrid (indtil 1946), at han regnes for en af Amerikas mest fremstaaende katolske Forfattere — hans Bog »Kirken og det liberale Samfund« blev valgt til katolsk »Book of the Month« og blev anerkendt ogsaa langt udenfor katolske Kredse. Om hans Sympatier kan der ikke herske Tvivl: de er paa den katolske Side — men *ikke* paa den spanske Gejstligheds og endnu mindre paa Francos.

I Indledningen til Bogen om Spanien skriver han, at Verdenskrig Nr. to blev mulig, fordi Folk vidste for lidt Besked. Han ser det derfor som sin Opgave at give ren Besked om Spanien — for Folks Skyld og for sin egen, da han som ansvarlig Katolik føler sin Samvittighed tyngt.

Maatte jeg faa Lov til at lægge Beslag paa en Del af Ugebladets kostbare Spalteplads til at viderebringe et sparsomt Udvalg af hans Oplysninger:

Franco kalder sin Styreform for et »evangelisk« eller et »kristent Demokrati«, og det er Grunden til, at vi som Katolik-

ti, hvis Metoder — dette er dokumenteret — ikke staar tilbage for Gestapos. Himmler var iøvrigt selv under Krigen paa Instruktionsrejse i Spanien).

Et saa veludviklet og velinstrueret Politi er paakrævet, fordi Franco ikke har Flertal i Befolkningen. Støttet paa forskellige Oplysninger anslaa Hughes hans Modstandere til at tælle ca. 70 pCt. af Befolkningen.

Men hvorfor beholder man ham saa? kan man med Rette spørge. Hughes — og andre med ham — giver Svaret: Fordi det spanske Folk martres af Frygten for to Ting: en ny *Borgerkrig* og *Bolchevtsmen*. Og for hver Dag rykker disse to Muligheder nærmere. Tryk avler Modtryk, og under Franco-Styrets Tvang og Omverdenens Passivitet udfolder de underjordiske Kræfter en stadig voksende Virksomhed, som uundgaeligt maa søge Udløsning i et Opgør. Dette vil ramme alle de Magtfaktorer, som Befolkningen med større eller mindre Ret identificerer med det forhadte Regime.

Francos Modstandere tilhører en lille halv Snes forskellige politiske Partier med Monarkisterne yderst til højre og Anarkisterne helt til venstre. Blandt disse Modstandere er Kommunisterne langt fra i Flertal, men som Gruppe er de bedst organiserede, fordi de fra Rusland faar saavel materiel som moralsk Støtte. De er de eneste, som faar positive Beviser for, at der uden for Landets Grænser er Interesse for deres Sag. Denne Omstændighed og det politiske »Klima« iøvrigt med Pressezensur, Mødeforbud m. m. begunstiger i høj Grad Kommunismens Vækst. Og denne Vækst, siger Hughes, er overhovedet det mest foruroligende Fænomen i Spanien i Dag. (Man ser da ogsaa, at Sovjet ikke viser synderlig Interesse for en Likvidation af Franco-Styret *endnu*. Først naar Kommunismen faar arbejdet sig frem til Flertallet, ønsker man Forargelsen samlet om Spanien).

En af de Paastande, som Barea, der ikke selv er Kommunist, fremførte ved den nævnte Sam-

menkomst var, at ikke blot Kommunisterne, men ogsaa i stort Tal gode Katolikker overfaldt Kirker og Gejstlige under Borgerkrigen. Og de vil gøre det igen, sagde han med dyb Alvor. Heri støttes han ogsaa af Hughes, der et Sted omtaler Kirkestormene i 1934 og 1935, da ophidsede Menneskemængder brændte Kirker af og dræbte hver Munk, de kunde faa fat i. Bag disse Rædsler laa to store Tragedier, siger han: »De Mænd og Kvinder, som brændte Kirker og Klostre, var selv oprigtige Katolikker. Det var den ene Tragedie. Den anden var, at Præsteskabet nægtede at tro dette«.

Den Situation kan, før man aner det, opstaa igen, at det spanske Folk føler, at de magthavende indenfor Gejstligheden for stærkt har kompromiteret den Kirke, de tjener.

Der kommer en Borgerkrig, og den vil komme til at koste endnu et Par Hundrede Præster Livet, sagde Barea. Og sandsynligvis Kommunismens og Gudløshedens Sejr.

Saa alvorligt er det, saa stort er det Ansvar, som ogsaa danske

Katolikker maa være med at bære. Kan man ikke gøre andet, saa er det dog en Lettelse at sige, at man føler det — for hver Dag tungere og tungere.

Gunhild Bork.

Efterskrift

Efter at denne Artikel er skrevet, har A. C. haft Franco-Spanien oppe til Drøftelse, og Sven Damsholt har besvaret et Angreb fra »Land og Folk«. Men jeg mener, at Indlægget stadig har bevaret Aktualiteten.

I Udlandet er der sket det, at de spanske Politikere *Gil Robles* og *Prieto* har haft en Samtale med *Bevin* (som Franco har protesteret imod), og at den landflygtige og socialistiske spanske Opposition har bekendtgjort, at man agter at lave en samlet Opposition udenom Kommunisterne. Ligeledes anmoder man Demokratierne om økonomisk at isolere Spanien for derigennem at fremkalde Francos Fald. Den samme Udvej, som iøvrigt Hughes anviser i »Report from Spain«.

G. B.

Det økonomiske Spørgsmaal i Dag

I et moderne Samfund med dets komplicerede Opbygning maa de økonomiske Problemer altid være under Debat, og omkring et Valg bliver denne Debat særlig brændende, thi det er som ofte de økonomiske Spørgsmaal, der skiller Partierne. Disse er i Regelen bygget op paa et økonomisk Program, hvis grundlæggende Ideer er udtænkt af en eller anden Teoretiker i et tidligere Aarhundrede.

Oprindeligt var de finansielle Forhold, herunder ikke mindst Handelens Vilkaar, overladt til den enkelte, thi Handel var overvejende Varebytte Mand og Mand imellem. At det økonomiske Liv paa denne Maade ikke kunde faa noget større Omfang, vil man let kunne indse, da der maatte være Tale om et dobbelt

Behov, før en Handel kunde komme i Gang, rent bortset fra vanskelig Transport over længere Afstand.

I Dag, hvor vi lige har oplevet en Krig, hvad der altid vil bringe Forstyrrelser i de økonomiske Forhold, er de finansielle Problemer saa brændende som aldrig før, man behøver blot at tænke paa Navne som Marshall-Plan eller Inflation for at blive klar over det. Ogsaa i Danmark brænder det paa, selv om Inflationen her ikke truer saa stærkt som i andre Lande. Under saadanne Forhold er det forstaaeligt, at mange Mennesker ser hen til Yderstandpunkterne, den rene Socialisme, der vil lade Staten ordne det hele, eller den rene Liberalisme, der vil overlade alt til det private. Om Socialis-

men flokkes først og fremmest de smaa i Samfundet, idet de mener, at deres Interesser bedst varetages paa denne Maade. Om Liberalismen samles de økonomisk stærke, der kan klare sig alene, naar alt og alle er fri for Baand.

Nu er der ikke ret mange, der vil afskaffe Statsindgreb i Dag, og man er fra liberalistisk Side gennemgaaende blevet klar over, at det vil være samfundsødelæggende paa Grund af den herskende Varemangel. Men den Dag, da der er Varer nok, vil man atter forsøge at overlade det økonomiske Liv til Tilfældighedernes Spil til Skade for de smaa i Samfundet, fordi de kapitalstærke vil komme til at dominere paa andres Bekostning.

Men hvorfor saa ikke lade Socialismen og dermed Staten ordne det hele for os allesammen? Fordi frie Mennesker nu engang ikke kan finde sig til rette i Baand. Hvis man ikke kan røre sig frit, men altid faar at vide, at det og det har man at gøre, saa bliver man til en Maskine, der ganske vist kan fungere et Stykke Tid, men som ikke er noget levende Menneske. Desuden kender enhver bedst selv sit Virkefelt og sit eget Behov, og skal man leve efter Direktiver, mister man snart Interessen.

»Men det er jo ikke den enkelte, der skal tages Hensyn til«, vil Socialisterne indvende. »det er Helhedens Interesse, der skal skal varetages.« Nej, ikke kun Helhedens og ikke kun den enkelte, men der maa findes en tredje Udvej, for der skal baade sørges for Helheden og den enkelte.

Hvordan gøres det da? Ja, da Mennesket arbejder bedst under eget Tag, maa man støtte Oprettelsen af smaa selvstændige Virksomheder, baade inden for Haandværk og Industri. At det vil forøge Produktionens Størrelse og ikke mindst Kvalitet, har vi glimrende Bekræftelse paa inden for Landbruget, hvor de smaa Virksomheder allerede i mange Aar har vist deres Berettigelse og Rentabilitet. For at

det er Produktionen, der skal i Vejret for at skaffe bedre finansielle Forhold, er alle enige om. Men det kniber imidlertid med Raastoffer og til Dels ogsaa med Arbejdskraft og Maskiner. Nu er vi vel ogsaa enige deri, at der maa en Fordeling til, og at vi maa klare Vanskelighederne i Fællesskab, en dansk Samling er nødvendig, men det kræver klar Besked fra Myndighederne, saa at vi ved, hvor vi staa, ellers avles der Utilfredshed og Uro.

Tryghed hos Befolkningen er en Forudsætning for et godt Resultat. Det opfordrer til en aktiv social Politik, hvor Familien sikres økonomisk (Tilskud), og Boligproblemet løses (Rationering). Der maa træffes saadanne Forholdsregler, at der skabes Ligevægt mellem Købeevne og Varemængde, saa at Saneringen af Pengevæsenet kan ske. Og det maa ske ved Hjælp af baade direkte og indirekte Skatter, idet de sidste dog af Hensyn til mindrebedemidlede lægges paa Luksusvarer. De til den daglige Livsførelse strengt nødvendige Varer maa sikres og paalægges effektivt Prisstop, der efterfølges af et Lønstop. Ved Hjælp af udenlandske Laan skal Produktionsapparatet forbedres, ligesom de vil være af stor Betydning for Pengesaneringen. Men vigtigst er det dog, at Produktionen ikke gaar i Staa, og derfor maa Arbejdsstridigheder løses af retslig Vej.

Vejen er altsaa hverken Socialisme eller Liberalisme, men et loyalt Samarbejde mellem Partierne og mellem Staten og det private Initiativ, idet alle er villige til i Fællesskabets Aand at bære de uundgaaelige Byrder, som Tiden har paalagt os. Kun ad den Vej naar vi frem til en lysere Fremtid.

J. Barfred Petersen.

Jesuitter faar Mundkurv —

De sovjetrussiske Myndigheder i Thüringen har fornylig udstedt Taleforbud for et Antal Jesuitpater, der kom med regulære Pas fra den amerikanske Zone. De maa hverken tale offentlig eller prædike i den sovjet-russiske Zone!

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Præfekten for Rituskongregationen, Carlo Kardinal Salotti, er afgaaet ved Døden, 77 Aar gammel, efter en alvorlig Sygdom. Kardinal Salotti, der var et af de ældste Medlemmer af »il Sacro Collegio«, var født i Grotte di Castro (Montefiascone) og præsteviedes i 1894. I 1933 blev han af Pave Pius XI kaaret til Kardinal »in pectore« og udnævnt ved Konsistoriet i 1935. Han var Protector for en lang Række Institutioner og bl. a. ogsaa godt inde i nordiske Forhold. — Der har i den seneste Tid mellem Vatikanet og den italienske Stat været ført en Del Forhandlinger vedrørende nogle Smaaændringer i Vatikanstatens Territorium. Det drejer sig om mindre Grænserevisioner, fremkaldt af den ny romerske Byplan og er ikke — saaledes som det har været nævnt i Dagspressen — Indskrænkninger i Vatikanstatens Territorium men udelukkende en Ny-Fastlæggelse af Exterritorialitetsprivilegierne i Overensstemmelse med Lateranforliget. — Et betydeligt Antal udenlandske Nuntier og Biskopper har i den sidste Tid været i Rom til den obligatoriske visitatio ad limina, saaledes bl. a. ikke mindre end 11 Biskopper fra Irland. De fleste ankom og afrejste ad Luftvejen. — I Anledning af Koleræpidemien i Ægypten har Vatikanet tilbudt sin Hjælp i Form af materiel Bistand. — De videnskabelige Publikationer, der patroniseres af den hellige Stol, har faaet en ny Tilvækst, idet der er planlagt et astronomisk Tidsskrift, som skal udsendes af det pavelige Observatorium i Castel Gandolfo.

Tyskland

I September 1948 afholdes den første store »Katholikentag« i Tyskland efter 1933. Den skal finde Sted i Mainz og under Temaet: Den katolske Christ vor den Wirklichkeiten der Gegenwart. — Efter en ni-aarig Afbrydelse har det katolske Herder-Forlag udsendt et nyt Hefte af det ansete Missions-tidsskrift »Die Katholische Missionen«. Tidsskriftet grundlagdes i 1873 og redigeres nu som før af Jesuitterne i Bonn.

England

De engelske Katolikker har igangsat en Protestskrivelse i Anledning af at det engelske Krigsministerium har planlagt en Rekvirering af et større Landomraade i West-Wales, hvorved bl. a. ogsaa Ruinerne af

(Fortsættes Side 452)

Castel Gandolfo var for nylig Skuepladsen for en historisk Begivenhed, da den første ægyptiske Gesandt ved Vatikanet overrakte den hellige Fader sine Akkreditiver. Den ny Gesandt, Taher Al Omari Bey, erklærede i sin Tale, at Ægyptens Beundring for Vatikanets Caritasvirke under Krigen havde foranlediget den ægyptiske Konge til at søge diplomatisk Forbindelse med Paven, hvem han følte sig nært forbundet med paa Grund af samme Bestræbelser, og gav Udtryk for sit Lands Ønske om sammen med den hellige Fader at maatte kunne bidrage til at sikre Fred og Retfærdighed i Verden. Den hellige Fader gav paa Fransk Udtryk for sin Glæde over at kunne hilse velkommen en Repræsentant for den arabiske Verden og understregede, at Kristendommen i Tidens Løb var blevet sig selv og sin Mission tro. Ogsaa Ægypten havde haft Lejlighed til at konstatere dette og fornemme dens velgørende Indflydelse. Paven henviste til, at den ægyptiske Nationalhelt Mohammed Ali i 1839 var traadt i Forbindelse

Ægypten sender Gesandt til Vatikanet

med Pave Gregor XVI, og at den afdøde ægyptiske Kong Faud i 1927 havde besøgt Pius XI i Vatikanet. Idag — udtalte den hel-

lige Fader — er det er hellig Pligt for enhver, som ejer Mulighed derfor, at medvirke for at befæste og styrke en varig

Den ny ægyptiske Gesandt ved Vatikanet. Hs. Excellence Taher Al Omari Bey, underholder sig med Mgr. Beniamino Nordone fra Vatikanets Ceremonikongregation inden Audiensen hos den hellige Fader.

Det ungarske Episkopat om Den religiøse Situation i Ungarn

Det ungarske Episkopat har i sidste Halvdel af Oktober under Foresæde af Kardinal-Primas Mindszenty været samlet til en

Konference i Vac, hvor saa godt som samtlige ungarske Biskopper var til Stede. Der afholdtes en højtidelig Festgudstjeneste i

Katedralen i Vac, og Kardinalen gav paany Udtryk for det ungarske Folks Tillid til og Tro paa at skulle komme frelst igennem de Tilskikkelser, som Skæbnen havde sendt over Ungarn.

De ungarske Socialisters Partioorgan »Népszava« har med Anledning af Bispekonferencen benyttet Lejligheden til at hævde, at de ungarske Biskopper ikke er i Stand til konkret at give Udtryk for, hvad den katolske Kirke i Ungarn egentlig har at anke over. Man mener dermed at være ude over den herskende trykkende Situation og tilføjer ydermere, at den katolske Kirke i Ungarn mere og mere vender Ryggen til Demokratiet. Fra katolsk Side erklæres det i denne Forbindelse, at den katolske Kirke gentagne Gange, bl. a. i omfangsrige Aktstykker i sin Tid til Ministerpræsidenterne Tildy og Nagy og fornylig til den nuværende Regeringschef Dimyès klart og utvetydigt har redegjort for sit Syn paa Udviklingen i Ungarn. Det katolske Episkopat fastslaar endvidere, at Forholdet mellem Kirke og

Fred mellem Nationerne, og Pavedømmet er glad over at maatte regne med Ægyptens Medvirken ved dette Arbejde.

Kirken — og dens tyske Nazisme

De bres i Øjeblikket i den tyske Offentlighed fra kirkefjendtlig Side en kraft Propaganda med Henblik paa et paastuet Forbund mellem Kirken og Nazismen. I den Anledning skriver »Passauer Bistumsblatt« bl. a. følgende: Forsøgene paa at fremstille den katolske Kirke som medskyldig i Tysklands Ulyk spørger til Stadighed. Man hævder, »Kirken har staaet i Forbund med Nazismen, at den har hjulpet med til at opdræbe det tyske Folk til Militarisme, at Kirken under Krigen har velsignet Vaaba o. s. v., o. s. v. En Militærgejstlig, Pfrer Krause fra Stuttgart, svarer paa disse Angreb og udtaler — ud fra sine egne Erfaringer som tidligere Feltpræs, at det ikke er ham bekendt, at deri noget Tilfælde er blevet »velsignet« kaaben i det tredje Rige, men at han dog kan berette følgende:

Deres overhovedet ikke siden 1941 blevet udnævnt Militærgejstlige, ej heller til Erstatning for dem, der faldt i Krigen første Aar, omend man fra højere Side — hovedsagelig fra Generalerne — den gamle Skole — atter og atter gav Udtryk for Ønsket om Nyudnævnelser. I Vaabenet, SS, Arbejdstjenesten og Organisation Todt har overhovedet aldrig haft Sjaelesørgere og afviste i det hele at sætte Tanken om saadanne. De Gejstlige, der virkede som Sjaelesørgere i Hæren og Flaade, maatte ikke engang uddelt religiøs Opbyggelseslitteratur, de maatte ikke omgaas deres Embedsbrødre i de samme Omraader, hvor de var indkvarteret, de maatte ikke engang gaa til Skrifte hos dem. Jesuitterne var kendt »uværdige« til enhver Form for Krigstjeneste, og katolske teologistuderende kunde ikke blive Officerer. Dette var Kirken »Medhjælp« til Militarismen. Og længe en Feltpræs har maatte

Stat i Ungarn i Øjeblikket ikke er karakteriseret ved Kirkens Klager, men langt mere ved at man fra Statens Side ganske tydeligt ikke vil tage Hensyn til de enkelte Klagemaal. Det, at der ikke tages Hensyn til den store katolske Majoritets Vilje, kaster et ejendommeligt og mørkt Tønde Lys over de øjeblikkelige demokratiske Forhold i Ungarn. I den seneste Tid er det kommet til at se store katolske Manifestationer i forskellige Steder i Ungarn, bl. a. i den gamle Bistepstad Esztergom.

tet betale for denne sin »Medhjælp« med et Ophold i Koncentrationslejr!

Skarpere Kurs i Rusland?

Efter nogle Aars tilsyneladende Borgfred synes der nu atter at være en skarpere Kurs i Vente mod Religiositeten i Sovjet. Under Krigen fandt man det hensigtsmæssigt at vise en vis religiøs Tolerance udadtil; saaledes udnævntes bl. a. nye Patriarker, og disse anvendtes i Propaganda og politisk-diplomatiske Missioner til Udlandet. Nu trækkes den kendte Linie atter op,

og de unge Kommunisters Organisation »Komsomol«, hvorfra Flertallet af det kommunistiske Partis Medlemmer rekrutteres, har — ifølge et Reuter-Meddelende — faaet Instrukser om paany at tage Kampen op mod enhver Form for Religiositet. »Den religiøse Overtro er i Modstrid med Videnskaben og den materialistiske Synsmaade. Komsomol's Organ »Den unge Bolschevik« datter den Overbærenhed, som har været udvist og udtaler, at Partiet ikke kan være neutral overfor Religionen, men maa ekskludere de Medlemmer, der har hindret den antireligiøse Propaganda.

Resignation i Paris

Under Metro-Strejken i den franske Hovedstad forevige Fotografen dette lille Intermezzo, hvor to Ordenssøstre, der er kommet til Paris fra Provinsen, tager sig en lille Hjertestyrkning førend de fortsætter den lange Vej til deres Kloster til Fods i Stedet for at de havde kunnet tage Undergrundsbanen.

Englands Katolikker udelukkes fra Buckingham Palace

Prinsesse Elisabeths forestaaende Bryllup kaster endnu en gang Lys over den katolske Kirkes utilfredsstillende Position i det offentlige Liv i England.

Efter gammel Skik møder 5. og 6. November Deputerede fra 21 »privilligerede Organisationer« og paa Buckingham Palace for at overbringe Kongen deres Loyalitetserklæringer — og kunde de britiske Katolikker er ikke repræsenteret. Blandt de »privilligerede« er den engelske Statskirke, Repræsentanter for de frie Kirkesamfund samt de jødiske Samfund, medens de katolske Kardinaler og Erkebiskopper er afskaaret fra at møde op. »Catholic Herald« fastslaar, at Millioner af den engelske Konges mest trofaste Undersaatter paa denne Maade er stillet udenfor og spørger dernæst om, hvor længe det er muligt, at Historiens dunkle Skygger endnu skal forhindre Katolikkerne i at opfylde en af de mest attraa- værdige Pligter.

Biskop taler ved Congres of Industrial Organization's Møde

I Amerika yder Kirken en væsentlig Indsats i det sociale Liv — og ovenfor ses (yderst til venstre) Erkebiskoppen af Boston, Mgr. Richard Cushing, der venter paa at komme til Orde ved en CIO-Konference. Paa Talerstolen: CIO-Organisationens Formand Philip Murray.

Store Vanskeligheder i Litauen

I 1944 okkuperede Sovjet Rusland de baltiske Randstater og Situationen for Katolikkerne i Litauen er i de seneste Maaneder blevet næsten uudholdelig. Der lever ca. 3 Millioner Katolikker i Landet, og der eksisterer i Øjeblikket kun et Seminarium til Uddannelse af Præster. Institutionen faar ikke tildelt Rationeringskort og overvaages meget strengt of

det hemmelige russiske Politi. Baade Kirkerne og de Præster, hvem det endnu er tilladt at øve Præstegerning, maa udrede høje Skatter, den katolske Presse er fuldstændig lammet og siden det russiske Regime kom til Magten i 1944, er to Biskopper blevet deporteret og en henrettet. Ligeledes er adskillige Præster »forsvundet«, og de tilbageblevne arbejder under saa store Vanskeligheder, at Forholdene faktisk kan sidestilles med regulær Religionsforfølgelse.

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(41)

Synet kom tilbage.

Det kom som Morgenrøden, som den opgaende Sol. Det voksede og blev tydeligere med en Straaleglans, som ingen jordisk Dag nogen Sinde havde oplevet den.

En Blindhed overfaldt ham. Tre Gange prøvede han at se, men hver Gang vendte Blindheden tilbage. Og han vidste, at af egen Kraft kunde han ikke taale at betragte den straalende Herlighed; intet Menneske vilde kunne udholde det.

Med Eet blev hans Øjne aabnet — og han saa:

Den uendelige Sfære var der stadig. Der var ingen Skygge i den nu, som kunde accentuere dens Uendelighed. Den var helt hvid, som om den var oplyst af et gennemsigtigt hvidt Lys; alle dens Dybder var som klart Krystal, der glødede i et Lys indefra. Thi der, i Midten, omgivet af sin egen uendelige Herligheds Glans var Han, som havde hængt paa Korset, Himlens og Jordens Konge, alle Tings Skaber og Ophav. Han, som gav sit Liv for at frelse Mennesker — Hans Hænder og Fødder og Side var gennemboret af herlighedsfulde Vunder — — — Der var to ved Hans Side. Og dog, de Tre var Een.

De syv Floder flød ikke længere. Deres Arbejde var endt. Thi i Sfærens glødende Gennemsigtheds saa man Kristi mystiske og herliggjorte Legeme. Dets Medlemmer levede ikke længere af Floderne Kraft, men af deres Forening med Kristus. Han, som var i Midten, var i dem alle; Han gennemtrængte disse utallige Millioner med sit eget Væsen. Sfærens hvide straalende Lys stammede fra Ham, dens krystallklare Renhed skyldtes Ham, dens Flammer udstræng af Hans Kærlighed.

I Tusindvis, i Millionvis kunde man se de frelste Sjæle. Intet Menneske kunde tælle dem. Alle betragtede de Ham, den Uendelige. — Og hver enkelt saa Ham, Ansigt til Ansigt, hver af dem ejede Ham helt, hver af dem kendte Ham, som Han kendte dem. Men ikke ved deres egen Kraft; thi den vilde aldrig have rakt til; men ved den Kraft, Han skænkede dem.

De var uafbrudt virksomme for at bevidne Ham deres Kærlighed. De kendte ikke til Træthed i Hans Nærhed. De ønskede sig intet mere nu, hvor de ejede Ham. De kunde ikke vende deres Blik fra Ham; thi intet andet end Han var værd at betragte. De kunde ikke længere begaa nogen Synd, naar de saa ind i Hans Øjne. De var blevet del-

agtliggjort i Hans guddommelige Natur ved Hans Naade.

Alt, som var sket, var glemt. — Hver Taare var visket bort fra deres Øjne. Ingen Lidelse kunde komme dem nær, ingen Sorg eller Fortrød, ingen Dødens Skygge kunde berøre dem. Alt tidligere var bortvejret. Og dog var de glade for det forbigangne; thi ved det var de blevet prøvet og var ikke blevet fundet for let. Ved det havde de vundet Livets Kroner.

Ogsaa deres Legemer var blevet herliggjorte.

(Sluttes).

Ung nordisk Kirkemusik

Nordisk Musikfest, som Musikconservatoriet afholder for at give Lejlighed til at høre fortrinsvis unge Komponister fra de nordiske Lande, reserverede ogsaa en Aften til ung Kirkemusik. Det var en Ørkenvandring — med en lille Oase, og den var dansk!

Sverige præsenterede Orgelkompositioner, der i bedste Fald var kedelige (og »rigtige«); i et enkelt Tilfælde syntes Originaliteten at være opnaaet ved at udelade et Par Fortegn. Norge gjorde sig gældende ved religiøse Sange, stærkt inspireret af Folkevisestil; det var pænt, men kunde godt være skrevet for Hundrede, ja to Hundrede Aar siden. Det blev mig fortalt, at de ikke kan komme ud over dette Stadium i deres religiøse Musik.

Og saa kom Danmark med to à capella-Værker af Professor Knud Jeppesen over Tekster fra David Salmer. Det var faste, klare Kompositioner, der røbede den modne Kunstner, men han har jo ogsaa sin rige musikalske Kultur og lange Erfaring bag sig. Som eneste unge Komponist præsenterede Bernhard Lewkovitch, der er Katolig, en Mariavise for blandet Kor over et Digt af Johannes Jørgensen med det skønne Omkvæd: Moder Maria af Golgatha. Den lille Komposition lovede godt, selv om Intervallerne i anden Strofe stod lidt uklare. Stemmerne laa vist for nær hinanden — eller var det Intonationen, det var galt med? Det var tydeligt, at Lewkovitch drager Fordel af at omgaa katolsk Kirkemusik til daglig baade som Sanger i Sct. Ansgars Kirkes Kor og lejlighedsvis som Organist.

Til Slut fremførtes et Par norske Orgelstykker. De viste, at Kom-

ponisterne kunde fylde en Pause ud i en Gudstjeneste, men hvor var det kedsommeligt, hvis det skulde staa alene. Tænk saa paa franske Organisters Improvisationer — det sprudler!

Man kunde ønske, at en Institution som det kgl. Musikconservatorium raadede over et Orgel, der bedre støttede de fremførte Værker. Conservatoriets Elevkor var det derimod en Fornøjelse at høre; der blev virkelig sunget under Domorganist Bangerts Ledelse.

Men naar undtages den danske Indsats maa det desværre fastslaaes, at der hos Komponisterne mangede Aand. Og hvorfor skal Kirkemusik være kedelig, dræbende kedelig? Det maa tilføjes, at jeg bagefter talte med en Musikmand, og han maatte give mig Ret i min Bedømmelse — desværre!

Kjeld Geertz-Hansen.

FILM

M — Fritz Langs gamle tyske Film med Peter Lorre som Barne-morderen. Bør ses for sit kunstneriske Manuskript og sin pudsige Parallellisering af Politiets og Forbryderorganisationernes Grundighed. Desværre er den oprindelige Lyd misrøgtet paa det grueligste, og der er sat engelske Stemmer paa. — »Edderkoppekvinde« paa Casino var en Sherlock Holmes Film med alt til Faget henhørende, konstrueret, men underholdende. Fin Forfilm om Undervandsturer. — Holger Gabrielsens Debutfilm »Mani« rummer een exceptionelt god Scene, nemlig Slutningsafsnittene, hvor Ib Schønberg som Komplexmanden »Fede« spiller raa rystende ægte, at det alene redder et svagt Manuskript i den i Udlandet saa populære psykologiske Gysergenre. Spillet er fint og Foto ogsaa. Men Filmen er nok mere spændende end rimelig. Lidt for højtidelig. Se Ib i den Rolle. — Johan Jacobsens »Soldaten og Jenny« efter Soyas »Brudstykker af et Mønster« er kunstnerisk maaske den hidtil fornemste herhjemme, men moralsk absolut forkastelig, idet Soyas nihilistiske Tilfældigheds-moral er saa farlig for et ubefæstet Publikum, at det takket være en sjældent ægte og vidunderligt naturlig Fremførelse kunde tro, at der »var noget om det« uagtet det hele er et Skrivebordspostulat. Poul Reichhardt mesterlig som Soldaten, Bodil Kjer for yndig som Pigen. Alle de øvrige ypperlige, vittige og besk opfattede, smaa som store Borgere. Sørgelig at man ikke umiddelbart kan lovprise et filmisk saa vellykket Kunstværk!

Bjørn Rasmussen.

Brevkassen tømmes hver Uge

Idet vi med tre Indlæg afslutter Films-Diskussionen, bemærker vi, at vi af Pladshensyn har maattet forkorte to af dem. Lige saa glade vi er for Drøftelser mellem Læsere og mellem Læsere og Bladet, lige saa indtrængende beder vi Indsendere om at fælde sig i størst mulig Korthed. Det enkelte Indlæg i denne Rubrik burde aldrig overstige 300 Ord.

Da Magisteren jo er lovlig forhindret i at forsvare sig mod Beskyldningen for Kopiering, vil jeg bemærke, at det er min Overbevisning, at han paa den begrænsede Plads søger at give en personlig Vurdering og ikke er bange for at gaa imod den alm. Opinion. At Hr. Bjørn Rasmussens Kritik ofte falder sammen med Dagspressens, skyldes simpelt hen, at han bedømmer efter samme Princip som de øvrige Kritikere, det eneste rigtige, nemlig det kritisk saglige. Belønninger til alle religiøse Film vilde være ganske parodiske og paa Forhaand fratage Læseren Tilfaldet til Kritikerens Judgement.

For mig var Anm. af »Ta' hvad du vil ha'« et glædeligt Bevis paa sunde æstetiske Principper, og jeg finder Magisterens Indrømmelse af »at der burde have staaet, at Filmens Indhold var baseret paa en Række højst utiltalende Menneskeskæbner, der rullede op for os«, ganske unødvendig, ja overflødig. For en saadan Bemærkning siger jo intet om, at disse Mennesker faar en Afklapsning, saa en Katolik af Hr. Jensens Støbning kan glæde sig. I Stedet for burde der maaske have staaet en Advarsel: Ikke for sarte Katolikker, el. slikt. Thi det maa indrømmes, at Hr. B. Rasmussens Opgave ikke *udelukkende* er æstetisk, da man saa har nok i de løbende Dagblade med større Plads, men tillige i *outrerede* Tilfælde at udstede en advarende eller opmuntrende Henvendelse til Læsere, *uafhængig* af og *efter* den objektive Anmeldelse.

Den rosende Omtale af »A Matter of Life and Death« og »Ta', hvad du vil ha'« var æstetisk set det eneste rigtige og viste, at Katolicisme ikke behøver at omtaage Forstanden naar det gælder aaben Vurdering; i øvrigt bedømmes sidstnævnte Film med Rette som dybt moralsk. Derimod maa jeg indrømme, at jeg husker Hr. Bj. Rasmussens Anmeldelse af Kryсталlosetfilmen »Going my Way« som alt for rosende (trods Grandteatrets Protest!), og jeg blev først beroliget ved at læse Nedsablingen af »Sct. Mary's Klokker«, som tilfulde viser Genrens Betæneligheder.

Jeg vil slutte med en Anmodning til Magisteren om at faa disse Krydser eller Minuser, han hænger i Halen paa hver Anmeldelse, fjernet. Selv om de svarer til Plads-

forholdene, virker det for uartikuleret og vel barnagtigt. I øvrigt — som det maa fremgaa af ovenstaaende — min Anerkendelse, hvis den ellers kan glæde nogen.

Bent Mohn, stud. mag.

Gensvar til Filmskritikeren

Idet jeg takker for Deres Svar paa min Kritik af Deres Filmsamfund i Katolsk Ugeblad, vil jeg først svare Dem paa Deres direkte Spørgsmaal »Anser De det for at være min Pligt i Katolsk Ugeblad at rose alle katolske Film?« — Herpaa kan mit Svar kun være et absolut Nej. Jeg giver Dem Ret i, at en katolsk Film kun fortjener en god Anmeldelse, naar den opfylder ganske bestemte Krav. Deres Opfattelse af, at en Film kun er katolsk, naar den virkelig gaar ind for en katolsk Grundsandhed, deler jeg fuldstændig, saavel som Deres Syn paa Kritikerens, som den der ud fra rent kunstneriske og etiske Betragtninger skal vejlede Publikum. For saa vidt er vi altsaa enige om Princippet i Filmsbedømmelsen.

For at begrænse Indlæggets Størrelse, vil jeg her kun direkte omtale den Anmeldelse, der i denne Forbindelse er mest aktuell, »Ta', hvad du vil ha'«. Jeg indrømmer, at Deres Anmeldelse af den vilde have vundet ganske betydeligt, hvis den var kommet i sin oprindelige Form, men trods dette vil jeg absolut holde fast ved, at man saa afgjort burde tage Afstand fra Filmen. Det er rigtigt, at den er moraliserende, men den moraliserer ud fra et Grundplan, der ligger langt under, hvad man fra et katolsk Synspunkt maa kræve. Det er fristende at prøve at anbringe denne Film i det Skema, der, som et Forslag paa den katolske Filmskongres, refereres af Dem i Katolsk Ugeblad Nr. 33 (17.-8.-47). Paa Trods af sin virkelig høje kunstneriske Værdi, skulde jeg mene, at denne under ingen Omstændigheder vilde naa højere end til Betegnelsen »Adgang forbydes«.

Kjeld Jensen.

Afsluttende Svar

Jeg konstaterer med Tilfredshed, at vi er principielt enige i Filmsbedømmelsen, det er nemlig langt det vigtigste. — Hvad Palsbos Film

angaar, saa vil den paa Grund af dens ogsaa af Dem indrømmede moraliserende Grundplan aldrig komme i Gruppe 4 (Adgang forbydes), men rimeligvis i Gruppe 2 (Tilladt for voksne med visse Reservationer). Gruppe 4 bruges næsten aldrig, da den er reserveret de gennemsnitlige, de tøjlesløst grusomme, de moralsk extra nedbrydende Film etc. etc. Iøvrigt foreslaar jeg Dem at se »Soldaten og Jenny«, hvis kunstneriske Storkvalifikationer *ikke* fortrænger Indtrykket af moralsk Nihilisme. De vil ikke kunne undgaa at mærke Forskellen paa den Film og saa Palsbos.

Bjørn Rasmussen, mag. art.

Astri Borg Müllers Koncert

Vor Trosfælle, den norske Sangerinde *Astri Borg Müller*, der ved flere Lejligheder i vore Foreninger, ved Menighedsmøder og fornylig ved Indledningsgudstjenesten til Kirkeugen i Sakramentskirken har glædet os med sin smukke Kunst, gav Onsdag den 29. Oktober en Sangaften i Hornung og Møller's Sal.

For en fuldt besat Sal fremførte *Astri Borg Müller* et Program, der varierede fra Mozart-Arier til Sange af danske og norske Komponister; blandt disse sidste to Sange af hendes Bedstefader, Komponisten Oscar Borg.

Det er altid en Nydelse af høre *Astri Borg Müller's* lyse Sopran, og man lagde særlig Mærke til den klare og rene Tone, der navnlig i Piano-Passagerne var af betagende Virkning. Ligeledes maa fremhæves den klare Diktion, noget man ikke er alt for forvænt med herhjemme. De danske Sange fik iøvrigt en ganske særlig Charme ved at blive sunget med norsk Accent.

Saavel i Koloraturierne som i de forskellige Smaasange viste *Astri Borg Müller* en musikalsk Forstaaelse, der lover godt for Fremtiden. Man fik et klart Indtryk af, at bag det sanglige og tekniske er der noget virkeligt, som *Astri Borg Müller* har paa Hjerte.

I *Aage Foerlev* havde *Astri Borg Müller* en fortræffelig og meget følsom Akkompagnatør. Der var ganske naturligt stort Bifald med Fremkaldelser og mange Blomster.

B. Husson.

Pauluskredsen

I Efteraaret udkommer:
Bede Jarrett: Intel blivende Sted.

Pius Parsch: Den hellige Messe.

H. Krusenstjerna-Hafstrøm: Røde Knud (Drengbog).

Stor katolsk Fest

afholdes i

Koncertpalæets store Sal

Tirsdag den 2. December.

Ærkebiskoppen af Westminster,

Kardinal Griffin

kommer til Danmark for at tale ved Mødet.

Nærmere Program følger.

Reservér Dagen.

Exercitier

i Jesu Hjerte Kirke

I Ugen fra 12. til 19. Oktoebr afholdtes Exercitier for Damer under Ledelse af Kirkens Sognepræst Pater Coenen. Aften efter Aften tyede Pateren de evig gamle og dog evig nye Sandheder for de cirka 100 Deltagere, viste dem i klare Træk Gud som Skaberen af alt stort og skønt, Menneskets Pligter overfor Gud og Medmennesker, samt Synden med dens alvorlige Følger. Foredraget om Synden forskrækkede enkelte, men hvad der blev sagt var jo kun, hvad der er sandt. Meningen med Exercitier er, at de gode skal blive bedre, de lunke strammes op, og de, som har glemt deres Pligter mindes om dem.

Det er kun sundt af og til paa en lidt anden Maade end den dagligdags at se Alvoren lige i Øjnene, selv om den danske Mentalitet synes bedre om den i »Vat« indpakede Sandhed. Det var et stort Arbejde, Sognepræsten havde paataet sig, og vi siger herved Tak.

En Deltager.

Kirkeugen

i Sakramentskirken

Nørrebrosgnet har ikke Ry for at være det ivrigste. Men da Sognepræsten indbød til Kirkeuge med Prædiken hver Aften af Pater Olav Ballin, viste vi os alligevel bedre end vort Rygte. Trods Efteraarsferie med Bortrejser, trods Konkurrence med Radioens politiske Taler, som netop faldt sammen med Prædikenerne, mødte der troligt 200 Mennesker op Aften efter Aften. Og følgende den gamle Exercebogs prøvede Veje, førte Pater Ballin os til dybere Forstaaelse af de fundamentale religiøse Sandheder og deres Betydning for det praktiske Kristenliv. Da Pateren i sin sidste Prædiken Punkt for

Punkt pegede paa Ting, hvor vi alt for ofte viser vor mangelfulde katolske Praksis, var det allsammen klare Følgeslutninger af alt, hvad vi havde overvejet Ugen igennem. Der var ikke to Meninger om, at denne Kirkeuge langt fremover vil vise sin Betydning for Nørrebro religiøse Liv. Og samtidig med, at vi siger Pater Ballin og vor Sognepræst en hjertelig Tak, ønsker vi alle andre Sogne, at Pater Ballin en Uge vil gøre for dem, hvad han gjorde for os til vor store Berigelse.

Det er paa Torsdag den 13. November

at vore Spejdere og Ulve indbyder til Fest i Odd Fellow Palæets store Sal.

Der bydes ikke blot paa Optræden af den samlede Division, men de enkelte Flokke og Troppe vil ogsaa faa Lejlighed til at vise, hvad de formaar af Sketches og Sange. — Nu er det naturligvis ikke Hensigten her at røbe Aftenens Program, men fra Førerne ved jeg, at man ikke mindst stiller store Forventninger til Ulvenes Fremførelse af H. C. Andersens »Svinedrengen«, »Hvad Fatter gør« og »Kejserens ny Klæder«. Men iøvrigt spænder Aftenens Program lige fra sælsomme Gysere til historiske Optrin, saa der er antagelig noget for enhver Smag (undtagen den daarlige).

Naar Ulvene og Spejderne forlader Tribunen, ryddes Salen, og saa begynder det store festlige Bal til Elo Magnussens 16 Mands Orkester.

Forinden bør De dog maaske prøve at trække et Nummer eller to i Tombolaen, der er fyldt med mange gode Sager, baade Lækkerier og nyttige Ting.

Naturligvis bør ogsaa De gaa til Spejderfest paa Torsdag — baade for at faa en glad og morsom Aften og for at give vor katolske Division denne Haandsrækning i Arbejdet. Vore Spejdere har lagt op til en Fest i den helt store Stil, ogsaa dette fortjener Støtte og Opmuntring.

Køb derfor straks Billet til denne Fest og vent ikke til sidste Øjeblik med at bestemme Dem, for vel er Odd Fellow Palæet stort, men der er alligevel en Grænse for, hvor mange der kan være, og det vilde da være ærgerligt for Dem, om De kom for sent med Deres Bestilling.

Lad mig føje til, at Billetterne koster Kr. 2,50 for Voksne og Kr. 1,50 for Børn (incl. Baltegn) og kan købes hos alle Divisionens Spejdere, Ulve og Førere, hos de katolske Boghandlere, Bredgade 67, og Stejnsgade 3, og hos Portneren, Stejnsgade 4.

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

K. G. Kr. 1,00, E. S. Kr. 20,00, Martha Kr. 10,00, E. P. Kr. 25,00, K. J. Kr. 3,00. Ialt Kr. 59,00. — Tidligere modtaget Kr. 117,00. — Ialt Kr. 176,00.

Hjertelig Tak! Vi er glade for enhver Sten til den Mur, som hedder Katolske Menighedsplejer. Det er jo et Værnearbejde; der skal værnes om Menneskeskæbner. En tilstrækkelig økonomisk Basis for vort Arbejde giver Mulighed for vor Indsats paa mange forskellige Omraader.

Bidrag modtages fremdeles med Tak af Pastor G. Benzon, Nørrebrogade 27, Post Konto 300.70, København, N.

URBI ET ORBI

(fortsat fra Side 447)

det gamle Abbedi Strata Florida, et berømt Kulturcentrum fra Middelalderen, der idag er fredet, vil blive inddraget til militær Øvelsesplads.

Nu kommer den berømte katolske Roman

van der Meersch: Menneskefiskere. Pris Kr. 9,75.

I disse Dage udsendes Romanen om den katolske Arbejderbevægelse J.O.C., der har formaaet at erobre store Dele af Arbejderverdenen i Belgien og Frankrig tilbage til Kristendommen. Det er en Roman af usædvanlig fængslende Art, dels fordi Skildringen af Brydningerne mellem Kommunist og Katoliker er saa aktuel, dels paa Grund af dens Beskrivelse af de unge Katolikkers heroiske Kamp for at udbrede deres Tro i et komplet hedensk og antireligiøst Milieu. Det er en flammende Appel til danske Katolikker, den vil vække os alle til Eftertanke.

Desuden spinder der sig gennem Romanen en lille fin Kærlighedshistorie, som vil berøre den katolske Læser. Det er Fortællingen om, hvorledes to unge finder hinanden i den fælles Kamp for Troen,

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K. Pa. 4777

BØGER

Tyskerne mod Hitler

Helge Knudsen: *Oprørere i Hitlers Borg* (Gyldendal).

Denne Bog er den første, der fortæller os en Del af alt det, vi ikke ved om Tyskland i disse forfærdelige Aar: Hitlers fantastiske Evne til at forvandle sine Medarbejdere til Nikkedukker og den lille, rankryggede Oppositions gentagne Forsøg paa at befri sit eget Land og Europa for det frygtelige Mareridt. »Oprørere i Hitlers Borg« er spændende Læsning — om Billederne af Hitler og hans Modarbejdere er rigtige i alle Enkeltheder, det er en anden Sag! I Tilfældet Canaris — den gaadefulde Chef for Wehrmachts Kontraspionage — har Forfatteren vel nok givet sin Fantasi lidt vel frit Spillerum, men det formindsker ikke Bogens Spænding — og noget om det har der vel nok været.

J. B.

»De fem lange Aar« (Gyldendal).

Gyldendal afslutter med det femogtyvende Hefte sit ypperlige Størværk om Danmark under Besættelsen. I en Række velskrevne Artikler har kendte Penne nedfældet deres Viden om de onde Aar og en Række gode Illustrationer bidrager til at gøre Værket værdifuldt ikke

blot for os, der oplevede det, men ogsaa for den Slægt, der vokser op og ikke selv har set vort Fædrelands Ulykke paa nært Hold.

Salmonsens Leksikon-Tidsskrift (Schultz).

Schultz Forlag har p. G. af Typografstrejken først kunnet udsende 11. Hefte af Salmonsens Leksikon Tidsskrifts 6. Aargang for ganske nylig.

Heftet indeholder som vanlig en Række aktuelle Artikler bl. a. om de forenede Nationer i 1946, samt Biografier af aktuel Interesse og af Adolf Hitler og nogle af de i Nürnberg dømte tyske Krigsforbrydere.

Samtidig redegøres for en Del Ændringer i Udsendelsesterminerne samt i Prisen for Hefterne — og man gaar over til at anvende smaa Begyndelsesbogstaver i Stavningen af Fællesnavne, hvilket dog næppe vil falde i alle Tidsskriftets Læsesres Smag!

Fru Kristine Klint

Onsdag den 19. Nov. fejrer Ringsted Menigheds ældste Medlem sin 85-aarige Fødselsdag. Det er Fru Kristine Klint, der for en Menne-skealder siden fulgte sin Mand over i den katolske Kirke. Den Gang var der ingen Præst og ingen Kirke i Ringsted. Hr. og Fru Klint var de første Katolikker i Byen. Hr. Klint

blev oplaget i Kirken i Ordrup; nogen Tid derefter optoges hans Hustru i Stenosgade. Pater Svensson fra Ordrup besøgte dem fra Tid til anden og læste den hellige Messe i deres Hjem. Ægteparret har altid vist Kirken den største Interesse og støttet den paa alle Maader. Det var en inderlig Glæde for dem, da Ringsted i 1907 fik sit eget Guds-hus. — Hr. Klint har forladt denne Verden, men hans Hustru viser stadig baade gamle og unge det smukkeste Eksempel ved aldrig at svinge sin Søndagsmesse, selv om Kulden bider i Næsen, og Snedriverne ligger som Smaabjerge. Og altid er hun smilende, og overalt viser hun sit milde og kærlige Sind. Den 19. vil Fru Klint da ogsaa ikke blot være Genstand for sin Families taknemlige Hyldest, men ogsaa modtage Hilsener fra taknemlige Trosfæller.

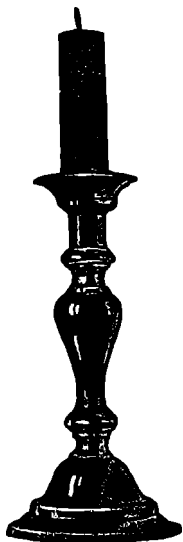
R. I. P.

Vor kære Søster, Telegraf-assistent

Bertha Melchiors

sov stille ind den 1. November 1947, vel forberedt ved Kirkens hellige Naademidler. Paa Familiens og egne Vegne
Agnes Melchiors.

Den kære afdøde anbefales til de troendes Forbøn.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand

Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

Undervisning i **KLAVER** og **ORGEL**

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER
Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal. Rør og Fittings. Pumper. Centralvarme. Sanitet. Ilt og Gas. Autogensvejsværker. Bolte og Møtriker. Tekn. Artikler
NYKØBING F. TELEFON 203

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

- Nov.
9. S. Laterankirkens Indvilese (hvid) (1153 — Side 470); 2. Bøn: 24. Søndag e. Pinse = 5. e. Hellig 3 Konger (95), 3. Bøn (kun i stille Messer): St. Theodor (1153); Præf. (521); sidste Evang.: Søndagens (95).
10. M. St. Andreas Avellinus (hvid) (1153); 2. Bøn: St. Tryphon, St. Respicius og St. Nympha (1154); alm. Præf. (525).
11. Ti. St. Martin, Biskop af Tours (hvid) (1154); 2. Bøn: St. Martinas ([12]); alm. Præf. (525).
12. O. † St. Martin I, Pave (1156); (rød) 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; Apostlenes Præf. (524).
13. T. † St. Didacus (1157); 2. og (hvid) 3. Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
14. F. St. Josaphat (1158); alm. (rød) Præf. (525).
15. L. St. Albert den Store, Biskop og Kirkelærer ([41]); alm. Præf. (525).
16. S. 25. Søndag e. Pinse. (grøn)

Gud, du som af levende og udvalgte Stene bereder en evig Bølg for din Guddomsvælde, hjælp dit ydmygtbedende Folk, at din Kirke, alt som den vokser i udvortes Omfang, ogsaa maa forøges ved aandelig Tilvækst.

Laternekerkirkens Indvilelse, Slutningsbøn.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“
Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166
Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042
Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7, Kbh. V.
Tlf. Eva 6050. Postgiro 589 65
Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Haves paa Lager:

Breviarium Romanum (1947)
med den nye Oversættelse af
Davids Salmer

Endvidere:

Rituale Rom, Horæ Diurnæ
Catechisme, Novum Testament, Sainte Bible, engelske
Bønnebøger m. m.

KATOLSK BOGHANDEL

Stenosgade 3. København V
Vester 3930

Københavnske Kirker

St. Mariæ. Fred. 7. Nov. Menighedsmøde efter Andagten 19,30. Pater Steph. Wevers fortæller om sin Rejse til Færøerne. Pakkeauktion til Fordel for Ungdomsarbejdet. Onsd. 12. Nov. 19,30 Damernes Kongr. Fred. 14. Nov. Andagt for de afdøde.

Jesu Hjerte. Sønd. 9. Nov. 8,30 Fælleskomm. for mdl. Kongr. Mand. 10. Nov. 20 unge Mænds Kongr. i

Bliv Børnehavelærerinde

Nordisk Montessori Kursus

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Alex J. Hansen

Ingeniør. Entreprenør. Murermester
Hørsholm
Telefoner Hørsholm 45 . 497 . 645

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

NYHED

Olaf Pedersen: FRA KIERKEGAARD TIL SARTRE

Den nye Verdensanskuelse med det vanskelige Navn er paa Mode for Øjeblikket. Alle taler om Existentialisme, men de færreste ved, hvad de taler om. Magister Olaf Pedersens Bog er den første, der tager Existentialismens Problem op til Behandling i Danmark. Paa en klar og let fattelig Maade gør han rede for den nye Retnings historiske Forudsætninger. Bogen henvender sig til alle, der vil følge med i den moderne Aandshistorie og egner sig udmærket til Brug for Studiekredse.

Pris Kr. 8,50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Røde Sal. Torsd. 13. Nov. 20 Mændenes Kongr. i Røde Sal.

Bemærk !

Næste Mødrekursus-Aften hos Liobasøstrene er p. Gr. af Hertug Knuds Divisionens Fest udsat til Fred. 14. Nov. Kl. 20.

Frederikssund

Messe Søndag 9. Nov. Kl. 9,30 (Jernbanegade 15, 1.).

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694

Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Maries Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

R. I. P.
Frans Jaworski,
 født 25. Febr. 1864, død 24.
 Oktbr. 1947, vel forberedt ved
 Kirkens hellige Naademidler.
Familien Jaworski.
 Den kære afdøde anbefales
 til de troendes Forbøn.

K. U. K. Amager.

Lørdag d. 8. Nov. Kredsmede Kl.
 19,30. Kreds I, Avisen læst med ka-

tolske Øjne. Kreds II, Katolske Mor-
 alproblemer. Kaffeboard og derefer-
 ler Gallup-Undersøgelse: »Hvad
 ønsker Medlemmerne af Under-
 holdning til vore Møder?«

Ungt Ægtepar uden Børn

som intet Sted har at bo, søger
tomt Værelse, helst med lidt Køk-
 kenadgang.

Henv. *E. Rynne*, Humlebækgade
 48, eller *Telf. Su 888*.

Under et Besøg hos mig
 døde min Søster

Fru Laura Larsen

d. 23. Okt. og anbefales til
 de troendes Forbøn.

Roskilde i Oktober 1947.

Momberg.

Aabenraa	Johs. Sørensen Centralvarme . Saniere Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Bymejeriet v. L. Lindholdt Skibbrogade 10 Lev. til St. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning Fiskergade 5 . Tlf. 3215 Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn Malmestrem Telefon 528 Farve- og Tapøthandel Lev. til de katolske Institutioner	W. Weide Bageri og Konditori Søndergade 2 . Tlf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening Tlf. 2368 . Søndergade 16 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Ludwig Wohlenberg & Co. Bog-, Kunst- og Papirhandel Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen Søndergade 9 . Tlf. 3322 Slagteri & Pølsemageri Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	V. Pinkerts Eftf. Peter Mortensen statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 633	Linoleumsarbejde udføres af øvede Folk Claudi Hansens Eft. Jernbanegade 3, Tlf. 60 Lev. til de kat. Institutioner
R. Sørensen Grundlagt 1877 Østergade 7 . Tlf. 130 Blomster og Kranse	A. & P. G. Vintersborg Snedker- & Tømrermester Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen Glarmester Ramsherred 13 . Tlf. 158 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen Malermester Ny Østergade 11 . Tlf. 659 Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle og Brødfabrik A-S Telefon Næstved 31 Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning Kildemarksvej 35 Telefon 17 89 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen Murermester Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349 Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni Aktieselskab Ny Havn . Telefon 14 20	T. A. Meding's Tømmerhandel Aktieselskab Tlf. 1478 (3 Lin.) Trælast og Bygningsartikler
Kolonialhuset Tlf. 480 Alt i Kolonial, Delikatesser, Vine og Spirituosa Billigste, kontant Pris Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen Boghandel Næstved . Telefon 276	Fr. Brandt Næstved . Telefon 71 Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial, Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen Ure og Optik Jernbanegade 2 . Tlf. 543 Lev. til de kat. Institutioner	Flskehuset A. Christoffersen Ramsherredgade 23 . Tlf. 107 Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen Alt i Kolonial - Vin & Delikatesse Riddergade 4 . Telf. 29 Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Kolding Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Roskilde Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365	Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søudergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Odense	Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 85 52</i> Alle Aarstidens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10 . Odense</i> Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgiro 44916 Lys og Kraft - Radio	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserves Telefoner 327 & 5756 Leverandør til de katolske Institutioner	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør Kongensgade 13 . Tlf. 20 21 Leverandør til de kat. Institutioner
Julius Jacobsen Blikkenslager Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen Barber og Frisør . Hjallesevej 14 anbefaler sig m. 1. Kl. s. Betjening Ny indehaver	G. Larsen Malermester Fengersvej 20 . Telefon 5126 Lev. til St. Josef Hospital
C. M. Rasmussens Eff. E. Rasmussen og L. Jensen, Glærmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62 Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg	Ejnar Sørensen Optiker & Urmager MUNKESTRÆDE Lev. til kat. Institutioner	B. M. Wivels Eff. H. Chr. Schneider Aut. exam. Vand- & Gasmester Kobbersmed. Installation af Badeværelser og W. C. Møllergade . Telefon 272 Udf. Arb. hos de kat. Institutioner
Svendborg Ligkistemagasin v. Hans Nielsen og Søn Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264. H. Nielsen jun. priv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandfabriken »Ørkild«	
Chr. G. Kielberg's Boghandel Telefon 86 & 1486 Alle Efteraarets Bøger haves paa Lager Lev. til Sct. Maria Hospital og Skolen	Julius Chr. Rasmussen Murmester . Entreprenør Egensevej 36 . Tlf. 221 Udf. Arb. hos de kat. Inst.	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Brødr. Johs. & Emil Franke A-S Møllergade 3 . Telefoner 218—518 Kød . Flæsk og Paalæg Lev. til St. Maria Hospital	Erik Storm A. Bøgeskovs Eff. Alt i Kolonial . Vin . Konserves Møllergade 71 . Tlf. 10 44	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) Kul . Koks . Cinders . Briketter	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl. s. Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maris
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihavnen . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nølleman Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

16. November 1947
95. Aargang
Nr. 46

Ugeblad

Forbryder og Børnehjem

Paven om UNO
Efter Mikolajczyks Flugt
Instrumentalmusik
i Kirken
Kardinal Griffins Emne
ved Mødet i København

En Forbryders Psyke

I en større Artikel i »Politiken« d. 31. Oktober fortalte LRS Svend Heltberg om den 25-aarige Morder og Røver William

Brorson, der lige er dømt til livsvarigt Fængsel. I den politiløse Tid under Besættelsen har Brorson som Revolverbandit — ikke for tysk, men for egen Regning — dræbt to Mennesker, forsøgt at dræbe andre og iøvrigt ernæret sig ved Røverier. fejl, saa er der dog Træk, som bør føjes til Historien, og som helt ændrer Billedet.

Brorson, der lige er dømt til livsvarigt Fængsel. I den politiløse Tid under Besættelsen har Brorson som Revolverbandit — ikke for tysk, men for egen Regning — dræbt to Mennesker, forsøgt at dræbe andre og iøvrigt ernæret sig ved Røverier.

Landsretssagføreren ser ikke, at Dommen, der ved Landsretten blev den samme som ved Byretten, kunde være mildere. Dertil er Brorson for farlig en Forbryder. Men LRS Heltberg mener, at en Skildring af Brorsons Barndom »kan have Betydning for dem, der vil forstaa, hvad der ligger bag en Forbryders Psyke«. Og derfor fortæller han om en lang Række haarde Afstraffelser, Brorson har været Genstand for paa de to katolske Børnehjem, hvor han tilbragte hele sin Barndom. Først hos nogle katolske Søstre i en længere Aarrække, dernæst en kortere Tid paa det Drengehjem, hvis Forstander fik en Dom for Mishandling af nogle Elever, blandt disse netop William Brorson.

Landsretssagføreren siger udtrykkelig, at Historien »ikke kan bruges til Angreb paa Børnehjem i Dag, mange Forhold er blevet forbedret i den mellemliggende Tid«. Saaledes som Historien fortælles kan det imidlertid ikke undgaas, at Læserne faar et fortegnede Billede af netop den tragiske psykologiske Udvikling, det er Formaalet at skildre.

Der skal ikke her rejses Tvivl om noget Punkt i den Afstraffelseshistorie, LRS Heltberg gengiver. Børnehjemmets Læge betragtede ligesom Hjemmets Ledelse William Brorsons natlige Vandladning som Tegn paa en trodsig Karakter og ansaa Prygl som velegnet Kur. Lad dem have taget nok saa meget

Kort efter Skoletiden kom Brorson paa gale Veje. Da han atter var paa fri Fod, henvendte han sig straks til den Søster, der havde været Forstanderinde paa Børnehjemmet, og som paa Grund af Alder var forflyttet til
(Stattes Side 460)

ET HALVT AARHUNDRDE PAA AMAGER
Ovenfor ses den ny Sct. Annæ Kirke — med sine to stately Taarne — der danner Midtpunktet i Jubilæumsfestlighederne paa Amager.

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 74 80 · København

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Ludvig Rasmussen

Glarmester

I. P. Petersens Eftfl.

Lindegaardsv. 34, Charl. Ord. 293

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148
Telefon Bella 384

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudselg

Nørrebrogade 200 · Telf. Tegn 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

Mosaik

og Terrazzo

La Coursvej 3

København F

Telf. Gothdb 656

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenosgade 3, Vester 2319 x

Gør Deres Indkøb i

Mejeriet

Stenosgade 3, Vester 7899

Varene bringes

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.
Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B · C. 6538

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

Th. P. Stillinge

Tamrermester

Sejrosgade 15

Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Møntighedssal i St. Mariæ Sogn

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnevej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
VILJE GÅRDSMÆN

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler
Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers · Telefon 137

Sct. Annæ Sogn igennem 50 Aar

Foragter ej de ringe Dage;
det lykkes skal, som skrevet
staar:

Velsignes skal de Hænder svage,
som lagde Grund med bange
Kaar.

Med disse Ord afsluttede cand. theol. & mag. Niels Hansen, Sct. Annæ Skoles første Lærer, sit Tilbageblik i 1922, da han i sin Festtale saa tilbage paa Sognets og Skolens Udvikling i de første 25 Aar. Nu, hvor der er gaaet et halvt Aarhundrede siden Biskop Johannes v. Euch hin 22. August 1897 indviede det første Sct. Annæ Kapel i Christian II's Allé, hvis Vægge hverdags ogsaa dannede Rammen om de første Skoleklasser og deres muntre Gæster, har vi endnu mere Grund til at se tilbage paa det Arbejde, som blev gjort, velsigne de Mennesker, som har udført det, erkende vore Fejl og Forsømmelser og fremfor alt takke den Høstens Herre, der gav Vækst, hvor hans Tjener saae, plantede og vandede.

Hvor beskeden (og betryggende) var ikke Begyndelsen! Et Værelse brugtes som Kapel, en almindelig Lejlighed var Skolen!

Hele Menigheden bestod af et Par Hundrede spredt boende og fremfor alt i aandelig Henseende kun løseligt til Kirken knyttede Medlemmer, og i hele Skolen fandtes færre Børn end nu i en Grundskoleklasse. Man skammer sig næsten ved at læse om de faa Ører, som plejede at falde i Ringepungen i hine Aar eller de Par Kroner Skolepenge, hvormed Skolen selvfølgelig ikke kunde drives. Vel ydedes mangel en personlig, værdifuld Indsats. Præster af Jesu Selskab kom ofte her paa Øen, Pastor Ronge og Pastor Gamel virkede herude i deres unge Aar, og iblandt den lille, trofaste kapel-

søgende Flok var der flere, der skulde blive stærke Piller i den vordende Menighed. Men hvor tilfældigt var dog det hele. Selv det økonomiske Fundament, den beskedne Løn, som udbetaltes Niels Hansen, den karakterfulde Konvertit, der lige havde forladt sit Sognekald i Jylland, var jo det tilfældige Resultat af en biskoppelig Rejse, under hvilken en westfalsk Grevinde havde lovet den danske Apostoliske Vikar at samle og sende Penge til en Skolelærers Underhold paa Amager.

Men Sæden, som blev lagt under saa kummerlige Kaar, slog dog Rod og Spirerne bredte sig til alle Sider. I 1902 overtog Redemptoristerne Sjælesorgen, og det blev snart synligt, at der nu var dannet et samlende Midt-

25 Aar paa Amager: Den gl. Sct. Annæ Kirke (tv.) der anvendes fra 1903 og indtil den statelige ny Kirke (foroven), rejst i Aarene 1936—38, kunde tages i Brug

punkt. Aaret derefter kunde Biskoppen indvie den første Sct. Annæ Kirke, hvis Opførelse P. Resch havde ledet, flankeret mod Øst af Præstegaarden, mod Vest af en Skolebygning, som Børnene i Aarenes Løb, alt som de fyldte flere Klasser, erobrede fra Kælderen til Stuen, fra Stuen til første og anden Sal. I 1905 tog Sct. Elisabeths Søstre fat; snart rejste sig den gamle Fløj af deres smukke Hospital og flere Søstre kom hver Morgen over fra Hospitalet til Skolearbejdet.

Efter at dette Fundament for Menigheds- og Skolearbejdet var lagt, fulgte en Periode af stille, men stærk indre Vækst, uden større ydre Forandringer til efter den første Verdenskrig. Men efter 25. Aars Jubilæet begynder man paany at føle Forholdene for trange. Hospitalet opfører i 1925 sin nye Fløj, faar i 1932 sin Røntgen- og Lysklinik samt forskellige Special-Installationer og rejser kort før den anden Verdenskrig i 1938 det nye Beboelseshus for sit Personale. Savnet af et Børnehjem blev i 1931 afhjulpet, da Skt. Hedvig Søstre indrettede St. Hedvigs Hjem paa Sundbyvestervej. Og yderst paaskønnet blev Skt. Annæ Hjem for ældre Mennesker i Skipper Clements Allé med Anekset i Prøvestens Allé, som blev til i Aarene 1933 og 1935 og for Tiden huser 46 Pensionærer.

Men Kronen paa denne Udvikling blev den nye Skt. Annæ Kirke. Udvidelsen i 1938 har ikke blot skaffet Menigheden et rummeligt, smukt Guds Hus, som adskillige Gange allerede har vist sin Evne til at være en festlig Ramme om Øens katolske Menighed, og som de kommende Slægter nu skal til at udsmykke og forsyne med Orgel, Klokker, Højaltret etc. Men i Forbindelse med Kirken fik vi ogsaa udvidet Skolen; vi har nu nye Klasser, der hvor før den gamle Kirkeindgang laa, vi har en stor og dejlig Gymnastiksal under Kirkeskibet. Og fremfor alt: Hele denne Udvikling blev bestemt af det indre Liv, som udfoldede sig efterhaanden. Menigheden tæller nu ca. 1500 Medlemmer. Skolen er fyldt til Randen med sine snart 190 Børn. Den har siden 1942 haft Eksamensret, og man maa haabe, at Tiden snart vil tillade en større Udvidelse eller en Nybygning.

Med et taknemmeligt Sind tænker vi tilbage paa dem, der har saaet og plantet og brugt deres Livs Kraft til at dyrke denne Mark op, især paa de ikke faa, som allerede er gaaet bort. Vi mindes i disse Dage især Biskop v. Euch og Niels Hansen fra Startens vanskelige Aar. Vi

mindes P. Resch, som har bygget den første Kirke og i mange Aar var Typen paa den nidkære og myndige Sognepræst. Pater Steidl har her paa Amager tilbragt nogle af sine frugtbareste og mest anstrengende Aar, især i Tiden i og omkring den første Verdenskrig, hvor han klarede det Kunststykke at holde 30 Skoletimer om Ugen og samtidig at være Sjælesørger for Menigheden og for Tusinder af Polakker, for ikke at tale om hans Indsats som historisk Forfatter. Andre dukker frem af Fortidens Dis, den flittige lille P. Forejtnik, den sympatiske P. Deckert, hvis haabefulde Start saa tragisk blev afbrudt ved Drukneulykken, eller P. Pichlers aandfulde Profil. De hviler nu allerede paa den fredfyldte katolske Afdeling af Sundby Kirkegaard under Korset med Indskriften: *Copiosa apud eum redemptio* (Overvættes stor er hans Forløsning). Ved Siden af dem ligger allerede en hel Del Søstre, som er gaaet hjem under deres flittige Arbejde for Kirken, Karitas og deres Orden, deriblandt de to Forstanderinder Mr. Edeltrudis og Gennadina, som fortsatte saa heldigt, hvad den ukuelige Mater Elisea havde begyndt. Og saa mange af Menighedens Medlemmer, som ogsaa ønskede at hvile nær det smukke Kors derude, vil vi denne Allesjælesmaaned tænke paa, naar vi holder vor Mindefest. Et broget og frodigt Billede om Arbejderne og deres Høst vil det Festskrift give, som (omend forsinket af Strejken) skal udkomme inden Jul og paa ca. 200 Sider og med over 100 Illustrationer vil fortælle om det Liv, der rørte sig herude i Sogn og Skole i det første halve Sekel.

Fra Fortidens snart fjerne Aar vil Blikket saa løfte sig op mod de Opgaver, der venter paa os i de kommende Dage. Thi selv om vi har et velafrundet Sogn, hvis Grænser er afstukket af Naturens Haand, og selv om vi har det nødvendige Grundlag for Kirkens og Skolens Arbejde, er der mange Problemer endnu at løse og nye kommer til: Præster-

nes Ordensprovins har lidt meget under Krigen og har for Tiden svært ved at afse Arbejdere til den danske Vingaard. Ogsaa i Søstrenes Rækker er det tyndet ud, og der er langt fra unge nok til at træde i de gamles Spor. Skt. Annæ Kirke trænger til sit Indbo, Skolen raaber efter mere Plads, en Menighedsbørnehave vilde gøre stor Gavn m. m.

Maatte da det Tilbageblik, som et Jubilæum indbyder til, besjæle alle med nyt Mod og ny Tilid til at fortsætte i Fædrenes Spor, til at forme Fremtiden i Pagt med Fortidens frodige Vækst, i Pagt med det smukke Løsen: *Copiosa apud eum redemptio!*

G. Scherz, C.S.S.R.

En Forbryders Psyke

(fortsat fra Forsiden)

et Ordenshus i København. Søsteren var glad for Besøget, der fulgtes af adskillige andre. Hun fortalte undertegnede som Bevis paa, at der var noget godt i den svage Karakter, at hun havde talt med William om den Skolebroder, der havde pryglet ham saa haardt, og at William selv sagde, at han ikke bar Nag. Tværtimod havde han undskyldt Broderen.

Længe ad Gangen holdt Brorson sig ikke paa den rette Side af Loven. Men naar han kom paa fri Fod, var det den gamle Forstanderinde fra Børnehjemmet han først søgte til. En Dag var hun atter forflyttet, da han kom. En anden Søster tog sig da af ham, hjalp ham til et Værelse i den første Tid, sørgede Dag efter Dag for Mad til ham, strikkede Strømper til ham, vaskede og lappede for ham — til det inden længe atter gik galt og Politiet igen havde Bud efter ham.

Disse Ting, som er foregaaet paa nærmeste Hold af undertegnede, viser, at Brorson tværtimod at være blevet bitter paa det Børnehjem, hvor han var taget saa strengt, Aar efter Aar er vendt tilbage til de Søstre, der

faktisk for ham var det eneste Holdpunkt i Tilværelsen. Landsretssagføreren fortæller selv, at Brorson er født uden for Ægteskab af Forældre, der »tilhører det solide Borgerskab«, og at de i mange Aar hemmeligholdt for Sønnen, at de var hans Forældre. Det kan tilføjes, at da han fik at vide, hvem der var hans Far og Mor og søgte at komme i Forbindelse med dem, var baade Faderens og Moderens Dør lukket for ham. Undertegnede tør ikke driste sig til at fælde nogen Dom over Forældrenes Holdning, men ved Brorsons Besøg hos Søstrene mærkede disse, hvor dybt Afvisningen havde ramt ham. Og det er ikke svært at forstaa. Han havde faktisk ikke andre i Verden at holde sig til end de katolske Søstre, hvis rent menneskelige Hjælpsomhed overfor ham var det eneste Bindeled, for Brorson har ikke selv været Katolik, saa det var ikke Religionen, der fik ham til stadig at søge tilbage.

Heller ikke for undertegnede er der Tvivl om, at den afsagte Dom var nødvendig. Jeg vil ligeledes ikke paa nogen Maade tage Børnehjemmets Straffemetoder i Forsvar. Men ønsker man at sætte sig ind i en grov Forbryders Psyke er de her fremdragne Kendsgerninger af nok saa stor Betydning som dem, Landsretssagføreren har fundet tilstrækkelige at fremlægge. Det er rigtigt, at det er en Historie om en svag Karakter, der var fortvivlende ensom blandt Mennesker. Han klamrede sig i sin Ensomhed til de Søstre, der al pædagogisk og upædagogisk Strenghed til trods, var de eneste, der havde vist ham og stadig efter alle hans Fejltrin viste ham lidt Næstekærlighed.

H. D. T. Kiærulff.

Sønd. 9. Nov. bragte »Politiken« et nyt Indlæg i Sagen, skrevet af Dr. med. *Grethe Hartmann*. Den kvindelige Læge godkender LRS Heltbergs Forklaring paa W. B.'s Udvikling, men hendes Oplysninger er i Realiteten et alvorligt Korrektiv. Hun

var paa det Børnehospital, hvor W. B. blev indlagt efter Affæren i Horsens for at kureres for sin ufrivillige Vandladning. De Træk, Dr. Hartmann fortæller, viser Drengen skindsyg paa andre Børn, naar de mødte Kærlighed; hans Trang til Ømhed. Da han, efter at have slaaet Armene om Halsen paa Lægen som Tak for en Gave, blev skamfuld, udrød han: »Naar jeg faar noget af min Mor, maa jeg godt kysse hende til Tak«. Lægen er selv klar over, at Pointen i Historien var den, at »han ikke havde nogen Mor, i hvert Fald ikke en, der vilde vedstaa Moderskabet til ham«. Men staaende paa Tærskelen til den psykologiske Forklaring, der passer med, hvad vi ellers ved om W. B., svinger Lægen alligevel om til LRS Heltbergs Forklaring, som dementeres af Brorsons hele senere Holdning.

*

I vor Fremstilling af Sagen har vi ikke rørt ved Spørgsmaa-

let, hvorvidt Politirapporten om Brorsons egen Skildring af Afstraffelsen paa Søstrenes Børnehjem kan staa for en nærmere Prøvelse. Der er flere Træk, som paa Forhaand gør den lidet troværdig, men vi vil vente med at gaa ind herpaa, til en Undersøgelse, der fra katolsk Side er i Gang, er naaet til Afslutning. Vi vil nøjes med at pointere dette: Brorson er lidet begavet og med stor Trang til at spille en Rolle. En saadan Types selvbiografiske Oplysninger maa altid nøje prøves, før man tager dem for gode Varer. Politiet havde under Sagen ingen Grund til at kontrollere disse Udtalelser, da de laa udenfor, hvad Retten skulde tage Stilling til. Landsretssagføreren havde derimod al Grund til at foretage en Kontrol, før han konstruerede sin Forklaring paa »en Forbryders Psyke«. Har han forhørt sig paa Børnehjemmet? hos det offentlige Tilsyn med Hjemmet? hos dem, der senere har fulgt Brorson? eller hos Brorson selv? Saavidt vi kan se, intet af Stederne.

Mellem Mødre

Andet Brev

Kære Marianne!

Du skriver, at du var til Allesjælesandagt paa Kirkegaarden og havde taget Børnene med, skønt du egentlig ikke troede, det var noget for dem. Der tager du meget fejl. Forøvrigt saa du vist selv, hvor mange Børn, der var med deres Forældre. Vi venner netop tidligt Børnene til at tage Del i Kirkens Liv og Forbøn, og i dette Tilfælde er Børnenes Forbøn for de Afdøde meget virksom. Ved du, at hele November Maaned er de »Dødes Maaned«, saa det kan maa ske hjælpe dig, at uddybe Tankerne fra Allesjælesdag paa forskellig Maade med dine Børn.

Hos os har vi besluttet ofte at lægge Turen om ad Kirkegaarden, og jeg lærer Børnene ogsaa at

standse og bede ved de forsømte, forladte Grave, hvor ingen kærlige Hænder lægger Blomster. Vi beder ved de fremmede Soldatergrave og tænker paa alle, der faldt fjernt fra deres Kære, og derfra gaar Tankerne til alle, der i Krigens frygtelige Dage ikke engang fik en Grav, og som ingen ved, hvor ligger. Paa en af disse Ture sagde Ole med straalende Øjne: »Mor, naar I alle er døde, sætter jeg 50 Lys paa Graven og mange Blomster«. Han er nu saa voldsom i det, og det eneste triste ved dette rundhaandede Løfte var, at den lille Mand blev den eneste Efterladte ...

Min Mand og jeg arrangerede en »Allesjælesaften« herhjemme i Begyndelse af Maaneden, det blev egentlig saa smukt. Store og Smaa

fik ny Forstaaelse og Ærbødighed for Døden. Maaske kunde du bruge noget af det: Stuens Udsmykning ved disse smaa Aftener tror jeg, man skal lægge ret megen Vægt paa. Til denne Lejlighed fandt vi, at det Hele skulde have et enkelt, højtideligt Præg. Vi stillede to smukke Stager paa Bordet med levende Lys, og jeg pyntede en Krukke med Efteraarets sidste Pragt: Chrysanthemer og broget Løv, for ogsaa det, Lys og Blomster, var en Hentydning til Aftenens Indhold, Lyset, der stille fortæres, og hvis Flamme tilsidst blafrende slukkes, og Blomsterpragten, der en sidste Gang taler om Guds Skaberkraft, før de visner og dør bort. Det var en rigtig Familieaften. Jeg spillede først et lille alvorligt Forspil, saa læste min Mand af Johannes 11,20, og vi talte med Børnene om Døden, ud af vor Erfaring med Eksempler, hvordan Døden kommer, pludseligt, ofte som en Befrielse, om Døden i Krigens frygtelige Dage, om hvorledes Forældre kunde strides med Døden om deres eneste lille Barn, ja, der var nok at tage frem. Og Spørgsmaalet kom jo: »Far, hvorfor skal vi dø?« Min Mand forklarede, at Døden er en Straf efter Syndefaldet, at den er en Afslutning paa dette Jordeliv og Porten ind til det evige Liv. Jeg læste saa »Historien om en Mor« af H. C. Andersen, og bagefter mindedes vi vore Kære, som Børnene havde kendt, og som vi særligt vil bede for i denne Maaned. Aftenen sluttede med Bønnen »De Profundis ...« for de Afdøde og med en Pamindelse om altid at være beredt, hvis Gud skulde kalde den næste Dag, den næste Nat. Det kan man altid huske Børnene paa i Aftenbønnen.

Jeg er begyndt at kunne tale meget fortroligt med min store Pige. Hun var saa stille siden Ulykken paa hendes Skole. Vi blev enige om, at vi en Dag vilde besøge Lærerindernes og Kammeraternes Grave, ved hver Grav bad vi lidt og talte om dem, og saa kom det pludselig ganske stille fra hende: »Mor, jeg tænker saa ofte, at det kunde lige saa godt være mig, I havde herude.« Du kan tro, Marianne, at jeg trykkede min lille Pi-

ge ind til mig og sagde ogsaa: »Jamin egen Pige, der kan du se, hvor beredte vi maa være, vi ved aldrig, naar Gud kalder.«

Mon du er begyndt med den gode katolske Skik, at give Børnene et Korstegn paa Panden Morgen og Aften, din Mand har maaske gjort det før, men begynd selv med det, naar han ikke er der og med den Motivering: Nu er Mor ogsaa Katolik, og mine Børn skal føle, at de nu har et helt katolsk Hjem.

Jeg tror, jeg maa bruge et ekstra Brev til at forklare dig, hvordan vi fejrer Advent, det er nemlig mere end ellers Moders store Op-gave, at skabe en Atmosfære af Stilhed, Forventning og Hygge i Hjemmet, jeg giver dig blot i Dag et Par Raad til Forberedelsen. Du spørger, om det med Adventskrans ikke er en protestantisk Skik, det har du altid haft. Nej, bliv endelig ved med din Adventskrans, men læg i Aar den katolske Betydning i denne Skik, som rigtig vil hjælpe jer alle til en god Forberedelse til Julen. Du skulde næsten binde den sammen med Børnene i Aar, ikke købe en færdig Krans, de skal selv være med til at skabe deres Adventsstemning. De store kan godt hente Gran, og du sørger for violette Baand, ikke mere røde, for de

skal netop huske os paa, at Advent er en Bodstid, i hvilken alle skal kæmpe med Fejl og Svagheder, saa Julens Gæst møder rene, glade Hjerter, naar Han kommer.

Og dertil har jeg et andet Forslag. Stil Jesusbarnets tomme Krybbe op paa Husalteret og læg et lille Knippe Straa ved Siden af. Sig saa til Børnene: hos os skal Jesus have det lunt og godt i den lille Krybbe, det faar Han, hvis I alle gaar i Gang med de smaa og store Selvovervindelser: ikke skændes, ikke være kræsne, være lydige, hjælpsomme, ikke tudevorne, osv. Du ved selv bedst, hvor det kniber, men ingen taler om de Straa, der lægges i Krybben, og vi Voksne kan saamænd ogsaa godt lægge med, synes du ikke? Min mindste var saa arrig sidste Aar, det hjalp virkelig, naar jeg tog hende hen til Krybben og spurgte, om det lille Jesusbarn skulde have et lille Straa, ja, men saa maatte hun med det samme være god, og det forstod hun ...

1. Adventssøndag skal det første Lys brænde, naar I kommer hjem fra Kirke, men kun eet, alle 4 Lys maa først lyse Julens kære Gæst i Møde den 4. Adventssøndag.

Din Gerda.

En Revolutionshistorie

Det var under den franske Revolution. I den lille Landsby Pezilla ved Foden af Pyrenæerne var alt Skræk og Forvirring. — Den gamle Sognepræst var pludselig taget til Fange og ført bort af en Skare Revolutionstropper, og saa vidste man, at der ikke var noget Haab om, at han nogen Sinde kom tilbage til sin Menighed; han havde kun Guillotinedøden i Vente.

Der var knapt gaaet et Par Timer, og Landsbyens Folk jamrede endnu over deres Præsts Skæbne, da der lød et nyt Rædselsbud: »De kommer tilbage!«

Dødsangste skjulte de sig alle sammen i deres Huse og Hytter. Mest angst var Skolelæreren; han gættede hurtigt, hvorfor den raa Bande kom tilbage: det var

Kirkens Kostbarheder — og de hellige Hostier, de søgte!

Han kaldte paa sin lille Datter, hviskede noget til hende og stak hende nogle Nøgler i Haanden. »Skynd dig, Eugenie, jeg skal nok opholde dem! Vi lader ikke det Allerhelligste falde i deres Hænder!«

Barnet løb, alt hvad hun kunde, og naaede ad den lille Bagdør ind i Kirken, just som Soldaterne sprang af Hesten foran Lærers Dør: »Hej, Borger!« skreg Anføreren, »hid med Nøglen til den forb— Bygning derovre! Vi har noget at udrette derinde!«

Læreren stod ganske rolig foran de ophidsede Mænd. »Med hvad Ret vil I bryde ind i Guds

Hus? Naar Præsten er borte, er det mig, der har Ansvaret, Borger.«

»Guds Hus! Gud er afsat, Fornuften hersker! Og Frihed, Lighed og Broderskab! Alle offentlige Ejendomme tilhører Republikken.«

»Saa har jeg altsaa Ansvaret for Republikkens Ejendom, og derfor maa jeg forlange at se din Fuldmagt, Borger!«

»Hvor tør du vove — —?«

»Jeg er lige saa god en Borger i den hæderkronede Republik som du. Frihed og Lighed for os alle, ikke sandt? Det er min Pligt at nægte dig Adgang til Republikkens Ejendom, saa længe jeg ikke ved, om du har nogen Ret til at betræde den.«

Soldaterne vilde til at gaa løs paa Læreren med deres Bajonetter, men Anføreren standsede dem og trak et Stykke Papir frem. »Her er Fuldmagten«, sagde han vredt, »skynd dig saa!«

Omstændelig satte Læreren sine Brillor paa, læste Skrivelsen, foldede den omhyggeligt sammen og gav den tilbage til Anføreren. Saa ledte han i sine Lommer efter Nøglen til Kirkeporten og gik foran over til Kirken. Der var aabenbart noget i Vejen med Laasen, for det varede længe, før Porten sprang op.

Med et Lettelsens Suk saa Læreren, at Kirken var tom. Eugenie havde altsaa udrettet sit Hverv.

Da Revolutionstropperne henimod Aften forlod Landsbyen, rasende over at have fundet saa lidt af Værdi i Kirken, førte de Læreren med sig. Den uheldige Mand vidste, at han aldrig vilde faa sit Hjem eller sin Datter at se igen, thi alene Mistanken om, at han havde skjult nogle af Kirkens Kostbarheder, var tilstrækkelig til at bringe ham under Guillotinen.

»Herre, jeg dør for dig!« hviskede han og sendte sin hulkende Datter et sidste Blik. »Vær du Far og Mor for mit stakkels Barn!« Læreren døde paa Skaffottet, og den tolvaarige Eugenie stod nu ganske alene i Verden. Hun vovede ikke at fortælle et eneste Menneske om, hvad hun

havde hentet i Kirken hin forfærdelige Dag, og hun blev mere og mere angst, thi flere Mænd og Kvinder fra Landsbyen blev henværet, og vidt og bredt var der ingen Præst at finde. De hellige Hostier — der var fem ialt — lagde hun i et almindeligt Glas og skjulte det i en gammel Egetræskiste. Hun aabnede aldrig Kisten, men hver Aften kastede hun sig paa Knæ foran den og tilbad Frelseren, som hun havde budt et saa fattigt Skjulested.

I syv Aar laa de hellige Hostier i den gamle Kiste. Saa begyndte det at dages i Frankrig. Revolutionen var kvalt i sit eget Blod. Religionen blev atter indført, Kirkerne aabnedes paany, og Folket turde igen aabenlyst tilbede Gud.

Da vovede Eugenie endelig at betro sin Hemmelighed til en Præst, der dybt rørt lyttede til hendes Beretning. Ledsaget af flere Personer begav han sig til hendes Bolig og aabnede Kisten. Og der laa de hellige Hostier, saa friske og hvide, som de havde været, da lille Eugenie tog dem i Tabernaklet; og fra dem udgik en skinnende, gylden Glans.

Præsten skyndte sig til Kirken for at hente et Ciborium. Men Nyheden var med Lynets Hast blevet bekendt i Landsbyen, og Folk strømmede til med Kærter og forlangte Kirkefanerne og Røgelseskarrene frem. Der dannede sig hurtigt en vældig Procession, som drog til Eugenes Bolig for at hente Hostierne hjem paa festlig Vis. Alle var hevagede og betagne, og mange, som i de onde Tider havde glemt at bede, sandt ved denne Begivenhed tilbage til Gud.

Rygtet om, hvad der var hændt i Pezilla, bredte sig over hele Frankrig, og fra alle Sider strømmede der Penge ind til en Pragtmonstrans til de fem vidunderlige Hostier. Og Monstransen blev lavet og blev et herligt Kunstværk, en Sol med ædelstensbesatte Straaler, som udgaar fra de fem Hostier. Den Dag i Dag er Monstransen Landsbyens dyrebareste Skat, og den kaldes af alle »Solen fra Pezilla«.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har udnævnt Kardinal Clemens Micara til afdøde Kardinal Salottis Efterfølger som Præfekt for Rituskongregationen. Kardinal Micara er 68 Aar gammel og blev kaaret til Kardinal i Februarkonsistoriet 1946. — Adskillige franske Kirkefyrster aflægges i Øjeblikket Visit i Vatikanet, bl. a. Kardinalerne Gerlier fra Lyon og Saliège fra Toulouse. Samtidig har den franske Ambassadør ved den hellige Stol, Jacques Maritain, midlertidigt forladt sin Post og begivet sig til Mexico som Chef for den franske Delegation ved UNESCO-Konferencen. — 'Osservatore Romano' publicerer en officiel Erklæring i Anledning af de paastaaede Gudsmoder-Aabenbaringer ved Tre Fontane i Nærheden af den evige Stad. Da der er blevet dannet en Komite i den Hensigt at værne om Aabenbaringsstedets Interesser, har de kirkelige Myndigheder ønsket at slaa fast, at den nedsatte Komite ikke har nogen officiel kirkelig Karakter. Iøvrigt vedvarer Tilstrømningen til Tre Fontane uformindsket. — Den pavelige Hjelpeaktion til Fordel for Krigens Ofre har faaet et nyt Skud, idet der til det hidtidige Bureau for Krigsofre og Civilinterne-rede er blevet knyttet et Udvandringskontor. Man har anset det for tvingende nødvendigt at indrette dette Kontor for at bistaa de mange Landflygtige, der er blevet hjemløse som Følge af Krigen og de med Krigsafslutningen forbundne territoriale Forandringer, i deres fortvivlede Forsøg paa at finde Fodfæste under andre Himmels-trøg. Det ny Udvandringskontor sorterer direkte under det pavelige Statssekretariat og vil selvfølgelig ikke konkurrere med de Bestræbelser, der udfoldes af forskellige verdenslige Regeringer, men kun yde Hjælp ved direkte Henvendelser.

Frankrig

Tilbagegangen i Præstekaldene i Frankrig giver Anledning til voldsomme Bekymring. I Bispeddømmet Aveyron, hvor man i 1905 talte 1129 Præster i Sjælesorgen, arbejder der idag kun 780. Statistisk regner man med i 1957 at komme ned paa et Antal af 550.

Tyske Biskopper protesterer mod russisk Kidnapping

Det tyske Episkopat har tilstillet det allierede Kontrolraad en Adresse, hvori Biskopperne protesterer imod den »systematiske og hensynsløse Børnebortførelse i den sovjetrussiske Occupationszone i Tyskland«.

Noten var blevet affattet under Bispemødet i Fulda i September, men er først blevet præsenteret for nylig, og Biskopperne fastslaar i Noten, at de er i Stand til at føre Navnene paa mindst 2000 Dreng og Piger, som er blevet bortført. Der findes ikke Spor af dem og For-

ældrene har ingen Anelse om deres Skæbne eller Opholdssted. Børnene blev arresteret under forskellige Paaskud af det sovjetrussiske Politi eller dets Agenter, og siden har man intet hørt til dem. Alle Henvendelser har hidindtil været forgæves.

I den sidste Tid har man endvidere modtaget Meddelelser om adskillige Arrestationer af katolske Lægfolk i den russiske Zone, udelukkende fordi de har haft Forbindelse med den kristelige demokratiske Union.

Efter Mikolajczyks Flugt

Regulær Religionstorfølgelse i Polen?

Den tidligere polske Premierminister, Lederen af det polske Bondeparti, Stanislaw Mikolajczyk, har ved sin Flugt fra Po-

Overalt i Syd- og Østeuropa har Udviklingen været den samme: Bondepartierne forsvinder og dermed den parlamentariske Opposition. Det synes at være i Overensstemmelse med Oprettelsen af Kominform, nemlig at udslutte ethvert Spor af Selvstændighed. Det kommunistiske Tryk tiltager, og efter Bondepartierne kommer Turen til Socialisterne og dernæst til Kirken. Kirken er idag den eneste Faktor, der ejer Mulighed for Uafhængighed af (og Modstand mod) Staten, og Kirken har næppe nogensinde før haft saa stærk Støtte hos Menigmand.

Mikolajczyks Historie er kort ridset op af Begivenhederne i Løbet af de tre sidste Aar. Da den østlige Del af Polen i 1944 »befriedes« af Russerne, indledte Mikolajczyk i sin Egenskab af Leder for det største Parti i Polen Drøftelser med Marskal Stalin i Kreml. Stalin krævede den østlige Del af Polen som Pris for Befrielsen og Mikolajczyk afslø. Sovjet oprettede derpaa den saakaldte Lublin-Regering under Ledelse af en 'veltrænet' lydhør Sovjet-Embedsmand, M. Bierut, og forlangte, at dette Styre skulde anerkendes som polsk Regering. Ogsaa dette afslø Mikolajczyk og vendte tilbage til London. I Efteraaret samme Aar angledede man paany efter Mikolajczyk, der jo havde Størsteparten af den polske Be-

folkning bag sig, og Mikolajczyk forsøgte paany at drøfte Polens Anliggender med Kreml, men fandt Stalin lige stejle, og da Mikolajczyk paany vægrede sig ved at afstaa blot et Haarsbred af polsk Territorium eller acceptere en russisk Regering for sit Land, maatte han vende tilbage til London med uforrettet Sag. Men 1945 oprandt og dermed Yalta-Overenskomsten, og kort efter V-Dag accepterede Mikolajczyk Yalta-Deklarationen under direkte Pres fra Churchill dog med Løfte om frie Valg i Polen. Mikolajczyk modtog Post i Lublin-Regeringen og vendte tilbage til Polen, hvor han modtoges med endeløse Ovationer af det polske Folk. Som polsk Vice-Premierminister forsøgte han nu at overbevise Rusland om, at hans Land ikke var fjendtlig stemt mod USSR — men forgæves. Udviklingen blev en anden end han havde haabet, de frie Valg blev en Saga og Bondepartiet kom i aaben Konflikt med Kommunisterne. Moskvas Program var lagt i Forvejen. Valget blev omdannet til en Sejr for Regeringen, medens hemmelige Rapporter oplyser, at 85 % af Stemmerne var blevet afgivet for Bondepartiet. Det internationale Nyhedsmagasin *Time* skrev i De-

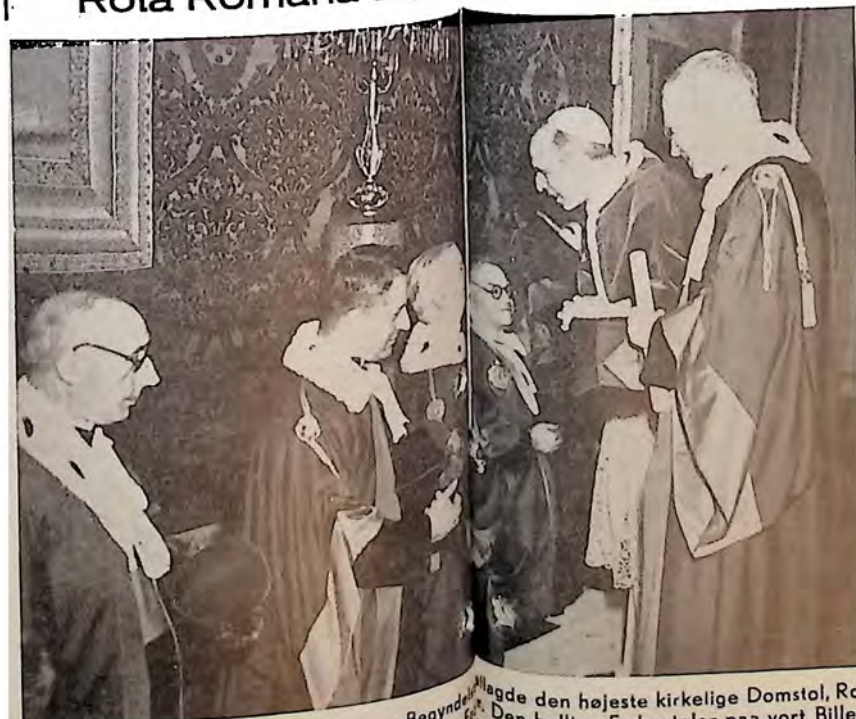
1946, at Vice-Premierministeren var en Mand, der »nyder den største Popularitet og maa sætte den største Forventning til«, men de kommunistiske Infiltrationer tiltog, og i Sommeren 1947 blev Mikolajczyks Navn adskillige Gange nævnt i Forbindelse med forskellige politiske Retssager. Det politiske Politi forbød hans Part holdt Møder, hans Taler blev konfiskeret. Situationen skabtes Dag for Dag og det lykkes Mikolajczyk at slippe forinden han maatte dele sig med de øvrige, der forsøgte at tage Kampen op mod Kommunismen. Om han gjorde det først den senere Udviklingse. Det er afgjort, at det russiske Regime vil gøre ham ansvarlig for den Kurs, som det vil indpaa i Polen, og som tydeligt er kommet til Syne i den senere Tid. Eet er i hvert Fald sikkert: Mikolajczyks Henrettelse, før eller senere vilde have været uløseligt, kunde næppe gavne Pol Sag, og de Uroligheder, der nægterligt vilde følge i denne urettelses Spor, vilde kun give Sovjet Anledning til Repræsentation. Tilbage er kun Spørgsmålet om han vil være i Stand til at løse Polens Sag fra det fremtidige.

Stanislaw Mikolajczyk

len givet Verden et nyt Bevis paa, at ingen Form for Frihed kan trives under Moskvas Overherredømme. Det er Linien fra Justitsmordet paa Petkov, Arrestationen af Johanovitch og Maniu, der kan forfølges her, og paa højere Sted i Vatikanet giver man i Anledning af den polske Folkeførers Ankomst til England Udtryk for Bekymring for, at Polen efter hans Flugt vil blive inddraget i den Atmosfære af aabenlys Religionsforfølgelse, saaledes som man kun alt for godt kender den fra Jugoslavien.

Rota Romana aflægger Visit hos Paven

I Anledning af det nye Arbejdsaars Begyndelse aflægger den højeste kirkelige Domstol, Rota Romanas Medlemmer en Visit hos den hellige Fader. Den hellige Fader taler paa vort Billede. Domstolens Dekan, Franskmanden, Mgr. Andre Julien, staar ved Siden af Paven.

UNO's Betydning maa ikke overvurderes —

Den mellemamerikanske Republik Salvador ny Gesandt ved Vatikanet, Ridourre, overrakte for nylig den hellige Fader sine Akkreditiver, og Pius XII besvarede Diplomatenes anerkendende Ord om Vatikanets fredstiftende Virksomhed

Bemærkelsesværdige Udtalelser af den hellige Fader

med en længere Tale (paa Spansk). Paven betonedede her, at de Kristne har en hellig Pligt til at arbejde for Fred, og fremsatte samtidig en bemærkelsesværdig Udtalelse om de forenede Nationers Organisation, UNO. »Efterkrigsbegivenhederne har — udtalte den hellige Fader — utvivlsomt Side om Side med meget beklagelsesværdigt ogsaa ydet adskillige værdifulde Bidrag til Udviklingen, Bidrag, som man kun kan hilse med Tilfredshed. I de forenede Nationers Verdensforum er der ved Siden af de store Magter rejst en Tribune, hvor ogsaa de smaa Nationer kan komme til Orde og hvor disses Talere kan finde et Verdens-ekko, der ikke maa lades ude af Betragtning, naar Bestræbelserne gælder en værdig og retfærdig Fred. Efterkrigstidens mange Skuffelser og nedslaaende, men dog saa lærerige Tildragelser har endvidere lært os, at vi ikke maa anse dette Verdenstribunal for mere end det umiddelbart er værd. Paa den anden Side maa ingen, for hvem Kampen for en værdig Fred er en Hjertesag, ej heller forsømme at benytte sig af denne end nok saa begrænsede Adgang til fra dette høje og indflydelsesrige Stade at appellere til Verdens Samvittighed. Dette skal og maa ske til Trods for, at mangt og meget tyder paa, at de Argumenter, der her fremføres i Fredens Sag, endnu langt ud i Fremtiden kun er at regne for en kaldende Stemme i Ørkenen.«

Den hellige Fader henviste derpaa til, at det var en tvungen Nødvendighed for alle Folkeslag at søge at sikre den ydre Fred for at kunne realisere den indre Genopbygning. »En retfærdig Fred indebærer en umadelig social Gevinst for alle Nationer. Derfor maa alle og enhver — ogsaa de, der i Øjeblikket ikke indser Nødvendigheden deraf — staa sammen i Ofre og Anstrengelser og saaledes skabe de nødvendige Forudsætninger for at fæstne, værne om og fuldkommengøre netop denne saa eftertragtede Fred.«

Ny Biskop til Indianerne

Rosenkransmissionen blandt Sioux-Indianerne har faaet et nyt Overhoved, Biskop William Mc Carty C. S. R. Ovenfor ses den ny Biskop (yderst til venstre) samt Kardinal Spellman, der overværede Indsættelsen og Repræsentanter fra Indianerne, som i en Hyldestale gav den ny Biskop Navnet Wanbet Wakita — Værneenglenes Chef.

Wurlitzer-Orgel til San Pietro

Vatikanermyndighederne har gennem længere Tid arbejdet med Planer om at finde en Erstatning for de to gamle Pipeorgler, der i Øjeblikket anvendes i Peterskirken og som vanskeligt kan høres indenfor blot en rimelig Afstand. Der synes imidlertid nu at være Udsigt til, at Basilikaen i nærmeste Fremtid vil faa installeret et Wurlitzer-Orgel, idet Wurlitzer-Compagniet, som fremstiller disse Instrumenter, har foretaget en Række Forsøg i Peterskirken, og Prøverne er foreløbet overmaade tilfredsstillende. Baade Balikaens Forstanderskab samt den ene af St. Peters Cheforganister, Armando Antonielli, udtaler sig til Fordel for det nye Instrument, men den endelige Afgørelse ligger hos Rituskongregationen. Wurlitzerinstrumentet vil kunne høres saa godt som over hele det vældige Kirkerum.

Brevkassen tømmes hver Uge

Instrumenter i Kirken

Maa jeg tillade mig en Bemærkning til Hr. Organist Hussons Artikel om Kirkemusik til Ugebladets Nr. 44, hvor han paastaar, at alle Instrumenter bør udelukkes fra vore Kirker med Undtagelse af Orglet, og synes saa at overse og glemme, at alle Orgler indeholder en Rigdom af imiterede Instrumenter, Fløjter, Oboer, Klarinetter, Trompeter og Basuner, hvorfor saa udelukke dem?

I. Hammermüller.

Organist Hammermüllers Indlæg giver mig Anledning til følgende Bemærkninger:

Det er ganske rigtigt, at der findes Orgler, i hvilke der er Stemmer, som imiterer Orkesterstemmerne. — Gennem Tiderne har Orglet gennemgaaet en Udvikling, baade med Hensyn til det tekniske og det klanglige. I Midten af forrige Aarhundrede naaedes Kulminationen, da det, antagelig efter Instrumentalmusikkens kolossale Op-sving, blev den herskende Opfattelse, at Orglet burde være en Imitation af Symfoniorkestetret, ja, man gik endda saa vidt, at ogsaa den menneskelige Stemme blev imiteret. Endnu findes der Orgler med »Vox humana« og Tremolo, der for Nutidsmennesker i uhyggelig Grad minder om »Kinoorgel«.

Imidlertid er det en ubestridelig Kendsgerning, at man i Begyndelsen af dette Aarhundrede, i øvrigt samtidig med at Arbejdet med at reformere Kirkemusikken blev paabegyndt, kom til den Erkendelse, at man var gaaet for vidt, at Imitationen af Symfoniorkestetret var at verdsliggøre Orglet, det kirkelige Instrument par excellence, og derfor uværdigt og uforeneligt med Kirkemusikkens sande Principper. Man gik tilbage til Baroktidens Orgler med de mange sammensatte Stemmer, og en Orgelbygger af idag giver sig ikke af med »Imitationer«.

I »Motu proprio«, om hvilken dens Forfatter, Pave Pius X, udtaler, at den er Kirkemusikkens »codex juridicus«, og kræver, at den skal have Lovs Kraft, findes bl. a. følgende Bestemmelser:

I Artikel 3, 2. Afsnit, opstilles følgende almindelige Lov: »En Kirkekomposition er desmere hellig og liturgisk, jo mere den med Hensyn til Stil, Inspiration og Smag nærmer sig den gregorianske Melodi, og den er desmindre Templet værdig, jo mere den afviger fra dette højeste Forbillede«.

Om den moderne Musik udtales i Artikel 5, 2. Afsnit: »Ikke desto mindre maa man, fordi den mo-

derne Musik formentlig er fremgaaet af den profane, med desto større Forsigtighed passe paa, at de Kompositioner i den moderne Stil, som man tillader i Kirkerne, intet profant indeholder og ikke minder om de paa Teatrene opførte Motiver og heller ikke har den ydre Form fælles med de profane Stykker«.

Artikel 15 omhandler Instrumentalmusikken og der udtales følgende: »Om end den rene Vokalmusik egentlig er Kirkens Musik, tillades dog ogsaa Kompositioner med Orgelakkompagnement. I enkelte, særskilte Tilfælde, og under Hensyn til de passende Grænser kan ogsaa andre Instrumenter tillades, dog aldrig uden særskilt Tilladelse af Ordinarius (Biskoppen), ifølge Forskrifterne i Ceremoniale Episcoporum, Biskoppernes Ceremonibog«.

Efter min Opfattelse kan man, med Hensyn til Anvendelsen af de originale Orkesterstemmer ved den liturgiske Gudstjeneste, d. v. s. Opførelse af Orkestermesser o. l., ganske se bort fra den i Artikel 15 givne Tilladelse, da det ganske givet vil være yderst sjældent, at man vil kunne opnaa Biskoppens Tilladelse. Men alt afhænger af, om man ogsaa overholder de i »Motu proprio« indeholdte Bestemmelser.

B. Husson.

Ny Succes for Maleren Kerckhoffs

Maleren, Organist A. Kerckhoffs har lige afsluttet sin sædvanlige Efteraarsudstilling i Roskilde, og det er ikke for stærkt sagt, at den helt igennem blev den store Succes, saavel kvalitets- som salgsmæssigt. Det var saa afgjort den

smukkeste Udstilling, denne Roskilde-Maler har afholdt, og Salget viste, at der fra alle Sider er den største Interesse for hans dejlige Billeder.

Der er snart gaaet mange Aar siden Kerckhoffs i 1934 udstillede første Gang i København, og selv om hans Billeder kan sælges alle her i Byen og paa Egnen, burde Maleren arrangere en ny Udstilling i Hovedstaden.

Har man fulgt Hr. Kerckhoffs igennem Aarene, glæder man sig over den Udvikling, han har gennemgaaet. I sit Motivvalg har han bevæget sig bort fra Detaillen til Helhed. Man bliver ligefrem betaget af de smukke Farver og de mange Enkeltheder, der trods Mallemaaden kommer frem. Maatte danske Hjem blive prydet med denne Malers skønne Billeder.

S. J., Roskilde.

Efteraar

Den sene rose blomstrer,
de gule blade falder,
den blege sol nu smiler
kun mat bag løvets vin.

De sorte, hvide skyer
så hvileløst nu flyer
henover himlens blå,
omkranset snart af guld,

snart af en hvidlig stribe
som stolte, gamle skibe
med sejlet spændt i kridhvidt fnys
mod himlens endelyse lys.

De sorte bier søger
den gule, vilde honning:
bag rosens sarte, røde brus
de suger af et lifligt krus.

Den vilde, sene skønhed
er som et åndepust,
der snart igen vil svinde
med al sin gyldne pragt.

Viator.

Kardinal Griffin

taler i Koncertpa-læet

Tirsdag d. 2. Decb.
om

„Kristendommen og
Verdenskrisen“

Billetsalget aabnes
næste Uge, hvor
Ugebladet bringer
udførligt Program

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

Valdemar Larsen 25,00, N. N. 15,00, E. B. H. 10,00, E. J. 5,00, A. T. 5,00, A. Byvoet 25,00, C. E. Momberg 20,00, As. 25,00, G. J. 5,00, K. J. 3,00. Ialt Kr. 138,00. Tidligere modtaget Kr. 176,00. Ialt modtaget Kr. 314,00.

Hjertelig Tak! Det er en Opmuntring for os, at der stadig er flere og flere, som fatter Interesse for Katolske Menighedsplejer. Og vi har Tillid til, at Eksemplet smiter.

Bidrag modtages fremdeles med Tak af Pastor C. Benzon, Nørrebrogade 27, Post Konto 300,70, København N.

BOGNYT

Olaf Pedersen: Fra Kierkegaard til Sartre
120 S., Kr. 8,50
Magister Olaf Pedersen tager Problemet Existentialisme under Behandling og gør paa en klar Maade Rede for denne nye Retnings historiske Tilblivelse.

Russel Janney: Miraklet

488 S., Kr. 13,00
En fornøjelig Roman fra det katolske Amerika. Det er Historien om en lille Bys Omvendelse, og

man siger om Bogen, at man bliver et glad og bedre Menneske af at læse den.

Nyt fra Belgien

Joret: Aux Sources de l'Eau vive, les Sacraments d'Eucharistie et de Pénitence. 328 S., Kr. 7,95.
Pierre Terminier: A la Gloire de la Terre. Souvenirs d'un Géologue. 425 S., Kr. 9,60.

Advent er nær

Nu nærmer Julen sig. Husk at bestille den smukke katolske Adventskalender, som indfører Børnene i Julens Tanker.
Kr. 2,85.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Katolske Begravelser
aut. katolsk Bedemand
Benzon
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Køb
PAULUS-KREDSSENS
Bøger

Bliv Børnehavelærerinde
Nordisk Montessori Kursus
R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Brug
Pindstrup Tørvestrøelse
til Jordforbedring, Stald- og Fjerkræstrøelse eller Indskudsmateriale.
Pindstrup Mosebrug
Tlf. Pindstrup 13 (3 Lin.)
København: Central 8261
Forlang Brochure

L. F. Nielsen *Snedkermester*
Lindholmevej 36 . Telf. Damsø 2 0 4 3
Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner

Larsbjørnsstræde 14
Tlf. Byen 8009
Edmund Sønchsen *Glarimester*
Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner

Den runde Kiosk
Tlf. Nora 5615 . Griffenfeldtsgade 37
Abonnement paa Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter
Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital

Emanuel Jensen & H. Schumacher
Murer- & Entreprenørforetning A/S
Bygningspriser, Jernbeton, Murerarbejde, Dampskorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb.

Johs. Schrøder, Entreprenør
L. Schumacher, Murermester
Godthaabsvej 142. Kbhvn F, Centr. 968
Indgang fra Vagtelvej

Schulstad's
maltede

ROBERT HANSEN
1. Kl.s Kød, Flæk og Paalæg
Amagerbrogade 212 A . Amager 6390
Leverandør til de katolske Institutioner

Støt Annonceerne

Magasin du Nord
... den ny Tids Stormagasin

Otto Piper
RAADHUSPLADSEN 14
KØBENHAVN V
EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE og HOSPITALSMØBLER
TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

FILM

Carltons sjette-Uges-Sukces »Den onde Lady Barbara« med Mason og Lockwood er af Reklamen forsynet med Betegnelsen »Filmen der forargede Amerika«. Saa er der jo altid nogle flere, der skal ind og se den. Berolig Dem, Filmen er usigelig kedelig, røverromantisk og skruet (Ladyen der er saa ond, at hun maa være Landevejsrøver om Aftenen!) Det er Damedragterne (gammel Mode tillader nemlig undertiden, hvad Nutidsmoder hindrer!), der er faldet USA for Brystet. Filmen har faaet en beskedent Skandalesucces, der ikke svarer til dens kunstneriske Gehalt. — Colosseum og Casino spiller »En Morder i hvidt« (Green for danger), der er en fortræffelig Kriminalfilm i Læge- og Sygeplejerske-Milieu, mægtig spændende bygget op, fremragende spillet af samtlige Rollehavende og forsynet med en vittig og intelligent Dialog. Alastair Sim som Politispektøren var lige saa grinagtig som han var snu, og blandt Lægerne saas med Glæde Leo Genn og Trevor Howard. — Launder & Gilliat har lavet Filmen, og for en sjælden Gangs Skyld kan man heltud anerkende deres Arbejde, al den Stund de her har holdt sig fra de sociale og moralske Domæner. Som Filmproducenter er de blændende, teknisk sikre og har glimrende Sans for Lyden og Rytmen. Og saa er det jo virkelig morsomt at se en Kriminalfilm, hvor Publikum har samtlige Muligheder udleveret, og hvor allerede tidligt i Filmen den trænedede »Ellery Queen« Læser har Chance for at sige, hvem det er! Fin Underholdning. —

World Cinema bragte endelig »Store Forventninger« (Great expectations), engelsk som de to andre Film, instrueret af David Lean og med et Skuespillergalleri saa dickensk og originalt, at de fleste Dickensvenner sikkert vil sige: »Ih, hvor de lignede det, man har tænkt sig!«. Børnene er maaske de største Overraskelser, Antony Wager og Jean Simmons, men man maa ogsaa fremhæve Francis Sullivan som Sagfører Jagers, Finlay Currie som Straffefangen, Ivor Barnard som Kontoristen Wemmick og Alec Guinness som »den blege unge Gentleman« Herbert Pocket. Jeg maa absolut anbefale Filmen som en rigtig Familiefilm, hyggelig, gammeldags i sin romanagtige Intrige og slyngede Handling, i de mest forskelligartede Personers ustandselige Møder og indbyrdes Forbindelser, kort sagt i alle Dickenshandlingens ydre Apparat. — Men jeg maa ogsaa sige, at man skal absolut læse Romanen bagefter, for den »rigtige« Dickens

stikker jo ikke i den ydre Handling, men i Smaabemærkningerne i de kuriøse fast genkommende Gløser, i den lune Humor i Beskrivelserne og i den omstændelige Fortællemaade. Det savner Filmen, som alle Dickensfilm gør det. Dickens egner sig ikke til Film. Og dernæst maa jeg gøre opmærksom paa, at Filmen totalt negligerer Romanens psykologiske Centralpunkt, Skildringen af Pip som den utaknemlige Snob. Romanens Jegform er sammenlignet med »David Copperfields« Jegform anderledes uafhængig af Digterens Jeg. Dickens har skildret en Dreng, der vil være anset og komme frem for selve Anseelsens Skyld, og en ung Mand, der ikke længere kendes ved sine fattige Barndoms Venner, og som, da han erfarer, at hans Velstand ikke skyldes den gale Dame, men Straffefangen, bliver fornærmet og stødt, hvorefter hans eneste Tanke er at komme af med Velgørenen, saa ingen skal opdage, hvem det er. Han køber nok to Dampskibsbilletter, men har ikke i Sinde at tage med selv osv., osv.

Intet af alt dette er med i den Udgave af Filmen, der vises i World Cinema. Nogle Scener, der antyder det virkelige Forhold (f. Eks. da Joe Gargery besøger ham i Byen) er klippet bort i Danmark, de var nemlig med, da jeg saa Filmen i Belgien. Tilbage staar Pip som en sympatisk og hæderlig Fyr, hjælpsom og godlidende, kun maaske noget naiv og forfængelig. Af Romanens psykologiske Studie er kun Navnet og Personens ydre Oplevelser tilbage. John Mills' personligt saa venlige og flinke Væsen har maaske bidraget til dens Omkalfatring af Hovedrollens Natur? Dette til Trods kan jeg dog kun anbefale Dem at se et Kunstværk, der i mange Scener med sanddrud Spil og saa vidt gørligt »levende Figurer« har evnet at omplante Dickens med Held. Takket være Spillet er Filmen rigere paa vellykkede end paa mislykkede Scener. Første Part er maaske særlig god og filmisk tænkt, ligesom ogsaa den Scene, hvor Pip faar sit Feberanfald. Som sagt, en udpræget Familiefilm.

Bjørn Rasmussen.

BØGER

Ragnhild Hoff: »Ikke saadan opdrages Børn, men saadan« (Gjellerup).

Kursusleder Frk. Hoff kender de smaa Væsener og holder af dem. Hun er klar over, at der skal saa lidt til for at sætte en forkert Udvikling i Gang i vore Børn, og at det paa den anden Side ogsaa er nemt at lokke det bedste frem i dem, blot man véd hvordan. Hen-

des velskrevne lille Bog giver i Eksemplets Form en Række Billeder af forkert og af rigtig Opdragelse. Hovedtanken er i Virkeligheden den, at naar man har med Børn at gøre, er selv de mindste Ting af Betydning og bør overvejes. Frk. Hoff afslører, hvad mange Forældre ikke har anet og »aldrig tænkt paa« og paa en saadan Maade, at de praktisk bliver i Stand til at prøve de gode Raad. Og skulde De faa Bogen i Hænde, før De selv har faaet Børn, vil den ikke blot forøge Deres Længsel efter den Livets Lykke, Børnene er, men ogsaa forøge Deres Forstaaelse af, at en Ægtefælle bør vælges med Omtanke. Alt star og falder med, at de to Forældre i fuld indbyrdes Forstaaelse arbejder for deres Børns Vel. Uden dette kan man spare sig at læse Bogen, for saa bliver Opdragelsen netop »ikke saadan«.

T. T.

Katolsk Børnehjælpsdag

Søndag den 23. November, den 1. Søndag efter den hl. Elisabeth af Thüringens Festdag (19. Nov.) afholdes med Vikariatets Tilladelse den aarlige Kollekt for Elisabethforeningens Formaal i alle Kirker og Kapeller i København og Ordrup.

Det er vor Menigheds forældrelose og vanskeligt stillede Børn, det gælder.

Vi lever i en Tid, den sørgeligste som denne Generation oplever. Derfor beder vi om Deres Støtte.

Der stilles umaadelig store Krav til Foreningens Midler og Elisabethforeningen siger meget nødig Nej til de mange Henvendelser. — Elisabethforeningen har aldrig kaldt forgæves paa sin mange trofaste Venner, baade ældre og yngre, og det er vort sikre Haab, at De alle vil være med til at hjælpe vore Smaa.

Af Hjertet takker vi for hver en Skærv, der med Kærlighed gives til Kollekten.

Elisabethforeningens Gironummer er 20894, Australiensvej 32, 4., Ø.

Annie Scavenius, Rosenvængets Hovedvej 34.

Elisabeth Valdemar Hansen, Margrethevej 4, Hellerup.

Harriet Zimmermann, Australiensvej 32, 4., Ø.

Ny! K. U. K., Østerbro

Paa festlig Vis startedes KUK for St. Ansgars Sogn ved et Møde 1. November. Kunstnerparret Jytte og Søren Weiss underholdt Forsamlingen. Den første Bestyrelse blev Frede Bonde (Form.), Bernh. Levkowitz, Aksel Uffelmann og Søren Weiss.

Ungdomsfest i Køge

Paa Foranledning af Køge K.U.K. samledes paa Krist Konges Fest godt 100 unge fra Næstved, Taastrup, Roskilde, Slagelse og Holbæk i Køge for i Fællesskab at virkeliggøre det Ønske, som Biskoppen ved Aarets Begyndelse havde udtrykt paa det store Ungdomsmøde i København: at de Unge paa Skift skulde mødes i de forskellige Kirker, og at Krist Konges Fest, som var blevet alt for upaaagtet i Danmark, fra nu af skulde staa i Ungdommens Tegn.

Dagen indlededes med Højmesse og Fælleskommunion i det overfyldte Sankt Hans Kapel, hvor Pastor Sørensen prædikede om Emnet: Er du en Kristen? og opfordrede de Unge til at være Kristne af Gavn og ikke blot af Navn.

Efter Frokosten paa Hotel Hafnia gennemførtes i Eftermiddagens Forløb med Bidrag fra de forskellige Foreningers Medlemmer et meget afvekslende Program, hvor bl. a. Sangstuderende Frk. Lillian Holm, Næstved, overraskede med sin smukke Sang. Dagens Hovedtale blev holdt af Forlagsboghandler Sven Damsholt, som opildnede til Modstand mod Tidens Gudløshed. Efter Kaffebord (107 Personer), Oplæsning, Trylleri, Taler, Diskussion (Skt. Knuds Gilderne) og alskens munter Underholdning ved yngre og ældre, samledes man atter i Kapellet til Aftenandagt, hvorunder P. Langsted, C.s.s.R., Næstved, prædikede. Efter nogle Timers Dans til Køges bedste Orkester, afsluttedes Dagen med »Kongernes Konge«.

Stævnet kunde selvfølgelig ikke gennemføres uden at der blev bragt

store Ofre fra alles Side (17 K.U.K.'er fra Slagelse havde f. Eks. betalt 200 Kr. for en Rutebil). Alle mødte — ialt henvend 150 Personer — var dog enige i, at Samværrets mange Glæder rigeligt havde været disse Ofre værd, især da ikke mindre end 6 Præster havde vist deres Interesse for Ungdommens Sag ved at komme til Stævnet.

Køge K.U.K., der for Tiden ledes af Anlægggartner Joseph Gdowski, er Vikariatets yngste Ungdomsforening. Til Trods for, at den først blev oprettet for et halvt Aars Tid siden, kan Foreningen alligevel se tilbage paa en meget alsidig Virksomhed; den var bl. a. med 17 Medlemmer smukt repræsenteret paa det store Ungdomsstævne paa Gl. Farumgaard. Ikke uden Grund ser Foreningens Medlemmer med lyse Forhaabninger imod Fremtiden.

I GUDS NÆRHED

Samtaler og Breve ved Broder Lavrence
Forord af Overlæge H. I. Schou
Kr. 3,50
G. E. C. Gads Forlag

Aut. Fodklinik Stenosgade 3, 1.

Litte og Axel Werner

Aut. af den alm. danske Lægeforening
Consultation: Kl. 9—17 og efter Aftale
Telf. Eva 7951.

Lette Læder-Fodindlæg est. Deres individuelle Fodaftryk

*Hvorfor græder Lise?
Hvorfor er Peter uartig?*

Ud fra sin store, praktiske Erfaring og sikre teoretiske Viden har Lederen af Nordisk Montessorikursus, Ragnhild Hoff, skrevet en Række underholdende „Hørebilleder“ om Opdragelse af Børn fra 1—6 Aars Alderen. En Bog for alle Forældre, Tanter, Onkler og Bedsteforældre.

Med Tegninger af E. ASISOFF

Ikke
SAADAN

men
SAADAN

opdrages Børn

Kr.
7,50

GJELLERUP

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedsers-Warnemünde. Regelmæssige Forsendelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtigt, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34 . Nora 2176 . Kbhvn. N

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt

Rosenværnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtagade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josephs Hospital
Filial: Rolighedsvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tai i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

16. S. 25. Søndag e. Pinse (Søndagsmessebog Nr. 79); i den store Messebog: *Introitus, Graduale, Offertorium, Communio* som paa 23. Søndag e. P. (751), Resten som paa 6. Søndag e. H. 3 Konger (97); 2. Bøn: St. Gertrud (1159); Præf. (521).
17. M. † St. Gregor Undergører (hvid) (1159); 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
18. Ti. St. Peters- og St. Paulskirkens Indvielse (1160 — S. M. Side 470); alm. Præf. (525).
19. O. St. Elisabeth af Thyringen (hvid) (1160); 2. Bøn: St. Pontian ([5]); Apostlenes Præf. (524).
20. T. St. Felix af Valois (1161); (hvid) alm. Præf. (525).
21. F. Jomfru Mariæ Ofring (hvid) (1161); Præf. (522).
22. L. St. Cæcilie (1162); alm. (rød) Præf. (525).
23. S. Sidste Søndag e. Pinse. (grøn)

Søndag den 23. November afholdes i alle Kirker og Kapeller i København den årlige Kollekt for St. Elisabethforeningen.

Sandelig siger jeg eder: Tro, at I skal faa alt, hvad I begærer i Bønnen, og det skal vederfares eder.

(*Communio* paa 25. S. e. P. og *Evang.* paa 17. Nov.).

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“
Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til Nora 6166
Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042
Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stenosgade 7. Kbh. V.
Tlf. Eva 6050. Postgiro 589 65
Abonnementspris 3,50 Kr. Kvarialet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

St. Annæ Skole i Sundby

I Anledning af 50 Aars Jubilæet agtes Tirsdag den 18. November Kl. 10 afholdt et Møde for Eleverne, deres Forældre og Skolens Venner. Samme Dags Aften afholdes i Gymnastiksalen en Sammenkomst for tidligere Elever.

Anmeldelse om Deltagelsen i Sammenkomsten bedes afgivet til Hr. Andreas Prüser, Højdevangs Allé 29, Telf. Am. 4320, Frk. A. Hawranek, Keplersgade 12, Telf. Am. 557 y eller Fru Hella Frederiksen, Englandsvej 72, Telf. Am. 5187.

D. K. K. F.

»Møderne i D. K. K. F. begynder Torsdag d. 20. Kl. 20 i den røde Sal i Stenosgade 4, Aftenens Taler er Fru Plougaard, som vil fortælle om: Den første Kristendom paa Grønland. Det er den nye Styrelses store Haab, at mange af vore Medlemmer finder Vej til Stenosgade, det ligger jo mere centralt, og skal vort Arbejde indenfor de katolske Kvinder krones med Held, er det jo først og fremmest Sammenholdet, der skal bygges paa, og hvorledes kan vi have Sammenhold, naar vi ikke kender hinanden.

Vi læser Gang paa Gang i de tilsendte Breve fra Belgien, Holland,

Amerika og Norge, hvor stor Vægt alle disse Lande lægger paa den hellige Faders Ord om Sammenlutningen af alle katolske Kvinder. Om Kvindernes stærke Tro om en renere Vilje, om Kvindernes aktive Del i de sociale Arbejder og ikke mindst i det politiske Liv.

Lad ogsaa os Kvinder her i Landet have et aabent Øre for Pavens Ord, lad os fylkes om vort Forbund og alle hjælpe med paa den aandelige Genopbygning, der saa haardt tiltrænges ikke mindst her i vort lille Land.

Med stor Interesse læser man om de unge katolske Kvinder Afdeling i Forbundet. Gang paa Gang spørges der, om et saadant findes her i Landet. Var det ikke en Opgave for vore Ungdomsforeninger at tilslutte sig D. K. K. F.? Det er selvfølgelig for dyrt for de Unge at være Enkeltmedlemmer, men de kan jo slutte sig sammen i en eller anden katolsk Forening eller Klub, det eneste, der forlanges er, at en saadan Forening godkendes af den stedlige Sognepræst. Foreninger med under 10 Medlemmer giver 5 Kr., indtil 50 giver 10 Kr. om Aaret.

Det er vort Haab, at alle katolske Kvinder i Danmark vil tilmelde sig enten som Enkeltmedlem, eller tilmelde sig de stedlige Foreninger, der staar i D. K. K. F. — I Byer, hvor der enten ikke findes Kvindeforeninger, eller disse endnu ikke er tilmeldt, haaber vi, Kvinderne vil forstaa den Opgave og det Ansvar, de har og melde sig til D. K. K. F., der jo kun er en lille Brøkdel af det store Internationale Forbund for katolske Kvinder Verden over.

Styrelsen.

Pauluskredsen

udsender snart

PIUS PARSCH

Den hellige Messe

En Bog for alle Konvertitter

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet „Athens“

Svanemossegårdsvej 4 · C. 11.313

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erlaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

Radio er en Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DANHILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Rettelse til Spanien-Artiklen

I Redaktør Gunhild Borks Artikel i sidste Nummer stod Aarstallene 1934 og 1935 for Kirkestormene. Det skulde have været 1834 og 1835.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Onsd. 19. Kl. 19½ Møde for Sognets kvindelige Kongr. Torsd. 20. Kl. 19½ Møde for Mændenes Kongr. Lørd. 22. Kl. 19½ Møde i K.U.K., Østerbro. Indledning ved Sven Damsholt: »Kærlighedslevet i og udenfor Ægteskabet«. Mødet foregaar Bredgade 67 A, og ogsaa Unge, der ikke er tilsluttet Foreningen, er velkomne.

Jesu Hjerte. Mand. 17. Kl. 20 unge Mænds Kongr. Torsd. 20. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ. Sønd. 16. Kl. 8 Højmesse med Fælleskommunion. Onsdag 19. Kl. 19½ Mændenes Kongr. Fred. 21. Kl. 19½ Andagt for de afdøde.

K. U. K. København

Sønd. 16. efter 8½-Messen Travetur Lillerød-Tokkekøb Hegn-Store-

dam. Sønd. 23. Under Ledelse af Pater Samuelsen holder i St. Kjeldsgade Retræte for Klubbens Medlemmer. Andre unge er dog ogsaa velkomne.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Lørdag den 22. Nov. Kl. 19,30:
Aabent Hus hos Forlagssekretær
P. E. Bjørrild, Gardes Allé 32, Hel-
lerup.

Paalidelig Kone eller Pige

antages til vort moderne Vaskeri.

St. Elisabeths Hospital,
Hans Bogbinders Allé 3,
København S.

Hollandsk ung Pige

2 Aar i Danmark, vant til selvstændigt Arbejde, søger Plads i Husholdningen til 1. December eller senere. Helst i København.

Henvendelse

Fru Bolling, Løgstørgade 34,
Kbhvn. Ø.

Journalist

ønsker Brevveksling med begavet katolsk Pige i Tyverne, gerne Standsfælle eller Akademiker. Interesser: Kirken, Filosofi, Kunst, Litteratur og Rejser. Gerne Konvertit eller katoliserende ung Pige.

Bill. mrkt. »V. P.« modtager Ugebladejs Annonceekspedition, Sten-
osgade 7.

Aarhus		Aalborg	
		M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørførr. <i>Kong Christians Allé 6</i> Telefon 1992 4983	
Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER Hovedtelefon: Nr. 88 88 (3 Linier)		A. B. C.	
<i>Gør Deres Indkøb af Frugt, Grønt og Blomster i</i> Frugt-Importen <i>Sct. Pauls Plads 19</i> Telefon 11466	V. Svenstrup . Telefon 1557 Aut. Elektro-Instaljør . Ladestation Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1 Lev. til Sct. Josephs Hospital	J. P. Sørensen <i>Kolonial, Vin og Delikatesser</i> Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085 Lev. til Sct. Josephs Hospital	
Chr. Nielsen <i>Bageri og Konditori</i> Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Sct Josephs Hospital	Karl Hansen <i>Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg</i> Frederiksgade 75, Tlf. 295 Omstil. til priv. Bogensegade 5		Linoleum, Bonevoks, Gummibadehætter, Gummi- bukser, Gummiunderlag, Gummiforklæder HØILUND CARLSEN Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347
N. K. Søhoff <i>Herre- og Damesalon</i> Tietgensgade 14. Telf. 8853	KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier) Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089		
H. J. Madsens Begravelsesforretning <i>tidligere I. A. Pedersen</i> Telefoner: 2516 . 1805 Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus			Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)

Horsens	„Melkældereren“ Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Foderstoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	H. F. Caspersen BAGERI Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 2779 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner	Horsens Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstre	<i>Wittrup</i> HORSSENS TEXTILLAGER	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Møntighed
S. Henningsen Slagtermester Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital	Christen Jensen Bageri & Konditori 1. Kl. Bestillingstorretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER
Vejle		
Tegn Deres Forsikringer hos N. Fr. Petersen Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier	J. P. Fibiger Jensen Slagtermester Prima Kød og Flæsk Stalgaardsg. 24, Tlf. 931 Lev. til St. Maria Hospital	J. ANCKER & SØN Murermestre Alt Murerarbejde Tønnesgade 36 . Telefon 1438 Udfører Murerarbejdet for de ka- tolske Institutioner i Vejle
Hvidehus Boglade Jul. Jensen . Jens Hagner Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360 ... Bogladen med de mange Bøger	Mel- og Foderstofforretning J. Jensen Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle Leverandør til Sct. Maria Hospital	Hansen Pærhøj & Søn Glamrøster . Kunsthandel Søndergade 4 . Vejle
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Arbejdernes Fællesbageri Aktieselskab Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597 Leverandør til St. Maria Hospital	Katolske Begravelser v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9 Telf. 725 58 Aars Erfaring
Theophil Petersen Linoleum, Tapet- og Farvehandel Vejle Telefon 130 Lev. til de katolske Institutioner	Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vieslingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	A-s Vejle Mælkekompagni Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Niels Bentzen & Co. TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	Carl Petersen Slagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital
A. M.		

Katolsk

23. November 1947
95. Aargang
Nr. 47

Ugeblad

Tysklands Biskopper om Østzonens Forhold

Jocismen set indefra
Biskop Müllers 70 Aar
Russisk Propaganda-
Film
Pater Frails Styrke

Kardinal Griffin til København

Den store Fest i Koncertpalæet

Tirsdag d. 2. December bliver en stor Dag for Hovedstadens Katolikker og for mange tilreisende Gæster fra Provinsen. Vor Biskop, der i disse Dage er vendt hjem fra sin Rejse til Amerika, har truffet Aftale med Westminster's Ærkebiskop, Kardinal Bernard Griffin om et Besøg i Danmark. Kardinalen ankommer d. 1. December og taler til danske Katolikker ved et festligt Møde i Koncertpalæet Dagen efter om Emnet »Kristendommen og Verdenskrisen«. Efter Foredraget gives der et kort Resumé paa Dansk.

Aftenens Betydning og festlige Karakter understreges af, at Mogens Wöldikes berømte »Københavns Drengekor« under Direktion af Niels Møller har lovet at komme og synge inden Kardinalens Tale. Det har været vanskeligt for det fremragende Kor at efterkomme den katolske Opfordring, men i Forstaaelse af, hvor meget denne Festaften betyder, har Koret overvundet Besværlighederne. Dets Program byder paa Palæstrinas O bone Jesu og tre Motetter af Knud Jeppesen.

Aftenens Arrangører har endnu en glædelig Overraskelse i

Baghaanden, men den maa ikke røbes før Festen. Medens Fuld-

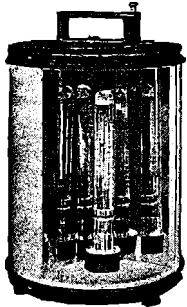
mægtig Enoch Hjorth paa Arrangørernes Vegne vil byde Velkommen til Festen, vil Biskop Suhr selv i nogle Ord hilse Kardinal Griffin. Festens Deltagere bedes være paa deres Pladser Kl. 19,50.

Billetsalget aabner i St. Ansgars Boghandel og Katolsk Boghandel Mandag d. 24. Kl. 9 Morgen. Billetterne koster Kr. 5,35 - 4,35 - 3,35 - 2,35.

Bernard Kardinal Griffin er den engelske katolske Kirkes Primas. — Det vakte en Del Forbavelse, da Rom i 1943 valgte den unge Hjælpebiskop i Birmingham til afdøde Kardinal Hinsleys Efterfølger paa Ærkebispesædet Westminster, men Valget viste sig hurtigt at være rigtigt. Kardinal Griffin er født i Birmingham i 1899 og blev præsteviet i 1924.

Paa Posten som Ærkebiskop af Westminster har han styret den katolske Kirke i Storbritannien gennem Krigens sidste vanskelige Aar, og Ud nævnelserne til Kardinal i Februarkon-sistoriet i 1946 følte derfor som noget af en Selvfølge, ikke blot af de engelske Katolikker, men ogsaa af hele den katolske Verden, som i Løbet af kort Tid har lært at paaskønne og værdsætte Personligheden Griffin.

Munkemel

Bevar Sommerens sunde Lød med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 590 komplet

Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbbvn.-Aarhus

Monles & Andersens Eft.

K. K. L. Simonsen
Højbroplads . St. Kirkestræde 3
Central 1325
Centralvarme . Sanitære Installationer

Chr. Hansens Kød-Udsalg

Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466
Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158
Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital

KONGERIGET-DANMARK
Amaliegade 31

C. 10 093 København K Giro 2107

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 4414
Leverandør til Benediktinerklosteret

Malerfirmaet H. A. V. Ahlgren
v. Aage Nielsen

Værksted: Ved Klosteret 6 . Ryv. 4963 x
Udf. Arb. ved Sct. Michaels Gaard

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 . 2755
Leverandør til St. Knauds Skole

M. A. Madsen Murermester
Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466

udfører Arbejdet for de katolske
Institutioner

Peter Hansen

Tømrer- og Snedkermester
Adolfsvej 6 . Gent. 424
Udf. Arbejdet v. Assumptionsklosteret Rygaard

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125, Telefon Amager 4018

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 75 88

Klicheer i fineste Udførelse

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

BERNH. HANSEN'S BOGTRYKKERI

Blaagaardsgade 36 B-C • Telefon Central 13.430 Privat: 836
Sundby

Medlem af katolsk Menighed.

Leverandør til vore Hospitaler, Kirker, Skoler etc. . Bedste Referencer.

Jocismen set indefra

En Bog til Fornyelse af vort Ungdomsarbejde

I disse Dage dukker en katolsk Bog op i mange Boghandlervinduer. Omslaget er ikke, hvad vi er vant til. Det viser en haardhændet Gadekamp mellem unge Franskmænd. Bogen, som vort eget St. Ansgars Forlag har udgivet, er en Roman, »Menneskefiskere« af *Maxence van der Meersch*, og det er troligt nok, at almindelige Romanslugere vil finde den spændende og underholdende, men den er ogsaa noget meget bedre.

Handlingen foregaar i Trediveerne i en nordfransk Købstad og handler om unge Arbejdere og om den vidt bekendte »Jocisme«, den katolske Arbejder-Aktion, som vi allesammen har hørt saa meget om. Det er formodentlig gaaet de fleste saadan, at de synes, de har læst nok om denne Bevægelse, dens Idéer, dens Massemøder og lignende. Man syntes, man var tilstrækkeligt informeret om den Sag. Og saa viser den sig i denne Bog at være helt anderledes. Hvad man før har vidst, var, hvordan Jocismen tog sig ud set udefra. Man har forsømt at forestille sig den indefra, d.v.s. hvordan den tager sig ud i de unge kristne Arbejders egne Tanker og Hjerter. Det er dette, den franske Forfatter giver, man kunde fristes til at sige en »Aabenbaring« af, et nyt og overvældende Indtryk.

Romanens Gang er den enklest mulige. Første Del fortæller om Hovedpersonens Indtræden i Jocist-Bevægelsen og den ivrige Jocists mangfoldige smaa og større Job, som alle gaar ud paa praktisk Kristendom, og som alle er svære, oftest utaknemlige — og som det katolske Bedsteborger-Skab forstaar sørgeligt lidt af. I anden Del tager Handlingen mægtig Fart. Den skilddrer en sit-down-Strejke i 30'erne, hvor Jocisten paa en af Arbejderne okkuperet Fabrik midt i en ophidset og fjendtlig

Masse kæmper den kristne Kamp videre, lige saa ivrig for Arbejdernes Sag som nogen. Den tredje Del fortæller om hans Kærlighed til den unge Kvinde, som bliver hans Hustru. I sin Renhed er denne Beretning en Inspiration som en Dør paa Klem til Paradis.

For at forstaa Jocismen, maa man kende — indefra — den moderne Industriarbejders hele Mentalitet. Hans Indstilling til Arbejdet, til Arbejdsgiveren, til de billige Glæder, som skjuler lidt af hans Savn. Man maa kende Arbejdermødrene og — Hustruerne, de unge Kvinder i Fabrikernes særlige Milieu. Her er Ting, som er »først fornødne«, naar Menneskelighed skal opbygges paa kristen Grund. Forfatteren synes dybt fortrolig med disse Mennesker. Og han taler rent ud. Han ved ganske nøje, hvordan den kristne Arbejder maa udtrykke sig blandt Kammeraterne, f. Eks. for at faa dem til at forstaa, hvad galt der er i deres Holdning overfor det andet Køn. De ved det jo i Virkeligheden saa godt og savner Svar, blot det siges til dem med de rette Ord.

En Bog som denne vil kunne mere end underholde og interessere. Den vil kunne fornye vort Ungdomsarbejde. Saa mange Forskelligheder vi end finder mellem fransk og dansk Arbejdertankegang, er der mere vi kender igen. Og vi ved, at Kristendommen lider sine største og bitreste Tab i Arbejderklassen. Vi skal nok ikke have særskilte Fagforeninger i Danmark for de Kristne, men vi skal have unge af samme Sind, samme Mod som de franske Kammerater. De vil i »Menneskefiskere« finde hele Bogen igennem en Rigdom af praktisk anvendelige Metoder, som ogsaa i Danmark vil møde haard Modstand, manglende Forstaaelse blandt ens egne, men i det lange Løb vil

gøre Arbejdernes Liv værd at leve.

Katolikker og protestantisk Mindretal

Quebec i Canada er overvejende katolsk med Katolikken Maurice Duplessis som Premierminister. Forleden indviede han den nye protestantiske højere Skole i Byen. Han erklærede, at den var en af de smukkeste i hele Provinsen, og at den vil staa som et Symbol paa det Fællesskab og Samarbejde, der i de Tre Floders Stad findes mellem franske Katolikker og engelske Protestanter. Fra protestantisk Side udtaltes den hjerteligste Forstaaelse af, hvorledes et Mindretal her er blevet behandlet. Skolen har kostet 300.000 Dollars at rejse, og Regeringen har bidraget hertil med ikke mindre end 250.000 Dollars.

Pegepind turde være overflødig — f. Eks. i Spanien — eller ligeledes f. Eks. i Danmark.

Nonner med medicinsk Embedseksamen

I flere indiske Byer har amerikanske Missionssøstre et fuldt moderne Hospital. Dette er jo ikke saa mærkværdigt. Men alle Lægerne er Ordenssøstre, Medlemmer af et af Kirkens nyeste Ordenssamfund, som blev grundlagt i den Hensigt at bringe Lægehjælp til Hedningemissionernes syge.

Samfundets Grundlægger er Dr. Anna Dengel, som for 26 Aar siden rejste til Indien for at virke som Læge blandt Kvinderne, der holdtes — og i og for sig stadig holdes — saa strengt afsondrede fra Verden, at de ikke maa ses af andre Mænd end dem af deres egen Familie. Derfor er det absolut umuligt, at en mandlig Læge kan behandle dem.

I de fire første Aar, Dr. Dengel opholdt sig i Indien, voksede hendes dybe Medfølelse med de indiske Kvinders Hjelpeleshed. Jo mere hun levede sig ind i de-

res Forhold, des mere overbevist blev hun om, at hun maatte faa andre med i Arbejdet for dem. Hun rejste derfor hjem for at skaffe sig Medarbejdere og fandt straks en ung Læge og to Sygeplejersker, som med stor Begejstring sluttede sig til hende. Under Ledelse af Pater Michael Matthis af Hellig-Kors-Fædrenes Kongregation blev disse tre med Dr. Dengel som Leder de første Søstre i »De katolske Læge-Missionærers Samfund«, der nu populært kaldes Læge-Missionssøstrene. Nu har Kongregationen 150 Medlemmer, mest Læger, Sygeplejersker, Teknikere, Farmaceuter, men selvfølgelig ogsaa Søstre, der udfører husligt Arbejde af al Slags.

Moderhuset ligger i Philadelphia, hvorfra Søstrene bliver sendt ud til Missionerne. Under Krigen, da det var umuligt for Missionærer at rejse ud, oprettede de en Klinik for Negre i Atalanta og en Jordmoderskole i Santa Fé. Men Indien med sine Millioner af Kvinder, som er udelukkede fra at faa Lægehjælp, har stadig den første Plads i Søstrenes Hjerte. Her kan »Søster Doktor« eller Sygeplejersken gaa ind, hvor de mandlige Missionærer maa blive udenfor. Lægens Gerning er en Nøgle til de indiske Hjem og giver ofte den eneste Mulighed for at bringe Kristendommen til Indiens Kvinder.

Foruden at Søstrene selv arbejder i Befolkningen, uddanner de ogsaa indiske Søstre og andre Kvinder til Sygeplejersker og Jordemødre. Nonner fra fem forskellige indiske Ordenssamfund har efter Krigen været under Uddannelse paa Hospitalerne i Patna og Rawalpindi, og Søstrene leder desuden en stor Sygeplejerskeskole i Forbindelse med Regeringens Hospital i Dacca i Bengalen. I Fjor oprettedes under deres Ledelse et Kloster med indiske Læge-Missionssøstre i Syd-Indien.

Naar de Rædselstider, Indien nu gennemgaar, engang er forbi, vil Læge-Missionssøstrenes Arbejde for Kvinderne derovre, og

dermed for Hjemmene, sikkert blive af stor Betydning for Kristendommens Udbredelse. »Lægegerning er aktiv Kristendom«, sagde den indiske Biskop Thomas af Bangalore, »og det er noget, alle Klasser forstaar og værdsætter.«

Kardinal „boycotter“ to Biografer

Erkebiskoppen af Philadelphia, Kardinal Dougherty, gav i Begyndelsen af November to Biografteatre i Philadelphia 48 Timer til at ændre Program under Trusel om katolsk Boycot af de to Teatre. Der opførtes henholdsvis en Filmatisering af Bogen »Amber, altid Amber« samt »Fredløs«. Kardinalen udtalte, at dersom hans Advarsel ikke blev efterkommet, vilde han beordre de over en Million Katolikker i hans Bispedømme til at boycotte de to Teatre i et Aar.

Josef Jensen in memoriam

Fredag den 14. November døde Josef Jensen paa St. Elisabeth Hospital efter et meget langt og smertefuldt Sygeleje. Det er atter en af Sønnen fra Sakristanhjemmet, Bredgade 64, der er gaaet bort, ikke saa lang Tid efter, at man i alle Blade læste, at hans Broder Johannes af Fransiscanerordenen var dræbt af Kommunistereovre i Japan, og 6 Aar efter, at hans anden Broder Bernhard, Sognepræsten i Fredericia, døde efter et Fald med Cyklen.

Alle disse Brødre kendte den ka-

tolske Menighed bedre end manges anden. Opraget i det kendte Sakristanhjem i Bredgade under den gamle Biskops Forsorg og i Hus med de gamle Præster, kom Josef Jensen i Berøring med de fleste, der søgte Huset, og det var ikke faa.

Josef Jensen var ansat i Toldvæsenet, og var i mange Aar en stor Hjælp for Ansgariusforeningen som Incassator, hvor han var en meget skattet Kraft paa Grund af sin Dygtighed og sit store Bekendtskab med de fleste gamle katolske Hjem. Endnu for et Aar siden færdedes han blandt os som ellers, men kort efter Nytaar maatte han gennemgaa en meget stor Operation, og derefter gik det ned ad Maaned for Maaned. Han var tro og redelig. Indenfor hans Gerning ved Toldvæsenet benyttede man sig ogsaa af hans Dygtighed og gode Forstand, og han var, til han blev syg, Formand for sin Forening ved Toldvæsenet. Det sidste Aar, hvor han laa syg med svære Lidelser, førte ham tilbage til Aanden fra Sakristanhjemmet i Bredgade. Hans Sygeleje var til Opbyggelse for alle, der besøgte ham. Aldrig har jeg set en Mand dø med en saadan Kærlighed til sin Kirke, gaa Døden i Møde med saadant et Mod og tage de svære Lidelser med en saadan Taalmodighed. Det var noget af det skønneste, jeg har oplevet. For hver Dag mærkede han Døden nærme sig, og han takkede Gang paa Gang forskellige Mennesker for, hvad de havde været for ham. Under de svære Lidelser sagde han blot: »Som Vorherre vil,« og da Præsten meddelte ham, at Vorherre snart vilde komme, hviskede han, at Vorherre var Velkommen.

Han gik ind i Døden i den Aand, som Barndomshjemmet og Præsteboligen i Bredgade 64 havde skænket ham. — For en Maaned siden tildelte Kongen ham Sølvkorset.

Alfr. Silcowitz.

Pater Frails Styrke

En amerikansk Novelle

Den kæmpestore Pelsjæger kneb sine skarpe blaa Øjne sammen, mens han betragtede Mængden, som var forsamlet ved Handelspladsens Landingssted. Der var Indsamlere, indhyllede i brogede Tæpper, og der

var de heftigt gestikulerende Kreoler fra Handelskompagniet; og alle stirrede de ud mod Færgebaaden, der kom sejlene imod dem fra den store, gule Missouri modsatte Bred. »Han er med! Sortkjolen er med!« lød det.

I Titlen ligger et Ordspil, der ikke kan oversættes, idet Ordet frail betyder svag.

I St. Louis, den nye By fire Hundrede engelske Mil derfra, residerede den Biskop, hvis Bi-

spedømme nu strakte sig fra Mississippi til Rocky Mountains; og han havde nu sendt en Præst til den lille Bebyggelse ved Mississouri Bred paa Grænsen af Indianernes Land. Men det interesserede ikke Pelsjægeren Jude Oatborn, selv om han stod iblandt de ventende. Han var her, som i alt andet, ligesom udenfor.

En af Handelskompagniets franske Pelsværksopkøbere puffedede til Jude og hviskede: »Naar vi nu faar en Præst, maa vi til at forandre os og blive ordentlige Mennesker«.

Jude trak paa Skulderen. »Det kan du jo gøre, Baptiste, men jeg skal ikke have noget af at lade mig kommandere af saadan en«.

Hans indianske Hustru, der som en lille brun Skygge stod bag ved sin hvide Husbond, betragtede forbavset Præsten, som var gaaet fra Borde og gav sin første Velsignelse til de Mænd, som knælede foran ham. Judes lille Søn, hvis flade indianske Træk stod i en mærkelig Mod-sætning til hans rødbrune Haar, trak Faderen i Ærmet og spurgte, idet han pegede paa Præsten: »Hvem — —?«

»En Præst,« svarede Jude i en haanlig Tone. Saa lo han og raabte: »Han har Haandled som en Pige og er ligbleg i Ansigtet! Sikken en!«

Baptiste, hvis Liv her, langt fra Sakramenterne, nærmest havde været en Skandale, kunde imidlertid ikke finde sig i Fornærmelser mod en Præst.

»Saa hold dog Mund! Du har da ikke Respekt for noget som helst! Det er jo Pater — —«

Jude opfattede ikke det franske Navn; for ham lød det som Frail, og han brølede: »Pater Frail! Det passer! Den lille Fyr holder ikke ret længe ud her!«

I det samme saa Præsten hen paa ham, og idet de milde brune og de kolde blaa Øjne mødtes, følte de to Mænd sig paa en underlig Maade tiltrukken af hinanden. Men Jude vilde ikke engang indrømme det for sig selv. Med en højroset Bemærkning om, at han ikke kunde udstaa

Præster, gjorde han omkring og gik op ad den mudrede Vej, som førte bort fra Handelspladsen til en ensom Hytte, der var bygget i en Rydning af Skoven et Par miles derfra. Her boede Jude med sin Familie, naar han ikke var paa Jagt i fjernere Skovdistrikter.

Af Seth, Sønnen, hørte Jude om dejlige Billeder, som Præsten forærede de Børn, der kom flittigt til Katekismusundervisningen. Seths Øjne straaledede, naar han beskrev Billederne; og hans Mor, »Sky Due«, spurgte ydmygt, om Seth ikke maatte faa Lov til at gaa til Katekismus sammen med de andre Børn. Men Jude raabte: »Hold jer fra ham begge to! Sortkjolen kan fortælle de Franske, hvad de skal gøre, men jeg og mine kommer ikke ham ved«.

»Sortkjolen« havde ikke glemt Jude; og en smuk Efteraarsdag bankede han paa Hyttens Dør. »Sky Due« lukkede op, og hendes Ansigt straaledede, da hun saa, hvem det var, og bød ham ind. Seth gik helt hen til Præsten, mens denne paa sit forsigtige Engelske sagde, at han gerne vilde have Drengen med til Katekismusundervisningen. Men Jude saa fra sin mægtige Højde haanligt ned paa den spinkle Præst.

»Nej,« sagde han. »Om et Par Aar skal Seth med mig i Skoven. Han skal være en stor og stærk Jæger, ikke sandt, Seth?«

Drengen nikkede. »Men jeg vil saa gerne lære — — «

»Du behøver ingen Boglærdom for at læse Tegnene i Vildmarken,« afbrød Faderen. »Og hold dig fra den Kirke, de taler om at bygge, ellers faar du Prygl.«

Han vendte sig truende mod Præsten, parat til at falde over ham med bidende Bemærkninger, naar han nu begyndte at tale om den farlige Tilstand, Judes Sjæl var i; men den unge Præst afvæbnede ham med sit venlige Smil og et Par høflige Afskedsord. Lidt skamfuld saa Jude ham ride bort; men netop fordi han skammede sig, slog han med stor Kraft fast for sig selv, at han nok skulde vise Sortkjolen,

at han ikke havde noget at gøre blandt virkelige Mænd.

Nogle Maaneder senere, da den lille Trækirke begyndte at rejse sig, fik Jude Lejlighed til at vise sin Styrke. Kirken blev bygget paa en skovbevokset Høj, som en af de velhavende Kreoler havde skænket. Rundt omkring laa de mægtige Træer, der var blevet fældet for at give Plads til Guds Hus, og som nu selv skulde blive dette Hus.

»Sortkjolen« stod med sin Økse i Haanden, da Jude pludselig dukkede op og satte sig paa en Træstub.

»Goddag, min Ven!« raabte Præsten glad. »Gud har sendt Dem for at hjælpe mig at bygge paa hans Kirke!« Han hævede Øksen og huggede af alle Kræfter løs paa en Træstamme.

Jude rejste sig og tog Øksen ud af hans Haand. »Flyt Dem, og lad mig klare det! Stammen tror jo, De er en Spætte!« sagde han i en haanlig Tone.

Baptiste og de andre Mænd saa forargede ud; men Præsten smilede kun. »Saa er jeg Guds Spætte,« sagde han, »og jeg er glad for Deres Hjælp.«

Kirken og Præstegaarden, to smaa Træhytter, blev rejst paa Rekordtid, og Missionæren indrettede sig i sin Hytte med nogle primitive Møbler, der ogsaa var blevet hugget til i Skoven. Til Selskab havde han en mager Kat, som han kaldte »min Husholderske«.

Da Jude, som var stolt af at have vist sin Styrke, skulde af Sted paa sin aarlige store Jagttur, fik Nysgerrigheden ham til at aflægge et Afskedsbesøg i »Præstegaarden«. Præsten rejste sig fra sit ensomme Maaltid, da Jægeren kom ind; han var blevet tyndere, syntes Jude.

»De spiser ikke nok,« sagde han.

Præsten smilede venligt som altid og takkede igen for Hjælpen; Jude fik Indtryk af, at der laa mere i Smilet end ellers, — at Præsten var oprigtig glad for at se ham. Han følte sig selv venlig stemt, men da Præsten fortsatte, blev hans Ansigt haardt og truende.

»Vil, De ikke, før De drager nordpaa for at fange Bæver, tillade, at Deres lille Søn bliver forberedt til Daaben? Og synes De ikke, det nu er paa Tide at blive virkelig gift med den Indianerinde, De kalder »Den sky Due?« spurgte Præsten.

»Sky Due« er en god Kvinde. Jeg købte hende af hendes Far for et Anker Whisky, og jeg har i Sinde at blive sammen med hende og Drengen. Jeg behandler hende, som om hun var en hvid Kvinde; men jeg vil ikke have en Præst til at mumle uforstaaelige Ord over os.«

Han gik tæt ind paa Præsten og raabte: »Og saa vil jeg ikke have noget blødgigt Sludder puttet i Seths Hoved! Han skal blive en stor Jæger, kraftig og uforfærdet. Ikke noget med Daab, har De forstaaet? Saadan en Splejs, som jeg kunde knække midt over!«

Præsten saa ham ganske roligt ind i Ansigtet. »Tænk ikke paa mig, Oatborn, men paa Guds Dom. Maaske lægger Gud en Fælde for den raske Pelsjæger, en Fælde, han ikke kan undgaa!«

Jude prøvede at finde paa noget, der kunde gøre det af med den Modstander, som trods sin Svaghed vovede at tale med Myndighed til ham. Han tog Katten i sin mægtige Næve og løftede den højt i Vejret, mens den mjavende vred sig for at slippe løs.

»De og Deres Kat er et Par kønne Svæklunge! De holder ikke ret længe her. Og blander De Dem i noget, der ikke rager Dem, skal jeg mase Dem med eet Slag af min Haand!«

Præsten saa paa ham, som man ser paa et ufornuftigt Barn. »Gud er meget taalmodig, min Ven,« sagde han. »Men stil ikke hans Taalmodighed paa alt for stor en Prøve.«

Jude smed Katten hen ad Gulvet. »Naa, saa De med Deres lille sorte Bog og Deres Perlekrans vil foreskrive mig, hvad jeg skal gøre!« skreg han. »Men nu lader De Seth være, mens jeg er borte, hører De!«

Med lange Skridt gik Jude ned ad Højen; han havde da i alt Fald faaet det sidste Ord. »Den lille Fyr er væk, naar jeg kommer tilbage fra Vinterjagten. Han duer ikke her,« forsikrede han sig selv.

Jude drog af Sted til de fjerne Skove. Han elskede Ensomheden, Jagten, at sætte snedige Fælder for de kloge Bævere, og han var saa haardfør, at ingen Strabadser bed paa ham.

Den Vinter kom den første Snestorm meget tidligt. Mens Jude laa i sin primitive Hytte og ventede paa, at Stormene skulde stilne af, tænkte han paa »Sky Due« og lille Seth. Forhaabentlig havde de nok af Mad og Brænde! Ogsaa Pater Frail kom i hans Tanker. Ham fik han nok ikke at se mere, for den haarde Vinter og den sløje Kost skulde nok gøre det af med den Smule Kræfter, Malariaen havde sparet.

Da Snestormen var overstaaet, opdagede Jude en Dag Spor, som han straks kunde se maatte stamme fra hvide Mænd. Han fulgte dem og naaede en Lejrplads, hvor Baptiste og en anden Jæger nede fra Handelspladsen havde slaaet sig ned. Nu kunde han da faa Nyheder hjemmefra.

Baptiste fortalte, at Floden var frosset til, saa ingen Baade med Varer kunde komme igennem. Og saa havde han set Judes Kvinde og hendes Søn i Kirken!

»Men jeg har forbudt hende at sætte sine Ben i den Kirke!« raabte Jude.

»Saa?« sagde Baptiste uskyldigt. »Men Sortkjolen bestemmer det hele. Alle Mennesker gaar i Kirke, og han lærer dem at synge. Seth skal snart være Ministrant; han er saa flink til at lære Latin.«

»Hvad gør en Ministrant?« spurgte Jude.

»Han tjener Præsten ved Alteret, og det er en stor Ære. Men Seth kan ikke gøre det, før han er døbt.«

»Hvis Præsten har døbt min Dreng, smider jeg ham i Floden!«

Jude var aldeles rasende, men Baptiste fortsatte uanfægtet:

»Hvis Sortkjolen vil døbe Seth, gør han det; og hvis han siger, du skal gifte dig med din Kvinde, saa bliver du gift.«

Vinteren igennem rugede Jude over sin Vrede, og Jagten rummede ikke længere nogen Glæde for ham. Da Jagttiden var forbi, begav han sig hjemad fuld af hadefulde Tanker. Hvis Præsten ikke var død eller draget tilbage til St. Louis, skulde han, Jude, kaste ham i Floden, som han havde sagt.

Han gik straks til Handelspladsen i Stedet for først at gaa hjem. Her opdagede han foran en af Hytterne Præsten, som stod omgivet af en Skare Kvinder, der talte i Munden paa hinanden og aabenbart prøvede paa at faa ham fra at gøre noget, han havde i Sinde. Da Præsten vendte sig bort fra de grædende Kvinder, stod han Ansigt til Ansigt med Jude, som spærrede Vejen for ham.

»Endelig kan jeg faa Ram paa Dem, De — — —!«

Men Præsten løftede Haanden, og Udtrykket i hans Ansigt fik de ophidsede Ord til at forstumme.

»Er De lige kommet hjem, min Ven? Har De ingenting hørt?« spurgte Præsten.

En af Konerne kom hen til dem og sagde paa gebrokkent Engelsk til Jude: »Sig, han ikke maa — vi kan ikke undvære ham!«

Med et Par venlige Ord fik Præsten hende til at gaa, og saa vendte han sig igen til Jude.

»De gode Kvinder er saa bange for igen at skulle leve uden Messe og Sakramenter, at de vil hindre mig i at gøre min Pligt. Men Biskoppen skal nok sende en anden til at tage Vare paa dem, en, som kan gøre mere end jeg.«

»Naa — saa De rejser! Jeg tænkte det jo nok!« Jude blev omgaaende i godt Humør. Nu kunde der ikke blive mere Tale om at døbe Seth og mumle udenlandske Ord over ham selv og »Sky Due«! Han var ligefrem glad over, at han ikke behøvede at gøre Præsten noget ondt for

at bevise, at naar han, Jude Oatborn, havde sagt noget, saa mente han det.

Men Sortkjolen betragtede ham med et Udtryk af Sorg, som Jude troede var Frygt. »Har De døbt Seth alligevel?« raabte han.

»Hvis De har, saa — —«

»Ti dog,« sagde Præsten, og Jude blev saa overrasket over den bydende Tone, at han virkelig tav straks. »Der er udbrudt Kopper her; derfor er det, Kvinderne vil have, jeg skal blive hjemme. De er bange for, at jeg skal blive smittet, naar jeg besøger de syge. Men jeg er ikke bange. Lad os følges ad, min Ven.«

Jude var blevet ligbleg. — »Kvinden — — og Seth — har de faaet Kopper?« stammede han.

»Drengen er meget syg, har jeg hørt,« svarede Præsten. Sammen gik de to Mænd ad den ujævne Vej op over Højen og naaede den ensomme Bjælkehytte, da Solen var ved at gaa ned.

I et Hjørne af Stuen laa Seth paa en Madras, næsten ukendelig. Han brændte i Feber og kastede sig klagende fra den ene Side til den anden. Ved Siden af ham laa hans Mor paa Knæ og græd. Da hun saa Jude, stirrede hun et Øjeblik paa ham, men hun sagde ingenting, flyttede sig kun en Smule, saa Præsten kunde komme hen til Drengen. Han højede sig over ham og kaldte paa ham, men Seth hverken hørte eller saa.

»Lad være med at plage ham!« hviskede Jude hæst. »Han er ved at dø, og De kan ikke hjælpe ham. Og kom saa op fra Gulvet med dig, Due! Ved du ikke, at man ikke maa stirre paa en døende?«

Men »Sky Due« tog ikke Spor af Hensyn til Jude. Med rystende Hænder holdt hun fast i Præstens Ærme. »Pater, faa min Dreng til at leve!« sagde hun.

Præsten prøvede paa saa skaansomt som muligt at forklare hende, at han var bange for, at Jude havde Ret. Lille Seth var ved at dø, men han maatte døbes først. Og skønt Jude ligefrem snærrede haanligt,

da han hørte det, sagde han: »Det er ikke til nogen Nytte. Men gør det bare, hvis Due gerne vil have det.« Og saa skyndte »Sky Due« sig ud efter Vand; og Jude sagde ikke eet Ord, hverken mens Præsten døbte Seth eller bagefter.

Hele Natten igennem vaagede og bad Sortkjolen ved Barnets Leje, og hele Natten igennem gik Faderen op og ned ad Gulvet, mens Moderen knælede ubevægelig og stirrede ufravendt paa Drengen.

Da det første svage Dagskær viste sig paa Himlen, kunde Jude ikke holde det ud længere. Han gik udenfor og saa op mod den blege, svagt grønne Himmel. Hvor var han dog hjælpeløs! Her var den Fælde, Gud havde sat for den stærke Jæger — — —

Han blev staaende derude, mens Dagslyset blev stærkere, og Himlen farvedes af den opgaaende Sol. Længe stod han der, ligesom stivnet. Da lød der et Raab, og han fo'r sammen og vendte sig. I Hyttens Dør stod Sortkjolen, og da Jude langsomt var kommet hen til ham, greb han hans Haand og sagde: »Febereren er faldet. Jeg tror, Deres Søn kommer sig. Gud er god.«

Jude skælvede, mens han saa ind i Præstens blege og trætte, men lykkelige Ansigt; og han, som ellers aldrig manglede Ord, gik tavs ind i Hytten og knælede ned ved Siden af »Sky Due«. Og Præsten velsignede dem begge.

En By med vældige Bygninger staar nu, hvor Pelshandlernes Handelsplads med Magasinet og de faa Hytter laa ved en mudret Vej langs Floden. De asfalterede Gader strækker sig nu milevidt over Land, der engang var dækket med Skov, hvor Pelsjægerne gjorde rigt Bytte. Den lille Trækirke eksisterer nu kun paa en gammel Tegning, der gengives i historiske Bøger.

Om Jude Oatborns og »Sky Due«s Daab og Ægteskab og deres Søn Seths Daab kan de, som har Interesse for gamle Dage, læse paa nogle guldne Blade, hvorpaa Patet Frail har optegnet, hvad der skete i hans Sogn.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Med Henblik paa den politiske Situation i Østeuropa er det værd at lægge Mærke til, at Kirken arbejder uanfægtet videre. Den hellige Fader har saaledes netop udnævnt en ny Biskop til det rumænske Bispedømme Jassy, nemlig den hidtidige Generalvikar i Bukarest, Mgr. Durcovici. — Den hidtidige Nuntius i Ungarn, Mgr. Rotta, der indtil Sammenbruddet residerede i Budapest og som nu har søgt Tilflugt i Vatikanet, har netop fejret sit 25-Aars Bispejubilæum og i den Anledning modtaget en Haandskrivelse fra den hellige Fader, hvori denne giver Udtryk for sin Tak og Anerkendelse af den Indsats, som Mgr. Rotta har ydet for Kirken paa den saa vanskelige Post i Budapest. — I Øjeblikket er 44 Stater repræsenteret ved Vatikanet og samtlige Repræsentanter er til Stede med Undtagelse af den franske og den argentinske Ambassadør samt Gesandterne fra Rumænien og Jugoslavien. Den tyske og den japanske Ambassade samt Ungarns og Honduras' Gesandtskaber er midlertidigt lukkede paa Grund af de paagående Landes politiske Situation, medens Frankrig — hvis Ambassadør, Jacques Maritain, repræsenterer Frankrig ved UNESCO — Argentina, Rumænien og Jugoslavien er repræsenteret ved en Charge d'affaires. — Mindre tilfredsstillende end Statistiker over det diplomatiske Corps er imidlertid et Overblik over Kardinalkollegiets øjeblikkelige Status. Ved Konsistoriet i Februar 1946 bragtes Kollegiet op til det normale Medlemstal paa 70 Kardinaler, men siden da er otte afgaaet ved Døden. Af de nuværende Medlemmer er 23 Italienerne og 39 Udlændinge. Kuriekardinalerne, der plejer at udgøre 30 Medlemmer, tæller i Øjeblikket kun 18 og af disse er de fleste meget gamle. Kardinaldekanen, Kardinal Pignatelli di Belmonte, er saaledes 96 Aar og adskillige over 80 Aar gamle. Den yngste Kuriekardinal er Franskmanden Tisserant, der er fyldt 63. Formodningerne om Afholdelse af et Julekonsistorium med Udnævnelse af ny Kardinaler synes derfor at være ret sandsynlige.

Tyskland

N(ational) C(onference) W(elfare) har i Samarbejde med Bystyret i Freiburg i.Br. aabnet et »Newmann-Studentterhjem« i Freiburg, (Fortsættes Side 485)

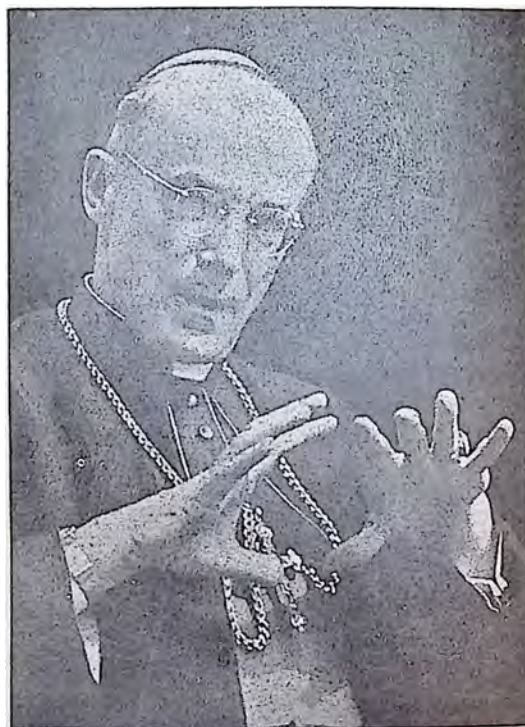
For fjerde Gang i Løbet af godt og vel et Aar har det tyske Episkopat rettet en indtrængende Henvendelse til det allierede Kontrolraad i Berlin for at formaa dette til at tage sig af den sørgelige Skæbne, der har ramt de civilinternerede Mænd, Kvinder og Børn samt de Personer, der blev hjemsendt fra anglo-amerikansk Fangenskab, men paa ny blev taget til Fange i Tysklands Østzone. I Henvendelsen fastslaas det endvidere, at Biskopperne er opfyldt af alvorlig Bekymring og Offentligheden meget nedslaaet over, at alle hidtidige Henvendelser har været frugtesløse. Troen paa Retfærdighed, som netop den katolske Kirke kæmpede saa eftertrykkeligt for under Hitlervældet, truer med at gaa helt tabt.

Det føles især saa overvældende smerteligt — hedder det i Henvendelsen — at der blandt de civilinternerede befinder sig et saare stort Antal arresterede Børn og Unge. Og dette Tal stiger fra Maaned til Maaned. Alene hos de kirkelige Myndigheder foreligger der Meddelelse om over 2000 arresterede Unge, og det samlede Antal formodes at være mange Gange større. Af de nævnte 2000 Arrestationer kan 1254 opgives med Personalia, og blandt disse er der Børn mellem 8 og 14 Aar, 149 var fyldt 14 Aar, 285 fyldt 15, 220 16 og 144 17 Aar.

Disse unges Skæbne ligger hen i det helt uvisse. Kun i ganske enkelte Tilfælde har Forældrene — hovedsagelig gennem Meddelelser fra senere løsladte Medarrestanter — bragt i Erfaring, at deres Børn paa et eller andet Tidspunkt opholdt sig i en bestemt Lejr, et Fængsel eller en Undersøgelingsstation eller var med i en Transport østpaa. De Forældre, der henvendte sig til det tyske Politi eller de

„Der sker i Dag i Tyskland Ting, som langt overgaaar hvad der skete under den sidste Verdenskrig“

Tysklands Biskopper tager til Orde i Anledning af den russiske Kidnapning i Tysklands Østzone

Ærkebiskoppen af Köln, Kardinal Frings, er paa samtlige tyske Biskoppers Vegne Underskriver af Henvendelsen til de allierede.

stedlige Besættelsesmyndigheder for at erfare Barnets Opholdssted eller Aarsagen til dets Forsvinden, fik intet Svar, i adskillige Tilfælde blev de endog selv truet med Arrestation og i to Tilfælde er en Moder, der spurgte efter sit Barn, blevet arresteret. Arrestationerne har ramt ligeligt saavel Ungdom og Børn fra Byerne som fra Landet og baade Drengene og Piger.

Efter Episkopatets Mening er det direkte i Strid med Menneskeligheden og Retfærdighedens Love, naar man paa den ene Side dømmer Naziregimets — forøvrigt ogsaa af Biskopperne paa det skarpeste fordømte — Forbrydelser ved en Verdensdomstol, medens der paa den anden Side gentager sig Tildragelser, som langt overgaaer, hvad der skete under den sidste Verdenskrig, som f. Eks. de af Offentligheden fuldstændig ukontrollerede Forholdsregler mod Børn og Unge, der endnu ikke er underkastet strafretligt Ansvar.

Det tyske Episkopat gør sig til Talsmand for de navnløse Lidelser, som de paagældende Forældre og Paarørende har været udsat for i over to Aar. Utallige af disse Forældre vender sig i deres store tiltagende Nød og Fortvivelse til Kirken for der at finde Haab og Sikkerhed.

Man anmoder derfor paa det mest indtrængende om, at der maakaffes Klarhed om alle disse internerede og Ny-Krigsfangne, at deres Paarørende maa faa Lov til at komme i Forbindelse med dem pr. Brev og at se dem, at der maa blive Lejlighed til at sørge for deres aandige Fornødenheder og endelig at der maa blive givet de paarende omgaaende Meddelelse om indtrufne Dødsfald. Men det er det nødvendigt, at de Internerede underkastes en retslig Undersøgelse af en kompetent Domstol. Thi end ikke skyldige maa formenten de alme menneskelige Rettigheder i de Tilfælde, hvor Forsynden ikke lader sig paavise — i Tilfælde, hvor det drejer sig om Børn og Unge — maa manrlange, at de Internerede uforøret bliver frigivet og sendt hjem.

Det tyske Episkopat ønsker med denne Henvendelse at tjene den gode Freds Sag og den virkelige Forsoning mellem Nationerne og gør sig samtidig til Talsmand for, at der ved Dommen over de besejrede Folk ogsaa anlægges en Maalestok, der er formuleret efter Menneskelighedens Retfærdighedens Love.

Kirken og Frimurerpropaganda i Italien

De liguriske Biskopper har paa den aarlige Konference formuleret en Erklæring, der beskæftiger sig med Frimureriet. I den seneste Tid har adskillige italienske Katolikker modtaget en Indbydelse til at træde ind i en ny Frimurerloge, der hverken er »antireligiøs eller antikatosk«, men som tværtimod vil søge at staa i et godt Forhold til Kirken. Biskopperne konstaterer den citerede Udtalelse med Tilfredshed, men forventer at der ydes Bevis paa denne. Alligevel føler Biskopperne sig foranlediget til at advare de troende mod den ny Loge; thi selv om Frimurerlogernes første Karakteristikum — Religionshadet — ikke skulde bestaa mere, saa klæber Logernes andet Kendetegn — Hemmelighedsfuldheden — stadig derved. Hemmelige Selskaber —

hedder det videre i Biskoppernes Advarsel — er forkastelige og af følgende Aarsager: de mangler Klarhed og Oprigtighed; man staaer ikke aabent overfor Modstanderen, men derimod anonym, hvilket meget let fører til Fejghed. Hemmelige Selskaber tjener kun et Mindretals Interesser, de yder en Slags »Nepotisme« af en ganske særlig Art og som hyppigt protegerer ganske uegnede Personer, hvorved de virkelig egnede skydes i Baggrunden. Af disse Bevæggrunde anser Biskopperne sig forpligtet til eftertrykkeligt at advare mod Tilslutning til hvilken som helst Form for hemmelige Loger eller Selskaber.

Bispevielse i Tunis

Den nyudnævnte Biskop af Utica, Mgr. Perrin, bispeviendes fornylig i Katedralen i Tunis. Han skal overtage en Del af »Ørken« bispedømmet i Tunis

Optakt til Religionsforfølgelse i Polen

Adskilligt tyder paa skærpede religiøse Tilstande i Polen. I den senere Tid er det saaledes ved gentagne Lejligheder kommet til Konflikter mellem Kommunerne og den polske Klerus ved Begravelsesceremonier. I Lonza skulde f. Eks. en lokal Politiker for nylig jordfæstes, og kommunistiske Organisationer med bevæbnede Tropper og røde Faner tiltvang sig Adgang til Kirkegaarden. Gejstligheden forlod derpaa Kirkegaarden for at undgaa Uroligheder, og Begravelsestidspunktet udartede sig til en politisk Demonstration med kommunistiske Sange. Da Biskoppen af Lonza, Mgr. Lukonski, senere protesterede imod Hændelsen, blev han heftigt angrebet af den kommunistiske og socialistiske Presse. Mgr. Lukonski svarede imidlertid med en Erklæring, hvori han fastslog, at Kirkens Fjender altid indleder deres Kamp med voldelig Krænkelser af indviede Steder — saaledes som det altsaa ogsaa er Tilfælde i Polen.

Domstolen i Warszawa idømte endvidere for ganske nylig den hidtidige Kanonikus i Lwow i Østpolen, Mgr. Grudzienski, og seks andre polske Patrioter 6 Aars Fængsel med den Motivering, at han skulde have været Medlem af en hemmelig Komité, der arbejdede for at genvinde de tabte Omraader i Østpolen.

Paven forlænger Opholdet i Castel Gandolfo

Forlængelsen af den hellige Faders Ophold i Castel Gandolfo har paany givet Rygterne om Pius XII's svigtende Helbred Vind i Sejlene. Pavens Sundhedstilstand giver imidlertid ikke nogen som helst Anledning til Ængstelse. Tværtimod beretter alle, der i den senere Tid har set den hellige Fader, at han ser raskere ud end nogen Sinde, og

at Sommeropholdet ude i Albanerbjergene har gjort Underværker. Formentlig har ogsaa de reducerede Audienser og de hyppige Ophold i den friske Luft bidraget ikke uvæsentligt til at forbedre den hellige Faders Sindstilstand. Det ventes, at Paven vil forblive i Castel Gandolfo til Slutningen af November.

Den pavelige Sommerresidens i Castel Gandolfo ved Albanerseen

Biskop Müller af Sverige 70 Aar

Den apostoliske Vikar for Sverige, Biskop Johannes Erik Müller, rundede i sidste Uge de halvfjerds og var i denne Anledning Genstand for megen Opmærksomhed i den svenske Hovedstad, hvor han har resideret siden 1922. Biskop Müller bispeviendes i sin Tid af selveste Kardinal Pacelli og udnævntes i Anledning af sit tyveaars Bispejubilæum til pavelig Tronassistent. I 1930 opnaede Biskop Müller svensk Indfødsret, og han nærer en stor Hengivenhed overfor sit andet Fædreland, hvor han i Kraft af sin Personlighed og sit Virke har vundet sig mange Venner.

Biskop Johannes Erik Müller, Apostolisk Vikar i Sverige

Brevkassen tømmes hver Uge

Kirkemusik og Sangere . . .

I »Katolsk Ugeblad« Nr. 44 skriver Kantor B. Husson om den katolske Kirkemusik og berører især den gregorianske Sang. Medens Husson diplomatisk holder sig til praktiske Oplysninger samt giver Udtryk for de Stemninger og Følelser, der rører sig indenfor denne Art Kirkemusik, kan det ikke skjules, at mange flere Kræfter burde kunne sættes ind netop til Udførelse af den gregorianske Sang i vore hjemlige Kirker. Mange af vore Kirker har ganske vist en trofast Kerne af Sangere, der vederlagsfrit stiller sig til Raadighed ved Gudstjenester og Prøver, men evigt kan disse Sangere ikke blive ved, og det er desværre en Kendsgerning, at Tilgangen af Sangere procentvis ligger betydeligt under Afgangen. Enkelte af vore Kirker har gennem en Aarrække paa bestemte Poster haft lønnede Sangere. Er vi da virkelig saa faa, at vi ikke er nok til, at hver katolsk Kirke kan raade over et i Forhold til sin Størrelse aktivt Kirkekor? Det bør dog i denne Forbindelse nævnes, at i hvert Fald et katolsk Kirkekor her i Landet i Øjeblikket har maattet lukke for Tilgangen af Sangere. Et glædeligt og oplivende Moment og et Eksempel til Efterfølgelse! Kan vi ikke fylde vore Pulpiturer med Sangere, som den paagældende Kirke gør det, naar enhver for Alvor gør sig klart, at det er noget skønt og værdifuldt, man gaar ind til. Et Kirkekor kan jo ikke virke paa rette skønne og kunstneriske Maade, naar de Kræfter, som mangler for at sætte Kronen paa Værket, ikke virker med. Overværer man en Messe, bør man derfor ikke — naar Sangen maaske ikke gaar efter ens Hoved — vende sig mod Sangerne, men tværtimod melde sig paa rette Sted og tilbyde sin Hjælp, som vil være kærkommen.

Det kan ikke nok pointeres, at man ikke skal være Koncertsanger, for at kunne medvirke i et Kor — og specielt ikke til Udførelse af den gregorianske Koral. Lyt til Munkekorrene — de kan af og til høres i den danske Radio. Enkeltvis er disse Stemmer just ikke kønne, men Sammensangen og den enestaaende korrekte Udførelse af Melodier og Tekster har gjort Munkesangen verdensberømt. Saadanne Præstationer kræver selvsagt umaadelige Øvelser — specielt med Husson til rigtig Vejtrækning, men ingen forbyder os at gøre Munkesangen til vort Ideal. Det kræver naturligvis, at man maa afse nogle Timer om Ugen og saa fremfor alt give Møde ved Gudstjenesterne og her søge at gøre disse saa

smukke som vel muligt, idet vi maa erindre, at Kirkemusikken og ganske særligt den gregorianske Sang med dens smukke Tekster er skabt, for at Menneskene Kirkeåret rundt paa en ærefuld og skøn Maade kan lovprise Gud.

Ejner Hoffmann.

Instrumenter i Kirken

Her. Redaktør! Som afsluttende Bemærkning til Hr. Husson tillader jeg mig at gøre opmærksom paa, at der ikke foreligger noget kirkeligt Forbud mod Brugen af Instrumenter i Kirken, og at Sølvtrømpeterne stadig lyder under Pavemesens i Peterskirken i Rom.

I. Hammermüller.

Udenrigstjenesten

Kan Ugebladet oplyse, hvorvidt Danmarks Gesandt i Rom tillige er akkrediteret den hellige Fader eller ej? I benægtende Fald: Har der fra dansk, katolsk Side været rejst Ønske herom overfor Udenrigsministeriet?

Viggo Clemmesen, Dr. med.

Svar: 1) Nej, 2) Saa vidt vides ikke. *Red.*

Natur-Katolik

Tillad mig at anholde et Udtryk i Deres ærede Blad, p. 427, før det slaar Rod.

Man betegner den, for hvem »Religionen er at trække Vejret«, som »NATUR-Katolik« — og en saadan lader sig »gerne nøje med masseproducerede Sager ...«

Det skal vist være en Ros, i hvert Fald en Undskyldning; men oplys mig, om dette ogsaa drejer sig om saadant aandeligt Behov som Guds Ord, Liturgi, Bøn ...?

Of tillad mig at paapege, at NATUR-Mennesket altid giver sit Bevidsthedsindhold (ogsaa det religiøse) et personligt og *originalt*, i reneste Forstand *primitivt* Udtryk — se hans Gudebilleder paa Musæet og sig mig, om »Masseproduktionen« nogensinde vil havne dersteds.

Nej, det er Proletaren, den ikke længere primitive, men socialt og aandeligt nedsunkne, og det er den halvciviliserede, halvdannede, der »gærne nøjes« med det u-primitive, u-originale, seriefremstillede — fordi han ved sjælelig Dekadence er blevet ude af Stand til at give sit Aandsliv originalt Udtryk, være sig nok saa primitivt.

Desuden — for at slutte — NATUR er noget meget farligt, for det er noget *faldent*; paa profan Grund synker det — uden Kultur — hen i Ørken eller Jungle; paa aandelig

Grund vil det — uden Aand og Overnatur — ebbe ud i at lade Gud og himmelske Personer »nøjes med« det, man selv er sunket ned til at nøjes med, og saa er det forbi med *Kultus*.

Og i det rent menneskelige er NATUR det, vi med alle Midler prøver at dyrke paa hos Barnet, snart med Saks og snart med Bast og Stok.

Tillad en Romer at udtale det Ønske, at vi maa blive af med *social, intellektuel, national, europæisk* eller *amerikansk* Katolicisme og naa frem til det *romersk-katolske* — jeg kan forsikre, at det ikke taler letsindigt om noget saa farligt som NATUR.

Roma, Novbr. 1947.

Peter Schindler.

Oktober

Jeg elsker den raslen af blade, der lyder en efterårsdag på sletternes vidtstrakte flade i hvirvlende, hvileløst jag.

Jeg elsker den gråblege himmel med solskivens matgyldne lys og rødbrune bladstumpers vrinnemel, der hvirvles til vejrs i et fnys.

Jeg elsker den vildsomme rødme blandt rosernes sidste blod, den vigende, duftende sødme, der blegner for vinterens fod.

Jeg elsker de hyben, der gløder bag buskenes gullige løv. Men den skønhed, som øjet nu møder, skal snart vejres bort som støv.

Viator.

NYHED

Olaf Pedersen: FRA KIERKEGAARD TIL SARTRE

Den nye Verdensanskuelse med det vanskelige Navn er paa Mode for Øjeblikket. Alle taler om Eksistentialisme, men de færreste ved, hvad de taler om. Magister Olaf Pedersens Bog er den første, der tager Eksistentialismens Problem op til Behandling i Danmark. Paa en klar og let fattelig Maade gør han rede for den nye Retnings historiske Forudsætninger. Bogen henvender sig til alle, der vil følge med i den moderne Aandshistorie og egner sig udmærket til Brug for Studiekredse.

Pris Kr. 8,50

ARNE FROST-HANSENS FORLAG

Danmarks katolske Radioklubber

I Begyndelsen af 1927 samledes en lille Kreds paa Amager og endes om at stifte »Katolsk Radioklub«. Til at begynde med hvervede man kun Medlemmer i Storkøbenhavn. For at blive hørt af Statsradiofonien indmeldte Klubben sig i »Danske Radioklubber«, der havde en Repræsentant i Radioraadet.

Allerede i Slutningen af Aaret 1927 forsøgte Klubben paa at faa katolske Radioudsendelser. Man ansøgte Statsradiofonien om at udsende Midnatsgudstjenesten Julenat fra Sakramentskirken, idet man forinden havde faaet Biskoppens Tilladelse hertil. Andragendet blev imidlertid afslaaet af Statsradiofonien uden Motivering, og takket være Klubbens Medlemsskab af »Danske Radioklubber« gav dette Afslag Anledning til nogen Bladpolemik, der gav som Resultat, at Statsradiofonien underhaanden meddelte Klubben, at saafremt man vilde andrage om en Udsendelse af katolsk Kirkemusik Nytaarsdag, vilde denne blive bevilget. Dette gjorde Klubben naturligvis, og siden da har der ved de store Højtider Jul, Paaske og Pinse været udsendt katolsk Kirkemusik, de første 10 Aar ved Sakramentskirkens Kor og derefter af et Kor, sammensat af Sangere ved de forskellige katolske Kirker i København.

Medlemstallet i Klubben øgedes Aar efter Aar, og da der efterhaanden havde indmeldt sig et ret stort Antal Medlemmer i Provinsen, fandt man i 1931 Tidspunktet inde til at danne en Landsorganisation med Lokalklubber i de forskellige Sogne Landet over, og saaledes opstod »Danmarks katolske Radioklubber«.

Foruden de faste Musikudsendelser lykkedes det i 1932 at faa udsendt Aabningsmødet i Idrætshuset i København af den eukaristiske Kongres.

Efter en Række Forhandlinger bevilgedes i 1936 to aarlige Udsendelser af katolsk Gudstjeneste fra

Sakramentskirken i København, første Gang paa Hellig Tre Kongers Dag. I 1938 udvidedes Antallet til fire aarlige Udsendelser. Af Præster, der har talt ved disse Gudstjenester, skal nævnes: F. Ronge, Bernh. Jensen, H. Messerschmidt, Osterhammel, C. Jaworski, Jan og Knud Ballin, C. Benzon, N. Oppermann, K. Geertz-Hansen, J. Samuelson og L. Brunnicardi.

I Anledning af St. Knuds Jubilæet i 1936 opnaedes en Udsendelse fra Studiet, bl. a. af Brudstykker af det gamle St. Knuds Officium.

Det turde være indlysende, at Radioen i højeste Grad har Betydning for Fremsættelsen af katolske Tanker og Praxis, og Danmarks katolske Radioklubber arbejder da ogsaa med store Planer om en væsentlig Udvidelse af sin Virksomhed, ikke mindst med Hensyn til det næsten uopdyrkede Omraade, der hedder Foredragsvirksomhed.

At Danmarks katolske Radioklubber arbejder i nøje Kontakt med Kirken fremgaar af følgende Udtalelse af Hans Excellence Biskop Th. Suhr:

»Med Radioens store Mulighed for at blive en Kulturfaktor af vidtrækkende Betydning, bør det ligge Katolikkerne paa Sinde, at den katolske Kirkes Stemme bliver hørt gennem Landets Hundretdusinder af Højtalere. Til at bidrage hertil har vi »Danmarks katolske Radioklubber«, som planlægger en Udbygning af sin Virksomhed. Alle katolske Radiolyttere bør støtte dette Arbejde ved Medlemsskab af Klubberne.«

Med denne anbefaling fra Biskoppen henvender Danmarks katolske Radioklubber sig nu til de katolske Lyttere Landet over og beder dem indtrængende om, saafremt de ikke allerede er Medlem af en katolsk Radioklub, da snarest at blive dette. Der findes Lokalklubber i praktisk talt alle større Sogne, og Kontingenten, Kr. 1,25 aarlig, kan næppe afskrække.

Derfor, katolske Radiolyttere! Meld Dem ind i de katolske Klubber, og gør det nu. Vær med til at støtte en Sag af overordentlig Betydning.

Danmarks
katolske Radioklubber.

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage: C. Homaa Kr. 25,00, I. L.-L. Kr. 10,00, K. Jensen Gram Kr. 10,00, H. Kr. 20,00, G. S. Kr. 5,00. Ialt Kr. 70,00. Tidligere modtaget Kr. 314,00. Ialt modtaget Kr. 384,00.

Hjertelig Tak! En af Bidragyderne har tegnet sig for et fast maanedligt Bidrag. Et smukt Eksempel til Efterligning.

Bidrag modtages frendeles med Tak af Pastor C. Benzon, Nørrebro-gade 27, Postkonto 300.70, København N.

Hvem er det?

Hvis De ikke allerede ved det, saa kan vi oplyse, at det er »Den vantro Fader Brown«, tegnet af Storm-P., og anbragt uden paa Chestertons nye Bog af samme Navn. Holder De af Spænding og Humør, parret med Satire og dyb Livsvisdom, saa er det Bogen for Dem! Køb den i Dag. Faas overalt.

10,50. Indb. 20,50.

F R I M O D T

FILM

Roxy bragte en engelsk Will Hay Farce, »*Politiets sorte Faar*« (Black sheep of Whitehall) af den Type, der bedst betegnes som Latterorkan. Der var sjove Ting i den, ikke mindst John Mills' Optræden som en Mand, der har mistet Hukommelsen, og Paafundet med at spille alle de sydamerikanske National-sange, saa at den Traktat, det hele handler om, ikke bliver underskrevet, før Heltene ankommer dels i Topersoners, dels i hurtigkørende Rullestol ... saa kender De Slagsen. — Palads har med den franske Filmatisering af Dostojevskysromanen »*Idioten*« (L'Idiot. - Sacha Gordine 1945) givet det danske Publikum Chance for at se noget ganske usædvanligt. Der er nok en hel Del at indvende, som det slæbende Tempo, den teateragtige Udformning med Entréer og Sortier og den typebestemte Spillemaade, men naar Filmen alligevel gør et overmaade stærkt Indtryk, skyldes det dens Aand, dens Sjæl. Her er for een Gangs Skyld en Film, hvor Problemet. Sandhed: Løgn, Ret: Uret stilles op, saa et Barn kan for-

staa det og en Voksen kan nyde det. Fyrst Mysjkin kaldes Idiot af de andre, de magtsyge, hovmodige og sjæleligt usle; de har bogstaveligt Ret, for han er vitterligt ikke i Besiddelse af almindelig Menneskeforstand, men med sine mærkelige Krav om Godhed og Sandhed, om ubetinget Retfærdighed, med sine Evner for rent intuitivt at læse i Menneskenes Hjerter, og maaske først og sidst med sine uendeligt gode Øjne, rene og uskyldige, i bedste Forstand som et Barns, tvinger han alle de andre til at tage Stilling, afgørende Stilling for eller imod. Dostojevskys aldrig svigtende Medynk med Menneskene har gennem denne »Idiot« faaet sit maaske skønneste Udtryk. Men Fyrsten mødes saa haardt af Tilværelsens Grusomhed og Ondskab, at han tilsidt bliver virkelig sindssyg. Skal det Gode da evigt knægtes af det onde? munder Filmen ud i. — Debutanten Georges Lampin har sat i Scene saa lovende, at man tør stille meget store Forventninger til ham for Fremtiden. Og som Fyrst Mysjkin ses Gérard Philippe, en ædel og renfærdig Skuespillerpræstation, som man sent vil glemme. Filmen er uden de vanlige Publikumsingredi-

enser, men jeg raader Dem til at mærke Dem dens Eksistens. — »*Den store Arv*« (Kljatra d.v.s. Eden) paa Colosseum er en fæl Gang Sovjetpropaganda aabenbart beregnet for Hjemmemarkedets brede og ukritiske Publikum. Som Eksportvare virker den mere afslørende end forherligende, baade ved sit positive Budskab (alt for Stalin og Partiet) og ved sit negative Maal (ned med alle andre Lande, de er sjofle, latterlige, senile og fejge, deres Repræsentanter lyver altid). For Heltinden (Moderen, der lever i Stalingrad og gør hele Byens Historie med gennem tyve Aar) er det Livets Højdepunkt, at Stalin hæver sit Glas for hende ved en Fest. Og Stalin selv, der spiller en fremtrædende Rolle (han er Skyld i alt, hvad der sker af godt, rent personligt altsaa) udtaler, at har Partiet ikke andet Maal, saa kan det være et Eksempel for andre Landes Arbejderklasse. Interessant er det at se, hvordan man har skildret Tiden 1939—1941, den Tid da Molotov og Ribbentrop udvekslede de berømte Smil og Haandtryk. Den er simpelthen borte! Og Krigsudbruddet i 39 fremstilles som, at England og Frankrig var saa pro-hitlerske og korrumpere-

Roskilde	Frederik Wismanns Ligkistemagasin Stort Udvalg i Ligkister Alt vedrørende Begravelser ordnes <i>Hj. af Jernbaneg. og Toldbodg. Tlf. 882</i>	Bilcentralen <i>Algade 12, Telefon 815</i> O. Olsen
A-S F. Christiansen <i>Maskinfabrik</i> <i>Sct. Olsegade 15 . Telefon 87</i> <i>Lev. til kat. Præstegaard & Hospital</i>	Dom-Apotheket . Roskilde <i>J. Augsburg</i> <i>Forbindsstoffer</i> <i>Sygeplejeartikler</i>	H. Weber <i>Tømrermester</i> <i>Maskinsnedkeri</i>
Fiskehallen <i>Algade 32 . Tlf. 239</i> <i>Prima Fisk</i> <i>Leverandør til Sct. Maria Hospital</i>	C. J. Schledermann & Sønner <i>Jernbeton</i> <i>Entrepenører . Murermeatre</i> Allehelgenagade 18, Tlf. 122 <i>Murermester ved Sct. Maria Hosp.</i>	
H. V. Nordsteen <i>Blikkenslagermester</i> <i>Algade 34 . Telefon 923</i> <i>Leverandør til katolsk Menighed</i>	Mønsterbageriet <i>Olsegade 17 . Tlf. 1365</i> <i>anbefaler sig med 7. Kl.s</i> <i>Bageri og Konditori</i> <i>Alt i Isanretninger og Desserter</i>	<i>Husk — det er i</i> Olsgade 20 - Telefon 381 <i>man køber de bedste og billigste Ligkister</i> <i>alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Praefke</i>
Roskilde Mejeri <i>Borgerdiget . Telefon 349</i>	Ejegod Jørgensen <i>Slagtermester</i> <i>Kød . Flæsk . Paalæg</i> <i>Sct. Olsg. 13, Til. 1:7. Leverandør</i>	Bedste Indkøbested i Roskilde
Radio - Cykler <i>De kan faa en Konto hos</i> Freddy Hansen <i>Skomagergade 8 . Til. 1178</i>	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN <i>Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)</i>	

rede, at de lod Rusland i Stikken, saa Sovjet maatte kæmpe alene mod Nazisterne. Det er vel nok Historieskrivning! Rigets rent demokratiske Syn paa Meningsforskelle ses ogsaa i Samtalen mellem Trotskisten og Leninisten (Tr. er selvfølgelig en væmmelig Fyr!), hvor den første siger »det er nu *min* Mening« og vor Helt svarer: »Du skulde hellere bruge din Hjerne til at tænke med!« Russisk Demokrati i en Nødskal. Ned med alle andre! Op med os!

Vigtig Fodnote: »Store Forventninger« er forbudt for Børn; naar jeg skrev, at det var en udpræget Familiefilm, maa jeg altsaa desværre indskrænke det til kun at gælde for Familier uden Børn!

Bjørn Rasmussen.

Katolsk Børnehjælpsdag

Søndag den 23. November, den 1. Søndag efter den hl. Elisabeth

af Thüringens Festdag (19. Nov.) afholdes med Vikariatets Tilladelse den aarlige Kollekt for Elisabethforeningens Formaal i alle Kirker og Kapeller i København og Ordrup.

Af Hjertet takker vi for hver en Skærv, der med Kærlighed gives til Kollekten.

Elisabethforeningens Gironummer er 20894, Australiensvej 32, 4., Ø. —

Annie Scavenius, Rosenvængets Hovedvej 34.

Elisabeth Valdemar Hansen, Margrethevej 4, Hellerup.

Harriet Zimmermann, Australiensvej 32, 4., Ø.

D. K. K. F.

D. K. K. F. afholder Adventsaf-ten Torsdag d. 4/12 19,30, Stenosgade 4. (Den røde Sal).

Der bliver Adventstale af Pastor Geertz-Hansen, Julespil, Sang og

Musik og Kaffeord. Billetter à 1,75 Kr. (alt iberegnet) faas ved Indgangen. Tilmeldelse dog nødvendig, modtages skriftlig: Frk. G. Weiss, Lundebygade 5, 2., eller pr. Telf. Eva 7940 fra 24. Nov.—1. Dec. inkl. Kr. 17—19.

Husk Sangbogen.

Styrelsen.

URBI ET ORBI

(fortsat fra Side 479)

hvor der kan bydes katolske studerende varme Studie- og Opholdslokaler samt endvidere er indrettet Systue og Skomagerværksted m. m. — Den britiske Militærregering har givet Tilladelse til, at Medlemsbladet for de katolske Arbejderorganisationer i Vest-Tyskland, Ugebladet »Kettelerwacht« — opkaldt efter den berømte Mainzer-Biskop — paany kan udkomme. Bladet, der i sin Tid blev forbudt af Nazisterne, har nu et ugentligt Oplag paa 30.000 Eksemplarer.

Esbjerg

Jens Jørgensens Cykleforretning Jyllandsgade 61 . Tlf. 3198 Alle Reparationer udf. samvittighedsfuldt	K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Gormsgade 102 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	Johannes Hansen Øl-Depot Smedegade 21 . Tlf. 281 Lev. til St. Josefs Hospital
Chr.Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 . Tlf. 3199 Lev. t. de katolske Inst.	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner
»Blomster-Boden« v. Sigrud Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vestjydsk Rør- & Sanitetslager A/s Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1910	Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Kongensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Kongensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josefs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifikke og Vievandekar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Kongensgade 78 . Tlf. 1920	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital
Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Kongensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josefs Hospital	Florian Sørensen	J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josefs Hospital

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet idenstore Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

November:

23. S. *Sidste Søndag e. Pinse* (grøn) (755—80); 2. Bøn: St. Clemens I (1163), 3. Bøn: St. Felicitas (1164); Præf. (521).
24. M. *St. Johannes af Korset* (hvid) ([41]); Kirkebøn (1165); 2. Bøn: St. Chrysogonus (1165); alm. Præf. (525).
25. Ti. *St. Katharina af Alexandria (1166)*; alm. Præf. (525).
26. O. *St. Silvester (1166)*; 2. Bøn: St. Petrus af Alexandria ([5]); alm. Præf. (525).
27. T. † *Feria (755—80)*; uden (grøn) *Gloria og Credo*; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn ([120]), 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
28. F. † *Feria (755—80)*; uden (grøn) *Gloria og Credo*; 2. Bøn: Om de helliges Forbøn, 3. Bøn: Efter frit Valg; alm. Præf. (525).
29. L. *Vigilie (762)*; 2. Bøn: St. Saturnius (763), 3. Bøn: Gudsmoder ([90]); alm. Præf. (525).
30. S. 1. SØNDAG I ADVENT. (violet)

Søndag den 23. Nov. afholdes i alle Kirker og Kapeller i København *Kollekt for St. Elisabethforeningen.*

Kalenderen 1948

udgivet af Ansgariusforeningen er udkommet og faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne.

Pris 50 Øre + Porto, hvis den ønskes tilsendt.

Intet katolsk Hjem uden en katolsk Kalender!

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Steen-
sgade 7. Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 589 65

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge
og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20
Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bla-
dets Ekspedition.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Fred. 28. Kl. 20 Ad-
ventsaften m. Sang, Recitation og
Tableauer. Hele Menigheden indby-
des af Østerbro K. U. K., der har
paataget sig Arrangementet. Aften-
en finder Sted hos Søstrene,
Østerbrogade 7 D. Adgangskort à
1 Kr., hvori det fælles Kaffebord er
indbefattet, bedes købt i god Tid
paa Kirkens Kontor eller i St. Ansgars
Boghandel.

St. Annæ. Fra Sønd. 23. til Sønd.
30. holder Pater A. Otto S. J. reli-
giøse Foredrag hver Aften Kl. 20,
den 23. dog Kl. 18 og den 30. Kl.
19. Sønd. 30. Kl. 8,30 Messe m. Men-
ighedens Fælleskommunion.

Jesu Hjerte. Sønd. 23. Kl. 8,30
Fællesk. for Immakulatakongr.
Mand. 24. Kl. 20 unge Mænds Kong-
regation. Torsd. 27. Kl. 20 Mæn-
denes Kongr.

St. Mariæ. Onsd. 26. Kl. 19,30
Damernes Kongr. Fred. 28. Kl.
19,30 Andagt for de afdøde.

Sakrament. Paa de fire Adverts-
søndage Kl. 17: Advertsprædike-
ner ved Pater L. Brunicardi.

Katolsk Telefonavle 1948

I Løbet af December Maaned ud-
kommer en Telefonavle med Tele-
fonnumre paa de vigtigste katolske
Institutioner i Storkøbenhavn samt
Navnene paa de Personer, der er
knyttet til disse. Paa Tavlen findes
saaledes Telefonnumrene for Vika-
riatets forskellige Kontorer, Kirker,
Ordenssamfund, Skoler, Børne-
hjem, andre Hjem, Hospitaler, de
vigtigste Foreninger, Tidsskrifter,
Forlag og Boghandler samt en al-
fabetisk Fortegnelse over Præsterne
med deres Træffetider. Selv den
nyligt udkomne Telefonbog er ble-
vet indhentet af Tiden og passer
ikke altid, hvad katolske Telefoner
angaar.

Telefontavlen, som udgives af
Pastor O. Magnussen og Kantor B.
Husson, kommer til at koste 50 Øre
og kan bestilles hos Pastor O. Mag-
nussen, Frederikssundsvej 225,
Bella 1700. Af Hensyn til Oplagets
Størrelse anmodes interesserede
om at gøre deres Bestillinger inden
10. December.

K. U. K. København

Lørdag 22. Kl. 19,30, Aabent Hus.
Søndag 23. Kl. 8,00 pr. Højmesse

G. Garth-Grüner

Landsretsagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frøderikholms Kanal 6, Kbhvn.

og Retræte i Klosteret, Sct. Kjelds-
gade 1. Morgenmad og Frokost
medbringes. Kaffe og The serveres.
Afslutning ca. Kl. 17,00. Onsdag 26.
Kl. 7,00 K.U.K.-Messe i Huskappellet.
Lørdag 29. Kl. 19,30: Fællesmøde.
Boghandler Sven Damsholt holder
Foredrag med paafølgende Diskus-
sion: Kærlighedslivet mellem Mand
og Kvinde. Kaffebord og Under-
holdning ved Juniorgruppen.

BOGNYT

Göran Stenius: Vatikanen

245 S., Kr. 21,00 (svensk)

Finlands Legat ved Den apostoli-
ske Stol, Göran Stenius, har skrevet
en Bog om Vatikanet, den katolske
Kirkes verdslige Centrum. Læseren
føres ind i Vatikanets daglige Liv
og stifter Bekendtskab med dets
aandelige og kulturelle Rigdomme.

Ingeborg Møller: De tolv Apostles Sagaer

198 S., Kr. 15,70, ib. (norsk)

Hvorledes gik det de tolv Apost-
le? Historien siger ikke meget, men
der er til Gengæld et rigt Legende-
stof. Denne Bog, som er skrevet
paa et let læseligt Norsk, indehol-
der ikke alene de tolv Apostles Sa-
ga, men ogsaa Beretningen om,
hvorledes det gik Markus, Lucas,
Pilatus og Judas Iskariot. Den er
indbundet i Lærred og er en smuk
Gavebog.

Sigrid Undset: Middelalderromaner

10 smukke Vælskbind indehol-
dende følgende Romaner: Kristen
Lavrans Datter (Kransen, Korset
og Husmoder), Olav Audunsson i
Hestviken, Olav Audunsson og hans
Børn, Viga-Ljot og Vigdis. Pris Kr.
99,75.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

PAULUSKREDSSEN

Subskription 3 Kr. halvaarlig

Den letteste Maade at faa en

katolsk Bogsamling

Bliv Børnehavelærerinde

Nordisk Montessori Kursus

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116

Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Benediktineroblaterne

Fredag 21. Kl. 19,30 Møde og Løttefornyelse; derefter Komplet. Lioba-Søstrene, Sct. Kjeldsgade 3.

St. Frans 3. Orden

Søndag 30. Kl. 15 Møde i Kapellet paa St. Elisabeths Hospital.

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

Lørd. 22. Nov. Kl. 19,30, Aabent Hus hos Forlagssekretær P. E. Bjørrild, Gardes Allé 32, Hellerup.

Onsd. 3. Dec. Kl. 19,30. Ordinært Møde, Stenosgade 4. Sokneprest H. Kjelland Bergwitz, Kristiansand, vil tale om Landsvik og Landsvikere. (Bemærk Datoen er ikke som tidligere meddelt 10. Dec.).

Sønd. 7. Dec. Kl. 9. Reciteret Messe i Kapellet, Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises medbragt Morgenmad. Derefter Travetur. Frokostpakke medbringes.

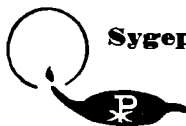
Eukaristisk Forening

Da Gennemgangen af Medlemslisten viser, at mange Medlemmer

ikke mere deltager i Tilbedelsen 1. Fredag, bedes alle Medlemmer inden 1. Dec. meddele, om de igen kan optage deres Time, og da hvilken, eller de vil slettes. A. Lüders, Forhaabningsholm Allé 41, Telf. V. 5297 y.

Elisabethforeningen

lader læse en Messe for sine afdøde Medlemmer Lørdag 29. Nov. Kl. 8 i Sakramentskirken.

Sygeplejerske- Forbundet

Retræte ved Pater Coenen Sønd. 30. Nov. paa St. Josefs Hospital. Kl. 8 Messe, Kl. 9,30 og 11 Foredrag,

Kl. 14 Spørgetime, Kl. 16 Foredrag, Kl. 18 Foredrag og Afslutning.

Mødrekursus

hos Liobasøstrene Torsd. 27. Nov.: »Vi forbereder Advent«.

Ung katolsk Pige,

15 Aar, søger huslig Plads. Henv. Eva 4286, bedst før 9 eller efter 18.

Bekendtskab søges

af en katolsk Pige med en ung katolsk Mand af god Familie, helst i Alderen 25--32 Aar, grundet paa manglende Bekendtskabskreds. Bilet mrk. 23 modtager Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7, København V.

Køb
**PAULUS-
KREDSSENS**
Bøger

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Kolding	Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigarer Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Gør Deres Indkøb af Konserver, Frugt, Grønt, Blomster i Teglgaardens Grøntforretning Teglgaardsvvej 2, Tlf. 1705	J. Bondesens Eftf. C. V. Hennebjærre Tømremester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn Malermestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner Bageri og Konditori	Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel	Tømremestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Brødrene Andersen Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke
Blomsterforretningen „ CHRYSANTA “ Tøndervej 17 Telefon 2702	P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
Berring & Larsen A-S Kul-Import . Kolding Tlf. 18 50 (3 Lin.) . Leverandør	Arne B. Thygesen Løssøgade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial . Delikatesser . Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedvigs Hospital	H. Nielsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik

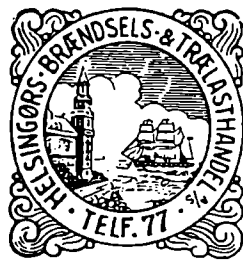
HELSINGØR

Kaas & Sørensen

Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR

Telefoner: 89 - 1139 - 575

Kul, Koks, Brænde og Briketter

Spis Rutana . lev sundt

Nakskov

Aug. Rasmussen

Bilkkenslager
Taarsvej

Leverandør til Kirken og Børnehjemmet

Chr. Steffensen

Herreekvipering

Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796
Leverandør

Alle Sorter Brændsel til Kåkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter.

A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17

Leverandør til den katolske Kirke

Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter

Nakskov . Telefon 621

Broderimagasinet

Østergade 18 . Tlf. 921

Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering
Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene

L. C. Clasen

v. Ole Clasen . Muremester

Telefon 820
Leverandør til katolsk Kirke

Nakskov Dampmølle

Aktieselskab

Reserveret H. J.

R. B.

Maribo

Nykøbing F.

Blomsterforretningen „Zenia“

L. Hansen, Østerbrogade 25, Tlf. 1642

Anbefaler sig med alt i Blomster, Kranse, Frugt samt Grønt

J. N. Jensen Muremester

Bispegade 20 . Telefon 984 x

Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke

Mejeriet »Perfekt«

Stassaniseret Sødsmælk

Tlf. 668

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

H. Askholm Skomager

Østergade 5 . Skolegade 28

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Madsen

Elektr. Installatør **Nykøbing F.**
Installationer

St. Kirkestræde, Tlf. 684
Leverandør til katolsk Menighed

I. A. Rohdan

Uhr- og Brille-Specialist
Nykøbing F.

Leverandør til
de katolske Institutioner

Chr. Berner Malermester

Gedsøvej, 21
Tlf. 405

udf. Arbejdet for de katolske Institutioner

Aktieselskabet

Lolland Falsters Kulkompagni

Kul . Kokes , Cinders
Nykøbing F . Tlf. 626—945
Lev. til de kat. Institutioner

Axel Pryds Fisk og Vildt

Piskebrog Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300

Leverandør til
de katolske Institutioner

Johannes Kring

Alt i Kolonial, Vin og Delikatesser
Skolegade 17 . Tlf. 706

Leverandør til Sct. Josephs Klinik

Chr. Lauritsen

Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og
Gaasmester, Specialitet: Centralvarme

Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511

C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og
Gæ . Autogensvejseværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler

NYKØBING F.

TELEFON 203

A/S PAPIRLAGERET

NYKØBING FALSTER

LANGGADE 22 . TELEFON 769

Katolsk

30. November 1947
95. Aargang
Nr. 48

Ugeblad

Kardinal Griffins
Besøg

Biskop Suhrs Hjemkomst

Jubilæet paa Amager

Præstevielse i St. Ansgar

Mere om Spanien

Trafikproblemer og Verdenskrise

Vor Biskop gjorde under sit Besøg i U. S. A. den Iagttagelse, at der ved katolske Kirker ofte mødte Politi op for at regulere Trafikken paa Grund af Tilstrømning til Gudstjenester. Det log sig ogsaa iagttagelse, at det kun var Tilfældet ved de katolske Kirker. Hvad der her skete, er det samme, der ses andre Steder, blot forstørret op i amerikanske Dimensioner.

Og hvad siger det? Det siger, at hvilke Forestillinger man end gør sig om det katolske Væsen, betyder Kirken saa meget mere i Katolikkens Liv, end den gør i Protestanternes. Det lader sig simpelthen trafiktælle. Men det maa hos enhver Betragter vække Forstaaelse for, at hvad der siges i katolske Kirker har en praktisk aktuel Slagkraft ud over enhver Sammenligning med, hvad der siges fra protestantiske Prædikestole. Ikke blot er Procenten af Katolikker, der søger Kirke saa meget større, men Procentens Størrelse er en Følge af den langt større Lydhørhed overfor Kirkens Tale.

Det gælder de autoritative Ord fra Prædikestolene. Det gælder i lignende Forhold det trykte Ord. Et dansk protestantisk kirkeligt Ugeblad, der var forholdsvis lige saa udbredt som nærværende lille Blad, vilde udkomme i et Oplag paa langt over en halv

Million Eksemplarer. Det findes ikke. Og den væsentlige Grund er den samme, der ligger bag de kirkelige Trafikproblemer i U. S. A.

Alt dette betyder igen, at i Europas fortvivlede Situation, der skyldes aandelige Aarsager saavel som materielle, og hvor Kristendommen — ogsaa for mange ikke-troende — er den

eneste Hjælp, der øjnes, her ved enhver, at om ikke Striden om Sjælene lykkes for den katolske Kirke, saa lykkes den ikke. Selv om Protestanter tit nok siger det samme som vor Kirkes Lærere, og selv om Protestanterne i Verdensstatistikken ogsaa mønstrer store Tal, saa er det i den katolske Kirke, der lyttes bedst og handles bedst uden Hensyn til Ofre.

Europas Redning staar i nær Forbindelse med vor Kirkegang.

HUNDENE VELSIGNES. Efter gammel Skik lyses der i katolske Lande Velsignelse over Hundene, der deltager i Hubertusjagten. Ovenfor ses Ceremonien i Skovene ved Chantilly (Frankrig).

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMNINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 74 80 · København

KBK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 16

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landaretsagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Malerfirmaet **Gustav Lehnert**

Rud. Berghsgade 65 · Ryv. 1421 y

Alt Maler-

og Tapetsererarbejde udføres

Udfører Arbejdet ved Sct. Michaels Gaard

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islands Brygge, Kæstrup og Dragør

Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

Aage Høyberg

*Blikkenslager · aut. Gas- Vand
og Sanitetsmester*

Kingsgade 9 · Telefon Eva 2527

Torp & Co.

BLIKKENSLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester

Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Hans Glatrup *Murermester*

Skrænten 4 · Telefon Gentofte 1922

udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester

Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 2955

Udf. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech *Højdevej 10 · Am. 691*

W. C. og Badeanlæg

Nyt og Reparationer

Lev. III Sct. Elizabeths Hospital

Hjalmar

Andersen

Blomsterforretning

Kapelvej 15

Nora 5217

Lev. I. de kat. Institutioner

A/S KAALUNDS SÆBEFABRIKER · KOLDING

Festmødet i Koncertpalæet

Tirsdag den 2. December Kl. 19,50

Efter Kardinalens Ankomst synges »Vær hilset Sankt Ansgar«.

Ekspeditionssekretær *Enoch Hjorth* byder Velkommen. *Københavns Drengekor* under Direktion af *Niels Møller* synger:

Palæstrina: O bone Jesu

Knud Jeppesen: Tre Motetter.

Et Ekstranummer præsenteres af Pastor *Kjeld Geertz-Hansen*.

Forsamlingen synger »O sanctissima«.

Biskop *Th. Suhr* byder Kardinal Griffin Velkommen.

Kardinal *Bernard Griffin* taler om »Kristendommen og Verdenskrisen«.

Kort Resumé paa Dansk af Kardinalens Tale.

Afsluttende Tak af Ekspeditionssekretær *Enoch Hjorth*. Forsamlingen synger *Credo*.

des huske at medbringe Salmebog.

Kardinalbesøg i Danmark

I Anledning af Kardinal Griffins forestaaende Besøg i København har Dagspressen — sandsynligvis med »Catholic Herald« som Kilde — i sin Forhaandsomtale af Mødet i Koncertpalæet meddelt, at det er første Gang efter Reformationen, at en Kardinal gæster Danmark. Dette beror imidlertid paa en Misforstaaelse, idet afdøde Kardinal van Rossum flere Gang har besøgt Danmark, første Gang i 1923 — hvor der stod særligt Gny om Besøget som Følge af den afdøde Odense-Stiftprovst, Lützhøfts uheldige Manøvre, der forhindrede Kardinalen i at besøge Knud den Helliges Relikvier i Domkirken i Odense. Senere har saavel Kardinal van Rossum som Kardinal Hlond fra Warszawa gæstet København og deltaget i den store eukaristiske Kongres i 1932.

Biskoppen vendt hjem

Onsdag d. 19. ds. vendte Biskoppen ad Luftvejen hjem fra sin Rejse til de forenede Stater. Det er lykkedes ham under Opholdet derovre at knytte Forbindelse til dansk-amerikanske og andre katolske Kredse, og det stærke og levende katolske Liv i Amerika har været en Inspiration, som vi gennem vor Biskop vil kunne lære meget af. Ikke mindst greb det Biskoppen stærkt at se den ægte katolske Holdning, man overalt indtog overfor Præsteskabet, og den Aktivitet og Beredvillighed, som præger Katolikkens Indstilling overfor Kirken og alt dens Arbejde. Hjemrejsen var blevet forsinket noget, fordi der bød sig en Lejlighed for Biskoppen til at overvære en Konference mellem Staternes Biskopper og derigennem blive orienteret paa allerbedste Maade om Problemer og Fremgangsmaader i et Land, der ikke blot materielt indtager en førende Stilling. Biskoppen paa-tænker i Foredrag at redegøre for Oplevelser og Erfaringer under Rejsen.

Praktiske Oplysninger

Billetter à Kr. 5,35 — 4,35 — 3,35 — 2,35 faas i St. Ansgars Boghandel og Katolsk Boghandel.

Mødet i Koncertpalæet er arrangeret af »Katolske Menighedsplejer« og Overskuddet gaar til Menighedsplejernes Arbejde. Af Hensyn til dette Formaal kunde man have sat Billetpriserne op, men man har ikke villet vanskeliggøre det for mindre velstillede Katolikker at overvære Foredraget. Ønsker nogen at benytte Lejligheden til ogsaa at betænke det gode Formaal, kan det gøres ved Køb af Program med Sange. Dette Program forhandles ved Mødet til en Pris af 50 Øre, men kan ogsaa betales med et efter Behag højere Beløb til Menighedernes Arbejde.

Der stilles ikke Krav om, at Deltagerne i Mødet er festklæd-

te. Det er Tiderne og Tekstilmærkerne ikke til. Man møder i almindelig daglig Paaklædning. Derimod henstilles det meget stærkt til Deltagerne, at alle er paa deres Pladser Kl. 19,50.

Det ventes, at Biskop Suhr til sine Velkomstord til Kardinal Griffin vil føje nogle Ord om sin afsluttede Rejse til U. S. A.

Gudstjenester i St. Ansgar

Tirsdag d. 2. Dec. Kl. 8 læser Kardinal Griffin en Prælatmesse i St. Ansgar. Om Onsdagen Kl. 20 er der i Kirken Pontifikal-andagt ved hvilken Kardinalen prædiker. Til Andagten udstedes Adgangskort, som udleveres ved alle de københavnske Sognekirker, saa langt Oplaget rækker. Man skal derfor henvende sig om Adgangskort ved sin egen Sognekirke. Af Hensyn til Kontrollen er St. Ansgars Kirke lukket om Eftermiddagen Kl. 17—19. Alle Deltagere i Andagten be-

Advent i kristne Hjem

(Mellem Mødre III)

Kære Marianne! I Aar vil du gerne lade dit Hjem blive Rammen om jeres Adventsforberedelse. Det er godt at lukke Hjemmets Døre op for mange, men som du selv føler det, skal I af og til helt være jer selv. Kirkens Liv udadtil skal bygges op af Hjemmenes Celler. Det er her, Kristenlivet grundlægges i de unges Sjæle. Kirkeåret skal indledes i vore Hjem ved Adventstid.

Jeg vil raade dig til, at I faar een bestemt Aften om Ugen, som ingen og intet kan rokke ved: *Jeres Adventsaften*. Programmet for Aftenen maa ikke være vilkaarligt, men nøje tilrettelagt, I har saa megen Litteratur og især den hellige Skrift, saa I har Stof nok.

Naar vi har vores Adventsaften, skal der fra Begyndelsen af ingen Lys være tændt i Kranzen. Jeg sætter et Par levende Lys rundt i Stuen, saa vi lige kan se at læse, ellers er der mørkt. Man kan stikke et Par Grankviste hist og her, hvor det kan hygge, og i disse Maaneder takker jeg for Døgnbrænderen. Det er nu alligevel mere hyggeligt. Vi har fundet ud af at lægge Æbler paa den. De dufter og bliver bagte, til det mere højtidelige af Aftenen er forbi. Begynd saa tidligt, at de Smaa ogsaa kan være med. Der skal synges meget saadanne Aftener, Sang bringer Glæde ind i Hjemmet.

Saa skiftes gerne Far og jeg til at læse af Skriften fra det Gamle eller Nye Testamente og forklarer med vore egne Ord, hvorfor vi netop har valgt dette Sted. Mens vi atter synger, er et af Børnene gaaet ud og kommer stiltfærdigt ind med et brændende Lys. Vi tænder dermed Kranzen, næste Uge det 2. Lys, o. fr. Vi synger igen, taler saa om Ugens store Helgen, der altid har et Adventsbud til os. Der er St. Nikolaus, som alle Barnehjerner bankende lytter til, St. Cæcilia og St. Lucia, der er no-

get mere end det, Aviserne hvert Aar faar ud af Aarets »yndige Luciabrud« med brændende Lys i Haaret, og fremfor alle er der St. Johannes Døberen og Gudsmoder, som vi skal tale om. Saa henter vi de bagte Æbler fra Kakkellovnen, og alt imens har vi fundet en Historie, der enten fortæller om Forberedelserne til Jul, Juleskikke, eller som forøger vor Længsel efter Julegæstens Komme. Fars Øjne vander til den »tomme Krybbe«, han roser, hvis der var mange smaa Straa, eller opmuntrer, hvis det endnu er sparsomt; ved Aftenbønnen vælger vi hver Uge en Adventsbøn fra Messebogen. Den 2. December henter vi Frugtgrene i Haven, »Barbara-grene«, fordi det er Helgenindens Fest, og fordi det er en gammel Skik at bede hende lade dem blomstre paa Jesusbarnets Fødselsdag. De skal bare staa i Vand paa et Skab i en varm Stue, saa springer de ud. En Eftermiddag i Ugen holder Børnene og jeg fri til vort eget lille Værksted: Jeg har jo talt med dem om, at der nok bliver mange Julegaver til dem, som alle de andre Aar, »men hvad har I saa til de fattige Børn? I skal alle give mig noget, ogsaa noget, som I holder af.« Saa lærer de ogsaa ved denne Lejlighed at undvære til de andre. Der kommer en hel Del, der er mere og mindre pænt i Stand, saa limer, maler og syer vi, og naar det er i Orden, er det den største Fryd selv at maatte aflevere det til Sognepræsten eller til Søsteren.

Til denne første Adventstid anbefaler jeg dig ganske særligt at gaa ved Marias Haand ind til den første katolske Jul. Vi forstaar denne Vej med Maria, fordi vi Mødre selv har vort Barn under Hjertet, og det jo egentlig hver Gang var en Adventstid for os. Midt i al vor ofte urimelige Juletravlhed, skal vi lade hendes Stilhed, hendes Tavshed, hendes Trang til at glæde andre indvirke paa os. Derfor ønsker jeg dig,

kære Marianne, en velsignet Adventstid.

Din Gerda.

Forslag til 4 Adventsaftener i Hjemmet

1. Adventssøndag: *Syndefaldet - Fortabelsen*, 1. Mosebog 3. *Forjættelsen*, 1. Mosebog 3. 15. Oplæsning. Sang.

2. Adventssøndag: Messiasforjættelserne: Fortæl Beretningen om Noah's Ark og Forjættelsen, Læsning Isaias 11, 1—2; Jeremias 33, 16; Isaias 11, 6—9; 35, 5—9. Oplæsning og Sang.

3. Adventssøndag: *Johannes Døberen*, Johs. 1. 19—28 eller Matth. 3, 1—13. Oplæsning og Sang.

4. Adventssøndag: *Maria Ordspr.* Bog 8, 22—35 og Lukas 1, 26—39.

Oplæsning til Adventsaftener

Andersen, H. C.: *Den lille Pige med Svovlstikkerne, Grantrøet*.

Bregendahl, Marie: *Naar Jul er nær*.

Dickens: *Juleeventyr*.

Ellekilde, Hans: *Barndomshjemmets Jul, Julen i forsk. danske Egne*.

Feilberg, H. F.: *Jul, Bd. I Alle-sjælestiden, hedensk og kristen Julefest. Bd. II Julemærkets Løndom. Juletro. Juleskik*.

Guardini, Romano: *Hellige Tegn, Tider og Ting: Kirkens Kærter, Hellige Tider*.

Jørgensen, Johs.: *Den hvide Dør i Udv. Værker Bd. 2, Isblomster, Ave Maria i Udv. Digte 1894—1898, Bethlehem og Julestjernen i Udv. Digte 1884—1947*.

Lagerlöf, Selma: *Kristuslegender*. Morton, H. V.: *Bethlehem*, Side 64—70, i en lille Julebog (for smaa).

Morthorst, Grete: *En Julelegende*.

Martindale, C. C.: *Julen er altid den samme i en lille Julebog*.

Schindler, Peter: *De fem Under-værker i »Kimer, I Klokker«*.

Sick, I. M.: *Lys i Natten*.

Superville, Jules: *Oksen og Æslet ved Krybben*, Side 71—93 (for de smaa).

Præstevielse i St. Ansgar

Kl. 10 paa Søndag d. 30. November vil Biskop Suhr i St. Ansgars Kirke præstevie Diakon Biørn Højbo. Den nye Præst, der er Københavner, har studeret i Louvain og har ved Siden af sine Studier taget meget aktiv Del i Ungdomsarbejdet, især blandt de belgiske Spejdere. Ugebladet ønsker Pastor Højbo Guds rige Velsignelse til den Gerning, han nu gaar ind til iblandt os.

Hærværk i Spanien

Det katolske Tidsskrift »Orientierung« (Zürich) skriver i Nummeret for 15. November:

For kort Tid siden bragte Pressen Meddelelse om, at fanatiske katolske Studenter havde øvet Hærværk mod et protestantisk Kapel i Madrid. Da vi med Harme fordømmer en saadan Handling og ethvert lignende Overgreb, søgte vi straks Underretning i Madrid og modtog følgende Fremstilling af Sagen.

1. *Kendsgerningen.* Universitetsstudenter trængte ind i det nylig aabnede protestantiske Kapel og sang af fuld Hals et »Salve Regina«. En kvindelig Student kastede med Raabet: Viva el Papa« en stor Sangbog ned fra Læsepulten. Derefter ødelagde Studenterne nogle Bænke og andet Inventar og tog de protestantiske Bibler med.

2. *Forklaringen.* I flere Maanedes har Protestanterne med Støtte af amerikanske Penge udfoldet en stærk Propaganda. De uddeler Flyveblade mod Paven og mod Gudsmoderdyrkelsen. Spanierne har Indtryk af, at politiske Interesser i Nordamerika staar bag dette. Paa den anden Side optræder den spanske Regering for Tiden meget forsigtigt og undgaar alt, der kunde »støde Amerika. Den amerikansk-protestantiske Propaganda kan saaledes arbejde uforstyrret, og Spanierne maa i Tavshed se paa Forhaanelse af Gudsmoderdyrkelsen og Paven. Det var dette, der fik Studenterne til deres uoverlagte Skridt: »Lad os være i Fred, saa gør vi heller ikke noget — men hvis I tror, at I under Amerikas Beskyttelse kan tilsøle det Helligste for vort Folk, saa rydder vi jeres Kapeller.«

Vi er enige med det schweiziske Blad i dets Fordømmelse af saadanne Overgreb. Lad saa være, at amerikansk Protestantisme har virket udfordrende, hvad vi inderlig gerne tror. Det er haarrejsende Forestillinger om Kotalicisme, den ofte arbejder ud fra. Derfor er det alligevel uforsvarligt med de ungdomme-

lige Repressalier, og nordiske Katolikker er glade for, at »Orientierung«s spanske Kilde kalder det »uoverlagte Skridt«.

Sct. Annæ Skoles Jubilæum

Tirsdag d. 18. ds. fejrede St. Annæ Skole paa Amager under festlige Former sit 50 Aars Jubilæum. Den store Sal var fyldt til sidste Plads om Formiddagen af en yderst repræsentativ Forsamling, indrammet paa det nydeligste af Skolens 200 Elever, der i Festtøjet saa straalende godt ud og ikke lod sig gaa paa af lange Taler. Undervisningsinspektør Bjørneboe og Viceskoledirektør Battaglia repræsenterede Myndighederne og tog begge Ordet, og begge nøjedes ikke med at lykønske, men anbefalede ligefrem denne og andre Privatskoler. Frk. Battaglia sagde rent ud, at Pri-

vatskolen var et nødvendigt og gavnligt Sidestykke til den offentlige Skole. Ogsaa vore andre Skoler var smukt repræsenterede blandt Gratulanterne, og Pater Kùpferle udtalte paa disse Skolers Vegne hjertelige Ord. Biskoppen var under Festen paa Vej over Atlanterhavet, men Pastor Geertz-Hansen bragte paa hans Vegne en Gratulation, som glædede Børnene ligesaa meget som Skolen og Forældrene. Iøvrigt sang Elevkoret for Gæsterne og gjorde det fortræffeligt. Og midt i Festligheden havde Pater Scherz som Skolens Bestyrer Ordet for at ridse Skolehistorien op, saaledes som han i Forvejen havde gjort det for Ugebladets Læsere. Han gav et godt Billede af en lykkelig Udvikling, i hvilken de seneste Aar har hævet Amagerskolen til baade Størrelse og Kvalitet. Det vakte Opmærksomhed, da Pateren dokumenterede, at Skolen i Aarens Løb har modtaget ialt 200 Tusind Kroner i offentligt Tilskud — samt ved sin Eksistens sparet de offentlige Kasser for ca. 2 Millioner. Alt godt for Fremtiden fortjener denne katolske Skole.

Den, der forarger ...

En Fortælling

»Skynd dig, Bobby, — det er i sidste Øjeblik.« hviskede Fru Sawyer og næsten løb op ad Sidedgangen — hun havde faaet Øje paa en Plads foran Guds Moders Alter, hvor hun og Bobby lige kunde knibe sig ind.

Aah — de naaede det! Nu begyndte Pastor Holmer Offertoriet! Jane Sawyer fik efterhaanden Vejret igen. Det var ogsaa frygteligt at være saa sent paa det, — og det var tredie Søndag, hun og Drengen lige akkurat naaede Offertoriet i Elleve-messen. Men i Dag var hun virkelig undskyldt, for der stod meget paa Spil for Jimmy og hende og deres Barn i Dag.

Jimmie havde en rigtig god Stilling i en Filial af et stort Handelshus i Quebec. Men nu var Chefen for denne Filial død, og Jimmy var den nærmeste til at faa hans Stilling, — men Direktøren kunde naturligvis have en, han vilde putte ind. Imidler-

tid var Direktøren og hans Kone kommet til Byen. Han havde meldt sit Besøg til i Dag, og det maatte vel betyde, at han vilde se nærmere paa Jimmy og altsaa kunde tænke sig at give ham Stillingen. Han havde oven i Købet taget mod Jimmys Indbydelse til Søndagsfrokosten og sagt: »Saa tager jeg min Kone med. Vi har været saa længe paa Rejse, at vi er lede og kede af Hotelmad.« Var det saa ikke forklarligt, at Jane hvade haft saa travlt med Forberedelserne til Frokosten, at hun *maatte* komme for sent?

Hun foldede Hænderne og bad: »Gode Gud, lad Jimmy faa den Stilling!« Saa hviskede hun til Bobby, som kørte urolig frem og tilbage paa Bænken: »Læs i din Bønnebog!« »Den har jeg glemt,« hviskede han tilbage. Hun rodede i sin Taske, — hendes egen lille bekvemme Bønnebog var heller ikke kommet

med; men hun fandt sin Rosenkrans og rakte Bobby den, og han gik lydigt i Gang med at bede den uden at rasle alt for meget.

Hvor var det dog godt, hun lige havde faaet Bobby meldt ind i den Skole, som regnedes for Byens fineste! Det var naturligvis kedeligt, der ikke var et katolsk Gymnasium; men den Skole var altsaa virkelig fremragende, og naar Bobby alligevel ikke kunde blive i den katolske, var det lige saa godt at lade ham skifte nu; hun skulde nok sørge for, at han kom regelmæssigt til Pastor Holmes' Religionsundervisning. Alting lod til at gaa saa godt for dem; det var bare kedeligt, at Jimmy ikke syntes at tænke paa at blive Katolik. Lige efter at de var blevet gift, havde han ladet meget interesseret, men nu havde de været gift i over elleve Aar, og han var ikke kommet videre end til at synes, at det var »hyggeligt« at bede Bordbøn. Bordbøn! Hun maatte huske at sige til sine to »Mandfolk«, at Bordbønnen maatte udelades i Dag. Mange Mennesker kunde ikke tage den Slags, og Direktøren skulde nødig tro, at Jim var et Hængehoved.

Mekanisk bøjede hun Hovedet under Forvandlingen, mens hun haabede paa, at Kyllingerne, som var temmelig smaa, maatte slaa godt til. »Lad det blive rigtig vellykket, kære Gud,« bad hun.

Præsten var færdig med Slutningsevangeliet, og June, som havde gemt Rosenkransen og trukket Handsker paa under det, skulde til at rejse sig. Men i Stedet for at begynde paa Bønnerne efter Messen, vendte Pastor Holmes sig og sagde: »Da der har været Andagt hver Aften i Missionsugen, bliver der ingen Aftenandagt i Dag, men Pater Maurez vil nu meddele den sakramentale Velsignelse.«

Missionsugen — den havde hun helt glemt! Hun og Bobby kunde godt have været med et Par Gange. Det var ogsaa flovt, saa lidt hun kom i Kirke. De maatte se at komme tidligt næste Søndag og gaa til Kommu-

nion. Hvor blev Bobby dog af — og hun, der havde saa travlt! Tak Skæbne! Der var Pastor Holmes! Hun smilede venligt og sagde: »Jeg er meget flov over at gaa saa tidligt i Dag, men jeg skal have fine Gæster til Frokost.« »Bare det kun var i Dag, June,« svarede han, og hun mærkede, hun blev højtrød i Hovedet. Gamle Pastor Holmes havde kendt hende, da hun var en from lille Pige, og da hun var en from ung Pige, som længtes efter at bringe sin Kæreste til Kirken; dengang var han glad for hende; men Jims Kone og Bobbys Mor var han aabenbart slet ikke glad for.

»Undskyld, at jeg løber,« sagde hun; og saa gik Pastor Holmes ind i Kirken ad den ene Dør, mens Bobby smuttede ud ad den anden.

June følte sig lidt flov, mens hun gik hjem. Men da hun stod i Køkkenet og lagde sidste Haand paa de Lækkerier, som skulde stemme Direktøren mildt og faa hans Kone til at sige: »En Mand med en saa dygtig Kone er bestemt den rette til at lede Afdelingen her,« — glemte hun Præstens alvorlige Ansigt og sin egen Flovhed.

Jim kom ud og smækkede velbehageligt med Tungen. »Det lugter sandelig godt,« sagde han. »Ja, det er vel nok dejlig Mad!« raabte Bobby, som ikke var til at holde fra Køkkenet; men det gjorde ikke noget, for han var helt flink til at hjælpe.

»Det er sandt — jeg tror, vi skal lade være med at bede Bordbøn i Dag,« sagde June.

»Hvorfor dog? Det er da saa hyggeligt,« indvendte hendes Mand. »Vi gør det da altid, naar min Familie kommer.«

»Ja, men der er nogle Mennesker, som føler sig — flove ved saadant noget, og vi skal ikke genere dem med det. Maa-ske er Direktøren ikke Spor af religiøs, og saa vil han bare faa et forkert Indtryk af dig — «

»Ja, naar du synes det, saa...«

»Jeg tror, jeg har Ret, Jimmy. Vi kan bede vores Bordbøn i Hjertet i Stedet for. Husk det, Bobby.«

Bobby nikkede. I det samme hørte de en Bil standse foran Huset, og Drengen styrtede ud for at lukke op for Gæsterne.

— — —
Hvad mon der var i Vejen? June skottede urolig fra den ene til den anden, mens hun holdt en Samtale i Gang med Fru Smith om Bobby, Huset og Vanskeligheden ved at faa huslig Hjælp. Jimmy saa ganske ubekymret ud; Direktøren talte livligt nok, og alligevel var Stemningen blevet saa underlig kølig. Det var ellers begyndt saa godt. Hr. og Fru Smith havde været Elskeligheden selv; de lod meget glade for Bobby, som de fandt lignede deres yngste Barnebarn, og Drengen havde opført sig upaaklageligt. Kyllingerne var pragtfulde, og Gæsterne havde rost alt, hvad de fik. Hvor-naar var Omslaget sket? Kyllingerne — Salaten — — jo, der var det.

»De maa have haft forfærdelig travlt med al den dejlige Mad, Fru Sawyer,« havde Direktøren sagt. »Men forhaabentlig naaede De at komme i Kirke.« »Vi — jeg maa desværre indrømme, at vi alle sammen er nogle slemme Syvsovere om Søndagen,« svarede hun lidt forvirret og lo — mere støjende, end hun nogen Sinde ellers gjorde; hvorfor kunde hun dog ikke bare have sagt, at alting var saa godt forberedt, at hun slet ikke havde travlt. Fra det Øjeblik var det, at noget ubestemmeligt havde ødelagt det hele. Aah, tænk, om Direktøren slet ikke syntes om Jimmy!

»Bobby, kan du være en flink Husassistent og hjælpe mig med Tallerkenerne?« sagde June og rejste sig for at hente den delikate Æblepie, som skulde sætte Kronen paa Værket.

Da Bobby kom ud til hende, sagde han: »Mor, hvorfor sagde du, at vi ikke havde været til Messe, hva'?»

»Det kan vi tale om senere,« svarede hun nervøst, »hent nu Salatskaalen og Assietterne.«

Bobby var allerede paa Vej ind og kom hurtigt tilbage. »Mor,« sagde han, mens han

stillede Tingene fra sig, »naar Far faar den Stilling, skal vi saa ikke være Katolikker mere, hva' Mor?«

June var lige ved at tabe det, hun stod med i Hænderne. »Men Barn — hvad er det dog, du siger!« udbrød hun forfærdet.

»Jo, for vi maatte jo ikke hede Bordbøn, og saa sagde du, at vi ikke havde været i Messe, og jeg skal jo ogsaa i en protestantisk Skole nu. Men det er saamænd meget rart, synes jeg, for saa skal vi ikke stejle saadan af Sted om Søndagen, og saa slipper jeg for at gaa til Religion om Eftermiddagen hver Torsdag, og det sagde Pastor Holmes i Gaar i Katekismustimen, at jeg skulde, naar jeg kom i den ny Skole.«

June var blevet ligbleg, mens hun lyttede til Bobbys lange Tale. Saadan talte hendes Dreng — og det var hun alene Skyld i. I lang, lang Tid havde hun ladet ham mærke, at Religionen var til Besvær, og at det hære gjaldt om at opfylde dens Krav saa overfladisk og saa hurtigt som muligt. Men i Dag havde hun lært ham at fornægte sin Tro. Benene rystede under hende, saa hun sank ned paa Køkkenstolen. I det samme stak Jimmy Hovedet ind ad Døren. »Hvor bliver I dog af, I to? Der er vel ikke noget i Vejen med Pien?«

»Nej, nej — nu kommer vi!« June samlede sig og har Desserter ind med et Smil; men hun var saa bleg, at Fru Smith klappe hende paa Haanden og sagde: »De har vist alligevel haft for travlt, — De ser saa træt ud.«

June snakkede og smilede, hun opfordrede Gæsterne til at spise, hun formanede Bobby til ikke at proppe saa meget i Munden, — og imens lød inden i hende Bibelens Ord om den, der forarger en af de smaa, — at det var bedre for ham, om han blev kastet i Vandet med en Møllesten om Halsen — — —

Da de skulde til at rejse sig, sagde June med en rystende Stemme, hvis Klang forekom hende selv fuldkommen fremmed: »Aah, vent lige et Øjeblik, der er noget, jeg maa sige.«

De andre saa lidt forbavsede paa hende; men hun knugede Hænderne sammen i Skødet og begyndte: »Vi er Katolikker — d. v. s. Bobby og jeg — men Jim vilde sikkert ogsaa være det nu, hvis — hvis jeg havde været anderledes. — Jeg troede, jeg kunde hjælpe Jim til den store Stilling hos Dem ved at lade, som om vi ikke var det — der er jo mange, som ikke synes om — om religiøse Mennesker. Derfor talte jeg, som om vi ikke havde været i Kirke i kom, at vi ikke skulde bede Dag, og derfor sagde jeg, før De Bordbøn, som vi plejer. Nu er jeg klar over, hvor galt jeg har mig ad; for Bobby misforstod det og troede, at — at vi skulde svigte vores Tro — — — og det var jeg jo ogsaa lige ved at gøre for at opnaa en Fordel. Men — jeg vil ikke svigte — og jeg var nødt til at sige dette for Bobbys Skyld. Og saa beder vi vores Bordbøn, før vi rejser os, Bobby. I Faderens — og Sønnens — og Helligaandens Navn — — —«

Knap var den korte Bøn afsluttet, før Bobby raabte: »De ... Hr. og Fru Smith — gjorde ogsaa Korstegnet, Mor!«

»Ja, vi er ogsaa Katolikker, min Dreng,« sagde Direktøren. Se, Fru Sawyer, det, De troede vlide hjælpe Deres Mand, var lige ved at ødelægge det hele. Jeg holder ikke paa, at jeg absolut vil have Katolikker i overordnede Stillinger i min Virksomhed; men jeg ønsker ikke Mennesker uden Religion til at lede andre. Der skal ikke tales fromt i Arbejdstiden; men en Leder med kristent Livssyn sætter alligevel et særligt Præg paa den. Derfor tænkte jeg, da De med en støjende Latter fortalte om Familiens Søvnighed om Søndagen: Jeg er hange for, at Sawyer ikke egner sig — — — Men nu har De gjort det mere end godt igen ved at overvinde Dem selv, som De gjorde det. Jeg beundrer Dem for det, og det tror jeg ogsaa, Deres Mand gør.«

»Og jeg!« erklærede Bobby højtideligt. Og saa lo de alle sammen, men June havde stadig en stor Klump i Halsen.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har modtaget den Øverstkommanderende for de amerikanske Styrker i Europa, General Lucius Clay, i Privataudiens. — Deltagerne i det franske Pilgrimstog, der har været i Rom for at overvære Sr. Jeanne Delanoue's Saligkaaring, har ligeledes aflagt Besøg hos den hellige Fader; Pilgrimme var ledsaget af 200 franske Ærkebiskopper og Biskopper. Paven har sendt en særlig Gratulation til en Ordenssøster, Moder Mary Evangeline Kelly, i Birgitterindekonventet Goresbridge, Kilkenny, i Anledning af hendes 100-aarige Fødselsdag. Hun indtraadte i Klosteret i 1871 og deltager stadig i Kommunitetets religiøse Øvelser.

Belgien

Overalt i Belgien søger det i sin Tid af Katolikernes Modstandere ledede Undervisningsministerium at fremme det frie Gymnasium, og Propagandaen drives saa vidt, at man endog i katolske Egne søger at hverve Elever ved at tilbyde gratis Middagsmad. I denne Anledning har Kardinalen af Malines foranlediget, at visse religiøse Kongregationer aabner katolske Gymnasier. Disse katolske Undervisningsanstalter er ganske vist undergivet Regeringens Kontrol (som sine Steder gennemføres ret chikanøst), og det kniber især for de kvindelige Ordenssamfund at hamle op med Regeringsmyndighederne.

Holland

I Begyndelsen af November afholdtes i Utrecht den første hollandske Nationalkongres for de katolske Skribenter og Journalister. Der var mødt over 300 Forfattere, Bladfolk og Boghandlere. Ved samme Lejlighed konstateredes det endvidere, at der i Øjeblikket eksisterer tre katolske Dagblade (»De Tijd, grundlagt i 1844, »De Maasbode«, grundlagt i 1867 og »De Volksrant«, grundlagt i 1922) samt 40 katolske Lokalblade. Af største Betydning er endvidere de to store katolske Ugeblade »De Linie«, »De Nieuwe Eeuwe«.

Tyskland

I Ortrand i den østlige Del af Bispedømmet Paderborn er der opstaaet en stor ny katolsk Menighed, som hidindtil har været uden Kirke. Nu har den evangeliske Menighed overladt Katolikkerne et (tidligere katolsk) Kirkegaardskapel, der overdroges disse ved en Højtidelighed, hvor baade den protestantiske Borgmester og Sognepræst talte.

KIRKEBYGGERI CONTRA BOLIGBYGGERI?

Tysk Blad om tyske Tilstande

I de Omraader i Tyskland, der er blevet særlig haardt ramt af Luftkrigen og i Særdeleshed i München, har der i den senere Tid været ført en Diskussion paa Spørgsmaalet, om man ikke i Stedet for at restaurere bombe-ramte Kirker skulde hellige sig Boligbyggeriet. Det er blevet hævdet, at man har anvendt saavel Materialer som Arbejds-kraft paa at rejse Kirker, hvor det havde været mere nødvendigt at skaffe Tag over Hovedet til hjemløse Familier.

I den Anledning skriver »Münchener Katholische Kirchenzeitung« bl. a. følgende: »Til Trods for den gode Vilje, til Trods for al mulig højmodig Foræring af Byggematerialer, til Trods for de respektive Sognebørns offervillige Arbejdsindsats, til Trods for kort sagt den yderst Anspændelse af alle Kræfter, saa skrider Genopførelsen af Münchens talrige svært beskadede Kirker kun langsomt og majsommeligt fremad. Det samme gælder Bo-

ligbyggeriet. De Vanskeligheder, der stiller sig hindrende i Vejen for et resultatrigt Stykke Arbejde, er saa mangfoldige og afhængige af Tidens Ugunst. Restaureringen af vore Kirker indskrænker sig derfor som Følge af Mangelen paa Materialer og Arbejds-kraft til det allernødvendigste, hvilket vil sige, at man hovedsageligt søger at bevare det forhaandenværende Murværk samt at sikre Ruinerne mod Vejrlig og Sammenstyrtning og kun skrider til at istandsætte ganske enkelte Dele i Stedet for hele Bygninger.«

Det synes derfor at være en Misforstaaelse, naar det fra anden Side hævdes, at Restaureringen af Kirkebygninger er sket paa Bekostning af Opførelsen af Menneskeboliger, og den Polemik, der af den Grund har været ført imod Kirken, savner ethvert Grundlag. End ikke den katolske Befolknings Offervilje, der er ledet af Overbevisningen om at Genrejsningen af Kirkerne er af saa stor Betydning og i det tyske Folks alvorligste Interesse,

har altsaa formaaget at overvinde de utallige Vanskeligheder, som Efterkrigstiden har taarnt op. Artiklen i »Münchener Katholische Kirchenzeitung« slutter saaledes henvendt til Angriberne: »Hold derfor op med alt det Vrøvl! Sig dog aabent og ærligt, hvad I mener i Eders Hjerter: at I hader Kristus og at ethvert Gudshus er jer en Torn i Øjet. Men vi Kristne siger: Et Folk, der lader sine Helligdomme forfalde og ikke søger at rejse sine omstyrtede Altre, er selv paa Vej til Undergang. Templer, Domkirker og Kirker har aldrig været Luksusbygninger, opført af overdaadig Velstand, de har altid været Troens Hjem, rejst af et gudsfrygtigt Folks Offervilje. Saaledes var det allerede hos de troende Hedninger.«

ORDRE FRA MOSKVA

I Kredse, der staar Vatikanet nær, giver man Udtryk for Pavestolens voksende Bekymring over den politiske Udvikling i Frankrig og Italien, hvor Urolighederne væsentligst har været rettet mod Premierminister de Gasperis (katolske) Parti. Vatikanet, hedder det, anser de seneste Dages Begivenheder for langt mere vidtrækkende end de synes rent politisk, og man er af den Mening, at Urolighederne ikke mindst i Frankrig er et Led i Indledningen til en direkte Aktion efter Ordre fra Kominform. iscenesat af Kominform-Hovedkvarteret i Belgrad.

Forbud mod katolsk Ugeblad i Ungarn

Det ungarske Kabinet har udstedt Forbud — foreløbig gældende for en Maaned — mod det katolske Ugeblad *Uj Ember* (Den ny Mand) i Anledning af, at Bladet har bragt et Brev fra Ungarns Primas, Kardinal Mindszenty, hvori denne misbilliger det tiltagende kommunistiske Tryk mod Kirken, dens Præster og Lægfolk. Kardinalen, hvis Brev var adresseret til den ungarske Ministerpræsident Dinnyes, og har vakt stor Opsigt baade i Ind- og Udland, udtaler bl. a. at Hierarkiet sidder inde med Beviser paa, at Katolikker er tvunget ind i det kommunistiske Parti som den eneste Vej til at opnaa et Embede-

Litauiske Tilstande

Der kun faa og sparsomme Efterretninger, der kommer frem foran Jerntæppet om Kirkens tidligere baltiske Stater, men naar man spørger noget, er det saa langt fra at være tilfreds. Efter at Litauen er kommet under Sovjetunionen, er Kirken i Balticum udsat for Vanskeligheder og Forfølgelse. Det synes imidlertid som om Russerne ikke ønsker at sætte sig mod haardt i dette Omraade, men at de i det snarere har til Hensigt at benytte sig af »langsomme Forgiftning«s Taktik. Af Aarsager er Egnen omkring Klaipeda (Memel) fuldstændig lukket Land for Gejstlighed og her over Præster vel Sjøalesorg, men hver som helst Virksomhed uden for Kirken. Vægge anses for en Forbrydelse. I det

forløbne Aar har halvandet Hundrede Gejstlige maattet bøde for deres Arbejde med Fængsel — og er en Præst først fængslet, saa er han som Regel tabt for denne Verden. Til Trods herfor er Kirkerne altid fyldt til sidste Plads, ikke mindst i Byerne, hvor det at gaa i Kirke ikke er saa farligt som ude paa Landet. Sovjetforvaltningen betragter Kirkerne som en Slags Forlystelsesetablissementer, som derfor paalægges uforholdsmæssig høje Skatter. Katedralen i Panevezys maa saaledes aarlig udrede en Skat paa 46.000 Rubler, medens Katedralen i Kaunas er paalignet 40.000 Rubler. Der

maa selvsagt ikke undervises i Religion i Skolerne og Gejstligheden er derfor henvist til at give Religionsundervisning om Søndagen i Kirkerne.

Præsidenten for den litauiske Hjælpekomité i U.S.A. meddeler for nylig, at den 60-aarige Biskop af Telsiai i Litauen, Mgr. Borsevicius, for kort Tid siden er blevet arresteret af Kommunisterne. Samme Skæbne har ramt Hjælpebiskoppen af Telsiai, Mgr. Ramanaukas. Endvidere er Biskoppen af Kaisedorys, Mgr. Matulaniš, der allerede under den første Verdenskrig har været russisk Fange paany blevet arresteret.

Paa Flugt for de Røde —

Kampene mellem Regeringen og Kommunisterne i Kina fortsætter med uformindsket Kraft. Adskillige Steder lægges Missionsstationer i Aske, og Gestiligheden undslipper med Nød og næppe. Ovenfor ses tre indfødte Ordenssøstre, der er paa Flugt for de røde, og som har indrettet sig i et Hjørne af et amerikansk Lastauto.

repræsenteret; det kunstfærdige Relikvieskrin, der indeholder den ny Saliges Relikvier, forebragtes den hellige Fader af Professor P. Berutti O.P. fra Universitetet i Freiburg.

Som et Kuriosum kan nævnes, at det diplomatiske Korps, der sædvanligvis plejer at overvære de store Højtideligheder i Peterskirken i fuld Galla, denne Gang blandt sine Medlemmer talte Ægyptens ny Gesandt ved Vatikanet i fuld Galla og med Fez. Det er første Gang, at en muhammedansk Emeddsmand, smykket med alle Tegn paa sin Værdighed, officielt har deltaget i en kirkelig Højtidelighed i Peterskirken.

FRANSK ORDENSSTIFTERINDE SALIGKAARET

Muselman overværer Højtideligheden i Peterskirken

Peterskirken var fyldt til Trængsel, da den franske Ordensstifterinde Sr. Jeanne Delanoue i Begyndelsen af November blev saligkaaret. Den hellige Fader var kommet ind fra Castel Gandolfo, og da han viste sig paa sedia gestatoria, var han Genstand for en overvældende Hyldest saavel fra Romerne som fra de talrige franske Pilgrimme, der var kommet til Rom i Anledning af Højtidelighederne. 15 Kardinaler og over 30 Biskopper var til Stede i Peterskirken og løvrigt var Dominikanerordenen særlig talrigt

BISKOP PAA FRIMÆRKER

Tyskland har adskillige nye Frimærker set Dagens Lys efter Revisionen. Rheinland-Pfalz-Posten udsender — foruden flere Ordier med Gengivelser af Kirkerne i Worms og Mainz — et Brev med Billedet af den Biskop von Ketteler af Mainz († 1877), Lederen af den katolske Arbejderbevægelse. Biskop von Ketteler er kendt for sin store Indsats paa det sociale Omraade.

Brevkassen tømmes hver Uge

Spanien

(Uddrag af længere Indlæg).

I Anledning af Gunhild Borks Indlæg om Spanien føler jeg Trang til at frenkomme med nogle Bemærkninger. Det har gjort et mere end voldsomt Indtryk paa mig at læse bl. a. følgende: En af de Paa-stande som Barea, der ikke selv er Kommunist, 'fremførte ved den nævnte Sammenkomst, var, at ikke blot Kommunisterne, men ogsaa i stort Tal gode Katolikker overfaldt Kirker og Gejstlige under Borgerkrigen. Og de vil gøre det igen, sagde han med dyb Alvor.

Hvis det ikke var, fordi jeg selv personlig saa det paa Tryk og har læst det om igen og atter om igen, vilde jeg simpelthen nægte at tro paa det. Jeg kan saa udmærket godt sætte mig ind i, at selv gode Katolikker har været ved at gaa ud af deres gode Skind af Harme, Sorg, Forbitrelse og Vrede. Jeg kan gaa med til, at de i deres oprevne Sindstilstand har ønsket alt ondt over de skyldige. Det kan jeg forstaa. Men derfra og til at føre det ud i Handling er der dog et Stykke Vej. Og ikke nok med det; de har oven i Købet nedværdiget sig til at alliere sig med de paa een Gang mest farlige og mest gemene Modstandere ... Kommunisterne, og det oven i Købet i en Sag, der i sig selv er saa lav og nedrig, saa at enhver, der vil kalde sig Katolik og har en lille Smule Respekt for sig selv, paa det bestemteste under alle Omstændigheder burde afholde sig fra den Slags ...

Jeg vil vedblive at mene, at det er en yderst forkastelig Maade, de hidtil har kæmpet imod Tvungen paa, nemlig ved at gaa i Kommunisternes Fodspor og bruge samme Metoder som de med Ødelæggelser og Mord, hvis det er sandt, de har gjort det, men det maa man vel tro paa, siden det kommer fra saa paa-lidelige Kilder. Men det er ikke saa barbariske, uværdige og ukristne Metoder, vi Katolikker skal benytte os af i Kampen for Retfærdigheden og det Gode.

Til Slut berører G. Bork det Ansvar, »det store Ansvar, som ogsaa danske Katolikker maa være med at bære«. Med Hensyn til den Bemærkning vil jeg tillade mig at

komme med et Spørgsmaal: Kan man virkelig paatage sig et Ansvar for noget, som man med sin bedste Vilje ikke kan faa nogen som helst Indflydelse paa? — Hvor hjertensgerne f. Eks. jeg vilde gøre min Indflydelse gældende paa den spanske Gejstlighed og dens Handlemaade, kan det dog ikke lade sig gøre at omsætte denne min gode Vilje i Handling. Det kan ikke lade sig realisere, dels fordi jeg nu engang ikke er født i Spanien, men i et fjernt nordisk Land, tusinde Mile fra Spanien, og dels fordi mine Evner sikkert vilde være for utilstrækkelige og min Personlighed for uanselig til, at jeg kunde gøre mig gældende paa dette Omraade. Og hvad der gælder for mig, vil jeg gaa ud fra ogsaa gælder en stor Part af mine Trosfæller her i Landet. Og jeg synes heller ikke, at der kan findes noget positivt i at konstatere, at man for hver Dag føler Trykket tungere og tungere, og at det ligefrem skulde være en Lettelse, kan jeg ikke indse. Tværtimod bliver Korset saa meget tungere og bitrere at bære, fordi man er saa usigelig magtesløs overfor en truende Katastrofe og saa afskaaret fra at gøre en Indsats.

Gerda Buhl.

Udenlandske Plejebørn

Der har i den sidste Tid været en Diskussion i Dagbladet »København« angaaende ungarske Børns Ophold i Danmark. »Red Børnet« havde henstillet til de danske Plejeforældre at sørge for, at Børnene

kom i Kirken, og denne Henstilling er sikkert blevet fulgt i de fleste Tilfælde; men der har været nogle Tilfælde, hvor Plejeforældrene har nægtet at sørge for Børnenes Kirkegang med det Argument, at deres egne Børn ikke gik i Kirke om Søndagen. Det skyldtes sikkert Uvidenhed om, hvad Søndagsmessen betyder for et katolsk Barn; men Børnene selv har paa Grund af Sproget ikke kunnet gøre Plejeforældrene opmærksomme paa dette. Der har i Sommer ogsaa været nogle Tilfælde med italienske Børn, som heller ikke var i Stand til at gøre sig forstaaelige. Deres Plejeforældre kunde ikke forstaa, hvorfor Børnene var kede af det om Søndagen og ikke vilde spise; det var dem en stor Sorg ikke at kunne komme til Messe. Om Søndagen har disse Børn sikkert følt sig meget ensomme, langt borte fra Familie og Kammerater. Derfor bør der fra katolsk Side gøres noget for, at den Slags Tilfælde kan undgaa i Fremtiden. Det maa være muligt at fremstille en beskeden Tryksag, hvori det fortælles danske Plejeforældre, hvilken Sorg de bereder deres Plejebørn ved ikke at sørge for, at de kommer til Messe; ligeledes bør man gøre opmærksom paa, at det er misforstaaet Omsorg at søge at fremvinge, at Børnene spiser Morgenmad, inden de gaar til Messe og saaledes ikke kan gaa til Kommunion. Der bør ogsaa være en Fortegnelse over katolske Kirker med Angivelse af Messetiden. Denne Tryksag skulde det vel være muligt at faa »Red Børnet« til at give alle, der skal være Plejeforældre for katolske Børn og sørge for, at katolske Børn ikke bliver anbragt hos Menneker, der vil hindre dem i at opfylde deres Søndagspligt. A. N.

„Katolsk Ugeblads“ Feuilleton:

KRØBLINGEN

Efter det engelske

(42)

— Nogle af dem havde været sønderslaaede og forkrøblede, svage og nedbrudte. Andre havde været blinde, døve eller stumme. Og atter andre havde været fyldt af vædskende Saar eller været ned-

brudt af Drukkenskab og Last. — Men alle var de blevet nyskabt ved Korsets Kraft. Og nogle af dem var engang blevet myrdet; de var nu her, til ved Siden af deres Morder, som ved deres Taarer og Anger havde fundet Barmhjertighed ved Dødens Port. Andre var døde som ganske smaa og var blevet løftet op til uendelig Glæde. Og nogle var der, som var blevet pint til Døde, altsammen af Kærlighed til deres Frelser. De var kommet til endnu større Herlighed; deres Vunder straaledes som Hans. —

Alle disse Legemer var nu fuldkomne og skønne som Himlens

I GUDS NÆRHED

Samtaler og Breve ved Broder Lavrence

Forord af Overlæge H. I. Schou

Kr. 3,50

G. E. C. Gads Forlag

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

Stjerner. De kunde komme fra Sted til Sted uden Hindring og med Lynets Fart.

Omkring Kristus stod Hans Engle, Lysets Hære.

Og der var en, som engang havde staaet ved Korsets Fod, gennemboret af et tveægget Sværd — hun, som havde født Verdens Frelser. Omkring hendes Hoved var en Krone med 12 Stjerner.

Der var Tavshed i Himlen et Stykke Tid — Saa lød en Stemme fra Evigheden:

Jeg er Alpha og Omega, Begyndelsen og Enden.

Det genlød fra Afgrund til Afgrund.

Fra Højderne og Dybderne og Bredderne tordnede det tilbage:

Du var, og du er, og du skal komme — — —

Og alting svandt bort — — —

Endnu en Gang sank han ind i den dybe Fred, hvor han intet saa og intet hørte — — —

Han kom tilbage til Virkeligheden som fra en uendelig Dybde.

Hans Øjne faldt paa en lille Kiste, dækket med et hvidt Tæppe. Rundt om den stod stadig brændende Kærter. I deres Lyscirkel knælede en eller anden. Det var P. Anselm.

Pater Anselm ender sit Brev saaledes:

»Han fortalte mig sin mystiske Oplevelse, da jeg bad ham derom, men kun lovende og med den dybeste Ydmyghed. Han gjorde det paa sin egen drengagtige, elskelige Facon — lidt ænert, halvvejs bange for at fortælle. Men mens jeg lyttede, forstod jeg, at hans Kærlighed til Gud var af enestaaende Art. Det synes, som om han paa utrolig kort Tid er naaet til en særlig Grad af Bøn. Hans fuldkomne Hengivelse i Guds Vilje maa have bragt ham Guds Naade i rigt Maal —

Undertiden har jeg haft helt svært ved at betragte hans forkrøblede Krop. Ofte har jeg maattet vende mit Hoved bort, for at han ikke i mine Øjne skulde læse min Medynk med hans store Lidelse; thi hans Tilværelse er som en levende Død. Men da vi i Dag talte sammen, forstod jeg, at hans Hjælpeløshed, hans Smertes ikke længere er hans Sorg, men hans Stolthed, og at han, skønt han med Glæde vilde have fulgt Innocente i Døden, dog hellere vilde ofre Gud sin Tilværelse som levende død end dø, før hans Time er inde —

Det er et af de haardeste Ofre for mig, at han skal rejse herfra. Og naar han er rejst, saa ved jeg, at alting her vil minde mig om ham. Mine Hænder vil savne at køre hans Ambulance. Trærne i Haven vil hviske hans Navn. Bjergene, som sønder slog hans Legeme, vil spørge mig, hvor han er. En lille Grav blandt dem vil minde mig om hans »Gave« til Gud. Blomsterne ved Vejkanten vil huske mig paa

en visse lille Buket, som han har med sig.

Naar jeg sidder alene i Kirken, saa vil jeg se ham for mig, som han laa der i sin Ambulance foran den Korsfæstede og prøvede at lære Meningen med det hele. Naar Nattens Stilhed falder paa, saa vil jeg mindes hans Gethsemane, at hans Pine. Undertiden vil jeg se ham for mig, som da han saa paa en lille hvid og stille Skikkelse, der for sidste Gang holdt sine smaa Hænder foldet omkring hans eget Krucifiks.

Ja, alt dette har knyttet ham til mig; og alligevel maa jeg lade ham rejse.

Hans Livsværk er endnu ikke endt. Hans Liv vil blive en Døds-kamp, en Stræben efter at gøre Bod for dem, som staar Gud imod, og en Stræben efter at være et Vidne om Guds Kærlighed for dem, som tvivler derom eller frygter den; alene, indtil Dagen gryr, og Skyggerne flygter bort.«

FINIS

FILM

Ugen indledtes med Filmsamfundets festlige og glubende interessante Len Lye Forestilling (De kender ham fra den lille Parodifilm »Lambeth walk«) med de sjoveste Reklamefilm, man kan tænke sig (væsentligt for det engelske Postvæsen) i Streger og Farver, i de muntreste Rytmer og respektløs selv over for de mere elementære hævdvundne Filmtraditioner; ikke noget med teoretiske Grublerier, kun en praktisk og original Kunstneres livfulde og nyskabende Produktion. — Scalabios »Giftpenen« (Poison pen) om anonyme Breves Djævelskab var lidet spændende, al den Stund vi meget snart vidste, hvem Brevskriveren var. — Fremstillingen var lige ud ad Landevejen, men uden artistisk Nerve. Husker De Per Lindbergs »Veritas forhekser Byen« fra 1941? Samme Emne, men unægtelig originalere udført.

»Dramaet paa Lunegarde« (Lunegarde) paa Boulevard var en yderst romantisk Romanfilm om en vred Greve, en frimodig Datter, en Moder der er gaaet i Hundene osv. osv. Men dette tiltrods var Hovedindtrykket af Filmen ikke ilde, for Manuskriptet var udformet lidt i Stil med »Borger Kane«, altsaa med ham, der søger efter den anden, og brudstykkevis snart her, snart der faar noget at vide.

»Helvede venter« (Angel on my shoulder) paa Rialto er rent titulært lagt op ad »Himlen maa vente«, men naar ikke denne Film hverken i Humor eller i Idé. Archie L. Mayos Helvede-Film er hverken spirituel eller konsekvent.

Claude Rains er farlig og smilende som den snu, men strengt ordholdende Djævel, og Paul Munis Spil har geniale Enkeltheder som Bøllen, der slippes op fra Helvede til Jorden for at tage Bolig i en elskelig Dommers Krop, saa at han kan sabotere alt det gode, den Mand har gjort, saa Helvede atter kan faa den Tilgang, det saa højligt har trængt til paa det sidste. Det gaar helt anderledes, for besynderligt nok vendes all, hvad Gangster-Dommeren foretager sig, til Hæder for det gode og Skam for Djævelen. Højest utilfredsstillende ender Filmen alligevel (med en billig Vits om Pengeafpresning) med at Rains og Muni i Fællig drager ned mod det evige Helvede. For Spilletets Skyld og for enkelte poetiske Glimt i Dialogen lader Filmen sig se.

»Kaptajnen fra Köpenick« (Passport to heaven, ell. I was a criminal) paa Triangelteatret er Carl Zuckmayers kendte Komædie, her med Albert Bassermann (der for to Maaneder siden fejrede sin 80 Aars Fødselsdag i schweizisk Radio som Dr. Stockman i »En Folkefjende«), som den ulyksalige, tragikomiske Skomager, der køber en Uniform og derved erholder Magt til at skalte og valte med den lille By, han hemsøger (NB. for at faa det Pas, som Myndighederne nægtede ham!). Jeg har aldrig set

»Den vantro Fader Brown«

Chestertons nye Kriminalnoveller er en glimrende Julegave — en Hybenkradser mellem al Marcipanen og det søde Øl. - Bogen faas overalt.

10,50, ib. 20,50. **FRIMODT**

Stykket før, følgelig heller ikke Alstrup, men maa udtale min Beundring over den gamle Tyskers menneskelige og detailrige Figurfremstilling; det var Teater, men det var godt Teater, og Instruktøren Richard Oswald, hvis første amerikanske Film det var, har paa ejendommelig Maade knyttet dens Stil til Tyvernes tyske Produktion. Det kunde virke noget manieret nu, men man greb sig i at tænke, at

man dengang havde mere Sans for Billedfladens dekorative Elementer og for den udtryksfulde Kamera-vinkel. Der var her lagt mere Vægt paa det tragikomiske og let indignerende end paa det befriende komiske, paa Farcesatiren.

»Han, hun og Troldmanden« (Turnabout) paa Bristol bygger paa Thorne Smiths Historie om Ægteparret der af en Troldmands-Buste faar Lov til at bytte Skikkelse

den Dag, og hvordan det saa spænder af. Idéen er meget sjov, men Udførelsen var ikke fri for at virke noget usmagelig (Ægtemanden blev saa feminin den Dag paa Kontoret, at Indtrykket blev mindre lysteligt end ubehageligt); dog blev Filmen spillet kvikt, især af Carole Landis som Hustruen med Basrøsten, og af Adolphe Menjou som Reklamedirektør.

Bjørn Rasmussen.

Husk Børnenes Adventskalender

Paa Søndag begynder Adventstiden: Kransen bindes. Liturgien skifter, og Blikket rettes mod den store Højtid. Vor Adventskalender begynder den 7. Januar paa Vigilien til Maria ubesmittede Undfangelse og fortsætter lige til Juleaften. For hver Dag er der et lille Vers, der fører Barnet ind i Julens Tanker, og et farvet Billede, som kan klippes ud og klistres op paa Kalenderens Bagklædning; denne forestiller et smukt sneklædt Landskab — et dansk Bethlehemlandskab; efterhaanden som Dagene skrider frem, vokser ogsaa Billedet frem: først Englens Budskab til Jomfru Maria, saa Marias Besøg hos Elisabeth, Vandringen til Bethlehem og tilsidst Krybben med Hyrderne, Englene, Oksen og Æslet.

Her begynder Kalenderen

— og saaledes ser den ud, naar vi naar Juleaften.

SANKT ANSGARS FORLAG . BREDGADE 67 . KØBENHAVN

Th. Bremholm Rasmussen

Malermester
Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855
udl. Arbejdet ved de kat. Institutioner

V. Mikkelsen

Alt i Ure . Brillor repareres
Griffenfeldgade 54 . Nora 3465 y

Fr. Bührmann & Sønner

Pensel- og Børstefabrik
Gormsgade 8-10-12 . København L
Tlf. Tega 573 . 574

**ACADEMICUM
CATHOLICUM**

København:

Onsdag den 3. Dec. Kl. 19,30: Ordinært Møde, Stenosgade 4. Sognepræst H. Kjelland Bergwitz, Kristianssand, vil tale om Landsvik og Landsvikere.

Søndag den 7. Dec. Kl. 19,00: Reciteret Messe i Kapellet Østerbrogade 7 D. Efter Messen spises med-

bragt Morgenmad. Derefter Travetur. Frokostpakke medbringes.

Lørdag den 13. Dec. Kl. 19,30. Adventsaften hos Billedhuggerinde Fru Ebba Friis Hansen, Beringsvej 4. —

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage:

Fru J. 5,00, Bronde 5,00, O. K. Jensen 10,00, Niels Holbak 25,00.

Tilsammen Kr. 45,00. Tidligere indkommet Kr. 384,00. Ialt modta-

get: Kr. 429,00.

Hjertelig Tak!

De ser, at der ikke mangler ret meget i at nå de 500 Kr. Det vilde dog være en smuk Etape paa Vejen fremad. De tænker: »Det betyder ikke meget fra eller til, om jeg sender min Femmer eller Tier«. Vi svarer saa energisk og elskværdigt, som vi kan: »De tager ganske fejl. 100 Personer, som hver sender 10 Kr., bidrager med 1000 Kr.

Bidrag modtages fremdeles med Tak af Pastor Benzon, Post-Konto 300.70, København, N.

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedses- Warnemünde. Regelmæssige Forsendelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtig, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34. Nora 2176. Kbhvn. N

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.

Central 2910

1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaller og Institutioner

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1868

V. H.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Nov.-Dec.

30. S. 1. SØNDAG I ADVENT (violet) (2—1); 2. Bøn: Gudsmøder ([83]); 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (521).
1. M. St. Andreas, Apostel (766 (rød) —81); 2. Bøn: Feria (2); Apostlenes Præf. (524).
2. Ti. † St. Bibiana (770); 2. Bøn: Feria (2), 3. Bøn: Gudsmøder ([83]); alm. Præf. (525).
3. O. ST. FRANS XAVER (770 (hvid) —82); 2. Bøn: Feria (2); alm. Præf. (525).
4. T. St. Petrus Chrysologus (hvid) (771); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: St. Barbara ([56]); alm. Præf. (525).
5. F. † 3. Dag i St. Frans Xavers (hvid) Oktav (770—82); 2. Bøn: Feria (2), 3. Bøn: St. Sabas ([53]); alm. Præf. (525).
6. L. St. Nikolaus (772); 2. Bøn: Oktaven (770), 3. Bøn: Feria (2), 4. Bøn: Vigilien (775); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens (1070).
7. S. 2. SØNDAG I ADVENT. (violet)

Deres Røst er udgangen over at Jorden, og deres Ord til Jorderiges Grænser.

St. Andreas's Fest, Epistel.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Tirsd. 2. og Onsd. 3. Dec. se foran i Bladet. 5. Dec. 14 Udstilling af det Højhellige til Til-

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Announcestieling: F. Lüders Thomsen, Ste-

nosgade 7. Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 589 65

Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

bedelse indtil Andagten 19,30. Søndag 7. Dec. 8 Reciteret Messe med Fælleskommunion.

Jesu Hjerter Mand. 1. Dec. 20 Unga Mænds Kongr. Tirsd. 2. Dec. 14,30 og 20 Immaculatakongr. Torsdag 4. Dec. 20 Mændenes Kongr.

St. Mariæ. Onsd. 3. Dec. 19,30 Mændenes Kongr. Fred. 5. Dec. 13,30-19,30 Tilbedelse. Eukar. Forening. 19,30 Andagt. Lørdag 6. Dec. 20 pr. Adventsmøde. Pater Roos taler. Kirkekoret medvirker. Alle er velkomne.

Juleindsamling

Med Vikariatets Tilladelse agter undertegnede ligesom de foregaaende Aar i Anledning af Julen, at foranstalte en Indsamling til Fordel for trængende Trosfæller i Sct. Ansgars, Sct. Antoni og Sakramentssogn.

Det er vort Haab, at enhver efter Evne vil yde sin Skærv her til. De, som ønsker at komme i Betragtning, maa inden 14. Decem-

Bliv Børnehavelærerinde

Nordisk Montessori Kursus

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116

Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

FYENS DISCONTO KASSE

(BANK-AKTIESELSKAB)

ODENSE

DANMARKS ÆLDSTE PRIVATE BANK

VALD. FOERSOM

AMAGERTORV 27. TELEF. CENT. 4310 - BYEN 4310

ALLE GUMMIVARER TIL HOSPITALER OG SYGEHUSE
LEVERANDØR TIL KATH. HOSPITALER.

ber personligt henvende sig hos een af undertegnede:

Pastor Geertz-Hansen, Bredgade 64.

Pastor Cay Benzon, Nørrebrogade 27, 3.

Pastor K. Ballin, Frederikssundsvej 225.

Fru H. Günther, Bangertsgade 11.

Frk. Angela Osterhammel, Australiensvej 32, 4., Ø.

R. I. P.

Vor kære

Vibeke

døde stille den 17. Nov. 1947.
Paa Familiens og egne Vegne
Hugo Osterhammel.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsogade 34-36

Tlf. 778 - 728

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemossegårdsvej 4 · C. 11.313

K. U. K. København

Lørdag den 29. Nov. Kl. 19,30. Fællesmøde. Foredrag af Boghandler Sven Damsholt: »Kærlighedslivet mellem Kvinde og Mand« med paafølgende Diskussion. Derefter Underholdning ved Juniorgruppen. Lørdag d. 6. Dec. Kl. 19,30. Aabent Hus ud over det sædvanlige. En

Pakke til Værdi af mindst 1 Kr. skal medbringes. Vi fejrer St. Nikolaus Fest. Søndag d. 7. Dec.: Katolsk Bogdag med Udstilling i Gymnastiksalen paa Set. Knuds Skole.

Kirkekonzert i Skt. Laurenti Kirke, Roskilde

Traditionen tro afholdes der i

Set. Laurentii Kirke, Roskilde, den aarlige Julekoncert til Fordel for fattige Børns Jul Søndag d. 7. Dec. Kl. 14,30. De medvirkende er: Kirkekoret, Herrekoret »Vokalion«, Cellist Chr. Schwenger, Koncertsangerinde Astri Borg Müller, Organist A. Kerckhoffs.

Rønne	Munch & Jensen aut. Elektroinstallatører. Stumpegade 1. Tlf. 1307 Lev. til de katolske Institutioner.	Johs. Lunds Ligkistemagasin Alt vedrørende Begravelser ordnes Østergade 43. Telf. 644
H. P. RØNNE Guld - Sølv — Ure & Brilller Ll. Torv Telf. 319	E. CARLSEN 1. Kls. Kød og Paalæg Tlf. 564 Leverandør til de katolske Institutioner	Frugt - Grønt og Blomster køber De bedst og billigst hos Børge Pedersen Kattesundet 2
Aakirkeby		
Andr. Ipsen 1. Kls. Kød og Paalæg Tlf. 132 Lev. til de katolske Institutioner	E. TARP aut. Elektro-Installatør Telf. 40 Lev. til de katolske Institutioner	Aakirkeby Boghandel Henry Andersen Telf. 5 . Postgiro 7862 Lev. til de katolske Institutioner
Villiam Jensen Murermester Telf. 129 Udf. Arbejdet for de katolske Institut.	Chr. M. Jensen Bygningsforretning Møbel- og Ligkistemagasin Smedegade 27. Tlf. 100	Elon Hansen Skotøjsforretning Torvet. Tlf. 262 Lev. til de katolske Institutioner
Horsens	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed	HORSENS TEXTILLAGER
Vejle		
Carl Petersen Stagermester 1. Kl. Varer . Pøselabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-s Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Viasingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Jul Jensen Kontantforretningen Manufaktur — Trikotage Lev. til de katolske Institutioner	Jørgen Petersen & Co. Tømrermester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131 - 1631 Lev. til de katolske Institutioner
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langellnie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Aarhus	A. B. C.
Chr. Nielsen Bageri og Konditori Michaelsensgade 8 . Tlf. 2347 Lev. til Set Josephs Hospital	Byens førende Tlf 8700 (4 Lin.)	

Holbæk

Harald Olsen Glarmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Holbæk Eksprestrykkeri Algade 22 . Telefon 1030 Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
S. Uldall . Tapet . Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner	E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	Lodahl Ure . Optik . Guld . Sølv „Vagten“ . Smedelundsg. 2 Telefon 523 Bredahl Hansens Eftf.
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S Algade 54 - Telefon 65 Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Aalborg

WORNING Farver . Lakker . Tapet	J. P. Jensen Korsgade 48 . Tlf. 37 12 <i>Kolonial . Vin . Tobak . Konserver</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	E. Holmsberg Kastetvej Isenkramforretning Kastetvej 51 . Tlf. 13 95 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 58 12 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømrermestre</i> Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779 Brillier efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 <i>Tricotage og Herrelingeri</i>
Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONGADE 14	M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørlørr. Kong Christians Allé 6 Telefon 1992 49 83	Køb Hjemmets Udstyr hos Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør Frederiksgade 6 . Tlf. 17 86 Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836 Lev. i St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinikken i Aalborg	C. Clausen Wrang Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken

N. Nielsen & A. Brostrøm

H. PERS EFTERFØLGER

Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre
SANITET- CENTRALVARME

Algade 58 . Aalborg . Telefon: 681

Katolsk

7. December 1947
95. Aargang
Nr. 49

Ugeblad

Ungdomsforbundets Genrejsning

Jubelaaret 1950
Spanske Protestanter
Besøg i Søndagsskole
Ugebladets
Julenummer

Oplysning til Undergang

Seksuel Oplysning er Øjeblikkets store Skrig. Det er ikke mærkeligt, at den store Iver faar de mindre besindige til at gaa rent amok og præstere Oplysning, der raaber til Himlen af Uvidenhed om barnlige Sjæle.

Men værre endnu end de klodsede Oplyseres Trampen rundt med Træsko i unge Blomsterbede, er den forkerte Oplysning. De unge retter sig nok op igen efter Træskoene, om ellers de møder lidt ægte menneskelig Nænsomhed bagefter. Men helt galt bliver det, naar de utilsløret belæres til det gale.

I Øjeblikket koncentrerer Interessen sig om de mange Svangerskabsafbrydelser, og da et Flertal stadig synes at være imod disse — helt har vi altsaa ikke mistet Respekten for det spirende Liv — samler man sig lige fra den yderste Radikalisme og langt ind i Folkekirkens Rækker om en effektiv Oplæring i Brug af antikonceptionelle Midler. Ægtefæller skal til Kursus herom, unge Forlovede skal instrueres, ja, Oplæringen skal begynde med Børnene. Denne Oplæring til Forfalskning af Ægteskabets Idé!

En Belæring som denne er i vore Øjne en Forbrydelse mod kristne og menneskelige Værdier. Vi véd, at vi paa disse Omraader er et Mindretal i den danske Befolkning, men vi véd ogsaa, at om vi Katolikker taler højt nok og tydeligt nok om den Samfundsulykke, en saadan Belæring er, vil det vise sig, at vi faar Følge af mange Tusinder indenfor Folkekirken og uden-

for enhver Kirke, Mennesker, der bare stiltiende fortvivlede ser til, fordi ingen synes dem at turde gaa mod Strømmen.

Vi siger dette i Haabet om, at de sunde Kræfter i vort Folk vil finde sammen i en Modaktion, før det er alt for sent. Danske Katolikker vil alle som een være med i Rækkerne for uden Omsvøb at sige Befolkningen, hvilken frygtelig Katastrofe den falske seksuelle Belæring er. Den er Oplysning til Undergang.

Advent

Munkemel

Røntgenapparater
Diathermi
Kortbølge-Apparater

København N
Aaboulevard 32
Central 10975

KSK

Aktieselskabet
Københavns Brændsels Kompagni
Nørregade 15 C. 9270

Amagerbanken

Hovedkontor: Amagerbrogade 25

Afdelinger: Sundby, Søndre, Islande Brygge, Kastrup og Dragør
Alle Bankforretninger udføres. Boxer udlejes fra 5 Kr.

G. Garth-Grüner

Landsretssagfører
Tlf. 12.166 og 12.161
Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Nordiske REJSECHECKS

er den sikreste og nem-
meste Form for

REJSEPENGE

Indløses af alle Banker,
Rejsebureauer og større
Hoteller i hele Norden.

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

KONGERIGET-DANMARK %
Amaliegade 31
C. 10093 København K Giro 21 07

Gaa i Arbejdernes Kaffeforsyning

og køb Akas fine Kaffe
85 Øre pr. 1/8 kg.
Alltid friske Smakuger

Farve & Materialhandelen

M. Rønne
Amagerbrogade 160 . Tlf. Am. 2780
Leverandør til Skt. Elisabeths Hospital,
Skt. Annæ Kirke, Skole og Hjem

Bageri & Conditori

Johan Aschengreen

Amagerbrogade 72. Telefon Amager 353
Filial: Amagerbrog. 125. Telefon Amager 4015

F. Christensen

Aut. Gas- Vand- og Sanitetsmester
Skt. Hansgade 9
Telf. Nora 2694
Udfører Arbejdet ved Sakramentskirken og Skolen

Mark Poulsen & Rønne

INGENIØRER

Pr. Mariæ Allé 1 A - København V.
Centralvarme-Anlæg - Sanitære Anlæg
Telefon 8533

absolut
ABSALON
naar Forsikring skal tegnes

Et Besøg i St. Annæ Søndagsskole

Det var Bogen om Maggy, den unge belgiske Pige, der brugte al sin Fritid som Lægapostel blandt Lièges fattige Minearbejdere, der bragte mig i Forbindelse med en af hendes danske Efterlignere, Frk. Karen ude fra Amager. Fru Karen har hun allerede været i flere Aar; men i den lille Søndagsskole, som hun tager sig af, bliver hun ved at blive kaldt Frk. Karen.

En Søndag Morgen allerede før 8 starter jeg for at besøge St. Annæ Søndagsskole. Jeg træffer Frk. Karen i Spidsen for sin Flok, da vi alle kommer ud af Kirken efter 8½-Messen.

»Har De altid saa mange Børn i Deres Søndagsskole?«

»Det er lidt forskelligt,« lyder Svaret. »Til Tider er vi nogle og tyve; tidligere har vi enkelte Gange været oppe paa over 30.«

»Hvordan har De nu lært alle disse Børn at kende?« spørger jeg.

»Gennem vor gode Sognepræst, som holder lige saa meget af og er lige saa ivrig for Søndagsskolen som jeg selv. Jeg har faaet Adressen opgivet paa alle de Børn, som ikke gaar i katolsk Skole, og har saa opsøgt Hjemmene og bedt Forældrene sende Børnene til Søndagsskolen. Desuden har jeg senere sendt en skriftlig Indbydelse og et lille Program med Emnet for hver Søndagsskoletime.«

Frk. Karen viser mig et saadant Program, og det ser helt spændende ud; bl. a. staar der et Sted: Negerbollekamp, et andet Sted: Blomstertur, et tredje: Billedlotteri, Præmieuddeling, Drengen, som næsten blev Helgen, Hvem-ved-hvad, og meget andet. Det er ikke saa underligt, at Børnene faar Lyst til at komme.

»Hvad er nu Deres særlige Formaal med at samle disse Børn?«

»Først og fremmest er det min Hensigt at lære dem at kende deres Religion og at lære dem at bede smaa daglige Bønner.«

»Hvordan tager man mod

Dem, naar De kommer paa Besøg i Hjemmene?«

»Altid godt. Forældrene er altid glade, for at Børnene kommer i Søndagsskolen, for at de har den Fornøjelse mere.«

»Klarer De hele Arbejdet alene?«

»Nej; flere af de unge Piger her fra Sognet skiftes til at hjælpe mig om Søndagen, og det er mig til stor Gavn.«

Vi er i Mellemtiden kommet over i den Sal, hvor vi skal være. Børnene hænger i en Fart Overtøjet op; de store hjælper de smaa, og snart genlyder Salen af glade Stemmer. Dagens Program er nemlig: Sangspil og Leg, og det lader til, at Børnene

Ugebladets Jul

Da Numrene 51 og 52 i denne Aargang paa Grund af Helligdagene maatte udsendes samtidig, har vi foretrukket at slaa dem sammen til et enkelt Nummer med dobbelt Sidetal. Herved er vi i Stand til at give vore Læsere et rigtigt Julenummer med meget Stof ogsaa for de unge og for de yngste, Fortællinger, Billedserier, Opgaver m. m. Nummeret dateres 21. December og udkommer Torsdag 18. ds.

Alle Mødemeddelelser for Tiden 21. December til 3. Januar vil faa Plads i Julenummeret, men maa paa Grund af den ekstra Tid, der gaar til Fremstilling af det større Blad, være os i Hænde senest Onsdag 10. December. Dette gælder specielt ogsaa Meddelelser fra Præsterne om Julens og Nytaarets Gudstjenestetider. Meddelelser fra Ungdomsforeninger sendes til Bredgade 67, alle andre Meddelelser til Nørrebrogade 27 C.

synes om Emnet. Efter nogle Minutters Forløb er Morgenmaden parat, og Børnene bænkes omkring Bordet. De dejlige Wienerbrød forsvinder i en Ruf.

»Kan I nu huske, hvad vi talte om sidste Gang?« spørger Frk. Karen, og straks ryger Hænderne i Vejret.

»Det var om at bringe Ofre,« svarer en. Og andre fortsætter med at fortælle, at det var, for at Kirken kunde blive helt fyldt i Missionsugen. Jeg er meget imponeret, da jeg hører, hvor godt Børnene har forstaaet deres Lærdom. Særlig er en af Drengene dygtig til at give det helt rigtige Svar.

Frk. Karen tilskynder Børnene til at blive ved med deres Smaaofre og Bønner i den kommende Uge og lover dem et lille Foredrag om Maggy den følgende Søndag.

Efter at endnu et Fad store »Basser« er fortæret, gaar Legen atter lystigt, indtil det bliver Tid for Børnene at gaa hjem. Jeg ser flere af dem putte Smaaskillinger i en lille Æske til de fattiges Jul, idet de gaar ud.

En lille Pige, den mindste af dem alle, staar en Stund ved Siden af mig.

»Gaar du i Skole?« spørger jeg.

»Nej, ikke endnu; men jeg fylder snart 6 Aar.

»Er du saa saa dygtig, at du kan sidde stille i Kirken?«

»Ja, det kan jeg sagtens; men min lille Broder kan ikke, saa han kommer ikke med.«

»Hvor gammel er da han?«

»Bare et halvt Aar,« svarer hun, idet hun gaar bort sammen med en større Pige, der skal følge hende hjem.

Frk. Karen og jeg bliver sidende en Stund tilbage.

»Det var en hel Oplevelse at se Deres Søndagsskole,« siger jeg. »Og tænk saa meget Børnene vidste!«

»Aah, det hele er nu kun saa beskedent,« lyder Svaret, »og vel er det rigtigt, at vi kan lære dem mange Ting, men det var jo alligevel langt bedre for dem at gaa i katolsk Skole, tilmed da

den staar fuldt paa Højde med den offentlige Skole, ogsaa hvad Læge, Tandlæge og meget andet angaar. — —

Men kommer De saa til Julen? — Det er vor eneste store Fest. Alle Børnenes Forældre indbydes; vi plejer at være over 100.«

»Ja, Tak, det glæder jeg mig til!«

»Og husk saa, at Deres egne Rollinger er velkomne ogsaa!«

Og Fru Karen iler hjem for at passe sine huslige Pligter.

Astrid Holst.

der stadig spurgte Pastor Ballin, Ungdomspræsten, hvad det blev til, besluttede Pastor Ballin sig derpaa til at udpege et Ungdomsraad, hvis Medlemmer han var sikker paa vilde arbejde og give deres Tid for Sagen. Pastor Ballin foreslog følgende til Ungdomsraadet:

Sven Damsholt (Formand)
Edith Weitzmann,
Hans Pauly,
Knud Kristoffersen,
Ivar Dudzinski.

Danmarks katolske Ungdomsforbund

Ungdomsblad i Ugeblad

Længere henne i Bladet møder man i denne Uge et Par Sider med eget Hoved: »Stafetten«. Det er et Forsøg paa igen at begynde et katolsk Ungdomsblad. Vi har her i Ugebladet flere Perioder igennem haft Ungdomssider, men af den utilfredsstillende Art — Sider skrevet for de unge. Men i Tillid til, at der nu atter er vaagnet en stærk idealistisk Virkestrang blandt Kirkens Ungdom, og paa denne Ungdoms eget ivrige Ønske prøver vi nu paa den rigtige Maade — med Sider, der er skrevet af de unge selv. De er enige med os om, at der ikke slaas større Brød op, end vi har Kræfter til at bage. Vi haaber, men lover ikke noget bestemt til fastsatte Terminer. Slaar Kræfter og Evner til, bliver Siderne efterhaanden til et selvstændigt Blad, indlagt i Ugebladet. For vi er ogsaa enige om, at Ungdomsblad og Ugeblad er en Enhed. De ældre er velkomne til at læse, hvad de unge har paa Hjerte, og de unge finder ogsaa paa de ældres Sider Ting, de gerne vil læse.

Vi starter disse Sider samtidig med, at Danmarks katolske Ungdomsforbund atter, ved Biskoppens Godkendelse d. 24. November af et nyoprettet Ungdomsraad ved Ungdomspræstens Side, er blevet en Realitet. Gennem »Stafetten« faar Ungdomsraadet regelmæssigt hele Lan-

dets katolske Ungdom i Tale.

Nedenfor gengiver vi en Udtalelse fra Ungdomsraadet i Anledning af dets Oprettelse.

I Henhold til de provisoriske Statutter for D. K. U. F. skulde et Arbejdsudvalg, bestaaende af 1 Formand og 4 Medlemmer, være valgt paa en Generalforsamling i nær Fremtid. Det viste sig imidlertid praktisk talt at være umuligt at faa et godt Resultat paa denne Maade i første Omgang. Dels vilde en Generalforsamling paa nuværende Tidspunkt paa Grund af Trafikforhold medføre, at Klubberne rundt om i Landet blev tyndt repræsenterede og af Folk, som helt andre Omstændigheder end deres Kvalifikationer gjorde til stemmeberettigede. Dels vilde det bero paa Tilfældigheder, da ingen nemlig endnu kender hinanden, hvem der vilde blive valgt ind i dette Udvalg, og da hele Sammenslutningens Fremtid vil bero paa denne første Ledelses Initiativ og Handlekraft og Enighed, vilde det være at handle i Blinde; man vilde løbe en Risiko for at faa et udueligt Raad, der vilde binde de unges Initiativ endnu et Aar. Endelig vilde det være vanskeligt at foretage et Valg uden i Forvejen vedtagne Love for Valgets Regler.

Overfor de forskellige unge,

De fem unge paatog sig Arbejdet, idet de udbad sig 18 Maaneders Virketid for at føre Planen om Sammenslutningen ud i Virkeligheden. Ved et Sommerstævne skulde derpaa det nye Landsraad indsættes ved et almindeligt Valg, idet man til den Tid gennem Sommerlejr, Stævner og det øvrige Fællesarbejde vilde have saa meget Kendskab til hinanden, at de rigtige kunde blive valgt, og saaledes at Tilstedeværelsen af Størstedelen af Landets katolske Ungdom ved Valget vilde give det bedste Udtryk for alles Vilje.

Den 3. November sendte Pastor Ballin derpaa et Brev til alle Landets Ungdomsforeninger, hvori han udbad sig Tilslutning til det af ham foreslaaede Ungdomsraad. Samtidig udbad Pastor Ballin sig ogsaa det tidligere, midlertidige Arbejdsudvalgs Tilslutning til Raadets Indsættelse og dermed til dets egen Tilbage træden. Samtlige Landets Katolske Ungdoms Klubber gav deres Tilslutning, paa nær en enkelt, og fra det midlertidige Arbejdsudvalg kom der kun een Indsigelse. Det nye Ungdomsraad betragtede sig derpaa som bemyndiget og traadte Dagen efter i Aktivitet, idet det ved et daglangt Møde gennemarbejdede alle Problemer og lagde en Arbejdsplan.

Mandag den 24. November bekræftede Biskoppen det nye Ungdomsraads Sammensætning og Bemyndigelse.

Sek.

Spaniens Protestanter

I Anledning af Presseomtalen af Hærværket mod to protestantiske Kirker i Spanien har den spanske Legation i København sendt os nogle Oplysninger om Antallet af protestantiske Menigheder dernede. Det er vi glade for, idet vi anser det for en Opgave, der naturligt tilfalder netop os, at søge frem til et sandt Billede af Forholdene paa religiøse Omraader i det saa omdiskuterede Land.

Spanien er Genstand for en systematisk Mistænkeliggørelse, hvis politiske Aarsager er aabenlyse for enhver, der ikke er forblindet af politisk Partitagen. Her er det naturligt, at Udlandets Katolikker ikke lader sig besnære af Propagandaen, men søger objektive Oplysninger til Grundlag for objektiv Vurdering. Men det er ogsaa naturligt, at Udlandets Katolikker, der selv lever som religiøse Mindretal, er interesseret i at vide, hvilke Kaar, der i Spanien bydes de Mennesker, som der er religiøse Mindretal. Vor Tro paa, at Kristus kun har stiftet een Kirke, og at denne er den katolske Kirke, forhindrer os ikke at betragte en vis Tolerance som velbegrundet og ønskelig.

Legationens Oplysninger er disse:

»Den spanske Legation er nu i Besiddelse af nedenstaaende konkrete Data vedrørende de forskellige protestantiske Trossamfunds Virke, samt om de Steder og Forhold, hvorunder de dyrker deres Tro:

Der er for Øjeblikket i Spanien 162 Steder, hvor der findes protestantiske Kirkesamfund, og efter Trosbekendelser kan de inddeles som følger:

Baptister 9, Adventister 4, Anabaptister 1, Evangeliske 44, Spansk evangeliske 2, Anglikanske 12, Metodister 1, Tysk reformerte 3, Schweizisk reformerte

1, Spansk reformerte 2, forskellige andre 84.

Endvidere maa man nævne bl. a. som Udbredelsesfaktorer —

de engelske og tyske evangeliske Samfund med et Forlag i Madrid og Seminarium samt Skoler og Boghandlere fordelt flere Steder i Landet.«

Vi skændes paa Fredag

Raad til Ægtefæller

Hubert og Solange skulde giftes. De havde været forlovet i et Aars Tid og for Resten kendt hinanden næsten hele deres Liv. »De passer glimrende sammen,« sagde Familien.

Solange havde en Onkel, der var Præst, og han kom hen for at tale med de to Børn — for de var saamænd ikke stort andet — om Ægteskabets Sakramente. Han forklarede dem, at i Ægteskabet giver man sig selv for hele Livet; det er et Kald mere almindeligt, end Klosterkaldet, men det betyder fuldt saa vel som dette en fuldkommen Hengivelse, en Opofrelse af sit eget Jeg. »De gamle Romere kaldte Ægteskabet »conjugium«, et Ord, der kommer af »cum«, som betyder »med«, og »jugum«, som betyder »Aag«; Ægtefællerne spændte sig altsaa under det samme Aag for at trække Livets Byrde med hinanden, og hvis de vil trække hver til sin Side, gaar det galt. Ægteskabet er en lang Arbejdsdag, det betyder Udførelsen af en hellig og helligørende Gerning. Husk paa det, I to. Kærlighed er ligesom Sukker omkring en Pille — den skænker Gud, for at alt det svære ved Oprettelsen af et nyt Hjem skal glide lettere. I gifter jer ikke for en kort Tid; I er gode Katolikker og gifter jer for Livet og Evigheden: og derfor maa I se det lige i Øjnene, at I hurtigt vil opdage en Masse Fejl hos hinanden, smaa og store. Naar I er blevet gift, er I ikke mere et Par Sommerfugle, som I er i Dag. I er Mand og Hustru. I danner sammen et Hjem, — for Staten og for Gud. Naar Børnene kom-

mer, skal I takke Gud for, at han ved jer forøger de u dødelige Sjæles Tal, og for, at I ikke paa Donnedag kommer til at staa tomhændet foran ham. Dette er Ægteskabet, det er Helliggørelsen ved Ægteskabets store Sakramente.«

»Men Onkel, det er et meget gammelt Ægteskab, du taler om!«

»Der er kun een Slags, lille Solange, kun een Slags rigtige Ægteskaber. De andre, de »moderne«, er kun et egoistisk Arrangement, som ender med Skilsmisse. — Jeg ønsker jer al mulig Lykke og en Mængde sund Fornuft, kære Børn.«

Saa stod Brylluppet paa en dejlig Sommerdag. Solange havde haft nok at spekulere paa: Brudekjolen, Gaverne, Bryllupsrejsen, Familiefrokosten — — altsammen meget vigtigere end Forberedelsen til Sakramentet. Da hun skulde køre til Kirken, havde hun den Ærgrelse, at den Bil, der kom, ikke var den Packardvogn, hun havde bestilt; der maatte telefoneres og gøres Vrøvl og ventes, og i Kirken ventede og ventede Brudgommen og Gæsterne og Præsten og Sakramentet og Vor Herre; men det gjorde ikke saa meget.

Tre Maaneder efter opdagede Onkel Præst, som lejlighedsvis besøgte det unge Par, at Solange ikke mere lod helt sikker paa; at Hubert var den mest fuldkomne af alle Mænd, og at Hubert ikke længere var ganske vis paa, at Solange var en Engel. De kunde rent ud sagt skændes en Gang imellem og bagefter være generende iskoldt høflige mod hin-

anden. Et fransk Ord om Ægte-skabet lyder: »Store Ord før, småa Ord under, og store Ord bagefter.« Det var endnu ikke blevet til lutter småa Ord, men det var ganske godt paa Vej til det. Uoverensstemmelserne kom af saadanne latterlige Smaating! Den gamle Præst maatte prøve paa at hjælpe de to, og han havde heldigvis en lille Historie parat.

»Jeg har lige læst noget, der passer saa glimrende for et nygift Par; nu skal I høre: Et ungt Ægtepar, som var lidt vel tilbøjeligt til at diskutere, saa Diskussionen gerne endte som Skænderi, havde opdaget, at næsten alle deres Stridigheder opstod over ubetydelige eller ganske taabelige Ting. Saadan gaar det altid; Manden er træt og gnaven, han holder paa sit, Konen raaber op for at overdøve ham, til sidst bliver Uenigheden til Vrede og Ophidselse, og den lille Ubetydelighed, som Tungen egentlig er, har fuldstændig vendt op og ned paa det velordnede Hjemns Forhold.

For nu at undgaa alle de ørkesløse Diskussioner, alt Gnaveriet og alt det Drilleri og den Ondskabsfuldhed, som truede med at underminere det lille hyggelige Hjem, kom den unge Mand en Dag, da intet Uvejr var i Sigte, med et fornuftigt Forslag, som hans lille Kone slet ikke havde noget at indvende imod: »Ved du hvad, hver Gang vi bliver uenige om et eller andet, skriver vi Sagen op paa denne Blok Papir, som vi lader ligge fremme, og saa fastsætter vi en Time en bestemt Aften om Ugen til at drøfte Spørgsmaalet; hvad mener du om Fredag Aften Klokken otte f. Eks.« Det blev vedtaget; og hver Gang, der opstod en Meningsforskel, sagde enten han eller hun: »Stop! Lad os skrive det op til paa Fredag!« Og saa lo de og talte om noget andet. »Se, der gaar Hr. Lenoir.« »Det var ikke Lenoir.« »Jo, vist var det saa, jeg kender vel nok Lenoir.« »Vrøvl — det — — — « »Vent et Øjeblik, jeg vil bare skrive det op til paa Fredag.« Eller en anden Ubety-

delighed: »Nu har Leblancs faaet en ny Bil, en Chevrolet.« »Det er ingen Chevrolet, det er en Pontiac.« »Jo, det er en Chevrolet.« »Du har ikke Begreb om, hvad du taler om; det er en Pontiac.« »Hvor er Blokken? Nu skriver jeg op til paa Fredag.«

Saadan gik det en Uge igennem. Fredag Aften hentede de Optegnelserne frem — og gav sig til at le. »Kære, tænk, i Mandags var vi ved at komme op at skændes om, hvorvidt det var Lenoir eller en anden en, der gik forbi! Noget saa revnende ligegyldigt!« »Og i Onsdags var det Leblancs nye Vogn, det var galt med. Du sagde, det var en Pontiac, og jeg, at det var en Chevrolet — — eller omvendt. Bevares, hvor er jeg ligeglad —

det er ikke mig, der skal betale Vognen.« Og saadan gik det med de andre Smaatterier, der hver for sig kunde være endt med at svulme op til en stor Scene med Taarer og Smækken med Døren; i Løbet af fem Minutter var de uddebatteret og druknet i Latter, og det unge Par kunde i straalende Humør gaa hen til nogle Venner og spille Bridge.

Tror I ikke, at en lille Blok til at notere op paa kunde være ganske gavnlig her i Huset, hvad, Solange og Hubert?»

De to unge rødmede. Vist kunde den være gavnlig i mange Hjem, i de ganske nye, småa Hjem — i dem, som har eksisteret nogle Aar, — i mange Aar, — ja, i dem, hvor der har været holdt Sølvbryllup.

Vore Radioklubber

2. Artikel

Da Landsforeningen blev stiftet, blev det i Loven fastsat, at Organisationens skulde ledes af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer. — Det siger sig selv, at 3 Bestyrelsesmedlemmer, oven i Købet bosiddende i hver sin Del af Landet, ikke var i Stand til at magte alle de Opgaver, der efterhaanden viste sig.

I Forstaaelse heraf blev der derfor for godt et Aars Tid siden udarbejdet en ny Lov for Landsforeningen, og som i Korthed gaar ud paa følgende:

Landet opdeles i Kredse, der ledes af en Kredsformand, og hvis Opgave det er i sin Kreds at arbejde for Tilslutning til den katolske Radiobevægelse, Afholdelse af Møder o. l.; dertil at sende Forslag til Bestyrelsen vedrørende Arbejdet paa Grundlag af indhøstede Erfaringer i Kredsen.

Kredsformændene danner sammen med Bestyrelsen, der nu er paa 5 Medlemmer (hvoraf 2 ifølge Lovens Bestemmelser skal være bosiddende i København), den af Biskoppen udpegede gejstlige Raadgiver samt en Repræsentant for Katolsk Ugeblad, Organisationens Repræsentantskab. Dette mødes

een Gang om Aaret for at drøfte Resultaterne af forrige Aars Arbejde og trække Linierne op for det kommende Aars Arbejde.

Herved er det Arbejde, der oprindelig laa paa de 3 Bestyrelsesmedlemmers Skuldre fordelt blandt en Række Medlemmer, samtidig med at disse blev gjort ganske anderledes interesseret i Arbejdet end hidtil.

For yderligere at aktivisere Arbejdet, nedsatte Repræsentantskabet paa sit første Møde 2 Udvalg, Programudvalget og Propagandaudvalget. — Allerede nu kan der paavises gode Resultater af denne Fordeling af Arbejdet, hvorom der i følgende Artikler skal gøres nærmere Rede.

Men det er ikke nok at skabe gode Rammer om det katolske Radioarbejde; det er ogsaa nødvendigt, at Rammerne er udfyldt, d. v. s. at alle katolske Radiolyttere er organiseret i Klubberne. Dette er en nødvendig Forudsætning for den væsentlige Udvidelse af de katolske Radioudsendelser, som er paatænkt — og paakrævet.

Danmarks katolske Radioklubber.

De bedste Aar ...

Paladsteatrets nye Premiere var imødeset med de største Forventninger. Og Filmen gør ikke Forventningerne til Skamme. Der er ingen Vej udenom, De maa i Palads i denne Omgang.

Frederic March er Sergeanten Al, der i det civile Liv er Bankmand, Harold Russell er Marinesoldaten Homer, hvem Krigen har berøvet begge Hænderne, og Dana Andrews er den dekorerede Flyverkapitajn Fred, der i det private Liv er Is-Bartender. Sent i Filmen opdager vi, at Homer var ... Sportschampion. Disse tre skal efter Krigen hjem til Boone City, og mærker straks i Starten, at Krigen er forbi, Militæret kan vente, til Direktøren faar Billet. Vel hjemme i Byen er de alle tre bange for Gensynet med alt det forhenværende, og usikre og kontaktløse med det civile Liv. De mødes alle tre i Butches Bar (Komponisten Carmichael yder en diskret og meget ædel Indsats som Butch), Familierne forenes, alt ender i en eksempløs Rus med paafølgende gigantiske Tømmermænd. Her ender Filmens første og rytmisk bedste Afsnit. I Midterafsnittet følger vi de tre hjemvendte videre. Bankmanden forfremmes til Leder af Smaalaansafdelingen (en Stilling han til en vis Grad misbruger ved at *give* Laanene; det var ikke Meningen!), Homer lider under hele Familiens Medynk og Seen bort fra hans manglende Hænder, han tør ikke tro, at hans lille gode Wilma stadig ønsker at giftes med ham, og Fred opdager, at hans flotte og tanketomme Hustru kun forbruger hans Sparepenge, men ikke har i Sinde at finde sig i daarlige økonomiske Kaar, saa da Fred knalder en Kunde ned i Isbaren (hvor han atter var nødt til at arbejde, da der var Arbejdsløshed

alle Steder) for en Udtalelse om, at hele Krigen var ført mod de forkerte, hele Krigen var spildt, saa afskediges han naturligvis, Konen forlader ham, Al, hvis Datter han havde forelsket sig i (og hun i ham) maatte han love Al ikke mere at se, og nu forlader han Byen for at tage ud paa det vilde, ligemeget hvorhen. Han kommer ud til Flyvepladsernes enorme Flyvemaskineskeletter, der skal hugges op til gammelt Jern, sætter sig i en af dem, Mage til den, hvori han gjorde Tjeneste, og i Filmens mest betagende Scene sidder han stum og bitter i den støvede Maskine, fotografaret saa levende, som fløj den endnu engang. Brutalt kaldes han tilbage til Virkeligheden, men faar til alles Glæde et Job med ved Opbygningen af Maskinerne. Og ved Homers Bryllup finder han (der er skilt nu) atter sammen med sin elskede Peggy, Als Datter.

Det gaar dem altsaa allesammen godt alligevel! Mon det har været Instruktørens Hensigt at vise det? Mon ikke Hensynet til Box-office, til forsigtige Producenter og ængstelige USA-Boere har lavet denne Happyend? Læg Mærke til, at Al ved den store Middag til hans Ære nok siger sin inderste Mening om USA og den hjemvendende Soldat (Lad os glemme alt om Krigen og tage paa Fisketur), men han siger det i beruset Tilstand. Han ved altsaa ikke, hvad han siger! Og Fred, der jo har ringest Held med sig, faar minsandten Arbejde tilsidst. Det er pædagogisk, men det er kunstnerisk urigtigt. Scenen havde faaet et helt anderledes kunstnerisk Perspektiv, hvis Fred var gaaet til Grunde som et Offer for Situationen. Hans Figur var blevet en frygtelig Anklage mod Efter-

krigstidssamfundet. Og selv Homer faar sin Pige trods alt! Hvad staar da tilbage? Titlen!! The best years of our lives! Hvad dem? De er gaaet hen? Hvordan? Til ingen Nytte! Det hele var spildt, man fortsatte blot som før, uden at det var som før. Her ligger Filmens egentlige Problemstilling, og det er ejendommeligt, at denne defaitistiske Tankegang jo netop er den, som Manden i Isbaren blev knock-outet for. William Wyler har in-

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Den hellige Fader har i sidste Uge givet Audiens til Deltagerne i de italienske Fængselspræsters Kongres, der netop afholdes i Rom. Pius XII holdt ved denne Lejlighed en betydningsfuld Tale, hvori han udtalte sig om de vigtige sociale Opgaver, der paaahviler Fængselsjælesørgerne. — Vatikanstaten har udsendt en Række ny Luftpostfrimærker. Da Vatikanets første Luftpostmærker idag har en stor Sjældenhedsværdi, har der været stor Efterspørgsel efter de ny Mærker. — I sidste Uge ankom til Rom den Kæmpestatue, som amerikanske Katolikker har ladet fremstille af den hellige Francesca Cabrini og skænket til Peterskirken. Den vejer 15 Ton og er godt og vel 5 Meter høj.

Frankrig

I Katedralen i Troyes er en Del af de værdifulde Glasmalerier, som bragtes i Sikkerhed umiddelbart før Krigen, nu atter anbragt paa deres Plads. Det er et større Arbejde at bringe disse Ruder paa Plads igen, og man regner først med at blive færdig til Sommer. — Den hellige Fader har udnævnt den hidtidige Generalvikar i Ærkebispedømmet Paris, Mgr. Leclerc, til Titularbiskop og placeret ham som Hjælpebiskop hos Pariserkardinalen, Mgr. Suhard.

Italien

Paa den hellige Albertus Magnus' Fest blev der i Rom foretaget et vigtigt Skridt med Henblik paa den tidligere Dominikaner-General Hyacinthe-Marie Cormier's Saligkaaring, idet man aabnede hans Grav i Kirken S. Domenico e Sisto og foretog Rekognitionen. Ceremonien overværedes af flere højere Personligheder indenfor Dominikanerordenen, bl. a. Ordensgeneralen P. Suarez, hans Forgænger i Embedet, Ærkebiskop Gillet og Processens Postulator, P. Berutti.

(Sluttes Side 318)

strueret Filmen, og William Wyler er anklaget for u-amerikansk Virksomhed. Spørger man undrende hvorfor, kan en saadan Analyse af »Best years« Idé maaske give et Fingerpeg om Grunden.

Spillet er mesterligt af selv de mindste Rollehavende. »De bedste Aar« var trods alle Forhaandslovtaler ikke nogen Skuffelse.

Bjørn Rasmussen.

Filmpropaganda mod Mgr. Stepinac?

Det forlyder, at de kommunistiske Magthavere i Jugoslavien forbereder en »dokumentarisk Film« med det Formaal at belære det jugoslaviske Folk om Ærkebiskop Stepinac. Martyren for den katolske Sag nyder nemlig en uhyre Popularitet i hele Landet. For at modarbejde denne Popularitet, træffer man Forberedelse til et storstilet Propagandafelttog, hvor man vil benytte sig baade af Films og Radio, og man har engageret en Skuespiller, der skal spille Ærkebiskoppen og give Befolkningen et Indtryk af, hvorledes han udøver kirkelige Handlinger paa uværdig Maade.

Det forlyder endvidere, at Fangerne i Fængslet i Lopoglava, hvor Ærkebiskoppen i Øjeblikket er anbragt, stadig er opfyldt af den største Ærbødighed over for deres Medfange, og at de hænger i deres tilgitrede Celle-

vinduer for at faa et Glimt af Mgr. Stepinac, naar han gaar sin daglige Tur i Fængselsgaarden.

Ærkebiskoppen af Zagreb Mgr. Stepinac

ROM FORBEREDER JUBELÅRET 1950

I Rom har man fornylig paa-begyndt forskellige Byggearbejder med Henblik paa det forestaaende Jubelaar 1950. For Enden af den af Mussolini paa-begyndte, men ikke fuldendte Via della Conciliazione i Borgo-Kvarteret har man umiddelbart op til Peterspladsen projekteret bl. a. en Centralresidens for den katolske Aktion i Italien. Byggegrunden er allerede erhvervet af den hellige Stol, og Vatikanet skal finansiere Byggeriet. Det er Meningen at rejse en stor, moderne Bygning, som ikke blot skal tjene Forvaltningsformaal for den katolske Aktion men tillige ogsaa tjene som en Slags Hotel for Pilgrimme samt som Hjem for Gejstlige, der midlertidigt opholder sig i Rom. Ligeledes skal der indrettes en Forsamlingsaal, som skal kunne rumme 2000 Personer, saaledes at man kan have et egnet Forsamlingslokale til Disposition for katolske Kongresser o. l. i Nærheden af Vatikanet.

Endnu et Byggeprojekt af Format er ved at blive realiseret: Under den tyske Besættelse af Rom afgav den katolske Ungdom et Løfte om at ville rejse et internationalt Ungdomsherberge

i Kristenhedens Centrum for saa vidt den hellige Fader fik Lov til at blive i Rom i Fred for Nazisterne. Planen skal nu realiseres ved Via Appia i Nærheden af Katakomberne.

Engleperspektiv af Vatikanstaten og dens nærmeste Omgivelser. Nederst til højre i Billedet ses Nybygningerne langs Via della Conciliazione, samt (det store Kompleks midt i Billedet forneden) Jesuitternes Hovedkvarter i Borgo S. Spirito.

NEGER-MISSION — midt i Paris!

I Paris arbejder Missionsøstre, tilhørende den Helligaands Kongregation, meget ihærdigt for at samle de talrige Personer fra de franske Kolonier, som Krigen bragte til den franske Hovedstad, og som senere er blevet hængende der. Denne Foranstaltning er saa meget mere paakrævet, som disse Mennesker lever helt afsondret fra den øvrige franske Befolkning. Ærkebiskoppen af Paris foranledigede i 1943 Arbejdet taget op og har senere anvist denne ejendommelige Mission et kirkeligt Tilholdssted. I Aarets Løb har Søstrene »opsamlet« over 2000 Familier, talrige Børn er blevet døbt og adskillige Bryllupper indgaaet, ligesom der er bragt Orden i ikke saa faa uregulerede Ægteskaber. Den sidste Søndag i November afholdt over 3000 Medlemmer af denne farvede Mission en Valfart til Sacre-Coeur. Inddelt efter Lande og Nationer drog Skarerne — ledsaget af deres Ordenssøster — til den berømte Kirke, hvor den apostoliske Vikar fra Dakar, Mgr. Lefebvre talte til Medlemmerne af denne ejendommelige Missionsstation — midt i Frankrig.

Cykleryttere hos Paven

Umiddelbart inden den hellige Fader reiste tilbage til Rom fra Sommeropholdet i Castelgandolfo, aflagde et Antal italienske Cykleryttere Besøg hos ham. Paa et Billede ses Paven i Samtale med de to mest kendte Cyklesportsfolks mest kendte, Dino Bartali, der tillige er meget kendt indenfor det kristelig-demokratiske Parti.

Mariæ Optagelse som Dogme?

Meddelelsen om at Marias Optagelse i Himlen kunde ventes at blive erklæret for et Dogme i 1948, dementerede officielt fra Vatikanet. Den hellige Fader har forespurgt Verdensepiskopperne om deres Stilling til Spørgsmaalet, og deres Samtlige Svar foreligger endnu ikke, og der vil som Følge heraf kunne paaregnes en definitiv Afslutning i nærmeste Fremtid. Man antyder imidlertid i Vatikanekredse, at erklæringen af Dogmet først vil ske i Forbindelse med Jubelåret 1950.

Arbejdet i Øjeblikket med Udsendelse og Forbedring af Radio Vatikan, hvor der indstilles en amerikansk Sender paa 10 kHz., som skal sende paa Mellembølger. Endvidere er der i Gange Anlæg for traadløs Telefoni i den nye Bygning. Anlægget har været i Gang mellem Vatikanet og Castelgandolfo.

Efter Mikolajczyks Flugt —

De endnu bestaaende katolske Presseorganer i Polen har ikke omtalt Mikolajczyks Flugt paa nogen Maade. Alligevel finder den kommunistiske Presse Anledning til en ny Kampagne mod Katolikkerne. Kommunisternes Hovedorgan »Glos Ludu« finder i Mikolajczyks Flugt et Bevis paa den katolske Gejstlighedens antinationale Politik, som »har stillet sig fuldstændig under Wallstreets Protektion«.

Ogsaa i Polen publiceres i Øjeblikket den kommunistiske Frase om, at Katolikkerne og Vatikanet støtter den amerikanske Imperialismes Dollaroffensiv.

Et Regeringsdekret ophævede for nylig den hidtil i Polen bestaaende Forskrift om, at Religionsskifte eller Udmeldelse af Kirken skulde meddeles de respektive verdslige Myndigheder. Dekretet maa anses for et Udtryk for den marxistiske Grundsætning, at Religionen er en Privatsag.

Apropos Urolighederne i Italien —

Det kristelig-demokratiske Parti i Italien har netop afholdt en Kongres i Napoli, ved hvilken Lejlighed Partiets Chef, Premierminister de Gasperi — der her ses midt i Billedet — i meget skarpe Vendinger anklagede de italienske Kommunistere for at være Hovedoplysningsmændene til den senere Tids omfattende Uroligheder.

Englands Katolikker kom alligevel til Buckingham

Umiddelbart inden Prinsesse Elisabeths Bryllup modtog Kong Georg VI i Buckingham Palace Ærkebiskoppen af Westminster, Kardinal Griffin. Kardinalen var ledsaget af to ledende Katolikker i England, nemlig Ministeren for den britiske Zone i Tyskland, Lord Pakenham samt Hertugen af Norfolk, der er Storbritanniens socialt højststillede Katolik. Deputationen overbragte den engelske Konge de britiske Katolikkers Lykønskning til Prinsesse Elisabeths forestaaende Formæling.

Detle Besøg tillægges saavel i Buckingham-Palace som i den britiske Offentlighed den største Betydning, idet Kong George dermed

har brudt den Tradition, der gaar tilbage til 1688, og ifølge hvilken de engelske Katolikker var udelukket fra Deltagelse i nationale Anliggender. Spørgsmaalet om, hvorvidt Kongen vilde give en katolsk Deputation Foretræde for Overrækkelsen af en Adressen sammen med de saakaldte »21 privilegerede Organisationer« har beskæftiget den britiske Offentlighed meget og til at begynde med syntes det faktisk, som om Kongehuset vilde indtage en afvisende Holdning. Kardinalens Modtagelse maa dog sikkert betragtes som Resultatet af talrige indflydelsesrige katolske Lorders og Parlamentsmedlemmers Indflydelse.

Vor kristne Skyldighed

Richard arbejder i en stor Maskinfabrik; siden han er blevet Medlem af den katolske Arbejders ungdomsforening har han flere Gange bekendt Kristus for sine Arbejdskammerater.

En Dag kommer der en gammel Mænd, en af dem, der gaar med Syvtallet og roder i Skarnkasserne. Han har en Barnevogn med kun tre Hjul, som han trækker rundt med, og nu finder han et fjerde Hjul til sit Køretøj.

Da Akslen til Hjulet er for lang, gaar han ind i Værkstedet og tigger, om man dog ikke vil ordne det for ham. Alle er ved Maskinerne; man arbejder paa Akkord, men da Richard er nærmest til det,

sender Formanden den gamle hen til ham.

Richard skærer et Stykke af og giver Hjulet tilbage. Foran Porten prøver den gamle Mand at sætte det paa, men Saven har flosset Kanten, saa det ikke glider, som det skal.

Ydmyg og frygtsom bringer den gamle Hjulet tilbage til Richard, idet han undskylder sig.

Saa faar Richard pludselig en Indskydelse: »Hvis det nu var Kristus ... du skal behandle den gamle som Kristus«. I tyve Minutter arbejder han med Hjulet, retter Egerne, sætter det selv paa og pudser det af, inden han giver det tilbage og gaar til sit Arbejde igen.

Richard har allerede arbejdet et Stykke Tid — men han er ikke til-

freds med sig selv: Du har behandlet ham som en Tigger og ikke som Kristus!

Han tøver ikke, — gaar gennem den kæmpestore Værkstedshal, ud i Omklædningsrummet, tager sine Cigaretter fra Jakkelommen, — og løber som en Dreng gennem Gaderne efter den gamle.

Han har allerede løbet Kvarteret igennem to Gange paa Kryds og Tværs og føler sig helt genert ved det — men det blæser han paa — og faar endelig fat i Lazaronen, rækker ham Cigaretterne, idet han undskylder sig: »Lige før lavede jeg Hjulet for dig, — men — jeg behandlede dig ikke som en Broder. Ræk mig din Haand, saa at jeg kan trykke den«.

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

RAADHUSPLADSEN 14

KØBENHAVN V

EGEN FABRIK for HOSPITALSSENGE
og HOSPITALSMØBLER

TLF. 1616 . TELEGRAM-ADR.: OTPIPER

**Magasin
du Nord**

... den ny Tids Stormagasin

G.

Allerede nu

bør De begynde at
spare op
til Deres

Rejse til Rom

**i det hellige Aar
1950**

25 Kr. pr. Mnd. er
nok til at **sikre Rej-**
sen

Tal med os om Sagen **nu**

Dansk Rejseopsparing

Puggaardsg 15. Tlf Byen 4087
Samarbejde med 250 Spare-
kasser

Stafetten

ORGAN FOR DANMARKS UNGE KATOLIKKER

Her er dit Blad . . .

Her er saa »Stafetten«!
»Stafetten« er dit Blad, skabt for dig, — og det kan kun leve, hvis du giver det Liv.

Det skal være Bindeled mellem Danmarks unge Katolikker. Det skal være vor Talerstol. Det skal være med til at vise vort Ansigt udadtil.

Siden Farummødet har Faklen med Kristustegnet været vort Samlingsmærke. Og det er »Stafetten«, der skal føre Faklens Ild fra Haand til Haand, fra Slægtled til Slægtled af unge Katolikker.

»Stafetten« har store Fremtidsplaner. Men den begynder nøgternt med, hvad den kan magte. Inden Nytaar kommer Bladet yderligere een Gang. I 1948 vil vi prøve at komme med et 2-Sidet Nummer hver Uge. Og hvis du, Læser, hvis Blad det er, yder din Medvirken, vil »Stafetten« i Løbet af Aaret

blive et firsidet, selvstændigt Blad, der blot kommer til at ligge inden i »Katolsk Ugeblad«.

Det Maal naas, hvis alle er med. Sørg for, at alle Mødeprogrammer kommer Redaktionen rettidigt i Hænde. Skriv Referat af de større Begivenheder. Send et godt, skarpt Fotografi af festlige Optog.

Lær af, hvad andre gør. Betragt »Stafetten« som en gensidig Opmuntring fra Klub til Klub, fra Forening til Forening, i det Arbejde, der skal gøres.

Og har du noget paa Sinde, et Problem, der trænger sig paa, saa skriv en Artikel til »Stafetten«. Kort, klart og til Sagen.

Og hermed er »Stafetten« saa overgivet til sin Skæbne i Danmarks unge Katolikers Hænder. Den vil blive jert Værk, jert Ansvar — en Opgave, der skal løses. Til Værket!

Gør-det-nu!-Bevægelsen I.

SKRIV TIL EN KAMMERAT!

Sekretariatet er til for at bruges!

Hvor mange Katolikker kender du? Alt for faa. Men vi er mange, og vi skal finde sammen.

Sæt dig derfor til Skrivebordet, skriv et Brev til en Kammerat i en By, hvor du ingen kender. Snak lige ud af Posen, fortæl om, hvad du laver, hvad I bestiller i K.U.K., og spørg om, hvordan man løser Opgaverne andre Steder.

Naar du til sidst har sat dit Navnetræk under Brevet, putter du dette i en Konvolut (med Afsenderadresse bagpaa!) og denne Konvolut putter du i en anden Konvolut sammen med en Seddel, paa hvilken staar dit Navn (med Fornavn), Adresse, Alder samt Navnet paa den By, hvor du ingen katolsk Kammerat har. Samt, om du helst vil skrive til en Dreng eller en Pige.

Konvolutten adresseres til:

Sekretariatet for Danmarks unge
Katolikker,
Bredgade 67, København K.

Resten ordner Sekretariatet, og om højest fjorten Dage kan du vente Svar fra den ubekendte.

Saa har du nogen at hilse fra, naar din K.U.K. næste Gang holder Møde — og noget at fortælle om!

Altsaa — hen til Skrivebordet:
»Kære, ukendte Katolik! ...«

Gør det NU!

Og husk: Frimærker paa begge Konvolutterne!

Og saa var der ham ... der kun vilde være med, hvis han kom i Bestyrelsen ... men det var ikke i K.U.K.

Ved du, hvad du skal svare, naar nogen siger, at en Katolik kan faa forlods Syndsforladelse? Det var den Studiekreds, vi skulde have i Gang ...

Der er to Slags K.U.K.'ere: Dem der tømmer Kaffekopperne — og dem, der vasker dem op!

Jeg gi'r ikke fem flade Øre for den unge Katolik, der ikke holder »Stafetten« og »Katolsk Ugeblad«!

Skræmt og sulten

En mægtig Grand-Danois blev forleden sendt med Jernbane fra New-York til Chicago.

I den Bagagevogn, hvor den var lænket, terroriserede Hunden hele Personalet. Bæstet hylede og knurrede og bed efter alle, der nærmede sig dens Hjørne af Vognen.

»Hunden er gal, den burde skydes!« sagde Togbetjentene.

Men til sidst kom der en Jernbanemand med Hundeforstand op i Toget. Man fortalte ham om den gale Hund. Medens Kollegerne ængstelige saa til, nærmede han sig Dyret, løste dens Lænke, og med et Par venlige Ord, et Klap og et Pund Hakkekød fik han omgaaende Hunden beroliget.

»Den var bare skræmt og sulten!« sagde Manden. Og den før saa frygtindgydende Hund gav Pote til Tak for Mad.

»Hunde og Mennesker opfører sig ikke meget forskelligt, naar de er sultne og bange,« sagde Jernbanemanden.

Hvilket beviser, at han ogsaa havde Menneskeforstand.

Om blot nogle flere af de mætte og velnærede Idealister, der i Dag sukker over Krigsfrygt og Uro vilde forstaa, at lidt *praktisk Barmhjertighed* er mere værd end Traktater, Konferencer og Militærpubbud for at skabe Fred og Tillid i en Verden, der er skræmt og sulten.

(efter N.-Y. Herald Trib.).

»Har du endnu ikke læst »Menneskefiskere«, Ungdommens katolske Bog? Saa se at faa det gjort!

Har du noget imod din Kammerat? Saa sig det til ham selv, ikke til andre!

Skriver du i jeres Medlemsblad? Saa kan du ogsaa skrive til »Stafetten«.

Nye Fremstød

Østerbro K.U.K. er startet! Den 1. November var der stiftende Møde, og nu er Bestyrelsen i fuld Gang med at fastlægge Vinterens Klubliv. Den nye Klub har allerede lagt sig i Selen og organiseret Sognets Adventsfest.

Og nu kommer Hellerup K.U.K. Den 13. Dec. indbyder Sognets unge til stiftende Møde. Den Bestyrelse, der vil fremgaa af dette Møde, vil faa Hjælp og Raad af en Kreds erfarne unge af en lidt ældre Aargang, der har lovet at tage et Tag med. Hellerup vil ikke længere savne sin Klub, og Organisationen af Københavnsområdet gør et nyt Skridt fremad.

Hvem flytter nu den næste Mærkepæl et Stykke?

Stafetten

REDAKTION:

Bredgade 67,
København K.
Tlf. Palæ 4777

Alle Meddelelser, der ønskes offentliggjort i »Stafetten«, skal være Redaktionen i Hænde senest 9 Dage før »Katolsk Ugeblad«s Udgivelsesdag, der er hver Torsdag. I de Uger, hvor Stafetten ikke udkommer, vil Meddelelserne komme i »Katolsk Ugeblad«, men de skal tilsendes »Stafetten«s Redaktion.

Forrest gaar Benjamin -

I 67. Davids Salme skildres et festligt Indtog af Israels Folk i Templet: Foran gaar Sangerne, sidst Spillemand og imellem dem slaar Ungmøer paa Trommer. Sangen lyder: »I festligt Kor lover Herren, vor Gud, alle I, der er rundne af Israels Væld.« Atter fanges Blikket af det festlige Optog: Se, der kommer lille Benjamin, skønt yngst dog forrest blandt alle. Saa Juda's Fyrster med talrigt Følge, Sebulons Fyrster, Nephtalis Fyrster ... »Opbyd Din Vælde, o Gud, Din Magt, o Gud, Du, der har virket for os.«

I har lagt Mærke til, at Benjamin gaar forrest. Ungdommen er førende i Kraft af sin ungdommelige Energi, sit Gaa-paa-Mod, sin Idealisme. Denne Plads i Guds Folks Optog er naturlig for Ungdommen. I har vist heller ikke overset, at Benjamin følges af Resten af Guds Folk. Benjamin gaar i et ordnet Optog af hele Folket. Benjamin er kun eet Led i Helheden. Benjamin maa ikke skille sig ud af Fællesskabet, men indordne sig i det festlige Optog, gaa paa den anviste Plads og opildne hele Menigheden med sin ungdommelige Glød, sin Begejstring, sit friske Initiativ. Benjamin gaar paa den Vej, hvor ogsaa de andre Stammers Fyrster kan følge efter. For de har alle et fælles Maal: Guds Forherligelse i Templet.

J. Wolfsberg S. J.

Kan I kun een Credo-Melodi i jeres Sogn? Se hellere at faa lært de rigtige gregorianske Messer.

Hvad er en Aktionsgruppe? Læs næste Nummer af »Stafetten«.

Samling - til een!

Kammerater blandt Danmarks unge Katolikker!

Naar disse Linier udkommer paa Tryk, er vor Sammenslutning sket. Det Led, som kan samle vore forskellige Ungdomsorganisationer, og som vi har savnet i mange Aar, er skabt. Vi, som sidder i det udpegede Landsraad, siger jer Tak rundt om i hele Landet for jeres Tilslutning og Tillid til os i den vanskelige Start. Vi skal ikke skuffe jer.

Vi opfatter os først og fremmest som et Bindeled mellem Organisationerne. Mere end at blande os i de lokale Foreningers Arbejde ønsker vi at tjene jer og bringe jer Hjælp. Vi tror nemlig paa den katolske Tanke, at Organisation er til for den enkeltes Skyld og ikke omvendt. Vi vil være den Kanal, hvorigennem alle staar i Forbindelse med alle, og hvorigennem den enkeltes gode Idéer og daarlige Erfaringer kan komme andre til Gode.

Vi bygger endvidere paa den Idé, der var det oprindelige Grundlag for Dannelsen af de katolske Ungdomsklubber, nemlig at de faktisk ikke skulde være Klubber i den Forstand, men bare Sognets unge, der stivede hinanden af indbyrdes — vor Forening nu er i virkelig Forstand heller ikke nogen Forening: vi har een »Forening«, Kirken, og vi ønsker ingen anden, og det er det samme med Gruppe-Organisationerne paa fagligt og milieubestemt Grundlag: vore Organisationer her er paa Forhaand givet i de bestaaende. Vi ønsker ikke at være noget for os selv, kun den yngste Del af Helheden — *Danmarks unge Katolikker.*

Og saa vil vi i Landsraadet arbejde paa Balancen mellem alle disse Organisationer i Kirken, fordi vi mener, at en rimelig Ligevægt er Udtryk for Kirkelegemets katolske Sundhed, organisationsmæssigt set. Gid Helhedens Aand maa besjæle os alle, saa man i en københavnsk Sogneklub vil være lige saa interesseret i Thisted K.U.K.'s Start og Trivsel som i sin egen, saa at man i en Arbejdergruppe vil anse Akademikernes Virke for noget lige saa vigtigt, og omvendt. Det er denne Interesse — jeg vil næsten sige Æmhed — for hinanden, der er Kendetegnet paa, at vi ogsaa har Jesu Kristi Legemes Aand.

Lad os da saa, vi unge som før var splittet ud over Landet i mange selvstændige Smaagrupper, rette Blikket frem mod den Selvfornægtelse, der gaar forud for dette at indgaa i en Helhed. Som vor Fællesorganisation er til for Klubbernes Skyld, som Klubberne er til for de enkeltes Skyld, er de enkelte til for den enes Skyld — Kri-

stus. I Farum, ved vort første Stævne, nærmede vi os hinanden i Mørket fra hver sin Kænt med en bændende Fakkell. Det blev et profetisk Billede paa dette Aars Udgang. Lad os komme hver især med den Flamme, vi har inden i os af Kristi Liv, og samle os, saa Verden kan se hans Lys. Lad den brændende Fakkell være vort Symbol — den der gaar til Grunde i Aske og opstaar i Lys — saa vort Valgsprog kan være Pauli Ord: *Ikke jeg lever, men Kristus lever i mig.*

Sven Damsholt.

Er det altid een og samme, der ministrerer? Hvorfor tager du ikke ogsaa din Tørn?

Skal Præsten slikke Konvolutter? Nej, det skal DU!

Saa mødes vi i

K. U. K.

Aarhus: Sø. 7. efter 8-Messe: Travetur. To. 11. Kl. 20: Adventsfest.

Hellerup: Lø. 13. Kl. 20: Stiftende Møde, Bernstorffsvej 54.

Hillerød: Fr. 5. Kl. 20: Præstegaarden, Menighedens Julefest tilrettelægges.

Kolding: Sø. 28.: Julefest.

Nørrebro: Lø. 6. Kl. 19,30: Ven-skabsmøde hos Østerbro K.U.K. Fr. 12. Kl. 20: Foredrag og Underholdning.

Ordrup: Ti. 9. Kl. 19,30: Jan Locher: Litteratur. Adventsfest.

Roskilde: On. 10.: Studiekreds. On. 17.: Pakkefest. 2. Juled.: Travetur. Badminton Tirsd. og Torsd.

Svendborg: To. 11. Kl. 20: Festaften, Skuespil og Underholdning.

Vesterbro: Lø. 6. Kl. 19,30: Aabent Hus. Sct. Nikolaus Fest (Pakke medbringes. *Ingen Auktion*). Lø. 13. Kl. 19,30: Adventsmøde. Bidrag til Julekurve medbringes. Sø. 14.: Travetur efter Messen Kl. 8,30. Onsd. 17. Kl. 7: K.U.K.-Messe i Huskapellet. Lø. 20. Kl. 19,30: Grupperne pakker Julekurve.

Østerbro: Lø. 6. Kl. 19,30: Erik Guldager: Landsraadets Opgaver. Folkedanse. Nørrebro indbydes.

KONGREGATIONER

For unge Mænd (Jesu Hjerter). Fr. 5. Kl. 6,00: Sonekommunion. Ma. 8. Kl. 20: Møde med Optagelse. Sø. 14. Kl. 8,30: Fælleskommunion. Ma. 15. Kl. 20: Kort Andagt i Kirken. Adventsmøde.

Breykassen tømmes hver Uge

»Hjælpebiskop«

Ugebladet har i den senere Tid gentagne Gange brugt Ordet »Hjælpebiskop«. Det er selvfølgelig et stort Fremskridt fra det tidligere brugte »Viebiskop«, der var en flad og upersonlig Omsættelse af det tyske »Weihbischoff«. Men maa jeg gøre opmærksom paa, at det rigtige, selvstændige danske Ord er »Sættebiskop« i Lighed med Sætte-dommer, Sætteskipper og Sættekonge (Vicekonger). Dette kan De faa bekræftet ved at slaa op i baa-de den gamle Molbech, den ca. 40 Aar gamle Dahl & Hammer og i den helt moderne store Dahlerup. At Ordet er ukendt af den store Al-menhed, ligger selvfølgelig i, at selve Begrebet er ukendt i den danske Folkekirke.

Deres ærbødige

Peregrinus.

P. S. At en af de nævnte Ordbøger mener, at det betyder »Generalvikar« hos katolske Biskopper, beror jo selvfølgelig paa Ukendskab til katolske Forhold. En Generalvikar kan være Sættebiskop, men behøver ikke at være det.

Leverpostej

Hr. Redaktør: Maa man spise Leverpostej om Fredagen?

Katolsk Kollega.

Kære Kollega! Der foreligger ingen biskoppelig Afgørelse af dette Spørgsmaal. Spørgsmaalet er pre-kært, for hvem ved i Tider som disse, hvad Leverpostej egentlig er lavet af? I hvert Fald ikke af det, man tidligere brugte til Fabrikation. Men spørg Deres Skriftefader, som vil give et praktisk Svar.

Red.

Fru Kristine Klint's

85 Aars Fødselsdag den 19. November begyndte med en Sångmesse i Kirken i Ringsted Kl. 8, skænket af flere Menighedsmedlemmer. — Kirken var smukt pyntet og oplyst. Søndagen før Fstedagen takkede Pastor Cortenraad fra Alteret Fru Klindt for alt, hvad hun gennem de mange Aar havde været for Kirken og for hendes gode Eksempel. Aldrig overværede hun f. Eks. en Søndagsmesse uden at kommunice.

I Dagens Løb fik Fødselaren et Væld af skønne Blomster, Gaver, Telegrammer og Breve, alt et Bivis paa, hvor afholdt den ældre Dame er.

Katolske Menighedsplejer beder om Penge

Vi har endvidere haft den Glæde at modtage: Elisabeth-Søstrene Kr. 50,00, P.-O. Kr. 15,00, ialt Kr. 65,00. Tidligere indkommet Kr. 429,00. I alt modtaget Kr. 494,00.

Hjertelig Tak!

I de kommende Uger vil der uden Tvivl blive givet en Del Penge til Juleindsamlingerne, og de fattige kan nok trænge til den Glæde og Opmuntring, som Julegaverne bringer. Men glem ikke, at der ofte maa gøres en anden Indsats for de fattige end den, der bestaar i at give Gaver. Det er dette, Katolske Menighedsplejer er mest beskæftiget med; skal K. M. imidlertid fortsat gennemføre sit Arbejde, maa det ogsaa fortsat have økonomisk Støtte. Bidrag modtages med Tak af Pastor Benzoni, Post-Konto 300.70, København N.

Tak

For den meget kærkomne Gave, 100 Kr., som »P. & E.« saa kærligt har skænket Elisabethforeningen, bedes de modtage vor allerhøjeste Tak.

Paa Styrelsens Vegne

Harriet Zimmermann, Kasserer.

Nic. Stenos Gilde

Paa Stenos Dødsdag, d. 6. Dec., læses, for at opnaa hans Helgenkaaring, den hellige Messe Kl. 7 i Jesu Hjerter Kirke, Stenosgade 4.

Birgittaforeningen

Sønd. 7. Dec. Kl. 8 Fælleskommunion med efterfølgende Kaffe-bord.

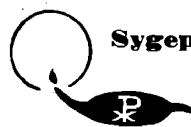
Københavnske Kirker

St. Ansgar. Sønd. 7. Kl. 8 reciteret Messe m. Fælleskommunion. Samme Dag foretages Indsamling af Gavepakker, som bedes nedlagt i Kurven ved Kirkedøren. Onsd. 10. Kl. 19½ Møde m. Optagelse for kvindelige Kongr. Torsd. 11. Kl. 19½ mandl. Kongr.

St. Mariæ. Lørd. 6. Dec. Menigheden indbydes til Ungdommens Adventsfest, se Ungdomssiderne.

Jesu Hjerter. Torsd. 11. Kl. 20 Mændenes Kongr.

St. Knud Lavard. Sønd. 7. Dec. 7½ og 8 stille Messe, 10 Højmesse.

**Sygeplejerske-
Forbundet**

Adventsaften ved Pastor Jaworski Torsdag den 11. December Kl. 20 paa Sct. Josephs Hospital.

2-10 Abonnenter paa Katolsk Ugeblad

mangler at betale for Oktober Kvartal —

ER DE BLANDT DEM???

I saa Fald gaa da straks paa Posthuset med den gule Giroblanket eller sendt os en Check, saaledes at Aaret 1947 bliver helt betalt.

Husk Prisen pr. Kvartal er Kr. 3,50.

Kat. Bogdag i Stenosgade

Sønd. 7. Dec. efter 8-Messen aabnes i Røde Sal i Stenosgade en Bogudstilling, der forbliver aaben Dagen igennem. Intet Salg, men Bestillinger kan afgives.

Sognepræster og Rektorer

som ønsker optaget Meddelelse i Ugebladet om Julems og Nytaarets Gudstjenester, bedes venligst drage Omsorg for, at disse Meddelelser er os i Hænde senest Onsdag d. 10. December. I denne Forbindelse henvises til den lille Artikel paa Side 507.

»Den vantro Fader Brown«

Chestertons nye Kriminalnoveller er en glimrende Julegave — en Hybenkradser mellem al Marcipanen og det søde Øl. - Bogen faas overalt.

10,50, ib. 20,50. **FRIMODT**

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidedetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

December:

7. S. 2. SØNDAG I ADVENT (violet) (5—2); 2. Bøn: St. Ambrosius (775), 3. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770); Præf. (521).
8. M. JOMFRU MARIÆ UPLETTEDE UNDFANGELSE (776—83); 2. Bøn: Feria (6); Præf. (522).
9. Ti. † 2. Dag i Oktaven (777— (hvid) 83); 2. Bøn: St. Frans Xavers Oktav (770), 3. Bøn: Feria (6); Præf. (522).
10. O. Oktav af St. Frans Xaver (hvid) (770—82); 2. Bøn: Gudsmoders Oktav (777), 3. Bøn: Feria (6), 4. Bøn: St. Melchisedes ([5]); Præf. (522).
11. T. † St. Damasus 1 (781); 2. (hvid) Bøn: Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6); Apostlenes Præf. (524).
12. F. † 5. Dag i Oktaven (777— (hvid) 83); 2. Bøn: Feria (6), 3. Bøn: Om Helligaanden ([120]); Præf. (522).
13. L. St. Lucia (781); 2. Bøn: (rød) Oktaven (777), 3. Bøn: Feria (6); Præf. (522).
14. S. 3. SØNDAG I ADVENT — I Dag fejres: Jomfru Mariæ uplettede Undfangelse.

Kalenderen 1948

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. Pris 50 Øre + Porto, hvis den ønskes tilsendt.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammenslutlet med „Katolsk Ungdom“
Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF
(ansvarshavende) og J. BERG
Nørrebrogade 27 C, København N
Mandag og Fredag Kl. 15-16, Til. Nora 6166
Ekspedition og Kassererkontor:
c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,
København K. Til. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042
Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stenogsgade 7, Kbh. V.
Til. Eva 6050. Postgiro 589 65
Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Haves paa Lager:

Breviarium Romanum (1947)
med den nye Oversættels af
Davids Salmer

Endvidere:

Rituale Rom, Horæ Diurnæ
Catechisme, Novum Testa-
ment, Sainte Bible, engelske
Bønnebøger m. m.

KATOLSK BOGHANDEL

Stenogsgade 3. København V
Vester 3930

URBI ET ORBI

(sluttet fra S. 511)

P. Cormier ledede Dominikanerordenen fra 1904—16 og døde i 1916 i Helligheds Ry. Ordenens Genopblomstring i den nyere Tid skyldes væsentligst ham, ligesom Oprettelsen af Ordensuniversitetet Angelicum i Rom er hans Værk. — Roms katolske Ungdomsorganisation fejrede medio November 35 Aarsdagen for sin Oprettelse. Jubilæet fejredes ved tre Aftenforedrag. Disse Foredrag forstyrredes af unge Kommunistler, der i et Antal af halvandet Hundrede Stykker trængte ind i Salen, hvor de sang kommunistiske Sange og holdt Smædetaler mod Gejstligheden og den katolske Aktion. Selve Salen blev slemt molesteret under Sammenstødet.

Ung katolsk Pige

ønsker Brevveksling med katolsk Mand mellem 20—25 Aar. Gerne en Konvertit. Billet mrk. E. S. modtager Katolsk Ugeblads Annonceafdeling, Stenogsgade 7, København V.

van der Meersch:

Menneskefiskere 9,75
Bogen om Jocismen; og den danske Priaroman

C. Scocozza:

Træet uden Frugt 9,75
bestilles pr. Post fra Viggo Mad-
sens Boghandel, Aalborg.

Undervisning i KLAVER og ORGEL

KURT S. THOMSEN

Kantor og Organist ved Sankt Ansgars Kirke
Rødstensvej 25, Hellerup. Telefon Gentofte 64

Køb
PAULUS-
KREDSSENS
Bøger

BOGNYT

»Menneskefiskere« bringer noget helt nyt Folk, som læser van der Meersch's Bog: Menneskefiskere, bliver grebet af en Forventning. Man spørger sig selv: Hvornaar kommer denne Bølge af nyt katolsk Liv til Danmark. Jocismen er et Udtryk for umaadelige Kræfter, der rører sig i Kirkens Indre. Er det denne Fornylelse, som skal holde det fremtrængende Hedenskab Stangen — og vinde over det? — Læs Bogen!

Ny dansk katolsk Romanforfatter

Scocozza: Træet uden Frugt 178 S. Kr. 9,75.

En Katolik har vundet den nordiske Roman-Konkurrences danske Førstepremie. Man behøver ikke at læse ret mange Sider i »Træet uden Frugt« for at overtale sig om, at det er Litteratur. Scocozza minder en om Mauriacs Maade, hans Bog er en udpræget psykologisk Roman. En Mand fanges ved sin Hustrus Dødsleje af en frygtelig Mistanke, som han med sin Types karakteristiske Ensidighed driver til sin yderste Konsekvens. Han undgaar kun en tragisk Skæbne ved Mødet med en Jesuiterpater, der afslører hans sjælelige Forvikling for ham, og viser ham den kristne Maade at sætte Barmhertighed over Retfærdighed.

SANKT ANSGARS

Boghandel, Bredg. 67, K, Pa. 4777

Ung katolsk Pige

søger Bekendtskab med god katolsk ung Mand.

Billet mrk. Juleønske modtager Annonceekspeditionen, Stenogsgade 7, Kbh. V.

Bliv Børnehavelærerinde

Nordisk Montessori Kursus

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tilf. Helrup 3385 og 3413 x

Bekendtskab

Grundet paa manglende *katolsk* Bekendtskab, søger en dannet, kultiveret Dame 25 Aar Bekendtskab

med kultiveret Herre. Billet mrk. 53 modtager Katolsk Ugeblads Annonceekspedition, Stenosgade 7. København V.

Værelse

i København søges af Kunstmaler *Mogens Kai Nørregaard*, Adr. Schiøtz, Bondetinget 4, Roskilde.

C. J. Schledermann & Sønner

MURERMESTRE . ENTREPRENØRER

Roskilde . Allehelgensgade 18 . Telefon 122

Jernbeton

Murermester ved Sct. Maria Hospital

C. W. Kronmann

GRUNDLAGT 1852

Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Iltog Gas . Autogensvejværker . Bolte og Møtriker . Tekn. Artikler
 NYKØBING F. TELEFON 203

Aabenraa	Johs. Sørensen Centralvarme . Saniere Installationer . Gas- og Vand- Anlæg . Blikkensla- geri . Telefon 2540	Bymejeriet v. L. Lindholdt Skibbrogade 10 Lev. til St. Ansgars Klinik
G. N. Dall's Cykleforretning <i>Fiskergade 5 . Tlf. 3215</i> Leverandør til Sct. Ansgars Klinik	Niels A. Nielsen & Søn <i>Malermestre</i> Telefon 528 Farve- og Tapethandel Lev. til de katolske Institutioner	W. Weide <i>Bageri og Konditori</i> Søndergade 2 . Tlf. 2125 Lev. til St. Ansgars Klinik
Aabenraa Brugsforening <i>Tlf. 2368 . Søndergade 16</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Ludwig Wohlenberg & Co. <i>Bog-, Kunst- og Papirhandel</i> Store Torv 5, Tlf. 2229, Grdl. 1848 Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik	Chr. Johansen <i>Søndergade 9 . Tlf. 3322</i> <i>Slagteri & Pølsemageri</i> Leverandør t. Sct. Ansgars Klinik
Næstved	V. Pinkerts Eftf. <i>Peter Mortensen</i> statsaut. Installatør Riddergade, Telf. 633	Linoleumsarbejde <i>udføres af øvede Folk</i> Claudi Hansens Eft. Jernbanegade 3, Tlf. 60 Lev. til de kat. Institutioner
R. Sørensen Grundlagt 1877 <i>Østergade 7 . Tlf. 130</i> <i>Blomster og Kranse</i>	A. & P. G. Vintersborg <i>Snedker- & Tømrermester</i> Tagensvej 2 . Telf. 1628 & 818 Leverandør t. de kat. Institutioner	N. Juel Pedersen <i>Glarmester</i> <i>Ramsherred 13 . Tlf. 158</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
Evald Nielsen <i>Malermester</i> <i>Ny Østergade 11 . Tlf. 659</i> Leverandør til katolsk Menighed	Herlufholm Dampmølle <i>og Brødfabrik A-S</i> <i>Telefon Næstved 31</i> Lev. til de katolske Institutioner	Næstved Mælkeforsyning <i>Kildemarksvej 35</i> <i>Telefon 1789</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
C. Mortensen <i>Murermester</i> <i>Gallemarksvej 23 . Tlf. 1349</i> Lev. til kat. Menighed	<i>Næstved</i> Kul- og Koks Kompagni <i>Aktieselskab</i> <i>Ny Havn . Telefon 1420</i>	T. A. Meding's Tømmerhandel <i>Aktieselskab</i> <i>Tlf. 1478 (3 Lin.)</i> <i>Trælast og Bygningsartikler</i>
Kolonialhuset <i>Tlf. 480</i> <i>Allt i Kolonial, Delikatesser, Vine og</i> <i>Spirituosa</i> <i>Billigste, kontant Pris</i> Lev. til den katolske Præstegaard	K. Blum Hansen <i>Boghandel</i> <i>Næstved . Telefon 276</i>	Fr. Brandt <i>Næstved . Telefon 71</i> <i>Kakkelovne, Markfrø, Fourage, Kolonial,</i> <i>Vin, Delikatesse. Alle Sorter Brændsel</i> Lev. t. de kat. Institutioner
Arndt Nielsen <i>Ure og Optik</i> <i>Jernbanegade 2 . Tlf. 543</i> Lev. til de kat. Institutioner	Fliskehøuset <i>A. Christoffersen</i> <i>Ramsherredgade 23 . Tlf. 107</i> Leverandør t. de katolske Institutioner	R. Rasmussen <i>Allt i Kolonial - Vin & Delikatesse</i> <i>Riddergade 4 . Telf. 29</i> Lev. til Sct. Elizabeth Hospital

Kolding Slakteriudsalget <i>Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952</i> 1. Kl. Okse-, Kalve- og Svinekød Konserves. Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	Roskilde Mønsterbageriet <i>Bageri og Konditori</i> Morgenbrød bringes Leverandør til katolsk Menighed Sct. Olsgade . Tlf. 859 - 1365	Nakskov Chr. Steffensen <i>Herreekvipering</i> Søudergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør
Odense	Frederiksens Fiskesalg <i>Odense . Tlf. 8552</i> Alle Aaraltdens Fiskesorter føres Lev. til Sct. Josephs Hospital	Blomsterforretningen „Sara“ <i>Hjallesevej 10 . Odense</i> Telefon 5154
Viggo Iversen Autoriseret elektr. Installatør Dalumvej 97 . Telefon Dalum 409 Postgto 44916 <i>Lys og Kraft - Radio</i>	Odense Brugsforening Albanitorv 7 Kolonial - Vin - Konserves Telefoner 327 & 5756 <i>Leverandør til de katolske Institutioner</i>	Vald. Tørring aut. elektr. Installatør <i>Kongensgade 13 . Tlf. 20 21</i> Leverandør til de kat. Institutioner
Julius Jacobsen Blikkenslager <i>Kobberdækker . Gas . Vand . Sanitet</i> Vindegade 9 . Tlf. 1255, Privat 2609 og 1234 Udf. Arb. for de kat. Institutioner	L. Petersen <i>Barber og Frisør . Hjallesevej 14</i> anbefaler sig m. 1. Kl s Betjening Ny Indehaver	G. Larsen Malermester Fengersvej 20 Telefon 5126 Lev. til St. Josef Hospital
C. M. Rasmussens Eftf. E. Rasmussen og L. Jensen, Glarmestre Overgaden 29 . Telefon 1117 Lev. til Sct. Josephs Hospital og Kirken	Køb Deres Blade i Kiosken ved Hospitalet	Trikotagehuset Anna <i>Dalumvej 70 . Tlf. Dalum 62</i> Lev. til de katolske Institutioner
Svendborg	Ejnar Sørensen <i>Optiker & Urmager</i> MUNKESTRÆDE Lev. til kat. Institutioner	<i>B. M. Wivels Eftf.</i> H. Chr. Schneider Aut. exam. Vand- & Gasmester Kobbersmed. Installation af Badeværelser og W. C. Møllergade . Telefon 272 Udf. Arb. hos de kat. Institutioner
Svendborg Ligkistemagasin <i>v. Hans Nielsen og Søn</i> Katolske Begravelser Fruestr. 10, Tlf. 264 . H. Nielsen jun. prv. Tlf. 1864	Svendborg Bryghus Mineralvandfabriken »Ørkild«	
Chr. G. Kielberg's Boghandel Telefon 86 & 1486 Alle Efteraarets Bøger haves paa Lager Lev. til Sct. Maria Hospital og Skolen	Julius Chr. Rasmussen Murermester . Entreprenør Egensevej 36 . Tlf. 221 Udf. Arb. hos de kat. Inst.	C. K. Hansen Vand-, Gasmester og Blikkenslager Skattergade 10 . Tlf. 489
Brødr. Johs. & Emil Franke A-S Møllergade 3 . Telefoner 218—518 Kød . Flæsk og Paalæg Lev. til St. Maria Hospital	Erik Storm A. Bøgeskovs Eft. Alt i Kolonial . Vin . Konserves Møllergade 71 . Tlf. 1044	Niels Madsens Maskinsnedkeri Kedelsmedstræde 11 . Tlf. 197 Lev. til de katolske Institutioner
Nyborg	Lauritz Nielsen Nyborg A-S Telf. 106 (3 Lin) Kul . Koks . Cinders . Briketter	Strandvejens Kød- og Paalægsforretning fører absolut 1. Kl s Varer. Tlf. 801 Leverandør til Stella Maris
Einar Nielsen, Fiskehuset Nr. 1 Fisk en gros, en detail Fiskerihaaven . Nyborg . Tlf. 853 Leverandør til Stella Maris	Erik Andersen Køkkenudstyr - Glas - Porcelæn Kongegade 25 . Telefon 487 Leverandør til Stella Maris	Drewsen & Nellemann Isenkram . Glas . Porcelæn Telf. 25 . Nyborg Leverandør til Stella Maris

Katolsk

14. December 1947
95. Aargang
Nr. 50

Ugeblad

Kardinalbesøget

Kirkefædre i Ugebladet
Akademikere i Jylland
Kardinal Suhard og
Strejkerne
Kirkens Fremtid i Japan

Kardinal Griffins Besøg

Det begyndte med Nervøsitet. Mandag den 1. December skulde Kardinalen være kommet med Flyveren fra London, men Efteraarets Taage vilde det ikke saa. Der kom ingen Maskinen Dag, og det var heller ikke sikkert, at der kunde flyves næste Dag. Biskop Suhr forberedtes paa, at det store Publikum i Koncertpalæet maatte faa Biskoppen at høre i Stedet for Kardinalen.

Lige til det sidste varede Uvisheden. Faa Minutter før Kl. 19, da de mange Hundrede Mennesker allerede var paa Vej til Festmødet, landede Maskinen i Kastrup med den ventede høje Gæst. Og saa var der Journalister at svare, Besøg i Legationen og i Bispeboligen, en Smule Mad og Udpakning, alt naaet i et Tempo og med en straalende Humor og Elskværdighed. Et Kvarter over Tiden rejste 13—1400 Mennesker i Odd Fellow Palæets store Sal sig for Kardinalen, da han med et stort Smil holdt sit Indtog i Salen, ledsaget af Biskoppen, Prinsesse Margrethe, Prinsesse Aage og Prins Réne.

Ekspeditionssekretær Enoch Hjorth bød velkommen paa Menighedsplejernes Vegne. Forsamlingen sang »Vær hilset, Sankt Ansgar«, og det kunde høres, at det var over tusind kirkevante Katolikker, som kunde

deres Salmer ud og ind. Og nu stod Københavns Drengekor paa Tribunen for at synge Palæstrinas »O bone Jesu« og tre Motetter i gammel Stil af Knud Jepsen. Ordet burde her overlades til Musikanmelderen, men selv for Ikke-Specialister var det vidunderligt at lytte til. Man skottede til Kardinalen, som lyttede med intens Opmærksom-

hed og et Udtryk af umiddelbar Fornøjelse. Koret havde bedt sig fritaget for Bifald, og det stod tydeligt paa Tryk i Programmet. Men efter hvert Nummer lød alligevel fra mindst den halve Sal begejstrede Haandklap, og den anden Halvdel var ikke mindre glade for den ud-søgte Nydelse, de havde bare naaet at læse Programmet.

Saa besteg Pastor Geertz-Hansen den meget høje Talerstol og præsenterede et lille underhol-

FRA UROLIGHEDERNE I ITALIEN. Tusindvis af italienske Arbejdere demonstrerer for Arbejde, Føde og Sikkerhed paa Pladsen foran den ærværdige Katedral i Milano.

Munkemel

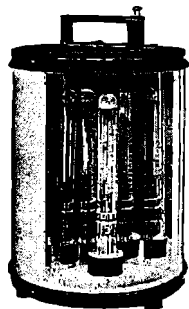

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMINGS COMP. A/S

Esromgade 15 · Central 7480 · København

Bevar Sommerens sunde Lød med en

PHILIPS BIOSOL

Kvartslampen med Filter. Faas hos Deres
Installatør. Til Vekselstrøm Kr. 590 komplet

Generalrepræsentanter: Dansk Røntgen-Teknik A-S, Kbhvn. - Aarhus

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

G. Garth-Grüner

Landeretesagfører

Tlf. 12.166 og 12.161

Frederiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Anton Siegler

Malermester

Kingsgade 17

Vester 4753

I. Tannenberg

Aut. elektrisk Installatør

Frederikssundsvej 148¹
Telefon Bella 384

Oscar Aalberg

Kød- og Flæskeudsalg

Nørrebrogade 200 · Telf. Taga 1296

Leverandør til de katolske Institutioner

Brdr. T. & P. Odorico

La Coursvej 3

København F

Telf. Gothåb 656

Mosaik

og Terrazzo

Gør Deres Indkøb hos M. Nielsens Eftf.

Viktor Nielsen

Frugt, Grønt, Konserver m. m.

Stenoegade 3, Vester 2319 x

Gør Deres Indkøb I

Mejeriet

Stenoegade 3, Vester 7899

Varerne bringes

Th. P. Stillinge

Tømrermester

Sejregade 15

Tlf. Ryvang 1225

Leverandør til den nye Præstegaard og
Menighedsaal i St. Maria Sogn

Andr. Krøyer's Boghandel

v. Chr. Henningsen

Nørrebrogade 18 B · C. 6538

Papir · Stort Boglager · Fyldepenne

Leverandør til katolsk Centralskole

N. A. Nørgaard

Murermester

Vandtaarnavej 7-9, Søborg

Telefon Søborg 1968

Aalborg

M. Thomsen Støtt & Søn

Murermester- og Entreprenørførr.

Kong Christians Allé 6

Telefon 1992 4983

Randers

Kirurgiske Instrumenter, Hospitalsartikler

Sygeplejeartikler, Bandager

køber De bedst hos:

C. Mærsk-Andersen's Eftf.

Randers · Telefon 137

TIL AL VASK og RENLIGHED

We-Pe

PRODUKTER

Worning & Petersen
VIAA KØBENHAVN

dende Intermezzo, som skabte netop den rette Afveksling i Programmet, men iøvrigt af praktiske Grunde ikke maatte omtales i Pressen.

Igen lød Sang fra hele Forsamlingen: »O sanctissima«. — Kardinalen sang med, saa det smittede det høje Selskab paa første Række. Og saa stod Biskoppen paa Talerstolen og takkede i faa, velvalgte Ord Kardinal Griffin, fordi han saa beredvilligt havde taget mod Indbydelsen til Danmark.

Da det nu var blevet Kardinalens egen Tur, og han besteg Talerstolen, hilstes han med stærkt Bifald. Han talte klart og langsomt, saa næsten alle forstod ham, og selv de, der forstod mindst, fik et levende Indtryk af denne høje Kirkefyrstes menneskelige Elskværdighed, — hans Lune og hans Alvor.

»Selv hvis man havde ønsket at afslaa Indbydelsen til Danmark,« sagde Kardinalen, »vilde det være vanskeligt at modstaa Deres Biskops uimodstaaelige Charme ... Under og især efter Krigen er Interessen for Deres Land i Vækst i Storbritannien. Deres Konge og Dronning fortryllede os ved deres Nærværelse ved Prinsessens Bryllup. Engelske Katolikker interesserer sig for Skandinavien. En Præst fra Westminster er stationeret i Norge, og i London har vi paa Seminariet Studenter fra Sverige, Norge og Danmark.

Første Gang, jeg kom i Forbindelse med Danmark var i Studiearene i Rom. Johannes Jørgensen besøgte os adskillige Gange og talte om Danmark. Han spurgte mig engang, om jeg kunde tænke mig at blive Præst i Danmark. Jeg maatte beklage, at jeg var bundet. Men jeg lovede altid at huske Danmark i mine Bønner, og at yde min Hjælp, naar Lejlighed bød sig. Dette højtidelige Løfte fornyer jeg i Dag overfor Deres Biskop«.

Kardinalen gav nu en Skildring af »Verdens tragiske Tilstand i Dag«. »Nogle af Onderne er Krigens Følger, men andre er Følger af en bevidst Vilje til at skabe Vanskeligheder og re-

volutionære Forhold. Men jeg har besøgt mange Lande og kan med Eftertryk sige, at jævne Mennesker af enhver Race og ethvert Folk kun ønsker to Ting: at leve i Fred og Sikkerhed i eget Hjem og under eget Tag — og at leve i Fred med deres Brødre i andre Nationer.

Den største Fare for Civilisationen er i Dag Materialismens Udbredelse, især i dens skarpeste Form som Kommunisme. Vore Vanskeligheder stammer fra, at vi har ignoreret Gud og ikke givet Agt paa hans Bud. I bedste Fald har vi vist en sørgelig Ubeslutsomhed. Dette er Problemet i Dag: Forsømmelsen eller ligefrem Fornægtelsen af Gud.«

Kardinalen fastslog dernæst, at al europæisk Kultur, Civilisation og Lov hviler paa kristen Grund. Han nævnte som fundamentale Principper: Social Retfærdighed og Næstekærlighed — Individets Rettigheder — Familiens Rettigheder og dens Stilling i det politiske Samfund — de magthavendes moralske Ansvar. Genoprettelsen af Europas Sundhed sker kun ved at vende tilbage til disse Principper, kort sagt vende tilbage til Kristus.

Med nogle Ord skildrede Kardinalen Kirkens Tanker om Familiens Betydning og vendte sig med et Citat af Leo XIII skarpt imod Skilsmisserne. Og derpaa nævnte han en Række Tanker fra de sociale Rundskrivelser. Han talte for Ejendomsretten, »der giver Mennesker og specielt Familierne den Tryghed, de trænger til, og den nødvendige Spore til Arbejde«. Han fastslog Arbejdernes Ret til en Løn, hvormed de paa sømmelig Maa- de kan ernære deres Familier. Han talte om Organisationsretten og Betydningen af et fælles Forum for Arbejdere og Arbejdsgivere til venskabelig Afgørelse af Stridigheder.

Og til sidst talte Kardinalen om den internationale Orden, idet han nævnedes fem væsentlige Principper. 1) Menneskerettighederne afledes ikke af Tilhørsforholdet til en bestemt Stat eller et bestemt Parti, men af Tilhørsforholdet til Menne-

skeslægten. 2) Al Autoritet hidrører fra Gud. Menneskeligt Broderskab er uden Mening, hvis ikke det hviler paa Guds Faderskab. 3) Gud er ikke blot retfærdig, men ogsaa kærlig. De internationale Forhold maa besjæles af Næstekærlighed. 4) De stærke maa ikke undertrykke de svage, men ethvert Folks Velstand og Lykke maa ligge alle paa Sinde. 5) Fredskonferencen maa være som et Familieraad mellem Folkeslag, der hører sammen.

Stærkt Bifald hilste Kardinalens Tale, som var holdt med faderlig Myndighed. Og nu var Festen omtrent til Ende. En kort Gengivelse af Talen paa Dansk fulgtes af Hr. Enoch Hjorths varme Tak til Kardinalen for de alvorlige og manende Ord — og saa sluttede Aftenen med et fuldtonende *Credo*.

De næste Par Dage af det korte Ophold blev lige saa travle for Kardinal Griffin. Om Onsdagen og Torsdagen læste han Messen for en stor Forsamling, Onsdag Aften prædikede han en ypperlig Prædiken om det kristne Haab, i en Andagt, der havde fyldt St. Ansgars Kirke til sidste Plads. Og i Mellemtiden var Kardinalen til Audiens hos Kong Frederik paa Fredensborg og blev modtaget med al den Hønmør, der tilkom hans høje Rang. Selv var Kardinalen meget glad for dette Besøg. Ogsaa Udenrigsministeren fik Lejlighed til at hilse paa ham. Og ved en Reception i Legationen saas en repræsentativ Forsamling, hvori blandt Professor Niels Bohr.

Men ogsaa en Række af vore Institutioner fik Kardinalen besøgt. Bl. a. kom han med Biskoppen til Centralskolen midt i et Frikvarter og maatte trykke flere Hundrede smaa Barnehænder af alle Kulør-Nuancer til sin uhyre store Morskab.

Fredag lettede Flyvemaskinen atter for Hjemrejsen. Vi er et Minde rigere om en af Kirkens største Mænd, der er et levende Menneske, en sprudlende Kilde af Kraft og Sundhed og alle vindende Egenskaber.

Kirkefædre i Ugebladet

Efter Afslutningen af vor fortsatte Roman paabegynder vi i næste Nummer en Serie Artikler eller Fortællinger om Kirkefædrene, i Form af en kortfattet Gengivelse af den kendte Jesuit-pater Kirsch's »Kristendommens Helte«. Nedenfor findes som Indledning til Serien en Skildring af den kirkehistoriske Tilstand ved Forfølgelsestidens Ophør.

Følg med fra Begyndelsen. Vo-re store Kirkefædre er desværre alt for lidt kendte.

Med Kejser Konstantin den Stores Frihedsbrev til de Kristne omkring Aar 300 blev der omsider bragt Afslutning paa den verdenshistoriske Kamp mellem Kristendom og Hedenskab. Vel blødte Kirken endnu af Tusinder af dybe Saar; men alligevel var den stadig saa frisk og ung som nogen Sinde. Efter de blodige Forfølgelses mørke Nat var Frihedens Dag kommet. Fra Mund til Mund fløj Budskabet: Det er tilladt at være Kristen! Fra Millioner af Hjerter steg Takkebønnen mod Himlen, og Millioner af Kristne glædede sig til en lykkelig Fremtid for Kirken.

Det var altsaa blevet tilladt at være Kristen. Den retsløse Slavinde var blevet Frigiven. Straffelovene mod hendes Tjenere blev ophævet; i det store og hele fik de samme Rettigheder som Landets øvrige Indbyggere. Men efter kun faa Aars Forløb forandredes Kirkens Stilling endnu mere, idet den blev gjort til Enehersker: Kristendommen blev Statsreligion. Konstantin bekendte sig selv som Kristen og opfordrede sine Undersaatter til at gøre det samme. Han gik endda saa vidt, at han ganske aabenlyst foretrak Kristne ved Besættelsen af højere Embeder. De hedenske Embedsmænd fik Besked om, at det var dem forbudt at deltage i hedenske Fester. Nogle Aartier senere ind-

førte Konstantins Sønner Dødsstraf for Udførelsen af hedenske Offerhandlinger og lignende, og efter en kortvarig Oplussen under et Par senere Kejsere svandt Hedenskabet fuldstændig bort.

Den kristne Kirkes Stilling var altsaa den fuldstændig modsatte af før. Nu var den anset og agtet og æret; dens Medlemmer havde Adgang til Studium og Uddannelse, hvad de ogsaa haardt behøvede. Thi efter de mange Aars illegale Tilværelse, hvor enhver Mulighed for verdslig Karriere var udelukket, følte de Kristne sig stillet overfor en aandelig Overlegenhed hos deres Omgivelser, i alle Tilfælde, hvad de profane Videnskaber angik.

Men de Kristne udnyttede hurtigt deres forbedrede Kaar, og der oprinder en Tid, hvor man ad Tænkningens Veje trænger ind i den overleverede Lære. Men hermed begynder ogsaa de store Trosstridigheder.

Naturligvis havde der ogsaa tidligere været mindre Uenigheder om Læresætninger, f. Eks. om Læren om Treenigheden og andre. Men paa Grund af den stadige nødvendige Kampfront mod Omgivelserne, havde man maattet lade Spørgsmaalene ligge hen til belejlige Tider. Og dette Tidspunkt oprandt nu, og meget snart saa man hele Kristenheden spaltet i to Dele, der endda ikke stod mindre skarpt overfor hinanden end tidligere Kristne og Hedninger.

En af de sværeste Kampe havde Kirken at kæmpe mod Arius's Fornægtelse af Kristi Guddom. I over et halvt Aarhundrede maatte de Kristne kæmpe mod denne Vranglærer.

Men næppe var han overvundet, saa meldte en ny sig, og Kirken maatte overfor Konstantinopels Patriarker forsvare Læren om Helligaandens Guddom. Hundrede Aar senere bryder nye Trosstridigheder frem, som rystede den østromerske Kristenhed i sine Rødder og blev

Aarsag til flere Provinsers Fra-fald fra Moderkirken.

Desværre blev mange af disse Kampe ført med uværdige Vaaben, ofte af Mænd, som beklædte høje kirkelige Embeder. Ikke saa underligt, at man maa spørge sig selv, om den gamle Martyrkirke saa hurtigt kom i Forfald.

Men Svaret er vel, at ved Konstantins Ophøjelse af den kristne Kirke og ved hans aabenlyse Forkærlighed for kristne Embedsmænd, havde mange mindre gode Mennesker bedt om Optagelse i Kirken af Prestige-hensyn. Det var blevet moderne at være Kristen. Naturligvis er disse Mennesker ikke kritikløst blevet indlemmet i de Kristnes Rækker; men man kan vel regne med, at Disciplinen i Aarenes Løb er blevet noget slappere, og at ikke alle gamle Kristne har været i Besiddelse af den rette Aand.

Og desuden har det ikke kunnet undgaas, at Indgriben fra Statens Side i høj Grad har skærpet Stridighederne. Thi allerede under Kejser Konstantin er det sket, at Statsmagten vilde opkaste sig til Dommer i Tros-spørgsmaal, og senere under Konstantins to Sønner var det endda ofte Tilfældet, at Statsmagten gik Haand i Haand med Hæretikerne. Den gamle Kirke saa sig atter omgivet af Fjender, og Bølgerne omkring Petri Skib gik højt. Men som den hellige Hilarius af Poitiers sagde: »Det er ejendommeligt for vor Kirke, at den triumferer, naar den bliver slaet, og sejrer, naar den bliver forladt.«

Tidernes Nød krævede kristne Mænd, som med urokkeligt Mod vilde kæmpe for Kirkens Lære, og som i deres eget Liv genspejlede det kristne Ideal. Kort sagt: en Lærd og en Helgen i samme Person, det var, hvad den gamle Kirke behøvede, og Gud sendte dem, idet han skænkede den de store Kirkefædre.

Ligesom Profeterne i det gamle Testamente løftede de deres Røst mod dem, som vildledte Folket og spottede den sande Tro, og de holdt ud i deres

Kamp, selv om de ofte blev fordrevet fra Sted til Sted og maatte udholde haarde Forfølgelser.

Ganske vist er ingen af dem blevet kronet af Martyrkronen; men som Sankt Athanasius siger: »Ikke blot dem, som nægter at ofre til Guderne, er Martyrer, men ogsaa enhver, som med Udholdenhed forsværer den sande Tro.« Og disse hellige Mænd aflagde Vidnesbyrd om den sande Tro, ikke blot ved deres Prædikener, men ogsaa ved deres fromme, rene Liv midt i Tidens Fordærvethed. I første Linie er det dem, vi skylder de kristne Idealers Sejr over den antikke Verdensanskuelse. Derfor mindes man dem ogsaa i særlig Grad i Kirken. Deres Skrifter er blevet bevaret og æres, og deres Navne er blevet kronet med uforgængeligt Ry.

Vore Radioklubber

Kardinal Griffin i dansk Radio

Da det blev Radioklubberne bekendt, at Kardinal Griffin ventedes til København for at tale ved et Møde i Odd-Fellow Palæet den 21. December, indsendtes Andragende til Statsradiofonien om at faa i hvert Fald Kardinalens Tale transmitteret. Statsradiofonien beklagede imidlertid ikke at kunne imødekomme det fremsatte Ønske, da Programmet paa dette Tidspunkt var optaget af et Arrangement, som var planlagt for længe siden og ikke kunde ændres, men man var iøvrigt rede til, under en eller anden Form at bringe en Udtalelse.

Det blev saa planlagt at optage en Udtalelse af Kardinal Griffin ved hans Ankomst Mandag den 1. December i Lufthavnen til Udsendelse i Forbindelse med Pressens Radioavis samme Aften. Da Kardinalen paa Grund af Taage ikke kunde komme Mandag Aften, ændredes det til, at Pressens Radioavis skulde optage en Udtalelse af Kardinalen ved den Reception, som den britiske Ambassadør gav i Ambassaden til Ære for Kardinalen. Her indtalte Kardinal Griffin paa en Plade en Hilsen til de dan-

ske Lyttere, og denne Hilsen blev bragt i Radioavisens første Udsen-

delse samme Aften, den 3. December.

Et gammelt Menneske

Af Steph. Wevers

November har aabnet Mørkets Sluser. Som af væltede Blækhusse rinder Mørket og breder sig i lange Nætter, der strækker sig langt ud over Morgen og Aften og truer med helt at oversvømme de korte Dage. Nisserne, Natens lunefulde Arbejdere, har faaet det pudsige Indfald at male Træer og Buske om i de dristigste Farver. Det skulde være en Revolution paa Malerkunstens Omraade, et Forsøg paa at bryde med de gamle Principper for Farveblanding. De besindige Bøge straalere i det mest ublu rødt, og Birkene tager sig vanvittigt ud med deres gule Parykker. Saa komiske ser de ud som sminkede og smykkede Skuespillere, der viser sig i Dagens hvide Lys. De staar og ryster paa deres Hoved og hvisker sørgmodigt til hverandre. De tror vist ikke, at de kan overleve denne Skam. Uafbrudt drysser røde og gule Blade ned. De hvirvler som skudte Fugle. — Langt borte fra ser Solen til. Lange Straaler sender den som Blikke fra et fugtigt Øje. Og i deres Skjulested staar de drilske Nisser og vrider sig af Latter og kaster deres røde Tophuer til Vejrs af bare Fryd.

Gennem Anlægget kommer en ældre Mand spadserende. Med hyggelige smaa Trin glider han frem. Brystet spænder han lidt som for at bremse. Hans Hoved luder lidt forover, og paa Ansigtet, der er runkent som et muggent Vinteræble, spiller et Smil. Forsigtigt skotter han snart til højre og snart til venstre, men skynder sig saa med atter at holde Øje med de nervøse smaa Fødder, der bare trisser frem, altid frem. Af og til

løber en sagte Bævren om den smilende Mund. Den gamle slikker Solskin. »Trip, trip, trip«, trommer de travle Fødder; og den gamle Mand følger med, øjensynligt henrykt over, at det gaar, som det gaar.

Pludselig slaar et højt Skraal Revne i Stilheden. Det er Ungdommen, der vælter ud af Skoledøren og giver sin komprimerede Livsglæde Luft. To Smaapiger kommer trippende. Nu og da standser de, svinger deres Taske over til den anden Haand, og pludrende og leende med deres Sølvstemmer tripper de videre. Saa sagtnet de deres Gang og tier — de stirrer paa den Skikkelighed, som med smaa stive Bevægelser kommer styrende hen imod dem. De to viger til Side. Stift ser den gamle paa sine Fødder. Over for de to Børn, der staar ved Vejkanten, føler den gamle Mand sig som en Kusk, der med et Par sprælske Heste har at køre ad en snæver og befærdet Gade. Det gælder om at være varsom. Saa, det klarede han fint. Smilet kommer atter frem.

»Sikken en gammel En,« udbryder en af de smaa, og deres klare Stemmer slaar sammen til een Latter. Manden er gaet i Staa. Med et langsomt og kompliceret Sving vender han sig om. Imens har de to smaa Syndere trykket sig sammen Skulder mod Skulder og med dukkede Hoveder stikker de af og klukler af Skam og Anger. Ufravendt ser den gamle efter dem, indtil Trælaagen med et tørt Brag er faldet til. Da ser han sig lidt om. Det er, som om han ikke mere kan komme i Gang. Med Møje styrer han hen til en

Bænk. Med Ryggen mod den gule Stol kan han puste lidt og samle Kræfter til Tilbagetoget. »Sikken en gammel En,« gentager Ekkoet i hans tomme Hoved. »Sikken en gammel En.« Som en Fornærmelse har det ramt ham og som en Dom. Og dog, naar han nu tænker over det, maa han indrømme, at Børnene havde Ret. I Sammenligning med dem er han jo heller ikke ung mere. Mange er gaaet ud af Skolen, siden han gik dèr; hans egne Børn og saa deres Børn igen. Det kunde ikke nægtes: han var ved Traadens Ende. Det havde bare aldrig staaet saa klart for ham som i Dag. Det var disse her Børn, der havde maalt Afstanden for ham ved at raabe fra Traadens Ende. Det havde bare om han saaledes kunde regne ud, at han maatte være gammel, kunde han dog ikke føle det. Hænderne var nok lidt træede og altid kolde, og Benene var nok lovligt stramme, og han kunde ogsaa mærke, hvor vanskeligt det blev for ham at indstille de smaa indsunkne Øjne. Men havde det da saa meget at sige? Hans Aand var da saa frisk, og det var saa lyst derinde. Det var mærkeligt, syntes han, at gamle Folk altid talte om det, der laa bagved dem. Ham forekom det snarere, som om alt det, han havde oplevet, hele hans Barndom og Ungdom var ligesom samlet og trukket sammen i ham. Det havde været Stilk og Blomst til Manddommens Frugt, Hans Barndom havde forsaavidt været lys og lykkelig. Men hvad er Barnet? En Svamp, der bare suger til sig. Et omtaaget lille Væsen, der græder efter Lys og er angst for det tilhullede Liv. Tydeligt kunde han huske sin Ungdom. Han saa sig selv i et lyst, graablaa Sæt Tøj og med lyseblaa Slips.

En smuk ung Mand havde han været, som mange beundrede og misundte, saa sprængende fuld af Livsvilje som han var. Men dog havde han været saa ubesluttsom og ulykkelig, naar det gjaldt om at vælge een Chance og derved give Afkald paa saa mange andre. Og Fristelserne,

de gaadefulde Magneter, stadig tiltrækkende og stadig frastødende, lod aldrig det følsomme ungdommelige Sind faa Fred.

Med Aarene var der kommet Klarhed og Ro. Den voksne havde lært, hvad Barnet og den unge Mand ikke kunde lære, nemlig at yde og at give fra sig. En af de anonyme Kontorstillinger havde været hans Plads her i Livet. Det var da ogsaa en Plads, der skulde fyldes, et Læs, der skulde trækkes, en Fure, der skulde pløjes ved Siden af og imellem alle de andre Furer. Og han havde bøjet sin Hals og sine Skuldre ind under det Aag, villig som en Hest, der lader sig føre af et Barn. I Hjemmet havde han heller ikke længere været den, der skulde forsynes; selve Forsynet havde han nu været for de andre. Og naar det kneb, havde Kone og Børn faaet Lov til at spise Krummen, mens han nøjedes med Skorpen. Denne Skorpe havde sin egen Sødme, som Børn og unge Mennesker aldrig smager. Han kunde sandelig ikke fatte, hvorfor Folk gik og var hange for at ældes. Det var da ensbetydende med at modnes. Det betød da, at Sindets Svingninger blev baade færre og ringere, at Fristelserne ikke længere havde saa let ved at vippe en over Ligevægstens gyldne Streg. Da begyndte Livet først for Alvor at blive et uafbrudt Arbejde i Guds Tjeneste. Naar de smaa Djævlae ikke længere forstyrrede Gerningernes fast spændte Garn, men Gud uafledeligt kunde væve sin Naades gyldne Islæt i den jævne daglige Gerning.

Han gammel! Set udefra kunde det godt passe. Men indefra set var det ikke sandt. Hidtil havde Livet egentlig kun været en Slags fortsat Fødsel; en Kamp for Tilværelsen mod de modstridende Elementer. — Nu følte han, at han blev færdig, færdig til at begynde Livet. Derfor var det maaske, at Støbeformenten var ved at blive sprængt, og at de, der kaldte ham gammel, forvekslede Hylstret med selve Mennesket. Det var da kun

Børn, der ikke saa andet end den ydre Form.

Underligt nok, hvor Billederne stadig skiftede paa Fantasiens Lærred. De lignede Drømmesyn, saa lunefulde og usammenhængende, som de var.

Nu saa han sig staaende paa en Færges Dæk. Han kom hjem efter mange Aars Ophold i Udlandet. Han havde lært noget og var selv bleven til noget. Derfor var det godt at komme hjem. Gensynets Glæde gennemrislede ham dèr, hvor han stod og spejdede efter den hjemlige Kyst. — Kun sparsomme Lys blinkede langt borte. Mørke Skyer dækkede den natlige Himmel. Men han vidste, at det var godt derhjemme og at der vilde blive tændt Lys dèr, hvor han kom hen. Nu gav Vandet sig til at bruse og syde. Det kendte han. Han maatte være ved Maalet. Nu blev Færgen fortøjet og Landgangsbroen lagt. Han havde paa Fornemmelsen, at nogen stod og ventede for at tage imod ham. Med et Smil brød han op.

Men paa Morgenen, da de to Skolepiger atter skyldte sig gennem Anlægget, turde de ikke gaa forbi Bænken. Dèr sad den gamle Mand fra iaftes saa underligt stille og med et stivnet Smil om den halvabne Mund. Gule og røde Blade var drysset ned i hans Favn.

Den tilkaldte Læge skændte paa Plejemoderen for »De gamle Hjem«. Det var hendes Skyld, at den gamle var frosset ihjel. Hun blev ude af sig selv og skændte over de gamle, der altid var saa egenraadige; de var værre end Børn ... Dette her skulde nok være et afskrækkende Eksempel.

De lagde ikke Mærke til Smilet om den gamles Mund ...

Steph. Wevers.

Ugebladets Jul

Næste Uge udkommer Ugebladet med et Dobbeltnummer. Om fjorten Dage kommer intet Blad. Meddelelser til Nytaarsnummeret maa være os i Hænde senest den 22. December.

Nordisk Akademikermøde i Aalborg

Katolske Akademikere i det nordlige Jylland er ved at starte et lokalt Arbejde. Som Led heri holdtes den 29.—30 November et Weekendmøde i Aalborg, hvortil Deltagere fra hele Landet var indbudt. I alt mødte 28 Deltagere, deriblandt 9 Københavnerne.

Gæsterne ankom i smaa Grupper i Løbet af Lørdagen. Denne Dags Program bestod væsentligst i at aflægge Besøg i Vægternes Hjem, og vi var en stadig voksende Skare, indtil vi om Aftenen samledes fuldtallige til en Adventsaften hos Læge, Frk. A. M. Gade, der havde taget Initiativet til det hele, og ogsaa var den, der ledede Mødet.

Dr. Gade havde pyntet sine Stuer med Gran og levende Lys. Fra alle Hjørner straaede og varmede disse Lys, store og smaa, og mangen en Katolik, der kom fra en eller anden jydsk Provinsby, følte Isolationens Kulde smelte over for denne Hjertelighed, der blev hver eneste Gæst til Del.

Først delte vi med hinanden noget af det bedste, vi ejer: Adventstidens Liturgi. De enkelte Deltagere fik hver Lov til at læse et Stykke højt fra Messebogen; vi sang Adventssalmer, og en af de unge Piger tændte efterhaanden alle 4 Lys i den smukke Adventskrans, der hang midt iblandt os.

Adventstalen blev holdt af Pater Roos, S. J. fra København, der paa sin klare og alligevel dybe Udtryksnaade fremhævede, hvorledes det kristne Liv i Grunden altid er en Adventstid. Vi venter i denne Tid Herrens Komme. Han er allerede kommet, og dog alligevel endnu ikke. Kristus skal komme, det betyder, at Hans virkelige, men skjulte Liv i os skal aabenbares endnu mere. Det »gamle Menneske« skal yderligere dø, og det »nye Menneske«, Kristus i os, skal vokse.

Da den mere højtidelige Del af Aftenen var forbi, dannede vi smaa Grupper omkring Tebordet, gamle Venskaber blev opfrisket og nye stiftet, og det blev sent, før man brød op.

Næste Dag, Søndag, blev Mødets egentlige Arbejdsdag. Vi samledes tidligt i Aalborgs octogene Kirke, en af de smukkeste katolske Kirker i Danmark. Under den reciterede Messe prædikede Pater Brentegani, M. I., som til vor Glæde deltog i hele Mødet, gæstmildt og hjerteligt interesseret.

Efter Morgenbordet talte cand. mag. Ellen Nielsen om »Det katolske sociale Arbejde i Frankrig«. Hos mange satte dette Foredrag Tanker i Gang om, paa hvilken

Maade der herhjemme kan skabes noget lignende.

Der blev desværre ikke Tid til en fælles Samtale om dette Emne, idet vi var ventede Gæster hos Godsejer Folsach i Storskoven, ca. 40 km nord for Aalborg. Efter en dejlig Biltur naaede vi derud. Det var et rigtigt Eventyrhus, dybt inde i Skoven laa det. Bladene var nu faldet af Træerne, men det rødbrune Løv dækkede Skovbunden og dæmpede vore Skridt, og dets rige Farvenuancer genkaldte Mindet om Pragten for blot faa Uger siden.

Efter en festlig Middag samledes vi om Eftermiddagen i Hallen, hvor den store Pejs baade lyste og varmede. Academicum Catholicums Formand, Civilingeniør G. Wissum, gjorde Rede for Pax Romana's Opstaaen og Opbygning, og derefter blev der fremsat en Række praktiske Forslag, der tog Sigte paa at uddybe og bevare den Kontakt, der nu var kommet i Stand mellem de jydsk AC'ere indbyrdes og med Foreningen i København.

Søndag Aften spiste vi i smaa Grupper hos vore Kvarterværter, men senere mødtes vi til en afsluttende Sammenkomst hos Dr. Gade, hvor vort Fællesskab, der kun var en Dag gammelt, gav sig de smukkeste Udtryk.

Tankerne fra Formiddagens Foredrag blev genoptaget, idet stud. mag. Kaspar Kallan fortalte om sine Indtryk fra JEC-Konferencen i Frankrig i Sommer, og vi drøftede, hvorledes Jecisternes Principper og Arbejdsmetoder anvendes i vort Milieu.

Fortsættes Side 533.

Tonerne

Sælsomme uro, uklare anen,
blodets hede, rytmiske higen,
undrende toner, ufødte tanker,
bævende længselsfuldt hjertet
banker.

I mørket jeg glider på tonernes
vinger,
bort til et måneklart land jeg mig
svinger,
tonerne skælver, tanken ej fatter
sfærerne mægtige, sølvgrå musik.

Dårende måne, tindrende stjerner,
gråsorte sletters stivfrosne øde,
tonerne lyder, tårerne flyder,
blålige rytmer stilheden bryder.

Rhytmerne svinder, sanserne
slappes,
tonernes koglende trolddom er
brudt,
rusen er borte, stemningen svundet,
glimtet fra musernes øjne er slukt.
Viator.

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

Det meddeles fra sædvanlig velderrettet Kilde i Vatikanet, at der formentlig ikke vil blive afholdt noget Konsistorium med Udnævnelse af nye Kardinaler før end til Foraadet. I Anledning af Rygterne om, at der bl. a. skulde udnævnes en syd-amerikansk Kardinal, og at dette skulde være Ærkebiskoppen af Bogota, Mgr. Perdono, fremhæves det fra officiel Side, at der i Øjeblikket kun er otte vakante Kardinalposter, og at flere vigtige Ærkebispesæder, der hidindtil har været besat med Kardinaler, ikke er repræsenteret i det hellige Kollegium. Det menes endvidere, at den hellige Fader først og fremmest har til Hensigt at udnævne et Antal Kardinaler til Kurien, idet denne trænger til »yngre Kræfter« eftersom de fleste Kuriekardinaler efterhaanden er højt oppe i Aarene.

Czekoslovakiet

Ærkebiskoppen af Prag, Mgr. Beran, har for nylig i Spidsen for en Delegation af czechoslovakiske Biskopper aflagt et Besøg hos Republikkens Præsident, Dr. Benes, for at protestere imod Pressens fortsatte Augreb paa Kirken og Gejstligheden. Biskoppernes Delegation freinførte samtidig den katolske Kirkes Syn paa Forholdet mellem Kirke og Stat. Præsident Benes lovede at ville undersøge Sagen, men det er tvivlsomt, om »Undersøgelsen« vil føre til noget positivt Resultat, endside til en Forandring af Tingenes Tilstand i et Land, som ligger under Moskvas stadig voksende Tryk.

Indien

Præsidenten for Agras katolske Sammenslutning har udsendt en Appel til saavel Katolikker som de øvrige kristne Samfund i Indien om at danne en Slags »Freds-Eskadrone« for at hjælpe Regeringsmyndighederne med at dæmme op for Urolighederne mellem Muhamedanerne paa den ene Side og Hinduerne og Sikherne paa den anden. »Det er de Kristnes religiøse og moralske Pligt at gøre alt for at støtte Regeringen og tilbyde deres Tjeneste for Bevarelsen af Lov og Orden«, hedder det i Appellen.

Har Frankrig overstaaet Krisen?

Kardinal Suhard om Strejkerne

I Verdenspolitikken har Frankrig ingen god Presse. De stadi-ge økonomiske, parlamentariske og politiske Kriser saavel som den Kendsgerning, at det i og for sig rige Land idag, to Aar efter Krigens Afslutning, befinder sig i en elendigere Situation end nogensinde før, giver enhver Form for Kritik rige Angrebsmuligheder. Hertil kommer det kommunistiske Partis ikke ubetydelige Magt — det er ikke lykkedes at blive Herre over dets Muldvarpearbejde — og Modsætningen i de saakaldte Venstrepartier med Henblik paa de Gaulle, med hvem Partidoktrinerne hindrer en Forstaaelse — kort sagt: Billedet af Frankrig er langt fra godt. Og alligevel rammer den Kritik af Frankrig, der som oftest fremsættes, ikke Sømmet paa Hovedet. Frankrig er Landet, hvor alle Europas, ja hele Verdens Problemer først er kommet for Dagen i deres hele Klarhed, men ogsaa i deres fulde Tragik — og hvor man har forsøgt at komme til en aandelig Løsning af den (hvilket ikke altid har været muligt uden Revolution!). Og hvorfor er det nu saadan? Fordi Frankrig er Montaignes og Pascals Land, det Land, hvor Fornuft og Tro er i uafladelig Diskussion med hinanden. Der findes næppe en større Nation, der er saa gennemkristen som den franske, men der gives til Gengæld heller ingen, der er saa gennemintellektualiseret som den. Og mellem disse to Poler svinger Nationens Liv!

Den senere Tids Begivenheder har paany henledt Verdensopmærksomheden paa Frankrig. Situationen har syntes meget alvorlig, men de Tegn paa Optakt til Borgerkrig, som en Overgang syntes saa tydeligt, er allerede svundet bort. Det synes tværtimod, som om det skal være lykkedes den nye Regering at give Staten dens Autoritet overfor Kommunisterne. Og Frankrig er forventningsfuld overfor de Forholdsregler og den energiske Indgriben, som den

nye Premierminister har truffet. Aktionen forudsætter imidlertid et stort Flertal hos Forsamlingen, og skulde Haabet vise sig illusorisk, vil Frankrig hælde mod de Gaulles Samling af det franske Folk — og Kommunisterne har da deres væsentlige Andel deri. Frankrigs Skæbne afgøres til syvende og sidst af, om de franske Arbejdere vil lade sig lede af Kommunisterne eller ej. Det er Spillet fra Tyskland i Begyndelsen af trediverne om igen.

Den nye franske Premierminister er en oprigtig Katolik. Han var tidligere Folkedemokrat, men er nu Medlem af M.R.P. — Han vil næppe indlade sig paa Eksperimenter, men vil søge at løse den øjeblikkelige baade alvorlige og komplicerede Situation ved at tilstræbe en økono-

og — i hvert Fald tilsyneladende — kun har opnaaet at faa en stor Majoritet imod sig. Et af Kommunisternes parlamentariske Trick har været at søge at sætte Socialisterne i Opposition til Schuman i Spørgsmaalet om Statens Tilskud til de katolske Skoler, et Spørgsmaal, der længe har været højaktuelt i Frankrig, og Socialisterne vil kun kunne udøve en ringe Indflydelse, saafremt de staar alene, d.v.s. uden at støtte sig til Kommunisterne.

I Anledning af den senere Tids Strejker har Paris' Ærkebiskop, Kardinal Suhard, for ganske nylig fremsat en Udtalelse, hvori han ganske vist giver Udtryk for Forstaaelse for Retten til at strejke, men samtidig kalder den »et meget farligt Vaaben, som kun maa anvendes som en sidste Tilflugt«. Retten til at strejke, udtaler Kardinalen, er anerkendt i vor Lovgivning. Den har ofte været Arbejdernes eneste effektive Vaaben for at sætte deres Krav igennem. I Øje-

Kardinal Suhard forlader Nordre Dame

misk Balance — et af de vigtigste Skridt for at genoprette ordnede Forhold i Frankrig. Kampen i Frankrig er nemlig Kampen om Marshall-Planen, og den er iværksat af Kominform. Det synes imidlertid, som om Kommunisterne har trukket det korteste Straa i denne Omgang

blikket, hvor Lønnen i mange Tilfælde er alt for ringe til at opretholde en Families Liv, kan man imidlertid ikke fortænke Arbejderne i, at mange af dem tager deres Tilflugt til Strejker, men har Sagen en politisk provokeret Baggrund, maa man afgjort forkaste Systemet.

Den
„De
i 19

I I
ske l
rerne
komr
Togli
skyld
lie
paa
den
tolsk
»Quo
kel, a
lukke
flyde
ved a
tet o
søger
frede
frem
mocr
holdt
frem
at de
de fi
en
tvært
in
Elem
men
medv
Geno
stiske
ske A
get h
at m
Side
frem
gaaer

En F

I
man
fo
ikke
fra d
pagar
paa e
Kasse
Mask
keri
kri
opad
Indsk
Kirke
ders

Katolske Aktion og "Aetrazia Christiana"

1939

bindelse med den politivi-
vikling i Italien har Fø-
for det socialistiske og
nristiske Parti, Nenni og
ti, paany offentligt be-
den katolske Aktion i Ita-
udøve politisk Tryk
kristelige Demokrati. I
ledning fastslaar den ka-
Aktions Organ, Dagbladet
liano« i en ledende Arti-
den katolske Aktion ude-
de udøver politisk Ind-
i den Forstand, at man
søge at realisere Postula-
social Retfærdighed for-
t skaffe fri Bane for en
Udvikling. Artiklen
m i Forbindelse med »De-
ia christiana«s nylig af-
Kongres i Napoli. Det
ar endvidere af Artiklen,
katolske Aktion ingenlun-
er, endsige understøtter
aktionær Politik, men
nod fremmer de socialte-
e, fremskridtsvenlige
iter inden for Katolicis-
g paa denne Maade vil
ke til en virkelig social
bygning. Da de kommuni-
Anklager mod den katol-
tion stadig føres i et me-
tigt Sprog, forventes det,
fra den katolske Aktions
allernærmeste Fremtid vil
ette en Erklæring desan-
le.

m for Kirkehad

Vatikanets Annaler kan
otere en Tildragelse, som
lig indtraf, og hvis Lige
ar fundet. Sted. Bølgerne
i franske Revolutionspro-
la har naaet Vatikanet
ejendommelig Maade: En
indeholdende forskellige
idele til Vatikanets Tryk-
nkom fornylig fra Fran-
lassen var overmalet med
enke og fornærmende
ifter mod den katolske
og mod den hellige Fa-
erson.

Kardinal „HARUN-AL-RASHID“

Kardinal Mindszenty har blandt den
jævne ungarske Befolkning erhvervet sig
et »Kælenavn« der adskiller sig væsent-
ligt fra hans Titel som Ærkebiskop af
Esztergom og Prins Primas af Ungarn!
Han gaar under Navnet »Ungarns Ha-
run-al-Rashid«, fordi han ligesom Kalif-
fen i Bagdad gaar »forklædt« omkring
og bringer Hjælp til dem, der trænger.
Klædt som en almindelig Præst besøger
Kardinalen By og Land og blander sig
mellem Befolkningen, som ikke kender
ham. Han taler med ung og gammel, rig

og fattig, og der verserer en hel Del Hi-
storier om, hvorledes han har hjulpet
gamle Mænd og Kvinder og Børn, og i ad-
skillige Tilfælde har Personer i Nød faa-
et Hjælp fra en dem ukendt Person. I
Øjeblikket er Kardinalens økonomiske
Midler stærkt begrænsede, men alligevel
har han hjulpet adskillige af sit Folk,
hvor Nøden var størst. Antallet af nød-
lidende i Ungarn vokser fra Dag til Dag,
idet man først nu rigtig sporer Følgerne
af Sommerens katastrofale Tørke. Ska-
rerne, som søger Hjælp hos Actio Catho-
lica bliver ogsaa talrigere Time for Ti-
me, og der gøres alt for at lindre Nøden,
omend det er umuligt at hjælpe enhver.

Katolicismens Fremtidsudsigter

i Japan

Det katolske Universitet i Tokio

Der foreligger nu en Række — de første — statistiske Oplysninger om de
Chancer, som Krigsafslutningen har
aabnet Kristendommen i Japan. Oplys-
ningerne viser i det store og Hele, at
Antallet af Konversioner til Katolicis-
men er mangedoblet i Forhold til Aare-
ne før Krigen. Alene i 1946 blev der døbt
943 Voksne, medens Tallet i 1933 kun
var 420. Antallet af Katekumener, der
modtager Daabsundervisning, beløber
sig til 2222 imod 498 i 1939. Missions-
omraadet Hiroshima, der ledes af ja-
panske og tyske Jesuiter, har fem Gange
saa mange Daabskandidater som i 1939.
Lignende Tal foreligger fra de øvrige
Dioceses. En samlet Statistik fra 9 ja-
panske Missionsbispedømmer giver føl-
gende Billede: 1939: 1941 Voksne døbt,
og 1975 Katekumener; i 1946: 3159
Voksne døbt og 9064 Katekumener.

Katolske Kendere af Situationen i Ja-
pan konstaterer, at Kristendommens
Fremtidsudsigter er meget gunstige. —
Ganske vist hæmmes Missionsvirksom-
heden meget af Krigsødelæggelserne, og

den inden for den katolske
Kirke i Japan bestaaende
Praksis: at forberede hver
enkelt Konversion indivi-
duelt, formindsker ikke
Vanskelighederne. En sam-
let Statistik over Antallet
af Katolikker i Japan er
man ikke i Stand til at
præstere, idet der som Føl-
ge af Krigen har fundet
store Forskydninger Sted i
Befolkningsgrupperne.

Man anslaar imidlertid Tallet til ca.
120.000 Katolikker, medens de forskel-
lige protestantiske Kirkesamfund regner
med ca. 200.000 Medlemmer. Japans ik-
ke-kristne Befolkning anslaaes til ca. 80
Millioner, hovedsagelig Buddhister og
Shintoister.

Den øjeblikkelige Konversionsbølge
gav i Slutningen af Oktober Anledning
til en større Festlighed i den japanske
Hovedstad. Ærkebiskoppen af Tokyo,
Mgr. Deoi, meddelte ved denne Lejlig-
hed Konfirmationens Sakramente til 147
intellektuelle Japanere, der havde kon-
verteret for nylig. Højtideligheden fandt
Sted i Kapellet paa det katolske Univer-
sitet i Tokyo. Det er det største Antal
Konvertit-Konfirmander, som det ja-
panske Missionsomraade har haft i de
sidste Aartier. Blandt Konvertitterne be-
fandt sig en Universitetsprofessor og 55
Studenter.

De graa Søstre (Elisabethsøstre),
som virker i den sovjet-russiske Zone i
Tyskland, har faaet deres Sygehus i
Dresden tilbage og har endvidere faaet
Tilladelse til at restaurere det.

Brevkassen tømmes hver Uge

Katolsk Selvglæde?

Virker vi ikke undertiden ganske betydeligt selvglade i Spalterne? Jeg havde en Fornemmelse af noget i den Retning, da jeg læste Forside-Artiklen i Nr. 48: »Trafik og Verdenskrise«. Som mange Gange tidligere, naar jeg har læst Katolsk Ugeblad.

— ikke blot er Procenten af Katolikker, der søger Kirken saa meget større (end af Protestanter), men Procentens Størrelse er en Følge af den langt større Lydighed over for Kirkens Tale.«

Forestil Dem, Hr. Forfatter til denne Artikel, at De som Ikke-Katolik havde læst disse og flere lige saa chokerende Linjer. Vilde De ikke spørge Dem selv: »Er dette Kristendom, hvis Herre anbefaler at søge de ydmyge Steder, at se Bjælken i sit eget Øje førend Skæven i sin Broders, at vandre i Beskedenhed og banlyse Pral!« (Hvad med Lignelsen om Farisæren og Tolderen i Tøppet?)

Jeg tror nok, at Ugebladet i sin undskyldelige Glæde over at repræsentere Vejen, Sandheden og Livet skal passe ganske alvorligt paa for ikke at behøve at føle sig truffet, naar en eftertænkssom Protestant, som jeg kender, siger: »I er bedre end vi andre — og I ved det selv!«

Et Indtryk, han har faaet ved flittig Læsning af Ugebladet gennem et Par Aar. Og jeg ved saa inderlig godt, De vil indvende, at vi roser os ikke af os selv, men af den overvældende Naade at tilhøre Kristi synlige Legeme. Det er bare kedeligt, naar en uholdt Læser ikke desto mindre løber den Risiko at faa Brækfornemmelser!

Læser.

Kære Læser!

Deres sidste Ord fik os til at søge Raad hos en Læge, før vi svarede Dem. Han læste den omtalte Forside-Artikel og stillede saa Diagnosen: »Der er intet i den angrebne Artikel, som kan motivere de anførte Fornemmelser. Det maa bero paa en Lidelse i Fordøjelsesorganerne, og den bør behandles, før den bliver kronisk.«

Hvad stod der nemlig i Artiklen. At Katolikker er flittigere Kirkegængere end Protestanter. Det lader sig objektivt konstatere. At Direktiver fra katolske Prædikestole har større Slagkraft end tilsvarende fra protestantiske, fordi de bliver paa hørt af flere (jævnfør Kirkebesøget), og fordi vort Kirkebesøgs Størrelse er en Følge af vor fra Protestanternes forskellige Kirkeopfattelse. Vor Kirkeopfattelse giver os en Lydighed overfor Kir-

kens Tale, som Protestanterne frasier sig. Dette kan De samt alle eftertænkssomme Protestanter læse sig til f. Eks. i protestantiske Lærebøger, som sammenstiller de to Kirkeopfattelser.

Heri er ingen farisæisk Selvros. Gaa ud i Alverden, kære Katolik, og lær Mennesker, hvad Kristus har lært os, ogsaa om den af ham stiftede Kirke, og sammenlign uden Menneskefrygt denne Lære med afvigende Lærdomme. De af Dem anførte smukke Steder i Evangelium anbefaler ikke at gaa hen og tage Lysen ned fra Stagen og gemme det paa ydmyge Steder; de tilraader ikke at finde Bjælker i vor egen Kirkes Lære og se bort fra Skævheder i Vranglæren; de fortæller ikke, at Tempets Farisæer roste Guds Aabenbaring eller at Tolderen slog sig for Brystet i Beskæmmelse over den objektive guddommelige Sandheds Mangler.

Kom derfor igen med Skriftens Ord en anden Dag, hvor vi virkelig har gjort os skyldige i at rose os Katolikker selv. Imens gør De nok vel i at overveje Spørgsmaalet om Apostolatets Pædagogik. Rigtigt er det, at vi skal være kærlige i vor Behandling af dem, der uden egen Skyld tror det forkerte. Men vi er heller ikke kærlige mod dem, hvis vi af misforstået Hensyntagen skjuler for dem, hvor Skillelinierne, som Gud har trukket, drager deres Spor.

Red.

SPANIEN

Af Gerda Buhls Bemærkninger til mit Indlæg i Spanien-Diskussionen ser jeg, at det vilde have været gavnligt, om jeg havde præciseret enkelte Ting noget klarere, og jeg beder derfor om Plads i »Brevkassen« til Formaålet. Pointen i min Artikel skulde være Pavisningen af, at Franco-Styret i Spanien er et Diktatur, og at det som saadant benytter sig af samme Midler som andre totalitære Stater, Midler som enhver Demokrat, efter det, som er sket siden 1933 syd for os, og som stadig sker mod Øst, paa det bestemteste maa tage Afstand fra. — Dernæst af Franco kalder sit Styre et kristent (det vil her sige: et katolsk) Demokrati, og at den spanske Gejstlighed og de læge Katolikker i stort Tal og med Rette identificerer sig med dette »Demokrati«. Af denne Grund finder jeg, at danske Katolikker har en ganske særlig Forpligtelse til at se Sandheden om Spanien i Øjnene og lade Omverdenen vide, at de tager Afstand fra den.

Der tales i disse Aar saa meget om »kollektiv Skyld«, og det maa vel være en Temperamentssag, hvordan man opfatter dette Begreb. Men lige saa vel som man anklager den enkelte Tysker, fordi han i sit Hjerte var imod Hitler og dog lod Tingene ske, lige saa vel vil man kunne bebrejde Katolikkerne — os alle i samme Pulje, som vi jo hævder at være — at vi vel ser vore Brøders Vildfarelser, men dog tier stille.

Jeg nærer ikke den ringeste Illusion om, at mit stiltfærlige Suk skal blive hørt i Spanien, endsi det skal faa en revolutionerende Indflydelse paa Forholdene derne. Men det sker jo, naar man kaster en Sten i Vandet, at Ringene breder sig — og hvis enhver afstod fra at sige den Sandhed, der brænder paa, blot man fandt Uretten for stor og overvældende, ja saa blev Sandheden aldrig sagt.

Muligvis er der intet positivt i at konstatere, at man føler sit Ansvar tyngende, som Gerda Buhl bemærker, og at det skulde være en Lettelse at føle det, har jeg i hvert Fald aldrig paastaet, men det kan blive en Nødvendighed (og derigennem en Lettelse) at sige, hvad der stadig foruroliger een — i Haab om, at det maa vinde Gehør.

Nej, hverken Gerda Buhl eller jeg kan gøre en Indsats i den spanske Politik. Men vi — og forhaabentlig flere og flere med os — kan se Tingene, som de virkelig er, og saa kan vi bede for vore vildfarende Brødre og for os selv, at alle vi Katolikker — spanske saavel som danske — maa faa Guds Naade til at blive værdige Lemmer paa Kristi Legeme, bl. a. ved at afholde os fra Uret og ved at kæmpe for Sandheden. Det vilde jeg betragte som et positivt Skridt — og som et saare nyttigt.

Gunhild Bork.

Kære Redaktør Gunhild Bork. To korte Bemærkninger. 1) Skyld kan næppe kaldes en Temperamentssag. Vi Katolikker har ganske præcise Begreber om, hvad der skal til, for at der foreligger Skyld ogsaa i Betydningen Medskyld. En Del Anklager mod Tyskere for Medskyld i Nazismen er uholdbare efter disse Begreber, andre er gode nok. 2) I Deres Hovedtese har De Ret under Forudsætning af, at vi virkelig er i Besiddelse af objektive og fuldstændige Fremstillinger af spanske Tilstande. Indtil vi er helt sikre herpaa, maa vi nok nøjes med at sige: Hvis alt dette er rigtigt og den hele Sandhed, tager vi Afstand med alt mulig Eftertryk. Men vi vil gerne vide meget mere — fra alle Stridens Parter. Vi vil slet ikke dermed dysse noget ned, kun have den fulde Sandhed frem.

Red.

Kan Katolikker skrive Dansk?

Uddrag af større Indlæg

Hvad kan Grunden være til, at Størstedelen af den katolske Litteratur ikke bliver skrevet paa Dansk?

Jeg har i Tidens Løb købt flere Eksemplarer af Pastor Schindlers »Katholicisme« og udlaant disse Bøger til forskellige for at give dem et lille Indblik i katolsk Tankegang. Alle 4 Bøger har jeg Gang paa Gang faaet tilbage med den Besked »... vi forstaa ikke Sproget med alle de mange Fremmedord«.

De Bøger Pastor Schindler udgiver, har jeg personlig som Akademiker haft Glæde af, men Arbejdsmanden, Husmanden, Haandværkeren og den stræbsomme Husmoder samt den jævne Kontormand faar fra katolsk Side et Sprog, som de ikke forstaa.

I Sommer var optaget cand. jur. Fabricius' Artikelserie om Kommunismen. Jeg udlaante Bladet til Arbejdsmand, men ikke een forstod det videnskabelige, udanske Sprog, og hvor mange jævne Katolikker har mon forstaaet Artiklerne.

Fordi en Del af os er Akademikere, og den danske Stat og dermed Skatteyderne har haft adskillige Tusinde Kroners Udgift paa hver af os, burde vi ikke klassificere os.

Bed og Arbejd ... gaa ud i Alviden ...
K. Pedersen.

Kære Ingeniør Pedersen! De har Uret, og De har Ret. Uret i, at be-

brejde Pastor S. og cand. jur. F., at de skriver for saadanne Mennesker, som det nu engang falder dem naturligt at skrive for. (Dog maa-ske nok Ret i, at selv for dette Publikum vilde en større Sparsommelighed med Fremmedord eller u-omskrevne Fagglosser kun være en Fordel). Ret i, at vor katolske Litteratur stort set henvender sig til et snævrere Publikum og ikke til et bredere, som faktisk trænger meget mere til katolsk Litteratur. Fejlen er ikke deres, der har skrevet for den snævrere Kreds, men de andres, der kunde have skrevet for den bredere, men ikke har gjort det.

Red.

BØGER

To Rejsebøger

Frederik Poulsen: *I det gæstfri Europa* og Aage Krarup Nielsen: *Gensyn med Østen* (Gyldendel).

Det er en herlig Tid, der genopstaar i Frederik Poulsens nye Bog om hans Liv og Rejser i »det gæstfri Europa« indtil den første store Verdensbrand. Lykkelig er den Slægt, som har oplevet denne gyldne Tidsalder, hvor man frit kunde færdes over Grænseskellene, hvor man kunde leve uden den Frygt og de Restriktioner, der idag lægger deres klamme Haand paa alt — og saa paa Aandslivet. Og Frederik Poulsen er en habil Fortæller. I hans Selskab keder man sig ikke, han har set og oplevet mere end de fleste, han er en Ener, der med aabne Sanser har berejst Europa i en af Skæbnen forgudet Tid, han har truffet Læg og Lærd og indsuget ikke blot Orientens Aande, men ogsaa taget Del i den mere borgerlige Tilværelse i »det gæstfri Europa«.

Aage Krarup Nielsen er atter i sit Es: han har paany kunnet søge de vante Stier, han har igen kunnet færdes i de Egne, der staar hans Hjerte saa nær og hvis Folk og Forhold, han kender som faa. Intet forbigaar hans Øje, og hans Evne til at skildre fængslende er uforlignelig. Næppe nogen er som han i Stand til at skildre Sydhavets Mysterier, og han gør det med en Kærlighed, der virker smittende.

J. B.

Musikkens Mestre

Ejnar Jacobsen og Vagn Kappel: *Musikkens Mestre* (Gjellerup).

Med den nu foreliggende 2. Del afslutter Ejnar Jacobsen og Vagn Kappel deres omfattende Værk om

»Musikkens Mestre«, hvis første Bind udkom i 1945. Der eksisterer adskillige nyere Lærebøger om Musik, som muligvis er mere værdifulde end Jacobsen og Kappel, men »Musikkens Mestre« er — hvad Forfatterne ogsaa har tilstræbt — blevet Bogen for den »menige«, for det store Musikpublikum i Koncertsal og Teater, ved Radio og Grammofon, det er den populære, bredt anlagte Musikhistorie med et Væld af Illustrationer og Musikciter. Takket være dens Overskuelighed samt de fortræffelige Oversigter og Registre — der er endog en Fortegnelse over Indspilninger af dansk Musik paa Grammofon — er den endvidere blevet til et ideelt »Opslagsværk«.

Medens 1. Del behandlede de udenlandske Mestre, er 2. Del helliget den danske Musik, og fra Lurterne følger den Danmarks Musikhistorie lige op til vore Dage. Forfatterne har søgt at paavise den danske Tone som den røde Traad i dansk Musiks Historie lige op til vor egen Tid med Danmarks store Musiknavn Carl Nielsen. Ja, endvidere føres Læseren frem til de allersidste Foreteelser i dansk Musikliv, saaledes som det giver sig Udtryk i ca. et halvt Hundrede nulevende danske Komponisters Virksomhed og Arbejder.

»Musikkens Mestre« afhjælper en Mangel og kan varmt anbefales, ikke blot »for Begyndere, men ogsaa for Viderekomne«.

G. M.

Julekærten

I Aar har Sankt Ansgars Forlag særlig megen Ære af sin populære »Julekærte«, der med sine tretten Artikler, Fortællinger og Digte er velproportioneret og byder Læsestof for enhver. Sven Damsholt himself (Redaktionen af Hæftet) digter om Julen og Menneskelivet og »Cyrillus« fortæller i et episk Digt om Skærsilden. Pastor Wevers skriver Julebetragtningen, selve den store St. Teresa bidrager med et Uddrag af sin Selvbibliografi, i Katherina Emmerichs Visioner oplever vi Jesu Fødsel og fra en fransk Bog om »Spejderhelgenen« Larigaudic siges gode kristne Ting om de unge Piger. Saa er der to store Billedsider og de rigtige Julefortællinger af Peter Schindler, Karen Plovgaard, Lillian Scharff-Olsen, Axel Moe og P. Buchanan. Og et Bundt kvikke katolske Anekdoter. Illustrationer er Sigurd Olrik, Benjamin Dahlerup, Ebba Holm, Palle Wennerwald, Niels Damsholt, Ejvind Rafn, Louis Moe og Erik Andersen. Tillykke, St. Ansgar!

Katolsk Lommekalender

er udkommet og er stadig saa velredigeret, saa uundværlig og saa helt igennem tiltalende som altid.

Ikke en Jul uden en Julekærte

Kr. 3,25

JULEKÆRTEN 1947

FILM

»Diktatoren« (The great dictator. — World Cinema) er blandt de Film, som hele Byen vil se, og som hele Byen ogsaa vil nyde fra først til sidst, naar blot man er klar over, at man ikke skal ind og le sig træt som ved de »rigtige« gamle Chaplinfilm. Chaplin har i denne Film for sidste Gang vist sig i Chaplin-Kostumet og ført det og Figuren tilbage til Udgangspunktet, det fattige Jødekvart. Herved demonstreres Figurens Perspektiver unægtelig indtil Evidens, og samtidig mærker man trods alt, hvordan Ghetto-skikkelsen i Tidens Løb er blevet en fast Klovntype uden nøje Tilknytning til det oprindelige Milieu, Mennesket er blevet en Type, der ikke uden videre kan passe sammen med andre fra dette Milieu. Desuden er det den første Film, hvor Chaplinfiguren slaar igen! Ellers fandt han sig i enhver Uretfærdighed med grænseløs undskyldende Taalmodighed, men her møder han Brutalitet hos SS-Soldaterne i Hynkels Toumania med en Hvidtekost og Maling, ja, med de bare Næver. Figuren er ikke længere passivt lidende, men aktiv, harmfuld, sikker paa Haanden. Edel Harme præger Filmens senere Part, hvor ikke Hynkel, men den lille Barber, der er flygtet fra Koncentrationslejren i Officersdragt, og som alle tager for at være den frygtede Fører, rejser sig for at holde den store Brandtale ved Invasionen af Österlich. Talen er mesterligt formet, al sin Naivitet til Trods, den er smuk, fordi man i hvert Ord mærker Chaplins egen dirrende Bitterhed mod Undertrykkelsen og glødende Begejstring for de positive Idealer. Gennem denne Tale, der er akkompagneret af skarpt sentimentale Idylbilleder fra den emigrerede Jødefamilies Bosted og af samme Lohengrinmusik, der hørtes, da Diktatoren i sin Magtrus dansede sin Jordklodeballet, tegner der sig et lige saa lykkeligt Slutnings-Fremtidsperspektiv, som i den (ironiske) »Easy street« (Chaplin som Politibetjent), men dennegang ment alvorligt! Herved kastes der et Lys over ældre Film, hvis satiriske Sentimentalitet aabenbart dækker over en ægte Sentimentalitet, ligesom ogsaa Musikken her kaster et ganske svagt diabolisk Skær over selv denne Tale. Spørgsmaalet om, hvor Chaplin selv staar (der synes saa overflødig, naar man kommer lige fra Biografen!) faar derved en Berettigelse, der forstærkes, naar man betragter hans seneste Film »Monsieur Verdoux«, en samfundsnihilistisk Satire om en moderne Rolf Blaaskæg. — Det dødsensalvorlige Indhold, Chaplins rent personlige

Budskab, forrykker nu og da »Diktatoren« fra det kommunistiske Plan og lader den ende i en helt anden Genre. Gang paa Gang er Scenerne saa »rigtige« i deres Brutalitet (SS-Soldaterne, der ødelægger Vasketøjet med Tomater), at det gør ondt, og det næste Sceners løslupne Fest faar os ikke til at glemme Indtrykket. Det er Stumfilms tydelighed, virkningsfuld som i en velskaaren Folkekomedie. Tilbage staar, naar alt dette bortelimineres, en Række Farcenumre, hvoraf nogle er excellente (Tranceballetten paa Fortovet, Barberingen til Brahms' Ungarsk Dans No. 5, Jordklodeballetten til Wagnertoner) og andre er gammeldags farcekomiske (Den røde Løber foran Mussolinis Tog, Barberstolskonkurrencen, — Startscenerne fra Tykke-Bertha-Felttoget og Flyvemaskinen), mens atter andre er næsten poetiske i deres diskrete Lune og psykologiske Skarpsyn (Buddingerne med Mønt i, et Mesterstykke af Stumfilmsvid). Det store Publikum vil desuden givetvis juble over de straalende Hitlerparodier (en Dag med en Diktator) og over Rigskancelliscenerne. Denne Film blev til paa et Tidspunkt, hvor Verden ikke var i Krig, og hvor man nærmest rystede paa Hovedet over den egensindige, udiplomatisk Chaplin. Men selv om »Diktatoren« rent filmisk er langt fra et Mesterstykke, saa er dens Budskab bragt i en saa personlig Form, i saa kunstnerisk vægtige Udtryk, at man uden Tøven maa give den Prædikaten: »Mesterværk«.

Bjørn Rasmussen.

10 Aar i Aabenraa

I Aar var der gaaet 10 Aar, siden St. Ansgars Kirken i Aabenraa blev bygget. Den 2. Juni havde Biskop Brems nedlagt Grundstenen. Det havde regnet næsten hele Natten, og Dagen oprandt med Bygevej, men hele Højtideligheden foregik i det dejligste Solskin. Bygearbejdet skred hurtigt frem, saa man allerede lidt over fem Maaned senere, den 15. November kunde indvie Kirken. Det var igen Biskop Brems som benedicerede Kirken.

Ti Aarsdagen for Indvielsen blev højtideligholdt ved en Højmesse, og Søndagen efter, den 16. November holdt Sognepræsten, Pastor van der der Stok fra Haderslev Festprædiken under Højmessens, der celebredes af Kirkens Præst. Vort nyligt startede Kirkekor sang Koralmessen meget smukt. Det var en Nydelse at høre de unges friske Stemmer. De unge Sangere har ul Ære af deres Præstation efter den korte Tid, der var til Raadighed til Prøverne. Vi haaber at kunne høre

vort lille Kor endnu mange Gange til Guds Ære og Menighedens Glæde. P-p.

Julespil paa Østerbro

Traditionen tro spiller St. Josefs Skole paa Østerbro atter i Aar deres Julespil. Det er altid en Oplevelse at se, saa gennemarbejdet, som Søstrene altid sørger for at det er, lige fra Dekorationer og Dragter, som det professionelle Teater ikke har bedre, til den ægte religiøse Tone over Spillet, som Teatret slet ikke magter. Alle Skolens — og Julens — Venner vil finde Vej ud til Østerbro. Nærme om Tid og Pris oplyser Skolen.

Hertug Knuds Division

Følgende Nr. er udtrykket:
 A: 239 — 837 — 1096 — 1646
 — 1905 — 2402 — 2643.
 B: 887 — 890 — 1111 — 1358
 — 1884 — 2501 — 2715.
 C: 350 — 431 — 1467 — 1609
 — 2727 — 2744 — 2970.
 D: 126 — 479 — 1632 — 1725
 1768 — 2911 — 2954.
 E: 91 — 586 — 1011 — 1332 —
 1490 — 2683.
 F: 45 — 175 — 902 — 1970 —
 2152 — 2596 — 2790.

Den katolske Julegave

er v. d. Merschs Bog om den
franske Jocistbevægelsen
„Menneskefiskere“
Kr. 9,75

Nordisk Akademikermøde i Aalborg

(Fortsat fra Side 527)

Vi bad completorium sammen og tog Afsked med de af vore Venner, som allerede nu maatte rejse hjem. Vi tilbageblevne talte endnu længe sammen, det var som om det var næsten umuligt at løsrive sig. De Mennesker, som før kun var Navne i Medlemskartoteket, var nu blevet en Virkelighed for os, de var nu vore personlige Venner.

Mandag Morgen tog Københavnerne til Randers, hvor vi atter var Gæster i de stedlige Akademikeres Hjem. Her mødte vi ligeledes en hjertelig Interesse hos Sognepræsten, Pastor Niels Hansen, og hos Søstrene.

Om Aftenen var der af Academi-

cum Catholicum arrangeret et offentligt Møde i »Harmonien«s Selskabslokaler. Efter at Landsretssagfører Bjørnbak havde budt Velkommen, holdt Pater Roos, S. J., et Foredrag om »Den katolske Kirke og den moderne Verden«, som den vel besatte Sal lyttede til med stor Opmærksomhed. Der var en Del Ikke-Katolikker til Stede, deriblandt et Par protestantiske Præster. Dagen efter bragte den stedlige Presse et overordentligt fyldigt Referat.

Ved Midnat tog vi hjem med Baaden fra Aarhus, overvældede af den jydsk Gæstfrihed, som havde overfløjet alle vore Forventninger, og taknemmelige over at have faaet Lov til endnu engang at opleve det kristne Fællesskab, hvor enhver tænker mere paa de andres Vel end paa sit eget.

Specielt for Københavnerne var det en rig Oplevelse at se, hvor store Fordele vi har fremfor mange Provinsboere ved at leve i saa nær Kontakt med vore Trosfæller, men vi saa ogsaa vort Ansvar og vore Opgaver, som vi endnu langt fra har løst, som vi burde.

Dette første Forsøg blev saa vellykket, at man paatænker at arrangere et lignende Møde engang i Foraret, hvor man i nogle Foredrag vil behandle et bestemt Emne, saa det bliver belyst fra forskellige Sider. Til Aftenens Foredrag skulde der være Adgang for Offentligheden, saaledes at Academicum Catholicum paa denne Maade vilde hjælpe Menigheden i den paagældende Provinsby ved at sørge for, at Katolicismen viser sit Ansigt udadtil.

Inger Hedemark.

Højfjeldssol - Lyskasse - Massage

Grethe Tvedeholts Klinik
for Skønheds- og Legemspleje . 5 Kabiner
Vestervoldgade 83¹, Tlf. Palæ 8422 x

Aut. Fodklinik Stenosgade 3, 1.

Litte og Axel Werner

Aut. af den alm. danske Lægeforening
Consultation: Kl. 9-17 og efter Aftale
Telf. Eva 7951.

Lette Læder-Fodindlæg eft. Deres individuelle Fodastryk

Dansk Rejseopsparring

Puggaardsgade 15 .Telf. Byen 4087

— Samarbejde med 250 Sparekasser —

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedsers-Warnemünde. Regelmæssige Forsendelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtigt, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34 . Nora 2176 . Kbhvn. N

*God Vask
-Geismar Vask*

Telefon Central 246 (7 Led.)

S. L. Møllers Bogtrykkeri

Dansk Reproduktionsanstalt
Rosenørnsallé 29 . København V
Telefon: 17,188

Katolske Begravelser

Snedkermester A. Kirschner
Griffenfeldtgade 38 . Central 6854
vis a vis Sct. Josepha Hospital
Filial: Rolighedvej 17 . Nora 5954

Kluhs Eftf.

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tali i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

14. S. 3. SØNDAG I ADVENT. — (hvid) I Dag fejres: Jomfru Mariæ uplettede Undfangelse (777—83); 2. Bøn: Søndagen (10); Præf. (522); sidste Ev.: Søndagens (10).
15. M. Oktav af Jomfru Mariæ uplettede Undfangelse (777—83); 2. Bøn: Feria (10); Præf. (522).
16. T. † St. Eusebius (782); 2. Bøn: Feria (10), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); alm. Præf. (525).
17. O. Tamperdag (13); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Pavens ([123, 122]); alm. Præf. (525).
18. T. Feria (9) uden Alleluja-VERS; 2. og 3. Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
19. F. Tamperdag (15); 2. og 3. (violet) Bøn som Onsdag; alm. Præf. (525).
20. L. Tamperdag (17); 2. Bøn: Vigilien til St. Thomas ([2]), 3. Bøn: Gudsmoder ([3]); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Vigiliens ([3]). — Eller: (violet) Vigilie til St. Thomas ([1]); 2. Bøn: Tamperdagen (17), 3. Bøn: Gudsmoder ([83]); alm. Præf. (525); sidste Ev.: Tamperdagens (28).
21. S. SØNDAG I ADVENT. (violet)

Da Jøderne spurgte Johannes Døber: Hvem er du? Hvad siger du om dig selv? svarede han: Jeg er hans Røst, som raaber i Ørkenen: Jævn Herrens Vej, som Profeten Isaias har sagt.

3. S. i Advent, Evangelium.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“
Udgiver: „KATOLSK PRESSE“
Redaktion: H. D. T. KLÆRULFF (ansvarshavende) og J. BERG Nørrebrogade 27 C, København N Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166
Ekspedition og Kassererkontor: c/o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67, København K. Tlf. Palæ 4777
Post-Giro Nr. 57042
Annonceafdeling: F. Lüders Thomsen, Stejnsgade 7, Kbh. V. Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965
Abonnementspris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

Navneforandring

Pastor Casimir Jaworski har vedagl. Bevilling faaet Tilladelse til fremtidig at føre Familienavnet Flandrup.

Konvertitundervisning og Gennemgang af Troslæren

I Klostret paa Jagtvejen vil Pater Olaf Ballin holde en ugentlig Gennemgang af Troslæren for Konvertitter, der ønsker Undervisning, og andre interesserede. Det bliver hver Onsdag i to Hold: Kl. 16,30—17,30 og Kl. 19,30—20,30. Første Gang er Onsdag d. 7. Januar 1948. Om mulig bedes interesserede forinden melde Deltagelse hos Pater Ballin (Adr. Farum-

van der Meersch:

Menneskefiskere 9,75
Bogen om Jocimen; og den danske Prisroman

G. Scocozza:

Træet uden Frugt 9,75
bestilles pr. Post fra Viggo Mad-sens Boghandel, Aalborg.

Radio eren Tillidssag. - Henvend Dem trygt til

DAN HILD

RADIO-TEKNIK

Den fuldendte Service

Frederikssundsvej 217

Bella 610

Købke's Reproduktionsanstalt

v. B. JOHANSEN

Vester Voldgade 91 . Telefon Byen 7538

Klicheer i fineste Udførelse

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet Athene

Svanemosogaardsvej 4 · C. 11.313

gaard, Farum). Anmeldelse forinden er dog ikke uomgængelig nødvendig, men letter Tilretteleggelsen.

Københavnske Kirker

St. Ansgar. Sønd. 14., Marias uplettede Undfangelse, Kl. 10 Levitmesse.

St. Mariæ. Onsd. 17. Kl. 19,30 Kongr. f. Mænd. Sønd. 21. Kl. 8 Højmesse og Fælleskomm., Kl. 10 stille Messe.

Jesu Hjerte. Sønd. 14. Kl. 8,30 Fælleskomm. f. alle Kongregationer (Hovedfesten). Kl. 18 Mændenes Kongr. Kl. 19,30 Festandagt.

Den klassiske Julebog

H. C. Frederiksen

ET JULEDIGT

med Tegninger af Aug. Jerndorff

Kr. 2,50

AUGUST BANGS FORLAG

EJVIND CHRISTENSEN

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfgade 34-38
Tlf. 778 - 728

St. Frans S. Orden

Møde Søndag d. 14. December
Kl. 15 i Kapellet paa St. Elisabeths
Hospital.

Saa mødes vi i

K.U.K.

Hellerup: Lø. 13. Kl. 20: Stiftende
Møde, Bernstorffsvej 54.

Kolding: Sø. 28. Julefest.

Nørrebro: Fr. 12. Kl. 20: Fore-
drag og Underholdning.

Ordrup: Sø. 28. Julefest.

Roskilde: On. 17. Pakkefest. 2.
Juled.: Travetur. Badminton Tirsdag
og Torsdag.

Vesterbro: Lø. 13. Kl. 19,30. Ad-
ventsmøde. Bidrag til Julekurve
medbringes. Sø. 14. Travetur efter
Messen Kl. 8,30. On. 17. Kl. 7.
K.U.K.-Messe i Huskapellet. Lø. 20.
Kl. 19,30: Grupperne pakker Jule-
kurve.

KONGREGATIONER:

For unge Mænd (Jesu Hjerte).
Sø. 14. Kl. 8,30: Fælleskommunion.
Ma. 15. Kl. 20: Kort Andagt i Kir-
ken. Adventsmøde.

ACADEMICUM
CATHOLICUM

Lørdag d. 13. Dec. Kl. 19,30 Ad-
ventsaften hos Billedhuggerinde
Ebba Friis-Hansen, Beringsvej 4,
Kbhvn. F.

Vincentforeningen for Herrer

afholder Generalforsamling Søn-
dag den 21. Decbr. efter Højmessen

i St. Maria Kirke ; ca. Kl. 11¼ i
Præstehuset.

Alle interesserede indbydes ven-
ligst.

Boghandlerlærling søges

En rask og intelligent ung Mand
med god Eksamen antages til 1.
Januar som Lærling i Sankt Ans-
gars Boghandel. Uddannelsestid 4
Aar, fri Uddannelse paa Dagskole.

Sankt Ansgars Boghandel,
Bredgade 67, K.

Værelse

i København søges af Kunstnaler
Mogens Kai Nørregaard, Adresse
Schjøtz, Bondetinget 4, Roskilde.

PAULUSKREDSEN

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet
CENTRAL 1868

Køb
PAULUS-
KREDSENS
Bøger

Bliv Børnehavelærerinde

Nordisk Montessori Kursus

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116
Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

Larsbjørnsstræde 14 Tlf. Byen 8009 Edmund Sønchsen <i>Glartermester</i> Bygningsarbejde . Rammer . Spejle . Glasforsikr. Vinduespolering — Lev. til de kat. Institutioner	Den runde Kiosk Tlf. Nora 5615 . Griffensfeldtsgade 37 Abonnement paa Dagblade, Uge- blade og Tidsskrifter Fast Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Emanuel Jensen & H. Schumacher Murer- & Entreprenørforretning A/S Bygningspriser. Jernbeton, Murerarbejde, Damp- skorstene, Kedelindmuring, Isolering, Kloakarb. Johs. Schrøder, Entreprenør L. Schumacher, Murermester Godthaabsvej 142, Kbhvn F, Centr. 968 Indgang fra Vagtelvej Støt Annoncerne
ROBERT HANSEN 1. Kl.s Kød, Flæsk og Paalæg Amagerbrogade 212 A . Amager 6390 Leverandør til de katolske Institutioner	L. F. Nielsen <i>Snedkermester</i> Lindholmvej 36 . Telf. Damsø 20 43 Udlærer Arbejdet for de katolske Institutioner	H. F. Caspersen <i>BAGERI</i> Sønderbro 71 . Telefon 1074 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Horsens	"Melkældereren" "Smedegade 91 . Horsens . Telefon 28 93 Alt i Mel - Gryn - Fødestoffer Leverandør til Sct. Josephs Hospital	Bagermestrenes Rugbrødsfabrik A/S Telefon 310 Leverandør til Sct. Joseph Hospital
Fiskebørsen E. Sørensen . Borgergade 8 . Tlf. 27 79 anbefaler alt i Aarstidens Fiske- sorter og Fiskedelikatesser. Dag- lig friskrøgede Varer samt Vildt Leverandør til de katolske Institutioner	Horsens Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter	Carl Bech aut. elektr. Installatør Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolsk Menighed
Installationsforretningen »Lyset« Torvet 10 . Telefon 618 Alt udføres i Installationer Alt haves i Lamper og Lysekroner Alle Reparationer, hurtigt, godt og billigt Installatør for Sct. Joseph Søstrene	Wittrup HORSENS TEXTILLAGER	S. Henningsen <i>Slagtermester</i> Kattesundet 22 . Telefon 1351 Lev. til St. Josephs Hospital
	Christen Jensen <i>Bageri & Konditori</i> 1. Kl. Bestillingstorretning Torvet 7, Tlf. 798 Lev. t. d. kat. Institutioner	Holmboe . Horsens FARVER og LAKKER

Aarhus

Andelselskabet DE FORENEDE MEJERIER
Hovedtelefon: Nr. 8888 (3 Linier)

A. B. C.

*Gør Deres Indkøb af
Frugt, Grønt og Blomster i*
Frugt-Importen Sct. Pauls Plads 19
Telefon 11466

V. Svenstrup . Telefon 1557
Aut. Blektro-Installatør . Ladestation
Hans Brogesg. 4 . Tietgenspl. 1
Lev. til Sct. Josephs Hospital

J. P. Sørensen
Kolonial, Vin og Delikatesser
Hans Brogesgade 15 . Tlf. 2085
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Chr. Nielsen *Bageri og Konditori*
Michaëlsensgade 8 . Tlf. 2347
Lev. til Sct. Josephs Hospital

Karl Hansen
Lys-, Kraft-, Ringe- & Radioanlæg
Frederiksgade 75, Tlf. 295
Omstil. til priv. Bogensegade 5

**Linoleum, Bonevoks,
Gummibadehætter, Gummi-
bukser, Gummiunderlag,
Gummiforklæder**
HØLUND CARLSEN
Aaboulevarden 45, Aarhus, Tlf. 1347

N. K. Søhoff
Herre- og Damesalon
Tietgensgade 14, Telf. 8853

KØBMANDS- OG HAANDVÆRKERBANKEN
Hovedkontor: Store Torv 12, Telefon 4090 (flere Linier)
Søndre Afdeling: Aarhus Hovedbanegaard, Tlf. 4088-4089

H. J. Madsens Begravelsesforretning
tidligere I. A. Pedersen
Telefoner: 2516 . 1805
Jægergaardsgade 17-19 . Aarhus

 **MEJERIEET
Vesterboe**

Byens førende
Tlf. 8700 (4 Lin.)

Vejle

Tegn Deres
Forsikringer
hos
N. Fr. Petersen
Søndergade 18 . Telefon 2207 . 2 Linier

J. P. Fibiger Jensen
Slagtermester
Prima Kød og Flæsk
Stalgaardsg. 24, Tlf. 931
Lev. til St. Maria Hospital

J. ANCKER & SØN
Murermestre Alt Murerarbejde
Tønnesgade 36 . Telefon 1438
Udfører Murerarbejdet for de ka-
toliske Institutioner i Vejle

Hvidehus Boglade
Jul. Jensen . Jens Hagner
Nørregade 6 . Vejle . Tlf. 360
... Bogladen med de mange Bøger

Mel- og Foderstofforretning
J. Jensen
Søndergade 26 . Tlf. 1053 . Vejle
Leverandør til Sct. Maria Hospital

Hansen Pærhøi & Søn
Glarimester . Kunsthandel
Søndergade 4 . Vejle

C. V. Berg *Blikkenslagermester*
Autoriseret Gas- og Vandmester
Langelinie 53 . Telefon 2751
Lev. til de katolske Institutioner

Arbejdernes Fællesbageri
Aktieselskab
Bleggaardsgade 15. Tlf. 287-597
Leverandør til St. Maria Hospital

Katolske Begravelser
v/ Niels Boesen Nørrebrogade 9
Telf. 725
58 Aars Erfaring

Theophil Petersen
Linoleum, Tapet- og Farvehandel
Vejle Telefon 130
Lev. til de katolske Institutioner

Vejle ny Mineralvandsfabrik
P. C. Nielsen
Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205
Leverandør til St. Maria Hospital

A-s Vejle Mælkekompani
Fineste Mejeriprodukter
Vejle . Telefon 335
Leverandør til St. Maria Hospital

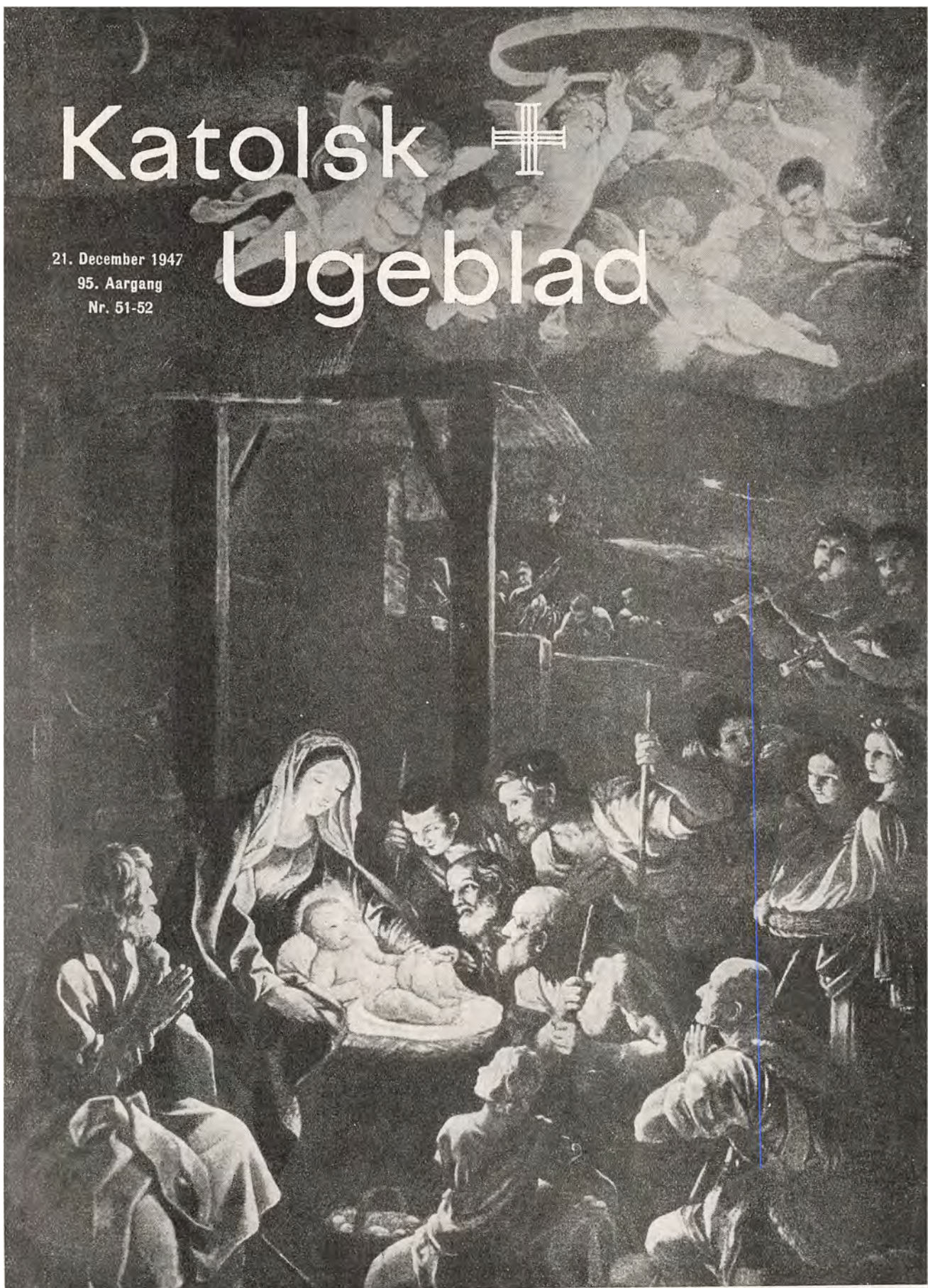
Niels Bentzen & Co.
TORVEGADE 6 . TELF. 306 . 307

Vejle Træløst & Kulkompagni
Havneg. 22- Tlf. 68 og 69
Lev. til de katolske Institutioner

Carl Petersen *Slagtermester*
1. Kl. Varer . Pølsefabrik
Nørregade 2 . Telefon 1721
Leverandør til St. Maria Hospital

Katolsk Ugeblad

21. December 1947
95. Aargang
Nr. 51-52

Munkemel

Kedler · Stokere

RECK's

OPVARMINGS COMP. A/s

Esromgade 15 · Central 74 80 · København

**Hjalmar
Andersen**

Blomsterforretning

Kapelvej 15
Nora 5277

Lev. t. de kat. Institutioner

Benyt

HANDELSBANKEN

som Deres Bankforbindelse

Anton Siegler

Malermester

Kingosgade 17

Vester 4758

Knud Rasmussen Vesterbrog. 60
vis à vis Den kgl. Skydebane

Central 3955 · 2755

Leverandør til St. Knuds Skole

Torp & Co.
BLIKKESLAGERMESTER

Aut. Gas-, Vand- og Sanitetsmester

Amagerbrogade 154

Tlf. Amg. 173

Privat: Amg. 8122

Henry Henriksen

Vand, Gas, Sanitet, Blikkenslagermester
Korsgaardsv. 13, Charl. Telf. Ord. 29 55

Udl. Arb. v. St. Andr. Præstegaard

Hans Molbech Højdevej 10, Am. 691

W. C. og Badeanlæg

Nyt og Reparationer

Lev. til Sct. Elizabeths Hospital

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

**Beskyt Deres
Værdipapirer**

Henlæg dem i

Opbevaringsdepot

De fritages for Eftersyn af Udtrækning
og Klipning af Kuponer m. v.
De hævdede Kuponbeløb indsættes paa Deres
Konto eller udbetales Dem.

Gebyr 50 Øre pr. 1000 Kr.

Paalydende
(Minimum 2 Kr.)

**DEN DANSKE
LANDMANDSBANK**

Alle Oplysninger meddeles af
vore Filialer eller vort Hovedsæde
Telefon Central 6500 - Lokal 65

Og Lys^{et} skinnede i Mørk^{et} ...

Det var en Juleaften under Krigen.

Toget slæbte sig videre frem gennem Mørket, medens jeg fra Stationens Trapper begav mig ud i Købstadens mørklagte Gader. Overalt i smaa og store Hjem var man i Færd med at fejre Jul. Middagen var vel overstaaet, for nu hørtes gennem de mere eller mindre mørklagte Vinduer Sang og Latter.

Det var underligt at gaa alene herude i de mørke Gader og høre Julens Sange klinge saa fra det ene, saa fra det andet Hjem. Smaa fine Barnestemmer blandede sig med dybe, brummende Toner. Krig og Usikkerhed havde ikke kunnet standse Glæden over Julens store Begivenhed. Det var, som havde Folk lukket sig inde bag Husrækkernes Facader for at samles om Juletræ og Salmer. Den store, onde, kolde Verden laa udenfor. Den fik Lov til at passe sig selv, Krigsmagere, Stikkere, Propagandister, der til daglig fyldte Byer-

nes Torve og Stræder med Ondskabs larmende Hæsligheder, var her bragt til Tavshed. Og nu sang hvert lille Hjem, saa godt man formaaede om det Barn, der nu var født i Bethlehem, og idet jeg bøjede ind i et lille Stræde, kom fra et gammelt, straaetækt Hus følgende Ord flagrende mig i Møde:

Lad Verden mig alting betage,
lad Tornene rive og nage,
lad Hjertet kun daane og friste
— min Rose jeg aldrig vil miste!

Til enhver anden Tid vilde min Forstand have sagt mig, at der ikke var flere Vers, og at man ikke skal være Plankeværkslytter. Men der var noget i Sangen, der fik mig til at standse. Her ude i Kulden, Mørket og Ensomheden blev jeg paa én Gang klar over, at Krigens Larm og Bulder ikke kunde fylde et Menneskehjerte.

Maskiner og Støj er ikke

stærke nok til at fylde og tilfredsstille de higende Menneskehjerner.

Diktatorer, Gauleitere og røde Folkekommissærer, kan ikke engang faa Adgang til Menneskehjertet Juleaften, om man saa gik rundt fra Dør til Dør og tilbød dem som Sprællemandspynt paa Juletræerne.

Jeg gik videre let i Sindet.

Det, der skal kunne samle Menneskene i en By, i et Land, i en hel Verden, maa være noget menneskeligt. Nej, det maa være baade menneskeligt og guddommeligt.

Og Julenat har vi altsaa Svaret.

Gud blev Menneske.

Naar jeg nu i de sidste travle Dage bevæger mig ned gennem Strøget mellem alle de lokkende Juleudstillinger og straalende Lys, gennemstrømmer en Følelse af Glæde mit Indre. Hvor er Livet dog skønt, farvestraalende og rigt. Og naar jeg ser mine hastende Medmennesker drage

fra det ene Juleindkøb til det andet, belæssede med festlige Pakker, saa føler jeg, at Menneskene dog er gode og rare.

Men naar saa en ondskaftsfuld Stemme begynder at hviske i mit Indre om Menneskedyr i Koncentrationslejre, om grusomme Religionsforfølgelser, om Massedeportationer, om Ægteskabsbrydere, Voldtægtsforbrydere og Bedragere, saa, kære Læser, er det, som om min festlige Tro paa de rare, nissevenlige Mennesker bliver til bitter, ætsende Galde i min Mund. Er Mennesket da en Blanding af Satan og Engel?

Hvad skal jeg dog fortælle mine Børn, naar det nu denne Jul er min Tur til at samle Hustru og Børn omkring Juletræet? Skal jeg overøse dem med Julegaver og fortælle dem, at Livet er en stor Gavefest, og at alle Mennesker i Bunden er gode Feer og hyggelige Nisser. Eller skal jeg fortælle dem om sataniske Mennesker, der sønderriver hinanden i bestialsk Grusomhed; om Gaskamre, om Torturkamre, om sibiriske Deportationslejre, om Ægteskabsbryderes og Svindleres Hærskare, eller ... skal jeg tie vemodigt stille og blot lade dem synge Julens sentimentale Sange, indtil de selv engang opdager Sandheden om Mennesket.

Nej, intet af alt det kunde falde mig ind.

Om det nu bliver før eller efter Julemiddagen, saa har jeg dog besluttet mig til i Aftenens Løb at samle mine Kære omkring den Krybbe, vi i Fællesskab har bygget i Adventstiden. De skal alle høre hele Sandheden om Mennesket: *At Gud har elsket Verden og dens Mennesker saa højt, at han selv er blevet Menneske.*

Og enhver, der aabner sit Hjerte for dette guddommelige Barn, der fødtes i en fattig Stald i Bethlehem, vil faa Del i guddommeligt Liv. Ind i det tætte Mørke brød et straalende Lys. Og selv om Ondskabens Mørke endnu ligger tæt, saa er Lyset dog brudt frem. Kristus er Verdens Lys, som oplyser ethvert

Menneske, der kommer til den Verden.

Mennesket er ikke et blodtørstigt hylende Udyr, med de skarpe Kløer dybt begravet i Næstens blødende Skuldre.

Ej heller en kælen, spindende Missekate, der velopdragent holder Kløerne tilbage, saa længe man kæler og klapper.

Men Mennesket, det sande og virkelige Menneske, ja, det er Mennesket, der har mødt Gud i Menneskeskikkelse. Kun for saa vidt som vi aabner vore Øren og Hjerter for Budskabet fra Bethlehem, vil det lykkes os at blive sande Mennesker. Guddommeliggjorte Mennesker.

Og kun for saa vidt som vi

lader Lyset skinne i vor Sjæl, vil Sydens Mørke vige.

Guds Søn, Jesus Kristus er Verdens centrale Skikkelse og samlende Midtpunkt. Kun i ham kan vor Verden fornyes og guddommeliggøres.

Det er Julens Budskab.

Og det skal genlyde i *mine* Børns Hjerter.

Gid dette sande Julebudskab maa tone ud fra alle danske Hjem, ud over Stier og Stræder, ud over Gærder og Grænser —

Emmanuel, led du os frem,
hvor Julestjernen skinner;
thi kun hos dig i Bethlehem
vi Liv og Frelse finder.

Familiefaderen.

Træk i Billedet af et Aar

Aaret, der gaar paa Hæld, vil ikke i den politiske og økonomiske Historie blive nævnt med Hæder. Kirkehistorisk vil det bl. a. mindes som et Aar, hvor Østeuropas Kristendom kæmpede en haard Kamp mod kirkefjendske Diktatorers Vold. Men hvordan var herhjemme Forholdene for vor lille Del af den store katolske Kristenhed? Lad os forsøge at fastslaa nogle enkelte Træk i Billedet, vel vidende, at vi først, naar 1947 er kommet paa Afstand, vil kunne faa alle Detaljer sammenføjet i det rette Mønster.

Kirkens Holdning overfor Kommunismen har skabt en voksende Sympati, som mærkes ved adskillige Lejligheder. Det er ikke alene af det gode. Hvor Sympatien skyldes Forstaaelse

for de aandelige Værdier, hvis Forsvar har tvunget Kirken til en absolut Afstandtagen fra Kommunismen, er vi taknemlige for den, fordi den betyder et Skridt frem mod Kristendom. Men ved andre Lejligheder mærkes det, at økonomiske Interesser bestemmer Sympatien for os, og saa undværer vi den hellere.

Det spanske Spørgsmaal har paavirket Opinionen i modsat Retning. Om end vi i Danmark er fjernere fra alsidig Orientering om Spanien end vi er det om Rusland — for der er ingen til at belære os om Francoregimets Synspunkter, mens vi har Dagblade og megen Litteratur, som intet hellere vil end fortælle os, hvad Stalinregimet mener — eller maaske netop paa Grund af denne ensidige Orientering, er den almene Opinions Domme subjektivt klippefaste og overordentlig haarde. — Og Dommene rammer den spanske Kirke sammen med Franco. Vi har fra katolsk Side ikke kunnet slaa igennem i Offentligheden med de Betragtninger, som bl. a. her i Bladet er gjort gældende — at vi Katolikker udenfor Spanien intet Øjeblik ønsker

Billedet paa Forsiden

er en Gengivelse af Guido Reni (1575—1642): Kristi Fødsel. Kunstværket findes i Liechtenstein-Galleriet i Wien.

at neddyse, hvad galt der i Spanien maatte være øvet i Kirkens Navn, men at vi heller ikke vil tage de antispaniske, i saa høj Grad kommunistisk inspirerede Propaganda-Angreb for tilstrækkeligt Bevismateriale.

Forholdet til Hjemlandets Protestantisme har været godt. Fhv. Kirkeminister Hermansens Stillingtagen overfor Katolicismen kunde ikke betragtes som typisk, men som antikveret. Den voksende personlige Kontakt mellem folkekirkelige Personligheder og vore maa tværtimod betragtes som en god Garanti for, at Diskussionen os imellem stadig mere vil være præget af Objektivitet. En Fare for, at Kontakten skulde medføre Tilsøring af de principielle Uoverensstemmelser, synes ikke at foreligge, og vilde ogsaa altid i paakommende Tilfælde blive mødt med ubøjelig Modstand fra Kirkens Side. Om alt, hvad vi katolske Mennesker har skabt, kan der forhandles, men ikke om det, vi urokkeligt tror er Guds Aabenbaring.

Vore Skoler har oplevet gode Arbejdsvilkår og god Fremgang i Samarbejde med offentlige Myndigheder, som bedre og bedre forstaar og respekterer, hvad der er vor eneste Grund til Opretholdelse af eget Skolevæsen, og at vi udenfor dette Felt kun ønsker fuldt og helt at være Led i den almindelige danske Skole.

I vore egne Menigheder har Aaret staaet i Ungdomssagens Tegn. Biskoppen satte ved Nytaarstid denne Sag paa Aarets Dagsorden, og inden Jul har de unge haft Held til at naa et første godt Stykke frem mod at indfri de stillede Forventninger.

Den Materialisme, som forgifter Tilværelsen i Verden, og som mange Udlændinge alskens Steder fra ikke undgaar at mærke særlig udbredt i vort lille Land (og vi gør ikke klogt i at blive nationalt fornærmede, naar de siger det), gnaver ogsaa paa vore Menigheder. Det er sikkert, at hvis ikke der bevidst sættes ind her over for, vil det religiøse Liv i Menigheden stadig tage af, ned til den strenge Pligtopfyld-

delses Minimum for de trofaste — og under Minimum for Resten. Derfor har Aaret været præget af Retræter, Kirkeueger og Missioner, hvis Resultater vi maa haabe vil vise sig.

Et særligt Kapitel er Ægteskabernes Tilstand, inclusive Forholdet mellem Kønnene i de unge Aar. Disse Sager har ofte staaet paa Dagsordenen i det forløbne Aar og har vist, at Kløften mellem almindelig Skik og Brug paa den ene og katolsk Moral paa den anden Side er blevet stadig bredere. Til Gengæld opdager mange Ikke-Katolikker, at de ved Udviklingen her er kommet over paa vor Side. Men Mindretal som vi er, undgaar vi ikke en betydelig Indsats for klart at fremhæve, hvad der er os tilladt og hvad ikke. Ellers vil almindelig moralsk Slendrian smitte ind i vore Rækker, saa vi ikke længere lever som Katolikker, men som Mennesker, der af deres Tros Rigdom betaler ublu Skat til en Omverdens Levevis, der ikke længere er kristen. Det kan være, at der i Forbindelse

hermed maa gøres Skridt til Skærpelse af hidtidig Praksis overfor Indgaaelse af Ægteskab mellem Katolikker og Ikke-Katolikker, saaledes at man sikrer sig, at den ikke-katolske Part ikke staaer delvis eller helt uvidende overfor, hvad den katolske Ægtefælles Tro kræver af denne. Herom er alvorlige Overvejelser i Gang.

Andre Træk i Billedet kunde fremdrages. Tilsammen med det her kortelig berørte viser det en alvorlig Situation, men ikke uden opmuntrende Træk, og især ikke uden vore kirkelige Vejlederes vaagne Forstaelse af, hvad Tiden kræver. Aar for Aar vinder Pius XI's Ord stærkere og stærkere Aktualitet, at dette er Tider, hvor man ikke kan være middelmaadig Kristen. Kardinal Griffin sagde det igen i sin Prædiken forleden i St. Ansgar. Vi kan ikke gaa ind til Julens Fest og Nytaarets Beslutninger uden at holde os dette for Øje.

Spectator.

JULENAT

DEN HELLIGE BIRGITTA'S SYN (Kalkmaleri fra omkring 1500 i Undløse Kirke)

Athanasius

Den hellige Athanasius stammede fra Aleksandria, som allerede da var en Storby med en international Befolkning. Saa at sige enhver Religion var repræsenteret. En Del af Byen, den saakaldte Ghetto, var udelukkende beboet af Jøder, som havde deres egen Gudsdyrkelse. Men desuden fandtes Tilhængere af den græske og den ægyptiske Kultus, som endnu indtil 3. og 4. Aarhundrede brugte Menneskeofring. Og endelig var der tilbage siden den hellige Markus's Tid mange Kristne i Byen, og deres Antal forøgedes Aar for Aar.

1. Hans Ungdom

I denne By fødtes Athanasius i Aaret 295. Han fik Uddannelse som Gejstlig, og han fordybede sig med stor Interesse i den hellige Skrift og i de fromme Fædres teologiske Udredninger fra Kristendommens første Tid.

Desuden læste han Martyrernes Breve skrevet Aftenen før deres Død; thi siden Aaret 296 havde Kejser Diokletian sat en Kristenforfølgelse i Gang. Men Ægypterne stod fast paa deres Tros Grundvold. I deres Sjæle brændte Længselen efter at dø for deres Tros Skyld lige saa stærkt som hos den unge Origines, der var saa ivrig efter at efterligne sin Far, den hellige Martyr Leonid, at Moderen ved List maatte hindre ham i selv at kaste sig i Bøddelens Hænder.*)

Athanasius voksede op i Ubemærkethed til Mand. Han nærmede den største Kærlighed til Gud og til Kirken; han ejede en urokkelig Tro. Men det var ogsaa nødvendigt for ham; thi hele hans Liv skulde blive en Kamp for den rette Tro. Mirakler har han aldrig udøvet, og Martyriet blev ikke hans Lod; men han besad et ukueligt Mod

*) Hun gemte alle hans Klæder, saa han maatte blive hjemme.

og gav aldrig op i Kampen, hvor talrige og stærke hans Fjender end var. Han var det Bolværk, som alle deres Angreb strandede paa. Det var Guds Sag, han kæmpede for. Hans Liv kan ligefrem indeles efter disse Kampe.

2. Den første Holmgang

Vi træffer Athanasius igen, 24 Aar gammel, som Diakon i Aleksandria. Han udgiver en Bog om Kristi Menneskevordelse og skriver heri bl. a.: »Uden Troen paa Jesus Kristus som Guds enbaarne Søn gives der ingen Forløsning; uden den Tro bliver Menneskets religiøse Holdning uden Fasthed. Dersom man ikke længere tror paa Kristus som Guds Søn og som Menneskenes Frelser, da føler man sig som en, der er udstødt af den stærke Borg, hvori Gud bor, ud i Tvivl og Usikkerhed, og man drives tilbage til det Sted, hvor Menneskeheden stod, før Kristi Komme til Verden. Men at Kristus er Gud, beviser hans Ord og hans Gerninger, Kirkens Størhed og Martyrernes Mod til at dø for Kristus og hans Sag.«

Saadanne Tanker levede alt saa i den unge Diakons Hjerte. Han troede allerede at se Kirkens nære Triumf; thi den blodige Forfølgelse af de Kristne var ophørt. Men han vidste endnu ikke, at Kirken netop stod paa Tærskelen til Kampe, som var større end den nogen Sinde havde oplevet. I Alexandria sad den ærværdige Alexander som Biskop, og baade fra Kirkens østlige og vestlige Lande gav man Agt paa hans Ord.

Paa dette Tidspunkt kom en Præst ved Navn Arius til Aleksandria. Han var en høj, dystert udseende Mand, som levede et asketisk Liv. Men hans Tale var falsk og indsmigrende. Han skrev Sange, som brugtes paa Vandre- og Roture, og blev hurtigt populær. Kun faa forstod,

hvilken Gift der var i hans Tale. Han var som saa mange Mennesker nu om Dage ude af Stand til at klare den tilsyneladende Modsigelse mellem Tro og Videnskab. Derfor havde han kastet Kristendommens Sandheder over Bord, og tilbage af hans Religion var kun en fattig Rationalisme. Arius nægtede, at Kristus var Guds Søn og eet med Faderen. Dermed havde han truffet Kristendommen i Centrum.

Han fik mere og mere Mennesker hildet i sin Vranglære. Han havde som Slagord den Sætning, at Troen paa Kristi Guddom var uforenelig med Fornuften. Han hævdede, at Kristus var frembragt af Faderen for at tjene ham som Redskab ved Verdens Skabelse, og ved Guds Naade og

Hvad -

om De gav en af Deres Bekendte et Aars-Abonnement paa Ugebladet i Julegave?

*

Abonnement tegnes ved Henvendelse (pr. Tlf. eller Post) til:

Katolsk + Ugeblad

Ekspedition: St. Ansgars Forlag
Bredgade 67 . København K

*

Alle danske Katolikkers Blad.

sin egen Virksomhed var han naaet til en saadan Grad af aandelig Enhed med Gud, at han i en vis Forstand selv var blevet uforanderlig og guddommeligt.

Mange Mennesker, ogsaa blandt de gejstlige, blev grebet af hans Tale, ikke mindst da det saa ud til, at han levede et fromt kristent Liv i streng Askese. Desuden hævdede han, at den store Origenes og Lukian af Antiochia, af hvilke den sidste for ganske nylig havde lidt Martyrdøden, havde hævdede de samme Ting som sand kristen Lære.

Arius fik i den Grad Tag i sine Tilhængere, at de gjorde al den Propaganda for hans Vranglære, som det var dem muligt. Saaledes gik de rundt paa Alexandrias Gader og spurgte tilfæl-

dige Folk: »Har De en Søn?« Og naar Folk svarede ja, spurgte de videre: »Er han samme Person som De selv?« Paa den Maade fik de mange Mennesker til at forlade Troen paa Kristus som Guds Søn. Og Frafaldet bredte sig selv blandt Biskopper. Biskop Alexander af Alexandria formanede gentagne Gange Arius til at tilbagekalde sin Vranglære; og da han nægtede det, blev han exkommuniceret. Men det hjalp ikke.

Fortættles

Ugebladet

ønsker alle sine Læsere og Venner en glædelig Jul med Tak for Trofasthed og Venskab i det gamle Aar og vore bedste Ønsker og Løfter for Aaret og Aargangen, der kommer.

Biskoppen fortæller om Amerika

Adventsaften i Sct. Jørgens Klub

Amerikanerne er unge Folk, sagde Biskoppen. De kan arbejde, men de leger ogsaa gerne og vokser ikke fra det. Sporten spiller en uhyre Rolle for dem. Paa Dagen for en stor Sportskamp taler og tænker Verdensbyen New York ikke paa andet. Da det katolske Notre Dame Universitet for 16. Gang i Træk slog Hærens Hold i Fodbold, var

Billetterne — et halvt Hundrede Tusinde — udsolgt et Aar i Forvejen. Jeg steg i Folks Omdømme, blot fordi jeg havde overværet Kampen, som en Række Biskopper var Tilskuere til. Rygtet sagde, at der ogsaa var tre Kardinaler skjult i Tilskuermasserne. Og uden Antydning af et Smil kunde man høre forsikret, at Ordenssøstre over hele U.S.A.

paa deres Knæ havde bedt om Sejr for Notre Dame.

Det var i St. Jørgens Klub, Biskoppen talte om Amerika. Jeg kan lide dem for Sportsglæden, sagde han. Det er en sundere Holdning end vor europæiske Skepsis

og Blaserthed. Man sagde til mig, at de Studenter, der er Betsvær med, og som man ikke kan faa ind paa ordentligt Arbejde, det er dem, der holder sig borte fra Sporten.

Og saa er det jo heller ikke ilde, at en Skole eller et Universitet kan leve af at have et godt Hold i Fodbold eller Baseball. Dets Kampe giver Entreindtægter, der dækker det væsentlige af Udgifterne til baade Sporten selv og de alvorlige Studier.

De er ogsaa unge og friske i deres Religion. De gaar til Søndagens Messe som en Selvfølge og i store Mængder. De ofrer gerne, hvad det koster at have Kirker og Præster. Og deres Holdning overfor Præster er enestaaende. Præster forkæles i Sporvogne, paa Hoteller, overalt. »Nej, Father, De skal ikke betale ...«

Saadan sad Biskoppen og fortalte, selv saa glad og oplagt som en Amerikaner. Det havde været en stor Berigelse at være i et Land, hvor Katolikkerne er saa friske og fornøjede i deres Tro. I et Land, hvor Kirken er i saa kraftig Fremmarch. Og man kunde mærke, at det glædede Biskoppen at fortælle det netop til en Forsamling af unge. Og man kunde se paa de særdeles unge Tilhørere, at de opmærksomt fulgte hvert Ord og følte sig inspireret til at praktisere lidt af den friske Aand vesterfra.

St. Jørgens Klub — som er Centralskolens gamle Elever fra 14 Aar og opefter — var stolte over at være blandt de første, der hørte om Biskoppens amerikanske Indtryk. Klubbens 16 Mands Kor sang firstemmet, som var det selve Sangskolen, de var udgaaet fra, og holdt iøvrigt Adventsfest, sluttende ved 23-Tiden med biskoppelig Andagt i Kirken. Ugebladet spurgte bagefter begge Aftenens Parter, men uden at naa et Resultat — det *kan* ikke afgøres, om Klubben er mere glad for Biskoppen, end Biskoppen er for Klubben. Men de unge og Biskoppen har i hvert Fald fundet hinanden.

Biskoppen fortæller St. Jørgens Klub om Amerika

Tale

Kardinal Giuseppe Mezzofanti, født i Bologna i 1774, var et Sproggeni, som Verden aldrig har set Magen til og næppe heller vil opleve. Han beherskede over 70 Sprog og Dialekter, og hans Erindringsevne skal efter sigende have været saa eventyrlig, at han kunde hele bindstærke Værker paa alle mulige Sprog udenad.

Maalt med Bologna-Kardinalen er Pave Pius XII's sproglige Evner beskedne. Den hellige Fader behersker kun ni eller ti Sprog til Fuldkommenhed. Men til Gengæld lader han næppe Kardinal Mezzofanti meget at høre med Hensyn til at huske, og som Taler er han langt overlegen.

»Rygterne« har altid haft travlt med Pius XII og hans oratoriske Evner lige fra den unge Pacellis Tid. Man har villet

Signor Ambasciatore
 le susseguite parole, con le quali Vostra Eccellenza ha onorevolmente
 sostenuto l'insulto del mio alto ufficio, e ho espresso la mia intima consapevolezza della importanza della sua missione delle egre e delle responsabilità, che sulle circostanze di tempo e di cose le spettano in questo vacillante e incerto periodo di transizione del primo dopoguerra.
 Il popolo italiano, di cui Ella è ora nel quasi rappresentante e procuratore, è stato sempre, specialmente negli ultimi anni, di una
 oino al nostro cuore.
 della profonda miseria, in cui lo ha trascinato una guerra, che ha
 onore della sua grande maggioranza, non senti e non vola, e che ha ateo-
 si lavano cercando di scagionare, e un particolare titolo alla nostra
 opera interna e al nostro aiuto.
 e di vedere perché la nostra non soccorresse propriamente il mio figlio
 civile più veramente colpiti dall'umano conflitto, nello spirito del
 divino comandamento, e per noi, non solo un dovere di carità, ma anche un
 intimo impulso del nostro cuore.
 Ho. Intiere generazioni dovranno portare il peso della dolorosa eredità
 di questa orribile guerra.
 Eppure, la nostra conseguenza del coraggio, nella forza di sopportazione
 sione, dei suoi interessi, e della robusta fede, che infuse nella nostra
 al cuore di questo popolo, nella cui terra, la Provvidenza divina sta
 la nostra stessa, e che in questa guerra, ha fatto sì che, unendo
 l'obbedienza le sue proprie forze, e sostenute dalla comprensione e dall'as-
 sistenza di altri popoli, sarà la pace di questo servente e rispettoso
 comitato dei popoli in un nuovo ordine fondata sulla giustizia e sul di-

Tale til Italiens Ambassadør, Grev Pasquale Diana ved hans Tiltrædelse i Vatikanet i 1945.

Den hellige Faders tyske Taler er altid haandskrevne (maaske fordi hans Maskine ikke har tyske Typer). Her er Pavens Ord til den østrigske befuldmægtigede Minister Kohruss i November 1946.

TEKST: J. B. FOTOS: I. N. P.

Fransk flyder ligesaa let som Italiensk. — Her er den hellige Faders Velkomsttale til Frankrigs Ambassadør, Jacques Maritain, i Maj 1945.

und Staat, im Vertrauen, von dessen Folgerungen die europäische Geschichte kundtun wird.
 dessen Ergebnisse in feierlichen Vereinbarungen niedergelegt sind.
 Sie ist beehret von der Rücksicht auf jenen deutschen Zuspruch herbe
 Unerwartung mit dem Geiste einer Weltanschauung, die mit List und Gewalt
 ökonomischen Boden
 auf diesem Weg zum Siege geführt wurde und in deren Territorien und Herrschaften
 es keinen Raum gab für die unersättlichen Lebensrechte der Kirche Christi.
 Vor allem jedoch ist sie beehret von dem erwartungsvollen Blicke auf eine Zukunft
 für die aus den Leiden und Lehren der jüngsten Vergangenheit sich heilsame Folgerungen ableiten
 all jenen aufzuringen, denen das wahre Wohl, die friedliche Weiterentwicklung und die kulturelle

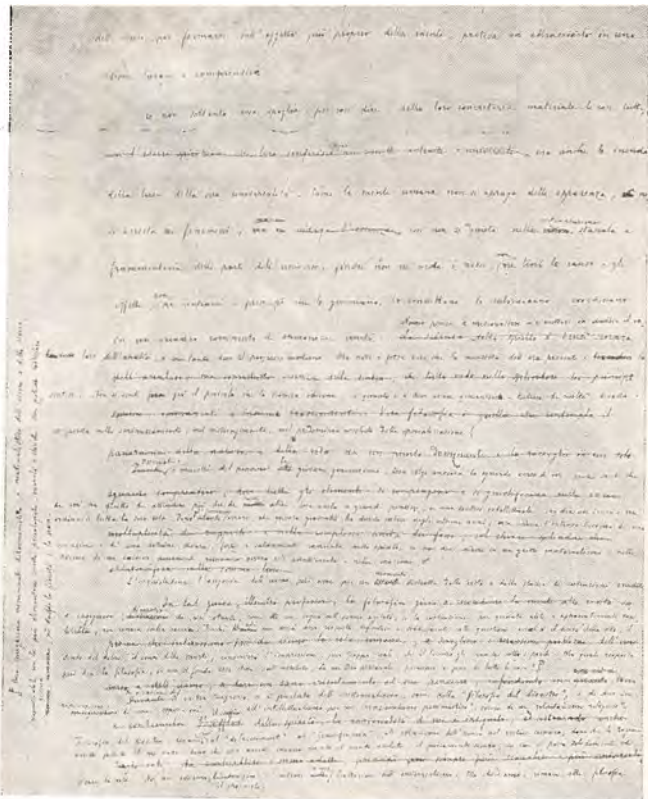
hævde, at han ejer en 'fotografisk Hukommelse', og at han benytter den, naar han memorerer sine Taler, uanset disses Længde.

Billederne paa disse Sider afslører, at den hellige Fader ogsaa skriver alle sine Taler og selv retter paa dem! Hver eneste af hans Taler — til hvilke vi her gengiver Udsnit af enkelte Manuskripter — er udarbejdet med den allerstørste Omhu og Akkurateesse og er et Produkt af hans fremragende Intelligens. Hvert Ord er overvejet pinligt, han søger altid efter det

Pavetale til Journalister

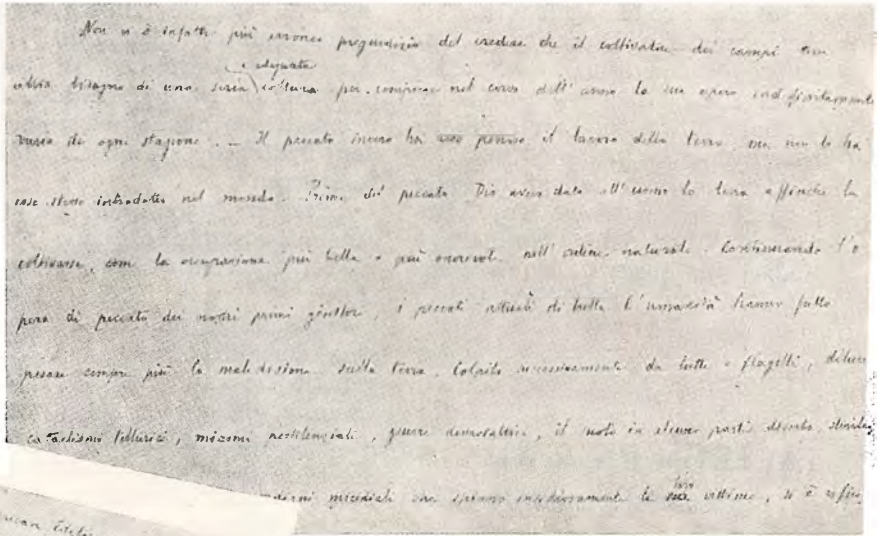
Des expériences funestes, une tragique politique d'après-guerre
 d'accord, puis la marée montante des idées de violence, ont mis la France
 à mal; elle en a tant souffert que, à présent, à tous les degrés de l'échelle sociale, les esprits réfléchis et conscients de leurs responsabilités, répudient avec horreur le suite de la violence.
 Tout ce qui se pouvait faire pour conduire à résipiscence, pour acheminer vers une pacifique collaboration les mouvements dominés par cet esprit de violence, l'Eglise, sa direction suprême, l'a fait
 et nous ne doutons pas que, plus tard, l'histoire impartiale et sereine, saura le reconnaître. Mais, que de larmes eussent été épargnées si ceux qui contemplant, épouvantés, les conséquences de leurs erreurs, avaient voulu écouter l'Eglise quand elle les avertissait que leurs rêves d'ambition et de grandeur leur faisaient prendre le chemin des ténèbres et de

ren Pius XII

Her er en gennemarbejdet, filosofisk Tale ved den internationale Filosofkongres i Rom fornylig.

og hans Manuskripter

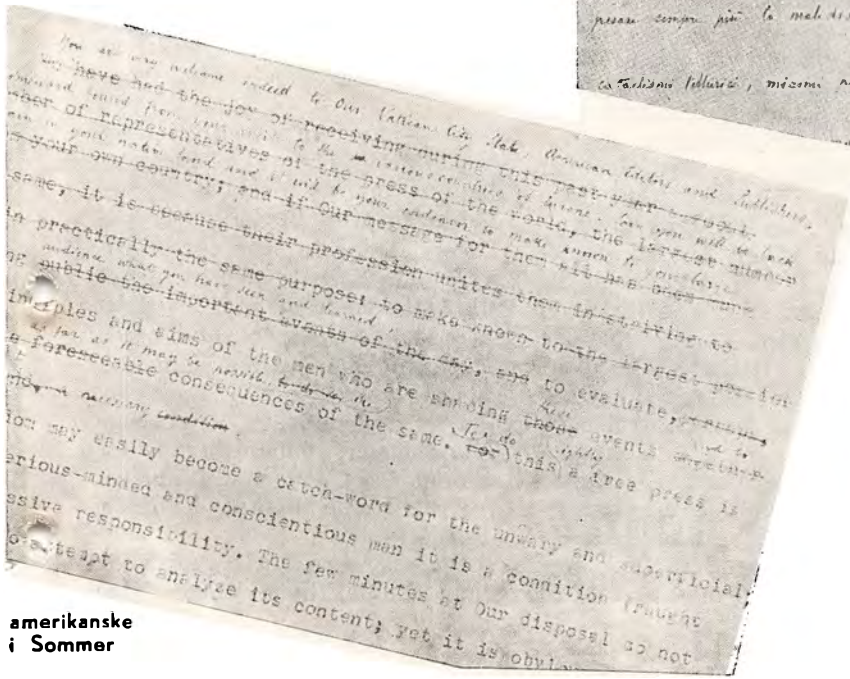
Aarene har ikke ændret Pavens Haandskrift synderligt — således skrev den unge Mgr. Pacelli, da han i 1901 kom til Vatikanet.

paagældende Sprogs bedst mulige Udtryk. Hver Tale har han »filet« paa, som en Kunstner paa sit Kunstværk. Og paa denne Maade, gennem det Arbejde, som han lægger i sine Taler, opnaar han det »fotografiske« Billede, d. v. s. den fulde og hele Raadighed over Manuskriptet.

Jeg har truffet Personer, der har haft Manuskriptet til en Tale i Hænde, naar de hørte ham holde den — og som forbauset gav Udtryk for, hvorledes han med legende Lethed mestrede selv de mest komplicerede Perioder — Ord til andet.

Sædvanligvis benytter den hellige Fader

(Sluttes nederst næste Side)

amerikanske i Sommer

En gotisk Jul

fortalt af en Franciskanerpater

Byen laa mellem de bølgende Høje og sov under den pragtfulde Stjernehimmel. Kun St. Benedikt uden paa Domkirken var vaagen. Han saa Lysene bag Ruderne i de smaa, krogede Gader slukkes eet efter eet. Da alt var helt mørkt, sagde han til sig selv, at intet Menneske nu vilde kunne se ham, og saa forlod han sin Niche og krøb hen ad Muren, idet han med Hænder og Fødder klamrede sig til udhugne Vinranker; og saaledes naaede han Frontespicen med Statuerne af det gamle Testamentes Profeter.

»Noah! Isaias! Abraham!« kaldte han og trak dem i deres Stenkapper.

»Noah, det er mig, Benedikt, Broder Benedikt!«

»Saah? Broder Benedikt?«

»Ja, nedefra. Det er mig, som staar paa den lille Bue, Smedene lavede.«

»Saah? Naa, og hvad vil du saa, Broder?«

»Jeg kommer for at fortælle dig, at det er Juleaften, Aftenen før Guds Søns vidunderlige Fødsel paa Jorden.« Hans Stemme, der kom fra et Sted inde i

hans lange Stenskæg, sang som Vinden i Skovens Træer.

»Ja vist, Benedikt, vist saa — lad os tilbede ham.«

»Nej, nej, ikke endnu,« svarede Benedikt. »Lige siden 1426 har jeg gaaet med en Idé, som jeg gerne vilde betro dig. Hvad mener du om« Og St. Benedikt kom helt hen til Noah og hviskede sin store Plan ind i hans Øre, som var dækket af Aarhundreders Støv. Det maa have været noget vidunderligt, fantastisk og samtidig himmelsk, for Noah kyssede St. Benedikt paa begge hans furede Stenkinder. Sammen vækkede de nu Statuerne, Reliefferne, Stenbillederne paa Sarkofagerne, de smaa Statuer, der var gemt rundt omkring i mørke Kroge, hvor de gamle Billedhuggere havde anbragt dem som Tegn paa deres Kærlighed til Gud; det var en blandet Skare, fra Adam til Nathanael, og nogle af dem beklagede sig over at blive forstyrret.

»Der er ingen, som græder Julenat,« sagde Nathan. »Vær nu rolig, Jeremias; du klager altid.«

Og saa begyndte en Procession, der aldrig havde været Magen til. De vandrede ad de ydre Gallerier og lænede sig af og til ud over Brystværnet for med undrende Blikke at stirre paa den sovende By dernede.

Alle Konger og Profeter fra det gamle Testamente, de store Helgener, som Kirkens Bygmestre havde anbragt ved de mægtige Døre, fra St. Martin til St. Ludvig, de mindre Apostle og de fromme Brødre, — alle havde de forladt deres Nicher. Ikke to af dem lignede hinanden. Hver havde beholdt den Størrelse og den Klædning, som Billedhuggeren havde givet ham. Alle var de gamle, gode, hellige, alle prægede af den gotiske Skønhed. Og imens de vandrede af Sted, blev St. Benedikt ved med at tale til

dem; og han sagde: »Mine Brødre, vi er her for at finde Kristi velsignede Moder.«

»Amen! Amen!« hviskede de alle til Svar.

Modigt førte St. Benedikt dem ud paa Kirkens Apsis: Heroppe, i Stavnen paa et Skib, var den hellige Jomfru blevet anbragt som »Vor Frue af Bølgerne«, der skulde beskytte de rejsende.

Alle de ærværdige Helgener, som stod tæt sammen paa Af-satser, Gallerier og Tagrygge, ventede paa et Tegn. Og pludselig løftede sig fra dem en vidunderlig Bøn til den hellige Jomfru, som løsnede sit Blik fra de straalende Stjerner, vendte sit kronede Hoved mod dem og smilede.

»De bedrøvedes Moder, kærligste Moder!« sang St. Bernhard, og de andre bag ved ham gentog det i Kor. Men ak, ogsaa Helgener kan blive adspredte under Bøn, og flere af de gode gamle Helgener og Helgeninder, som nu pludselig traf hinanden, hviskede sammen og havde morsomme Historier at fortælle.

Men nu hævede St. Benedikt Stemmen og talte til Vor Frue: »Hil dig, Maria, fuld af Naade Men Frelseren er ikke med dig, og det er Julenat. — Det er Julenat, og vi, vi vilde blive saa lykkelige, — mine Brødre og jeg, hvis du vilde — — hvis bare du vilde — —«

»Skulde man nu have troet det om St. Benedikt,« brummede en skægget Helgen. »Tænk, at han kan være saa paatrængende!«

»— — hvis du, o helligste Moder, vilde leve din Søns Fødselsdag om for os,« fortsatte St. Benedikt til alles Forbavelse.

Hendes eneste Svar var at stige ned fra Skibet; men St. Benedikt standsede hende, da hun satte sin Fod paa en smal Kant.

»Alting maa gøres som det sømmer sig,« sagde han; og han, Ordenslivets egentlige Grundlægger, vidste, hvad der sømmede sig. »Du maa ikke gaa, du velsignede blandt Kvinder, vi vil — —«

»Vi vil bære dig!« raabte de smaa Engle, hvis Vinger lige

TALEREN PIUS XII

fortsat fra foregaaende Side

Skrivemaskinen — foretrækker den endog frem for at skrive med Haanden — men nu og da bruger han dog ogsaa Fyldepen, og man genfinder da den minutløse Nøjagtighed, som allerede prægede den unge Monsignore Pacelli, da han i 1901 for første Gang satte Foden indenfor i den pavelige Kurie.

Hertil kommer endelig, at den hellige Fader er en Taler af Formaat. Man fornemmer i hvert af hans Ord den Hjertens Glød, der besjæler hans Indre!

akkurat var begyndt at vokse frem.

»I smaa Engle, gør mig den Tjeneste at flyve hen og lege et andet Sted, og det lidt hurtigt. St. Michael, kan du ikke passe en Smule bedre paa dine unge Novicer?« skændte St. Benedikt. »Sørg for, at de ikke bliver ved med at løbe omkring Benene paa os, og hold Øje med Smaadjævlene ved Tagrenderne, saa de ikke kommer i Vejen for Processionen.«

St. Benedikt krøb op paa en

hovedløs Statue, der var for gammel til at blive vækket, og begyndte at ordne det hele. »Her skal vi have det gamle Testamente, alle Medlemmer af det gamle Testamente!« raabte han. »Men efter Rang, naturligvis! Adam og Eva kommer først, derefter Kongerne og saa Profeterne. Gaa fremefter, Konger! Hele det gamle Testamente gaar forrest. Ja, Englene maa gerne blæse i Trompet, men ikke for højt. Herhen, Engle! Men vent lidt med at spille! Aah, helleglode Moder, sikken et Roderi!«

»Ønsker du dine Venner samlet omkring dig?« spurgte St.

Paconius den hellige Jomfru; han havde grundlagt Ordenssamfund før St. Benedikt og vovede derfor at blande sig i Sagerne.

Hun smilede. »Ikke andre end St. Joseph,« svarede hun.

»St. Exupère, vil du gaa paa Jagt efter St. Joseph og bede ham komme?« Og den gamle franske Biskop fik fat paa et Par andre og saa begav de sig af Sted for at finde St. Joseph paa et af Nord-Gallerierne.

Men St. Benedikt kunde ikke holde sig i Ro i Ventetiden; han ordnede alle Processionens Deltagere, ikke efter Størrelse, men efter Dyd, og det var jo kun rimeligt.

Ret længe varede det ikke, før St. Exupère og hans Venner kom tilbage. »Her er St. Joseph! Længe leve St. Joseph!« raabte de, og banede Vej for ham. St. Joseph havde tænkt paa alt;

mens de andre havde snakket, havde han blandt de Figurer, som fremstillede lugten til Ægypten, fundet det lille Æsel fra Bethlehemsstalden, saadant et ganske lille lavbenet, svejrygget Æsel, der manglede baade Øren og Hale. Den hellige Jomfru smilede til St.

Joseph og klappede det lille Æsel, som trods alt var stærkt nok til at bære hende; og saa hjalp de hellige Kvinder hende op paa det.

Med en Stemme, der skælvede af Bevægelse, raabte St. Benedikt: »Alle paa Plads i Juleprocessionen!« Og saa begyndte de deres Vandring.

Der gik Englene, de første Mennesker, Profeterne, Jøderne, de vise Mænd; saa kom Apostle, Martyrer, Nonner, Bekendere, Kirkelærere, Munke, Soldater, utallige Helgener, hvis Navne ingen mere husker, men hvis Salighed i Himlen er stor.

De brændende Kærter lyste paa deres Sceptre og Kors, Mitraer og Hætter, Tiaraer og Kroner, paa deres symbolske Dyr og paa deres Værktøj. Der var store og smaa, rigt klædte og næsten nøgne; men alle smilede de, mens de, under Lovprisning af Gud, vandrede forbi udhuggede Blomster, Vinduesroser, Buer og Smaataarne, ned ad de store Taarnes Trapper og ind i Helligdommen. St. Peter havde Høvelerne til de tre store Porte, hvorigennem de kom ind i Kirkeskibet; og saa gik de under Buerne opad mod Koret, ganske tavse, og deres Skridt gav Genlyd, naar de traadte paa Kardinalernes Gravstene i Gulvet. Hoved- og Sideskibe fyldtes, Triforiet, Tværskibet, ja, selv Tribunen mellem Skib og Kor; og endelig naaede den hellige Jomfru sit eget Kappel.

Nu begyndte Englene fra Vinduerne højt oppe at synge til et overjordisk Orgels Klang; og gennem hele den forsamlede Helgenskare lød en Hvisken, næsten som en blid Sang: »Messias kommer!«

Foran Vor Frues Alter sad den hellige Jomfru, indhyllet i sin smukke blaa Kjoles dybe Folder. St. Joseph stod og betragtede hende, og paa den ene Side knælede det lille Æsel, mens en meget medtaget Kalv fra St. Matthæus' Niche kikkede frem paa den anden Side.

»Messias! Messias!« lød det fra de hellige. Og »Glo-o-ri-a!« sang Englene.

Det gamle og det nye Testamente ventede sammen paa Messias. Men saa traadte St. Frans af Assisi frem og hilste ærbødigt paa St. Benedikt. »Broder,« sagde han, »ikke blot Menneskene bør være Vidne til Frelserens Fødsel; ogsaa vore smaa Brødre Dyrene vilde løle sig lykkelige over at være til Stede.« Og St. Frans skyndte sig af Sted, op ad stejle og smalle Trapper, ind i de fjerneste Kroge, og med sin milde Stemme kaldte han paa alle Middelalderens fantastiske Dyr, Heste, Geder, Enhjørninger, Tyre, Bjørne, Flodheste og Skorpioner. Fra

Taarnenes udhuggede Ornamenter kom de tumlende, løbende, springende ned; og da de forsamlede Helgener saa dem, raabte nogle: »Hvorfor ikke ogsaa indbyde Djævlene?«

St. Frans (der jo, ligesom St. Terese, græd, fordi Djævlene ikke kunde elske Jesus) blev straks ivrig og begav sig ud paa en ny Ekspedition, denne Gang til de gamle Billedhuggeres Fremstilling af Dommedag.

»Ære være Gud i det høje! Pris Herren, mine Brødre!« raabte han.

Og de fulgte ham straks: smaa Djævlene med lang Hale, spidse Øren og skarpe Tænder; store Djævlene med Hestefødder og krum Næse; flere og flere, tynde og tykke, rundryggede og hjulbenede, med Vinger besatte med Pigge, og med Svømmehud mellem Fingrene; alle Domkirkens frygtelige Djævlene kom. Helgenerne gjorde Plads for dem og sørgede for, at de blev anbragt i første Række; og Djævlene opførte sig baade pænt og ærbødigt og saa næsten ud, som om de gerne vilde omvende sig.

Nu var omsider alle Kirkens Staturer forsamlede. Men det guddommelige Barn var ikke kommet. St. Joseph begyndte at se træt ud; Æslet fik Krampe i sine smaa Ben, Dyrene var ganske stille, kun Fuglene fløj kvidrende omkring.

Men hvor var St. Benedikt?

Da stod han der med eet. Abbedens Mitra og Stav havde han lagt fra sig; og iført Ypperstepræstens Kappe bar han højtideligt paa sine Arme et vidunderlig skønt, smilende Barn med Kongekrone paa Hovedet og Æble og Scepter i Hænderne.

»Jesus, Jesus!« lød det, ærbødigt og betaget.

Palmebladene paa Buerne vajede, og Musikken fyldte Domkirken, klagende, som Stemmen fra den Verden, der ventede paa og længtes efter Frelsen.

Omsider naaede St. Benedikt frem til den hellige Jomfru og knælede foran hende, mens han, med Taarerne løbende ned over de furede Stenkinder, hviskede:

»Kvinde, se, her er din Søn.«

Alle Helgenerne var jublende glade; Kirken fyldtes af et overjordisk Lys; alt blev badet i en Strøm af himmelsk Naade, sendt ned til Jorden af Kongernes Konge.

Pludselig gav alle Kirkens Klokker sig til at ringe; og Taarnene, der allerede var ved at blive graa i Morgendæmringen, kastede Lyden tilbage, saa Lufte syntes at vibrere.

»Hil dig, Maria, fuld af Naade,« begyndte St. Benedikt; og

de andre fortsatte: »Herren er med dig, velsignet er du iblandt Kvinder, og velsignet er dit Livs Frugt, Jesus. Hellige Maria, Guds Moder, bed for os Syndere, nu, og i vor Dødstime. Amen.«

»Amen — Amen — —« lød det, svagere og svagere, som et hendøende Ekko. For alle Staturerne var vendt tilbage til deres Nicher, Helgenerne og Dyrene og Djævlene stod paa Søjlerne og langs Gallerierne og paa Tagene; og alle var de fuldkomment ubevægelige.

Ved en Grænserevision

Hospitiet paa Lille Sct. Bernhard tilbage til Frankrig

Ved den nylig stedfundne Grænserevision mellem Italien og Frankrig kom *Hospitiet paa Lille Sct. Bernhard* paany paa franske Hænder. Denne gamle velgørende Institution blev under den tyske Besættelse af Alpepasset særdeles ilde medtaget: Stengulvene blev brudt op, Væggene slaaet sønder og alt det indre ødelagt. Da de ubudne Gæster forlod Stedet, havde de ydermere den Taktløshed at efterlade deres Renovation som Visitkort i den Del af Bygningen, der tidligere havde tjent som Kapel. I Nærheden af Hospitiet fandt man endvidere — paa italiensk Grund — en Massegrav med 27 franske Gidsler, deriblandt flere Præster. Ligene var stampet sammen, mishandlet og laa kun skjult under et ganske tyndt Lag Jord.

Hospitiet paa Lille Sct. Bernhard-Passet er en ældgammel kristen Institution. I Aarhundreder gik den eneste Vej mellem Frankrig og Italien her over Passet. End ikke om Sommeren, naar Taagen lurede eller Uvejret kom overraskende, var Pasvejen ufarlig. Om Vinteren og ved Tøbrudstid om Foraaret var den en direkte Dødsfælde. Ikke for ingen Ting bar Vejen gennem den nærliggende, dybe Slugt, Navnet: Dødsfælden.

Allerede i det 5. Aarhundrede

havde Kirken og de Kristne Opmærksomheden henledt paa de Rejsende, der skulde passere Alpepassene. I Aaret 777 henstillede Pave Hadrian I. i en meget indtrængende Skrivelse til Kejser Karl den Store at drage Om-sorg for Hospitser for de vejfarende — og i Særdeleshed de to, der idag er kendt som Store og Lille Sct. Bernhard. I Nærheden af det Sted, hvor Romerne rejste deres Jupitertempel, indrettede de Kristne paa Ruinerne af de forfaldne Militærposter forskellige Beskyttelseshytter, hvor de Alpevejfarende kunde søge Tilflugt og Beskyttelse.

Enhver ved, at det er Augustinerkorherrene, der Vinter som Sommer holder Vagt og Ud-kig efter vejfarende og vildfarne heroppe i 2000 Meters Højde. Naar Taagen sænker sig over Dalene, eller Snestormen hyler over Bjærgene, lyder Hospitsets Stormklokke gennem Naturkræfternes Larmen, og Munke-ne drager med deres trofaste Bernardinerhunde ud paa Eftersøgning efter vildfarne eller nødstedte Alperejsende for at lede dem sikkert i Hus.

Den største af disse Munke var den hellige Bernhard af Menthon. Som ung kom han til Paris for at studere, men i 948 kaldte Faderen ham tilbage for at lade ham formæle med den

ædle og ligesaa kloge som henrivende Margret de Noilans. Et Ægteskab skulde fjerne alle den unge Mands Klostersnykker — mente Faderen. Efter Datidens Skik og Brug var det Forældrene, der »besørgede« Bruden, og den lydige Søn vovede ikke at sætte sig op imod det af Forældrene truffne Arrangement. Aftenen før Bryllupsdagen sneg han sig imidlertid hjemmefra, drog ved Nattetide forbi det forfaldne Hospitium paa Lille Sct. Bernhard paa Vej mod Aosta, der var savojsk Omraade. Den forladte Brud forstod imidlertid hans ædle Hensigter, — og gik ligesaa i Kloster. Og Bernhard genopførte Hospitjerne paa Store og Lille Sct. Bernhard og grund-

lagde en Munkeorden til at drage Omsorg for de Rejsende. Hans første Gerning var at rense Pashøjderne for de mauriske Røverbander, der havde slaaget sig ned her og overfaldt og udplyndrede Alpevandrerne.

I 1752 opløste Kongen af Piemont Hospitiet paa Lille Sct. Bernhard og overdrog det til den italienske Mauritius- og Lazarusorden. I Tidens Løb mistede det sin religiøs-caritative Karakter og forfaldt, og de forladte Lokaliteter blev senere til en Gendarmeripost.

Vejene over Passene mistede imidlertid lidt efter lidt deres Betydning, der bores store Tunneler, hvor kontinentale Ruter raser igennem ved

Nat og Dag. Men idag er Vejen over Lille Sct. Bernhard atter i Brug. Det er hovedsagelig italienske Arbejdere, der søger Arbejde i Frankrig, som tager denne Vej, idet de er for fattige til at betale Jernbanerejsen. Og nu er det Spørgsmaalet, om de nye »Ejere« af Passet forstaar den ny Tid og giver Korherrerne paa Store Sct. Bernhard Hospitiet paa Lille Sct. Bernhard tilbage, Stedet, hvorfra Italien fordrev dem for 200 Aar siden. Ganske vist vilde det ikke være nogen fyrstelig Gave, thi trods det imponerende Ydre er det en trøstesløs Ruin inden Døre, og det vil koste Summer at bringe det blot nogenlunde paa Fode igen.

Pavelig Haandskrivelse til Kong Gustav af Sverige

Paa Jubilæumsdagen modtog Kong Gustav en egenhændig Lykønskning fra den hellige Fader. Haandskrivelsen var affattet paa Fransk og havde følgende Ordlyd:

Til hans Majestæt Gustav V., Sveriges Konge.

Det 40 Aars Regeringsjubilæum, som det svenske Folk berejder sig til at skulle fejre med en saa dyb og taknemmelig Glæde, byder Os en kærkommen Lejlighed til at give Udtryk for Vor Agtelse og Sympati for dette Folks hæderkronede Monark. Vi skal ikke glemme den elskværdige Opmærksomhed, med hvilken Deres Majestæt ved gentagne Lejligheder har sendt Os og Pavedømmet sine Lykønsknin-ger, ej heller det hjertelige Møde, ved hvilket Vi for Aar tilbage havde Anledning til at gøre Eders Majestæts personlige Bekendtskab.

Det er derfor af ganske Hjer-te, at Vi paa denne Dag lykøn-sker Eders Majestæt og det Ri-ge, som nu i Aarevis har nydt Gavn af Eders Majestæts Klog-skab og Hengivenhed, og det er ogsaa af ganske Hjer-te, at Vi be-

(Sluttes Side 561)

Julen nærmer sig med stærke Skridt, men hernede i Middelhavet har vi Sommer og Sol.

En tidlig Morgen glider Luk-susdamperen »Den hvide Svane« ind i den for alle Vinde godt skærmede Ceuta Havn. For vore Øjne ligger en stor, smuk, hvid By op ad en Bjergside og med en Baggrund af endnu højere Bjergkamme og Tinder. (— Mon der er ret meget tilbage af denne Idyl, siden Krigen ogsaa ramte den?)

Ceuta er fornem, men den er ogsaa fattig, naar man kommer ind i det gamle Araberkvarter. Det er dog ikke denne By, der faar ret langt Besøg, da hele denne Dag skal gives til et Besøg oppe i Tetuan. Denne By er den typiske Araberby, men har ogsaa sin spanske Afdeling, hvortil Byporte fører.

Ekstratog holdt parat til Transporten, — for saadan kunde den passende kaldes. Vognene var rædselsfulde og raslede saa infernalsk, at enhver Form for Samtale var udelukket. Hele Turen tog dog kun en Time, og der var nok at se paa: herlig Strand, vældige Klitsænkninger, hvor det ikke er Marehalm, der dander Bevoksningen, men derimod Kaktus i uendelige Mængder og Arter. Ind imellem smaa Dværg-

palmer, Mimosabuske, smaa Eucalyptustræer og enkelte Figen-træer, der dog nu har deres Hvilperiode. Efterhaanden er vi drejet lidt op fra Havet, og saasnart der ses den mindste Smule Græsning, ses ogsaa Geder og Faar med deres Vogtere. Oftest gamle Arabermænd i mere end

er Stationen. Her møder vi rigtigt det fremmede. Toget er ikke længere noget Ekstratog, men skal tilbage med den mest brogede Forsamling, vi endnu har set: Mænd i hvide Skjorter med Slids i Siderne, Benklæderne snøret sammen forneden med en Snor, gule fladbundede Sanda-

Araber-Hassan

Skitse fra Sicilien
af Lydia Borberg

fejrer Jul —

rædselsfulde Laser af Sække-lærred og med et Hjørne af Sækken til at dække Hovedet mod Solen. Nærmere op mod Tetuan Pragtvillaer med skønne dyrkede Haver. Fælles for dem alle er et stort Cementbassin fyldt med Regnvand saavel til Vanding som til Brug i Huset.

Timen er gaaet hurtigere end ventet, og pludselig holder Toget foran en imponerende slotslignende hvid Bygning, — det

ler, som det er os ubegribeligt, at de kan beholde paa, naar de haster af Sted med deres tunge Byrder, hvoraf de fleste er Sække med tungt Indhold. Ogsaa Sælgere myldrer det med, bl. a. en ung Knøs, der overraskede os med paa Dansk at sige: »De skal ikke handle med ham, for han snyder«! Vi spurgte ham, hvor han havde lært Dansk, hvortil han svarede med et bredt Grin: »I Skolen«. At det var en Missionsskole, fik vi ud af ham, men ikke hvor den ligger. Hassan hedder han, og han bad os om at tænke paa ham som »Araber-Hassan«. Adskillige Førere stod utaalmodige for at komme afsted med hver sin lille Gruppe, saa vi maatte afbryde dette lille morsomme Møde, — lidet anende, at vi skulde faa Lejlighed til at møde ham igen.

Vor Gruppe fik den flotteste gamle skæggede Araber i sort Kaftan med hvid Halsstrimmel, hvide Revers, og om Panden en bred hvid Strimmel indenfor det sorte Hovedklæde, — virkelig en værdig Repræsentant. Snart var vi oppe i den gamle Bydel. Gaderne smalle, Husene forbundet med Buer, og mellem disse igen et Tag af Palmeblade for at give Skaansel mod Solens Straaler. Her vrimler af Arabermænd i alle Afskygninger og Kvinder

Udsigt over Middelhavet og Ætna fra det græske Teater i Taormina

med tilhullede Ansigter, oftest med en lille Unge i en Fold paa Ryggen af Moderens Kaftan. Børn tigger, — Æsler slæber Byrder saa store, at de er ved at tage hele Gadens Bredde. De Handlende sidder i Rendestene med deres Bod foran de korslagte Ben: Høns med sammenbundne Ben, (de slagtes paa Stedet, naar de er solgt), Lammehoveder med Uld og det hele. Et Sted et Bræt med Hjerne og anden Indmad. Der hyles, skrives og raabes, naar Æsler kommer for nær, eller naar Kunders Opmærksomhed skal tiltrækkes.

Araberne her er alt andet end venligt stemt, og Føreren passer nøje paa, at ingen Turist vover sig hen til en Dør for at kigge ind. Det er fristende at gøre Ophold ved en eller anden af de mange Boder med Læderting og Broderier, — det fik vi ogsaa Lov til, hver Gruppe dog i hver sin Butik. Dejlige Ting var der, og Priserne kontrollerede Føreren. Var Prisen sat for højt, maatte der betales tilbage, men havde Kunden presset Prisen for lavt, saa maatte der efterbetales, — han var meget vaagen og meget bestemt. Færdig her førte han os ind i en fornem Arabers Hus, — det staar nu som Museum. Gaarden er mosaiklagt og i Midten findes et herligt Springvand midt i det skønneste Blomsterbed. Husets underste Etage er meget mørk og rummer nogle Køkkener med en Del besynderligt Inventar. Op ad en udvendig Trappe til en Svalegang, hvor der er orientalske Forhæng ind til de fire Dagligstuer, der hver har huset sin af Araberens Hustruer. Alle er de ens: kostbare Tæpper paa Vægge, Gulv, Løjbænk. Skamler af brogede Skindlapper. Oljelamper paa Væggen. Arabermandens Stuer blev ikke fremvist, — ved Spørgsmaal derom fik vi intet Svar.

Med dette Besøg var den arabiske Bydel set, og nu gik Turen ud gennem en Byport, hvor to kæmpestore Araber-Politibetjente gav Tilladelsen til Passage. Den spanske Bydel virker helt overvældende: brede Boulevarder og flotte Bygninger. I Ho-

tel National, en Art Gaardsplads med Søjlerække omkring og med Ovenlys, serveredes arabisk Kaffe og — Carlsberg, for dem, der ønskede at betale denne selv, den kostede 3 Pesetas, men Tjernerne gav ikke igen, hvor stor Seddel de end fik.

Snart var denne Tur til Ende, det begyndte pludselig at skumre, og inden vor Fører var naaet ned til Stationen med os, var det mørkt. Alle Lys blev tændt, og det blev den skønneste Tur ned mod Ceuta og ned mod vort herlige Skib, der laa som et straalende Fepalads. Maanen kom op, den er kun Halvmaane, men i Stedet for at vi hjemme har den paa Højkant, ligger den her som en Vugge, — et ejendommeligt Syn, som det er vanskeligt at løsrive sig fra.

Efter en herlig Middag: Grape-Frugt, Suppe, stegt Rødspættefilet, Kalvesteg med Grøntsager, Is, en Skaal med Bananer, Appelsiner, Ferskner, Æbler og Pærer, gik vi ud til Elevatoren, der førte os op i Rygesalonen til Mokkaen.

Netop denne Aften blev der givet Tilladelse til under Førerskab af en Skibsofficer at faa Køkkener og Kølerum, Badeafdeling med Massagerum og andet ellers utilgængeligt forevist. Stor var vor Forbløffelse, da Hassan med et mere end bredt Grin hilste genkendende paa os ved et af de store Komfurer. Han skyndte sig at fortælle, at han havde sine Papirer i Orden og var rigtigt engageret som Køkkenmedhjælper. Han havde sejlet før, og nu vilde han med til Sicilien for at holde Jul der og opleve, hvordan den var. Hjem havde han intet af, saa der var ingen, der savnede ham. Tale italiensk skulde han snart faa lært, det skulde der ikke mange Dage til, da en af de andre Køkkendrenge var Italiener. Han hed Bruno og hørte hjemme oppe i Taormina, saa han skulde med ham hjem. Hvor længe han saa vilde blive i Italien, det skulde Tiden vise. Han havde kun bundet sig til denne ene Rejse, saa han kunde selv indrette sin

(Fortsættes Side 554)

URBI ET ORBI

Vatikanstaten

I en ledende Artikel tager »Observatore Romano« under Overskriften »Til Kendsgerningerne« Stilling til den kommunistiske Propaganda, der i den seneste Tid — formentlig som Følge af de forskellige mislykkede kommunistiske Aktioner — er blusset op paany og som hævder, at Vatikanet har tilsluttet sig den anglo-saxiske imperialistiske Front, der forbereder den tredje Verdenskrig. Denne kommunistiske Schlager har imidlertid — hævder Bladet — mistet sin Virkning paa Italiens tænkende Arbejderklasse. — Endvidere har den romerske Kommunistpresse allerede haft travlt med Pave Pius XII's ny Encyklika »Mediator Dei«, omend dette Dokument har en rent religiøs Karakter. »Observatore Romano« bemærker i denne Forbindelse, at Kommunisterne nu har kastet Masken og konstaterer blot, at de for et halvt Aar siden stemte for Lateranforligets Optagelse i den ny italienske Forfatning, medens de idag drager til Felts imod Pavens religiøse Læreembede.

England

Benjamino Gigli besøger for Tiden England og giver bl. a. en Række Koncerter i Albert Hall. Naar den fejrede Sanger gæster London, plejer han altid at overvære Messen i Corpus Christi Church i Maiden Lane, og han har denne Gang ligesom tidligere deltaget i Korsangen under Søndagsmessen.

Holland

De hollandske Biskopper beskæftiger sig i et fælles Hyrdebrev med Problemet Bolignøden og henviser til de skæbnesvangre religiøse, moralske og sociale Følger af Øjeblikkets katastrofale Mangel paa Huse. Det er Katolikernes Pligt, udtaler Biskopperne, i saa vidt Udstrækning som muligt at støtte Regeringens Bestræbelser for at afhjælpe Bolignøden, idet Tusindvis af Børn befinder sig i den allerstørste legemlige og aandelige Nødssituation som Følge af Manglen paa Lejligheder.

Tyskland

Afnazificeringsdomstolen i München har frafaldet Anklagen mod den tidligere Hjælpebiskop i München, Mgr. Scharnagel, for Samarbejde med Nazisterne efter at Hovedvidnet i Sagen har tilstaaet, at hans Paastand var fri Fantasi!

Genopbygningen af Monte Cassino er begyndt

De enorme Oprydningsarbejder i Klostertomten paa Monte Cassino er nu tilendebragt, og i Begyndelsen af December blev de første Skridt taget til Genopbygningen af Benediktinerordenens Moderkloster, som blev lagt i Grus under Krigen. Paa den hellige Faders udtrykkelige Ønske genopføres Klosteret saaledes, at det kommer til at se ud nøjagtigt som det saa ud før Katastrofen. Man regner med, at Arbejdet med Genopbygningen vil tage omkring 10 Aar.

Russerne „kan ikke finde“ de tyske Biskoppers Protest!

De tyske Biskopper har — som tidligere med Anledning af de talrige Bortførelser af Børn og Unge i den russisk-besatte Zone — sendt en Protestskrivelse til det allierede Kontrolraad i Berlin. I Anledning af de talrige Pressemeddelelser, der har været fremmede om den Sag vedrørende, har Sekretariatet for den sovjetiske Repræsentation ved Kontrolraadet i Berlin følt sig foranlediget til at udsende en Erklæring, hvori det bl. a. hedder, at der »ikke skal være indgaaet hverken Skrivelser eller Protest fra de tyske Biskopper eller andre gejstlige Rangs personer«.

Den Forbindelse erklærer det ærkebiskoppelige Generalvikariat i Köln, at Protesten, der var underskrevet af Kardinal Frings, er blevet tilsendt Kontrolraadet 19. September 1947 ad den fortløbende Henvendelse foreskrevne Vej og Episkopatet understreger i den nu publicerede Redegørelse, at man intet har at gøre med tidligere Pressemeddelelser og den deraf afledede Polemik men at man paany maa kræve en Undersøgelse af det fremsendte og stadig uimodsagte Brevmateriale. — Der er som bekendt endnu intet Svar afgivet paa Henvendelsen.

Mexicanere besøger den hellige Fader

En Gruppe mexikanske Pilgrimme, der skal deltage i den store Maria-Kongressom afholdes i Portugal i nærmeste Fremtid, har aflagt Besøg hos den hellige Fader.

»MEDIATOR DEI«

Ny Encyklika om Kirkens Litugi

Pave Pius XII har udsendt en ny Rundskrivelse, der indledes med Ordene »Mediator Dei« og handler om Kirkens Liturgi.

Den nye Encyklika maa opfattes som 2. Del af det Værk, der paabegyndtes i 1943 med Rundskrivelsen »*Mystici corporis*«. Medens den første handlede om Kirkens indre Liv og gav et Rids af dens dogmatiske Grundlag, tolker den nye Encyklika den rigtige Lære om de liturgiske Bestemmelser og indskærper nøje Overholdelsen af disse.

»Pastor Angelicus«, der frem for alt er Sjælens Hyrde, har følt sig foranlediget til netop i vor forvirrede Tid, hvor der løbes Storm mod alle guddommelige og menneskelige Indstiftelser, at minde os om, hvor paakrævet det er nøje at overholde de liturgiske Forskrifter for derved at værne om Troens Uforfalskethed, Sædernes Renhed, Fromhedslivets Opretholdelse og Gudstjenestens Helligeholdelse, vel vidende om, at det eneste urokkelige Holdpunkt for en

vaklende Verdensorden er en Fornylse i Kristus.

Efter at have omtalt de forskellige Modsætninger, der er opstaaet i Tidens Løb og efter at have givet en Forklaring paa og en Bedømmelse af hver enkelt af de nævnte Tilfælde, giver Encyklikaen Svar paa alle de Spørgsmaal, der i de senere Aar er dukket op paa Liturgiens videnskabelige og praktiske Omraade. Encyklikaen er derfor ikke alene en »Beskyttelsesforanstaltning« for Troens og Gudsdyrkelsens Hellighed, men tillige ogsaa af afgørende Betydning for det aandelige Livs Vækst og Trivsel.

Enkelte Spørgsmaal af praktisk Natur behandles udførligt, som f. Eks. den moderne Kirkesang, Lægfolkets Benyttelse af Missalet, Opfordring til Deltagelse i det hellige Offer, Kirkesprogets Betydning, Paramenternes liturgiske Farve og sluttelig en Række Bestemmelser vedrørende Oprettelse af en Diocesan-kommission til at overvaage, at de liturgiske Forskrifter nøje overholdes.

Efter nogle indledende Ord om Pavens Bevæggrunde til at udsende det nye Dokument, følger Encyklikaens Hovedafsnit i fire Dele.

I det første Afsnit behandles Liturgiens Væsen, Oprindelse og Udvikling. Af særlig Betydning er Udtalelserne om den saakaldte objektive og subjektive Fromhed, om den præstelige Værdighed og om den skyldige Ærbødighed overfor Overleveringen.

Rundskrivelsens andet Afsnit behandler den hellige Eukaristi, og der redegøres for det hellige Offers Karakter, for de troendes Deltagelse i Messeofferet, for den hellige Kommunion og den eukaristiske Tilbedelse.

Det tredje Afsnit er helliget det guddommelige Officium (Breviaret), det liturgiske Aar og Helgenfesterne. Der redegøres kort for, hvorledes Forløsningshemmeligheden er levendegjort i den liturgiske Handling. Endvidere anbefales Andagten til Gudsmoder og Lægfolkets Deltagelse i den højtidelige Vesper.

Det fjerde og sidste Afsnit er helliget pastorale Formaninger. Det begynder med en indtrængende Formaning til betragtede Bøn, Samvittighedsransagelse og de aandelige Fromhedsøvelser. Det er dog ikke nødvendigt

(Sluttes Side 561)

Frankrigs Biskopper maner til Næstekærlighed

De franske Kardinaler og Ærkebiskopper har fornylig været samlet til en Konference i Paris og efter Konferencen udsendtes en Henvendelse til de franske Katolikker. Denne tager i første Række Sigte paa Skoleproblemet og betoner paany de franske Katolikkers Krav paa Undervisningsfrihed.

Til Slut kalder Kardinalerne og Ærkebiskopperne til kristen Solidaritet, til kristen Broderkærlighed. »Paa Tærskelen til en Vinter, der kan ventes at blive haardere end de tidligere, maa vi hjælpe og støtte hinanden«. Den, der sniger sig uden om sin Pligt, gør sig skyldig i Forbrydelse mod Samfundet, det gælder især alle dem, der søger økonomisk og materiel Gevinst paa andres Bekostning, f. Eks. Sortbørsgrossererne. En stor moralsk Krise hjem søger i Dag alle Klasser og Befolkningsgrupper, det politiske Liv kendetegnes i Øjeblikkets Virvar og fortvivlede økonomiske Situation af en »sorgen for sig selv først«. Episkopatet mener dog, at selv de mest berettigede og retfærdige Reformere vil være uden Virkning, saalænge man ikke parallelt med de mate-

rielle Bestræbelser sørger for Borgernes aandelige Vel og i Stedet for at berøve dem deres religiøse Liv søger at fremme dette. »Lad os Katolikker gaa i Spidsen og vise vore Medmennesker vor Vilje til at medvirke gennem vor Handel og Vandel«, hedder det til Slut i Kundgørelsen.

Vatikanet og Palæstina-spørgsmaalet

I »Quotidiano«, Organet for den katolske Aktion i Italien, fandtes i sidste Uge en ledende Artikel om Konflikten i Palæstina. Artiklen maa formentlig betragtes som et Udtryk for Vatikanets Syn paa UNO's Beslutning om Delingen af Palæstina, og Bladet giver Udtryk for den bestemte Forventning, at der ved Nyordningen tages berettigede Hensyn til de gamle kristne Rettigheder i det hellige Land. Pavedømmet har altid — hedder det i Artiklen — repræsenteret den Grundsætning, at en Fred kun er mulig i Sandhed og Retfærdighed, og at Magtanvendelse aldrig er i Stand til at skabe en dadelfri Fremtidsordning. Dette gælder ogsaa Palæstina. Pavedømmet er ikke indifferent i dette Spørgsmaal, men staar virkelig over Partierne.

For bedre Filmsmoral

For ses et Par unge Mennesker, der af Kardinal Dougherty i Philadelphia har indledt Demonstrationer, som de katolske Ungdommenslutninger har arrangeret.

Araber-Hassan fejrer Jul —

(Fortsat fra Side 551)

Tid. Heller ikke Bruno skulde med længere, han havde kun sejet en Maaned for at tjene Penge til et Æsel og Seletøj til en lille Vogn, han selv havde lavet.

Nogen Forbavselse vakte jo nok denne Samtale mellem Passagererne og den nye glade Araber-Køkkendreng, men ingen forstod Sproget, derfor blev der heller ikke spurgt.

— — —
De ca. 3 Døgns Sejllads var som et eneste langt dejligt Eventyr. Solen skinnede fra en skyfri Himmel, og vi havde konstant 28° C. Dagen igennem. Svømmebassinet havde god Tilslutning, og Ligestolene blev flyttet fra det lukkede Promenadedæk ud paa Soldækkene, de tre Tennisbaner var optaget, ligesom alle de mange forskellige Dækspil. Selvom Middelhavet viste gode Bølger, mærkedes det ikke paa det store Skib. Aftenerne bød paa Underholdning af forskellig Art, lige fra Filmsforestilling, Dans, til Andagter og Gudstjenester, alle kunde faa deres Ønsker opfyldt.

Ingen Rejse kunde være behageligere og skønnere. Tiden gik saa hurtigt, at vi næsten blev overraskede, da Sicilien dukkede op forude. Da tog Udsigten over Landet alles Interesse, — de laa der, alle de mange Byer som Perler paa en Snor, men ingen af Stederne skulde der lægges til. Castello Passero nede i Spidsen var sidste Punkt, før vi kunde se ind mod Rejsens Maal: Siracusa, og snart gled vi ind i Havnen. En hvid By glitrede i det sidste Solskær. Hvordan Byen ellers var, maatte vi vente at se til i Morgen, da kun de Passagerer, der havde hjemme her, gik fra Borde, mens alle vi andre kunde betragte Skibet som vort Hotel for denne Nat, selv om vi ikke skulde med paa Skibets videre Rejse.

Tidlig næste Morgen tog vi Afsked med vort dejlige Skib. En

Drosje holdt lige parat, og vi kørte op til Hovedbanegaarden, hvor vi satte Bagagen ind. Herfra skulde vi paa Konsulatet, da Passene skulde stemples. — Kusken vilde dog ikke tage imod sin Betaling, men bød os en Rundtur for en fast, meget billig Pris: 40 Lire. Turen skulde omfatte: det gamle græske Amfiteater, Katakomberne, Kapucinerhaven og tilbage til Banegaarden saa tidligt, at vi kunde naa Ekspresen Kl. 13½.

Det første Indtryk, man faar af Syracus er, at alle Bygningerne er saa blændende hvide, at det skærer i Øjnene. Byen er delt i to Dele, den nyere Del, Maritima, der egentlig er en Ø, forbundet med den gamle By ved en Bro. Maritima virker som en vældig Fæstning, da store Dele af den er omgærdet af kolossale Cementmure og afspærret. En meget flot Promenade er her, og tæt med smaa lave Stenbænke. Byen vrimler af Børn af alle mulige Nationaliteter, lige fra det mørkeste til det helt nordiske lyse, og fælles for dem alle en ganske enestaaende Frækhed. Vor Kusk kørte godt til, og snart var vi ude mellem høje Cementmure beplantet oven paa med Glasskaar for at værne Haven indenfor mod ubudne Gæster. Vejen er meget smal, og vi kørte som gennem et tykt Lag Mel, saa støvet var her. Snart naaede vi ud til Amfiteatret, vældigt i Omfang og for Størstedelen velbevaret.

Kusken bad os skynde os her, da de to sidste Steder nødvendigvis maatte have god Tid. Afsted gik det til Klosteret: Chiesa di San Giovanni delle Catacombe, (XII secolo). Ved Træk i Klokkesnoren gik Klosterporten op, og vi stod foran den elskeligste gamle Munk, der bød os ind i den lille skønne Have. Heliotroper kanter alle Bede, hvori herlige Roser blomstrer. En yngre, meget alvorlig Munk viser sig,

men vor gamle Ven vil selv vise os ned i Katakombernes Gange. Han tænder sin Lygte, og vi følger ham paa en god Kilometers Vandring. Flere Altre, blandt andet »di San Marziano«, passerer vi efter først i Andagt at have standset en Stund.

Vemodstanker fylder Sindet, naar de Dødes »Hylder« betragtes. Vi faar at vide, at her er 20 km Gange, og vi kan ikke helt frigøre os for den uhyggelige Tanke at kunne fare vild i denne Labyrinth. Snart er vi dog atter ude i Sollyset og trækker Vejret befriet. Ved Afskeden faar jeg en lille Buket Heliotroper og vor Ven en god Skærv, og snart er vi atter paa Vej videre. Det gladeste og skønneste havde vor rare Kusk gemt til os til sidst, — den vidunderlige Kapucinerhave. Her var vi mere end heldige: et Selskab af unge Sangere i Nationaldragter holdt Sangprøve oppe paa en Tribune. Vi satte os roligt ned paa Tilskuerpladserne og nød denne Klangskønhed. Saa snart de var færdige, var vi over dem og fik Lov at tage et Par Billeder.

Vor Kusk ventede os med Længsel, — han var formodentlig blevet lige saa sulten som vi, og rask gik Turen tilbage til Byen. Undervejs bad vi ham holde ved et godt Hotel, og det gjorde han. Da han havde faaet sin for-tjente Løn, ogsaa for Ærlighed og Elskværdighed, bestilte vi hos Tjeneren ogsaa et Maltid Mad til ham. Hurtigt fik Hesten Muleposen paa, og han selv forsvandt et eller andet Sted hen for at spise sin Mad.

— — —
Bagagen fik vi udleveret og en god Plads i Toget, saa dampede vi nordpaa. Turen op til Taorminas Station, Giardini, tager kun 3 ½ Time. Hest vilde vi spadsere de 5 km op til Byen, men vor Bagage bekymrede os noget. Mere end glade blev vi, da vi paa Stationen saa Bruno og Araber-Hassan. De havde sikkert regnet med et Job og fik det. Bruno anbefalede det Hotel, hvor hans Far var Gartner, og mens Drengene tog den stejle Sti paa kun 2 km, der gaar direkte

fra Stationen op til Byen, begav vi os lettede og glade op ad den brede, asfalterede Vej. Den gaar i en Mængde Slyng, og hvert Slyng aabenbarer en skiftende Skønhed, — snart ser man ud over Havet, det mest blaa af alt blaat, med den skummende hvide Bræmme mod smaa Holme, Øer og Strandkantens mange Takker. Fremad og opad mod Etnas stadig sneklædte, altid rygende Top. Til begge Sider hængende Haver eller blot en høj Mur bevokset med Clematis, Kaprifolier, Slyngrøser og et Væld af mange andre Arter af skønne Blomster. Aftenbelysningen var pragtfuld, og næsten hurtigere end ventet var de 5 km tilbage-lagt.

Vore Dreng ventede os og fik deres Tilgodehavende med Tak for Hjælpen. Hotellet var helt efter Ønske, og en af Personalet talte Svensk, saa ogsaa dette var en stor Behagelighed. Det bliver tidligt Aften her mod Syd, og det passede os aldeles udmærket ovenpaa denne lange Dag. Vi har Tid nok i Morgen og mange følgende Dage.

Taorminas Strøggade er smal og har ingen Fortove. Her er dejlige Forretninger med Haandarbejder til billige Priser. Alle her broderer, lige fra smaa 8—9 Aars Piger og Dreng, — saa snart en rejser sig fra Arbejdet, tager en anden fat. Derfor kan det vel ogsaa sælges til saa smaa Priser.

Taorminas Sidegader er Trapper, og paa Husenes Trappetrin sidder arbejdende Beboere. Det er saa praktisk, for saa kan en Haand let strækkes ud mod Turisten, der gaar forbi, — det hjælper altid lidt til det daglige Brød.

Juleaftensdag blev vi af vore Dreng inviteret ind i Huset, og vi var klar over, at det var Moderens Ønske. Huset ligger i en Trappegade, er meget lille og har kun det nødvendige Bohave. Døren er smal og Vinduerne smaa, men Huset er Familiens eget og helt gældfrit, saa de har Lov til at være stolte af det.

Familien bestaar af Far, Mor, Bruno paa 16 Aar, Rosita paa 12 og lille Pietro paa 9 Aar. Faderen er baade Hotelgartner og Mælkehandler. Forretningen er en Gedehjord paa 20 Stk., som Bruno passer som Kompagnon. Nede ved Stationen ejer de en lille stenet Lod, en Laage med Hængelaas for og et godt Skur for Gederne at være i om Natten og i daarligt Vejr, det er det hele. To Gange dagligt skal Turen tages op langs Kørevejen. Sang veksler med Klokkklang, og ved hvert Hus standses op og ud bringes Kander og Krukker, som Bruno maler direkte i.

Tilbage til Folden igen er det Pietros Tur, og da kan den lille Sti benyttes. Al sin Fritid har Bruno brugt til at lave sig den flotteste Vogn. Pengene til Materialerne har han tjent som Mælkehandler, derfor tog han Hyre en Maaned, mens Far og Pietro alene passede Mælkehandelen.

Alt havde han naaet, og meget snart skulde han ved Turistkørsel faa tjent sine Penge ind igen.

Denne Juleaftensdag syntes for dem alle at være den glædeste Dag i deres Liv.

Der var virkelig saa hyggeligt i den lille Stue. Olielampen ved Bedepulten med den hellige Jomfrus Billede var gjort saa fint i Stand, at den lyste klarere, end den plejede at gøre. Vokslysene havde Mor selv støbt, og nu var de anbragt overalt. En af de unge Geder var slagtet, saa de havde rigeligt af Julemad, og Pietro havde hentet en lille Cypres ind og plantet den i en Urtepotte, — han vilde have Juletræ, som han havde hørt om i Skolen, — det fik et lille Lys i Toppen.

Araber-Hassan var imponeret, aldrig havde han kunnet drømme om saa megen Hygge og Skønhed, og dog havde han endnu det allerbedste tilgode. Det blev Midnatsmessen oppe i den smukke gamle Kirke paa Torvet.

Med dyb Andagt fulgte han den højtidelige Skare op ad den høje dobbelte Stentræppe, og aldrig kan han glemme den Høj-

tid, der mødte ham, da han traadte ind i Kirkerummet. Hovedalteret var omdannet til Bethlehemsstalden, Jesusbarnet i Krybben, Jomfru Maria og Joseph, Hyrderne fra Marken. — Over det hele straaede Stjernen. Paa de smaa Sidealtre var kun de mange tændte Vokslys, anden Belysning havde Kirken ikke til denne Messe.

Efter Messe og Tale defilerede hele Menigheden forbi Hovedaltret, og dermed var denne Midnats-Julemesse til Ende og den hellige Jul indviet. Hver gik betaget hjem til sit.

Først Dagene derefter fejredes Jul i Hjemmene.

Araber-Hassan havde faaet sit Livs store Oplevelse. Senere vilde han se at faa afgjort med sig selv, hvor han vilde leve sin Fremtid. Han tog jo nok tilbage til sit eget Land og sit eget Folk, men saa skulde det ogsaa være for at lære dem, hvordan en Jul skal fejres, og hvordan et Hjem skal være for at være et virkeligt Hjem, — et Sted, hvor der er godt at være. Der blev denne Jul lagt en Grund i Araber-Hassan, som der nok skal blive bygget videre paa til Gavn for ham selv og hans Folk.

Pastor Rijkevorsel 70 Aar

Fem Dage før Jul er der Fest i Kolding, hvor Menighedens tidligere Sognepræst, Pastor Rijkevorsel den 20. Dec. fejrer sin 70 Aars Fødselsdag. Den afholdte Præst, der kom til Danmark straks efter sin Præstevieelse i 1920, virkede først forskellige Steder i Hovedstad og Provins, indtil han i 1924 fik overdraget Assens Menighed som Sognepræst. Her rejste han den store smukke Kirke i den lille sydfynske Købstad. Otte Aar senere fik han Kolding gamle Menighed og virkede her, indtil Aarenes Tryk nådsagede ham til at trække sig tilbage til et velfortjent Otium. Men Pastor Rijkevorsel er blevet sin Menighed med de mange personlige Venner tro, og vil blive fejret med Tak for trofast Hyrdegerning gennem Aarene. Til Lykke og Velsignelse!

Sognebo.

For Børn og voksne

Lille Mortens Jul *Af Karen Plovgaard*

Lille Morten sad og havde det rart. Foran sig havde han nok at spise — og mere til. Og ingen var efter ham. *Det* var ogsaa rart.

Men jeg har glemt at sige, at lille Morten var en Hare, og at Maden han havde foran sig, var en hel Køkkenhave fuld af Rosenkaal. Og det er det bedste, en sulten Hare ved.

Lille Morten *var* sulten. Meget. For der var Sne paa Jorden, og den dækkede Rugmarken, hvor Morten ellers kunde finde sig lidt grønne Spirer. Men nu laa alle Markerne som et hvidt Tæppe, hvor ikke eet eneste grønt Straa stak igennem. Og saa maatte Morten jo se at finde frem til Menneskers Huse, hvor han godt vidste, at der fandtes Kaal og andre lækre Ting.

Hel dristig ved det var lille Morten ikke; for hvor der er Mennesker, plejede der ogsaa at være Hunde, og Hunde havde Morten, saa lille han var, allerede lært at tage sig i Agt for. Men naar man bliver saa sulten, som lille Morten var, saa bliver man ogsaa dristig. Og Morten tænkte, at det jo da ogsaa kunde ske, at han slap vel fra det, selv om der var en Hund, og det kunde da endelig ogsaa være, at der ingen var, eller hvis der var, at det saa var en gammel skikkelig en. Og saa var han med et Hop sat over Havegærdet. Tju.

Aa, hvor det smagte: Bløde, saftige Blade; noget, der var værd at sætte Tand i.

Morten lukkede næsten Øjnene til for rigtig at kunne smage.

Saa godt havde han ikke haft det længe. Aa, nej, naar han tænkte sig om, havde han ikke haft det saa godt, siden han var Killing, og hans Mor tog ham og hans Søskende med ud i den ny Vaarsæd, naar Sommersolen stod op over Markerne. Da var der ingen, som gjorde en Fortræd. Da var der altid nok at leve af. Da frøs man aldrig, for i

Skovbrynet skinnede Solen det meste af Dagen, og var der et eller andet i Vejen, saa var ens Mor der jo til at tage sig af en.

Men Morten fik lært, at det gode ikke varer ved. Ork. Da det var paa det allerbedste med Maden, da Roerne var bleven saa store, at man kunde spise sig mæt i det halve af een, gik Jagten ind. Og naar Folk bruger Skydevaaben, saa kommer der Bud efter baade den ene og den anden. Lille Morten maatte af med baade Mor og Brødre, og en Dag stod han helt ene i Verden.

Den Dag blev han ræd. For hver Gang, han hørte en Lyd, spidsede han de store Øren, og raslede det i Løvet, vips, var han væk. Lille Morten lærte at tage Vare paa sig selv, og han fik lært at rende for Livet.

Det var ikke saa nær hver Dag, han blev mæt. Det var næsten, som om han aldrig kunde lade Ro falde paa sig. Enten var der en Jæger med lange Støvler paa, eller ogsaa var der en Hund — —.

Lille Morten havde Munden fuld af dejlig Mad nu, han var ved at være søvniq af bare Mæthed, da han lige med eet blev lysvaagen. Ørene for til Vejrs. Lille Morten lyttede. Hans Øjne blev runde og stirrende.

Lige foran ham, bare faa Meter borte, blev der tændt et stort Lys. Det skinnede lige saa stærkt som Solen skinner om Sommeren. Hvad var dog det?

Nu havde Morten aldrig kendt Mage.

Inde bag en Rude, som naaede helt ned til Jorden, stod et Grantræ med Lys paa alle Grenene. Det saa dejligt ud, ja det var, som om selve Himlens Stjerner, dem han kendte saa godt, var dalet ned i alt det grønne, og nu sad og lyste.

Og foran Træet saa Morten en Krybbe fuld af Straa som dem, man ser paa Stubmarken, og paa

Straaet laa der et lille Barn. Nu myldrede der nogle større Børn frem og slog Kreds om det lysende Træ med Krybben. Morten saa ogsaa en stor Mand — og en Hund.

Da kribledet det i Mortens Bagløb. Nu var det jo Tid at rende. Mand og Hund. Det saa ikke godt ud. Men Morten blev alligevel siddende, hvor han sad. For alt det derinde i Lyset holdt ham fast, Barnet i Krybben havde saadan et dejligt Ansigt. Det lignede ikke Spor Jærgernes. Og nu knælede Børnene ved Krybben med den lille.

Morten havde helt glemt, at der var noget at være bange for.

Da for pludselig Hunden frem med et Glam. Det skar Morten til Marv og Ben. Og Hunden for frem lige imod Morten, som vilde den styrte igennem Vinduet.

Lille Morten gav et Gisp og troede, at hans Liv havde Ende. Han fik lige Til til at se paa Barnet i Krybben een Gang til. Saa hørte han ogsaa Mandens Røst.

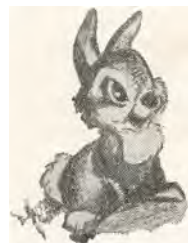
Men den var anderledes, end en Mands Stemme plejede at være. Den sagde ikke »Apportek«. Derimod sagde den:

»Læg sig, Ajax. Du har vist glemt, at det er den firetyvende, og at Harerne er fredet.«

Lille Morten forstod ikke Ordene, for saa meget havde han aldrig hørt et Menneske sige; men han saa, at den store, røde Hund med eet luskede stille hen og lagde sig ved Grantræets Fod i Skyggen af Krybben.

Og lille Morten begreb pludselig, at langt om længe var der atter Fred for en jaget Hare.

»Det er nok Barnet i Krybben, der er Skyld i det,« tænkte han, da han mæt og vel tilpas hoppede tilbage til sit Leje ved Skovbrynet, hvorfra han kunde se Stjernerne straa over Granernes Toppe — ligesom Lysene, han havde set bag det store Vindue

Lidt Hovedbrud

For Domstolen

Denne Opgave bruges til Intelligensprøve i den amerikanske Hær:

Et Sted i Østerland stod tre Forbrydere for Dommeren. De forljente Døden, men Dommeren vilde give dem en Chance, maaske var han rørt, fordi den ene af dem var blind. Han lod hente fem Hatte, tre hvide og to sorte, og han sagde højt, hvad det var, for at den blinde kunde være klar over det. Saa bandt han Tørklæder for deres Øjne, satte en Hat paa hver Forbryders Hovede og lod de tiloversblevne to Hatte bringe ud. Atter blev Tørklæderne fjernet. Nu kunde hver af de seende Forbrydere se sine to medskyldiges Hatte, men ikke sin egen, for der var intet at spejle sig i. Den blinde derimod kunde ikke se en eneste Hat.

Saa sagde Dommeren: »Nu giver jeg jer en Chance. Gæt Farven paa jeres Hat. Gætter I rigtig, bliver I fri. Gætter I derimod galt, bliver I henrettet. Og tør I ikke gætte, skal I ti Aar i Fængsel«.

Den første tænkte sig om og sagde: »Jeg tør ikke gætte«. Den anden sagde derefter: »Heller ikke jeg tør gætte«. Til sidst var det den blindes Tur. Han sagde: »Min Hat er hvid«. Det var rigtigt, og han gik fri.

Og saa spørger vi. Hvorledes kunde den blinde vide det? Der var intet Snyderi, kun fornuftigt Omtanke.

Send Svaret til Redaktionen senest 2. Januar. Vi udsætter et Eks. af Chestertons »Den vantro Fader Brown«.

Ni-Tabellen paa Fingrene

Har De svært ved Nitabellen? Snak, De kan den paa Fingrene. For der staar den, altid parat til Brug.

Lad os prøve. Læg begge Hænder paa Bordet. Der er ti Fingre, og vi tæller dem fra venstre til højre. Skal vi f. Eks. sige, hvad 8

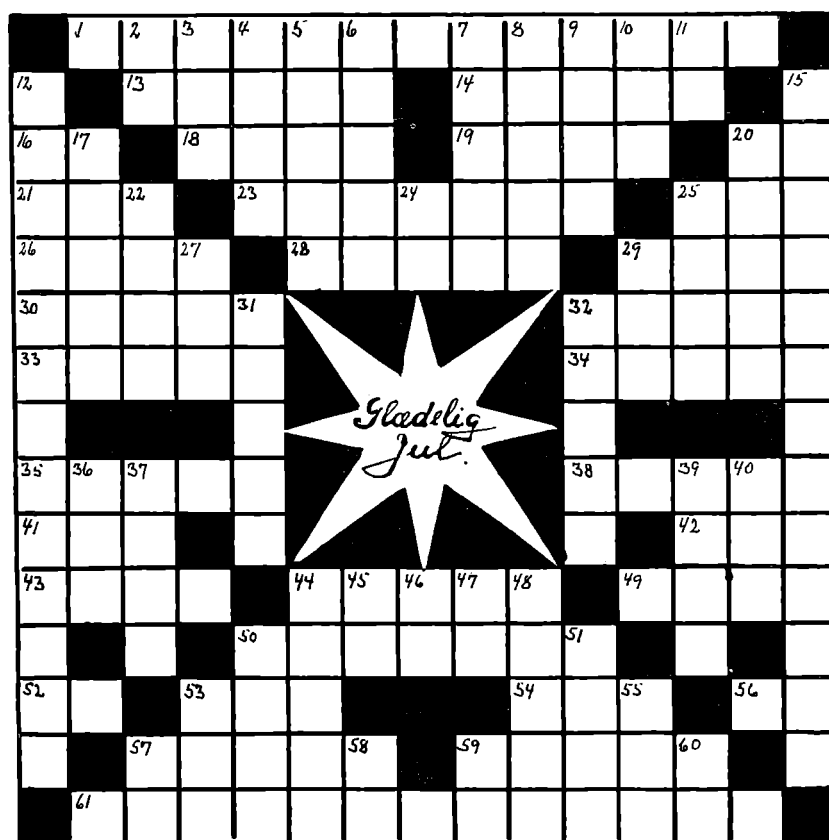
Gange 9 er, saa bøjer vi Finger Nr. 8. (Se Billedet). Der er da 7 Fingre før den bøjede og 2 bagefter. Skriv de to Tal efter hinanden — 72 — og værsgod, det er Facit. Ganger De med 4, faar De 3 før den bøjede Fjerdefinger og 6 bagefter — altsaa 36. Prøv selv videre, saa har De Nitabellen klar til Brug til enhver Tid.

Den uheldige Urmager

En Urmager var distraet. Dan han reparerede et Ur satte han uden at vide det de to Visere forkert paa, saa den lille kom paa den stores Aksel og omvendt. Han stillede Uret rigtigt paa Klokken 2 præcis og afleverede det. Kunden opdagede hurtigt, at den lille Vi-

(Fortsættes Side 561)

Julens Præmie-Kryds-og-tværs

Vandret: 1. Synges i December. 13. Synd mod Retfærdigheden. 14. Italiensk Flod. 16. Konfirmationsgave. 18. Modbydelige. 19. Modbydeligt. 20. Paa Indbydelser. 21. Bibelsk Navn. 23. Farvnuance. 25. Kongelig Kul Leverandør. 26. Magte. 28. Stedord. 29. Staar Lægevidenskaben uden Midler imod. 30. Pigenavn. 32. Tilladt i Fodbold. 33. Pigenavn. 34. Ti Procent Rente. 35. Te. 38. Hig. 41. Have Tilladelse til. 42. Bibelsk Person. 43. Derfor. 44. Delte mellem to. 49. Tema. 50. Mannerne. 52. Vand. 53. Stedord. 54. Træer. 56. Paa Regninger. 57. Til Musik. 59. Gorillaens. 61. Praktiseres mange gode Forsætter.

Lodret: 2. Saa. 3. Slagmark. 4. Hjul. 5. Retning. 6. Flod. 7. Kanon-skud. 8. Pigenavn. 9. Smaat. 10. Naar meget maa forkortes. 11. To

ens. 12. Gudstjeneste med stort Besøg. 15. Hjemmenes Julemidtpunkt. 17. Østersøstad. 20. Gøre grundigt rent. 22. Pigenavn. 24. Biblens første Hoveddel. 25. Knirk. 27. Pavelig Rundskrivelse forkortet. 29. Badested. 31. Asiatisk Rige. 32. Fornemme. 36. Beholder. 37. Drengenavn. 39. Sætte Smerte til Hjerter. 40. Langt Tidsrum. 44. Middelalderligt Handelsforbund. 45. Forholdsord. 46. Redskab. 47. To forskellige Konsonanter. 48. Eremitbolig. 50. Pigenavn. 51. Som 4 lodret. 52. Træt. 55. Græsmark. 57. Nære. 58. Udsagnsord. 59. Formiddag (engelsk Forkortelse). 60. Udsagnsord.

Løsninger indsendes senest 2. Januar til Redaktionen Nørrebrogade 27 C. Som Præmie udsættes et Eksemplar af Chestertons muntre Bog »Den vantro Fader Brown«.

BOGER

En straalende Julegavebog

Göran Stenius: *Vatikanen* (Fahlcrantz och Gumælius, Stockholm).

Man kunde næsten fristes til at blive misundelig paa vore svenske Trosfæller, der har faaet en saa dejlig Bog, som Göran Stenius' Værk »Vatikanen« til at række deres anderledes troende Landsmænd. Hvor kunde vi dog ønske os en lignende Bog paa dansk!

Ganske vist har adskillige herhjemme — især i kristne og intellektuelle Kredse — i de senere Aar faaet Øjnene op for den katolske Kirkes Betydning, men der er endnu alt for mange, som stadig gaar omkring i en solid Uvidenhed om Moderkirken. Haarrejsende er de Ting, som man i det Herrens Aar 1947 kan blive præsenteret for af Skrøner og Vrangforestillinger om Kirken, Paven og Vatikanet, og det til Trods for, at det nu engang hører med til almen Dannelse at vide Besked om den katolske Kirke — det bærende Led i Vesterledens Kultur.

Det er den finske Diplomat, Göran Stenius, som er Mester for Værket. Og Bogen er ikke en Kunst- eller Kulturhistorie, men en klar og nøgtern og aktuel — rigt illustreret — Skildring af Kirkens mægtige Centrum, dets Omfang og Betydning. Han skildrer Hverdagen i den lille Stat, Livet ved Pavehoffet, han giver et Billede af Vatikanets Virke og det ompændende Arbejde, der ledes herfra, men han giver mere; det er lykkedes ham at indfange et Pust af den Atmosfære, der hersker i dette lille, men dog saa verdensomspændende Rige.

J. B.

Bibelbog for Store og Små

R. Broby-Johansen: *Den danske Billedbibel i Kalkmalier* (Gyldendal).

Spredd over hele Danmark ligger der et Utal af gamle Landsbykirker, der alle bærer sig i Mindet om en rig og lykkelig Epoke i vort Lands Historie. Og er end mange af disse Kirker små og uanseelige i det Ydre, saa rummer de til Gengæld i adskillige Tilfælde Rigdomme, som stiller selv den stolteste Domkirke i Skygge. Vi finder i disse gamle Kirker Vægge, Hvælvinger og Søjler med Kalkmalier, som takket være Reformationens bevarende Kalklag idag straalere med større Ynde end før ned til Efterkommerne af den Slægt, hvem de oprindelig henvendte sig til og som selv har malet dem.

Broby-Johansens Værk om »Den danske Billedbibel i Kalkmalier«

er blevet en straalende Billedbog, som ikke mindst har Bud til os Katolikker. Desværre er der alt for faa herhjemme, der er sig den Rigdom bevidst, som er at finde i disse gamle Kulturmindesmærker. I disse herlige, enfoldige Billeder taler det gamle og det nye Testamente, Helgenerne og Kirken det jævne, dagligdags Sprog, forstaaeligt for enhver, ung som gammel, og man har her ikke blot en Billedbibel, men tillige ogsaa en Skildring af Livet i Middelalderen og hin Tids Livsopfattelse, der jo er det aandelige Fundament, hvorpaa Eftertiden er bygget op.

Værket indenholder en Række Gengivelser af danske Kalkmalier, baade i sort og i Farver, og Forfatteren har foretaget sit Udvalg med heldig Haand og megen Sans for Billedernes dybere Betydning. Teksten til Billederne er ganske simpelt Citater fra Skriften og Helgenlegenderne, i hvert enkelt Tilfælde forbundet med en kort Redegørelse for Billedets Karakter, Hjemsted og Alder.

Det er et dejligt Værk, hvis Fremkomst man maa hilse med den allerstørste Glæde.

J. B.

Den gamle Digters Refleksioner

Johannes Jørgensen: »Gamle Adresser« (Gyldendal).

Udenpaa har Tegneren Gerda Plough Sarp anbragt den gamle Diger paa en sommerlig Bænk i et Anlæg ved Søen, hvor Børn leger i Nærheden, mens han læser i en Bog, men ikke mere optaget, end at han kan følge de unges Fornøjelser ind imellem. Ja, og mere Anmeldelse er vist overflødig. Disse små Kronikker fra de senere Aar genspejler netop denne dobbelte Interesse for Bøgernes og Livets Verden. Johannes Jørgensen fortæller Minder om den ene og anden i Litteraturen og Kunsten og viser sit gamle Mesterskab i at gribe netop de Linier i et Værk, der siger mest om det. Og saa færdes iøvrigt den gamle Herre med vaagent Blik og varmt Hjerte i Naturen og blandt Mennesker og tager ikke mindst Børnene og slet ikke mindst de små Italiere til sig med venligt Smil. Dæmpet er Tonen i den skønne lille Bog, der læses som et Bundt gode Breve fra en gammel Ven.

K.

Skinsygens Skinlogik

G. Scocozza: »Træet uden Frugt« (Hasselbalch).

Ved sin Hustrus Død gribes en Mand af Mistanke til den døde og til en gammel Ven. Med Skinsygens ubarmhjertige og falske Logik trevler han sit Ægteskab op og finder Basis for sin Mistanke, blot ikke det afgørende, Tilstaelsen.

Han prøver at opnaa ogsaa dette ved at eftersøge Vennen, men kommer for sent, ogsaa han er død. Nu er Vejen aaben for det utilsørede Vanvid, men en katolsk Præst, der har kendt den døde Ven, trevler de falske Beviskæder op og skænker det forpinte Sind Vished om at have ladet sig narre af Hadet.

Handlingen, især i sidste Halvdelen af Bogen, bevæger sig med Dektivromanens Hast, og den sjælelige Knude løses saa tuldstændigt som Mesterdetektiven løser sine Problemer, for ogsaa her bliver *facts* til sidst tvingende. Men Bogen er først og fremmest en ubarmhjertig psykologisk Analyse med kristen Sigte. Og Læserne nyder Stilens enkle Mesterskab, der minder om ens franske Yndlingsforfattere. En veigørende Læsning i en Tid, hvor man af Litteraturen ellers bydes paa Mammutbøgernes sjælelige Ørkenvandring.

T. T.

Kirkefølgelse i Mexico

Graham Greene: »Magten og Æren« (Arne Sørensen).

Gangsterskildreren, den katolske konvertit Graham Greene, var i 1938—9 paa Besøg i Mexico. Da han kom hjem, skrev han i 1940 denne Roman, der placerede ham i første Række og skaffede ham en eftertragtet litterær Prisbelønning. Den gamle Forfatter Sir ruugn walpole erklærede, at Greene nærmed sig i Spidsen for sin Generations Forfattere.

At han har det tekniske Haandlag og de bedste engelske Forfattertraditioner kan ikke undre, naar han baade paa fædrene og mødrene Side har Aner, som hører til i Litteraturhistorien, deriblandt ingen ringere end Robert Louis Stevenson. Kommer dertil, at han har et Tema af paatrængende aktuel-psykologisk og aktuel-politisk Interesse og et kristent Synspunkt, som aldrig forveksler Skin med Sandhed eller Detalje med Kærne, maa vi nødvendigvis faa det fuldbarne Værk.

Handlingen foregaar i Mexico under den brutale og stupide Kristenfølgelse i 20'erne. Helten er en Præst, et stakkels Skrog af menneskelige Svagheder, aldrig af Naturen tilkendt Rollen som Helt, men Gud træffer ofte de i vore Øjne sælsomste Valg til Helt- og Heltinde-Rollen. Netop i sin menneskelige overvældende Skrøbelighed er denne Præst saa gribende et Billede af, hvad ægte Religion formaar. Det er en Martyrhistorie i moderne Stil, gjort uden Sentimentalitet, men lysende af Tro paa guddommelige Kræfters Overlegenhed selv i Lurvethedens alt for menneskelige Verden.

Kort sagt, en rigtig Roman, en fin Roman og en kristen Roman i eet. Det er sjældent og meget værd.

T. T.

DET var et opløftende Syn at se saa mange Mennesker forleden til Otte-Messen i Bredgade. Naar Tilstedeværelsen af Kristi ringe Tjener, Kardinal Griffin, kan drage i den Grad, hvor mange vil der saa ikke komme, naar det gaar op for Folk, at Kristus selv i egen Person er til Stede under hver Messe. Og som Kommunionbænken fyldtes hurtigt — længe før Kardinalen havde sagt »Dominus, non sum dignus«! Naar en Autoritet kan drage saa stærkt, hvor bliver der saa Trængsel den Dag, man forstaar, at selve Autoritetens Udspring er iblandt os og ikke blot lader sig sluge med Øjnene, men ogsaa gavmildt giver sig selv som Føde til dem, der hungrer.

Vi maa indstille os paa en helt anden Tilstrømning i Kirkerne under de stille Hverdagsmesser. Dette lover godt. S. D.

Skal Præsten slikke Konvolutter? Nej, det skal DU!

ER KOMMUNISTERNE VORE FJENDER?

EN Kommunist er ikke det mest usympatiske, man kan træffe paa. Han har da et Standpunkt — selv om det er imod os. Der er en Type, der er værre; det er det Menneske, der ikke har andet Standpunkt, end at han er om over sig selv og ikke vil vove Pelsen for noget som helst. Det vil en Kommunist for det meste. Der er nogle blandt dem, der glad vil ofre Livet for deres Sag — næsten lige som vore Martyrer. Dem skal vi være

gode mod og respektere, for de er nemlig bare vildførte Mennesker. De tror, at Kommunismen er det store Kærlighedsbudskab, der vil gøre Menneskene til frie, selvstændige Skabninger, der af fri Vilje hjælper hinanden som Brødre. De ved ikke, at den kommunistiske Livsfilosofi ikke engang anerkender, at »Kærlighed« eksisterer, og at der findes noget godt uden det, der tjener den kommunistiske Stats Interesser. Jo mere de derfor kæmper og opofrer sig for deres Sag, jo mere er de i Modstrid med deres egen Sag og des mere lever de i Overensstemmelse med katolske Idealer.

Men de rigtige Kommuniste, de, der ved, at de kæmper for den mest hensynsløse Egoisme, der har trivedes paa Jorden — er de da ikke vore Fjender? Absolut ikke — de er ogsaa vore Venner.

Vi har kun een Fjende — Djævelen, og han har Herredømmet over disse vore Venner, saa de bliver til Guds og vore Modstandere. Derfor, hver Gang vi ser en rigtig modbydelig Ka'l, en, der kun elsker sig selv og tramper paa sine Medmennesker, saa kan vi nok væmmes over Billedet paa den Djævel, han afspejler, men vi skal elske den stakkels ulykkelige Sjæl, som ligger der, bastet og bundet i den ondes Vold. Vi, som selv er mere eller mindre bundet af den samme Djævel, skal betragte ham som vor Bror, der er en Tand værre stillet end vi.

Og saa skal vi tænke paa — som Tilfældet er med Kommuniste — at det ikke er en Tilfældighed, at de er blevet, som de er. De har maaske i deres Barndom og Ungdom set haarde Ting, set Kristne misbruge og undertrykke fattige Mennesker — de har maaske kun set Kristendommen gennem Mennesker, der ikke praktiserede den, og de har maaske ikke helt saa stor Skyld i, at de tror, som de tror.

HVORDAN MAN KVÆLER EN FORENING I STARTEN ...

Alle kan være med!

Praktisk Arbejdsanvisning for alle, der har Lyst til at slaa det katolske Ungdomsarbejde ihjel!

1. Sørg for, at Bestyrelsen bliver saa stor som muligt. Giv Tillids-hverv til alle, der ytrer Ønske om det.

2. Sørg for, at Foreningen bliver særpræget. Den skal hvile i sig selv og ikke mænge sig med Nabosognene. Den skal absolut intet have at gøre med »Danmarks unge Katolikker«.

3. Sørg for at bestille trykt Brevpapir og Kuverter hos Bogtrykkeren. Han giver Rabat paa 1000 Stk., det maa endelig udnyttes. Køb et Gummistempel til Kassere-nen, der til Opbevaring af Foreningens Midler desuden behøver en Pengeboks med dobbelt Nøglesæt. Følges denne Fremgangsmaade nøje, vil han magelig kunne opbevare sin Frimærkesamling i Boksen.

4. Sørg for at komme paa en daarlig Fod med Sognepræsten. Han forstaar jo alligevel ikke de unge.

5. Sørg for, at Møderne baseres paa let Underholdning af betalte Kræfter. Husk, at alvorlige Emner jager Medlemmerne væk. Lad endelig være at arrangere Ungdoms-messer og Fællesandagter — Religion er jo en Privatsag. Lad ikke Arbejdet for Sogn og Sognepræst gribe forstyrrende ind i Forenings-livet.

6. Udgiv omgaaende et trykt Medlemsblad. Afbestil straks Stafetten« og »Katolsk Ugeblad«.

Andre Forslag i samme Øjemed modtages med Begejstring af Foreningen til K. U. K.s Udryddelse (FOKUKU).

P. F. V.: Gøgen.

S.

Stafetten

Redaktion: Bredgade 67
København K
Tlf. Palæ 4777

JULEN ...

JULEN betyder, at Jesusbarnet er født. Gud, som er af Aand, iklædte sig Jomfru Marias Kød og lod sig føde af hende som Menneske. Men det er ikke bare noget, der skete for omkring nittenhundrede Aar siden, det sker endnu hver Dag. Hver Gang et Menneske overgiver sin Vilje saa meget til Gud, at han bliver Guds Redskab, træder Gud ind i hans Legeme og bliver Menneske — i ham. Paa en Maade føder vi altsaa Jesusbarnet i vort eget Liv, Ordet bliver Kød i os.

Men det er ikke saa let at overgive sin Vilje helt til Gud; man behøver en Vejleder og Læremester, og det har vi heldigvis. Maria var den første, i hvem Ordet blev Kød, hun er vort Ideal, den, vi skal efterligne. Naar det derfor staa i Bønnebøgerne, at vi skal »søge hen til Krybben og falde paa Knæ som de fromme Hyrder«, saa er det ikke bare for at faa lidt Julestemning og presse en Taare ved de romantiske Halmstraa og Gibsengle, men en Virkelighed, der ligger bag det. Ved at finde den fattige Jomfru, finder vi nemlig ogsaa hendes Søn; ved at efterligne hendes ydmyge Tillid og Renhed, gør vi os til et Sted, hvor Gud finder Behag at være, og den Dag, vi, som hun,

Nye Ansigter

Næstved: Formanden, Sv. Aa. Højrup, er fratraadt Posten, som Sekretæren, Frans Jensen, har overtaget.

Odense: Hedvig Kallan, som har virket som Næstformand i Klubben, har maattet holde op, og Inge Weitzmann har overtaget hendes Arbejde.

Ordrup: Formanden, Sven Damsholt, og Redaktøren, Erik Guldager, er fratraadt paa Grund af Arbejde for Ungdomsraadet. — Alex Madsen er blevet Formand, Hugo Faber Kasserer, Oluf Bohn Redaktør og Leder af Aktionsgruppen og Vibeke Lange Kasserer i samme.

Gør-det-nu!-Bevægelsen II.

DAN AKTIONSGRUPPER

AKTIONSGRUPPEN er den Del af hvert enkelt Sogns Menighed, som udfører det praktiske Arbejde for Sognepræsten. Der er en hel Del Ting at gøre i et Sogn, som Lægfolk kan gøre lige saa godt som Præster, og saa bør Præsterne ikke spille deres knapt tilmaalte Tid paa det. Næ, det er Ungdommen, der først og fremmest paatager sig disse Ting, og hellere i Dag end i Morgen.

I første Omgang tager Aktionsgrupperne sig af Salg af katolsk Litteratur og Abonnementstegning til Katolsk Ugeblad, dernæst det praktiske Arbejde med Skt. Knuds Gilderne, som skal skaffe Vikariatet de haardt tiltrængte Penge, og endelig Inddrivning af Kirkeskatten, som skal betale Sognets Udgifter. Det er vigtige Ting, absolut nødvendige for Kirkens økonomiske Tilværelse.

Aktionsgruppen skal desuden staa til Raadighed for sit Sogn i alle Henseender. Sognepræsten vil gerne have nogen til at paatage sig at gaa med Klingpungen. Udmærket, det paatager Aktionsgruppen sig at ordne ved Skift. Der kommer mange Protestanter i din Sognekirke; hjælp dem til Rette! Kirken skal have smaa Hæfter med Messens Gang liggende fremme til disse Gæster; saa skal de have stukket saadan et ud, saa de kan forslaa, hvad der sker ved Alteret. Hjælp i rette Tid kan betyde uhyre meget for et sandhedssøgende Menneske.

har gjort vor Vilje til eet med hans, lever han dog i os, saa har vi født ham i vort Liv. Det er det, Julen gaar ud paa, det er det, Kirken vil have os til at forstaa, og den Dag vi har forstaaet det og ønsket, det maatte ske med os, saa er der Grund til at være glade og ønske os selv:

Glædelig Jul!

Roskilde: Birthe Mortensen har overtaget Ledelsen af den nystartede Aktionsgruppe.

Stenosgade: Karen Arentzen og Villy Finke har forladt Bestyrelsen. Ellen Aagaard og Niels Kiær har overtaget deres Arbejde.

Østerbro: Næstformand Bernhard Lewkovitch er traadt tilbage grundet Arbejde for Ungdomsraadet, og Aksel Uffelmann er traadt ud af Bestyrelsen. Denne ser herefter saaledes ud: Frede Bonde, Søren Weis, Kjeld Frobose, Lissie Barfred Petersen.

Obs.

Aktionsgruppen paatager sig stadig nye Opgaver, efterhaanden som de dukker op. Sognepræsten bliver glad for Aktionsgruppens Hjælp; han trænger til den!

Aktionsgrupperne vil betyde en Fremgang for Klubben. De unge af i Dag vil langt hellere være med i et aktivt Arbejde end bare mores og underholdes ustandseligt.

Mottoet er: Hvert Sogn sin Aktionsgruppe, — — og saa: *Gør det nu!* AT.

Nytaarsfest i København

Søndag den 4. Januar mødes Københavns unge Katolikker i Stenosgade.

DUK — Københavns Storkreds staaer som Indbyder, og Arrangementet bliver festligt: Østerbro K. U. K., Amager K. U. K. og Stenosgade K. U. K. underholder med tre Sketchs, henholdsvis »Tre Slags Katolikker«, »Et Døgn uden Løgn« og »Nej«, Heibergs Vaudeville.

Festen afsluttes med en Svingom til Tonerne af N. N.s Orkester.

K. U. K., A. C., Maria-Kongregationerne og Spejderne vil modtage Indbydelseskort til Festen. Der bliver ikke noget frit Billetsalg: Kortene skal forsynes med Gæstens Navn og afleveres ved Indgangen tillige med 1,50 Kr.

Saa mødes vi i

K. U. K.

Hillerød: Sø. 4. Jan. Kl. 15. Juletræsfest.

Kolding: Sø. 28.: Julefest.

Ordrup: Sø. 28.: Julefest.

Randers: Ma. 29. Kl. 20: Jule- og Nytaarsfest, Pølsegilde m. m.

Roskilde: 2. Juled.: Travetur. Badminton Tirsd. og Torsd.

Stenosgade: Lø. 20. Kl. 19,30: Grupperne pakker Julekurve.

Østerbro: Lø. 20. Kl. 19,30: Stemningsaften i Ord og Toner. (Kun Adg. for Medl.) Husk den lille Pakke.

KONGREGATIONER

For unge Mænd (Jesu Hjerte). Fr. 2. Jan. Kl. 6: Sonekommunion. Sø. 12. Jan. Kl. 8,30: Fælleskommunion.

NB! Mødemeddelelser til næste Nummer skal være Redaktionen i Hænde senest Lørdag den 20. ds.!

Kirkehistorisk Film

Dreyers »Landsbykirken«

Ved Filmbiennalen i Venedig i Sommer vakte blandt de danske Film Carl Th. Dreyers »Landsbykirken« særlig Opsigt. Dreyer er verdenskendt, og alt, hvad han arbejder med, faar øget Værd for Filmfolkene fra hele Verden. »Landsbykirken« er en kort Kulturfilm, i sin Art forbilledlig, glubende interessant, dejligt optaget og med en fast og klar Linje. Under Mottoet »Kirken den er et gammelt Hus« følger vi en typisk dansk Landsbykirke tilbage til den allerførste Trækirke paa Harald Blaatands og St. Ansgars Tid; vi ser her Pater Sialm læse Offertoriet efter den Tids Ritual. Der fortsættes, stadig med velkendte katolske Præster som »Aktører«, med Scener fra en romansk Kirke, dels fra det 11. Aarh. (en ravjydsk Prædiken, sproghistorisk ægte!), og Billeder fra en Nedykningsdaab, dels fra en senere Periode (en Brudevielse). Saa lærer vi den gotiske Kirke at kende (Absolutionen ved Baaren) og fortsætter over i den protestantiske Kirketids Bygning med de overkalkede Malerier og de forflyttede Skulpturer og Helgenmalerier. Vi oplever Kirken som Tilflugtssted under Urolighederne og Vaabenhuset som Mødestedet for Landsbyens Mænd, naar aabne Breve læses op. Til sidst ses i Model Bygningens nyeste Udseende, og efterhaanden som de forskellige Tidsaldres Udbygninger fjernes, vender vi tilbage i Tiden til det oprindelige: Kirkerummet og Vaabenhuset. Paa samme Maade følger vi inde i Kirken Interiøret tilbage i Tiden, men ender ved det nye Orgel, hvor Børnekoret synger »Kirken den er et gammelt Hus, staar om end Taarnene falde«. En helt ud smuk Film, som De skal bemærke, naar den kommer frem paa Biograferne. (Præsenteret Paladium 16.-12.-47).

Bjørn Rasmussen.

MEDIATOR DEI

(Fortsat fra Side 552)

— udtaler Rundskrivelsen — altid at disciplinere, endsige »overdisciplinere« disse Øvelser gennem strenge liturgiske Forskrifter, men det er paa sin Plads at lade dem gennemtrænge af en ægte liturgisk Aand.

*

Hensigten med Encyklikaen er, at forhindre alle de Fejltagelser og Infiltrationer, der finder

Udbredelse i vore Dage, og da fremfor alt den falske Mysticisme, den overspændte Arkæologisme, Quietisme og Naturalisme. Det er dens Maal at fremme alt det gode i Kirken og tøjle alle overspændte Overdrivelser, og der er næppe Tvivl om, at den nye Rundskrivelse vil blive læst og studeret i alle liturgisk interesserede Kredse.

stadig dybere Hengivenhed, som det svenske Folk nærer for sin Monark, ønsker Vi endnu engang at bevidne Deres Majestæt Vor stadige Velvilje og føjer hertil Vort Ønske om Den Almægtiges Velsignelse.

Castel Gandolfo, i November 1947.

Pius P. P. XII.

Pavelig Haandskrivelse

(fortsat fra Side 549)

der Gud beskytte dette og bevare i Fred den store Familie, hvis Overhovede Eders Majestæt er.

I Forvisningen om, at denne Glædesdag for Sverige vil komme til at betyde Indledningen til en Række lykkebringende Aar og samtidig for Eders Majestæt maa blive et nyt Bevis paa den

Den uheldige Urmager

(fortsat fra Side 557)

ser løb stærkt, den lange derimod langsomt. Det morede ham at se paa, for det saa mærkeligt ud. Og saa morede det ham at regne ud, hvornaar Uret første Gang efter Kl. 2 igen vilde vise, hvad Klokkens i Virkeligheden var.

Prøv selv at regne det ud og fortæl os det i et Brev senest 2. Januar. Vor Præmie bliver et Eksp. af Hafstrøms muntre og spændende Roman »Røde Knud«.

Vi bygger et Forsvar -

om de evige Livssandheder, som Tidens opløsende Kræfter truer med at ville løbe over Ende.

Hver katolsk Bog, der udkommer, er en Sten i denne Mur, **men det beror paa Dem**, om den skal bygges færdig. **Hver Gang De køber en Bog gennem Sognet eller i vor Boghandel**, giver De os økonomisk Mulighed for at udgive den næste.

Tag aktivt Del i Arbejdet! — Oplys Dem selv og andre!

- giv os Mursten!

SANKT ANSGARS FORLAG

Liturgisk Kalender

Naar der er to Tal i Parenteserne, gælder det første Sidetallet i den store Messebog, det andet Nummeret i Søndagsmessebogen

Dec.-Jan.

21. S. 4. SØNDAG I ADVENT (violet) (27—4); 2. Bøn: Gudsmoder ([83]), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven ([123, 122]); Præf. (521).
22. M. *St. Thomas, Apostel* (782 (rød) —84); 2. Bøn: Feria (27); Præf. (524).
23. Ti. *Feria* (27—4); uden *Alle-luja-Vers* og *Credo*; 2. og 3. Bøn som Søndag; alm. Præf. (525).
24. O. JESU FØDSELS VIGILIE (violet) (30—5); alm. Præf. (525).
25. T. JESU FØDSELS FEST (hvid) (34—6).
26. F. *St. Stefan, den første Martyr* (45—9); Præf. (514).
27. L. *St. Johannes, Apostel og Evangelist* (49—10); Præf. (514).
28. S. *De h. uskyldige Børn* (52 (rød) —11); Præf. (514).
29. M. *St. Thomas af Canterbury* (rød) (57); Præf. (514).
30. Ti. *Søndag i Oktaven* (59—12); Præf. (514).
31. O. *St. Silvester I* (63); Præf. (514).
1. T. *Herrens Omskærelse* (64—13); Præf. (514).
2. F. *Oktav af St. Stefan* (69); 2. Bøn: Gudsmoder (Kirkebøn 64, Stillebøn [92], Slutningsbøn 65), 3. Bøn: For Kirken eller For Paven; Præf. (514).
3. L. *Oktav af St. Johannes* (hvid) (69); 2. og 3. Bøn som Fredag; Præf. (514).
4. S. *Jesu h. Navns Fest*.

Kalenderen 1948

udgivet af Ansgariusforeningen, faas hos de katolske Boghandlere samt ved Kirkerne. Pris 50 Øre + Porto, hvis den ønskes tilsendt.

Katolsk + Ugeblad

„Nordisk Ugeblad for katolske Kristne“ sammensluttet med „Katolsk Ungdom“

Udgiver: „KATOLSK PRESSE“

Redaktion: H. D. T. KIÆRULFF

(ansvarshavende) og J. BERG

Nørrebrogade 27 C, København N

Mandag og Fredag Kl. 15-16, Tlf. Nora 6166

Ekspedition og Kassererkontor:

o Sankt Ansgars Forlag, Bredgade 67,

København K. Tlf. Palæ 4777

Post-Giro Nr. 57042

Annoncedeling: F. Lüders Thomsen, Ste-

nosgade 7, Kbh. V.

Tlf. Eva 6050. Postgiro 58965

Abonnementpris 3,50 Kr. Kvartalet. Norge og Sverige 16 Kr. om Aaret, øvrige Udland 20 Kr. om Aaret. Abonnement tegnes paa Bladets Ekspedition.

Udenlandsk

Katolsk Litteratur

og

Katolske Tidsskrifter

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49

Kjøbenhavn K

Central 2453

Lokal 5 & 22

Vikariatet meddeler

Abstinenspligten bortfalder
Fredag d. 26. December.

Redaktionen

er lukket Mandag d. 22. og Fre-
dag d. 26. December.

Katolsk i Radioen

Lillejuleaftensdag d. 23. Decem-
ber lytter vi to Gange.

Kl. 14,40—15,00 læser Skuespil-
ler ved det kgl. Teater Søren Weiss
»Timofeis Julefest« af Nic. Ljes-
skov. (Stod i 1942 i »Julekærten«).

Kl. 19,40—20,15 opføres *Leif*
Kaysers Juleoratorium, Opus 11.
Maria synges af Karen Heerup, Ga-
briel af Niels Brinker. Recitante:
Holger Nørgaard. Direktion: Erik
Tuxen.

Og 1. Juledag Kl. 8,45—9,30 ud-
sendes katolsk Kirkemusik fra

Bliv Børnehavelærerinde

Nordisk Montessori Kursus

R. Hoff, Dipl. Leder, Svanemøllevej 116

Tlf. Helrup 3385 og 3413 x

G. Garth-Grüner

Landeretsagfører

Tlf. 12,166 og 12,161

Frøderiksholms Kanal 6, Kbhvn.

Køb det Danske Steril Catgut Novo

leveres i Glasklokker i Nøgler paa 25 & 50 m

hos **VALD. FOERSOM** . 1868-1943

Amagertorv 27 . Central 4310 . Byen 4310

Statsradiofoniens Koncertsal. I Ud-
sendelsen medvirker Koncertsan-
gerinde *Astri Borg Müller*, Kanto-
rerne *B. Husson* og *Felix Schmitt*
samt et Kor af katolske Kirkesan-
gere, heraf en Del fra *St. Albani*
Kirke i Odense.

Østrig kalder

En velsignet Julefest ønskes alle
Bidragydere. De kan holde den i
Bevidstheden om at have hjulpet
Mennesker, der er i den dybeste
Nød. Meddelelse om indsendte Bi-
drag n. m. vil komme i det første
Nummer i Januar.

Verner Stabehl.

Ansgarius-Bonifatius Forening

Dan danske katolske Kirkesag.

Ansøgninger om Tilskud fra Fore-
ningen til de respektive Kirker og
Kapeller bedes indsendt inden d.
2. Januar til *Det Apostoliske Vika-
rial*, Bredgade 64, København K.

N. P. Rostrup

Katolske Begravelser

30 Aars Erfaring

Valkendorfsvej 34-38

Tlf. 778 - 728

BREVPAPIR

FAKTURAER

KUVERTER

Bogtrykkeriet „Athene“

Svanemøllevej 4 · C. 11.313

KSK

Aktieselskabet

Københavns Brændsels Kompagni

Nørregade 15

C. 9270

Baronesse Rosenkrantz-Charistus f. Oxholm's Legat til Hjælp for trængende, *indfødte* Medlemmer, Mænd eller Kvinder, af de her i Landet værende katolske Menigheder, uddeles af Biskoppen i Løbet af Januar Maaned. 1946.

Ansøgning, indeholdende fulde Navn, Stilling, Alder, Bopæl, skal m. H. t. Trang, Værdighed og Medlemsforhold til en herværende katolsk Menighed attesteres af to Personer, hvoraf den ene skal være

katolsk gejstlig.

Legatportionerne uddeles *ikke* for Livstid, hvorfor tidligere Legatnydere maa indsende ny Ansøgning. Ansøgningsfristen udløber d. 2. Januar. Andragender, som er indsendt efter dette Tidspunkt kan ikke tages i Betragtning.

Ansøgning stiles og indsendes til *Det Apostoliske Vikariat*, Bredgade 64, København K.

Birgittaforeningen

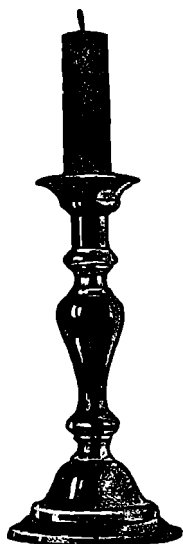
Mandag d. 29. Kl. 20 Julefest.

Rølling Mand,

der 1. Jan. staar uden Bopæl, søger helt eller delvis møbleret Værelse. Helst katolsk Hjem. Billet mrk. 33 modtager Annonceekspeditionen, Stenosgade 7.

Husassistent søges

Ca. 22 Aar til Bispeboligen. Henvendelse til Husbestyrerinde, Frk. Margrethe Larsen, Bredgade 64. Tlf. Palæ 59 (12—13 og 18—19).

ALTERLYS

i alle Størrelser

og iøvrigt

Stearinlys og Vokslys

af enhver Art

ASP-HOLMBLAD

STEARINLYSFABRIKER

København

GAVEPAKKER

til alle Lande i Europa

Ogsaa fornuftige Standardpakker uden Udførselstilladelse! Skriv efter Brochure.

2 Gange om Ugen sendes Gavepakker med Flyver til Tyskland. Til den russiske Zone direkte Forbindelse over Gedser-Warnemünde. Regelmæssige Forsendelser til England, Polen, Finland, Østrig, Holland, Frankrig, Norge o. s. v.

Eneste Firma i Danmark med Gavepakker som Speciale, hurtig, billig og korrekt Ekspedition.

COMPINO SPEDITION

Nørrebrogade 34. Nora 2176. Kbhvn. N

Th. Frobenius & Co.

Kirkeorgelbyggeri

KGS. LYNGBY Telefon 755 og HORSENS Telefon 498

Har bygget Orglerne i:

Sct. Mariæ Kirke, Frederiksberg, Sct. Vincents Kirke, Helsingør,
Immaculata Kirken, København, Sct. Mariæ Kirke, Aalborg,
Vor Frue Kirke, Silkeborg, Sct. Annæ Kirke, København,
Sct. Laurenti Kirke, Roskilde.

Thor's kemiske Fabriker A/S

Thorasvej 12, N.
Central 2910
1412

Alle Slags Sæber og Rengøringsartikler

Lev. til Hospitaler og Institutioner

Katolske Begravelser

Benzon

aut. katolsk Bedemand
Alle Aftaler kan træffes i Hjemmet

CENTRAL 1368

G

Gudstjenesteliste for Jul og Nytaar

St. Ansgar d. 24. Skriftemaal hele Dagen. Lukket Kl. 19—23. Kl. 24 Pontifikalmesse (Kort til reserveret Plads for ældre og svagelige). *Den 25.* Kl. 8 og 9 stille Messe. Kl. 10 Levitmesse. Kl. 17. *And. Den 26.* Kl. 7 og 8 stille M., Kl. 10 Høj., *d. 31.* Kl. 17 Festand. m. Præd. og Te Deum, *d. 1.* Kl. 7 og 8 stille Messe, Kl. 10 Levitmesse.

Jesu Hjerter, d. 24. Lukket Kl. 21—23½. Kl. 24 Levitmesse. (Adgangskort kræves), derefter to stil-

le Messer, *d. 25.* Kl. 7 begynder tre stille Messer, Kl. 8½ til stille M. Kl. 10 Levitm. (Ingen Messe Kl. 11½). Kl. 17 Festand., *d. 26.* som Søndag, dog ingen M. Kl. 11½, ingen And., ingen Præd., *d. 31.* Kl. 17 Takkegudst. m. Præd., Te Deum og sakr. Velsig., *d. 1.* Kl. 10 Levitmesse, ellers som Søndag.

St. Annæ, d. 24. Kl. 24 Midnatm. (Adgangskort faas i Præstegaarden til Juleaften Kl. 18), *d. 25.* Kl. 8½ Sangm., Kl. 10 Høj., Kl. 18 And., *d. 26.* Kl. 8½ og 10 Sangmesse, Kl. 18 And., *d. 28.* Kl. 8½ og 10 Messe, Kl. 18 And., *d. 31.* Kl. 17 Takke-

gudst. m. Præd., *d. 1.* Kl. 8½ Sangmesse, Kl. 10 Høj., Kl. 18 And.

St. Mariæ, d. 24. Kl. 24 Levitmesse m. Præd. (P. Samuelsen), *d. 25.* Kl. 8 stille M., Kl. 10 Høj., *d. 26.* Kl. 8 stille M., Kl. 10 Høj., *d. 28.* Kl. 8 stille M., Kl. 10 Børnem. m. Præd. for Børnene. Straks derefter Børnenes Juletræsfest i Salen

Gør Deres Indkøb af Brød og Kager i

Bageriet ved Klosteret

Jagtvej 183 . Tlf. Ryv. 44 14
Leverandør til Benediktinerklostret

Monles & Andersens Eft. K. K. L. Simonsen Højbroplads . St. Kirkestræde 3 Central 1325 Centralvarme . Sanitære Installationer	Peter Hansen Tømrer- og Snedkermester Adolfsvej 6 . Gent. 424 Udf. Arbejdet v. Assumptionsklostret Rygaard	Materfirmaet H. A. V. Ahlgren v. Aage Nielsen Værksted: Ved Klosteret 6 . Ryv. 4963 x Udf. Arb. ved Sct. Michaels Gaard
Chr. Hansens Kød-Udsalg Gl. Kongev. 163, Eva 6465-6466 Østerbrogade 88, Tlf. Ø. 1158 Leverandør til Sct. Elizabeths Hospital	Bageri & Conditori Johan Aschengreen Amagerbrogade 72, Telefon Amager 353 Filial: Amagerbro 125, Telefon Amager 4014	M. A. Madsen Muremester Engelstedsgade 13 . Telf. Ryvang 466 udfører Arbejdet for de katolske Institutioner
Th. Bremholm Rasmussen Malermester Brødvej 11 . Telefon Gentofte 1855 udf. Arbejdet ved de kat. Institutioner	V. Mikkelsen Alt i Ure . Brillor repareres Griffenfeldsgade 54 . Nora 3465 y	Fr. Bührmann & Sønner Pensel- og Børstefabrik Gormsgade 8-10-12 . København L Tlf. Taga 573 . 574

Roskilde

A-S F. Christiansen Maskinfabrik Sct. Olsegade 15 . Telefon 87 Lev. til kat. Præstegaard & Hospital	Dom-Apotheket . Roskilde J. Augsburg Forbindsstoffer Sygeplejeartikler	H. Weber Tømrermester Maskinsnedkeri
Fiskehallen Algade 32 . Tlf. 239 Prima Fisk Leverandør til Sct. Maria Hospital	C. J. Schledermann & Sønner Jernbeton Entrepenører . Muremestre Allehelgenegade 18, Tlf. 122 Muremester ved Sct. Maria Hosp.	
H. V. Nordsteen Blikkenslagermester Algade 34 . Telefon 923 Leverandør til katolsk Menighed	Mønsterbageriet Olsegade 17 . Tlf. 1365 anbefaler sig med 1. Kl.s Bageri og Konditori Alt i Isanretninger og Desserter	Husk - det er i Olsegade 20 - Telefon 381 man køber de bedste og billigste Ligkister alt henhørende under Begravelser besørges. Emil Præfke
Roskilde Mejeri Borgerdiget . Telefon 349	Ejegod Jørgensen Slagtermester Kød . Flæsk . Paalæg Sct. Olsg. 13, Tlf. 1. 7. Leverandør	Bilcentralen Algade 12, Telefon 815 O. Olsen
Radlo - Cykler De kan faa en Konto hos Freddy Hansen Skomagergade 8 . Tlf. 1178	Kaffe - The - Konserver HERM. JOHANSEN Sct. Olsgaard . Tlf. 591 (to Numre)	Frederik Wismanns Ligkistemagasin Stort Udvalg i Ligkister Alt vedrørende Begravelser ordnes Hj. af Jernbaneg. og Toldbodg. Tlf. 882

(Kort à 50 Øre i Præstegaarden senest 2. Juledag), d. 31. Kl. 17 Takkegudstjeneste m. Te Deum, d. 1. som Søndag, d. 2. Kl. 13½—19½ Tilbedelse, Euk. For. Kl. 19½ Andagt.

Sakraments, d. 24. Kirken lukket 18—23,15. Kl. 24 Midnatssmesse (Adgangskort hentes senest 21. ds.), d. 25. Kl. 8 stille M. Kl. 9 Børnem. Kl. 10 Høj. Kl. 17 And. d. 26. Kl. 8 stille M. Kl. 10 Høj. Ingen And. d. 31. Kl. 17 Nytaarsand. m. Præd. d. 1. Kl. 8 stille M. Kl. 10 Høj. Kl. 17 And.

St. Antoni, d. 24. Kl. 24 Midnatssm. d. 25. Kl. 8 stille M. Kl. 10 Høj. d. 26. Kl. 9 Høj. d. 29. Kl. 14—16,30 Julens Børnefest. d. 31. Kl. 17 And. m. Te Deum. d. 1. som Søndag.

St. Andreas, d. 24. Kl. 24 Midnatssm. (Adgangskort). d. 26. Kl. 7, 8 og 9 Messe, Kl. 10 Levitm. Kl. 11,15 Messe. Kl. 17 And. d. 26. Kl. 8 og 10 Gudstj. d. 31. Kl. 19,30 Nytaarsand. m. Præd. og Te Deum.

St. Joseph, d. 24. Kl. 24 Levitm,

derefter to stille M., d. 25 Kl. 8 og 8½ stille M., Kl. 9 Høj., Kl. 15 sakr. Vels., d. 26. Kl. 6 stille M., Kl. 9 Høj. og sakr. Vels., d. 31. Kl. 19 Takkegudst. m. Præd., d. 1. Kl. 6 og 8½ stille M., Kl. 9 Høj. Kl. 15 And.

St. Augustin, d. 24. Kl. 22,15 Matutin, Kl. 24 Midnatssm., d. 25. Kl. 7,45 Anden Julem. Kl. 9 Høj. Kl. 14,30 Vesper, d. 26. og d. 1. Kl. 8 Høj., Kl. 14,30 Vesper.

St. Knud Lavard, d. 24. Kl. 24 Midnatssm., d. 25. Kl. 7½ og 8½ stille M. Kl. 10 Høj., d. 26. Kl. 8 stille M. Kl. 10 Høj., d. 28. som d. 25., d. 31. Kl. 19½ Takkegudstj. m. Præd.

Farumgaard, d. 24. Kl. 24 Høj., d. 25. Kl. 9½ Højmesse. Kl. 15½ And. d. 26. som d. 25., d. 31. Kl. 20½ Nytaarsand., d. 1. som d. 25.

Frederikssund, d. 28. Kl. 9,45 Messe.

Julespillet paa Østerbro

Juleforestillingen »Glade Jul« paa St. Josephs Skole opføres sidste Gange Søndag d. 21. Kl. 15 og Kl. 19½. Billetter à Kr. 1,50 faas paa Skolen.

R. I. P.

Min kære Søster, Enkefrue

DAGMAR GAD

f. Eiss,

døde den 10. December 1947.

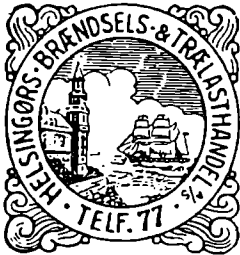

Carl Eiss.

Den kære afdøde anbefales til Menighedens Forbøn.

Ung, norsk Katolik

ønsker Bekendtskab med katolsk Dame, Alder 20—26 Aar. Billet mrk. 55 modtager Annonceekspeditionen, Stenosgade 7.

Esbjerg		
Jens Jørgensens Cykleforretning Jyllandsgade 61 . Tlf. 3198 Alle Reparationer udf. samvittighedsfuldt	K. J. Højland aut. Vand- og Gasmester Gormsgade 102 . Tlf. 2708 Udf. Arbejdet for de katolske Inst.	Johannes Hansen Øl-Depot Smedegade 21 . Tlf. 281 Lev. til St. Josefs Hospital
Chr. Søndergaard 1. Kl. Skotøjsreparation Nørregade 33 . Tlf. 3199 Lev. t. de katolske Inst.	Vesterbyens Kødudsalg Villy Hansen Hj. af Havnegade og Niels Juelsgade Tlf. 1667 Alt i Kød, Flæsk og Paalæg Lev. til Sct. Josefs Hospital	Ove Rasmussen & Søn Murermestre Jyllandsg. 111 . Tlf. 1842 udf. Arb. for de kat. Institutioner
»Blomster-Boden« v. Sigrid Raun Alltid friske Blomster og Grøntsager Telefon 2264, Torvegade 62 Lev. til katolske Institutioner	Vestjysk Rør- & Sanitetslager A/S Tlf. 1313 Esbjerg Tlf. 1919	Viggo Christensen Urmager, Optiker, Guldsmed Køngensgade 64, Telefon 829 Lev. til Sct. Joseph Hospital
Esbjerg Andelsmejeri Fineste Mejeriprodukter Skolegade 39, Tlf. 144 Esbjerg	Engers Hansen Bog- & Papirhandel Køngensgade 65 . Telefon 62	E. Boysens Fiskehandel Alltid friske Varer Telefon 2247 Leverandør til Sct. Josephs Hospital
Jespersens Boghandel Stort Udvalg i Krucifiks og Vievandskar Katolsk Litteratur Alt i katolske Bøger Køngensgade 78 . Tlf. 1920	Bagermester N. Rise Esbjerg . Telefon 116 Leverandør til de katolske Institutioner	N. A. Frederiksen Nørregade 65 . Tlf. 576 Kolonial . Mel Lev. til Sct. Josefs Hospital
Kontantforretningen M. R. Jørgensen . Køngensgade 25—27 Alt i Sengeudstyr og Manufaktur Lev. til Sct. Josephs Hospital	Florian Sørensen	J. N. Ladekjær Skolegade 21 - Telefon 209 1. Kl.s Kolonial- og Vinhandel Leverandør til Sct. Josephs Hospital

HELSINGØR Kaas & Sørensen Indehaver: G. E. OLSEN - HELSINGØR Telefoner: 39 - 1139 - 575 Kul, Koks, Brænde og Briketter		Spis Rutana . lev sundt
Nakskov		
Aug. Rasmussen Bilkkønslager Taarsvej Leverandør til Kirken og Børnehjemmet	Chr. Steffensen Herreekvipering Søndergade 2 - Nakskov - Tlf. 796 Leverandør	Alle Sorter Brændsel til Kåkkelovne og Varmeapparater tilbydes billigst i allerbedste Kvaliteter. A-S Nakskov Kulimport Telefon Nr. 17 Leverandør til den katolske Kirke
Spis Arbejdernes Fællesbageri's Produkter Nakskov . Telefon 621	Broderimagasinet Østergade 18 . Tlf. 921 Alt til Haandarbejde . Tegning, Montering Stort Udvalg i Garn - Leverandør til Søstrene	L. C. Clasen u. Ole Clasen . Muremester Telefon 820 Leverandør til katolsk Kirke
Nakskov Dampmølle Aktieselskab	Reserveret H. J.	R. B. Maribo
Nykøbing F.	Blomsterforretningen „Zenia“ L. Hansen, Østerbrogade 25, Tlf. 1642 Anbefaler sig med alt i Blomster, Kranse, Frugt samt Grønt	J. N. Jensen Muremester Bispegade 20 . Telefon 984 x Udfører Arbejdet ved den katolske Skole og Kirke
Mejeriet »Perfekt« Stassaniseret Sødsmælk Tlf. 668 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	H. Askholm Skomager Østergade 5 . Skolegade 28 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Madsen Elektr. Installatør Nykøbing F. Installationer St. Kirkestræde, Tlf. 684 Leverandør til katolsk Menighed
I. A. Rohdan Uhr- og Brille-Specialist Nykøbing F. Leverandør til de katolske Institutioner	Chr. Berner Malermester Gadesvej 21 Tlf. 405 udf. Arbejdet for de katolske Institutioner	Aktieselskabet Lolland Falsters Kulkompagni Kul . Kokes . Cinders Nykøbing F . Tlf. 626—945 Lev. til de kat. Institutioner
Axel Pryds Fisk og Vildt Fliskebroen Tlf. 278 . Jernbanegade Tlf. 300 Leverandør til de katolske Institutioner	Johannes Kring Alt i Kolonial, Vin og Dellkatesse Skolegade 17 . Tlf. 706 Leverandør til Sct. Josephs Klinik	Chr. Lauritsen Smede- og Maskinværksted, aut. Vand- og Gasmester, Specialitet: Centralvarme Kirkepladsen 6 . Nykøbing F . Tlf. 511
C. W. Kronmann GRUNDLAGT 1852 Jern og Staal . Rør og Fittings . Pumper . Centralvarme . Sanitet . Ilt og Gaa . Autogensvejeværker . Bolte og Møtriker . Tokn. Artikler NYKØBING F. TELEFON 203		A/S PAPIRLAGERET NYKØBING FALSTER LANGGADE 22 . TELEFON 769

Kolding	Chr. Wilger Glarmester Vestergade 2 Tlf. 334 Leverandør til Sct. Hedvig Klinik	H. Overbeck Aut. Installatør Jernbanegade . Telefon 952 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
V. FALTHER Alt i Kolonial, Vin, Delikatesser, Tobakker og Cigaretter Hj. af Hollændervej og Kongebrogade . Telefon 698	O. Andreasen & Th. P. Nielsen Murermestre »Solvang«. Sønder Vang, Dreyersvej 7 Telefon 1923, 1924	Slagteriudsalget Haderslevvej 7 . Tlf. 1951—1952 1. Kl. Okse, Kalve- og Svinekød Konserver Leverandør til Sct. Hedvig Klinik
Gør Deres Indkøb af Konserver, Frugt, Grønt, Blomster i Teglgaardens Grøntforretning Teglgaardsvej 2, Tlf. 1705	J. Bondesens Eftf. C. V. Hennebjørre Tømremester og Entreprenør Kolding - Tlf. 898 (2 Lin.)	H. Nielsen & Søn Maleremestre . Telefon 439 Udført Arbejdet ved den ny Klinik
G. Rasmussen Bageri og Konditori Tøndervej 44 Tlf. 259 Leverandør til de katolske Institutioner	Bogladen med de mange Bøger ... Barkholts Boghandel	Tømremestre V. Kiørboesvej 1 Telf. 281 Brødrene Andersen Udfører Arbejdet ved den katolske Kirke
Blomsterforretningen „CHRYSANTA“ Tøndervej 17 Telefon 2702	P. W. Christiansen Aut. Installatør Søndergade 26 . Kolding Leverandør til den katolske Kirke	M. Lauridsen Bade- og W.C.-Anlæg, Blikkenslager Rendebanen 8, Telefon 1287 Leverandør til kat. Menighed
Berring & Larsen A-S Kul-Import . Kolding Tlf. 18 50 (3 Lin.) . Leverandør	Arne B. Thygesen Lønsøegade 47 . Tlf. 1249 . Kolding Kolonial, Delikatesser, Vin og Konserver Leverandør til Sct. Hedings Hospital	H. Nielsen Bageri og Konditori Kongebrogade 39, Tlf. 2028 Lev. til Sct. Hedvigs Klinik
Vejle		
Carl Petersen Stagtermester 1. Kl. Varer . Pølsefabrik Nørregade 2 . Telefon 1721 Leverandør til St. Maria Hospital	Vejle Træløst & Kulkompagni Havneg. 22- Tlf. 68 og 69 Lev. til de katolske Institutioner	A-S Vejle Mælkekompani Fineste Mejeriprodukter Vejle . Telefon 335 Leverandør til St. Maria Hospital
Vejle ny Mineralvandsfabrik P. C. Nielsen Vissingsgade 8 . Telefon 121, 205 Leverandør til St. Maria Hospital	Jul Jensen Kontantforretningen Manufaktur — Trikotage Lev. til de katolske Institutioner	Jørgen Petersen & Co. Tømremester . (Indeh. N. C. Jørgensen) Jernbanegade 18 . Tlf. 131—1631 Lev. til de katolske Institutioner
C. V. Berg Blikkenslagermester Autoriseret Gas- og Vandmester Langelinie 53 . Telefon 2751 Lev. til de katolske Institutioner	Aarhus	
A. B. C.	Byens førende Tlf. 8700 (4 Lin.)	

Holbæk

Harald Olsen Glærmester Ahlgade 70 . Telefon 1137 <i>Rullegardiner - Rammer Gardinstænger - Billeder</i> Leverandør til Sct. Elisabeth Hospital	Handelskompagniet <i>Aktieselskab - Telefon 990</i> Leverandør til de katolske Institutioner	Holbæk Eksprestrykkeri <i>Algade 22 . Telefon 1030</i> Lev. til Sct. Elisabeths Hospital
S. Uldall . Tapet . Farvehandel Ahlgade 57 . Telefon 626 Lev. til kat. Institutioner	E. Carlsen . Isenkram . Tlf. 51 Lev. til de kat. Institutioner	Lodahl <i>Ure . Optik . Guld . Sølv „Vagten“ . Smedelundsg. 2 Telefon 523</i> Bredahl Hansens Eftf.
A. P. Pedersen <i>Murermester</i> Markedaplads 10 . Telefon 239	Vestergades Maskinværksted <i>Rasmussen & Nielsen</i> Telefon 1039	H. P. Larsen <i>Kolonial - Delikatesser</i> Algade 28 . Telefon 849 Leverandør til Hospitalet
Holbæk Mejeri A-S <i>Algade 54 - Telefon 65</i> Leverandør til Hospitalet	A-S Arbejdernes Fællesbageri <i>Bedste Brødsted</i> Lev. til St. Elisabeth Hospital	Jensen & Olsen <i>statsaut. Installationsforretning</i> Elektrisk Lys og Kraft Algade Telefon 365 Lev. til den katolske Menighed

Aalborg

WORNING Farver . Lakker . Tapet	N. Nielsen & A. Brostrøm <i>II, Pers Efterfølger</i> Aut. Vand-, Gas- og Blikkenslagermestre Sanitet - Centralvarme Algade 58 . Aalborg . Telefon 681	E. Holmsberg <i>Kastetvej Isenkramforretning</i> Kastetvej 51 . Tlf. 1395 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
K. Sørensen Kastetvej 22 . Tlf. 3000 <i>Blomster og Kranse</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Nikolaj Christensen Dannebrogsgade 47 . Tlf. 5812 <i>Viktualier . Delikatesser</i> Leverandør til Kamillianer-Klinikken	Cykleforretningen Perfect Kastetvej 43 . Tlf. 4251 Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Ferd. Færch & Co. <i>Tømrermestre</i> Strandvejen . Telefon 301	A. Hoffmann Urmager og Optiker <i>Borgerg. 17 (lige v. d. nye Bro) Tlf. 3779</i> Briller efter Lægerecept Reparationer udf. nøjagtigt og bill.	Henry Hansen Kastetvej 39 . Aalborg . Tlf. 5665 <i>Tricotage og Herrelinger</i>
Mathias Christensen TELF. 1556 ABSALONSGADE 14	M. Thomsen Støtt & Søn Murermester- og Entreprenørlørr. <i>Kong Christians Allé 6</i> Telefon 1992 4983	<i>Køb Hjemmets Udstyr hos</i> Thuen, Gravensgade 2
P. Krebs Elektroinstallatør <i>Frederiksgade 6 . Tlf. 1786</i> Udfører Arb. v. Kamillianerklinikken	Chr. Simoni . Kul- og Koks-Import <i>Telefoner 67—68—69 . Grundlagt 1836</i> Lev. i St. Josef Søstrenes Hospita og Kamillianerklinikken i Aalborg	C. Clausen Wrang <i>Kastetvej 51 er det rigtige Indkøbssted Kød, Flæsk og Paalæg</i> Reelle, unge Varer. Bill. Priser. Egen Pølsefabrik Leverandør til Kamillianer-Klinikken
Horsens	Carl Bech <i>aut. elektr. Installatør</i> Vestergade 33 . Telefon 1026 Leverandør til katolik/Menighed	Wittrup <i>HORSENS TEXTILLAGER</i>